

Giới thiệu Khí Diễm Hiêu Trương Convert

- Tuyệt thế Đạo Tôn mang theo Vô thượng Tiên Kinh, siêu cường Luyện Khí Thuật nghịch thiên trọng sinh, cường thế trở về!

_ Vô thượng Bí Bảo, Tiên gia Di Phủ, ở trong trí nhớ! Tuyệt thế mỹ nữ, hiếm thấy thiên tài, đều là đối với hắn đồ xô ủa tới!

- Tác giả của truyện Đại Ma Đầu, Long Vũ Cửu Thiên,... truyện chuyên về luyện khí văn phong khá hay.

P/s: Cầu vote 10 sao 9 điểm ^^

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Đạo Tôn trọng sinh

...

"Tiểu Viễn!"

"Tiểu Viễn!"

Một trận vội vàng tiếng gọi âm ỉ chột tại bên tai vang lên, thanh âm uyển chuyển mềm mại, lại mang theo dày đặc giọng mũi, phảng phất sau một khắc muốn không thở nổi giống như.

Ý thức trong con mòng lung, thanh âm này chột xa chột gần, lại một chút xú trở nên rõ ràng. Nhận nhận ý lạnh tích tích rơi vào ở trên mặt, Khương Viễn từ từ mở mắt, đập vào mi mắt, là một trương mắt hạnh đỏ bừng, khóc đến lệ hoa dài vũ mặt.

Tình huống như thế nào?

Khương Viễn tư duy trì đọng một cái chớp mắt, buồn bực mà nhìn trước mắt vừa quen thuộc lại vừa xa lạ nữ nhân.

Lúc này, ôm Khương Viễn nữ nhân rốt cục phát hiện Khương Viễn mở hai mắt ra. Nàng đầu tiên là sững sờ, lập tức lập tức trở nên kinh hi vạn phần, bỗng nhiên ngừng đầu hướng một bên khác hô: "Phụ thân, mau tới đây! Tiểu Viễn tỉnh lại!"

"Thật? ! !"

Kinh hi vạn phần thanh âm từ đằng xa truyền đến. Rất nhanh, cùng với một trận gấp rút tiếng bước chân, một cái ria mép kéo cận bã đầu ngã vào trước mặt hắn, trên mặt đều là khăn trương cùng lo lắng: "Tiểu Viễn, ngươi cảm giác thế nào? Thân thể đi đâu đâu?"

Khương Viễn nhếch môi, hai mắt chăm chú nhìn trước mặt gương mặt này.

Gương mặt này. . . Gương mặt này. . .

Cái này quen thuộc lộn xộn sợi tóc, cái này quen thuộc Hồng Tị đầu, cái này quen thuộc giọng điệu, thanh âm quen thuộc, quen thuộc ánh mắt. . . Đây là phụ thân hắn Khương Định Sơn mặt!

850 năm trước, phụ thân bị người âm mưu hãm hại chí tử. Hơn tám trăm năm Lai hắn chưa từng có một khắc quên qua gương mặt này!

Khương Viễn ánh mắt bỗng nhiên từ phụ thân hắn trên mặt dịch chuyển khỏi, rơi xuống ôm hắn trên mặt nữ nhân.

Mấy sợi lộn xộn sợi tóc dính tại gò má nàng hai bên, môi sắc cũng bởi vì quá căng thẳng mà trắng bệch, dạng này nàng xem ra mười phần chật vật, nhưng này tiểu xảo cái cằm, ngạo nghễ ưỡn lên mũi ngọc tinh xảo, xinh đẹp mắt phượng lại cùng hắn trong trí nhớ giống như đúc.

Đây là hắn duy nhất tỷ tỷ, Khương Linh, đã từng thương yêu nhất hắn, bị hắn xem như nửa cái mẫu thân một dạng ý lại nữ nhân. Hắn còn nhớ rõ tỷ tỷ bị mang đi lúc, một mặt thoải mái mà cười nói với hắn "Không có việc gì", sau một ngày, hắn lại tại Bãi Tha Ma tìm tới tỷ tỷ máu thịt be bét thi thể, nghe nói, là bị người làm nhục chí tử.

Bọn họ chết, là hắn trong cuộc đời thống khổ nhất nhớ lại, cho đến hắn bước qua vô số Bụi gai, trưởng thành là luyện khí Đại Tông Sư "Kinh Thiên Đạo Tôn", bị vạn thiên tu sĩ ngưỡng vọng, cũng chưa từng có một khắc quên qua.

Khương Viễn hung hăng khép hờ con mắt con ngươi, lại mở mắt ra lúc, cứ việc hốc mắt phát hồng, mắt cũng đã khôi phục thư thái.

Hắn nhớ tới tới.

Hắn hiện tại, vốn hắn nên hồn phi phách tán mới đúng.

Hai tháng trước, hắn thăm dò Hoang lan Di Phủ thời điểm trong lúc vô tình đạt được một quyển Tiên Kinh Bí Lục, lại nhất thời vô ý không thể che giấu tin tức, kết quả, hắn liền thành nhiều người mũi tên chỉ về.

Cái gì luyện khí Đại Tông Sư, cái gì Kinh Thiên Đạo Tôn, lúc này đều không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, một quyển Tiên Kinh Bí Lục, làm cho cả Thương Lan Đại Thế Giới đều hoàn toàn điên cuồng. Vô số tu sĩ tụ tập tại hắn động phủ trước, dĩ vãng làm hắn vui lòng tu sĩ, ngày xưa bạn bè, cùng vô số kẻ vốn chưa thấy qua người, miệng đầy nhân nghĩa đạo lý, luôn mồm yêu cầu hắn giao ra Tiên Kinh Bí Lục, phảng phất hắn không giao ra, liền thành tội nhân giống như.

Trong những người này, thậm chí còn có bảy tám cái đứng tại Thương Lan Đại Thế Giới thực lực đỉnh phong Đạo Tôn cùng Ma Tôn, thật sự là liền nửa điểm mặt mũi cũng đừng. Liền liền những Siêu Cấp Tông Môn đó cũng bị kinh động, mấy cái nhiều năm ẩn thế không ra lão quái vật xuất hiện, không giữ thể diện bộ mặt liền thủ nên hắn động phủ, buộc hắn giao ra Tiên Kinh Bí Lục.

Hắn đương nhiên không có khả năng đem Tiên Kinh Bí Lục giao ra. Không giao lời nói, hắn còn có một đường sinh cơ, giao ra, liền chết thật định.

Đáng tiếc, hắn cuối cùng vẫn là chết, mà lại là bị bắt đắc dĩ, tự bạo nguyên thần mà chết. Cho dù lấy tâm hắn trí, hiện nay hồi tưởng lại, cũng nên không được lừa gạt bên trong đó.

Lẽ ra, lúc ấy dưới tình huống đó, hắn cơ hồ trăm phần trăm hồn phi phách tán, liền đầu thai chuyển thế đều khó có khả năng, như thế nào lại lần nữa thanh tỉnh, thậm chí còn chứng kiến sớm đã chết qua hơn tám trăm năm phụ thân cùng tỷ tỷ?

Cảm giác kỳ quái quanh quẩn trong lòng, Khương Viễn ánh mắt nhanh chóng đảo qua chung quanh hết thảy, rất nhanh liền bài trừ huyền cảnh khả năng. Hắn tốt xấu đã từng là Đạo Tôn cấp bậc cường giả, đủ loại huyền cảnh trận pháp không biết gặp bao nhiêu, điểm ấy sức phán đoán vẫn là có.

Như vậy, chẳng lẽ nói. . . Hắn thật trở lại hơn 800 năm trước, phụ thân cùng tỷ tỷ còn tại thế thời điểm?

Nếu không, vốn nên hồn phi phách tán chính mình, như thế nào lại tỉnh lại lần nữa?

Khương Viễn ánh mắt rơi vào phụ thân cùng tỷ tỷ tươi sống trên mặt, kiểm chế hơn tám trăm năm đau khổ cùng trọng sinh vui sướng kịch liệt va chạm, dù hắn định lực thâm hậu, cũng liền trên mặt tỉnh táo đều kém chút duy trì không được.

"Tiểu Viễn, ngươi học mất làm sao đó? Đau lắm hả?" Khương Linh vội vàng biến mất trên mặt nước mắt, ôm Khương Viễn bả vai, mặt mũi tràn đầy lo lắng mà hỏi thăm.

"Tiểu Viễn, đừng lo lắng, phụ thân đã cho ngươi ăn vào Hồi Xuân tán, một hồi liền không đau." Khương Định Sơn cũng là mặt mũi tràn đầy vội vàng cùng lo lắng, chỉ là so với Khương Linh, còn nhiều mấy phần tỉnh táo.

Nhìn lấy bọn hắn khẩn trương lo lắng bộ dáng, Khương Viễn Khởi như cũ cảm xúc chập trùng, lại rất nhanh lấy lại tinh thần. Hắn liếc dưới tầm mắt, che khuất ánh mắt sắc, có chút không lưu loát địa mở miệng: "Ta. . . Làm sao?"

"Ngươi không nhớ rõ sao? Là Hoa Thụy công xưởng này lũ hỗn đản đánh ngươi, nếu như không phải phụ thân kịp thời đuổi tới. . ." Khương Linh nói cũng có chút nghẹn ngào, vội vàng nghiêng đầu bồi đem mặt, ráng chống đỡ lên nụ cười tiếp tục nói, "Cũng may ngươi tỉnh lại."

"Tiểu Viễn, ngươi an tâm nằm. Phụ thân đã thay ngươi thu thập này lũ hỗn đản, cam đoan bọn họ hiện tại so ngươi càng đau."

"Ừm."

Khương Viễn khống chế tâm tình cùng hai người lại trò chuyện một hồi, liền đẩy nói mình muốn nghỉ ngơi, để bọn hắn rời đi gian phòng của mình.

Tuy nhiên nội tâm của hắn thực sự muốn theo cha thân tỷ tỷ đợi cùng một chỗ, nhưng hắn lý trí nói cho hắn biết, hắn không thể gấp. Như là đã trọng sinh, về sau còn nhiều, rất nhiều thời gian Hòa gia nhân tương chỗ, hắn trước hết chỉnh lý tốt tâm tình mình, làm rõ ràng hiện tại cụ thể năm thời gian, mới sẽ không lộ tẩy.

Khương Viễn nhắm mắt lại, lẳng lặng địa nằm một hồi, nội tâm bành trướng tâm tình theo thời gian trôi qua chậm rãi bình tĩnh trở lại. Sau nửa canh giờ, hắn mở mắt lần nữa lúc, đã hoàn toàn khôi phục tỉnh táo.

Đáng tiếc, tiếp nhận tám trăm năm mười năm thời gian tẩy lễ, trải qua vô số gian nan ngăn trở, hắn ánh mắt rốt cuộc khôi phục không có mười sáu tuổi lúc đơn thuần. Bất quá đây cũng không phải là cái vấn đề lớn gì, chỉ cần hắn chú ý một chút, khác người nhiều nhất cho là hắn bị đánh một chầu về sau bỗng nhiên lớn lên.

Khương Viễn nhanh chóng quét mắt chung quanh, rất nhanh từ trên tường tranh tét, cùng gian phòng trang trí bên trên đoán được, hiện tại hắn là chính Long 2,732 năm Mùa thu, không phải tháng 9 cũng là tháng mười.

Cái này năm hắn trí nhớ mười phần khác sâu. Bởi vì, cũng là một năm này, hắn mất đi sở hữu thân nhân!

Bất quá, như là đã trọng sinh trở về, Khurong Viễn tự nhiên có lòng tin cải biến hết thảy, bởi vậy tâm tính coi như bình thường, rất nhanh liền tỉnh táo lại.

Hắn nhớ kỹ, ngay tại năm nay Mùa thu, trong nhà công xưởng tiếp vào khoảng một ngàn bộ chế thức Phù Khí sáo trang đại đơn đặt hàng, nhưng bởi vì tài liệu vấn đề lâm giờ công, không thể đúng hạn giao hàng, không thể không Lỗ đại bút Tiền bồi thường hợp đồng, trong nhà cũng vì này cơ hồ táng gia bại sản.

Phụ thân cùng tỷ tỷ, cũng là tại cái này về sau lần lượt qua đời.

Ở kiếp trước, hắn vẫn cho là sự kiện lần này là ngoài ý muốn, thẳng đến thật lâu về sau, mới biết được, nguyên lai hết thảy đều là sớm đã bố trí xong cục, vì cũng là lấy hắn một nhà thượng hạ tánh mạng. Nếu như không phải hắn năm đó quá không được Khí, cũng sẽ không may mắn lưu lại một cái mạng.

Lúc này, phụ thân hắn cũng đã đón lấy cái kia đơn đặt hàng. Việc cấp bách, là làm rõ ràng đơn đặt hàng tiến độ, cùng hiện tại xác thực thời gian, khoảng cách giao hàng còn bao lâu, mới xác định chính mình nên làm như thế nào.

Khurong Viễn từ trên giường xuống tới, cảm giác thân thể tại Dược Tề tác dụng dưới đã khôi phục địa không sai biệt lắm, liền mặc quần áo từ tế rời phòng.

Tại trên hành lang tùy tiện kéo cái Gã sai vật hỏi vài câu, hắn liền xác định tình huống trước mắt.

Cái kia đại đơn đặt hàng kỳ hạn là một tháng, hiện tại quá khứ hơn nửa tháng, một cái Phù Khí cơ bản đã luyện chế tốt, kém cũng là một bước cuối cùng Dẫn Linh mà thôi. Bất quá, Dẫn Linh cần tài liệu Huyền Linh Giao hiện tại vừa vặn thiếu hàng, phụ thân cùng tỷ tỷ chính đang nghĩ biện pháp.

Khurong Viễn biết, lúc này phụ thân cùng tỷ tỷ mặc dù gấp, nhưng cũng không có quá cấp bách. Bởi vì, một ngàn bộ Phù Khí sáo trang hoàn thành Dẫn Linh chỉ cần ba bốn ngày mà mà bây giờ còn thừa lại sáu ngày, chỉ cần tài liệu vừa đến vị, liền không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng mà, chờ hai ngày sau đó, phụ thân cùng tỷ tỷ rốt cục phát hiện xảy ra vấn đề thời điểm, đã muộn.

Bởi vì khi đó, ở trên thị trường đã căn bản thu mua không đến rải rác Huyền Linh Giao.

Mà hết thảy này kể đầu tiên, hoàn toàn cũng là bị phụ thân xem như huynh đệ tài liệu thượng, Hác nhân. Nếu như không phải lúc trước hắn lời thề son sắt nhất định có thể tại trong vòng hai ngày xoay sở đủ Huyền Linh Giao, phụ thân cũng không trở thành như thế phốt ló.

Bất quá, Khurong Viễn biết, phụ thân hiện tại đối Hác nhân không bình thường tín nhiệm, coi như hắn hiện tại qua nói với phụ thân Hác nhân có vấn đề, phụ thân cũng chưa chắc sẽ tin tưởng, hắn đến nghĩ hắn biện pháp.

Khurong Viễn tinh tế phân tích một chút cục thế trước mắt.

Nhà hắn luyện khí công xưởng tại xuân sơn trong trấn cũng coi là số một số hai, nếu không cũng tiếp không đến lớn như vậy tờ đơn. Mà hắn muốn làm chuyện thứ nhất, cũng là bảo đảm đơn đặt hàng hoàn thành.

Chỉ cần đơn đặt hàng hoàn thành, phụ thân hắn liền vẫn là trong thành số một số hai công xưởng lão bản, về sau liên tiếp âm mưu hãm hại, xử lý cũng liền dễ dàng hơn nhiều, thậm chí phụ thân hắn chính mình liền có thể hoàn toàn giải quyết.

Mà phải hoàn thành đơn đặt hàng, liền phải nghĩ cách lấy tới đầy đủ số lượng Huyền Linh Giao.

Huyền Linh Giao chỉ có tại chế tác Phù Khí sáo trang thời điểm mới cần dùng đến cùng, cũng không thuộc về thường quy tài liệu, không chỉ có số lượng thưa thớt khó tìm, giá cả cũng khá cao ngang. Một ngàn bộ chế thức Phù Khí sáo trang cần Huyền Linh Giao, tối thiểu đến mười cân. Cái này cũng không phải cái gì số lượng nhỏ.

Trải qua đời trước Khurong Viễn phi thường rõ ràng, khoảng thời gian này, muốn bình thường từ trên thị trường mua được Huyền Linh Giao là gần như không có khả năng.

Hậu trường người đã thiết lập hạ bẫy rập, như thế nào lại không đề phòng điểm này?

Hác nhân từ nửa tháng trước liền bắt đầu giống trống khua chiêng địa thu mua Huyền Linh Giao, đến cùng lúc này, có thể bình thường mua được Huyền Linh Giao đã sớm đến đầy đủ Hác nhân trong tay, chỉ cần Hác nhân không buông tay, không ai có thể xuất ra nhiều như vậy Huyền Linh Giao.

Nghĩ tới đây, Khurong Viễn khoe miệng giương lên, móc ra một vòng lạnh lẽo đường cong.

Đã như vậy, vậy liền cảm Hác nhân khai đao đi

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh

...

Hắc nhân dù sao cũng là Xuân Sơn trấn số một số hai đại tài tài liệu thượng, danh nghĩa không chỉ có một nhà đại hình quặng mỏ, còn có vô số tay chân, Khương Viễn muốn thu thập hắn, vẫn phải trước làm chút chuẩn bị mới được.

Hắn vừa rồi đã dò xét qua, mình bây giờ tu vi chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, vừa mới bước vào tu hành cánh cửa trình độ mà lại là dùng thuốc chồng lên qua loại kia, liền Nguyên Lực vận chuyển đều có vướng víu.

Không chỉ có như thế, hắn liên thể chất đều không có đi qua rất tốt thói luyện, coi như trong đầu có lại nhiều chiến đấu kỹ xảo cũng căn bản không phát huy ra được.

Cứ việc sớm đoán trước, nhưng Khương Viễn vẫn cảm thấy có chút bức mình. Năm đó hắn sống được quá an nhàn, căn bản không có cảm giác nguy cơ, về mặt tu luyện căn bản không dụng tâm, liền liên luyện khí, cũng là tại phụ thân mãnh liệt yêu cầu dưới mới miễn cưỡng học một điểm.

Đến cùng thời khắc mấu chốt, thật sự là một điểm bận bịu đều không thể giúp. Hết lần này tới lần khác cái này đều là chính hắn làm ra giải quyết, hắn liền phàn nàn một chút đều không lập trường.

Lắc đầu, Khương Viễn rất mau đưa chú ý lực tập trung đến cùng làm sao đề cao sức chiến đấu.

Đầu tiên, hắn nhất định phải thói luyện Nguyên Lực, tối thiểu phải vận chuyển tự nhiên mới được. Mà lại, tu hành người công pháp cũng phải đổi. Hắn sau lại Tu Hành Công Pháp (Vô Lượng Thông Huyền Kinh) thế nhưng là có thể tiến giai Đạo Tôn công pháp, tu luyện hiệu suất so hiện tại bộ này đâu chỉ cao gấp mười lần?

Tiếp theo, hắn đến cho mình luyện chế một số tiện tay chiến đấu công cụ.

Mặc dù hắn hiện tại chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, còn chưa mở ra ra Thức Hải, có thể luyện chế cũng chỉ có Phù Khí, nhưng phù hợp Phù Khí phối hợp hắn chiến đấu kinh nghiệm, cũng có thể phát huy ra Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ chiến đấu lực. Chỉ cần không phải cứng đối cứng, hắn là đầy đủ.

Nghĩ rõ ràng những này, Khương Viễn lập tức về đến phòng, bắt đầu tu luyện.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua khắc hoa cửa gỗ bắn vào trong phòng, giá đỡ giường một góc mềm gấm dưới ánh mặt trời lóe sáng rõ lộng lẫy. Trên giường, Khương Viễn ngồi xếp bằng, hai mắt hơi khép, thuộc về "Kinh Thiên Đạo Tôn" khí độ không tự giác phát ra, nguyên bản Joon-soo nhả nhận ngũ quan nhiều mấy phần sắc bén cùng trang nghiêm, khí độ nổi bật.

Toàn bộ phòng ngủ không khí, tựa hồ cũng bởi vì hắn tồn tại, mà trở nên nặng nề trang nghiêm mấy phần.

Nếu có quen thuộc Khương Viễn người thấy cảnh này, khẳng định chấn kinh đến liền trông mắt đều rơi ra tới.

Đúng lúc này, Khương Viễn mi tâm chính giữa, bỗng nhiên tràn ra một sợi kim quang, cả người khí tức trong nháy mắt trở nên như có như không đứng lên.

Cùng lúc đó, Khương Viễn vốn nên chưa khai mở trong thức hải, một đoàn kim quang óng ánh như mặt trời gay gắt chậm rãi dâng lên, một cỗ thần bí lực lượng đem Thức Hải một chút xúi chống ra, cho đến trở nên rộng lớn vô cùng.

Sau một lát, loá mắt kim quang tiêu tán, trong thức hải, kim sắc đường vân phức tạp ra một cái thần bí hình nổi án, chậm rãi Lãng không xoay tròn, tản ra huyền ảo thâm thúy khí tức.

Cái này đồ án giống như trận không phải trận, giống như đồ không phải đồ, huyền diệu dị thường, tựa hồ liền mỗi một cây đường cong, mỗi một cái đường cong, đều hàm ẩn Thiên Địa Chí Lý, tản ra pháp tắc quang huy, làm cho lòng người tinh Thần dao động, khó mà tự kiềm chế.

Cho dù đã từng thân là Đạo Tôn, kiến thức rộng rãi như là Khương Viễn, tiếng lòng cũng khó có thể ức chế địa rung động động, khiếp sợ tột đỉnh.

Cái này đồ án, thậm chí so với hắn lúc trước đã từng nắm giữ Đạo Văn càng thêm huyền ảo, chẳng lẽ. . . Thế gian này thật lưu giữ tại Tiên Thiên Đạo Đồ hay sao?

Khương Viễn nhìn lấy cái kia đồ án, tâm thần trong đắm chìm, đúng là bất tri bất giác bắt đầu tìm hiểu tới.

Nhưng mà, loại này cấp bậc đồ, vật, như thế nào hần hiện tại tu vi có thể tìm hiểu? Bất quá mấy hơi thời gian, hần liền ý thức hoảng hốt, không thể không từ lĩnh hội trạng thái lui ra ngoài.

Đúng lúc này, đồ án màu vàng óng bên trên chột quang mang lóe lên, vô số phong cách cổ xưa huyền ảo chữ to màu vàng từ đồ án bên trong bay ra, như thiểm điện hướng hần đập tới.

Khương Viễn trước mắt một trận kim quang loạn lác, chỉ cảm thấy vô số tin tức chen chúc mà vào, xem như lập tức liền muốn đem ý hần thức chen bẻ.

Cũng không biết qua bao lâu, như thủy triều tin tức rốt cục đình chỉ, hần trong trí nhớ, nhiều một thiên kinh văn, tên là (Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh ».

Từ từ mở mắt, Khương Viễn thâm thúy trong đôi mắt kim quang lưu động, trong chớp mắt khôi phục lại bình tĩnh.

Suy ngẫm nửa ngày, hần chột mở to hai mắt, hai mắt tinh quang bắn ra, biểu hiện trên mặt càng là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, hưng phấn dị thường.

"Thì ra là thế thì ra là thế!"

Hần tự lẩm bẩm "Nguyên lai không phải vận khí ta tốt, mà chính là Tiên Kinh đánh vỡ thời gian cùng không gian bình chương, đem ta mang về hơn 800 năm trước. Trách không được trách không được! "

Nguyên lai, lúc trước này quyền Tiên Kinh Bí Lục, đúng là một phần chánh thức truyền thừa, bên trong cất giấu một bức từ Pháp Tắc chỉ Lực ngưng kết mà thành Tiên Thiên Đạo Đồ. Hần lúc trước tuy nhiên đạt được Tiên Kinh Bí Lục, lại bởi vì cơ duyên không đủ, còn có thể chân chính đạt được truyền thừa.

Ai ngờ, hần sau cùng lực chiến thân vẫn, tự bạo lực lượng dẫn tới toàn bộ Thương Lan đại Thế Giới Pháp Tắc rung chuyển, ngược lại cơ duyên xảo hợp đạt được truyền thừa tán thành. Có thể khi đó, hần đã tiếp cận hồn phi phách tán, Tiên Thiên Đạo Đồ liền hấp thu hần tự bạo lực lượng, phá vỡ hư không đem hần đưa về 850 năm trước, cũng chính mình cũng theo tới.

Lúc này mới có chuyện bây giờ.

Mà này Tiên Thiên Đạo Đồ, cũng ở trong quá trình này tiêu hao tuyệt đại bộ phận lực lượng, chỉ có thể giấu ở trong thức hải của hần khôi phục nguyên khí. Nhưng cho dù suy yếu đến tận đây, Tiên Thiên Đạo Đồ vẫn như cũ có thể giúp hần che đậy Thiên Cơ, chỉ cần chính hần không nói ra qua, bất luận cái gì Thôi Toán Chi Pháp đều tính toán không ra hần lai lịch.

Mà chính là trong truyền thuyết có hy vọng đột phá Đạo Tôn, thành tựu Bất Hủ đỉnh phong vô thượng Tiên Kinh, huyền ảo chỗ không phải một lời có thể bằng. Cho dù lấy hần từng vì Đạo Tôn lĩnh ngộ lực, cũng cảm thấy thâm thúy tới nghĩa, không phải tìm hiểu kỹ càng mới có thể hiểu.

Nếu không có như thế, lúc trước những người kia sao lại điên cuồng như vậy?

Có bộ này hần chẳng khác gì là có được một đầu thông thiên chỉ về kính, chỉ phải thật tốt tu luyện, siêu việt đời trước bất quá là vấn đề thời gian.

"Ha ha ha "

Khương Viễn bỗng nhiên ngửa đầu cười ha hả, cười đến mức dị thường thoải mái.

Tiên Kinh không hổ là Tiên Kinh, căn bản không thể tính toán theo lẽ thường.

Những cái kia phí hết tâm tư muốn cướp đoạt Tiên Kinh người, coi là chỉ muốn giết hần liền có thể đạt được Tiên Kinh, lúc này chỉ sợ là tức điên a? Đáng tiếc hần đã trở lại 850 năm trước, nếu không thật muốn nhìn một chút đám người kia hiện tại sắc mặt!

Cười cười, Khương Viễn hốc mắt chột có chút phát hồng, mắt mơ hồ có một tia ướt át.

Hần hiện tại vô cùng may mắn, mình tới chết cũng không có đem Tiên Kinh giao ra, nếu không, hần nơi nào sẽ có trọng sinh thời cơ? Nếu không phải trọng sinh, hần có chỗ nào hội có cơ hội đền bù chính mình lớn nhất tiếc nuối?

Dù là cái này trọng sinh thời cơ, là dùng đời trước thăm liệ từ vong đổi lấy, hần cũng vui vẻ chịu đựng.

Phụ thân, tỷ tỷ, các người yên tâm. Đời này, hần không còn là cái kia thủy chung bị bọn họ hại tại sau lưng tiểu hài tử, hết thảy đều sẽ trở nên khác biệt.

Có hần tại, công xưởng sẽ không ngược lại, phụ thân cùng tỷ tỷ cũng sẽ không chết, còn sẽ trở nên càng ngày càng mạnh. Hần muốn để phụ thân cùng tỷ tỷ nhìn tận mắt chính mình từng bước một đạp vào đỉnh phong!

Còn có đời trước phản bội hần, đuổi giết hần những người kia, hần cũng sẽ từng cái tìm ra, đem sổ sách tính toán cái rõ ràng!

Khương Viễn ngửa đầu, dày đặc ánh mắt phảng phất xuyên thấu thời gian cùng không gian.

Qua một hồi lâu, hần mới thu hồi nhãn thần, an định tâm thần, bắt đầu tìm hiểu kỹ càng Tiên Kinh.

Đứng nhìn vừa rồi tiếp nhận truyền thừa bất quá một lát công phu, Tiên Kinh bên trong nội dung lại phong phú toàn diện, từ tu hành thói luyện nguyên khí pháp môn, đến cùng các loại bí pháp, truyền thừa đạo thuật, thậm chí còn có thần ma Bí Lục, Viễn Cổ bí văn, nội dung chỉ về phức tạp, chính là Khương Viễn trước đây chưa từng gặp.

Bất quá, những vật kia về sau có là thời gian tinh tế nghiên cứu, Khương Viễn cũng không lưu luyến, rất nhanh liền tìm ra Tu Hành Pháp Môn, lật lật một phen về sau, liền dứt khoát bắt đầu tấn công trọng tu.

Có nguyên bản tu vi đã, lại có đời trước tám trăm năm mươi năm tu hành kinh nghiệm, bất quá chén trà nhỏ thời gian, Khương Viễn liền một lần nữa tìm về khí cảm, ở trong kinh mạch ngưng luyện ra luồng thứ nhất Nguyên Lực, tầm nửa ngày sau, mới luồng khí xoáy liền đã tại dưới đan điền bên trong thành hình, một lần nữa ổn định tại Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ.

Liền liền Khương Viễn chính mình, đều bị cái này tu luyện tốc độ giật mình.

Không thể không nói, Khương Viễn bản thân tư chất thiên phú là rất không tệ, nếu không đời trước cũng không có khả năng thành tựu Đạo Tôn.

Khác biệt là, lần này, tu luyện Tiên Kinh Khương Viễn, ngưng luyện ra nguyên khí dị thường thuần túy sáng long lanh, ẩn ẩn lại có chút trong suốt Cảm nhận, cho dù lấy hần từng vì Đạo Tôn bắt bẻ nhãn quang đến xem, cũng tìm không ra nửa điểm mao bệnh.

Có dạng này Nguyên Lực đánh bóng, lại thêm đến từ đời trước siêu phẩm tâm cảnh, Khương Viễn chỉ cần làm từng bước tích lũy nguyên khí, liền có thể dễ dàng mà tăng lên tới Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, hậu kỳ, thậm chí cả tấn thăng linh đài cảnh, thậm chí cao hơn.

Lại thêm Tiên Kinh vốn là viễn siêu hần công pháp nguyên khí hấp thu hiệu suất, Khương Viễn tu luyện tốc độ nếu là không nhanh, đều không có thiên lý.

Có như thể vững chắc tu vi đánh bóng, hần đối thu thập Hắc nhân càng có lòng tin.

Một đêm tu hành, tạm thời không nói chuyện.

Ngày thứ hai.

Khương Viễn sáng sớm liền rời nhà, xuyên qua quen thuộc đường đi, đi vào nhà mình công xưởng, Xuân Sơn trấn lớn nhất luyện khí công xưởng một trong —— ---- Khương thị luyện khí công xưởng. Hần hôm nay tới, là muốn tiến nhà kho tìm xem tài liệu, dự định luyện chế một bộ Đạo Binh.

ánh sáng mặt trời nghiêng lợi hại, pha tạp tường viện ở trong viện bỏ ra mảng lớn mảng lớn bóng mờ.

Khương Viễn vừa mới vừa đi tới hậu viện, liền thấy cửa kho ẩn mặc Phù Giáp, tay cầm phù kiếm thủ vệ. Thủ vệ thân hình hơn phân nửa biến mất tại trong bóng râm, cảnh giác ánh mắt không được quét mắt chung quanh.

Khương Viễn trực tiếp hướng nhà kho đi đến.

"Người kia dừng bước!"

Thủ vệ thanh kiếm quét ngang, bỗng nhiên vượt mức quy định vượt một bước, ngăn ở Khương Viễn trước mặt.

Phù văn khải giáp bọc vào, hần toàn thân quanh quần sát khí càng thêm dễ thấy, cao hơn Khương Viễn ra nửa cái đầu thân hình sinh ra cường đại cảm giác áp bách, dưới mũi giáp, một đôi mắt ung hàn quang Lãng liệt, khí thế khiếp người, phảng phất muốn nhắm người mà phe Hùng Ung sắc bén dị thường.

Người bình thường, nếu như bị hần như thế trừng bên trên liếc một chút, tuyệt đối sẽ toàn thân lông mao dựng đứng, trong nháy mắt mất đi chống cự dũng khí.

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 3: Đạo Binh

...

"Là ta." Khương Viễn dừng bước, ánh mắt rơi vào trước mặt thủ vệ trên thân.

Hắn đòi trước rất ít lai công xứng, đối với nơi này thực không quá quen, hơn phân nửa học đồ hắn liền thấy đều chưa thấy qua, nhưng người trước mắt, hắn lại nhận biết. Thủ vệ này họ Lý, tên gì tuần phong, chính là phụ thân trong lúc vô tình cứu kế tiếp chiến tu, cũng là phụ thân tín nhiệm nhất người.

Năm đó, Khương Viễn có thể đào thoát truy sát, thành công bái nhập Vân Hoa tông, theo Lý Tuần phong liều chết bảo hộ có quan hệ trực tiếp. Đáng tiếc năm đó hắn thực sự quá yếu, không thể giúp bất luận cái gì bận bịu không nói, còn nhiều lần cản trở. Tại hắn bái nhập Vân Hoa tông thời điểm, Lý Tuần phong liền đã đèn cạn dầu.

Đã nhiều năm như vậy, lại nhìn thấy gương mặt này, Khương Viễn trong lòng như cũ cảm khái vạn phần.

Đã từng tám trăm năm mươi năm bên trong, một mình hắn tại trên con đường tu hành gian nan bốn ba, được chứng kiến vô số lần lấy oán báo ân người cùng sự, một trái tim từ lâu bị rèn luyện lãnh khốc đậm đặc. Kinh lịch nhiều, mới biết được thế giới tàn khốc, mới biết được giống Lý Tuần phong dạng này người, hiếm thấy đến mức nào, nhiều khó khăn.

Luận tuổi tác, Lý Tuần phong thực cũng liền so với năm thứ năm đại học sáu tuổi mà năm nay liền hai mươi bốn tuổi cũng chưa tới. Trong ấn tượng, Lý Tuần phong tu luyện thiên phú thực không tệ, hoàn toàn không cần thiết bởi vì vì phụ thân cứu hắn liền lấy chết đền báo.

Thật bàn về Đền, thực là hắn thiếu Lý Tuần phong.

Hắn năm đó thiếu nợ, thật không phải bình thường nhiều. Cũng may, kiếp này cuối cùng có thù lao còn thời cơ.

Khương Viễn khoe môi hơi cười, mơ hồ lộ ra mỉm cười, nhìn lấy Lý Tuần phong ánh mắt cũng nhu hòa rất nhiều.

Lúc này, Lý Tuần phong hiển nhiên cũng nhận ra Khương Viễn, mắt lệ quang trong nháy mắt tiêu tán, thu kiếm hành lễ: "Nguyên lai là thiếu gia. Nhà kho trọng địa, không biết thiếu gia tới đây cần làm chuyện gì?"

"Tôi lấy tài liệu." Đã nhận ra người, Khương Viễn cũng không có ý định xông vào, "Ta muốn lấy một số tài liệu khai lò luyện khí, người giúp ta mở cửa. Phụ thân bên kia, ta hội đi giải thích."

"Vâng, thiếu gia. Ta cái này cho ngài mở cửa."

Lý Tuần phong lập tức đáp ứng, lấy ra chìa khoá mở ra khoá, cũng giúp Khương Viễn kéo ra cần trọng cửa sắt, dẫn Khương Viễn hướng vào phía trong đi đến.

Cái này nhà kho lịch sử đã tương đương xa xưa. Nghe nói là từ một khối cự hình ban đầu Thiết Quang Thạch chính thể điêu khắc thành, gọi là tường đồng vách sắt cũng không đủ. Bình thường thời điểm, nơi này là nhà kho, đến cùng thời khắc mấu chốt, cũng là gia tộc sau cùng Tị Nạn Sở.

Đòi trước, hắn ở chỗ này cũng không có thiếu đợi. Bất quá, khi đó, trong kho phòng đồ, vật đã sớm bị bán thành tiền không còn, chỉ còn lại có mấy gian trống rỗng thạch thất mà thôi.

Nhận nói thật lên, đây là hắn đòi này lần thứ nhất tiến nhà kho, trong kho phòng có thứ gì, hắn thật không rõ ràng lắm.

Mượn trên vách tường đèn huỳnh quang quang mang, Khương Viễn trước đại khái đi dạo một vòng.

Nhà kho hết thảy có một cái đại sảnh, Tam gian thạch thất. Tam gian thạch thất lớn nhỏ giống nhau, một gian cất giữ công pháp bí tịch, một gian cất giữ tài liệu trân quý, một gian cất giữ Gia Phả cùng gia tộc truyền thừa bảo vật. Mà diện tích lớn nhất trong đại sảnh, thả là số lượng đồng dao phổ thông luyện khí tài liệu, cùng chế tác á mộ còn bán đi các loại Phù Khí.

Đơn giản như vậy minh bố cục, Khương Viễn tìm lên đồ, vật Đền cũng dễ dàng.

Đối với luyện chế cái gì loại hình Đạo Binh, trong lòng của hắn đại khái đã có mẫu.

Cái gọi là Đạo Binh, chỉ là lấy thủ pháp đặc biệt luyện chế thành chiến đấu khôi lỗi.

Theo phổ thông khôi lỗi khác biệt là, Đạo Binh bởi vì dung hợp Yêu Phách, kế thừa yêu thú lúc còn sống bản năng chiến đấu, cho dù không có chủ nhân tự mình khống chế có thể tự chủ chiến đấu. Mà lại, chỉ cần chủ nhân thần thức đầy đủ, liền không có khống chế khoảng cách hạn chế.

Một bộ tốt Đạo Binh, vô luận là ngoại hình, vẫn là thực lực đều theo tu sĩ cơ hồ không có khác nhau. Mà lại đối người người tuyệt đối trung thành, là trong chiến đấu hiếm có tốt trợ thủ.

Khương Viễn tuy nhiên tu luyện tốc độ nhanh chóng, nhưng bây giờ cũng chỉ là Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, mà lại cũng không am hiểu sắp lá cà, tại thực lực còn chưa đủ làm sử dụng pháp thuật tinh xảo dưới, Đạo Binh là lựa chọn tốt nhất.

Đương nhiên, mỗi người có thể khống chế Đạo Binh số lượng đều là hữu hạn. Dưới tình huống bình thường, tu sĩ chỉ có thể khống chế ngang cấp Đạo Binh ba bộ, hoặc là càng cao hơn một cấp bậc cấp Đạo Binh một bộ. Bất quá, Khương Viễn là một ngoại lệ.

Hắn đã sớm khai mở Thức Hải, thần thức vô luận là chất vẫn là lượng, đều viễn siêu cùng tể, cho dù cao hơn một cấp bậc cấp Đạo Binh, cũng có thể khống chế hai cỗ.

Đối Khương Viễn cái này đã từng luyện khí Đại Tông Sư tới nói, chỉ cần tài liệu đầy đủ, luyện chế mấy cỗ Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ Đạo Binh, căn bản không có độ khó khăn.

Mà hắn muốn làm, bất quá là dựa vào lấy trước mắt hữu hạn tài liệu, tận lực đem Đạo Binh luyện chế đến càng mạnh mà thôi.

Khương Viễn tại cất giữ tài liệu quý giá Thạch Thất cửa mắt nhìn, liền bước nhanh đi vào, đưa tay từ giá đỡ đỉnh cao nhất gỡ xuống hai cái lớn chừng ngón cái trong suốt Tinh Thạch.

Loại này Tinh Thạch tên là Hồn Tinh, là thường thấy nhất dùng cho phong tồn Yêu Phách tài liệu.

Nhìn kỹ lại, cái này hai cái trong suốt tinh thạch, đều có một đoàn Âm Sắc bóng mờ, giống Gió xoáy giống như bồi hồi bên trong, chính là Khương Viễn cần có nhất Yêu Phách.

Cái gọi là Yêu Phách, chỉ là yêu thú tử vong lúc tiêu tán ra Hồn Phách Chi Lực, dùng chuyên môn pháp quyết thu thập sau tốt, liền có thể làm luyện khí tài liệu sử dụng, trên thị trường đại bộ phận Yêu Phách đều là như thế tới.

Yêu Phách thuộc tính cùng cấp bậc, trực tiếp ảnh hưởng đến luyện chế ra Đạo Binh thuộc tính cùng cấp bậc.

"Ta xem một chút..." Khương Viễn tiện tay cầm bốc lên một cái Hồn Tinh cẩn thận chu đáo, miệng bên trong vô ý thức nói nhỏ, "Ngưng Nguyên cảnh... Trung kỳ, Hồn Phách Chi Lực... Rất lợi hại dồi dào, thế mà còn là Âm Thuộc Tính, không tệ "

Hắn cấp tốc đem hai cái Hồn Tinh ôm vào trong lòng, sau đó ngẩng đầu tiếp tục tại trên kệ tinh tế dò xét.

Không khỏi nhanh, hắn liền nhủ mảy mai. Nghĩ hắn đường đường đệ nhất luyện khí Đại Tông Sư Kinh Thiên Đạo Tôn, luyện khí lúc sử dụng tài liệu bên nào không phải trân quý cùng cực? Liền trên kệ những tài liệu này, làm phụ liệu hắn đều ngại quá kém.

Thế nhưng là, những tài liệu này đã có thể bị cất giữ trong cái này trong thạch thất, liền mang ý nghĩa chứng nó đã là Khương thị luyện khí công xưởng bên trong có thể tìm tới lớn nhất tài liệu tốt. Khương Viễn coi như lại không hài lòng, cũng chỉ có thể thích hợp dùng.

Hắn cơ hồ có thể khẳng định, giống như vậy sự tình, về sau chắc chắn sẽ không thiếu.

Lắc đầu hơi hơi thở dài, Khương Viễn lần nữa vươn tay, từ giá đỡ đỉnh đầu gỡ xuống hai cái to bằng móng tay thông minh thạch.

Như thế to bằng móng tay một khối thông minh thạch, có thể nhường đường binh thể tích phóng đại gấp mười lần khoảng chừng. Nói thực ra, cái này hai khối thông minh thạch thực có chút ít, nhưng cũng không có khác biện pháp, trước dùng đến đi.

Khương Viễn im ắng thở dài, đem thông minh thạch cũng ôm vào trong lòng.

Lý Tuấn phong đi theo Khương Viễn bên người, mắt thấy Khương Viễn một lần lại một lần mà lấy tay vươn hướng giá đỡ tầng cao nhất, sớm đã sắc mặt thay đổi, thái dương càng hơi hơi gặp mồ hôi.

Hắn không phải Luyện Khí Sư, đối luyện khí tài liệu hiểu biết không sâu, nhưng hắn thủ vệ nhà kho đã không phải là một ngày hai ngày, không bình thường rõ ràng bộ này giá đỡ bên trên, càng là vật trân quý, bày đặt vị trí liền càng cao. Khương Định Sơn thậm chí đã từng ở trước mặt hắn nói qua, bộ này giá đỡ bên trên đồ vật, mới là Khương thị luyện khí công xưởng chánh thức tích súc chỗ.

Mà bây giờ, thiếu gia nhà mình đã ngay trước hắn bộ mặt, từ giá đỡ đỉnh đầu gỡ xuống bốn kiện đồ vật. Muốn ánh sáng lấy đồ vật, cũng coi như, mấu chốt là, hắn có thể chưa từng nghe nói thiếu gia biết luyện chế cao đoạn Phù Khí a!

Hắn mở cửa trước đó thật không nghĩ đến, nhà hắn thiếu gia lần thứ nhất tâm huyết dâng trào nói muốn luyện khí, thế mà liền đem mục tiêu nhắm chuẩn trong kho phòng lớn nhất vật trân quý!

Lý Tuấn phong nhìn lấy Khương Viễn biểu lộ bình thản bên mặt, nội tâm dị thường xoắn xuýt.

Đúng lúc này, Lý Tuấn phong đuôi lông mày run lên bắn bật, trở mắt nhìn Khương Viễn lần nữa đem "Ma trảo" vươn hướng giá đỡ đỉnh cao nhất.

"Đây là cái gì?"

Khương Viễn cầm lấy một cái tạo hình tinh tế hộp gỗ màu đen, thuận tay mở ra. Chỉ gặp trong hộp phủ lên hồng sắc nhung tơ nệm êm, trên nệm êm nằm một khóa chừng hạt gạo, bụi bẩn không chút nào thu hút thạch đầu.

"Lại là Không Minh Thạch." Khương Viễn về lên thạch đầu mắt nhìn, hơi có chút ngoài ý muốn.

Không Minh Thạch cỡ có Không Gian Thuộc Tính, là luyện chế không gian giới chỉ, Không Gian Thủ Trạc tài liệu chính. Đối với hắn mà nói, cái này dĩ nhiên không phải cái gì hiếm có đồ vật, nhưng đối phụ thân kinh doanh công xưởng lại nói, lại thuộc về muốn mua đều chưa hắn mua được đồ vật.

Phụ thân sẽ có cái này, trừ chuẩn bị luyện chế Trữ Vật Giới Chỉ không có khác nguyên nhân.

Khương Viễn ngẫm lại, liền đem Không Minh Thạch cũng thăm dò đứng lên.

Không gian giới chỉ mà hần đợi lát nữa luyện khí thời điểm thuận tay luyện chế một cái chính là. Hần luyện chế không gian giới chỉ thủ nghệ thể nhưng là tối đỉnh cấp, đòi trước thời điểm, hần cũng không có thiếu dựa vào cái này kiếm tiền

Mà lại, không gian giới chỉ thứ này, ở đâu đều có thể cần dùng đến. Trước luyện chế một cái cũng coi là lo trước khỏi hoạ.

Khương Viễn một bên tính toán đợi lát nữa muốn luyện chế cái dạng gì Đạo Binh, một bên đưa tay phải ra, từ trên hướng xuống bắt đầu lấy tài liệu tài liệu.

"Hàn Thiết, Kim cổ thạch, U Ảnh Thủy tinh, mười năm Dưỡng Hồn Mộc, bí sắc ngân..."

Không lâu lắm, Khương Viễn trong ngực liền nhiều một đống tài liệu, mà nguyên bản cơ hồ tràn đầy giá gỗ, làm theo trọn vẹn nhiều một phần ba không vị.

Trong đầu một lần nữa thôi diễn một lần, cảm thấy trong tài liệu không có vấn đề, hần mới ôm tất cả mọi thứ chuẩn bị rời đi.

"Thiếu... Thiếu gia, những này ngài thật muốn toàn lấy đi sao?" Lý Tuấn phong run như cây sậy mà nhìn xem Khương Viễn động tác, nuốt ngụm nước bọt, tâm lý có vô số lời nói muốn nói, nhưng lại không biết làm như thế nào mở miệng.

Thiếu gia muốn bắt tài liệu hần lại không thể ngăn cản, có thể những tài liệu này trân quý như vậy, vạn nhất thật toàn bộ lãng phí hết, hần cơ hồ không dám tưởng tượng lão gia lại là biểu tình gì...

Lý Tuấn phong cẩn thận từng li từng tí nhìn lấy Khương Viễn biểu lộ, trái tim không tự giác địa núm chặt, thái dương trên mặt đều đã phủ lên đỏ mồ hôi.

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Luyện khí Đại Tông Sư

...

"Ừm" Khương Viễn cũng không quay đầu lại gật gật đầu.

Một khi tiến vào trạng thái, tâm hần Tư liền toàn bộ đặt ở Đạo Binh cùng không gian giới chỉ tài liệu lựa chọn cùng phối trộn bên trên, đối hần sự tình phản ứng đều hơi chút chậm chạp, hoàn toàn không có lưu ý đến cùng Lý Tuấn phong xoắn xuýt.

"Đổi giúp ta nói cho phụ thân, ta muốn bế quan luyện chế mấy thứ tiểu đồng tây. Tại ta ra đến trước, đừng để người tới quấy rầy ta."

Nói xong, Khương Viễn ôm đồ, vật, cũng không quay đầu lại đi.

Lý Tuấn phong bỗng nhiên trừng lớn mắt, không thể tin được Khương Viễn thế mà liền như vậy nhẹ nhàng băng quơ đi...

Đi...

Thẳng đến Khương Viễn bóng lưng biến mất tại cửa sân về sau, Lý Tuấn phong mới bỗng nhiên kịp phản ứng, trong nhảy mắt khóc tang mặt.

"Lần này phiền phức ta nên làm cái gì?" Hần gấp đến độ xoay quanh, "Bất kể như thế nào, trước tiên cần phải nói cho lão gia mới được..."

Lời còn chưa dứt, bóng người hần hơi chao đảo một cái, mấy cái lên xuống liền biến mất tại nhà kho trước.

...

Màu nâu xanh dày cửa đá chăm chú khép kín, trên cửa đỏ thẫm hỏa diễm tiêu chí phảng phất có ngọn lửa nhón nháo, trên đầu cửa một cái đầu bút lông sắc bén "Nhất" tự hồng quang cao vọt.

Đây là Khương thị luyện khí công xưởng số một Luyện Khí Thất, cũng là công xưởng bên trong tốt nhất một gian Luyện Khí Thất, Địa Hòa không chỉ có dồi dào mà lại ổn định, luyện khí tỷ lệ so với Luyện Khí Thất cao hơn nửa thành khoảng chừng, bình thường chỉ có Khương Định Sơn cùng công xưởng bên trong mấy cái Đại Sư Phụ mới có tư cách sử dụng.

Nhưng mà, lúc này, Khương Định Sơn lại nhíu mày chăm chăm lên trước mặt cửa đá, vận khí vận nửa ngày, đều không dám đẩy cửa đi vào.

"Đông Gia, Thiếu chủ đi vào đều hơn nửa ngày, đoán chừng tài liệu đều nhanh gầy và không, ngài thật không có ý định quản?"

Khương Định Sơn bên cạnh thân đứng đầy một cái đầu mang thanh đồng quan, thể trạng khô ngô đại hán, ánh mắt không được nghiêng mắt nhìn lấy cửa đá cùng Khương Định Sơn, nửa là lo lắng, nửa là đau lòng nói ra.

"Tính toán " Khương Định Sơn lau trán, bắt đầu dĩ thử dài, "Những vật kia vốn chính là cho Tiểu Viễn chuẩn bị. Ta vốn nghĩ mời tốt điểm Luyện Khí Sư, cho Tiểu Viễn luyện chế một cái không gian lớn một chút Trữ Vật Giới Chỉ, lại luyện chế hai cái tốt đi một chút Đạo Bình, cho Tiểu Viễn giữ lại phòng thân."

"Bất quá, đã Tiểu Viễn coi trọng, hán phải dùng liền dùng đi đại không được ta lại đi một chuyến bán đấu giá."

"Đông Gia đối Thiếu chủ quả nhiên yêu thương phải phép " đầu đội thanh đồng quan đại hán cười khổ nói.

Hán tuy nhiên đau lòng tài liệu, có thể Khương Định Sơn cái này chính chủ đều không thêm để ý, hán còn có thể nói cái gì?

"Tốt Lâm sư phụ, ta tại cái này trông coi là được, người đi mau đi " Khương Định Sơn đưa tay vỗ vỗ đại hán bả vai, trên mặt miễn cưỡng lộ ra mỉm cười.

Đại hán khuyên hai câu không có khuyên động, đành phải cáo từ rời đi.

Gặp người đi xa, Khương Định Sơn thu hồi ánh mắt, một lần nữa nhìn về phía trước mặt cửa đá, mắt lộ ra mấy phần phức tạp.

Tài liệu không có lại mua chính là.

Hán kinh doanh công xưởng nỗ lực kiếm tiền, còn không phải là vì để con gái trôi qua thoải mái một chút? Hán như thế nào lại vì tiền tài sự tình con trai của theo tức giận?

Bất quá, Tiểu Viễn làm sao lại bỗng nhiên muốn luyện khí? Mà lại những tài liệu kia, Tiểu Viễn cho tới bây giờ không tiếp xúc qua, làm sao lại nhận biết?

Khương Định Sơn trầm bệ không được hiểu biết.

Đang lúc Khương Định Sơn ở ngoài cửa buồn rầu thời điểm, trong cửa đá, Khương Viễn biểu lộ lại tương đối yên tĩnh.

Một tòa cao cỡ nửa người đỉnh đồng thau cái tại địa hỏa bên trên, bị nung đến phát hồng, thân đỉnh bên trên đỏ thẫm phù văn lưu quang lấp lóe, tản ra mãnh liệt năng lượng ba động.

Khương Viễn ngồi ngay ngắn đỉnh đồng thau trước, hai tay mười ngón thượng hạ tung bay, tốc độ nhanh đến chỉ có thể nhìn thấy tàn ảnh, gần như không cần suy tư, liền có vô số pháp quyết liên miên bất tuyệt địa từ đầu ngón tay bay ra.

Đỉnh đồng thau bên trong, mười ba chủng khác biệt tài liệu bị ngọn lửa bao vây lấy bỗng ngưng đọng lơ lửng, tàn mát ra hoặc tươi mát hoặc u chìm khí tức.

Khương Viễn, đúng là nhất tâm đa dụng, đồng thời khống chế 13 cỗ hỏa diễm.

Dạng này tràng diện, nếu như bị phổ thông Luyện Khí Sư nhìn thấy, sợ rằng sẽ cả kinh liền tròn mắt đều đến rơi xuống, hô to Tiên Tích a? Bằng không cũng là hoài nghi mình chưa tỉnh ngủ, giữa ban ngày xuất hiện ảo giác.

Phải biết, mỗi loại tài liệu luyện chế yêu cầu cũng khác nhau. Chỉ là yêu cầu khác biệt hóa hầu hoặc là nhiệt độ cũng liền thôi, có chút tài liệu, thậm chí tại không cùng giai đoạn hỏa hầu yêu cầu cũng không giống nhau, muốn đồng thời luyện chế mười ba chủng khác biệt tài liệu, độ khó khăn càng là lấy bao nhiêu lần đề bạt.

Mà những tài liệu này bên trong, hết lần này tới lần khác còn có Dưỡng Hồn Mộc dạng này dễ cháy tài liệu. Luyện chế lúc hỏa diễm thoáng mạnh hơn nửa phần, liền có khả năng đem Dưỡng Hồn Mộc hủy, nhưng nếu yếu hơn nửa phần, nhưng lại chưa hẳn có thể điều dưỡng hồn mộc bên trong nền thom dung luyện ra, chỉ riêng này loại này, là có thể đem phổ thông Luyện Khí Sư làm khó.

Có thể trái lại Khương Viễn, đồng thời khống chế 13 cỗ hỏa diễm, lại không có chút nào khó xử cảm giác, động tác như nước chảy mây trôi tự nhiên, biểu hiện trên mặt cũng không bình thường bình thân, phảng phất chỉ là tại làm một chuyện nhỏ mà thôi.

Cũng thế.

Khương Viễn thế nhưng là thật luyện khí Đại Tông Sư, coi như hiện tại chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu vi, đối với hỏa diễm lực khống chế cũng vẫn

là Đại Tông Sư Cấp Bậc. Đối phổ thông Luyện Khí Sư mà nói kinh hãi thế tục, kỳ diệu tới đỉnh cao kỹ nghệ, trong mắt hắn thật sự chỉ là làm việc nhỏ mà thôi.

Bỗng nhiên.

Sở hữu tài liệu trong nháy mắt đồng thời hoàn thành hòa tan, từng đoàn từng đoàn thuộc tính khác nhau, màu sắc khác nhau dịch thể đồng thời nhộn nhào.

Khương Viễn sắc mặt bất biến, mười ngón tung bay tốc độ lại đột nhiên tăng nhanh, đường đạo pháp quyết như ánh sáng phi vũ, sở hữu hòa diễm bỗng nhiên nhất ẩm, từng đoàn từng đoàn dịch thể lượn vòng lấy hướng trung ương tụ lại, tại hắn thuần thực khổng lồ dưới bắt đầu dung hợp.

...

Trong lúc bất tri bất giác, Khương Định Sơn tại sở một Luyện Khí Thất trước cửa, đã thủ ba canh giờ.

Tâm tình của hắn cũng từ vừa mới bắt đầu bình tĩnh, trở nên có chút lo âu.

Tiểu Viễn là thực lực gì hắn lại quá là rõ ràng, liên tục luyện khí cả ngày, ngẫm lại đều cảm thấy không có khả năng. Bên trong sẽ không phải nỗ lực a? Tiểu Viễn có bị thương hay không?

Khương Định Sơn gãi gãi rồi bôi tóc, râu rí muốn hay không mở cửa vào xem.

Đúng lúc này, môn bỗng nhiên không hề có điềm báo trước địa từ bên trong mở ra, Khương Viễn sắc mặt mặt một từ bên trong chậm rãi đi tới.

Liên tục luyện chế hai cổ Đạo Binh, một mai không gian giới chỉ, dù hắn lực khổng lồ chế kinh người, thần thức cũng đã tiêu hao hầu như không còn, mấy cái có lẽ đã đến cực hạn.

"Nhi tử! "

Khương Định Sơn bỗng nhiên xông lại, lo âu chờ lấy Khương Viễn, miệng bên trong một tràng tiếng nói: "Tài liệu lãng phí liên lãng phí, làm sao đem chính mình một môi Thành dạng này? Ai cái này trên lưng toàn ẩm ướt, đến tranh thủ thời gian đổi bộ y phục, nơi này không có quần áo người, người trước thấu hoạt mặc ta đi..."

Khương Viễn thần thức hao hết, vốn là có chút hoa mắt vầng đầu, bị hắn ở bên tai nhất niệm làm bầm, nhất thời càng thêm đau đầu.

Hắn vội vàng tránh thoát phụ thân nâng, tiện tay đem vừa luyện chế tốt Trữ Vật Giới nhét vào trong tay phụ thân, nói ra: "Phụ thân, đây là ta mời sư phụ hỗ trợ luyện chế Trữ Vật Giới, người cất kỹ. Ta rất mệt mỏi, đi về nghỉ trước "

Nói xong, hắn cũng nhanh bước hướng công xưởng đi ra ngoài.

Khương Định Sơn đang muốn gọi lại Khương Viễn, không phòng ánh mắt vừa vận từ Trữ Vật Giới Chi bên trên đảo qua, nhất thời trừng to mắt, không dám tin sững sờ.

Trong tay Trữ Vật Giới Chỉ, toàn thân Âm Ngân, giới thân phong cách cổ xưa cẩn trọng, đại khí tự nhiên, cái này cũng liền thôi, nhiều nhất chứng minh người luyện chế thâm mỹ quan không tệ. Vấn đề là, cái này trong trữ vật giới chỉ bộ Trữ Vật Không Gian, đường kính chừng tam xích!

"Gặp Quý không phải nói viên này Không Minh Thạch luyện chế ra Trữ Vật Giới Chỉ, Trữ Vật Không Gian đường kính lớn nhất cũng liền một thước sao? Chẳng lẽ mắt của ta hoa?"

Hắn xoa xoa con mắt, lại trừng mắt xem xét, giới trên thân viên kia Không Minh Thạch vẫn là chừng hạt gạo, một điểm không thay đổi, cũng là hắn tại phòng đầu giá mua về viên kia.

Trong giới chỉ Trữ Vật Không Gian, cũng vẫn là đường kính tam xích, một điểm không thay đổi.

"Thật gặp Quý!"

Khương Định Sơn gắt gao bóp lấy trong tay Trữ Vật Giới Chỉ, ánh mắt chạy không, cảm giác liền bước đi đều có chút lơ mơ.

Hắn nhưng lại không biết, Trữ Vật Không Gian đường kính lớn nhất một thước tiêu chuẩn, là đối phổ thông Luyện Khí Sư mà nói. Trong mắt của hắn cái gọi là tốt một chút Luyện Khí Sư, nội lực cũng chính là trung cấp Luyện Khí Sư, đừng nói Luyện Khí Đại Sư, liền liền cao cấp Luyện Khí Sư cánh cửa đều với không đến.

Mà Khương Viễn, đã từng là có hi vọng nhất tiến giai tượng Tiên luyện khí Đại Tông Sư một trong, cùng trung cấp Luyện Khí Sư ở giữa cách cao cấp Luyện Khí Sư, Luyện Khí Đại Sư cùng Luyện Khí Tông Sư Tam cái cự đại cánh cửa, trên thực lực càng là ngày đêm khác biệt, há có thể quơ đũa cả nắm?

Coi như Khương Viễn hiện tại chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, luyện chế ra Trữ Vật Giới Chỉ, cũng đủ để sánh ngang đồng dạng Luyện Khí Đại Sư, căn bản không phải Khương Định Sơn nhãn giới có thể bình phán.

Khương Định Sơn hoảng hoảng hốt hốt qua một hồi lâu, mới miễn cưỡng thanh tỉnh mấy phần, cước bộ lơ mơ rời đi công xưởng đi về nhà, chuẩn bị qua tìm nhi tử hồi rõ.

Hắn vừa rời giống như nghe nhi tử nâng lên "Sur phụ" ?

Chờ chút!

Sur phụ? !

Khương Định Sơn bước chân dừng lại, lần nữa trừng lớn mắt.

Con của hắn có sur phụ? Lúc nào sự tình? Hắn làm sao không biết? !

Còn có! Đã cái này Trữ Vật Giới Chỉ con trai của là sur phụ luyện chế, này sur phụ hắn vừa mới khẳng định tại Luyện Khí Thất bên trong, hắn làm sao hoàn toàn không thấy được nửa điểm bóng dáng? !

Cuối cùng phải là mệnh cớ nào thực lực, tài năng luyện chế ra dạng này Trữ Vật Giới Chỉ, mới tại hắn công xưởng bên trong tới vô ảnh, đi vô tung, liền cái bóng dáng đều không bị người phát hiện? !

Khương Định Sơn tâm lý trong nháy mắt chuyển qua vạn thiên suy nghĩ, các loại phỏng đoán, các loại âm mưu luận từ trong đầu gào thét mà qua, cơ hồ đem hắn no bạo.

Đón đến, hắn bỗng nhiên tăng tốc cước bộ trong nhà phóng đi.

Không được, hắn nhất định phải lập tức tìm nhi tử hồi rõ, không phải vậy hắn nhất định sẽ đem mình bức điên!

/..

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Làm một lần ngư ông

...

Về đến phòng, Khương Viễn hơi điều tức một hồi, hoa mắt vầng đầu cảm giác liền rất nhanh biến mất.

Bởi vì lấy Tiên Thiên Đạo Đồ sớm mở cho hắn tích Thức Hải, hắn không chỉ có thần thức lượng bên trên là phổ thông người tu hành gấp hai, thần thức khôi phục tốc độ càng là so dưới tình huống bình thường mau đem gần gấp đôi.

Vô luận là luyện khí, vẫn là khống chế Đạo Binh, đều cần tiêu hao thần thức. Với hắn mà nói, đây tuyệt đối là chiếm tiện nghi lớn. Ngang cấp chiến đấu, chỉ dựa vào điểm này chênh lệch, là hắn có thể mài từ đối thủ.

Thu công từ trên giường xuống tới, Khương Viễn từ tay áo trong túi móc ra hai cỗ Đạo Binh một trong, tiện tay bóp cái pháp quyết ném ra bên ngoài.

"Trưởng!"

Nhất thanh thanh hát, thủ chương cao Đạo Binh nghiêng phong lập tức dài, trong chớp mắt dài đến một người cao.

Nó chính thể hiện lên màu xám đen, ngoại hình cơ hồ cùng người không có gì khác biệt, cực giống người mặc bì giáp Hắc Cân che mặt thợ săn, chỉ trên bả vai cùi chỏ ở ngực các loại vị trí then chốt lộ ra mơ hồ phức tạp hoa văn, mới hiện lộ ra nó Đạo binh bản chất. Mà hắn vốn nên là hai tay vị trí, lại dài một đôi uốn lượn trào nhận, lóe sáng loáng hân quang.

Khương Viễn vây quanh Đạo Binh chuyển hai vòng, cẩn thận chu đáo một phen, lại bóp lấy pháp quyết, liên tục để đạo binh làm nhiều lần Tật Phong bay nhào, né tránh, động tác công kích, lúc này mới hài lòng gật đầu.

Cỗ này Đạo Binh sử dụng Yêu Phách là Âm Thuộc Tính U Ảnh Báo, Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ cảnh giới, am hiểu nhất cũng là ẩn nặc cùng phục

Kích, hấn lại tại tài liệu luyện chế bên trong U Ảnh thủy tinh, tăng cường Đạo Binh ẩn nặc năng lực. Chỉ cần nó không chủ động xuất thủ, liền liền Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ người đều phát hiện không có nó tung tích.

Mà Đạo Binh làm vũ khí công kích trao nhận bộ phận, hấn sử dụng mấy loại hỗ trợ lẫn nhau tài liệu lai gia tăng sắc bén độ cùng kiên cố độ , có thể tùy tiện phá vỡ đồng cấp tu sĩ phòng ngự.

Có hai loại ưu thế, coi như nó tại tốc độ cùng phòng ngự lực bên trên so sánh, cũng không có tính toán cái vấn đề lớn gì.

Tuy nhiên thả trước kia, loại trình độ này Đạo Binh hấn liền nhìn đều chẳng muốn nhìn một chút, nhưng lấy trước mắt hấn thực lực, phối hợp như thế tài liệu, tối đa cũng liền có thể luyện chế đến cùng loại trình độ này mà thôi.

Đương nhiên, hội cho rằng như vậy chỉ có Khương Viễn mà thôi.

Tại sở hữu luyện khí sản phẩm bên trong, Đạo Binh là nổi danh khó luyện, có thể luyện chế Đạo Binh Luyện Khí Sư, không có chỗ nào mà không phải là hành nghiệp bên trong người nổi bật.

Bình thường Phù Khí chỉ cần ba bốn loại tài liệu liền có thể luyện chế, Đạo Binh lại tối thiểu cần mười loại trở lên tài liệu, từ tài liệu dung luyện đến cùng dung hợp, khắp nơi đều là nan quan, độ khó luyện chế căn bản không có tại một cái đẳng cấp bên trên.

Nếu như đến chỉ có điểm này cũng coi như, mấu chốt nhất là, Yêu Phách dung luyện, càng là xa so với hấn tài liệu càng khó, coi như lại có kinh nghiệm Luyện Khí Sư, cũng chỉ có thể cam đoan một nửa tỷ lệ, giống Khương Viễn dạng này cơ hồ trăm phần trăm thành công tình huống, đối bọn hấn lại nói căn bản là nói mơ giữa ban ngày.

Mà Khương Viễn luyện chế ra tới này hai cỗ Đạo Binh, trên thực tế đã là cực phẩm trong cực phẩm, đổi đồng dạng Luyện Khí Sư, muốn luyện chế ra loại này đẳng cấp Đạo Binh, sử dụng tài liệu tối thiểu đến cao bên trên một cái đẳng cấp mới được.

"Như thế nào đi nữa, Đạo Binh dù sao cũng phải có cái tên. Không bằng dạng này..." Khương Viễn hơi hơi trầm ngâm một lát, "Tựa 'U Ảnh thích khách' đi "

Hắn tiện tay lấy ra phù văn bút, tại Đạo Binh trên bờ vai viết lên danh hào.

Hai cỗ Đạo Binh từ tài liệu đến cùng thủ pháp luyện chế bên trên không có gì khác biệt, hấn cũng lười chia nhỏ, dứt khoát dùng số một cùng số hai lại tiến hành khác nhau.

Có đạo binh, tiếp xuống kế hoạch, cũng nên hảo hảo suy nghĩ một chút.

Hiện tại, khoảng cách giao đan chỉ còn lại có bốn ngày, hấn nhất định phải nắm chặt thời gian mới được.

Khương Viễn tay lấy ra Xuân Sơn Trấn Địa đồ, cẩn thận chu đáo sau một lát, ánh mắt rơi ở ngoài thành một chỗ quảng mỗ bên trong.

...

Mặt trời chiều ngã về tây.

Khương Định Sơn từ Khương Viễn trong phòng ra đến, thần sắc có chút hoảng hốt. Khương Viễn vừa rồi lời nói không ngừng tại trong đầu hấn quanh quẩn, đề hấn thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Tuy nhiên hấn vẫn cảm thấy nhi tử tại luyện khí bên trên rất có thiên phú, nhưng hấn cũng không nghĩ tới, thế mà lại có lợi hại như vậy Luyện Khí Sư nguyện ý thu nhi tử làm đồ đệ.

Chiếc nhẫn trữ vật kia bên trong ẩn chứa phương pháp luyện khí quá Huyền Diệu, Khương Định Sơn vô pháp từ đó đánh giá ra người luyện chế thực lực, nhưng hấn chỉ ít rõ ràng một điểm, cái kia chính là, vị kia thần bí Luyện Khí Sư đẳng cấp tuyệt đối tại cao cấp Luyện Khí Sư trở lên, bằng không hấn không đến mức cái gì đều phân tích không ra.

Mà nhi tử trong miệng miêu tả , đồng dạng chứng thực điểm này.

Đáng tiếc duy nhất là, hấn không thể nhìn thấy nhi tử vị sư phụ kia . Bất quá, lợi hại Luyện Khí Sư chắc chắn sẽ có chút dờ hơi, Khương Định Sơn cũng không ngại.

Nhi tử có thể bị lợi hại như vậy Luyện Khí Sư nhìn trúng, trong lòng của hấn tràn ngập một loại cùng có vinh yên cảm giác tự hào. Có lợi hại như vậy sư phụ dạy bảo, nhi tử tương lai tại luyện khí bên trên thành tựu, khẳng định hội vượt xa hấn. Không thể nói được, có thể trở thành cao cấp Luyện Khí Sư cũng khó nói

Nếu quả thật có một ngày như vậy, hấn tuyệt đối nằm mơ đều sẽ cười tỉnh

Khương Định Sơn bất tri bất giác nhếch môi, cười đến răng không thấy mắt.

Đúng lúc này, một trận vội vàng tiếng bước chân chợt từ phía trước góc rẽ truyền đến.

Ngay sau đó, Khương Linh bỗng nhiên lao ra, một phát bắt được Khương Định Sơn cánh tay, sắc mặt hoảng loạn: "Phụ thân, ra đại sự!"

Khương Định Sơn tâm lý hơi hồi hộp một chút, mãnh liệt giữ tay đề lại Khương Linh bả vai: "Chuyện gì xảy ra? ! Đừng nóng vội, từ từ nói."

"Vừa rồi Hách thúc thúc truyền đến tin tức, quặng mỏ bị trộm, lúc đầu phải cho ta nhóm Huyền Linh nhạ cây bị trộm! !"

"Cái gì? !"

Khương Định Sơn sắc mặt xoát một chút liên trắng.

...

Xuân Sơn bên ngoài trấn một trăm cây số địa phương, một tòa đại hình quặng mỏ đang bệ bộn đến khí thế ngất trời.

Từ trên không quan sát, có thể nhìn thấy hình tam giác sắp xếp Tam cái cự đại đường hầm, đường hầm ở giữa, làm theo đứng lạng lẩy một tòa hình tròn kim loại pháo đài.

Toà này kim loại pháo đài, cũng là Xuân Sơn trấn tiếng tăm lừng lẫy tài liệu thương nhân, Hách nhân trụ sở.

Trời chiều đã xót, màn đêm dần dần buông xuống, pháo đài trong hành lang Dạ Minh Đăng đã sáng lên bạch quang. Dưới ánh đèn, một cái vóc người dị thường cao lớn, hình thể mập mập mà trắng hán vội vàng từ dưới hiên đi qua, đứng ở một cái cửa gỗ trước.

Cái này phiêu phiêu thể trắng trắng hán, cũng là toà này kim loại pháo đài chủ nhân, Hách nhân.

Chỉ gặp hán chợt cúi người, gõ vang này phiến cửa gỗ, biểu hiện trên mặt cũng biến thành cực kỳ cung kính.

"Chuyện gì?"

Đạm mạc thanh âm từ bên trong cửa truyền đến.

"Đại nhân, là như thế này..." Hách nhân biểu lộ càng thêm cung kính, đem tự mình làm sự tình một năm một mười địa báo cáo một lần, mặt vẫn không quên tranh công, "Không có Huyền Linh nhạ cây, trước đó đầu nhập liền toàn bộ uống phí, sau cùng không nộp ra hàng hóa, vẫn phải Lỗ giao thật lớn một khoản Tiền bồi thường hợp đồng, Khương Định Sơn hiện tại khẳng định gấp điên "

"Làm không tệ."

"Đa tạ đại nhân. Có thể vì đại nhân phục vụ là tiểu nhân vinh hạnh." Hách nhân đến kích lệ, trên mặt nhất thời lộ ra nịnh nọt ý cười, lập tức lại bồi tiếp mấy phần cẩn thận hỏi nói, " không biết đại nhân kế tiếp còn có dặn dò gì?"

"Tiếp xuống..."

Lời còn chưa dứt, một trận trầm thấp trầm đục bỗng nhiên truyền khắp toàn bộ kim loại pháo đài.

Ngay sau đó, mặt đất, vách tường, thậm chí đỉnh đầu trần nhà đều trong nháy mắt kịch liệt rung động, xem như bỗng nhiên phát sinh chấn động. Hách nhân xử chỉ không kịp đề phòng, thân thể lão đảo hai lần kém chút quăng xuống đất.

Nhưng mà, không đợi hán đứng vững, làm người sợ hãi trầm đục âm thanh liền vang lên lần nữa, kịch liệt rung động bên trong, một tiếng phảng phất đã thú tê mình thanh xuyên thấu trọng vách tường kim loại truyền đến, khủng bố uy áp tràn ngập trong không khí, liền không khí chung quanh đều tựa hồ lộ ra kiềm chế.

Hách nhân tâm bên trong bỗng nhiên dâng lên một cổ dự cảm bất tường.

Đúng lúc này, cửa gỗ "Bành" một tiếng bị người mở ra, một người mặc hắc sắc trang phục trung niên nhân từ bên trong cửa bước nhanh đi tới. Theo hán xuất hiện, sắc bén khí thế bỗng nhiên khuếch tán, tràn ngập trong không khí cảm giác đè nén bị hòa tan rất nhiều, lại như cũ phảng phất mây đen ép lên đỉnh đầu.

"Đáng chết!" Trung niên nhân sắc mặt phá lệ âm trầm, không để ý chút nào hình tượng thống mạ một tiếng, lập tức cắn răng nghiêng lợi nói, " nơi này tại sao có thể có linh đài cảnh yêu thú? !"

Nghe nói như thế, Hách nhân sắc mặt xoát một chút trở nên trắng bệch, hoảng sợ ngã ngồi trên mặt đất.

...

Ngay tại Hách nhân hoảng sợ bất an thời điểm, Kim chúc pháo đài bên ngoài, đã loạn thành một bầy.

Một cái còn cao hơn người cự đại giáp trùng không biết từ nơi nào xuất hiện, nổi điên tựa như đánh thẳng vào Kim chúc pháo đài. Nó xác ngoài dây, đen kịt tỏa sáng, ba cặp trùng chỉ cường tráng hữu lực, đỉnh đầu còn có một cây giống như mũi sừng cự đại Tiêm Giác, hiển nhiên là để phòng ngự lực

tăng trưởng Thổ hệ yêu thú Thiết Giáp trùng.

Cứ như vậy mất một lúc, Kim chúc pháo đài tường ngoài liền đã bị đâm đến lồm xướng dưới nhất đại khối.

Nhưng mà, Thiết Giáp trùng lại nửa điểm đều không có muốn ngừng tự động, ngược lại giống điên giống như liễu mạng bãi động trên đầu Độc Giác, cây mạnh bốn phía đập vào, sôi trào mãnh liệt Thổ hệ Nguyên Lực tùy ý huy sai, thuộc về linh đài cảnh yêu thú khủng bố uy áp tràn ngập trong không khí.

Mấy chục cái chiến tu đối cứng lấy uy áp hơi đi tới, ý đồ công kích, lại ngay cả cận thân đều làm không được, phản mà không ngừng có người bị Độc Giác quét trúng bay ngược mà ra. Không lâu lắm, Hoang trên đồng cỏ liền đã huyết hồng một mảnh.

Yêu thú điên cuồng tiếng gào thét, chiến tu kêu thê lương thâm thiết âm thanh, tiếng kinh hô, dẫn đầu chiến tu tiếng mắng chửi tràn ngập toàn bộ chiến trường, xa xa truyền ra qua.

Lúc này, Kim chúc pháo đài đỉnh đầu trên sân thượng, có một người chính dựa nghiêng ở trên lan can, nhân nhả nhìn lấy đây hết thấy, theo phía dưới loạn cục hình thành so sánh rõ ràng.

Trong tay hắn thậm chí còn nâng đem màu sắc tươi đẹp quả đại, một bên nhân nhả xem náo nhiệt, một bên từng khóa địa đem quả đại hướng miệng bên trong ném, không có nửa điểm thân ở người khác địa bàn tự giác.

Nhưng mà, nếu có người tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, trên người hắn khí tức cực độ nội liễm, không mấy may lộ, coi như đứng ở gần bên, nếu như không phải tận mắt thấy, cũng rất dễ dàng đem hắn xem nhẹ. Mà trên người hắn màu xám trang phục, càng là hoàn toàn dung nhập trong bóng đêm, nhìn từ đằng xa, căn bản không nhìn thấy bóng người hắn.

Cho dù hắn cứ như vậy sáng bóng địa dựa nghiêng ở trên lan can, cũng không có bất kỳ người nào chú ý tới hắn tồn tại. Cho dù là vị kia bị Hắc nhân gọi "Đại nhân" thần bí trung niên nhân, cũng không có chút nào phát giác.

Người này, không hề nghi ngờ cũng là Khương Viễn.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Vơ vét mật kho

...

Quả đại hơi chát chát lại thanh vị đạo ở trong miệng tràn ngập ra, Khương Viễn thuần thực phun ra hột, một bên tinh tế nhắm nuốt, một bên không nóng không vội quan sát lấy phía dưới chiến trường, tâm tính dị thường buông lỏng.

Người chết đều là Hắc nhân thủ hạ, hắn đương nhiên không khăn trương. Mà lại, cái này Thiết Giáp trùng hội xuất hiện ở đây, cũng chính là hắn công lao.

Nói thật, Xuân Sơn Trấn Địa phương thực sự quá nhỏ, đã ngoại yêu thú thực lực cũng quá thấp, hắn hoa hơn nửa canh giờ mới tìm được một cái linh đài cảnh Thiết Giáp trùng, lại phí một phen trắc trở đem nó dẫn đến nơi đây.

Mà cái này Thiết Giáp trùng hội đánh mất lý trí, điên một dạng lung tung công kích, cũng là hắn làm chuyện tốt. Một gốc mười năm Mê Hồn cỏ, tăng thêm một mảnh nói bừa tước hoa lá tử, liền có thể nhẹ nhõm đề Thiết Giáp trùng mất lý trí.

Đương nhiên, hắn hao hết khổ tâm đem cái này Thiết Giáp trùng làm tới, tuyệt không chỉ là vì trả thù Hắc nhân. So với Hắc nhân, hắn đối Hắc nhân trong khó phòng đồ, vật càng cảm thấy hứng thú.

Có cái này Thiết Giáp trùng hấp dẫn lấy tất cả mọi người chú ý lực, hắn liền có thể mượn cơ hội chui vào Hắc nhân nhà kho lấy đi Huyền Linh Giao, đương nhiên, nếu có hắn đồ tốt, hắn cũng sẽ không bỏ qua.

Mặt khác, cái này Thiết Giáp trùng bản thân cũng là đồ tốt. Có nhiều như vậy chiến tu hỗ trợ suy yếu Thiết Giáp trùng thực lực, hắn chỉ cần chờ sau khi chiến đấu kết thúc thu hoạch là được.

Ngao cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi. Hắc Khương Viễn hôm nay muốn làm, cũng là cái kia ngư ông.

Mắt thấy áo đen thần bí nhân cùng Hắc nhân lần lượt xuất hiện, Khương Viễn đem một viên cuối cùng quả đại ném vào miệng bên trong, vỗ vỗ tay, liền quay người rời đi sân thượng, dọc theo bậc thang hướng phía dưới đi đến.

Cái này Thiết Giáp trùng liền để cho Hắc nhân hảo hảo hưởng thụ đi hắc muốn trước qua thu lợi tức

...

U ám hẹp dài trong hành lang không có một người, Dạ Minh Đăng tản ra thăm thẳm bạch quang, an tĩnh hô hấp có thể nghe.

Cuối hành lang, có một cái khắc dữ tợn Thú Đầu dày kim loại nặng môn. Cửa kim loại hai bên, hai cái toàn thân phù văn khải giáp, mặt mũi tràn đầy hung hãn chỉ khí chiến tu cảm vũ khí vừa đi vừa về dò xét, sắc mặt dị thường cảnh giác.

"Hôm nay nửa đêm đối xong cương vị, chúng ta liền có thể liên tiếp nghỉ ngơi hai ngày. Lần này, ta nói cái gì cũng muốn đi trên trán tiêu sái tiêu sái Lão Chu, ngươi thì sao? Ngươi có muốn hay không cùng ta cùng nhau đi?"

Lập tức lục nghiêng đầu nhìn bên người đồng bạn liếc một chút, hạ thấp giọng hỏi.

Hắn là Hắc nhân tâm phương, từ khi phụ trách thủ vệ mật kho đến nay, hắn đã liên tục nửa tháng không có mở qua ăn mặn, hiện nay còn có nửa ngày liền muốn đối cương vị, rốt cục không nín được theo đồng bạn nhân trò chuyện.

Lão Chu nghiêng mắt nhìn hắn liếc một chút, cũng bị hắn câu lên hào hứng, nhin không được nói ra: "Đi đương nhiên muốn cùng nhau đi..."

Ngay tại hai người nói chuyện trời đất thời điểm, một đạo như ẩn như hiện bóng dáng chính tiềm phục tại trong bóng tối chậm rãi tới gần.

Nhìn kỹ lại, có thể mơ hồ nhìn ra bóng dáng hình người hình dáng, lại xem như một đoàn vụ khí một dạng bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất, biên giới tan rã tại trong bóng tối, không có âm thanh, cũng không có nửa điểm khí tức bộc lộ.

Đạo này bóng dáng, dĩ nhiên chính là U Ảnh thích khách số hai.

Tại hai cái thủ vệ trong mắt, U Ảnh thích khách số hai chỗ chỗ cũng là một đoàn bóng mờ, không có chút nào dị thường, nhưng ở trong mắt Khương Viễn, U Ảnh thích khách số hai thân ảnh lại rõ ràng bất quá.

Chỉ thấy nó giẫm lên nhỏ vụn bước chân chậm rãi tới gần thủ vệ, Kim chúc chế tác hai chân đi qua đặc thù xử lý, rơi xuống đất không có chút nào âm thanh, vô ngoài phù văn lưu chuyển, ánh sáng rơi ở phía trên đều phẳng phát bị thôn phệ, chỉ có một mảnh thâm trầm hắc.

Bất tri bất giác, U Ảnh thích khách số hai đã tới gần mật kho, khoảng cách hai cái tuần tra thủ vệ bất quá một thước có thừa.

Lúc này, Lão Chu cùng lập tức lục chính cho tới cao hứng, không có chút nào chú ý tới gần trong gang tấc trong bóng tối, nguy cơ đang tới gần.

Lão Chu vừa cùng lập tức lục nói chuyện một bên quay người, mang trên mặt buông lỏng ý cười. Vô tri vô giác hắn, không để ý chút nào hướng phía trước cất bước, may may không có chú ý tới, mình đã chỉ nửa bước bước vào bóng mờ.

Bỗng dưng.

Bóng mờ phẳng phát sống tới ngọ nguyệt nhô lên một khối, màu xám đen bóng dáng như thiểm điện nghiêng lướt mà ra, không đợi Lão Chu kịp phản ứng, liền lặng yên không một tiếng động che hất miệng mũi. Cùng lúc đó, sắc bén trào nhận giống như diễn luyện qua vô số lần giống như, tại Lão Chu cần cổ nhẹ nhàng một vòng, máu tươi nhất thời như suối tuôn dâng lên mà ra.

Cho đến lúc này, U Ảnh thích khách số hai thân ảnh mới hoàn toàn hiển lộ ra, phẳng phát U Ảnh đứng sau lưng Lão Chu, Thủy tinh khảm nam con người bình tĩnh giống như một đầm nước đọng.

Tại nó điều khiển hạ Lão Chu hai mắt nổi lên, biểu lộ dữ tợn, phẳng phát chết đuối người một dạng khuỷa tay hai tay liều mạng gãy dựa, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm, ngược lại tăng lên huyết dịch dâng trào tốc độ. Bất quá một cái hô hấp ở giữa, hắn nửa người liền bị nhuộm thành huyết sắc, đỏ đến nhìn thấy mà giật mình.

U Ảnh thích khách số hai chống chọi Lão Chu nhẹ nhẹ để dưới đất, lập tức triệt thoái phía sau một bước, lần nữa biến mất tại trong bóng râm, nhanh chóng hướng một bên khác lập tức lục lao đi.

Lúc này, lập tức lục vừa vận đưa lưng về phía Lão Chu, căn bản không có chú ý tới bên này kinh biến, chờ hắn ngửi được mùi máu tươi xoay người lại, cũng đã muộn.

Bất quá một cái hô hấp thời gian, lập tức lục liền phó Lão Chu theo gót, biến thành một bộ huyết nhân ngã trên mặt đất.

Nhưng mà, ngã trên mặt đất lập tức lục nhưng không có ngay đầu tiên khí tuyệt, ngược lại còn có một tia ý thức vẫn còn tồn tại.

Hắn bung bít lấy cổ liệu mạng thờ dóc, miệng bên trong không ngừng phát ra "Ha ha ha" khí âm, tay chân bởi vì mất máu quá nhiều mà co rút run rẩy, màu xanh trắng hiện ra Từ Khí trên mặt, một đôi tròng trắng mắt nhiều hơn mắt nhân con mắt tròng đến cơ hồ thoát ra hốc mắt.

Yên tĩnh trong hành lang, lập tức lực sắp chết tiếng thờ dóc phá lệ làm người ta sợ hãi.

Máu tươi tại kim loại trên mặt đất lan tràn, U Ảnh thích khách đứng bình tĩnh trong vũng máu, tay phải trao nhận hàn quang lấp lóe, giọt giọt máu tươi theo trao nhận chậm rãi trượt xuống, tựa như thu hoạch sinh mệnh Từ Thần.

Nếu như bây giờ bên cạnh có người, sợ rằng sẽ bị một màn này trực tiếp hoảng sợ ngất đi.

Bất quá, nếu như là hiểu công việc người, sợ rằng sẽ vì U Ảnh thích khách số hai tranh thủ thời gian lưu loát thủ pháp vô tay bảo hay, bởi vì, liền xem như chuyên môn làm thích khách huấn luyện chiến tu, cũng rất khó làm được so U Ảnh thích khách càng tốt hơn.

Hiếm thấy nhất là, làm Đạo Binh, chỉ cần linh thạch đầy đủ, U Ảnh thích khách liền căn bản sẽ không mệt nhọc, có thể không ngừng chiến đấu tiếp.

Bất tri bất giác, làm người ta sợ hãi tiếng thờ dóc ngừng.

Từ vong khí tức lan tràn khắp nơi, yên tĩnh trong hành lang, trừ huyết dịch nhỏ xuống rất nhỏ tiếng vang, không còn có khác thanh âm.

Bỗng dưng.

Một thanh âm đánh vỡ hoàn toàn tĩnh mịch.

"Cạch "

"Cạch "

"Cạch " ...

Rất nhỏ tiếng bước chân có tiết tấu vang lên.

Hành lang bên kia góc rẽ, chậm rãi bước ra một đôi hắc sắc ủng da, ngay sau đó, một bóng người đi tới.

Sáng ngời ánh đèn rơi vào trên mặt hắn, đem hắn ngày càng lạnh lùng mặt mày câu lạc đặc càng rõ ràng.

Người này, không hề nghi ngờ chính là Khương Viễn.

Khương Viễn một thân màu xám trang phục, hẹp tay áo đai lưng. Khởi không giống chiến tu như thế khô ngô cường tráng, lại càng nhiều mấy phần nhanh nhẹn phong thái, phối hợp hắn thủy chung như lạnh lẽo tĩnh đạm mạc, càng lộ vẻ hơn người.

Dạng này người, nếu là hành tẩu trong đám người, tất nhiên giống như bảo thạch thu được người nhãn cầu.

Đáng tiếc, mặt kho trước trong hành lang, trừ hai bộ thi thể cùng một bộ không có sinh mệnh Đạo Binh, không còn khác đồ,vật. Khương Viễn phong độ khí chất, tự nhiên cũng không người biết được.

Khương Viễn vòng qua mặt đất vết máu đi đến cửa Kim thác trước, ngẩng đầu nhìn kỹ.

Dày kim loại nặng môn bày biện ra ám kim sắc, phía trên tạo hình dữ tợn Thú Đầu bên trên, thỉnh thoảng có rất nhỏ hồng quang hiện lên, nếu là không có nhìn kỹ, chỉ sợ căn bản phát hiện không có.

"Thế mà còn có cấm chế?" Khương Viễn hơi kinh ngạc nhắc giường mắt, lập tức trào phúng giống như câu lên môi, "Chỉ là một cái ngũ hành cấm chế liền muốn cản ta, không khỏi quá ngây thơ."

Ngũ hành cấm chế phòng ngự tại hạ cấp trong cấm chế, là hiệu quả tốt nhất cấm chế phòng ngự một trong. Bởi vì cấm chế gồm cả ngũ hành, khác biệt khác hệ nguyên khí kiềm chế lẫn nhau bổ sung lẫn nhau, duy nhất lực lượng rất khó phá vỡ, trừ phi xuất thủ người so cấm chế bố trí người cao hơn cả một cái đại tăng thứ.

Tương ứng, hội bố trí ngũ hành cấm chế phòng ngự người cũng liền tương đối ít. Hắc nhân tại mặt kho trên cửa chính làm ra như thế một cấm chế, cũng coi là phí rất lớn tâm tư, dưới tình huống bình thường. Xuân Sơn trấn căn bản không ai có thể phá vỡ.

Bất quá, dù là Hắc nhân cơ quan tính toán tường tận, cũng không tính được sẽ có Khương Viễn cái này vượt qua lẽ thường tồn tại.

Đối với phổ thông Ngưng Nguyên cảnh lai nói như là Thiên ngũ hành cấm chế phòng ngự, đối với Khương Viễn mà nói, thật không tính là gì. Đừng nói hắn bởi vì Tiên Kinh quan hệ, đã sớm khai mở Thức Hải, thần thức lực lượng viễn siêu cùng tể, coi như không, hắn cũng có là biện pháp phá vỡ ngũ hành cấm chế phòng ngự.

Không có cách, đối với được chứng kiến vô số cao đoạn phức tạp cấm chế Khương Viễn lại nói, ngũ hành cấm chế phòng ngự loại này hạ cấp cấm chế, thật sự là quá đơn sơ, gọi là trăm ngàn chỗ hở cũng không đủ. Hắn tùy tiện nhìn một chút, liền tối thiểu phân biệt ra được năm sáu chỗ lỗ thủng, muốn phá

đứng lên đơn giản không thể đơn giản hơn

Khurong Viễn giờ tay lên, ngón trỏ tay phải nhìn như tùy ý địa điểm tại trước mặt Thủ Đầu mi tâm chính giữa, từ 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》 ngưng luyện ra tinh túy Nguyên Lực theo ngón trỏ tràn vào trong cấm chế.

Trong nháy mắt.

Dày kim loại nặng môn nổi lên Ngũ Thái Quang Hoa, đại biểu Kim hệ màu trắng, đại biểu Mộc hệ lục sắc, đại biểu Thủy hệ lam sắc, đại biểu Hỏa hệ hồng sắc, đại biểu Thổ hệ hoàng sắc, phảng phất luân chuyển xoay tròn, khuấy động, tản mát ra cực không ổn định khí tức.

Giờ phút này của kim loại, tựa như biến thành một tòa lúc nào cũng có thể sẽ phun trào Hỏa Sơn, chỉ cần lại nhận dù là một chút xú kích thích, liền sẽ trong nháy mắt bạo phát, đem chung quanh hết thảy toàn bộ thôn phệ.

/..

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tọa sơn quan hổ đấu

...

Khurong Viễn nhưng căn bản không để ý những này, ánh mắt lãnh đạm nhìn lướt bị kích hoạt cấm chế, ngón trỏ tay phải thuận tay vạch một cái, lại một điểm, trước mắt khuấy động Ngũ Thái Quang Hoa liền trong nháy mắt vỡ vụn, xem như vỡ vụn như lưu ly tứ tán bay vụt, trong nháy mắt trong không khí tiêu tán ra.

Nhìn như mảnh Đại Ngũ Hành cấm chế phòng ngự, tại dưới tay hắn, lại xem như bột xà phòng một dạng không chịu nổi một kích.

Khurong Viễn biểu lộ liền nửa điểm ba động đều không có. Thắng đến của Kim thác bên trên ngũ thái quang mang hoàn toàn biến mất, hắn mới duỗi tay đè chặt của Kim thác, đưa nó chậm rãi đẩy ra.

Sau một lát, mật kho đại môn rốt cục hoàn toàn mở ra. Mật kho đầu tường Dạ Minh Đăng trong chớp mắt sáng lên, đem mật trong kho hết thảy chiếu lên đèn đuốc sáng trưng, cũng hai bên chính tề chỉnh lý các loại trân quý khoáng thạch chiếu lên lập lòe tỏa sáng.

Khurong Viễn ánh mắt nhỏ bé không thể nhận ra mà lộ ra sáng.

Tuy nhiên hắn nhãn quang kỳ cao, nhưng ở được chứng kiến nhà mình luyện khí công xưởng tình huống về sau, đột nhiên nhìn thấy nhiều như vậy được xưng tụng "Trân quý" tài liệu, hắn cũng không khỏi có như vậy ném một cái ném kích động. Dù sao, coi như hắn là luyện khí Đại Tông Sư, không có tài liệu tốt, cũng luyện chế không ra quả tốt Phù Khí tới.

Hiện nay, có Hắc nhân "Khảng khái giúp tiền", hắn cũng rốt cục có thể hơi buông ra chút tay chân.

Khurong Viễn mắt nhìn đeo tại ngón trỏ tay phải bên trên Trữ Vật Giới Chỉ, khoe miệng dao động ra một vòng nhạt nhẽo ý cười.

Sau đó nửa khắc đồng hồ, Khurong Viễn dùng chính mình hành động thuyết minh một cái lâu năm Luyện Khí Sư sắc bén nhãn quang.

Ý vào trong nhãn chứa đồ tam xích phương viên Trữ Vật Không Gian, hắn tại ngăn ngừa nửa khắc đồng hồ thời gian bên trong, liền đem mật trong kho lớn nhất tài liệu tốt quét sạch sành sanh, thắng đến trong trữ vật giới chỉ rốt cuộc chứa không nổi mới dừng tay. Đương nhiên, hắn cũng không quên hôm nay tới chủ yếu mục đích, Huyền Linh Giao.

Có Huyền Linh Giao, này khoảng đơn đặt hàng mới có thể thuận lợi bàn giao công trình.

Tại đem Huyền Linh Giao cùng tài liệu tốt toàn bộ quét sạch về sau, Khurong Viễn mới vuốt ve Trữ Vật Giới Chỉ, mang theo vài phần lưu luyến quay người chuẩn bị rời đi mật kho. Kim chúc pháo đài Ngoại Chiến đấu lúc nào cũng có thể kết thúc, hắn cũng không thể ở chỗ này dừng lại quá lâu.

Bỗng dưng.

Kim chúc mặt đất bỗng nhiên run run, liền đối lấy vách tường chung quanh cũng rất nhỏ địa lắc lắc.

Khurong Viễn thân thể vững như Bàn Thạch, nửa điểm không bị đến cùng chột lại chấn động ảnh hưởng.

Nhưng mà , chờ chấn động dư ba quá khứ, hấn lại chột nhứ mày lại, quay người nhìn về phía bên người dày trọng cánh cổng kim loại. Vừa rồi bị chấn động, cái này của Kim thác phát ra âm thanh rõ ràng có chút không đúng.

Đời trước tám trăm năm mươi năm thời gian bên trong, hấn thăm dò qua bí cảnh cùng Di Chi đếm không hết, đối loại này cơ quan không thể quen thuộc hơn được. Cái này cánh cổng kim loại phát ra âm thanh tuy nhiên rất nhỏ, nhưng vẫn là bị hấn bén nhạy phát giác được dị thường.

Hấn đối của Kim thác dò xét vài lần, lập tức lưu loát lửa gạt đến môn phía sau, thông thạo địa trên cửa chơi đùa mấy lần, rất nhanh liền tìm ra hốc tối, cũng từ bên trong móc ra một cái tinh xảo hộp gỗ nhỏ.

Cái này mật kho là Hắc nhân, có thể bị hấn giấu như thế kín, cái này tiểu đựng trong hộp nhất định là đồ tốt.

Khurong Viễn mang theo vài phần chờ mong mở ra hộp gỗ nhỏ.

Hộp gỗ nhỏ màu sắc gần như hắc sắc, bên trong lại lộ ra mịn màng hồng sắc nhưng tơ vài vóc, vài vóc bên trên, một khóa giọt nước hình tinh thể tản ra rung động lòng người lộng lẫy, tại vài vóc phụ trợ dưới tản ra mịn mờ hồng quang, rực rỡ như yên hà, sáng giống như trăng sáng.

Khurong Viễn ánh mắt sáng sáng.

Đây là có lấy "Tinh nhân lệ" danh xưng Đan Tâm Thủy tinh.

Không có người biết Đan Tâm Thủy tinh là thể nào hình thành, chỉ biết là nó vừa xuất hiện cũng là một giọt nước bộ dáng, coi như chia cắt Thành hai bộ phận, hai bộ phận ở giữa cũng có thể lẫn nhau cảm ứng. Đương nhiên, chia cắt bộ phận càng nhiều, mối liên hệ này cũng liền càng yếu kém, vượt qua bốn bộ phận lời nói, liền cơ hồ vô dụng.

Nó thường thường bị dùng để luyện chế Trận Bàn, hoặc là Âm Dương Song Hoàn loại hình vũ khí. Đan Tâm Thủy tinh Âm Dương Song Hoàn giữa lẫn nhau liên hệ chặt chẽ, như là một thể, tựa như gắn bó đi theo, quyết chí thể không đổi đạo lý, lúc này mới có "Tinh nhân lệ" Biệt Danh.

Đối với người sử dụng mà nói, Đan Tâm Thủy tinh Âm Dương Song Hoàn, thì tương đương với một cái chính thể, mặc dù là hai kiện vũ khí, thực tế tiêu hao lại chỉ tương đương với một kiện, là hiếm có đồ tốt.

Có thể tại Hắc nhân mật trong kho tìm tới thứ này, thực sự có chút vượt quá hấn đoán trước. Cũng không phải hấn xem thường Hắc nhân, mà chính là cái này Đan Tâm Thủy tinh, căn bản cũng không phải là luyện chế Phù Khí tài liệu, mà chính là luyện chế pháp khí tài liệu.

Luyện Khí Sư luyện chế "Khí", dựa theo đẳng cấp từ thấp đến cùng cao sắp xếp, có Phù Khí, pháp khí, pháp bảo, thần thông Bảo Khí chờ một chút phân chia.

Hấn đẳng cấp tạm không nói đến, Phù Khí lời nói, chỉ cũng là Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ thường dùng nhất, cũng là trấn trên luyện khí công xưởng sản xuất Phù Khí. Ngưng Nguyên cảnh Luyện Khí Sư, có thể luyện chế, trên thực tế cũng chỉ có Phù Khí mà thôi.

Khurong Viễn trên tay hai cổ Đạo Bình, U Ảnh thích khách số một cùng U Ảnh thích khách số hai, tuy nhiên lợi hại, lại cũng không có thoát ra Phù Khí phạm trù.

Mà pháp khí, cũng chỉ có linh đài cảnh trở lên, nắm giữ thần thức tu sĩ mới có thể sử dụng, tài liệu luyện chế cũng xa so với luyện chế Phù Khí tài liệu trên quý khan hiếm được nhiều.

Xuân Sơn trấn cũng không phải Đan Tâm Thủy tinh nơi sản sinh, Khurong Viễn là thật không nghĩ tới, Hắc nhân trong tay thể mà lại có Đan Tâm Thủy tinh.

Trong nháy mắt, trong đầu hấn liền xuất hiện mấy loại luyện chế phương án, mỗi một loại đều có thể đem Đan Tâm Thủy tinh hiệu quả phát huy đến cực hạn.

Không khỏi nhanh, Khurong Viễn liền lấy lại tinh thần, phát hiện mình suy nghĩ nhiều. Hấn hiện tại vẫn là Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, coi như cầm tới luyện chế pháp khí tài liệu, hạn tại nguyên khí trong cơ thể chất cùng lượng, cũng luyện chế không ra pháp khí tới.

Bất quá, coi như tạm thời không dùng được, Đan Tâm Thủy tinh giá trị cũng sẽ không có mấy may chiết khấu. Mà lại, nói không chính xác, hấn rất nhanh liền có thể dùng tới.

Khurong Viễn đem ý thức thăm dò vào Trữ Vật Giới Chỉ, nhanh chóng quét trong mắt nhét tràn đầy tài liệu, chọn giá trị thấp nhất Ngũ Thái văn anh xuất ra hai mảnh, tách ra không gian đem Đan Tâm Thủy tinh bỏ vào.

Trong trữ vật giới chỉ không gian đến cùng vẫn là quá nhỏ, cho dù hấn đã tận lực lợi dụng không gian, liền liền y phục bên trong cũng nhét mấy loại nhẹ nhàng tài liệu, có thể mang đi tài liệu cũng không đến mật kho tổng tài liệu một phần mười.

Đời trước, nếu không phải Hắc nhân, phụ thân cũng sẽ không..

Chỉ là lấy đi như thế điểm tài liệu, Viễn không đến thương cân động cốt cấp độ, không khỏi cũng quá tiện nghi Hắc nhân

Khurong Viễn khẽ nhủ mày, ánh mắt trong lúc vô tình rơi trên tay, tại hắc trong lòng bàn tay, hai mảnh hơi mờ Ngũ Thái vân anh chính lóe như lưu ly lộng lẫy.

Hắn giật mình, bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt nhanh chóng từ chung quanh kệ hàng bên trên đảo qua, nhanh chóng có cái chủ ý.

"Từ Dương Huyền Thạch, hải cốt hoa, giới thạch, tập hòa nham... Lại thêm Ngũ Thái vân anh, vừa vặn."

Khurong Viễn từ kệ hàng bên trên từng cái gỡ xuống tài liệu, năm ngón tay tung bay, nhanh chóng bố trí một cái thô sơ liên tục cấm chế.

Từ Dương Huyền Thạch cùng tập hòa nham đều ẩn chứa đại lượng tinh thuần Hỏa hệ nguyên khí, hải cốt hoa một khi bại lộ trong không khí liền sẽ tự động thiêu đốt, giới thạch làm theo đối bất luận cái gì nguyên khí phản ứng đều rất lợi hại mẫn cảm... Những tài liệu này bị hắn theo tỉ lệ phối hợp tốt, tại cấm chế khống chế hạ chúng nó lại không ngừng phát sinh phản ứng dây chuyền, sinh ra kịch liệt nhiệt độ cao cùng các loại không ổn định Nguyên Lực trùng kích, thẳng đến cấm chế lại cũng không chịu nổi, liền sẽ hoàn toàn nổ tung.

Nói ngắn gọn, đây chính là cái thô sơ bản bom hẹn giờ.

Đương nhiên, cái này cái gọi là "Thô sơ", bất quá là tương đối chính hắn mà nói. Nếu có chuyên tu cấm chế người ở chỗ này, nhìn thấy hắn thủ pháp, sợ rằng sẽ xấu hổ xấu hổ vô cùng, cảm thấy mình nhiều năm như vậy cấm chế đều học uống công

Dù sao là người khác tài liệu, Khurong Viễn dùng không chút nào nương tay, hoàn toàn là dựa theo uy lực lớn nhất bố trí. Các loại bố trí xong về sau, mới phát hiện gần phân nửa mặt kho đều chạy trốn lấy cấm chế đặc thù bí ẩn lộng lẫy, nhìn qua tương đương hùng vĩ.

"Sách "

Hắn nhìn không được câu câu môi. Uy lực này, đầy đủ đem toàn bộ Kim chúc pháo đài nổ thành toái phế đến lúc đó, nơi này trừ một cái hố to, tuyệt đối cái gì cũng không biết còn lại

Bất quá, Hắc nhân vốn là trừng phạt đúng tội, Khurong Viễn mới sẽ không đồng tình hắn.

Sau cùng nhìn một chút mặt kho, xác nhận không có vấn đề về sau, hắn liền dứt khoát xoay người, cất bước bước ra cánh cửa.

Nguyên bản không nhúc nhích canh giữ ở mặt kho trước cửa, giống như bóng dáng U Ảnh thích khách số hai mờ rộng bước chân, lặng yên không một tiếng động đi theo Khurong Viễn phía sau.

Không lâu lắm, Khurong Viễn lại lần nữa trở lại Kim chúc pháo đài đỉnh đầu sân thượng.

Tuy nhiên bóng đêm đã dần dần dày, nhưng nơi này tầm mắt phi thường tốt, hắn đứng tại lan can một bên cúi đầu xuống nhìn, liếc mắt liền thấy phía dưới kịch chiến đẫm người.

Thiết Giáp trùng vết thương trên người lại thêm mấy đạo, so với vừa rồi, trên thân nguyên lực ba động yếu mấy phần, hung tính lại hoàn toàn bị kích phát ra Đến, so trước đó càng thêm nóng nảy, hoàn toàn nhìn không ra nửa điểm suy nhược chỉ thể, ngược lại dị thường cật lực khắp nơi mạnh mẽ đâm tới.

Chung quanh có hoang địa bị máu tươi nhuộm đỏ bùng, phía trên ngọn ngang lộn xộn địa nằm mười mấy bộ thi thể. Những thi thể này có chút thiếu cánh tay thiếu chân, có đứt khoát cắt thành hai đoạn, thậm chí còn có chút bị phức tạp chà đạp địa cơ hồ nhìn không ra hình người, tử trạng dị thường thâm liệt.

Nhìn xem khác, Khurong Viễn có chút bất mãn địa nhíu nhíu mày.

Đánh lâu như vậy, thế mà mới làm hao mòn rơi Thiết Giáp trùng như thế chút thực lực, những này chiến tu thực lực không khỏi cũng quá yếu

Hắn đòi trước nhìn quen thực lực tài năng xuất chúng thành danh chiến tu, đối chiến tu ẩn tượng tự nhiên cũng liền dừng lại trên người bọn hắn. Đương nhiên, hắn cũng biết phổ thông chiến tu không có khả năng mạnh như vậy, đã đem tiêu chuẩn hàng lại hàng, không nghĩ tới vẫn là đoán chừng quá cao.

Cũng may, trong này còn có một cái có thể nhìn.

Khurong Viễn ánh mắt rơi trong chiến trường trung tâm người áo đen trên thân, trong mắt bất mãn thoáng tiêu tán mấy phần.

Theo trên trận hắn chiến tu so, người áo đen rõ ràng xuất sắc quá nhiều, không chỉ vì có Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, khí thể cũng rất mạnh, mà lại xem xét liền trải qua rất nhiều chiến đấu, mặc kệ là chiến đấu kinh nghiệm, chiến đấu kỹ xảo, vẫn là đối địch lúc thái độ cùng phản ứng, đều so với chiến tu xuất sắc rất nhiều.

Thiết Giáp trùng trên thân mới thương tổn, đoán chừng có hơn phân nửa đều là hắn tạo thành.

Chỉ ít có điểm chiến tu bộ dáng.

Nếu như không phải có hắn ở giữa điều hành, không chế tiết tấu chiến đấu, chỉ sợ những chiến đó tu đã sớm toàn quân bị diệt. Có thể làm được điểm

này, xem như cái nhân vật.

Bất quá, quan sát sau một lát, Khương Viễn nhìn không được lại lộ ra ghét bỏ thần sắc.

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đại khoái nhân tâm

...

Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ người, nguyên lực trong cơ thể không thể nào tinh thuần cũng liền thôi, lực khổng lồ còn kém như vậy, Khương Viễn tùy tiện nhìn một chút, liền có thể đoán được, rót vào phù văn Kiếm Nguyên lực chỉ ít bằng một nửa.

Mà lại, làm chiến tu, Hắc y nhân kia lúc chiến đấu không khỏi cũng quá sợ đầu sợ đuôi, nhiều lần tuyệt hảo tiến công thời cơ, cũng bởi vì hắn sợ hãi thụ thương, nhất thời chần chờ, sinh sinh địa bỏ lỡ.

Đây là chiến tu nên có thái độ sao?

Còn có này phù văn kiếm... Vậy cũng có thể xem như phù văn kiếm?

Thế mà đem Kim hệ Huyền Thiết cùng Thủy hệ xuyên sắt trực tiếp dung hợp lại cùng nhau, tài liệu phối hợp cũng không tránh khỏi quá không giảng cứu! Huyền Thiết cứng rắn, xuyên bằng sắt mềm, còn phân thuộc kim, thủy hai hệ, trực tiếp dung hợp không chỉ có hại ảnh hưởng nghiêm trọng kiếm nhận sắc bén độ, sẽ còn dễ thân kiếm trở nên không bình thường yếu ớt.

Liền những này cơ bản thường thức cũng đều không hiểu, thế mà cũng dám chơi luyện khí? !

Cái này đều cái gì loạn thất bát tao? Dù là chỉ là cấp thấp nhất Phù Khí, cũng không thể như thế qua loa sự tình a

Cái này muốn đặt đòi trước, hắn tuyệt đối đã một bàn tay đem chuỗi này phù văn kiếm đập Thành toái phiến. Loại này phù văn kiếm tồn tại, quả thực là tại hướng sở hữu Luyện Khí Sư trên mặt xấu hổ.

Khương Viễn nhìn không được nhũ mảy, nhìn chăm chăm chuỗi này phù văn Kiếm Nhân Thần, tựa như là đang nhìn một đồng chuông mất rác rưởi...

Nhưng mà, Khương Viễn tại như vậy muốn thời điểm, không có chút nào ý thức được, hắn đây là đang dùng luyện khí Đại Tông Sư tiêu chuẩn đánh giá một thanh phù văn kiếm.

Bình thường mà nói, chỉ có hạ cấp Luyện Khí Sư mới có thể cho người khác luyện chế Phù Khí. Chờ bọn hắn luyện khí thực lực đề cao, đối luyện khí lý giải làm sâu sắc, Thành là trung cấp Luyện Khí Sư về sau, luyện chế cũng là pháp khí, không có đặc thù nguyên nhân căn bản sẽ không lại luyện chế Phù Khí.

Người áo đen trong tay thanh này tại Khương Viễn trong mắt không đáng một đồng phù văn kiếm, tại trên thị trường đã coi như là so sánh không tệ.

Nói về chính chuyện, Khương Viễn tuy nói ghét bỏ những này chiến tu thực lực quá yếu, lại cũng vẫn là nhân. Vốn là chỉ là để bọn hắn làm hao mòn Thiết Giáp trùng thực lực, cũng không phải muốn để bọn hắn giết Thiết Giáp trùng, yếu cũng có yếu chỗ tốt, chỉ ít hắn không cần lo lắng bọn họ tại hắn không chú ý thời điểm giết Thiết Giáp trùng

Bất tri bất giác, Khương Viễn tại trên sân thượng đã đợi nửa canh giờ.

Lúc này, cục thế rốt cục xuất hiện biến hóa.

"Tốt! Thiết Giáp trùng đã nhanh không được!"

Trung niên nhân áo đen bỗng nhiên rút ra phù văn kiếm, sắc mặt phấn chấn, bỗng nhiên cao giọng hô: "Đây chính là linh đài cảnh yêu thú! Linh đài cảnh! !

Chỉ cần giết nó, tất cả mọi thứ tất cả mọi người có phần! !"

"Giết! !"

Theo la lên, hấn bỗng nhiên giơ tay bên trong phù văn kiếm, mãnh liệt quang mang bỗng nhiên bạo phát, đem chung quanh đều nhuộm thành lam sắc.

Lam Quang chiếu rọi xuống, Thiết Giáp trùng bộ đáng bỗng nhiên thu vào trong mắt mọi người.

Nó đen kịt Giáp Xác bên trên đã vết thương chồng chất, tinh hồng hai mắt cũng biến thành đục không chịu nổi, màu vàng xanh Trùng Huyết dính đầu đầu cũng có, trừ uy áp vẫn như cũ khủng bố, không ngờ là nó mạnh hết đà.

Chung quanh các chiến tu thấy thế, trong mắt nhất thời lộ ra vẻ tham lam, ngao ngao ngao điên cuồng la tị lên trong tay đao kiếm, từng cái hưng phấn mà sắc mặt ửng hồng, thanh âm khàn giọng, giống như điên cuồng.

Lúc này bọn họ, trong mắt chỉ có này nhìn như có thể đụng tay đến lợi ích, hấn, thí như đồng bạn nhóm thăm liệt kiêu chết, thí dụ như giảm mạnh một nửa nhân số, đều bị bọn họ mang tính lựa chọn địa quên bég.

Khương Viễn ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy một màn này, cười như không cười câu lên khoe môi, ánh mắt lộ ra một chút nhẹ trào.

Linh đài cảnh yêu thú xác thực khó được, Xuân Sơn trấn mười năm đều chưa hấn có thể săn giết được một đầu, cơ bản ở vào có tiền mà không mua được trạng thái. Liền trước mắt đầu này Thiết Giáp trùng, nếu như đem tinh huyết tài liệu Yêu Phách chia tách sau xuất ra qua đấu giá lời nói, chỉ ít cũng có thể bán ra hơn vạn Kim thủ giá trên trời!

Nhưng vấn đề là, bọn họ đến có thể giết chết được mới được.

Nếu để cho những người này biết, bọn họ sở hữu hi sinh, sở hữu phần chiến, đều chẳng qua là đang vì hấn người làm Giá Y lời nói, cũng không thông báo là biểu tình gì?

Khương Viễn buông ra lan can đứng thẳng người, cúi đầu phìu phìu bào chân, ánh mắt cấp tốc khôi phục đậm mạc.

Hiện tại, cũng nên là hấn thu hoạch thời điểm

Theo hấn tâm niệm nhất động, tại bóng đêm yểm hộ hạ ẩn núp đã lâu U Ảnh thích khách số một trong nháy mắt động!

Phảng phất như quỷ mị, U Ảnh thích khách số một không hề có điềm báo trước xuất hiện tại bên trong chiến trường, cánh tay giơ lên, lóe hàn quang trào nhận hơi chao đảo một cái, trong nháy mắt hóa thành vô số trào ảnh bao phủ mà ra!

Cơ hồ là trong nháy mắt, thần bí người áo đen liền bị vô số trào ảnh bao phủ bên trong, trong không khí bỗng nhiên vang lên sắc nhọn khiêu âm, giống như là muốn đem người màng nhĩ đều xé rách.

Áo đen thần bí nhân đồng tử co rút lại, thanh âm đột nhiên biến điệu: "Ảnh Sát!"

Nghe được câu này, ở đây sở hữu chiến tu phát nhiệt đại não bỗng nhiên mát lạnh, không hẹn mà cùng ngừng cước bộ.

Đem sinh tử không để ý, hao hết sở hữu nguyên khí sinh tử đánh cược một lần, "Ảnh Sát" là thích khách duy nhất cường công thủ đoạn! Nó chế tạo ra mỗi một đạo tàn ảnh đều có vũ khí một phần mười công kích, trong nháy mắt bạo phát, tạo thành lực sát thương có thể xưng khủng bố!

"Ảnh Sát" danh tiếng chi thịnh, chi cần là chiến tu liền không khả năng chưa nghe nói qua. Đại danh đình đình Vương cấp thích khách "Huyết Thủ Tu La", lớn nhất yêu thích cũng là dùng "Ảnh Sát" đem nhân sinh sinh xé thành mảnh nhỏ!

U Ảnh thích khách số một tạo thành trào nhận tàn ảnh chừng hai ba mươi đạo, dù là thần bí người áo đen cao hơn nó ra một cái cấp bậc, chịu truy cập, cũng không phải bị thương nặng không thể!

Áo đen thần bí nhân trong lòng trong nháy mắt coi báo động đại tác phẩm, ban đầu vốn chuẩn bị công hướng Thiết Giáp trùng phù văn trường kiếm cứ thế mà biến hướng, hóa thành một đạo kiếm khí màu xanh nước biển chặt nghiêng mà ra, đón lấy cuốn tới trào nhận tàn ảnh.

Trên sân thượng, Khương Viễn nhìn thấy một màn này, trong mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo tinh quang. Cùng lúc đó, U Ảnh thích khách số một ở bụng bên trong phụ trách từ linh thạch bên trong rút ra nguyên khí phù văn quang mang nhất ám, nó động tác nhất thời im bất mà dừng, đầy trời trào ảnh trong nháy mắt biến mất tung ảnh.

Nguyên bản Hung Uy hiển hách tuyệt chiêu "Ảnh Sát", thế mà cứ như vậy không hề có điềm báo trước địa biến mất!

Thần bí người áo đen căn bản không ngờ tới xuất hiện loại tình huống này, muốn thu kiếm cũng đã không kịp, chỉ có thể án lấy sớm định ra quỹ tích chặt nghiêng mà ra.

Hấn trợ mắt nhìn công kích nhất thời từ U Ảnh thích khách trước mặt lướt qua, rõ ràng cách xa nhau bất quá nửa tấc, U Ảnh thích khách cũng không nhúc nhích, hấn lại vô luận như thế nào cũng không cách nào để công kích rơi vào U Ảnh thích khách trên thân, tâm lý khó chịu địa cơ hồ nôn ra máu.

Hắn đòi này còn là lần đầu tiên đụng phải như thế biệt khuất chiến đấu!

"Bành!"

Kiểm mang hung hăng trăm ở bên cạnh trên đất trống, cứ thế mà trên mặt đất chém ra một đạo rãnh sâu, vô số đất đá bốn phía vấy ra.

Lúc này, U Ảnh thích khách số một thể nội phù văn đã lần nữa sáng lên, nó như thiểm điện chuyển cái phương hướng nhắm ngay một bên khác Thiết Giáp trùng, trào nhận giao nhau, sắc bén hàn quang chọt lóe lên, Thiết Giáp trùng trên móng nhất thời xuất hiện một cái đầm máu ẩn kỹ.

Cúc hoa bị thương nặng, Thiết Giáp trùng bị đau, bỗng nhiên phát ra một tiếng thê lương gào thét, không chút do dự húc bay phía trước cản đường chiến tu, cắm đầu lao ra.

Đây hết thảy nhìn dài dằng dặc, trên thực tế, từ trào ảnh biến mất đến cùng U Ảnh thích khách số một công kích Thiết Giáp trùng, lại đến Thiết Giáp trùng thụ thương chạy trốn, bất quá là trong chớp mắt sự tình.

Chờ áo đen thân bí nhân rút lên kiếm xoay người, nhìn thấy cũng là Thiết Giáp trùng điên cuồng chạy trốn bóng lưng, cùng thét chói tai vang lên tránh né chiến tu.

"Đáng chết! Trúng kế!" Áo đen thân bí nhân kinh sợ không thôi, sắc mặt bỗng nhiên trở nên phá lệ dữ tợn.

Hắn bỗng nhiên giơ lên trường kiếm trong tay, lung tung công hướng chính muốn rời khỏi U Ảnh thích khách số một, điên cuồng phát tiết chính mình không cam lòng.

Một bên khác, trốn ở trong góc đứng ngoài quan sát chiến đấu Hắc nhân sắc mặt đã đỏ bừng lên, bất quá không phải là bởi vì hưng phấn, mà chính là bị tức.

Mất thấy một cái linh đài cảnh yêu thú liền muốn tới tay, lại bị nửa đường giết ra Trình Giảo Kim thả chạy, hắn hiện tại tâm tình đã không phải là thất vọng hoặc là phần nộ để hình dung, đơn giản cũng là đang rỉ máu!

Đây chính là bên trên trăm linh thạch a! Nếu như thao tác tốt, thậm chí có khả năng biến thành một trăm năm mươi trở lên Hạ Phẩm Linh Thạch! Nhiều linh thạch như vậy, đổi bình thường, hắn tối thiểu phải dùng một hai năm tài năng kiếm được đến cùng!

Hắn đều đã nghĩ kỹ làm sao thuyết phục đại nhân để hắn đến thao tác bán, kết quả, Thiết Giáp trùng thế mà cứ như vậy bị người thả chạy!

Hắn yêu thú tài liệu, hắn linh thạch thế mà cứ như vậy không! ! Đã chết nhiều như vậy chiến tu, nỗ lực nhiều đời như vậy giá, há không đều thành Trúc Lam mức nước công dã tràng? !

Nó làm sao lại có thể bị thả chạy? ! !

Hắn bỗng nhiên đâm ra một quyền, nện ở bên cạnh trên tảng đá, cứ thế mà đem thạch đầu hồng vết nứt.

...

Cùng lúc đó, đứng tại trên sân thượng Khương Viễn tâm tình lại tương đương vui vẻ.

Xác thực nói, Hắc nhân càng đau lòng, tâm tình của hắn càng tốt

Hắn vừa rồi thực đùa nghịch cái mảnh khốe."Ảnh Sát" loại này chiêu số, chánh thức thích khách một khi xuất thủ, là căn bản không có khả năng dừng lại, nhưng Đạo Binh tính chất đặc thù, một khi đình chỉ nguyên khí cung ứng, mặc kệ chính đang sử dụng là cái chiêu số gì, đều sẽ lập tức dừng tay.

Lần nữa khởi động phù văn, Đạo Binh liền có thể lần nữa phát động.

Đương nhiên, có thể trong chiến đấu Vô Gian khe hở làm đến điểm này người, chỉ có đối Đạo Binh thuộc tính cực độ quen thuộc Luyện Khí Sư mà còn nhất định phải là thân thủ luyện chế Đạo Binh mới được . Bình thường người thậm chí căn bản cũng không biết, Đạo Binh còn có thể có cách dùng như thế này.

Đời trước, hắn liền dùng chiêu này hồ không biết bao nhiêu người

Hắc y nhân kia có thể cầm ở dưới một chiêu này bộ mặt, nên cảm thấy vinh hạnh mới là

Khương Viễn ôm lấy khốe môi, tâm tình vui vẻ địa nghĩ đến.

Hắn loại ý nghĩ này, nếu như bị người áo đen biết, không phải đem người tức hộc máu không thể

Bóng đêm dần dần dày, trên bầu trời sao lốm đốm đầy trời, vậy xuống nhàn nhạt Tinh Huy.

Nên làm đều đã hoàn thành, lưu lại nữa cũng không có ý nghĩa gì. Khương Viễn nhìn nhìn sắc trời, liền quay người rời đi sân thượng, sau đó trực tiếp rời đi quảng mộ.

Về phần bị người áo đen cuốn lấy U Ảnh thích khách số một, tại số hai yểm hộ hạ cũng rất nhanh thoát ly chiến đấu, tại bóng đêm yểm hộ dưới nhanh chóng đuổi theo Khương Viễn.

Một trận đánh cho xinh đẹp, tiếp đó, hần liền nên đi thu thập Thiết Giáp trùng.

Nghĩ đến Hắc nhân thay hần đánh bóng lâu như vậy Thiết Giáp trùng, sau cùng lại Trúc Lam mức nước công dã tràng, ngược lại để hần ngư ông đắc lợi, tâm tình thật sự là phá lệ thư sướng

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Rút Hồn Luyện Phách

...

Mang theo ý lạnh thu gió thổi qua trong rừng, chung quanh cây cỏ phát ra tiếng xột xoạt tiếng vang.

Tĩnh Huy vậy xuống, chung quanh trên cây, trên lá cây, khắp nơi đều là Thiết Giáp trùng lưu lại huyết dịch cùng dấu vết, Khương Viễn không có phí khí lực gì tìm chuẩn phương hướng, không nhanh không chậm đuổi theo.

Suy nghĩ kỹ một chút, hôm nay hần thật đúng là làm không ít chuyện. Tại bên ngoài trần phí không ít công phu tìm tới một cái linh đài cảnh Thiết Giáp trùng, lại phí chút trắc trở đem Thiết Giáp trùng dẫn tới quặng mỏ, mượn cơ hội vơ vét một phen mặt kho, lấy đi không ít đồ tốt không nói, còn để lại một khóa bom hẹn giờ.

Chỉ cần lại đem cái này Thiết Giáp trùng sát chết, hần định cho mình mục tiêu liền toàn bộ hoàn thành.

Vừa rồi Thiết Giáp trùng tuy nhiên trốn tới, cũng đã đến cùng nỗ lực hết đà. Hần hiện tại duy nhất phải làm, cũng là đi tìm người khác phát hiện trước đó tìm tới nó, xử lý nó.

Chỉ thể thôi.

Khương Viễn hai tay chấp sau lưng theo dõi mà đi, cước bộ không vội không chậm, phảng phất đi bộ nhàn nhả.

Nếu như lúc này có người ở bên cạnh nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, Khương Viễn tư thái nhìn như bình thường, thân thể lại tự động tránh đi mặt đất rêu xanh bùn nhão, liền liền hai bên nghiêng mà đến nhánh cây, cũng không đụng tới hần may mắn.

Cùng nhau đi tới, trừ một chút tro bụi, hần y phục trên người vẫn như cũ sạch sẽ gọn gàng, đừng nói tổn hại, cho nên ngay cả nửa điểm vết bẩn đều không có dính vào, phảng phất hần không phải đi tại ít ai lui tới rừng cây, mà chính là nhà mình hậu viện.

Liền liền nồng đậm bóng đêm, cũng tựa hồ đối với hần không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng.

Mà thần kỳ như thể tình huống, Khương Viễn lại đã sớm tập mãi thành thói quen, thậm chí đều không chút chú ý tới.

Đời trước tám trăm năm mươi năm, hần trải qua chiến đấu đếm không hết, cái gì vô cùng kỳ quái hoàn cảnh đều được chứng kiến, đối trong hoàn cảnh tự nhiên lưu giữ đang uy hiếp, sớm đã hình thành bản năng phản ứng, dù là hần căn bản chưa từng chú ý, thân thể cũng sẽ tự động tránh đi.

Hiện nay hần Mặc dù đã trọng sinh, bản này có thể cũng chưa từng biến mất.

Chung quanh trong bóng tối, hai cổ U Ảnh thích khách ẩn nấp bên trong. Trên cây quay quanh Xà Mãng, trong rừng dẹt lưới kịch Độc Tri Chu, Khô Diệp ở giữa ẩn nấp Ngô Công, bất động còn tốt, một khi lộ ra một tơ một hào công kích Khương Viễn ý đồ, liền lập tức có một cái lưỡi đao trào từ trong bóng tối nhô ra, không chút do dự đưa chúng nó xé thành mảnh nhỏ.

Ngừng ngừng đi đi, ánh sáng dần dần ảm đạm xuống, bất tri bất giác, Khương Viễn đã xâm nhập trong rừng rậm, liền liền phong cũng dần dần ngừng.

Mặt đất vết máu càng ngày càng ít, đến cùng một chỗ, bỗng nhiên hư không tiêu thất bóng dáng, chỉ có một đồng Khô Diệp lộn xộn địa chất đồng trên mặt đất.

Khương Viễn lui ra phía sau hai bước, cúi đầu tùy ý nhìn vài lần, tâm lý liền nắm chắc.

Tâm niệm nhất động, U Ảnh thích khách sở một thân ảnh từ trong bóng tối hiển hiện, lặng yên không một tiếng động nghiêng lướt mà ra, rơi tại phía trước một mảnh đất trống nhỏ bên trên. Không lâu lắm, lộn xộn Khô Diệp biến mất, trên mặt đất xuất hiện một cái đen sì động khẩu.

Hang động này đường kính một trượng có thừa, nghiêng hướng phía dưới, tứ phía hoàn toàn do bùn đất cấu thành, hình dáng loạn thất bát tao không có chút nào hợp quy tắc, nhìn tựa như là tùy ý mọc ra.

Làm trời sinh Thổ hệ yêu thú, Thiết Giáp trùng Đào Động năng lực là bẩm sinh. Bất quá, Thiết Giáp trùng loại này yêu thú, tuy nhiên ưa thích dưới đất dụng sào huyết, xuất nhập địa động lại thường thường là lâm thời khai quật, tựa như trước mắt cái này.

Khương Viễn vòng quanh động khẩu chạy một vòng, tiện tay bố trí xuống mấy cái cấm chế, liền không chút do dự đi vào trong huyết động.

Theo mới đào ra động huyết đi thời gian uống cạn chung trà, Khương Viễn trước mắt liền rộng mở trong sáng.

Thấp bé động huyết biến thành cao lớn rộng lớn thông đạo, lộn xộn đất vụn biến thành bóng loáng tường đất, kiên cố độ gần như nham thạch, đỉnh đầu thậm chí tô điểm mấy khóa tản ra huỳnh quang khoáng thạch, trong lúc lơ đãng xem xét, sợ hội xem như nhà ai chăm chú chế tạo Địa Cung.

Trong dung đạo Thổ hệ nguyên khí phá lệ dồi dào, hần nguyên khí ảm ảm có loại nhận áp chế cảm giác.

Khương Viễn lập tức biết, Thiết Giáp Trùng Sào huyết lập tức sẽ đến cùng.

Quả nhiên, đi không bao xa, thông đạo liền đến cuối cùng.

Rễ cây từng cục quay quanh trong huyết động, Thiết Giáp trùng hấp hối địa nằm trên mặt đất, màu vàng xanh lá sền sệt Trùng Huyết dưới thân thể lan tràn, trên thân khí tức cũng như có như không, giống như sau một khắc liền sẽ hoàn toàn chết mất giống như.

Mượn trong động u quang nhìn kỹ lại, Thiết Giáp trùng nguyên bản đen kịt cứng rắn Bối Giáp bên trên vết thương trải rộng, sáu đầu trùng chân càng là đoạn tam điều, toàn thân vết máu loang lổ, nhìn phá lệ thê thảm.

Bất quá, Khương Viễn đối thiên địa nguyên khí không bình thường mẫn cảm, rất nhanh phát hiện, chung quanh tràn ngập Thổ hệ nguyên khí chính chậm rãi hướng Thiết Giáp Trùng Thể bên trong thẩm thấu. Tuy nhiên thẩm thấu tốc độ không bình thường chậm chạp, nhưng cứ thế mãi xuống dưới, có lẽ mấy năm, có lẽ mấy chục năm... Thiết Giáp trùng thương thể một ngày nào đó hội khôi phục.

Yêu thú quả nhiên không hổ là yêu thú. Trời sinh huyết mạch ưu thế cùng dài dằng dặc sinh mệnh, để chúng nó cho dù không có tận lực tu luyện, thực lực cũng sẽ tự nhiên đề cao, điểm này lại là nhân loại không cách nào so sánh.

Đáng tiếc, tại cái này Thương Lan Đại Thế Giới, nhân loại mới là Chủ Lưu.

Khương Viễn đôi mắt ánh sáng lóe lên, trong nháy mắt dừng bước. Bên cạnh thân trong bóng tối, hai bụi thân ảnh màu đen lặng yên hiển hiện, lập tức bắn nhanh ra như điện, nhanh chóng tới gần hấp hối Thiết Giáp trùng.

Buồng xuống trào nhận lóe hàn quang, tại ở gần Thiết Giáp trùng trong nháy mắt bắn ra mà ra, như thiểm điện cắm vào Thiết Giáp trùng Bối Giáp trong khe hở, lập tức hung hăng một cái xoay tròn!

"Tê!"

Bén nhọn tiếng rên rỉ trong chốc lát vang vọng cả cái huyết động.

Bị bốn cái trào nhận đồng thời đánh trúng, Thiết Giáp trùng cái cổ bị cứ thế mà móc xuống bốn khối thịt lớn, cho dù nó đã hấp hối, ý thức u ám, lúc này cũng bị kích thích đến trong nháy mắt tỉnh táo lại, bắt đầu liều chết phản kháng.

Bén nhọn tiếng gào thét bên trong, bên rễ cây nhao nhao đứt gãy, chung quanh Thổ hệ nguyên khí khuấy động, liên đới lấy động huyết đều rất nhỏ rung động, không ngừng có bùn đất đá vụn rơi xuống, tràn diện hỗn loạn tung bùng.

Khương Viễn đứng bình tĩnh tại cách đó không xa, thân hình không nhúc nhích tí nào, phảng phất chung quanh hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn.

Nhưng mà, nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện, hần ánh mắt tuy nhiên bình thản, nhưng thủy chung rơi trên chiến trường.

Hắn buông xuống hai tay mười ngón run rẩy, mỗi một lần run rẩy, liền sẽ có một đạo nhỏ bé không thể nhận ra thần thức ba động tại đầu ngón tay chọt lóe lên. Lại là hần lấy Thần Cơ dẫn dắt chi thuật nhất tâm nhị dụng, đang thao túng hai cỗ U Ảnh thích khách chiến đấu.

Từ xa nhìn lại, hai cỗ U Ảnh thích khách phảng phất có thể không cần đoán cũng biết, luôn có thể sớm một bước tránh đi Thiết Giáp trùng công kích, vô luận Thiết Giáp trùng giãy giụa như thế nào, đều không đá thương được U Ảnh thích khách mấy may.

Mà này hàn quang Lãng liệt trào nhận, tại hấn khổng chế bên trong cũng biến thành vô cùng linh hoạt, luôn có thể tìm đúng thời cơ, tại Thiết Giáp trùng hỗn loạn trong công kích lẫn người tới gần, thỉnh linh đến truy cập.

Bất tri bất giác, Thiết Giáp trùng trên thân vết thương càng ngày càng nhiều, nhận trọng điểm "Chiếu cổ" cái cổ càng là vết thương chồng chất, máu me đầm đìa.

Thiết Giáp trùng vốn là nỏ mạnh hết đà, như thế nào chịu được dạng này công kích?

Không lâu lắm, Thiết Giáp trùng ngay tại một tiếng gào thét bên trong hoàn toàn không có khí tức.

Khương Viễn nhô ra thần thức, xác nhận Thiết Giáp trùng xác thực đã bỏ mình, lúc này mới hơi lộ ra vẻ vui mừng, chậm rãi đi qua.

Chớ nhìn hấn vừa rồi biểu hiện được nhẹ nhàng như vậy, U Ảnh thích khách cơ hồ là nghiền ép tính địa đạt được thắng lợi, nhưng trên thực tế, phàm là đối một người Lai đều chưa hấn có thể giết chết được Thiết Giáp trùng.

Linh đài cảnh cùng Ngưng Nguyên cảnh ở giữa thực lực vốn là ngày đêm khác biệt.

Linh đài cảnh yêu thú, vô luận là thân thể lực lượng, thần thức cường độ, tốc độ, vẫn là phòng ngự lực công kích chờ một chút chi tiết, theo Ngưng Nguyên cảnh có cự đại khác biệt. Cho dù bản thân bị trọng thương, như cũ có thể đối Ngưng Nguyên cảnh tạo thành uy hiếp tính mạng.

U Ảnh thích khách chất liệu mặc dù không tệ, nhưng dù sao chỉ là Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, dù là chỉ là bị cây kia Độc Giác dụng truy cập, cũng có thể hội hư hao. Nếu như bị dụng phải không chế hạch tâm, nói không chừng liền trực tiếp hủy.

Đây cũng chính là Khương Viễn, mấy trăm năm chiến đấu kinh nghiệm cùng chiến đấu ý thức còn tại đó, cho dù tu vi cùng thần thức không hề, như cũ có thể đem Thiết Giáp trùng áp chế đến sát sao.

Đương nhiên, hấn có thể ngăn chặn Thiết Giáp trùng, còn phải cảm tạ vị kia người áo đen, cùng Hắc nhân quặng mỏ bên trong những chiến đó tu dùng sinh mệnh làm ra "Nỗ lực", nếu không phải bọn họ "Nỗ lực", Thiết Giáp trùng cũng sẽ không bị thương nặng, hấn cũng sẽ không như thế dễ dàng đắc thủ.

Tới gần nhìn kỹ, Thiết Giáp trùng trên thi thể khắp nơi đều là dử tợn vết thương, bộ dáng thật không phải bình thường thâm liệt. Nhìn quanh một vòng chung quanh địa bên trên khắp nơi đều là màu vàng xanh lá Trùng Huyết, nồng đậm mùi hôi thối tràn ngập trong không khí đến khắp nơi đều là.

Khương Viễn ngược lại là không chút nào để ý mùi vị kia, phong chính mình khứu giác, liền đem chú ý lực một lần nữa tập trung đến cùng Thiết Giáp trùng thi thể.

Thiết Giáp trùng vừa mới chết, chính là rút ra Yêu Phách thời cơ tốt nhất. Không phải vậy một hồi sẽ qua, chờ nó hồn phách tiêu tán giữa thiên địa, còn muốn rút ra Yêu Phách liền gần như không có khả năng.

Đã đã sớm đem Thiết Giáp trùng xem như con mồi, Khương Viễn đương nhiên sẽ không không có chút nào chuẩn bị.

Chỉ gặp hấn giờ tay gạt một cái, liền từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một cái Hồn Tinh.

Cái này mai Hồn Tinh có to bằng nắm đấm trẻ con, toàn thân trong suốt trong suốt, không có nửa điểm tạp chất. Như loại này Hồn Tinh, bình thường được xưng là "Trống không Hồn Tinh", chính là dùng để thu thập Yêu Phách tốt nhất vật chứa.

Theo Yêu Phách so sánh, Hồn Tinh giả cả có thể nói là không bình thường tiện nghi. Cái này mai Hồn Tinh lớn nhỏ cùng phẩm chất đủ để dung nạp linh đài cảnh Yêu Phách, hấn mua lại cũng chỉ bất quá hoa ba trăm Kim thù.

Đương nhiên, lấy trước mắt hấn tài lực, ba trăm Kim thù không sai biệt lắm cũng là hấn sở hữu Tiền riêng, nhưng theo linh đài cảnh Yêu Phách động một tí ba bốn ngàn Kim thù giá cả so sánh, liền thực sự không đáng giá nhắc tới.

Khương Viễn tiện tay Tướng Hồn tinh đặt tại Thiết Giáp trùng trên thi thể, lập tức nâng lên hai tay, mười ngón tung bay ở giữa, đường đạo pháp quyết hóa thành hơi mờ ánh sáng nhạt đổ xuống mà ra, trong nháy mắt hướng phía Thiết Giáp trùng đầu tràn vào.

Theo pháp quyết tràn vào, một chút khí lưu màu đen từ Thiết Giáp trùng đầu rò rỉ mà ra. Những khí lưu này giống như chảy khói, nhìn như khinh bạc trong suốt, lại quỷ dị gió thổi bất động, lộ ra khí tức âm trầm, để cho người ta không rét mà run.

Trong huyết động chợt tạo nên trận trận âm phong, cùng với mơ hồ tiếng rên rỉ tại lân cận bên tai, liền liền không khí chung quanh, đều rất giống bỗng dưng nhiều mây phản hàn ý.

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Thắng lợi trở về

...

Khurong Viễn bóp lấy pháp quyết, dẫn dắt đến những này khí lưu màu đen một chút xú tiến vào trống không Hồn Tinh bên trong, trong thần sắc mang theo hiềm thấy nghiêm túc.

Những hồn phách này chỉ lực đến từ linh đài cảnh Thiết Giáp trùng, đã đi qua sơ bộ ngưng luyện, phẩm chất cực cao, cho dù Thiết Giáp trùng ý thức đã hoàn toàn tiêu tán, cũng không phải một cái Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu sĩ có thể khống chế.

Đây cũng chính là Khurong Viễn lực khống chế cường đại, đối người khác Đến, không có linh đài cảnh tu vi, căn bản không có khả năng khống chế lại những hồn phách này chỉ lực.

Mấy hơi thở về sau, sau cùng một sợi khí lưu màu đen dung nhập Hồn Tinh, chung quanh lượn lờ âm phong cùng tiếng rên rỉ trong nháy mắt biến mất tung ảnh, trong không khí tràn ngập âm u cảm giác cũng suy yếu rất nhiều.

Khurong Viễn thu pháp quyết, trong lòng cũng hơi hơi thở phào.

Hắn vừa rồi thực cũng không thoải mái.

Tuy nhiên, hắn có thể bằng vào cường đại lực khống chế khống chế lại Thiết Giáp trùng Hồn Phách Chi Lực, nhưng Nguyên Lực tiêu hao lại là thật, cũng sẽ không bởi vì hắn lực khống chế cường đại mà giảm bớt.

Nếu không phải Tiên Kinh tu luyện ra Nguyên Lực vô cùng ngưng luyện, tuy là sơ kỳ, lại có thể xem như Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ Nguyên Lực đến dùng, vừa rồi hắn chỉ sợ cũng không thể không lãng phí hết một bộ phận Hồn Phách Chi Lực.

Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ thực lực đến cùng vẫn còn có chút miễn cưỡng.

Khurong Viễn hơi hơi cảm khái một cái chớp mắt, liền rất nhanh lấy lại tinh thần, thuận tay cầm lên viên kia Hồn Tinh, phóng tới trước mắt nhìn kỹ.

Chỉ gặp nguyên bản trong suốt trong suốt Hồn Tinh bên trong, đã thêm một cái mơ hồ hắc sắc luồng khí xoáy, mô phỏng như vật sống tả xung hữu đột, xoay quanh bất định, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ từ bên trong lao ra. Cái này đoàn luồng khí xoáy, cũng là Thiết Giáp trùng Yêu Phách.

So với Ngưng Nguyên cảnh Yêu Phách, Thiết Giáp trùng Yêu Phách rõ ràng hoạt bát hữu lực rất nhiều, liền xem như sẽ không phân biệt người, cũng có thể rõ ràng nhìn ra bên trong cường nhược khác biệt. Nếu như phối hợp phù hợp tài liệu tiến hành luyện chế, nó cũng là một bộ linh đài cảnh Đạo Binh.

Mà lại, Khurong Viễn rút ra Yêu Phách thời điểm cơ hồ không có tạo thành lãng phí, dùng cái này mai Yêu Phách luyện chế ra Đạo Binh, nhất định có thể giữ lại hơn phân nửa bản năng chiến đấu, cũng sẽ so phổ thông Đạo Binh càng có linh tính.

Tường tận xem xét một lát, Khurong Viễn mắt Lưu toát ra vẻ hài lòng, lập tức lại nhìn không được có chút ghét bỏ.

Đời trước, trên tay hắn Thiên Tài Địa Bảo đếm không hết, ánh sáng Yêu Phách liền có thể chất đầy một cái động thiên cấp Trữ Vật Giới. Khi đó, đừng nói linh đài cảnh Yêu Phách, liền xem như tốt hơn Thiên Nhân Cảnh Yêu Phách, hắn cũng không thèm liếc mắt nhìn lại.

Nhưng hôm nay, vì một con linh đài cảnh yêu thú, hắn hao hết khổ tâm không nói, thậm chí còn dùng tới mưu kế, ngẫm lại đều cảm thấy có chút rơi phần.

Bất quá, cho dù là hắn, cũng không thể không thừa nhận, đối với hiện tại hắn mà nói, linh đài cảnh tài liệu, thật là thật đồ tốt.

Tiện tay đem Yêu Phách thu vào Trữ Vật Giới, Khurong Viễn nhìn không được lắc đầu, biểu hiện trên mặt có chút bất đắc dĩ, cũng có chút tự giễu.

Thôi đời trước chung quy là đời trước, hắn vẫn là chuyên chú trước mắt đi.

Linh đài cảnh Thiết Giáp trùng, Trừ Yêu phách, mặc kệ là tinh huyết, vẫn là Giáp Xác, Độc Giác, tại Xuân Sơn trấn đều là có tiền mà không mua được đồ tốt.

Khurong Viễn tỉ mỉ quan sát lấy Thiết Giáp trùng thi thể tình huống, ở trong lòng âm thầm tính toán, bất tri bất giác, thời gian liền đi qua một khắc đồng hồ.

Lúc này, hắn nguyên khí trong cơ thể rốt cục hoàn toàn khôi phục.

Khurong Viễn dừng bước lại, từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một ngón tay bụm lớn nhỏ, trong suốt sáng long lanh Thủy tinh bình nhỏ, chuẩn bị bắt đầu tinh luyện tinh huyết.

Tinh huyết là yêu thú một thân Huyết Nhục Tinh Hoa chỗ, công dụng không bình thường rộng khắp. Nó đã có thể luyện đan, cũng có thể luyện khí, còn có thể dùng tới nuôi dưỡng cùng loại loại Đề Giai Yêu Thú, hoặc là làm kích phát huyết mạch chi dụng. Nếu như dùng Thiết Giáp trùng Yêu Phách luyện chế Đạo Binh, cùng một con Thiết Giáp trùng tinh huyết, tự nhiên là tốt nhất phụ trợ tài liệu.

Khurong Viễn trong tay Thủy tinh bình nhỏ, cũng là chuyên môn dùng để tinh huyết. Cái này bình nhỏ bên trên có hần trước đó bố trí tốt cấm chế, có thể khóa lại tinh huyết bên trong lực lượng không tiết ra ngoài, còn có ngăn cách khí tức cùng ngăn cách dò xét song trọng tác dụng. Dùng nó đến tinh huyết, có thể mức độ lớn nhất mà bảo chứng tinh huyết chất lượng.

Khurong Viễn rút ra nắp bình, đem Thủy tinh bình nhỏ thả ở bên cạnh mặt đất, lập tức hai tay vừa nhấc, liền tiếp pháp quyết trong nháy mắt trào ra.

Mơ hồ quang mang bay ra không trung, hóa thành một cỗ huyền diệu khó giải thích lực lượng đem Thiết Giáp trùng thi thân thể hoàn toàn bao phủ. Trong khoảnh khắc, thi thể liền bắt đầu kịch liệt biến hóa.

Tùy ý chảy xuôi Trùng Huyết trong khoảnh khắc khô cạn Thành vết máu, thi thể bên trên sung mãn huyết nhục cũng nhanh chóng bắt đầu sập co lại. Thời gian, tựa như tại trùng thi bên trên chảy qua phá lệ cấp tốc, bất quá một lát công phu, Thiết Giáp trùng thi thể liền đã hoàn toàn thay đổi.

Điểm điểm doanh chỉ từ trên thi thể bay lên, trên không trung chậm rãi hội tụ, dần dần, một giọt tản ra nồng đậm Thổ hệ nguyên khí ba động đỏ tươi giọt nước trên không trung ngưng kết mà ra, vẫn mang theo một tia độc thuộc về linh đài cảnh yêu thú uy áp.

Cái này hồng sắc giọt nước, cũng là Thiết Giáp trùng tinh huyết.

Một giọt, hai giọt...

Chờ đến cùng Thiết Giáp Trùng Huyết thật hoàn toàn khô kiệt, chính một chút ba giọt màu sắc điểm lệ tinh huyết lơ lửng không trung, Khurong Viễn nhấc tay khẽ vẫy, chúng nó liền tự động bay tiến thủy tinh tiểu trong bình, bị hần thuận tay nhét gấp nắp bình.

Trang tinh Huyết Thủy Tinh bình nhỏ tản ra mỹ lệ hồng quang, Khurong Viễn cầm bốc lên cái bình ở trước mắt nhẹ nhàng lay động, cẩn thận chu đáo trong hai mắt dịch thể, liền khẽ vuốt cảm, lộ ra vẻ hài lòng.

Mặc dù là trọng sinh sau khi trở về lần thứ nhất thao tác, nhưng đề luyện ra tinh huyết độ tinh khiết vẫn còn rất cao. Đáng tiếc duy nhất là, số lượng máu tươi so với dự tính đến còn ít hơn.

Bất quá đây cũng là không có cách nào sự tình.

Thiết Giáp trùng trước đó thụ bị thương rất nặng, trốn về sào huyết trên đường cũng không biết chảy bao nhiêu Huyết, tổn thất bao nhiêu tinh khí, đề luyện ra tinh huyết biến thiếu không thể bình thường hơn được.

Không phải vậy, lấy Thiết Giáp Trùng Thể hình cùng thực lực, nói ít cũng nên có thể đề luyện ra bảy tám giọt tinh huyết mới đúng.

Bất quá, có bỏ mới có được.

Mặc dù có chút tiếc nuối, bất quá Khurong Viễn cũng không có quá thất vọng, rất nhanh liền thu hồi tinh huyết, tiếp tục đem chú ý lực tập trung đến cùng trên thi thể.

Thiết Giáp trùng vốn là để phòng ngự tăng trưởng Thổ hệ yêu thú, Giáp Xác phòng ngự lực so với bình thường linh đài cảnh trung kỳ yêu thú cũng chưa chắc kém.

Đừng nhìn những này Giáp Xác hiện tại tổn hại đến kịch liệt, trên thực tế phòng ngự vẫn rất mạnh, chỉ ít cũng có thể phòng ngự ở đồng dạng Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ. Các loại đi qua tay hần luyện chế, đề luyện ra tinh hoa, các loại tài liệu cường hóa cùng cố về sau, liền xem như linh đài cảnh cường giả, muốn phá vỡ nó phòng ngự cũng sẽ trở nên rất khó.

Đương nhiên, bây giờ nghĩ những này còn có chút xa.

Tinh luyện qua tinh huyết thi thể huyết nhục khô cạn, dính liền tại vỏ ngoài, nhìn có chút làm người ta sợ hãi. Khurong Viễn chỉ huy hai cỗ U Ảnh thích khách, trào nhận cắt gọt, rất nhanh liền xử lý sạch khô cạn huyết nhục, lộ ra Giáp Xác chân dung.

Tại đỉnh động khoáng thạch u quang chiếu rọi xuống, đen kịt Giáp Xác bên trên vết thương chồng chất, vết nứt dày đặc, chỉ là như thế xem xét, liền không khó tưởng tượng, Thiết Giáp trùng trước đó trải qua chiến đấu khốc liệt đến mức nào.

Khurong Viễn vòng quanh Giáp Xác đi một vòng, liền khẽ nhíu mày, nhìn không được có chút phát sầu.

Cái này Giáp Xác có chiều cao hơn một người, độ rộng càng là tiếp cận chín thước có thừa, coi như phân giải ra đến cũng là tốt đại nhất chồng chất. Hiện tại hần trong nhẫn chứa đồ đã đổ đầy, những này hần muốn làm sao mang về?

Hắn hiện tại nhu cầu cấp bách các loại tư nguyên, dạng này tài liệu, để hắn từ bỏ là căn bản không có khả năng.

...

Cùng một thời gian, Xuân Sơn bên ngoài trấn, Hắc Thị quặng mỏ, kim loại pháo đài mật trong kho, che kín hơn phân nửa mặt đất cấm chế quang mang bỗng nhiên kịch liệt lóe lên.

Trong cấm chế, hừng hực hồng quang giống như dung nham lẫn lộn không nghỉ, chảy xiết mạch nước ngầm bay tán loạn, tả xung hữu đột địa ý đồ xông ra trùng vây, cũng theo thời gian trôi qua trở nên càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh...

Bỗng dung.

Cấm chế quang mang tại một trận vận vẹo bên trong đột nhiên vỡ vụn, áp ủ đến cực hạn lực lượng kinh khủng trong nháy mắt bạo phát, hóa thành vô số hồng quang phóng tới bốn phương tám hướng.

Chỉ trong nháy mắt, mật kho kim loại đúc thành vách tường liền bị hòa tan Thành nước thép, tại khủng bố nhiệt độ cao bên trong bay mau tức hóa.

Vừa mới phát tiết xong chuẩn bị trở về phòng trung niên nhân áo đen còn không có đi tới cửa, liền bị khủng bố hồng quang đối diện đụng vào, trong nháy mắt hóa thành tro tàn biến mất tung ảnh.

Phút chốc về sau, kim loại pháo đài hoàn toàn vỡ vụn, hừng hực ánh lửa ngút trời mà lên, hỗn tạp các loại khói lửa, đem xanh thắm bầu trời trùng kích đến phân mảnh.

Đình tai nhức óc trong tiếng nổ vang, chấn động kịch liệt từ trung tâm vụ nổ lan tràn ra phía ngoài, toàn bộ cánh đồng bát ngát đều bị cái này chấn động tác động đến. Một hơi ở giữa, vô số quặng mỏ sụp đổ, trên hoang dã khói lửa tràn ngập, điều thú kinh hãi bay.

Liền liền đám người tụ tập Xuân Sơn trấn trong trấn, đều không thể tránh khỏi bị liên lụy, nền đá bộ mặt nhẹ nhàng run rẩy, không khí phảng phất cũng tràn ngập nhàn nhạt mùi khói thuốc súng.

Cùng lúc đó, Thiết Giáp trùng trùng sào huyết, đang chia cắt Giáp Xác Khương Viễn chợt ngừng đầu lên, xa xa nhìn về phía quặng mỏ phương hướng.

Tuy nhiên thân thể dưới đất, không nhìn thấy bên ngoài nổ tung tình hình, nhưng hắn một tay bố trí thủ đoạn có bao nhiêu uy lực hắn tự nhiên rõ ràng, dù là chỉ dựa vào tưởng tượng, đều có thể tưởng tượng đến cùng hùng vĩ tràng diện.

Cái này sắp vỡ, nổ rớt, không chỉ là Hắc nhân quặng mỏ, đồng dạng cũng là tại tâm hắn điên cuồng lan tràn hận ý.

Trong chớp nhoáng này, hắn ánh mắt chuyển không bình thường phức tạp, có hận, cũng có hoan hỉ, còn kèm theo vài tia trả thù về sau thoải mái...

Nửa ngày về sau, Khương Viễn chợt cúi đầu xuống, thoải mái cười một tiếng, chỉ huy hai cỗ U Ảnh thích khách đồng thời dùng lực, nhất thời đem Thiết Giáp trùng cự đại Độc Giác tháo ra.

Qua rất lâu rất lâu, mặt đất chấn động mới hoàn toàn lắng lại.

Chờ khói bụi tan hết, nguyên bản Hắc nhân quặng mỏ vị trí, biến thành một mảnh to to nhỏ nhỏ nhام thạch hố, chung quanh đá vụn trải rộng, không có một ngọn cỏ, liền giống bị người dùng cái sàng si qua vô số lần giống như, không nhìn thấy nửa điểm sinh cơ.

Cũng không biết qua bao lâu, một cái không đáng chú ý nhام thạch trong hố, một đồng đá vụn chợt đứng đưa, từ bên trong duỗi ra một cái đốt ngón tay trắng kiện, toàn thân hiện ra tím xanh tay phải.

/..

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tật Phong Linh Mã

...

Sáng sớm ngày thứ hai, một cỗ đồ đầy hàng hóa xe ba gác xông ra núi rừng, chạy nhanh Thượng Quan nói, lầy gần như chạy như bay tốc độ xông vào Xuân Sơn trấn.

Ven đường người bán hàng rong chỉ cảm thấy bên người một trận gió thổi qua, ngẩng đầu một cái, lại chỉ thấy xe ba gác đi xa bóng lưng. Người bán hàng rong hơi sững sờ, thuận miệng chửi mắng vài câu, liền như vô sự địa tiếp tục làm lên sinh ý.

Ven đường Từ Quán bên trong, một cái cổng trường đao khôi ngô đại hán chính một người ăn thịt uống rượu, mắt Phong trong lúc vô tình nhìn thấy vừa rồi tràng cảnh, kẹp thịt đưa lại bỗng nhiên dừng tại giữ không trung.

Hắn ánh mắt khiếp sợ nhìn lầy lộ diện, miệng bên trong nhịn không được tự lẩm bẩm: "Tật Phong Linh Mã?"

Bất quá, vừa dứt lời, chính hắn chỉ lắc đầu phủ định: "Ai sẽ xa xỉ đến cùng dùng Tật Phong Linh Mã kéo xe ba gác? Hắn là ta nhìn lầm... Không sai, khẳng định là ta nhìn lầm!"

Giải thích, hắn biểu lộ liền trầm tĩnh lại, bắt đầu tiếp tục nhậu nhẹt. Nhưng mà, mặc kệ ngoài miệng làm sao nhận định, trong lòng của hắn đoàn kia nghi hoặc, nhưng thủy chung chưa từng tán đi.

Mà trong lúc vô tình tạo thành đây hết thấy Khương Viễn, lúc này chính không chế xe ba gác giảm tốc độ, chậm rãi đứng ở Khương thị luyện khí công xưởng trước cửa.

Khương Viễn nhảy xuống xe, tiện tay vỗ vỗ trước mặt tuần mã cổ, cho nó độ tia nguyên khí. Cao lớn hoàng sắc tuần mã quay đầu từ từ Khương Viễn cánh tay, tư thái thân mật.

Cái này thốt hoàng sắc tuần mã, là một thốt Tật Phong Mã, Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ yêu thú. Tối hôm qua, hắn chính phát sầu làm sao đem Thiết Giáp trùng Giáp Xác vận lúc trở về phát hiện nó, tiện tay đem nó bắt lấy thuần phục, làm chiếc thô sơ xe ba gác.

Tật Phong Mã tuy nhiên đã tính mười phần, có thể tốc độ nó nhanh, sức chịu đựng mạnh, mà lại một khi thuần phục, cho dù không có ký kết khế ước cũng không bình thường nghe lời. Đối Khương Viễn lai nói, một điểm cuối cùng rất là trọng yếu.

May mắn có nó, Khương Viễn mới có thể thuận lợi đem Thiết Giáp trùng Giáp Xác chở về. Đương nhiên, như là đã bị người thuần phục, con ngựa này hiện nay cũng là Tật Phong Linh Mã, mà không phải Tật Phong Mã yêu.

Lúc này thái dương còn chưa dâng lên, ven đường Dạ Minh Đăng xua tan sáng sớm sương mù, Trương Thanh lột đá Thành đường đi chiếu lên đèn đuốc sáng trưng.

Ánh đèn bao phủ xuống, Tật Phong Linh Mã dáng người thon dài mà cường tráng, ánh mắt sáng ngời, toàn thân tản ra nhàn nhạt thanh quang, cho dù da lông hơi có chút lộn xộn, nhìn vẫn như cũ thần thái vô cùng.

"Thiếu gia?" Cửa Gã sai vật phát giác động tĩnh đi tới, nhận ra là Khương Viễn, biểu lộ nhất thời trở nên không bình thường kinh ngạc.

"Đem ngựa cùng xe giao cho Lý Tuấn phong, để hắn đem xe bên trên đồ, vật phong tồn tiền nhà kho."

Khương Viễn nhận ra là nhà mình công xưởng người, đem dây cương đưa cho hắn, tùy ý bàn giao hai câu, liền xoay người tiến công xưởng.

Này Gã sai vật nắm dây cương ngo ngắc.

"Thiếu, thiếu gia, cái này. . ." Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, quay người muốn đi gọi Khương Viễn, lại phát hiện Khương Viễn đã sớm đi liền bóng dáng đều không.

Gã sai vật buồn rầu xoay người, ngửa đầu nhìn lầy cao hơn chính mình tốt nhiều tuần mã, nháy mắt mấy cái, lại nháy mắt mấy cái, ánh mắt chợt có một chút sáng.

"Tật Phong Linh Mã! Trời ạ ta không phải đang nằm mơ chứ? Tật Phong Linh Mã thế nhưng là Mã trong cực phẩm, thiếu gia từ nơi nào làm ra?" Gã sai vật kích động tự lẩm bẩm, lập tức lòng ngựa ngáy khó nhin địa đuổi ra hai tay, thử thăm dò hướng thân ngựa bên trên sờ soạng, "Ta hắn là có thể kiểm tra a?"

Tật Phong Linh Mã lãnh đạm địa liếc nhìn hắn một cái, tư thái khoan thai địa nghiêng người sang, tránh thoát hắn "Ma trảo".

Gã sai vật ngượng ngùng thu tay lại, ngẩng đầu nhìn Tật Phong Linh Mã, sờ lấy cái ót cười xấu hổ cười. Không biết có phải hay không là hắn ảo giác, hắn vừa mới rõ ràng từ Tật Phong Linh Mã trong ánh mắt nhìn ra ghét bỏ vị đạo...

Sau một hồi khá lâu, Gã sai vật mới từ nhìn thấy Tật Phong Linh Mã rung động cùng trong vui mừng lấy lại tinh thần, rốt cục nhớ tới Khương Viễn vừa rồi phân phó, mang mang địa nắm Tật Phong Linh Mã, mang theo xe ba gác đi tới hậu viện.

Tật Phong Linh Mã lúc này ngược lại là rất lợi hại nghe lời, bình tĩnh theo sát đi vào trong.

Dọc theo con đường này, Tật Phong Linh Mã tự nhiên gây nên công xưởng oanh động, bất quá bởi vì Gã sai vật đã nói trước, mọi người đều biết đây là Khương Viễn, bởi vậy chỉ là ở chung quanh nhìn lầy, không ai tiếp cận đến tự tìm phiền phức.

Chờ Lý Tuấn phong nhìn thấy Tật Phong Linh Mã, còn có trên xe ba gác Trang Thiết Giáp trùng Giáp Xác, tự nhiên lại là một phen rung động ngạc nhiên. Bất quá, những này đều không phải là cái đại sự gì, tạm thời không đề cập tới, lại nói Khurong Viễn.

Khurong Viễn chuyến này đi ra ngoài, vừa đi cũng là hơn nửa ngày thêm một đêm, trọn vẹn bảy tám canh giờ thời gian, tuy nhiên trước khi đi theo phụ thân cùng tỷ tỷ bàn giao vài câu, lại khó đảm bảo bọn họ không treo tâm.

Bởi vậy, Khurong Viễn vừa vào công xưởng, liền tùy ý chảnh cái nhìn quen mắt người hỏi một chút tình huống.

"Thiếu gia?" Bị Khurong Viễn níu lại đúng lúc là công xưởng chương quý, nhìn thấy Khurong Viễn, hần đầu tiên là sững sờ, lập tức mãnh liệt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, "Thiếu gia! Ngài xem như trở về! Ngài nhanh nghĩ một chút biện pháp đi..."

Chương quý hiện nay cũng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, cũng mặc kệ Khurong Viễn đến cùng có hay không năng lực muốn ra biện pháp, liền một mạch địa đem tất cả mọi chuyện nói ra.

Tại hần thổ lộ hết hạ Khurong Viễn rất nhanh chỉnh lý ra cái này bảy tám canh giờ bên trong chuyện phát sinh, ánh mắt nguyên do nhẹ nhõm một chút xiu trở nên trầm ngưng.

Tổng kết một chút, chiều hôm qua hần sau khi đi đại khái một canh giờ, trong nhà liền tiếp vào Hác nhân quặng mỏ mắt trộm, Huyền Linh Giao toàn bộ bị trộm tin tức. Đương nhiên, tin tức này khẳng định không phải thật sự, nhưng Hác nhân không biết dùng biện pháp gì, tóm lại để phụ thân cùng tỷ tỷ đều tin.

Cái này, phụ thân cùng tỷ tỷ đều gấp.

Hôm qua nửa ngày thời gian, trong nhà phát động tất cả nhân mạch khẩn cấp mua sắm Huyền Linh Giao, lại cũng chỉ là hạt cát trong sa mạc, cơ hồ có thể nói là không hề có tác dụng. Phụ thân cho dưới đơn đặt hàng Sơn Ứng chiến đoàn đưa thiệp, muốn thuyết phục bọn họ cho đơn đặt hàng kéo dài thời hạn, cũng bị không chút lưu tình cự tuyệt.

Không có biện pháp phía dưới, phụ thân cùng tỷ tỷ đều cơ hồ gấp điên, liền ngủ đều không để ý tới, một đêm đều đang nghĩ biện pháp, cho tới hôm nay buổi sáng thực sự chịu không được, mới bị công xưởng quân sự khuyên về nhà nghỉ ngơi một hồi. Đến cùng lúc này, hai người đã lại đi ra cửa nghĩ biện pháp...

Dạng này tình hình, theo dõi trước Gì tương tự?

Nghe xong chương quý lời nói, Khurong Viễn nhất thời hồi tưởng lại đòi trước sự tình, tâm tình càng thêm nặng nề.

Lần này, vô luận như thế nào, hần đều phải giúp phụ thân hoàn thành đơn đặt hàng, quyết không thể để đòi trước sự tình lần nữa tái diễn!

Từ giờ trở đi tính lên, lưu cho hần thời gian, liền chỉ còn lại không tới hai mươi bảy canh giờ, còn thiếu rất nhiều ba ngày, hần nhất định phải nắm chặt thời gian mới được!

Thời gian cấp bách, Khurong Viễn đã không kịp giải thích quá nhiều, đành phải vội vàng trấn an chương quý vài câu, mượn hần miệng cho phụ thân cùng tỷ tỷ lưu vài câu ngắn gọn lời nhắn, liền trực tiếp hướng bình dân Luyện Khí Phòng phương hướng đi đến.

Đến cùng mức này, thường quy Dẫn Linh phương thức khẳng định là không kịp, nhất định phải nghĩ biện pháp khác. Phương diện này, hần tuy nhiên có đại khái mạch suy nghĩ, nhưng một người khẳng định không kịp, nhất định phải có trợ thủ hỗ trợ.

Mà Khurong thị luyện khí công xưởng bên trong, có thể làm hần trợ thủ, cũng chỉ có ba cái kia...

...

"Tiểu Huy, người nói đây coi là chuyện gì xảy ra? Rõ ràng tiếp qua ba ngày liền muốn giao đơn, làm sao còn không có động tĩnh? Đông Gia sẽ không chuẩn bị bội ước a?"

"Ai biết được? Đông Gia ý nghĩ ta làm sao đoán được?"

"Nhưng ta làm sao nghe nói..."

Trong góc, ba cái người mặc tạo áo luyện khí học đồ tụ cùng một chỗ xì xào bàn tán, thỉnh thoảng hết nhìn đông tới nhìn tây một phen, trong thần sắc mang theo một loại không khỏi hưng phấn, tốt như chính mình thám thính đến cùng là cái gì không được Đại Tin Tức một dạng.

Ngay tại bên trong một người nói đến mặt mày hớn hớn, lời thề son sắt thời điểm, bỗng nhiên, "Kẹt kẹt" một tiếng, bên cạnh cửa mở.

Một cái đầu mang thanh đồng quan, tướng mạo gầy gò trung niên nhân từ bên trong đi tới, mặt lạnh lấy nghiêm nghị quá lớn: "Đông Gia thị phi cũng là các người có thể nghị luận? ! Đều không muốn làm đúng hay không?"

"Triệu, Triệu sư phó!"

"Triệu sư phó, ngài tha cho chúng ta đi chúng ta cũng không dám lại!"

Ba cái luyện khí học đồ hoảng sợ đến sắc mặt đều trắng, liên tục không ngừng mà xin lỗi xin khoan dung, liên tục cúi đầu, còn kém trực tiếp cuộc thiên phát thể.

Triệu Hoành ánh sáng nhú nhú mảy, không kiên nhẫn phát phát tay áo: "Được! Cút nhanh lên về đi làm việc!"

Thoại âm rơi xuống, ba cái luyện khí học đồ như được đại xá, vội vàng tan tác như chim muông.

Gặp bọn họ cái bộ dáng này, Triệu Hoành ánh sáng chân mày nhú chặt hơn. Thân là luyện khí học đồ, không hảo hảo học luyện khí, chỉ làm chút loạn thất bát tao sự tình, khó trách thực lực làm sao cũng tăng lên không ngừng.

Lắc đầu, hần bước nhanh đi vào bình dân Luyện Khí Phòng.

Thời gian này điểm, đã đến mỗi ngày chính thức bắt đầu làm việc thời gian, bình dân Luyện Khí Phòng bên trong sớm đã tụ tập hơn ba mươi luyện khí học đồ, xử lý tài liệu xử lý tài liệu, điều chế phù văn Mặc điều chế phù văn Mặc, vẽ phù văn vẽ phù văn... Tất cả mọi người các tổ chức, bận rộn không bình thường.

Triệu Hoành ánh sáng tùy ý nhìn lướt, liền đi tới chính mình phụ trách khu vực, ấn trình tự bắt đầu kiểm tra chính mình giám thị luyện chế Phù Khí, ngẫu nhiên phát hiện một hai cái thấy qua mắt luyện khí học đồ, cũng mở miệng chỉ điểm vài câu.

Đạt được chỉ điểm luyện khí học đồ nhất thời mừng rỡ như điên, nhắm trúng chung quanh hần luyện khí học đồ nhao nhao quăng tới hăm mộ ghen ghét ánh mắt.

Nghe đến bên này động tĩnh, Luyện Khí Phòng mặt khác hai nơi hẻo lánh, hai cái đầu đội thanh đồng quan trung niên nhân đồng thời ngẩng đầu, xa xa theo Triệu Hoành ánh sáng chào hỏi.

Tại luyện khí một hàng bên trong, hạ cấp Luyện Khí Sư mang thanh đồng, trung cấp Luyện Khí Sư mang bạch ngân, cao cấp Luyện Khí Sư mang hoàng kim, đây là ước định mà thành quy củ. Đương nhiên, cụ thể tạo hình, vậy liền mỗi người một ý.

Hai người này một cái gọi Lâm Hồng Minh, một cái gọi Trương Tử Diệu, giống như hần, đều là Khương thị luyện khí công xưởng thuê mượn Luyện Khí Sư phó, thủ hạ riêng phần mình trông coi một nhóm luyện khí học đồ.

Nói đến, ba người bọn họ tại Khương thị đội thời gian ngắn nhất cũng có mười năm, cao nhất có 23 năm, đã sớm chỗ ra cảm tình, hai ngày này cũng không ít cùng theo một lúc sốt ruột. Đáng tiếc, rất nhiều chuyện không phải bọn họ sốt ruột liền hữu dụng.

Triệu Hoành ánh sáng làm xong trong tay sự tình, đang chuẩn bị qua tìm hai vị khác Luyện Khí Sư trò chuyện chút, trong lúc lơ đãng ngẩng đầu một cái, lại chú ý tới cửa đi tới một người quen.

Cái này nhân sinh đến nhả nhận Joon-soo, giờ phút này lại trầm mặt, nhìn qua bỗng dưng nhiều mấy phần bình thường không còn khí thế. Người này, chính là vừa từ bên ngoài trở về Khương Viễn.

"Thiếu gia?" Triệu Hoành ánh sáng kinh ngạc quay người nghênh đón, "Ngài làm sao tới? Là Đông Gia để ngài đến?"

Nghe được Triệu Hoành chỉ nói, Lâm Hồng Minh cùng Trương Tử Diệu cũng nhìn qua, lập tức buông xuống trong tay sự tình quay người nghênh tới. Tuy nhiên hai người bọn họ không nói chuyện, trên mặt lại mang theo rõ ràng nghi hoặc.

Khương Viễn quét ba người bọn họ liếc một chút, nhặt vừa nói nói: "Tất cả mọi người ra ngoài, ba vị quản sự sư phụ lưu lại."

Thanh âm hần đi qua Nguyên Lực gia trì, trong nháy mắt tại toàn bộ bình dân Luyện Khí Phòng bên trong khuếch tán ra tới.

Bình dân Luyện Khí Phòng bên trong bỗng nhiên yên tĩnh.

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Trì trệ rung động

...

Sở hữu luyện khí học đồ, bao quát Triệu Hoành ánh sáng ba đều sừng sốt, nhao nhao nhìn qua, biểu lộ ra mê hoặc cùng không xác định.

"Thiếu gia, ngươi đây là muốn làm gì?" Nhỏ tuổi nhất Trương Tử Shine đầu tiên kịp phản ứng, nhú chặt lông mày, "Cái này đến lúc nào rồi, tất cả mọi người đang bận, nào có thời gian bồi ngài nào?"

"Đúng vậy a, thiếu gia. Ngài nếu là thực sự nhầm lẫn, ta phải hai tên tiểu tử bồi ngài ra ngoài dạo chơi." Triệu Hoành ánh sáng ở bên cạnh tiếp lời, một bên nói, còn một bên xông bên cạnh luyện khí học đồ nháy mắt, ra hiệu bọn họ đem Khương Viễn hồng ra ngoài.

Lâm Hồng Minh yên lặng đứng tại Trương Tử Shine cùng Triệu Hoành ánh sáng sau lưng, nhìn lấy Khương Viễn biểu lộ có chút nghiêm túc. Trong ba người, hắn lớn tuổi nhất, tính tình cũng ôn hòa nhất, này lại bộ dáng lại có chút ý vị sâu xa.

Khương Viễn đem bọn hắn phản ứng nhìn ở trong mắt, không khỏi thiêu thiêu mi.

Xem ra, là hắn dĩ vãng hoàn khổ vô năng hình tượng xâm nhập quá sâu nhân tâm, đến mức nói ra lời nói bị người xem như hồ nháo. Để tránh phiền phức, xem ra hắn chỉ có thể dùng điểm thủ đoạn phi thường

Tâm tư thay đổi thật nhanh ở giữa, Khương Viễn tùy ý địa vung tay lên, liền có hai màu xám đen bóng đáng rời tay bay ra.

Bóng đen còn chưa rơi xuống đất, liền phi tốc bành trướng, trong chớp mắt biến thành hai cái bụi bóng người màu đen, lập tức rơi xuống đất lẫn mình một cái, cấp tốc đứng thẳng thân ảnh. Tại bình dân Luyện Khí Phòng sáng ngời dưới ánh đèn, chúng nó toàn thân kim loại Giáp Xác biến đến mức dị thường rõ ràng.

"A? Đạo Binh?" Lâm quân sự ánh mắt lóe lên, vô ý thức kinh ngạc lên tiếng. Bên cạnh Trương Tử Shine cùng Triệu Hoành chỉ người nói, sắc mặt nhất thời biến có chút kỳ quái.

Khương Viễn lười đi quản bọn họ đến tốt cùng đang suy nghĩ gì, nghiêng mắt nhìn ở đây luyện khí đám học đồ liếc một chút, thuận miệng nói: "Số một, đem bọn hắn đem đi ra."

U Ảnh thích khách số một ứng thanh mà động.

Chỉ thấy nó không hề có điểm báo trước địa khoát tay, trong nháy mắt chế trụ bên người một cái luyện khí học đồ bả vai, lập tức thu lười đao trao nắm ngón tay dùng lực đi lên nhấc lên, liền đem cái kia đáng người tương đương cường tráng luyện khí học đồ ném ra bên ngoài.

Luyện khí học đồ thân thể về ra trên không trung một đường vòng cung, nặng nề mà quảng ở ngoài cửa mặt đất, nhất thời bị ngã đến nhe răng trợn mắt, liền thanh kêu thảm.

Nhưng mà, hắn tao ngộ bắt quả là vừa mới bắt đầu.

U Ảnh thích khách số một trung thực địa chấp hành Khương Viễn mệnh lệnh, hai tay liên tục huy động, cái này đến cái khác luyện khí học đồ bị nó hơi hợt ném ra bên ngoài. Bình dân Luyện Khí Phòng cửa nhất thời nằm một chỗ người trẻ tuổi, "Ồi ời" tiếng kêu thảm thiết nối liền với nhau.

Mà lúc này, dưới như thế "Vô tình" mệnh lệnh Khương Viễn, cũng đã tiến vào Luyện Khí Phòng, bắt đầu hiểu biết sáo trang chế tác tình huống cụ thể, liền một ánh mắt đều không lại bỏ thí cho bọn hắn.

Đây hết thầy phát sinh quá mức đột nhiên, U Ảnh thích khách số một hành động lại quá mức cấp tốc, ba cái Luyện Khí Sư phó còn đang nỗ lực thuyết phục Khương Viễn rồi đi xa, liền bị cái này chợt Như Lai biến cố cả kinh trợn mắt hốc mồm, hơn nửa ngày đều phản ứng không kịp.

Mà lúc này, U Ảnh thích khách số một đã gọn gàng đem người toàn bộ ném ra bên ngoài.

Khương Viễn tựa hồ sớm đoán trước giống như vỗ vỗ tay đứng lên, đi tới cửa một bên đóng cửa lại, cũng tiện tay bố trí mấy cái cấm chế. Hắc thiết mộc chế tạo khắc hoa cửa gỗ bên trên quang mang lóe lên, ngoài cửa tiếng kêu thảm thiết trong nháy mắt biến mất tung ảnh.

Cả trong cả quá trình, hắn tư thái thủy chung nhàn nhả mà bình thản, liền liền bố trí cấm chế động tác đều lộ ra hơi hợt, tựa như tự mình làm bất quá là một chuyện nhỏ mà căn bản không đáng động dung.

"Ta muốn cho phù văn sáo trang Dẫn Linh, các ngươi qua đến giúp đỡ."

Khương Viễn cúi đầu nhìn lấy chung quanh đã luyện chế hơn phân nửa phù văn sáo trang, tiện tay hướng ba vị Luyện Khí Sư phó vẫy tay, cũng mặc kệ bọn hắn phản ứng, liền bắt đầu từ trong nhẫn chứa đồ ra bên ngoài móc đồ vật. Rất nhanh, bên cạnh luyện khí trên đài liền chồng chất một đống nhỏ Huyền Linh Giao, bên cạnh còn bày trợn vện vẽ phù văn công cụ, từ Nghiêm Mục, phù văn khoáng đến cùng phù văn cục mực, một dạng không thiếu.

Nghe được Khương Viễn lời nói, Triệu Hoành ánh sáng như ở trong mộng mới tỉnh, run rẩy tay chỉ Khương Viễn, khí toàn thân run rẩy: "Thiếu, thiếu gia! Ngài đến cùng muốn làm cái gì? ! Ngươi đây là... Đây là..."

"Ta nhìn hấn là điên!" Trương Tử Diệu bỗng nhiên đạp bên người luyện khí đài một chân, sắc mặt bởi vì tức giận mà đỏ bừng lên, cắn răng nghiêng lợi nói, "lại còn nói muốn cho phù văn sáo trang Dẫn Linh? Thế mà còn muốn để cho chúng ta hỗ trợ? ! Hấn cho là mình là ai? ! Bất quá chỉ là cái bất học vô thuật công tử bột mà ý vào Đông Gia sủng hấn mới dám như thế vô pháp vô thiên..."

Trương Tử Diệu há miệng ra cũng là liên tiếp chỉ trích, nói ra lời nói nguyên lai càng khó nghe, ngữ khí cũng càng ngày càng kịch liệt.

"Vội" Lâm Hồng Minh bỗng nhiên ngăn cản hấn, sắc mặt mình nhưng cũng âm trầm đến dọa người. Nhiều năm hàm dưỡng để hấn không làm được nể nang chửi người sự tình, nhưng Khương Viễn sờ tác sờ vị, cũng đã chạm đến hấn dây.

Hít sâu một hơi, Lâm Hồng Minh nỗ lực dần xuống trong lòng nộ khí, tận lực đã bình ổn vững vàng thanh âm nói ra: "Thiếu gia, chúng ta là công xưởng thuê Luyện Khí Sư phó, cũng không phải là ngài nô bộc. Ngài như thế làm nhục chúng ta, ta hi vọng ngài có thể cho chúng ta một cái công đạo."

Lâm Hồng Minh sắc mặt âm trầm dọa người.

Bàn giao?

Khương Viễn trong đầu Chính Phi nhanh tự hỏi luyện khí phương án, nghe vậy không ngừng đầu, thuận miệng nói: "Số một số hai, để bọn hấn im miệng."

Hấn hiện tại cần là có thể yên tĩnh suy nghĩ hoàn cảnh, còn có ngoan ngoãn nghe lời trợ thủ. Hấn đem ba người bọn hấn lưu lại, cũng không phải vì nghe bọn hấn lú lo không ngừng.

Theo Khương Viễn thanh âm xót, hai cổ U Ảnh thích khách lặng yên không một tiếng động từ môn hai bên thân ảnh hiện ra, Thủy tinh khảm nạm đen kịt hai mắt trong nháy mắt khóa chặt ba vị Luyện Khí Sư phó, hấn quang lấp lóe trào nhận chậm rãi nâng lên, phảng phất chỉ cần bọn họ hơi động đây, liền sẽ lập tức xuất thủ.

Vô hình cảm giác nguy cơ cùng cảm giác áp bách trong nháy mắt bao phủ ba người.

Lửa giận cấp trên Tam người sắc mặt trong nháy mắt cứng đờ, xem như bị một chậu nước lạnh vào đầu dội xuống, đầu trong nháy mắt tỉnh táo lại, chỉ là sắc mặt lại trở nên càng thêm khó coi.

Bọn họ tại luyện khí công xưởng bên trong bị tất cả mọi người kính lấy bụng lấy lâu như vậy, cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình lại có một ngày sẽ bị người như thế uy hiếp. Nhưng mà, càng để bọn hấn khó chịu là, bọn họ bỗng nhiên ý thức được, bọn họ thế mà không có bất kỳ cái gì thủ đoạn có thể phản kháng!

Ba người nhìn nhau, trên mặt không hẹn mà cùng hiện lên biệt khuất cùng xấu hổ chỉ sắc.

Đứng thẳng bất động thật lâu, Lâm Hồng Minh rốt cục chậm rãi xiết chặt quyền đầu, bẻ nhắm mắt, cắn răng mở miệng nói: "Giải thích, muốn chúng ta làm cái gì?"

Khương Viễn một tay chụp lấy đầu ngón tay, tay kia chấp bút trên giấy nhanh chóng diễn toán, nghe vậy không ngừng đầu, liên tiếp chỉ lệnh liền thốt ra.

"Ra một người, giúp ta điều chế phù văn Mặc. Số một Mặc cùng số chín Mặc các lấy một phần, điều chế tôi làm Lưu Hình Mặc. Ra lại một người xử lý Huyền Linh Giao. Cái cuối cùng qua chỉnh lý phù văn sáo trang, mỗi một trăm bộ chỉnh lý Thành một phần, đã hoàn thành Dẫn Linh cũng xóa đi luyện chế lại một lần, chất lượng quá kém"

Nghe được Khương Viễn lời nói, ba vị Luyện Khí Sư phó sắc mặt lần nữa đỏ bừng lên, lộ ra đến mức dị thường biệt khuất. Khương Viễn nói những việc này, tùy tiện cái nào luyện khí học đồ chỉ cần học qua nửa năm đều có thể thuần thục nắm giữ, hiện nay lại muốn ba người bọn hấn nhận qua chính thức chứng nhận Luyện Khí Sư tới làm, bọn họ sao có thể không có biệt khuất không khó thụ?

Nhưng mà, địa thế còn mạnh hơn người. Mặc kệ bọn hấn không có nhiều tình nguyện, tại U Ảnh thích khách uy hiếp hạ bọn họ vẫn là chỉ có thể ngoan ngoãn làm theo, thậm chí ngay cả nửa chữ không cũng không dám nói.

Bọn họ không biết là, Khương Viễn hôm nay thực đã tương đương thu liễm.

Một cái sinh hoạt hơn tám trăm năm, một đường từ thế giới tầng dưới giãy dựa ra đến Đạo Tôn, trong tay nắm giữ thủ đoạn, căn bản không phải một cái bình thường tiểu trăn bên trên Luyện Khí Sư có thể tưởng tượng.

Nếu như không phải nhìn tại bọn họ tại Khương thị gốc rễ nhiều năm như vậy, không có công lao cũng có khổ lao trên mặt mũi, Khương Viễn thủ đoạn tuyệt sẽ không như thế ôn nhu. Còn bọn họ tâm tình, càng là không có tại Khương Viễn cân nhắc phạm vi bên trong.

Bọn họ cảm thấy cho hấn khi trợ thủ ủy khuất, Khương Viễn còn cảm thấy mình ủy khuất đâu?

Đời trước, tương đương hấn luyện khí trợ thủ nhiều người không đếm số, Luyện Khí Tông Sư trở xuống, căn bản liền tham gia khảo nghiệm tư cách đều không có. Tam cái cấp thấp Luyện Khí Sư đây tính toán là cái gì?

Liền xem như đời này, bằng hấn thực lực tu vi còn vận dụng không cao thâm lắm luyện khí thủ đoạn, luyện chế ra Phù Khí chỉ ít cũng là Luyện Khí Đại Sư cấp bậc. Đừng nói là Tam cái cấp thấp Luyện Khí Sư, liền xem như ba cái cao cấp Luyện Khí Sư, hấn cũng hoàn toàn có tư cách yêu cầu bọn họ

cho mình khi trợ thủ.

Trên thực tế, nếu không phải mình một người thực sự bạn không qua nổi, Khương Viễn thậm chí muốn đem ba người bọn hắn cũng ném ra bên ngoài.

Tại Khương Viễn điều hành hạ ba vị Luyện Khí Sư tuy nhiên không tình nguyện, hiệu suất vẫn là càng ngày càng cao, không lâu lắm, liền đem sở hữu công tác chuẩn bị hoàn thành.

Lúc này, Khương Viễn tính toán cũng rất cục có một kết thúc. Hắn tiện tay mang tới một chỉ phù văn khoảng, trám no bụng Mặc, xoay người trên mặt đất vẽ đứng lên.

Cần vẽ phù văn chủng loại, phương vị, tại vừa rồi trong tính toán sớm đã nhưng tại tâm, hắn cái này vừa động thủ, từng mai từng mai phù văn liền sôi nổi ra hiện tại hắn ngòi bút.

Nhìn kỹ lại, Khương Viễn một tay vịn tay áo, một tay cầm phù văn khoảng, được khoảng ở giữa không có vẻ run rẩy, bút pháp bên trong lại khắp nơi lộ ra phiêu dật cùng thoải mái, hiện ra chủ nhân cực đoan tự tin và chắc chắn.

Một cái phù văn vẽ hoàn thành lúc Kim Quang Trận trận lấp lóe, từ đầu đến cuối, đúng là không có một cái nào phù văn vẽ thất bại, đều không ngoại lệ đều là hoàn mỹ thành công. Những cái kia phức tạp huyền ảo, yêu cầu hà khắc phù văn, trong tay hắn lại phảng phất biến thành một vài bức có thể tùy ý huy sai tranh Thủy Mặc, nâng bút đặt bút ở giữa đều mang một cỗ nước chảy mây trôi uốn lượn khí độ.

Lâm Hồng Minh, Trương Tử Diệu, Triệu Hoành ánh sáng ba không tự chủ được há to mồm, khiếp sợ gần như ngốc trệ.

"Sao, sao, làm sao có thể?" Trương Tử Shine che miệng, không dám tin tự lắm lắm, "Làm sao có thể có người có thể làm đến loại trình độ này? ! Hắn đến tốt cùng là thế nào luyện? !"

Hắn vô ý thức đề thấp tiếng nói, thanh âm nhỏ đến gần như nghẹn ngào, phảng phất không dám tin, lại như là sợ kinh động Khương Viễn giống như từng bước một lui lại.

"Điên điên !" Triệu Hoành ánh sáng hai mắt đăm đăm, cơ hồ không thể tin được chính mình con mắt, "Hắn thật là chúng ta thiếu gia? Sẽ không là ai giả trang a?"

"Là thiếu gia. Là thiếu gia! Tuyệt đối sẽ không sai!" Lâm Hồng Minh hai mắt sáng loáng, trên nét mặt mang theo khó mà ức chế hưng phấn cùng kích động, "Nghĩ không ra thiếu gia lại là vẽ phù văn cao thủ! Hắn thế mà lừa qua tất cả chúng ta!"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Phù văn trận lại hiện ra

...

Lâm Hồng Minh tại Khương thị đợi chừng 23 năm, cơ hồ là nhìn lấy Khương Viễn từ một cái rù xuống búi tóc tiểu nhi dài đến lớn như vậy, tuyệt không có khả năng nhận lầm người.

Nhưng mà, chính là như thế này, hắn mới khó có thể tin, hắn nhìn tận mắt dài đại thiếu gia, thế mà tại hắn mí mắt dưới trường thành đến kinh người như thế cấp độ!

So với Lâm Hồng Minh, hai người bọn họ rung động cũng một điểm không thể so với hắn thiếu.

Bọn họ bình thường vẽ phù văn, lần nào không phải muốn áp ủ nửa ngày, dùng các loại phương thức ngưng thần tĩnh khí, tập trung tinh thần, sau đó mới sẽ bắt đầu vẽ phù văn. Coi như thế, phù văn vẽ xác suất thành công cũng bất quá một phần ba, mà lại vẽ phù văn số lượng càng nhiều, tỷ lệ liền càng thấp.

Bọn họ cho tới bây giờ không nghĩ tới, lại có thể có người có thể dạng này vẽ phù văn. Bọn họ cũng là lần đầu tiên biết, lại có thể có người, vèn vèn vẽ

phù văn, liền có thể để bọn hán thấy tâm linh Thần dao động, sinh ra quỷ bá xúc động.

Bất tri bất giác, Khương Viễn đã lần thứ bảy đứng dậy, lần thứ bảy đổi khoảng, trên mặt đất lấp lóe phù văn, cũng dần dần tạo thành một cái hoàn chỉnh hình tròn.

Bỗng nhiên.

Khương Viễn bỗng nhiên bỏ qua phù văn khoảng đứng lên, một tay hướng về sau đuổi ra: "Huyền Linh Giao."

"Vâng." Triệu Hoành ánh sáng một cái giạt mình, lập tức đem lô hàng tốt Huyền Linh Giao đưa tới Khương Viễn trong tay, tư thái không tự chủ được mang hơn mấy phần cung kính.

Khương Viễn tiện tay tiếp nhận lưu ly bình, cổ tay rung lên, liền đem Huyền Linh Giao dịch toàn bộ giới đến cùng không trung.

Sên sệt Huyền Linh Giao dịch phảng phát đỏ sậm tám lạng trên không trung bay ra, ánh đèn vẩy xuống, chung quanh hết thấy đều tựa hồ bao phủ tại một đoàn giữa hồng quang.

Mất thấy Huyền Linh Giao dịch phi tốc rơi xuống, Khương Viễn không chút nghĩ ngợi, đưa tay cũng là liền tiếp pháp quyết biểu bay mà ra.

Trong chớp mắt, một đoàn như ẩn như hiện pháp quyết hiệu nghiệm liền chui vào Huyền Linh Giao dịch bên trong, qua trong giây lát, keo rơi xuống tình thế liền đột nhiên mà dừng, phiêu tán keo cũng giống như bị lực lượng nào đó chường khổng, nhanh chóng ngưng tụ Thành một đoàn, trên không trung quay tròn trực chuyển.

Đường đạo pháp quyết hiệu nghiệm trên không trung lấp lóe, tại hán khổng chế hạ Huyền Linh Giao dịch phảng phát bỗng ngưng sinh ra mấy phần linh tính, dài nhỏ như cây tia như xúc tu phân sinh mà ra, nhanh chóng xoay quanh vờn quanh, tạo thành từng cái hình thái khác nhau, lại đồng dạng huyền ảo thần bí đồ hình, linh hoạt đến thật không thể tin.

Theo Huyền Linh Giao dịch cấu trúc Thành đồ án càng ngày càng phức tạp, càng ngày càng huyền ảo, trong không khí tựa hồ ẩn ẩn sinh ra một tia mịt mờ nguyên khí ba động.

Bỗng ngưng.

Khương Viễn tung bay mười ngón không hề có điểm báo trước địa dừng lại, sau đó như thiểm điện giao nhau hư nắm, hướng phía dưới hung hăng một chùy.

Trong không khí phảng phát bỗng ngưng sinh ra một tia trầm đục.

Lơ lửng không trung đồ hình hơi chấn động một chút, lập tức lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế bay xuống xuống phảng phát Giang Hà nhập như biển, trong chớp mắt tan xuống mặt đất biến mất tung ảnh.

Cùng lúc đó, một cỗ đặc thù nguyên khí ba động bỗng nhiên bạo phát, khắp nơi trên đất phù văn phảng phát nhận một loại nào đó chỉ dẫn, theo thứ tự lặp loè ra chói mắt kim quang, sau đó trên không trung nối liền không dứt, trong nháy mắt dung hợp Thành một thể.

Qua một hồi lâu, loá mắt kim quang mới chậm rãi âm đạm tiêu tán. Nhìn kỹ lại, mặt đất phù văn, cùng lúc trước tựa hồ có vi diệu khác biệt.

Chỉ gặp cây sồi nham trên mặt đất, những cái kia phức tạp huyền ảo phù văn tích lũy Thành một cái hợp quy tắc hình tròn, phù văn bên trên toán loạn lưu quang phảng phát hô hấp hô ứng lẫn nhau, khí tức như huyết mạch lẫn nhau cấu kết, Hỗn Nguyên Như Nhất, hoàn toàn cũng là một cái chỉnh thể.

"A?" Lâm Hồng Minh kinh nghi lên tiếng.

"Cái này, cái này. . . Cái này sao có thể? !" Triệu Hoành ánh sáng toàn thân run lên, sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên.

Trương Tử Diệu càng là cả kinh hít sâu một hơi, gần như mất không chế âm thanh kinh hô: "Cái này, đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết phù văn trận? !"

"Không có khả năng! Phù văn trận cũng sớm đã thất truyền, không biết bao nhiêu Đại Sư Cấp Luyện Khí Sư muốn phục hồi như cũ đều thất bại, làm sao có thể bị người vẽ chế ra? ! Điều đó không có khả năng! Nhất định là ta nhìn lầm! Nhất định là ta nhìn lầm! !" Triệu Hoành ánh sáng gần như mất không chế liều mạng lắc đầu, biểu lộ gần như điên cuồng.

"Điên! Điên! ! Con mắt ta nhất định xảy ra vấn đề! Ta thế mà nhìn thấy phù văn trận! !" Trương Tử Diệu hai tay che mắt vò lại vò, không dám tin liên tục thét lên, biểu hiện trên mặt xen lẫn nói không rõ hưng phấn cùng kích động.

Từ trước đến nay lão luyện thành thực Lâm Hồng Minh cơ hồ là lão đạo địa vọt tới phù văn trận biên giới, hai mắt phiếm hồng địa gắt gao nhìn chăm chăm những huyền ảo đó phức tạp phù văn, kích động hai tay run rẩy, cơ hồ nói không ra lời.

Phù văn trận, đối sở hữu Luyện Khí Sư mà nói, đều là một cái truyền thuyết.

Nó tồn tại, mơ hồ phù văn cùng trận pháp giới hạn, cơ hồ phá vỡ truyền thống luyện khí lý luận, bị cho rằng là luyện khí trong lịch sử vĩ đại nhất phát hiện một trong!

Tất cả mọi người biết, pháp khí cùng Phù Khí căn bản nhất khác nhau, trừ tài liệu, cũng là trận pháp. Chỉ có luyện chế trận pháp dụng cụ, tài năng được xưng là pháp khí. Cho nên, muốn trở thành trung cấp Luyện Khí Sư, đầu tiên nhất định phải học biết trận pháp.

Thế nhưng là, trận pháp trình độ phức tạp vượt xa phù văn, bên trong chỗ tinh diệu càng là cần hệ thống học tập cùng diễn luyện tài năng dần dần nắm giữ, cho nên, Luyện Khí Sư từ hạ cấp tấn thăng trung cấp thường thường cần thời gian rất lâu.

Huống chi, tại Khí Phôi bên trong bồng dung về phác thảo trận pháp, không có đủ Nguyên Lực ủng hộ căn bản làm không được, cho nên, tuyệt đại đa số trung cấp Luyện Khí Sư thực lực chỉ ít cũng tại Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ.

Nhưng mà, loại tình huống này nhưng bởi vì một người xuất hiện mà đánh vỡ.

Ước chừng hơn ba ngàn năm trước, Thương Lan Đại Thế Giới đã từng xuất hiện một cái kinh tài tuyệt diệu luyện khí thiên tài, bằng vào mười tám tuổi tuổi nhỏ, trở thành Thương Lan Đại Thế Giới trong lịch sử trẻ tuổi nhất trung cấp Luyện Khí Sư.

Mà hần Thành là trung cấp Luyện Khí Sư thời điểm, thực lực cũng bất quá chỉ có Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, Nguyên Lực thậm chí còn không đủ ủng hộ trận pháp luyện chế.

Hắn có thể luyện chế thành công ra pháp khí, bằng vào, cũng là hắn đi một mình sáng tạo phù văn trận.

Phù văn trận, nói đơn giản một chút, cũng là lấy phù văn làm cơ sở, đi qua dây công tính toán cùng sắp xếp tổ hợp, hình thành một loại đặc thù trận pháp.

Nó có ba cái đặc điểm, thứ nhất, bởi vì cơ sở là phù văn, cho nên chỉ cần rất thấp tu vi liền có thể vẽ; thứ hai, phù văn trận đối pháp khí chất liệu yêu cầu khá thấp, đại lượng địa tiết kiệm thành bản, uy lực lại cùng pháp khí cơ hồ không có khác nhau; thứ ba, trận pháp nhất định phải linh đài cảnh trở lên thần thức tài năng hoàn toàn khống chế lại, phù văn trận lại chỉ cần Ngưng Nguyên cảnh liền có thể hoàn toàn khống chế.

Phù văn trận tồn tại, cơ hồ phá vỡ pháp khí cho tới nay cao cao tại thượng địa vị, cũng làm cho Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ lần thứ nhất có cùng linh đài cảnh tu sĩ đối kháng thực lực cùng dũng khí.

Mà phù văn trận sáng tạo giả, vị kia tên là Thiên Hồng minh thiên tài Luyện Khí Sư, cũng bằng vào phù văn trận, lấy một giới Tán Tu chi thân, trở thành cùng thế hệ Luyện Khí Sư bên trong hoàn toàn xứng đáng Khôi Thủ.

Tại này về sau, hần cũng không có như vậy yên lặng, mà là tại Luyện Khí Sư trên đường một đường hát vang tiến mạnh, nhanh chóng từ đó cấp Luyện Khí Sư biến thành Luyện Khí Đại Sư, mà lại không ngừng sửa cũ thành mới, thường thường có khiến người kinh diễm Sáng chế mới chỉ tác diện thế.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Sơn Ưng chiến đoàn đột kích

...

Thiên Hồng minh cái tên này, đã từng huy hoàng một thời đại, danh tiếng chi thịnh, thậm chí để cùng thời đại luyện khí các đại tông sư đều u ám không sáng.

Cơ hồ tất cả mọi người tin tưởng, chỉ cần cho hần thời gian, hần tất nhiên sẽ trở thành Thương Lan Đại Thế Giới trong lịch sử vị thứ hai tượng Tiên.

Nhưng mà, cũng không biết có phải hay không Thiên Đồ Anh Tài, tại hần trở thành Luyện Khí Đại Sư không lâu về sau, liền đột nhiên biến mất bóng dáng, rốt cuộc không có xuất hiện tại tất cả mọi người trong tầm mắt. Có người nói hần chết, cũng có người nói hần qua hần thế giới, tóm lại chúng thuyết phân vân, đến bây giờ cũng không người nào biết năm đó đến tột cùng phát sinh cái gì.

Mà tại Thiên Hồng minh về sau, liền rốt cuộc không ai có thể thành công vẽ ra phù văn trận. Phù văn trận, cũng từ đó trở thành truyền thuyết.

Mà bây giờ, thời gian qua đi hơn ba nghìn năm, phù văn trận xuất hiện lần nữa!

Lâm Hồng Minh, Triệu Hoành Quang Trương Tử Diệu ba hoàn toàn lâm vào trong hỗn loạn, qua rất lâu rất lâu, đại não mới rút cục từ trong hỗn độn tỉnh táo lại, không hẹn mà cùng đột nhiên quay đầu, nhìn về phía đứng yên ở phù văn trận bên cạnh Khương Viễn.

Giờ này khắc này, bọn họ nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt, đã không thể dùng sợ hãi thần phục hoặc là chán kinh để hình dung, đơn giản tựa như là tại chiêm ngưỡng Thiên Tiên Hạ Phàm.

Đối bọn hắn lại nói, Khương Viễn vừa rồi làm ra hết thảy đơn giản thật không thể tin, liền xem như chánh thức Thiên Tiên Hạ Phàm, gây nên chán kinh chỉ sợ đều chưa hẳn Hữu Khương Viễn nhiều.

Lúc này, bọn họ đối đem Viễn thực lực đã không còn một vẻ hoài nghi, tâm phục miệng cũng phục.

"Được đừng ngốc thất thần, qua đến giúp đỡ."

Khương Viễn không kiên nhẫn cắt ngang bọn họ nổi điên. Với hắn mà nói, phù văn trận là hắn đời trước nghiên cứu mấy trăm năm mới nghiên cứu ra thành quả, vẫn là cái không hoàn toàn bản, chỉ có thể dùng một lần, thực sự không có gì đáng giá kiêu ngạo.

Lười nhác quân bọn họ đến tốt cùng đang suy nghĩ gì, Khương Viễn trực tiếp địa phương ra lệnh: "Cái này 'Dẫn Linh trận' cần bốn người tài năng khổng lồ, các người đợi chút nữa muốn phụ trợ ta không chế trận pháp. Pháp quyết ta chỉ dạy một lần, cho ta tập trung tinh thần nhớ kỹ."

Nói, hắn liền bắt đầu giảng giải không chế Phù Văn Trận Pháp quyết, mỗi một cái pháp quyết từ thi triển thời cơ đến cùng cụ thể tác dụng Đồ Giảng đến rõ ràng, rõ ràng.

Lâm Hồng Minh ba cơ hồ là vô ý thức tập trung toàn bộ tinh thần, sợ bỏ lỡ bất kỳ một cái nào chi tiết. Các loại Khương Viễn giảng giải xong, bọn họ càng là không có chút nào dừng lại bắt đầu quen thuộc pháp quyết, một khi phát hiện bất kỳ nghi vấn nào liền liên tục không ngừng chủ động hỏi thăm Khương Viễn, sợ mình có bất kỳ lỗ hổng, thái độ cung kính theo trước đó tưởng như hai người.

Nếu như bây giờ bên cạnh có tấm gương, có thể để bọn hắn chiếu vừa chiếu mình bây giờ bộ dáng, liền sẽ phát hiện, bọn họ hiện tại bộ dáng, theo trước đó những cái kia nịnh nọt làm bọn hắn vui lòng luyện khí đám học đồ đơn giản giống như đức.

Thực, bọn họ tâm tính vô cùng đơn giản. Khương Viễn biểu hiện ra hết thảy, đều chứng minh Khương Viễn thực lực Viễn so với bọn hắn mạnh hơn. Tại luyện khí một chuyến này bên trong, cho tới bây giờ là Đạt Giả Vi Sư. Khương Viễn nguyện ý dạy bọn họ, bọn họ chỉ có mừng rỡ phần, nơi nào sẽ có chút chán chờ?

Gặp bọn họ như thế, Khương Viễn tâm lý yên tâm không ít, lập tức hơi có vẻ mệt mỏi nhắm mắt lại, yên lặng khôi phục lên hao tổn thần thức.

Thời gian từ từ trôi qua.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Khương Viễn thần thức đã hoàn toàn khôi phục, Lâm Hồng Minh ba cũng quen thuộc pháp quyết, cũng tại hắn chỉ huy hạ tương một trăm bộ phù văn sáo trang chuyển vào phù văn trong trận, làm tốt hết thảy chuẩn bị.

"Tốt, bắt đầu đi"

Khương Viễn thoải mái rơi xuống, bình dân Luyện Khí Phòng bên trong cấp tốc an tĩnh lại.

Lâm Hồng Minh ba cấp tốc tìm tới vị trí của mình đứng vững, tâm lý lại không tự chủ được khẩn trương lên.

Khương Viễn vừa rồi đã nói qua, phù văn trận là duy nhất một lần, mỗi lần dùng xong sau đều phải một lần nữa vẽ, dù là mỗi lần đều có thể làm một trăm bộ phù văn sáo trang Dẫn Linh, cũng cần vẽ mười lần. Còn lại thời gian đã không nhiều, bọn họ chỉ cần có một lần sai lầm, liền có khả năng dẫn đến thời gian không kịp.

Lâm Hồng Minh ba người vô ý thức xoa xoa xuất thủ, trong lòng bàn tay đã ần ần gặp mồ hôi.

Mất trận vị trí bên trên, Khương Viễn đứng thẳng người lên, dáng người thẳng, biểu hiện trên mặt Khờ có mấy phần nghiêm túc, nhưng càng nhiều, lại là bình tĩnh cùng lạnh nhạt.

Nhận hắn ảnh hưởng, Lâm Hồng Minh ba bất tri bất giác cũng tỉnh táo mấy phần.

Bỗng nhiên.

Một trận có tiết tấu ngậm tụng tiếng vang lên, đánh vỡ trong phòng yên tĩnh không khí.

Tại Khương Viễn chỉ huy hạ bốn người gần như đồng thời nâng lên hai tay, đánh ra liên tiếp pháp quyết. Đường đạo pháp quyết linh quang thiểm qua, mặt đất phù văn trận trong nháy mắt bị hoàn toàn kích hoạt.

Một dải kim quang hiện lên, lồng ánh sáng màu vàng bỗng dưng dâng lên, giống bát một dạng đem tròn cái phù văn trận phạm vi móc ngược ở bên trong, lồng ánh sáng bên trong hiện hiện vô số đồ sộ tia sáng, xen lẫn quán quanh, đem chung quanh làm nổi bật đến mông lung một mảnh.

Tại Khương Viên có ý thức giảm xuống tốc độ dẫn đạo hạ phù văn trận vận chuyển ổn định, Dẫn Linh quá trình cũng tiến hành địa ngay ngắn trật tự, hết thảy đều phát triển địa không bình thường thuận lợi.

Đúng lúc này, Khương Viên bên tay trái Trương Tử Diệu động tác bỗng nhiên cứng đờ, một đạo pháp quyết chậm nửa nhịp mới rơi vào phù văn trận bên trên, tràn ngập không trung đồ sộ tia sáng nhất thời run lên, trong nháy mắt sinh ra một tia hỗn loạn.

Trương Tử Diệu sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, liền liền Lâm Hồng Minh cùng Triệu Hoành ánh sáng cũng trong nháy mắt sắc mặt thay đổi.

Thấy thế, Khương Viên một chút nhấc lông mày, trong tay pháp quyết trong nháy mắt biến.

Hai ngày thời gian thoáng một cái đã qua. Một ngày này, chính vào Âm Lịch Thu Phân.

Xuân Sơn trấn phía bắc xa xôi Tương Bình trên đường cái, có một tòa chiếm cứ gần phân nửa mặt đường phủ đệ, chính là Xuân Sơn trên trấn xếp hàng thứ nhất chiến đoàn, Sơn Ứng chiến đoàn trụ sở.

Trú trong đất, có một cái cự đại sân huấn luyện. Trong sân huấn luyện, mấy trăm cái chiến tu chính đang đối chiến diễn luyện. Lập tức cũng đã nhập thu, những này chiến tu y nguyên đánh lấy mình trấn, mồ hôi đầm đìa, toàn thân nhiệt khí bốc hơi, tựa như một chút cũng không cảm giác được lạnh giống như.

Lúc này, không trung có một đạo hắc quang chợt lóe lên, sau một khắc, một người mặc hắc sắc bì giáp bóng người liền đứng đang huấn luyện bên sân duyên, kích thích từng mảnh lá rụng lượn vòng.

Nhân thủ này cầm một thanh liên vô trường kiếm, thân hình cao lớn khôi ngô, mặt mày bên trong mang theo dày đặc sát khí, khí thế sắc bén dị thường, giống như một thanh ra khỏi vỏ kiếm lưỡi kiếm sắc bén phong mang tất lộ.

Theo người này xuất hiện, trong sân huấn luyện đang bận diễn luyện chiến tu phảng phất bị người đè xuống đứng im khóa, trong nháy mắt đồng loạt dừng lại động tác, quay người hướng về phía người tới phương hướng cúi người.

"Đoàn trưởng!"

Vang dội tiếng rống trong nháy mắt vang vọng toàn bộ sân huấn luyện, nhắm trúng chung quanh chim tước kinh hải bay.

"Điểm đủ một trăm người, theo ta ra ngoài một chuyến."

Thân thể mặc màu đen bì giáp bóng người nhận câu nói vừa dứt, liền lần nữa biến mất bóng dáng.

Sau một lát, Sơn Ứng chiến đoàn trụ sở cửa, một trăm cái thân thể mặc Hắc Sắc Khái Giáp chiến tu tức nhiên nhĩ lập, trường đao trong tay mũi đao hướng phía dưới, đã vận sức chờ phát động.

Đội ngũ ngay phía trước, thân thể mặc màu đen bì giáp chiến tu ngồi trên lưng ngựa, giương lên roi ngựa, cất giọng hô: "Toàn thể đều có, mục tiêu Khương thị luyện khí công xưởng. Xuất phát!"

Giải thích, hắc bỗng nhiên thúc giục lập tức, dưới hông tuần mã nhất thời một tiếng hí dài đứng thẳng người lên, thân hình như như mũi tên rời cung bắn nhanh ra như điện.

Sau lưng hắc, một trăm Hắc Giáp chiến tu trong nháy mắt động, tốc độ đều nhịp, giống như một đạo hắc sắc Dòng nước lũ chăm chú theo sau lưng Quan Sơn, thanh thế lừng lẫy, nhất thời có một không hai.

Người đi đường thấy thế nhao nhao né tránh, nhìn lấy bọn hắc rồi đi phương hướng nghị luận ầm ĩ, không biết đến tốt cùng là ai xui xẻo như vậy, thế mà bị Sơn Ứng chiến đoàn dễ mất tới.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Xung đột

...

Theo thời gian chuyển dời, thái dương từ chân trời càng lên càng cao, mắt thấy liền muốn khoảng cách giờ Tỵ cũng chỉ còn lại có nửa canh giờ.

Khương thị luyện khí công xưởng bên trong, Khương Định Sơn độc thân ngồi tại ngưỡng cửa, thần sắc đòi phé.

Hơn hai ngày thời gian, hần bốn phía xin giúp đỡ không cửa, rốt cục ả ả hiểu được, lần này đơn đặt hàng, căn bản chính là một cái nhằm vào Khương thị âm mưu!

Hiện nay nhĩ từ lại tự giam mình ở Luyện Khí Phòng bên trong, hần muốn khuyên đều không có cách nào. Hai ngày qua này, hần cơ hồ đều không có an tâm ngủ qua một cái tốt cảm giác, cả người đều trở nên tiêu tụy vạn phần.

"Phụ thân!" Khương Linh giẫm lên bước loạn choạng vội vàng đi tới, đi theo phía sau một mặt lo lắng Lý Tuấn phong.

"Thế nào? Tiểu Viễn ra đến không?" Khương Định Sơn bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, tràn đầy chờ mong địa nhìn sang.

Khương Linh cước bộ trì trệ, lập tức cười khổ lắc đầu.

Khương Định Sơn sắc mặt nhất ảm, bỗng nhiên gục đầu xuống, hai tay hung ác ngoan chuy đầu mình, một mặt biết vậy chẳng làm: "Đều tại ta! Nếu là ta sớm làm chuẩn bị, cũng sẽ không biến thành hôm nay dạng này!"

"Phụ thân, ngài đừng nói như vậy..." Khương Linh liền vội vàng đi tới, đỡ lấy Khương Định Sơn bả vai muốn khuyên giải, lại bị Khương Định Sơn một phát bắt được xuất thủ.

"Nha đầu, chuyện cho tới bây giờ, đã không có khác biện pháp." Khương Định Sơn bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt lấp lánh nhìn lấy nàng, "Người lập tức trở về đằng sau trông coi, chờ người đệ đệ vừa ra tới, liền lập tức dẫn hần rời đi."

Nói, hần bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Khương Linh sau lưng Lý Tuấn phong, "Tuấn phong! Trong kho phòng có một khối Vân Hoa tông sơn môn lệnh bài, người biết ở nơi nào. Chỉ cần hộ tống Linh Nhi cùng Tiểu Viễn đến cùng Vân Hoa tông, bọn họ liền an toàn! Nhờ người!"

"Cái này. . ."

"Phụ thân..."

Lý Tuấn phong cùng Khương Linh đồng thời mở to hai mắt, không dám tin nhìn lấy Khương Định Sơn.

Đúng lúc này, cửa phương hướng, bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười lạnh, lập tức cao bằng một người tiếng nói: "Bây giờ nghỉ đi, muộn!"

Khương Định Sơn, Khương Linh, Lý Tuấn phong ba không hẹn mà cùng nghiêng đầu sang chỗ khác, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Chỉ nghe "Bành" một tiếng vang thật lớn, tốt nhất son son đại môn ầm vang nổ tung, vỡ ra cánh cửa giống như ám khí giống như bắn ra, trong nháy mắt vào trong viện.

Còn tán kinh khí tại trên mặt đất bên trong nổ tung, trong viện nhất thời bụi mù tràn ngập, đất đá cuộn cuộn.

Sau một lát, bụi mù rốt cục tan hết, một người chậm rãi đi tới.

Người này một thân hắc sắc bì giáp, tay cầm trường kiếm, toàn thân sát khí quanh quần, phảng phất một thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, chỉ là như thế hướng trong viện vừa đứng, viện trong không khí liền phảng phất trở nên ngưng trọng mấy phần.

Đây là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong cao thủ mới có khí thế.

Khương Định Sơn liếc một chút liền nhận ra, người này cũng là Sơn Ứng chiến đoàn đoàn trưởng, Quan Sơn, đồng thời cũng là đặt trước này một ngàn bộ phủ văn sáo trang đơn đặt hàng chủ nhân.

Quan Sơn bên người, còn đứng lấy một người mặc trường bào màu vàng, tóc hoa râu lão giả. Người này Khương Định Sơn cũng rất quen thuộc, chính là lần giao dịch này nhân chứng, Xuân Sơn trấn luyện khí công xưởng liên minh Hội Trưởng, mặc cho Vĩnh Trạch.

Nhìn thấy hai người này, trong lòng của hần vừa mới dâng lên nộ khí nhất thời tiêu tán một nửa, ngược lại có chút tâm hồng huyệt hơi.

"Quan đoàn trưởng, Nhâm hội trưởng, các người đây là ý gì?"

Khương Định Sơn đứng lên, vô ý thức đem nữ nhĩ kéo ra phía sau.

Quan Sơn nhàn nhạt quét Lý Tuấn phong liếc một chút, lập tức đưa ánh mắt dừng lại tại Khương Định Sơn trên thân, trên mặt bỗng nhiên xuất hiện một

tia cười lạnh: "Lời này nên Quan mỗ đến hỏi mới đúng. Quan mỗ là nghe nói Khương thị công xưởng Phù Khí phẩm chất xuất chúng, tín dụng tốt đẹp, mới đem đơn đặt hàng giao cho Khương thị. Có thể Quan mỗ hôm nay lại nghe nói, Khương thị cũng không thể hoàn thành đơn đặt hàng. Không biết Khương lão bản chuẩn bị làm sao hướng Quan mỗ bàn giao?"

Nói, Quan Sơn sau đó tay khẽ vẩy, lập tức có mười cái Hắc Giáp chiến tu đi tới, trong nháy mắt phong tỏa cả cái tiểu viện.

"Quan đoàn trưởng..." Khương Định Sơn xoa xoa mi tâm, ý đồ giải thích.

Hắn không xác định nhắm vào Khương thị trong âm mưu có hay không Quan Sơn một phần, nhưng chuyện cho tới bây giờ, hắn chắc chắn sẽ không tùy tiện thỏa hiệp. Huống chi, nhi tử còn tại công xưởng bên trong, cho dù là trì hoãn thời gian, hắn cũng phải kéo tới nhi tử ra đến.

Nhưng mà, Khương Định Sơn lời nói còn không ra khỏi miệng, lại lần nữa bị đánh gãy.

"Khương Định Sơn, mặc cho ngươi như thế nào ngụy biện, cũng cải biến không có sự thật! Lấy Quan đoàn trưởng cơ trí, sao lại bị ngươi tiểu thủ đoạn che đậy?"

Thanh âm quen thuộc vang lên, ngay sau đó, Hắc nhân thân ảnh từ ngoài cửa đi tới.

So với vài ngày trước gần gũi, lúc này Hắc Nhân Nhất thân thể phổ thông hắc quần áo vải, thân hình gầy không ngừng một vòng, hai mắt vẫn vẹn tía máu, biểu lộ âm trầm cổ chấp, đơn giản tựa như là biến thành người khác.

Khương Định Sơn nhìn một cái kém chút không nhận ra được.

Nhưng mà, hắn rất nhanh liền kịp phản ứng, cũng trong nháy mắt ý thức được Hắc nhân xuất hiện ý vị như thế nào. Hắn biểu lộ trong nháy mắt lạnh xuống đến: "Hắc nhân, sự tình lần này là ngươi giở trò? Trước đó nói Huyền Linh Giao bị trộm cũng là giả a?"

"Khương lão bản đây là cần gì chứ?" Hắc nhân âm trầm xem Khương Định Sơn liếc một chút, "Kết thúc không thành đơn đặt hàng vừa muốn đem trách nhiệm hướng trên người của ta đẩy, ngươi cho rằng có người sẽ tin này?"

Nói, hắn hướng phía Quan Sơn phương hướng chấp tay một cái, trên mặt lộ ra nịnh nọt chi sắc: "Quan đoàn trưởng làm người tín nghĩa, ngươi rõ ràng kết thúc không thành đơn đặt hàng, còn cố ý trì hoãn che đậy, như thế thì tiện hành động, ta thực sự nhìn không được, lúc này mới đem chân tướng cáo tri Quan đoàn trưởng. Khương Định Sơn, ta khuyên ngươi vẫn là ngoan ngoãn giao Tiên bồi thường hợp đồng, miễn cho sau cùng thức ăn không có ôm lấy đi!"

"Hắc nhân! Ngươi!" Khương Định Sơn sắc mặt đã tái nhợt, tức đến cơ hồ nói không ra lời.

Hắn không nghĩ tới Hắc nhân thế mà lại như thế đổi trắng thay đen, lẫn lộn đồ ăn thị phi, nói ra như thế hỗn trưởng lời nói tới. Người tại sao có thể không biết xấu hổ đến cùng loại trình độ này? !

Bị Khương Định Sơn hộ tại sau lưng Khương Linh sắc mặt đã bị tức đến biến thành màu đen. Nghĩ đến lúc trước Hắc nhân lời thề son sắt dưới cam đoan bộ dáng, lại nhìn Hắc nhân hiện nay sắc mặt, trong nội tâm càng là cảm thấy buồn nôn không thôi.

"Đứng! Ta kém chút quên..." Hắc nhân tựa hồ còn ngại không đủ, cười lạnh tiếp tục nói, "Khương lão bản trước đó từ ta nơi đó lấy đi tài liệu có không ít đều là thiếu nợ, nhân cơ hội này, không bằng cùng nhau trả à nha "

"Vô si! Những tài liệu kia rõ ràng đã giao sang sỏ!"

Khương Linh khó thở, rốt cục kìm nén không được lao ra, cánh tay vừa nhấc, quyền đầu vọt thẳng lấy Hắc nhân mặt đập tới.

Nàng so Khương Viễn đại hai tuổi, dĩ vãng tu luyện cũng so Khương Viễn dụng công được nhiều, bốn năm trước liền đã Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, một quyền này hồng lúc này mang theo kinh phong trận trận, hơi có chút thanh thế.

Nhưng mà, Hắc nhân nhìn lấy một quyền này, lại lộ ra một tiếng cười nhạo: "Ta tốt xấu cũng tu luyện mấy chục năm, coi như tu vi dầu gì, cũng không phải ngươi có thể so sánh."

Nói, tay phải hắn vừa nhấc, làm cái xảo kính, liền nắm Khương Linh cổ tay.

"Chắc chắc tay này cổ tay thật mảnh, thật trượt, da thịt cũng như thể thủy nộn, ta trước kia thế mà không có chú ý tới. Thật sự là quá lãng phí " Hắc nhân vuốt ve Khương Linh cổ tay, khóe miệng ý cười bỗng nhiên trở nên dâm tạo nên Lai nhìn lấy Khương Linh ánh mắt cũng nhiều mấy phần thâm ý.

Khương Linh Kiều gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt đỏ bừng lên, mắt xấu hổ giận dữ đan xen, đá mạnh một cước ra, trên tay cũng tăng lớn lực đạo muốn tránh thoát.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nghìn cân treo sợi tóc

...

"Sợ cái gì? Ta từ trước đến nay thương hương tiếc ngọc, chỉ cần người chịu theo ta, ta chắc chắn sẽ không bạc đãi người. Quan đoàn trưởng trước mặt, ta cũng có thể thay người Khương thị nói tốt vài câu, có lẽ có thể kéo kéo dài chút thời gian cũng khó nói." Hắc nhân tránh thoát nòng chĩa, cười dám một thanh kéo qua cổ tay nàng, đưa tay liền hướng trên mặt nàng sờ soạng.

Hắc nhân xương tay tiết thô to, da thịt thô ráp ó vàng, móng tay trong khe còn dính lấy không biết tên Âm Sắc vết bẩn, Khương Linh buồn nôn không thôi, tâm lý vừa tức vừa gấp, xinh đẹp mắt hạnh Chariton lúc khắp bên trên một tầng mông lung Thủy Khí, tựa hồ sau một khắc liền sẽ khóc lên.

"Hắc nhân! Người dám!"

Khương Định Sơn không ngờ tới Hắc nhân lại có ý nghĩ thế này, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, tâm lý vừa kinh vừa sợ, lập tức không chút do dự xông đi lên, nhất quyền đánh phía Hắc nhân.

Cái thế giới này lấy thực lực vi tôn, tại Đại Kiền cái này tu hành Hoàng Triều bên trong càng là như vậy. Khương Định Sơn có thể đem Khương thị luyện khí công xưởng khuếch trương cho tới hôm nay quy mô, còn có thể trên trấn đứng vững gót chân, tiến tới là hãn Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ tu vi.

Một quyền này của hãn oanh ra, trong không khí nhất thời vang lên liên tiếp nổ đùng, bành trướng nguyên lực ba động tốt như thủy triều khuấy động ra, thanh thế kinh người. Liền liền một bên khác Hắc nhân đều bị hãn giật mình.

Nhưng mà, hãn nhanh, có người nhanh hơn hãn.

Cơ hồ ngay tại hãn xuất quyền đồng thời, năm cái Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ Hắc Giáp chiến tu liền đã đoạt trên thân trước, liên tục mấy lần công kích hóa giải hãn thế công, cũng đem hãn bao bọc vây quanh.

Cái này năm cái Hắc Giáp chiến tu đều là Sơn Ứng chiến đoàn tinh anh, không chỉ tu vi vững chắc, mà lại phối hợp ăn ý, mặc dù không cách nào đối Khương Định Sơn hình thành đầy đủ uy hiếp, nhưng nếu như chỉ là phụ trách cuốn lấy hãn, cũng đã dư dả.

Khương Định Sơn cả một đời say mê luyện khí, cơ hồ không có gì chiến đấu kinh nghiệm, lúc này cứ việc tâm lý lại giận vừa hận, lại vô luận như thế nào cũng tránh thoát không có những này chiến tu dây dưa, cơ hồ gấp đến độ nổi điên.

Một bên khác, Lý Tuấn phong nhìn thấy Khương Linh gặp nạn, cơ hồ không chút nghĩ ngợi địa rút kiếm ra, người theo kiếm đi, như thiểm điện lao ra.

Bản thân hãn thiên phú xuất chúng, tuy nhiên bất quá hai mươi hai năm tuổi, cũng đã tại năm ngoài đột phá Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, lại là chuyên trách chiến đấu chiến tu, chiến đấu lực so với Khương Định Sơn chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Hãn một kiếm này đâm ra, một thân thiên chuy bách luyện mà đến Nguyên Lực bị hoàn toàn áp súc trời buộc tại trong thân kiếm, ngưng luyện sắp thực chất, Khởi không có Khương Định Sơn như thế hạo Đại Thanh Thế, lại phong mang khiếp người, cực kỳ nguy hiểm.

Hắc nhân nếu quả thật bị một kiếm này đâm trúng, Nguyên Lực bạo phát xuống, chỉ có huyết nhục văng tung tóe, cái xác không hồn cái này một cái hạ tràng.

Nhưng mà, hãn kiếm mới vừa vận đâm ra, liền bị hoành đâm bên trong duỗi ra một thanh trường kiếm màu đen chặn đứng.

Kiểm nhận giao kích phía dưới, kịch liệt nguyên lực ba động phảng phất như con lốc khuếch tán, sắc bén phong mang trong nháy mắt ở trong viện bàn đá trên mặt ghề đá lưu lại đạo đạo ngân sâu.

"Quan Sơn!"

Lý Tuấn phong gắt gao nhìn chăm chăm bóng người trước mắt, tâm lý âm thầm đề cao cảnh giác, trường kiếm trong tay lại không có chút nào dừng lại, không chút do dự lần nữa công đi lên.

Quan Sơn trường kiếm vạch một cái, linh hoạt hóa giải Lý Tuấn phong thế công, trên mặt lại lộ ra mấy phần vẻ kinh ngạc.

Lấy Lý Tuấn đỉnh cao kỹ, có thể có Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ tu vi liền đã coi như là thiên phú xuất sắc. Dưới loại tình huống này, tu vi lại còn như thế

vững chắc, chiến đấu lực cũng đồng dạng xuất sắc, ý vị này Lý Tuấn phong kiên quyết cũng không so thiên phú kém. Dạng này người, đợi một thời gian, tất nhiên sẽ có không ít thành tựu.

Quan Sơn không khỏi lên mấy phần lòng yêu tài: "Người có dạng này thực lực, tại Khương thị làm một cái tiểu Tiểu Hộ Vệ không khỏi quá mức nhân tài không được trọng dụng. Chỉ cần người đáp ứng Sơn Ứng chiến đoàn, ta có thể lập tức đem một chi năm mươi người đại đội giao cho người chỉ huy, để người tòa sơn ứng chiến đoàn thanh thứ bốn ghế xếp. Như thế nào?"

Sơn Ứng chiến đoàn thân là trên trấn xếp hàng thứ nhất chiến đoàn, coi như đặt ở Quận Thành phạm vi bên trong, thực lực cũng có thể xếp tới mười vị trí đầu. Một khi ngồi lên Sơn Ứng chiến đoàn thanh thứ bốn ghế xếp vị trí, tại Xuân Sơn trấn, thậm chí cả Quận Thành bên trong, đều có thể xem như nổi tiếng nhân vật có tiếng tăm.

Theo Quan Sơn, phần đại ngộ này đã tương đương hậu đãi, chỉ cần là có Tiến Thủ Tâm chiến tu, liền không khả năng cự tuyệt.

Nhưng mà, Lý Tuấn phong lại tựa như không nghe thấy hần lời nói giống như, không chỉ có không động dung chút nào, thế công ngược lại càng thêm lãng lẹ.

Quan Sơn liên tục hóa giải mấy lần Lý Tuấn phong công kích, sắc mặt dần dần trầm xuống.

Hần theo Lý Tuấn phong đẳng cấp nhìn như một dạng, nhưng hần sớm tại mười năm trước liền đã đạt tới Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, khoảng cách linh đài cảnh cũng bất quá cách xa một bước, theo Lý Tuấn phong loại này vừa mới tấn cấp Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ tu sĩ tại chiến đấu lực bên trên căn bản không thể giống nhau mà nói, Lý Tuấn phong công kích tới đa cũng liền đối với hần tạo thành một chút phiền toái nhỏ.

Thế nhưng là, Lý Tuấn phong nói rõ không nguyện ý Sơn Ứng chiến đoàn thái độ, lại làm cho hần rất là tức giận.

Hần còn chưa thấy qua như thế không thức thời tiểu tử!

Tu Hành Giới xưa nay không thiếu người mới! Hần chịu thu Lý Tuấn phong, đó là hần ái tài, đã Lý Tuấn phong nói rõ không nguyện ý, hần tự nhiên cũng sẽ không lại lưu thủ.

Ngay sau đó, Quan Sơn lập tức chuyển thủ thành công, thế công như cuồng phong bạo vũ chụp vào Lý Tuấn phong, trong nháy mắt chiếm thượng phong.

Trong thời gian này, hai người tuy nhiên người tới ta đi mấy hiệp, trên thực tế cũng bất quá là trong vòng mấy cái hít thở sự tình, lúc này, Hắc nhân xuất thủ bất quá mới vừa vận sở đến Khương Linh trên mặt.

Đứng tại cửa ra vào mặc cho Vĩnh Trạch thấy thế khẽ nhủ mầy, nhưng lại không tiện nói thêm cái gì, đành phải bỏ qua một bên đầu đến cái nhắm mắt làm ngơ.

Hắc nhân đắc ý nhẹ vỗ về Khương Linh khuôn mặt, mặt mũi tràn đầy say mê cảm thụ được này mịn màng non mềm xúc cảm, nói ra lời nói càng thêm không kiêng nể gì cả: "Khác uống phí sức lực. Khương thị đã xong, hôm nay ai cũng bảo đảm không có người. Người nếu là ngoan ngoãn nghe lời, còn có thể thiếu thụ điểm tội "

Nói, tay hần liền theo Khương Linh gương mặt trượt xuống dưới, mắt thấy liền muốn trượt vào nàng trong cổ áo.

Khương Định Sơn cùng Lý Tuấn phong cho dù đang kịch đấu bên trong, cũng như cũ phân ra một tia tâm thần chú ý Khương Linh, thấy thế nhất thời gấp.

"Súc sinh!"

Khương Định Sơn trong nháy mắt đỏ mắt, nguyên khí trong cơ thể nước cuộn cuộn phía dưới lực công kích bỗng nhiên bay vút, điên giống như hướng chung quanh Hắc Giáp chiến tu đánh tới. Năm cái Hắc Giáp chiến tu không dám thất lễ, làm ra tất cả vốn liếng đem Khương Định Sơn kéo chặt lấy.

Lý Tuấn phong bị giam Sơn áp chế đến nỗi ngay cả khí đều không kịp thở, cho dù gấp đến độ nổi điên, lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể tro mắt nhìn đây hết thấy phát sinh, hận đến khô mắt.

Một bên khác, xấu hổ giận dữ đến cực hạn, Khương Linh ngược lại quyết tâm. Nàng tròn tròn con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Hắc nhân, thanh âm ngoan lệ mà quyết tuyệt: "Hắc nhân, ta cho dù chết, cũng sẽ không để người đạt được!"

Nói xong, nàng cắn răng một cái liền chuẩn bị cắn lưỡi tự vận.

Giờ khắc này, thời gian phảng phất bỗng nhiên chậm lại.

Nghe phụ thân nộ hồng, nhìn lấy Lý Tuấn phong giẫy dụa, Khương Linh tâm lý tuyệt vọng sau khi, lại cảm thấy phá lệ bi thương không đành lòng.

Muốn nàng sống sót chịu nhục, nàng quyết định làm không được. Nhưng mà, chính mình cái này vừa chết, cũng không biết phụ thân cùng Lý Tuấn phong nên có rất đau lòng... Còn có đệ đệ, chờ hần ra đến biết tin dữ này, còn bất định đắc đắc có bao nhiêu thống khổ...

Khương Linh nghiêng đầu sang chỗ khác, ánh mắt rơi vào trên thân phụ thân.

Phụ thân, nữ nhi bất hiếu, không thể tiếp tục hiếu thuận ngài

Đệ đệ, thật xin lỗi, tỷ tỷ về sau cũng đã không thể chiều cố người...

Khương Linh thống khổ nhắm mắt lại, hàm răng hung hăng hướng phía dưới tấp tới.

Đúng lúc này, dị biến nảy sinh.

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Đạo Tôn lâm thế

...

"Hác nhân ngươi muốn chết!"

Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một tiếng gầm thét, giống như tiếng sấm trong sân ầm vang nổ tung, cự đại tiếng gầm chấn động đến tất cả mọi người thân thể chấn động.

Khương Linh sắp cần động tác bỗng nhiên một hồi, mở choàng mắt. Hác nhân động tác cũng vô ý thức dừng lại.

Tất cả mọi người ánh mắt, đều hướng cùng một cái phương hướng nhìn lại.

Tại tất cả mọi người chúc trong mắt, bầu trời bỗng nhiên nhiều cái bóng người.

Chỉ gặp hán một thân màu xám trang phục, chính lăng không bắn nhanh mà đến. Gần buổi trưa dưới ánh mặt trời, hán quanh người phảng phất bao phủ một tầng kim quang, nguyên bản mộc mạc màu xám trang phục tựa hồ cũng biến thành tôn quý đứng lên.

Tất cả mọi người thấy ngốc ngẩn ngơ.

Cũng không thấy hán như thế nào động tác, thân hình hán liền lăng không nhất chuyển, bay lên một chân ngang nhiên hạ lạc.

Vì diệu nguyên lực ba động khuếch tán, không khí chung quanh chợt chấn động, lập tức phảng phất sóng tới chen chúc mà tới, hóa thành tầng tầng lớp lớp kinh phong gào thét lên quán quanh mà lên, giống như Cuồng Phong bao phủ.

Tốc độ của hán bỗng nhiên đề cao một mảng lớn, mô phỏng tựa như tia chớp xuất hiện tại Hác nhân đỉnh đầu, ở trên cao nhìn xuống một chân đạp ra ngoài.

"Bành!"

Hác nhân chỉ tới kịp hét thảm một tiếng, thân thể liền giống như đạn pháo bay ra ngoài, trọn vẹn bay ra mấy trượng xa mới hung hăng té xuống đất, cứ thế mà trên mặt đất hồng một cái hố cạn.

Liên tiếp tiếng ai minh nhất thời từ Hác nhân ngã xuống địa phương vang lên.

Mà lúc này, trên bầu trời bóng người thậm chí còn chưa rơi xuống đất.

Chỉ gặp mũi chân hán Bằng Hư một điểm, thân thể phảng phất trong nháy mắt biến đến vô cùng nhẹ nhàng, như Kinh Phong phiêu nhiên hạ lạc, cũng thuận thế bao quát, đem mất đi chèo chống kém chút ngã sắp xuống Khương Linh kéo vào trong ngực.

Kinh phong quán quanh bên trong, hai người xoay tròn lấy rơi xuống đất, khô héo lá rụng nhao nhao vung lên, phảng phất hù dọa một chỗ Linh Diệp, giữa trời uyển chuyển nhảy múa.

Cả trong cả quá trình, hán động tác đều mô phỏng như nước chảy mây trôi tự nhiên, động tĩnh, chuyển hướng, mỗi một chiêu thức ở giữa đều dính liền

địa vô cùng trôi chảy, thời cơ lựa chọn đồng dạng vừa đúng, chính là lại bắt bẻ người, đều tìm không ra bất luận cái gì tì vết.

Này phản biến nặng thành nhẹ nhàng cảm giác, thật giống như hần đã luyện tập vô số lần, đem sở hữu chiêu thức đều dung nhập cốt tủy rất quen. Cơ hồ tất cả mọi người trong nháy mắt nhận định, tới này vị tuyệt đối là cao thủ.

Nhưng mà, khi hần xót đứng vững, hiển lộ ra chân dung lúc, mọi người không khỏi xôn xao.

Bởi vì, người này, đúng là Khương Viễn.

Tại bên ngoài trong truyền thuyết, Khương Viễn là cái danh phó thực công tử bột, bất học vô thuật, cả ngày bên ngoài du đãng, xưa nay không làm chính sự. Dạng này người, làm sao có thể...

Mọi người ở đây tập thể tất tiếng thời điểm, bị Khương Viễn ôm vào trong ngực Khương Linh, lại cảm thấy không khỏi an tâm.

Giờ khắc này, trước đó lo nghĩ, bất an, sợ hãi, tuyệt vọng... Đều trong nháy mắt biến mất tung ảnh, treo giữa không trung tâm cũng trong nháy mắt rơi xuống đất. Theo giờ khắc này an tâm so sánh, trước đó hết thảy tựa hồ cũng không tính là gì.

Khương Linh ngửa đầu, bình tĩnh địa nhìn đệ đệ mình, thần sắc có hơi hơi hoảng hốt.

Mà lúc này, Khương Viễn cũng đúng lúc cúi đầu.

Hai người ánh mắt trên không trung chạm vào nhau, Khương Viễn nguyên bản lạnh lẽo ánh mắt bỗng nhiên trở nên nhu hòa, nguyên bản lẫm lẫm nhiên khí thế cũng trong nháy mắt hoàn toàn thu liễm, khôi phục bình thường trạng thái.

"Thế nào? Không có chuyện gì sao?"

Khương Viễn vịn tỷ tỷ đứng vững, có chút bận tâm hỏi.

"... Không có việc gì."

Khương Linh thoáng sửng sốt, cái này mới tỉnh hồn lại.

Cho tới bây giờ, nàng còn có chút không dám tin, vừa rồi làm cho nàng kém chút cán lưỡi tự vận khôn cảnh, thế mà liền nhẹ nhàng như vậy địa bị đệ đệ giải quyết, đơn giản xem như tại giống như nằm mơ.

Khương Viễn xem xét Khương Linh thần sắc, liền minh bạch nàng trạng thái, lập tức liền thả ôn nhu âm trầm an đứng lên. Cùng lúc đó, hần còn dành thời gian nghiêng mắt nhìn mắt phụ thân cùng Lý Tuấn phong tình huống, xác nhận bọn họ an toàn.

Trên thực tế, vừa rồi Khương Viễn xuất hiện thời điểm, tất cả mọi người chú ý lực liền đều tập trung ở Khương Viễn trên thân, chiến đấu tự nhiên cũng liền tiến hành không đi xuống. Hiện nay, Khương Định Sơn cùng Lý Tuấn phong bị mười cái Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ Hắc Giáp chiến tu vây quanh, muốn phá vây rất khó, an toàn bên trên lại không có vấn đề gì.

Chỉ bất quá, Khương Định Sơn cùng Lý Tuấn phong biểu lộ, đều có chút hoảng hốt chính là.

Một bên khác, bị tất cả mọi người vô ý thức xem nhẹ Hắc nhân, rốt cục gãy dựa lấy từ dưới đất bò dậy.

Lúc này, hần cũng rốt cục thấy rõ Khương Viễn thân ảnh.

Hắc nhân đồng tử co rút lại, sau một khắc, mắt lưu lại một tia sợ hãi liền hóa thành căm giận ngút trời.

Uổng hần còn tưởng rằng là này cao thủ vừa lúc đuổi tới, nào ngờ đập hần lại là Khương Viễn cái này thằng nhãi con!

Khương Viễn là ai người nào không biết? Toàn bộ Xuân Sơn trấn đều nổi danh công tử bột, nơi nào sẽ có cái gì chiến đấu lực? Vừa rồi một cước kia nếu như không phải ra bất ngờ, bằng Khương Viễn Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ còn bất ổn thực lực, làm sao có thể bị thương hần?

Lên con giận dữ phía dưới, Hắc nhân vô ý thức xem nhẹ một số rất nhỏ không hợp lý chỗ, nhận định Khương Viễn là dựa vào lấy đánh lén mới làm bị thương hần, bản thân thực lực căn bản không có mạnh.

Hần biến mất khoe miệng vết máu, bỗng nhiên từ dưới đất bò dậy, sắc mặt dữ tợn nhìn về phía Khương Viễn: "Đáng chết tiểu bối! Coi là cứu Khương Linh liền không sao? !"

"Hôm nay, coi như ngươi quỳ xuống đi cầu ta, ta cũng tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi! !"

Nói, Hắc nhân chân sau trên mặt đất đạp một cái, bỗng nhiên hướng Khương Viễn tiến lên.

Theo hần động tác, hần toàn thân Nguyên Lực phảng phất nước sôi sôi trào lên, Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ uy thế trong nháy mắt khuếch tán, phối hợp với hần dữ tợn biểu lộ, phảng phất thiêu đốt lên ngọn lửa ánh mắt, khí thế chi thịnh, đủ để cho bất kỳ một cái nào Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu sĩ sợ hãi.

Nhưng mà, Khương Viễn hết lần này tới lần khác không phải phổ thông Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu sĩ.

Cơ hồ ngay tại Hác nhân vừa nói, Khương Viễn liền ngẩng đầu.

Nhìn lấy Hác nhân diện cuồng bộ đáng, hắc ánh mắt bỗng nhiên lạnh xuống tới.

Hác nhân biểu hiện, để hắc không tự giác địa hồi tưởng lại đời trước. Những cái kia thể thâm đau đớn kinh lịch từng màn rõ ràng hiện lên ở trước mắt, hết thấy phảng phất liền phát sinh ở hôm qua...

Thực Cốt hận ý khắp chạy lên não, Khương Viễn ánh mắt trong nháy mắt bị sát ý tràn ngập.

Êm ái đem tỷ tỷ đẩy lên sau lưng, hắc bỗng nhiên xoay người, hướng phía Hác nhân phóng ra một bước.

Một bước này phóng ra, Khương Viễn khí chất trong nháy mắt phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thân hình hắc phảng phất chợt cất cao một đoạn, chìm tức lạnh lùng mặt mày bên trong không lý do lộ ra một cỗ uy nghiêm, giống như Tiên Tôn chiếm hữu, để cho người ta vô ý thức không chú ý hắc tuổi thật cùng thực lực, tâm lý chỉ còn lại có kính sợ.

Giờ khắc này, hắc phảng phất lại biến trở về đời trước cái kia quất tháo phong vân "Kình Thiên Đạo Tôn", cao cao tại thượng, lạnh nhạt vô tình.

Giờ khắc này, cả viện đều lâm vào giống như chết trong yên tĩnh, bụi cỏ ở giữa ảm nặc thu trùng phảng phất cảm giác được cái gì giống như đình chỉ kêu to, liên liền lắng không thối qua gió thu, đều tựa hồ trở nên nặng nề trang nghiêm đứng lên.

Tại cái này hoàn toàn yên tĩnh bên trong, Khương Viễn bỗng nhiên thân hình thoát một cái, bỗng nhiên từ biến mất tại chỗ, lập tức như kiêu thuận đi xuất hiện tại Hác nhân trước mặt, khoảng cách Hác nhân bất quá một thước.

Hắc đen kịt hai mắt thẳng tắp nhìn lấy Hác nhân, mắt bốn phía sát khí nồng đậm địa cơ hồ phải hóa thành thực chất.

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Mạnh mẽ bá đạo

...

Lúc này, Hác nhân thân thể bất quá vọt tới nửa đường, thậm chí ngay cả xuất quyền lúc dẫn phát nguyên lực ba động cũng còn không có hoàn toàn tán đi.

Hác nhân ánh mắt bỗng nhiên cùng Khương Viễn đối đầu, không khỏi trong lòng run lên, thấy lạnh cả người bỗng nhiên từ đuôi xương cột kéo lên mà lên bay thẳng trắn, để hắc nhất thời sinh ra một cỗ dự cảm bất tường.

Nhưng mà, không đợi hắc kịp phản ứng, một cái trắng nõn như tay ngọc liền trống rỗng xuất hiện, một thanh khóa lại hắc vì trí hiểm yếu yếu hại, mô phỏng như kim sắt nắm cho hắc không thở nổi.

Cùng lúc đó, đạo đạo tinh thuần Nguyên Lực theo cái tay này chui vào trong cơ thể hắc, như Linh Xà du tẩu toàn thân, nhanh chóng phong bế trong cơ thể hắc sở hữu Nguyên Lực, để hắc liền nửa điểm Nguyên Lực đều điều động không được. Tốc độ quá nhanh, khổng chế nguyên lực chỉ về linh hoạt tinh chuẩn, đơn giản không giống như là người có thể làm được.

"Không có... Không có khả năng!"

Hác nhân không dám tin tưởng to nhất, vô ý thức lên tiếng kinh hô. Nhưng mà, khóa kín vì trí hiểm yếu để hắc căn bản không có cách nào hô hấp, thốt ra tiếng kinh hô nhất thời biến thành vô ý nghĩa rên rĩ.

Hắn biểu lộ nhất thời từ kinh ngạc biến thành hoảng sợ.

Nhìn thấy hân dạng này biểu lộ, Khương Viễn khóe miệng móc ra một tia cười lạnh, sau đó hơi vung tay, tùy ý địa đem Hắc nhân ném trên đồng cỏ.

Đối tu sĩ mà nói, Nguyên Lực bị khóa lại, thì tương đương với bị chém đứt tay chân, căn bản không có khả năng lại lật ra cái gì bọ nước tói.

Đương nhiên, đây chỉ là món ăn khai vị.

Nghĩ đến Hắc nhân tay tại tỷ tỷ trên mặt vuốt ve trăng cảnh, Khương Viễn liền buồn nôn Địa Nan lấy chịu đựng, hận không thể chặt cái tay kia. Hắn đơn giản vô pháp tưởng tượng tỷ tỷ lúc ấy là thế nào nhịn xuống.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn ánh mắt trầm xuống, vừa nhắc chân, liền dẫm ở Hắc nhân tay phải, mũi chân Nguyên Lực bắn ra, hung hăng ép xuống dưới.

Hắc nhân bỗng nhiên phát ra một trận kêu thê lương thảm thiết.

"Ta, ta sai! ! Khương Viễn... Không có, không phải, đại nhân, ta sai! Ta là hồn trưởng! Ta là vương bát đần! Ta không bằng heo chó! Ta là súc sinh! ! Ta... Ta, ta cũng không dám lại! Van cầu ngài tha ta đi!"

Hắc nhân đau đến toàn thân run rẩy, thét chói tai vang lên liều mạng cầu xin tha thứ, to như hạt đậu mồ hôi không ngừng từ trên gương mặt lăn xuống, sắc mặt càng là tái nhợt đến như tờ giấy.

Nhìn kỹ lại, tay phải hắn đã máu thịt be bét, cốt cách đứt thành từng khúc, cơ hồ biến thành một đoàn đẫm máu thịt nát, hình dáng vô cùng thê thảm.

Thảm trạng như vậy, đừng nói Hắc nhân, coi như người khác ở bên cạnh nhìn lấy, đều không chịu được tê cả da đầu.

Nhưng mà, Khương Viễn lại tựa như căn bản không thèm để ý những này, biểu lộ thủy chung đậm mực như lúc ban đầu, vẫn bằng Hắc nhân gây giụa như thế nào cầu xin tha thứ, đều không có nửa điểm động dung.

Nhìn lấy dạng này Khương Viễn, cơ hồ tất cả mọi người tâm lý cũng nhịn không được đánh cái run rẩy.

Chỉ có Khương Định Sơn, Lý Tuấn phong, cùng Khương Linh Tam mắt người đồng thời sáng lên, nhao nhao lộ ra giải hận chi sắc.

Coi như Khương Viễn không xuất thủ, bọn họ cũng hận không thể đem Hắc nhân chém thành muôn mảnh. Hiện nay Khương Viễn làm bọn họ muốn làm sự tình, bọn họ chỉ sẽ cảm thấy thông khoái, giải hận, hận không thể chính mình cũng tới qua đập hai cước, nơi nào sẽ có ý nghĩ khác?

"Đáng đời!" Hồi tưởng lại vừa rồi tình cảnh, Khương Linh càng là buồn nôn không được, nhịn không được nắm chặt quyền đầu, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, "Lại dám đánh ta chủ ý, liền nên đem hắn băm ném ra bên ngoài cho chó ăn!"

Khương Viễn lỗ tai hơi động một chút, nghe được nhà mình tỷ tỷ lời nói, lập tức cúi đầu nhìn Hắc Nhân Nhất mắt.

Hắc nhân vô ý thức run rẩy một chút.

Lúc này, Khương Viễn chân bỗng nhiên nhấc lên một chút, buông ra Hắc nhân tay phải. Nhưng mà, không đợi Hắc nhân buông lỏng một hơi, Khương Viễn chân liền lần nữa nâng lên, dán sát vào Hắc nhân ngực trái.

Hắc nhân bỗng nhiên ý thức được cái gì, sắc mặt trở nên hoảng sợ cùng cực: "Đừng, đừng giết ta! ! Đừng giết ta! !"

Cực độ hoảng sợ phía dưới, thanh âm hắn đã biến điệu, biểu hiện trên mặt càng là cực độ vận vẹo, hải trong lòng hốt hoảng.

Mà lúc này, Quan Sơn cuối cùng từ trước đó trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, mi đầu nhảy một cái, quả quyết quát: "Đừng tay!"

Quan Sơn thanh âm hỗn tạp Nguyên Lực ở trong viện nổ tung, tất cả mọi người phảng phất bị cảnh tỉnh, trong nháy mắt từ Khương Viễn phóng xuất ra nhiếp người khí thế bên trong tỉnh táo lại.

Cùng lúc đó, Quan Sơn toàn thân chấn động, Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong uy thế bỗng nhiên khuếch tán, như là Cuồng Phong bao phủ, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ viện lạc.

Cản trọng uy áp tràn ngập trong không khí, khát máu sát khí phảng phất thấm vào mỗi người tâm, khiến lòng người trầm xuống, xem như bị thạch đầu ngăn chặn giống như không thở nổi. Thực lực yếu, thậm chí ngay cả thân thể đều run rẩy lên.

Nhưng mà , đồng dạng thân ở uy áp bên trong, Khương Viễn lại như cũ thần sắc tự nhiên, thân thể cũng vẫn như cũ thẳng tắp, liền một chút điểm run rẩy đều không có.

Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong uy áp, đối người khác mà nói có lẽ rất lợi hại, nhưng Khương Viễn đời trước tốt xấu là một vị Đạo Tôn, cái gì chiến trận không có trải qua? Loại trình độ này uy áp, với hắn mà nói liền theo Kinh Phong quét vào mặt không sai biệt lắm, hắn sẽ có phản ứng mới so sánh kỳ quái.

Đương nhiên, cho dù chỉ là Kinh Phong quét vào mặt, Quan Sơn tiếng hét thất thanh vẫn là gây nên hắn chú ý.

Hắn nghiêng đầu sang chỗ khác, tùy ý quét Quan Sơn liếc một chút.

Một vị Đạo Tôn hoa tám trăm năm mươi năm thời gian rèn luyện ra được nhãn quang có bao nhiêu độc ác, không có tự mình trải qua người là tuyệt đối vô pháp tưởng tượng.

Tại cái này thoáng chớp mắt công phu, Quan Sơn thực lực đẳng cấp, tu luyện công pháp đẳng cấp, Nguyên Lực độ tinh thuần, thần thức cường độ, thậm chí cả quen dùng chiêu thức chờ một chút chi tiết, đều đã nhìn một cái không sót gì địa thu vào hần mắt.

Hắn thậm chí đoán được, Quan Sơn cơ sở nhìn như vững chắc, trên thực tế lại đi đường nghiêng, tấn thăng linh đài cảnh tỷ lệ không đến hai thành, mà lại ít nhất phải chờ mười năm về sau, mới có cơ hội xông một cái.

Nói một cách khác, hiện tại Quan Sơn, đối với hắn cơ bản cấu bất thành uy hiếp.

Bất quá...

Khương Viễn sắc mặt nhỏ bé không thể nhận ra địa nặng nề.

Nhìn thấy gương mặt này, những cái kia chôn sâu ở tâm trí nhớ nhất thời nổi lên, để tâm tình của hắn trở nên hồng bét.

Sơn Ứng chiến đoàn đoàn trưởng Quan Sơn! Hắn sẽ không quên, đời trước, chính là người này làm cho hắn cửa nát nhà tan. Tuy nhiên chuyện này Quan Sơn cũng không phải là chủ mưu, lại là thực tế Chấp Hành Giả, mỗi sự kiện bên trong đều thiếu không có hắn bóng dáng. Hắn đáng chết!

Dù là đời này cũng không có phát sinh những sự tình kia, chỉ bằng Quan Sơn hiện tại sở tác sở vi, Khương Viễn cũng tuyệt đối sẽ không buông tha hắn!

Đời trước, hắn không thể ngay đầu tiên thay cha cùng tỷ tỷ báo thù, đời này, hắn tuyệt sẽ không lại để cho Quan Sơn đắc ý!

Khương Viễn tầm mắt hơi khép, mắt suy nghĩ chớp động, trong nháy mắt hiện lên mấy loại thu thập Quan Sơn kế hoạch.

"Tiểu Viễn, cẩn thận. Đó là Sơn Ứng chiến đoàn Đoàn Chiến Quan Sơn, người không phải đối thủ của hắn."

Khương Định Sơn cũng lấy lại tinh thần Lai thần sắc một mảnh khẩn trương. Nhi tử tại thời khắc mấu chốt triển lộ ra phi phạm thực lực, ngăn con sóng dữ, hắn cố nhiên mừng rỡ, nhưng là Quan Sơn là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong cường giả, thực lực không thể coi thường.

Trong lúc nhất thời, Khương Định Sơn trong lòng thay nhi tử bóp đem mồ hôi lạnh.

"Tiểu Viễn, quên đi, tỷ tỷ không có việc gì." Khương Linh trên gương mặt xinh đẹp vẽ mừng rỡ ngưng kết, hàm răng gât gao cắn môi, cứ việc trong nội tâm nung một vụn cái muốn đem Hắc nhân chém thành muôn mảnh, có thể Quan Sơn thực sự quá mạnh, nàng không muốn đệ đệ có nửa phần nguy hiểm.

Đang khi nói chuyện, nàng còn mạnh hơn chống đỡ tách ra cái mỉm cười. Nhưng là nụ cười kia chỗ sâu, lại là lộ ra một tia thê lương.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19:: Phiêu Như thân pháp

...

"Phụ thân, tỷ tỷ. Các người yên tâm, ta sẽ không làm loạn." Khương Viễn lấy lại tinh thần, đối bọn hắn mỉm cười, lập tức chậm rãi giờ chân lên.

Hắc nhân trắng bệch sắc mặt lập tức khôi phục huyết sắc, dùng khí lập tức lớn mạnh đứng lên, vỗ vỗ trên thân dấu chân, trào phúng giống như cười to nói: "Tiểu tử, vừa rồi không vẫn rất chảnh mà hiện tại biết sợ? ! Giả bộ rất giống có chuyện như vậy, Quan lão đại mới mở miệng, còn không phải phải đem ta thả? !"

Quan Son thiếu thiếu mi, neho mắt lại nhìn về phía Khương Viễn, nói ra: "Hừ, tính toán tiểu tử nguoi thức thời. Xem ở nguoi..."

Nhưng mà, không đợi hần nói cho hết lời, Khương Viễn ánh mắt nhìn thấy Quan Son, trong tươi cười lướt qua một tia trào phúng, bỗng nhiên một chân hướng phía dưới giẫm qua.

"Nguoi dám!"

Quan Son ánh mắt run lên, ám đạo không tốt, tức giận địa gầm hét lên.

Khương Viễn khoe miệng trào phúng sắc càng đậm, một cước kia chẳng những không có bị hần quát bảo ngưng lại, tốc độ ngược lại càng nhanh một điểm, mũi chân như lưỡi đao đâm chọt Hác nhân trên ngực.

"Ba!"

Tinh thuần nguyên lực ba động lóe lên một cái rồi biến mất.

Hác nhân hai mắt nổi lên, không dám tin nhìn xem Khương Viễn, lại nhìn xem chính mình tim, lập tức thân thể bỗng nhiên hơi cong, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

"Phốc "

Trộn lẫn lấy nội tạng khối vụn bọt máu một chút xiu từ Hác nhân miệng bên trong tuôn ra, hần trông liếc trông mắt, tứ chi co rút giống như run rẩy, huyết sắc một chút xiu từ trên mặt rút đi.

Hoảng sợ, khó có thể tin, cực độ không cam lòng cùng oán phẫn... Dù loại tâm tình hỗn tạp tại Hác nhân trên mặt, để hần mặt nhìn hết sức vụn vẹo.

Bất tri bất giác, mặt đất Thanh Hoàng mặt cỏ đã bị máu tươi nhuộm thành đỏ tươi.

Hác nhân run rẩy thân thể, chảy xuôi tinh hồng dòng máu, Hác nhân bên người một thân màu xám trang phục Khương Viễn, cấu thành một bức màu sắc rõ ràng mà quỷ dị hình ảnh.

Thời gian, phảng phất trong nháy mắt này trở nên vô cùng chậm rãi.

Khương Viễn đứng tại Hác nhân bên cạnh thân, trang phục bọc vào đáng người còn có vài thiếu niên mảnh mai, lại khí độ nổi bật, uyên đình núi cao sừng sững, tại thi thể cùng máu tươi phụ trợ hạ càng lộ ra bình tĩnh thông dong.

Hơi lạnh gió thu quét mà qua, vung lên mái tóc dài màu đen của hần, để hần bộ mặt hình dáng càng rõ ràng.

Từ xa nhìn lại, hần mặt mày Khởi còn có mấy phần ngây ngô, nhưng này tĩnh mịch mà lạnh lùng ánh mắt, khoe môi câu lên lạnh lẽo đường cong, lại khiến lòng người phát lạnh, không tự chủ được không chú ý hần dung mạo, chỉ nhớ rõ này khiếp người khí chất.

Bỗng nhiên, Khương Viễn hơi hơi cúi đầu, nhìn lấy dưới chân Hác nhân, tầm mắt hơi khép, thần sắc khó lường.

Theo Hác nhân khí tức một chút xiu suy yếu, tại trong lòng hần, này như tơ nhện quấn quanh gút mắc khác cốt hận ý, tựa hồ cũng như kéo tơ bị một chút xiu rút ra, để tâm hần lần nữa tươi sống địa nhảy lên.

Quá khứ mấy trăm năm qua, một mực dây dưa tâm hần ma, tựa hồ cũng tại một chút xiu tiêu tán.

Cũng không biết qua bao lâu, Khương Viễn từng chân đứng vững, ngẩng đầu, ánh mắt trong nháy mắt biến đến vô cùng thư thái. Hần thông dong bình tĩnh địa chấp hai tay sau lưng, khoe miệng đối Quan Son câu lên về tươi cười, buồn cười hỏi: "Xin hỏi, nguoi tính là thứ gì? Nguoi để cho ta dừng tay, ta liền dừng tay?"

"Tốt, tốt! !"

Quan Son tức giận đến toàn thân run rẩy, trên mặt càng là lúc xanh lúc đỏ, xem như bị người ở trước mặt phỉ nhổ một cái bạt tai, trên mặt nóng bỏng đau nhức.

Chỉ là Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tiểu tử, lại dám như thế trêu đùa hần, để hần ném lớn như vậy mặt, hần tuyệt sẽ không bỏ qua tiểu tử này!

"Tiểu tử, nguoi tốt gan! !"

Quan Son cắn răng nghiêng lợi nổi giận gầm lên một tiếng, trường kiếm trong tay bỗng nhiên giơ lên, như thiểm điện công hướng Khương Viễn.

Sắc bén tiếng xé gió trong nháy mắt vang lên, cuồng bạo kinh phong giống như như con lốc trong nháy mắt khuếch tán, trong viện bụi cây nhất thời bất an lay động, rung động đùng đùng.

Đen kịt trên thân kiếm, lam sắc phù vân trần trần lưu quang thoáng hiện, lam sắc Thủy hệ nguyên khí hội tụ, đen kịt trên thân kiếm phảng phất bị một tầng

màng ánh sáng bao phủ, mũi kiếm một điểm lệ mang phát ra khiếp người hàn quang.

So với mới vừa rồi cùng Lý Tuấn phong đối chiến, Quan Sơn một kiếm này nén giận xuất thủ, vừa ra tay cũng là sát chiêu. Lấy Khương Viễn hiện nay đẳng cấp, nếu quả thật bị một kiếm này đánh trúng, tuyệt không may mắn lưu giữ khả năng!

Khương Định Sơn cùng Khương Linh sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

"Tiểu Viễn!"

Hai người trăm miệng một lời địa kinh hô một tiếng, muốn ngăn cản, lại không kịp.

Lúc này, Quan Sơn khí thế vạn quân một kiếm đã vượt qua nửa cái viện tử, xuất hiện tại Khương Viễn trước mặt, mắt thấy liền muốn đâm trúng Khương Viễn.

Thời gian, tại thời khắc này phảng phất đột nhiên trở nên chậm mấy phần.

Tất cả mọi người vô ý thức ngừng thở.

Khương Định Sơn, Khương Linh hai người trên mặt đã lộ ra vẻ tuyệt vọng. Lý Tuấn phong khoe mắt, một đôi mắt ưng đã bị hàn quang tràn ngập, phảng phất muốn nhắm người mà phệ.

Liên liên quan chiến mặc cho Vĩnh Trạch, cũng không đành lòng địa quay đầu, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ tiếc hận.

Nhưng mà, không ai chú ý tới, lúc này Khương Viễn, y nguyên tỉnh táo vô cùng, liền ánh mắt đều không lắc động một cái.

Mắt thấy kiếm quang càng ngày càng gần, trên trán thậm chí đã có thể mơ hồ cảm giác được mấy phần sắc bén phong mang, Khương Viễn rốt cục động.

Chỉ gặp mũi chân hần trên mặt đất một điểm, thân hình liền lần theo kiếm quang đánh tới quỹ tích, nhẹ nhàng lui về phía sau.

Giờ khắc này, thân thể của hần bỗng nhiên mất đi trọng lượng, trở nên so vũ mao càng thêm nhẹ nhàng, so khói bụi càng thêm như có như không, nhẹ nhàng tùy phong mà động, vô luận kiếm quang như thế nào sắc bén, như thế nào gia tốc, thủy chung dính không đến thân thể của hần mấy may.

Nhìn kỹ lại, Khương Viễn khoe môi thậm chí ần ần hàm mỉm cười, nhìn không ra mấy may miễn cưỡng cùng mắt tự nhiên, giống như đi bộ nhàn nhã, tay áo tung bay ở giữa, một phái tiêu sái tự nhiên.

Ngẩn ngui nửa tắc khoảng cách, tại thời khắc này phảng phất biến thành Thiên 堠.

Nhìn lấy một màn này, mọi người biểu lộ trong nháy mắt ngưng kết ở trên mặt, đồng tử một trận thất chặt, xem như thấy cái gì thật không thể tin sự tình.

Cũng không biết qua bao lâu, rốt cục có người kịp phản ứng.

Khương Định Sơn cùng Khương Linh phảng phất sống sót sau tai nạn thở dài một hơi, thân thể cơ hồ xụi lơ, thần sắc lại là kinh hi, lại là phần chán, kích động khó nói lên lời.

Lý Tuấn phong khiếp sợ trùng to mắt, biểu lộ gần như ngốc trệ.

Một bên khác, bỏ qua một bên đầu mặc cho Vĩnh Trạch cũng phát giác không đúng, quay đầu.

Cơ hồ trong chớp mắt, hần liền há to mồm, một mực nghiêm túc nghiêm túc mặt mo rốt cuộc không kèm được lộ ra chân kinh chi sắc: "Cái này, cái này chẳng lẽ lại là Phiêu Như thân pháp?"

Phiêu Như thân pháp, là Ngung Nguyên cảnh thường thấy nhất thân pháp một trong.

Cơ hồ sở hữu bán bán công pháp địa phương đều có thể tìm tới bộ này thân pháp, cơ hồ không có người tu sĩ nào là không biết bộ này thân pháp. Trên cơ bản, tùy tiện người nào, tích lũy cái mấy năm tích súc, liền có thể mua lấy một Bản Bí Tích về nhà chính mình tu luyện.

Nói câu không khách khí lời nói, đây chính là một bộ mục phổ phùng thân pháp.

Cũng là bởi vì mục phổ phùng, bộ công pháp kia ưu khuyết điểm cùng thi triển lúc đặc thù cơ hồ mỗi người đều có thể nói lên vài câu, muốn nhận ra Đến cũng không có gì độ khó khăn.

Nhưng lúc này, nhìn lấy Khương Viễn thân pháp, tự nhận kiến thức rộng rãi mặc cho Vĩnh Trạch, lại có chút không dám xác định.

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Ta không đồng ý!

...

Khương Viễn thi triển thân pháp có rất rõ ràng Phiêu Như Thân Pháp đặc điểm, nhẹ nhàng, lơ lửng không có định.

Nhưng mà, Khương Viễn biểu hiện ra loại kia như có như không cùng tiêu sái, lại so bình thường Phiêu Như Thân Pháp cao minh rất rất nhiều, cũng huyền diệu rất rất nhiều, để cho người ta căn bản không thể tin được đó là Phiêu Như Thân Pháp.

Đáng tiếc, cho dù lượt lục soát trí nhớ, cũng không ai có thể muốn ra dù là một loại, tới cùng loại thân pháp. Khương Viễn thi triển thân pháp, trừ Phiêu Như Thân Pháp, không còn hấn khả năng!

Chính là bởi vì nghĩ rõ ràng điểm này, mọi người mới càng chấn kinh.

Phiêu Như Thân Pháp làm sao có thể lợi hại đến cùng loại trình độ này? !

Quan Sơn thế nhưng là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, không phải trung kỳ, cũng không phải hậu kỳ, mà chính là đỉnh phong! Đỉnh phong! ! Kém nhiều như vậy đẳng cấp, thế mà còn có thể có loại hiệu quả này, đó căn bản là muốn nghịch thiên có được hay không?

Phiêu Như Thân Pháp muốn thật có như thể nghịch thiên, đã sớm Thành cực phẩm thân pháp, làm sao có thể đến bây giờ đều không người biết? !

Nhưng mà, mặc kệ bọn hấn làm sao chấn kinh, làm sao không tin, sự thật cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào, Khương Viễn dùng, thật là Phiêu Như Thân Pháp.

Bất quá, cái này Phiêu Như Thân Pháp, nói theo một ý nghĩa nào đó, theo lưu truyền rộng rãi Phiêu Như Thân Pháp, đã không thể xem như cùng một loại.

Cho dù cũng không phải là tận lực, nhưng Khương Viễn đang dùng ra Phiêu Như Thân Pháp thời điểm, xác thực vô ý thức một số chính mình lý giải, làm ra trình độ nhất định sửa đổi.

Một vị Đạo Tôn đối với chiến đấu cùng thân pháp lý giải mạnh bao nhiêu?

Đây là một cái gần như khó giải mệnh đề, không ai có thể nói tới thanh, liền liền Khương Viễn chính mình cũng không dễ giải thích. Nhưng chính là điểm này trong lúc vô tình cải biến, Phiêu Như Thân Pháp liền đã phát sinh biến chất hóa.

Tại Khương Viễn chương không hạ hấn tựa như thật biến thành một mảnh vũ mao, chung quanh khe vuốt mà qua gió thu, mũi chân tại mặt đất điểm nhẹ, liền liền chạm mặt tới công kích, đều trở thành hấn có thể mượn lực người yêu, quả nhiên là nhanh như cầu vồng, như có như không nhẹ nhàng đến cùng thật không thể tin.

Mọi người ở đây trợn mắt hốc mồm thời điểm, Quan Sơn cùng Khương Viễn hai người nhất Tiến nhất Thối, mấy tức ở giữa cũng đã xông qua nửa cái viện lạc.

Rốt cục, Quan Sơn bỗng nhiên dừng bước lại, thu kiếm trở về thủ.

Trên mặt hấn lửa giận đã giữa bất tri giác biến mất hầu như không còn, ngược lại trở nên phá lệ ngưng trọng, thậm chí mơ hồ có mấy phần kiêng kị.

Khương Viễn thân pháp có bao nhiêu tinh diệu, hấn đối thủ này thể nghiệm không thể nghi ngờ càng thêm khắc sâu. Hấn sẽ không quên, vừa rồi một chiêu kia, từ đầu đến cuối, hấn mũi kiếm theo Khương Viễn cái trán đều cách xa nhau nửa tấc, vô luận hấn cố gắng thế nào, cũng một điểm không có gia tăng, một điểm không có giảm bớt.

Này nửa tấc khoảng cách, tựa như là một loại im ắng trào phúng.

Trào phúng lấy hấn tự cao tự đại, cũng trào phúng lấy hấn tự cho là thực lực cường đại, đem niềm tin của hấn cùng thể diện cùng một chỗ chà đạp một điểm không dư thừa.

Hấn thậm chí nhìn không được hoài nghi, nếu như gừng hoàn toàn không phải Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, mà chính là Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, nói không chừng tiến công cùng phòng thủ cực thể liền sẽ đảo ngược, hấn thậm chí có khả năng hội trái lại bị xử lý.

Trong lúc nhất thời, cho dù tự ngao như Quan Sơn, cũng không nhận được có chút sợ hãi.

"Làm sao? Không phải mới vừa vẫn rất phách lối, lúc này mới một chiêu liền tất lửa?" Khương Viễn nhẹ nhàng rơi xuống đất, khiêu mi nhìn về phía Quan Sơn, biểu hiện trên mặt giống như phúng giống như cười.

Cho đến lúc này, hãn tư thái y nguyên tiêu sái, thậm chí ngay cả hai tay đều như cũ đọc tại sau lưng, thoải mái mà tựa như không phải đang chiến đấu, mà là tại nói chuyện phiếm.

"Ngươi! !" Quan Sơn sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên, nhiệt huyết xông lên đầu, vừa mới dâng lên này một hơi khí lạnh trong nháy mắt tan thành mây khói, "Tiểu tử, đừng tưởng rằng tiếp được một chiêu liền không có nhiều lên! Ngươi bắt quá Ngung Nguyên cảnh sơ kỳ, có thể có bao nhiêu Nguyên Lực? Ta cũng không tin làm không xong ngươi!"

Nói, hãn mãnh liệt địa hai tay nắm ở chuỗi kiếm, toàn thân Nguyên Lực giống như thủy triều tràn vào thân kiếm.

Trên thân kiếm lam sắc phù văn lần nữa loé lên lưu quang, trong không khí Thủy hệ nguyên khí nhanh chóng tụ đến, cho đến khi thân kiếm dát lên một tầng Lam Quang, cả thanh kiếm hàn quang sáng láng, tản mát ra khiếp người phong mang.

Một kiếm này, giống như lên dây cung tiễn, đã vận sức chờ phát động.

Khương Viễn hơi hơi nghiêng người, khoe miệng phù lên một tia cười lạnh.

Bầu không khí nhất thời khẩn trương lên, chiến cục hết sức căng thẳng.

"Dừng tay!"

Một tiếng quát lớn bỗng nhiên vang lên, giống như sấm nổ ở bên tai nổ tung.

Khương Viễn hơi sững sờ, liền gấp đầu nghiêng bên trong bỗng nhiên xông ra tới một người ảnh, giang hai cánh tay hộ ở trước mặt hãn.

Người này đã không cao lớn cũng không có khôi ngô, bả vai lại khoan hậu hữu lực, giống lấp kín tường giống như, đem hãn một mực hộ tại sau lưng. Nếu như Quan Sơn tiếp tục công kích, người này thế tất hội trước trúng chiêu.

Khương Viễn ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên phát hiện, người này đúng là phụ thân. Hãn ánh mắt nhất thời trở nên có chút phức tạp.

"Quan Sơn, chuyện này theo Tiểu Viễn không quan hệ! Ngươi, ngươi không phải muốn truy cứu Khương thị đến trễ đơn đặt hàng trách nhiệm sao? Ta nhận phạt là được!"

Khương Định Sơn thờ hỏn hển nhanh chóng nói, hai mắt chăm chú nhìn Quan Sơn.

Bởi vì tâm tình kích động tăng thêm liều mạng chạy tới, sắc mặt hãn đỏ lên, thái dương cùng hai tóc mai đều đang đỏ mồ hôi, hai chân cũng tại như nhũn ra, nhưng vẫn là ráng chống đỡ lấy đứng thẳng người.

"Phụ thân."

Khương Viễn khẽ nhủ mảy, đang định theo phụ thân giải thích đơn đặt hàng sự tình, thỉnh linh lại bị một trận tiếng cười to cắt ngang.

"Ha ha ha tốt! Khương lão bản thật sáng khoái!"

Quan Sơn trường kiếm vẩy lên, gần như áp ủ hoàn thành kiếm chiêu nhất thời bị triệt tiêu, hóa thành vô số nguyên khí ba động chậm rãi tiêu tán.

"Tiểu tử, ngươi hôm nay vận khí tốt, ta trước hết tha cho ngươi một cái mạng!" Quan Sơn bốc lên cái cảm, cao ngạo xem Khương Viễn liếc một chút, lập tức liếc nhìn Khương Định Sơn, "Đã Khương lão bản nhận phạt, vậy ta liền không khách khí."

Nói, hãn một tay từ trong ngực móc ra một cái quyền trục, tiện tay hướng Khương Định Sơn trước mặt ném một cái, nói ra: "Chỉ cần ngươi ký phần này khế ước, ta liền không truy cứu nữa đơn đặt hàng sự tình."

Quyền trục vạch ra một đạo đường vòng cung, rơi vào Khương Định Sơn trước mặt trên đồng cỏ. Quyền trục không có hệ băng dính, tại Thanh Hoàng trên đồng cỏ lăn mấy cái lăn, liền tản mát ra.

Khương Định Sơn trầm mặc nhìn quyền trục liếc một chút, liền nhặt lên quyền trục nhìn.

Nhưng mà, bắt quá mấy tức về sau, Khương Định Sơn sắc mặt liền bỗng nhiên trở nên tái nhợt, cầm quyền trục xuất thủ cũng bỗng nhiên nắm chặt, tức giận đến toàn thân đều run rẩy lên: "Ngươi đây là... Ngươi đây là muốn tuyệt ta Khương gia đường lui a!"

Lúc này, Khương Linh cũng tới đến cùng bên cạnh hai người.

Nàng ánh mắt vượt qua Khương Định Sơn bả vai rơi vào trên quyền trục, lập tức đột nhiên biến sắc, tức giận đến liền âm thanh đều đang run rẩy: "Phong

bể công xưởng, đem công xưởng giao lại cho Sơn Ứng chiến đoàn đã với quá phận! Người bằng yêu cầu gì chúng ta sau này không được tham gia bất luận cái gì cùng luyện khí tương quan hành nghiệp?"

Mặc cho Vĩnh Trạch nghe vậy sững sờ, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Quan Sơn: "Người điên? Không thể đứng hạn hoàn thành đơn đặt hàng, Khương thị xác thực nên trả giá đắt, để bọn hắn dựa theo khế ước bồi thường Tiền bồi thường hợp đồng là được. Sao có thể cấm đoán bọn họ luyện khí?"

Hắn thực lực tuy nhiên không bằng Quan Sơn, nhưng sau lưng của hắn có luyện khí công xưởng liên minh làm cây vào, nói chuyện cũng liền thiếu mấy phần cổ kị.

"Để bọn hắn luyện khí, sau đó các loại người khác lại vào bầy này?" Quan Sơn lạnh hừ một tiếng, sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, "Vẫn là nói..."

Quan Sơn mãnh liệt nhìn về phía mặc cho Vĩnh Trạch, ánh mắt lạnh lẽo: "Nhâm hội trưởng muốn bao che Khương thị, cảm thấy không có dựa theo khế ước hoàn thành đơn đặt hàng cũng không quan hệ?"

"Cái này. . ." Mặc cho Vĩnh Trạch nhất thời nghẹn lời.

"Nhâm hội trưởng, ngài đừng nói. Ta ký!"

Khương Định Sơn cắn răng nói xong, phảng phất hao hết lực khí toàn thân chán nản ngồi ngay đó.

Cái thế giới này từ trước đến nay cường giả vi tôn, tu sĩ ở giữa một lời không hợp liền rút kiếm giết người số lượng cũng không ít. Quan Sơn điều kiện tuy nhiên hà khắc, nhưng nếu như có thể nhờ vào đó đòi lấy bọn hắn một nhà an toàn, hắn nhất định phải ký!

Nhìn Khương Định Sơn dạng này, mặc cho Vĩnh Trạch thờ dài lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

"Tính người thức thời."

Quan Sơn hai tay ôm kiếm, từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy Khương Định Sơn, khoe miệng ngậm lấy tia cười lạnh: "Đừng chậm trễ thời gian, tranh thủ thời gian ký xong, ta vẫn phải tiếp thu công xưởng."

Hắn mang trên mặt mấy phần ngạo mạn cùng chắc chắn, tựa hồ đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Khương Định Sơn nghe vậy, nắm chặt quyền trục xuất thủ bỗng nhiên nắm chặt, đầu thương cười một tiếng: "Được. Ta lập tức ký!"

Hai tay của hắn run rẩy đem quyền trục trên mặt đất trải bằng, lập tức đưa tay phải ra ngón trỏ, bỏ vào trong miệng hung hăng khẽ cắn.

Dày đặc mùi máu tươi ở trong miệng khắp mở, trong lòng của hắn buồn bã, ánh mắt lại khô khốc vô cùng, liền muốn khóc cũng khóc không được.

Nghĩ hắn Khương Định Sơn cả đời cũng coi là thoải mái chập trùng, đặc sắc xuất hiện, nghĩ không ra lâm lâm, thế mà còn muốn thụ này vũ nhục. Nhưng mà, hắn lại thế nào không cam lòng, hối hận, lúc này cũng đều muộn.

Tinh hồng huyết châu theo ngón trỏ vết thương chảy ra, rất mau đem đầu ngón tay nhuộm đỏ bưng.

Tu sĩ khế ước, chính là lấy huyết mạch cùng khí tức vì bằng. Một khi đầu ngón tay Huyết tiếp xúc quyền trục, liền sẽ bị cuốn trục hấp thu, tại trên quyền trục lưu lại ấn ký, đến lúc đó, khế ước liền coi như là thành lập.

Khương Định Sơn bình tĩnh mà nhìn mình đỏ bưng đầu ngón tay, lập tức tay run run, run rẩy mà đưa tay chỉ ấn về phía quyền trục.

Một thước.

Nửa thước.

Một tấc!

Mất thấy Khương Định Sơn ngón tay liền muốn đụng phải quyền trục.

Bỗng dừng.

Khương Viễn xuất thủ từ Khương Định Sơn phía sau nhô ra, như kim sắt cầm một cái chế trụ hắn thủ đoạn, lập tức đoạt lấy quyền trục.

"Chờ một chút. Khế ước này, ta không đồng ý!"

Khương Viễn thanh âm phảng phất Kim Thạch, trịch địa hữu thanh.

Tay hắn cầm quyền trục đứng sau lưng Khương Định Sơn, lưng thẳng tắp, uyên đình núi cao sừng sững, ung dung tự tin.

"Người không đồng ý? Người có tư cách gì không đồng ý? !" Quan Sơn sắc mặt bỗng nhiên âm trầm xuống.

Khương Linh cùng Lý Tuấn phong, mặc cho Vĩnh Trạch bọn, toàn thân chấn động, nhao nhao ngẩng đầu, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Khương Định Sơn ngạc nhiên, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía sau lưng, mắt mờ hồ Lư toát ra một tia hoảng loạn: "Tiểu Viễn, người..."

Khương Viễn lướt qua người khác, cúi đầu nhìn về phía Khương Định Sơn, ánh mắt bỗng nhiên trở nên nhu hòa mà kiên định: "Phụ thân, đừng nóng vội. Tiếp xuống sự tình liền giao cho ta đi "

"Tiểu Viễn..." Khương Định Sơn sửng sốt. Chạm tới Khương Viễn trong mắt kiên định cùng tự tin, trong lòng hắn hoảng loạn không biết làm sao lại tiêu tán bóng dáng, ngăn cản lời nói rồi cuộc nói không nên lời.

Khương Viễn hướng phụ thân cười cười, lập tức ngẩng đầu, đầu lông mày vẩy một cái, biểu lộ trong nháy mắt biến.

Vừa rồi kiên định cùng nhu hòa trong nháy mắt biến mất, thay vào đó, là hoàn toàn lạnh lùng.

Gần buổi trưa ánh sáng mặt trời mang theo hun người ấm áp, nhưng như cũ tan không ra hân đầy người hàn ý.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Đơn đặt hàng hoàn thành

...

"Phong bế Khương thị luyện khí công xưởng, đem công xưởng quyền kinh doanh giao lại cho Sơn Ứng chiến đoàn, cũng không đến lại từ sự tình bất luận cái gì cùng luyện khí có quan hệ hành nghiệp..."

Khương Viễn triển khai quyền trục, đem bên trong nội dung mỗi chữ mỗi câu niệm đi ra, lập tức ngẩng đầu, khóe miệng tràn ra một tia cười lạnh.

"Nhâm hội trưởng, người nói thế nào?"

"Cái này. . . Khế ước này thật là quá phận. Có thể Khương thị không thể hoàn thành đơn đặt hàng, vi phạm khế ước là sự thật, ta làm luyện khí công xưởng liên minh Hội Trưởng, cũng không thể thiên vị..." Mặc cho Vĩnh Trạch cau mày, chân chờ mở miệng.

"Nói nói nhảm nhiều như vậy làm cái gì?" Quan Sơn gắt gao nhìn chăm chăm Khương Viễn, thần sắc hung ác nham hiểm, "Đừng tưởng rằng đây là đang trên trấn, ta cũng không dám hợp phùng động thủ. Không có ký hậu quả, người có thể can nghị kì!"

"Hậu quả?"

Khương Viễn cười lạnh một tiếng, căn bản không có kiểm tra Sơn uy hiếp để vào mắt.

Hắn tới thời điểm, đơn đặt hàng liền đã hoàn thành, vừa rồi sử dĩ không có lên tiếng, bất quá là muốn nhìn một chút Quan Sơn ý đồ. Chuyện cho tới bây giờ, hắn tự nhiên không cần thiết tiếp tục nghe hắn nói nhảm.

Nghĩ tới đây, hắn tay vừa lộn, "Ba" một tiếng khép lại quyền trục, lập tức lòng bàn tay Nguyên Lực phun trào, nhất chương hướng quyền trục vỗ tới.

"Người dám? !" Quan Sơn bỗng nhiên trừng to mắt, tức giận gào thét lên tiếng.

"Hừ "

Khương Viễn khóe miệng cười lạnh bỗng nhiên biến lớn, tay phải tốc độ không giảm trái lại còn tăng, bỗng nhiên đập vào trên quyền trục.

"Xoẹt!"

Một trận bén nhọn xé vải tiếng vang lên, màu vàng nhạt quẩn trực trong nháy mắt bị Nguyên Lực xé rách Thành vô số phiến, tứ tán bay vào không trung.

Trong lúc nhất thời, trên bầu trời vô số trang giấy phi vũ, giống như lá rụng bay là tả xuống lại như đầy trời Hồ Diệp nghênh phong phi vũ, tràng diện dị thường hùng vĩ.

Khương Viễn hai tay chấp sau lưng, ngửa đầu nhìn lấy đầy trời trang giấy, tâm lý bỗng nhiên dễ chịu không ít.

"Người!"

Quan Sơn đồng tử co rút lại, nhất thời bị tức đến toàn thân run rẩy.

Lại một lần!

Hắn lại một lần bị người ở trước mặt đánh mặt!

Hắn nặng nề mà thở mấy hơi thở hồng hộc, nhìn chằm chằm Khương Viễn ánh mắt xem như tội kịch độc: "Đã người muốn chết, này đừng trách ta! Người tới!"

Nói, hắn tay khẽ vẫy, nhất thời liền có một đội Hắc Giáp chiến tu từ cửa nổi đuôi nhau mà vào.

Những này Hắc Giáp chiến tu mỗi một cái đều đáng người khôi ngô, mặt mang sát khí, một thân áo giáp lạnh lóng lánh, tu là thấp nhất cũng là Ngung Nguyên cảnh trung kỳ, nhân số càng là đạt tới hai mươi người trở lên. Sơn Ưng chiến đoàn đỉnh phong chiến đấu lực, cơ hồ đều đã ở chỗ này.

Cái này đội Hắc Giáp chiến tu vừa xuất hiện, nồng đậm sát khí nhất thời tràn ngập toàn bộ viện lạc, phảng phất liền ánh sáng mặt trời đều trở thành nhạt mấy phần.

Theo Quan Sơn ra lệnh một tiếng, Hắc Giáp chiến tu trong nháy mắt chỉnh lý tốt đội ngũ, hạng hướng Khương Viễn bọn.

Khương Viễn bọn họ bất quá bốn người, thật lớn như thế số lượng chênh lệch hạ cho dù là Khương Viễn, cũng không có khả năng thay đổi chiến cục.

"Tiểu Viễn! Bằng không, chúng ta vẫn là..."

Khương Định Sơn khẩn trương nắm lấy Khương Viễn y phục, khắp khuôn mặt là lo lắng.

Khương Linh tuy nhiên không nói chuyện, nhưng nàng trắng bệch khuôn mặt, mím chặt đôi môi, đều hiển lộ ra nàng khẩn trương.

Khương Viễn trấn an tính ẩn ẩn hai người bà vai, nói ra: "Yên tâm, không có việc gì."

Nói, hắn không nhìn chung quanh bốn phía chiến tu, bình tĩnh nhìn về phía Quan Sơn: "Bất quá là xé một tờ giấy lộn mà Quan đoàn trưởng làm gì tức giận?"

"Hừ " Quan Sơn không nhúc nhích chút nào, sắc mặt âm trầm dọa người, "Lần này người nói cái gì đều vô dụng. Các người đã không có hoàn thành đơn đặt hàng, lại không nguyện ý trả giá đắt, trên đời nào có loại chuyện tốt này? !"

Nói, hắn giờ tay phải lên, hung hăng hướng xuống vung lên, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén: "Lên cho ta!"

Hơn hai mươi cái Hắc Giáp chiến tu đồng loạt giờ lên trường đao trong tay, trên thân đao Nguyên Lực quang mang chớp động, mang theo trận trận hàn quang lấp lóe, khí thế kinh người.

"Chậm đã!"

Khương Viễn đột nhiên hét lớn một tiếng, phảng phất lời đình nổ vang, cuộn cuộn tiếng gầm nhất thời khuếch tán ra tới. Cách đó không xa cây tháp bị chấn động đến lắc lắc, bay xuống vài miếng Khô Diệp.

Vây quanh Hắc Giáp chiến tu vừa mới chuẩn bị động thủ, bị Khương Viễn thanh âm chấn động, giờ lên cánh tay nhất thời cứng đờ.

Khương Viễn hơi hơi hít cảm lên, nhìn về phía Quan Sơn ánh mắt bên trong mang theo vài phần trêu tức: "Ai nói chúng ta không hoàn thành đơn đặt hàng? Đây bất quá là người tự hành phỏng đoán mà ta cũng không có thừa nhận qua."

Hắn một tay chấp sau lưng, thái độ hơi có chút tàn mạn, ngay cả âm thanh đều mang theo vài phần ở trên cao nhìn xuống vị đạo, thái độ tương đương làm giận.

Nhưng mà, lúc này, Quan Sơn cũng đã không để ý tới Khương Viễn thái độ, hắn chú ý lực toàn bộ bị Khương Viễn lời nói hấp dẫn lấy.

Hắn mãnh liệt nâng lên cánh tay, ngăn cản Hắc Giáp chiến tu tiến công, biểu lộ hồ nghi: "Lời này của người có ý tứ gì?"

"Chẳng lẽ nói, các người thế mà đem đơn đặt hàng hoàn thành?" Mặc cho Vĩnh Trạch bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, có chút kinh nghi bất định

nhìn về phía Khương Viễn.

Quan Sơn nghe vậy, nhất thời nheo lại mắt, ánh mắt sắc bén gắt gao tiếp cận Khương Viễn.

Khương Viễn lông mày vẩy một cái, đậm mặc ánh mắt từ Quan Sơn cùng mặc cho Vĩnh Trạch trên mặt đảo qua, nhìn lấy trên mặt bọn họ kinh nghi bất định biểu lộ, khóe miệng chậm rãi câu lên mỉm cười.

Chờ thường thức với, hần mới không nhanh không chậm nâng lên hai tay, lòng bàn tay đối diện nhau, chậm rãi đập hai lần.

"Ba!"

"Ba!"

Có tiết tấu đánh tiếng vỗ tay vang lên, tại Nguyên Lực gia trì hạ phảng phát vang lên tại trong lòng mỗi người, làm cho lòng người miệng không tự chủ được kịch liệt nhảy lên, ần ần sinh ra một loại nào đó chờ mong.

Trong lúc nhất thời, trong viện không khỏi an tĩnh lại, liên liên phong thanh, tiếng côn trùng kêu cũng giống như trong nháy mắt biến mất.

"Àm!"

Bỗng nhiên, một tiếng vang nhỏ, tường viện khía cạnh nước sơn đen đại môn bỗng nhiên từ bên ngoài bị người đẩy ra.

Một phái trong yên tĩnh, cho dù là không bình thường rất nhỏ vang động cũng sẽ bị phóng đại vô số lần, lộ ra phá lệ đột ngột. Mọi người chú ý lực lập tức bị hấp dẫn tới.

Phía sau cửa, ba cái đầu đội thanh đồng quan, thân thể mặc hắc bào Luyện Khí Sư phó chính giờ lên một cái hòm gỗ lớn, cẩn thận từng li từng tí vượt qua cánh cửa, hướng trong viện đi tới.

Bị ba người giờ lên hòm gỗ toàn thân từ hoàng xà nhà mộc chế tạo, chế tác coi trọng, bày biện ra thoải mái dễ chịu màu vàng nhạt. Nó thể tích rất lớn, cơ hồ đem toàn bộ cửa sân đều ngăn chặn, ba cái Luyện Khí Sư phó nhất định phải rất cẩn thận tài năng giờ lên nó vượt qua cánh cửa.

Nhìn thấy cái này hòm gỗ, Quan Sơn sắc mặt đồng tử co rụt lại, biểu lộ bỗng nhiên biến.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trong viện lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người trọn tròn cả mắt ngoác ngoác mà nhìn xem cái rương kia, chỉ có Luyện Khí Sư nhóm rất nhỏ tiếng bước chân ở trong viện quanh quẩn.

Rốt cục, hòm gỗ lớn bị rón rén thả ở trong viện trên đồng cỏ, ba cái Luyện Khí Sư phó cùng nhau buông lỏng một hơi, đứng thẳng người.

"Lâm sư phụ, Triệu sư phó, Trương sư phó, các người đây là?" Mặc cho Vĩnh Trạch chú ý tới ba vị Luyện Khí Sư phó, vô ý thức đi vào hai bước, cùng bọn hắn treo lên chào hỏi.

Xuân Sơn trên trán Luyện Khí Sư vốn là không nhiều, Lâm Hồng Minh, Triệu Hoành Quang Trương Tử Shine ba đều là tại liên minh trên danh nghĩa, mặc cho Vĩnh Trạch đối bọn hắn cũng không xa lạ gì, lập tức liền nhận ra.

"Nguyên lai Nhâm hội trưởng cũng tại. Đã lâu không gặp." Lâm Hồng Minh xoay người, hướng mặc cho Vĩnh Trạch chấp tay một cái, xem như bắt chuyện qua.

Triệu Hoành Quang Hòa Trương Tử Diệu cũng nhao nhao chấp tay chào, chỉ là biểu lộ đều có chút không quan tâm.

Gặp qua lễ, ba người không để ý tới theo mặc cho Vĩnh Trạch hàn huyên, liền quay người hướng Khương Viễn đi đến.

Mặc cho Vĩnh Trạch biểu lộ kinh ngạc, vô ý thức nhấc nhấc tay nhưng lại không biết nên nói cái gì, sững sờ tại nguyên chỗ. Một trận thu gió thổi qua, vung lên hần hoa râu sợi tóc, nhìn qua phá lệ đầu hù.

Một bên khác, Khương Định Sơn chú ý tới ba vị Luyện Khí Sư phó chính đi về phía bên này, vội vàng từ dưới đất đứng lên, vỗ vỗ y phục nghênh đón.

"Hạnh khô ba vị sư phụ."

Khương Định Sơn hướng ba chấp tay một cái, trên mặt thói quen lộ ra thân hòa ý cười. Tuy nhiên hắn còn không rõ ràng lắm Khương Viễn đến cùng muốn làm gì, nhưng làm nhiều năm như vậy sinh ý, loại lời nói khách sáo này mấy cái có lẽ đã thành bản năng.

"Đồng Gia."

"Đồng Gia."

"Đồng Gia."

Ba hướng Khương Định Sơn vừa chấp tay, thái độ rất quen, trên mặt cũng lộ ra mỉm cười.

Nhưng mà, ngay tại Khương Định Sơn đang chuẩn bị lại nói điểm lúc nào, Lâm Hồng Minh lại cho hắn một cái an tâm chó vợi ánh mắt, lập tức nhanh chóng vòng qua hắn, hướng Khương Viễn đi đến.

Lâm Hồng Minh tại Khương Viễn trước mặt trạm định, cung kính xoa người hành lễ, trịnh trọng sự tình địa báo cáo: "Thiếu gia! Theo ngài phân phó, đồ, vật đều đóng lại tốt. Đây là một trăm bộ hàng mẫu."

Giải thích, hắn ngừng đầu, sáng ngời có thần hai mắt mang theo vài phần chờ mong nhìn về phía Khương Viễn.

Nếu là nhìn kỹ lại, hắn nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt thậm chí có mấy phần cuồng nhiệt, chỉ là bị hắn che giấu rất tốt, cũng không thấy được.

Lúc này, Triệu Hoành Quang Hòa Trương Tử Diệu cũng đã vượt qua Khương Định Sơn, đi đến Khương Viễn trước mặt, cung kính xoa người hành lễ, biểu lộ trịnh trọng bên trong mang theo sốt ruột: "Thiếu gia, may mắn không làm nhục mệnh!"

Khương Viễn hai tay chấp sau lưng, mỉm cười gật gật đầu, nhạt tiếng nói: "Làm không tệ. Để đám học đồ đem còn lại cũng chuyển vào đi "

"Vâng, thiếu gia!"

Ba khom người lĩnh mệnh, lập tức mang theo phần chấn tâm tình quay người đi ra nước sơn đen đại môn. Không lâu lắm, ngoài cửa liền vang lên gào to âm thanh.

Tại ba cái Luyện Khí Sư Phó chỉ huy hạ từng cái giống như đúc hòm gỗ lớn bị mười cái luyện khí học đồ cẩn thận từng li từng tí chuyển vào Lai bắt đầu hướng trong viện một góc khác chôn cất.

Khương Định Sơn mắt tròn tròn mà nhìn xem ba cái Luyện Khí Sư phó động tác, cảm thấy đại não có chút tạm ngừng.

Tại nguyên chỗ ngóc đứng một hồi lâu, hắn mới đi về Khương Viễn bên người, gãi cái ót hỏi: "Nhi tử, cái này đơn đặt hàng... Thật hoàn thành?"

Nhà mình Luyện Khí Sư được bao nhiêu thực lực hắn vẫn là rõ ràng, nếu như cái này đơn đặt hàng thật hoàn thành, hơn phân nửa là nhi tử công lao. Tuy nhiên nghĩ như vậy có chút khó tin, nhưng cứ như vậy, ba vị Luyện Khí Sư đối với nhi tử như thế cung kính cũng liền giải thích được.

Khương Định Sơn mắt lom lom nhìn Khương Viễn, biểu hiện trên mặt có mấy phần tâm thần bất định, cũng có mấy phần chờ mong.

Khương Linh nghe vậy, một đôi mắt hạnh cũng bỗng nhiên sáng lên, mong đợi nhìn về phía Khương Viễn.

Khương Viễn thấy thế có chút buồn cười, nhưng cũng không có xấu bọn họ khẩu vị, dứt khoát gật đầu: "Không sai, đơn đặt hàng hoàn thành."

"Quá tốt! Nhi tử, ngươi quá không nổi!" Khương Định Sơn mừng rỡ kém chút không có nhảy dựng lên, kích động hưng hăng lôi kéo Khương Viễn mãnh liệt khen.

"Quá tốt! ! Lần này có thể cứu!" Khương Linh che miệng, kích động hốc mắt phấp phồng, trong mắt hơi nước mông lung, cơ hồ vui đến phát khóc.

"Tốt " Khương Viễn vỗ hai người bả vai không ngừng trấn an, có chút dở khóc dở cười, "Các ngươi cũng không phải không biết ta tại công xưởng bên trong làm cái gì, đối ta cứ như vậy không có lòng tin sao?"

"Đúng đúng đúng! Đều tại ta! Đều tại ta!" Khương Định Sơn đã mừng rỡ tìm không ra bắc, coi như Khương Viễn nói như vậy, cũng vui tươi hơn hờ địa thuận miệng đáp ứng tới.

Khương Linh thấy thế, nhất thời cái gì cảm động kích động đều không, "Phốc phốc" một tiếng bật cười.

Bọn họ đối thoại thanh âm không tính lớn, nhưng cũng không nhỏ, ở đây người tu vi đều không cạn, tự nhiên toàn cũng nghe được.

Lý Tuấn phong căng cứng thần sắc trong nháy mắt buông ra tới.

Mặc cho Vĩnh Trạch ánh mắt không ngừng tại Khương Viễn trên người trên mặt bồi hồi, vỗ vỗ cảm bên trên chòm râu dê như có điều suy nghĩ, mắt còn mang theo vung đi không được kinh nghi.

Nhưng mà, cùng bọn hắn nhẹ nhõm so sánh, Quan Sơn sắc mặt, cũng đã hắc đến theo nỗi một dạng.

...

/...

Chương 22: Kiểm hàng

...

"Các người đừng cao hứng quá sớm." Quan Sơn vịn chuỗi kiếm xuất thủ bỗng nhiên nắm chặt, sắc mặt âm trầm có thể chảy ra nước, "Đơn đặt hàng như là đã hoàn thành, lúc ta tới thời điểm không nói, hết lần này tới lần khác đến cùng lúc này mới nói. Ai biết các người có quý kẻ gì?"

Gặp hấn cái bộ dáng này, Khương Viễn chợt cảm thấy thể xác tinh thần vui vẻ, không khỏi cười nói: "Ta có thể có quý kẻ gì? Người không phải là muốn đơn đặt hàng sao? Một ngàn bộ phù văn sáo trang, một kiện không thiếu, một kiện không nhiều, toàn ở chỗ này."

"Nói đến ngược lại là nhẹ nhàng linh hoạt." Quan Sơn cười lạnh một tiếng, "Trong này là cái gì còn không phải người nói tính toán? Người có lá gan mở ra cho ta nhìn sao?"

Hắn thấy, ngắn ngủi hai ngày thời gian, Khương Viễn bọn họ căn bản không xong đơn đặt hàng, hiện tại bất quá là đang diễn trò, ý đồ lừa dối quá quan. Chỉ cần vừa mở rương, tự nhiên sẽ lộ tẩy.

"A " Khương Viễn lười nhác nhiều lời, tiện tay làm mờ thủ thế.

Những này sáo trang đều là hắn tự mình kiểm nghiệm qua, mỗi một bộ phẩm chất đều có thể bảo đảm quá quan, tự nhiên không sợ nghiệm.

Khương Viễn thần sắc quá mức bình thản ung dung, Quan Sơn nhìn không được nhú nhú mày, nhưng vẫn là lựa chọn tin tưởng mình phán đoán.

Hắn phát phát tay, âm thanh lạnh lùng nói: "Người tới! Mở rương!"

Thoại âm rơi xuống, Hắc Giáp chiến tu bên trong liền phân ra một cái Thập Nhân Tiểu Đội, bắt đầu mở rương kiểm hàng. Ta Hắc Giáp chiến tu làm theo như cũ vây quanh viện tử.

Cầm đầu trung niên chiến tu chỉ huy thủ hạ đội viên tản ra, liền đi tới trong sân làm hàng mẫu hòm gỗ lớn trước.

Trường đao màu đen hơi chao đảo một cái, mũi đao liền cắm vào hòm gỗ biên giới khe hở, sau đó bỗng nhiên một nạy ra, "Răng rắc" một tiếng vang giòn, tấm ván gỗ nhất thời vỡ ra tới.

Lâm, Triệu, Trương Tam vị Luyện Khí Sư đứng ở một bên, cười lạnh nhìn lấy hắn động tác.

Rất nhanh, phong bế hòm gỗ tấm ván gỗ liền bị toàn bộ hủy đi.

Hòm gỗ bên trong, từng bộ từng bộ chế tác tinh xảo, miêu tả lấy huyền ảo đường vân phù văn sáo trang lóe thần bí long lấy, ấn trình tự xếp chồng chất, sắp xếp đến chính chính tề tề.

Trên mũ giáp dựng thẳng lên đỉnh nhọn ghim hồng sắc Anh Lạc, giống như từng đoàn từng đoàn lay động hòa diễm, tuyên dương thiết huyết cùng nhiệt tình.

Thấy cảnh này, trung niên chiến tu thân thể cứng đờ, sắc mặt xoát một chút trắng.

Sau một lát, phân tán ra đến kiểm hàng hấn đội viên cũng kiểm nghiệm xong, cũng lục tục ngo ngoe trở về.

Thống kê qua đi, trung niên chiến tu nện bước nặng nề bước chân đi trở về Quan Sơn bên người.

"Thế nào?" Quan Sơn bình chân như vại địa đứng đấy, híp mắt nhìn chăm chăm Khương Viễn, ý đồ từ Khương Viễn trên mặt tìm ra thần sắc kinh hoàng.

Trung niên chiến tu nom nớp lo sợ địa cúi đầu, căn bản không dám nhìn Quan Sơn con mắt: "Khởi bẩm đoàn trưởng, mười cái hòm gỗ đã toàn bộ mở ra kiểm kê qua, thật là một ngàn bộ phù văn sáo trang, số lượng không sai."

"Cái gì?!"

Quan Sơn bỗng nhiên quay đầu, một thanh kéo qua trung niên chiến tu cổ áo, tức hồn hèn mà nói: "Người mới vừa nói cái gì, lặp lại lần nữa!"

"Đoàn, đoàn trưởng..." Trung niên chiến tu hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, nhưng căn bản không dám phản kháng cũng không dám giãy dụa, chỉ có thể một bên run rẩy, một bên đập nói lấp Ba Địa đem vừa rồi lời nói lặp lại một lần.

"Đáng chết! !"

Quan Sơn sắc mặt nhẵn nhụi, giống là nhớ tới cái gì giống như, một thanh vút xuống trung niên chiến tu, quay người liền phóng tới những mộc đố rừng. Trung niên chiến sư một cái từ xụi lơ trên mặt đất.

"Đáng đời!" Khương Linh bủi môi, xinh đẹp mắt hạnh bên trong lóe lãnh quang.

Khương Viễn nghiêng mắt nhìn nàng liếc một chút, bên môi ý cười nhất thời nhu hòa mấy phần: "Đợi chút nữa liền giúp tỷ tỷ ra cái này một ngụm ác khí."

"Tốt!" Khương Linh hai mắt tỏa sáng, cả người nhất thời thay đổi thần thái sáng láng.

Bọn họ cái này vừa nói chuyện, một bên khác, Quan Sơn cũng đã vọt tới những mộc đố rừng trước.

Nhìn lấy này từng rừng chẻ tác tinh xảo phù văn sáo trang, Quan Sơn bỗng nhiên trừng to mắt, giống như lập tức mất khí lực, vịn hòm gỗ mới miễn cưỡng đứng vững.

"Cái này sao có thể? ! Không có khả năng... Không có khả năng..."

Hắn thất thần nhìn chằm chằm này từng bộ từng bộ phù văn sáo trang, miệng bên trong không chịu được địa tự lảm bảm. Tâm lý một mực chắc chắn kết quả bị bỗng nhiên phá vỡ, Quan Sơn hoàn toàn lâm vào trong hỗn loạn.

Thấy thế, Khương Viễn khoe miệng phù lên một tia cười lạnh, lập tức bỗng nhiên quay người, khí thế đột nhiên trở nên lạnh lẽo: "Quan đoàn trưởng, hàng cũng kiểm kê xong, người còn có lời gì nói?"

Hắn cái cảm khê nhếch, nhìn lấy Quan Sơn ánh mắt bên trong bỗng nhiên hiện lên một tia ngạo nghễ cùng bề ngễ, rõ ràng thực tế thân cao so Quan Sơn muốn thấp, lại sừng sốt phảng phất ở trên cao nhìn xuống.

"Ta..." Quan Sơn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Khương Viễn, sắc mặt tái nhợt, mắt còn có mấy phần hỗn loạn.

"Ta cái gì ta? Hàng cũng kiểm kê xong, nên tính tiền a?" Khương Linh đi đến Khương Viễn bên cạnh thân, bắt chước Khương Viễn thần sắc, "Ồ trên cao nhìn xuống" mà nhìn xem Quan Sơn, ánh mắt bên trong mang theo vài phần đùa cợt.

"Không tệ. Khương thị đã dựa theo khế ước hoàn thành đơn đặt hàng, Quan đoàn trưởng cũng nên thực hiện khế ước." Khương Định Sơn ngẩng đầu ưỡn ngực địa đứng tại Khương Viễn một bên khác, biểu lộ nghiêm túc, ánh mắt sắc bén.

Tinh táo lại về sau, hắn rút cục khôi phục một phường chỉ chủ khí thế, nhất thời để Khương Viễn bên này thanh thế trở nên càng mạnh.

Lâm Hồng Minh, Triệu Hoàn Quang Trương Từ Diệu ba cái Luyện Khí Sư cũng lên một lượt trước, đứng tại Khương Viễn ba sau lưng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Quan Sơn.

Sáu ánh mắt nhìn chằm chú hạ dù là Quan Sơn, trong lòng cũng là run lên, dừng khí trong lúc vô hình yếu mấy phần.

"Nếu như Quan đoàn trưởng Không ý kiến lời nói..." Khương Viễn câu lên khoe môi, "Vậy liền đem sổ sách trả đi!"

Khương Viễn nói xong, liếc mắt một cái phụ thân.

Khương Định Sơn hiểu ý, lập tức từ trong ngực móc ra một trương quyền trục, ném ở Quan Sơn trước mặt mặt đất.

"Đây là chúng ta trước đó ký khế ước, phiền phức Quan đoàn trưởng xác nhận một chút thu hàng."

Màu vàng nhạt quyền trục trên đồng cỏ chậm chậm triển khai, phía trên tinh xảo phức tạp phù văn dưới ánh mặt trời lóe ánh sáng nhạt.

Một màn này, phảng phất trước đó phiên bản, nhưng mà, song phương địa vị, cũng đã hoàn toàn điên đảo.

Quan Sơn gât gao nhìn chằm chằm mặt đất quyền trục, sắc mặt một hồi xanh một hồi trắng, vịn hòm gỗ xuất thủ chậm rãi nắm chặt.

Nếu quả thật như thế khuất phục, hắn sao có thể cam tâm? !

"Quan đoàn trưởng còn do dự cái gì?" Khương Viễn tiến lên một bước, dù bận vẫn ung dung mà nhìn xem Quan Sơn, ánh mắt trên trức.

Trước đó Quan Sơn càng đắc ý, này lại liền càng chật vật.

Nhìn lấy Quan Sơn cái bộ dáng này, hắn cũng không chú ý nhiều thương thức một hồi, bất quá... Khương Viễn ngẩng đầu nhìn một chút Thiên, phát giác thời gian đã tới gần buổi trưa, hắn có chút đói.

Nhìn tới vẫn là muốn tốc chiến tốc thắng. Loại này khẩn yếu quan đầu, Khương Viễn thế mà còn có lòng dạ thanh thản quan tâm có đói bụng hay không, cái này đến cùng là có bao nhiêu nhân nhả? !

"Nhâm hội trưởng." Khương Viễn quay đầu nhìn về phía một bên khác mặc cho Vĩnh Trạch, "Tình huống bây giờ ngài đều nhìn thấy. Ngài nói thế nào?"

Mặc cho Vĩnh Trạch dù sao lớn tuổi, thân phận thực lực đều có, Khương Viễn cũng không chú ý cho hắn một điểm tôn trọng. Trọng yếu nhất là, làm nhân chứng, mặc cho Vĩnh Trạch bản thân theo sự thật ấy không có quan hệ gì, Khương Viễn còn không đến mức giận chó đánh mèo đến cùng trên đầu của hắn.

"Khương thiếu gia." Mặc cho Vĩnh Trạch hướng Khương Viễn gật gật đầu, biểu lộ so trước đó rõ ràng buông lỏng mấy phần, "Đã Khương thị dựa theo khế ước hoàn thành đơn đặt hàng, Quan đoàn trưởng tự nhiên cũng nên thực hiện khế ước. Điểm này không thể nghi ngờ."

Nói, mặc cho Vĩnh Trạch ánh mắt chuyển hướng Quan Sơn: "Ta nghĩ, Quan đoàn trưởng hẳn là mang tiền hàng mới là."

Hắn lời này liền có chút tru tâm.

Quan Sơn thân là thu hàng một phương, hôm nay vốn là đến thu hàng, trừ phi hạ quyết tâm quyết nợ, nếu không căn bản không có khả năng không mang tiền hàng. Mặc cho Vĩnh Trạch nói như vậy, đơn giản cũng là nhắc nhở Quan Sơn đừng nghĩ lấy quyết nợ.

Quan Sơn hiển nhiên cũng nghĩ rõ ràng điểm này, sắc mặt càng kém.

"Yên tâm, tiền hàng liền ở bên ngoài trên xe." Quan Sơn hung hăng cắn răng hàm, vận nửa ngày khí, mới từ miệng bên trong biệt xuất đến một câu.

"Đã như vậy, như vậy..."

"Chờ một chút!" Quan Sơn bỗng nhiên cắt ngang mặc cho Vĩnh Trạch lời nói, ngẩng đầu một cái, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Khương Viễn, "Những này sáo trang số lượng là không sai, có thể chất lượng thế nào lại không người biết. Ta làm sao biết người có hay không cầm tàn thứ phẩm cho đủ số?"

"Người nói cái gì?!"

Không chờ hắn người kịp phản ứng, Khương Định Sơn trước hết Hỏa: "Người nào không biết, Khương thị xuất phẩm Phù Khí cũng là bảo đảm chất lượng. Người thế mà dám nói thế với! Ta Khương thị mấy chục năm tín dự, ta, ta..."

Khương Định Sơn chỉ Quan Sơn, tức giận đến ngay cả lời đều nói không nên lời.

Hắn làm nhiều năm như vậy công xưởng, hận nhất cũng là loại này cô ý gây chuyện người. Quan Sơn lại dám nói hắn lấy ra là tàn thứ phẩm! Tàn thứ phẩm!

Nếu không phải biết mình không phải Quan Sơn đối thủ, Khương Định Sơn hận không thể trực tiếp xông lên qua đánh cho hắn một trận.

"Hừ ta nhìn hắn là có chủ tâm gây chuyện!" Khương Linh liễu mi dựng lên, trên mặt khoác lên một tầng sương lạnh, "Những này sáo trang xem xét cũng là tinh phẩm, ta không tin hắn nhìn không ra! Quá phận!"

"Không tệ! Lại dám nghi vấn sáo trang chất lượng? ! Ta tuyệt đối sẽ không buông tha hắn!" Trương Từ Diệu vung lên tay áo liền hướng Quan Sơn đi đến, một mặt tức giận bất bình. Những này sáo trang đều là hắn nhìn tận mắt một chút xiu thành hình, làm sao có thể có chất lượng vấn đề? !

"Chờ một chút! Chờ chút!" Lâm Hồng Minh cùng Triệu Hoành ánh sáng dọa đến liền vội vàng kéo hắn, rất sợ hắn thật xông đi lên chịu chết.

Khương Viễn nghiêng mắt nhìn bọn họ liếc một chút, tùy ý vung tay lên: "Được, đều trở về."

"Vâng, thiếu gia!"

Ba vị Luyện Khí Sư xem như phản xạ có điều kiện, "Xoát" một chút đứng thẳng người, khom người hướng Khương Viễn được một dặm, lập tức không có nửa điểm chần chờ lui về Khương gia ba sau lưng.

Hai ngày này đến nay, Khương Viễn tại trong lòng ba người đã tích lũy không bình thường Cao Uy tín, nói ra lời nói, cơ hồ có kỷ luật nghiêm minh hiệu quả.

"Tiểu Viễn, người nói thế nào?" Khương Định Sơn vuốt ở ngực, thuận một hồi lâu khí mới chậm tới, sắc mặt nhưng vẫn là rất thúi.

"A " Khương Viễn thờ ơ cười cười, nghiêng dò xét Quan Sơn liếc một chút, "Đã Quan đoàn trưởng đối chất lượng còn có lo nghĩ, liền để bọn hắn nghiệm một nghiệm tốt "

"Tốt! Thật sáng khoái!"

Quan Sơn hai mắt tỏa sáng, sắc mặt trong nháy mắt lộ ra nét mừng.

Hắn lập tức phân ra một nhóm thủ hạ, để bọn hắn cỡi xuống trên thân trước kia Hắc Giáp, thay đổi hòm gỗ bên trong phù văn sáo trang, chuẩn bị kiểm nghiệm sáo trang hiệu quả thực tế.

Hắn đã hạ quyết tâm, chỉ cần những này sáo trang bên trên có dù là một chút xú tì vết, đều tuyệt đối phải chết móc ở không tha, quyết không thể để Khương thị hoàn thành đơn đặt hàng.

Trong lúc nhất thời, Quan Sơn xem như bắt lấy cây cỏ cứu mạng, liền quanh thân ngưng trệ khí tức đều sinh động.

Nhìn lấy Quan Sơn cái bộ dáng này, Khương Viễn khoe môi cười lên đường cong nhất thời trở nên có chút vi diệu.

Đã Quan Sơn muốn lại trải nghiệm một lần hi vọng thất bại cảm giác, hẳn như thế nào lại để Quan Sơn thất vọng đâu?

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Kinh người phẩm chất

...

Phù văn sáo trang làm đầu khôi, Chiến Khải, chiến quan, Chiến Ngao, Hộ Tỉ, vũ khí, sáu bộ phận, giữa lẫn nhau khí tức tương liên, mấy thành một thể. Sáo trang đen kịt sắc bên trên vẽ đầy lông mày thanh sắc phù văn, tròn vẹn thân trên, ngừng lại lộ ra anh tuấn uy vũ bất phàm.

"A? Bộ này Trang không tệ a "

Trước hết nhất mặc vào sáo trang thanh niên chiến tu phát phát cánh tay, trải nghiệm lấy này điều khiển dễ dàng như tay chân cảm giác tuyệt vời, nhìn không được ngạc nhiên thấp hô ra tiếng.

Hắn chiến tu nghe vậy ánh mắt sáng lên, nhao nhao tăng tốc động tác.

Làm chiến tu, bọn họ có lẽ đối Phù Khí làm sao luyện chế không hiểu, nhưng ở trắc thí sử dụng bên trên nhưng đều là đem hảo thủ, mỗi người đều có chính mình trắc thí phương thức cùng phán đoán tiêu chuẩn.

Không lâu lắm, trắc thí dùng mười bộ phù văn sáo trang liền toàn bộ thân trên, bắt đầu cụ thể trắc thí.

Một thanh niên chiến tu vung xuống trường đao, tiện tay bỏ ra một đạo đao mang. Màu trắng đao mang tựa như tia chớp lướt đi, trong nháy mắt bổ trúng trong viện Ghế đá.

"Răng rắc!"

Thanh bạch Ghế đá nhất thời bị chém thành hai khúc, run rẩy địa lắc lắc, lập tức "Ba" một tiếng ngã xuống.

Đồng bạn bên cạnh ngoài ý muốn kinh hô một tiếng, lập tức hai mắt sáng lên hăng quá khứ.

Hỏi xem xét một phen, lúc này có hạ nhân phán đoán: "Mặt cắt rất lợi hại bóng loáng, đao mang lực công kích chỉ ít đề cao ba phần, đao mang ngưng luyện độ cũng càng cao."

Cái này vừa nói, hắn chiến tu biểu lộ nhất thời biến.

Phù văn sáo trang so với đan trang bị càng nặng thăng bằng, bình thường mà nói, có thể đem lực công kích đề cao chừng một thành liền đã Đỉnh Thiên. Ba phần, đây cơ hồ là một cái không có khả năng số tự!

"Nhanh! Trắc dừng." Một cái chiến tu lấy lại tinh thần, lập tức mở miệng thúc giục.

"Đứng! Tranh thủ thời gian Trắc dừng."

Phụ trách trắc thí các chiến tu thu hồi ngay từ đầu hững hờ, nhao nhao bận rộn.

Rất nhanh, liền có một cái chiến tu mang theo vui mừng nói ra: "Nguyên Lực tiêu hao rõ ràng ít, chỉ ít có một thành!"

Gần như đồng thời, một cái khác chiến tu cũng hét lên kinh ngạc: "Nguyên Lực vận chuyển tốc độ cũng nhanh, chỉ ít một thành! Trời ạ cái này quá bất khả tư nghị!"

"Nguyên Lực độ dung hợp cơ hồ hoàn mỹ! Cảm giác này quá tuyệt, tựa như là một phần thân thể một dạng!"

"Phòng ngự lực... Phòng ngự lực, người nào phối hợp ta kiểm tra một chút phòng ngự lực? Ta cảm thấy phòng ngự lực chỉ ít cũng gia tăng ba phần!"

"Ta đến ta đến!"

"Quá bất khả tư nghị!"

"Trời ạ Phó Đoàn Trưởng bộ kia định chế sáo trang cũng bất quá là loại trình độ này a? Đại lượng sản xuất phù văn sáo trang thể mà có thể có loại này phẩm chất, Khương thị đơn giản muốn nghịch thiên "

"Sách nếu là sớm loại này sáo trang, chúng ta đã ngoại sinh tồn dẫn đầu chỉ ít có thể đề cao ba bốn thành!"

Các chiến tu ngơoi một câu, ta một câu, nghị luận âm ỉ, trên mặt kính ngọc vẻ tán thán liền che lấp đều không che giấu được.

Có thể nói, bộ này phù văn sáo trang, bất kỳ một cái nào phương diện biểu hiện đều vượt qua bọn họ dự tính, mặc dù có đoàn trưởng ám chỉ trước đây, bọn họ cũng tìm không ra bất kỳ tí vết tởi.

Một cái hợp cách chiến tu, căn bản tới không đồng nhất thân thể tốt trang bị dụ hoặc. Lúc này bọn họ, đã sớm quên ban đầu mục đích, say mê đang trang phục ưu việt tính năng bên trong, căn bản không nhớ đem sáo trang cõi ra.

"Điều đó không có khả năng! "

Quan Sơn đem thủ hạ phản ứng toàn bộ nhìn ở trong mắt, sắc mặt nhất thời kìm nén đến lại xanh lại Tử.

Khương thị sáo trang phẩm chất xuất sắc như vậy, hẳn coi như muốn kiểm có cũng không tìm tới thời cơ. Hẳn trước đó vô luận như thế nào cũng không ngờ tới, sự tình thể mà lại phát triển đến cùng loại tình trạng này.

Một cỗ thật sâu sợ hãi từ tâm dâng lên, giãy vò đến hẳn cơ hồ điên cuồng.

"Ta không tin! Ta không tin bộ này Trang biết một chút tí vết đều không có!"

Quan Sơn bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt nổi lên đạo đạo tơ máu, ánh mắt trong chớp nhoáng trở nên như là chó sói âm ngoan sắc bén.

Ánh mắt tại trắc thí phù văn sáo trang chiến tu bên trong hơi bắn khoả, hẳn liền trong nháy mắt khóa chặt một cái dung mạo ngay ngắn chiến tu, bỗng dung một chỉ điểm ra.

Một chỉ này vừa nhanh vừa vội, trong viện nhất thời quanh quẩn khởi trận trận sắc lạnh, the the tiếng xé gió.

Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong cường đại Nguyên Lực quán chú, Quan Sơn ngón tay ả ả hiện ra bạch quang, tại kinh phong bọc vào giống như ra khỏi vỏ lợi kiếm, tản ra uy áp mạnh mẽ, thanh thế kinh người.

Liền không khí chung quanh đều cấp tốc chấn động đứng lên.

Dưới tình thế cấp bách, Quan Sơn cơ hồ là toàn lực xuất thủ, uy lực như thế, phạm là phù văn sáo trang phòng ngự lực hơi kém một chút, bị khóa định chiến tu liền có chết nguy hiểm!

"Quan Sơn! Ngươi làm cái gì? !" Khương Định Sơn kinh sợ không thôi, sắc mặt tức giận đến tái nhợt.

Khương Linh cùng Lý Tuấn phong cũng bỗng nhiên biến sắc, liền liên nhiệm Vĩnh Trạch đều nhú mày lại, sắc mặt biến đến mức dị thường khó coi.

Bị uy áp khóa chặt mặt chữ điền chiến tu càng là đồng tử co rút lại, dọa đến toàn thân cứng ngắc, run rẩy không thôi.

Thân là Sơn Ứng chiến đoàn thành viên, đoàn trưởng thực lực kinh khủng hẳn lại quá là rõ ràng. Trong lúc nhất thời, trong đầu hẳn chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: Xong xong! Lần này hẳn chết chắc!

Cứ như vậy nhoáng một cái thần công phu, Quan Sơn thân ảnh liền đã vượt ngang mấy trượng, xuất hiện ở trước mặt hắn, thể như lòi đình nhất chỉ đâm tại bộ ngực hắn bên trên.

"Oanh!"

Bánh trưởng Nguyên Lực phun ra ngoài, mặt chữ điền chiến tu như bị sét đánh, thân thể trong nháy mắt bay ngược mà ra, bỗng nhiên đụng tại sau lưng cây thập bên trên.

To cổ miệng chén cây thấp "Răng rắc" một tiếng cắt thành hai đoạn, mặt chữ điền chiến tu cũng bỗng nhiên phun ra một ngụm máu, uể oải suy sụp địa trượt rơi xuống đất, ngất đi.

"Tiểu Hà! Tỉnh!"

Hắn chiến tu vội vàng hạ quá khứ, ba chân bốn cẳng đỡ hấn lên, dò mũi hơi thở dò mũi hơi thở, Độ Nguyên lực Độ Nguyên lực, sắc mặt khản trương, bận tới mảy tới mảy.

Qua một hồi lâu, mặt chữ điền chiến tu từ từ mở mắt, mơ mơ màng màng mắt nhìn chung quanh, lập tức bỗng nhiên trừng to mắt: "Ta thế mà không chết?!"

Hắn mặt mũi tràn đầy hưng phấn, kích động kém chút nhảy dựng lên. Vốn đang cho là mình chết chắc, ai có thể nghĩ tới thế mà còn có thể sống sót? !

Hắn vô ý thức sờ sờ ở ngực, lúc này mới chú ý tới ở ngực khai giáp đã sớm biến thành toái phiến, thậm chí ngay cả chiến váy cùng Hộ Tí bên trên có vết nứt, chỉ có mặc ở tận cùng bên trong nhất y phục hoàn hảo không chút tổn hại. Không hề nghi ngờ, chính là cái này Chiến Khai cứu hắn nhất mệnh.

Mà bản thân hắn, trừ nội phủ nhận điểm chấn động bên ngoài, thương thế căn bản không nặng, tĩnh dưỡng mấy ngày liền có thể hoàn toàn khôi phục.

Hiểu được về sau, mặt chữ điền chiến tu nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang, tâm lý tràn đầy may mắn: "Thật sự là may mắn vừa rồi hừ chết ta "

"Đừng nói người chúng ta đều bị giết mình!" Một cái khác chiến tu vụng trộm nghiêng mắt nhìn Quan Sơn liếc một chút, lập tức hạ giọng cảm khái nói, "còn tốt bộ này Trang phòng ngự lực mạnh đến ngoài dự liệu, không phải vậy người chết chắc "

Hắn chiến tu một mặt cảm khái phụ họa.

Lúc này, người khác cũng từ vừa mới kinh biến bên trong lấy lại tinh thần, chú ý tới mặt chữ điền chiến tu tình huống.

"A? Bộ này Trang..." Mặc cho Vĩnh Trạch vuốt râu từ thủ bỗng nhiên dừng lại, trừng to mắt, tựa hồ thấy cái gì để hấn chấn kinh sự tình, "Cái này thật đúng là... Ngoài ý liệu kinh hỉ a "

"Tốt!" Khương Định Sơn hai mắt tuôn ra một đoàn tươi sáng thần quang, kích động cơ hồ nói năng lộn xộn: "Tốt! Tốt "

"Quá lợi hại!" Khương Linh trong mắt dị sắc sóng gợn sóng gợn, "Bộ này Trang chất lượng so ta tưởng tượng còn muốn xuất sắc rất nhiều rất nhiều."

Nói, nàng bỗng nhiên ánh mắt lóe lên, nhủ lại cái mũi nhìn về phía Quan Sơn: "Tốt như vậy phù văn sáo trang , ần giá gốc bán cho Quan Sơn, không khỏi quá tiện nghi hân! Ít nhất cũng phải đem giá cả đề cao một nửa, chúng ta mới không thiệt thòi!"

Đáng tiếc, khế ước bên trên công khai ghi giá, đổi không có. Khương Linh mặt mũi tràn đầy tức giận bất bình.

Khương Viễn thờ ơ thiêu thiêu mi, quay đầu đi xem Quan Sơn.

Lúc này Quan Sơn đã sớm không có vừa mới ra tay vận may thế, thân hình cứng ngắc, một mặt lòng như tro nguội.

Sau cùng một cọng cỏ cứu mạng cứ như vậy không, hắn đã không còn lật bàn thời cơ.

Giờ phút này hắn, toàn thân tản ra sa sút tinh thần chi khí, theo ngay từ đầu bá khí sắc bén bộ dáng so sánh, cơ hồ tương như hai người.

Sớm biết như thế, sao lúc trước còn như thế?

Khương Viễn khóe môi nhất câu, trong tròng cười ngậm lấy một tia đùa cợt: "Sáo trang phẩm chất đã nghiệm minh. Không biết Quan đoàn trưởng quyết định không có? Nếu như không muốn, vậy coi như là Quan đoàn trưởng đơn phương xé bỏ khế ước, không chỉ có phải bồi thường giao Tiền bồi thường hợp đồng, còn muốn..."

"Chờ một chút! Những này sáo trang ta muốn!"

Quan Sơn thanh âm cơ hồ là từ trong hàm răng gạt ra.

Thân hình hắn run không ngừng, cảm kiếm xuất thủ nắm địa chặt chẽ, dùng hết lực khí toàn thân, mới cố nén không có bạo phát.

Khương Viễn lời nói để hắn biệt khuất cơ hồ phát cuồng, lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể đồng ý.

Hiện nay tình huống không so với trước. Trước đó Sơn Ứng chiến đoàn chiếm lý, coi như hấn ra tay với Khương thị, mặc cho Vĩnh Trạch cũng không để quản, nhưng hôm nay Khương thị đã dựa theo khế ước hoàn thành đơn đặt hàng, nếu như hấn lại ra tay đối phó Khương gia, cũng là tại đánh toàn bộ luyện khí công xưởng liên minh mặt.

Luyện khí công xưởng liên minh cũng không phải một cái Tiểu Thế Lực, Xuân Sơn trên trán bắt quá là cái Phân Hội mà thực sự tội nó, vạn nhất Sơn Ứng chiến đoàn Phủ Khí cung cấp bị cắt đứt, hấn liền khóc đều không chỗ để khóc!

Ai có thể nghĩ tới, hán lúc trước vì đóng đinh Khurong thị mới tới chứng kiến người, hiện nay lại Thành hán không thể không khuất phục lý do!

Dù là những sáo trang phẩm chất xuất chúng, vật siêu đi giá trị, cũng bồi bất bình trong lòng của hán phần hận.

Quan Sơn mặt đen lên để cho thù hạ từ trên xe ngựa khiêng xuống tới một cái hòm gỗ, đặt ở Khurong Viễn bọn trước mặt mặt đất: "Nơi này là ba vạn năm ngàn Kim thù."

Kim thù là Đại Kiền Thông Hành Hóa Tệ, dưới còn có ngân thù, đồng thù. Một cái Kim thù, không sai biệt lắm chính là không có tu sĩ phổ thông gia đình một năm chi tiêu.

Lúc trước ký kết khế ước Tổng Kim Ngạch năm vạn Kim thù, bên trong ba phần tiền đặt cọc đã giao, còn lại bảy thành số dư, đúng lúc là ba vạn năm ngàn Kim thù.

Khurong Định Sơn lập tức phái người tiến lên bắt đầu kiểm kê.

Không lâu lắm, tiền hàng kiểm kê hoàn thành, song phương hoà tốc ký xong khế ước, Quan Sơn liền xám xịt rồi đi Khurong thị luyện khí công xưởng.

Trên trăm Hắc Giáp chiến tu giờ lên hòm gỗ theo sau lưng hán dần dần từng bước đi đến, chậm rãi biến mất tại trên đường phố.

Theo Quan Sơn nhân mã rồi đi, trong viện lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Bỗng nhiên, một trận tiếng cuồng tiếu đánh vỡ bình tĩnh.

"Ha ha ha quá thoải mái!" Khurong Định Sơn không có chút nào khí chất có thể nói địa chống nạnh cuồng tiếu, ria mép đều nhếch lên Lai "Quan Sơn thế mà cũng có hôm nay!"

"Hừ! Hán đáng đời!" Khurong Linh hát cảm lên, Kiêu trên gương mặt xinh đẹp ý cười tràn đầy.

Khurong Viễn gặp bọn họ cái bộ dáng này, cũng không nhịn được lộ ra nụ cười.

"Chúc mừng Khurong lão bản" mặc cho Vĩnh Trạch đi tới, hướng Khurong Định Sơn chấp tay một cái, trên mặt khó được lộ ra ám áp ý cười, "Khurong lão bản một đời nữ đều xuất sắc như thế, quý phường có người kế tục "

"Chỗ nào chỗ nào bắt quá là chút tiểu thông minh mà chỗ nào có thể vào được Nhâm hội trường mắt?" Khurong Định Sơn vội vàng khiêm tốn hai câu, trên mặt ý cười lại càng thêm dào dạt, hiển nhiên đối mặc cho Vĩnh Trạch khích lệ không bình thường hưởng thụ.

Mặc cho Vĩnh Trạch nghe vậy, sắc mặt lại trở nên có chút quái dị: "Tiểu thông minh?"

"Khurong lão bản cũng đừng khi dễ lão hủ mất mớ." Mặc cho Vĩnh Trạch híp híp mắt, "Lão hủ vừa rồi có thể thấy được rõ ràng, món kia tổn hại Chiến Khải bên trên vết nứt rõ ràng là Băng Phiến nứt. Nếu như cái này đều tính toán tiểu thông minh, kia cái gì mới xem như chân thực công phu?"

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Thanh đồng sáo trang!

...

Phù văn sáo trang cũng có đẳng cấp phân chia.

Dựa theo sáo trang tổ hợp sau sinh ra cộng minh độ cao thấp khác biệt, phù văn sáo trang bị chia làm Hoàng Đồng, thanh đồng, bạch ngân, hoàng kim bốn đẳng cấp.

Bên trong, cộng minh độ thấp hơn ba mươi phần trăm, thuộc về Hoàng Đồng sáo trang, cộng minh độ xen vào 31% đến cùng sáu mươi phần trăm ở giữa, thuộc về thanh đồng sáo trang, cộng minh độ xen vào 61% đến cùng chín mươi phần trăm ở giữa, thuộc về bạch ngân sáo trang, cộng minh độ xen vào 91% đến cùng một trăm phần trăm ở giữa, thuộc về Hoàng Kim Sáo Trang.

Dưới tình huống bình thường, trên thị trường có thể mua được sáo trang, đều là Hoàng Đồng sáo trang, thanh đồng sáo trang chợt có xuất hiện, ngay lập tức sẽ bị người điên đoạt trống không. Mà tại cái này phía trên, bạch ngân sáo trang, cơ hồ chỉ tồn tại ở những đại hình đó tông môn hoặc trong thế lực, chỉ có thiên phú xuất chúng đệ tử hạch tâm mới có cơ hội tương đối đạt được.

Mà Hoàng Kim Sáo Trang, làm theo chỉ thuộc về truyền thuyết, mỗi một bộ đều nương theo lấy một cái huy hoàng vô cùng tên, tại Tu Hành Giới trong lịch sử uy danh hiển hách, cơ hồ mỗi một cái Luyện Khí Sư đều có thể thuộc như lòng bàn tay, nói đạo lý rõ ràng.

Mà mặc cho Vĩnh Trạch miệng bên trong Băng Phiến nứt, cũng là thanh đồng sáo trang điển hình đặc thù một trong.

Nói cách khác, Khương thị xuất phẩm nhóm này phù văn sáo trang, có rất lớn xác suất là thanh đồng sáo trang. Đây sợ không phải, tại phòng ngự lực bên trên cũng có thể được thanh đồng sáo trang tiêu chuẩn.

"Khụ khụ Nhâm hội trưởng quả nhiên Hóa Nhân Kim Tinh." Khương Định Sơn có chút lúng túng ho khan hai tiếng, vừa rồi đắc ý vong hình, không cẩn thận "Kiêm tôn" quá mức.

Mặc cho Vĩnh Trạch đạt được hài lòng đáp án, cũng không để bụng, y nguyên cười đến âm áp.

Hắn vượt mây sợi chòm râu dê, cười nhẹ nhàng nhìn về phía Khương Định Sơn sau lưng ba vị Luyện Khí Sư: "Không biết lão hủ phải chăng có cái này vinh hạnh biết, là vị nào sư phụ đột phá trung cấp Luyện Khí Sư?"

Hạ cấp Luyện Khí Sư, tuyệt không có khả năng luyện chế ra loại này phẩm cấp phù văn sáo trang. Duy nhất giải thích, cũng là Khương thị có người đột phá đến cùng trung cấp Luyện Khí Sư. Mà Khương thị bên trong, có khả năng này...

Mặc cho Vĩnh Trạch ánh mắt rơi vào Lâm Hồng Minh trên thân, ần ần lộ ra vẻ chờ mong.

Lâm Hồng Minh lớn tuổi nhất, cũng là Khương thị công xưởng thực lực cùng kinh nghiệm mạnh nhất Luyện Khí Sư. Nếu quả thật có người đột phá, tám chín phần mười là hắn.

Nhưng mà, tại nhiệm Vĩnh Trạch nhìn soi mói, Lâm Hồng Minh lại da mặt phát hồng, có chút lúng túng tăng hắng một cái: "Nhâm hội trưởng hiểu lầm. Chủ trì luyện chế nhóm này sáo trang, là thiếu gia nhà ta."

Triệu Hoành Quang Hòa Trương Tử Diệu ở một bên liên tục gật đầu.

"Thiếu gia của ngài?" Mặc cho Vĩnh Trạch kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Khương Viễn, từ biểu lộ đến cùng động tác đều tràn ngập không dám tin.

Lúc này Khương Viễn đã thu liễm toàn thân khí thế, nhìn theo thiếu niên bình thường lang không có gì khác biệt... Không có, vẫn có chút khác nhau, nhìn càng thành thực hơn, khí chất cũng xuất sắc hơn. Nhưng cái này cũng cải biến không có Khương Viễn chỉ có mười sáu tuổi sự thật.

Dạng này niên kỷ, chín thành chín người đều còn tại luyện khí học đồ giấy dựa, liền Luyện Khí Sư cánh cửa đều không sờ đến.

Huống chi, trước đó Khương Viễn trên chiến đấu biểu hiện thực sự quá kinh diễm, mặc cho Vĩnh Trạch vẫn cho là Khương Viễn đi là chiến tu đường đi.

Trung cấp Luyện Khí Sư?

Cái này sao có thể? !

Mặc cho Vĩnh Trạch cảm thấy mình thế giới quan lung lay sắp đổ, tùy thời đều có sụp đổ xu thế.

Chỉ là trung cấp Luyện Khí Sư trình độ, liền để hắn nhận lớn như thế trùng kích, nếu là cho hắn biết Khương Viễn thực tế mức độ, chỉ sợ liền không chỉ là thế giới quan sụp đổ, mà chính là sinh không thể luyện.

"Ha ha thực không dám giấu giếm, nhà ta Tiểu Viễn tại luyện khí tới thiên tư xuất chúng, đã ở nửa năm trước bị một vị Luyện Khí Đại Sư thu làm môn hạ."

Khương Định Sơn cười ha ha bỏ một đao, mang trên mặt khó mà che giấu đắc ý cùng tự hào. Đối với hắn mà nói, nhi tử có tiền đồ, so chính hắn tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư còn muốn giá trị phải cao hừng.

"Coi như như thế, vậy cũng..." Vậy cũng quá khoa trương

Mặc cho Vĩnh Trạch cười khổ lắc đầu, nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt vô cùng phức tạp: "Nghĩ không ra, Xuân Sơn trấn vị thứ nhất trung cấp Luyện Khí Sư, lại là một vị mười sáu tuổi Thiếu Niên Lang. Chuyện này dù là nói ra, chỉ sợ đều không người sẽ tin tưởng."

Xuân Sơn trấn hết thấy mười ba vị hạ cấp Luyện Khí Sư, bên trong Khương thị liền chiếm bốn cái, hiện nay lại thêm Khương Viễn, Khương thị tại luyện khí bên trên thực lực đã là Xuân Sơn trấn hoàn toàn xứng đáng thứ nhất. Nguyên bản cùng Khương thị nổi danh Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương

phường, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ bị Khương thị xa xa bỏ lại đằng sau.

"Có lệnh lang tại, Khương thị quật khỏi ở trong tầm tay, lão hủ sớm hướng Khương lão bản chúc mừng "

Mặc cho Vĩnh Trạch dù sao trải qua chiến trận, rất nhanh chỉnh lý tốt tâm tình, thái độ càng thêm nhiệt tình: "Lấy Lệnh Lang thực lực cùng tuổi tác, nếu như đi nam hoàng thành tham gia Luyện Khí Sư tư cách chứng nhận, một khi thông qua, cũng không biết đến rung động đến cùng bao nhiêu người "

Nghe nói như thế, Lâm, Triệu, Trương Tam vị Luyện Khí Sư liên tục gật đầu, một mặt đồng ý. Bọn họ lúc trước liền bị chấn động đến không nhẹ.

Khương Định Sơn càng là cười đến không ngậm miệng được: "Ha-Ha nơi nào có Nhâm hội trưởng nói lợi hại như vậy?"

Có cái này mở đầu, mặc cho Vĩnh Trạch cùng Khương Định Sơn hai người trò chuyện với nhau thật vui, rất nhanh liền định ra ước định, chờ sau đó một nhóm sáo trang ra lò, liền ưu tiên bán cho luyện khí công xưởng liền mình. Có hôm nay thấy tận mắt nghe, mặc cho Vĩnh Trạch cho giá cả khá cao, Khương Định Sơn tự nhiên không có gì không vui.

Đưa đi mặc cho Vĩnh Trạch, Khương Định Sơn vẫn như cũ khó nén cảm giác hưng phấn, lập tức vung tay lên, lập tức xuất ra năm trăm Kim thù, cho công xưởng bên trong mỗi người đều bao cái hồng bao, còn lại tiền lại đặt mua mấy cái bàn tiệc rượu, cho toàn bộ công xưởng thả nửa ngày nghỉ, đại gia hỏa vô cùng náo nhiệt địa có một bữa cơm no đủ.

Khương Viễn gặp phụ thân khó được thoải mái, liền cũng không có cự tuyệt, bồi tiếp náo một hồi. Trong bữa tiệc, hắn bái Luyện Khí Đại Sư vì sự tình cũng bị phụ thân hoàn toàn tuyên dương ra, Khương Viễn tự nhiên thiếu không có lại bị các loại ca ngợi chỉ về từ thay phiên xoát mấy lần.

Cái này nháo trò, liền nháo đến buổi chiều.

Giờ Mùi mát, tửu khoảng không người tán, công xưởng bên trong náo nhiệt rốt cục tán đi, chỉ còn lại có tốp năm tốp ba Già sai vật dọn dẹp trên bàn canh thừa thịt nguội. Khương Viễn cùng Khương Linh đem uống đến say mềm Khương Định Sơn đỡ về trong nhà, liền trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Một ngày này qua thoải mái chập trùng, tâm tình không ngừng lên lên xuống xuống, Khương Linh sớm đã thể xác tinh thần đều mệt, lại thêm tửu khí cấp trên, khó tránh khỏi có chút hun hun nhưng, vừa về đến phòng, liền một đầu cắm đến cùng trên giường, ngủ cái hôn thiên ám địa, liền bọn thị nữ phục thị lấy nạng thay y phục rửa mặt đều không có thể đem nạng bừng tỉnh.

Một bên khác, về đến phòng Khương Viễn, lại cũng không hề hoàn toàn buông lỏng.

Hôm nay đại nửa ngày thời gian, nhìn như lên lên xuống xuống khó khăn trắc trở không ngừng, kì thực vẫn luôn tại hắn trong không khí. Sở dĩ bước Quan Sơn mua đi sáo trang, cũng bất quá là vì lấy Khương thị tín dự suy nghĩ. Khương thị về sau muốn tiếp tục tại công xưởng ở trong có chỗ đứng, tín dự liền tuyệt không thể có bất kỳ tí vết.

Nếu như không phải như vậy, lấy hắn tính tình, sớm liền trực tiếp động thủ.

Cũng chính bởi vì đã tính trước, hắn mới có thể lập đi lập lại nhiều lần địa khiêu khích Quan Sơn, nhắm trúng Quan Sơn tức hỗn hển, thay mình, cũng thay người nhà hung hăng xuất ngậm ác khí.

Nhưng mà, sự tình đến bây giờ, cũng không có kết thúc.

Quan Sơn hôm nay thức ăn lớn như vậy thua thiệt, tuyệt không có khả năng cam tâm nuốt xuống một hơi này, nói không chừng lúc nào liền sẽ ngóc đầu trở lại.

Trên đời này, chỉ có ngàn ngày làm trộm, không có ngàn ngày phòng trộm. Khương Viễn cũng sẽ không tùy ý như thế cái không ổn định nhân tố tiếp tục lưu giữ tại hạ đi, nhất định phải nhanh diệt trừ Quan Sơn, đem nguy hiểm bóp chết tại này sinh trạng thái.

Mặt khác, Quan Sơn bản thân, thực cũng bất quá là cái Đầy tớ mà phía sau thuê mướn Quan Sơn đối phó bọn hắn, mới thật sự là địch nhân. Khương Viễn đời trước sớm đã đem hết thầy tra được rõ ràng, hiện nay làm lại một lần, tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua cái kia hậu trường hắc thủ.

Mà muốn làm đến cùng những này, việc cấp bách, chính là mau chóng đề cao mình thực lực.

Hai cổ U Ảnh thích khách không đủ, hắn cần càng thêm cường đại chiến đấu lực.

Trên tay hiện hữu tài liệu ở trong đầu hắn từng cái xẹt qua, không lâu lắm, Khương Viễn liền tuyển định mục tiêu. Lúc đầu, hắn còn muốn dùng những tài liệu kia đổi điểm linh thạch, nhưng hiện tại xem ra, chỉ có thể trước dùng xong.

Thay quần áo khác, hắn rất nhanh liền một lần nữa trở lại công xưởng, chuẩn bị qua nhà kho lấy tài liệu tài liệu.

Xuyên qua hành lang, bước vào hậu viện, Khương Viễn ngẩng đầu một cái, liền gặp Lý Tuấn phong Xích để trần thân trên ngói tại cửa kho trên mặt ghé đá, lộ ra trên lưng vết thương ghê rợn, chính phí sức địa cho vết thương thay thuốc.

Hắn nhắc nhắc lông mày, trong đầu giống như có một đạo điện quang hiện lên, trong nháy mắt đem trước sau sự tình liên hệ tới.

Buổi sáng, Lý Tuấn phong cùng phụ thân đã từng cùng một chỗ bị mười cái Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ Hắc Giáp chiến tu cuốn lấy, kết quả, hắn theo

Quan Son lúc chiến đấu, phụ thân chợt lao ra. Trong lúc này hắn là phát sinh một số hắn không có chú ý tới sự tình.

Hiện nay muốn đến, phụ thân có thể thoát khỏi vòng vây, chỉ sợ theo Lý Tuấn phong thoát ly không quan hệ.

Trên lưng cái kia đạo thương tổn, hắn là lúc ấy lưu lại.

Suy nghĩ kỹ một chút, giữa trưa tiệc ăn mừng bên trên, giống như cũng không có gặp Lý Tuấn phong.

"Thiếu gia?" Lý Tuấn phong chú ý tới Khương Viễn, vội vàng kinh ngạc chào đón, "Thiếu gia, ngài không phải đi về nghỉ sao?"

"Ngươi một mực đang nơi này?" Khương Viễn thuận miệng hỏi.

"Vâng. Thiếu gia hai ngày trước đưa tới tài liệu quá mức quý giá, không có tại cái này trông coi ta không yên lòng." Lý Tuấn phong đứng thẳng người, hoàn toàn như trước đây cung kính.

Bất quá, kinh lịch buổi sáng sự tình, hắn lại đối mặt Khương Viễn, tâm tình đã có biến hóa vi diệu. So với trước kia đơn thuần cung kính, hiện nay hắn, càng nhiều là kính nể.

Đồng thời nắm giữ lấy chiến đấu cùng luyện khí kỹ xảo, cũng đều như thế tài năng xuất chúng, trên đời này lại có thể có mấy người?

Khương Viễn nghiêng mắt nhìn hắn liếc một chút, bèn nhảy phát giác được bên trong biến hóa, tâm lý không khỏi nhất động.

Hắn ban đầu vốn là có bồi dưỡng Lý Tuấn phong suy nghĩ, chỉ là trước kia không có có tâm tư cũng không có thời gian, lúc này mới tạm thời coi như thôi. Mà bây giờ, không sai biệt lắm cũng là thời điểm.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn dứt khoát dừng lại tốc độ, quay người hỏi: "Ngươi chủ tu công pháp là cái gì?"

"Ách?" Lý Tuấn phong kinh ngạc nhìn Khương Viễn liếc một chút.

Nói như vậy, tu sĩ chủ tu công pháp đều là bí mật, không phải thân nhân hoặc là quan hệ cực thân mật người, là không có tư cách biết. Có chút tu sĩ xuất phát từ an toàn cân nhắc, thậm chí ngay cả thân nhân đều sẽ không nói cho.

Dù sao, trên đời này công pháp hoặc nhiều hoặc ít đều tồn tại thiếu hụt, tục xưng "Tráo Môn". Biết rõ đạo công pháp tên, chẳng khác nào biết rõ đạo công pháp thiếu hụt, vạn nhất bị người đứng bệnh hốt thuốc chuyên môn nắm lấy nhược điểm nhắm vào, vậy thì thật là có oan cũng không có chỗ tố

Khương Viễn lời này, thực đã coi như là mạo phạm. Biến thành người khác, chỉ sợ cũng không phải là kinh ngạc, mà chính là trực tiếp nổi trận lôi đình.

Bất quá, từ đối với Khương Viễn tín nhiệm, Lý Tuấn phong cũng không chút do dự: "Ta chủ tu công pháp là < Hạo Nguyên Kinh >>."

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Truyền kinh

...

> có thể một mực tu luyện tới linh đài cảnh, tại cấp thấp công pháp bên trong xem như so sánh không tệ.

Nó ưu điểm là cung cấp Nguyên Lực so sánh dồi dào, tu luyện lâu dài, còn có thể chậm rãi mở rộng Khí Hải. Khuyết điểm là tu luyện ra Nguyên Lực độ tinh thuần khá thấp, tại đại lượng điều động Nguyên Lực lúc, lực khống chế không đủ rất lợi hại dễ dàng xảy ra vấn đề.

Đồng dạng nguyên nhân, tu luyện bộ công pháp kia người, nếu như muốn đột phá linh đài cảnh, nhất định phải phục dụng một khóa ngưng tụ tập đan, đem Nguyên Lực một lần nữa thôi luyện một lần, nếu không đột phá tỷ lệ xa vời.

Bất quá, dù vậy, nó vẫn như cũ rất thụ Tán Tu hoan nghênh. Dù sao, Tán Tu có thể lấy được công pháp hữu hạn, nó tuy nhiên Trung Dung, nhưng thắng tại không có nguy hiểm, so với những cái kia có nhược điểm trí mạng công pháp mạnh hơn

Mà lại, tuyệt đại đa số Tán Tu đời này đều chưa hẳn có trùng kích linh đài cảnh thời cơ. Ngưng tụ tập đan tuy nhiên trân quý, nhưng chỉ cần nỗ lực tích lũy tiền, tổng còn có một tia hi vọng.

"Giống như là người phong cách." Khương Viễn nghe xong liền minh bạch, không khỏi khẽ gật đầu. Lý Tuấn Phong tính cách an tâm ổn trọng, sẽ chọn loại này Trung Dung ngay ngắn công pháp làm chủ tu công pháp cũng không ngoài ý muốn.

"Dùng người quen thuộc nhất phương thức vùng một kiếm cho ta xem một chút." Khương Viễn tiếp lấy đưa ra yêu cầu, không cho Lý Tuấn Phong đưa ra nghi vấn thời cơ.

Lý Tuấn Phong tuy nhiên nghi hoặc, nhưng vẫn là theo lời vùng một kiếm.

Khương Viễn xem hết, hơi suy tư, tâm lý liền có chủ ý: "Theo người tình huống, ta chỗ này ngược lại là có một bộ cao giai công pháp, vừa vặn thích hợp làm người chủ tu công pháp. Chỉ cần người nguyện ý, ta liền truyền thụ cho người."

"Thiếu gia? !" Lý Tuấn Phong bỗng nhiên trừng to mắt, không dám tin nhìn về phía Khương Viễn, "Ngài, ngài mới vừa nói là cao giai công pháp?"

Cao giai công pháp, cấp thấp công pháp, nhìn như chỉ kém một chữ, hiệu quả lại là một trời một vực.

Đơn cử đơn giản nhất ví dụ, cấp thấp công pháp nhiều nhất chỉ có thể tu luyện tới linh đài cảnh, trung giai công pháp, tối đa cũng chỉ có thể tu luyện tới Thiên Nhân Cảnh, mà cao giai công pháp, lại có thể tu luyện tới Thần Thông cảnh. Cái này bên trong chênh lệch to lớn, có thể thấy được lỏm đóm.

Càng đừng đề cập, cả hai tại tốc độ tu luyện cùng công pháp hoàn mỹ độ bên trên đồng dạng ngày đêm khác biệt, trân quý trình độ càng là không thể so sánh nổi.

Nếu như có thể đổi tu cao giai công pháp, hẳn tấn thăng linh đài cảnh tỷ lệ chỉ ít có thể đề cao đến cùng sáu mươi phần trăm!

Nghĩ đến Khương Viễn trong lời nói ý tứ, Lý Tuấn Phong liền kích động toàn thân run rẩy, nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt, càng là lộ ra khó mà che giấu khát vọng.

Dạng này ánh mắt, Khương Viễn không thể quen thuộc hơn được.

"Ta minh bạch " hẳn gật gật đầu, đối Lý Tuấn Phong biểu hiện không cho là đúng.

Hắn đời trước dù sao cũng là cái Đạo Tôn, mặc dù không có cố ý đi sưu tập công pháp, biết rõ đạo công pháp cũng là không ít. Loại kia cần muốn truyền thừa đỉnh cấp công pháp hẳn là không, cao cấp trung cấp Hạ Cấp Công Pháp lại rất nhiều, dùng để bồi dưỡng Lý Tuấn Phong tạm thời đủ.

Mang theo Lý Tuấn Phong đi đến một chỗ gò đất, Khương Viễn chỉ chỉ mặt đất: "Khoanh chân ngồi xuống, nhớ kỹ ta cho người biết yếu điểm. Đợi lát nữa ta hội trước dùng Nguyên Lực dẫn đạo người vận hành một chu thiên, người muốn trong lúc này nhớ kỹ Nguyên Lực Vận Hành Lộ Tuyến."

Lý Tuấn Phong đại não cơ hồ không có cách nào suy nghĩ, chỉ là cơ giới tính địa dựa theo Khương Viễn chỉ thị làm lấy động tác.

Khoanh chân ngồi tại trên mặt đất lát đá xanh, ý lạnh cấp tốc từ bắp đùi thấm thấu toàn thân, Lý Tuấn Phong một cái giật mình, bỗng nhiên tỉnh táo lại: "Chờ một chút! Thiếu gia! Ngài đã có Cao Cấp Công Pháp, hẳn là chính mình tu luyện mới là. Lý Tuấn Phong có tài đức gì..."

"Được " Khương Viễn sau đó tay đè chặt Lý Tuấn Phong bả vai, ngừng hẳn câu chuyện, "Ta tu luyện công pháp so cái này càng tốt hơn , người cũng đừng mò mẫm quan tâm. Tập trung chú ý lực, ta muốn bắt đầu."

Dù là đến bây giờ, Khương Viễn thần thái cũng cực kỳ bình tĩnh, giọng nói cũng không bình thường tùy ý, phảng phất hẳn thảo luận chẳng qua là ven đường tề Tề Thái, mà không phải trong mắt ngoại nhân trân quý tới cực điểm Cao Cấp Công Pháp.

Hắn cái bộ dáng này, ngược lại so trình trọng sự tình cam đoan càng làm cho người tin phục.

Chỉ ít Lý Tuấn Phong liền bình tĩnh không ít, chỉ là não tử vẫn có chút mộng. So Cao Cấp Công Pháp tốt hơn công pháp, đó là cái gì?

Bất quá, hắn lập tức liền không tâm tư nghĩ những thứ này. Theo Khương Viễn Nguyên Lực tràn vào, hắn chú ý lực trong nháy mắt tập trung đến cùng thể nội kinh mạch bên trên, lại cũng không rảnh quan tâm chuyện khác.

Hơi lạnh gió thu từ trong viện phát qua, Lý Tuấn Phong Xích trần lưng bên trên, bất tri bất giác xuất mồ hôi hột, liền căng cứng bắp thịt cũng bắt đầu run rẩy lên.

Sớm thành thói quen Nguyên Lực cưỡng ép thay đổi tuyến đường, đối kinh mạch tạo thành trùng kích phi thường lớn, quá trình không bình thường thống khổ, mà lại, sợ ý một chút liền có khả năng hội tổn thương kinh mạch . Bình thường mà nói, chỉ có sư đồ ở giữa, thực lực chênh lệch rất lớn, hai bên lại có thể hoàn toàn tín nhiệm tình huống dưới, mới có thể dùng loại phương thức này truyền thụ công pháp.

Bất quá, Khương Viễn tuy nhiên thực lực không bằng Lý Tuấn Phong, tại chừng không lực bên trên lại cao hơn rất rất nhiều, cũng không thể nào phi

sức liền hoàn thành dẫn đạo. Ngược lại là Lý Tuấn Phong biết rõ gặp nguy hiểm, như cũ lựa chọn hoàn toàn tín nhiệm thái độ, để hấn tương đương cảm khái.

Một khắc đồng hồ về sau, một chu thiên vận hành hoàn tất, Khương Viễn liền thu tay lại.

Tại vừa quan sát một lát, gặp Lý Tuấn Phong đã có thể tự mình tu luyện, hấn liền không có xen vào nữa hấn, tự hành lấy chìa khoá, tiến nhà kho bắt đầu chọn lựa tài liệu.

...

Lý Tuấn Phong vừa mở mắt, liền thấy đứng ở bên cạnh Khương Viễn.

Khương Viễn trên thân trang phục đã đổi thành càng thêm thoải mái dễ chịu trường bào, thiếu mấy phần lạnh lùng, nhiều mấy phần tiêu sái, nhìn một cái mô phỏng như ngọc thụ lâm phong, phiêu nhiên dục tiên.

Thiếu gia thật sự là biến quá nhiều

"Cảm giác như thế nào?"

Lý Tuấn Phong cũng sờ một chút, mới phản ứng được Khương Viễn là đang hỏi hấn, vội vàng từ dưới đất đứng lên.

"Nguyên Lực vận hành thông thuận, hấp thu thiên địa nguyên khí tốc độ so trước kia đề cao chỉ ít ngũ thành, ngưng tụ ra Nguyên Lực cũng không bình thường tinh thuần. Đương nhiên, theo thiếu gia Nguyên Lực khẳng định không thể so sánh "

Lý Tuấn Phong nói nói, hơi có chút cười hưng phấn đứng lên: "Tóm lại một câu, công pháp này đơn giản quá tuyệt! Chờ ta đem nguyên bản tích lũy Nguyên Lực toàn bộ tinh luyện một lần, tấn thăng linh đài cảnh nắm chắc càng lớn hơn "

"73%."

Lý Tuấn Phong ngờ ngác.

"Tấn thăng linh đài cảnh tỷ lệ." Khương Viễn liếc hấn một cái, nhàn nhạt bổ sung một câu.

"Cái này, cao như vậy?"

Lý Tuấn Phong con mắt trong nháy mắt tròn thật lớn, kinh hi cơ hồ chân tay luống cuống.

Hấn cơ hồ là bản năng tin tưởng Khương Viễn phán đoán. Cái tỷ lệ này, tại Tấn Tu bên trong đã cao đến khủng bố. Trước kia, đây là hấn nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Lúc trước, tại lựa chọn 《 Hạo Nguyên Kinh 》 làm chủ tu công pháp thời điểm, hấn liền đã làm tốt tiêu tốn mười mấy hai mươi năm rèn luyện Nguyên Lực dự định. Ai có thể nghĩ tới, kinh hi thế mà đến đột nhiên như vậy?

"Thiếu gia! Ta... Ta..." Lý Tuấn Phong đỏ lên mặt, kích động vỗ đầu bứt tai, không biết nên làm sao biểu đạt chính mình lòng cảm kích.

Lúc này hấn, tựa như cái đạt được âu yếm đồ chơi hài tử, mặt tràn đầy hưng phấn, toàn thân trên dưới đều tràn ngập nóng lòng muốn thử, giống như không có làm những gì, liền lắng lại không có tâm lý kích động giống như.

Khương Viễn đem đây hết thảy nhìn ở trong mắt, thần sắc lại bình tĩnh như trước.

Dạng này biểu lộ, hấn nhìn đến rất rất nhiều.

Đối với tu sĩ mà nói, công pháp, vũ khí trang bị, chiến kỹ, đây đều là ắt không thể thiếu. Nhưng là, tốt công pháp vũ khí cùng chiến kỹ, thường thường đều nắm giữ tại trong tay cường giả, người yếu muốn có được, lại khó khăn trùng điệp.

Bởi vậy, càng cao cấp công pháp, càng cao cấp chiến kỹ cùng vũ khí trang bị, thì càng trân quý khó được.

Cũng chính là bởi vì dạng này, hấn đời trước tuy là Tấn Tu, cũng y nguyên có thể bằng vào luyện khí Đại Tông Sư thân phận lẫn vào như cá gặp nước, thu hoạch được số lớn tùy tùng. Những cái kia thủ hạ, đạt được hấn ban thưởng đồ vật lúc, cũng đều là không sai biệt lắm biểu lộ.

Chỉ là, những người kia, là thật cảm kích, vẫn là mặt ngoài cảm kích, tâm lý lại đang mắng hấn, liền không nói được

Khương Viễn ngẩng đầu lên, phảng phất vừa ý đời chính mình, mắt trong nháy mắt có một đạo hàn mang chột lóe lên, nhanh đến cơ hồ để cho người ta tưởng rằng ảo giác.

Đời này, hấn tuyệt sẽ không tái phạm theo đời trước một dạng sai!

Bất quá, chỉ ít, hấn biết trước mắt người này là có thể tín nhiệm.

Khương Viễn nhìn về phía Lý Tuấn Phong, gặp hấn vẫn đang xoắn xýt, khóe miệng nhỏ bé không thể nhận ra lộ ra mỉm cười: "Ta muốn đi giết Quan Sơn. Ngươi có hay không đảm lượng cùng đi?"

Lý Tuấn Phong sững sờ, lập tức mắt bỗng nhiên tuôn ra một trận cuồng quang.

Hắn bỗng nhiên lui ra phía sau một bước, "Ba" một cái một chân quỳ xuống, ngữ điệu âm vang hữu lực: "Nhưng bằng thiếu gia phân công!"

Hai tay của hắn ôm kiếm, cái cảm hơi hơi nắm chặt, thần sắc trịnh trọng phảng phất tại tuyên thệ.

Cặp kia lẫm nhẫm trong đôi mắt thiêu đốt lên lửa cháy hùng hực, phảng phất chỉ cần Khương Viễn một câu, hắn liền đem vượt mọi chông gai, thẳng tiến không lùi!

"Ha-Ha tốt!"

Khương Viễn cười dài một tiếng, tâm tình bỗng nhiên nhẹ nhõm không ít.

Hắn vỗ vỗ Lý Tuấn Phong bả vai: "Đứng lên đi Ta tin tưởng ngươi quyết tâm. Bất quá, tại đi, chúng ta còn chuẩn bị một chút mới được. Đi theo ta!"

Giải thích, hấn mãnh liệt xoay người, chân động ống tay áo, nhanh chân hướng viện đi ra ngoài, Khoan Bào vảy dài, bóng lưng tiêu sái Như Phong.

"Vâng, thiếu gia!"

Lý Tuấn Phong liền vội vàng đứng lên, nhanh chân đuổi theo.

"Đúng, thiếu gia. Ngài cho ta công pháp tên gọi là gì?"

"《Huyền Nguyên Chính Kinh》."

Tiếng nói chuyện bên trong, hai người thân ảnh dần dần từng bước đi đến, rất nhanh biến mất ở bên ngoài hành lang bên trong.

...

Gần hoàng hôn, chân trời nhiễm lên một vòng hồng quang.

Quang mang thấp thoáng hạ bình dân Luyện Khí Phòng nhếch lên mái hiên phảng phất cũng khoác lên một tầng hồng quang, bỗng dưng nhiều mấy phần ấm áp.

Mà giờ khắc này, vốn nên không ai bình dân Luyện Khí Phòng bên trong, lại đèn sáng.

Lâm Hồng Minh tóc rối bù, cầm trong tay khăn mặt cùng cái chổi, đang cúi đầu cẩn thận dọn dẹp Luyện Khí Phòng.

Những này vốn nên từ luyện khí học đồ làm sự tình, từ hấn làm Đến, lại như cũ làm nghiêm túc mà cẩn thận, không thấy nửa điểm qua loa.

Khương Viễn mang theo Lý Tuấn Phong bước vào Luyện Khí Phòng, nhìn thấy một màn này, không khỏi thiếu thiếu mi: "Lâm sư phụ?"

"Thiếu gia?" Lâm Hồng Minh sững sờ, lập tức bỗng nhiên buông xuống đồ, vật nghênh tới, thái độ cung kính bên trong lộ ra mười phần nhiệt tình, "Thiếu gia ngài gọi ta Lão Lâm là được. Có cái gì ta có thể giúp đỡ bạn bực, thiếu gia cứ việc phân phó."

Hai ngày qua này, thông qua quan sát thiếu gia luyện khí, hấn rõ ràng cảm giác được tự thân đề cao, thậm chí mơ hồ có chạm đến hàng rào cảm giác. Dạng này thời cơ, đến bao nhiêu lần hấn cũng sẽ không ngại nhiều

Lâm Hồng Minh trong mắt lóe ánh sáng, nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt ẩn ẩn lộ ra chờ mong.

Khương Viễn thượng hạ dò xét hấn liếc một chút, ánh mắt lóe lên một vòng suy nghĩ sâu xa.

...

/...

Chương 26: Bảo kiếm tàng phong

...

Lâm Hồng Minh tâm tư, Khương Viễn đại khái có thể đoán được.

Thân là Luyện Khí Sư, có dạng này tâm tư không gì đáng trách, hắn cũng sẽ không bài xích.

Duy nhất đáng giá cân nhắc là, tại phần này nhiệt tình phía dưới, Lâm Hồng Minh trung tâm đến tột cùng có mấy phần.

Hắn cũng không muốn chính mình hao tâm tổn trí bồi dưỡng được nhân tài, sau cùng lại để cho người khác sử dụng.

Trải qua đời trước sự tình, hắn hiện tại đã rất khó hoàn toàn tín nhiệm một người. Chỉ có giống Lý Tuấn Phong dạng này, đã từng dùng sinh mệnh thủ hộ qua hắn, chứng minh qua chính mình trung thành người, hắn có thể hoàn toàn yên tâm qua bồi dưỡng.

Đương nhiên, hắn cũng không trở thành một gậy tre đổ nhào một thuyền người. Chỉ ít, hắn sẽ cho người một cái cơ hội, về phần có thể hay không bắt lấy, liền không có quan hệ gì với hắn.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn liền có quyết định.

Nhìn lấy Lâm Hồng Minh chờ mong ánh mắt, Khương Viễn khẽ vuốt cằm: "Giúp ta mở ra sổ một Luyện Khí Thất, ta sẽ chờ phải dùng."

"Vậy ta có thể hay không..." Lâm Hồng Minh xoa xoa xuất thủ, biểu lộ có chút tâm thần bất định.

"Có thể, ta vừa vặn cần người trợ thủ. Bất quá, người lớn nhất tốt thu thập một chút, còn có tóc..." Khương Viễn quét Lâm Hồng Minh liếc một chút, tiện tay chỉ chỉ đầu hắn phát, "Ghim lên tới."

"Vâng. Ta biết, thiếu gia."

Lâm Hồng Minh bị ghét bỏ cũng không tức giận, ngược lại hi ha hi hứng địa bận trước bận sau, trên mặt cười đến theo cúc hoa một dạng.

Không lâu lắm, sổ một Luyện Khí Thất liền bị mở ra, một đoàn người liền vào bên trong bắt đầu chuẩn bị đứng lên.

Khương Viễn đem trong nhẫn chứa đồ tài liệu từng cái lấy ra, đem bên trong cần trước xử lý tài liệu ném cho Lâm Hồng Minh xử lý, chính mình làm theo vội vàng làm sau cùng tính toán.

Luyện khí một chuyển này, luyện khí quá trình cố nhiên trọng yếu, nhưng trước đó tính toán đồng dạng là trọng yếu nhất.

Khác biệt tài liệu tổ hợp lại với nhau hội sinh ra hiệu quả gì, làm sao phối trộn, xử lý như thế nào mới có thể để cho tài liệu hoàn mỹ dung hợp, đạt được mình muốn kết quả... vẫn vẫn các loại, mỗi một chút cũng cần lập đi lập lại tính toán tài năng xác nhận. Đối với Luyện Khí Sư thực lực cùng kinh nghiệm đều là một cái cự đại khảo nghiệm.

Trừ cái đó ra, còn muốn cân nhắc tình huống ngoài ý muốn xuất hiện khả năng. Không phải vậy, chờ luyện khí quá trình bên trong xảy ra vấn đề suy nghĩ tiếp biện pháp, vậy liền muộn.

Đương nhiên, đây đều là giống Khương Viễn dạng này, có thể tự hành thiết kế mới Luyện Khí Sư mới cần làm, sẽ chỉ cần luyện khí bản vẽ máy móc làm lặp lại lao động Luyện Khí Sư, cũng không ở trong đám này.

"Cái kia... Thiếu gia, có cái gì là ta có thể làm?" Lý Tuấn Phong chân tay luống cuống địa đứng tại đây đất tài liệu bên trong, liền động một cái chân cũng không dám.

"Qua giữ cửa, đừng cho người khác tiến tới quấy rầy."

Khương Viễn không ngẩng đầu, thuận miệng phân phó một câu.

Lý Tuấn Phong nghe vậy lại đại thở phào, vội vàng ứng một tiếng, liền quay người rời đi Luyện Khí Thất, dẫn theo kiếm thủ tại cửa ra vào.

Lúc này, Khương Viễn sau lưng đỉnh đồng thau bỗng nhiên phát ra một trận vù vù.

Hắn quay đầu nhìn lại, liền phát hiện trước đó ném vào Huyền Kim Thạch đã hoàn toàn hòa tan.

Huyền Kim Thạch là một loại cấp thấp Kim hệ khoáng thạch, bề ngoài hắc sắc mang theo bất quy tắc kim sắc Tinh ban, là thích hợp nhất luyện chế phù văn kiếm kiếm phối tài liệu một trong.

Khối này Huyền Kim Thạch, hần chuẩn bị để dùng cho Lý Tuấn Phong luyện chế một thanh phù văn kiếm. Lý Tuấn Phong trước đó dùng chuỗi này, hần thực sự không để vào mắt.

Đi đến đỉnh đồng thau trước, Khurong Viễn đem sớm đã chuẩn bị kỹ càng nhiều loại tài liệu ném vào.

Chỉ gặp hần diện mạo trầm ngưng, bình tĩnh ném ra liên tiếp pháp quyết, động tác nhìn như tùy ý, lại một mực nắm giữ lấy đỉnh đồng thau bên trong hết thấy. Những tài liệu kia tựa như trong tay hần đồ chơi, hòa tan, dung hợp, biến hình, hiện ra đủ loại thật không thể tin biến hóa...

Bất quá thời gian qua một lát, một thanh trường kiếm liền xuất hiện tại đỉnh đồng thau bên trong.

Chuôi kiếm này toàn thân đen kịt, tạo hình trôi chảy ngắn gọn, chỉ có trên lưỡi kiếm hiện ra điểm điểm kim quang, hiện ra mấy phần không giống bình thường.

Khurong Viễn nhìn trường kiếm liếc một chút, lập tức một tay đưa tay về phía trước, một dẫn, đỉnh đồng thau bên trong trường kiếm tựa như nhận dẫn dắt, tự động bắn ra, một đầu đâm vào bên cạnh thối luyện trong ao.

"Từ "

Một tiếng nổ vang, thối luyện trong ao Thủy Khí bốc lên, qua một hồi lâu mới dần dần bình tĩnh trở lại.

Đến một bước này, kiếm phối luyện chế liền coi như là hoàn thành.

Một thanh phù văn kiếm tốt xấu, mấu chốt nhất cũng là kiếm phối cùng phù văn, bởi vậy, một bước này cực kỳ trọng yếu.

Hào kiếm phối, không chỉ có muốn có đầy đủ sắc bén độ, còn cần ưu tú Nguyên Lực khai thông tính năng, cái này sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến kiếm lực công kích cùng lúc công kích Nguyên Lực tiêu hao, cả hai thiếu một thứ cũng không được.

Đối với Luyện Khí Sư luyện khí trình độ là một cái rất đại khảo nghiệm.

Mà kiếm nghiệm kiếm phối chất lượng phương thức, cũng rất đơn giản.

Khurong Viễn trái tay nắm chặt chuôi kiếm, phía bên phải lập tức, tay phải cong lên ngón giữa, thuận thực tại trên thân kiếm nhẹ nhàng khẽ chụp.

"Tranh "

Một tiếng nhẹ nhàng êm tai vì vì âm thanh bỗng nhiên vang lên, giống như Thanh Tuyền nước chảy, theo Kiếm Thể run rẩy thật lâu không dứt, một mực tiếp tục năm sáu hơi thở mới dần dần tiêu tán.

"Lư tuyền âm?" Lâm Hồng Minh lỗ tai nhất động, mãnh liệt xoay người đứng lên, "Thiếu gia xuất thủ quả nhiên không phải tầm thường!"

Một minh Huyền đoạn, Nhị minh Thu Thiên, Tam minh Tích Vũ, bốn minh Thu Thủy, 5 minh Lư tuyền, đây là kiếm phối tính chất cơ bản nhất phán đoán tiêu chuẩn.

Chỉ có minh thanh tiếp tục năm hơi trở lên mới là Lư tuyền âm, nó đại biểu là kiếm phối luyện chế cực hạn, trong truyền thuyết từ tài liệu phối trộn đến cùng quá trình luyện chế toàn bộ hoàn mỹ, tài năng thành tựu Vô Cầu kiếm phối!

Đương Kim Thế Giới, thu thủy âm có lẽ còn có người được chứng kiến, Lư tuyền âm, lại sớm đã Thành truyền thuyết. Ai có thể nghĩ tới, hần hôm nay thế mà không hề có điểm báo trước địa kiến thức một lần?

Lâm Hồng Minh chỉ cảm thấy toàn bộ trong đầu đều quanh quẩn này nhẹ nhàng êm tai vì vì âm thanh, giống như thể xác tinh thần đều bị gột rửa một phen, sự kích động kia cảm giác cùng cảm giác hạnh phúc, đơn giản vô pháp dùng lời nói mà hình dung được.

Thật vất vả lấy lại tinh thần, hần nhìn không được ảo não vạn phần, vừa rồi xử lý tài liệu quá đầu nhập, thế mà bỏ lỡ thiếu gia luyện chế thân kiếm quá trình, thật sự là thất sách a thất sách!

Đây chính là lịch sử tính đại sự kiện, nếu có thể tận mắt chứng kiến, hần cho dù chết cũng không có tiếc nuối!

Bất quá, hiện tại cũng chưa muộn lắm.

Hần vội vàng cúi cúi con mắt, tập trung chú ý lực nhìn chăm chăm Khurong Viễn động tác.

Như thế một lát công phu, Khurong Viễn đã bắt đầu vẽ phù văn.

Chỉ gặp Khurong Viễn tay trái cầm kiếm, phải tay nắm lấy phù văn khoảng, ngồi bụt mô phỏng như nước chảy từ trên thân kiếm xẹt qua, mỗi một cái chuyển hướng, mỗi một cái dừng lại, mỗi vì run rẩy, tất cả đều tinh chuẩn không sai, kỳ diệu tới đỉnh cao. Tại hần dưới ngòi bút, từng mai từng mai hoàn mỹ phù văn nhanh chóng thành hình.

Không lâu lắm, thân kiếm trái phải hai mặt liền đều vẽ vẽ đầy bùa đồng, nguyên bản giản dị trường kiếm nhất thời nhiều mấy phần khí tức thần bí.

Lâm Hồng Minh thấy như si như say, tâm nhện không được cảm khái, nếu là hần lúc nào cũng có dạng này mức độ liền tốt

Một bên khác.

Khương Viễn cầm bút pháp tường một hồi, xác nhận phù văn trên thân kiếm đã không có cần bổ sung hoặc là sửa đổi địa phương, liền ngừng khoảng, tiện tay đem kiếm ném cho Lâm Hồng Minh, để hần làm xong sau cùng xử lý về sau, thanh kiếm giao cho Lý Tuấn Phong.

Về phần hần chính mình, làm theo xoay người đi bận bịu việc khác chuyện.

Với hần mà nói, cho Lý Tuấn Phong luyện chế trường kiếm bất quá là thuận tay, không cần thiết chiếm đi quá nhiều tâm thần. Hần có càng nhiều, càng chuyện trọng yếu muốn làm.

Cùng hần bình tĩnh so sánh, cầm tới phù văn Kiếm Lâm Hồng Minh, nhưng trong nháy mắt đỏ lên mặt, kích động liên thủ đều run rẩy: "Hảo kiếm! Đây tuyệt đối là cực phẩm phù văn kiếm!"

Trong miệng hần liên tục thấp giọng hô, nhìn lấy chuỗi này phù văn Kiếm Nhân Thần tỏa sáng, tựa như nhìn thấy một cái làm điều làm bộ tuyệt thế mỹ nữ, yêu thích không buông tay mà thường thức một hồi lâu, mới rốt cục lấy lại tinh thần, nhớ tới Khương Viễn phân phó.

Nguyên Lực khai thông, cho phù văn bên trên bảo hộ tầng, Khai Nhận, liên tiếp trình tự làm việc kết thúc về sau, mới mẽ xuất hiện phù văn kiếm khí hơi thở càng thêm nội liễm, liền liền mặt ngoài phù văn đều hoàn toàn biến mất, trở nên càng thêm không đáng chú ý.

Nhưng mà, Lâm Hồng Minh rất rõ ràng, đây mới thực sự là phong mang nội liễm, Đại Xảo Bất Công. Tại hần thấy qua phù văn trong kiếm, không còn một thanh kiếm, có thể theo chuỗi kiếm này một dạng để Tâm say Thần mê.

Hần si mê nhìn lấy phù văn kiếm, qua rất lâu rất lâu, mới thở dài ra một hơi, nhận mệnh mở ra Luyện Khí Thất môn, thanh kiếm giao cho Lý Tuấn Phong.

...

Luyện Khí Thất môn đã một lần nữa đóng lại, Lý Tuấn Phong nhìn lấy trong ngực phù văn kiếm, lại còn có chút không có kịp phản ứng.

Đạt được Cao Cấp Công Pháp 《Huyền Nguyên Chính Kinh》 vui sướng còn không có tán đi, liền lại có một cái đĩa bánh nện xuống Đền, nện đến hần có chút choáng.

Hần cảm thấy mình cần yên lặng một chút.

Chăm chăm lấy trong tay phù văn kiếm nhìn nửa ngày, Lý Tuấn Phong cuối cùng vẫn là không có thể chịu ở, duỗi tay nắm chặt chuỗi kiếm.

Trong nháy mắt, một loại cùng nguyên bản trường kiếm hoàn toàn khác biệt cảm giác nổi lên trong lòng.

Không phải huyết mạch tương liên loại hình huyền diệu khó giải thích cảm giác, mà là một loại khó nói lên lời thoải mái dễ chịu cảm giác, không có một chỗ không thỏa đáng, không có một chỗ không thoải mái, hoàn mỹ... Thật giống như chuỗi kiếm này là chuyên môn vì hần chế tạo riêng.

Hần không biết là, hần cái này thoáng một cái đã qua ý nghĩ, đã đến trong lúc vô tình đắm bên trong chân tướng

Lúc này Lý Tuấn Phong căn bản không có cách nào suy nghĩ, hần cơ hồ là bản năng nâng lên cánh tay, cùng bình thường luyện kiếm lúc một dạng, vô cùng thông thuận địa vung ra một kiếm.

Nguyên Lực theo chuỗi kiếm tràn vào thân kiếm, từng mai từng mai phù văn màu vàng bị trong nháy mắt thấp sáng, tách ra trận trận lưu quang, cùng lúc đó, một đường kim sắc kiếm mang trên không trung lóe lên một cái rồi biến mất.

Trong chớp mắt, một đạo thâm thúy kiếm ngân xuất hiện tại ngay phía trước Huyền Thiết trên mặt tường. Kiếm ngân biên giới, nhỏ bé không thể nhận ra nguyên lực ba động chậm rãi tản mạn ra.

Đó là hần sớm đã vô cùng quen thuộc, chính hần nguyên lực ba động.

Lý Tuấn Phong ánh mắt rơi vào đạo này kiếm ngân bên trên, yên lặng nhìn thật lâu, mắt bỗng nhiên bộc phát ra nóng rực quang mang.

Liền Huyền Thiết mặt tường đều có thể lưu lại sâu như vậy kiếm ngân, chuỗi kiếm này lực công kích vượt xa khỏi hần tưởng tượng.

Cho đến lúc này, hần mới ý thức tới, chuỗi kiếm này đến tột cùng có cỡ nào xuất sắc. Không có, có lẽ hần là dùng trắc tuyệt bất phàm để hình dung mới đúng.

Vừa rồi đạo kiếm quang kia lại nhanh lại vững vàng, mà lại vô thanh vô tức, liền tối thiểu nhất âm thanh xé gió đều không có, dù là là chính hần, đều hoàn toàn không có kịp phản ứng. Trong chiến đấu, có dạng này một thanh kiếm, tuyệt đối là như hổ thêm cánh, chiến đấu lực chí ít có thể tăng vọt 5 đến cùng bảy thành.

Có một thanh kiếm này nơi tay, coi như để hấn từ bỏ sáo trạng toàn diện tăng phúc hiệu quả hấn cũng nguyện ý.

Có chuôi kiếm này, coi như để hấn theo Quan Sơn chính diện ngành hám, hấn cũng có nắm chắc không rơi vào thế hạ phong!

Lý Tuấn Phong vuốt ve thân kiếm xuất thủ đều có chút run rẩy.

Đã từng mong muốn không thể thành Cao Cấp Công Pháp, vũ khí cực phẩm, cái này đến cái khác xuất hiện, để hấn chiến đấu lực tăng gấp tăng vọt đồng thời, cũng làm cho hấn như rơi vào mộng, có loại mãnh liệt cảm giác không chân thật.

Mà hết thấy này, đều là cùng một người cho.

Lý Tuấn Phong cầm kiếm xuất thủ bỗng nhiên nắm chặt, ánh mắt sắc, từ hoảng hốt một chút xú trở nên kiên định.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Nam hoàng Văn Thị

...

Sắc trời tối lại sáng, bất tri bất giác, một đêm thời gian lặng lẽ trôi qua.

Lúc tờ mờ sáng, Sơn Ứng chiến đoàn trụ sở đã sớm địa não nhiệt lên.

Tiếng hò hét, tiếng ồn ào xuyên thấu qua tường viện ầm ầm truyền đến, hòa tan trong nội viện ngưng trệ bầu không khí.

"Văn công tử, Quan Sơn vô năng, cô phụ công tử tín nhiệm. Cái này mai ngưng tụ tập đan, ngài vẫn là thu trở về đi "

Quan Sơn hai tay nâng cái kia trang bị ngưng tụ tập đan bạch ngọc Bình Sứ, sắc mặt khó coi địa cúi đầu, thanh âm có chút không lưu loát.

Vị này từ trước đến nay làm phong cường ngành lấy xưng Sơn Ứng chiến đoàn đoàn trưởng, giờ phút này thái độ lại yếu ớt địa gần như thần phục.

Tại hấn bên trên thủ vị trí, đang ngồi lấy một cái dung mạo Tuấn tú công tử trẻ tuổi, khí độ cao quý vô cùng.

Hấn nhìn qua bất quá mười sáu mười bảy tuổi, cũng đã có Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ thực lực, một thân Nguyên Lực hùng hậu vững chắc, tuổi còn nhỏ liền đã có bất phàm khí thế.

Nhìn kỹ lại, trên người hấn hoa phục đều là thêu lên ám văn, hành động ở giữa ầm ầm lóe lưu quang, lại toàn bộ là so sánh giá cả hoàng kim phù văn vải, liền liền bên hông treo phôi sức, đều là Linh Ngọc. Cái này một thân đưa làm được, tối thiểu đến một hai ngàn Kim thù.

Rất lợi hại hiển nhiên, Quan Sơn trong miệng vị này Văn công tử, xuất thân lai lịch nhất định bất phàm.

Sau lưng hấn, còn đứng lấy hai cái Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ hộ vệ.

Bọn họ thân mang ám lam sắc Chiến Khải, đáng người gầy gò, ánh mắt lại sắc bén dị thường, quanh thân huyết quang ầm ầm, sát khí lượn lờ, lộ ra khí tức nguy hiểm, xem xét cũng là tại nguy hiểm nhất trong hoàn cảnh tới luyện ra, trong tình anh tinh anh.

Sơn Ứng chiến đoàn những chiến đó tu cùng bọn hấn so sánh, liền như là gà con non nớt vô hại.

Quan Sơn không chút nghi ngờ, một khi hấn biểu hiện ra cái gì dị thường, hai người này đều sẽ không chút do dự xuất thủ. Dù là hấn có được Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thực lực, tại cái này trước mặt hai người, chỉ sợ cũng tuyệt đối chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

"Người mới vừa nói người trẻ tuổi kia, gọi là Khương Viễn đúng không?"

Đại khái là Quan Sơn lời nói gây nên Văn công tử chú ý, hẳn thường thức chén trà xuất thủ có chút dừng lại, không chỉ có không có tiếp Quan Sơn trong tay ngưng tụ tập đan, ngược lại hỏi Khương Viễn.

"Vâng. Khương Viễn là con trai của Khương Định Sơn, nguyên lai nghe nói là cái hoàn khổ, ai ngờ thể mà thâm tàng bất lộ. Ta nhìn Khương thị công xướng bên trong mấy cái kia Luyện Khí Sư, đối Khương Viễn thái độ, thậm chí so với Khương Định Sơn còn muốn cung kính."

Quan Sơn không dám giấu diếm, một năm một mười địa nói ra.

"Có ý tứ "

Văn công tử lông mày nhướn lên, lộ ra một tia hứng thú ý cười.

Nguyên lai tưởng rằng bất quá là làm việc nhỏ, hiện nay xem ra, ngược lại là trở nên thú vị một điểm.

"Văn công tử, ngưng tụ tập đan..." Quan Sơn nâng ngưng tụ tập đan, chần chờ mở miệng.

Văn công tử nghiêng mắt nhìn cái kia bạch ngọc Bình Sư liếc một chút, vô tình nói ra: "Hôm nay bản thiếu gia tâm tình tốt, liền không so đo với ngươi. Ngưng tụ tập đan không dùng xong, ngươi mặc kệ dùng phương pháp gì, chỉ cần đem nhiệm vụ hoàn thành là được."

"Cái này. . . Đến tốt cùng nên làm cái gì, còn mời Văn công tử chỉ thị."

"Cái này đều dùng ta dạy cho ngươi?" Văn công tử không kiên nhẫn nhử nhử mày, "Minh không được liền đến tối, trực tiếp che mặt giết đi qua cũng tốt, ở nửa đường mai phục cũng được, đầu gì, hạ độc đều được. Loại sự tình này đừng nói ngươi chưa từng làm"

Hắn ngừng khí hơi hột, phảng phất trong mắt hắn, hủy đi Khương thị không đáng kể chút nào. Giọng nói kia, tựa như chỉ là nói ngày mai Com trưa ăn cái gì một dạng.

Nghe nói như thế, Quan Sơn toàn thân run lên, không tự chủ được cúi đầu nói: "Vâng, tại hạ minh bạch."

Quan Sơn sẽ không quên, trước mắt người này tuy nhiên xuất thân cao quý, nhìn cũng khí độ bất phàm, nhưng ở bên ngoài danh tiếng có thể không thể nào tốt.

Toàn bộ nam hoàng thành phạm vi bên trong, người nào không biết "Đồng Tam công tử" danh hào?

Thân là nam hoàng Văn Thị dòng chính con thứ ba, người này từ xuất sinh lên liền thân phận tôn quý, hưởng có vô số thường nhân khó có thể tưởng tượng tư nguyên. Mà bản thân hắn thiên phú cũng xem là tốt, tuổi còn trẻ liền có Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ tu vi, tại thế hệ trẻ tuổi bên trong cũng coi là cái nhân vật.

Chỉ có như vậy người, lại vẫn cứ là cái bạo ngược tính tình. Phạm là gây người này, dù là chỉ nói là sai một câu, cũng có thể bị chết thể thảm vô cùng.

Ý vào xuất thân, người này tại nam hoàng thành có thể nói là hoành hành không sợ, không biết bao nhiêu người đối với hắn giận mà không dám nói gì, sợ trở thành hắn mục tiêu kế tiếp.

Mà hắn Quan Sơn, thậm chí ngay cả giận mà không dám nói gì tư cách đều không có.

Đừng nói hắn, liền liền toàn bộ Sơn Ưng chiến đoàn, người này muốn diệt lời nói, cũng chính là một câu sự tình.

May mắn người này hôm nay tâm tình tốt, bằng không hắn hiện tại chỉ sợ phiền phức lớn.

Trong lúc nhất thời, Quan Sơn tâm lý may mắn không thôi.

"Quan Sơn, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi. Ngươi lần này chỉ có một ngày thời gian, sau một ngày, nếu như còn chưa hoàn thành nhiệm vụ..."

Văn công tử thiếu thiếu mi, nhìn về phía Quan Sơn biểu lộ lộ ra thâm ý.

Quan Sơn nhất thời một cái giật mình, vô ý thức thân thể thẳng tắp, liền thanh bảo đảm nói: "Văn công tử, ngài yên tâm, lần này tuyệt sẽ không còn có sai lầm!"

"Như vậy cũng tốt. Đi thôi "

Văn công tử tùy ý địa phát phát tay, lập tức nâng chén trà lên, nhàn nhạt nhấp một thanh.

Quan Sơn tranh thủ thời gian thi lễ, khom người thể lui về phía sau.

Ái ngờ, đúng lúc này, bỗng nhiên có nói âm thanh từ nơi không xa truyền đến.

"Sách cái này cái gì trà, khó như vậy uống?"

Thanh âm này bình thản không có gì lạ, nghe tựa như là tùy ý phàn nàn một câu, nhưng tại hiện nay tình huống dưới, cũng giống như tại bình mà sấm sét.

Quan Son tâm lý hơi hồi hộp một chút, trong nháy mắt nhắc lên mười hai vạn phần cảnh giác.

"Người nào? !"

Hắn mãnh liệt xoay người rút kiếm, mũi kiếm trực chỉ thanh âm đến chỗ.

Cùng lúc đó, Ngưng Nguyên cảnh đình phong uy thế giống như như gió lốc bỗng nhiên khuếch tán. Nhất thời, ngay ngắn nghiêm nghị bay lên, phảng phất liền ánh đèn đều trở nên trở nên ảm đạm.

Theo uy thế lan tràn, cách đó không xa trong khách sảnh, một người mặc trường bào màu xanh bóng người nhất thời trở nên dễ thấy đứng lên.

Người này tùy ý ngồi tại bàn tròn về sau, chính nhúu mày nhìn trong tay này chén trà nhỏ, tựa hồ có chút hồi hận vừa mới ném này một thanh.

Nhìn hắn này thái độ, hiển nhiên, vô luận là Quan Son chất vấn, vẫn là trong phòng lan tràn uy thế, đều không có thể đối với hắn tạo thành bất kỳ khó khăn gì, nhân nhả thích ý liền đi theo nhà mình một dạng.

Dù là trong phòng bầu không khí đã ngưng trệ Địa Năng chảy ra nước, cũng ảnh hưởng chút nào không đến hắn quanh người, phảng phất có một đạo vô hình bình chương, đem cả hai hoàn toàn cách ly.

So với Văn công tử, trên người hắn trường bào chất liệu kiểu dáng đều rất lợi hại phổ thông, tại tùy tiện một nhà hiệu may bên trong đều có thể mua được. Nhưng mà, trên người hắn khí chất, lại cũng không có vì vậy mà có nửa phần kém, loại kia tự tin và tinh táo, loại kia tôn quý cùng đậm mực, so với Văn công tử Thăng đến không chỉ một bậc.

Cùng hắn so sánh, Văn công tử này một thân lông lẩy trang phục, ngược lại biến thành phô trương thanh thế.

Người này, coi như hóa thành tro, hắn đều biết.

"Khương Viễn!" Quan Son một mặt chấn kinh, "Người làm sao tiến đến? !"

Son Ưng chiến đoàn trụ sở bên trong có bao nhiêu trạm gác, thủ vệ có bao nhiêu sâm nghiêm không có người so với rõ ràng hơn.

Dù là hiện tại canh giờ còn sớm, đề phòng cũng sẽ không có nửa điểm buông lỏng, coi như là chính hắn, đều không có tự tin có thể không kinh động bất luận kẻ nào chui vào nơi này, Khương Viễn đến tốt cùng là làm sao làm được?

Hắn lại ở chỗ này ngồi bao lâu? Nghe được bao nhiêu?

Tỉ mỉ nghĩ lại, Quan Son nhất thời cảm giác sợ nổi da gà, không rét mà run, liền thân thể đều cứng ngắc.

Khương Viễn ngược mắt, thuận miệng nói: "Ta muốn vào, tự nhiên là tiến đến."

Nói, hắn rũ xuống đôi mắt, liếc qua sứ trắng chén trà bên trong màu xanh nhạt nước trà, lo lắng lấy các loại sự tình lần này kết thúc, hắn muốn hay không chính mình qua tìm khóa Linh Trà Thụ bồi dưỡng một chút.

Đời trước uống quen phía dưới tiến bên trên cực phẩm Linh Trà, lại uống loại này phổ thông Linh Trà, quả thực là loại tra tấn.

Hắn nhớ kỹ, khoảng cách Xuân Sơn trấn hai ngàn dặm Ngoại Hoàng Yamashiro, tựa hồ liền có một gốc trăm năm Linh Trà, hiện tại hắn là còn không có bị người phát hiện. Muốn hay không qua đào trở về?

Khương Viễn tầm mắt hơi khép, đường hoàng bắt đầu đi lên Thân

"Người chính là Khương Viễn? Con trai của Khương Định Sơn?" Văn công tử hơi hít mắt lại, thân thể vô ý thức ngồi thẳng mấy phần.

"Là ta."

Khương Viễn gật gật đầu, thái độ tùy ý địa tựa như là đang cùng người nhân thoại việc nhà.

Cách Đa Bảo Các, hắn ánh mắt tại Văn công tử trên mặt đi một vòng, chợt thu hồi, tâm lại âm thầm cười lạnh một tiếng.

Là hắn biết Khương thị phiền phức sẽ không như thế dễ dàng liền kết thúc, lại không nghĩ tới hôm nay thế mà còn có thu hoạch ngoài ý muốn.

Đời trước, hắn hoa trọn vẹn hai mươi năm, mới tra rõ ràng Khương thị sụp đổ chân tướng, lại hoa mười năm, mới rốt cục vì phụ thân cùng tỷ tỷ báo thù. Khi đó, phụ thân cùng tỷ tỷ hài cốt đã lạnh, chính hắn đều đã là linh đài cảnh hậu kỳ.

Mà tạo thành này hết thấy, cũng là trước mắt cái này cái công tử trẻ tuổi, nam hoàng Văn Thị dòng chính Tam Tử, đồng duệ hàm.

Hắn vốn định giết Quan Son về sau lại đi tìm hắn, ai ngờ hắn thế mà tự chui đầu vào lưới.

Xem ra, liền ông trời đều đứng ở bên phía hần.

"Can đảm không tẹ " đồng duệ hàm thiêu thiêu mi, mắt lướt qua một tia hàn quang.

Khương Viễn hành vi, hần thấy đã coi như là khiêu khích. Hần ngược lại là thật thật lâu không có đụng phải loại chuyện này, lâu đến tùy tiện người nào cũng dám đến gây chuyện!

Hần vẫn thật là không tin, chỉ là một cái Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu sĩ có thể lật ra cái gì sóng tới.

Coi như Quan Sơn đem Khương Viễn chiến đấu lực thổi đến lợi hại như vậy thì thế nào? Phía sau hần cũng còn có hai cái chánh thức từ trong núi thấy biến máu giết ra đến hộ vệ tại, chẳng lẽ lại Khương Viễn còn có thể mạnh hơn bọn họ?

Hần nghĩ như vậy thời điểm, đương nhiên sẽ không biết, chính mình đã sớm tại Khương Viễn tất sát trên danh sách.

Đồng duệ hàm trong lòng cười lạnh một tiếng, khoe miệng chậm rãi câu lên một tia quý dị đường cong: "Quan Sơn, ở xa tới là khách. Đã Khương công tử đã, người liền thay ta hảo hảo chiêu đãi chiêu đãi hần."

"Vâng, Văn công tử!"

Quan Sơn bỗng nhiên hoàn hồn, nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt bỗng nhiên toát ra hàn quang.

Văn công tử lời nói nhắc nhở hần, nơi này chính là hần địa bàn, là hần chiến đoàn. Hần có gì có thể lo lắng?

Hướng chỉ nơi này còn có Văn công tử tại, Khương Viễn hôm nay hần phải chết không nghi ngờ!

"Khương Viễn, người lại dám độc thân xông vào nơi này, thật không biết nên nói người là gan quá lớn vẫn là quá ngu." Quan Sơn cười lạnh một tiếng, "Nơi này chính là ta chiến đoàn trụ sở, Sơn Ưng chiến đoàn ba trăm chiến tu toàn ở chỗ này, người có chấp cánh cũng không thể bay. Chúng ta hôm nay liền đem thù mới hận cũ hảo hảo tính toán!"

"Thật là nên tính toán "

Khương Viễn khiêu mi, mắt lướt qua một tia nhỏ bé không thể nhận ra lãnh ý.

Hần hôm nay cũng là Lai sở sách . Bất quá, tính thế nào, liền không phải do Quan Sơn

"Cuồng vọng tự đại cũng phải có cái hạn độ!" Quan Sơn căn bản không có đem Khương Viễn lời nói để vào mắt, trên mặt cười lạnh càng sâu, "Lại chờ một lát, ta ngược lại muốn xem xem người còn thế nào phách lối được lên!"

"Người cùng hần nói lời vô dụng làm gì? Còn không mau một chút động thủ? !"

Văn công tử không kiên nhẫn thúc giục nói, ánh mắt kia, thật giống như Khương Viễn đã là cái người chết.

Quan Sơn nghe vậy, nhất thời không còn dám nói nhảm, dứt khoát hướng ra phía ngoài vung tay lên: "Người tới!"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Chuyên nghiệp đánh mặt

...

Vừa dứt lời, một đội Hắc Giáp chiến tu nhất thời từ cửa xông tới.

Những người này nhân số chừng mười hai cái, nhìn tu vi, tuy nhiên không giống ngày hôm qua dạng Một đám tất cả đều là Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, nhưng cũng là đều chiếm một nửa, khí thể nửa điểm không kém.

Bọn họ ăn mặc vẫn là hôm qua chiến giáp, đen kịt Chiến Khải dị thường cẩn trọng, tựa như binh sắt đầu giống như đem thân thể che phủ cực kỳ chặt chẽ, duy nhất hiện lộ bên ngoài con mắt hàn quang lấp lánh, toàn thân sát khí quanh quẩn.

Vừa vừa vọt vào, bọn họ liền khí thể hung hăng phóng tới Khương Viễn.

Mười hai chuôi trường đao cao cao giơ lên, sáng như tuyết lưỡi đao bên trên quang mang lóe lên, dài vài thước đao mang nhất thời xen lẫn liên miên, giữa trời chụp vào Khương Viễn, khí thể sắc bén vô cùng, để cho người ta khắp cả người thân thể lạnh.

Thân là Sơn Ưng chiến đoàn tinh anh chiến tu, am hiểu nhất cũng là hợp kích chi thuật, hiện nay vừa ra tay, Khương Viễn bên người đi có không gian đều bị hoàn toàn khóa kín, không có nửa điểm khe hở.

Khương Viễn đã muốn tránh cũng không được, không thể trốn đi đâu được.

Nhưng mà, đôi mắt đây hết thấy Khương Viễn, lại không có nửa điểm vẻ khản trương.

Nhìn lấy những đao mang đó, hán thậm chí còn chậm rãi thờ dãi: "Ai nói thật ra luôn luôn không ai tin."

Lúc này, Lưỡng Bạch sắc đao mang đã vượt qua mấy trượng khoảng cách, đến cùng Khương Viễn bên người, phảng phất lại sau một khắc, hán liền sẽ bị những này đao mang cắt thành toái phiến.

Quan Sơn vô ý thức híp híp mắt, lộ ra một vòng đũa cột giống như cười lạnh.

Văn công tử trên mặt cũng lộ ra vẻ hài lòng, phảng phất đã thấy Khương Viễn biến thành thi thể hình ảnh.

Trong điện quang hỏa thạch.

Một bóng người bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, ngăn tại Khương Viễn trước mặt.

Người này thân sắc cương nghị, lưng hồ sỏi eo, trên thân Âm Ngân sắc Chiến Khải tại dưới ánh đèn hàn quang sáng láng, toàn thân sát khí ảm ảm, hán mới vừa xuất hiện, sắc bén chiến ý liền phá thể mà ra, phong mang tất lộ.

Này một đôi ung trong mắt, càng là sát khí bốn phía.

Người này, không hề nghi ngờ, chính là Lý Tuấn Phong.

Trong chớp nhoáng này, cơ hồ tất cả mọi người ánh mắt đều bị hán cướp đi.

Văn Duệ Hàm sau lưng hai tên hộ vệ ánh mắt lóe lên, đồng thời điều chỉnh bên hông trường kiếm vị trí, đề cao cảnh giác. Lý Tuấn Phong thân thể bên trên phát ra khí tức, lại để bọn hán đều cảm giác được uy hiếp.

Trong chớp mắt, 12 Đao sáng như tuyết đao mang đã đến Lý Tuấn Phong trước mặt, tựa hồ lại sau một khắc, liền muốn cắt vỡ hán da thịt.

Vừa đúng lúc này.

Lý Tuấn Phong bỗng nhiên ngừng đầu, trường kiếm trong tay quét qua, sắc bén kiếm quang hiện lên, 12 Đao đao mang liền xem như giấy, bị dễ như trở bàn tay địa đánh nát, hóa thành vô số toái quang biến mất trong không khí.

Mười hai vị tinh anh chiến tu toàn lực nhất kích, mà ngay cả hán góc áo cũng chưa đụng được, liền bị tiện tay bị tiêu diệt.

Nhưng mà, cái này còn chưa kết thúc.

Chỉ gặp hán chân sau đạp một cái, thân hình bắn ra, như thiểm điện lướt về phía này mười hai cái chiến tu.

Sợi tóc màu đen phần khởi, trường kiếm vung ở giữa, đường đao kim sắc lưu quang lấp lóe.

Trong chớp nhoáng này, thời gian phảng phất đình trệ xuống tới, chỉ có cái kia đao bóng người màu đen như Linh Xà du tẩu, lại như hắc sắc Gió xoáy bao phủ, trong chớp mắt càn quét toàn trường.

Phút chốc về sau, hán thân ảnh lần nữa trở lại nguyên địa.

Tại trước người hán.

Mười hai cái chiến tu màu đồng cổ trên cổ cùng nhau xuất hiện một đạo vết máu, mười hai khóa đầu lâu không hề có điểm báo trước địa lần xuống, đầu khò cùng mặt đất chạm vào nhau, đình đình đang đang vang lên liên miên. Nhìn kỹ lại, đầu khò về sau, từng đôi hoảng sợ muôn dạng con mắt nổi lên mà ra, đạo đạo tơ máu lan tràn, hình dung đáng sợ.

Cùng lúc đó, mất đi lực lượng thi thể vô số cổ ảm ảm ngã xuống đất, máu tươi từ trong cổ chảy ra mà ra, như suối tuôn lan tràn, đem chung quanh nhiễm đến toàn màu đỏ tươi.

Cho dù thân kinh bách chiến chiến tu, nhìn thấy dạng này tràng cảnh, như cũ không tránh không có nhìn thấy mà giật mình.

"Lý Tuấn Phong?" Quan Sơn khoe miệng ý cười ngưng kết ở trên mặt, cứng đờ nhìn lên trước mặt vũng máu, tựa như không thể tin được chính mình con mắt.

Dưới tay hấn thể mà vừa đối mặt liền bị người giết chết?

Mười hai cái chiến tu, một nửa Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, một nửa Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, đối với hấn cấp độ này tu sĩ lại nói, xác thực cầu bắt thành uy hiếp, nhưng cũng không trở thành không chịu được như thế nhất kích a?

Bất quá ngắn ngủi nửa ngày thời gian, Lý Tuấn Phong thực lực làm sao có thể tăng vọt đến cùng loại trình độ này? !

Quan Sơn bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Lý Tuấn Phong, xem như hôm nay mới lần thứ nhất biết hấn.

"Nghĩ không ra, Xuân Sơn trấn loại địa phương nhỏ này, thế mà cũng có tốt như vậy chiến tu người kẻ tặc "

Văn Duệ Hàm ánh mắt sáng lên, trên mặt khó được có mấy phần nghiêm túc: "Người gọi Lý Tuấn Phong đúng không? Chỉ cần người nguyện ý cùng ta, ta hôm nay có thể tha cho người nhất mệnh."

Hấn nói lời này, lại là hoàn toàn không nhìn Khương Viễn cái này nguyên bản chủ nhân, hiển nhiên không có đem Khương Viễn để vào mắt, cũng hoàn toàn không cảm thấy Lý Tuấn Phong có khả năng cự tuyệt hấn.

Quan Sơn thần sắc hơi ngạc nhiên, vô ý thức mắt nhìn Văn Duệ Hàm.

Hấn còn không có từ vừa rồi trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, nghe được Văn Duệ Hàm lời nói, không biết làm sao lại nhớ tới ban đầu ở Khương thị luyện khí công xưởng bên trong phát sinh sự tình.

Lúc trước hấn cũng là như thế tràn đầy tự tin mời chào Lý Tuấn Phong, vốn dĩ cho rằng như vậy ưu việt điều kiện, Lý Tuấn Phong căn bản không có khả năng cự tuyệt.

Nhưng mà, sự thật lại hung hăng đánh hấn mặt.

Lý Tuấn Phong căn bản liền một tia dao động đều không có, hoàn toàn không nhìn hấn lời nói, phảng phất hấn nói ra điều kiện đối với hấn không có chút nào sức hấp dẫn một dạng.

Lý Tuấn Phong cùng hấn trước kia gặp được chiến tu hoàn toàn không giống. Quan Sơn thậm chí hoàn toàn không có có thể hiểu được loại này không khỏi diệu trung tâm.

Mà trước mắt một màn, phảng phất như là lúc trước một màn kia tái diễn.

Quan Sơn biểu lộ trong nháy mắt trở nên có chút vi diệu, không biết mình nên chờ mong Lý Tuấn Phong đồng ý, hay là nên chờ mong Văn công tử bị hung hăng đánh mặt.

Hấn không khỏi cũng là cảm thấy, Văn công tử rất không có khả năng đạt thành mong muốn.

Lý Tuấn Phong nghe được Văn Duệ Hàm lời nói, lông mày nhất động, vô ý thức nhìn về phía Khương Viễn.

Hấn đã sớm hạ quyết tâm đi theo Khương Viễn, tự nhiên không có khả năng bởi vì một câu nói kia liền sinh ra cái gì hai lòng. Nhưng hấn lại có chút sợ Khương Viễn không tin hấn.

Khương Viễn nghiêng mắt nhìn Văn Duệ Hàm liếc một chút, ngữ khí có chút hững hờ: "Thật sao? Văn công tử muốn muốn mời chào thù hạ ta, không biết có thể cung cấp điều kiện gì? Nếu là điều kiện quá thấp không thể được "

Văn Duệ Hàm nghe vậy, khoe môi nhất câu, ngữ điệu ngạo nghễ: "Chỉ cần ta Văn gia, liền có một bộ trung giai công pháp, hàng năm còn có thể nhận lấy một cái Hạ Phẩm Linh Thạch phụ trợ tu luyện. Ngoài ra, chỉ phải thật tốt giúp ta làm việc, tu hành phụ trợ đan dược tuyệt sẽ không thiếu."

Tại nam hoàng thành, sở hữu Linh Thạch Quảng Mạch đều nắm giữ tại Tam đại thế gia trong tay, cũng chỉ có đồng, sở, Hàn Tam đại thế gia, tài năng tài đại khí thô đến cùng cho thù hạ cung cấp linh thạch tu luyện.

Một cái Hạ Phẩm Linh Thạch, nếu như xuất ra qua bán lời nói, tối thiểu có thể bán được một trăm Kim thù trở lên, đừng phải cần dùng gấp, bán cái 130~140 Kim thù cũng không phải việc khó. Cái này đãi ngộ, toàn bộ nam hoàng thành đều tìm không ra càng tốt hơn.

Càng đừng đề cập còn có một bộ trung giai công pháp. Đối với Tân Tu lại nói, một bộ trung giai công pháp sức hấp dẫn thậm chí so linh thạch còn muốn lớn, dù sao linh thạch tích lũy một tích lũy luôn có thể mua được, trung giai công pháp lại căn bản là các Đại Thương trải trần điểm chỉ bảo, mỗi một bộ

đều là giả trên trời.

Dù là tu luyện bộ này trung giai công pháp, liền mang ý nghĩa đem Tráo Môn giao cho Văn gia, từ đó chỉ có thể nghe theo Văn gia mệnh lệnh, cũng nhiều là người nguyện ý.

Theo Văn Duệ Hàm, Lý Tuấn Phong hoàn toàn không có lý do gì cự tuyệt.

Mà Khương Viễn, đang nghe điều kiện như vậy về sau, cũng nên tự lấy làm xấu hổ, chủ động từ bỏ mới đúng.

Văn Duệ Hàm nâng chung trà lên, nhàn nhạt nhấp một thanh, khoe mắt đuôi lông mày đều tràn ngập ngạo nghễ.

Nhưng mà, hẳn trong dự đoán hình ảnh hoàn toàn không có phát sinh.

Khương Viễn nắm vuốt chén trà, hững hờ địa lúc ẩn lúc hiện, biểu lộ không có biến hóa chút nào. Nhìn kỹ lại, cặp kia tại dưới ánh đèn lóe ánh sáng nhạt trong đôi mắt, còn lộ ra như có như không trào phúng.

Ngược lại là Lý Tuấn Phong, có chút hơi ngạc nhiên địa thiếu thiếu mi, nhìn Văn Duệ Hàm liếc một chút.

Đôi trước kia, Lý Tuấn Phong nghe được loại lời này, tuyệt sẽ không có bất kỳ phản ứng nào, bởi vì với hắn mà nói, vô luận người khác cho cái gì đãi ngộ, hẳn đều khó có khả năng phản bội Khương gia.

Nhưng hôm nay, khi Văn Duệ Hàm nói ra câu nói kia thời điểm, hắn nhìn không được liền nhớ lại thiếu gia cho hắn cao giai công pháp (Huyền Nguyên Chính Kinh còn có trên thân Chiến Khải cùng vũ khí. Sau đó hắn nhìn không được liền đem cả hai so sánh một phen.

Kết quả là kinh người.

Coi như Lý Tuấn Phong không có cách nào hoàn toàn ước định ra cái này một thân trang bị giá trị, cũng biết những vật này tối thiểu là Văn Duệ Hàm cho ra điều kiện hơn gấp mười lần.

Lúc này lại nhìn Văn Duệ Hàm dương dương đắc ý biểu lộ, Lý Tuấn Phong trong mắt cũng nhìn không được mang lên đồng tình: Văn Duệ Hàm nhất định không biết nhà hắn thiếu gia có bao nhiêu tài đại khí thô, cũng nhất định không biết mình hiện tại biểu lộ có bao nhiêu buồn cười

Thay Văn Duệ Hàm mặc niệm ba giây đồng hồ

"Tuấn phong, ngươi thấy thế nào?" Khương Viễn biểu lộ y nguyên hững hờ.

"Lý Tuấn Phong đối thiếu gia trung tâm thiên địa chứng giám!"

Lý Tuấn Phong ánh mắt run lên, cũng không kiêng dè mặt đất dòng máu, trực tiếp quỳ một chân trên đất, thần sắc trịnh trọng vô cùng, còn kém trực tiếp thề thề.

Bởi vì động tác quá lớn, Âm Ngân Chiến Khải phát ra thanh thúy thanh vang, hợp lấy hắn âm vang hữu lực lời nói, trịch địa hữu thanh.

Câu nói này vừa ra, trong phòng không khí nhất thời có trong nháy mắt ngưng trệ.

Văn Duệ Hàm bung trà động tác cương tại nguyên chỗ, sắc mặt biến đến vô cùng khó coi.

Trên gương mặt kia, thật không thể tin, khó có thể tin, khó chịu, phẫn nộ... Dù loại tâm tình giống như điều chỉnh sắc bàn giao thể hiện ra, đặc sắc vạn phần.

Quan Sơn một cái giật mình, tâm lý mãnh liệt mà bốc lên đến một cái ý niệm trong đầu: Là hắn biết! Là hắn biết nhất định sẽ dạng này!

Không khỏi, hắn lại có một tia cười trên nỗi đau của người khác.

Bất quá, nhìn thấy Văn Duệ Hàm biểu lộ, nghĩ đến người này tính cách, hắn nhất thời liền không vui nổi.

"Đứng lên đi không cần dạng này, ta chưa bao giờ hoài nghi tới ngươi trung tâm."

Khương Viễn nhìn Lý Tuấn Phong liếc một chút, trong mắt chứa lấy ý cười.

Lý Tuấn Phong thở phào, vội vàng ứng thanh đứng lên, đứng hầu tại Khương Viễn bên cạnh thân, biểu lộ kính cẩn nghe theo.

Văn Duệ Hàm thấy thế, kém chút tức giận đến thổ huyết.

"Tốt! ! Rất tốt! Các ngươi thành công địa chọc giận ta!"

Văn Duệ Hàm bỗng nhiên buông xuống chén trà, nắm cùng mặt bàn chạm vào nhau phát ra "Phanh" một tiếng, nước trà nhất thời tràn ra tới.

Nước trà tung tóe đến cùng lộng lẫy phù vân vãi vóc bên trên, lưu lại một bao quanh vết bản, Văn Duệ Hàm lại phảng phất chưa tỉnh, chỉ thần sắc dữ tợn mà nhìn xem Khương Viễn, mắt bạo ngược chỉ khi tàn phá bữa bãi, ánh mắt kia khủng bố dị thường, tựa như một cái muốn nhắm người mà phệ đã thú.

"Hôm nay, ta nếu là không đem các người thịt từng khối từng khối kéo xuống Đền, ta liền không có họ Văn! !"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tính toán tổng nợ

...

"Quan Sơn, để người người toàn bộ tới! Ta muốn bắt làm sống!" Văn Duệ Hàm cười gằn nhìn về phía Khương Viễn, mắt hiện ra quỷ dị hồng quang, "Gãy tay gãy chân cũng không quan hệ, chỉ cần người sống là được. Ta muốn để hắc hắc hắc ném thử thân thể không bằng chết tự vị!"

Thoại âm rơi xuống, trong không khí đều phảng phất tràn ngập lên một cổ khát máu vị đạo.

"Văn công tử yên tâm, ta nhất định sẽ làm cho hắc 'Hắc hắc' còn sống!"

Nghĩ đến Khương Viễn bị ba trăm chiến tu vây khốn, gãy dựa lấy cầu xin tha thứ trắng diện, Quan Sơn tâm lý chính là trở nên kích động, trên mặt nhìn không được lộ ra dữ tợn ý cười: "Khương Viễn, ta ngược lại muốn xem xem, tại ta chiến đoàn ba trăm chiến tu vây công hạ người còn thể nào đắc ý được lên!"

"Thật sao?"

Khương Viễn nghiêng mắt nhìn hắc liếc một chút, biểu lộ bình thản, ánh mắt tựa như là đang nhìn một cái tôm tép nhai nhép.

"Sắp chết đến nơi còn dám mạnh miệng!" Quan Sơn cười lạnh.

Hắn nhận định Khương Viễn là đang hư trương thanh thế, căn bản không có đem Khương Viễn biểu hiện để ở trong lòng, trực tiếp quay đầu hướng ra phía ngoài rống một tiếng: "Người tới! !"

Rống xong, hắn liền đem đầu trật trở về, trào phúng nhìn về phía Khương Viễn, mặt mũi tràn đầy đắc chí vừa lòng.

Thanh âm hắn xuyên thấu qua cửa phòng hướng ra phía ngoài truyền qua, tại trống trải trong nội viện chậm rãi quanh quẩn.

Một hơi quá khứ.

Hai hơi quá khứ.

Ba hơi quá khứ.

Trong nội viện vẫn như cũ trống rỗng, người nào cũng không có.

Một trận thu gió thổi qua, cuốn lên từng mảnh khô héo lá rụng, có vẻ hơi điều hiu.

Quan Sơn đắc chí vừa lòng biểu lộ dần dần ngưng kết ở trên mặt, mắt nổi lên một tia kinh nghi.

"Chuyện gì xảy ra? !"

Hắn nhìn không được xông ra khỏi cửa phòng, hướng bốn phía nhìn lại.

Viện tử chung quanh, tường viện cao cao đứng vững, thanh sắc ngói lưu ly tại nắng sớm dưới lấp loè tỏa sáng. Ôn ào gào to âm thanh xuyên thấu qua tường viện ầm ầm truyền vào trong viện, Quan Sơn thậm chí có thể từ đó phân biệt ra được mấy cái quen tai thanh âm.

Hết thấy, nhìn giống như trước đó bình thường.

Nhưng mà, vốn nên nghe lệnh xuất hiện trong sân chiến tu lại một cái đầu chưa từng xuất hiện.

"Điều đó không có khả năng! Bọn họ không có khả năng không nghe theo ta mệnh lệnh!" Quan Sơn kinh nghi bất định, "Nhất định có chỗ nào xảy ra vấn đề!"

Hắn ánh mắt nhanh chóng từ chung quanh tường cao bên trên lướt qua.

"Đáng chết! Chẳng lẽ lại..."

Hắn bỗng nhiên khoát tay, trường kiếm trong tay bên trên lưu quang lấp lóe, một đường kiếm mang màu trắng rời khỏi tay, bỗng nhiên bay về phía giữa không trung.

"Bành "

Phảng phất đụng vào thứ gì, kiếm mang không hề có điểm báo trước địa bỗng nhiên vỡ vụn, hóa thành điểm điểm toái quang biến mất trên không trung.

Vốn nên không có vật gì địa phương, bỗng nhiên nổi lên từng con sóng gợn, mô phỏng như là sóng nước chậm rãi dập dờn mở đi ra.

"Cấm chế!" Quan Sơn đồng tử co rút lại, phảng phất thấy cái gì thật không thể tin sự tình, "Điều đó không có khả năng! Lớn như vậy phạm vi cấm chế, đến tột cùng lúc nào..."

Hắn không phải không gặp qua cấm chế, nhưng hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới, cấm chế phạm vi lại có thể lớn như vậy, lớn đến đem cả viện đều bao quát đi vào! Đây quả thực phá vỡ hắn tưởng tượng!

Huống chi, vừa rồi đạo kiếm quang kia, nhìn lấy hơi hốt, nhưng hắn trên thực tế đã dùng toàn lực, cứ như vậy, thế mà cũng chỉ là tại cấm chế bên trên kích thích một điểm gợn sóng. Cấm chế này phòng ngự lực đến mạnh bao nhiêu?

Mạnh như vậy cấm chế, lại được là ai mới có thể bố trí được đi ra? !

Tinh tế tưởng tượng, một cỗ ý lạnh nhất thời dọc theo xương cột sống chui lên Lai để hắn toàn thân đánh cái giật mình.

Khương Viễn nâng cảm lên nhìn lấy Quan Sơn phản ứng, khóe môi móm ra một tia vui vẻ ý cười.

Hiện đang phát sinh hết thảy, sớm tại hắn trong dự liệu.

Này phong tỏa cả viện cấm chế, cũng là hắn kiệt tác. Có cấm chế kia tại, trong nội viện ngoài viện liền bị hoàn toàn ngăn cách, trong viện động tĩnh truyền không đi ra, bên ngoài chiến tu căn bản sẽ không biết trong viện phát sinh cái gì.

Lấy trước mắt hắn thực lực cùng tu vi, này đã là hắn có thể làm được cực hạn, chỉ cần không đụng tới linh đài cảnh tu sĩ, cam đoan ai cũng vào không được, ai cũng ra không được.

Bất quá, bởi vì bố trí phạm vi thực sự quá lớn, hắn lại không có quá nhiều thời gian, hắn không thể không hi sinh cấm chế kéo dài tính, nhiều nhất một cái canh giờ, cấm chế này liền sẽ tự mình tiêu tán.

Bất quá, một canh giờ thời gian, với hắn mà nói đã dư dả.

Về phần bên ngoài những chiến đó tu, hắn giữ lại còn hữu dụng, chờ thu thập xong Quan Sơn cùng Văn Duệ Hàm, hắn tự nhiên sẽ chậm rãi xử lý.

Cười nháy ý quanh quẩn bên môi, Khương Viễn trên mặt không có vẻ đắc ý, cũng không có một tia tâm thần bất định, thủy chung trầm ổn bình tĩnh, phảng phất hết thảy đều đã tính trước kỹ càng.

Lý Tuấn Phong cảm kiểm đứng hầu ở bên, tâm lý đã chỉ còn lại có bội phục.

"Quan Sơn, còn không có lần trở lại cho ta!" Văn Duệ Hàm nhú mày nhìn lấy Quan Sơn, "Không có thấy qua việc đời cũng là không có thấy qua việc đời, một cấm chế đều có thể sợ đến như vậy."

Quan Sơn đánh cái giật mình lấy lại tinh thần, vội vàng ứng một tiếng đi trở về, động tác lại còn có chút cứng ngắc.

Văn Duệ Hàm nghiêng dò xét hắn liếc một chút, lập tức nghiêng đầu sang chỗ khác, cười lạnh nhìn về phía Khương Viễn: "Tiểu tử, ta không thể không thừa nhận, ngươi xác thực vượt quá ta đoán trước. Nhưng cũng vãn vãn như thế."

Hắn một bộ không có sợ hãi bộ dáng, thần sắc ngạo nghễ mà chắc chắn: "Có cấm chế tại, chúng ta tuy nhiên ra không được, các ngươi lại cũng giống vậy. Ba cái Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ thêm cái trước Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, đối cái trước Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ thêm một cái Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, kết quả không cần nói cũng biết."

"Văn công tử anh minh!" Quan Sơn mừng rỡ, Văn Duệ Hàm lời nói tựa như cho hấn rót vào một cái thuốc trợ tim, để hấn trong nháy mắt tìm về tự tin, "Chúng ta có bốn người, các người chỉ có hai cái, bên trong một cái còn chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, nên sợ là các người mới đúng!"

"Không tệ, các người đây là tự tuyệt đường lui."

Văn Duệ Hàm hát lên ống tay áo, cười lạnh nhìn lấy Khương Viễn, ánh mắt bề ngễ.

Nhìn lấy Văn Duệ Hàm bộ dáng này, Khương Viễn không khỏi chết lặng.

Hắn đương nhiên không biết làm không có nắm chắc sự tình. Đồi trước kinh lịch nhiều như vậy, hấn đã sớm minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là tuyệt đối không muốn khinh thị bất kỳ một cái nào đối thủ.

Mỗi lần xuất thủ, vì bảo đảm vạn vô nhất thất, hấn trước đó làm nhiều xuất thủ chuẩn bị, có chút thậm chí ngay cả một mực theo ở bên cạnh hấn Lý Tuấn Phong cũng không biết.

Đừng nói hiện tại không có ngoài ý muốn, liên tính là gì ngoài ý muốn, hấn cũng chỉ ít có ba loại trở lên phương án có thể giải quyết.

Thật không biết Văn Duệ Hàm đến tột cùng nơi nào đến tự tin

Khương Viễn buông xuống chống đỡ cái cầm xuất thủ, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía bên cạnh thân Lý Tuấn Phong: "Tuấn phong, ta nhìn có ngu như vậy sao?"

"Ngài nhìn không có chút nào xuẩn. Những cái kia cảm thấy ngài kẻ ngu dốt, mới là thật xuẩn." Lý Tuấn Phong khom người trả lời, biểu lộ chân thành tha thiết.

"A nói không tệ." Khương Viễn mỉm cười, hấn cũng là lần đầu tiên phát hiện, Lý Tuấn Phong thế mà như thế biết nói chuyện.

Văn Duệ Hàm hơi sững sốt một chút, lập tức giận tím mặt: "Cuồng vọng! Lại dám mắng ta ngu!"

Chọc giận phía dưới, hấn tức giận đến kềm chút cái ghế lan can tách ra nát.

"Công tử! Ta đến thay ngài giáo huấn một chút hấn!"

Quan Sơn trường kiếm trong tay xấn cái kiếm hoa, tràn đầy tự tin đứng ra.

"Tốt! Ta liền cho người một cơ hội." Văn Duệ Hàm cười lạnh, mắt lần nữa nổi lên quý dị hồng quang, "Cũng đừng lại thất thủ!"

"Ngài yên tâm tốt "

Quan Sơn đáp ứng một tiếng, lập tức nhếch môi, cười gần hướm đi Khương Viễn: "Tiểu tử, có nghe hay không? Chuyện cho tới bây giờ, người coi như đầu hàng cũng vô dụng! Chịu chết đi!"

Giải thích, hấn trường kiếm một dẫn, bỗng nhiên hướng Khương Viễn phóng đi.

Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong uy thế bỗng nhiên dâng lên, hợp lấy cuộn cuộn nguyên lực ba động, mô phỏng như sóng triều hướng chung quanh khuếch tán ra Lai trong phòng trang trí bốn hoa nhất thời không gió mà bay, đập chòn.

Người còn chưa tới, một đạo Sí Bạch kiếm mang đã lớn tiếng dọa người, như thiểm điện hướng Khương Viễn phóng đi, mắt thấy liền muốn vọt tới Khương Viễn trước mặt.

Lúc này, bóng người nhoáng một cái, một người bỗng nhiên ngăn ở Khương Viễn trước người.

"Muốn động thiếu gia nhà ta, đánh trước bại ta lại nói!"

Lý Tuấn Phong tiện tay bỏ ra trước mặt kiếm mang, trên mặt nổi lên một tia cười lạnh.

Nói, trong mắt của hấn hàn quang lóe lên, trên thân Ám Ngân sắc Chiến Khải một trận lưu quang lấp lóe, tính cả trường kiếm trong tay, cũng sáng lên phù văn quang hoa.

Cuộn cuộn sát ý thấu thể mà ra, trong chớp nhoáng này, Lý Tuấn Phong giống như Sát Thần chiếm hữu, sắc bén sát ý nhiếp đến người sợ mất mật.

Chỉ gặp hấn chân sau đạp một cái, thân thể tựa như một đạo hắc ảnh chảy ra mà ra, trong nháy mắt phóng tới Quan Sơn.

Ngấn ngùi trong nháy mắt, hai người liền đối diện đụng vào nhau, tia lửa bắn ra bốn phía bên trong, trong không khí nhất thời vang lên liên tiếp "Binh binh bang bang" binh khí giao kích âm thanh.

Khương Viễn hơi liếc mắt một cái, liền thả lỏng trong lòng.

Lý Tuấn Phong đòi tu Cao Cấp Công Pháp về sau, thực lực tăng trưởng cấp tốc, lại thêm hắc chế tạo riêng trang bị, hiện nay thực lực đã không thể so với Quan Sơn kém.

"Cùng lo lắng thủ hạ, không bằng lo lắng lo lắng cho mình đi Lưu Tam, Triệu Tứ, thay ta đem Khương Viễn bắt tới."

Văn Duệ Hàm mắt lạnh nhìn Khương Viễn, ánh mắt kia, tựa như đang nhìn một đầu đợi làm thịt cừu non.

Phía sau hắn một mực yên lặng không nói gì hai tên hộ vệ nghe vậy, nhất thời hướng phía trước bước ra một bước, cúi đầu lĩnh mệnh.

Theo một bước này bước ra, bọn họ quanh người huyết khí bỗng nhiên nồng nặc lên, nguyên bản thu liễm sát khí cũng trong nháy mắt này khuếch tán ra Lai băng lãnh thấu xương, cơ hồ có thể đem người đông cứng.

Bọn họ quanh người, phảng phất có thể nhìn thấy đỏ thắm hỗn hợp vụ khí, lộ ra cực kỳ nguy hiểm khí tức.

Văn Duệ Hàm nhìn không được căn dặn một câu: "Cẩn thận một chút, khác giết chết."

"Vâng. Thiếu gia."

Hai tên hộ vệ thái độ cung kính, được hành lễ về sau, liền quay người nhìn về phía Khương Viễn, mắt sát cơ lạnh thấu xương.

Không có một câu nói nhảm, bọn họ đưa tay liền quát ra bên hông trường kiếm, hóa thành hai hắc quang vô thanh vô tức phóng tới Khương Viễn.

Giữa bọn hắn cách xa nhau hai bước khoảng cách, rõ ràng không có bất kỳ cái gì giao lưu, phối hợp lại cực ăn ý, phảng phất biết đối phương muốn làm gì, xuất thủ cũng là một chiêu kỳ diệu tới đỉnh cao hợp kích.

Một kích này, không có mạnh Đại Thanh Thế, cũng không có mãnh liệt nguyên lực ba động, có, chỉ có nồng đậm đến cực hạn, cũng băng lãnh đến cực hạn sát cơ.

Đây là đại gia tộc chăm chú huấn luyện ra tử sĩ!

Cho dù còn cách hai trượng nhiều khoảng cách, Khương Viễn cũng cảm giác được uy hiếp.

"Thôi được, hiện tại cũng nên bắt đầu tính toán tổng nợ"

Khương Viễn đứng dậy, chấn động tay áo bày, khí thế bỗng nhiên phát sinh biến hóa.

Trước đó nhân nhả tùy ý toàn bộ biến mất không còn tăm tích, Khương Viễn trên thân, một cỗ nặng nề tức sát khí thế bỗng nhiên khuếch tán, phảng phất Ô Vân Tế Nhật, phong vân đột biến.

Trong chớp nhoáng này, liền trong phòng ánh đèn đều phảng phất âm thầm.

Thoại âm rơi xuống, hai màu xám đen bóng dáng như u linh từ trong bóng tối hiển hiện, trào nhận bắn ra, trong nháy mắt trên không trung giao thoa ra một mảnh lóe sáng hàn quang.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Huyền Âm Lưu Ly Hỏa

...

"Đình!" "Đình!" "Đình!" "Đình!" ...

Liên tiếp giao kích âm thanh bên trong, hai tên hộ vệ công kích một chút xúu chậm lại, còn chưa tới Khương Viễn trước mặt, liền bị ngăn ở nửa đường.

Mà làm đến đây hết thầy, rõ ràng là hai cổ bụi kim loại đen Nhân Ngẫu!

Chúng nó thân hình mạnh mẽ, tứ chi linh hoạt, từ xa nhìn lại, trừ này lóe hơi hơi kim loại sáng bóng xác ngoài, ngoại hình cơ hồ cùng người thật không khác, này thật dài trao nhận hàn quang lạnh thấu xương, sát khí tràn trề.

Chúng nó này hắc sắc thủy tinh khảm nạm con mắt lóe Vô kỵ chất lỏng lầy, bên trong một mảnh hoang vu đậm đặc, đột nhiên xem xét, lại so này hai cái huyết khí nồng đậm hộ vệ càng giống tử sĩ.

"Đạo Binh?"

Văn Duệ Hàm vẩy một cái lông mày, thoáng có chút kinh ngạc, chờ thấy rõ về sau, không khỏi lần nữa cười lạnh một tiếng: "Thế mà còn là hai cổ cực phẩm Đạo Binh, ta ngược lại thật ra có chút xem thường ngươi. Đáng tiếc, liền xem như cực phẩm, chúng nó cũng chỉ có Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ. Cứ như vậy, thế mà cũng muốn ngăn cản Lưu Tam cùng Triệu Tứ? Quả thực là trò cười!"

"Có thể hay không ngăn được, đến đánh bóng lại nói "

Khương Viễn một tay chấp sau lưng, thần sắc đậm đặc, hẹp dài trong đôi mắt lại tràn ngập tinh táo cùng tự tin.

Hắn bắt quả là như thế vừa đứng, một cổ bày mưu tính kế, tính trước kỹ càng tại cảm giác liền mờ mịt mà lên, phảng phất lại nguy hiểm cực thế, trong tay hắn đều có thể chuyển nguy thành an.

So với Văn Duệ Hàm ngạo nghễ cùng khinh miệt, người sáng suốt xem xét liền biết rõ ai cao ai thấp.

Nhưng mà, Văn Duệ Hàm tâm lý đã sớm bị lừa gạt tràn ngập, căn bản không có đem Khương Viễn lời nói để vào mắt, trực tiếp đem nó định nghĩa Thành phố trương thanh thế.

Hắn thấy, chính mình xuất thân nam hoàng Văn Thị, không chỉ tu vi cao hơn Khương Viễn, kiến thức nhãn lực mạnh hơn Khương Viễn, trên thân bảo bối càng nhiều, thực lực hoàn toàn có thể nghiền ép Khương Viễn, căn bản không có gì có thể lo lắng.

Văn Duệ Hàm ngồi tại trên ghế bành, thần thái vững như Bàn Thạch.

Tại Khương Viễn cùng Văn Duệ Hàm đối thoại đồng thời, hai cổ U Ảnh thích khách đã cùng hai tên hộ vệ quần quýt lấy nhau, mấy hơi thở công phu, liền đã lẫn nhau trao đổi mười mấy chiêu.

Hai tên hộ vệ không có chiếm được nửa chút lợi lộc.

Hai cổ U Ảnh thích khách trên thân cố nhiên lưu lại năm sáu đường tác hại hơn thật sâu thúi kiếm ngân, chính bọn hắn trên vai trên lưng Chiến Khải, nhưng cũng bị phá hư, lưu lại một hai đấm máu vết cào.

Đạo Binh ưu thế lớn nhất tại thời khắc này thể hiện phát huy vô cùng tinh tế. Đối với con người mà nói sâu có thể nhập xương, cơ hồ trí mệnh thương thế, đối Đạo Binh mà nói, bất quá chỉ là mấy đạo dấu vết mà liền thương cân động cốt cũng không bằng.

"Ngươi cũng không phải là muốn lấy thương đổi thương a?" Văn Duệ Hàm nhìn ra môn đạo, khoe miệng cười lạnh càng sâu, "Lưu Tam cùng Triệu Tứ có thể là gia tộc chúng ta chăm chú bồi dưỡng tử sĩ, dù là người dùng là Đạo Binh, lấy thương đổi thương cũng là không làm được."

Xem như tại hưởng ứng hắn lời nói một dạng, Lưu Tam cùng Triệu Tứ giống là căn bản không có chú ý tới mình thụ thương, công kích y nguyên hung hãn dị thường, căn bản không nhận nửa điểm ảnh hưởng.

Khương Viễn không nói chuyện, thần sắc vẫn như cũ đậm đặc.

Tại sau lưng của hắn, khép tại trong tay áo song đầu ngón tay khẽ run, một cổ như có như không thần thức ba động quần quanh mà lên, trong nháy mắt theo hai cổ U Ảnh thích khách cấu kết.

Thần Cơ dẫn dắt chi thuật, xuất thủ lần nữa.

Ngay trong nháy mắt này, U Ảnh thích khách phương thức công kích bỗng nhiên phát sinh cải biến.

Chúng nó đã đến không tránh không né, trực tiếp chính diện nghênh tiếp hai cái tử sĩ công kích, gắt gao quần lên qua, nguyên bản xảo trá quỷ dị phương thức công kích cũng biến thành thẳng thắn thoải mái, trao nhận hàn quang trước đó chưa từng có lạnh thấu xương.

Bất quá thoáng chớp mắt công phu, hai cổ U Ảnh thích khách trên thân đa số đường cang thâm thúi hơn kiếm ngân, thậm chí ngay cả phù văn đều bị phá hư hai cái. Lại tiếp tục như thế, dùng không bao lâu, cái này hai cổ U Ảnh thích khách chỉ sợ cũng hội hoàn toàn báo hỏng.

Nhưng mà, tại chúng nó hoàn toàn bất chấp hậu quả dấy đưa hạ chiến đấu khoảng cách song phương càng ngày càng gần, càng ngày càng gần...

"A đại cục đã định." Văn Duệ Hàm hướng trên ghế dựa khẽ nghiêng, nguyên bản căng cứng thân thể cấp tốc trầm tĩnh lại, "Trước đó Quan Sơn còn đem người khen Thành cái gì giống như, hiện tại xem ra, người chiến đấu kinh nghiệm cũng chả có gì đặc biệt rõ ràng là thích khách loại hình Đạo Binh, không

phải chính diện ngành kháng, không có là muốn chết là cái gì?"

Nguyên lai tưởng rằng cái này Khương Viễn cũng coi là cái nhân vật, hiện nay xem ra, cũng bắt quá chi là ý có mấy cái tốt đi một chút chiến kỹ bằng thân, liền tự cho là không tầm thường, không biết trời cao đất rộng tiểu nhân vật mà thôi.

Tán Tu cũng là Tán Tu, cũng liền điểm ấy kiến thức

Văn Duệ Hàm có chút ít tự đắc địa nghĩ đến.

Đúng lúc này, đã theo hai tên hộ vệ tử sĩ thiếp đến rất gần U Ảnh thích khách, bỗng nhiên không hề có điểm báo trước địa ôm chặt lấy hai tên hộ vệ tử sĩ, dù là cánh tay bị cắt đứt, cũng chụp phải chết gấp, nửa điểm không có buông ra ý thức.

Cùng lúc đó, Khương Viễn hai tay mười ngón nhất chuyển, bỗng nhiên nắm chặt.

"Oanh!"

Không hề có điểm báo trước, tiếng sấm rền vang tiếng oanh minh bỗng nhiên nổ vang.

Hai cổ U Ảnh thích khách nơi ngực bỗng nhiên hiện lên một đạo chưởng mắt hồng quang, lập tức âm vang bạo liệt.

Bị chúng nó gắt gao chế trụ hộ vệ tử sĩ khoảng cách gần bị tác động đến, cơ hồ trong nháy mắt liền bị xé rách Thành toái phiến, bị tạc đến cốt nhục bay tứ tung. Bọn họ thậm chí ngay cả thời gian kháng cự đều không có.

Trong nháy mắt, quang mang bắn ra, khói lửa tràn ngập, đỉnh tai nhức óc tiếng oanh minh chấn động đến xà nhà đều run lay bầy.

Nổ thành toái phiến cốt nhục dòng máu bốn phía vẩy ra, trên xà nhà, trên mặt bàn, trên tường, hoa trên cửa, bốn phía bốn hoa bên trên, khắp nơi đều là đầm máu một mảnh, liền liền trong không khí, đều tràn ngập hồng sắc huyết vụ.

Mấy giọt máu châu vạch phá không khí, tung tóe đến cùng Khương Viễn trên mặt.

Khương Viễn tiện tay bôi một thanh, nhìn lấy đầu ngón tay huyết sắc, mắt âm đạm không rõ.

"Người điên!"

Văn Duệ Hàm "Vụt" một chút đứng lên, sắc mặt tức giận bên trong mang theo nhỏ bé không thể nhận ra sợ hãi, chỉ Khương Viễn ngón tay đều có chút run rẩy: "Thế mà nhường đường bình tự bạo, người, người liền không sợ phản phệ này?!"

"Điểm ấy phản phệ có cái gì đáng giá ngạc nhiên?" Khương Viễn cơ hồ bị hấn chọc cười, "Có thể sử dụng hai cái Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ Đạo Binh liền rơi hai cái Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ tử sĩ, tổng thể lại nói là ta kiếm lời."

Xác thực, Đạo Binh nhận chủ gót chủ nhân thần thức tương liên, một khi Đạo Binh tổn hại, chủ nhân cũng sẽ cùng theo bị liên lụy, thần thức bị thương. Binh thường tu sĩ xác thực hội lo lắng phản phệ, nhưng đối Khương Viễn lại nói lại không tính là gì.

Cái này cũng không phải Bản Mệnh Đạo Binh, coi như phản phệ cũng bắt quá chi là tổn thất điểm thần thức, đau một chút liền đi qua. Hắn có Tiên Thiên Đạo Đồ tọa trấn Thức Hải, loại trình độ này phản phệ căn bản không có gì có thể lo lắng.

Khương Viễn sắc mặt bắt quá hơi hơi trắng một chút, rất nhanh liền khôi phục bình thường.

Văn Duệ Hàm sắc mặt tái xanh, tại trên gương mặt mấy giọt máu mặt phụ trợ dưới càng thêm dữ tợn: "Người khác cao hứng quá sớm. Bắt quá hai cái tử sĩ mà thôi. Đối với bọn họ, ta như cũ có thể giết chết người!"

"Ồ? Thật sao?" Khương Viễn khiêu mi, "Nói như vậy, Văn công tử thực lực, tựa hồ so hai cái này tử sĩ càng mạnh? Không thể nào?"

Văn Duệ Hàm bị Khương Viễn nghi vấn chọc giận gần chết, sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên: "Làm càn! Chi là một cái nông thôn xuất thân tiểu tử, thế mà cũng dám nghi vấn thực lực của ta!"

Hắn bỗng nhiên từ trong nhãn chứa đồ móc ra một vật, ném không trung: "Ta cái này để người tốt nhất kiến thức một chút, cái gì là thực lực chân chính cùng tích súc!"

Thoại âm rơi xuống, Văn Duệ Hàm hai tay đã bắt đầu bóp lên Chi Quyết.

Giữa không trung, một chiếc Lưu Ly Cung đèn quay tít một vòng, bỗng nhiên tách ra óng ánh khắp nơi kim quang.

Cung Đăng bề ngoài hiện lên hình hoa sen, từng mảnh hơi mờ Liên Biện tầng tầng lớp lớp triển khai, tạo hình tinh xảo mà hoa lệ, Liên Biện ra trận trận phủ đồng lưu quang lấp lóe, nhìn lộng lẫy dị thường.

Chung quanh nguyên khí như là sóng nước dập dờn, đem Lưu Ly liên hoa Cung Đăng nắm trên không trung, từ xa nhìn lại, mô phỏng như mặt nước bên trên nở rộ liên hoa.

Nhưng mà, kỳ quái là, rõ ràng Đấng Tâm bên trong hòa điểm tản ra kim quang óng ánh, nhưng không có mang đến mây may ầm ập, ngược lại có từng cơn lạnh thấm thấu da thịt, thẳng tắp chui vào tủy sống, để cho người ta giật nảy mình rùng mình một cái.

"A? Huyền Âm Lưu Ly Hòa?"

Khương Viễn có chút ngoài ý muốn thiêu thiêu mũi, mắt một tia sáng hiện lên.

Cái này ngọn Cung Đẳng cũng liền thôi, bất quá là thiết kế so sánh tinh diệu cao cấp Phù Khí, liền tiểu cực phẩm cũng không bằng. Bất quá, đèn này tâm bên trong hòa điểm, lại là thật sự đồ tốt.

Huyền Âm Lưu Ly Hòa, tính thuần âm, Thiên Địa Linh Hòa bảng bài danh thứ chín mươi bảy vị, là luyện chế Âm Thuộc Tinh tài liệu thích hợp nhất hòa điểm một trong. Dùng nó thổi luyện ra Âm Thuộc Tinh tài liệu hoặc là pháp bảo vũ khí, uy lực chỉ ít có thể tăng phúc một phần trăm!

Đương nhiên, làm vì Thiên Địa Linh Hòa, bản thân nó lực công kích cũng là không tầm thường, bình thường tu sĩ, trên da chỉ cần dính vào một điểm, Âm Khí nhập thể, da thịt trong nháy mắt liền sẽ thổi rửa mục nát.

Mà kinh khủng nhất là, Âm Khí chưa trừ diệt, chỗ này vết thương liền vĩnh viễn sẽ không tốt, dù là phục dụng Liệu Thương Đan Dược cũng không làm nên chuyện gì. Mà có thể e sợ trừ Huyền Âm Lưu Ly Hòa Âm Khí đồ vật, cơ hồ theo Thiên Địa Linh Hòa một dạng trân quý hiếm thấy, muốn lấy được độ khó khăn không phải bình thường cao.

Khương Viễn ngược lại là thật không nghĩ tới, Văn Duệ Hàm thể mà hiện tại liền đạt được Huyền Âm Lưu Ly Hòa.

Đời trước, Văn Duệ Hàm liền đã từng từng chiếm được Huyền Âm Lưu Ly Hòa, này xuất thần nhập hóa hòa điểm không chế thủ pháp còn đã từng mang đến cho hắn phiền toái rất lớn.

Bất quá, này đã là hai mươi năm sau sự tình. Hắn nguyên bản còn tưởng rằng, Văn Duệ Hàm đạt được Huyền Âm Lưu Ly Hòa thời gian muốn so hiện tại càng muộn một chút. Người nào nghĩ, thể mà hiện tại liền có.

Với hắn mà nói, đây quả thực là niềm vui ngoài ý muốn.

Khương Viễn trong mắt ánh sáng nháy lấp lóe, tựa hồ có cái gì rục rịch.

Đúng lúc này, Văn Duệ Hàm mười ngón khẽ chụp, bỗng nhiên một tiếng quát khê: "Đi!"

Thoại âm rơi xuống, Huyền Âm Lưu Ly Hòa ngọn lửa nhảy một cái, quang mang bỗng nhiên đại thịnh.

Trong chốc lát, một đầu nửa ngọn lửa trong suốt Linh Xà từ hòa điểm bên trong bay tán loạn mà ra, cái đuôi bắn ra, trong nháy mắt hóa thành một đạo kim sắc thiểm điện phóng tới Khương Viễn.

Kim sắc thiểm điện lướt qua không trung, băng lãnh hàn khí khuếch tán ra Lai chung quanh nhiệt độ bỗng nhiên hạ xuống, hai bên bồn hoa trên phiến lá thậm chí trả một tầng hồng sắc sương.

Hòa điểm Linh Xà còn không có vọt tới Khương Viễn trước mặt, băng lãnh hàn ý liền tựa hồ thấm thấu toàn thân.

Khương Viễn không chút hoang mang, một tay bóp cái Chi Quyết, bên hông một cái nhìn như phổ thông trụ sức bên trên liền có một đạo ánh sáng nháy hiện lên.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Khương Viễn trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái cự đại hắc ảnh, cự đại trọng lượng nện xuống, nền đá tấm nhất thời bị nện đến từng khúc da bị nê.

Bóng đen này có cực giống nhân loại dáng người ti lệ, so Khương Viễn cao hơn chừng một cái đầu, toàn thân cao thấp đều bao trùm lấy đen kịt cần trọng Bản Giáp, liền liền bộ mặt đều ra phù nổi trụ hoàn toàn kiện hàng, chỉ lộ ra một đôi hồng sắc Krystal khám nam con mắt, nhãn quang mang lấp lóe.

Tại nó trong tay phải, còn nắm một thanh ngoại hình dữ tợn hình thù kỳ lạ cự kiếm, Răng cưa hình dáng biên giới hàn quang lấp lóe, chỉ là nhìn một chút, liền để cho người ta cảm thấy tâm lý phát lạnh.

Theo nó xuất hiện, khung bố uy thế bỗng nhiên nở rộ, trong không khí nguyên khí phảng phất bị kích thích, mô phỏng giống như thủy triều một đợt tiếp một đợt quay cuồng lên, không ngừng kích động.

Này uy thế, ần ần nhưng tựa hồ muốn đột phá Ngưng Nguyên cảnh hạn chế, so với toàn thịnh thời kỳ Quan Sơn còn muốn càng sâu một bậc!

Tồn này hắc ảnh, cũng là Khương Viễn dùng Thiết Giáp trùng trên thân tài liệu mới luyện chế Đạo Binh, Thiết Giáp Chiến Nhận!

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Thiết Giáp Chiến Nhận

...

Vì luyện chế cổ này Thiết Giáp Chiến Nhận, Khương Viễn thế nhưng là tiêu hao không nhỏ lực. Hôm qua một đêm thời gian, hắn liền một khắc đều không nghỉ ngơi qua.

Thiết Giáp trùng Giáp Xác, tinh huyết, bao quát Yêu Phách, đều là linh đài cảnh tài liệu, dung luyện độ khó khăn xa so với Ngưng Nguyên cảnh tài liệu cao hơn, cần tiêu tan tốn thời gian cũng càng lâu.

Riêng là hắn hiện tại mới Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, Nguyên Lực dự trữ cùng thần thức lượng đều tương đối có hạn, hắn tĩnh lại tĩnh, mới miễn cưỡng đủ.

Đương nhiên, đây cũng chính là hắn, đối người khác, căn bản không có khả năng hoàn thành luyện chế.

Lấy một giới Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu vi thành công tiêu hóa hết linh đài cảnh sơ kỳ tài liệu, cái này muốn nói ra qua, tuyệt đối sẽ bị người xem như là nói mơ giữa ban ngày, căn bản sẽ không có nhân tướng tin.

Lúc đó tại Luyện Khí Thất trợ thủ Lâm Hồng Minh, kết thúc thời điểm cả người liền đều là hoảng hốt, cũng không biết đến hoa bao lâu tài năng chậm tới.

Đáng tiếc, cho dù Khương Viễn có thể thành công tiêu hóa linh đài cảnh tài liệu, trong tay hắn tài liệu cuối cùng vẫn là quá ít.

Trừ từ Thiết Giáp trùng trên thân lấy được tài liệu, trong tay hắn tài liệu cơ hồ toàn bộ là Ngưng Nguyên cảnh, duy nhất ngoại lệ "Tinh nhân lệ" còn không dùng được.

Vì gom góp tài liệu, hắn sau cùng không thể không xuất ra một phần ba Thiết Giáp trùng Giáp Xác, tại nhiệm Vĩnh Trạch nơi đó đòi một khối lớn chừng bàn tay Địa Hoàng thạch, cùng một khối lớn chừng ngón cái Xích Ảnh thủy tinh.

Địa Hoàng thạch là Thổ hệ khoáng thạch, linh đài cảnh tài liệu, nội bộ chứa dồi dào Thổ hệ nguyên khí, đối sở hữu Thổ hệ tài liệu đều có vẻ lấy tăng phúc tác dụng, theo Thiết Giáp trùng xác ngoài cũng có rất tốt tương dung tính.

Mà Xích Ảnh thủy tinh, tuy là Hỏa hệ tài liệu, lại là Địa Hoàng thạch xen lẫn mờ, cả hai có hỗ trợ lẫn nhau tác dụng, phối hợp sử dụng có thể tiến một bước tinh luyện Thổ hệ nguyên khí, làm càng thêm tinh thuần, lại càng dễ không chế. Nó đồng dạng cũng là linh đài cảnh tài liệu.

Liền cái này, cũng đã là mặc cho Vĩnh Trạch thu sạch tàng, lại nhiều cũng móc không ra.

Bởi vì làm tài liệu không đủ, luyện khí phương án đổi lại đổi, cuối cùng, Khương Viễn luyện chế ra Thiết Giáp Chiến Nhận đẳng cấp cũng chỉ có Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong. Đối với cái này, Khương Viễn cũng không hề cảm thấy quá đáng tiếc, bị giới hạn tài liệu, đây đã là hắn có thể làm được tốt nhất.

Cũng may, bởi vì làm tài liệu quan hệ, nó phòng ngự lực cùng lực sát thương đều cơ hồ đạt tới linh đài cảnh trình độ, riêng là chuỗi này dùng Thiết Giáp trùng Độc Giác luyện chế hình thù kỳ lạ cự kiếm, đơn thuần Lực Công Kích Vật Lý cơ hồ có thể so với pháp khí!

Loại trình độ này Đạo Bình, dùng tới đối phó một cái Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ tu sĩ, tuyệt đối dư sức có thừa.

Một đêm bận rộn, hiện nay cũng đến cùng nghiệm thu thành quả thời điểm.

Khương Viễn nhãn quang mang lóe lên, ngưng thần nhìn về phía trước.

Lúc này, như thiểm điện bay tán loạn hỏa diễm Linh Xà đã đến cùng Thiết Giáp Chiến Nhận trước mặt, xà đầu Khoảng cách thân thể Giáp bắt quá vài tấc, mắt thấy liền muốn đâm đầu vào qua!

Đến cùng lúc này, cho dù Văn Duệ Hàm hữu tâm không chế, muốn để hỏa diễm Linh Xà rẽ ngoặt vòng qua Thiết Giáp Chiến Nhận, cũng đã không có khả năng!

"Oanh "

Một trận giống như tất phong thổi qua rừng cây tiếng rít bỗng nhiên vang lên.

Lóe kim quang nửa ngọn lửa trong suốt Linh Xà đụng đầu vào đen kịt Bán Giáp bên trên, nhất thời hóa thành một đoàn Kim Sắc Hỏa Diễm cháy hùng hực, cũng phi tốc hướng chung quanh lan tràn.

Trong lúc nhất thời, vừa mới xuất hiện Thiết Giáp Chiến Nhận nhất thời bị đốt thành Hỏa Nhân.

Văn Duệ Hàm thấy thế, trên mặt nhất thời lộ ra nụ cười đắc ý, phảng phất đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Lúc này, Thiết Giáp Chiến Nhận hai mắt hồng quang lóe lên, vẽ tại ẩn nấp bộ vị phức tạp phù văn bỗng nhiên sáng lên đường đạo lưu quang, Thiết Giáp Chiến Nhận khí thế lần nữa bay vút một đoạn.

Bất quá mấy tức, cháy hùng hực Kim Sắc Hỏa Diễm liền nhanh chóng ảm đạm, một chút xíu biến mất tại cái kia màu đen Bán Giáp bên trong.

Mà cái kia màu đen Bán Giáp mặt ngoài, trừ nhàn nhạt thiêu đốt dấu vết, cái gì đều không lưu lại.

Văn Duệ Hàm đắc ý biểu lộ ngưng kết ở trên mặt, trong mắt tràn đầy không dám tin: "Điều đó không có khả năng! ! Đây chính là Thiên Địa Linh Hỏa, làm sao có thể bị một cái Đạo Binh ngăn trở? ! Người cái này đến cùng là thứ quý gì? !"

Tình huống trước mắt cơ hồ phá vỡ hán tướng tượng!

Lúc trước hán nhưng là làm qua thí nghiệm, liền liền Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong đại ca, trên thân bảo vật đông đảo, cũng phải thủ đoạn ra hết mới có thể ngăn ở Huyền Âm Lưu Ly Hỏa.

Nhưng uy lực lớn như vậy Huyền Âm Lưu Ly Hỏa, lại bị một bộ Đạo Binh ngăn trở! Coi như cỗ này Đạo Binh là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong Đạo Binh, Đạo Binh trong cực phẩm, đây cũng quá khoa trương!

Cực độ kinh hãi phía dưới, thanh âm hán đều trở nên sắc nhọn dị thường, thậm chí mơ hồ mang theo thanh âm rung động.

"Thiên Địa Linh Hỏa thì thế nào?" Khương Viễn xùy cười một tiếng, trong khẩu khí mang theo khó mà che giấu khinh miệt, "Không nói lấy người tu vì có thể điều động vài tia Hỏa Diễm chi lực, liền người này thô lậu kỹ xảo không chế, còn trông cậy vào nó có thể phát huy ra nhiều đại uy lực hay sao?"

Thiên Địa Linh Hỏa lại hi hữu, lại trân quý, nó cũng chỉ là không có ý thức tử vật mà muốn phát huy ra nó uy lực, cuối cùng vẫn là muốn nhìn vận dụng người.

Liền vừa rồi đầu kia hỏa diễm Linh Xà, nhìn tựa hồ rất lợi hại, thực bất quá là thô ráp ảo tưởng hình chi thuật mà cũng chính là đem hỏa diễm biến thành dễ dàng cho công kích ngoại hình, về phần uy lực, hoàn toàn là dựa vào hỏa diễm bản thân.

Phần này lực không chế, theo Văn Duệ Hàm đòi trước bày ra tình diệu không chế so sánh, chênh lệch thực sự quá xa

Liền loại trình độ này, lừa gạt lừa gạt người khác có lẽ với, nhưng ở Khương Viễn trong mắt, quả thực là lỗ hổng chồng chất, phung phí của trời!

Khương Viễn trên mặt vẻ khinh miệt càng thêm nồng đậm.

"Im miệng!"

Văn Duệ Hàm hắc chìm biểu hiện trên mặt bỗng nhiên vận vẹo, kém chút không có bị Khương Viễn khinh miệt giọng điệu tức điên.

Hắn đương nhiên biết mình không phát huy ra Huyền Âm Lưu Ly Hỏa uy lực chân chính, có thể Khương Viễn một cái Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu sĩ, chẳng lẽ lại liền có thể phát huy ra một bộ Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong Đạo Binh uy lực? Năm mơ còn tạm được!

"Khương Viễn, đừng tưởng rằng ngăn trở một lần công kích liền không có nhiều lên! Vừa mới bất quá là thăm dò mà tiếp xuống mới là làm thật! Ta ngược lại muốn xem xem, người có thể đem Đạo Binh uy lực phát huy ra mấy thành!"

Nói, hán một tay hướng lên giờ lên, một chút nâng Lưu Ly Cung đùi đèn, cuộn cuộn Nguyên Lực điên cuồng hướng Lưu Ly Cung đèn bên trong bùng mãnh lao tới.

Lưu Ly Cung đèn đột nhiên hào quang tỏa sáng.

"Oanh "

Trong chốc lát, mỗi một phiến Liên Biện bên trên có một ngọn lửa sáng lên, hỏa diễm thuần túy không ranh, kim quang trầm tĩnh, cả tòa Lưu Ly Cung đèn giống như một đóa gót sen nở rộ, tản mát ra thuần túy vô cùng hỏa diễm khí tức.

Cùng lúc đó, lạnh lẽo thấu xương tràn ngập ra, trên mặt đất Băng Sương từng khúc lan tràn.

Liên liên Văn Duệ Hàm nâng Lư Ly Cung đèn tay trái, đều chụp lên một tầng mỏng sương.

Bất quá thoáng chớp mắt công phu, Lư Ly Cung đèn liền hoàn thành nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Nhìn lấy cái này ngọn Cung Đăng, Văn Duệ Hàm mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo quý dị hồng quang.

"Qua!"

Tay phải hần bấm niệm pháp quyết, tay trái một dẫn, trong tay giống như Kim Sắc Liên Hoa Lư Ly Cung đèn bỗng nhiên rời tay bay ra, lượn vòng lấy về ra trên không trung một đường vòng cung, thẳng đến Khương Viễn mà đi.

Này cháy hừng hực hỏa điểm Kim Mang nở rộ, giống như tiểu thái dương đồng dạng hừng hực, hỏa lực chi thịnh, so sánh với vừa rồi hỏa điểm Linh Xà mạnh hơn đến bằng một phần mười còn nhiều!

Nhưng mà, cho dù đối mặt như đòn công kích này, Khương Viễn vẫn như cũ mặt không đổi sắc.

Hần thiêu thiêu mi, khóe môi móm ra một vòng có thể xưng nhẹ nhõm ý cười: "Thôi được, ta liền để ngươi hoàn toàn hết hy vọng."

Thoại âm rơi xuống, trước mặt hần lẳng lặng đứng lặng Thiết Giáp Chiến Nhận bỗng nhiên động.

"Vụt!"

Thiết Giáp Chiến Nhận trong tay hình thù kỳ lạ cự kiếm hướng lên giương lên, mang xuất ra đạo đạo tàn ảnh như thiểm điện lướt về phía không trung, cơ hồ trong nháy mắt liền xuất hiện tại này ngọn Lư Ly Cung đèn trước mặt, kiếm chuyển hướng, bỗng nhiên đập đi lên.

Cần trọng cự kiếm mang theo gào thét cuồng phong, vền vền một thanh kiếm, liền tựa như có thiên quân vạn mã uy thế.

"Ầm!"

Một tiếng thanh thúy tiếng va chạm vang lên lên.

Thiết Giáp Chiến Nhận khủng bố cự lực đánh ra hạ Lư Ly Cung đèn trong nháy mắt liền bị đánh bay, giống như đạn pháo hướng không trung biểu bắn đi, liên liên cây đèn phát hỏa điểm đều bị đập tan không ít.

Nếu như nhân lực đầy đủ, liền sẽ phát hiện, Lư Ly Cung đèn chỉ ít một phần ba Liên Biện không phải đoạn cũng là nứt, phía trên phù văn càng là bị hao tổn nghiêm trọng, coi như thu hồi lại, còn có thể phát huy ra bao nhiêu uy lực thật khó mà nói.

Văn Duệ Hàm nhìn thấy một màn này, cơ hồ trợn mắt hốc mồm.

Nhưng mà, cái này vẫn chưa xong.

Ngay tại đánh bay Lư Ly Cung đèn đồng thời, Thiết Giáp Chiến Nhận mũi chân trên mặt đất một điểm, lấy theo ngoại hình không có không tương xứng quý dị tốc độ thoát ra ngoài, như thiểm điện vọt tới Văn Duệ Hàm bên người, hình thù kỳ lạ cự kiếm cao cao giờ lên, lóe ra một màn hàn quang.

Lấy Thiết Giáp Chiến Nhận khủng bố cự lực, tăng thêm hình thù kỳ lạ cự kiếm phá đồng hồ lực công kích, Văn Duệ Hàm một khi bị một kiếm này chém trúng, coi như không chết cũng phải trọng tàn.

"Đáng chết!"

Văn Duệ Hàm sắc mặt hoàn toàn thay đổi, thân hình vô ý thức lóe lên, tay phải bỗng nhiên nhất quyền vung ra.

Tinh diệu chiến kỹ gia trì hạ một quyền này tốc độ lại nhanh lại vững vàng, cuộn cuộn Nguyên Lực khuếch tán, màu trắng tinh quyền kinh đang thay đổi bên trong bay nhanh ngưng tụ thành một khóa dữ tợn Hồ Đầu, găm thét cần về phía không trung chém thẳng xuống cự kiếm.

Quyền kinh ngưng thực hình thành một loại nào đó cổ tượng, cái này là cao cấp chiến kỹ tu luyện tới lô hóa thuần thanh về sau, tài năng hình thành hiện tượng Văn Duệ Hàm một quyền này, đã dùng tới toàn lực.

"Oanh!"

Nhất quyền một kiếm ngang nhiên chạm vào nhau, màu trắng quyền kinh bất quá kiên trì nửa hơi, ngay tại hình thù kỳ lạ cự kiếm công kích đến bỗng nhiên tán loạn.

Từ tán quyền kinh giống như như con ốc bỗng nhiên khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ phòng, liền liền khác vừa chiến đấu trung quan Sơn cùng Lý Tuấn Phong đều bị liên lụy.

Mà cùng lúc đó, xông phá quyền kinh cách trở hình thù kỳ lạ cự kiếm dư thể còn chưa dứt, ngang nhiên rơi xuống, một kiếm bổ vào Văn Duệ Hàm trên cánh tay.

"Phốc phốc!"

Lưỡi dao sắc bén phá vỡ huyết nhục, phát ra một tiếng đê người tê cả da đầu xùy vang.

Nửa cái đâm máu cánh tay trong nháy mắt rơi trên mặt đất, dòng máu phun tung toé mà ra.

"Ngao!"

Văn Duệ Hàm bỗng nhiên rít lên một tiếng, tay trái che bên phải cánh tay, đau đến toàn thân đều co quắp.

Sắc mặt hắn hoàn toàn trắng bệch, to như hạt đậu mồ hôi từng giọt từ trên trán lăn xuống, y phục trên người cơ hồ bị dòng máu thấm thấu, nhìn chật vật không chịu nổi.

"Mới điểm ấy đau liền thụ không có?"

Khương Viễn đứng chấp tay, nhìn xa xa Văn Duệ Hàm thê thảm bộ dáng, ánh mắt trêu tức.

Đời trước, hắn tìm tới Văn Duệ Hàm đã là hai mươi năm sau, khi đó Văn Duệ Hàm đã lĩnh đài cảnh đình phong, cho dù tại toàn bộ Thanh Châu phạm vi bên trong đều là có chút danh tiếng cao thủ trẻ tuổi, so với năm đó hắn mạnh đến mức không phải một điểm nửa điểm.

Nhưng mà, hiện tại Văn Duệ Hàm, lại vẫn chỉ là cái mười bảy tuổi Thiếu Niên Lang, Viễn còn lâu mới có được năm đó thực lực cùng tính cách.

Nếu như là đời trước đụng phải cái kia Văn Duệ Hàm, loại trình độ này thương tổn, cũng chính là nhấn chau mày, sắc mặt tái nhợt một chút, nên chiến đấu còn tiếp tục chiến đấu, nhưng bây giờ Văn Duệ Hàm, lại đau đến cơ hồ mất đi chiến đấu lực.

Rõ ràng là cùng khuôn mặt, chênh lệch to lớn, cũng giống như tại khác nhau một trời một vực.

Vận Mệnh Chi Thần kỳ, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Đáng tiếc, Văn Duệ Hàm sẽ không bao giờ lại có cơ hội trưởng thành đến loại trình độ kia, mà như thế Văn Duệ Hàm, trừ hắn Khương Viễn, cũng sẽ không còn người biết.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo lãnh quang, sắc mặt cũng chậm chậm chìm xuống.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đại thù đến báo

...

"Người, người lại dám làm tổn thương ta!"

Văn Duệ Hàm cắn răng nghiêng lợi nhìn lấy Khương Viễn, vận vẹo khắp khuôn mặt là hận ý.

Có lẽ là đau đến lâu, hắn tuy nhiên vẫn như cũ sắc mặt trắng bệch mồ hôi lạnh lâm ly, tinh thần lại đã hoàn toàn thanh tỉnh.

"Người biết ta là ai không? Ta thế nhưng là nam hoàng Văn Thị đích hệ huyết mạch! Nam hoàng thành Thập Đại chiến đoàn bên trong, liền có Tam chi phía sau là ta Văn gia. Làm tổn thương ta, đừng nói chỉ là một cái công xưởng lão bản, coi như Xuân Sơn trấn Trần Trường, cũng chạy không thoát Văn gia trả thù!"

Văn Duệ Hàm thờ hồn hèn, ánh mắt ngoan lệ.

Cho tới bây giờ, trên mặt hần vẫn không có nửa điểm hoảng sợ, có chỉ là phần nộ cùng hận ý.

Tại hần thâm căn cố đế trong ý thức, có gia tộc làm hậu thuẫn, nam hoàng thành phạm vi bên trong căn bản không ai dám thật bắt hần như thế nào. Chỉ cần hần nói ra nam hoàng Văn Thị danh hào, Khương Viễn khẳng định hội cùng người khác một dạng, ngoan ngoãn cúi đầu xưng thần.

Hần không có sợ hãi.

Nhưng ai biết, nghe được hần lời nói, Khương Viễn bỗng nhiên cười.

"Văn Duệ Hàm, ngươi cho rằng ta thật không biết ngươi là ai sao?"

Khương Viễn ý cười thanh tiểu nhu hòa, nhưng chẳng biết tại sao, Văn Duệ Hàm lại cảm giác thấy lạnh cả người trực thấu lưng, để hần kim lòng không được run rẩy một chút.

"Ngươi, ngươi... Làm sao có thể? Ngươi biết rõ Ta là ai, thế mà còn dám động thủ với ta?!"

Văn Duệ Hàm bỗng nhiên trừng to mắt, mắt trong mang theo khó mà che giấu khủng hoảng cùng sợ hãi.

Khương Viễn lời nói giống như một cái trọng chùy nện ở hần tâm khẩu, hần rốt cục hoảng.

Cự đại nguy cơ cảm giác bao phủ tại trong lòng hần, để hần liền hô hấp đều trở nên gian nan vạn phần. Thế mà... Thế mà thực sự có người tại biết thân phận của hần sau còn dám động thủ với hần!

"Ta không chỉ có biết ngươi gọi Văn Duệ Hàm, ta còn biết, ngươi có người tỷ tỷ gọi Văn Mạn Quân, là Văn gia thế hệ này xuất sắc nhất thiên tài, vô cùng có khả năng trở thành Văn gia đời sau gia chủ. Nghe nói, nàng gần nhất đang tông môn bế quan, chuẩn bị trùng kích linh đài cảnh, đúng hay không?"

Khương Viễn ý cười doanh nhưng, một bên nói, một bên giơ chân lên, từng bước một hướng đi Văn Duệ Hàm.

Những việc này, hần đời trước đã sớm điều tra địa rõ ràng, Văn Duệ Hàm tỷ tỷ kia, càng là mang đến cho mình cự đại phiền toái, hần làm sao có thể không rõ ràng?

Văn Duệ Hàm đồng tử thất chặt, cơ hồ nói năng lộn xộn: "Làm sao có thể... Làm sao có thể..."

Trong lòng của hần hoàn toàn loạn thành một bầy, chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu không ngừng quanh quẩn: Hần biết, hần thật biết tất cả, hần biết tất cả mọi chuyện!

Chính mình đến Xuân Sơn trấn rõ ràng là âm thầm tiến hành, liên liên trong gia tộc người đều gạt, biết thân phận của hần, trừ Quan Sơn căn bản không có người khác, Khương Viễn làm sao có thể biết tất cả? !

Lần thứ nhất, hần cảm giác tử vong là như thế tiếp cận. Cũng là lần đầu tiên, hần phát hiện, nguyên lai gia thế cũng không phải vạn năng.

Sớm biết như thế, hần lúc trước tuyệt sẽ không trêu chọc Khương Viễn! Đáng tiếc, hiện đang hối hận cũng muộn!

Văn Duệ Hàm toàn thân run rẩy không thôi, hai chân phảng phất mất đi lực lượng giống như, một chút xíu xụi lơ xuống dưới.

Nhìn lấy hần cái bộ dáng này, Khương Viễn bên miệng ý cười một chút xíu biến thành cười lạnh.

Bước chân hần còn ngừng, tiếp tục nói: "Văn Duệ Hàm, ngươi hoàn khổ cũng tốt, bạo ngược cũng tốt, đều không liên quan gì tới ta. Nhưng ngươi không nên đánh Khương thị công xưởng chủ ý, lại càng không nên đối với người nhà ta xuất thủ!"

"Chuyện này, ngươi đã làm, nhất định phải trả giá đắt!"

Khương Viễn thanh âm một chút xíu lạnh xuống Đến, nói xong lời cuối cùng, toàn thân càng là sát khí bốn phía.

Thật vất vả trọng sinh một lần, có thể cùng cha thân tỷ lần nữa đoàn tụ, hần chưa dứt dung không được bất luận kẻ nào phá hư đây hết thảy! Đời trước gặp bi thảm tao ngộ, hần tuyệt không muốn lại trải qua một lần!

Phụ thân cùng tỷ tỷ, cũng là hần nghịch lân, chạm vào làm theo chết!

Khương Viễn từng bước một hướng phía trước đi đến, khảm nạm lấy kim loại hắc sắc ủng da đập ở máu tươi tràn ngập trên mặt đất lát đá xanh, dòng máu đập dòn, tinh tế máu bắn tung tóe, một chút, một chút, lại một chút.

Trong chớp nhoáng này, thanh âm hần phảng phất đột nhiên trừ khử, giữa thiên địa chỉ còn lại có bước chân hần âm thanh chậm rãi quanh quẩn.

"Ba "

"Ba "

"Ba " ...

Một tiếng này âm thanh tiếng bước chân, giống như đạp ở Văn Duệ Hàm đáy lòng, trở thành áp đảo hẳn sau cùng một cọng cỏ, hoàn toàn hoảng sợ phá hẳn lá gan.

"Ngươi, ngươi đừng tới đây! Đừng tới đây! !"

Văn Duệ Hàm lộn nhào địa lui về sau qua, biểu lộ hoảng sợ muôn dạng.

Lúc này, cái gì phong độ khí độ, cái gì mặt mũi lớp vải lót đều bị hất ném ở sau ót, đối từ vong hoảng sợ vượt qua hết thấy.

Này một thân hoa lệ phù vân vài trường bào bị mặt đất dòng máu cùng thịt nát nhiễm, đã tràn đầy Ô Trọc, căn bản nhìn không ra nguyên bản nhan sắc.

Văn Duệ Hàm hiện tại bộ dáng, theo trước đó đơn giản tưởng như hai người, nếu có biết hẳn người thấy cảnh này, chỉ sợ sẽ kinh ngạc liên tràng mắt đều trừng ra ngoài

Ai có thể nghĩ tới, ngày xưa không ai bì nổi "Văn Tam công tử", thế mà cũng sẽ rơi xuống đến nông nỗi này?

Khương Viễn khoe môi hơi câu, cười đến sát khí bốn phía: "Làm sao? Không có tiếp tục nói dọa?"

Hắn đứng chấp tay, từ trên cao nhìn xuống nhìn xuống dưới chân Văn Duệ Hàm, ngữ khí lạnh lẽo, câu lên khoe môi phảng phất mang theo khát máu đường cong.

"Ta, ta, ta..."

Văn Duệ Hàm run rẩy bờ môi, trắng bệch trên mặt không có nửa điểm huyết sắc.

Sau lưng của hắn đã là vách tường, lui không thể lui, muốn tránh cũng không được.

Nhìn lấy Khương Viễn lãnh khốc biểu lộ, hắn còn sót lại tay trái một chút xú nắm chặt, tại hắn lòng bàn tay, không biết lúc nào nhiều một khối thanh bích sắc ngọc bội.

Nam hoàng Văn Thị danh hào đối Khương Viễn không có tác dụng, hắn duy nhất có thể trông cậy vào, chỉ có cái này...

Đúng lúc này, Khương Viễn bỗng nhiên thần sắc nhất động, tay phải như thiểm điện nâng lên, ngón tay như quỷ mị lách một chút.

Trong chớp mắt, một cái sáng như bạc phi tiêu bắn nhanh ra như điện, "Phốc" một chút đâm vào Văn Đức hải trên cổ tay.

"Ngao!"

Văn Đức hải một tiếng hét thảm, trên cổ tay nhất thời máu me đầm đìa, nguyên bản nắm chặt quyền đầu cũng trong nháy mắt buông ra tới.

"Ba "

Thanh bích sắc ngọc bội trượt rơi xuống đất, phía trên tinh xảo Long Phượng Điều Văn nhiễm vết máu, nhìn qua phá lệ thê thảm.

Ánh đèn chiếu rọi xuống, nhỏ bé không thể nhận ra kim sắc lưu quang tại trong ngọc bội chậm rãi lưu chuyển, lộ ra khí tức thần bí.

Thấy cảnh này, Văn Đức hải trong nháy mắt ngừng thét lên, sắc mặt bỗng nhiên biến đến vô cùng cứng ngắt, lộ ra vẻ tuyệt vọng, trợn trợn ý lạnh xuyên thấu qua băng lãnh vách tường chui vào Xương Sống, để hắn kim lòng không được run rẩy.

Khương Viễn tiện tay đem ngọc bội nhặt lên, cúi đầu xem xét: "Quả nhiên là truyền tin ngọc bài."

Truyền tin ngọc bài, là một loại định hướng truyền tống tin tức duy nhất một lần đạo cụ.

Truyền tin ngọc bài không chỉ có tài liệu khó được, độ khó luyện chế còn cao, bình thường chỉ có Văn Duệ Hàm loại này đại gia tộc con cháu đích tôn mới có thể ở trên người lưu một hai khối, chuyên môn dùng cho trong lúc nguy cấp cầu cứu.

Trên tay hắn khối này truyền tin ngọc bài đối ứng, hẳn là Văn Duệ Hàm tỷ tỷ đồng ngỗng tinh. Chỉ cần Văn Duệ Hàm bóp nát khối ngọc bài này, đồng ngỗng tinh liền sẽ lập tức nhận được tin tức chạy tới.

Hắn sớm biết Văn Duệ Hàm trên người có như thế một khối ngọc bài, lại làm sao có thể cho Văn Duệ Hàm sử dụng thời cơ?

Nghĩ đến đồng ngỗng tinh, Khương Viễn xưa nay đậm mặc mắt cũng sinh ra một tia chán động.

Đối với nữ nhân này, hắn có thể nói là khắc sâu ấn tượng.

Nữ nhân này, không chỉ có tu luyện thiên phú xuất chúng, người cũng với thông minh, lại thêm vận khí tốt, sớm liền phải một môn truyền thừa, tu hành tốc độ kinh người, tại cùng thể hệ bên trong, cơ hồ thiếu có người có thể so ra mà vượt năng.

Đời trước, cũng bởi vì cái này mai truyền tin ngọc bài tiết lộ tin tức, hấn bị nữ nhân này truy sát trọn vẹn ba trăm hai mươi bảy năm!

Từ linh đài cảnh hậu kỳ, đến cùng Thần Thông cảnh trung kỳ, trọn vẹn ba trăm hai mươi bảy năm thời gian, hấn cơ hồ không có có một ngày qua qua sống yên ổn ngày, liền liền tu luyện đều phải nom nớp lo sợ, sợ năng bỗng nhiên từ chỗ nào giết ra đến!

Hấn kém chút không có bị nữ nhân này bức điên! Có đến vài lần, hấn đều kém một chút liền chết tại cái này nữ nhân trong tay. Hấn sẽ có về sau thành tựu, có tương đương một bộ phận cũng là bị năng bức đi ra.

Về sau, vì giết chết nữ nhân này, hấn càng là hao hết trăm trở, bố trí xuống trùng điệp bảy rập, gọi là cơ quan tính toán tường tận cũng không đủ.

Hấn đời trước đựng phải sở hữu đối trong tay, luận về trình độ khó chơi, đồng ngộ tình tuyệt đối có thể xếp tới Top 3.

Cho dù hiện đang hồi tường lại Lai hấn cũng nhận không được có chút tắc lười, những ngày kia, thật không biết hấn năm đó là thể nào kiên trì nổi. Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh a

Bất quá, đời này, hấn sẽ không lại cho đồng ngộ tình đuổi giết hấn thời cơ.

Sẽ không có người biết là hấn giết Văn Duệ Hàm. Coi như sau đó, đồng ngộ tình thông qua dấu vết để lại tra được trên đầu của hấn, vậy cũng phải thật lâu về sau, đến lúc đó, cường nhược chỉ sợ sớm đã đảo ngược

Khương Viễn tiện tay thu hồi truyền tin ngọc bài, đem chú ý lực một lần nữa tập trung đến cùng Văn Duệ Hàm trên thân.

Văn Duệ Hàm tuyệt vọng núp ở góc tường, nguyên bản Tuấn tú trên mặt bụi một đạo trắng một đạo, toàn thân mồ hôi lạnh lâm ly, bộ dáng chật vật không chịu nổi.

Tựa hồ cảm giác được Khương Viễn ánh mắt, hấn bỗng nhiên đánh cái run rẩy, âm thanh kêu lên: "Đừng có giết ta! Đừng có giết ta! Ta là nam hoàng Văn Thị đích hệ tử tôn, ngươi muốn cái gì ta đều có thể cho ngươi! Van cầu ngươi! Van cầu ngươi đừng có giết ta!"

Hấn mặt mũi tràn đầy sợ hãi, cơ hồ nói năng lộn xộn.

"Van cầu ngươi... Đúng! Có một việc ngươi khẳng định không biết!"

Bỗng nhiên, hấn ánh mắt sáng lên, tựa như bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng: "Sau lưng ta còn có một người! Là hấn! Là hấn muốn đối phó các ngươi nhà! Cùng hấn so sánh, ta chính là cái tiểu nhân vật, là cái chân chạy! Là hấn! Không phải ta!"

Bỗng nhiên, Văn Duệ Hàm bỗng nhiên trở lại ôm lấy Khương Viễn bắp đùi: "Ta, ta cho ngươi biết hấn là ai, van cầu ngươi tha ta! Van cầu ngươi tha ta đi! Van cầu ngươi!"

Hấn ôm Khương Viễn bắp đùi, khóc đến một thanh nước mũi một thanh lệ, đơn giản tựa như một đầu chó vẫy đuôi mừng chủ Chó xù một dạng.

Khương Viễn nhướng mày, một chân đem hấn đạp ra ngoài. Một cước này, hấn thậm chí dùng tới Nguyên Lực, Văn Duệ Hàm trong nháy mắt bị đá đến bay ra ngoài.

"Àm!"

Văn Duệ Hàm cả người nện ở trên tường, nện đến cả bộ mặt vách tường cũng hơi lắc lắc, trên mặt tường vôi cang là từng khúc bong ra từng mảng.

Văn Duệ Hàm cuộn cuộn lấy rơi xuống đất, phục trên đất bỗng nhiên ho ra một ngụm máu lớn, sắc mặt tái nhợt đến gần như trong suốt.

Dù vậy, hấn như cũ giả dựa lấy muốn đứng lên, nhìn về phía Khương Viễn trong ánh mắt lộ ra cực độ khao khát.

Lúc này, chỉ cần là vì sống sót, coi như Khương Viễn muốn hấn nằm xuống học chó sủa, hấn cũng sẽ không chút do dự làm theo. Sinh chết trước mặt, hấn sớm đã đem hết thảy đều không hề để tâm.

Nhìn lấy hấn dạng này biểu lộ, Khương Viễn lộ ra một tia cười trào phúng ý.

...

/...

Chương 33: Đại hoạch bội thu

...

"Thật tiếc nuôi người nói người kia, ta vừa lúc biết là ai."

Khương Viễn chậm rãi đi qua, từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy Văn Duệ Hàm, ánh mắt dị thường lạnh khốc.

"Ta không chỉ có biết hắn là ai, ta còn biết, hắn tuy nhiên chán ghét chúng ta, nhưng trên thực tế căn bản không có đem chúng ta để vào mắt. Là người, tự chủ trương muốn trừ hết chúng ta tới làm hắn vui lòng. Đúng hay không?"

"Làm sao có thể... Người làm sao có thể biết..." Văn Duệ Hàm mắt sáng ánh sáng một chút xiu âm đậm đi, một mặt lòng như tro nguội.

Khương Viễn lời nói, xem như Phán Quyết, đem hắn hy vọng cuối cùng bóp đến nửa điểm không dư thừa.

Giờ khắc này, nguyên bản chống đỡ lấy hắn lực lượng hoàn toàn biến mất, hắn tuy nhiên còn sống, biểu lộ lại xem như chết một dạng hồi bại.

"Hừ " Khương Viễn lạnh hừ một tiếng, ánh mắt một chút xiu trở nên âm đậm.

Nhìn thấy Văn Duệ Hàm gương mặt này, hắn liền không nhìn được nhớ tới đời trước kinh lịch.

Đời trước, phụ thân tại trong tuyệt vọng chết đi, tỷ tỷ khi chết lại càng không biết kinh lịch bao nhiêu tra tấn, mà chính hắn, cũng từng một lần tuyệt vọng đến cùng cơ hồ sống không nổi, nếu như không phải còn có báo thù tín niệm chèo chống, chỉ sợ hắn đã sớm không chịu đựng nổi.

Mà tạo thành này hết thảy, cũng là Văn Duệ Hàm.

Nhìn thấy Văn Duệ Hàm cái bộ dáng này, Tâm này như tơ nhện dây dưa hận ý, cuối cùng buông lỏng mấy phần.

Sau đó, cũng nên để Văn Duệ Hàm ném thừ tại trong tuyệt vọng chết đi tư vị.

Khương Viễn mắt lãnh quang lóe lên, biểu lộ trở nên phá lệ ngoan lệ.

Bên cạnh, giống như nhất tôn Hắc Tháp lẳng lặng đứng lạng Thiết Giáp Chiến Nhận chậm rãi đi tới, tại Văn Duệ Hàm bên cạnh đứng vững, hình thù kỳ lạ cự kiếm chậm rãi giờ lên, Răng cưa hình dáng trên lưỡi kiếm, một vòng sáng loáng hàn quang chọi lóe lên.

Khí thể bàng bạc bỗng nhiên khuếch tán, chung quanh nguyên khí bỗng nhiên quay cuồng lên.

Phảng phất ý thức được Từ Vong Hàng Lâm, Văn Duệ Hàm bỗng nhiên giằng co, toàn thân sợ run liều mạng hét lên: "Ta không muốn chết! Ta thật không muốn chết! Cứu mạng người nào tới cứu cứu ta! !"

Này chặt vật gãy dựa, cầu cầu người khác cứu mạng bộ dáng, xấu xí cùng tôm tép nhãi nhép một dạng.

Khương Viễn khóe môi nhất câu, câu lên một vòng khát máu ý cười.

Giờ khắc này, hắn phảng phất một lần nữa biến trở về đời trước cái kia "Kinh Thiên Đạo Tôn", ngoan lệ quả quyết, sát phạt không đếm được.

Hắn hai mắt nhắm lại, bỗng nhiên há mồm một tiếng gào to: "Giết!"

Thanh âm này cũng không lớn, lại phảng phất từ cổ họng chỗ sâu truyền ra, trầm thấp hữu lực, liền không khí đều phảng phất nhận chấn động, hơi hơi sóng gió nổi lên.

Tiếng nói chưa xót, Thiết Giáp Chiến Nhận trong tay giờ cao hình thù kỳ lạ cự kiếm ngang nhiên hạ lạc, tại một trận gào thét kinh phong bên trong hóa thành một đạo hắc quang nghiêng bổ xuống, tinh chuẩn không sai lầm bổ vào Văn Duệ Hàm trên cổ.

"Phốc!"

Nóng hôi máu tươi bỗng nhiên phun ra, một cái đầu lâu ừng ực ực lặn xuống, tại dòng máu bên trong lặn một hồi lâu, mới chậm rãi dừng lại.

Mái tóc màu đen lộn xộn địa trải trên mặt đất, một nửa ngâm ở Huyết trong nước, một nửa tùy ý đắp lên ở trên mặt, che khuất đại nửa gương mặt.

Nhìn kỹ lại, này xám trắng biểu hiện trên mặt vắn vẹo, nổi lên trong hai mắt trái rộng tơ máu, mắt mang theo cực độ sợ hãi cùng tuyệt vọng, nhìn phá lệ dữ tợn.

Khurong Viễn hít mắt, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm gương mặt kia, qua rất lâu rất lâu đều không động một cái, tựa hồ muốn nó vĩnh viễn ghi tạc tâm

...

"Suru!"

Một tiếng sắc nhọn tiếng rít vang lên.

Cự đại kiếm mang màu trắng từ trên trời giáng xuống, cuồng bạo kinh khí mô phỏng như cuồng phong cuộn cuộn, thanh thế thẳng tiếng động lớn vang thiên.

Khủng bố Phong Áp bên trong, cự đại kiếm mang màu trắng như thiểm điện tới gần, trong chớp mắt liền vượt qua mấy trượng khoảng cách, trên mũi kiếm, khiếp người hàn ý tùy ý khuếch tán, kích thích da người da đều run rẩy đứng lên.

"Đáng chết!"

Lý Tuấn Phong đồng tử co rút lại, trong nháy mắt nắm chặt trường kiếm, cuộn cuộn Nguyên Lực điên cuồng tràn vào thân kiếm, trong nháy mắt, trên thân kiếm phù văn kim quang lưu chuyển, kinh người uy thế khuếch tán mà ra.

Trong điện quang hỏa thạch, hấn bỗng nhiên giờ trường kiếm lên hướng lên quét ngang, gát gao chống đỡ đánh tới kiếm mang màu trắng.

"Bành!"

Một tiếng cự đại tiếng oanh minh đột nhiên vang lên.

Kiếm mang màu trắng ầm vang bạo liệt, cuồng bạo Nguyên Lực giống như như con sóc bỗng nhiên khuếch tán, trong viện nhất thời một mảnh cát bay đá chạy.

Thủ đương xông tiếp nhận đại bộ phận lực công kích Lý Tuấn Phong toàn thân chấn động, dưới chân bàn đá bỗng nhiên vỡ ra một đường cái khe to lớn, thanh bạch đá vụn vấy ra, chỉ trong nháy mắt, hình tròn bàn đá liền "Răng rắc" một tiếng phân thành hai đoạn.

"Ha ha ha "

Một trận càn rỡ trong tiếng cười lớn, Quan Sơn thân ảnh từ giữa không trung nhảy xuống, biểu hiện trên mặt có thể xưng đắc chí vừa lòng.

Bất quá mới quá khứ một đêm mà Lý Tuấn Phong thực lực có thể tăng trưởng đến cùng loại trình độ này, xác thực để cho người ta sợ hãi thán phục, nhưng chỉ bằng loại thực lực này, muốn tạo thành uy hiếp đối với hấn lại còn chưa đủ.

Lý Tuấn Phong có thể bằng vào, bất quá chỉ là này một thân tốt trang bị mà thôi.

Nghĩ như vậy, Quan Sơn khí càng thêm sung túc, không khỏi cười nói: "Cam chịu số phận đi! Lấy ngươi Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ thực lực, có thể cùng ta đấu đến cùng trình độ như vậy, đã đáng giá tự ngao!"

"Năm mơ!"

Lý Tuấn Phong một cái xoay người rơi trên mặt đất, biểu lộ đóng băng.

Dưới ánh mặt trời, hấn một thân Âm Ngân sắc Chiến Khải lóe ra ánh sáng nhạt, vai công bên trên hai thâm thúy kiếm ngân hết sức rõ ràng, lộ ra nồng đậm ngay ngắn nghiêm nghị.

"Đã như vậy, thì nên trách không được ta!" Quan Sơn sầm mặt lại, "Tiếp đó, ta cũng sẽ không lại lưu thủ! Chuẩn bị kỹ càng chịu chết đi!"

Nói, hấn bỗng nhiên giương lên kiếm, trên thân kiếm phù quang lưu chuyển, bành trướng Nguyên Lực phi tốc tuôn hướng trong thân kiếm, phong mang càng ngày càng thịnh.

Trong nháy mắt, Quan Sơn cả người đều phẳng phát hóa thân thành kiếm, cuồng đại uy thế khuếch tán mà ra, trong nháy mắt quấy đến chung quanh nguyên khí lẫn lộn, không ngừng kích động.

"Hừ mặc kệ có bao nhiêu chiêu thức, ngươi sử hết ra!"

Lý Tuấn Phong sừng sững không sợ, chậm rãi nhắm cặp mắt lại bên trong chiến ý dạt dào.

Hấn hơi hơi nghiêng người, mũi kiếm chỉ xéo mặt đất, trên thân kiếm phù văn kim quang lưu chuyển, một đợt lại một đợt nhỏ bé không thể nhận ra nguyên

lực ba động khuếch tán mà ra.

Này ngang mà đứng thân ảnh bên trong, một đợt lại một đợt chiến ý thấu thể mà ra, theo thời gian trôi qua càng ngày càng thuần túy, càng ngày càng sắc bén.

Phảng phất tại hưởng ứng hần chiến ý, tàng Phong Kiếm kim quang lưu chuyển thân kiếm bỗng nhiên run lên, phát ra từng tiếng vượt kiếm minh, phảng phất liên nó cũng không chịu cô đơn, không kịp chờ đợi muốn chiến đấu.

Một trận thu gió thổi qua, nghênh phong mà lên xuống điệp bị khuấy động nguyên khí cuốn một cái, liền trong nháy mắt biến thành toái phiến.

Chỉ một thoáng, trong viện cục thế bỗng nhiên khản trương lên.

...

Theo thời gian trôi qua, khát máu sát khí từ Khương Viễn trên mặt một chút xiu rút đi, chậm rãi trở nên bình tĩnh trở lại.

Văn Duệ Hàm chết, xem như một cái cơ quan, để Tâm buông lỏng, ở sâu trong nội tâm cực độ đè nén một thứ gì đó, tại thời khắc này phảng phất bỗng dừng tiêu tán không ít, để cả người hần đều nhẹ nhõm không ít.

Đây là cái thứ hai.

Quan Sơn chẳng mấy chốc sẽ biến thành cái thứ ba.

Về phần cái thứ tư, cũng sẽ không rất xa.

Chỉ có bốn người này toàn bộ trả giá đắt, hần thù này, mới xem như chánh thức báo

Chỉ có đến lúc đó, đòi trước tiếc nuối, hần có thể chánh thức tiêu tan đi

Khương Viễn hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi phun ra, nỗi lòng nhanh chóng bình tĩnh trở lại.

Đòi trước trước đó để một bên, Văn Duệ Hàm vừa chết, trên thân đồ vật liền đều là hần, vẫn là trước thu thập chiến lợi phẩm quan trọng. Riêng là này đoá Huyền Âm Lưu Ly Hỏa, đối với hiện tại hần lai nói, thế nhưng là hiếm có bảo bối

Khương Viễn ngẩng đầu, tùy ý địa nghiêng mắt nhìn liếc chung quanh, gặp Lý Tuấn Phong cùng Quan Sơn đánh thẳng đến khí thế ngất trời, Lý Tuấn Phong còn hơn một chút, liền hoàn toàn an tâm, đem chú ý lực đặt ở góc tường này ngọn Lưu Ly Cung trên đèn.

Hần bước nhanh đi qua, ngồi xổm xuống cẩn thận tra nhìn.

Tình huống cùng hần đoán trước không sai biệt lắm.

Cái này ngọn Lưu Ly Cung đèn Mặc dù Đại thể còn hoàn chỉnh, nhưng bên ngoài Liên Biện tuyệt đối, nứt nứt, phù văn cũng bị hao tổn nghiêm trọng. Loại tình huống này, nếu như muốn tiếp tục sử dụng lời nói, tất chi bằng một lần nữa luyện chế một phen mới được.

Bất quá, Khương Viễn cũng không tính tiếp tục dùng cái này ngọn Lưu Ly Cung đèn.

Cái này ngọn Lưu Ly Cung Đăng luyện chế quả thật không tệ, cho dù lấy hần tiêu chuẩn phán đoán, cũng miễn cưỡng có thể đánh cái đạt tiêu chuẩn phân, nhưng cũng vền vẹn như thế mà thôi.

Nó cũng là cái đơn giản vật chứa mà căn bản không phát huy ra Huyền Âm Lưu Ly Hỏa diệu dụng một phần mười. Các loại thu Hỏa chủng về sau, hần vẫn phải chuyên môn luyện chế một cái tốt đi một chút vật chứa dùng để uẩn dưỡng Huyền Âm Lưu Ly Hỏa mới được.

Ngược lại là cái này liên hoa tạo hình không tệ, quay đầu hơi gia công một chút, có thể làm thành một chiếc Liên Hoa Đăng cho tỷ tỷ dùng. Loại này tạo hình, tỷ tỷ hần sẽ thích mới đúng.

Nghĩ lại ở giữa định ra Lưu Ly Cung đèn thuộc về, Khương Viễn ánh mắt rất nhanh lướt qua Cung Đăng, rơi vào Đăng Tâm bên trong thăm thăm thiêu đốt Huyền Âm Lưu Ly Hỏa bên trên.

Đi qua vừa rồi tiêu hao, Huyền Âm Lưu Ly Hỏa lập loè kim quang nhìn qua âm đạm mấy phần, phát ra hàn khí cũng suy yếu không ít. Bất quá, Văn Duệ Hàm dù sao tu vi cùng lực khống chế có hữu hạn, đoá này Huyền Âm Lưu Ly Hỏa bản chất cơ hồ không bị đến cùng ảnh hưởng gì.

Cái này nhưng so sánh hần đòi trước cầm tới Hỏa chủng mạnh hơn.

Khương Viễn cẩn thận chu đáo vài lần, dẫn theo tâm rớt cục buông ra.

Hần đòi trước giết chết Văn Duệ Hàm về sau, tuy nhiên cũng cầm tới Huyền Âm Lưu Ly Hỏa, có thể này đoá Huyền Âm Lưu Ly Hỏa trong chiến đấu hao tổn quá mức, kém một chút liền dập tắt. Hần trọn vẹn uẩn dưỡng mấy chục năm, mới khiến cho nó khôi phục lại.

Lần này, hấn vận khí hiển nhiên so đôi trước mạnh hơn nhiều, đóa này Huyền Âm Lư Ly Hỏa hoàn toàn có thể trực tiếp sử dụng.

Huyền Âm Lư Ly Hỏa làm hiếm thấy âm tính hỏa điểm, trong tay Luyện Khí Sư có thể phát huy ra tác dụng, có thể xa so với đơn giản thô bạo địa làm làm vũ khí sử dụng phải lớn hơn nhiều.

Có đóa này Huyền Âm Lư Ly Hỏa, rất nhiều khó được âm tính tài liệu, hấn liền có thể yên tâm luyện chế, cùng Địa Hỏa phối hợp sử dụng, càng là diệu dụng vô cùng.

Nếu như có thể uẩn dưỡng ra Tử Hỏa loại, theo Địa Hỏa dung hợp Thành huyền cơ Âm Dương Hỏa, thậm chí còn có thể dùng để luyện chế thần thông Bảo Khí, đây chính là Thần Thông cảnh đại năng mới có tư cách sử dụng bảo vật, so với hiện tại luyện chế Phù Khí lại cao minh không biết bao nhiêu.

Làm đã từng có được qua Huyền Âm Lư Ly Hỏa Luyện Khí Sư, tại làm sao vận dụng Huyền Âm Lư Ly Hỏa phương diện, không có người so Khương Viễn càng có quyền lên tiếng

Nghĩ đến Huyền Âm Lư Ly Hỏa đủ loại diệu dụng, Khương Viễn tâm tình liền dần dần tăng vọt đứng lên.

Mang theo vui vẻ nụ cười, Khương Viễn vươn tay, đem Lư Ly Cung đèn đuôi đèn cẩn thận từng li từng tí tháo ra, sau đó đem Huyền Âm Lư Ly Hỏa thẳng liên tiếp đuôi đèn cùng một chỗ thu vào trong nhẫn chứa đồ.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ngút trời ý chí

...

Huyền Âm Lư Ly Hỏa không thể dùng nhục thể trực tiếp tiếp xúc, Khương Viễn hiện tại chỉ có thể làm như thế, tiến một bước xử lý, nhất định phải chờ sau khi trở về chuẩn bị sẵn sàng lại đến.

Làm xong đây hết thấy về sau, hấn mới thở dài ra một hơi, bắt đầu thu thập chung quanh Liên Biện mảnh vỡ.

Cái này Liên Biện tài liệu là Lư Ly bên trong tương đối hiếm thấy mãn hoàng Lư Ly, tại gần cách hỏa điểm bên trên có diệu dụng. Lấy hấn hiện tại thân nhà, hấn có thể một mảnh đều không nở lãng phí.

Đối Văn Duệ Hàm trên thân hấn là có một cái Trừ Vật Giới.

Nhặt xong Liên Biện mảnh vỡ, Khương Viễn bước nhanh đi trở về Văn Duệ Hàm thi thể bên người, không hề có kỵ địa lật ra hấn thi thể, bay mau dậy đi.

Đời trước, loại này nhặt thi thể sinh hoạt hấn làm qua không biết bao nhiêu lần, độ thuần thực đã sớm luyện ra. Không lâu lắm, Văn Duệ Hàm trên thân đồ, vật liền đều bị hấn vơ vét ra đến, liền liền giấu bí ẩn nhất đồ, vật đều không có nửa điểm bỏ sót.

Phiên kiểm Văn Duệ Hàm trên thân đồ, vật, Khương Viễn biểu lộ tương đương chết lặng: "Cái này đều cái gì loạn thất bát tao?"

Văn Duệ Hàm trên thân thật đúng là đủ loại cái gì cũng có.

Ánh sáng trong nhẫn chứa đồ, hấn liền lật ra đến mười bộ khác biệt kiểu dáng, màu sắc khác nhau y phục, từ giữa áo đi ra bên ngoài che đầy bảo đầy đủ mọi thứ, liền liền thân bên trên phối sức, cũng có mấy chục loại khác biệt kiểu dáng chông chát trong góc.

Trừ cái đó ra, các loại thượng vàng hạ cám, ly kỳ cổ quái đồ, vật càng là một đống lớn, liền nữ nhân dùng Sơn và Phấn, giày thêu, phát dầu đều có, hấn thậm chí còn lật ra đến một kiện Cái yếm... Đơn giản chết lặng

Cũng may, cái này chông chát loạn thất bát tao đồ, vật bên trong, vẫn là có bộ phận bình thường đồ vật.

Khương Viễn lật một hồi lâu, mới từ bên trong lật ra một bộ trung giai công pháp quyền trực, bày viên Hạ Phẩm Linh Thạch, mấy khối không tề khoáng

thạch, cùng mấy món luyện chế đến miễn cưỡng hợp cách Phù Khí.

Đương nhiên, không thể tránh né, còn có một đồng lớn Kim thù tề, ước chừng có năm sáu ngàn mai bộ đáng.

Quả nhiên, con cháu thế gia cũng là con cháu thế gia, vèn vèn tùy thân những vật này, đổi lấy thành tài liệu lời nói, đều với hấn lại luyện chế một bộ Thiết Giáp Chiến Nhận, nói không chừng còn có dư.

Có nhiều thu hoạch như thế, hành động lần này tuyệt đối coi là đại hoạch bội thu!

Nhìn thấy những vật này, Khương Viễn trên mặt cái này mới lộ ra điểm ý cười.

Hạ Phẩm Linh Thạch thuộc về đồng tiền mạnh, mặc kệ là xuất ra qua bán, vẫn là dùng tới tu luyện, đều tuyệt đối cần dùng đến. Khoáng thạch hấn càng là tuyệt sẽ không ngại ít, đến bao nhiêu hấn đều có thể tiêu hóa.

Về phần này bộ trung giai công pháp và những Phù Khí đó, hấn ngược lại là thật nhìn có chút không lên.

Trung giai công pháp hấn có là, không thiếu cái này một bộ.

Về phần Phù Khí, hấn chính mình là Luyện Khí Sư, như thế nào lại dùng người khác luyện chế đồ, vật, huống chi vẫn là loại này phẩm chất đồng dạng? Liên xem như đưa cho người nhà dùng, hấn đều ngại mất mặt

Bất quá, cho dù tâm lý lại thế nào ghét bỏ, Khương Viễn cũng không bình thường rõ ràng, đối với hấn người mà nói, hai thứ này mới là Văn Duệ Hàm trên thân có giá trị nhất đồ, vật.

Đã chính hấn chướng mắt, quay đầu biến mất khí tức cùng ẩn ký, âm thầm cảm lấy đi bán đi là được. Nói không chừng còn có thể tạo được lẫn lộn đồ ăn nghe nhìn tác dụng. Không phải vậy, công pháp này cùng Phù Khí bên trên đều mang nam hoàng Văn Thị gia tộc ẩn ký, lưu trong tay chung quy là phiền phức.

Tâm tư xoay nhanh ở giữa, Khương Viễn liền đã nhanh chóng thu thập xong đồ, vật, cũng quyết định tốt chúng nó riêng phần mình thuộc về.

Mà lúc này, trong viện, Lý Tuấn Phong cùng Quan Sơn chiến đấu, cũng có đột phá tính nghịch chuyển.

...

ánh sáng mặt trời hạ một đạo sáng chói kim sắc kiếm mang đột nhiên lướt qua không trung, sắc bén phong mang như như lưỡi dao mờ ra không khí, tốc độ nhanh đến mờ phỏng như điện chớp.

Một kiếm này, không có bức người thanh thế, không có cự đại tiếng rít, cũng không có bành trướng nguyên khí ba động, nhưng này ngưng luyện đến cực hạn sắc bén, lại phẳng phất có thể phá vỡ hết thảy, liền liền không khí cũng không kịp phát ra rên rĩ, liền trong nháy mắt bị cắt chém Thành toái phiến.

Chỉ trong nháy mắt, đạo kiếm mang này liền thế như chẻ tre địa lướt qua mấy trượng khoảng cách, đình đầu một điểm kim quang lấp lóe, bức người phong mang mấy cái có lẽ đã đâm chọc Quan Sơn trên thân.

Trong điện quang hỏa thạch, Quan Sơn đồng tử co rụt lại, muốn biến chiêu cũng đã không kịp, đành phải giơ kiếm chặn lại, khó khăn lắm bảo vệ ở ngực yếu hại.

"Oanh!"

Một tiếng cự đại tiếng oanh minh vang lên, bành trướng nguyên lực ba động như gió bão bỗng nhiên bao phủ mà ra.

Quan Sơn thân thể giống như bị đạn pháo đánh trúng, bỗng nhiên bay rớt ra ngoài, "Bành" một chút nện ở trong viện đình nghỉ mát bên trên, liên tục đụng gãy hai cây màu đỏ thẫm gỗ thật hình trụ mới khó khăn lắm dừng lại.

Chối tai "Két két" âm thanh bên trong, mắt đi chèo chống đình nghỉ mát lay động mấy lần, âm vang sụp đổ.

"Ha-Ha thống khoái!"

Lý Tuấn Phong thở gấp gấp mấy hơi thở, kiên nghị nụ cười trên mặt dị thường thoải mái.

So với vừa rồi, hấn bộ đáng chặt vật không ít, Âm Ngân Chiến Khai bên trên thậm chí có hai kiếm ngân đâm mặc áo giáp, ần ần có vết máu chảy ra. Nhưng dù vậy, hấn chiến ý lại không mấy may giảm, ngược lại càng thêm phong mang tất lộ.

Như thế thoải mái lâm ly chiến đấu, hấn thật sự là rất lâu không có trải qua, đơn giản để hấn nhiệt huyết sôi trào.

Huống chi, khoảng chừng một ngày trước đó, hấn tại Quan Sơn trước mặt còn cơ hồ không hề có lực hoàn thủ, hiện tại, cũng đã có thể theo Quan Sơn cân sức ngang tài. Cái này bên trong ý nghĩa, càng làm cho trong lòng của hấn bành trướng không thôi, kích động khó mà tự kiềm chế!

Lý Tuấn Phong bỗng nhiên vung lên trường kiếm, như như chim ưng sắc bén trong đôi mắt phẳng phất có ngọn lửa nhón nhào: "Quan Sơn! Ta biết ngươi

không chết. Ra đến! Chúng ta tái chiến ba trăm hiệp!"

"Đáng chết!"

Nổ vang một tiếng, đình nghỉ mát phé tích bên trong bỗng nhiên nổ tung một bông bụi mù, Quan Sơn che ngực từ bên trong đi tới, sắc mặt dị thường khó coi.

Tại bộ ngực hấn trên khải giáp, thỉnh linh có một đạo dài nửa xích vết thương, trong vết thương ần ần còn có vết máu chảy ra, hiển nhiên thương tổn không nhẹ.

Thậm chí, trường kiếm trong tay của hấn bên trên, thỉnh linh xuất hiện một lỗ hồng, chính là Lý Tuấn Phong vừa rồi một kiếm kia lưu lại dấu vết.

"Khụ khụ bất quá một ngày mà thôi, thực lực ngươi làm sao có thể tiến bộ lớn như vậy? ! Chẳng lẽ ngươi hôm qua cố ý ả giấu thực lực? !"

Nhìn lấy chiến ý dạt dào Lý Tuấn Phong, Quan Sơn khắp khuôn mặt là không thể tưởng tượng.

"Ha-Ha bớt nói nhiều lời, đến chiến!"

Lý Tuấn Phong một tiếng cười sang sảng, một chân trên mặt đất đạp một cái, trong nháy mắt hóa thành một đạo hắc ảnh phóng tới Quan Sơn.

Hấn thực lực có thể tiến bộ lớn như vậy, đương nhiên là bởi vì đối tu Cao Cấp Công Pháp 《Huyền Nguyên Chính Kinh Nguyên Lực từ chất đến cùng lượng bên trên có nhảy vọt đề bạt.

Ngoài ra, hấn cái này một thân mới trang phục chuẩn bị, càng là nhà hấn thiếu gia căn cứ hấn chiến đấu thói quen, thay hấn chế tạo riêng, tại trên tay hấn, càng là có thể phát huy ra 120% chiến đấu lực.

Đương nhiên, những này, hấn khẳng định là sẽ không nói cho Quan Sơn. Liền để Quan Sơn tiếp tục phiên muộn đi Ha-Ha

Lý Tuấn Phong cổ tay rung lên, tàng Phong Kiếm phát ra trập trập kêu khê, phù văn kim quang lưu chuyển ở giữa, một đường kim sắc kiếm mang thốt nhiên thành hình, quang mang không ngừng phụt ra hút vào.

Quan Sơn gặp này, sắc mặt xoát một chút trở nên tái nhợt: "Ngươi khác quá đặc ý! Coi như ngươi tiến bộ lại lớn, cũng bất quá là cùng ta không sai biệt lắm mà thôi. Các loại Văn công từ thu thập xong Khương Viễn rảnh tay, ngươi một dạng đến chết trong tay ta!"

"Cái này cũng không nhọc đến ngươi hao tâm tổn trí!"

Lý Tuấn Phong trường kiếm vung lên, trong chớp mắt lại là một đạo kiếm mang đâm ra.

Hấn đối thiếu gia nhà mình có lòng tin.

Tuy nhiên chỉ ngắn ngủi ở chung một đêm, nhưng thiếu gia nhà mình tư duy chỉ về kình đảo, thủ đoạn sự cao siêu, cũng đã để hấn bội phục không thôi. Lấy nhà hấn thiếu gia ưa thích tính trước làm sau tính cách, nếu không có hoàn toàn chắc chắn, làm sao cũng sẽ không lựa chọn đơn độc lưu lại.

Dù là nhà hấn thiếu gia chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu vi, cũng chưa nói cho hấn biết sở hữu bài, nhưng hấn cũng là không khỏi có lòng tin.

Huống chi, vừa mới ra ngoài trước đó, thiếu gia liền truyền âm nói cho hấn biết, để hấn một mực dùng Quan Sơn mà luyện chính mình chiến đấu lực, hấn đều không cần quản.

Đã như vậy, hấn đương nhiên phải thật tốt nghe thiếu gia lời nói. Dù sao, chỉ có hấn thực lực đề cao, về sau mới có thể giúp thiếu gia làm càng nhiều chuyện hơn

Tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, kim sắc kiếm mang đã đâm rách không khí, lần nữa vọt tới Quan Sơn trước mặt.

Quan Sơn vội vàng vận khởi thân pháp, thân hình lóe lên, kiếm mang nhất thời suột qua người, hiểm lại càng hiểm địa tránh thoát một kích này.

Nhưng mà, lúc này, Lý Tuấn Phong lần công kích sau đã theo sát mà tới.

Chiến ý sôi trào phía dưới, Lý Tuấn Phong không có không keo kiệt Nguyên Lực, xuất thủ một lần so một lần càng sắc bén, góc độ một lần so một lần càng xảo trá, công kích mô phỏng giống như thủy triều liên miên bất tuyệt, căn bản không cho Quan Sơn nửa điểm cơ hội thở dốc.

Bất quá thời gian qua một lát, Quan Sơn liền bị hấn bức đến luống cuống tay chân, không cẩn thận lại thụ không nhẹ thương tổn.

Khương Viễn dạo bước đi ra nhà chính thời điểm, nhìn thấy cũng là một màn này.

"Không tệ " Khương Viễn khoe môi hơi câu, lộ ra mỉm cười, "Tuy nhiên chiêu thức vận dụng lên còn có không ít tí vết, nhưng phần này chiến ý rất khó được."

Tính toán thời gian, gấp khoảng cách cấm chế thời hạn còn có hơn nửa canh giờ, hấn liền cũng không vội, cứ như vậy chấp tay đứng tại cửa ra vào, bắt

đầu quan chiến.

Hắn đòi trước đi là Pháp Tu đường đi, đối chiến tu luyện một chút cũng chỉ biết là cái đại khái, trừ một số chiến tu Pháp Tu thông dụng thường quy chiến kỹ, hắn có thể chỉ điểm Lý Tuấn Phong thực cũng không nhiều.

Nhưng Đại Đạo 3000, cuối cùng đều là trăm sông đổ về một biển.

Làm đã từng Đạo Tôn, gừng Viễn phi thường rõ ràng, tu vi càng là đi lên, tư chất thân thể đối tu vi ảnh hưởng lại càng nhỏ, ngược lại là ý chí đối tu vi ảnh hưởng càng lúc càng lớn.

Riêng là chiến tu, càng là như vậy.

Khương Viễn đòi trước thời điểm, cũng từng cho những tới đỉnh cấp đó chiến tu định chế qua vũ khí, tận mắt chứng kiến qua những đỉnh cấp đó chiến tu trên thân, này phảng phất có thể Phá Toái Hư Không khủng bố chiến ý.

Cái kia uy lực, cho dù là lúc ấy hắn, đều có chút run như cây sậy, nếu là tâm trí hơi yếu một chút, chỉ sợ liền nhìn thẳng đứng khí đều không có.

Theo loại kia chiến ý so sánh, Lý Tuấn Phong chiến ý không thể nghi ngờ còn không bình thường non nớt, nhưng lại đầy đủ thuần túy.

Loại này không sồn lòng, không sợ không hối hận Chiến Đấu Ý Chí, cũng có lẽ bây giờ còn nhìn không ra, tại tương lai, lại nói không chừng sẽ trở thành Lý Tuấn Phong bước về phía càng cao tầng thứ nước cờ đầu.

Duy nhất chỗ khó ở chỗ, theo thời gian trôi qua, hắn loại này Chiến Đấu Ý Chí, đến tốt cùng là hội dần dần bị làm hao mòn rơi, vẫn là hội càng ngày càng mạnh.

Bất quá, gừng Viễn không có chút nào lo lắng.

Nếu như hắn không có chú ý tới còn khó nói, nhưng đã chú ý tới, liền tuyệt sẽ không tùy ý Lý Tuấn Phong nhuệ khí bị thời gian làm hao mòn.

Chỉ cần vừa nghĩ tới, cực kỳ lâu về sau tương lai, ở trong tay chính mình, nói không chừng sẽ sinh ra một vị đỉnh cấp chiến tu, mà lấy Khương Viễn tâm cảnh, cũng không chịu được sinh ra một tia chấn động.

Hắn nghĩ, hắn đã biết nên làm như thế nào

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Chiến ý thuế biến

...

"Lý Tuấn Phong! Người khác khinh người quá đáng!"

Thật vất vả bắt lấy một tia cơ hội tạm thời thoát khỏi Lý Tuấn Phong, Quan Sơn từng ngum từng ngum địa thở phì phò, sắc mặt âm trầm tựa như có thể chảy ra nước.

Tại hắn bên trái trên cánh tay, bên phải trên bờ vai, phía bên phải eo bên trên, ba đạo lộ ra vết kiếm màu máu có thể thấy rõ ràng, rõ ràng tại vừa rồi trong chiến đấu thức ăn không thiết nhỏ, trên cánh tay này một vết thương, thậm chí ẩn ẩn có thể trông thấy màu trắng mảnh xương.

Mất máu quá nhiều, Quan Sơn sắc mặt có chút tái nhợt, thần sắc nhưng như cũ duy trì trấn định: "Ta thừa nhận, ta trước đó xác thực đánh giá thấp người. Nhưng là, như thế không chút kiêng kỵ tiêu xài Nguyên Lực, người lại có thể kiên trì bao lâu? ! Một khi Nguyên Lực tiêu hao hết, cũng là người từ kỳ!"

"Ha ha ha yên tâm, ta chịu chắc chắn lúc Nguyên Lực tiêu hao hết trước đó xử lý người!"

Lý Tuấn Phong cười ha ha, đối Quan Sơn lời nói không chút phật lòng.

Trong thời gian ngắn liên tục xuất thủ nhiều lần như vậy, hấn hiện tại cũng không chịu nổi, khí không có thở đều đặn không nói, Nguyên Lực vận chuyển quá nhanh, thể nội kinh mạch ần ần có chút rút ra đau.

Bất quá, nhìn thấy Quan Sơn chật vật như vậy bộ dáng, những này liền đều không tính là gì.

Về phần Nguyên Lực tiêu hao, Lý Tuấn Phong càng là không lo lắng.

Thiếu gia cho hấn chế tạo riêng trang bị phẩm chất phi phàm, Nguyên Lực vận hành bên trong cơ hồ không có gì hao tổn, hấn chánh thức Nguyên Lực tiêu hao xa so với nhìn từ bề ngoài muốn ít hơn nhiều.

Lại thêm > bản thân cũng là trung chính bình thân, chủ trương ôn hậu cơ sở công pháp, hấn hiện tại Nguyên Lực Khởi đã không nhiều, nhưng cũng chưa dứt không có đóng Sơn trong tường tượng ít như vậy.

Thật sự cho rằng hấn Nguyên Lực đã nhanh hao hết, không may tuyệt đối sẽ là Quan Sơn!

"Lại đến!"

Lý Tuấn Phong một tiếng hét to, toàn thân chiến ý bạo phát, lần nữa hướng Quan Sơn xông đi lên.

Vọt tới một nửa, tàng Phong Kiếm giờ lên, đường đường kim sắc kiếm mang huy sai, trong nháy mắt như cuồng phong bạo vũ bao phủ mà ra!

"Đáng chết!"

Quan Sơn biến sắc, vội vàng giờ lên trường kiếm, gắt gao ngăn trở Lý Tuấn Phong công kích.

Trong nháy mắt, "Bình bình bang bang" kim loại giao kích âm thanh tầng tầng lớp lớp vang lên, bành trướng nguyên lực ba động mô phỏng giống như thủy triều nước cuộn cuộn, trùng điệp ám lưu bao phủ mà ra.

Đến cùng Lý Tuấn Phong cùng Quan Sơn loại thực lực này, một khi hoàn toàn buông tay ra toàn lực chiến đấu, đủ để cho phương viên số trong phạm vi mười thước nguyên khí lâm vào khuấy động, đứng như cuồng phong gào rít giận dữ, phong vân biến sắc.

Toàn bộ trong viện trong chốc lát cát bay đá chạy, cành lá phiêu diêu, lá rụng cuốn ngược, cả viện đều lâm vào bấp bênh bên trong, cả thiên không đều phảng phất âm ảm xuống.

Trung tâm phong bạo, chỉ gặp đường đường kim sắc kiếm mang lấp lóe, cho dù cách mấy trượng khoảng cách, như cũ có thể cảm giác được một cách rõ ràng Lý Tuấn Phong này sắc bén không so khi thế.

Cao thủ tranh chấp, thường thường lệch một ly, đi một nghìn dặm.

Quan Sơn thực lực Khởi so Lý Tuấn Phong hơi mạnh, lại từ vừa mới bắt đầu liền mất lòng dạ, về sau cho dù cố giữ vững trấn định, cuối cùng vẫn là khó mà tránh khỏi mà rơi vào hạ phong.

Trái lại Lý Tuấn Phong, lại là càng đánh càng hăng, càng chiến càng mạnh, thực lực cơ hồ tại lấy mất trần có thể thấy tốc độ hướng lên đề bạt, khí thế càng ngày càng thịnh.

So với ngay từ đầu miễn cưỡng chèo chống, hiện nay hấn, động tác trôi chảy, kiếm quang huy sai tự nhiên, mất tự tin quang mang giống như Thần Tinh sáng chói loá mắt, rạng rỡ phát quang.

Theo thời gian trôi qua, cái kia một thân chiến ý, cũng tại lấy thường nhân khó mà phát giác tốc độ, một chút xú phát sinh thuế biến.

Cũng không biết qua bao lâu.

"Oanh "

Một tiếng cự đại tiếng oanh minh vang lên.

Cao cỡ một người Thanh thạch Giả Sơn phảng phất bị cự lực đánh trúng, trong nháy mắt bị tạc đến tứ phần ngũ liệt, cuộn cuộn nguyên khí bỗng nhiên khuếch tán ra tới.

Vậy ra loạn thạch bên trong, Quan Sơn thân ảnh giống như vải rách ngã rơi xuống đất.

Bộ ngực hấn khai giáp mấy cái có lẽ đã vỡ nát, ở ngực chính giữa, một cái to bằng cái bát thương tổn miệng máu me đầm đìa, tinh hồng dòng máu xuôi tuôn giống như từ miệng vết thương mãnh liệt mà ra, chỉ chốc lát liền đem chung quanh mặt đất cùng cỏ dại nhuộm đỏ một mảng lớn.

Quan Sơn khí tức sớm đã đoạn tuyệt, vận vẹo trên mặt lưu lại cực độ sợ hãi cùng không cam lòng, tan rã mất vẫn mang theo khó có thể tin, phảng phất

không thể tin được chính mình thế mà cứ như vậy chết.

Rò rỉ dòng máu bên trong, Quan Sơn thì thế không nhúc nhích nằm.

Đường đường Sơn Ưng chiến đoàn đoàn trường, đã từng lừng lẫy nhất thời Ngung Nguyên cảnh đình phong đại cao thủ Quan Sơn, như vậy hoàn toàn trở thành quá khứ.

"Ha ha ha thông khoái!"

Lý Tuấn Phong hét dài một tiếng, thanh âm cao vút phảng phát bay thẳng vân thiên.

Trong chớp nhoáng này, hần khí tức bỗng nhiên biến đổi, toàn thân Lăng liệt chiến ý phảng phát trong nháy mắt rút đi tạt chất, trở nên càng thêm ngưng luyện thuần túy đứng lên, phảng phát bảo kiếm trải qua ma luyện, rốt cục tách ra tia sáng chói mắt.

Cho dù hần giờ phút này toàn thân máu me đầm đìa, này thân thể tối áo giáp màu bạc cũng tổn hại không chịu nổi, liền liền đứng thẳng người đều có chút khó khăn, cũng may may che lấp chẳng nhiều một thân quang mạng.

Này bức người Duệ Ý cùng phong mang, phổ thông tu sĩ dù là chỉ nhìn một chút, chỉ sợ cũng sẽ cảm thấy khắp cả người thân thể lạnh, trong nháy mắt mất đi chồng cựa dưng khí.

Khương Viễn đem một màn này thu nhập mắt, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Hần ý nghĩ quả nhiên là đúng.

Thân thủ đánh bại đã từng cần ngưỡng vọng nhân vật, quả nhiên để Lý Tuấn Phong sinh ra thuế biến.

Trọng yếu nhất là, Lý Tuấn Phong hôm qua mới bị giam Sơn đánh cho không hề có lực hoàn thủ, bất quá một ngày, hần liền thành công giết chết Quan Sơn, trong lúc này chấp trùng cùng chênh lệch to lớn, không phải tự mình kinh lịch người, căn bản khó có thể tưởng tượng.

Một trận chiến này, đem sẽ trở thành đúc thành Lý Tuấn Phong lòng tin cơ thạch, cũng đem dẫn lĩnh hần, tại về sau con đường tu hành bên trên càng đánh càng hăng!

Hiện tại Lý Tuấn Phong, nói theo một ý nghĩa nào đó, theo trước đó đã tưởng như hai người.

Khương Viễn khoe miệng khê nhếch, lộ ra một vòng ý cười, chậm rãi đi qua: "Tuấn phong."

"Thiếu gia!"

Lý Tuấn Phong giật mình, lập tức liền vội giẫy giụa suy nghĩ muốn đi qua hành lễ.

Vừa rồi chiến đấu quá mức đầu nhập, hần căn bản không có chú ý tới Khương Viễn là lúc nào ra đến.

"Được " Khương Viễn khoát tay ngăn cản, "Thụ nặng như vậy thương tổn, cũng đừng câu nệ tại lễ tiết."

Lý Tuấn Phong từ chối không được, đành phải đứng đấy ứng.

"Vừa rồi ta đều nhìn thấy, ngươi làm không tệ. Vén vẹn một đêm thời gian, có thể có loại biểu hiện này, nói rõ ngươi xác thực không bình thường nỗ lực."

Khương Viễn cười khích lệ nói.

Lý Tuấn Phong vô ý thức đứng thẳng người, kiên nghị trên mặt lộ ra mừng rỡ nụ cười: "Đa tạ Thiếu gia khích lệ, thuộc hạ hổ thẹn. So với thiếu gia Đền, ta còn kém xa lắm."

Có thể giết chết Quan Sơn, xác thực để hần vô cùng hưng phấn, có thể được đến cùng thiếu gia khích lệ, càng làm cho hần mừng rỡ.

Nhưng hần còn không đến mức đắc ý vong hình.

Hần chưa, vừa rồi trận chiến kia, hần đối phó chỉ là một cái Quan Sơn, thiếu gia muốn đối phó, lại là ba cái thực lực không kém chút nào Quan Sơn cường giả.

Càng làm cho hần xấu hổ là, hần giết chết một cái Quan Sơn liền hoa thời gian dài như vậy, thụ nặng như vậy thương tổn, thiếu gia một mình đối phó ba cái không thể so với Quan Sơn yếu đối thủ, nhìn lại so hần nhẹ nhõm rất rất nhiều.

Thiếu gia trên thân, trừ giày dính vào cùng trên quần áo tung tóe đến cùng một chút huyết dịch, thậm chí ngay cả một điểm thụ thương dấu hiệu đều không có.

Chú ý tới điểm này, Lý Tuấn Phong tâm lý cũng chỉ còn lại có hổ thẹn, trên mặt cũng bất tri bất giác mang ra một số tới.

Khương Viễn thấy thế khẽ gật đầu.

Không có kiêu ngạo, không có tự mãn, cũng không có bởi vì mình làm ra một chút thành tích liền đắc ý quên hình. Lý Tuấn Phong có như thế tính cách, tại con đường tu hành bên trên càng chạy càng xa cơ hồ là tất nhiên.

"Người thụ thương quá nặng, tranh thủ thời gian liệu thương đi kế tiếp còn có khác việc cần hoàn thành."

Nói, hắn tiện tay từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một bình thuốc chữa thương ném cho Lý Tuấn Phong.

Lý Tuấn Phong cuống quýt tiếp nhận, nghe lời ngồi dưới bắt đầu liệu thương.

Viện tử cấm chế còn có nửa canh giờ liền sẽ biến mất, mà ngoài viện, cũng là Sơn Ứng chiến đoàn hơn ba trăm cái chiến tu. Bọn họ, còn có một cái khác trợn trợn đánh ác liệt muốn đánh.

Bất tri bất giác, gần nửa canh giờ trôi qua, Lý Tuấn Phong liệu thương kết thúc, Khương Viễn đã từ lâu kiểm tra Sơn trên thân chiến lợi phẩm vợ vết hoàn tất.

Quan Sơn dù sao cũng là Sơn Ứng chiến đoàn đoàn trưởng, mặc dù không có Văn Duệ Hàm như vậy Hào Phú, nhưng trên thân đồ vật cũng là không ít. Bất quá, những vật này, Khương Viễn hơn phân nửa cũng nhìn không thuận mắt, chỉ là tùy ý thu thập một chút, liền ném vào trong nhẫn chứa đồ.

Sau cùng, trong tay hắn chỉ còn lại có hai cái Hạ Phẩm Linh Thạch cùng một cái bạch ngọc Bình Sứ.

"Thiếu gia, thuộc hạ thương tổn đã không có trở ngại. Sau đó phải làm thế nào còn mời ngài phân phó." Lý Tuấn Phong đi đến Khương Viễn bên người, thái độ không bình thường cung kính.

Khương Viễn nghiêng mắt nhìn hắn liếc một chút, khẽ gật đầu: "Khôi phục không tệ."

Nói, hắn thuận tay đem trong tay bạch ngọc Bình Sứ đưa tới: "Đây là Quan Sơn đồ vật, người là người giết, người giữ đi"

Lý Tuấn Phong thấy một lần này bạch ngọc Bình Sứ, mí mắt cũng là nhảy một cái.

Vừa rồi Quan Sơn nói chuyện với Văn Duệ Hàm thời điểm, hắn cũng ở tại chỗ. Lúc ấy Quan Sơn trong tay liền bung lấy cái này bạch ngọc Bình Sứ, nghe hắn nói gần nói xa ý tứ, cái này bạch ngọc Bình Sứ bên trong hắn là ngưng tụ tập đan.

Đây chính là ngưng tụ tập đan, có thể thuận cùng thời luyện Nguyên Lực hiệu quả, phục dụng một khóa, tấn thăng linh đài cảnh tỷ lệ tối thiểu có thể đề cao hai thành!

Tuy nhiên chỉ có thứ nhất hạt mới có dạng này hiệu quả, nhưng đối Tán Tu lại nói, đã là không được sự tình. Có trời mới biết có bao nhiêu Tán Tu là bởi vì Nguyên Lực không có rất tinh khiết mới kẹt tại Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong không được tiến thêm!

Cho dù Lý Tuấn Phong hiện nay tu luyện là Cao Cấp Công Pháp, ngưng tụ tập đan như cũ đối với hắn có sự giúp đỡ to lớn.

Huống chi, cái này ngưng tụ tập đan nghe nói độ khó luyện chế cực cao, tài liệu cần thiết cũng không bình thường phức tạp, chỉ có những đại gia tộc kia hoặc là đại tông phái vì diu dặt hậu bối mới chuyên môn có người luyện chế, lưu lạc bên ngoài cực ít.

Bởi vậy, đối bọn hắn loại này Tán Tu lại nói, ngưng tụ tập đan trân quý tính càng là không cần nói cũng biết.

Nghĩ tới đây, Lý Tuấn Phong vội vàng khước từ: "Như vậy thì làm sao được? ! Ta bất quá là dựa theo thiếu gia phân phó làm việc. Huống chi, ta Lý Tuấn Phong có thể có hôm nay, toàn bộ nhờ thiếu gia vun trồng, ta sao có thể..."

"Cho người liền cầm lấy." Khương Viễn khẽ nhủ mảy, không cho giải thích địa đem đồ vật nhét vào Lý Tuấn Phong trong tay.

"Thiếu gia!"

Lý Tuấn Phong bung lấy bạch ngọc Bình Sứ xuất thủ đều đang phát run, vội vàng vừa muốn đem ngưng tụ tập đan trả lại Khương Viễn: "Đây chính là ngưng tụ tập đan! Trân quý như vậy đồ vật, ngài hắn là giữ lại chính mình dùng mới đúng. Ngài không phải nói ta có 73% tỷ lệ tấn thăng linh đài cảnh này? Coi như không có viên này ngưng tụ tập đan..."

"Được! Cầm, đây là mệnh lệnh!"

Khương Viễn khoát khoát tay, ngữ khí bỗng nhiên tăng thêm mấy phần.

"Cái này. . . Thuộc hạ có tài đức gì..."

Lý Tuấn Phong thần sắc động lại, không dám tiếp tục nói chối từ lời nói.

Giờ khắc này, trong tay hắn cái này nho nhỏ bạch ngọc Bình Sứ phảng phất có nặng ngàn cân, để hắn toàn thân đều nhin không được run rẩy.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chiến đoàn đối chủ

...

Lý Tuấn Phong dốc hết ra lấy bờ môi, không biết đến tột cùng nên nói cái gì tài năng biểu đạt chính mình lòng cảm kích.

Hắn có thể cảm giác được thiếu gia đối với mình tín nhiệm cùng coi trọng, điểm này, từ lúc trước truyền thụ chính mình 《Huyền Nguyên Chính Kinh》 lại cho mình luyện chế Phù Khí thời điểm, hắn liền cảm giác được một cách rõ ràng.

Cũng chính là bởi vậy, hắn sớm đã trong lòng yên lặng thề, đời này quyết ý đi theo thiếu gia, đến chết cũng không đổi.

Nhưng dù vậy, thiếu gia khẳng khái cùng khí độ vẫn là để hắn không biết làm sao, càng làm cho hắn từ tâm lý khâm phục không thôi, cảm kích không lời nào có thể diễn tả được.

Lý Tuấn Phong không phải ngây thơ tiểu hài tử, hắn có thể nhìn Bạch thiếu gia dụng ý. Hắn là Khương gia thực lực tiếp cận nhất linh đài cảnh người, cái này mai ngưng tụ tập đan ở trên người hắn, tài năng nhanh nhất địa phát huy tác dụng.

Thế nhưng là cái này thì thế nào?

Dù là đây là ai cũng biết đạo lý, nhưng lại có bao nhiêu người có thể làm ra theo thiếu gia một dạng lựa chọn?

Đang bị Khương gia thu lưu trước đó, hắn một mực đọc từ tu hành, đã từng cùng hắn Tán Tu hợp tác qua, đối cái này Tu Hành Giới tàn khốc chỗ, sớm đã có thanh tỉnh nhận biết.

Công bình, chính nghĩa, dạng này từ, tại bọn họ bọn này còn đang vì sinh tồn gây dựa Tán Tu trên thân cho tới bây giờ đều không thích hợp.

Giống ngưng tụ tập đan dạng này đan dược, người nào nắm bắt tới tay không trước tiên cần phải tăng cường chính mình dùng?

Tuy nhiên thiếu gia hiện tại chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, khoảng cách Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong còn rất xa, thế nhưng là, tại không biết còn có hay không tiếp theo khóa ngưng tụ tập đan tình huống dưới, người nào bỏ được đem ngưng tụ tập đan tặng cho người khác?

Coi như thiếu gia bỏ được, cái kia còn có lão gia đâu? lão gia đồng dạng là Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, lại là thiếu gia cha ruột, luận huyết mạch, luận thân sơ, lão gia không thể nghi ngờ đều càng có tư cách hơn hắn đạt được cái này mai ngưng tụ tập đan.

Có thể thiếu gia hết lần này tới lần khác đem viên này ngưng tụ tập đan cho hắn.

Hắn cúi đầu nhìn lấy trong tay bạch ngọc Bình Sứ, cảm giác trên bả vai mình trách nhiệm bỗng nhiên trở nên nặng nề.

Lý Tuấn Phong xiết chặt bạch ngọc Bình Sứ, chậm rãi lui ra phía sau một bước, "Ba" một tiếng một chân quỳ xuống, ngữ khí trịnh trọng vô cùng: "Thiếu gia, ngài yên tâm, thuộc hạ nhất định trong thời gian ngắn nhất đột phá linh đài cảnh. Chưa dứt không cô phụ thiếu gia tín nhiệm!"

Hắn ngửa đầu, nhìn lấy Khương Viễn, mắt lóe không gì sánh kịp quyết tâm.

Thấy thế, Khương Viễn khóe mắt hơi gấp, tâm tình bỗng nhiên mấy phần.

Hắn vỗ vỗ Lý Tuấn Phong bả vai, cười nói: "Đứng lên đi Ta tin tưởng ngươi trung tâm, cũng tin tưởng ngươi quyết tâm. Tương lai, phải dùng đến cùng ngươi địa phương còn còn nhiều, rất nhiều."

"Đa tạ Thiếu gia!"

Lý Tuấn Phong kiên nghị trên mặt bỗng nhiên tràn ra một vòng ý cười, lập tức cúi đầu, cung kính thi lễ, lúc này mới đứng lên.

Chỉ bằng thiếu gia phần này tín nhiệm, hẳn nhất định phải càng nỗ lực mới được!

Khương Viễn mỉm cười nhìn lấy hần phản ứng, chờ hần hơi tỉnh táo một điểm, liền để hần qua kiểm tra Sơn cùng Sơn Ứng Chiến Đoàn chiến tu thi thể thu thập một chút, đợi lát nữa hữu dụng.

Lấy hần lịch duyệt, tự nhiên năng đại khái đoán ra Lý Tuấn Phong ý nghĩ.

Lý Tuấn Phong ý nghĩ thực không sai. Hần đem ngưng tụ tập đan cho Lý Tuấn Phong, xác thực là bởi vì Lý Tuấn Phong là nhanh nhất đứng trước đột phá người.

Bất quá, hẳn cũng không có Lý Tuấn Phong tương tượng vĩ đại như vậy.

Hần sở dĩ không có ngưng tụ tập đan chiếm thành của mình, có tương đương một bộ phận nguyên nhân, là bởi vì hần căn bản không dùng được.

Hần hiện tại tu luyện 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh tại Nguyên Lực thối luyện hơn mấy có lẽ đã làm đến cực hạn, coi như lại phục ngưng tụ tập đan cũng không có sẽ có hiệu quả gì.

Mặt khác, ngưng tụ tập đan tuy nhiên khó được, nhưng Khương Viễn nếu quả thật muốn, cũng chưa chắc không có cách nào. Bằng hần luyện khí thủ đoạn, chỉ cần hần nguyện ý, muốn từ trong tay người khác đổi được ngưng tụ tập đan cũng không có khó như vậy.

Cho nên, đối với người khác mà nói trân quý dị thường ngưng tụ tập đan, đối với hần mà nói, thực còn lâu mới có được trân quý như vậy.

Đáng tiếc, hần đòi trước nhận biết Luyện Đan Sư bên trong, ở phụ cận đây đều không phải là đặc biệt đáng tin, đáng tin cách nơi này cũng xa, không dễ tìm cho lắm.

Nếu không, hẳn cũng không chú ý thừa dịp người ta tu vi còn thấp, lịch duyệt không sâu thời điểm đào về đến chính mình bồi dưỡng. Đến lúc đó, cũng không cần vì đan dược quan tâm

Khương Viễn một bên nghĩ, một bên hững hờ xử lý lấy Văn Duệ Hàm thi thể, không lâu lắm, liền hoàn toàn hoàn thành hủy thi diệt tích, liền một điểm dấu vết đều không có để lại.

Văn Duệ Hàm tới qua Sơn Ứng Chiến Đoàn dấu vết, bị hoàn toàn xóa đi, coi như lại có kinh nghiệm người tới nơi này, cũng không có khả năng tìm đến bất kỳ theo Văn Duệ Hàm có quan hệ dấu vết để lại.

...

"A? Cái này đều nhanh đến cùng giờ Ty, đoàn trưởng làm sao còn chưa tới?"

"Đúng a bình thường cái này canh giờ, đoàn trưởng đã sớm Lai nhanh lời nói, nói không chừng liền hôm nay nhiệm vụ đều đã an bài xong."

"Thật đúng là. Quá kỳ quái "

Trong sân huấn luyện, làm xong thể dục buổi sáng Sơn Ứng Chiến Đoàn các chiến tu một bên sát mồ hôi, một bên nghị luận âm ỉ, biểu hiện trên mặt đều mang không hiểu.

Bọn họ hoặc ngồi hoặc đứng, tuy có nghi hoặc, biểu lộ lại tương đương bình thản, một bộ nhẹ nhõm thanh thản bộ dáng, hiển nhiên chỉ là thuận miệng nói, cũng không phải là thật đang lo lắng.

"Vời! Có cái này nhân công phu ở chỗ này nghị luận, còn không bằng nhiều tìm chút thời giờ về mặt tu luyện!"

Một cái tướng mạo uy nghiêm, toàn thân tản ra nồng đậm sát khí chiến tu đi tới, mặt lạnh lấy quát lớn một tiếng.

Người này mặt ngoài xem ra bất quá hơn ba mươi tuổi, mắt lại mang theo không phù hợp ở độ tuổi này cảm giác tang thương, thần sắc càng là cứng nhắc nghiêm túc, cẩn thận tỉ mỉ, nhìn không bình thường không tốt thân cận.

Theo hần tới gần, một cổ chắc nịch cẩn trọng uy thế nhất thời khuếch tán, trong nháy mắt vượt lên trần ngập trong không khí xao động khí tức.

So với Quan Sơn sắc bén khoa trương, hần uy thế càng thêm nội敛, lại không có nửa điểm phù phiếm, tuy nhiên còn không có đạt tới Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, nhưng cũng để cho người ta không dám khinh thường. Tín tưởng cho dù Quan Sơn đứng ở chỗ này, cũng không ai có thể không chú ý hần tồn tại.

Nhìn thấy hần, vừa mới còn đang sôi nổi nghị luận các chiến tu trong nháy mắt an tĩnh lại.

"Quý Phó Đoàn Trưởng!"

"Quý Phó Đoàn Trưởng!"

Bọn họ phi tốc nhảy dựng lên xếp thành hàng liệt, đồng loạt hướng người tới hành lễ vấn an, từng cái biểu lộ nghiêm túc, thần sắc nghiêm túc, theo vừa rồi thanh thần thái độ tưởng như hai người.

"Được đã đoàn trưởng không có tới, hôm nay các người liền lấy tu luyện làm chủ, nếu như trên tay có động lại nhiệm vụ, liền thừa dịp hiện tại nhanh đi hoàn thành. Đầu tán đi "

Quý Hạo Nhiên phát phát tay, thuận miệng nói một câu.

Son Ưng Chiến Đoàn tuy nhiên hoàn toàn là từ Tán Tu tạo thành, kết cấu tương đối lỏng lẻo, nhưng Quý Hạo Nhiên tại hai vị Phó Đoàn Trưởng bên trong xem như so sánh có uy tín, nói ra lời nói cũng có tác dụng.

Có hấn lời này, vừa rồi những chiến đó tu nhóm nhất thời thờ phào, nhao nhao ứng thanh tán ra Lai thu dọn đồ đạc thu dọn đồ đạc, mặc quần áo mặc quần áo, chuẩn bị đi trở về tiến hành thường ngày tu luyện.

Quý Hạo Nhiên thấy thế cũng không nói gì, chỉ là thần sắc bình thản nhìn lấy một màn này.

Son Ưng Chiến Đoàn thành lập nhiều năm như vậy, loại tình huống này cũng không phải là không có qua, còn không đáng cho hấn ngạc nhiên.

Từ xa nhìn lại, giờ khắc này trong sân huấn luyện chiến tu lui tới, nổi liền không dứt, thường có tiếng nói chuyện truyền đến, theo thường ngày không hề khác gì nhau.

Bỗng dưng.

Một tiếng phảng phát Ngân Bình nổ tung giồn vang âm thanh truyền đến.

Ngay sau đó, kịch liệt nguyên khí ba động trong nháy mắt sôi trào, mô phỏng như sóng triều gào thét lên hướng chung quanh phi tốc khuếch tán. Trong chớp nhoáng này, trong không khí phảng phát trong nháy mắt nổi lên một trận Gió xoáy, tất cả mọi người quần áo đều bị thổi làm bay bổng lên.

Kịch liệt như thể nguyên khí ba động, quả thực là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Nguyên bản náo nhiệt trong sân huấn luyện bỗng nhiên yên tĩnh.

Sở hữu chiến tu kim lòng không động mở to hai mắt, quay đầu hướng nguyên khí ba động truyền đến phương hướng nhìn lại.

Cách đó không xa, một tòa ngôi xanh tường đá, xa hoa đại khí viện lạc tắm rửa tại ánh sáng mặt trời bên trong, chính tán ra độc có khí thể.

Cái viện này, đúng là bọn họ vô cùng quen thuộc, Son Ưng Chiến Đoàn đoàn trưởng Quan Sơn viện tử.

"Đoàn trưởng? !" Quý Hạo Nhiên nghiêm túc trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, "Chẳng lẽ đoàn trưởng rốt cục muốn đột phá?"

Cũng khó trách hấn nghĩ như vậy, Quan Sơn đã tại Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tích lũy hai năm, tất cả mọi người đang suy đoán Quan Sơn tới khi nào đột phá. Hiện nay Quan Sơn trong viện bỗng nhiên xuất hiện dị trạng, khó tránh khỏi để cho người ta hướng phương diện này liên tưởng.

"Quý huynh, chuyện gì xảy ra? Đoàn trưởng rốt cục muốn đột phá sao?"

Cách đó không xa, bỗng nhiên có một người mặc xanh đậm Chiến Khái bóng người chạy nhanh đến, rơi vào Quý Hạo Nhiên bên cạnh thân, mang trên mặt rõ ràng vui mừng.

Hấn nhìn muốn so Quý Hạo Nhiên hơi nhỏ một chút, tròn mặt tròn hoà hợp êm thấm, một đôi không mắt to quay tròn trực chuyển, mắt rất có vài phần khôn khéo.

Nhìn thấy hấn, Quý Hạo Nhiên mi đầu nhỏ bé không thể nhận ra địa nhãn nhãn: "Quần gây nên hòa, người hôm qua không phải nói muốn bế quan sao?"

"Khu khụ ta chút chuyện nhỏ này, nào có đoàn trưởng sự tình trọng yếu?" Quần gây nên cùng tròn trên mặt tròn nhanh chóng lướt qua một tia tâm hồng, không khỏi sắp bị hấn che giấu đi.

"Đoàn trưởng đột phá thể nhưng là đại sự, một khi đột phá thành công, đoàn trưởng nhưng chính là linh đài cảnh siêu cấp cao thủ! Đến lúc đó, chúng ta đoàn liền có thể qua nam hoàng thành phát triển!"

Quần gây nên cùng mắt lóe tinh quang, trên mặt hiện ra vẻ chờ mong.

So với Xuân Sơn trấn loại này tư nguyên căn cỗi nông thôn tiểu trấn, nam hoàng thành đây mới thực sự là Phồn Hoa Chi Địa, lại thêm lại có Tam đại thế gia tọa trấn, thời cơ càng nhiều. Giống bọn họ loại này Tán Tu, liền không có không nghĩ đến nam hoàng thành phát triển.

Đáng tiếc, nam hoàng thành tư nguyên là phong phú, cạnh tranh lại càng thêm kịch liệt, càng tàn khốc hơn. Nam hoàng thành Thập Đại chiến đoàn, mỗi một cái đều có linh đài cảnh siêu cấp cao thủ tọa trấn. Giống bọn họ loại này nông thôn chiến đoàn, nếu như không có cái linh đài cảnh siêu cấp cao thủ tọa trấn, muốn tại Thập Đại chiến đoàn chen ép dưới sống sót, căn bản là nói mơ giữa ban ngày.

Lần này tốt, chỉ cần Quan Sơn tấn cấp lĩnh đài cảnh thành công, Sơn Ứng Chiến Đoàn thực lực nhất định nhất phi trùng thiên, hẳn cũng có thể đi theo được nhờ không ít. Nói không chừng, hẳn cũng có thể đi theo đột phá đến cùng Ngưng Nguyên cảnh đâu?

Quản gây nên cùng chăm chú nhìn tòa viện kia, trên mặt bất tri bất giác lộ ra mấy phần nụ cười, phảng phất đã thấy trong dự đoán mỹ hảo tương lai.

"Nếu quả thật đột phá thành công, thật là 0 chuyện thật tốt." Quý Hạo Nhiên khẽ gật đầu.

Đúng lúc này.

Liền tại bọn hắn trước mắt, tòa kia xa hoa đại khí trong sân, bỗng nhiên một trước một sau đi ra hai người tới.

Hai người này, một cái một thân Thanh Báo, dáng người tiêu sái, biểu lộ hài lòng, một cái khác một thân Chiến Khải, khuôn mặt kiên nghị, cước bộ âm vang, chính là Khương Viễn cùng Lý Tuấn Phong hai người.

Đi đến sân huấn luyện phụ cận, Khương Viễn đứng vững, Lý Tuấn Phong bỗng nhiên hướng phía trước bước ra một bước.

Một bước này bước ra, Lý Tuấn Phong toàn thân khí thế trong nháy mắt biến đổi, một cỗ sắc bén vô cùng, tinh thuần vô cùng chiến ý bỗng nhiên xông lên trời không, đâm vào mắt người đầu nhức, liên liền không khí chung quanh đều bỗng nhiên chấn động, tạo nên tầng tầng gợn sóng.

Cùng lúc đó, cái kia song như chim ưng sắc bén hai mắt từ trên mặt tất cả mọi người chậm rãi đảo qua, trầm giọng quát: "Sơn Ứng Chiến Đoàn các chiến tu nghe, Quan Sơn đã chết, từ nay về sau, Sơn Ứng Chiến Đoàn từ ta tiếp quản!"

Nói, hắn hai tay vừa nhấc, liền đem trong tay dẫn theo đồ, vật ném tại trong sân huấn luyện.

"Bành!"

Một tiếng vang nhỏ, một bóng người cuộn cuộn lấy rơi xuống đất.

Bóng người này khô ngô cường tráng, ở ngực một mảnh máu thịt be bét, sắc mặt tro tàn một mảnh, lộ ra đã là một cỗ thi thể. Mà này tro tàn trên mặt, này lông mày, này cái mũi, này cơ hồ không có huyết sắc bộ mặt hình dáng, không có không có để bọn hắn cảm giác được vô cùng quen thuộc.

Cỗ thi thể này, thanh lịch chính là Sơn Ứng Chiến Đoàn đoàn trưởng, đã từng Xuân Sơn trấn đệ nhất cao thủ, Quan Sơn!

Thấy cảnh này, toàn bộ sân huấn luyện trong nháy mắt lặng ngắt như tờ, Quý Hạo Nhiên cùng quản gây nên cùng hai người trên mặt vui mừng cũng trong nháy mắt ngưng kết ở trên mặt.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Sát Thần!

...

Trong sân huấn luyện, cơ hồ tất cả mọi người bị cái này ngoài dự liệu biến cố chấn kinh.

Quan Sơn thi thể, tựa như là một khóa Boom Tấn, trong nháy mắt đem bọn hắn nổ mòng.

Vừa rồi coi là Quan Sơn muốn đột phá lúc, bọn họ tâm tình có bao nhiêu mừng rỡ, nhiều kích động, lúc này, bọn họ tâm tình liền khiếp sợ đến mức nào, nhiều hãi nhiên.

Trong lúc nhất thời, trong sân huấn luyện tĩnh địa dọa người.

Một trận gió thu cuốn qua, vài miếng khô héo lá rụng tung bay lung lay địa rơi trên mặt đất, phát ra rất nhỏ tuôn rơi tiếng vang.

Đặt ở bình thường, dạng này thanh âm căn bản không thể gây nên bất luận kẻ nào chú ý, nhưng mà, hiện tại, nó lại phảng phất bị phóng đại vô số lần, trở nên giống Thần Chung Mộ Cổ chấn động khiến người sợ hãi, trong nháy mắt bùng tỉnh trong lúc khiếp sợ mọi người.

Quý Hạo Nhiên sắc mặt xoát một chút trầm xuống, mắt về mặt nghiêm túc địa dọa người.

Quần gây nên cùng có chút lảo đảo đi qua, "Bịch" một chút ngã ngối tại Quan Sơn thì thể bên người, khắp khuôn mặt là khó có thể tin.

Hắn là Quan Sơn một tay vun trồng đứng lên, cho tới nay, Quan Sơn trong mắt hắn đều là cường hãn đại danh từ, cơ hồ không có cái gì là Quan Sơn làm không được. Hiện nay, đột nhiên nhìn thấy Quan Sơn thì thể, hắn căn bản khó tiếp thu.

"Đoàn, đoàn trưởng?!"

Hắn run rẩy địa vươn tay, tựa hồ muốn tìm một chút Quan Sơn hơi thở, xuất thủ lại run rẩy liền vị trí đều đứng không chuẩn.

Đôi bình thường, nhìn thấy quần gây nên cùng cái bộ dáng này, quý Hạo Nhiên chỉ sợ sớm đã nhìn không được nhũ mào, nhưng mà, hắn giờ phút này nhưng căn bản không tâm tư quần cái này.

Quý Hạo Nhiên hít mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Lý Tuấn Phong, thanh âm đóng băng: "Người là ai? Xưng tên ra!"

Trước đó qua Khương thị công xưởng thời điểm hắn cũng không có đi theo, cho nên cũng không nhận ra Lý Tuấn Phong.

"Ta là ai không trọng yếu." Lý Tuấn Phong nghiêng mắt nhìn hắn liếc một chút, mắt không có chút nào nhiệt độ, "Trọng yếu là, ta giết Quan Sơn. Các người hiện tại chỉ có hai lựa chọn, thần phục, hoặc là chết!"

"Người!" Quý Hạo Nhiên đồng tử co rút lại, mãnh liệt nắm chặt chuỗi kiếm.

Vừa rồi cái nhìn kia, để hắn trong nháy mắt cảm giác được cự đại uy hiếp. Loại này phảng phất bước sai một bước, liền sẽ sinh tử Đạo Tiêu uy hiếp cảm giác, so với lúc trước Quan Sơn còn có phần hơn, đều cùng.

Rõ ràng thoát nhìn là giống như hắn Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, thậm chí so với sắp đột phá hắn còn muốn hơi yếu một chút, thể mà có thể mang đến cho hắn thật lớn như thế uy hiếp, đây quả thực thật không thể tin!

Cho dù lấy hắn xưa nay trầm ổn tính cách, trong lòng cũng không nhìn được có chút run rẩy.

"Quý Hạo Nhiên, người cùng hắn nói lời vô dụng làm gì?!" Quần gây nên cùng bỗng nhiên ngừng đầu, ánh mắt sung huyết, tràn đầy hận ý, "Hắn lại dám giết đoàn trưởng! Ta muốn báo thù cho đoàn trưởng!"

Lời còn chưa dứt, hắn bỗng nhiên rút ra trường kiếm, như nhiễm điện hướng phía Lý Tuấn Phong tiến lên.

Phần hận phía dưới, hắn vừa ra tay cũng là sát chiêu, mãnh liệt Nguyên Lực xem như không cần tiền một dạng điên cuồng tràn vào trong thân kiếm, phức tạp huyền ảo phù văn một trận lấp lóe, chướng mắt quang mang trong nháy mắt nở rộ.

Trong lúc nhất thời, chung quanh Nguyên Lực khuấy động, kinh phong bốn phía, khiếp người kiếm quang mô phỏng như lời đình thẳng tập ép về phía Lý Tuấn Phong, phảng phất lại sau một khắc, liền sẽ trực tiếp quán tới Lý Tuấn Phong trên thân một dạng.

Thấy thế, Lý Tuấn Phong không chút hoang mang, cầm kiếm tay phải tiện tay hướng lên vẩy lên, liền có mấy đạo kim sắc kiếm mang trong nháy mắt thoát kiếm mà ra, đường đạo kim quang lấp lóe, phảng phất dày đặc như mưa rơi trong chớp mắt đón lấy đạo kiếm quang kia.

"Bành! Bành! Bành! Bành..."

Kim quang thời gian lập lòe, liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng bỗng nhiên vang lên.

To lớn nguyên lực ba động mô phỏng như gió lốc bao phủ, trong nháy mắt khuếch tán mà ra, toàn bộ trong sân huấn luyện nguyên khí đều trong nháy mắt chấn động đứng lên.

Kịch liệt nguyên khí lẫn lộn ở giữa, một đạo sâu bóng người màu xanh lam bỗng nhiên bay ngược mà ra, "Phanh" một chút hung hăng đập xuống đất, trong nháy mắt tại tầng đá xanh trên mặt đất hõm một cái hố sâu, bên trong bàn đá từng khúc rạn nứt, vẩy ra loạn thạch giống như như đạn pháo tứ tán bắn bay.

"Loảng xoảng!"

Một tiếng thanh thúy âm thanh vang lên, quần gây nên cùng trường kiếm trong tay xa xa rơi xuống tại, nguyên bản chăm chú thói luyện ra trên thân kiếm, thỉnh linh xuất hiện ba cái không lớn không nhỏ lỗ hổng, đúng là tại vừa mới vừa đối mặt công phu, liền đã có khuyết tổn.

Cường bạo kinh trong gió, Lý Tuấn Phong thu kiếm mà dừng, tóc dài khẽ nhếch, bùng phát là tiêu sái vô cùng.

Phối hợp này một đôi tinh quang bắn ra bốn phía mắt ung, ngút trời chiến ý, hiển nhiên một thanh hình người bảo kiếm, giờ tay nhắc chân ở giữa đều có thể hại người.

Nếu như tình tế cảm giác, thậm chí có thể cảm giác được, hần liền khí tức đều không hề loạn lên chút nào, phảng phất vừa rồi đem quân gây nên cùng đánh bay một kiếm kia không phải hần xuất thủ giống như.

Tuy nhiên cảnh giới như cũ dừng lại tại Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, nhưng giết chết Quan Sơn trước đó, Lý Tuấn Phong liền đã có được có thể so với Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thực lực, hiện nay đi qua một phen thổi luyện, thực lực lần nữa thuế biến, so với Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong cũng chỉ mạnh không yếu.

Hiện nay, có thể thắng qua Lý Tuấn Phong, sợ cũng chỉ có linh đài cảnh cường giả.

Vô luận là đối Lý Tuấn Phong bản thân, vẫn là đối biết Lý Tuấn Phong thực lực Khương Viễn lai nói, cái này đều căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc chiến đấu, sẽ có loại kết quả này thực sự bình thường bất quá.

Nhưng mà, đối với hần người mà nói, lại không phải như thế.

Nhìn thấy một màn này, ở đây sở hữu chiến tu trong nháy mắt xôn xao, cơ hồ không thể tin được chính mình con mắt.

Sơn Ứng chiến đoàn lấy thực lực vi tôn, trừ Quan Sơn, hai cái Phó Đoàn Trưởng cũng là thật địa đánh ra Đền, ở đây chiến tu cơ hồ đều từng là bại tướng dưới tay bọn họ.

Quân gây nên cùng làm vì bọn họ bản thứ hai đoàn trưởng, thực lực tại trong bọn họ là hoàn toàn xứng đáng thứ ba, trừ Quan Sơn cùng quý Hạo Nhiên, là thuộc hần mạnh nhất.

Dạng này thực lực, thế mà vừa đối mặt đều không chịu đựng nổi, liền bị đập đến bay rớt ra ngoài, chênh lệch này cũng quá bất hợp lý a? !

Ở đây chiến tu trong nháy mắt vỡ tổ.

Nghe sau lưng tiếng nghị luận, quý Hạo Nhiên cảm kiếm tay nắm càng chặt hơn, ngưng trọng trên mặt lộ ra một tia khó mà phát hiện khản trương.

Lý Tuấn Phong mặt không thay đổi xem bọn hần liếc một chút, bỗng nhiên xoay người, khom người nói: "Thiếu gia, đến tốt cùng muốn làm thế nào, xin ngài định đoạt."

Khương Viễn thu hồi nhìn về phía không xa ánh mắt, thần nhiên nói: "Không phải nói qua cho người sao? Không phục liền giết, giết tới phục mới thôi."

Khương Viễn lời nói này bình thản, không có nửa điểm sát khí, liền tựa như đang đàm luận hôm nay khí trời đồng dạng tùy ý, có thể trúng ý vị, lại làm cho nghe được người trong nháy mắt rung mình.

Lý Tuấn Phong hơi sững sờ.

Trước đó thiếu gia nói như vậy thời điểm, hần còn tưởng rằng là nói đùa đâu?

Ngẫm lại, hần vẫn là cẩn thận từng li từng tí câu hỏi: "Nhiều như vậy chiến tu, thế nhưng là một khoản không có tiêu chiến đấu lực. Thật muốn giết?"

Khương Viễn nhàn nhàn liếc nhìn hần một cái: "Trên thế giới này, không bao giờ thiếu, cũng là Tán Tu."

Ngụ ý, coi như giết cái này một nhóm, chỉ cần trong tay có tư nguyên, tự nhiên sẽ có Tán Tu nói liền không dứt địa tìm nơi nương tựa mà đến, căn bản không cần lo lắng nhân số vấn đề.

Về phần như thế giết, hội sẽ không khiến cho bọn họ bản ngược loại hình, cái kia chính là thuần túy buồn lo vô có. Giết chết một nhóm Quan Sơn từ trung, giết đến bọn hần run như cây sậy, để bọn hần mình bạch theo chính mình đối nghịch hậu quả, bọn họ tự nhiên sẽ làm ra phù hợp lựa chọn.

Làm một cái hợp cách Tán Tu, xem xét thời thế vốn là nên cơ bản nhất năng lực.

Khương Viễn cũng xưa nay không chỉ nhìn bọn họ ngay từ đầu liền trung thành tuyệt đối, chỉ cần bọn họ nghe lời không có quấy rối là được. Còn trung tâm, đó là cần nhờ thời gian một chút xúi bời đường, một chút xúi sàng chọn.

Lý Tuấn Phong nhất thời minh bạch Khương Viễn ý tứ.

Hần cúi người, cung kính dị thường hướng Khương Viễn thi lễ: "Thiếu gia, thuộc hạ biết nên làm như thế nào."

"Phi! Ít tại cái này hù dọa người!" Quân gây nên cùng giấy dựa lấy từ trong hồ đứng lên, bỗng nhiên phun ra một búng máu, nhìn lấy Lý Tuấn Phong ánh mắt tràn ngập hận ý, "Ta chỉ phục Quan đoàn trưởng một người, muốn cho ta nghe lời, nằm mơ!"

Thanh âm hần bỗng nhiên cất cao: "Các huynh đệ! Đừng nghe hần nói vậy! Hần cũng chỉ có một người, chúng ta nhiều người như vậy, một người một miếng nước bọt đều có thể dìm nó chết! Xử lý hần, vì Quan đoàn trưởng báo thù!"

Quân gây nên cùng lời nói, phảng phất một tề Cường Tâm Châm, trong nháy mắt cho kinh hãi bên trong các chiến tu rớt vào lòng tin.

Một cái mặt đen chiến tu trong nháy mắt vung lên trường đao, kích động ứng hòa: "Không sai! Chúng ta nhiều người như vậy tại sao phải sợ hãi một cái hay sao? ! Xử lý hắn! Vì Quan đoàn trưởng báo thù!"

"Không sai! Xử lý hắn!"

"Xử lý hắn!"

"Xử lý hắn!"

Có người dẫn đầu, các chiến tu tâm tình trong nháy mắt bị điều động, quần tinh nước cuộn cuộn, phần nộ tiếng hò hét mô phỏng như sóng triều nhấc lên.

Cũng không biết là ai dẫn đầu, một đạo sáng như tuyết đao mang mô phỏng tựa như tia chớp hướng phía Lý Tuấn Phong phóng đi, ngay sau đó, hắn chiến tu trong nháy mắt kịp phản ứng, vô số đao mang xuất hiện trên không trung, lít nha lít nhít đan vào một chỗ, cơ hồ đem ánh sáng mặt trời đều che khuất.

Khung bố độ dày phía dưới, có không ít đao mang, thậm chí còn không có bay đến Lý Tuấn Phong trước mặt liền trên không trung chạm vào nhau, trực tiếp chôn vùi Thành toái phiến, kịch liệt nguyên khí ba động bỗng nhiên bao phủ không trung.

Khung bố như thế mà dày đặc công kích phía dưới, không ai có thể may mắn còn sống sót!

Quần gây nên cùng hai mắt tỏa sáng, tái nhợt trên mặt bỗng nhiên hiện lên một đoàn kích động đỏ ửng, phảng phất đã thấy Lý Tuấn Phong bị đao mang xé thành mảnh nhỏ bộ dáng.

"A "

Lý Tuấn Phong nhấp thẳng khoe miệng hơi hơi nhát cười, lộ ra một vòng lạnh lẽo tức sát nụ cười.

Nếu như là trước đó, gặp được loại chiến trận này, hắn xác thực có thể nói là hắn phải chết không nghi ngờ , bất quá, hiện tại nha...

Kiểm nhận nhất chuyển, Nguyên Lực mãnh liệt mà vào, tàng Phong Kiếm trong nháy mắt bạo khởi bao quanh kim quang, sau một khắc, Lý Tuấn Phong thân ảnh đã biến mất tại nguyên chỗ, hóa thành một đoàn hắc quang trong nháy mắt xông vào xúc động phần nộ chiến tu bên trong.

Trong nháy mắt, đạo đạo lập lòe kim sắc kiếm mang liền trong đám người huy sai ra.

"Phốc !"

"Răng rắc!"

"Oanh !"

"Ầm!"

Liên tiếp âm điệu khác nhau tiếng va đập bên trong, người mặc Hắc Giáp chiến tu từng cái nhanh chóng bay rút ra ngoài, giống như nhận cự lực va chạm, thẳng tắp bay ra mấy trượng khoảng cách, mới nặng nề mà đập xuống đất.

Trong chốc lát, nguyên bản khí thế hung hung các chiến tu liền ngược lại một mảng lớn, phương viên mấy trượng phạm vi bên trong chiến tu đều cơ hồ bị hoàn toàn thanh không, từng cái trên mặt đất kêu rên không ngừng, không ít người trên thân đều bị thương, vết máu loang lổ, nhìn vô cùng chật vật.

Chỉ có số rất ít, vừa rồi không có cùng theo một lúc xuất thủ chiến tu còn rất tốt đứng tại chỗ.

Mà lúc này, không trung lít nha lít nhít đao mang mới vừa vãn bay đến Lý Tuấn Phong vừa rồi đứng địa phương, giống một trận pháo bông bỗng nhiên nổ tung, khung bố nguyên khí ba động trong nháy mắt bao phủ mà ra, phảng phất một trận như cuồng phong đem tất cả mọi người tóc thổi đến nhao nhao giờ lên.

Tại bối cảnh này nâng đỡ xuống, Lý Tuấn Phong thân ảnh tựa như bỗng dựng cất cao rất nhiều, liên liền này thân thể diệu thấp Âm Ngân Chiến Khải, đều rất giống có quang hoàn lượn lờ, phong mang tất lộ, bá khí凛凛, tựa như một pho tượng chiến thần căn bản không thể chiến thắng.

Thấy cảnh này, trong sân huấn luyện trong nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ.

Vừa mới còn kích động vạn phần, hồ hào muốn cho Quan Sơn báo thù các chiến tu xem như bị người kẹp lại cổ, từng cái tăng đồ mặt tia tai, trợn lên mắt lộ ra kinh hoàng.

Mấy tức trước đó, nếu có người nói cho bọn hắn, có người có thể tại mấy trăm chiến tu trong công kích toàn thân trở ra, bọn họ tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Có thể sự thật lại không chút lưu tình đánh bọn hắn mặt, để bọn hắn không thể tin được đồng thời, lại cảm giác vạn phần hoảng sợ.

Vừa rồi một lần kia xuất thủ, phạm là này người hạ thủ hơi nặng một chút, trong bọn họ rất nhiều người liền đã không có mệnh tại.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Thần phục!

...

"Đây là một lần cuối cùng cảnh cáo." Lý Tuấn Phong đứng vững thân hình, mũi kiếm nâng lên, từ trên mặt tất cả mọi người chậm rãi đảo qua, "Người không phục, giết không tha!"

Hắn mặt mày lạnh lùng dị thường, trong lời nói càng là mang theo phảng phất ngưng tụ thành thực chất sát khí, lộ ra vô tận dày đặc ý vị.

Nghe được các chiến tu, trong nháy mắt cảm thấy thấy lạnh cả người bay lên lưng, để bọn hắn giết lấy mình địa đánh bóng cái rừng mình.

Trọng thương nằm trên mặt đất quần gậy nên cùng thấy thế, chợt cảm thấy không ổn, hắn bỗng nhiên tăng hắng một cái, đem hết toàn lực khàn giọng quát: "Kỵ kỵ các ngươi đừng nghe hắn! Một mình hắn, chẳng lẽ lại còn có thể giết chết các ngươi tất cả mọi người hay sao? Khẳng định là hư trương..."

Lời còn chưa dứt, động thân mà dừng Lý Tuấn Phong liền đột nhiên quay đầu, lạnh lẽo ánh mắt trong nháy mắt rơi vào quần gậy nên cùng trên thân.

Phản lớn người thậm chí không thấy rõ Lý Tuấn Phong là thế nào xuất thủ, liền nhìn thấy trong không khí liền xuất hiện một đạo cự đại kim sắc kiếm mang, như thêm điện rơi vào quần gậy nên cùng trên thân.

"Oanh!"

Kịch liệt trong tiếng nổ vang, kim sắc kiếm mang bỗng nhiên nổ tung, cuộn cuộn Nguyên Lực cuộn cuộn mà ra, trong nháy mắt quấy đến chung quanh nguyên khí đều kịch động.

Khuấy động nguyên khí bên trong, quần gậy nên cùng ngực bụng ở giữa, thành linh xuất hiện một đường vết thương khổng lồ, trên vết thương máu thịt be bét, mãnh liệt máu tươi giống suối tuôn giống như nhanh chóng tuôn ra, trong nháy mắt đem mặt đất nhuộm đỏ một mảng lớn.

Lượng lớn mất máu bên trong, quần gậy nên cùng sắc mặt cơ hồ lấy mắt trần có thể thấy tốc độ từ tái nhợt biến thành trắng bệch, lại từ trắng bệch biến thành xám trắng, khí tức trong nháy mắt suy sụp xuống, bất quá một lát liền hoàn toàn không có khí tức.

Mà cặp kia vẫn vện tia máu, nổi lên mà ra hai mắt mất, tựa hồ còn lưu lại cực độ sợ hãi, tựa như căn bản không thể tin được, chính mình thế mà lại cứ như vậy không có tánh mạng.

Nhìn lấy này vận vẻ biểu lộ, hắn chiến tu trong nháy mắt trong lòng trì trệ, xem như ép khối giống như hòn đá, trĩu nặng để cho người ta hốt hoảng. Liền quần Phó Đoàn Trưởng đều dễ dàng như vậy liền bị giết, bọn họ thật có cơ hội phản kháng? !

"Ta nói qua, vừa rồi đó là một lần cuối cùng cảnh cáo." Lý Tuấn Phong liếc quần gậy nên cùng thì thế liếc một chút, lập tức ngược mắt, lộ ra sát khí ánh mắt từ sở hữu chiến tu trên mặt đảo qua, "Lại có người không phục, hắn liền là tấm gương của các ngươi."

Lý Tuấn Phong thanh âm lộ ra dày đặc sát khí, trích địa hữu thanh.

Nhìn lấy hắn biểu lộ, không có người hội hoài nghi hắn lời nói bên trong tính chân thực.

Không ít chiến tu thần sắc cũng bắt đầu dao động, cho dù là vừa rồi hô hào muốn cho Quan Sơn báo thù những người kia, lúc này cũng đóng chặt lại miệng.

Cho dù bọn họ đối Quan Sơn còn có mấy phần trung tâm, nhưng ở tư vong uy hiếp trước mặt, bọn họ vẫn như cũ do dự.

Lý Tuấn Phong đem trên mặt bọn họ biểu tình biến hóa thu hết tất, qua một lát, mới dù vẫn ung dung nói: "Hiện tại, nói cho ta biết, các ngươi lựa chọn."

Thoại âm rơi xuống, hần bỗng nhiên tiến tới một bước, phảng phất lưỡi dao sắc bén ra khỏi vỏ, ngút trời chiến ý bỗng nhiên bay lên, sắc bén khí thế khuếch tán ra Lai liên không khí chung quanh đều phảng phất run run.

Hần khí tức phảng phất như lưỡi đao sắc bén dị thường, để sở hữu chiến tu trong nháy mắt một trận hải hùng khiếp vía, hận không thể lập tức chạy khỏi nơi này.

Này một tiếng sau cùng tuyên ngôn, càng là giống lơ lửng giữa không trung một thanh lưỡi dao sắc bén, bức đến bọn hắn không thể không lập tức làm ra lựa chọn, không có nửa điểm cơ hội thờ dốt, cũng không có nửa điểm do dự thời cơ.

Trong chớp nhoáng này, thời gian phảng phất trở nên chậm vô số lần.

Nặng nề bầu không khí ép được lòng người đầu thờ không nổi.

Những chiến đồ tu nhóm thần tình trên mặt phảng phất pha quay chậm một chút xui biến hóa, mắt hiện ra kịch liệt gầy dựa.

Cũng không biết qua bao lâu.

"Phanh" một tiếng, một thanh trường đao rơi trên mặt đất, một cái trung niên chiến tu thần sắc sa sút tinh thần địa rù xuống bả vai: "Ta, ta phục."

Một câu nói kia thanh âm cũng không lớn, nhưng ở yên tĩnh im ắng trong sân huấn luyện, cũng giống như tại một đạo sấm sét, trong nháy mắt đem tất cả mọi người run run.

Có người mở miệng, tiếp đó, mở miệng lựa chọn thần phục chiến tu càng ngày càng nhiều, "Phanh phanh phanh" binh khí rơi xuống đất âm thanh tiếp tục không ngừng, không lâu lắm, liền có gần một nửa chiến tu lựa chọn thần phục.

Trong lúc đó, ngược lại là cũng có mấy cái chiến tu ý đồ ngoan cố chống lại, nhưng ở Lý Tuấn Phong lôi đình thủ đoạn phía dưới, cơ hồ trong chớp mắt liền biến thành thi thể, trừ để hần chiến tu càng thêm căm như hến bên ngoài, liền một cái bọt nước đều không nhắc lên.

Đến cùng sau cùng, những nguyên bản đó còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại chiến tu cơ hồ là run rẩy ném đi binh khí, cũng không dám lại nói một chữ "Không".

Bất tri bất giác, toàn bộ Sơn Ứng chiến đoàn chiến tu liền đều vút xuống vũ khí, không có vút xuống vũ khí, đều chết... Không có, còn kém một cái.

Lý Tuấn Phong chậm rãi xoay người, khiêu mi nhìn về phía đứng tại đoạn trước nhất, một mực không có tỏ thái độ quý Hạo Nhiên: "Xem ra, người tựa hồ có không đồng ý với ý kiến?"

Lời còn chưa dứt, hần kiếm đã chậm rãi nâng lên, mũi kiếm quang mang phun ra nuốt vào, tản ra khiếp người hàn mang.

Nếu như quý Hạo Nhiên thật lựa chọn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, chờ lấy hần, nhất định là Lý Tuấn Phong lôi đình một kích!

Đều đến cùng mức này, quý Hạo Nhiên còn có thể nói cái gì?

Hần hít sâu một hơi, dứt khoát lưu loát địa cỡi xuống bên hông trường kiếm, ném xuống đất, lập tức ôm quyền nói: "Từ nay về sau, ta Quý hạo Nhiên là thủ hạ người, mặc cho đoàn trưởng ra roi."

Nói xong câu này, hần tựa như bỗng nhiên nhẹ nhõm mấy phần, mắt ngưng trọng cũng nhanh chóng tiêu tán.

Lúc đầu, đi theo Quan Sơn còn là theo chân người trước mắt, với hần mà nói liền không có bản chất khác nhau. Chỉ là dù sao đã tại Quan Sơn thủ hạ làm nhiều năm như vậy, đột nhiên thay người, có chút không qua được tâm lý cái kia khâm mà thôi.

Nghĩ tới đây, quý Hạo Nhiên trong lòng không khỏi ngượng ngập, nói đến, chung quy là tài nghệ không bằng người cái thế giới này chung quy là cường giả vi tôn, không có thực lực, lại nơi nào đến quyền lên tiếng?

Lý Tuấn Phong lông mày nhướn lên, trường kiếm trong tay rốt cục chậm rãi buông xuống.

"Tốt, nhìn tại như vậy thức thời phân thượng, sau này người vẫn là Phó Đoàn Trưởng, phụ trợ ta quản lý chiến đoàn."

Lý Tuấn Phong quan sát tỉ mỉ quý Hạo Nhiên vài lần, chậm rãi nói.

"Vâng, đoàn trưởng." Quý Hạo Nhiên cũng lưu manh, đã quyết định quy thuận, liền cấp tốc tiến vào trạng thái, "Hiện tại nên làm như thế nào, còn mời đoàn trưởng bảo cho biết."

Nói, hần nhin không được nghiêng mắt nhìn Lý Tuấn Phong sau lưng liếc một chút.

Vị trí kia, Khương Viễn đứng chấp tay, chính giữa đầu nhìn lên bầu trời, phảng phất suy nghĩ viễn vong, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Quý Hạo Nhiên sẽ không quên, vừa rồi, chính là người này hạ đạt giết không tha mệnh lệnh, hơi hột kia thái độ, ánh mắt kia lạnh lùng cùng tĩnh mịch, đều để lại cho hần khắc sâu ấn tượng. Rất rõ ràng, cái này nhân thân phần so với mới Nhâm đoàn trưởng cao hơn.

Hắn rất nhớ biết rõ đường người kia là ai, đáng tiếc, lấy hân thân phận hôm nay, hắn không dám, cũng không thể hỏi ra lời, thậm chí cũng không dám biểu lộ ra quá tốt đẹp kỳ.

Xem như chú ý tới quý Hạo Nhiên quan sát, Khương Viễn thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt liếc quý Hạo Nhiên liếc một chút.

Quý Hạo Nhiên liền cúi đầu. Không dám nhìn nữa.

"Cho người một canh giờ thời gian, kiểm kê nhân viên, một lần nữa đăng ký tạo sách. Mỗi người tuổi tác, thực lực, qua lại đại khái kinh lịch đều muốn đăng ký."

Lý Tuấn Phong xem như không có chú ý tới một màn này, thuận miệng phân phó một câu, liền đem sự tình giao cho Quý Hạo Nhiên.

Quý Hạo Nhiên thực lực uy tín đều có, đối chiến đoàn sự vật cũng quen thuộc, chuyện này từ hắn tới làm không có gì thích hợp bằng. Còn trung tâm vấn đề, tại thực lực tuyệt đối nghiền ép hạ Lý Tuấn Phong căn bản không lo lắng.

Quý Hạo Nhiên tự nhiên không dám có cái gì đáng nghi, rất nhanh lĩnh mệnh mà đi.

Không lâu lắm, sở hữu còn sống chiến tu liền đều bị tụ tập lại, quý Hạo Nhiên tìm mấy cái ban đầu bốn đội trưởng hỗ trợ, rất nhanh liền đều đầu vào đầy bắt đầu đăng ký tạo sách, liền liền địa bên trên thi thể, cũng phải người bắt đầu thanh lý.

Dù sao cũng là nhiều năm chiến đoàn, Sơn Ưng chiến đoàn bên trong người có lẽ thực lực cao thấp không đều, nhưng ở thanh lý vết máu, tu bỏ mất đất, thu thập thi thể chờ một chút những này việc vặt vãnh bên trên, lại sớm đã xe nhẹ đường quen, không cần Lý Tuấn Phong cố ý phân phó, liền có thể tự mình làm rất khá.

Lý Tuấn Phong thấy thế, liền cũng thả lỏng trong lòng, không còn quan tâm bọn họ, quay người đi trở về Khương Viễn bên người.

"Thiếu gia, ta vẫn còn có chút không biết rõ. Ngài tại sao phải ta tiếp quản Sơn Ưng chiến đoàn? Rõ ràng muốn thu thập bọn họ lại cực kỳ đơn giản, làm gì phí công phu này?"

Nhìn lấy so với chính mình thấp nửa cái đầu Khương Viễn, Lý Tuấn Phong trên mặt lạnh lùng cùng sát khí trong nháy mắt rút đi, thay vào đó, là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

"Người cảm thấy Sơn Ưng chiến đoàn như thế nào?" Khương Viễn liếc hắn một cái, không có trực tiếp trả lời, ngược lại hỏi thăm nhìn như không quan hệ chút nào vấn đề.

Hắn vừa rồi nhìn như suy nghĩ viễn vông, nhưng Lý Tuấn Phong biểu hiện hắn đều nhìn ở trong mắt, tuy nhiên không quá sáng mắt, nhưng cũng được cho trung quy trung củ, cũng không có rõ ràng địa sai lầm, đối với một cái lần thứ nhất tiếp xúc cùng loại sự tình người mà nói, đã coi như là không tệ.

Tuy nhiên Khương Viễn chưa bao giờ cho thuộc hạ giải thích chính mình ý đồ thói quen, bất quá, Lý Tuấn Phong dù sao cũng là bên cạnh hắn vì số không nhiều đáng giá bồi dưỡng người, hắn cũng không chú ý nói thêm điểm hai câu.

"Sơn Ưng chiến đoàn..." Lý Tuấn Phong khẽ nhíu mày, vô ý thức lâm vào suy tư, "Ta trước kia gặp qua không ít chiến đoàn, Sơn Ưng chiến đoàn tính toán không đến đỉnh tiêm, nhưng ở Xuân Sơn trấn, nó thật là mạnh nhất."

"Như vậy, nếu như là người, một cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong chiến tu, hoặc là một cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong chiến đoàn đoàn trưởng, người hội càng kiêng kỵ cái nào?"

"Đương nhiên là chiến đoàn đoàn trưởng..." Lý Tuấn Phong phân xạ có điều kiện địa trả lời, lập tức thần sắc chấn động, "Thiếu gia, người là muốn phát triển thế lực?"

Hắn không ngốc, trước đó là không có nghĩ tới phương diện này qua, hiện nay nghe xong Khương Viễn chuyện, nơi nào còn có không hiểu?

Khương Viễn ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu xanh thẳm bầu trời: "Đương Kim Thế Giới, phát triển thế lực mới là vương đạo. Không có đủ thế lực cường đại, mặc dù có một thân cường đại vô cùng chiến đấu lực, cuối cùng cũng khó tránh khỏi luân vì người khác chiến đấu công cụ. Ta muốn tại thế giới này đặt chân, thực lực cường đại cùng thế lực thiếu một thứ cũng không được."

Huống chi, tiếp qua tám mươi năm, chinh chiến thế giới lúc đời liền muốn tới, đến lúc đó, không có thế lực căn bản nửa bước khó đi. Khương Viễn ở trong lòng yên lặng bổ sung một câu.

Trong trí nhớ cái kia chinh chiến thế giới lúc đời, quả nhiên là thế lực khắp nơi trăm hoa đua nở, cạnh tranh tranh chấp trống, đó là một cái âm ỉ sấm sục dậy Đại Thời Đại.

Hắn đã trọng sinh trở về, như thế nào lại cam tâm bị thời đại kia thủy triều bài trừ bên ngoài? !

Chỉ bất quá, năm đó, hắn là nương tựa theo một thân luyện khí thực lực mới lấy tham dự bên trong, hiện nay, hắn lại muốn lấy nhất phương thế lực chủ thân phần trực tiếp tham dự, theo những cái kia đã từng ngưỡng vọng thế lực sánh vai cùng!

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đăng đỉnh chi tâm

...

Xanh thắm dưới bầu trời, Khương Viễn một thân Thanh Bào tại hơi lạnh trong gió thu chậm rãi chấp chòn.

Tại không có người nhìn thấy góc độ, hần hẹp dài trong hai mắt thần sắc u sầu như biển, nhìn như bình tĩnh dưới mặt biển, đang có ám lưu điên cuồng phun trào. Nguyên bản thâm tàng biển bằng Đại Dã Tâm, rốt cục một chút xú phù ra mặt biển.

Ý nghĩ này, có lẽ tại hần vừa mới trọng sinh thời điểm, liền đã có cái mơ hồ khái niệm, chỉ bất quá, khi đó hần vội vàng giải quyết trong nhà nguy cơ, căn bản không rảnh nghĩ lại.

Mà hiện nay, theo nguy cơ một chút xú giải quyết, ý nghĩ này trở nên càng ngày càng rõ ràng.

Khương Viễn thanh tỉnh ý thức được, đây là một cái ngàn năm một thuở thời cơ.

Trọng sinh trở về, hần trong trí nhớ chứa, không hề chỉ là từ Ngưng Nguyên cảnh đến cùng Đạo Tôn tu hành kinh nghiệm, còn có vô số bí cảnh bảo tàng vị trí, những cái kia còn chưa xuất thế truyền thừa, những cái kia đời trước hần cũng không trải qua, lại nghe người nói tới truyền thuyết ít ai biết đến, những tương lai đó hội thanh danh vang dội, thanh thế vô lượng, hiện nay vẫn còn tại tầng dưới đau khổ giãy dụa, chưa bị Bá Nhạc phát hiện thiên tài tu sĩ...

Những này đủ loại, với hần mà nói, đều là phi thường to lớn ưu thế.

Bên trong bất luận một loại nào, chỉ cần lợi dụng được, đều muốn mang đến cho hần chỗ tốt to lớn. Tự nguyên, nhân mạch, truyền thừa, những này hần đời trước đã từng mong mà không được đồ, vật, đời này, tuy nói không phải dễ như trở bàn tay, nhưng chỉ cần tinh tế mưu đồ, nhất định có thể nắm giữ ở trong tay.

Thậm chí, liên liên lịch sử biến thiên, thế lực thay đổi, thời đại biến hóa, những này cuộn cuộn đại thế, chỉ cần lợi dụng được, đồng dạng có thể mang đến cự đại giúp ích.

Bởi vì, chỉ ít tại hần trải qua tám trăm năm mười năm bên trong, hần vĩnh viễn có thể so người khác trước một bước chuẩn bị sẵn sàng.

Tại thời đại thủy triều bên trong, hần có thể đứng tại trào lưu mũi nhọn, từng bước chiếm lĩnh tiên cơ.

Hần trí nhớ bản thân, cũng là một tòa thường nhân khó có thể tưởng tượng cự Đại Bảo Khố, mà hần muốn làm, cũng là hảo hảo khai quật bên trong giá trị, cẩn thận mưu đồ, thận trọng từng bước, một chút xú hướng về ngọn núi cao nhất leo lên.

Sống lại một đời, hần muốn, không còn là tu vi đề bạt, cũng không phải đơn thuần báo thù, mà chính là, hoàn toàn nắm giữ cuộc đời mình, để cho mình, cùng người nhà mình có thể dựa theo chính mình ý nguyện sinh hoạt, không hề vì người khác khoảng chừng.

Mà muốn làm đến cùng điểm này, chỉ có một cái phương pháp, cái kia chính là, siêu việt tất cả mọi người, đứng ở một cái không ai có thể với tới, chỉ có thể ngưỡng vọng vị trí.

Đến lúc đó, những cái kia đã từng đem chính mình coi là con mồi người, cũng bất quá là dưới chân hần con kiến hôi mà một chút cừ hận lại được cho cái gì?

Nhìn qua xanh thắm bầu trời, Khương Viễn ánh mắt sắc một chút xú trở nên thư thái.

Giờ khắc này, trước mắt hần rộng mở trong sáng, nguyên bản gắt gao đặt ở tâm cừ hận, tựa hồ cũng trong nháy mắt mất đi phân lượng, không hề như vậy kiềm chế, cũng không lại dây dưa tại tâm, để hần canh cánh trong lòng.

Hần biết, những cừ hận kia cũng không có biến mất, chúng nó như cũ ở nơi đó, nên báo thời điểm hần vẫn là hội báo, chỉ là, báo thù không còn là hần mục tiêu chủ yếu, cũng không còn là Tâm ma, mà chỉ là hần nhân sinh trên đường bên trong một phong cảnh mà thôi.

Bất tri bất giác, Khương Viễn tâm cảnh liền khoáng đạt không ít.

Trong thức hải, nguyên bản yên lặng Tiên Thiên Đạo Đồ xem như cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên hơi chấn động một chút, hiện lên một đạo nhỏ bé không thể nhận ra kim quang.

Trong chớp mắt, Khương Viễn Thức Hải liền không hề có điềm báo trước địa khuếch trương lớn gấp đôi, liền liền thần thức, đều phẳng phát đi qua thối luyện, trong nháy mắt trở nên càng thêm ngưng luyện, càng thêm tinh thuần, ẩn ẩn nhưng lại có đột phá Ngưng Nguyên cảnh dấu hiệu.

Khương Viễn rõ ràng, đây là tâm cảnh sau khi đột phá quả.

Đi qua hôm nay cái này một lần, trọng sinh mang đến một chút tai hoạ ngầm đã hoàn toàn tiêu trừ, liền liền đời trước trở ngại hấn càng tiến một bước tâm ma đều không cần lại lo lắng, hấn sau này tu luyện cũng sẽ càng thêm thuận lợi.

Nếu như hấn bây giờ đi về bề quan lời nói, trực tiếp tu luyện tới Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong đều sẽ không gặp phải may mắn trở ngại, hơi đọng một cái, liền có khả năng đột phá đến cùng linh đài cảnh.

Mà lại, có đời trước kinh nghiệm tăng thêm Tiên Kinh đánh bóng, cho dù dùng loại tốc độ này tu luyện đột phá, hấn cũng không cần lo lắng căn cơ không đủ vững chắc, ảnh hưởng đến càng cao tầng thứ tu luyện tấn cấp.

Dạng này thu hoạch, hoàn toàn là niềm vui ngoài ý muốn, liền liền Khương Viễn chính mình cũng không thể dự liệu được. Tâm cảnh câu chuyện, quả nhiên là khó khăn nhất phỏng đoán...

"Thiếu gia..." Lý Tuấn Phong hai mắt hơi mở, nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt lộ ra rõ ràng kinh ngạc.

Hấn không biết vừa rồi phát sinh cái gì, nhưng vừa rồi trong nháy mắt đó, hấn rõ ràng cảm giác được, nhà hấn thiếu gia trên thân khí tức sinh ra biến hóa.

Đến tột cùng là biến hóa gì hấn nói không rõ ràng, nhưng thiếu gia khí tức, tựa hồ trở nên càng thêm nội liễm, càng thêm hòa hợp, cũng càng thêm không lộ ra dấu vết.

Nguyên bản, nhà hấn thiếu gia tuy nhiên cũng có thể đem khí tức thu phóng tự nhiên, nhưng cho dù là khí tức nội liễm thời điểm, nhìn một cái, vẫn có thể rõ ràng cảm giác được nhà hấn thiếu gia không giống bình thường, này cổ từ trong ra ngoài lộ ra lạnh lùng, phẳng phát rồi rạc thể ngoại cảm giác, cũng chỉ có tại gặp đến lão gia cùng tiểu thư thời điểm mới có thể biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng mà, hiện tại, tuy nhiên thiếu gia mất như cũ lạnh lùng, loại kia rồi rạc thể ngoại cảm giác nhưng không có, ngược lại xem như rễ cây thật sâu đâm vào Địa Đại Thụ, cùng chung quanh liền thành một khối, mơ hồ trong đó, tựa hồ còn có một tia cộng minh.

Loại cảm giác này, theo lúc trước hấn chiến ý thuế biến cảm giác ngược lại là có điểm giống.

Có thể là thiếu gia rõ ràng không nói gì a... Làm sao không khỏi diệu đã đột phá?

Lý Tuấn Phong trầm bệ không được hiểu biết.

Hấn đương nhiên không có khả năng minh bạch Khương Viễn tâm dao động chấp trùng, bất quá, bị hấn như thế quấy rầy một cái, Khương Viễn bay xa tâm tư ngược lại là thu hồi lại.

Hấn nhìn Lý Tuấn Phong liếc một chút, mắt mơ hồ mang theo ý cười: "Muốn phát triển thế lực, ta luôn không khả năng tự làm tất cả mọi việc, mà bên cạnh ta có thể dùng người cũng không nhiều, về sau, Sơn Ung chiến đoàn phát triển, liền từ người toàn quyền phụ trách."

"Thiếu gia, cái này. . . Như vậy sao được? Ta cho tới bây giờ không tiếp xúc qua cái này, vạn nhất quản không tốt làm sao bây giờ?"

Lý Tuấn Phong không để ý tới nghi hoặc, vội vàng chối từ.

Hấn có tự mình hiểu lấy, muốn hấn khi đoàn trưởng không có vấn đề, để hấn dùng vũ lực chấn nhiếp đám kia chiến tu cũng không thành vấn đề, có thể chiến đoàn phát triển không chỉ có riêng là dùng vũ lực liền có thể giải quyết, bên trong dính đến sự tình các mặt đều muốn bận tâm, hấn có thể một chút lòng tin đều không có.

Vạn nhất đến lúc chậm trễ thiếu gia đại sự, hấn muôn lần chết khó từ tội trạng!

"Chớ vội chối từ." Khương Viễn thuận miệng cắt ngang hấn, "Sơn Ung chiến đoàn tổng số người bất quá hơn ba trăm người, hiện tại cũng chỉ còn lại hơn hai trăm. Như thế chọn người, quản lý đứng lên không có người tưởng tượng khó như vậy, người một mực buông tay đi làm là được."

"Cái này. . . Tốt a"

Lời nói đều nói đến phân thượng này, Lý Tuấn Phong mặc dù vẫn có chút chần chờ, nhưng vẫn là kiên trì đáp ứng.

Khương Viễn phát phát tay, để chính hấn đi làm việc, liền không quan tâm hấn.

Đối với Lý Tuấn Phong có thể hay không quản tốt cái này chiến đoàn, Khương Viễn thực cũng không lo lắng.

Cũng không phải hẳn đối Lý Tuấn Phong năng lực có lòng tin, mà chính là, tổng cộng mới hai, ba trăm người chiến đoàn, coi như quản không tốt, lại có thể ra loạn gì?

Đời trước, coi như hẳn chưa bao giờ kinh doanh qua thể lực, tùy từng số lượng đã từng một lần đạt tới quá ngàn người, bên trong có không ít trực tiếp cũng là nhất phương thể lực lão đại. Liền Khương Viễn mà nói, thật không có đem Sơn Ứng chiến đoàn coi quá nặng, không có Sơn Ứng chiến đoàn, đối hẳn chiến đoàn cũng giống vậy có thể kinh doanh.

Hắn đem chiến đoàn giao cho Lý Tuấn Phong, cũng bất quá là để Lý Tuấn Phong thử nghiệm mà thôi.

Nếu là Lý Tuấn Phong có phương diện tài năng này, có thể quản tốt chiến đoàn, tự nhiên không thể tốt hơn, coi như không được, lại tìm có phương diện tài năng này để ý tới cũng là. Còn Lý Tuấn Phong, liền để hẳn chuyên tâm về mặt tu luyện, cũng chưa chắc cũng không phải là chuyện tốt.

Hiện nay, hết thầy đều chẳng qua vừa mới bắt đầu.

Khương Viễn ngửa đầu nhìn lấy xanh thăm bầu trời, suy nghĩ bất tri bất giác lại bay xa

...

"Thiếu gia, đoàn trưởng, đi qua thống kê, Sơn Ứng chiến đoàn hao tổn năm mươi ba người, may mắn còn sống sót 278 người, bên trong Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ một người, Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ ba mươi ba người, Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ 244 người."

Quý Hạo Nhiên bưng lấy vừa mới đăng ký kết thúc, còn mang theo mùi mực danh sách, thái độ cung kính hiện lên đến cùng Lý Tuấn Phong trước mặt.

Vừa mới lúc ấy, từ thủ hạ chiến tu miệng bên trong, hẳn rốt cuộc biết nhà mình mới đoàn trưởng thân phận, cũng biết Khương Viễn lai lịch, tâm lý tăng thêm mấy phần kính sợ, thái độ cũng chân thành rất nhiều.

Bất kể là ai, luôn luôn càng muốn đi theo có tiền đồ lão đại.

Đối với Quý Hạo Nhiên thái độ chuyển biến, Khương Viễn hơi tường tượng, liền biết là chuyện gì xảy ra, cũng không có quá mức để ý.

Hắn khẽ vuốt cằm, ra hiệu Lý Tuấn Phong thu hồi danh sách, lập tức nói nói, "đi thôi mang ta đi nhìn xem nhà kho."

"Vâng, thiếu gia." Quý Hạo Nhiên đáp ứng một tiếng, liền ở phía trước dẫn đường.

Chiến đoàn bản thân là một loại thuê mướn tính chất đoàn thể, tuy nhiên ngẫu nhiên cũng sẽ tiếp một số hộ tổng loại hình sinh hoạt, nhưng đại bộ phận thời điểm vẫn là lấy săn yêu thú, thu thập được tài, thu thập khoáng thạch các loại hoạt động làm chủ, tự nhiên là có chính mình nhà kho.

Quý Hạo Nhiên mang theo hai người, quen cửa quen ngõ tiến vào chiếm giữ Địa Hậu nhất phương cái không đáng chú ý tiểu viện, đi đến một tòa nhìn qua phổ phổ thông thông trước hòn giả sơn, chỉ Giả Sơn đối hai người nói: "Nhà kho xây dưới đất, cái này ngọn núi giả cũng là cửa vào."

"Bất quá, ta chỉ có thể giúp các người mở ra thông đạo, nhà kho chìa khoá tại đoàn... Quan Sơn trong tay."

Quý Hạo Nhiên nói thói quen, kém chút liền đem Quan Sơn gọi Thành "Đoàn trưởng", vội vàng đổi giọng.

Nói xong, không chờ Khương Viễn cùng Lý Tuấn Phong mở miệng, hẳn liền tự giác tiến lên khởi động giấu giếm tại trên núi giả cơ quan.

Một trận ù ù tiếng vang lên, Giả Sơn từ giữa đó vỡ thành hai mảnh, lộ ra một cái cao cỡ một người động khẩu, một đạo bậc thang đá xanh theo động khẩu hướng kéo dài xuống, cũng không biết đến tới cùng thông hướng địa phương nào.

Khương Viễn cùng Lý Tuấn Phong hai người kẻ tài cao gan cũng lớn, không có điều kiêng kỵ gì liền theo Quý Hạo Nhiên hướng phía dưới đi đến.

Trên vách động khám nạm một số phổ thông huỳnh quang khoáng thạch, mặc dù có chút tối tăm, cũng đã có thể khiến người ta thấy rõ chân xuống thang. Bảy lần quặt tám lần rẽ đi một hồi lâu, đi ngang qua mấy cái đường rẽ về sau, Quý Hạo Nhiên rốt cục dừng lại.

Bên cạnh hẳn trên vách động, có một vòng không quá rõ ràng hình dáng, nhìn kỹ lại, chính là một cánh cửa hình dáng.

Nhà kho đến.

/...

Chương 40: Xà Tuyền Thảo cùng Thanh Văn Loa

...

"Cánh cửa này sau cũng là nhà kho." Quý Hạo Nhiên đứng tại vách động bên cạnh, nhìn về phía Khương Viễn cùng Lý Tuấn Phong hai người, yên lặng chờ lấy.

Vị trí đưa đến, tiếp xuống cơ bản liền không có việc khác.

"Chính là chỗ này? Người biết chìa khoá đáng đáp ra sao sao?"

Lý Tuấn Phong một bên hỏi, một vừa đưa tay sờ sờ này摸摸 hồ hình dáng. Liền một tí tẹo như thế dấu vết, nếu không có người vạch Lai hấn tám thành hội xem nhẹ quá khứ.

"Không biết." Quý Hạo Nhiên lắc đầu, "Quan Sơn cho tới bây giờ không có để ta nhìn thấy qua."

"Được ta tới đi "

Khương Viễn tiện tay vỗ vỗ Lý Tuấn Phong bả vai, gọi hấn để bên cạnh một điểm.

Vừa rồi như vậy một hồi, hấn đã đại khái quan sát một chút. Đây là một cái bản lẻ môn, không phải cái gì độ khó cao cơ quan, chỉ cần biết rằng nguyên lý, mở ra cũng không khó.

Khương Viễn đi tới cửa một bên, từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một cái không đáng chú ý mảnh kim loại, ở trên tường hơi một chơi đùa, liền dễ như trở bàn tay mở ra mấy bay lò xo, đẩy ra đặc chế cửa đá đi vào.

Lý Tuấn Phong vô ý thức đi theo vào.

"Làm sao có thể..." Quý Hạo Nhiên đứng thẳng bất động cạnh cửa, xưa nay nghiêm túc trầm ổn mang trên mặt rõ ràng kính ngạc cùng không dám tin.

Hấn vừa mới thấy cái gì?

Quan Sơn vài hạ cơ quan, thế mà cứ như vậy bị dễ như trở bàn tay phá vỡ? Cái này sao có thể? !

Cái này thật không phải đang nói đùa hấn? !

Lúc trước, Quan Sơn có thể không chỉ một lần ở trước mặt hấn nói khoát qua, nói cánh cửa này cơ quan cỡ nào lợi hại cỡ nào, cỡ nào cỡ nào tinh diệu, còn nói là hấn mời cái gì Cơ Quan Sư chuyên môn thiết kế, an toàn tính siêu cao, liền xem như tinh thông Người Máy, cũng phải tốn bao lâu thời gian mới có thể mở ra các loại...

Đương nhiên, Quan Sơn lời nói khẳng định có trình độ, nhưng hấn lúc trước cũng không phải chưa có thử qua, cánh cửa này có bao nhiêu khó giải quyết hấn là rõ ràng.

Hấn ngược lại là không có hoài nghi tới Khương Viễn cùng Lý Tuấn Phong biết đánh nhau hay không mở cánh cửa này, chỉ bất quá, tại hấn tưởng tượng bên trong, bọn họ mở cửa phương thức đơn giản hai loại, hoặc là bạo lực phá giải, hoặc là từ Quan Sơn di vật bên trong tìm tới chìa khoá, đi qua một phen nghiên cứu tìm tới mở cửa phương pháp chính xác. Đây mới là tình huống bình thường.

Dù sao tóm lại sẽ không quá dễ dàng chính là.

Nhưng hấn thấy cái gì? !

Khương Viễn thế mà không có tìm chìa khoá, cũng vô dụng bất kỳ lực lượng nào, cứ như vậy cảm một mảnh phổ phổ thông thông mảnh kim loại, cứ như vậy nhẹ nhàng linh hoạt mở ra môn, tựa như mở ra cửa nhà mình một dạng, thoát nhìn không có mây may không hài hòa cảm giác.

Riêng là, này phiền mảnh kim loại, thấy thế nào làm sao giống Chiến Khải bên trên cần làm áo lót khóa phiền...

Đây thật là hấn biết này phiền cơ quan môn sao? !

Trong chớp nhoáng này, Quý Hạo Nhiên thậm chí đối với mình trí nhớ sinh ra nghiêm trọng nghi vấn, hoài nghi cái này căn bản không phải một cái cao đoan cơ quan môn, mà chính là một cái phổ phổ thông thông cửa đá, chỉ cần đẩy liền mở loại kia.

Bằng không, nó làm sao lại có thể bị dễ dàng như vậy liền mở ra?

Quý Hạo Nhiên đứng tại cửa ra vào, nhìn lấy này phiền đã từng bị hấn xem như an toàn bảo hộ cửa đá, cảm giác mình thế giới quan lung lay sắp đổ.

Mà lúc này, Khương Viễn đã tiến nhà kho bắt đầu xem xét, may may không biết mình trong lúc vô tình lại giúp người đối mới một thanh thế giới quan.

Trên thực tế, với hấn mà nói, loại này đẳng cấp cơ quan căn bản chính là Tiểu Nhi Khoa.

Những cao đó mức độ cơ quan Đại Sư làm ra cơ quan, trừ cơ quan bản thân, thậm chí còn có thể hỗn hợp phù văn, cấm chế, trận pháp, chờ một chút thủ đoạn, làm được cơ quan phức tạp nhiều biến, Quý Thần khó lường, đây mới thực sự là lợi hại.

Khương Viễn đời trước liền không chỉ một lần bị loại này cơ quan hồ qua. Trải qua như thế chiến trận, lại đến nhìn loại này cơ quan nhỏ, này thật đúng là... Một điểm tính khiêu chiến đều không có, giải quyết liền theo ăn cơm uống nước một dạng đơn giản.

Hấn là thật một chút cũng không để ý.

Khương Viễn chú ý lực đã hoàn toàn tập trung ở trong khổ phòng trong tài liệu.

Chiến đoàn bên trong đều là nhất bang đại lão gia, cái này nhà kho ngược lại là chính lý ngoài dự liệu chính tề.

"Đây là Chi Huyết Thảo a? Nhiều như vậy?" Lý Tuấn Phong nhìn lấy một loạt mã chính tề cái sọt, biểu lộ hơi kinh ngạc.

Bất quá, rất nhanh, hấn chú ý lực lại bị hấp dẫn đến cùng khác đồ, vật bên trên.

"Đây là Huyền Kim Thạch? Tốt một khối to! Thế mà còn có nhiều như vậy Địa Hành Thú Giáp trang!"

Lý Tuấn Phong mặt mũi tràn đầy đều là kinh hi. Nơi này đồ, vật, muốn nói trân quý đi, cũng là không thể nào trân quý, nhưng lượng lại phi thường lớn, so với Khương thị công xưởng phổ thông tài liệu còn nhiều hơn rất nhiều, nhìn tương đương hùng vĩ.

Nếu như theo tổng thể giá trị Mà tính lời nói, cái này một nhà kho tài liệu, nói ít cũng đáng hai ba vạn Kim thù, lại thêm trong góc những cái kia nhìn quen mắt hòm gỗ lớn, đi một vòng lại trở lại trong tay bọn họ phù văn sáo trang, tổng giá trị đoán chừng phải vượt qua bảy, tám vạn Kim thù.

Xem chừng, đây chính là Sơn Ứng Chiến Đoàn toàn bộ nhà.

"Đây là cái gì? Nặng như vậy?"

Bỗng nhiên, Lý Tuấn Phong cầm lấy một khối đen kịt không ánh sáng khoáng thạch, cầm ở trong tay điên đình, biểu lộ kinh ngạc. Tại công xưởng trông coi nhà kho thời gian dài như vậy, hấn không biết khoáng thạch ngược lại thật sự là không thấy nhiều.

"Đó là U Huyền sắt, bất quá bây giờ là quặng thô, đến đi qua một phen tinh luyện mới có thể sử dụng."

Khương Viễn liếc liếc một chút, thuận miệng cho ra đáp án.

Hấn ánh mắt từ sở hữu trong tài liệu nhanh chóng lướt qua. Mặc cho chất liệu gì, hấn chỉ cần nhìn một chút, tin tức cần kể liền sẽ tự động trong đầu hiển hiện, sau đó tự động phân loại, tính toán giá trị.

Không lâu lắm, hấn liền đem toàn bộ nhà kho tài liệu quét hình địa không sai biệt lắm.

Bỗng nhiên, Khương Viễn động tác một hồi, ánh mắt rơi vào một giỏ không chút nào thu hút trên cỏ khô.

Những này cỏ khô đã hoàn toàn phơi khô trình độ, phiền là khô héo vụn vụn, thân cành tinh tế, nhìn qua không có chút đáng chú ý nào, cơ hồ theo bên ngoài khắp nơi có thể thấy được cỏ khô giống như đức. Bất quá, lấy Khương Viễn nhãn lực, tự nhiên năng thấy rõ cỏ khô cành cây bên trên cái kia đạo tinh tế dây mực.

Đây là Xà Tuyến Thảo.

Xà Tuyến Thảo là một hệ cấp thấp thực vật, là luyện chế cấp thấp Giải Độc Đan tài liệu chính một trong.

Cấp thấp Giải Độc Đan là dã ngoại mạo hiểm thiết yếu đồ vật, nhưng bởi vì độ khó luyện chế không cao, chánh thức dùng đến tình huống cũng ít, bởi vậy giá cả một mực không cao, là chủ tài liệu Xà Tuyến Thảo, giá cả tự nhiên cũng sẽ không cao, nhiều nhất 20 ngàn thù liền có thể mua được một lượng.

Xà Tuyến Thảo tại dã sinh tình huống dưới không tính là hiếm thấy, nhưng cũng cũng ít khi thấy, trước mắt cái này một giỏ, hấn là tích lũy rất lâu thành quả.

Đây chỉ là một loại rất lợi hại phổ thông dược thảo, dưới tình huống bình thường, lấy Khương Viễn bắt bẻ nhãn quang căn bản sẽ không quá mức chú ý.

Bất quá, nhìn thấy cái này giỏ Xà Tuyến Thảo, Khương Viễn nhưng chợt nhớ tới một sự kiện.

Nam hoàng thành phụ cận hoang dã bên trong, có một mảnh gọi là Độc Vụ đầm lầy đầm lầy, nơi đó thừa thải một loại gọi là Thanh Văn Loa Đề Giai Yêu Thú. Loại này yêu thú xác ngoài bên trong, có thể đề luyện ra một loại cực kỳ hiếm thấy không gian tài liệu, tên là minh thổ.

Minh thổ có thể trên diện rộng gia tăng trang bị không gian phòng ngự lực, về sau bị rộng khắp vận dụng cho phá vỡ Thế Giới Bích Lũy, chinh chiến Dị Thế Giới cự hình chiến thuyền, là một loại không thể thiếu tài liệu.

Đời trước thế giới chinh phạt thời đại sau khi bắt đầu, bởi vì minh thổ cung không đủ cầu, Độc Vụ đầm lầy Thanh Văn Loa đã từng một lần lọt vào đồ sát, kém một chút liền hoàn toàn diệt tuyệt. Cũng bởi vậy, tiến vào Độc Vụ đầm lầy nhất định phải cấp thấp Giải Độc Đan, cũng bán được bán hết, làm nguyên vật liệu Xà Tuyền Thảo càng là cung không đủ cầu, một lần xào xuất siêu qua hiện nay gấp trăm lần giá trên trời.

Nhưng mà, vậy cũng là thế giới chinh phạt thời đại đến về sau sự tình, hiện tại, mọi người thậm chí còn không biết Thanh Văn Loa xác bên trong có thể đề luyện ra minh thổ.

Mà Thanh Văn Loa bản thân, cũng bởi vì sinh sôi nhanh, vẫn như cũ là Độc Vụ đầm lầy số lượng khổng lồ nhất yêu thú quần thể, một khi trêu chọc một cái, liền sẽ dẫn tới một đoàn, dị thường khó chơi, tại nam hoàng thành chiến đoàn không nguyện ý nhất trêu chọc yêu thú trên bảng có thể xếp tới thứ bảy.

Bởi vì Thanh Văn Loa tồn tại, liên đới lấy Độc Vụ đầm lầy, cũng không bình thường không nhận chiến tu hoan nghênh, chỉ có tại chiến đoàn lãn lãn ngoài đời không nổi chiến tu, mới có thể bị ép đến đó đi sẵn.

Nói một cách khác, lúc này Độc Vụ đầm lầy, vẫn là một mảnh hoàn toàn không có khai phát chỗ địa, trừ Khương Viễn, căn vốn không có ai biết nó tiềm tàng cự đại giá trị.

Nếu như có thể hảo hảo lợi dụng lời nói...

Khương Viễn ánh mắt nhắm lại, trong đầu trong nháy mắt hiển hiện một cái đại khái kế hoạch.

Tám mươi năm về sau, cái thứ nhất Tiểu Thế Giới vị trí liền sẽ bị phát hiện.

Tám mươi năm thời gian, đối với người bình thường lại nói có lẽ dài đằng đặc, nhưng đối tu sĩ lại nói, khả năng một lần bế quan liền đi qua.

Mà lại, có đời trước trí nhớ, Khương Viễn đối một ít Tiểu Thế Giới vị trí vẫn là có ấn tượng, tuy nhiên không thể trăm phần trăm khẳng định, nhưng muốn tìm ra được cũng chưa chắc sẽ rất khó khăn. Chỉ muốn chuẩn bị sẵn sàng, sớm tiến vào Dị Thế Giới thăm dò cũng không phải là không được.

Đáng tiếc, bây giờ nói những này còn quá sớm, hần thực lực vẫn là quá yếu.

Hần nhất định phải làm gì chắc đó, từng bước một tới. Trong thời gian ngắn, hần chỉ sợ vẫn là có thể phát triển thực lực, vững chắc thế lực làm chủ, về phần thăm dò Dị Thế Giới, vẫn là chờ sau khi thực lực cường đại rồi nói sau.

Bất quá, thời cơ luôn luôn lưu cho có chuẩn bị người.

Mặc dù bây giờ còn không thể tiến hành Dị Thế Giới thăm dò, nhưng trước chuẩn bị ngược lại là có thể bắt đầu làm, thí dụ như thu thập Xà Tuyền Thảo, chế tác cấp thấp Giải Độc Đan, tiến vào Độc Vụ đầm lầy lập sát Thanh Văn Loa các loại.

Hiện tại minh thổ tuy nhiên còn không có hậu thế như vậy đất đỏ, nhưng bản thân cũng là một loại hiếm thấy tài liệu quý hiếm. Thừa dịp bây giờ còn chưa người biết Thanh Văn Loa giá trị, sớm chuẩn bị đứng lên mới là vương đạo.

Khương Viễn tâm tư xoay nhanh, rất nhanh liền có mạch suy nghĩ.

"Tuần phong, người tới đây một chút."

Khương Viễn gọi tới Lý Tuấn Phong, nhanh chóng phân phó vài câu, để hần bắt đầu xuất thủ thu thập Xà Tuyền Thảo, luyện chế cấp thấp Giải Độc Đan, cũng đem dưới một giai đoạn đi sẵn địa điểm định tại Độc Vụ đầm lầy.

Lý Tuấn Phong quay đầu liền đem sự tình bàn giao cho Quý Hạo Nhiên.

Quý Hạo Nhiên tuy nhiên không nghĩ ra, có thể chiến đoàn ở nơi nào đi sẵn đều là đi sẵn, hần tự nhiên không dám nhắc tới ra dị nghị.

Huống chi, tại được chứng kiến Khương Viễn tại trên cơ quan tạo nghệ về sau, Khương Viễn trong lòng hần địa vị thẳng tắp đề bạt, mấy cái có lẽ đã đến cùng cùng bái cấp độ, tự nhiên lại càng không có dị nghị.

Lúc này, Khương Viễn đã đem trong kho phòng sở hữu tài liệu đều kiểm kê rõ ràng. Hần tuyển mấy thứ chính mình cần tài liệu mang đi, còn lại cũng không có đa động, mà chính là lưu cho Lý Tuấn Phong, để hần tự mình xử lý.

Chiến đoàn phát triển cần muốn nhân thủ, cũng cần tiền tài, Khương Viễn cũng không định nhiều hơn can thiệp, trước mắt hần chủ yếu nhiệm vụ, còn là tu luyện đề cao thực lực. Còn chiến đoàn phát triển, ngẫu nhiên chú ý một chút cũng liền với.

Bất quá, Khương Viễn cũng không có thật hoàn toàn buông tay mặc kệ, hần cho Lý Tuấn Phong lưu lại một bộ trung giai công pháp, mấy loại thích hợp chiến đoàn sử dụng quân công chiến kỹ, làm mời chào Tấn Tu thể đánh bạc. Có những này, không lo những tán tu kia không động tâm.

Rời đi đã từng Sơn Ứng Chiến Đoàn trụ sở, Khương Viễn ngẩng đầu, chỉ cảm thấy hôm nay bầu trời phá lệ trong suốt xanh thẳm.

Hơi hơi câu môi, một vòng thanh cười yếu ớt ý ra hiện tại hần khoe miệng.

Lửa sém lông mày nguy cơ đã giải quyết, hần cũng rốt cục có thể tách ra thời gian, hảo hảo nghiên cứu một chút 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》. Tiên Kinh bên trong những bí pháp kia truyền thừa, hần nhưng là đã sớm muốn nghiên cứu

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Văn Thị mạn quân

...

Thái Hoa tông tọa lạc tại Thanh Châu phủ phía tây Ngọa Hồ sơn mạch.

Ngọa Hồ sơn mạch hình như Ngọa Hồ, thế núi thẳng tắp nguy nga, thảm thực vật um tùm, quanh năm vân vụ lượn lờ, là Thanh Châu phủ lớn nhất nổi danh Tiên Sơn Phúc Địa một trong.

Thái Hoa tông vị trí, ngay tại cái này hồ trên đầu.

Thái Hoa ngũ mạch, có một mạch chuyên thu nữ đệ tử, tên là Khi Tú Phong.

Khê cong Thanh Tuyền từ Khi Tú Phong đỉnh núi uốn lượn xuống tại giữa sườn núi vị trí rơi thẳng xuống, hình thành một mảnh tiểu thác nước nhỏ đầm nước.

Trong đầm nước, lượn lờ hơi nước bay lên, đem chung quanh hết thảy bao phủ tại một mảnh trong hơi nước, từ xa nhìn lại phảng phất Tiên Vân lượn lờ, linh thú dạt dào.

Loáng thoáng, xuyên thấu qua hơi nước, còn có thể nhìn thấy một góc mái cong, tinh xảo ngôi lưu ly bên trên núp lấy chăm chú tạo hình tiểu Tiểu Yêu Thú, lơ mơ lộ ra một tòa tinh xảo viện lạc hình dáng.

Đó là Thắm Thủy cư, Khi Tú Phong nội môn đệ tử Văn Mạn Quân trụ sở.

Giờ phút này, xưa nay tĩnh mịch Thắm Thủy Cư, bỗng nhiên có một cỗ cường đại khí thế xông lên trời không, giống như lưỡi dao sắc bén ra khỏi vỏ, phong mang tất lộ.

"Oanh "

Một tiếng như có như không trong tiếng nổ vang, kịch liệt nguyên khí ba động bỗng nhiên khuếch tán, một đợt lại một đợt, mô phỏng như sóng triều xoay tròn, quấy đến chung quanh hơi nước kịch liệt quay cuồng lên, từ xa nhìn lại, mô phỏng như biển mây bốc lên.

Cùng lúc đó, linh đài cảnh bàng đại uy áp phi tốc khuếch tán, trong chớp mắt bao phủ gần phân nửa Khi Tú Phong, liên liền không khí đều phảng phất ngưng kết trở nên trở nên nặng nề.

Động tĩnh này vừa ra, nhất thời đem toàn bộ Khi Tú Phong đều kinh động.

Chung quanh hần nơi ở của đệ tử bên trong nhao nhao có người đẩy cửa đi ra ngoài, hoặc cực kỳ hâm mộ, hoặc ghen ghét, hoặc bình tĩnh nhìn về phía Thắm Thủy cư phương hướng.

Động tĩnh này, rõ ràng là có người tại tấn thăng linh đài cảnh!

Bàng đại uy áp trọn vẹn duy trì nửa canh giờ mới chậm rãi tiêu tán, sau một lát, Thắm Thủy cư chỗ sâu nhất, cảm chế dày đặc phong tỏa bế quan chi địa

rốt cục có động tĩnh.

"Kết kết "

Một tiếng vang nhỏ, che kín cấm chế cửa gỗ từ từ mở ra, một trận hơi nước lặng yên dâng lên, trong con mông lung, một bộ thuần trắng mép váy từ phía sau cửa nhanh nhẹn mà ra.

Trong hơi nước nữ tử một bộ quần dài trắng, khí chất Cao Hoa, dung mạo đoan chính thanh nhã vô song, giờ tay nhắc chân ở giữa đều mang làm say lòng người uyển chuyển vận luật.

Nồng đậm Thủy hệ Nguyên Lực lượn lơ bên trong, nàng một thân váy trắng Tiên Ý như có như không, vừa mới tấn thăng còn chưa hoàn toàn thu liễm khí thể đem nàng khí thể nổi bật lên càng cao hơn hoa mấy phần, này một thân Phong Hoa khí độ, không lời nào có thể hình dung.

Đại khái là vừa mới tu luyện kết thúc, nàng một đầu đen bóng mái tóc từ sau đầu rối tung xuống một mực rủ xuống tới mông bộ, theo đi lại chậm rãi dập dờn, mang theo tơ lụa ánh sáng nhu hòa.

Dạng này tú lệ sợi tóc, để cho người ta nhìn một chút, liền không nhận được muốn cúc một thanh, tự mình cảm thụ một chút này tơ lụa xúc cảm.

Nữ nhân này, dĩ nhiên chính là Thẩm Thủy cư chủ nhân, xuất thân nam hoàng Văn Thị, hiện vì Thái Hoa tông Khi Tú Phong nội môn đệ tử Văn Mạn Quân.

Hai hàng áo xanh thị nữ sớm tại uy áp khuếch tán thời điểm liền đã thủ ở trước cửa, nhìn thấy nàng, nhất thời đồng loạt quỳ một chỗ, thanh âm thanh thúy chính tề: "Chúc mừng tiểu thư tấn thăng linh đài cảnh!"

Nhìn kỹ lại, những này áo xanh thị nữ trên mặt đều sung doanh ý mừng, liền liền mắt đều kén kích động quang mang, chỉ là tại quy củ ước thúc hạ mới nỗ lực đè nén tâm tình, đâu ra đấy hành lễ.

"Đứng lên đi "

Môi son khẽ mở, hơi nước trong con mông lung, thanh lệ giọng nữ phảng phất cũng có mấy phần như có như không.

Theo nàng đến gần, trong tĩnh thất Thủy Khí dần dần tán đi.

Không có hơi nước che lấp, nàng này đoan chính thanh nhã vô song dung mạo càng thêm rõ ràng, tinh xảo ngũ quan giống như bút vẽ chăm chú phác họa, hơi hơi thượng thiếu khoe mắt không chỉ có không hiện yêu nhu, ngược lại mang ra một vòng nhân nhật sắc bén.

Rõ ràng bất quá mười tám mười chín tuổi niên kỷ, nàng cũng đã có mấy phần thường nhân không có uy nghiêm.

"Tạ tiểu thư!"

Nhận được mệnh lệnh, áo xanh bọn thị nữ kích động đứng lên, nhìn về phía Văn Mạn Quân trong mắt mang theo không che giấu chút nào kính nể.

Bên trong, cầm đầu áo xanh thị nữ mắt, càng là mang theo người khác không có nóng rực.

Mười tám tuổi linh đài cảnh, cho dù tại toàn bộ Thái Hoa tông trong lịch sử đều không bình thường hiếm thấy. Lấy tiểu thư thực lực bây giờ, chỉ cần tích lũy đầy đủ công huân, Thành vì đệ tử hạch tâm cơ hồ là vấn đề đã đóng thuyền sự tình.

Người hầu cách không đủ lớn thời điểm, có lẽ còn có người hội hâm mộ, hội ghen ghét, hội không cam lòng, nhưng khi chênh lệch đại tới trình độ nhất định, liền sẽ không còn người sinh ra lòng ghen tị, còn lại, chỉ có kính nể cùng tán thưởng.

Trên đời này, cũng là có như vậy một loại người, ưu tú đến cùng để gia thế, thân phận đều trở thành vật làm nền.

Theo mặt mũi tràn đầy vui mừng bọn thị nữ so ra, Văn Mạn Quân thần tình trên mặt lại nhân nhật, cũng không gặp quá nhiều vui mừng, chỉ có cặp kia rực rỡ vệt bay mất bao hàm một tầng nhân nhật ý mừng.

Nàng thần sắc nhẹ nhàng, quét mọi người liếc một chút, nhân tiện nói: "Đều tán đi Văn cảm lưu lại."

"Đứng "

Nhiều người thị nữ chậm rãi trút bỏ, chỉ có cầm đầu áo xanh thị nữ đứng tại chỗ. Rất lợi hại hiển nhiên, Văn Mạn Quân trong miệng Văn cảm chính là nàng.

Nàng hơi hơi khom người, biểu lộ cực độ cung kính: "Tiểu thư, ngài có dặn dò gì?"

"Ta muốn đi bái kiến sư tôn, người phái người cho phụ thân qua cái tin tức, miễn cho hắn tiếp tục lo lắng."

"Vâng, tiểu thư."

Văn cảm cường chế kích động linh mệnh lui ra, rất lợi hại rồi đi viện lạc.

Văn Mạn Quân làm theo trở về phòng chính lý một phen, chuẩn bị qua đình núi bá kiến sư tôn.

Nhưng mà, nàng chưa kịp đi ra Thảm Thủy cư cửa sân, một cái áo xanh thị nữ bỗng nhiên thần sắc hốt hoảng từ bên ngoài xông tới.

"Tiểu thư, tiểu thư, không tốt!"

"Vội cái gì." Văn Mạn Quân bước chân dừng lại, hơi hơi nhíu mày, "Xảy ra chuyện gì?"

"Là tam thiếu gia! Gia tộc truyền đến tin tức, tam thiếu gia mất tích!" Áo xanh thị nữ một bên thở, một bên nói nhanh.

"Mất tích?"

Văn Mạn Quân ánh mắt thu vào, mắt một chút ý mừng trong nháy mắt tiêu tán vô tung.

"Ở nơi nào mất tích? Mất tích bao lâu thời gian? Phái người qua tìm sao?"

"Cái này. . . Gia tộc truyền đến trong tin tức không nói." Áo xanh thị nữ biểu tình ngưng trọng, sắc mặt có chút tái nhợt.

"Còn không đi nhanh đi hỏi!"

Văn Mạn Quân ánh mắt mãnh liệt, thanh lệ thanh âm bỗng nhiên trở nên vô cùng băng lãnh.

Theo nàng thoai âm rơi xuống, một cỗ cường đại khí thế bỗng nhiên từ trên người nàng dâng lên, mô phỏng như gió bão bao phủ mà ra. Trong lúc nhất thời, cả viện bên trong cát bay đá chạy, nhánh cây điên cuồng đập chòn, liền liền ngoài viện bốc lên Thủy Khí, cũng giống như nước sôi giống như sôi trào lên.

Áo xanh thị nữ dọa đến toàn thân run lên, cơ hồ đứng không vững.

. . .

"Thiên Địa Vi Lô, tạo hóa vì công, Tiếp Dẫn Pháp Tắc chi Lực, Nghịch Chuyển Âm Dương chi tức. . ."

Huyền ảo kinh văn trong đầu xoay quanh, Khương Viễn hai mắt nhắm lại, tinh tế tính toán đoạn này kinh văn, thần sắc dị thường chuyên chú.

Hắn nghiêng tựa vào ghế, kim sắc ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua song cửa sổ vẩy xuống, chiếu nghiêng tại trên mặt hắn, đem hắn ngày càng rút đi ngây ngô hình dáng câu lạc đặc càng rõ ràng.

Không có tận lực thu liễm cùng che giấu, giờ phút này Khương Viễn toàn thân đều tản ra lãnh ý, này phần từ thực chất bên trong lộ ra lạnh lùng cùng uy nghiêm, để không khí chung quanh đều phảng phất trở nên nặng nề mấy phần.

Nhìn kỹ lại, cặp kia hẹp dài đôi mắt dị thường thâm thúy, phảng phất một vùng Hàn Đàm, sâu không thấy. Đó là chỉ thuộc về đời trước "Kinh Thiên Đạo Tôn" ánh mắt.

Nếu như lúc này có người ở bên, nhìn thấy Khương Viễn thần sắc, tuyệt đối sẽ dọa đến liền không dám thở mạnh một cái.

Thật lâu, Khương Viễn rốt cục thở dài ra một hơi, mắt nghi hoặc chậm rãi tán đi, một chút xiu khôi phục thư thái.

Không thể không nói, 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》 không hổ là Tiên Kinh, không chỉ có chủ tu công pháp lợi hại để cho người ta sợ hãi thần phục, bên trong đủ loại bí pháp càng làm cho người kinh diễm không thôi.

Cho dù Khương Viễn tự nhận là đã kiến thức rộng rãi, đều cảm thấy nhìn mà than thở

Hai ngày này, hắn cẩn thận nghiên cứu 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》 phòng trong cho, phát hiện bên trong bí pháp chủng loại phong phú, đến Thối Thể bí pháp liền có bảy loại, trừ cái đó ra, còn có tới luyện thần thức bí pháp, cùng nhãn thuật, thân thể thuật các loại chuyên môn thối luyện nỗ một bộ phận bí pháp, như mỗi một loại này không phải trường hợp cá biệt.

Bất quá, cũng không phải là mỗi một loại bí pháp đều thích hợp hắn.

Khương Viễn cẩn thận phân rõ một chút, phát hiện tới luyện thần thức bí pháp ít nhất cũng phải linh đài cảnh mới có khả năng ném thử, nếu không thần thức cường độ không đủ, ngược lại dễ dàng xuất hiện phản hiệu quả, mà cùng loại nhãn thuật bí pháp làm theo ít nhất cũng phải đến cùng Thiên Nhân Cảnh, có thể sơ bộ cảm ngộ Thiên Địa Pháp Tắc thời điểm, mới ném thử.

Lấy trước mắt hắn tu vi, có thể ném thử, chỉ có Thối Thể bí pháp.

Tiên Kinh cung cấp Thối Thể bí pháp hết thảy năm loại, mỗi một loại khác biệt đều phi thường lớn.

"Cửu Di Chiến Thể" Chuy Luyện Nhục Thân, Thối Luyện Kinh Mạch, cường điệu cường kiện thể phách, một khi luyện thành, lực lượng cùng thân thể độ bền bỉ trực tiếp tăng vọt mấy lần, cho dù khác biệt bất luận cái gì kỹ xảo, cùng giai bên trong lấy một chọi mười đều không nói chơi. Không cần phải nói, bí pháp này xem xét cũng là chiến tu chuyên dụng.

"Thuần Nguyên Pháp Thể" Thối Luyện Kinh Mạch, cường điệu đề cao thân thể cùng nguyên khí độ phù hợp, một khi luyện thành, không chỉ có tu luyện tốc độ lên nhanh, đổi nguyên khí lực khống chế cũng đem trên diện rộng gia tăng, đồng dạng pháp thuật trong tay hấn phát huy ra uy lực càng là hội vượt xa người khác. Đây tuyệt đối là Pháp Tu tha thiết ước mơ bí pháp.

"Vô Cấu Chi Thể" tịnh hóa thể chất, loại bỏ đi có hậu thiên không tốt nhân tố, có trở về Tiên Thiên hiệu quả thần kỳ. Một khi luyện thành, thân thể tinh khiết như là trẻ sơ sinh sơ sinh, đề cao mạnh cảm ứng độ nhạy, đối bất luận cái gì pháp môn đều có giúp ích, trọng yếu nhất là, đối Cẩm Ngộ Pháp Tắc có nhất định trợ giúp.

"Khôn Nguyên Sát Thể" thối luyện Gân Cốt, ngưng luyện ra một cỗ sát khí, sau đó tu luyện ra Nguyên Lực Trung Tướng hội tự mang sát khí, không chỉ có trên diện rộng gia tăng lực công kích, đồng thời đối Đạo Pháp công kích cùng Thần Thức Công Kích có nhất định sức miễn dịch.

"Côn Ngử Kiếm Thể" thối luyện Gân Cốt, rèn luyện thể chất, đem thân thể rèn luyện địa giống kiếm nhất dạng thuần túy, một khi luyện thành, Nguyên Lực liền sẽ trở nên ngưng luyện vô cùng, cho dù là bình thường nhất Nguyên Lực công kích, đều giống như kiếm quang sắc bén, lực công kích dị thường bu hấn.

Cái này năm loại bí pháp đều đã dính đến thân thể Tiên Thiên Bản Nguyên, một khi thành công luyện thành, hiệu quả không thua gì những truyền thuyết kia Trung Thiên năm vạn năm đều khó có được một Tiên Thiên Đạo Thể, đơn giản có thể xưng nghịch thiên.

Có những bí pháp này, tu sĩ Tiên Thiên Thể Chất đối tu luyện ảnh hưởng đã kinh biến đến mức cơ hồ hơi, cho dù là vô pháp thu nạp nguyên khí củi mục thể chất, đều có thể Nhất Tịch ở giữa biến thành thiên tài.

Cho dù lấy Khương Viễn kiến thức tích súc, lần thứ nhất nhìn thấy những bí pháp này thời điểm, cũng không nhận được ầm ầm tâm động, liền hô hấp đều có chút gấp rút.

Đáng tiếc, khác biệt Thối Thể hiệu quả vô pháp điệp gia, hấn nhiều nhất chỉ có thể lựa chọn bên trong một loại.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Vô Cấu Chi Thể

...

Tuy nhiên lựa chọn chỉ có năm loại, nhưng nhìn kỹ năm loại bí pháp hiệu quả về sau, Khương Viễn thật khó khăn.

Những Chiến Thể đó Sát Thể Kiếm Thể cũng coi như, Khương Viễn đòi trước đi là Pháp Tu đường đi, đòi này đương nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng "Thuần Nguyên Pháp Thể" cùng "Vô Cấu Chi Thể" hiệu quả, lại đều để hấn tương đương tâm động, nhất thời khó mà lựa chọn.

Lấy hấn nhãn lực, không khó coi ra, cái này năm loại bí pháp mặc kệ mặt ngoài nhìn qua như thế nào, trên thực tế là đồng cấp bí pháp, cũng không có ai cao ai thấp khác nhau, bưng nhìn có thích hợp hay không.

Mà xem như Pháp Tu, Khương Viễn không có cách nào đối "Thuần Nguyên Pháp Thể" hiệu quả không có tâm động.

Ngẫm lại đi

Khi đối thủ một cái thuật pháp hướng người công khi đi tới thời điểm, người dùng một cái đồng dạng thuật pháp đánh trả, lực công kích lại là đối xuất thủ gấp hai ba lần, thậm chí gấp ba bốn lần, trực tiếp đem đối thủ nghiền ép, cảm giác kia...

Huống chi, Khương Viễn lực khống chế nay đã gần như đăng phong tạo cực, lại thêm Thuần Nguyên Pháp Thể bản thân đối lực khống chế tăng thêm, cường cường liên hợp, chiến đấu lực nhất định lấy cấp số nhân đề bạt. Đến lúc đó, đối người khác mà nói gần như không có khả năng vượt cấp khiêu

chiến, đến cùng hẳn nơi này sợ rằng sẽ biến thành chuyện thường ngày.

Theo những này so sánh, đề bạt tu hành tốc độ hiệu quả ngược lại trở nên không có trọng yếu như vậy.

Nhưng mà, "Thuần Nguyên Pháp Thể" mạnh hơn, lại để cho hẳn động tâm, đang nhìn qua "Vô Cấu Chi Thể" hiệu quả về sau, hẳn vẫn là dao động.

Bởi vì, "Vô Cấu Chi Thể" có một đầu hiệu quả để hẳn cơ hồ vô pháp cự tuyệt, cái kia chính là -- đối Cẩm Ngộ Pháp Tắc có trợ giúp.

Nói thật, nó nhìn tựa như Không Trung Lâu Các, căn bản là không có cách từ mặt chữ bên trên phỏng đoán hiệu quả như thế nào. Có lẽ, cái này cái gọi là có trợ giúp, vèn vẹn chỉ là đề bạt như vậy một tia nửa điểm mà thôi.

Cẩm Ngộ Pháp Tắc, đó là đến cùng Thiên Nhân Cảnh mới sẽ bắt đầu liên quan đến lĩnh vực, trong ngắn hạn căn bản nhìn không ra hiệu quả không nói, "Vô Cấu Chi Thể" hẳn hiệu quả, lại so với Thối Thể bí pháp yếu không chỉ một bậc, đối người khác, chỉ sợ đã không chút do dự lựa chọn "Thuần Nguyên Pháp Thể" .

Có thể Khương Viễn cũng không phải người bình thường.

Làm "Kình Thiên Đạo Tôn", hẳn đã từng một mình tại pháp tắc lĩnh vực gian nan bốn ba mấy trăm năm, hẳn so bất luận kẻ nào đều hiểu, tại pháp tắc lĩnh vực, bất luận cái gì một chút điểm ưu thế, đều sẽ trong năm tháng dài đằng đẳng bị vô hạn phóng đại.

Mà theo đối Pháp Tắc Lĩnh Ngộ dần dần làm sâu sắc, theo cần muốn Lĩnh Ngộ Pháp Tắc càng ngày càng sâu áo, loại này chênh lệch càng là hội càng ngày càng rõ ràng.

Thương Lan Đại Thế Giới trong lịch sử, đã từng có không ít kinh tài tuyệt điểm thiên tài sớm liền công thành danh toại, thanh danh lan xa, nhưng theo thời gian trôi qua, trong bọn họ không ít người, đã từ từ bị những cái kia đã từng giẫm tại chân người chậm rãi đuổi kịp, trở mắt nhìn lấy những cái kia đã từng lấy vì tầm thường một chút xiu leo đến đỉnh đầu bọn họ.

Tư vị kia, chỉ là như thế ngấm lại, liền đã làm người run sợ

Mà đời trước Khương Viễn, cũng là cái sau vượt cái trước cái kia.

Khương Viễn đối với mình có rõ ràng định vị.

Hắn tư chất tại Xuân Sơn trên trần thật là người nổi bật, nhưng phóng nhãn toàn bộ Thương Lan Đại Thế Giới, lại không đáng kể chút nào, những Siêu Cấp Tông Môn đó bên trong, dù là chỉ là cái nội môn đệ tử, tư chất đều mạnh hơn hẳn, càng đừng đề cập những đệ tử hạch tâm đó, tùy tiện cái nào lựa đi ra, đều là bất thế ra thiên tài.

Nhưng mà, tại Lĩnh Ngộ Pháp Tắc bên trên, Khương Viễn mặc dù là một mình gian nan bốn ba, không có Sư Trưởng dẫn dắt, lại như có thần trợ, mỗi lần luôn có thể tại thời khắc mấu chốt ngộ, sau cùng như kỳ tích trở thành Đạo Tôn.

Khương Viễn đến nay rõ ràng nhớ kỹ, đời trước, một trăm ba mươi năm sau, hẳn tại Tông Chủ Quốc Đại Kiền Đế Đô khuê Long Thành, nhìn thấy qua một cái Siêu Cấp Tông Môn Thái Thanh Hoa Dương Tiên Tông đệ tử hạch tâm, cùng hẳn cùng một năm xuất sinh Hạ Hầu Cảnh Hạo.

Khi đó, Hạ Hầu Cảnh Hạo đã Thần Thông cảnh đỉnh phong, được xưng là "Đăng kiếm Chân Quân", chỗ đến đều là Chúng Tinh Cung Nguyệt, liền liền Đại Kiền hoàng đế đều phải đem hẳn phụng làm Thượng Khách. Mà Khương Viễn, cũng bất quá vừa mới tấn thăng Thiên Nhân Cảnh, khuê bên trong tòa long thành giống cái kia dạng người vừa năm một bó to, không có tiếng tăm gì không chút nào thu hút.

Nhưng mà, tại này ba trăm năm sau, hai người tại thảo phạt nhấp nháy di Tiểu Thế Giới thời điểm gặp nhau lần nữa, khi đó, Hạ Hầu Cảnh Hạo Linh Hư cảnh, mà Khương Viễn, cũng đã là La Thiên cảnh thiên tôn, thanh danh lan xa Luyện Khí Tông Sư, so với trọn vẹn cao nhất cái đại cấp bậc.

Hạ Hầu Cảnh Hạo nhìn thấy hẳn, cũng không thể không cung kính Địa Tôn xưng một tiếng "Tiền bối" .

Cái này một trước một sau, ba trăm năm thời gian, thân phận đã hoàn toàn điên đảo.

Tại Lĩnh Ngộ Pháp Tắc bên trên, một chút chênh lệch, dẫn đến khả năng cũng là như thế long trời lở đất biến hóa.

Đối với mình phải chăng có thể lần nữa trở thành Đạo Tôn, Khương Viễn chưa bao giờ hoài nghi tới , bất quá, nếu như có thể luyện thành "Vô Cấu Chi Thể", hẳn tại Pháp Tắc Lĩnh Ngộ bên trên nguyên bản liền có ưu thế, tất nhiên sẽ đạt được lần nữa tăng cường, trở thành Đạo Tôn thời gian cũng hội rút ngắn thật nhiều.

Thậm chí, những hẳn đó đời trước vô pháp liên quan đến pháp tắc lĩnh vực, đời này nói không chừng cũng có cơ hội liên quan đến.

Tuy nhiên cụ thể có bao nhiêu tăng phúc khó mà nói, nhưng hẳn có đời trước kinh nghiệm, nhất định có thể mức độ lớn nhất phát huy "Vô Cấu Chi Thể" hiệu dụng.

Nhưng mà, "Vô Cấu Chi Thể" thiếu hụt lại cũng không thể coi nhẹ.

"Vô Cấu Chi Thể" sau khi luyện thành, tuy nhiên cũng có thể để thân thể có một cái tăng lên trên mọi phương diện, nhưng tối đa cũng liền có thể để hẳn

tư chất từ ưu tú biến thành thiên tài, tiền kỳ ưu thế cũng không có rõ ràng như vậy, ít nhất cũng phải các loại Thần Thông cảnh bắt đầu lĩnh ngộ thần thông thời điểm, mới có thể bắt đầu phát huy tác dụng.

Trái lại "Thuần Nguyên Pháp Thể", tại linh đài cảnh, Thiên Nhân Cảnh, thậm chí Thần Thông cảnh đều có tác dụng cực lớn, nhưng Thần Thông cảnh về sau, một khi thần thông đại thành, nó tác dụng liền sẽ kịch liệt yếu bớt.

Bất quá, coi như thiên phú tốt người, tu luyện tới Thần Thông cảnh cũng phải một hai trăm năm, tại thời gian dài như vậy bên trong, bằng vào "Thuần Nguyên Pháp Thể", hoàn toàn có thể đặt vững hùng hậu cơ sở, cũng sáng tạo ra ưu thế cực lớn.

Chỉ cần lợi dụng được, "Thuần Nguyên Pháp Thể" đồng dạng có thể nghịch thiên.

Là lựa chọn một hai trăm năm tiền kỳ ưu thế, vẫn là lựa chọn trước yếu kém, hậu kỳ phát lực, quả nhiên là một cái lựa chọn khó khăn.

Khurong Viễn hai mắt nhắm lại, các loại suy nghĩ trong đầu lộn xộn chuyển, sau một lát, ánh mắt lóe lên, tâm lý đã có quyết định.

Một sợi ánh sáng mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu nghiêng tiến đến, vừa vắn chiếu xuống trên mặt hấn, để hấn ánh mắt nhìn càng thâm thúy hơn, cũng càng thêm kiên định.

"Thuần Nguyên Pháp Thể" cùng "Vô Cấu Chi Thể" ở giữa, hấn cuối cùng lựa chọn "Vô Cấu Chi Thể".

"Thuần Nguyên Pháp Thể" trước tại chiến đấu lực bên trên ưu thế, hấn chỉ ít còn có thể dùng luyện khí thủ đoạn đền bù, nhưng "Vô Cấu Chi Thể" tại Linh Ngộ Pháp Tắc bên trên giúp ích, lại hiếm có thủ đoạn hấn có thể đạt tới.

Chỉ ít, lấy Khurong Viễn đời trước hơn 850 năm lịch duyệt biết, cùng loại đồ vật liền thiếu đi đáng thương, cho dù có, hấn cũng cơ bản không có khả năng cầm tới.

Thí dụ như Thái Thanh Hoa Dương Tiên Tông, liền có một kiện Đạo Khí, tên là Thái Thanh Tiên Đồ, nghe nói có thể phụ trợ Pháp Tắc Linh Ngộ. Nhưng loại này Trấn Phái Chỉ Bảo cấp bậc đồ vật, liền xem như tại Tông Môn Nội Bộ, không phải lớn nhất hạch tâm thành viên đều khó có khả năng gặp được, ngoại nhân liền lại càng không cần phải nói

Thờ dài, Khurong Viễn đem càng phiêu càng xa suy nghĩ thu hồi, lập tức đứng người lên, nâng bút đem thối luyện "Vô Cấu Chi Thể" cần tài liệu liệt tờ giấy ra đến.

Theo "Vô Cấu Chi Thể" công hiệu nghịch thiên đem đối ứng, nó cần tài liệu cũng tuyệt không phải có thể tùy tiện gom góp.

May mắn, thối luyện "Vô Cấu Chi Thể" bí pháp bên trong, mấu chốt nhất cũng trọng yếu nhất bộ phận ở chỗ trong thức hải của hấn Tiên Thiên Đạo Đồ cùng tương ứng pháp môn, nó tài liệu cuối cùng phụ trợ, tuy nhiên khó được, nhưng chung quy là có thể sử dụng tiền hoặc là nó đồ vật mua được, còn không đến mức hoàn toàn không có cách nào.

Những tài liệu này từ hiện tại liền có thể bắt đầu thu mua. Tối nay đem tài liệu danh sách cho phụ thân, từ công xưởng ra mặt thu mua, hấn cũng tiết kiệm xuống không ít tâm tư.

Chờ hấn đem bí pháp hoàn toàn lý giải thấu triệt thời điểm, đoán chừng tài liệu cũng có thể thu mua đến cùng hơn phân nửa

Gác lại bút, Khurong Viễn tiện tay tại trên quyền trục nhẹ nhàng phát một cái, nhàn nhạt nguyên lực ba động chợt lóe lên, trên quyền trục bút tích trong nháy mắt khô ráo, xem như sớm đã viết xong mười ngày nửa tháng.

Nhìn kỹ lại, quyền giấy trắng bên trên, những chữ viết kia bút lực Thiên Quân, cho dù là lớn nhất Viên Nhu Triện Tự, nhất bút nhất hoạ ở giữa vẫn như cũ muốn hình vạm vỡ, căn bản không phải một cái mười sáu tuổi Thiếu Niên Lang có thể viết ra.

"Tính toán quay đầu liền nói là 'Sự phụ' viết đi"

Khurong Viễn khẽ lắc đầu, tiện tay đem quyền trục cầm chắc thu vào Trữ Vật Giới.

Tám trăm năm mười năm thời gian, coi như hấn cho tới bây giờ không có đem ý nghĩ dùng đang luyện chữ bên trên, hấn trong câu chữ từ lâu thâm thấu tuệ nguyệt dấu vết, như thế nào đi nữa cũng không viết ra được mười sáu tuổi lúc loại kia non nớt nét chữ.

Xem ra sau này vẫn là muốn hơi chú ý một chút, cũng đừng ở những chi tiết này bên trên lộ tẩy

Ngẩng đầu nhìn mắt ngoài cửa sổ, thấy thời gian đã không còn sớm, Khurong Viễn liền nhấc chân rời đi thư phòng, mang theo hai cái Gã sai vật hướng chính viện đi đến.

Tính toán thời gian, hôm nay đã là thu phục Sơn Ứng Chiến Đoàn về sau ngày thứ ba.

Hai ngày qua này, nên nói cho phụ thân cùng tỷ tỷ, hấn đều đã nói qua.

Mà chính hấn, trừ nghiên cứu bí pháp bên ngoài, còn chuyên môn quất ra một chút thời gian, tiến một chuyến Luyện Khí Thất.

Này ngọn tởn hại Lưu Ly Cung Đẳng, còn có từ Văn Duệ Hàm cái viên kia Trữ Vật Giới, đều bị hấn luyện chế lại một lần một phen, Liên Hoa Đẳng cho tỷ tỷ, Trữ Vật Giới cho phụ thân.

Trừ cái đó ra, hấn còn luyện chế một cái vật chứa, chuyên môn dùng để uẩn dưỡng Huyền Âm Lưu Ly Hòa.

Mà chiến đoàn bên kia, Lý Tuấn Phong cũng vội vàng đến khí thế ngất trời, mới chiến đoàn cũng đã sơ bộ bước vào quỹ đạo, đoán chừng rất nhanh liền có thể nghênh đón một đợt đại phát triển.

Ngược lại là công xưởng bên này, trừ ba cái Luyện Khí Sư so trước kia càng tích cực bên ngoài, hấn đều vẫn là như cũ.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn hơi nhíu nhíu mày.

Nếu như nói chiến đoàn là một cái thể lực dao nhọn, như vậy, công xưởng cũng là một cái thể lực hậu thuẫn, cả hai thiếu một thứ cũng không được. Công xưởng cường nhược, tại tương lai sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến thể lực trang bị trình độ cùng tài lực vật lực.

Bởi vì cái gọi là "Bình mã không động, lương thảo đi đầu".

Tại tương lai, chinh chiến Dị Thế Giới thời điểm, những đại hình đó chiến chu, Chiến Thuyền, thậm chí cả Chiến Địa cứ điểm, đều phải dựa vào công xưởng đến luyện chế, tuyệt đối không qua loa được.

Nhìn, hấn có cần phải đem chính mình dự định nói với phụ thân rõ ràng.

Hấn không có khả năng đem quá nhiều tinh lực tiêu vào công xưởng bên trên, tương lai, công xưởng chủ yếu vẫn là cần nhờ phụ thân đến quản. Chỉ có chiếm được phụ thân ủng hộ, hấn kế hoạch mới có thể chân chính chấp hành.

Chọn ngày không bằng đừng ngày, Khương Viễn quyết định hôm nay liền nói với phụ thân rõ ràng, cũng tốt chuẩn bị sớm.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Đại Tông Sư Thủ Thư 《 Luyện Khí Nhập Môn 》

...

"Tiểu Viễn, người đến "

Vừa mới tiến chính viện, Khương Linh liền cười chào đón, thân thiết lôi kéo hấn đi vào bên trong qua.

Bên trong trên bàn cơm sớm đã chuẩn bị tốt phong phú bữa tối, Khương Định Sơn cũng đã đang ngồi, chỉ chờ Khương Viễn vừa đến, liền có thể trực tiếp thúc đẩy.

Mặc kệ bình thường có bao nhiêu bận bịu, cái này mỗi ngày bữa tối, bọn hấn một nhà người đều là cùng một chỗ thức ăn. Hai ngày này phát sinh nhiều chuyện như vậy, Khương gia cũng coi là sống sót sau tai nạn, bọn hấn một nhà ba miệng tâm tình cũng không tệ, bữa tối bầu không khí tự nhiên cũng coi như không tệ.

Ám ngon đèn vàng hạ phụ thân Khương Định Sơn trên thân phảng phất bao phủ một tầng sắc màu ấm, toàn thân đều lộ ra cổ nhẹ nhõm vị đạo, ánh mắt ngẫu nhiên từ trên người hấn lướt qua, càng là không tự giác lộ ra một vòng ý cười.

Tỷ tỷ Khương Linh ngồi đối diện hấn, tổ thủ nhẹ giọng lên, thỉnh thoảng hướng hấn cùng phụ thân trong chén kẹp một đũa đồ ăn, một đôi mắt hạnh ánh mắt như nước, hơi gấp khóe mắt mang ra một vòng nhẹ nhàng vui sướng.

Tự nhiên mà vậy trong cử động, lộ ra chỉ thuộc về người nhà ở giữa nồng đậm cảm giác ấm áp.

Khương Viễn kim lòng không đang cong lên khóe miệng, mắt Lưu toát ra một cỗ nhiệt độ và ấm áp.

Giờ khắc này, hần phảng phất quên Tu Hành Giới tàn khốc, cũng quên tranh giành Dị Thể Giới tham vọng, chỉ muốn chìm đắm trong cái này ảm áp trong không khí, hảo hảo hưởng thụ hần đòi trước mong mà không được thân tình.

Bất tri bất giác, qua ba lần rượu, đồ ăn qua ngũ vị, Khương Định Sơn đã có chút hơi say rượu, ánh mắt bên trong mơ hồ lộ ra mấy phần mê ly.

"Tiểu Viễn a ta nói cho ngươi..."

Có lẽ là thời gian trước kiềm chế quá mức, có lẽ là sống sót sau tai nạn tâm tình bạo phát, Khương Định Sơn lôi kéo Khương Viễn cánh tay, nói liên miên lái nhái địa nói lên trước mấy ngày phát sinh sự tình.

Chénng choáng cấp trên, sắc mặt hần phát hồng, tâm tình cũng chậm chậm phần khởi.

Bỗng nhiên, hần mãnh liệt nâng lên tay trái, "Ba" một cái đập trên bàn: "Ngươi làm rất khá! Nên cho bọn hần một cái hung hăng giáo huấn, để bọn họ cũng đều biết biết, chúng ta Khương thị cũng không phải dễ khi dễ!"

"Ừm. Chúng ta Khương thị không phải dễ khi dễ " Khương Viễn thuận miệng phụ họa, ánh mắt lại rơi tại trước mặt đồ ăn đốt, rất có vài phần không quan tâm.

Khương Linh nhìn lấy hai người hồ động, nhin không được hé miệng trộm đề.

Nhưng mà, Khương Định Sơn phần khởi tâm tình nhưng không có tiếp tục bao lâu, không biết làm sao, trên mặt hần kích động bỗng nhiên rút đi, miệng bên trong lâm lâm: "Vẫn là quá yếu... Vẫn là quá yếu a..."

Nói, hần bỗng nhiên buồn bực một ngụm rượu, sắc mặt lộ ra một cổ khó nói lên lời đau thương: "Nếu như Khương thị là Hạng A công xưởng... Không có, cho dù là Hạng 2 công xưởng, như thế nào lại bị người bức đến loại trình độ đó? ! Là ta vô dụng... Đều là ta! Qua nhiều năm như vậy, ta vẫn là vô dụng như vậy!"

"Ta... Ta..." Khương Định Sơn bỗng nhiên nín chặt ở ngực, cũng không biết nhớ tới cái gì, sắc mặt bỗng nhiên trở nên cực kỳ tái nhợt, mê ly trong hai mắt tựa hồ đè nén cực độ thống khổ, liền thân thể đều ần ần run rẩy lên.

Khương Viễn ý thức được không đúng, vội vàng đề đưa xuống, song tay đề chặt phụ thân bả vai: "Phụ thân, ngài tỉnh một chút!"

Thanh âm hần trong mang theo một tia Nguyên Lực, tại Khương Định Sơn bên tai thông suốt nổ vang, cùng lúc đó, một tia tinh thuần Nguyên Lực từ hần lòng bàn tay chui vào Khương Định Sơn thể nội, nhanh chóng thay hần cắt tia thể nội từ khí.

Mấy tức ở giữa, Khương Định Sơn đỉnh đầu cùng bả vai liền toát ra mấy sợi hơi nước, ánh mắt chậm rãi khôi phục thư thái.

Khương Viễn lúc này mới buông tay ra, vận lòng này nhìn lấy nhà mình phụ thân.

Phụ thân vừa rồi biểu lộ rõ ràng không đúng, hiển nhiên là muốn đến cùng thống khổ gì sự tình, sẽ không phải...

Lúc này, Khương Linh cũng phát hiện dị trạng, liền vội vàng đứng lên đi tới, lo âu nửa đỡ lấy Khương Định Sơn bả vai: "Phụ thân, ngài thế nào? Không có sao chứ?"

"Ta không sao, để cho các ngươi lo lắng " Khương Định Sơn thở dài ra một hơi, biểu lộ buồn lòng không ít, sắc mặt tái nhợt cũng dần dần khôi phục hồng nhuận phơn phớt.

Bất quá, nhìn kỹ lại, hần mắt vẫn mang theo vài phần buồn bã sắc, chỉ là không có trước đó rõ ràng như vậy mà thôi.

"Phụ thân, có chuyện gì ngài nói ngay, ta cùng Tiểu Viễn đều có thể giúp ngài phân ưu, ngài cũng đừng một người liều chết." Khương Linh hơi hơi nhíu mày, rõ ràng không tin nhà mình phụ thân lí do thoái thác.

Khương Viễn vẫn như cũ nhíu mày.

Căn cứ đòi trước hiểu được một số việc, hần đại khái có thể đoán được phụ thân vừa rồi nghĩ đến cái gì, nhưng hần lại chỉ có thể làm làm không biết, bởi vì hần căn bản giải thích không có chính mình là làm sao biết.

Trần an giống như vô vô Khương Linh đỡ tại trên vai hần xuất thủ, Khương Định Sơn cười cười, sắc mặt tựa hồ có chút tự giễu: "Ta thật không có sự tình. Bất quá là nhất thời cảm khái mà nếu không phải công xưởng thực lực không đủ, lần này cũng không trở thành bị bức phải chặt vật như vậy."

"Bất quá, công xưởng tấn cấp nào có dễ dàng như vậy? Coi như Tiểu Viễn có thể đỉnh trung cấp Luyện Khí Sư thiếu, Khương thị quy mô cũng xa xa không đạt được Hạng 2 công xưởng tiêu chuẩn."

Hần muốn mở rộng công xưởng quy mô cũng không phải một ngày hai ngày, có thể công xưởng ở đâu là nói khuếch trương liền có thể khuếch trương? Xuân Sơn trấn tu sĩ cứ như vậy nhiều, ba nhà Hạng 3 luyện khí công xưởng đã là cực hạn, lại nhiều lời nói, hàng hóa liền bán không được.

Trừ phi hần có thể đem mặt khác hai nhà Hạng 3 công xưởng chiếm đoạt, nếu không, tấn thăng Hạng 2 công xưởng cũng là nói mơ giữa ban ngày.

Khương Định Sơn nhin không được có chút thỗn thức.

"Thực, cũng không phải là không có biện pháp..."

Khương Viễn thở dài, ngẫm lại, quyết định chuyển đi phụ thân chú ý lực.

Phụ thân ý nghĩ vừa vắn cùng hấn không mưu mà hợp, cũng là tính hấn không ít phiền phức.

"Biện pháp gì?" Khương Định Sơn kinh ngạc nhìn về phía Khương Viễn.

Khương Linh cũng ngẩng đầu, nghi ngờ nhìn qua.

"Chờ ta một hồi, ta trở về cầm ít đồ."

Khương Viễn nói liền đứng lên, quay người về chính mình viện tử.

Một lát nữa, hấn cầm hai quyển sách trở lại chính viện, đem quyển trục đưa cho phụ thân cùng tỷ tỷ.

"Chẳng lẽ đây chính là người nói biện pháp?"

Khương Định Sơn thuận tay tiếp nhận tấm kia lớn một chút quyển trục, biểu lộ hồ nghi.

Bất quá, từ đối với nhi tử tín nhiệm, hấn vẫn là vô ý thức mở ra quyển trục.

Quyển trục vừa vừa mở ra, 《 luyện khí nhập môn 》 bốn cái Thiết Họa Ngân Câu chữ viết liền hiện lên hiện tại hấn trước mắt, này nhất bút nhất hoạ bên trong, đều tựa hồ chảy xuôi theo đặc thù nào đó hàm ý, hấp dẫn lấy người ánh mắt, khiến người ta say mê bên trong, vô pháp tự kiềm chế.

Khương Định Sơn biểu lộ lập tức liền định trụ, có chút không kịp chờ đợi kéo ra quyển trục, bắt tri bắt giác liền nhìn nhập thần.

Giờ phút này, trên mặt hấn đã không có nửa điểm hồ nghi, theo thời gian trôi qua, hấn ánh mắt đến càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng, cơ hồ làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng.

"Đại Sư chi tác! Đây tuyệt đối là chánh thức Đại Sư chi tác!" Khương Định Sơn mặt đỏ bừng lên, bụng lấy quyển trục xuất thủ đều ần ần có chút run rẩy, "Có thể đem thâm ảo lý luận dùng như thế ngắn gọn Minh Phương thức biểu đạt ra Đến, không có thấu triệt lý giải căn bản không thể nào làm được. Đây quả thực quá lợi hại!"

Kích động một hồi lâu, hấn mới hít sâu một hơi, cường chế trong lòng nhảy cẫng, nhìn về phía Khương Viễn: "Tiểu Viễn, cái này. . . Đây là sư phụ người cho người a? Cho ta nhìn không quan hệ sao?"

"Đây là sư phụ cho ta nhập môn dùng, bất quá ta đã không cần đến. Có nó, công xường muốn bồi dưỡng được chính mình trung cấp Luyện Khí Sư bất quá là vấn đề thời gian." Khương Viễn nhìn lấy cha tận mắt, cho hấn một cái an tâm ánh mắt, "Yên tâm, ta hỏi qua sư phụ, hấn nói không quan hệ."

"Đây thật là... Đây thật là..." Khương Định Sơn kích động không biết nói cái gì cho phải, xuất thủ lại gấp siết chặt này quyển sách, làm sao cũng không chịu buông ra.

Hấn làm sao có thể không có kích động?

Không nói công xường mặt khác ba cái Luyện Khí Sư, liền chính hấn, kẹt tại hạ cấp Luyện Khí Sư ngưỡng cửa cũng đã thật lâu, đối tẩn cấp trung cấp Luyện Khí Sư khát vọng càng ngày càng tăng.

Vừa rồi mặc dù chỉ là vội vàng vài lần, cũng đã để hấn cảm giác được rộng mở trong sáng, có loại suy nghĩ bị trong nháy mắt vượt thuận cảm giác.

Phải biết, những vấn đề này làm phức tạp hấn sớm đã không phải một ngày hai ngày, hấn cũng không phải không có cùng hấn Luyện Khí Sư trao đổi qua, nhưng thủy chung không bắt được trọng điểm, lại vào hôm nay, bị người lác đác mấy câu liền chỉ điểm cái thấu triệt. Cái này thậm chí đều không phải là tính nhắm vào địa đề điểm, mà chỉ là phổ biến tính trình bày mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được, bộ này 《 luyện khí nhập môn 》 trình độ độ cao.

Có dạng này trình độ luyện khí bí tịch làm làm tham khảo, lại có tiếng sư dạy bảo, cũng khó trách con của hấn luyện khí thực lực tốc độ tăng lên kinh người như vậy! Cái này là bao nhiêu Luyện Khí Sư nằm mộng cũng nhớ đạt được đồ, vật? !

Khương Định Sơn cúi đầu nhìn lấy trong tay quyển trục, nhãn quang mang dị thường nóng rực.

"Phụ thân. Ngài bình tĩnh một chút, nghe ta nói."

Khương Viễn trấn an tính địa vỗ vỗ Khương Định Sơn cánh tay, biểu lộ vẫn trấn định như cũ, theo Khương Định Sơn hình thành so sánh rõ ràng.

"Bộ này 《 luyện khí nhập môn 》 tuy nhiên trình độ cực cao, nhưng cuối cùng chỉ là nhập môn, đến cùng tấn thăng trung cấp Luyện Khí Sư về sau cũng không có cái gì dùng. Nếu không phải như thế, sư phụ cũng không có khả năng đồng ý ta lấy ra."

Bộ này 《 luyện khí nhập môn 》 là hắc thân thủ viết, bên trong có thứ gì nội dung hắc thân tự nhiên không bình thường rõ ràng.

Đương nhiên, quyển trục này coi như xuất ra qua, liền xông khoản này lực Thiên Quân chữ viết, cũng chỉ sẽ bị xem như là mỗ vị đại sư tác phẩm, chưa dứt sẽ không có người liên tưởng đến Khương Viễn cái này mười sáu tuổi trên người thiếu niên.

Trong này kỹ càng địa giảng thuật lợi dụng Địa Hòa luyện chế Phù Khí yếu điểm, bao hàm các loại không chế địa hòa tiểu kỹ xảo, rèn luyện lực không chế pháp môn, cũng chuyên môn phân ra một cái Văn Chương giảng thuật Phù Khí từ chọn tài liệu đến cùng luyện chế bên trên cần thiết phải chú ý các loại yếu điểm cùng tiểu khiếu môn.

Từ lý luận đến cùng thực tế, không có bỏ sót.

Đây là hắc thân trước luyện khí kinh nghiệm tổng kết, cứ việc chỉ thích hợp với hạ cấp Luyện Khí Sư, nhưng từ Khương Viễn cái này đã từng luyện khí Đại Tông Sư viết Lại lại là tự tự châu ngọc, xa so với bất luận cái gì một bản luyện khí bí tịch đều càng thêm quyền uy.

Khương Định Sơn kiến thức dù sao cũng có hạn, hắc thân không biết, cái này căn bản không phải Đại Sư Cấp, mà chính là Đại Tông Sư Cấp Bậc Thủ Thư, so với cái gọi là Đại Sư Cấp cao mình không biết bao nhiêu! Hiện số toàn bộ Thương Lan Đại Thế Giới, đều chưa dứt đối không thể có thể tìm tới Đệ Nhị Bộ.

Bất kỳ một cái nào Luyện Khí Sư, chỉ phải nghiêm túc xem hết cái này một bộ 《 luyện khí nhập môn 》 cũng có thể đem bên trong kỹ xảo hoàn toàn nắm giữ, tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư cơ hồ cũng là vấn đề đóng thuyền sự tình.

Tuy nhiên trong này nội dung đối Khương Viễn lại nói, đều là cơ sở bên trong cơ sở, nhưng làm Luyện Khí Sư, hắc thân cũng là từng bước một từ lớn nhất tầng đứng lên, ngược lại là có thể hiểu được phụ thân kích động.

Khương Viễn trấn an được một hồi, Khương Định Sơn rốt cục chậm rãi bình tĩnh lại. Tuy nhiên vẫn là hưng phấn, nhưng ít ra sẽ không phấn khởi đến cùng không biết làm sao.

Đúng lúc này, một bên khác bỗng nhiên truyền đến một tràng thốt lên: "Làm sao có thể? !"

Khương Viễn bỗng nhiên ngẩng đầu, đã thấy tỷ tỷ không biết lúc nào mở ra khác một trương quyền trục, giờ phút này biểu hiện trên mặt chỉ có thể dùng chân kinh cùng cuồng hi để hình dung.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Phù Văn Khẩu

...

"Làm sao?"

Khương Định Sơn vô ý thức nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía sau lưng nữ nhi, ánh mắt có mấy phần buồn bực cũng có mấy phần lo lắng.

"Cái này. . . Bản về này..."

Khương Linh bưng lấy quyển trục xuất thủ run nhẹ, một đôi mắt hạnh mở thật lớn, xem như thấy cái gì thật không thể tin sự tình, mắt nhưng lại nhìn không được Lưu toát ra vẻ mừng như điên, biểu lộ dị thường phức tạp.

Khương Viễn quét hai người liếc một chút, tùy ý hướng sau lưng vẫy tay: "Người tới đem trên bàn đồ, vật toàn triệt hạ qua."

Vừa dứt lời, đứng hầu hai bên thị nữ lập tức đi lên phía trước, động tác nhanh nhẹn thu thập lên trên bàn bát đĩa. Không lâu lắm, trên bàn liền bị chinh lý

địa sạch sẽ, thuận tiện còn trải lên sạch sẽ mới khăn trải bàn.

Gập tý tý còn ngây ngốc lấy, Khương Viễn dứt khoát đoạt lấy quyền trục, thuận tay hướng trên bàn vừa để xuống, lập tức dùng lực đẩy.

"Soạt" một tiếng, quyền trục trong nháy mắt mở ra hoàn toàn, bên trong nội dung rõ ràng hiện ra ở ba trước mặt.

Đây là một trương luyện khí bản vẽ, tên là "Phù Văn Khẩu".

Trên bản vẽ, một cái nho nhỏ tròn khẩu ngắn gọn mình, bên cạnh kỹ càng địa ghi chú sử dụng tài liệu, luyện chế phương thức chờ một chút chi tiết.

Cả tờ bản vẽ độ dài tiêu, chỉ là ghi chép Phù Văn Khẩu luyện chế phương pháp, cũng không có nói rõ chi tiết Phù Văn Khẩu tác dụng. Bất quá, Khương Định Sơn vốn là hạ cấp Luyện Khí Sư bên trong người nổi bật, Phù Văn Khẩu kết cấu cũng không phải là đặc biệt phức tạp, hắn rất nhanh liền có chính mình phán đoán.

Sau đó, hắn biểu lộ trong nháy mắt biến đổi, trở nên theo vừa rồi Khương Linh không có sai biệt.

"Cái này sao có thể?!"

Khương Định Sơn bỗng nhiên vỗ bàn một cái đứng lên, hai mắt cơ hồ trừng đến có đồng linh lớn.

Hắn ánh mắt xem như bị dính tại trên bản vẽ, thân thể không tự chủ được hướng mặt bàn nghiêng, tay phải tự động tự động lấy ra một chồng giấy trắng, cầm bút lên vô ý thức bắt đầu diễn tính toán ra, biểu lộ cũng bất tri bất giác trở nên nghiêm túc.

Khương Linh hai mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm Khương Định Sơn động tác, biểu lộ có chút khẩn trương, tiêm tú ngón tay bất tri bất giác liền nắm chặt tay áo.

Khương Viễn đứng ở bên cạnh lẳng lặng mà nhìn xem hai người, không nói gì.

Đối với bọn hắn phản ứng như vậy, hắn cũng không có cảm thấy bất ngờ.

Cái này hai quyển sách bên trong 《Luyện Khí Nhập Môn》 là lúc trước hắn liền viết xong, vốn là vì bồi dưỡng công xưởng chính mình Luyện Khí Sư mà chuẩn bị, nhưng tám bữa này đồng khẩu bản vẽ, lại là hắn vừa rồi sau khi trở về, nhằm vào công xưởng tình huống bây giờ vẽ chế ra.

Nếu là có tính nhắm vào chọn lựa ra đồ vật, như vậy, hiệu quả tự nhiên cũng rất lợi hại đặc sắc.

Nhìn lấy phụ thân hết sức chuyên chú bóng lưng, Khương Viễn khóe môi hơi hơi gợn lên, lộ ra một vòng nhu hòa ý cười.

Muốn sáng tạo một trương luyện khí bản vẽ rất lợi hại khó khăn, nhưng ở đã có sẵn bản vẽ tình huống dưới, diễn toán bản vẽ hợp lý tính lại muốn dễ dàng hơn nhiều. Rất nhanh, Khương Định Sơn diễn toán kết quả là ra đến.

Khương Định Sơn nắm khoảng, xem như động tác chậm chậm rãi đứng thẳng người, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm chính mình diễn toán kết quả.

"Cái này. . . Cái này, cái này sao có thể... Thế mà thật có thể..."

Cho dù là chính mình thân thủ diễn toán ra kết quả, hắn vẫn như cũ có chút khó có thể tin. Kết quả này thật sự là quá kinh người hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới lại có thể dạng này!

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sáng rực nhìn về phía Khương Viễn: "Tiểu Viễn, bản vẽ này cũng là sự phụ người cho người?!"

"Ừm." Khương Viễn gật gật đầu.

"Cái này. . . Đây thật là thiên tài sáng ý! Không có! Phải nói, đây là vượt thời đại phát minh mới đúng!" Khương Định Sơn kích động một nắm chặt Khương Viễn bả vai, ánh mắt sáng đến dọa người, "Sự phụ người thật sự là quá không nổi!"

"... Phụ thân, ngài bình tĩnh một chút."

Khương Viễn nhìn lấy phụ thân kích động thần sắc, trong lúc nhất thời thật có điểm không biết nên nói cái gì. Nói thật, phụ thân lực tay có chút lớn, đây cũng chính là hắn, đối người khác, không chừng đã bị đau địa kêu đi ra.

"Hô "

Một bên khác, nhìn thấy kết quả, Khương Linh cũng bất tri bất giác thở phào, lập tức không biết nghĩ đến cái gì, trên mặt bỗng nhiên lộ ra rục rờ ý cười.

Nàng cười nhìn lấy Khương Định Sơn động tác, lại nửa điểm đều không có cho Khương Viễn giải vây ý tứ.

Khương Viễn bất đắc dĩ, chỉ phải nghĩ biện pháp trước hết để cho phụ thân tỉnh táo lại.

Phù Văn Khẩu nguyên lý, nói trắng ra thực rất đơn giản. Nó cũng là một cái hình tròn phối sức, phía trên có chuyên môn khe thê có thể thê tại trang bị

bên trên, cho trang bị gia tăng một cái ngoài định mức phù văn, lấy đạt tới tăng phúc trang bị mục đích.

Nó lớn nhất chỗ khó, trên thực tế cũng chỉ có một, cũng là cái kia khe thê, nhất định phải bảo đảm bắt luận cái gì trang bị đều có thể thê đi lên, mà lại thê đi lên về sau, Phù Văn Khẩu bên trên phù văn nếu có thể theo trang bị nguyên bản phù văn hòa làm một thê, không ảnh hưởng trang bị bình thường sử dụng.

Mà muốn làm đến cùng điểm này, vô cùng khó khăn.

Trong này dính đến Nguyên Lực tại Phù Khí nội bộ truyền, còn có tài liệu tương dung tính, cũng không phải là vô cùng đơn giản gia tăng một cái linh kiện vấn đề.

Đây là Luyện Khí Sư thường thức. Vừa rồi Khương Định Sơn sờ dĩ cảm thấy khó có thể tin, lộ ra nhưng cũng là bởi vì điểm này.

Bất quá, đối với Khương Viễn dạng này đỉnh cấp Đại Tông Sư lại nói, vấn đề này thực căn bản không có khó giải quyết. Sờ dĩ trước kia không có Phù Văn Khẩu, bất quá là bởi vì không có cái nào Đại Tông Sư hội nhận đến cùng nghiên cứu cái này mà thôi.

Hắn chỉ là cần một loại tính giá tương đối cao, luyện chế tương đối dễ dàng, có thể kiếm tiền bản vẽ, mà tại sở hữu dự bị tuyển trong cổ, Phù Văn Khẩu xuất sắc nhất cũng thực dụng nhất, cho nên mới bị hắn chọn trúng mà thôi.

Bất quá, đối Khương Viễn lại nói chỉ là tiện tay lấy ra đồ, vật, đối người khác mà nói vẫn như cũ không bình thường rung động

Phụ thân phản ứng để Khương Viễn dù sao cũng hơi bất đắc dĩ.

Chờ Khương Định Sơn dần dần tỉnh táo lại, một mực không nói chuyện Khương Linh mới mở miệng cười: "Thực, luyện khí lý luận ta không hiểu, Phù Văn Khẩu đến tốt cùng vận dụng bao nhiêu cao thâm luyện khí lý luận ta cũng không rõ ràng, trong mắt của ta, Phù Văn Khẩu có giá trị nhất không phải biệt, mà chính là nó Thị Trường Tiềm Lực."

Khương Định Sơn sững sờ, hắn vừa rồi vào xem lấy cảm thán Phù Văn Khẩu vận dụng cao thâm lý luận, căn bản không nghĩ tới cái này.

Bất quá, hắn rất nhanh liền kịp phản ứng: "Người nói là, Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ?"

"Đúng."

Khương Linh gật gật đầu, trên mặt ý cười càng thêm rực rỡ: "Tu Hành Giới số người nhiều nhất cũng là Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ, điểm này không ai có thể phủ nhận. Tại khổng lồ như vậy nhân khẩu cơ sở hạ Phù Văn Khẩu tuyệt đối có thể mang cho chúng ta không bình thường bàng đại lợi ích."

Khương Viễn khẽ gật đầu, nói nửa ngày, cuối cùng nói đến trọng điểm, đây mới là hắn chân thực ý đồ.

"Phụ thân, tỷ tỷ, Phù Văn Khẩu tuy nhiên vận dụng cao thâm lý luận, nhưng thực tế độ khó luyện chế lại không cao như vậy, cần tài liệu cũng rất lợi hại phổ thông, thành bản rẻ tiền, lợi nhuận không gian phi thường lớn. Mấu chốt nhất, nó luyện chế phương pháp chỉ có chúng ta biết, chỉ cần sản lượng đi lên, căn bản không lo lượng tiêu thụ."

Nghe nói như thế, Khương Định Sơn ánh mắt nhắm lại, sắc mặt bỗng nhiên trịnh trọng mấy phần: "Không sai. Đối tu sĩ, riêng là chiến tu lại nói, trang bị cơ hồ sẽ cùng tại sinh mệnh. Phù Văn Khẩu có thể cho Phù Khí uy lực tăng lên một bậc thang, chưa dứt đối không có cái nào Ngưng Nguyên kỳ tu sĩ có thể tới cái này dự hoặc!"

Khương Định Sơn mạch suy nghĩ bị mở ra, ánh mắt càng ngày càng sáng, tâm tình cũng dần dần kích động lên.

"Mà lại, có Phù Văn Khẩu tại, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường khách hàng khảng định cũng sẽ bị hấp dẫn tới, chờ bọn họ ở chỗ này mua Phù Văn Khẩu, lại thuận tiện lấy tiền hành Phù Khí giữ gìn, hoặc là mua sắm hẳn Phù Khí cũng là thuận lý thành chương sự tình."

"Chỉ cần có đầy đủ khách hàng, ta liền có thể mở rộng nhân thủ, mở rộng công xưởng quy mô, đến lúc đó, Tiểu Viễn lại đi tiến hành một chút trung cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, Hạng 2 công xưởng liền thành!"

Khương Định Sơn tay phải trên không trung hung hăng vung lên, bỗng nhiên nắm chặt quyền đầu, sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên.

Tám bữa này văn khẩu bản vẽ, cũng là Khương thị nhất phi trùng thiên cơ hội.

Hắn phảng phất đã thấy Khương thị công xưởng thông qua Hạng 2 công xưởng chứng nhận, trở thành nam hoàng thành Đế Tử nhà Hạng 2 công xưởng ngày đó!

Khương Viễn nhìn lấy phụ thân phấn khởi bộ dáng, khóe mắt nhin không được cong cong, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Bất quá, hắn nhưng vẫn là lựa chọn giới nước lạnh: "Phụ thân, hẳn công xưởng cũng sẽ không ngồi nhìn chúng ta phát triển. Ngài đừng quên, muốn thông qua Hạng 2 công xưởng chứng nhận, cũng không phải chỉ cần quy mô cùng luyện khí sư thực lực đầy đủ là được, còn nhất định phải thu hoạch được nhiều hơn phân nửa Hạng 2 công xưởng tán thành."

Kỳ ngộ cho tới bây giờ đều theo phong trào hiểm cùng tồn tại, Phù Văn Khẩu đại biểu chỉ là một cái cơ hội, Khương thị muốn phát triển, vẫn như cũ cần

đôi mặt trùng điệp khó khăn.

Xuân Sơn trên trán coi như, nam hoàng trong thành công xường lợi ích phân chia lại cũng sớm đã cố định, Khương thị tích súc dù sao còn kém chút, muốn tại quần địch vờn quanh bên trong cho Khương thị mở ra một con đường Lai phải đối mặt trở ngại cũng vượt quá tưởng tượng, cơ hồ đi theo nhảy múa trên lưỡi đao không sai biệt lắm

Khương Viễn cũng không hy vọng phụ thân đầu não nóng lên liền coi nhẹ tiềm ẩn nguy hiểm

"Người nói ta đương nhiên biết." Khương Định Sơn lơ đãng phát phát tay, sắc mặt kích động không giảm, "Chỉ cần có cơ hội, điểm khó khăn này tính là gì? Không có đựng một cái làm sao biết kết quả?!"

"Nói không sai. Không có đựng một cái làm sao biết kết quả?" Khương Linh cười phụ họa nói.

Khương Viễn vô ý thức quay đầu nhìn tỷ tỷ liếc một chút.

Mặt ngoài nhìn lại, tỷ tỷ biểu lộ tựa hồ theo trước đó không có gì khác biệt, nhưng hẩn lại tại tỷ tỷ mắt chỗ sâu, nhìn thấy một vòng kiên định quả quyết quang mang.

Đại bộ phận thời điểm, tỷ tỷ cho hẩn ấn tượng đều là ôn nhu, hẩn còn chưa từng tại tỷ tỷ trên thân thấy qua dạng này thần sắc. Khương Viễn ánh mắt lóe lên, như có điều suy nghĩ.

"Tiểu Viễn, luyện khí phương diện liền dựa vào người!" Khương Định Sơn dùng lực vỗ vỗ Khương Viễn bả vai, ánh mắt ánh sáng đến kinh người, "Khương thị các loại một cơ hội này chờ đến quá lâu, lần này, tuyệt đối không thể sai sót!"

"Yên tâm, có ta ở đây, chưa dứt đối không có vấn đề."

Khương Viễn gật gật đầu, sắc mặt tràn đầy chắc chắn.

"Tốt! Tiếp đó, liền để cho chúng ta người một nhà tề tâm hiệp lực, cùng một chỗ đem Khương thị luyện khí công xưởng làm lớn làm mạnh!"

Khương Định Sơn nói, bỗng nhiên hướng về phía trước đưa tay phải ra, ánh mắt lấp lánh nhìn về phía Khương Viễn cùng Khương Linh.

Khương Viễn cùng tỷ tỷ nhìn nhau cười một tiếng, đồng thời vươn tay, ấn tại phụ thân thô ráp đại thủ bên trên, cảm thật chặt.

"Ha-Ha Ha-Ha! Tốt!"

"Người tới, mang rượu tới!" Khương Định Sơn bỗng nhiên ôm Khương Viễn, cười to nói, "ta hôm nay cao hứng, chúng ta hai người lại uống một vòng!"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Phá quán

...

Bất tri bất giác, một tháng thời gian liền đi qua.

Một ngày này, Xuân Sơn trấn tam đại luyện khí công xưởng một trong Hoa Thụy lâu viện, bỗng nhiên khác thường địa náo nhiệt lên.

Thanh ti rủ xuống màn che trong thính đường, chủ vị không có một ai, một đám tiểu luyện khí công xưởng lão bản ngồi trên ghế, không chỗ ở châu đầu ghé tai, xì xào bàn tán, lộ ra cổ xao động không khí.

Lúc này, một người mặc trường bào màu xanh, đầu đội thanh đồng quan trung niên nam nhân, bỗng nhiên từ trong đường sai bước địa đi tới, lúc hành tẩu ngừng đầu mà bước, rất có vài phần hiên ngang chỉ khí.

Người này, cũng là Xuân Sơn trấn tam đại luyện khí công xưởng một trong Hoa Thụ Các Lão tám, sơ cấp Luyện Khí Sư, Hoa Vĩnh Ninh.

Nhìn thấy hắn, trong thính đường các tiểu lão bản nhất thời không hẹn mà cùng đứng lên, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ cung kính.

"Hoa lão bản. Ngày lần này triệu chúng ta đến đây, không biết cần làm chuyện gì?"

Một cái rất có niên kỷ lão giả hướng Hoa Vĩnh Ninh chấp tay một cái, trước tiên mở miệng hỏi.

Nghe nói như thế, hắn người nhất thời vênh tai, vô ý thức đem chú ý lực tập trung đến cùng Hoa Vĩnh Ninh trên thân. Vấn đề này bọn họ từ vừa mới bắt đầu liền đang nghĩ ngờ, đáng tiếc thủy chung nghĩ không ra đáp án.

"Ha ha không vội." Hoa Vĩnh Ninh cười ha ha, nhìn như rộng lượng kì thực cường ngạnh nói, "Chờ Tiền lão bản Đến, ta tự nhiên sẽ nói."

"A mấy ngày không thấy, Hoa lão bản thật sự là càng ngày càng uy phong Hoa Thụ Lão bị Khương thị bức đến loại trình độ này, ngươi không có tránh trong nhà liếm vết thương, thế mà còn có phần này Tinh Khí Thần, thật khó đến "

Đúng lúc này, một cái thanh âm trầm thấp từ bên ngoài thính đường truyền đến, tiếng nói giọng mỉa mai, đối Hoa Vĩnh Ninh nửa điểm đều không khách khí.

Vừa dứt lời, một bóng người liền từ Thính Đường cửa đi tới.

Người này ăn mặc một thân màu nâu đen vải thô áo ngắn vải thô, đáng người cường tráng, hình dung thô kệch, nhìn lấy liền có chút lồi thối lếch thếch cảm giác. Nhìn một cái, đúng là theo cầu tàu bán khuôn vác người không sai biệt lắm.

Nhưng mà, trên người hắn khí thế lại cực mạnh, cho dù không có tận lực ngoại phóng khí thế, vẫn như cũ có thể ẩn ẩn cảm giác được thân thể kia bên trong ẩn chứa lực lượng, đi lại ở giữa cang là trầm ổn hữu lực, mang theo một cổ vững như Bàn Thạch cảm giác.

Theo hắn xuất hiện, trong thính đường xao động bầu không khí trong nháy mắt an ổn không ít.

"Tiền lão bản, đã lâu không gặp " vừa rồi tra hỏi lão giả nhìn thấy hắn, nhất thời quay người nghênh đón, cười chào hỏi.

"Dễ nói dễ nói Hà lão bản cũng đã lâu không gặp." Tiền Trọng Hạ trên mặt màu sắc trang nhã giảm xuống, nghiêng người hướng lão giả chào hỏi, đồng thời hướng hắn cu li phường các lão bản gật gật đầu.

Các tiểu lão bản căng cứng sắc mặt nhất thời buông lỏng không ít.

Hoa Vĩnh Ninh thấy thế, hai mắt nhất thời nheo lại, mắt hiện lên một đạo hàn quang: "Tiền lão bản, ta hảo ý mời ngươi tới cùng bàn đại sự, cũng không phải vì nghe ngươi châm chọc khiêu khích."

"A ba nhà chúng ta luôn luôn là đối thủ cạnh tranh, ngươi mà hảo tâm như vậy?" Tiền Trọng Hạ mày rậm lông mày vẩy một cái, rõ ràng không tin.

"Hừ Khương thị bằng vào Phù Văn Khẩu xác thực cướp đi ta không ít sinh ý, nhưng ngươi Đan Dương phường lại so với ta tốt bao nhiêu? Mấy ngày gần đây nhất, qua ngươi này mua Phù Khí chiến tu đã không đủ nguyên lai một phần ba a? Ta cũng không tin ngươi không vội!"

Hoa Vĩnh Ninh cười lạnh nói.

"Thì tính sao? Chẳng lẽ ngươi có biện pháp? Đừng nói ngươi phân tích ra Phù Văn Khẩu luyện khí bản vẽ, ta không tin. Ngươi phải có khả năng này, ta đã sớm phân tích ra được."

Tiền Trọng hạ cũng không có ngồi xuống, trực tiếp ôm cánh tay đứng tại Hoa Vĩnh Ninh đối diện, khóe môi hơi câu, lộ ra một vòng cười trào phúng ý, đúng là không che giấu chút nào chính mình đối Hoa Vĩnh Ninh luyện khí thực lực xem thường.

Hoa Vĩnh Ninh sắc mặt nhất thời bị tức đến lúc xanh lúc trắng, kém chút liền trên mặt mũi tình tảo đều duy trì không được.

Hai người cái này vừa thấy mặt, bầu không khí liền trở nên giương cung bạt kiếm, chung quanh hắn cu li phường lão bản nhất thời đóng chặt lại miệng, cước bộ lạng lẽ sau này chuyển chuyển, sợ bị hai người cãi nhau dư ba liên lụy.

Qua một hồi lâu, Hoa Vĩnh Ninh mới miễn cưỡng dè xuống trong lòng nộ khí, lạnh hừ một tiếng nói: "Xem ở chúng ta có địch nhân chung phân thượng, ta tạm thời không so đo với ngươi. Ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi có muốn hay không đối phó Khương thị?"

Tiền Trọng Hạ thiêu thiêu mi, hơi kinh ngạc nhìn về phía Hoa Vĩnh Ninh.

Đối bình thường, nghe được hắn nói như vậy, Hoa Vĩnh Ninh chỉ sợ sớm đã nổi trận lôi đình, hôm nay làm sao khác thường như vậy? Chẳng lẽ lại hắn thật là có biện pháp?

Nghĩ tới đây, Tiền Trọng Hạ Thần sắc hơi liễm, trên mặt nhiều mấy phần ngưng trọng: "Ngươi có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì?" Hoa Vĩnh Ninh hất cằm lên, sắc mặt có mấy phần đắc ý, "Đương nhiên là ta tìm tới đối phó Khương thị biện pháp. Thời cơ liền lần này, có thể hay không hảo hảo nắm chắc liền xem chính ngươi."

Hắn lời nói này chắc chắn, ả ả có mấy phần ở trên cao nhìn xuống cảm giác, tựa hồ có sung túc khí.

Tiền Trọng Hạ thấy thế, tâm lý hồ nghi càng sâu: "Ngươi Hoa Thụy Lâu có bao nhiêu thực lực ta còn không rõ ràng lắm? Ắn nói suông, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?"

Hoa Vĩnh Ninh mắt sáng lên, trong mắt nhất thời nhiều mấy phần đắc ý, nghe một hơi này, liền biết mình đã thành công một nửa.

"Xem ở đồng bệnh tương liên trên mặt mũi, nói cho ngươi cũng không phải không được " hắn khiêu mi nhìn lấy Tiền Trọng Hạ, hướng hắn vẫy tay, bô thí địa nói nói, "đưa lỗ tai tới."

Tiền Trọng Hạ hai mắt nhú lại, ánh mắt bên trong trong nháy mắt mang lên một con tức giận.

Nhưng mà, nghĩ đến công xưởng trước mắt khốn cảnh, hắn đến cùng vẫn là cưỡng ép đè xuống trong lòng tức giận, ngang nhiên xông qua.

Hoa Vĩnh Ninh nghiêng đầu, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói mấy câu. Tại Nguyên Lực ước thúc hạ mấy câu nói đó chỉ có hai người bọn họ có thể nghe được.

Nghe xong, Tiền Trọng hạ ánh mắt lóe lên, trên mặt bỗng nhiên lộ ra mấy phần kinh hãi: "Ngươi gọi là thật? !"

"Đó là đương nhiên! Cái này còn có thể là giả hay sao?"

"Tốt!" Tiền Trọng hạ trên mặt nhất thời hiện lên một vòng vui mừng, thanh âm có chút kích động, "Có lá bài này nơi tay, Khương thị lần này chắc chắn thất bại!"

"Đó là đương nhiên " Hoa Vĩnh Ninh thần sắc đắc ý, giống như hồ đã thấy Khương thị bại phục tràng cảnh.

Nói xong, hai người nhìn nhau, mắt đồng thời hiện lên một vòng hàn quang.

Trong nháy mắt, trong thính đường rù xuống thanh sắc màn không gió mà bay, bầu không khí nhất thời trở nên có chút tức sát.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Lâm Hồng Minh giống như ngày thường đem chính mình thu thập thỏa đáng, tại đường phố đối diện chỗ ngoặt Mi hoành thánh bày ra muốn bắt Mi hoành thánh, chậm rãi ăn xong, liền hướng công xưởng đi đến, chuẩn bị bắt đầu một ngày bận rộn.

Hắn đi được cũng không nhanh, trên thân mang theo một loại nhàn tản mà hài lòng không khí.

Mấy ngày này, theo Phù Văn Khẩu danh tiếng dần dần lan truyền ra ngoài, Khương thị sinh ý càng ngày càng tốt, khách hàng quen so với ban đầu trọn vẹn nhiều gấp đôi. Hắn cái này thủ tịch Luyện Khí Sư, địa vị cũng đi theo nước lên thì thuyền lên, đi trên đường, vẻ mặt vui cười tương hướng người rõ ràng so với ban đầu nhiều không ít.

Hắn ít nhiều có chút xuân phong đắc ý cảm giác.

Bất quá, trong lòng của hắn không bình thường rõ ràng, hắn cái này cái gọi là "Thủ tịch Luyện Khí Sư" bất quá chỉ là trên danh nghĩa mà nếu không phải thiếu gia không có thêm làm náo động, cái này "Thủ tịch Luyện Khí Sư" làm sao cũng không tới phiên chính mình tới làm.

Theo thiếu gia so sánh, hắn thực lực chênh lệch đến thực sự quá xa.

Bất quá, trong khoảng thời gian này có thiếu gia tại, hắn không cần quan tâm dừng, toàn tâm toàn ý chui tại luyện khí bên trên, thực lực thật sự đường đi bước không ít. Có đến vài lần, hắn đều mơ hồ cảm giác được bình cảnh, nói rõ hắn cách trung cấp Luyện Khí Sư cánh cửa đã rất gần.

Trước kia, đây là hắn nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Mà cái này, theo thiếu gia đề điểm thoát không ra quan hệ. Hắn đã hạ quyết tâm ôm chặt lấy thiếu gia căn này Kim Đại Thối, muốn là vận khí tốt, lúc còn sống nói không chừng còn có thể Thành là cao cấp Luyện Khí Sư đâu?

Lâm Hồng Minh tâm tình rất tốt địa nghĩ đến.

Nhưng mà, vừa vừa đi vào công xưởng, hắn hảo tâm tình liền bị phá hư.

Công xưởng bên trong ầm ĩ khắp chốn. Thời gian này, vốn nên đã bắt đầu làm việc đám học đồ không biết chuyện gì xảy ra, đã đến ngăn ở công xưởng cửa, lao nhao nghị luận ầm ĩ, biểu hiện trên mặt giống như có chút... Tức giận?

Lâm Hồng Minh khẽ nhú mày, lạnh giọng hét lên: "Đều vây quanh ở ở chỗ này làm cái gì?"

Vây tại một chỗ luyện khí đám học đồ bỗng nhiên im miệng, đồng loạt quay đầu nhìn qua, không hẹn mà cùng lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Đang lúc Lâm Hồng Minh chuẩn bị lại nói điểm lúc nào, trong đám người bỗng nhiên truyền ra một cái âm dương quái khí thanh âm.

"Cuối cùng có cái có thể làm chủ người Đến, ta còn tưởng rằng Khương thị liền dựa vào nhất bang luyện khí học đồ lo liệu việc nhà đâu? "

Thoại âm rơi xuống, một đoàn người tách ra luyện khí học đồ đi tới.

Dẫn đầu người một thân trường bào màu xanh, chính ngoài cười nhưng trong không cười mà nhìn xem hắn. Ở bên cạnh hắn, một người mặc vải thô áo ngắn vải thô, khí thế trầm ổn đại hán đang theo dõi hắn, ánh mắt ánh sáng âm đạm không rõ.

Phía sau hai người, còn đi theo mấy cái hình dáng tướng mạo khác nhau người, đều không ngoại lệ đều mang thanh đồng quan, hiển nhiên đều là Luyện Khí Sư.

Lâm Hồng Minh nghe thanh âm đã cảm thấy quen tai, hiện nay vừa thấy được người tới, nhất thời Liên Mi lông mày đều dựng lên: "Hoa Vĩnh Ninh, Tiền Trọng Hạ, các ngươi hai cái tới nơi này làm gì?"

Nguyên lai, cái này dẫn đầu hai người, đúng là Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vĩnh Ninh cùng Đan Dương phường lão bản Tiền Trọng hạ.

"Khương thị bây giờ là càng phát ra lớn mạnh chúng ta những này cu li phường, chỗ nào còn bị các ngươi để vào mắt?" Hoa Vĩnh Ninh dất dất khoe miệng, làm bộ địa cảm khái một tiếng, lập tức biểu lộ bỗng nhiên lạnh lẽo, "Ta hôm nay Đến, bất quá là hi vọng Khương thị cho chúng ta một cái thuyết pháp mà thôi."

"Thuyết pháp?"

Lâm Hồng Minh nhin không được xùy cười một tiếng, cồng lên xuất thủ, châm chọc mà nhìn xem Hoa Vĩnh Ninh.

"Chính mình không có bản sự lưu không được khách nhân, lại muốn hướng người khác lấy thuyết pháp, Hoa lão bản mặt thật đúng là đủ lớn!"

Vừa dứt lời, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một tiếng kêu tốt âm thanh.

"Nói hay lắm!"

Trương Tử Diệu nhếch lên áo bào, vượt môn mà vào, nhìn lấy công xướng bên trong khách không mời mà đến lộ ra một tia cười lạnh: "Ta Khương thị đường đường chính chính bằng thực lực mời chào khách hàng, quang minh lỗi lạc, các ngươi có cái gì thuyết pháp có thể lấy?"

"Không sai!" Triệu Hoành Quang đứng ở Trương Tử Diệu bên cạnh thân, trợn lên giận dữ nhìn lấy Hoa Vĩnh Ninh, "Biết thực lực mình không đủ, liền nên về nhà hảo hảo nghiên cứu. Ta cũng không phải cha ngươi, chẳng lẽ lại vẫn phải cố ý để cho các ngươi hay sao?"

Nguyên lai, hai người này theo Lâm Hồng Minh không sai biệt lắm thời điểm đến cùng, vừa lúc nghe được Hoa Vĩnh Ninh lời nói, nhất thời bị kích thích hỏa khí, nói tới nói lui càng là không chút khách khí, còn kém chỉ Hoa Vĩnh Ninh mặt hắn vô si

Sau đó lấy bọn hắn đến, Khương thị ba vị Luyện Khí Sư chính là đã tề tụ một đường, chung quanh luyện khí đám học đồ nhất thời xem như có người đáng tin cậy, ánh mắt nhao nhao sáng lên, tâm tình cũng dần dần phấn khởi.

Khương thị hiện nay trên dưới một lòng, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường lúc này tìm tới cửa, chỉ có thể là tự rước nhục!

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Đấu Khí

...

Nghe Lâm Hồng Minh bọn lời nói, Tiền Trọng Hạ sắc mặt nhỏ bé không thể nhận ra Địa Biến biến, ôm ngực, trầm mặc không nói.

Hoa Vinh Ninh ngược lại là thần sắc bất biến, xem như nghe không hiểu bọn họ lời nói giống như. Cũng không biết là da mặt dày, còn là yên tâm có chỗ dựa chắc.

Nhìn lấy Khương thị mọi người kích động tâm tình, Hoa Vinh Ninh bỗng nhiên cười quỷ dị cười: "Nghe ba vị lý do thoái thác, chắc là đối Khương thị thực lực rất lợi hại có tự tin, không biết các ngươi có dám cùng ta Hoa Thụy Lâu đấu một ván trước?"

"Ngươi nói là... Đấu Khí?" Lâm Hồng Minh hai mắt nhú lại, ánh mắt nghi ngờ từ Hoa Vinh Ninh sau lưng đảo qua, "Chỉ bằng các ngươi?"

Cái gọi là đấu Khí, chỉ là một loại so đấu luyện khí thực lực phương thức.

Bình thường Luyện Khí Sư ở giữa, công xưởng ở giữa, nếu có chuyện gì ngoài miệng không có cách nào giải quyết, liền sẽ thông qua đấu Khí một quyết thắng thua. Thua một phương, vô luận là có hay không tâm phục, đều không được làm tiếp dây dưa.

Khương thị cùng Hoa Thụy Lâu cạnh tranh nhiều năm, giữa lẫn nhau có thể nói là biết rõ căn biết rõ, Hoa Thụy Lâu Luyện Khí Sư có bao nhiêu thực lực hẳn lại quá là rõ ràng.

Không phải Lâm Hồng Minh xem thường bọn họ, coi như trước kia, bọn họ đều không phải là đối thủ của hắn, huống chi hiện tại?

Trương Tử Diệu nghiêng mắt nhìn Hoa Vinh Ninh liếc một chút, nhìn không được hướng bên người Triệu Hoàng Quang nháy nháy mắt, dùng tất cả mọi người có thể nghe được thanh âm "Thấp giọng" nói ra: "Ngươi nói Hoa Vinh Ninh gần nhất có phải hay không bị kích thích quá nhiều, ngốc? Đã đến tự tìm đường chết?"

"Khả năng." Triệu Hoàng Quang làm như có thật gật đầu, lập tức đồng tình nhìn về phía Hoa Vinh Ninh, ánh mắt kia rất giống là đang nhìn một cái kẻ ngu.

Thấy thế, chung quanh luyện khí đám học đồ nhất thời cười vang, nhao nhao hướng về phía Hoa Vinh Ninh chỉ trỏ, xem như đang cười nhạo hắn không biết tự lượng sức mình.

Hoa Vinh Ninh sắc mặt nhất thời âm trầm xuống.

Một mảnh lâm ôn âm thanh bên trong, một cái thanh âm trầm thấp bỗng nhiên truyền ra, trong nháy mắt vượt trên hiện trường người khác thanh âm.

"Nếu như tăng thêm ta đây?"

Tiền Trọng Hạ chậm rãi ngẩng đầu, nhìn chăm chú Lâm Hồng Minh con mắt, ánh mắt ánh sáng thâm thúy dị thường.

Theo Hoa Vinh Ninh khác biệt, Tiền Trọng Hạ không chỉ là Đan Dương phường lão bản, đồng thời cũng là Đan Dương phường thực lực mạnh nhất Luyện Khí Sư. Bàn về thực lực, hẳn so trước đó Lâm Hồng Minh còn muốn hơi mạnh một điểm.

Lâm Hồng Minh ánh mắt ngưng tụ, biểu lộ không tự chủ được trình trọng mấy phần: "Tiền lão bản, ngươi hà tất phải như vậy đâu?"

"Đan Dương phường thượng hạ đều muốn dựa vào ta nuôi sống, bị bắt đắc dĩ, chỉ có thể ra hạ sách này." Tiền Trọng Hạ tầm mắt hơi khép, ngữ khí có chút nặng nề, "Nếu là thua, ta Tiền mỗ có chơi có chịu, nếu là thắng, mong rằng Khương thị cho ta Đan Dương phường một đầu đường ra."

Nghe nói như thế, chung quanh luyện khí đám học đồ tựa hồ cũng cảm giác được mấy phần nặng nề, bất tri bất giác an tĩnh lại.

"Lời như vậy..." Lâm Hồng Minh nhíu nhíu mày, vô ý thức nhìn về phía bên người Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang.

"Ta nghĩ, vẫn là đi hỏi một chút Đông Gia đi." Triệu Hoàng Quang đề nghị.

Trương Tử Diệu gật gật đầu.

"Nói không tệ, chuyện này không nên do chúng ta tới quyết định." Lâm Hồng Minh gật đầu đồng ý, tiện tay chiêu tới một cái luyện khí học đồ, nói nói, "ngươi đi tìm Đông Gia, đem nơi này phát sinh sự tình nói cho hắn biết..."

Nhìn thấy một màn này, Hoa Vinh Ninh sắc mặt nhìn như âm trầm, tâm lại nhìn không được mừng thầm. Chỉ cần Khương thị đáp ứng đấu Khí, chuyện này liền xem như thành công một nửa.

Coi như Khương thị luyện khí thực lực mạnh hơn, có vị kia tại, hắn cũng tuyệt không có khả năng thất bại.

Nhưng mà, không đợi Lâm Hồng Minh nói xong, một cái to thanh âm bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến.

"Không cần. Chuyện này ta không đồng ý."

Thoại âm rơi xuống, một cái hắc sắc váy dài sâu áo trung niên nhân vượt qua cánh cửa đi tới.

Bước chân hần trăm ổn hữu lực, nhất cử nhất động khí độ nghiêm chỉnh, so với Hoa Vinh Ninh Tiễn Trọng Hạ hàng ngũ, rõ ràng nhiều mấy phần thâm trầm cùng tích súc.

Nắng sớm rơi ở trên người hần, áo duyên bên trên kim sắc thêu văn chiếu sáng rạng rỡ, đêm này một thân vốn là đại khí hắc sắc sâu áo tôn lên càng thêm trang nghiêm, lại nhiều mấy phần không thể nói nói sang trọng.

Người này, không phải Khương Định Sơn là ai?

Một tháng này đến nay, theo Khương thị bông bột phát triển, Khương Định Sơn đầu chí ngày càng đất đỏ, tựa như tuổi trẻ mấy tuổi, cả người khí chất cũng phát sinh thoát thai hoá cốt biến hóa.

Nếu là không biết người khác nhìn thấy, tám thành hội cho là hần là đại gia tộc nào Chương Sự, mà sẽ không tin tưởng hần là một cái nông thôn công xưởng lão bản.

"Đông Gia."

Lâm Hồng Minh nhíu chặt lông mày vô ý thức buông ra, một bên chấp tay hành lễ, một bên nhắc chân nghênh đón.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang theo sát về sau, trên mặt cũng lộ ra ý cười.

Tuy nhiên bọn họ vừa rồi động một tia lòng trắc ẩn, nhưng đã Đông Gia đều lên tiếng, bọn họ đương nhiên sẽ không có ý kiến. Tiễn Trọng Hạ tuy nhiên còn tính là cái nhân vật, nhưng chung quy là ngoại nhân,

Chen tại cửa ra vào luyện khí đám học đồ vô ý thức thối lui mấy bước, đem đường nhường lại.

Bọn họ ánh mắt bên trong bất tri bất giác mang hơn mấy phần cung kính, thái độ cũng bất tri bất giác trở nên câu nệ, theo dõi mặt Hoa Vinh Ninh bọn họ lúc tùy ý hoàn toàn khác biệt.

Hoa Vinh Ninh thấy thế, mi đầu bất tri bất giác nhăn chặt chẽ.

Nguyên lai tưởng rằng đã mười phần chắc chín sự tình, nghĩ không ra đã đến lần nữa hoành sinh ba chiết.

Hần con người đảo một vòng, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng: "Khương lão bản không nguyên ý tiếp nhận chúng ta khiêu chiến, chẳng lẽ sợ?"

Khương Định Sơn chính cùng ba vị Luyện Khí Sư phó hàn huyền, nghe vậy quay đầu nhìn Hoa Vinh Ninh liếc một chút, trên mặt liền hiện ra một tia cười lạnh tới.

"Hoa lão bản chó có lắm. Hiện nay Khương thị chiếm cứ lấy ưu thế tuyệt đối, tiếp qua hai tháng, coi như ta không động xuất thủ, người Hoa Thụy Lâu cũng phải đóng cửa."

Nói, Khương Định Sơn đón đến, băng lãnh ánh mắt từ Hoa Vinh Ninh cùng Tiễn Trọng Hạ trên mặt chậm rãi đảo qua: "Thắng không có bất kỳ cái gì chỗ tốt, thua lại muốn cứ như thế mà buông tha các người, ta có lý do gì tiếp nhận khiêu chiến?"

"Người!" Hoa Vinh Ninh Thần thần sắc trì trệ, nhất thời bị tức đến lòng buồn bực không thôi.

Hần có ý tiện thể bên trên Đan Dương phường, chính là vì bày ra địch lấy yếu, để Khương thị cảm thấy Hoa Thụy Lâu tất thua không thể nghi ngờ.

Lại thêm Tiễn Trọng Hạ tại Luyện Khí Sư bên trong dư luận luôn luôn rất tốt, có hần ra mặt đánh bóng khổ tình bài, hơn phân nửa Luyện Khí Sư đều sẽ nhịn không được mềm lòng, cả hai tăng theo cấp số cộng, đầu Khí cục tiền không sai biệt lắm Thành.

Ai ngờ, Khương Định Sơn thế mà không có theo lẽ thường ra bài!

Người bình thường tại loại này nhìn chiếm hết ưu thế tình huống dưới, không phải đều sẽ vô ý thức buông lỏng cảnh giác sao? Hần Khương Định Sơn làm sao còn như thế tính toán chi lý? !

Hoa Vinh Ninh kém chút tức giận đến thổ huyết, liền sắc mặt đều vẩn vọ.

Khương Định Sơn nhìn lấy hần biểu lộ, nhin không được lạnh hừ một tiếng, nói ra: "Xem ra Hoa lão bản là nghĩ rõ ràng."

Mặc cho ai sáng sớm bị người nào đến cửa Lai tâm tình cũng sẽ không tốt. Khương Định Sơn tâm tình hồngбет, dứt khoát liền khách sáo đều tình. Chính hần công xưởng bên trong sự tình đều nhanh bận không qua nổi, người nào có lòng dạ thanh thân cùng bọn họ lực đực với nhau?

Nghĩ tới đây, hần tùy ý nắm tay giấu ra sau lưng, nghiêng người nhường ra vị trí trung tâm, mắt lạnh nhìn mấy người, nói ra: "Mấy vị, mời đi"

Bên cạnh luyện khí đám học đồ phối hợp địa hướng bên cạnh dừng mảnh lao tới, trong đám người nhất thời thanh ra một cái thông đạo, một mực thông hướng cửa.

Khương Định Sơn, Lâm Hồng Minh, Triệu Hoàng Quang, Trương Tử Diệu, thậm chí cả chung quanh sở hữu luyện khí đám học đồ, đều cùng nhau đem

ánh mắt rơi vào Hoa Vinh Ninh Tiễn Trọng Hạ một đoàn người trên thân, ánh mắt sắc không giống nhau, lại không có một cái nào là thiện ý.

Trong nháy mắt, Hoa Vinh Ninh bọn vị trí chỗ ở, liền phảng phất biến thành một tòa Cô Đảo, lẻ loi lơ lửng ở giữa, trừ xám xịt rồi đi, tựa hồ không còn có chia ra đường.

Hoa Vinh Ninh biểu lộ lần này là hoàn toàn vận vẹo, sắc mặt tóc đen Từ.

Hắn gắt gao cắn răng, gần từng chữ hung ác tiếng nói: "Khương Định Sơn, ngươi làm gì làm như thế chưa dứt?"

Khương Định Sơn ngược mắt quét hán liếc một chút, liền một chữ đều không nói, thái độ không cần nói cũng biết.

Thấy thế, Tiễn Trọng Hạ rốt cục nhìn không được nhú mày, ánh mắt lóe lên, trầm giọng nói: "Khương lão bản, không có nếu chúng ta cược một ván. Nếu như lần này đấu Khí bên ta thua, ta lập tức giải tán Đan Dương phường, cũng từ đó không hề theo Khương thị là địch."

Cái này vừa nói, chung quanh nhất thời xôn xao. Không ít luyện khí học đồ trực tiếp tròn con mắt, che miệng lên tiếng kinh hô.

Làm một Tiếp theo đấu Khí, đã đến chốn công xưởng sinh tử tồn vong, đây tuyệt đối là một trận đánh cược! Một khi thua, Đan Dương phường liền rút cuộc không có xoay người chỗ trống!

Khương Định Sơn cũng là hơi kinh hãi, nhìn không được kinh ngạc nhìn Tiễn Trọng Hạ liếc một chút: "Tiền lão bản nói như vậy, có thể từng nghĩ tới hậu quả?"

"Nếu như không hề làm gì, tiếp qua hai tháng, Đan Dương phường một dạng chống đỡ không nổi qua. So với ngồi chờ chết, Tiền lão bản càng muốn làm liều một phen." Tiễn Trọng Hạ nhìn lấy Khương Định Sơn con mắt, ánh mắt dị thường thâm thúy.

Lúc này, Hoa Vinh Ninh cũng kịp phản ứng.

Hắn mắt hán quang lóe lên, gấp nói tiếp: "Bất quá, nếu là tiền đặt cược, song phương tự nhiên muốn công bình mới được. Chúng ta thua có thể giải việc vận phường, nhưng nếu là Khương thị thua, Khương thị nhất định phải đem Phù Văn Khẩu luyện khí bản vẽ giao ra."

Khương Định Sơn lông mi dài vậy một cái, mắt hiện lên một tia cười lạnh.

Nguyên lai bọn họ là để mắt tới Phù Văn Khẩu bản vẽ, thì nên trách không được

Từ vừa mới bắt đầu, hắn đã cảm thấy kỳ quái.

Tiến Trọng Hạ biểu hiện tổng thể coi như bình thường, dù sao, trước kia, Đan Dương phường luyện khí thực lực so với Khương thị còn muốn hơn một chút, Khương thị cũng chính là thắng ở so với bọn hắn thêm một cái Luyện Khí Sư. Cho nên, Tiễn Trọng Hạ chọn làm liều một phen còn có thể hiểu được.

Có thể Hoa Thụy Lâu liền khác biệt.

Hoa Thụy Lâu luyện khí thực lực là bọn họ ba nhà bên trong yếu nhất, cho tới nay, đều dựa vào các loại tiểu thủ đoạn tài năng miễn cưỡng cùng bọn hắn cạnh tranh. Dưới loại tình huống này, trừ phi Hoa Thụy Lâu có chủ tâm muốn chết, nếu không căn bản không có khả năng chủ động đưa ra đấu Khí, thậm chí còn đưa ra như thế điều kiện hà khắc.

Nếu như hắn đoán được không sai, Hoa Vinh Ninh khẳng định có hậu chiêu.

Nói không chừng, Hoa Vinh Ninh là từ chỗ nào chiêu mộ được lợi hại Luyện Khí Sư, nếu không không có khả năng có loại này khí.

Bất quá, lại nhiều hậu chiêu, chỉ cần hắn không đồng ý đấu Khí, liền không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Nghĩ như vậy, Khương Định Sơn liền chuẩn bị lần nữa cự tuyệt, hoàn toàn vỡ nát Hoa Vinh Ninh tính toán, thuận tiện lại thưởng thức thưởng thức Hoa Vinh Ninh tức hờn hờn biểu lộ.

Ai ngờ, đúng lúc này, hắn bên tai bỗng nhiên vang lên một thanh âm: "Phụ thân, đáp ứng bọn hắn."

Thanh âm này trầm ổn mà hữu lực, chính là con của hắn Khương Viễn thanh âm.

Khương Định Sơn trong lòng hơi động, vô ý thức dùng khóe mắt liếc qua hướng trong đám người quét tới.

Lúc này, chen ở chung quanh luyện khí học đồ tối thiểu có hơn ba mươi người, ẩn lý thuyết, muốn lập tức từ nhiều người như vậy bên trong tìm ra một người đến cũng không dễ dàng.

Nhưng mà, chỉ liếc một chút, hắn liền thấy trong đám người Khương Viễn.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Bầy Sói

...

Khương Viễn liền đứng tại luyện khí đám học đồ sau lưng, theo Khương Định Sơn ở giữa khoảng cách không đủ một trượng.

Dù là trà trộn trong đám người, hắn vẫn là bắt mắt nhất một cái kia.

Luận dung mạo, hắn có lẽ chỉ có thể coi là trung thượng, mạnh hơn người bình thường không ít, lại cũng không có nhiều không được, nhưng mà, trên người hắn này trong lúc vô hình phát ra đặc thù khí chất, lại là người khác vô luận như thế nào cũng bắt chước không có.

Riêng là vài ngày trước, Khương Viễn tu vi tiến giai đến cùng Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ về sau, cái loại cảm giác này liền càng phát ra rõ ràng đứng lên.

Loại kia đứng trước nguy hiểm không sợ bất loạn trấn định, loại kia phảng phất vạn sự tất cả đều nằm trong lòng bàn tay thông dong, tựa như là đã thâm thấu đến cùng hần thực chất bên trong, tại nhất cử nhất động bên trong một cách tự nhiên thâm thấu ra, dù là chỉ là như vậy đứng bình tĩnh lấy, cũng có thể làm cho người cảm giác được rõ ràng hắn khác biệt.

Nhìn lấy dạng này nhĩ tử, Khương Định Sơn khoe miệng đường cong bất tri bất giác nhu hòa, liền liền lúc đầu hồng bết tâm tình đều biến mấy phần.

Bất quá, ý thức được nhĩ tử cũng không muốn bại lộ thân phận, hắn lập tức liền đem ánh mắt thu hồi qua.

Lúc này, Lâm Hồng Minh ba cũng chú ý tới Khương Viễn, thần sắc khẽ biến, không hẹn mà cùng lộ ra mấy phần vẻ sùng kính.

Luyện khí giới từ trước đến nay thừa hành Đạt Giả Vi Sư. Đi qua một tháng này ở chung, bọn họ sớm đã đánh bóng tâm lý coi Khương Viễn là Thành đáng giá tôn kính tiền bối, dù là Khương Viễn chỉ có mười sáu tuổi, cũng không hư hao chút nào bọn họ cung kính.

Nếu không phải Khương Viễn không nguyện ý thu đồ đệ, chỉ sợ để bọn hắn bái Khương Viễn vi sư bọn họ đều nguyện ý.

Lâm Hồng Minh ba vô ý thức thân thể thẳng tắp, cước bộ hơi đổi, liền muốn nghênh đón.

Nhưng mà, còn không chờ bọn hắn đem ý nghĩ phó chư vụ hành động, Khương Viễn ánh mắt liền quét tới.

Ánh mắt kia lộ ra sắc bén, để bọn hắn tâm thần run lên, không tự chủ được dừng lại động tác.

"Nhĩ tử, người luyện khí thực lực ta đương nhiên là yên tâm. Có thể Hoa Vĩnh Ninh lần này rõ ràng đến có chuẩn bị. Người muốn ta đáp ứng, có phải hay không có ý nghĩ gì?"

Khương Định Sơn bất động thanh sắc theo Khương Viễn truyền âm, ánh mắt lại tại Hoa Vĩnh Ninh cùng Tiễn Trọng Hạ hai người trên mặt bồi hồi, làm ra một bộ suy nghĩ bộ dáng.

Khương Viễn đứng tại đám người về sau, nhìn thấy phụ thân cái bộ dáng này, nhin không được khoe môi hơi cười, lộ ra một vòng thanh cười yếu ớt ý.

"Phụ thân, ta là nghĩ như vậy..."

Hắn dùng Nguyên Lực đem thanh âm ép thành một chùm, linh hoạt tránh qua đám người, trực tiếp truyền vào Khương Định Sơn trong tai.

Phù Văn Khẩu là một thanh dao nhọn, nhưng cùng lúc cũng là một cái mê người con mồi. Một khi cái này con mồi mùi thơm truyền ra, khẳng định hội dẫn tới bầy cá rình mò.

Hiện nay đã một tháng trôi qua, Phù Văn Khẩu danh tiếng sớm đã truyền ra, đề mắt tới nó khẳng định không chỉ Hoa Thụy Lâu, nam hoàng trong thành cũng khẳng định đã chú ý tới.

Lúc này, đã không thích hợp nữa làm từng bước địa phát triển, nhất định phải tăng tốc cước bộ mới được.

Hôm nay thời cơ vừa vặn, chỉ cần giải quyết dứt khoát địa nhất cử giải quyết hết Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường, liền có thể đoạt chiếm tiên cơ, đến lúc đó, nam hoàng thành còn muốn đưa tay qua đến liền khó.

Huống chi, trong khoảng thời gian này đến nay, theo Khương thị sinh ý càng ngày càng cao, công xưởng nhân thủ đã nghiêm trọng không đủ dùng, đừng nói Luyện Khí Sư, liền luyện khí học đồ đều nghiêm trọng thiếu người.

Xuân Sơn trên trần căn bản không có nhân tài Luyện Khí Sư, nhân tài luyện khí học đồ nhân số cũng không nhiều, Khương thị muốn phải nhanh thực hiện khuếch trương, chỉ có chiếm đoạt Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường một đường!

Về phần thắng thua vấn đề, căn bản cũng không tại Khương Viễn cân nhắc phạm vi bên trong.

Nếu như ngay cả loại tầng thứ này đấu Khí cũng có thể thất bại, hần người đại tông sư này đơn giản cũng là toi công lẫn lộn!

Khương Viễn tốc độ nói rất nhanh, rất nhanh liền đem ý nghĩ của mình đại khái giải thích một lần.

Khương Định Sơn mắt hiện lên một tia minh ngộ.

Thực lúc trước hần liền mơ hồ có điểm cảm giác, so với lấy bất biến ứng vạn biến, nhà mình nhi tử tựa hồ càng ưa thích chủ động xuất kích.

Bất quá, Khương thị hiện nay gia tiểu nghiệp tiểu, thật các loại địch nhân chuẩn bị kỹ càng lại nghĩ đến phản kháng, không chừng liền muộn. Muốn từ những đại đồ công xưởng miệng bên trong đoạt xuống một miếng thịt, thật phải chủ động đi tìm mới được.

Nghĩ tới đây, Khương Định Sơn tâm lý đã có quyết định.

Lúc này, Hoa Vĩnh Ninh gặp Khương Định Sơn không nói lời nào, rốt cục hơi không kiên nhẫn.

Hần căn bản không có chú ý tới Khương Định Sơn cùng Khương Viễn hỗ động, còn tưởng rằng Khương Định Sơn thật đang do dự đâu?

Hoa Vĩnh Ninh nghiêng nghiêng mày mắt, nói ra: "Ngay cả ta cái này cu li phường đều có đập nồi chìm thuyền dừng khí, Khương lão bản chẳng lẽ sợ?"

Nghe nói như thế, Khương Định Sơn nhìn không được phát ra hừ lạnh một tiếng: "Người không cần có ý kích ta. Ta không nói không đồng ý, chỉ bất quá điều kiện đến sửa đổi một chút. Nếu như Khương thị thua, tự nhiên đem Phù Văn Khẩu bán về hai tay dâng lên, nhưng nếu như các người thua, không chỉ có muốn giải tán công xưởng, sở hữu Luyện Khí Sư cùng luyện khí học đồ đều phải Khương thị!"

Giải tán công xưởng điều kiện nhìn tàn khốc, nhưng nói một lời chân thật, vô luận là Hoa Thụy Lâu vẫn là Đan Dương phường cũng không thiếu từ trung, sau khi giải tán mang người chuyển sang nơi khác, lại mở một nhà luyện khí công xưởng cũng không phải việc khó.

Khương Định Sơn còn chỉ dựa vào những người này lớn mạnh Khương thị đâu, làm sao có thể lưu lại lớn như vậy lỗ thủng?

Hoa Vĩnh Ninh nghe vậy lại là sững sờ, lập tức sắc mặt hơi đổi một chút, dùng một loại kỳ quái ánh mắt nhìn lấy Khương Định Sơn: "Người muốn chiếm đoạt chúng ta? Người liền không có sợ chúng ta Luyện Khí Sư học hội Phù Văn Khẩu về sau phản bội sao?"

"Đây là ta nên cân nhắc sự tình. Nếu như người không đáp ứng, cái này đấu Khí không có đấu cũng được!" Khương Định Sơn trên mặt mang cười lạnh, ánh mắt chắc chắn.

Hần biết Hoa Vĩnh Ninh nhất định sẽ đáp ứng.

"Khương lão bản hảo phách lực " Hoa Vĩnh Ninh nhìn lấy Khương Định Sơn, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu.

Khương Định Sơn phản ứng có chút vượt quá hần đoán trước , bất quá, cái này cũng không tính là gì

Dù sao sau cùng thắng bại định là phía bên mình, Khương Định Sơn mặc kệ mở ra điều kiện gì, kết quả cũng sẽ không có khác nhau chút nào.

Nghĩ tới đây, Hoa Vĩnh Ninh liền trấn định lại, gật đầu dứt khoát nói: "Tốt, điều kiện này ta đáp ứng."

"Tốt, thật sáng khoái." Khương Định Sơn liếc Hoa Vĩnh Ninh liếc một chút, lập tức nói, " mặt khác, lần này đánh cược tiền đặt cược quá lớn, không khỏi có người chơi xấu, nhất định phải có nhân chứng mới được."

"Đây là đương nhiên." Hoa Vĩnh Ninh ánh mắt nhắm lại, mắt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Nhân chứng đương nhiên muốn mời. Khương Định Sơn sợ hần chơi xấu, hần còn sợ Khương Định Sơn chơi xấu đâu?

Lần này, Phù Văn Khẩu bán về hần là tình thế bất buộc!

Song phương ý kiến đạt thành nhất trí, rất nhanh, liền có luyện khí học đồ chạy lợi sát vách đường phố, đem Xuân Sơn trấn luyện khí công xưởng liền mình Hội Trưởng mặc cho Vĩnh Trạch mời đi theo.

"Khương lão bản, Tiền lão bản, Hoa lão bản, các người thật ngời tốt? Đây cũng không phải là nói đùa sự tình."

Mặc cho Vĩnh Trạch vuốt vuốt hoa râu trắng, lông mày vắn đến cơ hồ có thể kẹp chết con muỗi.

Trước khi hắn tới liền đã từ báo tin luyện khí học đồ trong miệng biết đầu đuôi sự tình, lúc này tâm tình đơn giản một lời khó nói hết.

Hắn nhưng là biết Khương Viễn có trung cấp Luyện Khí Sư thực lực, đối Đan Dương phường cùng Hoa Thụy Lâu căn bản là không có lòng tin.

Xuân Sơn trấn cũng chỉ bọn hắn ba nhà Hạng 3 công xưởng, bọn họ làm thành như vậy, vạn nhất Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường toàn bộ giải tán, quay đầu há không Thành Khương thị nhất gia độc đại?

Đến lúc đó, hắn cái này luyện khí công xưởng liên minh Hội Trưởng, còn có tồn tại ý nghĩa sao?

Đơn giản sàu chết hắn

"Nhâm hội trưởng, chúng ta tâm ý đã quyết, ngài cũng đừng khuyên." Hoa Vĩnh Ninh chém đinh chặt sắt nói, một mặt "Khẳng khái hy sinh" biểu lộ.

"Tốt a tốt a ta liền biết không khuyên nổi."

Mặc cho Vĩnh Trạch thờ dài, nhận mệnh địa lấy ra một tờ đầu khí dụng khế ước quyền trục, một bên hỏi thăm, một bên nâng bút tại trên quyền trục viết.

Đầu Khí tại công xưởng ở giữa lưu hành lâu như vậy, sớm đã có ước định mà thành quy củ.

Phần này đầu Khí chuyên dụng khế ước bên trên đã đem hơn phân nửa nội dung đều viết xong, hắn chỉ cần đem tham dự đầu Khí tam phương, cùng bọn họ đưa ra điều kiện đánh cược các loại nội dung bổ sung bên trên đi là được.

Không lâu lắm, khế ước liền viết xong.

"Khế ước một khi ký liền không thể đổi ý. Việc quan hệ công xưởng tồn vong, chư vị thật không có lại suy nghĩ một chút?"

Mặc cho Vĩnh Trạch gác lại khoảng, ngẩng đầu nhìn chăm chú Khương Định Sơn, Tiền Trọng Hạ, Hoa Vĩnh Ninh ba, trịnh trọng sự tình địa lần nữa hỏi thăm một lần.

"Nhâm hội trưởng, ngài hảo ý chúng ta tâm linh" Hoa Vĩnh Ninh "Sắc mặt nặng nề" địa xông mặc cho Vĩnh Trạch nói tiếng cảm ơn, đặt bút động tác lại không chần chờ chút nào.

Hắn thật vất vả mới khiến cho Khương Định Sơn đáp ứng đầu Khí, vẫn chờ nhìn Khương Định Sơn thua thất bại thảm hại bộ dáng, làm sao lại từ bỏ?

Hiện nay hai bên đều mỗi người có tâm tư riêng, lại đều chắc chắn chính mình sẽ thắng, mặc cho Vĩnh Trạch thuyết phục, là nhất định không có kết quả

Tại Hoa Vĩnh Ninh về sau, Khương Định Sơn, Tiền Trọng Hạ hai người cũng tại khế ước bên trên ký chính mình tên, cũng tích huyết lưu lại khí tức.

Mặc cho Vĩnh Trạch thấy thế cũng không cách nào, đành phải thờ dài, nhận mệnh tuyên bố: "Đã các người tâm ý đã quyết, như vậy, ta hiện tại tuyên bố, đầu Khí, đánh cược khế ước chính thức thành lập. Các người có thể mời ra một hội muốn tham dự đầu Khí Luyện Khí Sư."

Thoại âm rơi xuống, Hoa Vĩnh Ninh trên mặt cố ý giả ra đến "Kiên quyết" chỉ sắc lập tức biến mất, trong nháy mắt đổi trở lại sắc mặt, lộ ra đắc ý phi phàm

"Hắc hắc Khương Định Sơn, bất quá vận khí tốt đạt được một tờ bản vẽ, liền coi chính mình thật thiên hạ vô địch sao? Người lần này thua định!"

Hắn một mặt "Đại cục đã định, ta thắng định" biểu lộ.

Liền liền Tiền Trọng Hạ cũng rõ ràng thờ phào, phảng phất thật to lớn cục đã định.

"Thật sao?" Khương Định Sơn không chút hoang mang địa để lại đầu ngón tay vết thương, ngẩng đầu tỉnh táo nhìn lấy Hoa Vĩnh Ninh, "Ta ngược lại muốn xem xem, đến tốt cùng là ai, cho người lớn như vậy lòng tin"

"Ha-Ha người hãy nhìn cho kỹ đây!"

Hoa Vĩnh Ninh khinh miệt nhìn Khương Định Sơn liếc một chút, tâm lý âm thầm lạnh hừ một tiếng.

Hắn ghét nhất cũng là Khương Định Sơn bộ này xem thường người bộ dáng. Các loại vị kia Lai hắn ngược lại muốn xem xem Khương Định Sơn còn thể nào trấn định!

Nghe như vậy, Hoa Vĩnh Ninh bao hàm thâm ý xem Khương Định Sơn liếc một chút, lập tức vừa nghiêng đầu, cửa trước bên ngoài nói ra: "Cho mời Khẩu sư phụ!"

Một câu nói kia ẩn chứa Nguyên Lực, trong nháy mắt liền truyền đi rất xa.

Thoại âm rơi xuống không lâu, một người liền vượt qua cánh cửa, đi tới.

Người này ăn mặc một thân vừa vặn hắc bào, áo duyên bên trên thêu lên ngân sắc đường vân, trên đầu mang theo Ngân Quan, bề ngoài tuy là thanh niên bộ dáng, nhưng ánh mắt Quang lại lộ ra người thanh niên không có thâm thúy.

So với Hoa Vinh Ninh đặc ý phi phạm, vị này giặc sư phụ biểu lộ ngược lại là có chút bình tĩnh, mắt thậm chí ẩn ẩn có mấy phần không kiên nhẫn.

Theo hán xuất hiện, một cỗ mơ hồ có chút xao động Hóa hơi thờ trăn ngập trong không khí ra, không khí chung quanh đều rất giống bỗng dưng nóng lên mấy phần.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: : Trung cấp Luyện Khí Sư Khẩu Ngọc Sơn

...

Chung quanh luyện khí đám học đồ không hện mà cùng yên tĩnh, liên liền nguyên bản xi xào bàn tán địa người đều im lặng, vô ý thức nhìn về phía vị này Khẩu sư phụ.

"Khẩu sư phụ, phiền phức ngài "

Hoa Vinh Ninh mang người nghênh đón, xoay người cười làm lành, một mặt nịnh nọt. Cái bộ dáng này, theo dõi mặt Khương Định Sơn thời điểm đơn giản tưởng như hai người.

Hoa Vinh Ninh phía sau hán Luyện Khí Sư trên mặt cũng đều lộ ra cung kính. Liên liền Tiễn Trọng Hạ, cũng buông xuống ôm ngực hai tay, một mặt nghiêm nghị theo tới người chào hỏi.

Khẩu sư phụ ôm quyền từng cái đáp lễ, nhất cử nhất động có phần có phong độ.

Nhưng mà, bài trừ lễ nghĩa không đề cập tới, theo Hoa Vinh Ninh bọn họ nhiệt tình so sánh, hán biểu hiện lại có chút không nặn không nhạt, mắt còn có một tia nhân nại.

"A? Hân là..."

Khương Định Sơn hồ nghi ánh mắt từ nơi này vị "Khẩu sư phụ" trên người trên mặt đảo qua, nhũ mày trầm tư một lát, bỗng nhiên thần sắc động lại, mãnh liệt lộ ra kính sợ : "Khẩu Ngọc Sơn!"

Hán hai mắt hơi mở, ánh mắt kinh nghi bất định, tựa như nhìn thấy quan hệ thật không thể tin sự tình.

"Thế nào có thể là hân? ! Đồng Gia người sẽ không phải nhận làm a?" Lâm Hồng Minh một mặt khiếp sợ nhìn lấy người tới, mi mắt cơ hồ muốn từ trong hốc mắt trừng ra ngoài.

Triệu Hoàng Quang đồng dạng tròn tròn mi mắt, trong mắt tràn đầy không dám tin.

"Chờ một chút!" Trương Tử Diệu chậm nửa nhịp mới phản ứng được, bỗng nhiên đánh cái giạt mình, "Các người nói sẽ không phải là nam hoàng thành Kinh Sở luyện khí công xưởng trung cấp Luyện Khí Sư Khẩu Ngọc Sơn a?"

Bởi vì quá mức giạt mình, hán một hơi nói một chuỗi dài lời nói, thậm chí ngay cả một cái dừng lại đều không có.

Cái này vừa nói, chung quanh luyện khí học đồ không hện mà cùng hít một hơi lãnh khí, có tròn tròn mi mắt, có che miệng, mặt mũi tràn đầy thật không thể tin.

Cẩn thận nghe xong, còn có thể nghe được trong đám người một mảnh kiềm chế thấp giọng hô, có hô "Trung cấp Luyện Khí Sư", còn có hô "Kinh Sở luyện khí công xưởng", còn có nhắc tới "Khấu Ngọc Sơn", tràng diện hỗn loạn tung bừng.

Hoa Vinh Ninh xoay người, nhìn thấy Khương Định Sơn bọn họ phản ứng, không khỏi nheo lại mi mắt, biểu hiện trên mặt có thể xưng đắc chí vừa lòng.

Là hẳn biết lại là loại hiệu quả này!

Nhìn lấy Khương Định Sơn trợn mắt hốc mồm biểu lộ, hẳn đã cảm thấy thể xác tinh thần thư sướng, trước đó bị châm chọc bị xem thường mang đến cảm xúc tiêu cực trong nháy mắt không cánh mà bay, có loại hung hăng trả thù lại cảm giác.

Hoa Vinh Ninh khoe miệng đắc ý nhếch lên, ánh mắt trào phúng địa nghiêng nheo mắt nhìn Khương Định Sơn : "Đã Khương lão bản nhận biết Khấu sư phụ, chắc hẳn cũng nên rõ ràng Khấu sư phụ thực lực? Ra sao? Hiện tại nhận thua còn kịp. Tại Khấu sư phụ cường giả như vậy trước mặt, Khương thị coi như thua cũng không có mặt mặt."

"Chờ một chút! Hoa Vinh Ninh, ngươi là ý nói, Khấu sư phụ muốn đại biểu Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường tham gia đấu Khí?"

Khương Định Sơn sầm mặt lại: "Khấu sư phụ rõ ràng là Kinh Sở luyện khí công xưởng Luyện Khí Sư, thế nào có thể đại biểu các người xuất chiến? Theo đấu Khí quy củ, chỉ có vốn công xưởng bên trong chính thức đăng ký trong danh sách Luyện Khí Sư mới có thể đại biểu công xưởng tham dự đấu Khí, người sẽ không phải quên à?"

Hắn ánh mắt giống đao một dạng rơi vào Hoa Vinh Ninh trên mặt, ánh mắt hùng hổ dọa người.

Lâm Hồng Minh đứng tại Khương Định Sơn phía sau, trên mặt cũng là hiện lên sắc mặt giận dữ, hơi có chút thanh sắc câu lệ địa quát : "Họ Hoa, người đem chúng ta đều coi thành đứa ngốc sao? Người cái này là công nhiên trái với quy củ!"

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang đồng dạng mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, gắt gao nhìn chăm chăm đắc ý phi phàm Hoa Vinh Ninh, tựa như tùy thời chuẩn bị lao ra cùng hắn sập lá cà.

Nhìn thấy bọn họ phản ứng, người khác bỗng nhiên tỉnh qua tương lai.

Riêng là Khương thị luyện khí học đồ, càng là quần tình xúc động phẫn nộ, nhao nhao lên tiếng phê phán.

"Thế nào có thể để cho người khác nhà Luyện Khí Sư đại biểu nhà mình công xưởng tham gia đấu Khí, đây không phải làm loạn sao?"

"Người ta Khấu sư phụ lợi hại hơn nữa, đó cũng là Kinh Sở Luyện Khí Sư, theo Hoa Thụy Lâu có quan hệ quan hệ?"

"Đúng rồi! Quá làm loạn!"

Trong lúc nhất thời, lòng đầy căm phẫn thanh âm ùn ùn kéo đến ép áp xuống tới, tràn ngập toàn bộ viện lạc. Nếu như những âm thanh này có thực chất lời nói, chỉ sợ Hoa Vinh Ninh bọn đã sớm bị thanh âm này hoàn toàn bao phủ.

Nhưng mà, tại này từng đôi phần nộ ánh mắt nhìn chăm chăm hạ Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vinh Ninh nhưng như cũ một bộ bình thản ung dung bộ dáng, phảng phất căn bản không bị đến cùng bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Chúng ta Hoa Thụy Lâu từ trước đến nay đều là lớn nhất thủ quy củ, thế nào khả năng phạm loại này sai lầm?" Hắn mỉm cười, đắc ý từ trong ngực móc ra một trương quyền trục tung ra, nói, " Khương lão bản, người xem một chút, đây là quan hệ?"

Nói, hắn phản giơ tay lên, trong tay quyền trục thỉnh linh ngay trước tất cả mọi người bộ mặt mở rộng ra tới.

Trên quyền trục, giấy trắng mực đen viết Hoa Thụy Lâu thuê Khấu Ngọc Sơn vì thủ tịch Luyện Khí Sư quy tắc chi tiết, nhất bút nhất họa rõ ràng, rõ ràng.

Khế ước cuối cùng địa phương, sáng loáng địa ký lấy "Khấu Ngọc Sơn" ba chữ, này mạnh mẽ hữu lực bút pháp, tươi đẹp chói mắt hồng sắc chỉ ấn, không có không có nhìn thấy mà giật mình.

"Thế nào khả năng? ! Khấu sư phụ thế mà theo Hoa Thụy Lâu ký khế ước? !" Lâm Hồng Minh không dám tin lên tiếng kinh hô.

Thoại âm rơi xuống, chung quanh trong chốc lát yên tĩnh, lập tức bỗng nhiên bộc phát ra một tràng thốt lên âm thanh.

Bọn họ vô luận như thế nào đều không nghĩ tới, đường đường trung cấp Luyện Khí Sư, tại toàn bộ nam hoàng nội thành đều tương đương nổi danh nhân vật, thế mà thực biết Hoa Thụy Lâu!

"Hừ không có thực lực, liền đùa nghịch loại này âm mưu quỷ kế. Hoa lão bản vô sỉ trình độ thật đúng là vượt qua ta tưởng tượng." Khương Định Sơn mặt đen lên lạnh hừ một tiếng, nhìn về phía Hoa Vinh Ninh ánh mắt lộ ra kiềm chế lửa giận.

"Đúng rồi! Loại này hạ lưu thủ đoạn đều dùng được đi ra, quá vô sỉ!"

"Quá vô sỉ!"

Trong lúc nhất thời, sở hữu luyện khí học đồ đều bị dẫn bạo lửa giận, khí thế hung hăng hướng về phía Hoa Thụy Lâu Đan Dương phường người chỉ trở, trợn mắt trừng trừng, tiếng gầm như nước thủy triều.

"Ta vô sỉ lại như thế nào? Dù sao Khẩu sư phụ hiện tại là ta Hoa Thụy Lâu người. Ta nhìn người dứt khoát trực tiếp nhận thua, ngoan ngoãn đem Phù Văn Khẩu bản vẽ giao ra, chuyện này liền xem như. Nếu không... Hừ "

Hoa Vĩnh Ninh cười lạnh, nhìn lấy Khương Định Sơn ánh mắt cực điểm đùa cợt.

Tại hán phía sau, Tiền Trọng Hạ cùng hai nhà bọn họ công xưởng Luyện Khí Sư không hẹn mà cùng cười lạnh một tiếng, ánh mắt kia tốt tựa như nói : Thực lực người mạnh thì sao? Có Phù Văn Khẩu thì sao? Cũng liền có thể tại Xuân Sơn trên trấn hiện lên hiện lên uy mà nam hoàng trong thành tùy tiện phái ra một trung cấp Luyện Khí Sư, liền có thể để người thể diện mất hết, thất bại thảm hại!

Một tiếng này âm thanh cười lạnh, tựa như từng khối thạch đầu, nặng nề địa đặt ở trong lòng người. Chung quanh đám học đồ bất tri bất giác an tĩnh lại, nhao nhao quay đầu nhìn về phía Khương Định Sơn, biểu lộ tràn ngập lo lắng.

Một cái lâu năm trung cấp Luyện Khí Sư tự mình xuất thủ đối phó Khương thị, vấn này đầu Khí kết quả, tựa hồ trong lúc vô hình đã có kết luận.

Nhưng mà, tại mọi người ánh mắt chú mục hạ Khương Định Sơn lại chợt lộ ra một tia cười lạnh.

Hắn bỗng nhiên bước ra nửa bước, khí thế trong nháy mắt tăng vọt một đoạn, trên mặt không có chút nào lùi bước chi ý : "Đầu Khí còn chưa bắt đầu, Hoa lão bản phán đoán dưới đến cũng không tránh khỏi quá sớm một chút! Không chân chính so sánh với một trận, ai biết cuối cùng nhất lại là quan hệ kết quả?"

Nói hay lắm!

Lâm Hồng Minh các loại ba cái Khương thị Luyện Khí Sư tinh thần trong nháy mắt cũng là chấn động, ánh mắt nhao nhao sáng lên, trên mặt bởi vì là trung cấp Luyện Khí Sư mà xuất hiện kiêu chế chi sắc trong nháy mắt quét sạch sành sanh.

Khương Viễn tại đám người sau đó nhìn thấy một màn này, cũng không nhịn được âm thầm gật đầu.

Nhưng mà, đang lúc hán vì phụ thân biểu hiện hài lòng không thời điểm, bên tai chợt truyền đến phụ thân truyền âm : "Nhi tử, Khẩu Ngọc Sơn thực lực cũng không bình thường. Người mau nói nói, người nắm chắc được bao nhiêu phần? Không phải vậy cha người trong lòng ta không có a "

"..."

Khương Viễn chết lặng.

Cảm tình ngài vừa rồi đáng vẻ đó đều là giả ra đến? Còn tưởng rằng ngài thật có bao nhiêu nắm chắc đâu?

Ở trong lòng âm thầm lắc đầu, Khương Viễn nhưng cũng không có tri hoãn, trực tiếp truyền âm nói : "Yên tâm, ta có mười phần mười nắm chắc, ngài cứ việc đem tâm thả lại trong bụng."

"Hô vậy ta cứ yên tâm."

Khương Định Sơn tâm lý nhất định, khí thế nhất thời bầy căng đầy, ánh mắt so trước đó càng là thêm ra mấy cái phần tin tưởng.

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vĩnh Ninh thần sắc hơi chậm lại, lập tức cười lạnh nói : "Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Đã người không phải quyết ra thắng bại mới bằng lòng đối mặt hiện thực, vậy ta liền thành toàn người!"

Nói, hắn bỗng nhiên phát ổng tay áo một cái, xông Khương Định Sơn nhắc khiêng xuống ba : "Đem Khương thị tham dự đầu Khí Luyện Khí Sư mời ra đây "

Ngoài miệng nói dễ nghe nhưng vô dụng, đến có người có thể đem ra được mới được

Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường Luyện Khí Sư nhóm cùng nhau quay đầu, ánh mắt nhao nhao rơi vào Khương thị người liên can trên thân, biểu hiện trên mặt có đặc ý, có trào phúng, càng nhiều, lại là trêu tức.

Lâm Hồng Minh mặt mỗ đồ ứng, trong nháy mắt nắm chặt quyền đầu.

Làm làm danh nghĩa thượng thủ tịch Luyện Khí Sư, hắn trong nháy mắt có loại xấu hổ vô cùng cảm giác. Hắn rõ ràng chính mình có bao nhiêu cân lượng, đối đầu trung cấp Luyện Khí Sư Khẩu Ngọc Sơn, hắn tuyệt đối chắc chắn thất bại.

May mắn, còn có thiếu gia tại

Coi như đối thủ là Khẩu Ngọc Sơn, thiếu gia cũng tuyệt đối có thể thắng!

Nghĩ tới đây, Lâm Hồng Minh tâm thần nhất định, chậm rãi trầm tĩnh lại.

Nhưng mà, đúng lúc này, một cổ đại lực đánh tới, Lâm Hồng Minh vô ý thức xông về phía trước mấy bước, chờ lấy lại tinh thần thời điểm, liền phát hiện mình đứng tại Khương thị đội ngũ phía trước nhất.

Nắng sớm hạ Lâm Hồng Minh một thân Luyện Khí Sư thường mặc màu xanh đậm buộc tay áo, trên đai lưng còn cài lấy một thanh ước lượng tài liệu dùng Chung Ly cái cân, dạng như vậy dường đề cập nhiều dễ thấy.

Chung quanh một chút an tĩnh lại.

Tất cả mọi người, bao quát đám đương chứng kiến công xưởng liên minh Hội Trưởng mặc cho Vĩnh Trạch, Hoa Thụy Lâu Đan Dương phường lấy Hoa Vĩnh Ninh cầm đầu mấy vị Luyện Khí Sư, chung quanh sở hữu luyện khí học đồ, thậm chí vẫn luôn biểu hiện được rất bình tĩnh trung cấp Luyện Khí Sư Khấu Ngọc Sơn, đều vô ý thức nhìn qua.

Chính một chút mấy chục hai mắt chữ rơi vào trên người một người, tạo thành áp lực có thể nghĩ.

Lâm Hồng Minh nhất thời cảm thấy tê cả da đầu, một giọt mồ hôi lạnh từ trên trán chậm rãi trượt xuống tới.

Giằng co một lát, hần bỗng nhiên quay đầu hướng phía sau nhìn lại.

Vừa mới rõ ràng là có người đẩy hần một thanh! Người này tốt nhất chớ bị hần bắt được, bằng không, hần tuyệt đối phải hảo hảo dạy một chút hần đạo lý làm người!

Lâm Hồng Minh tâm lý quyết tâm, ánh mắt càng là tê sắc vô cùng.

Nhưng mà, hần lần này đầu, mới chú ý tới, hần nguyên lai đứng vị trí bên trên, thỉnh linh thêm một người ảnh.

Người này một thân màu xám nhạt thường phục, dáng người cao to, khí độ lỗi lạc, một phái thông dong bình tĩnh, rõ ràng cũng là nhà hần thiếu gia!

Lâm Hồng Minh ánh mắt một chút liền héo.

Xong nếu như bị thiếu gia biết, chính mình lại muốn dạy hần đạo lý làm người, mình tuyệt đối chết chắc!

Hần vô ý thức co lại rút cổ, đáng thương nhìn qua Khương Viễn. Thiếu gia, Lão Lâm ta luôn luôn đều rất lợi hại nghe lời rất lợi hại nỗ lực tới, ngài lão nhân gia đến tốt cùng tại sao muốn như thế đối ta?

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: : Diễm Quang phân hóa

...

Lúc này, bởi vì Lâm Hồng Minh bỗng nhiên ra khỏi hàng mà sừng sốt đám người rất cực kịp phản ứng.

"Lâm sư phụ, muốn đại biểu Khương thị tham dự đấu Khí là người?" Mặc cho Vĩnh Trạch vuốt vuốt hoa chòm râu bạc phơ xuất thủ bỗng nhiên dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Sách " Hoa Vĩnh Ninh bĩ môi, lộ ra một bộ thất vọng biểu lộ, "Thật sự là nhìn Khương Định Sơn vừa rồi đáng về đó, còn tưởng rằng Khương thị thật có quan hệ bài đầu? "

Nói, hần liếc mắt nghiêng mắt nhìn Lâm Hồng Minh liếc một chút, ánh mắt bên trong tràn ngập khinh thường : "Khương thị cũng liền chút năng lực ấy một cái liền Tân Cấp Môn hạm đều không sờ đến hạ cấp Luyện Khí Sư, thế mà liền dám theo trung cấp Luyện Khí Sư đối đầu. Xem ra kết quả cũng không có quan hệ đều có thể đội "

Những lời này Liên Tiêu Đái Đà, đơn giản đem Lâm Hồng Minh biếm tiến trong bùn.

Lâm Hồng Minh nhất thời bị tức đến đỉnh đầu bốc khói. Hắn Lâm Hồng Minh thực lực là không mạnh, cũng không đại biểu Khương thị thực lực không có mạnh!

Hắn gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, vội vàng quay đầu dè thấp lấy thanh âm hướng thiếu gia nhà mình xin giúp đỡ : "Thiếu gia, ngài tranh thủ thời gian nói cho bọn hắn, Khương thị đại biểu không phải ta, là ngài a! Ngài mới là Khương thị bài, Khương thị Định Hải Thần Châm, ta bất quá chỉ là cái làm việc lật vật, thế nào có thể đại biểu Khương thị xuất chiến? !"

Khương thị hai vị khác Luyện Khí Sư nghe nói như thế liên tục gật đầu, đồng thời dùng chờ mong ánh mắt nhìn về phía Khương Viễn.

Trong mắt bọn hắn, Khương Viễn cơ hồ là không gì làm không được. Bọn họ tin tưởng vững chắc, chỉ cần Khương Viễn xuất thủ, coi như đối thủ là trung cấp Luyện Khí Sư, cũng tuyệt đối tất thua không thể nghi ngờ!

Nghe nói như thế, đứng tại Khương Viễn bên cạnh Khương Định Sơn, ánh mắt bỗng nhiên trở nên có chút vi diệu.

"Lâm sư phụ." Khương Định Sơn vô ý thức nắm tay che miệng, ho nhẹ một tiếng, "Tiểu Viễn ý tứ... Cũng là để người bên trên."

Cái này vừa nói, hai vị khác Luyện Khí Sư nhất thời mộng, vô ý thức nhìn xem Lâm Hồng Minh, lại nhìn xem Khương Viễn, ánh mắt gần như ngốc trệ.

Lâm Hồng Minh càng là một mặt mộng bức.

Không phải đâu? Thật muốn hắn bên trên? !

Hắn thế nào có thể là trung cấp Luyện Khí Sư đối thủ? !

Lâm Hồng Minh tròn tròn mi mắt, tâm thần bất định bất an nhìn lấy Khương Viễn.

Khương Viễn khẽ vuốt cằm, cho hắn một cái khẳng định ánh mắt.

Thấy thế, Lâm Hồng Minh trong lòng tâm thần bất định không biết thế nào liền biến mất tung ánh, cao cao nhấc lên tâm cũng bất tri bất giác rơi xuống đất, an tâm không ít.

Dù sao thiếu gia không có khả năng cảm Khương thị tương lai nói đùa, đã thiếu gia đều nói như vậy, hắn chiếu làm liền là.

Lâm Hồng Minh hít sâu một hơi, ánh mắt trong nháy mắt trở nên kiên định.

Khương thị mọi người phen này đối thoại nhìn dài, kì thực bất quá hai ba cái hô hấp thời gian, đối thoại lúc thanh âm cũng ép tới cực thấp, ngoại nhân căn bản nghe không được bọn họ nói quan hệ.

Ở chung quanh người xem ra, Lâm Hồng Minh bất quá chỉ là quay đầu nhìn Khương Định Sơn bọn liếc một chút, không biết thương lượng chút quan hệ, căn bản không ai ngờ tới bên trong phát sinh bao nhiêu chuyển hướng.

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vĩnh Ninh đắm chìm trong Khương thị vô năng trong huyền tường, thấy thế, cơ hồ là vô ý thức cười lạnh thành tiếng.

"Ta nói, chúng ta Lâm Đại Sư Phụ sẽ không phải dọa sợ a? Nếu là không có lòng tin, sớm làm thay người cũng được. Bất quá... Khương thị hắn người thật giống như yếu hơn a?"

Nói đến cuối cùng nhất một câu, Hoa Vĩnh Ninh âm cuối giương lên, ngữ điệu càng là quanh đi quẩn lại, biểu hiện trên mặt càng là giống như cười mà không phải cười, tràn ngập trào phúng ý vị.

Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường mấy cái Luyện Khí Sư nhất thời một trận cười vang.

Liền liền một mực biểu hiện trong bình tĩnh cấp Luyện Khí Sư Khấu Ngọc Sơn, cũng nhịn không được lộ ra một chút ý cười.

Lâm Hồng Minh vừa mới quyết định quay đầu, nghe vậy kém chút không có tức điên!

Hắn ưỡn ngực một cái, bỗng nhiên hét lớn một tiếng : "Cười quan hệ cười! Có quan hệ buồn cười? ! Ta liền đại biểu Khương thị, thế nào lấy!"

Một tiếng này rống trung khí mười phần, thậm chí còn hỗn tạp Nguyên Lực, trong nháy mắt tại công xưởng bên trong nổ vang, phảng phất cuộn cuộn lôi đình.

Cười vang im bất mà dừng, đối diện Luyện Khí Sư kinh ngạc mà nhìn xem Lâm Hồng Minh, sững sờ biểu diễn vừa ra quan hệ gọi yên tĩnh như gà.

Liền liền chung quanh luyện khí học đồ, thậm chí cả Khương Định Sơn bọn, đều bị hắn rống đến sững sờ một chút.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ công xưởng bên trong an tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, tràng diện dị thường xấu hổ.

"Khụ khụ " mặc cho Vĩnh Trạch nhìn không được tăng hắng một cái, nói nói, " này quan hệ... Đã người này tuyển đã xác định, tiếp xuống liền nên bắt đầu đầu Khí. Cái kia... Không biết Khương thị bên này nhưng có phù hợp sân bãi?"

Nghe nói như thế, người chung quanh nhất thời từ xấu hổ bên trong lấy lại tinh thần, Lâm Hồng Minh cũng lặng lẽ thở phào.

Khương Định Sơn xúc động cười một tiếng : "Đương nhiên. Làm Chủ Nhà, lần này đầu Khí sân bãi cùng tài liệu tự nhiên từ bên ta cung cấp. Khẩu sư phụ, mời vào bên trong."

Nói, hắn đem thân thể một bên, trái gờ tay lên, lễ phép mời Khẩu Ngọc Sơn đi đầu.

Hắc sắc váy dài trên không trung lơ lửng một đường vòng cung, áo duyên bên trên kim sắc lưu quang lóe sáng, đem thân hình hắn nâng đỡ đến thâm trầm đại khí.

Trong chớp nhoáng này, Khương Định Sơn khí thế đúng là không giảm trái lại còn tăng, ần ần nhưng, lại có theo Khẩu Ngọc Sơn địa vị ngang nhau xu thế.

Hoa Vĩnh Ninh bọn ban đầu vốn còn muốn mở miệng châm chọc hai câu, thấy thế lại là không tự chủ được im lặng.

Liền liền một mực bất động thanh sắc Khẩu Ngọc Sơn cũng nhìn không được thiếu thiếu mi, giống như là có chút ngoài ý muốn.

Bất quá, tuy nhiên ngoài ý muốn, hắn động tác lại không trì hoãn, lập tức hoàn lễ, lễ phép mời Khương Định Sơn đi đầu.

Rất nhanh, một đoàn người liền hướng công xưởng nội bộ đi đến.

Bọn họ vừa đi, chung quanh luyện khí học đồ nhất thời như ong vỡ tổ đuổi theo qua.

Một đám người trùng trùng điệp điệp địa vòng qua viện tử, xuyên qua hành lang, cuối cùng đứng ở "Ngũ hào" Luyện Khí Thất cửa.

Lúc này, Luyện Khí Thất bên trong, Khẩu Ngọc Sơn Hòa Lâm Hồng Minh đã bắt đầu rút thăm.

Đầu Khí quá trình dung không được bất kỳ sai lầm nào. Một đám luyện khí học đồ chen tại cửa ra vào, ai cũng không dám đi vào đã quấy rầy, chỉ có thể rón rồn cổ lên xuyên thấu qua mở ra cửa đá hướng vào phía trong nhìn quanh.

Rất nhanh, kết quả rút thăm liền ra đến.

Mặc cho Vĩnh Trạch tiếp nhận hai cây Trúc Thiêm, cao giọng hát báo ra đến : "Đầu Khí phương thức, Vũ Đẩu; lựa chọn Phù Khí, Khiên Tì Hòa Phiến."

Hắn vừa dứt lời, cửa luyện khí đám học đồ liền "Hoa" một tiếng vỡ tổ.

"Hồng bát! Lại là Vũ Đẩu! Nếu là Văn Đẩu lời nói, trung cấp Luyện Khí Sư cũng không phải biết tất cả, vận khí tốt nói không chừng còn có thắng thời cơ, Khả Vũ đẩu liệu là ngành thực lực, Lâm sư phụ hắn... Hắn vận nhất thua làm sao đây?"

Một cái niên kỷ rất nhỏ luyện khí học đồ mở to một đôi mắt to chữ, vô ý thức nắm chắc bên người đồng bạn, gấp đến độ hộc mắt đều đỏ.

"Đừng có gấp " đồng bạn tranh thủ thời gian trấn an hắn, "Liền xem như Vũ Đẩu, cũng không phải không có một cơ hội nhỏ nhoi nào a nói không chừng rút trúng Phù Khí đúng lúc là Lâm sư phụ am hiểu đâu?"

Nghe nói như thế, đứng ở phía trước một thanh niên nhìn không được quay đầu, một mặt xoắn xuýt thêm buồn rầu : "Ta nói, hai người các ngươi biết Khiên Tì Hòa Phiến là quan hệ sao?"

Hai cái tiểu luyện khí học đồ mặt mũi tràn đầy mờ mịt.

"Khiên Tì Hòa Phiến, đây chính là danh xưng độ khó luyện chế gần với Đạo Binh Phù Khí!" Thanh niên cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi nói ra câu nói này, biểu hiện trên mặt càng thêm sa sút tinh thần, "Đầu Khí thời điểm rút đến loại này Phù Khí, đơn giản cũng là ác mộng.."

"Ba tháng trước, ta thấy tận mắt Lâm sư phụ luyện chế qua một lần Khiên Tì Hòa Phiến. Hết thấy luyện chế mười lần, các ngươi đoán thành công mấy lần?" Bên cạnh mặt chữ điền thanh niên nhìn không được chen một câu.

"Mấy lần?"

"Sáu lần." Mặt chữ điền thanh niên đưa tay phải ra, khoa tay một chút, "Ta lúc ấy liền ở bên cạnh trợ thủ, tính ra chân thực."

"Tê! Tỷ lệ như thế thấp? !"

Chung quanh luyện khí đám học đồ đồng loạt hít một hơi lãnh khí, biểu lộ có thể xưng hoảng sợ.

"Này nói như vậy, Lâm sư phụ chẳng phải là thua định?" Bắt đầu tiểu luyện khí học đồ về mặt cầu xin nói ra.

"Nói vậy, sẽ không!" Một cái luyện khí học đồ bỗng nhiên kích động lên, phản bác nói, "muốn thật dạng này, Đông Gia đã sớm gấp, chỗ nào còn có thể giống bây giờ như thế tinh táo?"

"Thế nhưng là..."

Chính khi bọn hắn kích động kém chút ảm ỉ lên thời điểm, phía trước nhất luyện khí học đồ bỗng nhiên xoay người, ngón trỏ hướng bên môi dựng lên, đường : "Xuýt an tĩnh chút, bên trong bắt đầu!"

Cái này vừa nói, ở đây sở hữu luyện khí học đồ đồng thời an tĩnh lại, không hện mà cùng rướn cổ lên, thò đầu ra nhìn địa hướng trong cửa đá nhìn lại.

Liên như thế mất một lúc, Luyện Khí Thất bên trong đã làm tốt sở hữu chuẩn bị.

Đầu Khí, chính thức bắt đầu.

Chỉ gặp Khẩu Ngọc Sơn Hòa Lâm Hồng Minh một người chiếm cứ một chỗ Địa Hỏa, bên cạnh để đó hai đồng giống như đúc luyện khí tài liệu, đang cúi đầu kiểm tra.

Hon người đều lui đến Luyện Khí Thất biên giới, tập trung chú ý lực quan sát đến hai người động tác. Trong lúc nhất thời, toàn bộ bên trong phòng luyện khí đều không ai nói chuyện.

Đồ thăm Địa Hỏa tại đỉnh đồng thau dưới lẳng lẳng địa thiêu đốt, tựa hồ đem trọn cái bên trong phòng luyện khí bầu không khí đều phủ lên đến khăn trương lên.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua khía cạnh cao cửa sổ nghiêng nghiêng vậy xuống, vừa vắn rơi vào Khẩu Ngọc Sơn trên mặt, đem hấn bên mặt phác hoạ địa cang lập thể, liên liên ánh mắt đều tựa hồ trở nên càng thâm thúy hơn mấy phần.

Tiến vào luyện khí trạng thái hấn, biểu lộ thần thái đều cực độ nghiêm túc, cho dù đối thủ là một cái cấp thấp Luyện Khí Sư, cũng không có biểu hiện ra mây may lười biếng hoặc là khinh mạn.

Hắc bào rộng thùng thình tay áo bày bị hấn vén đến cánh tay, dùng vải gọn gàng địa ghim lên Lai lộ ra rắn chắc hữu lực cánh tay cùng khớp xương rõ ràng xuất thủ.

Hấn cúi đầu, cấp tốc nhặt lên một khối lại một khối khoáng thạch, thả ở trước mắt cẩn thận chu đáo, vận dụng Nguyên Lực chải vuốt, một vừa xác nhận khoáng thạch tinh luyện kim loại trình độ cùng tạp chất hàm lượng.

Khẩu Ngọc Sơn mỗi một cái động tác đều làm cẩn thận tỉ mỉ, tốc độ lại thật nhanh, phảng phất mỗi một cái động tác đều đi qua thiên chuy bách luyện, không chần chờ chút nào cùng dừng lại địa phương.

Bất quá một lát công phu, hấn liền kiểm tra xong sở hữu tài liệu, đem bên trong hai khối cổ sắt ném vào đỉnh đồng thau bên trong.

Sau một khắc, hai tay của hấn vừa nhấc, đầu ngón tay khẽ chụp, liền có trận trận pháp quyết linh quang thiểm qua.

"Hô "

Phảng phất hô hấp thanh âm bằng bầu trời vang lên.

Phảng phất bị người gọi một tầng lẫn dầu, chấp chòn hỏa quang bỗng nhiên tăng vọt, một chút đem trọn cái đỉnh đồng thau khóa đi vào.

Trong nháy mắt, nửa cái Luyện Khí Thất đều bị đồ thăm hỏa quang chiếu đến đỏ bừng, cuộn cuộn sóng nhiệt khuếch tán mà ra, liền ngoài cửa không khí đều phảng phất nóng lên mấy phần.

Một lát sau đó, hỏa thể hơi yếu, đỉnh đồng thau ló bên trong tám cái Long trong miệng, liền có tám đạo xích hồng sắc Diễm Quang bay vút lên, đem trong đỉnh hai khối cổ Tỳ Chí Không bên trong, nhanh chóng đốt bốc cháy.

Nhìn kỹ lại, không trung Phi Đằng tám đạo Diễm Quang cũng không phải là cố định bất biến, mà là dựa theo một loại nào đó quy luật chậm rãi lưu chuyển, phảng phất như nước chảy linh động, lại như lụa là khinh bạc, lóe từng tia từng sợi hỏa diễm lưu quang, nhìn Thần Diệu dị thường.

"Đây là... Diễm Quang phân hóa!"

Mặc cho Vĩnh Trạch mi mắt cọ một chút sáng, khắc chế không được phát ra một tiếng thấp giọng hô.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: : Hư hư thực thực thượng phẩm Khiên Ti Hỏa Phiến

...

"Diễm Quang phân hóa? Đó là quan hệ?" Một thân vải thô áo ngắn vải thô Tiễn Trọng Hạ nghe vậy bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt sáng rực nhìn về phía mặt cho Vĩnh Trạch.

"Cái này sao " mặc cho Vĩnh Trạch vô ý thức thẳng tắp lưng, một tay vuốt râu, "Diễm Quang phân hóa là một môn trung cấp Luyện Khí Sư tài năng nắm giữ Không Hóa thủ pháp, chuyên môn dùng cho luyện chế một số đối lừa thời điểm yêu cầu so sánh tính tế Phù Khí hoặc là pháp khí."

"Người nhìn kỹ, những này Diễm Quang mặt ngoài như là nước chảy, quay lại linh động, ý vị này chúng nó hoàn toàn ở Khẩu sư phụ trong không chế."

Hắn đưa tay chỉ này tám đạo lưu động Diễm Quang, ra hiệu Tiễn Trọng Hạ nhìn kỹ.

"Diễm Quang phân hóa mỗi tách ra một đạo Diễm Quang, nhất định phải phân ra bộ phận thần thức đến không chế, tương ứng, không chế độ khó khăn liền tăng thêm một phần. Khẩu sư phụ có thể phân hóa ra tám đạo Diễm Quang, cho dù ở trong cấp Luyện Khí Sư bên trong, cũng tuyệt đối được xưng tụng là người nổi bật."

"Thì ra là thế." Tiễn Trọng Hạ bừng tỉnh đại ngộ, "Khẩu sư phụ không hổ là nam hoàng nội thành trứ danh đại Luyện Khí Sư, cái này Diễm Quang phân hóa độ khó khăn độ cao hoàn toàn vượt qua ta tưởng tượng. Nhâm hội trường quả nhiên kiến thức rộng rãi "

"Chỗ nào chỗ nào Tiễn lão bản quá khen " mặc cho Vĩnh Trạch trên mặt lộ ra mấy phân ý cười, không khỏi có chút lảng lảng.

Hai người này một hỏi một đáp, tuy nói đều hạ giọng, nhưng hôm nay Luyện Khí Thất bên trong hoàn toàn yên tĩnh, người chung quanh cơ hồ cũng nghe được bọn họ đối thoại.

Trong nháy mắt, bên trong phòng luyện khí bên ngoài liền vang lên một mảnh khác chế tiếng thán phục. Mọi người nhìn về phía Khẩu Ngọc Sơn ánh mắt không khỏi càng thêm nóng rực mấy phần, không ít người mắt, càng là lộ ra sùng kính quang mang.

Liền liền Khương Định Sơn mấy người, cũng nhin không được hướng bên này nhìn nhiều vài lần.

Cái gọi là tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật. Hư vô mờ mịt truyền ngôn, nào có tận mắt chứng kiến trung cấp Luyện Khí Sư thủ đoạn đến thần kỳ?

Trái lại Lâm Hồng Minh bên này, đến cùng lúc này, thậm chí vừa mới bắt đầu chuẩn bị luyện chế.

Nhìn kỹ lại, trước mặt hắn tài liệu xếp thành một loạt, lại không phải dựa theo chủng loại hàng, mà chính là mỗi loại tài liệu đều chia cắt Thành mấy phần, dựa theo căn bản là không có cách lý giải kỳ quái phương thức lẫn nhau tổ hợp, nhìn vụn vụn vật vụn một đồng lớn.

Mà lúc này, hắn vừa vặn cảm lấy bên trong một khối nhỏ cổ sắt ném vào trong đỉnh, thông qua đỉnh đồng thau không chế hỏa diễm, một chút xiu tiêu đốt lấy cổ sắt.

Kỳ quái nhất là, vụn vụn một động tác này, hắn giống như là tiêu hao toàn bộ tâm thần, không chỉ có cẩn thận đến cực hạn, thậm chí ngay cả trên trán đều ần ần có gân xanh tuôn ra, không lâu lắm liền ra một trán mồ hôi.

Biểu hiện như thế, theo bên cạnh Khẩu Ngọc Sơn hình thành so sánh rõ ràng, đơn giản cũng là hai thái cực.

Khương Định Sơn bọn người ở tại bên cạnh thấy cũng là khăn trương không thôi.

Lúc này, công xưởng liên minh Hội Trường mặc cho Vĩnh Trạch rốt cục phân ra một phần tâm thần chú ý một chút Lâm Hồng Minh.

Cái này xem xét, hẳn nhất thời sững sờ.

"Một đoạn thời gian không thấy, Lâm sư phụ thực lực thế nào thoát nhìn như là lui bước?" Mặc cho Vĩnh Trạch hai mắt hơi mờ, biểu lộ kinh ngạc.

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vĩnh Ninh nghe nói như thế, không khỏi quay đầu nhìn Lâm Hồng Minh liếc một chút, nhất thời nhin không được phát ra một tiếng cười nhạo.

"Nhâm hội trưởng không khỏi nói đến quá hàm súc, cái này há lại chỉ có từng đó là thực lực lui bước, đơn giản so mới vừa vào Luyện Khí Sư cánh cửa người cũng không bằng!"

Hoa Vĩnh Ninh câu nói này, nói nhưng so sánh mặc cho Vĩnh Trạch lớn tiếng nhiều. Chung quanh chính hết sức chuyên chú quan sát Khẩu Ngọc Sơn luyện khí Luyện Khí Sư nhóm nhất thời bị kinh động.

Quay đầu nhìn lại, bọn họ nhất thời cũng sững sốt.

Bên trong một cái so sánh tuổi trẻ Luyện Khí Sư vô ý thức xoa xoa mi mắt, một mặt chán kinh: "Ta không nhìn lầm a? Lâm sư phụ dùng là cơ sở nhất Khổng Hóa quyết?"

"Ha ha ha không sai, không sai, cũng là Khổng Hóa quyết! Một cái Luyện Khí Sư, thế mà liền luyện khí học đồ đều có thể nắm giữ lớn nhất cơ sở nhất Khổng Hóa quyết đều dùng đến như thế có hết sức! Ha ha ha chết cười ta!"

Hoa Vĩnh Ninh cười đến toàn thân run rẩy, cơ hồ liền hình tượng đều không để ý tới.

Hắn Luyện Khí Sư cũng là một trận thôn thức cảm thán, đều cảm thấy khẳng định là Lâm Hồng Minh áp lực quá lớn, mới có thể biểu hiện được như thế kém cỏi.

Hai người này biểu hiện ra ngoài chênh lệch thực sự quá lớn, đều không cần tiếp tục làm hạ thấp đi, liền biết kết quả là quan hệ

Luyện Khí Thất bên ngoài, chen Thành một đồng luyện khí đám học đồ cũng không nhận được xì xào bàn tán đứng lên, trên mặt đều treo lo âu và tâm thần bất định. Cho dù có số ít luyện khí học đồ mặt ngoài coi như tỉnh táo, mắt cũng lộ ra không thể che hết lo lắng.

Trái lại Khương Định Sơn bên này mấy người, lại tựa như căn bản không nghe thấy Hoa Vĩnh Ninh bọn họ lời nói giống như, từng cái ánh mắt đều gắt gao dính tại Lâm Hồng Minh trên thân, thần sắc khẩn trương dị thường, cũng không biết bọn họ đang khẩn trương quan hệ.

Ngay tại cái này không khí quỷ quái bên trong, thời gian từng giờ từng phút địa trôi qua.

Trung ương cố ý chỉ lên bàn tròn ngổ bên trên, đồng Lư Hương trung điểm đốt hương dây dỗi một chi lại một chi. Bất tri bất giác, liền đã qua hai canh giờ.

Lúc này, Khẩu Ngọc Sơn luyện chế Khiên Tì Họa Phiến đã rất có hình thức ban đầu, mắt thấy là phải hoàn thành.

Bỗng nhiên, Khẩu Ngọc Sơn thần sắc nhất động, trong mắt bỗng nhiên hiện lên một tia tinh quang.

Chỉ gặp hai tay của hắn bao trùm nhất chuyển, mười ngón tựa như như xuyên hoa hồ điệp bay múa, vô số đạo pháp quyết trong nháy mắt rời khỏi tay, hóa thành đường đạo pháp quyết hiệu nghiệm tràn vào đỉnh đồng thau bên trong.

Cùng lúc đó, trong đỉnh xoay quanh tám đạo Diễm Quang phát ra một tiếng gào thét, bỗng nhiên giữa trời nhất chuyển, trong chớp lát hóa thành một đạo hỏa diễm Gió xoáy, đem trung ương Khiên Tì Họa Phiến khóa đi vào.

Ngon lửa màu đỏ thẩm lượn vòng, từng tia từng sợi hỏa quang bắn ra, trong chớp nhoáng này hỏa diễm, dường như bộc phát ra toàn bộ lực lượng, mãnh mẽ nhiệt lượng tiếng động lớn bá mà ra, trong nháy mắt, toàn bộ bên trong phòng luyện khí đều nóng mấy phần.

Một lát sau đó, hỏa diễm chậm rãi tiêu tán, một thanh tinh mỹ Thiết Cốt quạt giấy xuất hiện tại đỉnh đồng thau bên trong.

Khẩu Ngọc Sơn lập tức đứng lên, đưa tay một dắt một dẫn, cái kia thanh Thiết Cốt quạt giấy liền xem như nhận dẫn dắt, từ đỉnh đồng thau bên trong bay ra Lai rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

Chấp phiến nơi tay, hắn bỗng nhiên "Ba" đem phiến hợp lại, lập tức đan chỉ theo phiến sống lưng nhẹ nhàng một vòng, phiến trên ngon, một sợi xích hồng sắc ngon lửa liền "Phốc" một chút xuất hiện.

Thấy một màn này, hắn khẽ gật đầu, nghiêm túc sắc mặt hơi buông lỏng mấy phần, lập tức nhanh chóng móc ra phù văn khoảng cùng phù văn Mặc, bắt đầu ở Thiết Cốt quạt giấy bên trên vẽ phù văn.

Câu, chọn, điểm, bôi... Từng mai từng mai phức tạp huyền ảo phù văn tại hắn dưới ngòi bút chậm rãi thành hình.

Nhìn lấy Khẩu Ngọc Sơn nghiêm túc biểu lộ, cẩn thận tỉ mỉ động tác, chung quanh Luyện Khí Sư đều vô ý thức mở to mắt chờ, khẩn trương liền thở mạnh cũng không dám một chút.

Chén trà nhỏ sau đó, cuối cùng nhất một đạo trình tự làm việc rốt cục tuyên cáo hoàn thành.

Buông xuống công cụ, Khẩu Ngọc Sơn nghiêm túc biểu lộ rốt cục hoàn toàn trầm tĩnh lại.

Khiên Tì Họa Phiến, rốt cục hoàn thành

Nhìn kỹ lại, thanh này Khiên Tì Họa Phiến toàn thân từ hai bộ phận cấu thành, mỗi một bộ phận đều không bình thường tinh mỹ.

Bộ phận thứ nhất, là kim loại chế thành Phiến Cốt. Mười lăm căn Phiến Cốt tính chất tinh mịn, thông thẳng thẳng, biên giới hiện ra thăm thẳm màu tím, lộ ra mấy phần khí tức thần bí.

Một bộ phận khác, là mặt quạt. Xích hồng sắc mặt quạt chính thể bày biện ra hơi mờ hình, bên trong ẩn ẩn có xích hồng sắc hỏa quang mờ mịt, lại có từng tia từng sợi mây khói lượn lờ, từ xa nhìn lại, lại tựa như sẽ động.

Khẩu Ngọc Sơn cúi đầu tường tận xem xét một lát, hài lòng gật đầu, rồi mới tiện tay đem Khiên Ti Hỏa Phiến cầm lên, hướng bên trong thua vài tia Nguyên Lực.

Trong nháy mắt, tầng tầng lớp lớp phù văn lưu quang lấp lóe, nồng đậm Hỏa hệ nguyên khí tràn ngập ra, ánh sáng lượn lờ bên trong, mặt quạt bên trên chập chồn hỏa quang, lượn lờ mây khói, đều trong nháy mắt cháy động, tựa như bỗng nhiên sống tới.

"Oa "

Một trận ồn ào tiếng kinh hô vang lên.

Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường Luyện Khí Sư gần như đồng thời trừng lớn ánh mắt, kinh ngạc không ngậm miệng được.

"Trời ạ quá thần kỳ theo thanh này Khiên Ti Hỏa Phiến so sánh, ta trước kia luyện chế những cái kia, đơn giản cũng là rác rưởi!" Một cái mặt tròn Luyện Khí Sư kích động đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Đúng đây, giống nhau là Khiên Ti Hỏa Phiến, chênh lệch này thế nào liền như thế đại đâu?" Một cái mặt chữ điền Luyện Khí Sư tán đồng liên tục gật đầu, "Khẩu sư phụ đến tốt cùng là thế nào làm đến? Đây mặt quạt bên trên đồ án đơn giản xem như sống tới một dạng!"

"Đây không phải là đồ án vấn đề, mà chính là nồng đậm Hỏa hệ nguyên khí khuấy động không khí tạo thành ảo giác, nhìn tựa như là đồ án sinh hoạt, trên thực tế chỉ là không khí vận vẹo mà thôi."

Mặc cho Vĩnh Trạch nghe được nghị luận, thuận miệng giải thích một câu.

"Bất quá, dù vậy, có thể tạo thành loại tình huống này, cũng mang ý nghĩa thanh này Khiên Ti Hỏa Phiến chất lượng vô cùng tốt. Nếu không, nguyên khí khuấy động không có khả năng tạo thành loại này hậu quả. Ta đoán chừng, thanh này Khiên Ti Hỏa Phiến chí ít cũng là trung phẩm, thậm chí có thể là thượng phẩm."

Nói đến đây, mặc cho Vĩnh Trạch trên mặt cũng lộ ra sợ hãi thần phục chỉ sắc.

"Bên trên... Thượng phẩm sao?" Vừa rồi mặt chữ điền Luyện Khí Sư một mặt khiếp sợ không tên, ngay cả nói chuyện cũng cà lăm.

Nhất thời, bên cạnh Luyện Khí Sư nhóm cũng là một mảnh xôn xao.

"Nhâm hội trưởng, người có thể xác định sao? Đây chính là Khiên Ti Hỏa Phiến, không phải khác Phù Khí! Thượng phẩm Khiên Ti Hỏa Phiến, ta tại nam hoàng thành đều chưa thấy qua!"

"Đúng vậy a Khiên Ti Hỏa Phiến thế nhưng là nổi danh khó luyện chế. Ta bình thường coi như luyện chế thành công, thành phẩm cũng bất quá là hạ phẩm, trung phẩm đều là không thể nào! Đây thật là... Là..."

Một cái Thanh Bào Luyện Khí Sư run rẩy bờ môi, kích động kém chút ngay cả lời cũng sẽ không nói.

"Cái này sao..." Mặc cho Vĩnh Trạch vuốt vuốt ria mép, biểu lộ có chút khó khăn, "Ta mặc dù đã gặp một lần thượng phẩm Khiên Ti Hỏa Phiến, nhưng đó là xuất từ Luyện Khí Sư liên minh Từ hội trưởng chỉ thủ, phẩm tướng so cái này còn tốt hơn hai điểm. Trước mắt món này, ta cũng có mấy phần đoán không được. Cụ thể, vẫn là phải xem kết quả khảo nghiệm."

"Này cũng đã rất lợi hại không được !" Hoa Thụy Các Lão tấm Hoa Vĩnh Ninh một mặt vui mừng, "Khẩu sư phụ không hổ là trung cấp Luyện Khí Sư! Chỉ bằng thanh này Khiên Ti Hỏa Phiến phẩm chất, ta không tin Lâm Hồng Minh còn có thể luyện chế ra càng tốt hơn. Khương thị lần này chết chắc !"

Nghe nói như thế, hần Luyện Khí Sư nhất thời không có xoắn xuýt, nhao nhao một mặt kích động nhìn lấy cái kia thanh Khiên Ti Hỏa Phiến, ánh mắt phá lệ lóe sáng.

Đúng vậy a loại này phẩm chất Khiên Ti Hỏa Phiến, trừ phi là giống Từ hội trưởng cao như vậy cấp Luyện Khí Sư xuất thủ, bình thường người này có khả năng thắng được? Lâm Hồng Minh thực lực, khoảng cách đẳng cấp này có thể còn kém xa lắm!

Tiếng bàn luận xôn xao từ ngoài cửa truyền đến, sở hữu luyện khí học đồ trên mặt cơ hồ đều mang thần sắc lo lắng.

Đúng lúc này, bên cạnh bỗng nhiên vang lên hừ lạnh một tiếng.

"Hừ Hoa Vĩnh Ninh, lời nói cũng đừng nói quá đây! Cẩn thận gió lớn tránh đầu lưỡi!"

Thanh âm này thanh tuyến trầm thấp, mang theo cổ không thể nghi ngờ lực lượng.

Nói chuyện, chính là vừa lúc quay đầu Khương Định Sơn.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: : Nghiêm trang nói vớ nói vẩn

...

Khương Định Sơn hai tay phụ ở sau người, bên môi mang theo một tia cười lạnh.

Cho dù đến cùng lúc này, hắn vẫn như cũ khí định thần nhàn, cũng không có bởi vì Khấu Ngọc Sơn đi đầu hoàn thành luyện chế mà có chút dao động.

Liền liền bên cạnh hắn hần người trên mặt, cũng không có nửa phần Hoa Vinh Ninh trong dự liệu tuyệt vọng cùng kinh hoàng, chỉ là nhìn lấy có chút khản trương mà thôi.

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vinh Ninh sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống.

"Khương Định Sơn, ngươi mất mủ sao? Khấu sư phụ thanh này Khiên Ti Hóa Phiến tối thiểu cũng là trung phẩm trở lên, thậm chí có thể là thượng phẩm. Lâm Hồng Minh cầm quan hệ theo Khấu sư phụ tranh?"

Hắn hơi nheo mắt lại, bỗng nhiên lộ ra một tia cười lạnh: "Chẳng lẽ lại, Lâm Hồng Minh còn có thể luyện chế ra cực phẩm Khiên Ti Hóa Phiến hay sao? Chỉ bằng hắn hiện tại cái bộ dáng này?"

Nói, hắn liếc mắt liếc Lâm Hồng Minh liếc một chút, ánh mắt không nói cũng hiểu.

Mà lúc này, Lâm Hồng Minh chính tổn sức địa không chế hỏa hầu, động tác luống cuống tay chân không nói, còn gấp đến độ ra đầy đầu mồ hôi, thuộc về Luyện Khí Sư trăm ôn cùng già dặn thật sự là nửa điểm đều nhìn không thấy.

Mà đình đồng thau bên trong Khiên Ti Hóa Phiến, cũng mới vừa vặn có một cái hình thức ban đầu mà thôi.

Khương Định Sơn nhìn Lâm Hồng Minh liếc một chút, sắc mặt không nhúc nhích tí nào, khí định thần nhàn đường: "Đầu Khí, thủ đương xông so là phẩm chất, chỉ có khi phẩm chất khó phân ràng buộc thời điểm, mới theo thời gian phán định thắng thua. Chúng ta đây là chậm công ra việc tính tế. Không đến luyện chế kết thúc, ai biết kết quả như thế nào? Nói không chừng, Lâm sư phụ liền có thể cho chúng ta một kinh hi đầu?"

"Không tệ, kết quả còn chưa có đi ra đâu? hiện tại liền vui vẻ không khỏi quá sớm "

"Đúng rồi! Không khỏi quá coi thường chúng ta!"

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang liên tục gật đầu phụ họa.

Nếu như chỉ là Lâm Hồng Minh, bọn họ đương nhiên không có như thế Đại Tín tâm. Nhưng có Khương Viễn tại phía sau chỉ điểm, dù là Lâm Hồng Minh nhìn lại thế nào chật vật, trong lòng bọn họ cũng vẫn như cũ ôm rất lớn chờ mong.

Dù sao, cho đến bây giờ, Khương Viễn cho tới bây giờ chưa làm qua không có nắm chắc sự tình. Lần này, nhất định cũng giống như vậy.

"Tốt! Rất tốt! !"

Hoa Vinh Ninh giận quá thành cười, chỉ Khương Định Sơn nói ra: "Đã các ngươi còn không hết hi vọng, ta liền chờ đến cùng kết quả ra đến. Đến lúc đó, các ngươi cũng đừng khóc đi cầu ta!"

Nói, hắn bỗng nhiên phát ông tay áo một cái, khinh miệt liếc Lâm Hồng Minh liếc một chút, liền đem đầu trật trở về.

"Người yên tâm, không có khi đó."

Khương Định Sơn bình thản ung dung địa về một câu.

Hai người tranh cãi động tĩnh không nhỏ, người chung quanh chú ý lực bất tri bất giác liền bị bọn họ hấp dẫn tới. Liền liền đang bận nghiệm nhìn Khiên Ti Hỏa Phiến Khấu Ngọc Sơn cũng nhìn không được xem bọn hắn liếc một chút.

Luống cuống tay chân Lâm Hồng Minh thật vất vả hơi nhẹ nhõm một điểm, nhìn không được cũng chia ra một tia tinh lực hướng bên kia liếc mắt một cái.

Đỏ thắm Khiên Ti Hỏa Phiến tán ra ánh sáng, phảng phất một mảnh nóng rực Hỏa Vân, phá lệ bắt mắt.

Lâm Hồng Minh liếc nhìn, tâm nhất thời lạc một chút nhấc lên, vốn là không có nhiều khí cang là lập tức tiết bảy tám phần, liền động tác trên tay cũng chậm nửa nhịp.

Nhưng mà, không đợi hắn chán ngán thất vọng, Khương Viễn thanh âm liền ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

"Lửa nhỏ bên trên điều chỉnh một điểm Tam ly Tam, Khí Phôi phải xoay một phần mười hai vòng, ngũ thái vân anh chuẩn bị, một khi mặt quạt có hòa tan dấu hiệu lập tức tan... Tốt, ngay tại lúc này. Không Hòa từ đồng chuyển Vô..."

Khương Viễn mang theo đặc thù tiết tấu, tựa như chậm chậm chảy xuôi Đại Giang chi thủy, trầm ổn hữu lực, không nhanh không chậm. Cho dù bên ngoài gió bão bao phủ, thanh âm hắn vẫn như cũ không chút rung động, tựa như căn bản sẽ không chịu ảnh hưởng.

Nghe được thanh âm này, Lâm Hồng Minh tâm thần bất định tâm lập tức yên ổn mấy phần, vô ý thức liền tập trung chú ý lực, hết sức chăm chú địa dựa theo Khương Viễn chỉ thị bắt đầu động tác.

Hắn căn bản không có lòng dạ thanh thần muốn khác

Lần này luyện khí, với hắn mà nói là một cái cự đại khiêu chiến.

Nhưng mà, liền bản thân hắn cảm giác lại nói, Khấu Ngọc Sơn gây áp lực cho hắn còn lâu mới có được Khương Viễn mang đến lớn.

Luyện khí vừa mới bắt đầu không lâu, hắn liền không tâm tư xen vào nữa Khấu Ngọc Sơn, tập trung tinh thần chỉ muốn thế nào hoàn thành Khương Viễn chỉ thị, đến mức căn bản không có lòng dạ thanh thần muốn dừng, ngay cả mình đáng về chặt vật đều không để ý tới.

Bởi vì, Khương Viễn chỉ thị đơn giản phá vỡ hắn dĩ vãng đối luyện khí nhận biết.

Hắn dĩ vãng tiếp xúc sở hữu luyện khí bản vẽ, thậm chí cả sư phụ tự thân dạy dỗ, cơ bản đều là cái này hình thức: Lửa nhỏ ba phần, lửa to bảy phần, xoay chuyển nhất định góc độ, hợp thời một cái tài liệu...

Tại luyện khí quá trình bên trong, rất nhiều tìm tòi sẽ có vẻ rất mơ hồ, đến tốt cùng thời điểm nào mới là hợp thời, nhất định góc độ đến tốt cùng là bao nhiêu mới phù hợp, những này đều cần thông qua thời gian dài luyện chế tài năng một chút xiu minh xác. Có đôi khi vụn vặt một cái sự sai biệt rất nhỏ, liền sẽ dẫn đến cuối cùng luyện chế ra Phù Khí phẩm chất chênh lệch cự đại.

Không chỉ là hắn, cơ hồ sở hữu Luyện Khí Sư đều là như thế tới.

Dù sao, Luyện Khí Sư vốn là một cái cần kinh nghiệm nghề, mà rất nhiều chi tiết nắm chắc, một số vi diệu khác biệt, dùng ngôn ngữ vốn sẽ rất khó thuyết minh, coi như sư phụ muốn chỉ điểm, cũng chưa chắc có thể nói được rõ ràng, chỉ có thể từng lần một địa biểu thị, rồi mới đề đề chính mình tìm cảm giác.

Luyện Khí Sư thiên phú chênh lệch thường thường liền ngay tại lúc này thể hiện. Thiên phú tốt, thường thường chẳng mấy chốc sẽ tìm đúng cảm giác, thiên phú kém, thường thường tổng cũng bắt không được trọng điểm. Nhưng đến tốt cùng cảm giác kia là quan hệ, thế nào tìm đúng, lại không ai nói rõ được.

Ai cũng không có cảm thấy cái này có quan hệ không đúng.

Nhưng là, ngay hôm nay, Khương Viễn lại sinh động địa cho Lâm Hồng Minh học một khóa, để hắn hiểu được, nguyên lai luyện khí cũng có thể dạng này.

Tại Khương Viễn chỉ thị bên trong, không chỉ có hỏa diễm không chế Tinh Vi đến cực hạn, liền liền xoay tròn góc độ, tài liệu dung nạp thời gian điểm, đều bấm đốt ngón tay đến cùng cẩn thận nhất cấp độ. Cho dù lấy hắn luyện khí mấy chục năm kinh nghiệm, đều không thể không tiêu tốn toàn bộ tinh lực, tài năng miễn cưỡng hoàn thành.

Lâm Hồng Minh chưa từng có này một khắc, như hôm nay dạng này cảm giác được một cách rõ ràng, chính mình lực khống chế là nhiều sao không đủ.

Đem hỏa diễm không chế đến cùng mỗi một điểm dễ dàng, khống chế đến cùng mỗi một điểm mỗi một ly, hắn cũng có thể rất tốt địa khống chế lại, nhưng lại hướng hậu chia nhỏ, đơn giản chính là muốn mệnh tiết tấu!

Coi như dùng cơ sở nhất, lớn nhất ổn định, hắn cũng lớn nhất thuần thực Không Hòa quyết, hắn đều cảm thấy chưa đủ, luôn cảm thấy ngọn lửa kia giống

như tùy thời chuẩn bị thoát ra hẳn chương không, một hồi mạnh một điểm, một hồi lại yếu một điểm, đơn giản tựa như là cố ý đang cùng hắn đối nghịch một dạng!

Nhưng mà, mỗi khi hắn bức bội đến cùng muốn bạo tẩu thời điểm, Khương Viễn thanh âm liền sẽ xuất hiện ghé vào lỗ tai hắn, tựa như một chậu nước lạnh, đem trong lòng của hắn bức bội trong nháy mắt tưới tắt. Rồi mới, hắn liền không thể không đứng trước kẻ tiếp khiêu chiến, lại một lần nữa đem chính mình lực không chế bức đến cực hạn, vẫn còn cảm thấy chưa đủ dùng.

Bất quá hai canh giờ, đơn giản so bình thường bận bịu cả ngày đều một mõi.

Có thể luyện khí còn phải tiếp tục...

Đồng Hương Lô bên trong, hoàng sắc hương dây chậm chậm thiêu đốt, khói xanh lượn lờ bốc lên, đốt hết Tàn Hương một chút xiu bốc ra, tróc ra...

Cuối cùng nhất một khoản xót, Lâm Hồng Minh tiện tay đem khoảng ném một cái, cả người phăng phát hư thoát xụi lơ trên mặt đất, liền ngón chân đều chẳng muốn lại cử động đánh một chút.

"Ra sao?"

Khương thị mặt khác hai cái Luyện Khí Sư, Triệu Hoàng Quang cùng Trương Tử Diệu một chút hơi đi tới, đỡ lấy Lâm Hồng Minh ngồi xuống.

Lâm Hồng Minh vô lực khoát khoát tay : "Đừng hỏi ta, ta không biết "

Hắn lúc này đã mõi nhanh co quắp roi, đầu trướng đến bó tay toàn tập, tư duy liền theo tạm ngừng một dạng, đầu còn có sức lực muốn khác?

Lúc này, Khương Viễn ánh mắt vừa vắn roi vào Lâm Hồng Minh luyện chế hoàn thành Khiên Tì Họa Phiến bên trên. Nhìn lấy cái kia thanh Khiên Tì Họa Phiến, hắn khoe miệng giật một cái, lòng có chút dờ khóc dờ cười.

Hắn còn chưa thấy qua như thế khuyết thiếu mỹ cảm Khiên Tì Họa Phiến.

Rõ ràng mỗi một cây Phiến Cốt đều lộng lầy nhu hòa, kết cấu cân xứng, mặt quạt cũng hiện ra nhu hòa hồng quang, mỗi một phiến bộ dáng đều quy quy củ củ, có thể tổ hợp đến cùng cùng một chỗ sau đó hiệu quả liền...

Đoán chừng Lâm Hồng Minh luyện chế thời điểm, căn bản là không có cân nhắc qua tổ hợp hậu hiệu quả, dù sao thế nào nhìn thế nào kỳ quái, tựa như là một cái vóc người cao gầy trên thân người sừng sốt bộ cái bao tải to, tràn ngập hiểu kỳ cảm giác.

Coi như Khương Viễn từ trước đến nay không có thế nào coi trọng tạo hình, đối với cái này đều có chút khó tiếp thu có thể.

Nhìn thấy thanh này Khiên Tì Họa Phiến tạo hình, Khương Định Sơn bọn cũng không nhịn được khoe miệng quát thẳng tới, biểu hiện trên mặt vì diệu vắn vẹo một chút.

"Ha ha ha "

Một trận phách lối tiếng cười to truyền đến.

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vĩnh Ninh chỉ Lâm Hồng Minh luyện chế Khiên Tì Họa Phiến, cười đến trước ngửa hậu hợp, thờ không ra hơi.

"Khương Định Sơn, cái này. . . Đây chính là người cái gọi là kinh hĩ? Quả nhiên với kinh hĩ! Ha ha ha "

Bên cạnh hắn Luyện Khí Sư tuy nhiên không có hắn như thế khoa trương, nhưng cũng đều cố nén cười, có cá biệt thậm chí nghiêng đầu qua một bên, bả vai một đứng thẳng hơi dựng ngược lên, rõ ràng đang cười trộm.

Liền liền hàm dưỡng không tệ Khấu Ngọc Sơn, biểu lộ đều có chút vì diệu kinh ngạc.

"Khúc Lâm sư phụ luyện chế Khiên Tì Họa Phiến tạo hình xác thực không có thế nào coi trọng." Mặc cho Vĩnh Trạch tăng hắng một cái, biểu lộ có chút vì diệu, "Bất quá, Phù Khí phẩm chất theo tạo hình vốn cũng không có trực tiếp liên hệ. Nói không chừng, thanh này Khiên Tì Họa Phiến thật đúng là cực phẩm đâu? "

"Cực phẩm? Thứ này..." Hoa Vĩnh Ninh vắn lông mày nhìn lấy chuôi này kỳ quái Khiên Tì Họa Phiến, ánh mắt nói không rõ là khinh bỉ vẫn là khinh thường, "Chỉ sợ liên hạ phẩm cũng không bằng a?"

"Đồng Gia ngài lời nói này hạ phẩm cũng đã là kém cõi nhất, liên hạ phẩm cũng không bằng, ta thật là không tưởng tượng ra được "

Hoa Vĩnh Ninh phía sau một cái Luyện Khí Sư một mặt cười trên nỗi đau của người khác, ngữ khí ác độc.

"Hoa Vĩnh Ninh, cái này cũng còn không có Trắc đầu, người kết luận không khỏi dưới quá vô đoán!" Khương Định Sơn nhìn lấy nhà mình cái kia thanh Khiên Tì Họa Phiến, mặt không đổi sắc nói nói, " người nhìn, cái này Phiến Cốt lộng lầy nội liễm, liền thành một khối, mặt quạt quang mang lưu chuyển, ý vị tự sinh, rõ ràng cũng là cực phẩm Phù Khí đặc thù."

Một bên nói, hẳn còn vừa hướng Khiên Ti Hỏa Phiến chỉ trở, phân tích địa đạo lý rõ ràng.

Lâm Hồng Minh ba cùng nhau ngẩng đầu, biểu lộ ngây ngốc nhìn lấy Khương Định Sơn nghiêm trang biểu lộ.

Đông Gia, ngài đến cùng là thế nào từ nơi này đem kỳ hoa Khiên Ti Hỏa Phiến bên trên nhìn ra cực phẩm ý vị? Thế mà còn nghiêm trang nói ra.

Bọn họ chỉ nghe qua trong mắt người tình biến thành Tây Thi, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua còn có lão cha trong mắt ra cực phẩm

Khương Viễn cũng sợ sệt một chút, ghé mắt nhìn nhà mình lão cha liếc một chút.

Chung quanh hẳn người sắc mặt càng là khiếp sợ không thôi, nhìn lấy Khương Định Sơn ánh mắt dị thường quý dị. Không ít người trong mắt thậm chí lộ ra kính ngưỡng chi sắc.

Có thể đem như thế nói bấy nghiêm trang nói ra, cũng không dễ dàng

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: : Là cực phẩm ta liền đem nó ăn hết!

...

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vĩnh Ninh nhìn không được trọn mắt trừng một cái : "Khương Định Sơn, loại này nói dối cũng thua thiệt người nói ra được! Nói bấy cũng phải có cái hạn độ. Người sẽ không phải thật sự cho rằng người cái kia thanh phá Phiến Tử là cực phẩm a?"

Nói xong, dường như còn không hết hận, hẳn nhìn không được lại bổ sung một câu : "Cái này muốn thật sự là đem cực phẩm Khiên Ti Hỏa Phiến, ta liền đem nó ăn hết!"

Cái này vừa nói, Khương Định Sơn bỗng nhiên ngẩng đầu, ghé mắt đường : "Cái này không thể nói lung tung được. Vạn nhất thật sự là cực phẩm, chẳng lẽ người thật đánh tính toán thức ăn?"

Hoa Vĩnh Ninh nhìn không được lần nữa trọn mắt trừng một cái.

"Yên tâm, ta nói lời giữ lời. Nơi này như thế nhiều người nghe đâu? huống chi còn có Nhâm hội trưởng làm chứng kiến."

Nói, hẳn còn hướng lấy mặc cho Vĩnh Trạch chấp tay một cái, biểu lộ nhẹ nhõm, không có nửa điểm áp lực. Dù sao liền cái kia thanh Khiên Ti Hỏa Phiến, căn bản không thể nào là cực phẩm, hẳn không có quan hệ nhưng lo lắng

Khương Định Sơn nhìn lấy Hoa Vĩnh Ninh một phái nhẹ nhõm sắc mặt, ánh mắt vi diệu nói ra : "Được. Các loại kết quả ra đến, ta liền nhìn người biểu hiện "

Mặc cho Vĩnh Trạch nghe vậy, rốt cục thu hồi xem kỹ Khiên Ti Hỏa Phiến ánh mắt, nói ra : "Đã như vậy, chúng ta liền bắt đầu trắc thí đi ta cũng rất tò mò, Lâm sư phụ thanh này Khiên Ti Hỏa Phiến đến tốt cùng là quan hệ phẩm chất."

"Được. Mời tới bên này "

Khương Định Sơn tay áo dài giương lên, liền mang theo tất cả mọi người xuyên qua hành lang, đến cùng bên cạnh Trúc Viện.

Chỉ gặp trống trải giữa sân, mấy cái tàn phá kim loại Nhân Ngẫu nghênh phong mà đứng, chung quanh một phiến lớn địa phương không có một ngọn cỏ, tại đầu hiu trong gió thu nhìn phá lệ thê lương.

"Cái viện này bình thường chuyên môn dùng để trắc thí Phù Khí phẩm chất." Khương Định Sơn đại khái giới thiệu một phen, lập tức chào hỏi bên người mấy cái luyện khí học đồ nói, "chuyên hai cái mới trắc thí Nhân Ngẫu ra đến, lấy thêm hai bộ kích phát Khí tới."

"Vâng, Đông Gia!"

Mấy cái luyện khí học đồ lập tức xông vào bên cạnh phòng nhỏ, rất nhanh liền chuyển hai cái mới tinh kim loại Nhân Ngẫu ra đến.

Ba người khác cầm trong tay giá đỡ cùng hai cái đèn kị Phù Khí kích phát Khí, tại một bên khác an mặc vào.

Những kim loại này Nhân Ngẫu cùng Phù Khí kích phát Khí, đều là Luyện Khí Sư liên minh bán ra tiêu chuẩn Khí, chuyên môn dùng cho trắc thí Phù Khí phẩm chất đẳng cấp.

Có những này, có thể cực lớn tránh cho trắc thí Phù Khí quá trình bên trong làm người tạo thành sai sót, đề càng thêm thuận tiện mau lẹ đích xác định Phù Khí đẳng cấp.

Phù Khí trắc thí quá trình sở hữu luyện khí học đồ đều rất quen thuộc. Không lâu lắm, hai bên liền định tốt khoảng cách, vẽ tốt dây, đem kim loại Nhân Ngẫu cùng Phù Khí kích phát Khí một đối một dựa theo giống nhau khoảng cách, phân biệt cố định trên đồng cỏ.

Đảm đương nhân chứng mặc cho Vĩnh Trạch theo quy củ tiến lên kiểm tra một phen, xác nhận không có vấn đề sau đó, liền trở lại nguyên địa, khoảng chừng nhìn lướt, hỏi thăm: "Hoa lão bản, Khương lão bản, các người người nào tới trước?"

"Chúng ta tới trước đi "

Hoa Vĩnh Ninh nghiêng mắt nhìn Khương Định Sơn liếc một chút, nắm tay hướng phía sau đuổi ra, một mặt tự tin nói: "Đem Khiên Tì Hỏa Phiến cho ta, ta tự mình đến Trắc."

Vừa dứt lời, liền có một cái Luyện Khí Sư cung kính đem Khiên Tì Hỏa Phiến đưa tới trong tay hắn.

Hoa Vĩnh Ninh tiện tay tiếp nhận, bước nhanh đi đến Phù Khí kích phát Khí bên cạnh.

Buổi trưa dưới ánh mặt trời, đèn kị phù vẫn kích phát Khí tản ra nhàn nhạt kim loại sáng bóng.

Hoa Vĩnh Ninh điều chỉnh tốt bên cạnh dùng cho tập vị xà ngang, đem Khiên Tì Hỏa Phiến an đi vào, lập tức đem không chế chốt mở kéo xuống.

"Ông "

Rất nhỏ vù vù âm thanh bên trong, khám nạm tại lỗ khám bên trong Hạ Phẩm Linh Thạch bỗng nhiên tách ra một vòng bạch quang, bốn phía phù vẫn lưu quang bên trong, một cỗ nguyên khí bị rút ra linh thạch, dựa theo cố định tốc độ chuyển vận đến cùng Khiên Tì Hỏa trong quạt.

Bỗng dừng.

Loá mắt hồng quang bỗng nhiên bạo phát, một cỗ nồng đậm Hỏa hệ Nguyên Lực trong nháy mắt khuếch tán mà ra, đem không khí chung quanh khuấy động địa nổi sóng dập trùng, phảng phất thủy triều lên xuống phun trào, mây khói vờn quanh.

Cùng lúc đó, một đoàn năm đám lớn hùng hực Hỏa Cầu bỗng nhiên tuôn ra nặt quạt, tại tầng tầng kinh khí vờn quanh bên trong, như như đạn pháo phóng tới đối diện kim loại Nhân Ngẫu.

Trong không khí bỗng nhiên quanh quẩn lên kịch liệt tiếng rít.

Tất cả mọi người vô ý thức ngừng thở, hai mắt chăm chú đi theo viên kia Hỏa Cầu, khăn trương trong lòng bàn tay đỏ mồ hôi. Liền liền Khương Viễn đều vô ý thức tập trung tinh thần.

Cũng không biết qua bao lâu.

" !"

Một trận kịch liệt tiếng oanh minh vang lên.

Hùng hực Hỏa Cầu cùng kim loại Nhân Ngẫu bỗng nhiên chạm vào nhau, cuộn cuộn nguyên khí bỗng nhiên bao phủ mà ra, chướng mắt hỏa hồng quang mang trong nháy mắt tràn ngập tất cả mọi người ánh mắt.

Nóng hổi sóng nhiệt bao phủ, mặt đất còn sót lại mấy cái cây cỏ đại bị ngọn lửa một nướng, trong không khí tràn ngập lên một cỗ gay mũi mũi khét lẹt.

Tất cả mọi người vô ý thức trừng lớn ánh mắt, ánh mắt nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm kim loại Nhân Ngẫu vị trí.

Qua một hồi lâu, đỏ ánh sáng cùng nhiệt sóng mới bắt đầu dần dần tiêu tán.

Bên cạnh phụ trách hát báo luyện khí học đồ đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, nhiệt độ cùng nguyên khí ba động vừa mới xuống đến có thể chịu được trình độ, liền lập tức xông vào khói lửa bên trong, rất nhanh liền không thấy bóng dáng.

Một lát sau đó, một cái cao vút thanh âm từ bên trong truyền đến: "Lực công kích sáu trăm bảy mươi hai, thượng phẩm!"

Vừa dứt lời, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường trong trận doanh lập tức vang lên một mảnh tiếng hoan hô.

Hai nhà công xưởng Luyện Khí Sư trên mặt đều là một mảnh vui mừng, Đan Dương phường lão bản Tiền Trọng Hạ, Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vinh Ninh càng là kích động vùng vùng nắm đấm, một mặt phấn chấn.

Liên liền một mực biểu hiện được so sánh bình thân Khấu Ngọc Sơn đều lộ ra nét mừng. Trừ luyện khí thời điểm nghiêm túc bên ngoài, đây là lần thứ nhất biểu lộ ra như thế kịch liệt tâm tình.

Nhìn thấy kết quả này, mặc cho Vinh Trạch cũng không nhìn được một mặt sợ hãi thần phục : "Lực công kích sáu trăm trở lên cũng là thượng phẩm. Lấy Khiên Tì Họa Phiến độ khó luyện chế, trung cấp Luyện Khí Sư có thể luyện chế ra loại này phẩm chất Khiên Tì Họa Phiến, tuyệt đối xem như siêu mức độ phát huy!"

Khấu Ngọc Sơn nghe nói như thế, trên mặt vui mừng càng sâu.

Hắn xông mặc cho Vinh Trạch ôm một cái quyền, khiêm tốn nói : "Nhân hội trường quá khen thực lực của ta còn kém xa lắm đâu? "

Mặc cho Vinh Trạch vội vàng về thi lễ.

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vinh Ninh mặt mũi tràn đầy vui mừng : "Khấu sư phụ làm gì khiêm tốn? Thượng phẩm Khiên Tì Họa Phiến Các mặt xã hội hơn mấy hồ tìm không thấy, ta đợi có thể mượn cơ hội này kiến thức một phen, cũng coi là khai nhãn giới. Có thanh này thượng phẩm Khiên Tì Họa Phiến tọa trấn, chúng ta lần này thắng định!"

"Nói không tệ. Chờ chúng ta thắng ván này đấu Khí, Phù Văn Khấu bản vẽ chính là chúng ta. Đến lúc đó, không chỉ có công xưởng có thể khởi từ hồi sinh, nói không chừng còn có càng tiến một bước khả năng."

Đan Dương phường lão bản Tiền Trọng Hạ gật đầu phụ họa, mặt tràn ngập khó mà che giấu vui sướng. Lúc trước hắn một mực không có thể nào nói chuyện, hiện nay lại cũng không nhìn được.

Hắn theo Khương thị mâu thuẫn không có Hoa Vinh Ninh sâu, nếu như không phải là bởi vì công xưởng bị buộc đến cùng không có đường sống, cũng sẽ không lần này kế hoạch. Với hắn mà nói, chỉ cần có thể thắng được ván này, cũng là kết quả tốt nhất

Nhưng mà, liên tại bọn hắn bên này bầu không khí một mảnh vui mừng đồng thời, chung quanh luyện khí học đồ thần sắc lại trở nên như đưa đám, sầm mi khô kiệt thật là khó chịu.

"Ai thế mà thật sự là thượng phẩm..."

Trong đám người vang lên một mảnh tiếng thờ dài.

Làm luyện khí học đồ, bọn họ kiến thức có lẽ không có Luyện Khí Sư mạnh, nhưng cơ bản nhất Phù Khí phân cấp lại là rõ ràng.

Giống bọn họ loại này luyện khí công xưởng, sản xuất ra Phù Khí thực hơn phân nửa đều là hạ phẩm Phù Khí, chỉ có mấy cái Luyện Khí Sư thân thủ luyện chế Phù Khí, mới có tỷ lệ nhất định là trung phẩm.

Về phân thượng phẩm, liên xem như đơn giản nhất phù văn Đăng, cũng chỉ có cực xác xuất nhỏ có thể đựng vào.

Giống Khiên Tì Họa Phiến loại này nổi danh khó luyện Phù Khí, bọn họ căn bản cũng không cảm thấy Lâm sư phụ có thể luyện chế ra trung phẩm trở lên đẳng cấp ra đến.

Trên thực tế, kết quả này vừa ra tới, đừng nói là luyện khí học đồ, liên liền Khương Định Sơn mấy người đều trầm mặc. Làm Luyện Khí Sư, bọn họ so luyện khí học đồ rõ ràng hơn cái này bên trong độ khó khăn.

Đừng nhìn Khương Định Sơn trước đó lời thề son sắt địa nói nhà mình Khiên Tì Họa Phiến là cực phẩm Phù Khí, thực trong lòng của hắn cũng không có nhiều, bất quá là bởi vì vì con trai của tín nhiệm, mới cố ý như vậy nói mà thôi.

Cái này, liên hắn đều có chút không có.

"Phụ thân, đến cùng chúng ta." Khương Viễn khẽ gọi một tiếng.

Khương Định Sơn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía nhà mình nhi tử, ánh mắt có chút hơi tâm thần bất định.

Khương Viễn hơi hơi gật gật đầu.

Khương Định Sơn tâm không khỏi yên ổn mấy phần. Hắn hít sâu một hơi, tiện tay hướng phía sau đuổi ra : "Khiên Tì Họa Phiến."

Lâm Hồng Minh vội vàng đem Khiên Tì Họa Phiến đưa tới : "Đông Gia, cho."

Khương Định Sơn tiện tay tiếp nhận, nhanh chân đi đến cùng Phù Khí kích phát Khí bên cạnh, phi tốc lấp đặt tốt Khiên Tì Họa Phiến, lập tức như thiểm

điện kéo xuống chót mở, ngồi yên đứng ở bên cạnh.

"Ông "

Rất nhỏ vì vì tiếng vang lên.

Đường đạo bạch quang thoáng hiện, hết lần này tới lần khác nguyên khí phun trào, Khiên Ti Hỏa Phiến trong nháy mắt bạo khởi một đoàn chướng mắt hồng quang.

Trong chớp nhoáng này, thời gian phảng phất bị vô hạn kéo dài.

Như hỏa diễm thiêu đốt hồng quang quang mang chói mắt, liên tục vì vì âm thanh tràn ngập trong tai, không khí tầng tầng lớp lớp sóng chấn động vẫn tựa như pha quay chậm giống như có thể thấy rõ ràng.

Cách đó không xa, Hoa Vinh Ninh bọn chậm chậm quay đầu lại, trên mặt kích động vui sướng biểu lộ một chút xấu hổ biến hóa, ánh mắt bên trong chậm rãi nhiễm lên kinh ngạc, lập tức một chút xấu hổ trở nên nghiêm túc, lại một chút xấu hổ trở nên ngưng trọng.

Chung quanh luyện khí học đồ cũng chậm rãi ngừng đầu, uể oải trên mặt một chút xấu hổ nhiễm kinh ngạc, lập tức chậm rãi trở nên kích động phấn chấn, ánh mắt bên trong cũng chậm chậm thêm ra mấy cái phần mong đợi.

Tại kéo thời gian dài bên trong, tất cả mọi người biểu tình biến hóa đều rõ ràng mà rõ ràng.

Cùng lúc đó, một khóa Hóa Cầu từ Khiên Ti Hỏa Phiến bên trên phun ra ngoài, lấy nhiệt liệt thiêu đốt tư thái thẳng tiến không lùi địa phóng tới bên kia kim loại Nhân Ngẫu.

Chói tai tiếng rít vang lên.

" !"

Một tiếng ầm ầm nổ vang, cuộn cuộn ừng đỏ lẫn lộn mà ra, nồng đậm Hỏa hệ nguyên khí phảng phất lẫn lộn thủy triều lên xuống sóng lớn, trong nháy mắt đem trọn cái viện lạc đều bao phủ bên trong.

Tất cả mọi người toàn thân chấn động, bỗng nhiên từ trong lúc khiếp sợ bừng tỉnh.

Trong lúc nhất thời, bọn họ trước mắt trừ phiêu diêu hồng quang, quan hệ đều nhìn không thấy, bên tai trừ tiếng oanh minh, một quan hệ đều nghe không được.

Cũng không biết qua bao lâu, thị giác cùng thính giác mới một chút xấu hổ khôi phục bình thường.

Phiêu diêu hồng quang như sương khói chậm rãi ly tán, kịch liệt tiếng oanh minh lại tựa như như cũ ở bên tai quanh quẩn. Trong không khí tràn ngập một cỗ kỳ mùi lạ, xem như rất nhiều thứ cháy khét sau đó hỗn tạp cùng một chỗ, quý dị không khỏi.

Cơ hồ tất cả mọi người ánh mắt đều có chút ngốc trệ.

Phụ trách hát báo luyện khí học đồ càng là há hốc mồm sững sờ tại nguyên chỗ, hoàn toàn quên chính mình chức trách.

Khương Viễn liếc nhìn hần một cái, không nói đáp hần một chân : "Thất thần làm gì sao? Còn chưa đi? !"

"A... Nha! Nha!"

Luyện khí học đồ một cái lão đạo, chỉ ngay ngốc địa ngừng đầu nhìn Khương Viễn liếc một chút, lập tức mới bỗng nhiên kịp phản ứng, co cẳng tiến lên.

Nhưng mà , chờ hần vọt tới kim loại Nhân Ngẫu trước mặt lúc, chợt tròn tròn mi mắt, cứng đờ bất động.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: : Cực phẩm!

...

"Thế nào? Thế nào? Thế nào bất động?"

"Đừng ngốc thất thần, Khoái Bảo kết quả a ! Thật sự là gấp chết người!"

Nhìn thấy cái kia luyện khí học đồ phản ứng, không ít người đều nóng lòng không thôi, mồm năm miệng mười ở bên kia thúc giục.

Chung quanh luyện khí học đồ càng là quần tình kích động, hận không thể thay thế cái kia luyện khí học đồ, tự mình tiến lên xác nhận một chút.

Đứng tại Phù Khí kích phát Khí bên cạnh Khương Định Sơn, cùng bên người Lâm Hồng Minh các loại ba cái Luyện Khí Sư ánh mắt bên trong, dần dần sinh ra một loại nào đó tên là chờ mong quang mang.

Bọn họ vô ý thức trừng lớn ánh mắt, ngừng thở, khẩn trương nhìn chăm chăm cái kia luyện khí học đồ.

Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường bên kia, Khấu Ngọc Sơn, Hoa Vinh Ninh, Tiễn Trọng Hạ, còn có hán mấy cái Luyện Khí Sư biểu hiện trên mặt đều bất tri bất giác trở nên ngưng trọng, ngậm chặt miệng một chữ đều không nói.

Đi qua phen này biến cố, trước đó biết được Khấu Ngọc Sơn luyện chế ra thượng phẩm Phù Khí thời điểm vui sướng, giờ phút này đã không còn sót lại chút gì.

Liên liền sung làm chứng kiến mặc cho Vinh Trạch sắc mặt cũng nghiêm túc lên, mắt lộ ra mấy phần liên chính hán đều không phát giác khẩn trương.

Bầu không khí bất tri bất giác trở nên khẩn trương lên.

Lao nhao ồn ào bên trong luyện khí đám học đồ bất tri bất giác ngậm miệng lại, chung quanh dần dần an tĩnh lại.

Một trận thu gió thổi qua, trong viện bỗng nhiên vang lên Thu Thiên khản khản tiếng kêu to, càng nổi bật lên chung quanh tĩnh địa dọa người.

Thời gian, tại thời khắc này tựa như trở nên phá lệ dài đằng dặc.

Cũng không biết qua bao lâu, toàn thân cứng ngắc luyện khí học đồ sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên, toàn thân run rẩy đứng lên.

"Lực công kích... Chín trăm mười một, cực phẩm!"

Một tiếng gần như khản cả giọng tiếng hò hét mãnh liệt vang lên, trong nháy mắt xuyên thấu không khí, tại cả viện bên trong quanh quẩn đứng lên.

Một tiếng này hò hét, phảng phất bình địa một tiếng sét, tại tất cả mọi người bên tai trong nháy mắt nổ vang, phần lớn người đều bị trực tiếp nổ mộng.

Lâm Hồng Minh chân mềm nhũn, bỗng nhiên đặt mông ngồi dưới đất.

"Cực, cực... Cực, cực phẩm? !"

Hắn lắp bắp lảm bảm lên tiếng, cúi đầu nhìn lấy chính mình bởi vì lâu dài luyện khí mà lộ ra thô ráp ó vàng hai tay, trong mắt tràn đầy mờ mịt cùng không dám tin.

Luyện khí quá trình bên trong, tuy nhiên thiếu gia một mực đang bên cạnh chỉ điểm, có thể mỗi một bước đều là hắn thân thủ hoàn thành. Có thể thân thủ luyện chế ra một kiện cực phẩm Phù Khí, hơn nữa còn là Phù Khí bên trong nổi danh khó luyện chế Khiên Tì Hóa Phiến , ấn lý thuyết, hắn hiện tại hắn là kích động hưng phấn mới đúng.

Nhưng trên thực tế, hắn giờ phút này tâm lý trừ mờ mịt, vẫn là mờ mịt.

Bởi vì hắn căn bản không biết mình là thế nào làm đến!

Lâm Hồng Minh bên người, Khương thị mặt khác hai cái Luyện Khí Sư, Triệu Hoàng Quang cùng Trương Từ Diệu gần như đồng thời há hốc miệng ba, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

"Thế mà thật sự là cực phẩm!"

Liếc nhau, hai trong mắt người đồng thời bộc phát ra kinh người ánh sáng, bỗng nhiên nắm lấy đối phương bả vai hung hăng lay động, hưng phấn tâm tình kích động lộ rõ trên mặt.

Khương Định Sơn toàn thân run lên, xuôi ở bên người dưới hai tay ý thức nắm chặt, mắt bỗng nhiên bộc phát ra một cổ tia sáng chói mắt.

Hắn mãnh liệt xoay người, tay áo bay giương lên, một cổ kinh hải người khí thế trong nháy mắt thấu thể mà ra : "Hoa Vinh Ninh, ngươi còn có quan hệ lại nói? !"

Trong chớp nhoáng này, Khương Định Sơn ánh mắt trước đó chưa từng có địa sắc bén, toàn thân trên dưới phong mang tất lộ, theo trước đó so sánh, đơn giản tưởng như hai người.

Hoa Vinh Ninh đồng tử co rút lại, bỗng nhiên từ ngu ngơ bên trong tỉnh táo lại : "Điều đó không có khả năng!"

Hắn khó có thể tin nhìn lấy Khương Định Sơn, mắt tràn đầy thất kinh.

"Không có khả năng! Điều đó không có khả năng! Khổng định là nơi nào tính sai! Khổng định là nơi nào tính sai!"

Hắn bỗng nhiên thối hậu nửa bước, ánh mắt ở chung quanh người trên mặt bắn khoả, lộ ra mờ mịt luống cuống.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn quét qua, nhìn thấy kim loại Nhân Ngẫu bên người luyện khí học đồ, trước mắt nhất thời sáng lên : "Đúng! Cái kia luyện khí học đồ là Khương thị người, khổng định là các người trước đó thông đồng tốt! Đúng! Nhất định là như vậy không sai!"

Hoa Vinh Ninh biểu lộ một chút hưng phấn lên, tựa như thật bắt được Khương thị nhược điểm.

Hắn bỗng nhiên lao đảo lao ra, hai ba bước vọt tới kim loại Nhân Ngẫu bên người, đẩy ra bên cạnh luyện khí học đồ, hưng phấn mà đem mặt tiến tới.

Nhưng mà, chỉ là trong nháy mắt, thân thể của hắn liền cứng đờ, trong mắt hưng phấn phi tốc tiêu tán, cả người tựa như thoát lực giống như một chút xúi xùi lơ xuống dưới.

"Thế nào sẽ... Thế nào khả năng..." Hắn vô lực ngồi liệt trên mặt đất, một mặt lòng như tro nguội, theo trước đó dương dương đắc ý bộ dáng đơn giản tưởng như hai người.

Nhìn thấy hắn bộ dáng, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường mắt người hi vọng cũng nhanh chóng tiêu tán, hoàn toàn lâm vào trong tuyệt vọng.

Đan Dương phường lão bản Tiền Trọng Hạ chậm rãi gục đầu xuống, song quyền nắm chặt, toàn thân tản ra suy sụp tinh thần chỉ khí.

Nhìn thấy bọn họ cái bộ dáng này, chung quanh nhất thời bộc phát ra một trận nhiệt liệt tiếng hoan hô.

Luyện khí đám học đồ hưng phấn mà hoan hô, lẫn nhau ôm ấp, vỗ tay chúc mừng... Đều đang dùng chính mình phương thức chúc mừng lấy Khương thị thắng lợi.

Trước đó trong lòng bọn họ đều kim nén một cổ kinh, hiện nay bỗng nhiên bạo phát, vui mừng tâm tình cơ hồ muốn đem cả viện đều lật tung.

Tại cái này một mảnh vui mừng bên trong, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường người trên mặt sa sút tinh thần sắc càn trở nên phá lệ dễ thấy.

"Thế mà thật sự là cực phẩm..."

Trung cấp Luyện Khí Sư Khẩu Ngọc Sơn ánh mắt lướt qua Hoa Vinh Ninh cùng kim loại Nhân Ngẫu, chậm rãi rơi xuống Lâm Hồng Minh trên thân, mà ánh mắt phức tạp khó hiểu.

Hắn bỗng nhiên hít sâu một hơi, chậm rãi hướng Khương Định Sơn đi đến.

Khương Định Sơn bọn vô ý thức hướng hắn nhìn lại.

"Khương lão bản , có thể hay không đem quý phương Khiên Ti Hỏa Phiến cho ta mượn xem một chút?" Khẩu Ngọc Sơn ôm quyền thi lễ, một mặt nghiêm nghị hỏi.

"Thế nào? Khẩu sư phụ đối kết quả này còn có dị nghị?" Khương Định Sơn sầm mặt lại, có chút không vui.

Lâm Hồng Minh đám ba người sắc mặt cũng hơi đổi, lộ ra mấy phần bất thiện.

Khương Viễn hơi hơi khiêu mi, nhin không được nghiêng đầu nhìn Khẩu Ngọc Sơn liếc một chút.

"Khương lão bản hiểu lầm." Khẩu Ngọc Sơn hơi sững sờ, lập tức lập tức giải thích nói, " tại hạ cũng không phải là ý này. Chỉ là cực phẩm Khiên Ti Hỏa Phiến quá mức hiếm thấy, ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, nhin không được liền muốn quan sát một phen."

Nói đến đây, hắn nhìn xem Khương Định Sơn sắc mặt, bổ sung một câu : "Đương nhiên, cực phẩm Khiên Ti Hỏa Phiến giá trị so pháp khí bình thường cũng cao hơn ra mấy phần. Khương lão bản nếu là không nguyện ý, tại hạ cũng sẽ không cưỡng cầu."

Nếu là đối trước đó, hắn tuyệt đối sẽ không dùng loại giọng nói này nói chuyện với Khương Định Sơn. Xác thực nói, trừ tất yếu xã giao, trước đó hắn căn bản là ngay cả lời đều chẳng muốn nói.

Nhưng mà, hiện tại, cực phẩm Khiên Ti Hóa Phiến vừa ra, coi như hần đường khí công phụ cho dù tốt, cũng lạnh không an tĩnh được.

Trong lúc bất tri bất giác, hần đã đem Khương thị phóng tới chính mình ngang nhau vị trí, thậm chí ần ần còn phải cao hơn mấy phần.

Nghe được Khấu Ngọc Sơn giải thích, Khương Định Sơn đám người sắc mặt nhất thời tốt hơn nhiều.

"Nếu là nguyên nhân này, Khương mỗ tự nhiên không có không đồng ý lý lẽ." Khương Định Sơn gật gật đầu, tránh ra vị trí, ra hiệu Khấu Ngọc Sơn tự tiện.

Khấu Ngọc Sơn cảm ơn Khương Định Sơn, lúc này mới đi đến Phù Khí kích phát Khí bên cạnh, đem Khiên Ti Hóa Phiến cẩn thận địa lấy xuống.

Ngón tay cẩn thận địa từ mặt quạt cùng Phiến Cốt bên trên từng cái phát qua, trận trận hồng quang tại trong bàn tay hần hiện lên, một lát sau đó, hần trong mắt lóe lên một vòng giạt mình : "Quả nhiên..."

Thanh này Khiên Ti Hóa Phiến tuy nhiên hình dáng kỳ quái, nhưng mỗi một bộ phận đều gần như hoàn mỹ, sẽ bị phán định vì cực phẩm tuyệt đối thực chỉ danh quy.

Hần vừa rồi luyện chế hoàn thành sau đó, vẫn chấp tay đứng ở bên cạnh, trên cơ bản là nhìn lấy Lâm Hồng Minh luyện chế hoàn thành.

Khi đó hần đã cảm thấy kỳ quái, Lâm Hồng Minh tuy nhiên mặt ngoài nhìn lấy luồng cuồng tay chân, nhưng hành động bên trên thực rất có chương pháp, mặc kệ là hóa hầu khổng lồ, vẫn là thời gian điểm bấm đốt ngón tay đều tương đương tinh chuẩn, chỉ là tại này luồng cuồng tay chân đầu đầy mồ hôi bộ dáng hạ cơ hồ không ai chú ý tới điểm này.

Nếu như nhất định phải nói có chỗ nào không đúng lời nói, cũng là phương pháp luyện khí thật sự là thô ráp điểm. Hần còn là lần đầu tiên nhìn thấy toàn bộ hành trình đều dùng cơ sở thủ pháp luyện khí Luyện Khí Sư.

Bất quá, nói trắng ra, phương pháp luyện khí vốn là vì luyện khí phục vụ, không ai quy định không thể dùng cơ sở thủ pháp. Mà lại, một cái Luyện Khí Sư thực lực cũng xưa nay không là thể hiện tại thủ pháp bên trên, cuối cùng nhìn vẫn là luyện chế ra đến kết quả.

Trên một điểm này, hần thua tâm phục khẩu phục.

Kim lòng không đành chờ dài một tiếng, Khấu Ngọc Sơn lễ phép đem Khiên Ti Hóa Phiến đưa về, nói ra : "Khương lão bản, thanh này Khiên Ti Hóa Phiến là ta gặp qua lớn nhất Hoàn Mỹ Tác Phẩm. Văn này đầu Khí, là ta thua."

"Khẩu sư phụ khách khí" Khương Định Sơn cười cười, "Khẩu sư phụ không hổ là trung cấp Luyện Khí Sư, phần này hàm dưỡng Khương mỗ bội phục."

"Tài nghệ không bằng người, còn có quan hệ dễ nói?" Khấu Ngọc Sơn cười khổ một tiếng. Hần cũng không biết lần này trở về nên thế nào Hưởng gia người bàn giao.

Bại bởi một cái cấp thấp Luyện Khí Sư, lời này nói ra chỉ sợ đều sẽ không có người tin.

Tùy ý theo Khương Định Sơn hàn huyên hai câu, Khấu Ngọc Sơn liền dứt khoát cáo từ rời đi. Rời đi thời điểm, hần thậm chí đều không lại nhìn Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường người liếc một chút.

Bất quá, lúc này, mọi người không phải vội vàng chúc mừng cũng là vội vàng tuyệt vọng, cũng không ai lo lắng hần.

Mặc cho Vinh Trạch ánh mắt vô ý thức đi theo Khấu Ngọc Sơn bóng lưng, Mãi hoàn toàn không nhìn thấy, mới đem ánh mắt thu hồi lại.

Tâm tình của hần phức tạp nhìn Lâm Hồng Minh liếc một chút, lập tức lại nhịn không được nhìn về phía Khương Viễn.

Lâm Hồng Minh có bao nhiêu thực lực hần biết rõ, nhắc tới sự kiện phía sau không có Khương Viễn âm thầm chỉ điểm, hần chưa dứt đối không tin.

Nhưng biết lại ra sao đâu?

Khương Viễn đã có thể thông qua Lâm Hồng Minh xuất thủ thắng được văn này đầu Khí, dùng khác phương pháp tự nhiên cũng có thể thắng, kết quả căn bản sẽ không có quan hệ khác nhau.

Nếu như quả thực là để lộ, trừ gây nên càng chấn động mạnh hơn kinh hải bên ngoài căn bản không có quan hệ ý nghĩa, thậm chí còn có thể bởi vậy đắc tội Khương Viễn. Hần hiện tại xem như thấy rõ, Khương Viễn thực lực chân chính, chỉ sợ so lúc trước hần biểu hiện ra ngoài còn còn mạnh hơn nhiều.

Mặc cho Vinh Trạch xem xét thời thế một phen, dứt khoát coi như chính mình không biết chuyện này.

Chú ý tới mặc cho Vinh Trạch ánh mắt, Khương Viễn hơi khiêu mi : "Nhâm hội trường có gì cao kiến?"

"Khương nói ít cười ta bất quá chỉ là làm cái chứng kiến, có thể có quan hệ cao kiến?" Mặc cho Vinh Trạch cúi đầu ho nhẹ một tiếng, tránh đi Khương Viễn ánh mắt, "Đã song phương đối kết quả này đều không dị nghị, vậy ta liền tuyên bố kết quả?"

"Ngài mời." Khương Viễn mỉm cười, đưa tay làm mời thủ thế.

Mặc cho Vĩnh Trạch hơi hơi trầm thấp đầu, lập tức nhấc chân đi vào giữa sân, bỗng nhiên háng giọng.

Vui mừng luyện khí đám học đồ nhất thời an tĩnh lại, mạnh dè lại kích động tâm tình, từng cái mắt lom lom nhìn mặc cho Vĩnh Trạch, chờ lấy hấn tuyên bố kết quả.

"Phía dưới, ta tuyên bố..."

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: : Hết thấy đều kết thúc

...

Nghe được mặc cho Vĩnh Trạch thanh âm, Khương Định Sơn bọn, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường người đều không hẹn mà cùng địa quay đầu nhìn sang.

"Ta tuyên bố, ván này đấu Khí, Khương thị luyện khí công xưởng chiến thắng!"

Mặc cho Vĩnh Trạch tức nghiêm mặt, rõ ràng địa tuyên bố kết quả.

Vừa dứt lời, chung quanh nhất thời bộc phát ra một trận nhiệt liệt tiếng hoan hô.

Khương Định Sơn đám người trên mặt càng là hiện ra nồng đậm vui mừng.

Liên liền Khương Viễn, cũng nhin không được câu câu khoe môi, lộ ra một vòng vui vẻ nụ cười.

Toàn bộ Khương thị luyện khí công xưởng bầu không khí, tại thời khắc này tựa hồ cũng trở nên náo nhiệt. Liên liền đỉnh đầu vẩy xuống ánh sáng mặt trời, đều tựa hồ trở nên phá lệ rực rỡ.

Trái lại Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường người, cũng đã lâm vào tuyệt vọng tâm tình bên trong, từng cái sầu mi khổ kiếm, than thở.

Đan Dương phường lão bản Tiền Trọng Hạ càng là sắc mặt trắng bệch, cơ hồ đứng không vững.

Hoa Thụy Các Lão tám Hoa Vinh Ninh càng là không chịu nổi, cho tới bây giờ còn ngồi liệt trên mặt đất, khó tiếp thu hiện thực.

Nhìn lấy bọn hấn đáng vẻ chật vật, Khương Định Sơn nụ cười trên mặt bỗng nhiên biến lớn.

Hắn chậm rãi dạo bước tiến lên, nói ra : "Hoa lão bản, Tiền lão bản, có chơi có chịu. Các ngươi có phải hay không nên thực hiện lời hứa?"

Nói lời này lúc, hai tay của hắn đọc ở sau người, mang trên mặt ba phần vui vẻ, ba phần đắc ý, lại thêm bốn phần hải lòng, đơn giản không thể càng kéo cừu hận.

Khương thị người khác cũng nhao nhao lộ ra cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ. Để cho các ngươi đến cửa khiếu khích! Để cho các ngươi không coi ai ra gì! Hiện tại bại, công xưởng muốn giải tán đi ? Nèn!

Nhìn lấy chung quanh từng trương cười trên nỗi đau của người khác vẻ mặt vui cười, nhìn nhìn lại phía sau Luyện Khí Sư nhóm biến hoá thất thường biểu lộ, Tiền Trọng Hạ sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên, lập tức lại xoát một chút trở nên trắng bệch.

"Được..." Hắn cắn chặt hàm răng, thanh âm xem như gạt ra giống như, từng chữ từng chữ khó khăn nói nói, " có chơi có chịu, ta..."

"Im miệng!"

Bỗng nhiên, Hoa Vĩnh Ninh bỗng nhiên cắt ngang hần lời nói.

"Ta không tin! Lâm Hồng Minh bắt quá là cái cấp thấp Luyện Khí Sư, thế nào khả năng luyện chế ra cực phẩm Khiên Tì Hỏa Phiến? ! Ta không tin!"

Hoa Vĩnh Ninh bỗng nhiên từ dưới đất bò dậy, vịn vịn lên mặt hết rầm lên. Lúc này hần, sớm đã không có nửa điểm công xường lão bản tư thế, đơn giản xem như cái Lưu Manh vô lại.

Nhìn lấy hần cái bộ dáng này, chung quanh cười đùa luyện khí học đồ bỗng nhiên yên tĩnh, nhao nhao lộ ra kinh ngạc kinh ngạc chỉ sắc. Liền liền Tiền Trọng Hạ đều kinh ngạc địa nhìn sang.

Khương Định Sơn đầu tiên là sững sờ, lập tức sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống : "Hoa Vĩnh Ninh! Sự thật đều tại, ngươi còn có quan hệ có thể ngại biện! Chẳng lẽ ngươi còn muốn quật nợ phải không?"

Nói lời này lúc, hần ngữ khí phá lệ sắc bén, lộ ra này một thân thâm thúy đại khí hắc sắc vậy dài sâu áo, lại lộ ra hơi có chút uy nghiêm chi khí.

Đối bình thường, bộ dáng này vừa ra, Hoa Vĩnh Ninh tuyệt đối sẽ bị hù sợ. Nhưng mà, lúc này Hoa Vĩnh Ninh rõ ràng không có tại trạng thái bình thường.

Tiếng nói vừa mới xót, Hoa Vĩnh Ninh liền bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía Khương Định Sơn.

"Là ngươi!"

Hoa Vĩnh Ninh bỗng nhiên giậm chân một cái, bành trưởng Nguyên Lực trong nhảy mắt tuôn ra, lập tức thân thể liền tựa như tia chớp vọt tới Khương Định Sơn trước mặt, tại hần xử chí không kịp đề phòng ở giữa một thanh nắm chặt hần cổ áo : "Là ngươi đúng hay không? ! Nhất định là ngươi âm thầm làm tay chân!"

Nói lời này lúc, hần biểu lộ dữ tợn, khoe mắt hiện ra một tầng quỷ dị hồng quang, nhìn tựa như là điên một dạng.

"Hoa Vĩnh Ninh, ngươi điên!"

Khương Định Sơn vịn một cái lông mày, mãnh liệt thò tay đè lại Hoa Vĩnh Ninh cánh tay, dùng lực muốn đem tay hần lột xuống.

Lâm Hồng Minh Trương Tử Diệu bọn vội vàng phun lên qua , ẩn ở Hoa Vĩnh Ninh tay chân, ý đồ đem hần kéo đi.

Nhưng mà, Hoa Vĩnh Ninh lại xem như điên một dạng, căn bản không có chú ý người ta lôi kéo, chỉ gắt gao kéo lấy Khương Định Sơn, ngón tay cơ hồ bóp tiền Khương Định Sơn trong thịt.

"Ha ha ha ! Ta công xường đều muốn không, ta còn có quan hệ có thể cố kỵ? Ta cùng ngươi liều!"

Hoa Vĩnh Ninh điên cuồng địa cười lớn, gắt gao nắm kéo Khương Định Sơn cũng là không buông tay, dùng cả tay chân hướng lấy Khương Định Sơn trên thân trên mặt chào hỏi, hình dung điên cuồng.

Lâm Hồng Minh bọn đem hết toàn lực ngăn cản, Hoa Vĩnh Ninh mang theo Nguyên Lực quyền đầu cũng không thể rơi xuống Khương Định Sơn trên thân . Bất quá, Khương Định Sơn y phục vẫn như cũ bị kéo tới một đoàn loạn, nhìn khá chật vật.

Bởi vì Hoa Vĩnh Ninh bỗng nhiên phát cuồng, hiện trường hỗn loạn tung búng. Chung quanh luyện khí học đồ nơi nào thấy qua loại tràng diện này, lại không có Luyện Khí Sư ước thúc, nhất thời đều hoảng hốt.

Thấy thế, Khương Viễn nhượng mày, bỗng nhiên trầm giọng uống đến : "Đều tránh ra cho ta!"

Thanh âm hần bên trong hỗn tạp Nguyên Lực, trong nhảy mắt ở trong viện nổ tung, trong hỗn loạn đám người bỗng nhiên yên tĩnh.

"Thiếu gia?" Lâm Hồng Minh bọn sững sờ, lập tức vô ý thức buông tay ra, tránh ra vị trí.

Phát cuồng bên trong Hoa Vĩnh Ninh rảnh rồi khe hở, vô ý thức cũng là nhất quyền, đem hết toàn lực hướng Khương Định Sơn trên mặt đánh tới. Từng đoàn từng đoàn kinh khí trong nhảy mắt trong không khí bạo tán ra.

Hoa Vĩnh Ninh tốt xấu cũng có được Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ thực lực, nếu như một quyền này thật bị hần oanh thực, Khương Định Sơn chí ít cũng là mất lệch ra mũi nghiêng, mũi máu bắn tung toé hạ tràng.

Nhưng mà, đúng lúc này, một cái khớp xương rõ ràng thủ chương bỗng nhiên hoành không xuất hiện, không chút lưu tình nhất chương bổ vào Hoa Vĩnh Ninh hậu não chước bên trên.

Tĩnh thuận đến cực hạn, ngưng luyện đến cực hạn Nguyên Lực tầng tầng lớp lớp tràn vào, phảng phất một cái trọng chùy, trong nhảy mắt đánh xơ xác Hoa Vĩnh Ninh hộ thể Nguyên Lực, oanh một chút tại trong đầu hần nổ tung tới.

Hoa Vĩnh Ninh oanh ra quyền đầu còn không có đụng phải Khương Định Sơn mặt, liền mềm nhũn rũ xuống, trên nắm tay ngưng tụ Nguyên Lực cũng

trong nháy mắt tán loạn ra.

" "

Một tiếng không nhẹ không nặng rơi xuống đất tiếng vang lên.

Hoa Vinh Ninh thân thể trượt rơi xuống đất, một thân Thanh Bào trên mặt đất tản mát ra, xen lẫn trong trong đất cát, nhìn vô cùng chật vật.

Nhìn kỹ lại, bộ ngực hần hơi có chút chập trùng, hiển nhiên cũng chưa chết. Bất quá, lấy trước đó xuất thủ vị trí cùng cường độ, coi như Hoa Vinh Ninh tỉnh lại, cũng có cực lớn khả năng biến thành ngu ngốc.

Hoa Vinh Ninh phía sau, Khương Viễn thần sắc bình thản thu tay lại, tùy ý một chân đem mặt đất thân thể đạp đến bên cạnh, liền quay người đi trở về qua.

Cả trong cả quá trình, hần biểu lộ thủy chung bình thản vô cùng, tựa như đây hết thảy chỉ là tiện tay làm, căn bản không cần thiết để vào trong lòng một dạng.

Ánh sáng mặt trời vẩy vào trên mặt hần, đem hần mặt mày câu lạc đặc phá lệ lạnh lùng thâm thúy.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trong sân lặng ngắt như tờ. Tất cả mọi người bị Khương Viễn như lời đình thủ đoạn giật mình. Một trận gió thu đao qua, không lý do mang đến mấy phần ý lạnh.

Ở đây những người này không phải luyện khí học đồ cũng là Luyện Khí Sư, từ nhỏ đã sinh hoạt tại an ổn hoàn cảnh bên trong, khá hơn chút người thậm chí ngay cả thôn trấn đều không đi ra, đừng nói nguy hiểm, liền liền đao thật thương thật chiến đấu đều không thể nào gặp qua.

Bằng không, cũng không trở thành nhìn thấy Hoa Vinh Ninh phát cuồng liền hoảng hốt.

Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường mấy cái Luyện Khí Sư vô ý thức co lại rụt cổ, vạn phần may mắn chính mình mới vừa rồi không có đi theo ồn ào.

Ngược lại là Khương thị không ít luyện khí học đồ, nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt sáng lập loè, mơ hồ lại lộ ra mấy phần sùng bái.

Khương Định Sơn chỉnh lý tốt y phục, nhìn xuống đất bên trên Hoa Vinh Ninh liếc một chút, ánh mắt còn có chút tiếc nuối: "Vốn còn muốn để hần đem Khiên Tỉ Hóa Phiến ăn hết đâu? hiện tại xem ra, chỉ sợ là không có cơ hội."

Cái này vừa nói, người chung quanh nhìn Khương Định Sơn ánh mắt nhất thời trở nên có chút quý dị. Người cũng đã dạng này, còn muốn để hần thức ăn Phiến Tử, muốn hay không như thế hung tàn?

"Khục Hoa Thụy Lâu Hoa lão bản thân thể có hơi việc gì, sợ là không thể làm tiếp người, Hoa Thụy Lâu tốt nhất tuyển một vị có thể người chủ sự ra đến."

Mặc cho Vinh Trạch một tiếng ho nhẹ, cất ngang có chút quý dị đề tài, lập tức nhìn về phía Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường người, nhắc nhở: "Dựa theo trước đó đánh cược, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường đều muốn giải tán nhập vào Khương thị, hậu tục còn có rất nhiều sự tình cần phải xử lý. Liên quan tới điểm này, liên minh hội tiến hành giám sát, hi vọng các người tự giác thực hiện."

Nghe vậy, Tiễn Trọng Hạ hít sâu một hơi, có chút đổi phé nói: "Có chơi có chịu, ta đã ký đồ ước, đương nhiên sẽ không đổi ý. Từ hôm nay sau này, Xuân Sơn trấn không còn Đan Dương phường. Đan Dương phường hiện hữu hết thảy, tất cả thuộc về Khương thị sở hữu."

Nói, hần hướng Khương Định Sơn chấp tay một cái: "Còn mời Khương lão bản... Không có, mời Đông Gia chỉ phái nhân thủ tiến hành tiếp thu."

"Tiền lão bản ngược lại là dứt khoát." Khương Định Sơn cười một tiếng, thuận tay chỉnh lý tốt y phục, đi lên trước vỗ vỗ Tiễn Trọng Hạ bả vai, nói nói, "yên tâm, lấy thực lực ngươi, đến cùng Khương thị, ta đương nhiên sẽ không bạc đãi ngươi."

"Đa tạ Đông Gia."

Tiến Trọng Hạ hơi hơi cười khổ nói.

Giải tán công xưởng, hần ban đầu cho là mình sẽ rất khó tiếp nhận, không nghĩ tới một khi quyết định, ngược lại nhẹ nhõm không ít. Liền xem như quản Khương Định Sơn gọi Đông Gia, cũng không có như vậy khó mà tiếp nhận.

Chỉ ít, Khương Định Sơn làm người hần là rõ ràng, đối với mình người từ trước đến nay phúc hậu, cũng không cần lo lắng nhà mình Luyện Khí Sư lại nhận xa lánh.

Mà lại, một khi Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường nhập vào Khương thị, Khương thị trong nháy mắt liền sẽ nhảy lên trở thành Xuân Sơn trấn lớn nhất luyện khí công xưởng, không có cái thứ hai. Đến lúc đó, hần làm Khương thị một viên, trên thực tế chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu.

Mấu chốt nhất là, Khương thị luyện khí thực lực rõ ràng không ngừng mặt ngoài hiển lộ ra những thứ này. Khương thị, nếu như có thể đạt được chỉ điểm, hần nói không chừng còn có càng tiến một bước khả năng.

Tiền Trọng Hạ ngẩng đầu nhìn Khương Định Sơn liếc một chút, tâm lý cũng không khỏi không phục khí. Khương thị có thể có hôm nay tuyệt đối không phải ngẫu nhiên.

Tiền Trọng Hạ mở miệng, hắt phía sau hai cái Luyện Khí Sư nhất thời đi tới, hướng phía Khương Định Sơn chấp tay một cái : "Gặp qua Đồng Gia."

Bọn họ vốn là chỉ là làm thuê cho Đan Dương phường Luyện Khí Sư, đối với đôi Đồng Gia cũng không có như vậy đại tâm lý chướng ngại, bởi vì biểu hiện này đến tương đương dứt khoát.

Đan Dương phường mấy cái Luyện Khí Sư vốn còn có chút do dự, thấy thế nhìn nhau, liền cũng đi tới, dứt khoát thừa nhận Khương Định Sơn Đồng Gia thân phận.

Có mặc cho Vĩnh Trạch cái này công xưởng liên minh Hội Trường ở bên cạnh nhìn lấy, chuyện này đã Thành kết cục đã định. Quay đầu đem thuê mướn khế ước thay đổi, bọn họ liền chính thức trở thành Khương thị một viên.

"Tốt! Tốt! Tốt!"

Khương Định Sơn lòng mang an lòng, khoe miệng bắt tri bắt giác hất lên, vỗ mấy người bả vai luôn miệng khen hay.

"Có các ngươi, Khương thị tương lai khẳng định hội phát triển càng ngày càng tốt! Yên tâm, đến lúc đó, ta tuyệt sẽ không quên chư vị công lao! Ha ha ha "

Tiền Trọng Hạ bọn nhìn nhau, sắc mặt thoáng có chút xấu hổ . Bất quá, có Khương Định Sơn cam đoan, trong lòng bọn họ ngược lại là an tâm không ít.

"Chúc mừng Khương lão bản lại được mấy vị Can Tương." Mặc cho Vĩnh Trạch đi tới, mang trên mặt ý cười, "Từ hôm nay từ nay về sau, Xuân Sơn trên trần liên không còn có công xưởng có thể theo Khương thị sánh vai "

Khương Định Sơn cười ha ha một tiếng, vội vàng khiêm tốn vài câu, tâm lý lại nhin không được cũng có mấy phần đắc ý.

Chờ thu nạp Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường nhân thủ, Khương thị tấn thăng Hạng 2 công xưởng ở trong tầm tay!

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: : Đấu Khí phong ba, bế quan

...

"Ai các ngươi nghe nói sao?"

Một người mặc vải xanh áo ngắn vải thô người trẻ tuổi tại một cái bàn bát tiên trước ngời xuống, nhìn lấy đến sớm đồng bạn, hạ giọng thần thần bí bí nói ra.

Hắn một đồng bạn lột một hạt Đậu phộng ném vào miệng bên trong, không có thể nào để ý địa thuận miệng nói : "Quan hệ sự tình?"

"Buổi sáng hôm nay, ta không phải nhìn thấy Đan Dương phường Tiền lão bản cùng Hoa Thụy Lâu Hoa lão bản hướng Khương thị qua sao?"

"Việc này ngươi buổi sáng cũng đã nói thế nào, nào đứng lên?"

"Nào có như thế đơn giản? Ta vừa rồi tới thời điểm, đụng phải một cái tại Khương thị làm việc bạn thân, hắn nói với ta, Khương thị cùng bọn hắn cược một ván đấu Khí, tiền đặt cược lại là Phù Văn Khẩu bản vẽ cùng hai nhà công xưởng!"

"Tê! Đánh cược a!"

Trên bàn bát tiên đồng bạn đồng thời hít một hơi lãnh khí, nhất thời liền Đậu phộng cũng không có lộn, cùng một chỗ bốn phía, mãnh liệt yêu cầu người trẻ tuổi nói tiếp.

Liền liền sát vách bàn người cũng bị đề tài này hấp dẫn chú ý lực, vô ý thức vênh tai, tự tình hội thần nghe.

Người tuổi trẻ kia thấy thế, không cưỡng nổi đắc ý đứng lên, càng là nói mặt mày hớn hở, thiên hoa loạn trụ, đem Khương thị một trận đầu Khí nói gọi là một cái thoải mái chấp trùng, kinh tâm động phách.

Bất tri bất giác, người chung quanh đều bị hấp dẫn chú ý lực, bốn phía người càng ngày càng nhiều.

"Hắc hắc kết quả các người đoán thế nào lấy?"

Thấy chung quanh người đều trừng lớn ánh mắt khẩn trương theo dõi hắn, người trẻ tuổi cố ý đón đến, chờ xâu đủ khẩu vị, mới bỗng nhiên vỗ bàn một cái, nói ra: "Cái kia thanh bạo xấu Khiên Ti Hóa Phiến lại là cực phẩm Phù Khí! Cực phẩm a! Khương thị thắng!"

Cái này vừa nói, chung quanh nhất thời một mảnh xôn xao.

Một cái cấp thấp Luyện Khí Sư luyện chế ra cực phẩm Phù Khí không nói, thế mà còn thắng nam hoàng thành đến trung cấp Luyện Khí Sư! Đây quả thực là trong chuyện thần thoại xưa mới có kiêu đoạn, quá kích thích!

Đám người kích động nghị luận âm ỉ, tiếng găm liên tiếp.

Làm một cái người vậy xem, người bình thường, bọn họ mới sẽ không quan chuyện này có hợp hay không lý. Bọn họ chỉ biết là, chuyện này với kinh bạo, với kích thích, với có thể gây nên đề tài, cái này liền đầy đủ

Liền tại bọn hắn quần tình kích động thời điểm, vị trí cạnh cửa sổ, một cái cách ăn mặc phổ thông, ném vào trong đám người đều tìm không ra đến trung niên nhân vội vàng ném mấy cái ngân thủ tệ, quay người rời đi Từ Từ Lâu.

Lại một lát nữa, kích động thảo luận trong đám người, một người trẻ tuổi lặng yên không một tiếng động thoát ly đội ngũ, từ Từ Từ Lâu hậu môn ra ngoài, Tam nguyệt hai nguyệt liền rời đi đường đi, quẹo vào sát vách đường phố một cái vải trang.

...

Ngay tại Khương thị thắng đầu Khí, Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường sắp giải tán tin tức tại Xuân Sơn trên trần truyền xôn xao thời điểm, vừa dẫn đội từ Độc Vụ đầm lầy trở về Lý Tuấn phong cũng nhận được tin tức, vội vàng về Khương gia.

"Lão gia, thiếu gia, tiểu thư."

Lý Tuấn Phong một thân Chiến Khải, vội vàng vượt qua cánh cửa đi tới.

Khương Viễn ngược mắt quét hắn liếc một chút.

Coi như đã nửa mặt qua cũng đối qua y phục, Lý Tuấn Phong trên thân như cũ mang theo dày đặc huyết khí, trên mặt cũng lộ ra mấy phần mỏi mệt. Rất rõ ràng, hắn khẳng định là vừa lượt chiến đấu đoàn liền chạy tới.

Đi qua một tháng ma luyện, Lý Tuấn Phong ánh mắt càng sắc bén, giữa lông mày cũng dần dần nhiều một tia uy nghiêm, một thân chiến ý lại cũng không có bởi vì việc vất vả mà mất nhẹ khí, ngược lại bị đánh mài địa càng thêm tinh thuần.

Này một thân tu vi, cũng càng thêm vững chắc cẩn trọng, đoán chừng lại không lâu nữa, liền có thể đạt tới Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong. Đến lúc đó, viên kia ngưng tụ tập đan liền có thể phát huy được tác dụng

Khương Viễn khóe môi hơi cười, mắt lướt qua vẻ hài lòng.

"Tuấn phong, người cái này vừa từ bên ngoài trở về, thế nào không có nghỉ ngơi thật tốt, vội vã chạy tới làm quan hệ?" Khương Định Sơn tiện tay ngăn lại Lý Tuấn Phong hành lễ động tác, cười hỏi.

"Ta nghe nói công xưởng bên này có người khiếu khích, liền muốn tới nhìn xem. Nhìn có hay không ta có thể giúp đỡ bạn bị địa phương."

"Ha ha người hữu tâm. Bất quá công xưởng sự tình đã giải quyết. Tiếp xuống cũng chính là tiếp thu một chút Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường trước kia nhân thủ cùng tư nguyên, ra không có quan hệ nhiều loạn."

Khương Định Sơn tâm tình rất tốt, trên mặt thủy chung treo nụ cười.

"Còn nói sao như thế đại sự, ta thế mà liền không có chút nào biết. Ta đây là nữ nhi ruột thịt đâu?"

Khương Linh chống đỡ cái cằm, tức giận trắng nhà mình lão cha liếc một chút, ánh mắt u oán.

Nàng bình thường đều là một bộ trầm ổn già dặn bộ dáng, hiện nay đã đến bày làm ra một bộ tiểu nữ nhi nhà u oán mặt, có thể thấy được thật sự là bị

phiền muộn đến cùng.

Khương Định Sơn lúng túng sờ mũi một cái, vội vàng giải thích : "Đây không phải chuyện đột nhiên xảy ra sao? Sau này có việc ta nhất định lập tức phải người thông tri người, ta cam đoan."

Khương Định Sơn một mặt thành khẩn, còn kém chi thiên thể, nói hết lời, hồng nửa ngày, Khương Linh mới lần nữa lộ vẻ mặt vui cười.

Khương Viễn ở bên cạnh nhìn lấy, nhìn không được hé miệng cười trộm.

Lý Tuấn Phong yên lặng nghiêng đầu sang chỗ khác, làm bộ chính mình quan hệ cũng không thấy, quan hệ đều không nghe thấy.

Chờ phụ thân cùng tỷ tỷ nào xong khó chịu, Khương Viễn hướng Lý Tuấn Phong vẫy tay : "Người chuyện này đến vừa vặn, ta vừa vặn có chuyện muốn nói."

"Thiếu gia ngài có quan hệ phân phó?" Lý Tuấn Phong dựa đi tới hai bước, thần sắc cung kính.

"Ta hai ngày này liền muốn bế quan, tiếp đó, chiến đoàn sự tình liền toàn bộ nhờ người nhìn chăm chăm. Có quan hệ sự tình không quyết định chắc chắn được, liền theo phụ thân thương lượng."

"Vâng, thiếu gia." Lý Tuấn Phong khom người đáp ứng.

"A? Tiểu Viễn người muốn bế quan sao? Trước đó thế nào không có đã nghe người nói?" Khương Định Sơn bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, biểu lộ kinh ngạc.

Khương Linh cũng kinh ngạc ngẩng đầu.

Khương Viễn hướng bọn họ cười cười : "Ta cũng là vừa làm quyết định. Ta thực lực bây giờ, dù sao vẫn là quá yếu "

Tuy nhiên hẳn trước đó không lâu mới tấn thăng Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ. Có thể Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, tại Xuân Sơn trên trán có lẽ còn tính là cái nhân vật, nhưng thả đi ra bên ngoài, thực tình không tính quan hệ.

Theo công xưởng cùng chiến đoàn thực lực càng ngày càng mạnh, đi ra Xuân Sơn trấn là sớm muộn sự tình, hẳn nhất định phải chuẩn bị sớm.

Hiện nay công xưởng cùng chiến đoàn đều đã đi trên quỹ đạo, tạm thời không cần đến hẳn quan tâm, vừa vặn mượn cơ hội đem thực lực nâng lên mới là đúng lý. Bằng không, luyện cái Khí đều phải lo lắng Nguyên Lực không đủ, thực sự quá phiền lòng.

"Đổi " Khương Viễn nhớ tới một sự kiện, từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một trương quyền trục đưa cho Khương Định Sơn, "Phụ thân, những tài liệu này người nhìn lấy giúp ta thu một chút, có thể thu đến cùng bao nhiêu là bao nhiêu."

Khương Định Sơn thuận tay đem quyền trục mở ra xem, biểu lộ cũng là sửng sờ : "Lửa lựu thạch, sợi tơ huyền Thuyết Trúc, Ngũ Sắc Thổ..."

Hắn giương mắt nhìn Khương Viễn liếc một chút, ánh mắt hơi nghi hoặc một chút, nhưng cũng không có hỏi, thuận tay liền đem quyền trục thu vào trong nhẫn chứa đồ, nói ra : "Yên tâm, ta hội nhìn lấy thu. Người an tâm bế quan chính là."

Khương Viễn nhìn lấy phụ thân, ánh mắt bất tri bất giác nhu hòa mấy phần, khóe miệng cũng chậm chậm hát lên.

Lý Tuấn Phong đứng ở bên cạnh, thân hình không nhúc nhích tí nào, ánh mắt lại hơi hơi lóe lên, lướt qua một vòng về suy tư.

Đều là tài liệu quý giá, hỏi cũng không hỏi một tiếng liền đáp ứng, lão gia đối thiếu gia cũng thật sự là không lời nói.

Vừa vặn, bên trong có chút tài liệu là có thể tại dã ngoại thu tập được, hẳn có thể mượn mang đoàn ra ngoài huấn luyện thời cơ giúp thiếu gia lưu ý một chút, có thể thu tập hợp bao nhiêu là bao nhiêu. Dù sao, chính mình thu thập dù sao cũng so ở bên ngoài thu mua có lời.

Lý Tuấn Phong nháy mắt mấy cái, tâm lý đã có quyết định.

Lại đàm một hồi, Khương Viễn liền cáo từ rời đi phụ thân thư phòng, trở lại chính mình viện tử.

Hắn trong viện có chuyên môn tu luyện dùng tinh thất, chỉ bất quá trước kia một mực ở vào để đó không dùng trạng thái. Tại Khương Viễn phân phó hạ bất quá nửa ngày thời gian, tinh thất liền bị thu thập ra đến.

Đi đến tinh thất trước, đang chuẩn bị đẩy cửa đi vào, Khương Viễn cước bộ chợt đón đến.

Đây là một gian dùng đá xanh lỳ Thành phòng đơn, không có lò loét hoa văn, cũng không có bất kỳ cái gì dư thừa tạo hình, nhìn qua dị thường mộc mạc ngăn gọn.

Bất quá, đây chỉ là mặt ngoài.

Bằng Khương Viễn nhãn lực, cơ hồ liếc thấy mặc tinh thất mộc mạc bề ngoài dưới ẩn tàng huyền cơ. Cái này tinh thất rõ ràng bố trí cấm chế, hơn nữa

còn không ít.

Môn, mặt tường, trong tinh thất bộ, thậm chí cả nóc nhà, đều mang theo cảm chế, có thể nói là toàn phương vị Vô Từ giác.

Không cần phải nói, đây nhất định là phụ thân mời người bố trí.

Đừng nhìn Khương Viễn bố trí lên cảm chế đến giống như rất dễ dàng, nhưng hắn không bình thường rõ ràng, Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ bên trong, hiểu cảm chế người trên thực tế không bình thường hiếm thấy. Đối với tuyệt đại bộ phận tu sĩ lai nói, cảm chế đều quá phức tạp, chính mình tu luyện cũng không kịp, người nào có lòng dạ thanh thần nghiên cứu cái này?

Căn này tinh thất bên trên bố trí cảm chế tuy nhiên thẳng, nhưng chính thể lấy xuống, đoán chừng cũng phải tốn bên trên gần ngàn Kim thủ. Lấy nhà bọn hắn lúc trước tài lực, đây tuyệt đối là một khoản không nhỏ chi tiêu.

Phụ thân vì để hắn có cái tốt tu luyện hoàn cảnh, cũng coi là nhọc lòng.

Đáng tiếc, đời trước hắn, căn bản là không có cảm nhận được phụ thân dụng tâm lương khổ, căn này tinh thất cơ hồ liền không có chánh thức bắt đầu dùng qua. Hắn thậm chí cũng không biết căn này tinh thất còn bố trí cảm chế.

Khương Viễn cười khổ, đời trước hắn quả nhiên là cái lẩn lộn sổ sách, uổng phí hết phụ thân nỗi khổ tâm

Lắc đầu, Khương Viễn đề xuống suy tư trong lòng, đẩy cửa ra đi vào.

Trong tinh thất trụ lù, trừ một cái bò đoàn bên ngoài, không có bất kỳ cái gì dư thừa đồ vật.

Về phân bố đoàn kia, hắn hơi nhìn lướt, liền nhận ra đó là Bàn Tỉ hàng mây tre lá dệt thành Bò Đoàn, có rất nhỏ Tự Nguyên hiệu quả, giá trị chỉ ít hai trăm Kim thủ. Cái này một cái bò đoàn giá trị, liền trên đỉnh một kiện chất lượng tốt Phù Khí, bình thường tu sĩ tích lũy hai ba năm tiền đều chưa mua được

Hắn nhìn không được lần nữa thờ dài.

Tiện tay tại trong tinh thất bố trí xuống một cái khác Tầng Cảm Chế, Khương Viễn tại bò đoàn bên trên khoanh chân ngồi xuống, suy tư trong lòng một chút xiu lắng đọng, rất nhanh liền tiến vào trạng thái tu luyện.

Phụ thân tâm ý nhớ kỹ liền tốt, hiện tại trọng yếu nhất, còn là tu luyện.

Tại Khương Viễn khống chế hạ từng tia từng sợi Nguyên Lực từ dưới đan điền bên trong rò rỉ mà ra, dọc theo 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》 mạch lạc bắt đầu vận chuyển.

Trong không khí nguyên khí nhận hấp dẫn, trong nháy mắt chen chúc mà đến, tranh tiên sợ hậu mà tràn vào trong cơ thể hắn.

Đây là Khương Viễn lần thứ nhất hoàn toàn buông ra tới tu luyện, hiệu quả là kinh người.

Tiên Kinh hấp thu luyện hóa nguyên khí tốc độ vốn là Viễn nhanh hơn Phổ Thông Công Pháp, tại Khương Viễn toàn lực vận chuyển phía dưới, mỗi thời mỗi khắc hấp thu nguyên khí đều là phổ thông tu sĩ gấp mười lần, thậm chí gấp mấy chục lần. Tốc độ này, đơn giản phát rõ!

Muốn đời người bình thường, như thế hấp thu nguyên khí, khẳng định không kịp tiêu hóa, một cái không tốt liền sẽ tạo thành kinh mạch hỗn loạn, thậm chí có thể sẽ tổn thương kinh mạch.

Có thể hết lần này tới lần khác, Khương Viễn cũng không phải là người bình thường.

Hạn chế tuyệt đại bộ phận tu sĩ tu hành tốc độ luyện hóa nguyên khí quá trình, với hắn mà nói căn bản cũng không tính toán là vấn đề.

Phải biết, đời trước, hắn đương đạo tôn thời điểm, này hấp thu nguyên khí tốc độ mới gọi nhanh, một khi vận chuyển lên công pháp Lai vậy liền theo nuốt chừng biến hút một dạng, một cái hô hấp ở giữa là có thể đem một cả toà sơn mạch nguyên khí thôn phệ trống không.

Thói quen loại kia tầng thứ tu luyện, trở lại nhìn Ngưng Nguyên cảnh tu luyện, cái kia thật liền theo con nít ranh một dạng, đơn giản đến cùng không thể lại đơn giản.

Dù là hắn đem hấp thu nguyên khí tốc độ nâng lên nhanh nhất, lấy hắn lực khống chế, cũng căn bản không có cảm giác đến cùng nửa điểm áp lực.

Khương Viễn thể nội, Nguyên Lực vận chuyển vẫn như cũ thông thuận tự nhiên, không có nửa điểm trì trệ, lượng lớn nguyên khí vừa mới tuôn ra nhập thể nội, liền bị như thiểm điện tiêu hóa không còn, thói luyện thành tinh Thuần Nguyên lực tụ hợp vào kinh mạch.

Bất quá Mấy tức công phu, toàn bộ trong tinh thất nguyên khí liền bị rút ra hút không còn, tinh thất bên ngoài nguyên khí bắt đầu tự động tụ đến. Tại không có người phát giác thời điểm, một cái nguyên khí vòng xoáy chậm bắt đầu chậm rãi thành hình, cũng hướng về càng phạm vi lớn một chút xiu khuếch tán.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: : Chiến đoàn chiêu tân

...

Theo nguyên khí vòng xoáy hình thành, thân ở vòng xoáy trung tâm Khương Viễn bên ngoài cơ thể nguyên khí càng lúc càng nồng nặc, hấp thu nguyên khí hiệu suất cũng biến thành càng ngày càng cao.

Kinh mạch phảng phất ngâm tại trong nước ấm, nhiệt độ và ẩm áp vô thanh vô tức khuếch tán toàn thân, mang đến trận trận rất nhỏ cảm giác tê dại, thoải mái dễ chịu mà thoải đáng.

Cảm giác này, tựa như là uống vào một bình hâm rượu, say nhưng muốn say

Đắm chìm trong dạng này thoải mái dễ chịu cảm giác bên trong, Khương Viễn thân thể trong lúc vô tình liền đạt được thói luyện cường hóa, theo tu vi đề bạt, trong thân thể bắt thịt cốt cách, ngũ tạng lục phủ, cũng tại một chút xú địa tăng cường.

Khương Viễn tâm thần một chút xú lắng đọng xuống, rất nhanh liền tiến vào cấp độ sâu trong nhập định.

Bất tri bất giác, hần dưới đan điền nội khí xoáy liền nhanh chóng lớn mạnh, khí tức dần dần trở nên càng ngày càng mạnh.

...

Tu hành không tuế nguyệt, bất tri bất giác, Khương Viễn bế quan đã nửa tháng.

Một ngày này, Kinh Thiên Chiến Đoàn bỗng nhiên dán ra chiêu tân bảng cáo thị.

Từ khi Sơn Ưng Chiến Đoàn đổi chủ, Kinh Thiên Chiến Đoàn hoành không xuất thế đến nay, cái này còn là lần đầu tiên công khai chiêu tân người, tin tức vừa ra, nhất thời tại Xuân Sơn trên trần gây nên sóng to gió lớn.

Tĩnh Tu là một cái Tân Tu, năm nay hai mươi tuổi, đã khi bốn năm chiến tu.

Nghe được tin tức này thời điểm, hần cũng không có giống hần Tân Tu một dạng kích động, thậm chí căn bản không có qua chiến đoàn báo danh.

Một ngày này, hần vẫn như cũ theo thường ngày, tại chính mình trong viện luyện tập chiến kỹ.

"Tĩnh Tu!"

Môn một tiếng bị người từ bên ngoài bạo lực đẩy ra, một cái mặt chữ điền thanh niên từ ngoài cửa xông tới, sốt ruột địa lôi kéo hần đi ra ngoài cửa, miệng bên trong còn đang không ngừng mà lải nhải : "Đều lúc này, người thế nào còn ở lại chỗ này? Báo danh lập tức liền kết thúc, lại không báo danh liền không kịp!"

"Cao Tĩnh." Tĩnh Tu bắt đầu dĩ tránh ra tay hần, "Ta khi Tân Tu khi hào hảo, tại sao phải tìm một đám người để ý tới lấy chính mình? Người cũng không phải không biết những cái được gọi là chiến đoàn là thế nào chuyện "

Nói, hần quay người liền muốn đi trở về.

"Khác a "

Không đợi Tĩnh Tu xoay người, mặt chữ điền thanh niên liền vội vàng níu lại hần : "Lần này thật không giống nhau. Ta có người bằng hữu cũng là Kinh Thiên Chiến Đoàn người, hần đã nói với ta Kinh Thiên Chiến Đoàn tình huống, chắc chắn sẽ không sai. Người liền tin ta một lần được hay không?"

Tĩnh Tu nhú nhú mày, hơi do dự một chút : "Người nắm chắc được bao nhiêu phần?"

"Vượt qua cửa thành!"

"Được, vậy liền thử một chút."

Tinh Tu không phải không quả quyết người, đã hạ quyết định, lập tức liền về viện tử thu thập xong đồ vật, theo cao Tinh cùng đi chiến đoàn báo danh.

Rất nhanh, liền đến chính thức chiêu tân thời gian.

"Tinh Tu, hai mươi tuổi, một năm trước tấn thăng Nguyên cảnh trung kỳ?"

Cửa thủ vệ một mặt nghiêm túc địa tiếp nhận Tinh Tu trong tay dây số bài, rất nhanh tại danh sách bên trên tìm tới Tinh Tu tên, khiêu mi liếc hẩn một cái.

Tinh Tu gật đầu : "Đúng."

"Người bị phân tại Tổ A, vào cửa tay trái Cái thứ nhất một cái viện, chớ đi sai. Bên trong hội có người chuyên kiểm nghiệm Cốt Linh cùng tu vi, lừa gạt ... Ở chỗ này có thể không làm được. Tốt, đi vào đi "

Thủ vệ tùy ý phát phát tay, liền để Tinh Tu đi vào, rồi mới tiếp nhận phía sau một cái Tấn Tu dây số bài, lần nữa công việc lu bù lên.

Tinh Tu có chút ngoài ý muốn nhìn thủ vệ kia liếc một chút.

Như thế gọn gàng phong cách, tựa hồ... Cái này chiến đoàn thật không giống nhau lắm.

Vừa vào cửa, một mảnh nồng lực bóng cây liền đập vào mi mắt. Lập tức cũng đã nhập cuối mùa thu, thường xanh loại cây vẫn như cũ tản ra tươi mát Lục Ý, khiến lòng người bỗng dưng thư sướng mấy phần.

Lúc này, một đội người mặc chế thức chiến giáp chiến tu vừa vận từ hẩn bên người đi qua, từng cái nhìn không chớp mắt, tựa như căn bản không thấy được hẩn.

Bọn họ một tay án lấy bên hông Chiến Dao, biểu lộ nghiêm túc, thần sắc cảnh giác, một thân huyết sát chi khí, xem xét liền biết là thân kinh bách chiến chiến tu tinh anh.

Tinh Tu bước chân dừng lại, tâm lý không bình thường ngoài ý muốn.

Dạng này đội ngũ, so với quân đội cũng không kém quan hệ, đơn giản không giống như là chiến đoàn có thể huấn luyện ra. Trước kia Sơn Ứng Chiến Đoàn cũng không phải loại phong cách này, không phải nói Kinh Thiên Chiến Đoàn tiếp nhận Sơn Ứng Chiến Đoàn mới nửa tháng sao?

Trong lòng của hẩn hồ nghi, lại bất tri bất giác đối Kinh Thiên Chiến Đoàn sinh ra mấy cái phần mong đợi, liền cước bộ đều nhanh mấy phần.

Tiến viện tử, Tinh Tu ngoài ý muốn phát hiện, bị phân đến trong viện tử này người chừng hai ba mươi cái, tựa hồ cũng là Thiên Phú Tư Chất tương đối tốt, niên kỷ cũng đều cùng hẩn không sai biệt lắm.

Một canh giờ sau.

Đi qua một phen thăm liệ chém giết, hẩn từ nơi này sao đánh nữa tu bên trong trở hết tài năng, theo hai người khác cùng một chỗ đạt được lưu tại Kinh Thiên Chiến Đoàn tư cách.

Tiện tay biến mất trên mặt vết máu, Tinh Tu nghiêng đầu mắt nhìn bên kia lọt vào đào thái, mặt mũi tràn đầy không cam lòng Tấn Tu, nhìn nhìn lại bên người hai vị một thân huyết khí, toàn thân chiến ý lăm lăm tương lai đồng bạn, bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác kỳ diệu.

Tựa hồ, từ giờ khắc này bắt đầu, hai bên người vận mệnh liền đi bên trên hai loại hoàn toàn khác biệt quỹ đạo.

"Tinh Tu! Tinh Tu! Nơi này!"

Vừa đi ra viện tử, cao Tinh thật hưng phấn địa từ trong đám người gạt ra, một chút bỏ nhào vào Tinh Tu bên người.

"Ta liền biết ngươi nhất định có thể giết ra tới." Cao Tinh trên quần áo còn dính lấy vết máu, trên thân còn có không ít vết thương, thần sắc nhưng như cũ kích động không thôi, "Ngươi biết không? Ta viện kia bên trong năm mươi, sáu mươi người, cuối cùng nhất chỉ có một phần mười thông qua tuyển bạt! Ta kém một chút liền bị đào thải, vừa rồi đều nhanh khăn trương chết!"

"Ừm." Tinh Tu cẩn thận nghe xong, gật gật đầu liền hướng chung quanh nhìn lại.

Nhìn công trình bố trí, nơi này hẩn là chiến đoàn nội bộ sân huấn luyện. Chung quanh tụ tập nhân tình hướng nhìn đều cùng hẩn cùng cao Tinh không sai biệt lắm, rõ ràng cũng là một đường tư giết tới.

Để hẩn kinh ngạc là, bên trong mấy cái hẩn nhận biết chiến tu, rõ ràng trên thân một thân chặt vật, lại chẳng biết tại sao tinh thần toả sáng, ánh mắt ánh sáng sáng láng, Tinh Khí Thân nhìn tựa hồ như trước kia có rõ ràng khác biệt.

Từ tư chất gần, cùng cấp bậc, cùng tuổi đoạn người bên trong trở hết tài năng, tựa hồ khiến cái này chiến tu trong lúc vô tình phát sinh một số thuế biến.

Hắn thậm chí nhìn thấy một cái chiến tu bùng mở đường lỗ hồng lớn, vết máu đang không ngừng chảy ra, trên mặt nhưng như cũ mang theo kiêu ngạo tự tin thần thái. Kiểu vẻ mặt kia, tựa như là đi qua thói luyện Khai Phong bình khí, từ Nội ra Ngoại tản ra sắc bén quang mang.

Nhìn lấy đây hết thấy, Tinh Tu như có điều suy nghĩ.

"Yên tĩnh!"

Một tiếng quát lớn bỗng nhiên từ trên sân huấn luyện vang lên.

Vừa dứt lời, một cổ để cho người ta ngạt thở khủng bố uy áp liền đổ xuống đầu, trong nháy mắt đem tất cả mọi người bao phủ ở trong. Mọi người cùng Tề cứng đờ, trong nháy mắt ngấm miệng lại.

Trong nháy mắt, trong sân huấn luyện liền lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, an tĩnh làm cho người giật sợ.

Ngưng Nguyên đình phong!

Tinh Tu bỗng nhiên quay đầu, lúc này mới chú ý tới, trong sân huấn luyện không biết thời điểm nào xuất hiện một người.

Người này một thân Âm Ngân Chiến Khái, thân hình thẳng tắp như tùng, ánh mắt mang theo bức người Duệ Ý, cả người tựa như một thanh Khai Phong bảo kiếm, liền mỗi một cái lỗ chân lông bên trong đều giống như đang phát tán ra sắc bén chiến ý.

Cái loại cảm giác này, thật giống như người này bản thân liền là một kiện bình khí hình người, sắc bén đến cực hạn, cũng nguy hiểm đến cực hạn.

Tinh Tu đồng tử co rút lại, vô ý thức đè lại bên hông dao găm, không tự chủ được tiến vào tình trạng báo động.

"Được... Thật đáng sợ, ta lạnh lùng đều dựng lên..." Cao Tinh sắc mặt trắng bệch, âm thanh run rẩy hướng Tinh Tu truyền âm.

Tinh Tu khẽ gật đầu, ánh mắt lại như cũ gấp nhìn chăm chú ở này trên thân người.

"Ta là Kinh Thiên Chiến Đoàn đoàn trưởng, Lý Tuấn Phong. Từ hôm nay trở đi, các ngươi để cho ta tự mình huấn luyện, thẳng đến các ngươi huấn luyện hợp cách, trở thành chính thức đoàn viên."

Lý Tuấn Phong đứng tựa vào kiếm, sắc bén ánh mắt từ trên mặt tất cả mọi người chậm rãi quét qua.

"Hôm nay, là ta dạy cho các ngươi khóa thứ nhất, các ngươi nhất định phải một mực nhớ kỹ. Kinh Thiên Chiến Đoàn thành viên thứ nhất Quy Tắc, một khi, quyết không cho phép phản bội. Bất luận cái gì phản bội hành vi, một khi thẩm tra... Giết không tha! !"

Cuối cùng nhất ba chữ, hắn nói sát khí bốn phía, tựa như một khóa bom, trong đám người ầm vang nổ tung.

"Hoa "

Đám người nhất thời ồn ào đứng lên, nhao nhao lộ ra thật không thể tin thần sắc.

Chiến đoàn là thuê mướn tính chất, từ trình độ nào đó lai nói thuộc về tới lui tự do. Loại quy củ này, đơn giản không thể nói lý!

Trong đám người, có mấy cái chiến tu sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch một mảnh.

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng vang lên, Lý Tuấn Phong đối xử lạnh nhạt xem bọn hắn liếc một chút : "Không nguyện ý tiếp nhận, hiện tại liền có thể rời đi . Bất quá, một khi rời đi, sau này liền không còn có Kinh Thiên Chiến Đoàn thời cơ. Cho nên, các ngươi tốt nhất suy nghĩ kỹ càng, lại làm ra lựa chọn."

Cái này vừa nói, mấy cái sắc mặt trắng bệch chiến tu lúc này không chút do dự quay đầu rời đi.

Bọn họ sau đó, lục tục ngo ngoe lại có mấy cái chiến tu rời đi.

"Tinh Tu, chúng ta làm sao đây?" Cao Tinh lặng lẽ giật nhẹ Tinh Tu tay áo, nhỏ giọng hỏi.

"Ngươi bằng hữu kia không có đã nói với ngươi tình huống này?"

"Giống như..." Cao Tinh nhíu lại mặt bắt đầu nhớ lại.

Tinh Tu nguyệt hấn một cái.

Cao Tinh có chút ủy khuất : "Hắn nói Kinh Thiên Chiến Đoàn quy củ Nghiêm, nội bộ tin tức không cho phép ngoại truyền, hắn không thể nói quá nhiều. Nhưng hắn nói, bất kể là ai, chỉ cần tiến chiến đoàn, liền tuyệt đối sẽ không hối hận."

"Vậy liền lưu lại." Tinh Tu ánh mắt tinh táo, "Thành tín thủ tín, trung với đồng đội, vốn là chiến đoàn tôn chỉ, người quên sao? Chỉ có lòng dạ khó lường người, mới sẽ cảm thấy yêu cầu này quá phận."

"A? Đúng nga " cao Tinh nháy mắt mấy cái, bỗng nhiên kịp phản ứng.

Trên thực tế, mặc kệ quan hệ thế lực, đối Kẻ phản bội đãi ngộ đều như thế, chỉ là Kinh Thiên Chiến Đoàn trực tiếp phóng tới bên ngoài nói, mới nghe dọa người. Dù sao hẳn lại không có phản bội tâm tư, có quan hệ nhưng lo lắng?

Đúng lúc này, Lý Tuấn Phong thanh âm vang lên lần nữa Lai hai người vô ý thức im lặng, tập trung tinh thần nghe.

"Xem ra các người đều đã làm ra lựa chọn."

Lý Tuấn Phong có chút dừng lại, bên miệng bỗng nhiên lướt qua một tia thanh cười yếu ớt ý : "Phía dưới, ta tuyên bố chuyện thứ hai. Mỗi một nhóm Tiếp theo Quân Dự Bị thành viên, trước hết nhất huấn luyện đạt tiêu chuẩn ba, đem có cơ hội ưu tiên học tập chiến đoàn nội bộ trung giai công pháp."

"Quan hệ? !"

Tinh Tu biểu tình ngưng trọng, mãnh liệt lộ ra kinh sợ.

"Tinh, Tinh Tu, trung giai công pháp! Hẳn gọi là trung giai công pháp!" Cao Tinh bỗng nhiên nắm lấy Tinh Tu cánh tay, trên mặt đỏ bừng lên, biểu lộ gần như ngốc trẻ.

"Ta nghe được."

Tinh Tu gắt gao nhìn chằm chằm Lý Tuấn Phong mặt, mới vừa rồi còn có thể giữ vững tinh táo trong mắt, giờ phút này lại lộ ra nóng rực quang mang.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: : Khương Ký

...

Trung giai công pháp ba chữ, tựa như là một đạo tiếng sấm, cơ hồ đem tất cả mọi người chấn động mộng.

Không chỉ có Tinh Tu cùng Cao Tinh, chung quanh hẳn chiến tu , đồng dạng lâm vào phần khởi tâm tình bên trong, tiếng kinh hô liên tiếp, cơ hồ có thể đem toàn bộ trong sân huấn luyện đều bao phủ.

Tấn Tu thiếu nhất là cái gì?

Không có chính là, không phải tài liệu, mà chính là công pháp!

Linh thạch cùng tài liệu đều có thể chậm rãi góp nhặt, có thể một bộ tốt công pháp, lại thường thường có tiền cũng mua không được.

Có thể Kinh Thiên Chiến Đoàn một giới chiến đoàn, thế mà có thể xuất ra một bộ trung giai công pháp cung cấp đoàn viên tu luyện!

Lúc này, Tinh Tu rốt cuộc minh bạch, tại sao Cao Tinh bằng hữu hội như vậy nói.

Quy củ nghiêm cần, có thực lực có thủ đoạn có tư nguyên, thậm chí còn có một bộ trung giai công pháp áp trực, dạng này chiến đoàn, xác thực chỉ cần liền tuyệt đối sẽ không hối hận!

Cũng khó trách Kinh Thiên Chiến Đoàn sàng chọn tiêu chuẩn biết cái này sao nghiêm ngặt.

Mà lại, Tinh Tu bèn nhảy phát giác được, Lý Tuấn Phong mới vừa nói là "Ưu tiên" tu luyện. Nói một cách khác, cho dù trong huấn luyện không có lấy đến cùng Top 3 thành tích, chính thức chiến đoàn sau đó, còn sẽ có khác trong tu luyện giải công pháp thời cơ.

"May mắn ta vừa rồi chịu đựng lập trường không hề động dao động. Ta bỗng nhiên có chút đồng tình vừa mới rời khỏi những người kia. Bọn họ nếu là biết mình bỏ lỡ quan hệ, khẳng định hội diện mất ! Hắc hắc hắc "

Ngay từ đầu hưng phấn qua hậu, Cao Tinh bỗng nhiên lộ ra cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ.

Tinh Tu cũng không nhìn được câu câu khoe miệng, lộ ra một tia nhỏ bé không thể nhận ra ý cười.

Xác thực. Các loại tin tức truyền đi, trước đó rồi đi người tuyệt đối sẽ hối hận chết

Hắn cơ hồ có thể khẳng định, đoàn trưởng căn bản chính là cố ý. Trước dùng nhìn như tàn khốc quy củ hoảng sợ đi một nhóm tâm lý có quý, lại dùng trung giai công pháp đem bọn hắn kéo lại, lưu lại những người này, chín thành chín cũng sẽ không lại sinh ra dị tâm, cuối cùng nhất bất tri bất giác biến thành chiến đoàn tử trung.

Nhưng gặp Quý là, dù là biết rõ đây là đoàn trưởng thủ đoạn, hắn vẫn là hội nhìn không được hướng bên trong nhảy

"Nói cho ta biết, các ngươi có muốn học hay không tập trung giai công pháp? Có muốn học hay không tập cao cấp chiến kỹ?"

Lý Tuấn Phong khoe môi hơi câu, thanh âm bên trong mang theo mê hoặc ý vị.

Kích động Quân Dự Bị các thành viên thông suốt yên tĩnh, lập tức bỗng nhiên bộc phát ra một trận cao thấp không đều hò hét : "Muốn!"

"To hơn một tí!"

"Muốn!"

Lần này, mọi người cùng Tề gào thét lên tiếng, liên liền Tinh Tu loại tính cách này tinh táo người cũng bị không khí này cảm nhiễm, bất tri bất giác hô lên tới.

Cự đại tiếng gầm khuếch tán mà ra, sân huấn luyện chung quanh Thụ đều bị chấn động đến hơi hơi lay động.

"Tốt!"

Lý Tuấn Phong một tiếng gào to, ánh mắt run lên, ngút trời chiến ý trong nháy mắt thấu thể mà ra, trực kích vân thiên.

"Từ ngày mai trở đi, huấn luyện liền chính thức bắt đầu. Đã muốn học, liền cho ta trong huấn luyện xuất ra hai trăm phần trăm khí lực Đến, đi đoạt này ba vị trước đưa!"

"Nhớ kỹ, chỉ có so người khác càng nỗ lực, ngươi mới có cơ hội!"

...

Lý Tuấn Phong tại chiến đoàn vội vàng tuyển nhận cùng huấn luyện tân nhân, Khương thị công xưởng bên này cũng không có nhân rồi.

Tại tiếp nhận Hoa Thụy Lâu cùng Đan Dương phường nhân thủ, cũng hoàn thành chính hợp sau đó, Khương thị công xưởng liền nhất cử trở thành Xuân Sơn trấn một nhà duy nhất đại hình công xưởng, cũng cấp tốc bùng phát triển đứng lên.

Trong lúc đó, bởi vì trấn cùng trấn ở giữa thường có Tấn Tu tới lui, ngẫu nhiên còn sẽ có chiến đoàn đi qua, Phù Văn Khẩu tồn tại cũng dần dần bị truyền đi. Tựa như một cục đá đầu quân vào trong nước, tầng tầng gợn sóng dần dần nhộn nhạo lên.

Đi qua nửa tháng lên men áp ủ, hiện nay, Khương thị đám khách hàng thể sớm đã không chỉ có cực hạn tại Xuân Sơn trấn bản thân chiến tu.

Cơ hồ mỗi ngày, đều sẽ có chiến tu cố ý từ khác thôn trấn chạy tới mua sắm Phù Văn Khẩu, có đôi khi, thậm chí còn có thể có chiến đoàn tới dưới đơn đặt hàng, Khương thị sinh ý có thể nói là phát triển không ngừng.

Bất tri bất giác, Khương thị luyện khí công xưởng sức ảnh hưởng đã kinh biến đến mức càng lúc càng lớn.

Cũng là dưới loại tình huống này, Khương Định Sơn rốt cục quyết định, tại nam hoàng thành bàn kế tiếp cửa hàng, chuẩn bị mở một nhà cửa hàng, chuyên môn đối ngoại bán ra Khương thị sản xuất Phù Khí.

Căn này cửa hàng tên, được mệnh danh là "Khương Ký" .

Một ngày này, chính là Khương Ký khai trương thời gian.

" ba "

"ba "

Thanh thủy tiếng pháo nổ hoàn toàn toàn bộ mặt đường, nhẹ nhàng hữu lực tiết tấu, tựa hồ cho vốn là huyền não đường đi tăng thêm mấy phần sức sống, lộ ra càng thêm náo nhiệt lên.

Gay mũi mũi khói thuốc súng dần dần tại trên đường phố tràn ngập ra.

Xuyên thấu qua lầu hai cửa sổ nhìn xuống dưới, đồ tươi mảnh vụn nghênh phong loạn vũ, vui mừng bầu không khí tràn ngập tại toàn bộ trên đường phố, giống như là muốn xuyên thấu qua cửa sổ khoảng cách chui vào giống như. Cho dù cách thật dày cửa sổ thủy tinh, cũng không thể che hết này dần dần huyền não tiếng người.

Khương Linh khỏe mắt hơi gấp, bất tri bất giác lộ ra một vòng nhàn nhạt ý cười.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua khắc hoa cửa sổ thủy tinh nghiêng nghiêng vẩy xuống, đưa nàng tinh xảo ngũ quan câu lạc đặc càng rõ ràng, riêng là này một đôi mắt hạnh, thần thái sáng láng, tản ra phảng phất như ngọc thạch đen lộng lẫy.

Một thân cô tươi lục hẹp tay áo đai lưng váy ngắn phác họa ra mỹ hảo thân thể đường cong, để cho nàng vốn là lệch nhỏ nhắn xinh xắn tư thái càng lộ ra Linh Lung tinh tế.

Quang ảnh xen vào nhau ở giữa, nàng thân ảnh phảng phất dung nhập trong nắng sớm, đem nho nhỏ nhà nhỏ phủ lên ra tươi mát màu sắc.

Lúc này, cửa rủ xuống Châu Liêm chột một trận lắc lư, phát ra trận trận thanh thủy nhỏ vụn tiếng va đập.

Ngay sau đó, Châu Liêm bị đẩy ra, một người có mái tóc hoa bạch lão giả từ ngoài cửa vội vàng đi tới.

Hắn ăn mặc một thân hắc sắc chương quỹ phục sức, vừa vào cửa, liền xông Khương Linh khom người thi lễ, vừa cười vừa nói : "Tiểu thư, nghi thức thuận lợi hoàn thành. Nhóm đầu tiên khách nhân vừa vừa rời đi, từ phản ứng nhìn lại, tiếng vọng cũng không tệ lắm."

Nói, trên mặt hắn ý cười liền càng ngày càng rực rỡ : "Chiếu như thế xuống dưới, chúng ta cửa hàng nhất định có thể sinh ý hưng thịnh "

"Hy vọng đi "

Khương Linh thu hồi ánh mắt, ngược mắt quét lão giả liếc một chút, trên mặt ý cười vẫn như cũ thanh tiêu.

"Tiểu thư ngài liền đừng lo lắng ta hôm qua qua này ba nhà nhìn qua, bọn họ đồ, vật cũng liền như thế, luận phẩm chất, luận hần, chúng ta tuyệt không so với bọn hắn kém. Huống chi, chúng ta còn có Phủ Văn Khẩu, chỉ cần đem dư luận dựng đứng, không lo sinh ý không tốt "

Lão giả vui tươi hơn hờ địa khuyên Khương Linh, thanh âm khẩn thiết, biểu lộ ngữ điệu đều đều tương đương tự tin.

"Ngô thúc, người nói những này ta đương nhiên biết." Khương Linh lắc đầu, trên mặt ý cười hơi sâu chút, "Ta chỉ là lo lắng..."

"Lo lắng cái gì?"

Khương Linh đôi mi thanh tú cau lại, mắt xẹt qua một vòng suy nghĩ sâu xa, nửa ngày hậu, nhưng vẫn là thờ dãi : "Tính toán, không có cái gì..."

Nói, nàng bước liên tục nhất chuyển, liền rời đi bên cửa sổ.

Tại nàng phía sau, màn che tự nhiên rủ xuống, che khuất ngoài cửa sổ rực rỡ ánh sáng mặt trời. Trong phòng bỗng nhiên trở nên tối mờ.

Hai ngày hậu, Khương Linh lo lắng nhất sự tình cuối cùng vẫn là Thành hiện thực.

Khương Ký chỉ Hồng Hòa hai ngày, sinh ý liền đột nhiên rút xuống ngàn trọng. Nam hoàng thành người dù là từ Khương Ký ngoài cửa đi ngang qua, cũng là nhìn không chớp mắt địa vội vàng đi qua, cũng là không hướng cửa hàng bên trong qua.

Bắt đầu mấy ngày, cửa hàng bên trong tiểu nhị ngẫu nhiên còn có thể kéo đến mấy cái khách nhân, mấy ngày hậu, lại là liền này thiếu đáng thương mấy cái khách nhân đều không có.

Khương Ký giống như trong vòng một đêm liền bị toàn bộ nam hoàng thành quên một dạng.

Dạng này, một ngày, một ngày, lại một ngày... Nửa tháng trôi qua, sung làm chương quỹ Ngô thúc trên mặt cũng không có lúc bắt đầu tự tin, sắc mặt từng ngày trở nên càng ngày càng nặng.

Cửa hàng bên trong tiểu nhị cũng ngày càng tinh thần sa sút, cả ngày cả ngày rảnh rỗi đến bị khủng, căn bản không có sự tình có thể làm. Mấy cái lâm thời từ nam hoàng thành chiêu tiểu nhị dứt khoát trực tiếp chào từ giả, qua khác cửa hàng.

Trong mọi người, liền số Khương Linh tinh táo nhất, mỗi ngày nên làm quan hệ làm quan hệ, tựa như hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Nhưng mà, đây chỉ là người trước, vừa đến người hậu, Khương Linh nhú lên lông mày liền không còn buông lỏng.

Tuyệt thượng gia sương là, tại phía xa Xuân Sơn trên trần Khương thị công xưởng cũng xảy ra vấn đề. Cơ hồ mỗi ngày đều có người cảm có vấn đề Phù Khí tìm đến Khương thị phiền phức, nghi vấn Khương thị Phù Khí phẩm chất, yêu cầu bồi thường tiền.

Sự tình đều không phải là quan hệ đại sự, giải quyết cũng không khó khăn, cuối cùng cũng đều chứng minh này Phù Khí cũng không phải là Khương thị sản xuất. Nhưng mà, như thế nhiều chuyện chất thành một đống, tấp nập tuôn ra, Khương thị tin dự vẫn là không thể tránh khỏi nhận dao động.

Khương Định Sơn cơ hồ mỗi ngày đều loay hoay sút đầu mẻ trán, nam hoàng thành bên này sự tình cũng có chút không để ý tới, chỉ có thể giao cho Khương Linh toàn quyền xử lý.

Ngay tại Khương thị hai bên đều lâm vào khốn cảnh, vô kể khả thi thời điểm, Khương Viễn vẫn còn đắm chìm trong cấp độ sâu trong nhập định, căn bản không có biết bên ngoài phát sinh quan hệ.

Xuân Sơn trên trần, nguyên bản tản mạn phân bố nguyên khí, bắt đầu vòng quanh cùng một cái phương hướng xoay chậm chậm, trong lúc vô tình hình thành một cái to lớn nguyên khí vòng xoáy.

Cái này nguyên khí vòng xoáy phạm vi phi thường lớn, toàn bộ Xuân Sơn trần, thậm chí cả bên ngoài trần cánh đồng bát ngát, đều đã trong lúc vô tình bị bao khóa đi vào.

Vòng xoáy biên giới, nguyên khí xoay tròn tốc độ cũng không nhanh, thân ở bên trong, tựa như một trận gió nhẹ lướt qua, cũng không thể nào để người chú ý. Bởi vì nguyên khí vốn là thường xuyên ở vào bất quy tắc phiêu đảng trạng thái, phần lớn người đều không ý thức được không đúng, coi như ngẫu nhiên có người chú ý tới, cũng sẽ không quá để vào trong lòng.

Nhưng mà, tại vòng xoáy trung tâm, cái này ba động liên không che giấu được.

Mà vòng xoáy này trung tâm, cũng là Khương Viễn bế quan chỗ tĩnh thất.

Tĩnh thất trên không, một cái nhìn bằng mắt thường không đến cự đại Phểu trạng nguyên Khí Trụ Chính Phi nhanh xoay tròn, một đầu kết nối lấy tĩnh thất, một đầu kết nối lấy bầu trời, đem tứ phía Bát Pháp tụ đến nguyên khí liên tục không ngừng Địa Quyền nhập trong tĩnh thất.

Nếu như cẩn thận cảm giác, liền sẽ phát hiện, cái này cả viện đều ở vào nguyên khí trạng thái chân không, liền một tơ một hào nguyên khí đều cảm giác không thấy.

Cho dù ngẫu nhiên có một tia nửa sợi nguyên khí từ trong viện hoa cỏ cây cối bên trên tiêu tán mà ra, cũng sẽ ở trong nháy mắt bị cự đại hấp lực lôi kéo mà ra, như thiểm điện biến mất tại nguyên khí Trụ Trung.

Loại trạng thái này đã tiếp tục một tháng.

Ngay từ đầu phát giác cái này hình phểu Khí Trụ thời điểm, Khương Định Sơn còn kinh hoảng một trận, bây giờ lại đã hoàn toàn tập mãi thành thói quen, chỉ là ngẫu nhiên đi qua Khương Viễn viện lạc thời điểm, vẫn là không nhìn được ngừng đầu nhìn liếc một chút bầu trời, lộ ra sợ hãi thần phục chi sắc.

Hắn hiện tại so sánh may mắn là, nguyên khí biến hóa không có cách nào dùng nhìn bằng mắt thường đến cùng, chỉ có thể bằng vào tu sĩ cảm giác cảm giác, nhận cảm giác khoảng cách hạn chế, Xuân Sơn trên trần còn không người có thể phát hiện Khương thị chỗ sâu cái này vòng xoáy.

Nếu không, như thế Đại Nguyên Khí Tuyền con xoáy một khi bị ngoại nhân chú ý tới, Khương thị chỉ sợ liền không được an bình.

Theo thời gian trôi qua, trong tĩnh thất truyền ra uy áp phi tốc đề cao, Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ... Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ...

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: : Xuất quan

...

Trong tĩnh thất.

Nồng đậm nguyên khí cơ hồ ngưng kết thành vụ khí, tại nhỏ hẹp trong tĩnh thất không ngừng lẫn lộn, khiến cho tĩnh thất bốn phía vách tường đều nhìn có chút mờ hồ không rõ.

Toàn bộ trong tĩnh thất, duy nhất không thụ nguyên khí Vụ Ảnh vang, cũng chỉ có Khương Viễn.

Thân thể của hắn phụ cận, phảng phất hình thành một đầu chân không mang, bất luận cái gì nguyên khí một khi tới gần nơi này, liền sẽ bị trong nháy mắt hấp thu hầu như không còn, liền một chút cận bã không thừa nổi.

Mà giờ khắc này, theo tu làm một điểm điểm vững chắc tại Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, tầng sâu trong nhập định Khương Viễn mí mắt hơi động một chút, một chút xiu từ cấp độ sâu trong nhập định tỉnh táo lại.

Vừa mới thanh tỉnh, Khương Viễn liền lập tức cảm giác được cự khác nhiều.

Nếu như đem thể Nội Kinh mạch so sánh lòng sông, Nguyên Lực so sánh dòng nước lời nói, nhập định trước, hắc kinh mạch cũng là một dòng suối nhỏ, dòng nước róc rách, khe nhỏ sông dài, mà hiện nay, hắc kinh mạch đã biến thành một con sông lớn, thủy triều mãnh liệt, phảng phất vạn mã bồn dâng nước chảy xiết không thôi.

Mà lại, hắc Nguyên Lực, không chỉ có tại lượng bên trên sinh ra cự đại biến hóa, tại chất bên trên càng là biến hóa cự lớn.

Nguyên bản Nguyên Lực loại kia hơi mờ tính chất đã biến mất, triệt để biến thành thuần túy trong suốt. Nhìn kỹ lại, mỗi một tia trong suốt Nguyên Lực bên trong, lại tốt giống như chiết xạ năm màu ánh sáng, loại kia sáng long lanh Cảm nhận, đơn giản có thể nói là không tỳ vết chút nào.

Dù là Khương Viễn đòi trước kiến thức rộng rãi, nhìn thấy loại này tính chất Nguyên Lực, cũng không nhận được sinh ra một tia nhìn mà than thở cảm giác.

Có như thể tinh thuần Nguyên Lực làm từ, hắc đem tới tu hành, không thể nghi ngờ hội thiếu roi rất nhiều phiền phức, tu hành tấn cấp cũng thế tất sẽ trở nên càng thêm dễ dàng.

Hắn nhớ kỹ, đòi trước Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thời điểm, hắc Nguyên Lực có thể vẫn là tương đối hỗn tạp.

Nhớ ngày đó, vì trùng kích cảnh giới cao hơn, hắc không biết phé bao nhiêu công phu, đi bao nhiêu đường quanh co, mới một chút xiu đem Nguyên Lực rèn luyện đến cùng đủ rất tinh khiết.

Nhưng này cũng chỉ là tạm thời mà bởi vì làm cơ sở không tổn sức, càng đến cùng sau đó, hắc không thể không đem càng nhiều tinh lực hoa đang rèn luyện tự thân bên trên, riêng là trùng kích Đạo Tôn thời điểm, này kinh lịch, đơn giản đều không đành lòng hồi tưởng.

Cứ như vậy, thể mà còn bị hắc tu thành Đạo Tôn, ngẫm lại thật đúng là không dễ dàng.

Khương Viễn khỏe môi hơi câu, mắt bất tri bất giác Lưu toát ra mỉm cười.

Đương nhiên, Nguyên Lực biến hóa vẫn chỉ là cơ bản nhất, chỉ là hơi nội thị dò xét một phen, Khương Viễn liền phát hiện, hắc thể bên trong phát sinh biến hóa còn lâu mới có được như vậy đơn giản.

Nguyên Lực, thân thể, cốt cách, Bì Mô, nội tạng, thị lực... Trong cơ thể hắc, bất luận cái gì một chỗ hắc có thể dò xét tới chỗ, đều cơ hồ phát sinh thuế biến, đây là toàn phương vị, Vô Từ xưng toàn diện thuế biến.

Lông mày nhướn lên, Khương Viễn trên mặt ý cười càng sâu. Đây quả thực là một cái vui mừng ngoài ý muốn.

Duy trì lấy Tiên Kinh vận chuyển, tỉ mỉ quan sát tăng thêm hợp lý suy đoán, hắc rất nhanh liền đánh giá ra vấn đề nơi mấu chốt.

Phổ biến trên ý nghĩa tu luyện công pháp, hiệu quả đơn giản là thối luyện Nguyên Lực, mở rộng kinh mạch, thối luyện một chút cốt cách bắp thịt, gia tăng phòng ngự lực cùng sức khôi phục. Mặc kệ là này cấp bậc công pháp, đơn giản cũng là hiệu quả tốt hòng khác biệt.

Nhưng Tiên Kinh khác biệt.

Nguyên Lực dựa theo Tiên Kinh mạch lạc tiến hành vận chuyển, tuy nhiên vẫn như cũ ở trong kinh mạch vận hành, nhưng thông qua đặc thù vận chuyển phương pháp, Nguyên Lực cùng Nguyên Lực ở giữa, lại sinh ra một loại vi diệu cộng minh.

Loại này cộng minh, sẽ sinh ra một loại đặc thù Nguyên Lực bức xạ, khiến cho trong thân thể mỗi một cái bộ phận, đều có thể tại trong quá trình tu luyện đạt được cân đối thối luyện, lấy đạt tới cường hóa thể chất mục đích.

Hiệu quả, thậm chí không thể so với chuyên môn Chuy Luyện Thân Thể công pháp kém.

Kỳ diệu nhất là, loại này bức xạ cường độ không bình thường nhu hòa, tựa như Xuân Vũ nhuận vật im ắng, cho dù là yếu ớt nhất nội tạng, mi mắt, cũng không cần lo lắng lại nhận tổn thương, ngược lại sẽ tại thối luyện quá trình bên trong đạt được tâm bồi, theo thể chất đồng bộ đề cao.

Đây mới thực là không có chút nào góc chết tăng lên trên mọi phương diện, hẳn bất kỳ cái gì công pháp đều không thể nào làm được.

Cái này hiệu quả, liền theo mỗi lần tu luyện tấn cấp lúc, thân thể tại nguyên khí tẩy lễ bên trong phát sinh thuế biến tình huống cùng loại, chỉ là càng thêm hòa hoãn mà thôi.

Có thể nói, cho dù là thể chất suy yếu nhất người, tu luyện Tiên Kinh sau đó, đều sẽ trong lúc vô tình trở nên khỏe mạnh mà cường đại.

Loại biến hóa này, trong ngắn hạn khác biệt khả năng còn không rõ lộ ra, dù sao nhu hòa liền mang ý nghĩa chậm chạp. Nhưng thời gian dài xuống tới, hiệu quả lại sẽ trở nên không bình thường kinh người.

Mười năm, hai mươi năm, một trăm năm, hai trăm năm...

Thời gian dài đề cao, tạo nên là không gì sánh kịp ưu thế.

Riêng là giống con người, nội tạng, màng nhĩ chờ một chút, những này bản thân liền so sánh yếu ớt, cũng khó khăn nhất thói luyện bộ phận, càng là sẽ nhận được nhảy vọt đề bạt.

Tựa như tấm ván gỗ làm thành thùng rượu, một khi đèn bù bên trên cuối cùng nhất một khối khiếm khuyết, tạo thành hậu quả, cũng là bay vọt thức đề bạt.

Khả năng có người sẽ cảm thấy, Khương Viễn đi là Pháp Tu đường đi, thể chất mạnh lên không có cái gì dùng.

Bất quá, Khương Viễn bản thân, thậm chí cả bất kỳ một cái nào lợi hại Pháp Tu, đều rõ ràng biết, Pháp Tu cũng là cần thể chất, chỉ là yêu cầu cùng chiến tu không giống nhau mà thôi.

So với chiến Tu Lực Lượng cùng tốc độ, Pháp Tu chú trọng hơn độ bền bỉ cùng kháng ép năng lực.

Không nói dùng, liền nói Pháp Tu lúc chiến đấu, không tránh sẽ không dùng đến cùng cao bạo kiều tóc công kích. Loại phương thức công kích này đối tự thân kinh mạch cùng nội tạng đều sẽ tạo thành phi thường lớn trùng kích, càng là cường đại công kích, đối thân thể trùng kích lại càng lớn, không có một bộ tốt thể chất căn bản không chịu nổi.

Rất nhiều Tấn Tu Pháp Tu không hiểu những này, cũng không có đi qua huấn luyện sẽ không không chế, thường thường trong chiến đấu bị chính mình bạo phát khiến cho hấp hối, coi như cuối cùng nhất thắng cũng là thảm thắng. Vận khí không tốt, trực tiếp tổn thương căn cơ cũng không phải là không có.

Cũng chính bởi vì dạng này, mới có thể cho phần lớn người tạo thành Pháp Tu thể chất không tốt ảo giác.

Mà những xuất thân đó Đại Tông nhóm Pháp Tu, tại lúc rất nhỏ thời điểm liền sẽ bắt đầu chuyên môn rèn luyện thể chất, đồng tiến được tương quan huấn luyện, chờ bọn họ tu vi đầy đủ thời điểm, thường thường đã có thể phi thường tốt nắm giữ loại phương thức công kích này, có thể dùng hết lượng thiếu tổn thương đối lấy Tối Đại Hóa chiến quả.

Đây chính là tông môn ưu thế, đến từ vô số Tiên Bối kinh nghiệm tổng kết, có thể đề hậu bối thiếu đi rất nhiều đường quanh co.

Đời trước, Khương Viễn cũng là thuộc về đi đường quanh co đám người kia, vì thế, hẳn có thể không ăn ít thua thiệt, sau đó tìm kiếm nghĩ cách tìm chuyên môn thói luyện thân thể độ bền bỉ đan dược và công pháp, mới đến bù khối này khiếm khuyết.

Bất quá, đời này, tại đời trước kiến thức cùng kinh nghiệm trên cơ sở, hẳn ở phương diện này, so với những Đại Tông Môn đó đệ tử cũng chỉ hội mạnh, không yếu.

Lại có, Tu Hành Giới có một ít so sánh hồ người bí cảnh, hội hạn chế tu sĩ tu vi, riêng là Truyền Thừa Chi Địa, thậm chí có khả năng hoàn toàn không cách nào điều động nguyên khí. Gặp được loại này bí cảnh, thể chất tốt tu sĩ liền sẽ chiếm cứ đại lượng ưu thế.

Bởi vì, bí cảnh có thể áp chế tu vi, lại không có khả năng áp chế đã rèn luyện tốt thể chất.

Mặt khác, dị Thể Giới Pháp Tắc chi lực, đối thân thể cũng sẽ tạo thành áp lực thật lớn. Loại này đến từ pháp tắc áp lực là vô hình, tu vi thấp người cảm giác không thấy pháp tắc bài xích, thường thường các loại phát hiện lúc, hậu quả liền đã rất nghiêm trọng. Mà thể chất tốt xấu, trực tiếp ảnh hưởng đến có thể tại dị thể giới dùng lại thời gian.

Đương nhiên, điểm này chỉ có đi qua người thể giới khác mới biết được, tại hiện nay Thương Lan Đại Thể Giới, trừ Khương Viễn, đoán chừng có rất ít người biết.

Như mỗi một loại này, Khương Viễn có thể liệt ra một đống lớn thể chất tầm quan trọng.

Đương nhiên, còn có một chút không thể không nhắc, cái kia chính là, rất nhiều bí pháp thi triển, đối thể chất đều là hữu tuyến yêu cầu. Thí dụ như Thiên Nhân Thông, Thiên Nhĩ Thông loại hình loại thần thông bí thuật, muốn thi triển, mi mắt cùng lỗ tai nhất định phải có thể thừa nhận được ở bí thuật tạo thành trùng kích mới được.

Mà loại dây này yêu cầu, thường thường không yếu, không có chuyên môn tu luyện qua tương quan công pháp người rất khó đạt tới.

Tuy nhiên, loại này tăng cấp bí thuật, bình thường người xác thực rất không có khả năng đạt được, nhưng nếu quả thật đạt được, lại phát hiện mình thể chất không quá quan không thể tu luyện, tâm tình đó khẳng định không phải bình thường a-xít thoải mái...

Cảm giác kia, liền giống với một đại mỹ nữ đã cời sạch y phục, dọn xong tư thế trên giường chờ người, người đang chuẩn bị bên trên thời điểm, lại phát hiện mình hữu tâm vô lực, chỉ có thể nhìn, không thể ăn...

Ngẫm lại 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》 bên trong những bí pháp kia, người liền minh bạch Tiên Kinh chủ tu công pháp tại sao sẽ có loại này đặc tính. Đây chính là tại vì còn tới tu luyện bí pháp làm chuẩn bị a

Nghĩ tới những thứ này, mà lấy Khương Viễn tâm cảnh, cũng không nhịn được đối tượng lai tràn ngập chờ mong.

Hít sâu một hơi, Khương Viễn rất nhanh bình phục tâm tình, một lần nữa kiểm tra một lần thân thể của mình tình huống, cấp tốc thích ứng điều chỉnh một phen, liền chuẩn bị rời đi bế quan tĩnh thất.

...

Trong thư phòng, kim sắc ánh sáng mặt trời vẩy xuống, chiếu ra một phòng mờ nhạt.

Khương Định Sơn cùng Lý Tuấn Phong thượng hạ phân ngồi, song song cau mày, câu được câu không thảo luận lấy gần nhất công xưởng vấn đề, ý đồ tìm ra một cái ôn hòa biện pháp giải quyết.

Lời vừa nói ra được phân nửa, bỗng nhiên, Lý Tuấn Phong biến sắc, bỗng nhiên đứng lên, trong nháy mắt hóa thành một đạo tia chớp màu đen phóng ra ngoài.

"Thế nào..."

Khương Định Sơn kinh ngạc ngẩn đầu, đang muốn hỏi, sắc mặt nhưng cũng là thốt nhiên biến đổi, trong nháy mắt lộ ra kinh sợ.

" "

Hai tay trên ghế mượn lực khẽ chống, Khương Định Sơn thân ảnh trong nháy mắt hóa thành một đoàn ánh sáng màu vàng ánh bay tán loạn mà ra, trực tiếp đánh vỡ cửa sổ lao ra.

Chờ đến cùng vỡ vụn khắc hoa song cửa sổ bay là tả rơi xuống đất, cái kia đạo bay tán loạn hoàng ánh đã liền bóng dáng đều không nhìn thấy.

Một lát sau đó, Khương Viễn cửa sân trước, tới sầm một vàng hai đoàn quang ảnh trước hậu rơi xuống đất.

Lúc này, tĩnh thất phía trên, cái kia đạo thông thiên Khí Trụ đã điên cuồng vận vẹo.

"Oanh !"

Một tiếng vang thật lớn bỗng nhiên trong hư không nổ vang.

Cự đại hình phễu Khí Trụ xem như bị no bạo, từ bộ bắt đầu phi tốc bành trướng, đột nhiên trướng một vòng to, lập tức ầm vang bạo liệt, trong chớp mắt bị tạc Thành toái phiến.

Khung bố nguyên khí phong bạo khuếch tán mà ra, trong nháy mắt bao phủ chung quanh hết thảy.

Cự đại nguyên khí ba động lẫn lộn không nghỉ, phảng phất một cỗ cự đại thủy triều, trong nháy mắt liền xông ra viện lạc, theo mặt cỏ cuộn trào mãnh liệt, mô phỏng giống như thủy triều lan tràn hướng bốn phương tám hướng.

Giống như Vạn Mã Bổng đặng tiếng oanh minh tại bên tai vang lên, cự đại trùng kích lực bỗng nhiên đối diện đụng vào, Khương Định Sơn bỗng nhiên đánh cái lão đảo, bị cái này lực lượng không lồ đâm đến liền lùi lại hai bước mới đứng vững gót chân.

Trên người hần áo choàng tại cự đại thủy triều trung thượng dưới tung bay, nhìn qua khá chật vật.

Một bên khác, Lý Tuấn Phong một thân khai giáp, động thân đứng ở như thủy triều phun trào nguyên khí thủy triều bên trong, xem như Định Hải Thần Châm, thân hình không nhúc nhích tí nào, nhắm lại trong hai mắt tách ra sáng rực tinh quang.

Sợi tóc màu đen lẳng không loạn vũ, không chỉ có không có yếu bớt khí thế của hần, ngược lại làm cho hần nhìn càng nhiều mấy phần phần khởi cùng thoải mái.

Nhưng mà, lúc này hai người, căn bản không có thời gian bận tâm kia tình huống như vậy, hai cặp mi mắt tất cả đều nhìn chăm chú Khương Viễn viện tử, mắt có kinh ngạc, càng có kích động.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: : Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong!

...

Một lát sau đó, nguyên khí ba động rút cục hơi giảm bớt, Khương Định Sơn cùng Lý Tuấn Phong hai người liếc nhau, liền không hẹn mà cùng lao ra, trong nháy mắt hóa thành tối sầm một vàng hai tia chớp, rơi vào Khương Viễn tĩnh thất trước đó.

Nguyên bản thủ trong sân Gã sai vật thị nữ đã ngón ngang lộn xộn ngược lại một chỗ, cá biệt vận khí không tốt đọng đầu, hoặc là trật đến cùng eo, chính nằm trên mặt đất trầm thấp địa rên rì.

Hai người cũng không để ý những này Gã sai vật thị nữ, trực tiếp từ bên cạnh bọn họ xuyên qua, bước nhanh đi đến bể quan cửa tĩnh thất dừng đứng lại, song song trùng lớn ánh mắt, không nháy mắt nhìn chăm chú lên trước mặt cửa đá, thần sắc dị thường khẩn trương.

Khẩn trương trong khi chờ đợi, thời gian tựa như trở nên phá lệ dài đằng đặc.

Cũng không biết qua bao lâu.

"Ông "

Một tiếng rất nhỏ vù vù tiếng vang lên, tại yên tĩnh trong sân dị thường đột ngột.

Trên cửa đá, từng tia từng sợi cảm chế quang mạng mô phỏng giống như thủy triều hướng hai bên rút đi, rất nhanh, đá xanh điêu khắc thành môn liền hoàn toàn trần trỗng ra đến.

Khương Định Sơn cùng Lý Tuấn Phong hai người tinh thần chấn động, không hẹn mà cùng giữ vững tinh thần, gắt gao tiếp cận cửa đá.

"Ông "

Nặng nề hòn đá tiếng ma sát vang lên.

Cửa đá từ từ mở ra, một bóng người từ cửa đá hậu đi tới.

Thời gian qua đi hơn hai tháng, Khương Viễn rút cục xuất quan.

Theo một tháng trước so sánh, hấn dung mạo đã hoàn toàn rút đi ngây ngô, tuy nhiên vẫn như cũ là người thiếu niên hình dạng, nhìn lại càng nhiều mấy phần thành thực, liền liền thân hình, cũng không có nguyên bản đơn bạc, ngược lại xem như đi qua thiên chuy bách luyện sau đó gầy gò, lực lượng cảm giác mười phần.

Nhưng mà, cùng hấn khí chất so sánh, dung mạo bên trên biến hóa phản mà không có như vậy rõ ràng.

So với một tháng trước, hấn toàn thân khí chất, trong lúc vô hình nhiều mấy phần lảng động, tăng thêm thông dong.

Đời trước thời gian dài bồi dưỡng được đến thượng vị giả khí độ, đã càng ngày càng nhiều dung nhập thân thể của hấn, khi ngay từ đầu không hài hòa cảm giác rút đi, loại kia tự nhiên mà vậy tàn mất ra cường thể cùng thông dong, sẽ cho người kim lòng không đặt say mê.

Ném đi tuổi tác, ném đi tu vi, chỉ nhìn khí độ Phong Hoa, chỉ sợ không có người sẽ tin tưởng chừng hoàn toàn không phải cường giả.

Nếu như là không rõ tình hình người nhìn đến lúc này hấn, không thể nói được, sẽ còn coi là Khương Viễn là cố ý ảnh tàng tu vi ra đến đạo chơi nhân gian tuyệt thế cường giả cũng khó nói

Mờ nhạt ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua lẫn lộn nguyên khí chiếu xạ xuống tại Khương Viễn trên thân bỏ ra một mảnh vận vẹo quang ảnh.

Ngẩng đầu lên, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt, Khurong Viễn hơi có chút không thích ứng địa hip hip mắt.

Khuấy động nguyên khí phát qua hần bên tai sợi tóc, nhắc lên hần buông xuống bào chân, để cả người hần giống như đứng tại loạn trong gió.

Cảm giác được điểm này, Khurong Viễn khẽ nhủ mảy, lập tức nâng tay phải lên, hơi hơi hướng phía dưới ép một chút.

Theo hần động tác, chung quanh lẫn lộn nguyên khí bỗng nhiên an tĩnh lại, phảng phất có một cỗ vô hình lực lượng đưa chúng nó trấn an, để chúng nó không khỏi trở nên thuận theo đứng lên.

Nguyên bản nguyên khí sôi trào viện tử, liền như thế đột nhiên trở nên gió êm sóng lặng đứng lên.

Khurong Viễn đối không chế nguyên lực lực sớm đã đạt đến Hóa Cảnh, cho dù vừa mới đột phá không bao lâu, như cũ đối với mình khí thể thu phóng tự nhiên, mà sẽ không giống phổ thông tu sĩ như thế, một khi đột phá, không bị không chế khắp nơi phóng thích uy áp, liền tàng đều giấu không được.

Bất quá, dù vậy, một khi xuất thủ, khí tức kia biến hóa vẫn như cũ hiển lộ ra.

"Này khí tức... Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong?!"

Khurong Định Sơn bỗng nhiên trừng lớn ánh mắt, trên mặt kích động cùng vui mừng trong nháy mắt biến thành không dám tin.

Tuy nhiên hần vẫn cảm thấy nhà mình nhi tử tư chất đặc biệt tốt, chỉ cần chịu nỗ lực tu luyện nhất định tiến triển thần tốc, có thể tốc độ này có thể hay không Thần quá mức?!

Một tháng thời gian, lập tức từ Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ nhảy đến Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, đây cũng không phải là thiên tài, mà chính là kỳ tích!

Hần nguyên lai tưởng rằng, một tháng thời gian, nhi tử có thể từ Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ tu luyện tới Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, liền đã coi như là rất không tệ. Dù sao, trong lúc này còn có cái đột phá qua trình, không có khả năng một lần là xong, thế nào lấy cũng phải mười ngày nửa tháng.

Ai có thể nghĩ tới, nhi tử thế mà không có theo lẽ thường Lai liền như thế nhảy qua Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, trực tiếp nhảy đến Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong!

Không được, tin tức này trùng kích tính quá lớn, hần nào từ có chút mộng, đến hoảng một chút

Khurong Định Sơn bưng bít lấy cái trán, biểu hiện trên mặt lại là hưng phấn, lại là xoắn xuýt, dị thường phức tạp.

Nhi tử ưu tú là chuyện tốt, có thể quá ưu tú, hần cái này khi phụ thân áp lực rất lớn a

Tại Khurong Định Sơn xoắn xuýt thời điểm, Lý Tuấn Phong đã hai ba bước đi đến Khurong Viễn trước mặt, thi lễ, động tác cung kính dị thường.

"Chúc mừng thiếu gia xuất quan!"

Hần hơi cúi đầu, một đôi mắt ưng hơi hơi thượng thiêu, mắt tản ra hưng phấn quang mang.

Trong mắt hần, thiếu gia nhà mình vẫn luôn so với chính mình lợi hại, coi như trước đó, thiếu gia tu vi chân chính chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ thời điểm, hần nhìn thiếu gia lúc, vẫn như cũ có một loại cao sơn ngưỡng chỉ cảm giác.

Một lần bế quan liền từ Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ nhảy đến Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong loại chuyện này, đối người khác, hần tuyệt đối sẽ không tin tưởng, nhưng phóng tới thiếu gia trên thân, hần lại chỉ sẽ cảm thấy đương nhiên.

Nhà hần thiếu gia trên thân, tựa hồ cũng là có một loại đem không có khả năng biến thành khả năng thần kỳ năng lực

Càng thêm máu chốt là, vừa rồi thiếu gia xuất thủ trong nháy mắt đó, hần nhạy cảm cảm giác được một cỗ mạnh mẽ đại áp bách lực.

Tuy nhiên, này cỗ áp lực chỉ là một cái thoáng mà qua, mà lại không phải nhằm vào hần, nhưng hần tại Sinh Tử Gian rèn luyện ra bản năng chiến đấu nói cho hần biết, đây là hần tuyệt đối phản kháng không sức mạnh.

Rõ ràng đều là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, Quan Sơn cùng thiếu gia cho hần cảm giác lại hoàn toàn khác biệt, một cái là có thể khiêu chiến đối thủ, một cái khác, lại là chỉ có thể ngưỡng vọng Cự Nhân. Rõ ràng là đồng dạng đẳng cấp, thực lực nhưng căn bản không có tại cùng một cái tầng diện bên trên.

Quả nhiên, nhà hần thiếu gia thực lực, liền không thể dùng lẽ thường để phán đoán.

Lý Tuấn Phong nhìn lấy Khurong Viễn trong ánh mắt, lộ ra liền chính hần đều không phát giác được tôn sùng.

Khurong Viễn tiện tay sắp xếp như ý trong viện nguyên khí, liền đem chú ý lực phóng tới phụ thân cùng Lý Tuấn Phong trên thân, nhìn thấy bọn họ hoàn toàn khác biệt biểu lộ, không khỏi mỉm cười.

Hai tâm tư người, hẳn nhìn một chút liền đại khái có thể đoán được. Lý Tuấn Phong còn tốt, phụ thân này đã xoắn xuýt lại hưng phấn biểu lộ, để hẳn không khỏi muốn cười

Hắn thuận tay vỗ vỗ Lý Tuấn Phong bả vai, tâm tình rất tốt nói : "Tốt ta bắt quá bé một lần đóng mà lại không tấn thăng linh đài cảnh, không cần đến như thế trình trọng sự tình."

"Thiếu gia giáo huấn là." Lý Tuấn Phong cúi đầu xuống, trên mặt vẻ kích động hơi liếm, mắt lại có một vệt ý cười tràn ra.

"Xem ra trong khoảng thời gian này ngươi cũng không có nhàn rỗi, đã Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong. Lại cùng cố một trận, liền có thể bắt đầu vì tấn thăng linh đài cảnh làm chuẩn bị."

Khương Viễn nhìn lấy Lý Tuấn Phong, mắt lộ ra vẻ hài lòng.

Một tháng thời gian, Lý Tuấn Phong cải biến cũng không nhỏ, hai mắt đang mở hí uy nghiêm càng sâu, chân chính có một đoàn trường bộ dáng.

Hắn xưa nay không hoài nghi Lý Tuấn Phong chăm chỉ cùng đối thực lực khát vọng , bắt quá, một bên muốn xen vào lý chiến đoàn, còn vừa muốn chiếu cố chính mình tu luyện, còn có thể có thành tích như vậy, hiếm khi thấy.

Lý Tuấn Phong gục đầu xuống, có chút xấu hổ : "Thiếu gia ngài khác như thế nói. Theo ngài so sánh, ta điểm ấy tiến bộ tính toán cái gì?"

"Không muốn tự coi nhẹ mình." Khương Viễn ý cười hơi liếm, trong giọng nói nhiều mấy phần nghiêm túc, "Ánh mắt của ta từ trước đến nay bắt bẻ, có thể bị ta nhìn trúng, liền chứng minh ngươi đã đầy đủ ưu tú."

"Thiếu gia!" Lý Tuấn Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, mắt có mấy phần không dám tin, càng nhiều, lại là cảm động cùng kích động.

Có thiếu gia một câu nói kia, trong khoảng thời gian này hạnh khổ, tựa hồ cũng có ý nghĩa.

"Ta nói... Ngay trước mặt ta, các ngươi tốt xấu hơi khiêm tốn một chút " Khương Định Sơn thanh âm bỗng nhiên từ bên cạnh chen vào, "Rõ ràng là thủ hạ ta, bị nhi tử bắt cóc cũng coi như, thế mà còn muốn ngay trước mặt ta xuất sắc... Đây cái gì cân nhắc qua ta lão nhân này nhà cảm thụ sao?"

Nói xong, Khương Định Sơn còn ánh mắt sâu kín nhìn lấy Khương Viễn, giống như có mấy phần u oán.

"Lão gia, ta... Thiếu gia..."

Lý Tuấn Phong chân tay luống cuống mà nhìn xem Khương Định Sơn, lại mắt nhìn Khương Viễn, biểu hiện trên mặt chỉ có thể dùng quần bách để hình dung.

Bị như thế quấy rầy một cái, vừa rồi những cái kia kích động cùng cảm động, trong nháy mắt liền chạy cái vô ảnh vô tung.

"Chớ khẩn trương, phụ thân nói đùa đâu? " Khương Viễn không nói liếc mắt nhà mình phụ thân, "Phụ thân, ở trước mặt thuộc hạ, ngài tốt xấu chú ý một chút hình tượng."

Đừng nhìn ở trước mặt người ngoài, phụ thân luôn luôn là một bức trầm ổn lão luyện bộ dáng, nhưng hẳn cái này làm con trai lại không bình thường rõ ràng, đó bắt quá là biểu tượng. Mỗi lần chỉ cần một bị kích thích hoặc là một kích động, nhà hắn phụ thân liền sẽ trở nên đặc biệt không đáng tin cậy, các loại kỳ hoa sự tình cũng có thể xuất hiện.

Lắc đầu, Khương Viễn gặp Lý Tuấn Phong như cũ một bộ không biết làm sao bộ dáng, liền nói ra : "Ngươi đi trước đi ta theo phụ thân còn có chút việc muốn trò chuyện."

"Vâng, thiếu gia." Lý Tuấn Phong nghe vậy, như được đại xá, cũng như chạy trốn vội vàng rời đi.

"Quả nhiên vẫn là người trẻ tuổi a da mặt này cũng là mỏng." Khương Định Sơn vui tươi hơn hờ mà nhìn xem Lý Tuấn Phong bóng lưng, ý cười đầy mặt.

"Đừng nói giống như ngài rất già một dạng. Ngài nay tuổi chưa qua năm mươi lăm tuổi, nhân sinh mới bắt quá vừa mới bắt đầu mà thôi." Khương Viễn nhìn lấy nhà mình phụ thân bộ dáng, mắt dần dần có ý cười choáng nhiễm ra.

Tu sĩ có Nguyên Lực tắm bổ thân thể, thọ nguyên Viễn so với người bình thường muốn dài, dung mạo cũng càng lộ ra tuổi trẻ.

Không có tu là người bình thường lại nói, năm mươi lăm tuổi đã là không bình thường già nua niên kỷ, sắp đứng trước nhân sinh chung kết, nhưng phụ thân hắn nhìn qua cũng bắt quá trung niên. Hiện nay, hắn cạo ria mép sau đó càng lộ vẻ tuổi trẻ, gọi là ba mươi tuổi đều có người tin, thế nào đều theo "Lão" không không dính nổi quan hệ.

"Được ít tại cái này tiêu khiển ta." Khương Định Sơn tùy ý địa phát phát tay, trên mặt ý cười vung đi không được.

Khương Viễn cười cười, tiện tay đưa tới hai cái Gã sai vặt, phân phó bọn họ đem trong viện thu thập một chút, liền cùng phụ thân cùng một chỗ đi ra ngoài.

Chân trời, điểm sắc rạng mây đỏ phảng phất vậy mực choáng nhiễm ra, cấp tốc chiếm lĩnh nửa bầu trời. Từ xa nhìn lại, phảng phất hỏa diễm, rực rỡ mà

nhật liệt.

Hai cha con thẳng tắp bóng lưng, tựa hồ cũng nhiễm lên một vòng ánh sáng, ấm áp mà say lòng người.

"Đối "

Khương Viễn chợt nhớ tới một sự kiện, sau đó miệng hỏi : "Phụ thân, ta bế quan trước không phải giao cho ngươi một cái tài liệu danh sách sao? Thu mua đến cùng bao nhiêu?"

Tài liệu kia danh sách bên trên đồ, vật, đều là thời luyện Vô Cấu Chi Thể tài liệu, ngược lại là sơ sẩy không được.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: : Tài liệu khó kiếm

...

"Liên biết ngươi muốn hỏi "

Khương Định Sơn cười một tiếng, tiện tay từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một trương quyền trục, hướng Khương Viễn trong tay vỗ, nói ra : "Đều ở nơi này. Ngươi xem một chút đi ngươi những tài liệu này thật là không tốt thu, lúc này mới không đến một nửa đâu? "

Nói, hần liền không nhịn được lắc đầu, tựa hồ đối với chính mình tiến độ rất không hài lòng.

Khương Viễn bật cười : "Liên biết không tốt thu, mới phiền phức phụ thân. Không phải vậy, chính ta qua thu, còn không nhất định phải phế bao nhiêu công phu đâu? "

Nói, hần liền triển khai quyền trục, cúi đầu nhìn lại.

Trên quyền trục trắng chữ màu đen, đối mỗi một loại tài liệu thu mua tình huống đều làm đánh dấu, nhìn qua vừa nhìn thấy ngay. Mỗi một loại tài liệu bên cạnh còn có chữ nhỏ, chuyên môn đối tài liệu giá vị làm đánh dấu.

Hần liếc mắt qua, phát hiện hai mươi bốn loại trong tài liệu, có năm loại tài liệu phía sau vẫn là trống rỗng, hần tài liệu làm theo hoặc nhiều hoặc ít đều có thu mua đến cùng một điểm, chánh thức tề tụ, hết thảy mười loại.

Đem những tài liệu này tình huống trong đầu chuyển qua một vòng, Khương Viễn một chút khiêu mi, hơi kinh ngạc nhìn về phía phụ thân : "Phụ thân, công xưởng trận này kiếm được tiền, ngài sẽ không phải toàn dùng tới giúp ta thu mua tài liệu a?"

Tờ danh sách này là hần thân thủ viết, tuy nhiên bên trong tài liệu chỉ có hai mươi bốn loại, nhưng bên trong không có có một loại là phổ thông tài liệu, coi như cơ sở nhất, cũng cùng hần lúc trước dùng để luyện chế U Ảnh thích khách tài liệu không sai biệt lắm.

Đặt ở hai tháng trước kia, cái này nhưng đều là phải đặt ở giá đỡ đỉnh cao nhất cúng bái.

Hần đem danh sách cho phụ thân, cũng bắt quá là nghĩ đến trước chậm rãi thu tập, không tránh phải cần thời gian sử dụng thời điểm lại luống cuống tay chân, thật không nghĩ qua thật đem tài liệu mua đầy đủ.

Ngẫm lại liên biết này là không thể nào.

Trong này tài liệu, có thể đều theo một nhiều tiền thiếu Kim thù tính toán. To bằng móng tay một khối khoáng thạch, liền phải hơn mấy trăm Kim thù.

Hần vừa rồi tính một chút, tờ danh sách này bên trên đã mua được tài liệu,

Đã tiêu hết một hai vạn Kim thù, trong khoảng thời gian này công xưởng kiếm được tiền, coi như so cái này nhiều, đoán chừng cũng có hạn.

Khurong Viễn nhìn lấy phụ thân, nguyên bản mang cười mặt mày một chút xúu trầm tĩnh lại, mắt dần dần nhiễm lên một tia khó nói lên lời cảm động.

"Khúc như thế nhìn ta làm gì sao? Tiền kiếm về không phải liền là dùng để tiêu xài mà "

Khurong Định Sơn lơ đãng nói ra, không có chút nào cảm thấy mình hành vi có cái gì vấn đề.

Khurong Viễn nguyên lai còn có chút cảm động, kết quả nghe phụ thân như thế nói chuyện, nhất thời không biết nên nói cái gì

Tuy nhiên đã sớm biết nhà mình lão cha đặc biệt bỏ được cho con gái dùng tiền, nhưng phụ thân lúc trước đối những tài liệu này công dụng căn bản liền không hỏi một tiếng, liền trực tiếp như thế đỉnh đặc đem tiền tiêu xài, cái này thực sự có chút...

Xem chừng, coi như hẳn thật đem những tài liệu này toàn chà đạp, phụ thân cũng sẽ không nói cái gì

Lắc đầu, Khurong Viễn tạm thời đem những này phức tạp tâm tư để xuống, nói lên chính sự : "Hắn cũng là thôi, Lang Gia quả, Hỏa Linh Tuyền Tuyền nước, Huyền Độ Âm Dương thạch, sọi tử huyền Thụy Trúc, Thanh Dương Huyền Sâm, cái này năm loại tài liệu không hề có một chút tin tức nào sao?"

Cái này năm loại tài liệu, chính là danh sách bên trên trên quý nhất cũng hiếm thấy nhất tài liệu.

Bên trong, Lang Gia quả sinh ra từ Lang Gia Ngọc Thụ.

Lang Gia Ngọc Thụ 5 mươi năm nở hoa một lần, 5 mươi năm kết trái một lần, đối hoàn cảnh yêu cầu tương đương hà khắc, toàn bộ liêu nước cũng chỉ có năm nơi địa mới có thể sinh trưởng.

Nó quả thực, cũng chính là Lang Gia quả tại lưu thông máu sinh cơ phương diện có hiệu quả, là cao giai đan dược "Đại Hồi Xuân Đan" người tài liệu một trong. Cũng không ít nữ tu dựa vào ăn Lang Gia quả để duy trì tuổi trẻ dung mạo.

Hỏa Linh tuyền là một loại tương đương hiếm thấy Linh Tuyền, bên trong Hỏa hệ nguyên khí cùng Thủy hệ nguyên khí ở vào vi diệu trạng thái thăng bằng, chỉ có tại Hỏa hệ nguyên khí nồng đậm đặc thù trong hoàn cảnh tài năng thai nghén, một khi thoát ly loại kia hoàn cảnh, liền sẽ biến trở về phổ thông Linh Tuyền. Nó cũng là rất nhiều cao giai đan dược phụ trợ tài liệu.

Bởi vì hiếm thấy, cho nên trân quý. Trước mắt bị phát hiện Hỏa Linh tuyền cơ bản đều bị Đại Tông Môn cầm giữ, muốn ở trên thị trường mua được Hỏa Linh Tuyền Tuyền nước không bình thường không dễ dàng.

Huyền Độ Âm Dương thạch, nó là Huyền Độ thạch biến dị sản phẩm.

Huyền Độ thạch là một loại âm tính khoáng thạch, thường thường bị dùng để luyện chế Khốc Tang Bổng các loại âm tính pháp khí. Mà Huyền Độ Âm Dương thạch, chỉ là dưới tình huống đặc thù nhiễm dương tính, nhưng không có đánh mất lúc đầu tác dụng Huyền Độ thạch.

Bởi vì Huyền Độ Âm Dương Thạch Giới tại âm tính cùng dương tính ở giữa đặc tính, thường thường bị dùng để luyện chế Thái Cực Âm Dương bàn, Vãng Sinh sách các loại đặc thù loại hình pháp khí, ngẫu nhiên dùng cho luyện chế đan dược, đưa đến điều hòa Âm Dương tác dụng.

Bởi vì hình thành điều kiện hà khắc, Huyền Độ thạch phổ biến, Huyền Độ Âm Dương thạch lại không bình thường hiếm thấy.

Sọi tử huyền Thụy Trúc, trên thực tế cũng là Huyền Thụy Trúc tử trúc.

Huyền Thụy Trúc, mẹ trúc là luyện chế mộc hệ pháp khí tài liệu tốt, tử trúc làm theo là một loại rất tốt luyện đan tài liệu, chủ yếu dùng để luyện chế Giải Độc Đan, đối nồng độc hiệu quả càng tốt.

Bởi vì Huyền Thụy Trúc tử trúc thường thường một dài liền một mảng lớn, cái này năm loại tài liệu bên trong, là thuộc nó dễ dàng nhất đạt được.

Thanh Dương Huyền Sâm là Huyền Sâm bên trong một loại, có bổ sung nguyên khí hiệu quả. Nó đại khái là năm loại trong tài liệu thường thấy nhất, liền vùng ngoại ô Dược Viên bên trong đều có loại thực.

Bất quá, danh sách bên trong Thanh Dương Huyền Sâm, lại yêu cầu năm nhất định phải tại ba trăm năm trở lên, bề ngoài hoàn toàn bày biện ra màu xanh đen, đường kính không thể nhỏ tại ba tấc. Yêu cầu này liền có chút cao.

Thanh Dương Huyền Sâm dài đến mười năm liền có thể dùng, bình thường Dược Viên không có khả năng đem Thanh Dương Huyền Sâm lưu đến cùng ba trăm năm, mà hoang đại Thanh Dương Huyền Sâm, muốn mọc đầy ba trăm năm không có bị người phát hiện, độ khó khăn cũng không phải bình thường cao.

Cái này muốn đối đời trước, cái này năm loại tài liệu với hắn mà nói đều là chuyện nhỏ.

Hắn liền không nói, ánh sáng Thanh Dương Huyền Sâm, hẳn trong động phủ liền loại không ít, đừng nói ba trăm năm, năm trăm năm đều có.

Nhưng mà, đối với hiện tại hắn lại nói, muốn phải lấy được những tài liệu này lại trở nên cực khó khăn.

Khurong Viễn khẽ nhủ mày, vô ý thức bắt đầu chính mình trí nhớ, nhìn có thể hay không tìm ra cái gì hữu dụng manh mối.

"Cũng không thể bảo hoàn toàn không có." Khương Định Sơn khẽ nhủ mảy, "Nam hoàng thành Hậu Thiên có một buổi đấu giá, căn cứ trước đó truyền ra tin tức, buổi đấu giá bên trên hẳn là sẽ có Thanh Dương Huyền Sâm, sỡ từ huyền Thúy Trúc hẳn là cũng có, hẳn liền không nói được."

"Đã có tin tức, vậy ta liền đi một chuyến nam hoàng thành, trước tiên đem hai thứ này tài liệu cầm xuống. Còn lại các loại thăm dò được tin tức lại nói."

Khương Viễn gật gật đầu.

Vừa vặn, trước đó theo văn Duệ cầm trong tay đến cùng này bộ trung giai công pháp và mấy món Phù Khí còn không có xử lý, có thể thừa dịp cơ hội lần này cùng nhau xử lý sạch.

Xem chừng, nam hoàng Văn Thị người phát hiện những vật này thời điểm, biểu lộ khẳng định sẽ rất đặc sắc

Nghĩ tới đây, hẳn liền hướng phụ thân cáo từ, chuẩn bị trở về gian phòng thu thập một chút muốn dẫn đồ, vật.

"Đối có chuyện quên nói." Khương Định Sơn gọi lại hẳn, "Lần trước những phù văn đó quần áo vải không phải là bị tỷ tỷ ngươi lấy đi sao, nằng để cho người ta đem y phục mang ra, một lần nữa làm mấy bộ y phục, bên trong có mấy món là ngươi, đừng quên qua nằng trong viện cầm."

"Biết rõ nói "

Khương Viễn khoát khoát tay, quay người đi về.

Đúng lúc này, cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến một trận ồn ào âm thanh, một người mặc luyện khí học đồ kiểu dáng phục trang người nhỏ bé thanh niên bỗng nhiên gạt mở cản đường Gã sai vật xông tới.

"Đông Gia! Không tốt! Bên ngoài lại tới một cái!"

Hắn thở hồng hộc tại Khương Định Sơn cách đó không xa dừng lại, sắc mặt bởi vì chạy quá mau mà nổi lên trận trận triều đỏ.

"Lại tới? !"

Khương Định Sơn nhướng mày, nguyên bản coi như bình tĩnh sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống.

Khương Viễn gấp phụ thân bộ dáng này, đi ra ngoài cước bộ nhất thời dừng lại.

Hắn quét liếc chung quanh, ánh mắt cuối cùng rơi vào này người nhỏ bé thanh niên trên thân, mắt trong nháy mắt hiện lên một vòng tàn khốc : "Ra cái gì sự tình?"

Chung quanh Gã sai vật kim lòng không dặng co lại rụt cổ.

Người nhỏ bé thanh niên tức thì bị Khương Viễn chăm chăm đến toàn thân run lên, đầu lưỡi không tự chủ được bắt đầu thất nút : "Này, cái kia..."

"Được vẫn là ta lại nói đi "

Khương Định Sơn tiện tay vung lên, cắt ngang hẳn lấp bấp lời nói, lập tức đem nửa tháng này đến Khương thị đụng phải phiền phức đại khái nói một chút.

Khương Viễn nghe xong, sắc mặt kim lòng không được trầm xuống.

Khương thị phát triển cấp tốc, sớm muộn hội chạm tới có hữu giai cấp lợi ích. Hắn sớm đoán được nam hoàng thành tam đại gia tộc hội có hành động, lại không dự liệu được bọn họ lại vừa lúc ở chính mình trong lúc bế quan phát tác, hại phụ thân cùng tỷ tỷ sút đầu mẻ trán như thế lâu.

Xoa xoa mi tâm, hơi thư giãn một chút có chút buồn bực tâm tình, hẳn hơi có chút bất đắc dĩ nhìn về phía phụ thân, nói ra : "Phụ thân, như thế chuyện lớn, ngươi vừa rồi liền nên nói cho ta biết mới là. Chẳng lẽ ngươi còn muốn giấu diếm ta hay sao?"

"Khụ khụ đây không phải nhìn thấy ngươi xuất quan, ta nhất thời cao hứng, không nhớ ra được mà " Khương Định Sơn có chút lúng túng hắng giọng, nhất thời thật không dám nhìn nhĩ từ mi mắt.

Nghe nói như thế, Khương Viễn biểu lộ càng thêm bất đắc dĩ.

Chung quanh Gã sai vật học đồ từng cái mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, làm bộ chính mình cái gì đều không nghe thấy.

Khương Viễn im ắng thờ dài, nói ra : "Chuyện này khẳng định là này ba nhà xuất thủ. Công xưởng bên này phụ thân ngươi trước ứng phó, ta cái này liền lên đường qua nam hoàng thành."

Hiện tại Khương thị, cũng không phải trước kia cái đơn thuần công xưởng, bọn họ có chính mình chiến đoàn, có chính mình vũ trang, xác cứng rắn cực kì, cho là bọn họ là quả hồng mềm người, nhưng phải làm tốt đem hàm răng Bãng roi chuẩn bị!

Nghĩ tới đây, Khương Viễn hai mắt nhú lại, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén vạn phần.

"Cái kia... Nhi tử, ngươi sẽ không phải trực tiếp mang theo Lý Tuấn Phong giết đến tận cửa đi thôi?" Khương Định Sơn nhìn lấy Khương Viễn biểu lộ, có chút run như cầy sấy mà hỏi thăm.

"Cái gì?" Khương Viễn kinh ngạc nhìn phụ thân liếc một chút, biểu lộ trong nháy mắt trở nên có chút dờ khóc dờ cười, "Ngài thế nào sẽ nghĩ như vậy?"

"Cái kia..." Khương Định Sơn ánh mắt lóe lên, vô ý thức nói sang chuyện khác, "Vậy ngươi chuẩn bị thế nào làm?"

"Ngài hẳn là nhớ kỹ tấn cấp Hạng 2 công xưởng yêu cầu a?"

"Đương nhiên nhớ kỹ. Thế nào?"

"Đã bọn họ ba nhà chính mình đục vào cửa, lần này công xưởng tấn cấp, không bằng liền bắt bọn hắn khai đào tốt "

Nói tới chỗ này, Khương Viễn khoe môi nhất câu, móc ra một vòng lạnh lẽo đường cong, mắt càng là hiện lên một đạo nguy hiểm quang mang.

Khương Định Sơn sững sờ, lập tức ánh mắt bỗng nhiên sáng lên : "Sẽ không phải... Ngươi là muốn..."

Bất tri bất giác, hắn song quyền liền nắm lại Đến, trên mặt càng là hiện lên một tia hưng phấn.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Giá lâm nam hoàng

...

Một đêm ra roi thúc ngựa, sắc trời vừa mới tờ mờ sáng, Khương Viễn liền đã tiếp cận nam hoàng thành.

"Xuy "

Sau đó xuất thủ giết gãy cương một cái, đem Tật Phong Linh Mã siết ngừng, Khương Viễn ngang qua thân ngựa, ngược mắt nhìn về phía trước.

Dưới chân đứng lúc là một cái cực cao dốc đứng, từ góc độ này nhìn lại, nam hoàng thành tựa như ngay tại dưới chân.

Nam hoàng thành hình dáng có chút giống một cái Ấn Chương, ở giữa là một tòa cao ngất Tháp Lâu , biên giới phòng ốc thấp hơn, đều là Mộc Thạch kết cấu, cao thấp xen vào nhau tinh tế, từ góc độ này nhìn lại, mơ hồ còn có thể nhìn thấy trên đường phố chính hối hả đám người.

Tờ mờ sáng nắng sớm vẩy xuống, cả tòa nam hoàng thành tựa như nóng một lớp viền vàng, bỗng dưng thêm ra mấy phần mộng lung cảm giác.

Cơ hồ không có sai biệt hình dáng, tuy có khác nhau lại đại khái giống nhau lâu các... Trong trí nhớ nam hoàng thành, theo trước mắt tòa thành trì này chậm rãi chồng lên, phẳng phát vượt qua Thời Gian Trường Hà, tuế nguyệt luân chuyển, cuối cùng, tại trước mắt hắn, dung hợp Thành một tòa sống sờ sờ nam hoàng thành.

Nhìn lấy đây hết thảy, Khương Viễn mắt sắc thâm trầm, ánh mắt ánh sáng âm đạm không rõ.

Chỉ có chánh thức trải qua người mới sẽ minh bạch, thời gian cái từ này, có bao nhiêu sao nặng nề, nó đại biểu lực lượng, lại có bao nhiêu sao khủng bố...

Trước mắt nam hoàng thành là như vậy tươi sống sinh động, ai có thể nghĩ đến, hai trăm năm hậu, một trận chiến hỏa, liền đem nó hủy đến cái gì đều không thừa?

Hắn đến nay còn nhớ rõ, lúc trước nhìn thấy này từng mảnh từng mảnh đồ nát thê lương lúc nhìn thấy mà giết mình. Này phế tích bên trong kêu rên mọi

người, này từng đôi hoang vu vắng lặng mi mắt, mà lấy hấn lúc ấy đã đạt Thiên Nhân Cảnh tâm cảnh, đều nhận cự đại trùng kích.

Theo nguyên một tòa thành thị sinh từ tồn vong so sánh, một hai người sinh từ, thực sự nhỏ bé đến cùng cơ hồ có thể khiến người ta không đáng kể.

Một lần lại một lần địa hồi hương tế bái, hấn nhìn tận mắt tòa thành thị này phế tích một chút xíu bị cỏ hoang cùng cây cối ăn mòn, cuối cùng và toàn bộ dãy núi hóa làm một thể, cũng không phân biệt lẫn nhau.

Người bình thường nhân sinh bất quá vội vàng trăm năm, mấy trăm năm hậu, Đương Thành thành phố cuối cùng nhất một điểm dấu vết đều đã trừ khử, trừ bọn họ những này tu vi cao tuyệt tu sĩ, ai còn hội nhớ kỹ, nơi này, từng có qua một tòa phồn hoa thành thị?

Mà cái gọi là nam hoàng thành Tam đại thế gia, đến lúc đó, lại có ai hội nhớ kỹ?

Chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, Khương Viễn tâm thần chậm rãi từ trong trí nhớ rút ra, ánh mắt cũng dần dần khôi phục thư thái.

Đời trước sự tình cuối cùng đã qua

Ai nào biết, nam hoàng thành tương lai vận mệnh có phải hay không còn cùng đời trước giống nhau?

Cái thế giới này, chung quy là thực lực vi tôn, chỉ cần hấn có đầy đủ thực lực, hấn sự tình đều chẳng qua là nhỏ tiết mà thôi.

Phụ thân cùng tỷ tỷ tồn tại, bỏ khuyết trong lòng của hấn rất lợi hại một khối to trống không. Bất tri bất giác, hấn tâm cảnh đã cùng đời trước có rất lớn khác biệt.

Ngẩng đầu, nhìn lấy phương xa giống như liên miên vô tận dãy núi, Khương Viễn khoe môi hơi cười, lộ ra một vòng thanh tiểu giống như không ý cười.

"Thiếu gia, thế nào?"

Lý Tuấn Phong mang người từ phía sau đuổi theo, trên thân Ám Ngân sắc Chiến Khải tại nắng sớm bên trong hiện ra từng tia từng sợi lưu quang.

Quét hấn liếc một chút, Khương Viễn thần sắc cấp tốc khôi phục bình thân : "Khó được đến một chuyến, hơi xúc động mà thôi."

"..."

Lý Tuấn Phong ngẩng đầu, xưa nay cương nghị trên mặt khó được xuất hiện tên là chết lặng biểu lộ.

Thiếu gia ngài trước kia cách mỗi ba bốn ngày liền muốn đến nam hoàng thành chơi một chuyến, ở đâu khó được?

Năm sáu cái Kinh Thiên Chiến Đoàn hảo thủ đi theo phía sau, mặt mày buông xuống, làm bộ cái gì đều không nghe thấy.

Bọn họ coi là Khương Viễn bất quá thuận miệng qua loa, nhưng lại không biết, Khương Viễn tuy là thuận miệng nói, nói lại là lời nói thật.

Tính cả đời trước, hấn thật đã là rất lâu, rất lâu, chưa từng tới nơi này

Lâu đến, hấn mấy cái có lẽ đã sắp quên, nơi này trước kia là cái gì bộ dáng

Về phần đã từng ba ngày hai lần đi về phía nam hoàng thành chạy thời gian, đối với hấn mà nói, càng là đã cách tám trăm năm mười năm, so với đối nam hoàng thành trí nhớ còn phải xa xưa hơn.

Hiện nay muốn đến, thật đúng là dường như đã có mấy đời...

Không có, không phải giống như, đối với hấn mà nói, là thật cách cả đời.

Lắc đầu, ném đi những này vô dụng suy nghĩ, Khương Viễn lắc đầu, sau đó xuất thủ giật giấy cương một cái, quay đầu ngựa lại nói ra : "Đi thôi chờ chúng ta đến cùng nam hoàng thành, thành môn không sai biệt lắm cũng mở "

...

Đang lúc Khương Viễn ở trong màn đêm một đường chạy như bay thời điểm, mệnh mông dưới bầu trời, một cái bệnh bạch hầu Hoàng Tước khua tay linh xảo hai cánh vạch phá tầng mây, như mũi tên bay vút xuống rơi vào Khương Ký tầng hai trong tiểu lâu.

"Chít chít tra "

Thanh thúy tiếng chim hót tại trên bệ cửa sổ vang lên, theo sát mà tới là liên tiếp "Đốt đốt đốt" tiếng đánh.

Gác đệm áo xanh thị nữ dẫn theo Đãng đi tới trước cửa sổ, nhìn thấy cái kia bệnh bạch hầu Hoàng Tước, biến sắc, lúc này mở ra cửa sổ đem nó bỏ vào đến.

Hoàng sắc tước điều một cái nhẹ nhàng linh hoạt địa vọt bước, hai cánh mở ra, liền giống như là một tia chớp xông vào Nội Thất.

Trong nội thất, Khương Linh một thân mỏng manh áo mỏng, chính khoanh chân ngồi tại bờ đoàn bên trên tu luyện. Nhỏ vụn nắng sớm vẩy xuống bên cửa sổ, đem nắng thân ảnh đều nổi bật lên có chút mỏng lung.

Bỗng dừng.

Một đạo hàn tinh hiện lên, Khương Linh chẳng biết lúc nào mở mắt ra chử, một đôi mắt hạnh phản chiếu lấy ánh sáng mặt trời, giống như Thần Tinh rực rỡ sáng.

Cảm giác được khí tức quen thuộc, nàng mắt về cánh gác tán đi, giờ tay lên, mặc cho bay tán loạn mà vào bệnh bạch hầu Hoàng Tước rơi vào nàng tinh xảo trong lòng bàn tay.

Vừa mới dừng hẳn, bệnh bạch hầu Hoàng Tước liền nâng lên nhỏ gầy vuốt chim, lộ ra cột vào trên móng vuốt tờ giấy, tranh công giống như phát ra một tiếng kêu khê.

"Hạnh khổ người "

Khương Linh tiện tay xoa xoa bệnh bạch hầu Hoàng Tước đầu, liền đem tờ giấy lấy xuống, tiện tay triển khai.

Vừa nhìn một chút, Khương Linh trên mặt liền bỗng nhiên lộ ra lộ ra vẻ vui mừng : "Quá tốt! Tiểu Viễn rốt cục xuất quan!"

Nói, nàng bỗng nhiên nắm chặt tờ giấy từ dưới đất đứng lên, đẩy cửa đi ra Nội Thất.

"Xanh nương, người đi tìm Ngô thúc, để hắn lập tức phái hai người qua thành giữ cửa. Tiểu Viễn một hồi liền đến nam hoàng thành."

Lúc nói chuyện, Khương Linh thanh âm dĩ thường gấp rút, nhưng này phần khởi âm cuối, như cũ mang ra mấy phần không thể ức chế tâm tình vui sướng.

Nghe nói như thế, vừa rồi mở cửa sổ áo xanh thị nữ sắc mặt cũng là vui vẻ.

"Quá tốt ta cái này qua tìm Ngô thúc!"

Nói xong, nàng vội vàng thi lễ, liền chạy chậm đến vén rèm cửa lên hướng ra phía ngoài phóng đi.

Cũng không lâu lắm, cách đó không xa trong sân liền truyền đến ồn ào tiếng người, tiểu nhị tiếng hoan hô, Ngô thúc trung khí mùi phân quát lớn âm thanh tại yên tĩnh nắng sớm bên trong lộ ra hết sức rõ ràng.

Nghe đến xanh nương nhảy cẫng bóng lưng, Khương Linh bên môi ý cười bất tri bất giác làm sâu sắc mấy phần. Mấy ngày liên tiếp về u sầu, tại thời khắc này tựa hồ cũng biến mất tung ảnh.

Đẩy ra bên cửa sổ rèm cửa.

Thanh tiểu nắng sớm bên trong, chung quanh mọi chuyện đều tốt giống như bước đi thông thả bên trên một tầng kim quang, lộ ra mỏng lung mà mỹ hảo. Nhếch lên mái cong hạ tinh xảo đồng linh trong gió chấp chôn, vang lên liên tiếp thanh thủy êm tai tiếng đình đông, phảng phất nàng giờ phút này phần khởi nổi lòng.

Một canh giờ trôi qua, Khương Ký sớm đã quét dọn Nhất Thanh, làm tốt nghênh đón Khương Viễn sở hữu chuẩn bị.

Khương Linh ngồi tại nội thất bên trong, trước mắt nước trà sớm đã thả mát, nàng lại không để ý chút nào, ánh mắt thủy chung dừng lại tại bên người màn cửa bên trên, biểu lộ tâm thần bất định bên trong lộ ra chờ mong.

"Đến đến "

"Thiếu gia vào thành !"

Phụ trách báo tin tức tiểu nhị lộn nhào địa xông vào Khương Ký, thần sắc kích động vạn phần.

"Nhanh! Tắm rửa nước nóng chuẩn bị kỹ càng không có? Thùng tắm đâu? Còn có y phục..."

Ngô thúc kích động xoa xoa tay, tại cửa hàng bên trong kích động bao quanh loạn chuyển, thuận tiện đem cửa hàng bên trong tiểu nhị cũng kềm làm địa xoay quanh.

Nội Thất bên trong Khương Linh nghe được thanh âm, nhất thời kìm nén không được lao ra.

"Đến? Người đâu? !"

Nàng dẫn theo váy vượt qua cánh cửa, ánh mắt vô ý thức nhìn về phía cửa.

"Còn không có..." Báo tin tức tiểu nhị há miệng giải thích.

"Lạch cạch "

"Lạch cạch "

"Lạch cạch " ...

Thanh thúy tiếng vó ngựa bỗng nhiên từ ngoài cửa trên đường phố truyền đến.

Tiểu nhị nhất thời ngậm miệng lại, vô ý thức quay đầu nhìn về phía ngoài cửa.

Trong nháy mắt, cửa hàng bên trong tất cả mọi người nhao nhao dừng lại động tác, không hẹn mà cùng nghiêng đầu sang chỗ khác, ánh mắt chờ mong.

Kim sắc nắng sớm bày vẩy xuống.

Thanh sắc bàn đá lót đường trên đường phố, một thót dị thường thần tuần Tật Phong Linh Mã ngang đầu ưỡn ngực, chậm rãi mà tới. Đám chìm trong nắng mai bên trong, nó bắt thịt cả người tựa như gợn nước lưu động, mang theo làm cho người mất mớ lộn lắt.

Bỗng nhiên, Tật Phong Linh Mã cuốc bộ dừng lại.

Một bóng người từ trên lưng ngựa nhảy xuống, bay lên vạt áo bị ánh sáng mặt trời vừa chiếu, trong nháy mắt mang theo một vòng làm cho người lóa mắt kim sắc lưu quang.

Đội đến bóng người rơi xuống đất, hồ nước lục vẩy dài bào phục nhanh nhẹn rủ xuống, một cổ thông dong đại khí phong phạm nhất thời thấu thể mà ra.

Nắng sớm bên trong, từng tia từng sợi kim sắc lưu quang tại hồ nước Lục Bảo nuốt vào lóe lên một cái rồi biến mất, phức tạp hoa văn vừa mới hiển hiện cũng đã biến mất, để cho người ta bỗng nhiên cho là mình nhìn thấy là ảo giác.

Cao ngất kia thân hình, thâm thúy mặt mày, tại bào phục cùng Linh Mã phụ trợ hạ tăng thêm mấy cái phần uy nghiêm, để cho người ta vừa nhìn xuống, liền kim lòng không dặng sinh ra một tia kính sợ.

Càng làm cho người kinh hãi là, trên người hần mơ hồ lộ ra nguyên lực ba động, lại tựa như Giang Hà hạo đại, lại tốt giống như đầm sâu thâm bất khả trắc, cũng chỉ là hướng nơi này như thế vừa đứng, liền để cho người ta bỗng dưng cảm giác được tim đập thành thịch.

Vô luận khí thế cũng hoặc thực lực, người này, không hề nghi ngờ là một cường giả!

"Thiếu, thiếu gia?"

Ngô thúc vô ý thức xoa xoa mi mắt, khắp khuôn mặt là không dám tin.

Ăn mặc vải xanh Đoàn Đa bọn tiểu nhị thần sắc ngốc trệ, từng cái tất cả đều cương tại nguyên chỗ, tựa như nhìn thấy cái gì thật không thể tin sự tình.

Khương Linh càng là vô ý thức che miệng lại, mắt hạnh tròn lên, thần sắc vui mừng không thôi : "Tiểu Viễn? Người đến cùng Ngưng Nguyên cảnh đình phong? !"

"Tỷ tỷ."

Nhìn lấy tỷ tỷ vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ ánh mắt, Khương Viễn mặt mày hơi gấp, bên môi tràn ra một vòng ý cười.

Tiện tay đem dây cương ném cho phía sau Lý Tuấn Phong, hần nhắc chân bước vào cánh cửa, hướng tỷ tỷ đi đến.

Ngô thúc cùng bọn tiểu nhị lúc này mới hồi phục tinh thần lại, mang đầy bụng chấn kinh, vội vàng bắt đầu chuẩn bị cho Khương Viễn bày tiệc mời khách.

Lý Tuấn Phong tiếp nhận dây cương, bắt đắc dĩ nhìn cửa hàng bên trong liếc một chút.

Hắn dù sao cũng là một đoàn chỉ trưởng, nói ra cũng là nổi tiếng nhân vật, bình thường cũng không ít thụ chú mục, thế nào một theo thiếu gia đi cùng một chỗ, lại luôn là bị không để ý tới đâu?

...

/...

Chương 62: Hạ chiến thiếp

...

Tắm rửa qua, đổi qua y phục, lại ăn một bữa tương đương phong phú sớm một chút, thời gian liền đã đến cùng giờ Thìn.

Ngồi tại gần cửa sổ trên ghế, Khương Viễn bung chén nước trà, một bên chậm rãi thưởng thức trà, một bên hững hờ đánh giá ngoài cửa sổ cảnh tượng.

Nắng sớm chiếu vào trên mặt hán, đem hán ngày càng thành thực mặt này câu lạc đặc càng phát ra rõ ràng.

"Phụ thân chỉ nói cho ta người muốn tới, chuyện cụ thể cái gì đều không nói." Khương Linh hai tay khoác lên bàn tròn ngó bên trên, thần tình nghiêm túc bên trong lộ ra mấy phần hiếu kỳ, "Tiểu Viễn, người có cái gì dự định? Có hay không cái gì ta có thể làm?"

"Thật là có." Khương Viễn buông xuống chén trà, cười nhìn tỷ tỷ liếc một chút, "Giúp ta phát bài viết đi lấy Khương thị danh nghĩa, hướng Kinh Sở, Hoa Dương, Lưu Thị ba nhà công xưởng hạ chiến thiếp."

"Chiến Thư? !" Khương Linh bỗng dừng tròn tròn mí mắt, không khỏi kinh ngạc, "Người nói là, người muốn chủ động đến cửa tìm bọn hán đấu Khí sao?"

"Tuy nhiên không phải đấu Khí, nhưng cũng kém không nhiều "

Khương Viễn thần sắc bình tĩnh ném lấy trà nhạt, thái độ tựa như là tại nhân thoại việc nhà một dạng.

"Chiến Thư bên trên người liền như thế viết..." Hán tiện tay gõ gõ mặt bàn, vừa nghĩ vừa nói nói, " Khương thị muốn xin Hạng 2 công xưởng, cần hai nhà trở lên Hạng 2 luyện khí công xưởng tiến sách, bởi vậy đặc biệt nhất chiến. Như Khương thị thắng, liền cho bọn hán mượn Bút Mặc dùng một lát."

"Thì ra là thế. Nhất tiến song điều, vừa vận đem tiến sách vấn đề cũng cùng nhau giải quyết "

Khương Linh giật mình, trong mắt vẻ kinh ngạc hơi tán, lập tức lời nói xoay chuyển, lược mang theo vài phần lo nghĩ đường : "Bất quá, này ba nhà đều là lâu năm Hạng 2 công xưởng, trung cấp Luyện Khí Sư số lượng không ít, Lưu Thị thậm chí còn có một vị chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư, tư bản hùng hậu. Người có mấy phần chắc chắn?"

"Mười thành không dám nói, hơn chín thành luôn luôn có." Khương Viễn mỉm cười, cúi đầu nhấp hớp trà.

Trên thực tế, chỉ cần là luyện khí, hán nắm chắc cơ bản có thể nói có mười thành , bất quá, loại lời này, nói ra chắc chắn sẽ không có người tin chính là, vẫn là hơi hàm súc một điểm tương đối tốt

Bất quá, đại khái là Khương Viễn chính mình sẽ cảm thấy đây là hàm súc. Đối với người khác mà nói, hơn chín thành tỷ lệ, đã cao đến khủng bố

Khương Linh nghe vậy, ánh mắt nhất thời sáng lên : "Vậy là tốt rồi! Nếu không phải trước đó Nhâm hội trưởng âm thầm cho ta đưa tin tức, ta cũng không biết lại là bọn họ trong bóng tối giờ trở! Lần này, nhất định phải làm cho bọn họ trả giá đắt!"

Nói đến đây, trên mặt nàng nhin không được lướt qua một vòng vẻ giận, thần sắc rõ ràng có chút ảo não.

"Tại cái này nam hoàng trong thành, có năng lực đem Khương thị bức đến loại trình độ này, cũng chỉ có bọn họ ba nhà liên thủ. Nếu không, những tán tu kia không biết cái này sao nề tình."

Khương Viễn nói đến nói trúng tim đen.

"Bất quá, loại tình huống này chỉ là tạm thời. Phù Văn Khẩu mang đến thực lực tăng thêm là thật, tiếp qua một trận, liền coi như chúng ta không xuất thủ, cục diện cũng khẳng định hội mất khống chế."

"Ta cũng biết. Nhưng muốn liền như thế làm chờ lấy, thực sự quá oan uổng!" Khương Linh nhú lại lông mày, rõ ràng còn đang vì trước đó tình huống phiền muộn.

Khương Viễn bật cười, dứt khoát cũng không khuyên nữa, chuyển mà nói rằng : "Hạ chiến thiếp sự tình liền giao cho tỷ tỷ, cụ thể người xem đó mà làm là được. Ta đi trước trên đường đi dạo, vì ngày mai buổi đấu giá làm một điểm chuẩn bị."

Nói, hán liền đứng lên, vén rèm cửa lên đi ra ngoài.

Khương Linh thấy thế, liền vội vàng đứng lên, giơng cao giọng âm nói ra : "Trên người người không có tiền, đi ra ngoài đừng quên đem Ngô thúc mang

lên "

"Biết rõ nói "

Khurong Viễn hững hờ địa khoát khoát tay.

Một trận gió lùa từ hành lang thổi qua, nhấc lên hần rộng thùng thình tay áo bày, để hần vốn là trầm ổn tốc độ tăng thêm mấy phần thông dong.

Nhìn lấy Khurong Viễn thân ảnh biến mất tại góc rẽ, Khurong Linh thu hồi ánh mắt, bỗng nhiên nắm chặt quyền đầu.

"Xanh nương, chuẩn bị Bút Mặc, ta muốn hạ chiến, thiếp!"

Nói đến cuối cùng nhất ba chữ lúc, nàng cắn chặt hàm răng, cơ hồ là từng chữ từng chữ từ trong hàm răng gạt ra, cặp kia từ trước đến nay có thần mắt hạnh chậm rãi nheo lại, mắt có trận trận hàn quang lóe lên.

...

Đạp trên rộng lớn tảng đá xanh đường, Khurong Viễn một tay phụ ở sau người, thân hình buông lỏng địa đi dạo lầy.

Gió thu đánh lấy xoáy từ trên đường phổ lượn vòng mà qua, phảng phất điều chỉnh bị hải tử, đem hần gò má một bên mấy cái sợi tóc lạng lẽ vung lên, lại theo rộng thùng thình tay áo bày tiến vào chui ra, quấy đến hần một thân bào phục như sóng lớn chấp trùng.

Tại hần phía sau cách đó không xa, Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc mang theo mấy cái chiến tu Gã sai vật nhắm mắt theo đuôi theo sát.

Bọn họ hiện nay vị trí, ngay tại Khurong Ký cách đó không xa. Nơi này là nam hoàng thành đường phố chính, cũng là nam hoàng thành náo nhiệt nhất một lối đi.

Khurong Viễn chậm rãi bước chân đi thông thả, ánh mắt hững hờ địa bốn phía bắn khoăn.

Cách đó không xa, hai người mặc Chiến Khải, một thân sát khí chiến tu chính vội vàng đi qua, vừa đi, còn một bên đang thấp giọng tranh luận lấy cái gì. Bên cạnh trong quán trà, một người mặc trường bào Pháp Tu chính nhàn nhã uống trà, ánh mắt thỉnh thoảng từ trên đường phố đảo qua, cũng không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Đường đi đối diện, một người mặc tu sĩ áo bào xanh chậm rãi đi qua, bên hông Linh Thực sư lệnh bài theo tốc độ chậm rãi lắc lư, thái độ nhàn nhã.

Hỗn tạp tại tới lui trong đám người, tại một mảnh liên tiếp trong tiếng hét to, những người này, nhìn có chút dễ thấy, nhưng lại mui phần tự nhiên, phảng phất con đường này sinh ra đã là như thế.

Niên niên tuế tuế, mỗi thời mỗi khác, trên con đường này người lui tới đều không giống nhau, nhưng chính thể cho người ta cảm giác, nhưng lại là như vậy tương tự. Cho dù cách cả đời, nhìn tựa hồ cũng không có cái gì khác biệt.

Nhìn lấy những này lui tới đám người, Khurong Viễn cặp kia xưa nay đậm mạc hẹp dài trong đôi mắt, dần dần có một tia nhỏ bé không thể nhận ra thất thần.

Không thể so với đứng xa nhìn lúc đơn thuần cảm hoài, trước mắt những này tươi sống sinh hoạt hình ảnh, phảng phất một tránh tránh trong trí nhớ cất hình, xuyên thấu qua thời gian khe hở xuyên toa mà đến, mang cho hần một loại không giống bình thường đặc thù cảm ngộ.

Giờ khắc này, thời gian tựa hồ ở trước mặt hần để lộ thần bí một góc.

Loại cảm giác này, tựa như là xuyên thấu qua Thời Gian Trường Hà, hiểu rõ quá khứ cùng tương lai. Khurong Viễn trước mắt, một vài bức hình ảnh giống như cười ngơ xem hoa giao thoa hiện ra, lập tức dần dần tiêu tán, hóa thành một sợi lóe lên liền biến mất cảm ngộ bỗng dưng tiêu tán.

Khurong Viễn vô ý thức ngừng cước bộ, nhắm mắt lại chữ, ý đồ bắt lấy này lóe lên một cái rồi biến mất linh cảm.

Nửa ngày sau đó, hần chậm rãi mở mắt ra chữ, mắt hiện lên một tia tiếc nuối.

Khá là đáng tiếc

Thời Gian Pháp Tắc thể nhưng là sở hữu pháp tắc bên trong thâm ảo nhất khó dò pháp tắc, nếu có thể có dù là một tia nửa điểm linh ngộ, với hần mà nói đều là một loại thu hoạch khổng lồ.

Đáng tiếc, hần thực lực bây giờ tuy nhiên có chỗ tăng cường, nhưng khoảng cách có thể cảm ngộ thời gian cảnh giới còn kém xa lắm, coi như thời cơ đang ở trước mắt, cũng vẫn là bắt không được.

Bất quá, trọng sinh trở về, sau này tình huống tương tự chỉ sợ còn biết rất nhiều, ngược lại cũng không cần lo lắng không có cơ hội

Khurong Viễn tiếc nuối một hồi, liền không lại xoắn xuýt. Thực lực không đủ, muốn như thế nhiều căn bản không có ý nghĩa

Lý Tuấn Phong nghiêng thân thể, lấy thủ hộ tư thái đứng tại Khương Viễn bên người, đem chung quanh lui tới đám người theo Khương Viễn ngăn cách, chìm túc trên mặt không có bất kỳ cái gì dư thừa biểu lộ.

Tuy nhiên biết rõ lấy Khương Viễn thực lực cũng không cần hẳn bảo hộ, nhưng hắn vẫn như cũ làm cẩn thận tỉ mỉ, đối Khương Viễn bỗng nhiên dừng bước lại hành vi cũng không có chút nào dị nghị.

Ngô thúc ngồi yên đứng tại khác một bên, thương mặt già bên trên không có bất kỳ cái gì không kiên nhẫn biểu lộ.

Hắn chỉ là một cái không có tu là người bình thường, không hiểu rõ tu sĩ những không khỏi đó diệu cảm ngộ a đó ngộ a cái gì, bắt quá, ngay tại lúc này, hắn trực giác địa giữ yên lặng, không dám làm ra cái gì đã quấy rầy hành vi.

Hắn thậm chí còn ước thúc hai cái tuổi không lớn lắm Gã sai vật, không tránh đến bọn hắn đã quấy rầy đến cùng Khương Viễn.

Lấy lại tinh thần Khương Viễn, chú ý tới một màn này, tâm lý ngược lại là có chút ấm áp, dưới khoe miệng ý thức câu lên một vòng thanh tiểu đường cong.

Ánh nắng ấm áp vậy xuống, áo duyên bên trên một chút lưu quang lấp lóe, để cả người hắn nhìn tựa hồ cũng nhiều mấy phần ấm áp.

"Ngô thúc, chúng ta mang bao nhiêu tiền ra đến?" Khương Viễn nghiêng người nhìn về phía phía sau Ngô thúc.

Ổn định lại tâm thần, hắn rốt cục nhớ tới lần này đi ra ngoài chủ yếu mục đích.

Hắn lần này đi ra ngoài, cũng không phải vì hoài niệm đời trước nam hoàng thành, mà chính là muốn nghĩ cách cho mình làm một khoản tiền.

Đây cũng là không có cách nào sự tình. Phụ thân cơ hồ đem sở hữu kiếm được tiền đều dùng đến thu mua tài liệu, Khương thị bây giờ có thể xuất ra tiền chỉ sợ không bình thường hữu hạn, coi như đến cùng buổi đấu giá bên trên, nhìn thấy cần tài liệu, cũng chưa chắc có đầy đủ tài lực mua xuống.

Trù tiền bắt buộc phải làm.

"Hết thầy năm ngàn Kim thù. Tiểu thư đem Trữ Vật Giới tạm thời cho ta mượn." Ngô thúc cúi người, thái độ không bình thường cung kính.

"Năm ngàn Kim thù sao..."

Khương Viễn ánh mắt nhắm lại, mắt suy nghĩ lưu động, một lát sau đó, bỗng nhiên cười.

"Vội đi thôi, đi với ta một chỗ."

Nói, hắn liền quay người đi về phía trước, váy dài tại Khinh Phong quét dưới vạch ra một đạo phản khởi đường cong.

Theo hẻm nhỏ Tam nguyệt lưỡng chuyển, bất tri bất giác, người chung quanh lưu lượng càng ngày càng ít, liền liền tiếng ồn ào vang cũng chậm chậm rồi xa, một chút xiu trở nên quạnh quẽ.

Không bao lâu, một đầu thanh lãnh mặt đường liền xuất hiện tại Khương Viễn một đoàn người trước mặt.

So với trên đường phố chính cửa hàng chính tề lộng lẫy, nơi này cửa hàng chiều cao xen vào nhau, nhìn cao thấp không đều, liền liền trang trí cũng mộc mạc rất nhiều.

Mỗi nhà cửa hàng tám biển hạ đều treo một chiếc phù văn Cung Đẳng, cho dù tại dương quang xán lạn ban ngày, vẫn như cũ tản ra ánh sáng yếu ớt mang. Cung Đẳng bốn góc bên trên, ngân sắc Lưu Tô phảng phất tinh quang rủ xuống xuống tại Khinh Phong bên trong chậm rãi chấp chôn.

Xem xét tràng diện này, Khương Viễn liền biết, mình tới địa phương.

Nói thật, hiện tại hắn, đối nam hoàng thành thực không thể nói có bao nhiêu quen thuộc. Dù sao, đi qua tám trăm năm mười năm thời gian, đại đa số không trọng yếu trí nhớ đều đã mơ hồ một mảnh, coi như vừa rồi nhớ tới một số, càng nhiều nhưng vẫn là lạ lẫm.

Nam hoàng thành làm một tòa người bình thường cùng người tu hành đại lượng tạp cư thành thị, ở mức độ rất lớn nhận người bình thường ảnh hưởng. Không thể so với Tu Hành Giới tiết tấu chậm chạp, nhân sinh bình thường sinh hoạt tiết tấu thật nhanh, thường thường qua mấy thập niên, Phong Thổ lưu hành liền đã hoàn toàn khác biệt.

Điểm này, từ hai bên đường phố cửa hàng bên trên, cùng được trên thân người phối sức các loại chi tiết liền có thể rõ ràng nhìn ra.

Cũng may, nam hoàng trong thành dù sao cũng là tu sĩ chiếm cứ vị trí chủ đạo, coi như Phong Thổ lưu hành lại thế nào biến hóa, cơ bản bố cục lại không cái gì cái biến, Khương Viễn lần theo trong trí nhớ hình dáng, vẫn là đem địa phương tìm ra.

"Nơi này là... Quý Thị?"

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 63: Quý Thị đào bảo

...

Ngô thúc hiển nhiên đối nam hoàng thành tương đối quen thuộc, liếc một chút liền nhận ra trước mắt đường đi, lập tức sắc mặt thoáng có chút biến hóa : "Thiếu gia người lại muốn vào Quý Thị đào bảo?"

Nghe hán giọng điệu này, Khương Viễn trước kia khẳng định cũng thường tới nơi này, mà lại thu hoạch khẳng định không có làm sao, bằng không hẳn không phải là loại này mang theo vài phần xoắn xuyết ngữ khí.

"Quý Thị đào bảo là cái gì?" Lý Tuấn Phong nghe được không hiểu ra sao.

Nhìn Ngô thúc cùng hai cái Gã sai vật phản ứng, rõ ràng biết là thể nào chuyện, giống như cũng chỉ có hán không biết.

"Nơi này Luyện Khí Sư tới tương đối nhiều, người không biết cũng bình thường." Ngô thúc gặp Khương Viễn mới có được giải thích ý tứ, nhận mệnh thờ dài, theo Lý Tuấn Phong giải thích.

Cái gọi là Quý Thị, thực cũng không có như vậy thần bí, đơn giản là chuyên môn xử lý những cái kia không tiện xử lý đồ, vật địa phương, cùng loại với Hắc Thị, nhưng quy củ không có Hắc Thị như vậy nghiêm ngặt. Bởi vì khuyết thiếu giám thị, đồ, vật phẩm loại cũng so sánh tạp, thậm chí còn có người bán hàng giả.

Bất quá, cũng bởi vì tạp, bên trong không thiếu chánh thức đồ tốt.

Mà có thể hay không mua được đồ tốt, ở mức độ rất lớn muốn khảo nghiệm nhãn lực. Bởi vậy, hội tới nơi này, hơn phân nửa là Luyện Khí Sư hoặc là luyện khí học đồ.

Bất quá, cũng bởi vì dạng này, nơi này hấp dẫn một số ưa thích đầu cơ trục lợi người, dần dần hình thành một loại được xưng "Đào bảo" mua sắm hành vi. Đã, người mua lợi dụng chính mình nhãn lực, đem bởi vì do nhiều nguyên nhân cũng không bị nhận thức đến chánh thức giá trị đồ, vật từ vô số đồ vật bên trong tìm ra, nhờ vào đó giành lợi ích.

Trong này xác thực có tương đương một bộ phận lợi ích có thể kiếm, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là nhãn lực thật tốt lời nói.

Mặt khác, cũng không thiếu một số đơn thuần hưởng thụ cảm giác thành tựu người tham gia "Đào bảo".

Mà "Bị" trùng sinh chi trước Khương Viễn, liền tương đương nóng lòng loại hoạt động này, nhưng cũng tiếc là, hán nhãn lực thực sự không có làm sao, vì thế Lỗ đi vào không ít.

Bất quá, Khương Viễn điểm ấy ham muốn nhỏ tuy nhiên so sánh gầy vò người, nhưng so với qua thanh lâu đồ phường loại này chánh thức xài tiền như nước địa phương, thật sự là tốt hơn quá nhiều, bởi vậy, Ngô thúc tuy nhiên thẳng xoắn xuyết, nhưng cũng không thể nào kháng cự.

Hán thậm chí đã làm tốt bồi thường tiền chuẩn bị.

Bất quá, rất nhanh hán liền sẽ biết, hán nghĩ đến thực sự quá ngây thơ

Hiện nay Khương Viễn sớm đã xưa đâu bằng nay.

Đi qua đời trước tám trăm năm mươi năm thời gian, hán nhãn lực cũng sớm đã bị đoán luyện địa lô hóa thuần thành, kiến thức càng là Viễn phi thường người nhưng so sánh, nói câu không khách khí lời nói, chỉ cần là đồ tốt, cơ hồ liền không có khả năng thoát khỏi hán Hỏa Nhân Kim chủ.

Phải biết, hán luyện khí thực lực cũng không phải ngay từ đầu liền như vậy mạnh, mà Luyện Khí Sư thực lực đề cao, lại thường thường là dựa vào đại lượng thực tế tích lũy. Hán một cái Tấn Tu, lại bằng cái gì so những Đại Tông Môn đó xuất thân Luyện Khí Sư tiến bộ càng nhanh?

Đời trước, vì thu thập đầy đủ tài liệu luyện tập luyện khí, hán có thể nói là không đi không cần cực, đào bảo loại hình sự tình có thể làm không ít. Đơn

thuần nhân lực, hiện tại những cái kia thành danh đã lâu luyện khí Đại Tông Sư, đều chưa hẳn hơn được hẳn.

Đối với Khương Viễn lai nói, nơi này đồ, vật tất cả đều liếc một chút liền có thể xem thấu, căn bản không có cái gì bí mật có thể nói, đào bảo niềm vui thú đã gần như tại không. Hẳn hôm nay, cũng chỉ là đến kiểm tiền mà thôi.

Không có để ý phía sau Ngô thúc tại nói với Lý Tuấn Phong cái gì, Khương Viễn tại bên đường tùy ý chọn cái cửa hàng đi vào.

"Gừng ít, ngài thật đúng là rất lâu không có tới " cửa hàng chương quỹ nhìn thấy Khương Viễn, nhất thời nhiệt tình chào đón, một trương trên mặt tròn cười đến nếp mày đều đi ra, "Ngài đến đúng lúc, ta cái này vừa vận có một nhóm hàng mới, ta mang ngài đi xem một chút?"

Khương Viễn tùy ý quét hẳn liếc một chút, liền lơ đãng gật gật đầu, đi theo hẳn hướng cửa hàng đi vào trong qua.

Căn này cửa hàng không tính lớn, vì hợp lý lợi dụng không gian, liền liền hai bên trên mặt tường đều treo đầy Phù Khí, nhiều như rừng số lượng phong phú, nhìn qua rực rỡ muôn màu, một dải hào quang tươi sáng.

Khương Viễn ánh mắt từ trên mặt tường khẽ quét mà qua, rất nhanh liền thu hồi ánh mắt.

Dám ở Quý Thị làm ăn người, bình thường mà nói nhân lực đều không kém đi đâu, không phải vậy đã sớm bồi thường tiền Lỗ chết. Trên tường những này Phù Khí, hơn phân nửa đều là chút bộ dáng hàng, nhìn lấy bề ngoài không tệ, thực phẩm chất khá là bình thường, bây giờ không có có thể vào được mắt.

"Khương thiếu, ngài nhìn, đây đều là hôm qua vừa từ phía dưới thu lên hàng mới, còn không người qua xem qua đâu? "

Chương quỹ chỉ trong góc một đồng nhỏ đồ, vật nói với Khương Viễn.

Khương Viễn theo hẳn chỉ phương hướng nhìn sang.

So với bên ngoài một màu lưu quang lấp lóe bề ngoài mười phần, nơi này nằm đối diện đông - tây muốn mọc mọc rất nhiều, nhìn bụi bặm, có chút Phù Khí bên trên thậm chí còn dính lấy vết máu, rõ ràng là vừa thu lên, còn không có đi qua xử lý.

Mặt khác, trừ Phù Khí, nơi này còn có một số thuộc tính không dễ phán đoán khoáng thạch các loại tạp tài liệu, thậm chí còn có bán thành phẩm Phù Khí, cũng không biết là cái nào không may Luyện Khí Sư bị người gõ muện còn

Loại này hàng bên trong, xuất hiện đồ tốt xác suất thực muốn cao một chút.

Bất quá, "Đào bảo" kinh nghiệm phong phú gừng Viễn phi thường rõ ràng, những này nhìn như "Mới mẻ" hàng bên trong trình độ không phải bình thường nhiều. Thật muốn tin chương quỹ này một phen lí do thoái thác, tuyệt đối bồi liên quần đều không thừa.

Đương nhiên, đối với Khương Viễn lai nói, cái này bất quá đều là chút không phải trên bàn tiểu thủ đoạn, căn bản liền bọt nước đều không bay ra khỏi tới.

Ánh mắt từ những vật này bên trên từng cái đảo qua, hẳn rất nhanh liền phát hiện hai kiện phù hợp hẳn yêu cầu mục tiêu.

Bên trong một kiện, là một chiếc nhẫn, tuy nhiên mặt ngoài dính lấy vết máu, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn ra tinh xảo chế tác. Trên mặt nhẫn mặt nhẫn, là một cái tính chất không tệ Côn Sơn Ngọc, trừ so sánh xinh đẹp bên ngoài, nhìn cũng không có bất kỳ cái gì điểm đặc biệt, thậm chí ngay cả nguyên khí ba động đều yếu ớt địa có thể bỏ qua không tính.

Nhìn, cái này xem như một kiện đơn thuần trang trí dùng giới chỉ.

Nhưng mà, Khương Viễn lại liếc một chút liền nhận ra, cái này mai không chút nào thu hút mặt nhẫn, căn bản không phải cái gì Côn Sơn Ngọc, mà chính là tương đương hiếm thấy Quỳnh Anh thạch, trời sinh liền có che giấu nguyên khí hiệu quả.

Cái đồ chơi này, là luyện chế áo choàng mặt nạ một loại có thể ẩn giấu tu vi đồ vật quan trọng tài liệu. Cái này đã coi như là pháp khí tài liệu, nghiêm túc muốn mua lời nói, như thế đại nhất mai Quỳnh Anh thạch, nói ít cũng phải ba bốn trăm Kim thù, còn chưa nhất định có hàng ngọn nguồn.

Trừ cái này mai Quỳnh Anh thạch bên ngoài, một món khác, lại là một tòa Phù Khí Linh Lung Tháp, thuộc về có trấn áp hiệu quả hệ sức mạnh Phù Khí. Cái này Tiểu Tháp bên trong hẳn là thêm thông minh thạch, ném ra bên ngoài thời điểm có thể cấp tốc biến lớn, dùng để trấn áp địch nhân.

Đương nhiên, những này đều không phải là trọng điểm, loại tầng thứ này Phù Khí, còn nhập không có Khương Viễn mắt. Hẳn chú ý tới, là Linh Lung Tháp tòa.

Luyện chế cái này Linh Lung Tháp Luyện Khí Sư đại khái là vì bề ngoài đẹp mắt, đối Tiểu Tháp làm không ít trang trí, không chỉ có khả năng không ít trang trí dùng bảo thạch, thậm chí còn tại trên thân tháp làm tầng Lưu Kim hoa văn, liền liền tòa đều đi qua điểm tô cho đẹp trang trí, bản thân chất liệu bị che giấu địa cơ hồ cũng nhìn không ra

Bất quá, lấy Khương Viễn nhãn lực, dù là chỉ lộ ra một tia nửa điểm sơ hở, hẳn cũng có thể bén nhạy bắt được. Cái này Linh Lung Tháp tòa, dùng tài liệu rõ ràng là Hàn Sơn thạch. Hoặc là, càng xác thực nói, là chứa một tia Hàn Sơn Thạch Thiết.

Hàn Sơn chỉ về thạch, là cùng Thủ Sơn chỉ Đồng các loại đặt song song Truyền Thuyết Cấp Bạc luyện khí tài liệu, cực kỳ hiếm thấy.

Đương nhiên, chúng nó sở dĩ trở thành truyền thuyết, hơn phân nửa quy công cho luyện khí trong lịch sử trứ danh mấy món thần thông Bảo Khí, lại thêm bản thân tương đối ít thấy, hiệu quả liền bị thổi làm có chút không hợp thói thường. Trên thực tế, Hàn Sơn thạch hiệu quả còn lâu mới có được nghe đồn như vậy khoa trương.

Bất quá, dù vậy, Hàn Sơn thạch vẫn như cũ là phi thường hiếm thấy mà lại trân quý luyện khí tài liệu.

Cái này Linh Lung Tháp tọa bên trong ẩn chứa Hàn Sơn thạch tuy nhiên thừa thớt, nhưng chỉ cần đề luyện ra, bởi vì nó cao siêu chịu lửa tính, vô luận là dùng đến luyện chế Hỏa hệ pháp bảo, hoặc là chuyên môn khắc chế Hỏa hệ pháp bảo Thủy hệ cùng Băng Hệ pháp bảo, đều có thể tạo được không bình thường hiệu quả thần kỳ.

Đương nhiên, nếu như xuất ra qua bán lời nói, dựa vào Hàn Sơn chỉ về thạch tên tuổi, đoán chừng có thể bán ra một cái viễn siêu tài liệu giá trị thực tế giá cả tột.

"Khương thiếu, ngài trước nhìn lấy. Ta đi gọi người chuẩn bị cho ngài nước trà điểm tâm."

Chương quỹ gặp Khương Viễn chú ý lực bị hàng hấp dẫn, đoán chừng nhất thời bán hội không nhìn xong, liền gọi tới một cái tiểu nhị bồi tiếp Khương Viễn, chính mình làm theo chuẩn bị cáo từ.

Khương Viễn ngẩng đầu quét hán liếc một chút, nhạt tiếng nói : "Không cần "

Nói, hán đưa tay chỉ chỉ chiếc nhẫn kia cùng Linh Lung Tháp : "Hai món đồ này ta muốn, tính tiền đi "

Lúc này, khoảng cách chương quỹ giới thiệu đồng gia hàng cũng chỉ là qua ba bốn hơi thở thời gian mà thôi.

Đôi người khác, như thế chút thời gian, khả năng liền một kiện hàng đều còn chưa xem xong, Khương Viễn cũng đã đem tất cả mọi thứ toàn bộ toàn bộ quét hình hoàn tất, tốc độ quá nhanh có thể thấy được lỏm đóm.

Chương quỹ lúc này cũng là sững sờ : "Khương, Khương thiếu, ngài không hề nhìn nhiều nhìn? Trong này thế nhưng là có không ít đồ tốt đâu? ngài nhìn cái này, cái này, còn có cái này..."

Một bên nói, chương quỹ một vừa chỉ mấy món nhìn so sánh tính xảo Phù Khí, nỗ lực hướng Khương Viễn chào hàng.

Biểu tình kia, thật sự là muốn nhiều cung kính có bao nhiêu cung kính, muốn nhiều chân thành có bao nhiêu chân thành, không biết, còn tưởng rằng hán là thật tâm tại vì Khương Viễn suy nghĩ, vì Khương Viễn bỏ lỡ đồ tốt mà cảm thấy đáng tiếc đâu?

Khương Viễn lãnh đạm địa nghiêng mắt nhìn hán liếc một chút, lười nhác lại nghe hán nói nhảm, cũng lên xuất thủ đến xoay người rời đi.

"Ai gừng thiếu gừng thiếu ngài lại suy nghĩ một chút..."

Chương quỹ như cũ chưa từ bỏ ý định, lập tức cùng lên đến.

Nhưng mà, hán không đi hai bước, đâm nghiêng bên trong liền toát ra một người Lai một chút ngăn lại hán.

Ngô thúc cất xuất thủ, cười híp mắt nhìn lấy chương quỹ : "Chương quỹ, chúng ta tính tiền đi "

Ngô thúc phía sau, hai cái dáng người khôi ngô, một mặt điều luyện chi khí chiến tu án lấy chuôi đao, chính mắt lom lom nhìn lấy chương quỹ, rất nhiều một lời không hợp, liền trực tiếp rút đao khiêu chiến ý tứ.

Chương quỹ bước chân dừng lại, bỗng nhiên co lại rút cổ, một mặt cười ngượng ngùng : "Ngô chương quỹ, chúng ta có chuyện hảo hảo nói hảo hảo nói..."

"Yên tâm, ta thế nhưng là người văn minh. Nói một chút đi hai món đồ này định giá bao nhiêu?" Ngô thúc nở nụ cười, thái độ hòa ái dễ gần.

"Nhận, nhận huệ sáu mươi Kim thù." Chương quỹ lặng lẽ bồi đem mồ hôi lạnh, bồi cười giải thích nói, " chiếc nhẫn kia cũng không giá trị cái gì, này tòa linh lung tháp lại là trung phẩm Phù Khí, không chỉ dùng tài liệu tốt, còn thêm thông minh thạch, cho nên..."

...

/...

chương 64: : Nổi trận lôi đình

...

"Được " Ngô thúc thuận miệng chặn đứng chương quỹ câu chuyện, móc ra một cái hầu bao ném lên bàn, nói nói, " nơi này là sáu mươi Kim thù, người điểm điểm "

Nói xong, không đợi chương quỹ lại nói cái gì, Ngô thúc liền ra hiệu bên người đi theo Gã sai vật đi lấy đồ, vật, lấy tốc độ nhanh nhất hoàn thành giao dịch, quay người rời đi cửa hàng.

Mất thấy Ngô thúc bọn bóng lưng biến mất ở ngoài cửa, chương quỹ trên mặt vẻ mặt bối rối nhất thời biến mất, trong nháy mắt trở nên vui vẻ ra mặt.

Hắn tiện tay điên điên cái kia hầu bao, cười đến liên mi mắt đều híp lại : "Chắc chắn cái này một khoản nói ít cũng kiếm lời ba mươi Kim thù. Công tử nhà giàu tiền cũng là dễ kiếm "

Nhìn hắn trở mặt tốc độ, rất rõ ràng, trước đó bộ dáng đều đặn chẳng qua là đang diễn trò mà thôi.

Chỉ không biết, nếu như hắn biết Khương đến tột cùng từ trong tay hắn lấy đi cái gì, còn có thể hay không cười được?

Cửa hàng cửa, Khương đứng chấp tay, nhìn lấy Cung Đẳng dưới ngân sắc Lưu Tô xuất thần.

Kim sắc ánh sáng mặt trời từ ngoài cửa chiếu vào, rơi ở trên người hắn, xem như cho hắn thân ảnh trùm lên một vòng mơ hồ kim sắc ánh sáng, cả người phảng phất muốn dung nhập trong ánh nắng giống như.

Nghịch chỉ xem qua, thân ảnh kia so bình thường càng là thêm ra mấy phần thâm thúy xa xăm.

Lý Tuấn Phong theo kiếm yên lặng thủ bên cạnh, mặt mày chìm tụt, thân hình giống như như pho tượng không nhúc nhích tí nào.

"Thiếu gia, đây là ngài muốn đồ, vật."

Ngô thúc đuổi theo, đem chiếc nhẫn kia cùng này tòa linh lung tháp nắm ở lòng bàn tay, cúi đầu cung cung kính kính đưa qua.

Khương quay đầu tùy ý địa nhìn lướt, liền đem đồ vật thu vào trong nhẫn chứa đồ, quay người nói ra : "Đi thôi qua nhà tiếp theo."

Giải thích, hắn không chút do dự nhếch lên áo bào, nhắc chân bước ra cánh cửa, dạo chơi hương bên cạnh cửa hàng đi đến.

Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong vội vàng mang người đuổi theo.

Tại tất cả mọi người không có phát giác góc độ, Khương ánh mắt như có như không địa từ cửa hàng lưu quang sáng chói trên mặt tường khẽ quét mà qua, mắt mơ hồ Lưu toát ra mỉm cười.

Không có ai biết, tại những này treo đầy đầu tường bộ dáng hàng bên trong, có ba kiện đã bị hắn đánh tráo, đổi thành theo văn Duệ trong nhẫn chứa đồ đạt được Phù Khí.

Không biết người nhà họ Văn phát hiện những này Phù Khí thời điểm, lại là cái gì biểu lộ? Hắn thật là có mấy cái phần mong đợi đâu?

...

Đang lúc Khương bọn người ở tại Quý Thị nhân nhả tảo hóa thời điểm, nam hoàng thành tam đại luyện khí công xưởng một trong Kinh Sở luyện khí công xưởng, cũng thu đến Khương Linh tự mình chấp bút Chiến Thư.

"Lão bản, cái này..."

Thân thể mặc áo bào xanh quân sự đứng tại bình phong bên cạnh, cầm trong tay một cái in hoa thiếp vàng thiếp mời, tựa hồ muốn hương trên bàn sách đưa, nửa đường nhưng lại dừng lại, có vẻ hơi chần chờ.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua năm màu cửa sổ thủy tinh vậy vào trên mặt hắn, để hắn biểu lộ nhìn hết sức xoắn xuýt.

Sở Hùng ngẩng đầu một cái nhìn hắn cái bộ dáng này, mi đầu cũng là nhú một cái : "Cái gì đồ, vật?"

Nói, hắn duỗi tay ra, một chút liền túm lấy thiếp mời, rồi mới cúi đầu nhìn một chút.

Chỉ gặp tình xảo in hoa thiếp vàng thiếp mời trung ương, dùng đồ tươi chữ viết viết một cái to lớn "Chiến" không. Này chữ viết bút lực Mặc dù lộ ra non nớt, nhưng bút họa ở giữa sát khí bốn phía, phong mang tất lộ, nồng đậm địch ý tựa hồ muốn phá vỡ mặt giấy dốc sức đem tới.

Dù là không nhìn thiếp mời nội dung, bằng vào một chữ này, liền biết nội dung tuyệt sẽ không quá thân mật.

Sở Hùng vô ý thức thiêu thiêu mi, tiện tay đem thiếp mời lật ra Đến, nhìn vào bên trong nội dung.

"Khương thị phát triển đến nay, thực lực hoàn mỹ, danh tiếng đều đủ, duy thiếu hai lá tiền sách liền có thể đưa thân Hạng 2 công xưởng hàng ngũ. Nay... Đặc biệt mời nhất chiến!"

"Khương thị luyện khí công xưởng Khương Linh bãi bên trên."

"Đại Kiển chính Long 2,732 năm, mười sáu tháng mười một."

Nếu như nói thiếp mời nửa đoạn trước còn viết trung quy trung củ lời nói, đến cùng nửa đoạn sau, cũng đã sát khí bốn phía, hận ý mười phần, còn kém trực tiếp đem "Ta chính là tới tìm ngươi phiền phức" mấy chữ viết lên!

Thậm chí, nhìn cái này thiếp mời bên trong ngữ khí, nói gần nói xa rõ ràng đều giống như đang nói : Các ngươi thua định, mau đem tiền sách chuẩn bị kỹ càng, ta đến lúc đó tự sẽ tới lấy

Giọng nói kia, phách lối địa kém chút không có đem Sở Hùng tức giận đến thổ huyết.

"Khương thị thật can đảm! Chỉ là một tiểu nha đầu phiền tử, thế mà cũng dám như thế trắng trợn địa khiêu khích!"

Sở Hùng bỗng nhiên đứng lên, sắc mặt tái xanh, cắn răng nghiêng lợi giận mắng một tiếng.

Mắng xong, tựa hồ còn không hết hận, hai tay của hắn hợp lại, bỗng nhiên đem thiếp mời xé thành mảnh nhỏ, lập tức nặng nề mà nhất quyền nện trên bàn.

" "

Sắc hắc sắc cái bàn hung hăng run lên, một cái thật sâu quyền ấn xuất hiện ở trên bàn, bốn ngón tay rõ ràng rõ ràng.

Giữa không trung, phần mảnh giấy vụn như hoa tuyết bay là tả rơi một chỗ.

Thanh Bào quân sự nhìn xem trên bàn quyền ấn, nhìn nhìn lại mặt đất Chiến Thư "Thi thể", thân thể vô ý thức run rẩy một chút.

Trong lúc nhất thời, thư phòng không khí trở nên phá lệ kiềm chế, trừ Sở Hùng hồng hộc tiếng hơi thở cơ hồ không còn khác thanh âm, xem như đang nổi lên bão tố.

Qua một hồi lâu, Thanh Bào quân sự rốt cục không chịu nổi cái này không khí khẩn trương, lắp bắp địa mở miệng dò hỏi : "Lão, lão bản, chúng ta sao, thế nào đáp lại?"

"Còn có thể thế nào đáp lại?" Sở Hùng bỗng nhiên nguyền hấn một cái, khí thế hung hăng giận nói, " đương nhiên là nghiền chiến! Ngươi đi cho ta hỏi thiếp, tìm từ càng sắc bén càng khoa trương càng tốt, cho ta hung hăng mắng lại! Muốn để bọn hắn biết, ta Kinh Sở cũng không phải dễ trêu!"

Nói xong, hắn nhện không được lại chửi mắng một tiếng, hùng hùng hổ hổ nói ra : "Bất quá thắng giặc Ngọc Sơn một ván, liền thật sự coi chính mình không có nhiều lên! Lại dám đem ta Kinh Sở xem như quả hồng mềm bóp, ta không phải để người ném thử lợi hại không thể!"

Thanh Bào quân sự luôn mồm xưng vâng, lập tức có chút chần chờ mà hỏi thăm : "Cái kia... Lão bản, Khương thị như thế trực tiếp khiêu khích, có thể hay không, bọn họ đã biết Khương Ký sinh ý là chúng ta làm?"

Nghe nói như thế, Sở Hùng cơ hồ bị lửa giận xông choáng váng não dần dần tỉnh táo lại, lập tức nặng nề mà lạnh hừ một tiếng.

"Biết lại ra sao? ! Không biết lại ra sao?" Hắn mặt âm trầm, "Chẳng lẽ lại bọn họ còn có thể lật ra cái gì sóng đến hay sao? Cái này nam hoàng thành ba nhà chúng ta kinh doanh nhiều năm, sớm đã như thùng sắt, há lại hắn một cái nho nhỏ Khương thị có thể chống đỡ đến? !"

Gặp nhà mình lão bản tinh táo một điểm, Thanh Bào quân sự tâm lý thở dài một hơi, vội vàng phụ họa nói : "Ngài nói đúng, Khương thị thế nào có thể là đối thủ của chúng ta "

"Theo ta thấy, lần trước đấu Khí, khẳng định là giặc sự phụ chủ quan khinh địch mới thất thủ. Lần này, liền để Khương thị dám kia nông dân kiến thức một chút ta Kinh Sở thực lực chân chính, tốt để bọn hắn chết tâm lòng kia!"

Nói lời này lúc, Thanh Bào quân sự thần sắc oán giận, nói gần nói xa đối Khương thị đều tràn ngập xem thường.

Sở Hùng nghiêng mắt nhìn hắn liếc một chút, thần sắc hơi chậm : "Câu nói này nói đến vẫn còn giống như vậy chuyện."

Nói, hần lùi lại nửa bước lần nữa ngồi xuống Lai biểu lộ đã khôi phục lại bình tĩnh : "Viết xong hồi tiếp, người thay ta đi một chuyến Thúy Trúc uyển, đem Khương thị hạ chiến tiếp sự tình nói cho khôn thúc, thuận tiện thúc thúc giục hần, để hần tăng tốc điem tiến độ."

"Vâng, lão bản."

Thanh Bào quân sự cung cung kính kính đáp ứng, gấp Sở Hùng không còn khác phân phó, liền cúi đầu rời đi thư phòng, bắt đầu công việc lu bù lên.

Chờ đến cùng Thanh Bào quân sự bóng người hoàn toàn biến mất tại bình phong hậu, Sở Hùng lập tức vứt bỏ trong tay khoáng, sắc mặt mơ hồ lộ ra mấy phần bức bối.

"Một cái nho nhỏ Phù Văn Khẩu, thế mà liên tục phá giải hai tháng đều không ra thành quả, khôn thúc đến cùng thế nào làm..."

...

Cùng lúc đó, Luyện Khí Sư liên minh nam hoàng thành phân bộ bên trong, cũng có người chính đàm luận Phù Văn Khẩu đề tài.

Cuối mùa thu đã qua, càng ngày càng nhiều trên cây bắt đầu có phiến lá khô héo rơi xuống, bắt tri bắt giác, đá xanh đường mòn liền trải lên một tầng màu vàng óng lá rụng, dần dần có mấy phần Mùa đông khí tượng.

Hai cái đầu đội ngân sắc Đầu Quan trung cấp Luyện Khí Sư "Răng rắc răng rắc" địa giẫm lên lá rụng đi qua, thần thái trước khi xuất phát vội vàng.

Hai người này một cao một thấp, một béo một gầy, hình tượng chênh lệch cực lớn, biểu hiện trên mặt lại không có sai biệt.

"Ai không nghĩ tới này Phù Văn Khẩu nhìn không đáng chú ý, thế mà như vậy phiền phức, ta ném thử mấy loại phương pháp đều phá giải không có. Buồn bức chết ta "

Mập lùn Luyện Khí Sư thần sắc phiền muộn bên trong lộ ra không hiểu, mơ hồ còn có chút bức bối.

"Người cũng thử qua?" Cao gầy Luyện Khí Sư kinh ngạc liếc hần một cái, lập tức an ủi nói, " khác ừ ừ ta gầy vò chính một chút nửa tháng đều không cái gì kết quả. Mọi người cũng đều giống như người, ai cũng không có so với ai khác tốt hơn chỗ nào, không có cái gì tốt phiền muộn "

"Như thế khoa trương?" Mập lùn Luyện Khí Sư kinh ngạc há hốc miệng, "Ta còn tưởng rằng liền ta thất bại đâu? "

"Nào có? Ta ngược lại thật ra nghe nói Từ hội trưởng suy nghĩ ra điểm môn đạo, nhưng nghe nói cuối cùng nhất ra đến thành quả cần dùng đến cùng một loại cực kỳ hiếm thấy tài liệu, không có cách nào thích ứng sản xuất hàng loạt, hiển nhiên theo Khương thị Phù Văn Khẩu có rất lớn xuất nhập. Cũng không biết Khương thị đến tột cùng là từ nơi đó làm ra bản vẽ, thế mà liền Từ hội trưởng đều phá giải không ra "

Cao gầy Luyện Khí Sư mặt mũi tràn đầy cảm khái thêm sợ hãi thần phục.

Nghe nói như thế, mập lùn Luyện Khí Sư sắc mặt rõ ràng tốt không ít, cũng không có ngay từ đầu phiền muộn.

"Tính toán không nói cái này " hần thờ dài, thuận miệng chuyển đề tài hỏi nói, " người tin tức luôn luôn so ta linh thông. Người có biết hay không Từ hội trưởng vội vàng đem chúng ta đều gọi trở về là vì chuyện gì?"

"Còn không phải là vì huyền cơ kính sự tình?" Cao gầy Luyện Khí Sư thờ dài, sắc mặt lộ ra vài tia sầu lo, "Nghe nói tổng bộ phái vị chuẩn Luyện Khí Đại Sư tới, mấy ngày nay liền sẽ đến cùng. Hi vọng vị này chuẩn Luyện Khí Đại Sư có thể chữa trị đến đi "

"Hy vọng đi huyền cơ kính thế nhưng là Luyện Khí Sư liên minh hạch tâm. Từ khi nó hư hao sau đó, mới chứng nhận Luyện Khí Sư liên huy hiệu đều không có cách nào chế tác cấp cho, liền liên minh vận chuyển bình thường đều chịu ảnh hưởng..."

Đang khi nói chuyện, hai cái Luyện Khí Sư thân ảnh đã dần dần từng bước đi đến, thanh âm dần dần trở nên mơ hồ không rõ, duy ta lượn lờ dư âm, dần dần bao phủ tại đây đất khô héo lá rụng bên trong.

...

Bắt tri bắt giác, thời gian đã tiếp cận buổi trưa.

Mặc kệ Khương thị hạ chiến tiếp, tại Kinh Sở, Hoa Dương, Lưu Thị ba nhà công xưởng bên trong tạo thành nhiều sóng gió lớn, cũng mặc kệ Phù Văn Khẩu tại Luyện Khí Sư liên minh nội bộ tạo thành bao lớn làm phức tạp, đối Khương đều tạo thành không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Bắt tri bắt giác, Quý Thị hơn phân nửa con phố đều đã bị Khương quét một lần, cửa hàng bên trong giá trị hơi cao một chút tài liệu cơ bản đều tiến Khương Trữ Vật Giới.

Mà những cái kia bán đi tài liệu cửa hàng, đối với cái này nhưng như cũ không phát giác gì.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: : Một mặt mộng bức Chu Các Thanh Minh

...

"Vẫn có chút không đúng lắm..."

Chu Các Thanh Minh vô ý thức vuốt ve tron bóng cái cầm, đối lên trước mặt trưng bày cái tự lằm lằm : "Sợi bạc Long Huyết mộc hẳn là hồng sắc vân gỗ xen lẫn sợi bạc mới đúng, cái này vân gỗ nhìn nhan sắc rõ ràng có chút biến thành màu đen a... Chẳng lẽ chỉ là nhìn giống chứ?"

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua hai bên cửa sổ thủy tinh chiếu xạ tiến cửa hàng bên trong, đem hắc một đầu rồi bởi tóc trắng chiếu lên rõ ràng rành mạch, mặc trên người ảo choàng càng là dính lấy không khỏi diệu vết bản dấu vết, nhìn tựa như là từ trong khu ổ chuột chạy đến.

May mắn trên mặt hắc rửa đến sạch sẽ, thân thể bên trên phát ra nguyên lực ba động cũng rất cường thế, thoát nhìn là cái cường giả, nếu không không chừng đã bị điểm tiêu nhị đuổi đi ra

Mà đối điểm tiêu nhị như có như không dò xét cùng ghét bỏ ánh mắt, Chu Các Thanh Minh lại tựa như căn bản không thêm để ý, chỉ toàn tâm toàn ý chăm chăm lên trước mặt.

Ở trước mặt hắc, nhà này cửa hàng bên trong chuyên môn dùng để trưng bày Phù Khí trưng bày cái, phía trên mỗi một kiện Phù Khí đều chế tác tinh tế, nguyên khí dồi dào, tản ra như có như không nguyên khí ba động, xem xét cũng không phải là phàm phẩm.

Mà Chu Các Thanh Minh ánh mắt, nhưng không có rơi vào trưng bày cái bên trên bất luận một cái nào Phù Khí bên trên, ngược lại hết sức chuyên chú mà nhìn chăm chăm vào bên trong một kiện Phù Khí dao găm phía dưới nắm không thả, ánh mắt bên trong mang theo xem kỹ.

"Sách có chút mạo hiểm a đến cùng muốn hay không liều một phen đâu?"

Hắn sờ lấy tron bóng cái cầm, chậm chạp đánh bóng bất định chủ ý.

"Hắc ta nói, người lão nhân này, muốn mua liền tranh thủ thời gian mua, không mua liền đi nhanh lên người. Đề tại cái này đi lâu lòng nửa canh giờ, người đến cùng mua là không mua?"

Điểm tiêu nhị kiên nhẫn rốt cục khô kiệt, đi tới đẩy đẩy Chu Các Thanh Minh bả vai, mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn.

Chu Các Thanh Minh thân thể liền lắc không có lắc một chút, chỉ ngẩng đầu xem điểm tiêu nhị liếc một chút, cười nói : "Tiêu Nhị Ca, chúng ta thương lượng ra sao? Cái này dao găm ta cũng không cần, người đem nắm bán cho ta ra sao?"

Điểm tiêu nhị nghe xong lời này, lòng này nhất thời liền dựng thẳng lên đến : "Không có cửa đâu! Muốn mua liền mua một lần, bằng không cũng đừng mua!"

"Thực sự không được người coi như ta tiện nghi một chút, sáu mươi Kim thù thực sự quá đắt nếu là bốn mươi lăm Kim thù ta liền mua..."

Chu Các Thanh Minh còn không hết hi vọng, lời kéo điểm tiêu nhị liền bắt đầu cò kè mặc cả.

Bỗng dưng.

Một trận hỏa diễm nóng rực nguyên khí ba động cấp tốc lần đến gần.

Chu Các Thanh Minh vô ý thức quay người, đã thấy một thanh xích hồng sắc quạt giấy vừa vẩy từ bên cạnh hắn lướt qua, đối hắn nhìn trúng cái kia nắm điểm điểm.

"Cái này..."

Mang theo vài phần hững hờ âm thanh vang lên.

Chu Các Thanh Minh vô ý thức ngẩng đầu, đã thấy hắn phía sau không biết thời điểm nào đứng một người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi kia một thân áo choàng nhìn lấy tính chất cũng liền, nhưng mặc trên người hắn, lại tựa như bỗng dưng nhiều mấy phần ý vị. Loại kia đại khí cũng thông dong, cũng không phải bình thường người có thể có.

Nhất làm cho ý hắn bên ngoài là, là người trẻ tuổi kia thần sắc.

Hoi hoai thượng thiêu mặt mày nhìn có mấy phần hững hờ, nhưng ánh mắt lại ngoài ý muốn thâm thúy, nhìn lấy lại không quá giống là người trẻ tuổi có thể có.

Tại một cái Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ trên thân, thể mà cũng có thể nhìn thấy loại này ý vị, Chu Các Thanh Minh lúc này liền sờ một chút.

Ngay tại Chu Các Thanh Minh ngây người thời điểm, người trẻ tuổi động tác nhưng không có ngừng.

Trong tay hắn quạt giấy chỉ là tại này nắm bên trên dừng lại một cái chớp mắt, liền rất lợi hại rồi đi, hướng phía trên một cái Ân Tỳ cùng một chi châu trầm điểm điểm.

"Cái này..."

"Còn có cái này, ta đều muốn! Tính tiền đi "

Nói lời này lúc, hắn biểu lộ động tác đều tương đương tùy ý, phảng phất cũng chỉ là tiện tay điểm mấy thứ thấy thuận mắt đồ, vật mà căn vốn không chút do dự, thậm chí ngay cả dừng lại đều cơ hồ nhìn không ra.

Này thái độ, nếu không phải Chu Các Thanh Minh biết rõ đây là Quỷ Thị, chỉ sợ còn tưởng rằng hắn chỉ là tại bên đường trong quán tiện tay mua mấy khối điểm tâm mà thôi. Dù sao cũng không đáng quan hệ tiền, không thể ăn đại không có ném đi, tự nhiên không cần để ý.

Ý thức được điểm này, Chu Các Thanh Minh nhất thời có chút mộng.

"Khương thiếu, ngài tới rồi "

Điểm tiểu nhị nhìn người tới, đối mặt Chu Các Thanh Minh lúc không kiên nhẫn trong nháy mắt biến mất, trên mặt nhất thời cười nở hoa, thái độ cũng biến thành phá lệ nhiệt tình.

"Ngài là muốn cái này mấy món sao? Ta lấy cho ngài xuống tới."

Nói, điểm tiểu nhị liền vươn tay, sợ Khương Viễn hối hận giống như nhanh chóng đem đồ vật lấy xuống, lập tức hỏi thăm: "Ba kiện Phù Khí tổng cộng một trăm ba mươi Kim thù. Ngài là trả tiền mặt vẫn là ký số?"

"Trả tiền mặt."

Khương Viễn thần sắc bình thản, thuận tay cho bên cạnh Ngô thúc đánh bóng thủ thế.

Ngô thúc tiến lên một bước, tiện tay sờ mó, liền từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một nắm lớn ánh vàng rực rỡ Kim thù tệ, ào ào toàn vẩy ở bên cạnh bàn bên trên.

Cùng lúc đó, theo tại bọn họ phía sau Gã sai vật bước nhanh về phía trước, tay chân lanh lẹ địa cầm lấy đồ, vật cung cung kính kính nâng đến Khương Viễn bên người.

Khương Viễn thu hồi đồ, vật, thần sắc bình thản liếc Chu Các Thanh Minh liếc một chút, liền quay người hướng cửa hàng đi ra ngoài. Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong lúc này không nói một lời mang người đuổi theo.

Điểm tiểu nhị nhìn thấy bàn bên trên đồng kia ánh vàng rực rỡ Kim thù tệ, nhất thời cười đến liền mi mắt đều nheo lại, liên tục không ngừng địa đem Khương Viễn đưa đến cạnh cửa, cung kính luôn miệng nói: "Khương thiếu, ngài đi tốt lần sau lại đến "

Khương Viễn tùy ý địa phát phát tay, liền cũng không quay đầu lại rồi đi.

Từ hắn vào cửa hàng đến cùng rồi đi, toàn bộ quá trình cũng liền tiếp tục mấy chục giây mà thôi.

Cái này bên trong, vô luận là Ngô thúc vẫn là Gã sai vật, đều không có một câu dư thừa lời nói, cũng không có một cái nào dư thừa biểu lộ hoặc là động tác, cả người đều là cơ giới cùng chết lặng.

Cái này cho tới trưa thời gian, đồng dạng sự tình, bọn họ đến tới cùng lặp lại bao nhiêu lần, liền chính bọn họ đều đã nhớ không rõ. Chỉ biết là Kim thù tệ một mực đang "Ào ào ào" Địa Biến thiếu...

Thẳng đến Khương Viễn đi một hồi lâu, Chu Các Thanh Minh mới bỗng nhiên từ ngu ngơ bên trong kịp phản ứng.

"Hồng bát! Ta Ngân Ti Long Huyết mộc!" Hắn bỗng nhiên vỗ đầu một cái, sắc mặt tràn đầy ảo não, "Không được, ta phải đến hỏi hắn mua về!"

Lời còn chưa nói hết, hần liền một trận gió giống như đuổi theo ra qua.

Điểm tiêu nhị nghe vậy nhện không được bữu môi : "Trà Ngân Ti Long Huyết mộc đâu? muốn thật sự là Ngân Ti Long Huyết mộc, đã sớm bán đi, còn có thể đợi được hôm nay?"

Nói, hần cúi đầu xuống, nhanh chóng đếm lên Kim thù tệ, nụ cười trên mặt bất tri bất giác lại nhộn nhạo lên.

...

Khương Viễn dạo chơi đi tại Quý Thị trên đường phố, trong tay quạt giấy nhẹ lay động, tư thái nhàn nhã hài lòng.

Càng tiếp cận buổi trưa, ngày tháng được càng cao, Quý Thị bên trên tới lui đám người lại không thấy chút nào gia tăng, lộ ra trống rỗng, nhìn bỗng dưng nhiều mây phản thế lương cùng tiêu điều cảm giác, ngược lại là cùng Quý Thị tên không mưu mà hợp.

Đương nhiên, cái này chủ yếu vẫn là bởi vì hiện tại là ban ngày.

Hiện tại thời gian này, Quý Thị bên trong ít người không nói, liền liền đại bộ phận trong cửa hàng, cũng chỉ có một hai cái luân phiên tiêu nhị trông tiệm.

Dù sao, Quý Thị, Quý Thị, tự nhiên là ban đêm náo nhiệt nhất. Giống Khương Viễn dạng này giữa ban ngày đi dạo Quý Thị mới xem như khác loại.

"Thiếu gia, ngài còn muốn tiếp tục đi dạo sao? Cái này đều nhanh buổi trưa, nếu không trước tìm ở giữa Tửu Lâu nghỉ ngơi một chút?"

Ngô thúc ngẩng đầu nhìn mặt ngày, cẩn thận địa đề nghị.

Đương nhiên, hần tư tâm bên trong càng hy vọng thiếu gia gọi ngay bây giờ đường hồi phủ. Hần mang ra tiền chỉ còn lại không đến một ngàn Kim thù, lại như thể mua xuống qua, chẳng mấy chốc sẽ gặp

Hần cũng không phải sợ dùng tiền, chỉ là công xưởng bên trong có thể di động tiền vốn là không nhiều, hôm nay tiêu hết quá nói nhiều, ngày mai buổi đầu giá bên trên sợ rằng sẽ không đủ dùng

Bất quá, cho dù tâm lý như thế nghĩ, Ngô thúc cũng sẽ không nghi vấn Khương Viễn quyết định.

Khương Viễn nghe vậy, đại khái kiểm kê một chút trong nhẫn chứa đồ đồ, vật, liền hơi hơi gật gật đầu : "Xác thực không sai biệt lắm đi dạo nữa mấy nhà, tìm ở giữa Tửu Lâu ăn cơm đi "

Giải thích, hần quay người liền hướng khác một nhà cửa hàng đi đến.

Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong đương nhiên sẽ không có dị nghị, nhắm mắt theo đuổi đuổi theo qua.

Ai ngờ, đúng lúc này, mấy người phía sau bỗng nhiên truyền đến một trận gấp rút tiếng bước chân.

"Tiểu huynh đệ , chờ một chút!" Chu Các Thanh Minh nhanh chóng từ phía sau đuổi theo, miệng bên trong liền thanh nói, " vừa rồi người từ 'Trương Ký' mua cái kia dao găm... Không có là, là tha dao găm cái kia nắm, có thể hay không bán cho ta?"

"Nắm?" Khương Viễn bước chân dừng lại, hơi suy nghĩ một chút, liền nhớ lại Lại "Người nói là có đồ như máu mộc văn cái kia Long hình thác?"

"Đúng, đúng đúng đúng! Cũng là cái kia!" Chu Các Thanh Minh xem xét cảm thấy có môn, nhất thời vui đến liên tục gật đầu.

Khương Viễn bình tĩnh gật đầu : "Bán cho người ngược lại là không có cái gì vấn đề."

Hần mua những vật này vốn là vì bán đi trả tiền, bán cho ai cũng là bán, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Quá tốt!" Chu Các Thanh Minh ánh mắt sáng lên, nhất thời vui vẻ ra mặt, thuận tay liền chuẩn bị từ trong nhẫn chứa đồ bỏ tiền, hào sảng nói, " người ra cái giá!"

Khương Viễn ngược mắt, ánh mắt tại Chu Các Thanh Minh trên thân từ trên xuống dưới quét một lần, sau đó vươn tay ra một cái tay, năm ngón tay mở ra, đường : "Số này."

"Ngũ Kim thù? Vẫn là 50 Kim thù?" Chu Các Thanh Minh hưng phấn mà móc ra túi tiền, bắt đầu từ trong túi tiền ra bên ngoài kiểm tiền.

Khương Viễn trông mắt liếc hần một cái, nhạ tiếng nói : "Năm ngàn."

"Năm ngàn..."

Chu Các Thanh Minh vô ý thức lặp lại một lần, lúc này mới ý thức được Khương Viễn nói quan hệ, thanh âm trong nháy mắt giương lên mấy cái tám độ, lên tiếng kinh hô : "Người nói cái gì? ! Năm ngàn! ! !"

Hần kiểm tiền động tác cương tại nguyên chỗ, đôi mắt già nua trừng đến có đồng linh lớn, cơ hồ không dám tin tưởng lỗ tai mình.

Tư thế kia, biểu tình kia, nhìn đã buồn cười lại buồn cười.

Đừng nói Chu Các Thanh Minh không tin, người khác phản ứng cũng không có tốt hơn chỗ nào.

Lý Tuấn Phong, dưới tay hấn chiến tu, bao quát hai cái Gã sai vật đều trong nháy mắt mở to mắt chữ, khiếp sợ nhìn về phía thiếu gia nhà mình.

Ngô thúc càng là không dám tin há to mồm, liền âm thanh đều có chút run rẩy : "Ít, thiếu, thiếu gia, năm ngàn có thể hay không.. Có thể hay không.."

Nói nói, hấn nhin không được nuốt ngum nước bọt, phía sau lời nói thế nào cũng nói không được.

Muốn hấn đổi thiếu gia bất kính hấn thực sự làm không được, có thể giá tiền này cũng quá phát rồ, xoay tay một cái cũng là gần trăm lần lợi nhuận a! Có cái nào oan đại đầu có thể ra như thế giá cao tiền mua một cái nắm? !

Trong lúc nhất thời, bởi vì Khương Viễn lời nói, bầu không khí trong nháy mắt trở nên có chút quỷ dị, liền liền bên đường ngẫu nhiên đi ngang qua một hai cái người đi đường, đều bị bên này động tĩnh hấp dẫn, nhin không được quăng tới hiếu kỳ ánh mắt.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: : Có thích mua hay không

...

Một mảnh quỷ dị trong yên lặng, Khương Viễn lại một chút cũng không có chịu ảnh hưởng, trên nét mặt ngược lại lộ ra cổ nói không nên lời khoan thai tự đắc.

Hấn liếc Chu Các Thanh Minh liếc một chút, một bên bình chân như vại địa đong đưa quạt giấy, một bên đọc nhần rõ từng chữ rõ ràng nói bổ sung : "Năm ngàn, không bớt."

Một câu nói kia, ngữ khí không nhẹ không nặng, lại xem như tại Chu Các Thanh Minh bên tai ném khóa tiếng sấm, để hấn muốn lừa gạt mình gọi là nghe lầm đều làm không được.

Hấn khiếp sợ nhìn chằm chằm Khương Viễn, thần tình trên mặt biến hoá thất thường, qua hơn nửa ngày mới lên tiếng : "Cái kia nắm liền tiếp dao găm, ngươi mới hoa sáu mươi Kim thù. Đây cũng quá... Này quan hệ... Có thể hay không tiện nghi một chút?"

Khương Viễn liếc nhìn hấn một cái, không nói chuyện.

Chu Các Thanh Minh thăm dò tính nói : "Dạng này. Ta ra một ngàn, ra sao? Sáu mươi đổi một ngàn, ngươi đã kiếm lời rất nhiều "

Khương Viễn ánh mắt rõ ràng rất bình tĩnh, nhưng không biết thế nào, nói nói, hấn lại có chút khí nhọc, nói đến cuối cùng nhất, thanh âm kim lòng khôngặng liền biến thấp mấy phần, sắc mặt cũng có chút không được tự nhiên.

Gặp hấn cái bộ dáng này, Khương Viễn cũng có chút chết lặng.

Hấn tiện tay khép lại Phiến Tử, cũng lười theo Chu Các Thanh Minh nói nhảm, quay người trực tiếp đi.

Ngân Ti Long Huyết Mộc cho dù tại pháp bảo trong tài liệu, cũng thuộc về khó được tài liệu tốt. Trong tay hấn cái này lớn cỡ bàn tay một khối, đầy đủ làm Tam phần, luyện chế Tam món pháp bảo đều với.

Thứ này cầm tới bán đầu giá qua, nói ít cũng có thể bán cái sáu, bảy ngàn Kim thù, hấn chỉ cần năm ngàn, đã rất phúc hậu. Đây là hấn xem ở Chu Các Thanh Minh biết hàng phân thượng, mới cho giá ưu đãi.

Thế mà còn muốn cùng hấn cò kè mặc cả? !

Khương Viễn trong lòng yên lặng khinh bỉ Chu Các Thanh Minh một phen, đi được không chút do dự, liền đầu cũng không quay lại.

Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong bọn kịp phản ứng, vội vàng chạy chậm đến đuổi theo.

"Chờ một chút! Chớ đi a!" Chu Các Thanh Minh sững sờ một chút mới phản ứng được, vội vàng cất giọng kêu lên : "Ta ra ba ngàn!"

"Bốn ngàn!"

"Bốn ngàn 5!"

Khương Viễn bọn cước bộ liền ngừng đều không ngừng.

Chu Các Thanh Minh không có cách, cắn răng một cái, giậm chân một cái, bỗng nhiên hô : "Tính toán năm ngàn liền năm ngàn! Ta cho ngươi năm ngàn còn không được sao? !"

Cuối cùng nhất một câu, hần là từ từ nhắm hai mắt chữ kêu đi ra.

Chỉ cần vừa nghĩ tới trong ví những đáng yêu đó, ánh vàng rực rỡ Kim thù tề liền muốn rời hần mà đi, hần liền đau lòng cơ hồ muốn tích huyết. Nếu không phải vừa vận nhu cầu cấp bách Ngân Tỉ Long Huyết Mộc, hần tuyệt đối không chịu hoa cái này vốn liếng.

Lúc này Chu Các Thanh Minh, vẫn như cũ lòng tràn đầy coi là, chỉ cần hần đáp ứng đưa tiền, Khương Viễn liền nhất định sẽ đem Ngân Tỉ Long Huyết Mộc bán cho hần.

Nhưng mà, hần từ từ nhắm hai mắt chữ các loại lại các loại, đáp lại hần, lại là thật lâu trầm mặc.

Chờ hần mở mắt ra, mới kinh ngạc phát hiện, Khương Viễn một đoàn người đã liền bóng người đều không.

Cả con đường bên trên, liền tiết kiệm một mình hần lẻ loi trợ trợ địa đứng tại giữa lộ.

Một trận gió thổi qua, vài miếng khô héo lá rụng từ trên cây xót, đánh lầy xoáy từ bên cạnh hần bay qua.

Từ xa nhìn lại, Chu Các Thanh Minh thân ảnh phá lệ cô đơn, phá lệ tiêu điều.

...

Bất tri bất giác, thời gian đã đến buổi trưa.

Khương Viễn tại Quý Thị quét xong hàng, thấy sắc trời không còn sớm, liền thuận thế ra Quý Thị, ở bên cạnh Túy Hương lâu tìm chỗ ngồi xuống tới.

"Tiểu nhị, các ngươi nơi này có quan hệ bằng hiệu đồ ăn?" Khương Viễn ở cạnh cửa sổ bàn ngồi xuống, sau đó miệng hỏi.

"Bằng hiệu đồ ăn? Cái này coi như nhiều rau trộn có hương trộn lẫn băng cấp, Ngũ Vị Hương Hóa thỏ vó, rau xào có xào lẫn Kim Linh nấm, Thanh Diệp hương cà..."

Điểm tiểu nhị híp mắt cười, há miệng ra, liền ma lưu địa báo ra liền tiếp tên món ăn, trung gian liền một cái dừng lại đều không có, hiển nhiên là đã sớm học thuộc lòng.

Khương Viễn hơi nghe một lỗ tai, liền biết những này bằng hiệu đồ ăn tài liệu nơi phát ra cơ bản đều là linh thảo cũng yêu thú, chỉ bất quá đều là tương đối thấp giai cùng phổ biến chủng loại.

Bản thân hần cùng một phương chi dục cũng không phải đặc biệt coi trọng, tùy ý điểm ba đạo đồ ăn, một đạo canh, lại thêm một bầu rượu, liền để tiểu nhị xuống dưới.

Không lâu lắm, thịt rượu liền lên bàn, một cỗ nhàn nhạt nguyên khí ba động khuếch tán ra Lai nồng đậm mùi đồ ăn, thanh mùi rượu tại toàn bộ lầu hai dần dần tràn ngập ra.

Nguyên bản đang lầu hai dùng com khách nhân không hẹn mà cùng nghiêng đầu sang chỗ khác, ánh mắt không nhảy mắt nhìn lấy Khương Viễn trên bàn ba món ăn một món canh, yên lặng nuốt nước bọt.

Cái gọi là bằng hiệu đồ ăn, tự nhiên mỗi một đạo đều là nổi tiếng món ăn nổi tiếng, bọn họ đều muốn tích lũy rất lâu tiền mới bỏ được đến đốt một đạo nếm thử tươi. Kết quả, lại có thể có người tiện tay liền điểm một bàn bằng hiệu đồ ăn, cái này để bọn hần làm sao chịu nổi? !

Lúc này, bọn họ nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt đều bốc lên lục quang, cũng chỉ có thể dùng ước ao ghen tị để hình dung.

Cơ hồ cùng một thời gian, Ngô thúc khép tại trong tay áo xuất thủ Chính Phi nhanh bấm đốt ngón tay, miệng lẩm bẩm : "Hương trộn lẫn băng cấp, 20 Kim thù, xào lẫn Kim Linh nấm, mười Kim thù... Một bình mạn xa xỉ hương Ngũ Kim thù... Hết thấy bảy mươi lăm Kim thù."

Bảy mươi lăm Kim thù, đều với mua một kiện tốt một chút thượng phẩm Phù Khí, hiện nay lại một bữa cơm liên tùy tùy tiện tiện xài hết

Vừa mới coi xong, Ngô thúc trên mặt liền không thể tránh khỏi lộ ra mấy phần đau lòng.

Ngô thúc thanh âm tuy nhiên ép tới thấp, nhưng lấy Khương Viễn thánh lực, như thế ở cự ly gần, thế nào khả năng không nghe thấy?

Hắn bật cười nhìn Ngô thúc liếc một chút, trong tay đưa hương trên bàn đồ ăn điểm điểm: "Tiền nào đồ nấy, những này đồ ăn vô luận vị đạo vẫn là hiệu quả, đều đáng cái giá này. Đừng lo lắng, ngồi xuống cùng một chỗ thức ăn."

Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc nghe vậy hơi sững sờ, nhìn nhau, không dám ngồi.

Khương Viễn ngược mắt quét bọn họ liếc một chút, hơi suy nghĩ một chút, liền gõ bàn nói: "Tuấn phong, người ngồi xuống."

Nói, sắc mặt hắn cố ý nặng nề, tựa hồ có chút tức giận.

Đứng ở xung quanh chiến tu cùng Gã sai vật vô ý thức sắt co rúm người lại, yên lặng cúi đầu xuống.

Lý Tuấn Phong gặp Khương Viễn tức giận, nhất thời không còn dám do dự, vội vàng thấp giọng đáp: "Vâng, thiếu gia."

Nói, hắn xoay bước một bước, đoan đoan chính chính ngồi vào trên ghế, cái rầm cổ chỉ dính nửa cái ghế, lưng thẳng tắp, xem như đang huấn luyện giống như cẩn thận tí mĩ.

"Thức ăn." Khương Viễn đuổi ra đưa, gõ gõ hương trộn lẫn băng cấp món ăn.

"Đứng."

Lý Tuấn Phong không dám cự tuyệt, đành phải dùng đưa kẹp lên một khối nhỏ băng cấp, cẩn thận từng li từng tí bỏ vào trong miệng.

20 Kim thù một bàn hương trộn lẫn băng cấp tổng cộng cũng không có nhiều khối, cái này một đưa xuống dưới, không sai biệt lắm cũng là một cái Kim thù. Lý Tuấn Phong thức ăn địa run như cây sậy, liền cầm đưa xuất thủ đều có chút run rẩy.

Hắn vô ý thức nhai hai lần, băng cấp liền phảng phát băng tuyết tan rã hóa thành một bãi rét lạnh dịch thể, trượt vào hắn trong dạ dày, miệng bên trong chỉ còn lại có một mảnh nồng đậm hương khí.

Sau một khắc, một cỗ nhiệt khí từ hắn dạ dày bay lên, trong nháy mắt tản vào toàn thân.

Loại cảm giác này, tựa như là giữa mùa đông tắm suối nước nóng một dạng, liền đầu ngón tay đều hiện ra tê dại, thoải mái mà cơ hồ muốn rên rỉ lên tiếng.

Lý Tuấn Phong ánh mắt trong nháy mắt liền sáng lên, bật thốt lên hoảng sợ nói: "Thức ăn ngon!"

Khương Viễn mỉm cười bật cười.

Hắn hứng hờ địa cho mình châm chén rượu, nhìn lấy mạn xa xỉ hương màu đỏ sậm từ dịch tại sứ trắng chén rượu bên trong chậm rãi dập dòn, tâm tình tựa hồ cũng nhiều mấy phần vui vẻ.

"Ngô thúc, người cũng ngồi."

Khương Viễn tiện tay hướng Ngô thúc trước mặt cái chén không bên trong kẹp một mảnh xào lăn Kim Linh nấm, nói ra: "Người thể chất yếu nhược, băng cấp đối với người mà nói quá kích thích. Ăn cái này đi"

Đều đến nước này, Ngô thúc chính là muốn chối từ cũng có chút nói không nên lời.

Hắn dán cái ghế biên giới ngồi xuống, kẹp lên này một mảnh Kim Linh nấm bỏ vào trong miệng, lại lúc ngẩng đầu lên thời điểm, hốc mắt bất tri bất giác đã đỏ.

Hắn sinh hoạt hơn nửa đời người, cho tới bây giờ không nghĩ tới, thiếu gia thế mà lại tự mình cho hắn gấp thức ăn

Khương Viễn thấy thế, cũng không nhiều lời quan hệ, phối hợp kẹp mấy cái đưa thức ăn bắt đầu ăn.

Ngô thúc cũng là theo Khương gia mấy chục năm lão nhân, hoàn toàn là nhìn lấy hắn lớn lên, bình thường sung làm cũng là quản gia nhân vật, đối Khương gia trung tâm tự nhiên không cần phải nói.

Khương Viễn tình tường nhớ kỹ, đời trước thời điểm, cho dù Khương gia đã chán nản, Ngô thúc cũng y nguyên lựa chọn lưu tại Khương gia, một mực chiếu cố hắn cùng tỷ tỷ.

Đến cùng sau đó, Khương gia tiền tài hao hết, Ngô thúc càng là không được không nghĩ biện pháp kiếm tiền, đảo lại nuôi lấy bọn hắn, cũng không có nói qua dù là một câu lời oán giận.

Dạng này người, Khương Viễn tự nhiên nguyện ý hậu đãi mấy phần.

Đáng tiếc, Ngô thúc thân thể không thích hợp tu luyện, bản thân cũng không có con gái, có lẽ dùng không có mấy năm, hẳn coi như muốn chiếu cố Ngô thúc cũng không có khả năng

Hắn duy nhất có thể làm, cũng chính là dùng nguyên khí giúp Ngô thúc chải vuốt chải vuốt thể chất, để hắn kiện kiện khang khang sống lâu mấy năm mà thôi.

Nhìn lấy Ngô thúc cảm động không khỏi bộ dáng, Khương Viễn vô ý thức rũ xuống tầm mắt, che lại mắt chột lóe lên mấy phần cảm thán.

Hắn bung lên trên bàn chén rượu, nhàn nhạt nhấp một thanh, mặc cho hương thuần túy đầy tửu dịch tràn ngập khoang miệng, tâm tình lại bất tri bất giác nhiều mấy phần nặng nề.

Theo Khương Viễn ngậm miệng không nói, trên bàn ba riêng phần mình đều nghĩ đến chính mình tâm sự, người nào cũng không có nói chuyện trước.

Trong lúc nhất thời, trên bàn ngược lại là an tĩnh lại.

Bất tri bất giác, nguyên bản tràn đầy ba món ăn một món canh liền thiếu đi một nửa.

Khương Viễn gọi món ăn vốn là ba phần, tự nhiên không lo không đủ thức ăn.

Đến ở bên cạnh đứng hầu Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu cùng Gã sai vặt, Khương Viễn cũng đã sớm phân phó bọn họ luân phiên xuống dưới ăn cái gì.

Đương nhiên, bọn họ ăn cái gì liền không khả năng giống Khương Viễn như thế tinh xảo, nhưng theo trong tửu lâu người khác so sánh, nhưng cũng không kém.

Theo thời gian chuyển dời, chung quanh trên bàn ăn com khách nhân ánh mắt thỉnh thoảng địa liền hướng Khương Viễn bọn họ trên bàn nghiêng mắt nhìn, lại cũng không có ngay từ đầu như vậy tập nập.

Chờ mùi thơm hoàn toàn tản ra giảm đi sau đó, người xem thì càng thiếu. Dù sao, thấy số lần lại nhiều cũng ăn không được, nhìn nữa sẽ chỉ càng xem càng thèm mà thôi

Bất quá, bởi vì lấy Khương Viễn mấy người tồn tại cảm giác thực sự quá mạnh, toàn bộ lầu hai khách người thanh âm nói chuyện bất tri bất giác liền đề thấp mấy phần, ngược lại là lộ ra so trước đó càng thêm yên tĩnh.

Bỗng nhiên.

Một trận "Đông đông đông" thang lầu tiếng vang lên Lai đánh vỡ lầu hai yên tĩnh không khí.

Đi có khách vô ý thức quay đầu nhìn về phía thang lầu.

Chỉ gặp một trận gấp rút tiếng vang sau đó, đầu bậc thang vị trí, bỗng nhiên xông lên một cái lão đầu.

Lão nhân này một thân vô cùng bản áo choàng, mái đầu bạc trắng rồi bởi địa đâm vào não hậu, nhìn niên kỷ khá lớn, toàn thân nguyên lực ba động nội liễm, nhìn không ra thực lực cụ thể, nhưng mi mắt lại không bình thường có thần.

Người này, thỉnh linh chính là Chu Các Thanh Minh.

...

v/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: : Cắt thịt thổ huyết

...

Một khắc hoa song cửa sổ hướng hai bên mở ra, mang theo nhiệt độ ánh sáng mặt trời lấy gần như thẳng đứng góc độ bắn vào, trên bàn lưu lại một phiên rực rỡ ánh sáng ảnh.

Quang ảnh bên trong, Khương Viễn bung chén rượu, đang cúi đầu tiểu rót, trong tay quạt giấy nhẹ lay động, một phái nhân nhả hài lòng.

Tại hân phía sau, thân mang Chiến Khải chiến tu tay đề chuôi đao tức nhiên nhi lập, trong mắt tinh quang lấp lóe, toàn thân sát khí bốn phía.

Bên cạnh bàn, thân thể mặc áo xanh áo ngắn vải thô Gã sai vật khoanh tay đứng hầu, thần thái cung kính.

Mặt khác hai bên, Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc hai người tuy nhiên ngồi, nhưng cũng là ngồi nghiêm chỉnh, một phái câu nệ, theo Khương Viễn nhân nhả hài lòng so sánh rõ ràng.

Như thế rõ ràng tổ hợp, tại hơn phân nửa chỉ là phổ thông tu sĩ trong tửu lâu càng là hết sức dễ thấy.

Chu Các Thanh Minh vội vàng xông lên trên lầu, ánh mắt quét qua, liền liếc nhìn bọn họ. Hắn nhất thời thở phào.

"Hô có thể tính đề cho ta tìm được người "

Tiện tay kéo cái ghế dựa đặt mông ngồi xuống, Chu Các Thanh Minh phối hợp cầm một ly rượu cho mình ngược lại chén rượu, hơi ngửa đầu, liền một thanh rót hết.

"A? Rượu này cũng không tệ lắm a "

Đặt chén rượu xuống, Chu Các Thanh Minh nện chặt lưỡi, tiện tay hướng cách đó không xa tiểu nhị vẫy tay, một điểm không khách khí nói : "Tiểu nhị, liền loại rượu này, lại cho ta đến hai ấm "

Khương Viễn bung chén rượu xuất thủ có chút dừng lại, liếc mắt liếc nhìn hắn một cái, nhưng không có nhiều lời quan hệ, thần sắc vẫn như cũ một phái nhẹ nhàng thoải mái, cũng không hề để ý lão đầu tự quyết định.

Nhưng mà, Khương Viễn không thêm đề ý, lại không có nghĩa là người khác cũng không thêm đề ý.

Ngay tại Chu Các Thanh Minh phối hợp cầm lấy đĩa, muốn kẹp hai cái đồ ăn điểm điểm cơ thời điểm, đâm nghiêng bên trong bỗng nhiên duỗi ra một đôi đĩa, một chút chặn đứng hắn động tác.

"Người người này thế nào dạng này? ! Điều cao tuổi rồi thế mà liền điểm ấy lễ phép cũng không hiểu sao?"

Ngô thúc trợn mắt trừng trừng, khó chịu trừng mắt Chu Các Thanh Minh, Liên Mi lông đều dựng lên.

Một bàn này đồ ăn có giá trị không nhỏ, nhà hắn thiếu gia cũng còn không ăn với đâu, này có người khác phần!

Nghĩ tới đây, Ngô thúc nộ khí càng sâu, đâm ở Chu Các Thanh Minh đĩa xuất thủ càng là tận hết sức lực.

"Đừng nói thật giống như ta chiếm tiện nghi lớn một dạng. Nếu không phải xem ở tiểu huynh đệ trên mặt mũi, người khác muốn mời ta ăn cơm ta còn không vui đâu? " Chu Các Thanh Minh tại quán giao trên chiếc đĩa nhìn lướt, liền ngẩng đầu nhìn về phía Ngô thúc, khiêu mi nói, " hướng chi, chủ nhân nhà người đều không lên tiếng đâu? người quan hệ gấp?"

"Thiếu gia là nhìn người cao tuổi rồi phân thượng mới không so đo với người. Ta cũng không có như vậy nhiều cổ kị!" Nói, Ngô thúc liền hung hăng uốn éo đĩa, ý đồ đem Chu Các Thanh Minh đĩa trật đến cùng bên cạnh qua.

Nào ngờ, đúng lúc này, Chu Các Thanh Minh bỗng nhiên cổ tay rung lên, trong tay đĩa phảng phất như ảo ảnh từ không trung thoáng một cái đã qua, trong nháy mắt thoát ly Ngô thúc dây dưa, lập tức như thiểm điện kẹp lên một đĩa Kim Linh nắm nhét vào miệng bên trong.

"Sách không hổ là linh thảo, tư vị quả thật không tệ "

Chu Các Thanh Minh khoa trương thờ dài một hơi, làm ra một bộ say mê biểu lộ, lập tức đối Ngô thúc lộ ra một cái tức chết người không đền mạng nụ cười.

Ngô thúc nhất thời bị tức đến đỉnh đầu bốc khói, bỗng nhiên giờ đĩa lên hung hăng đâm quá khứ.

Chu Các Thanh Minh cũng không giận, cười hi hi theo Ngô thúc dây dưa, thỉnh thoảng còn cố ý kẹp một đĩa đồ ăn chọc tức một chút Ngô thúc.

Trong lúc nhất thời, hai người người tới ta đi làm âm ỉ không nghỉ, nguyên bản yên tĩnh lâu hai nhất thời trở nên náo nhiệt mấy phần.

Nhìn lấy một màn này, Lý Tuấn Phong không khỏi ghé mắt, biểu lộ cũng có chút chét lặng.

Rõ ràng điều cao tuổi rồi người, thế mà còn theo cái tiểu hài tử giống như làm âm ỉ, đều không chê mất mặt sao?

Cái này cũng coi như

Mẫu chốt nhất là, nhìn mới tới này tóc trắng lão đầu gấp thức ăn thủ pháp, rõ ràng thực lực liền không kém. Thế mà theo cái cơ hồ không có tu là người bình thường tính toán chi li... Tính toán chi li cũng liền thôi, mỗi lần thắng cũng đều lộ ra một bộ đắc chí biểu lộ...

Cái này đến cùng từ đâu chạy tới kỳ hoa?

Lý Tuấn Phong yên lặng nâng trán, cảm giác tâm mệt mỏi không thôi.

Khương Viễn cũng có chút chết lặng.

Hắn hơi có vẻ bất đắc dĩ thờ dài, tiện tay dùng đũa gõ gõ món ăn.

"Đốt "

Thanh thúy tiếng đánh trong nháy mắt vang lên, cho dù đang làm âm ỉ hoàn cảnh dưới vẫn như cũ phá lệ rõ ràng có thể nghe.

Ngô thúc cùng Chu Các Thanh Minh động tác trong nháy mắt đón đến.

"Náo với không có?"

Khương Viễn lãnh lãnh xem hai người liếc một chút, ngữ khí không thể nói nghiêm khắc, trong ánh mắt lại lộ ra mấy phần ghét bỏ.

"Thiếu gia, ta... Cái kia..."

Ngô thúc bỗng nhiên lấy lại tinh thần, vươn tay dừng tại giữ không trung, biểu lộ hết sức quẫn bách.

Hắn vừa rồi cũng là bị tức hung ác, nhất thời nhiệt huyết xông lên đầu, hiện tại tỉnh táo lại một lần nghĩ, nhất thời liền không được tự nhiên.

Chu Các Thanh Minh thấy thế lại chỉ là cười hắc hắc, một điểm không có cho là nhục.

Khương Viễn hướng Ngô thúc khoát khoát tay, ra hiệu hắn không cần để ý, liền đưa mắt nhìn sang Chu Các Thanh Minh : "Nói đi phí như vậy Đại Kính đi tìm Đền, muốn làm cái gì?"

Nghe được câu này, Chu Các Thanh Minh động tác có chút dừng lại, khí điểm bất tri bất giác yếu mấy phần : "Này quan hệ... Tiểu huynh đệ, người đem khối kia Ngân Ti Long Huyết Mộc bán cho ta đi người yên tâm, năm ngàn Kim thù tuyệt đối không thiếu một cái!"

Lần này, hắn cũng không nói cái gì nắm nắm, dứt khoát nói thẳng ra Ngân Ti Long Huyết Mộc tên, cũng không dám lại cò kè mặc cả, sợ Khương Viễn lại đến cái vừa đi chỉ về.

Trước đó tìm Khương Viễn thời điểm, hắn cũng coi là nghĩ rõ ràng.

Khương Viễn hội mua được Ngân Ti Long Huyết Mộc, căn bản không giống hắn ngay từ đầu coi là như thế là trùng hợp. Dù sao, sáu mươi Kim thù khê đảo xuất thủ liền bán năm ngàn, không rõ chân tướng người căn bản làm không được. Rao giá trên trời cũng không phải như thế muốn

Chỉ có chánh thức rõ ràng Ngân Ti Long Huyết Mộc giá trị người mới dám như thế làm

Tuy nhiên, Khương Viễn đánh giá ra Ngân Ti Long Huyết Mộc tốc độ có chút kinh người, nhưng đây không phải trọng điểm. Trọng điểm là, hiện nay Ngân Ti Long Huyết Mộc nắm trong tay Khương Viễn, hắn muốn giá thấp mua vào đã không có khả năng.

Không muốn để cho Khương Viễn đem đồ vật bán cho người khác, hắn cũng chỉ có thể ngoan ngoãn bỏ tiền.

Chỉ cần một nghĩ tới chỗ này, Chu Các Thanh Minh liền không nhịn được ảo não vạn phần.

Lúc trước hắn nếu là không có do dự thì tốt biết bao

Nắm liền tiếp dao găm mua một lần xuống tới, tới đa cũng liền hoa sáu mươi Kim thù, ai ngờ hắn chỉ là hơi một do dự, sáu mươi Kim thù liền biến thành năm ngàn Kim thù, hắn không có bỏ tiền còn không được!

Chu Các Thanh Minh tâm lý nhịn không được tích huyết, mặt ngoài cũng không dám hiển lộ mấy may, chỉ một mặt mong đợi nhìn lấy Khương Viễn.

Khương Viễn liếc nhìn hắn một cái, mắt hiện lên một tia ý vị thâm trường quang mang.

Hắn tiện tay khép lại quạt giấy, đem khối kia Ngân Ti Long Huyết Mộc lấy ra, hướng Chu Các Thanh Minh trước mặt đẩy đẩy.

"Muốn?"

Khương Viễn nhìn lấy Chu Các Thanh Minh, thanh âm bên trong mang theo vài phần mê hoặc, biểu lộ nhưng như cũ nhẹ nhàng thoải mái.

"Muốn! Muốn!"

Chu Các Thanh Minh liên tục gật đầu, một mặt khao khát mà nhìn xem khối kia Ngân Ti Long Huyết Mộc, mắt mơ hồ bốc lên lục quang.

"Nhận huệ, 5100 Kim thù."

"Tốt! Năm ngàn..." Chu Các Thanh Minh thần sắc vui vẻ, đang chuẩn bị bỏ tiền, lập tức lại là sững sờ, "Chờ một chút! Thế nào nhiều một trăm?!"

Hắn kinh ngạc địa trừng lớn ánh mắt, một mặt lên án mà nhìn xem Khương Viễn. Làm người thế nào có thể dạng này? ! Giữa người và người cơ bản nhất tín nhiệm đâu? !

Khương Viễn lãnh lạnh địa liếc hắn một cái, hơi hơi nghiêng đầu, dùng ánh mắt ra hiệu hắn nhìn bàn đưa rượu và đồ ăn lên.

Chỉ gặp sơn lấy đánh véc-ni gỗ thô sặc trên mặt bàn, nguyên bản ba món ăn một món canh chỉ có canh trong chậu còn lại một chút xíu tàn canh, còn lại trong bàn ăn toàn bộ trần truồng, quan hệ đều không còn lại.

Bàn ăn bên cạnh, hai ẩm mới điểm mạn xa xỉ hương chính tản ra mùi thơm ngào ngạt thuần hương.

Nhìn lấy những này, Chu Các Thanh Minh trong nháy mắt minh bạch quan hệ, hai mắt bỗng nhiên trừng tròn xoe, không dám tin nhìn về phía Khương Viễn.

Cái này, cái này, những rượu này đồ ăn cũng không phải một mình hắn thức ăn, thế nào có thể toàn bộ tính toán tại trên đầu của hắn? ! !

Chu Các Thanh Minh mặt mũi tràn đầy lên án, biểu tình kia rất giống là bị buộc lấy nuốt một con cóc, đã bị đè nén, lại ủy khuất.

"Phốc "

Ngô thúc nhin không được bật cười, vội vàng dùng xuất thủ che miệng, quay đầu.

Nhìn lấy Chu Các Thanh Minh cái này bộ kia biệt khuất bộ dáng, trong lòng của hắn điểm này uất khí nhất thời toàn không, chỉ còn lại có cười trên nỗi đau của người khác.

Hắn sớm nên đoán được. Nhà hắn thiếu gia cũng không phải là ăn thiệt thòi tính tình, trước đó không nói lời nào, nguyên lai đều chờ ở tại đây đâu?

Nghĩ tới đây, Ngô thúc lại không nhin được cười, kìm nén đến bả vai càng không ngừng dốc hết ra a dốc hết ra

Nhìn thấy Ngô thúc phản ứng, Lý Tuấn Phong cũng trong nháy mắt tỉnh táo lại, nhin không được đồng tình nhìn Chu Các Thanh Minh liếc một chút, buồn cười.

"Ra sao? Mua, vẫn là không mua?"

Khương Viễn liếc Chu Các Thanh Minh liếc một chút, tiện tay mở ra quạt giấy, nhàn nhã phiến đứng lên, biểu lộ bình tĩnh tự nhiên, một chút cũng không có hổ người tự giác.

Hắn cái bộ dáng này, tựa như là liệu định Chu Các Thanh Minh khẳng định hội đáp ứng, căn bản không có chút nào sốt ruột.

Chu Các Thanh Minh một thanh lão huyết xương mắc tại cổ họng ở giữa, kìm nén đến ở ngực khó chịu.

Đáng tiếc, coi như lại biệt khuất, lại phiền muộn, hắn cũng không thể không cắn răng đem Huyết nuốt trở về. Ai bảo Ngân Ti Long Huyết Mộc bây giờ đang Khương Viễn trong tay đâu?

Hắn che ngực, hung hăng cắn răng một cái : "Được! 5100 liền 5100!"

Nói lời này lúc, hắn biểu lộ hết sức thống khổ, rất giống là bị người ở ngực cắt nhất đao, đâm máu địa còn đang rỉ máu.

"A "

Khương Viễn khẽ cười một tiếng, tiện tay mở ra quạt giấy, cổ tay nhẹ nhàng lắc một cái.

Theo hắn động tác, xích hồng sắc quạt giấy quay tít một vòng, đồ tươi hỏa quang trong nháy mắt từ mặt quạt bay vút lên, như là Lưu Hỏa hoành không, trong nháy mắt liền cháy tại cây kia Ngân Ti Long Huyết Mộc bên trên.

Trong chớp mắt, lớn cỡ bàn tay Ngân Ti Long Huyết Mộc liền bị Diễm Quang hoàn toàn bao phủ, không thấy tăm hơi.

"Người làm gì sao?!"

Chu Các Thanh Minh giắt này cả mình, bỗng nhiên từ trên ghế nhảy dựng lên, không quan tâm hướng lên hòa diễm đánh tới.

Nhìn hấn này khăn trương bộ dáng, nếu như có thể lời nói, chỉ sợ tình nguyện bị đốt là hấn, cũng không nguyện ý Ngân Ti Long Huyết Mộc thụ đến cùng bất kỳ tổn thương gì.

Một bên khác, Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong cũng là cùng nhau sững sờ, không tự chủ được mở to mắt chữ, biểu lộ hơi kinh ngạc.

Phen này biến cố thực sự quá đột nhiên, liên liền bọn họ, cũng làm không rõ ràng thiếu gia nhà mình đến cùng muốn làm quan hệ

Tại bọn họ hoặc kinh ngạc, hoặc hoảng sợ nhìn soi mói, Khương Viễn vẫn như cũ khí định thần nhàn, động tác trên tay cũng không có chút nào dừng lại.

Chỉ gặp hấn cổ tay rung lên, mặt quạt lần theo một loại nào đó vi diệu quỹ tích nhẹ nhàng nhất chuyển, đồ tươi hòa quang liền tại hấn không chế dưới hóa thành vô số hóa tuyến lăng không lượn vòng, dần Ngân Ti Long Huyết Mộc mặt ngoài nhẹ nhàng sát qua, chợt thu hồi.

Một trong chớp mắt, Diễm Quang liền toàn bộ trở về mặt quạt, theo Khương Viễn tiện tay hợp lại, hòa quang trong nháy mắt dập tắt.

Lúc này, trên bàn Ngân Ti Long Huyết Mộc, cũng đã có long trời lở đất biến hóa.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: : Tài liệu dụ hoặc

...

Khởi kia nho nhỏ Long hình nắm, giờ phút này phảng phất đang phát tán ra ánh sáng.

Hoa lệ mộc vẫn đồ tươi ướt át, quang mang lưu động ở giữa, xem như chảy xuôi huyết dịch diễm lệ chói mắt, lại như là chuẩn bị mạch máu, tựa hồ còn mang theo mạch đập nhảy lên.

Từng tia từng sợi ngân quang trộn lẫn tại một mảnh huyết quang bên trong, phảng phất đầy sao bay xuống, hoa lệ đến làm cho người không dám nhìn thẳng.

"Cái này. . . Đây là..."

Chu Các Thanh Minh bay nhào động tác trong nháy mắt dừng lại, khiếp sợ cơ hồ ngay cả lời cũng sẽ không nói.

Hấn cúi người, lấy gần như thành kính thái độ nâng. . . lên khởi kia Ngân Ti Long Huyết Mộc, mắt tách ra sáng thần quang.

"Mộc vẫn như huyết, sợi bạc bay xuống... Không sai! Đây thật là Ngân Ti Long Huyết Mộc, chỉ ít một trăm năm Ngân Ti Long Huyết Mộc! Ta cái này 5100 Kim thù hoa không có oan!"

Hấn yêu thích không buông tay mà thường thức lấy tiểu xảo Mộc Khởi, khoe mắt đuôi lông mày vui mừng càng lúc càng nồng nặc.

Hấn bộ này vui mừng nhường mày bộ dáng, theo trước đó đau lòng bộ dáng đơn giản tưởng như hai người, bên cạnh Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc đều thấy sững sờ một chút.

Ngược lại là Khương Viễn, đối với cái này không để bụng.

Một cái xuất sắc Luyện Khí Sư, đứng phải một kiện tài liệu tốt, sẽ có phản ứng này cũng không kỳ quái hấn năm đó cũng không có so cái này tốt hơn chỗ nào, cũng chính là sau đó thấy nhiều, mới dần dần có thể tỉnh táo đối mặt.

Về phần lão nhân này thân phận, hấn cũng mơ hồ có cái suy đoán.

Lúc đó hán tại Quý Thị lần đầu tiên nhìn thấy lão nhân này thời điểm, liền biết lão nhân này là linh đài cảnh. Tuy nhiên hán đã cố ý thu liễm uy áp, nhìn từ bề ngoài cũng là cái phổ thông tu sĩ, nhưng lấy Khương Viễn thần thức nhạy cảm trình độ, lại không có khả năng liên cái này cũng nhìn không ra.

Có linh đài cảnh tu vi, lại có thể nhận ra Ngân Ti Long Huyết Mộc loại pháp bảo này cấp tài liệu nhãn lực, tổng hợp một chút, thân phận cũng liền không sai biệt lắm.

Dù sao, cho dù đang quá tài xuất hiện lớp lớp luyện khí giới bên trong, như thể kỳ hoa tính cách cũng không nhiều gặp

Tiện tay đưa tới điểm tiêu nhị, để hán đem cái bàn thu thập sạch sẽ, lại gọi hai đĩa nhắm rượu thức nhắm, Khương Viễn một vừa thưởng thức bên đường phong cảnh, một bên tự rót tự uống, cũng là tự đắc đắc.

Qua một hồi lâu, Chu Các Thanh Minh mới từ mừng rỡ bên trong lấy lại tinh thần.

Hán cẩn thận từng li từng tí buông xuống Ngân Ti Long Huyết Mộc, lại nhìn về phía Khương Viễn lúc, ánh mắt đã có chút nóng rực.

Hán hiện tại là càng ngày càng nhìn không thấu Khương Viễn.

Liền Khương Viễn vừa rồi này một chấy thủ pháp, nhìn lấy tùy ý, trên thực tế đối lực khổng chế yêu cầu lại khá kinh người, liền liền hán đều không có trăm phần trăm tự tin có thể làm được đến cùng. Coi như làm đến, cũng chưa chắc có thể biểu hiện được như thế nhẹ nhàng như thường.

"Căn này Ngân Ti Long Huyết Mộc phẩm tướng không tầm thường, nếu là cảm tới bán đấu giá qua, chỉ ít cũng có thể đánh ra sáu, bảy ngàn Kim thù, người thật muốn bán cho ta?"

Hán bất tri bất giác hạ thấp tư thái, lúc nói chuyện ngữ khí đều cất cẩn thận.

Khương Viễn liếc nhìn hán một cái, có chút chết lặng : "Không muốn nói thẳng."

"Muốn! Muốn! Muốn! Đương nhiên muốn!"

Chu Các Thanh Minh liên tục không ngừng cho thấy cội lòng, lập tức liền móc ra một trương kim phiếu, thuận tay đẩy lên Khương Viễn trước mặt.

"Đây là năm ngàn kim phiếu. Còn có cái này..."

Nói, hán nhanh chóng từ trong nhẫn chứa đồ đếm ra một trăm cái Kim thù tệ, trực tiếp chồng chất tại Khương Viễn trước mặt, một bộ sợ hán đổi ý bỏ đáng.

Ngô thúc thấy thế, chủ động tiến lên cầm lấy kim phiếu, cẩn thận kiểm nghiệm một phen, nói ra : "Là Hối Thông ngân hàng tư nhân kim phiếu, không có vấn đề."

Khương Viễn gật gật đầu, thuận miệng nói : "Nhận lấy đi quay đầu có rảnh lại đi lấy tiền."

Kim phiếu bản thân cũng là Phù Khí một loại, lấy lá vàng giấy làm vật trung gian, vẽ lấy phù văn, chỉ có thể sử dụng một lần.

Kim phiếu từ tương ứng ngân hàng tư nhân ghi mục, phía trên có kim phiếu chủ nhân chỉ ấn cùng khí tức tồn tại, có duy nhất tính. Kim phiếu phía trên ngạch, đại biểu cũng là tương ứng số lượng Kim thù tệ.

Vô luận ở đâu, chỉ cần nắm giữ kim phiếu, liền có thể từ tương ứng ngân hàng tư nhân bên trong lấy ra Kim thù tệ.

Nó tác dụng lớn nhất, cũng là tại Đại Tông giao dịch bên trong thay thế Kim thù tệ tồn tại, thuận tiện giao dịch.

Gặp Khương Viễn lấy tiền, Chu Các Thanh Minh rốt cục thở phào, cẩn thận từng li từng tí đem Ngân Ti Long Huyết Mộc thu vào trong nhẫn chứa đồ, lộ ra một cái vừa lòng thỏa ý nụ cười.

"Tiểu huynh đệ, đã giao dịch đã đạt thành, vậy ta liền..."

Chu Các Thanh Minh cười hướng Khương Viễn chấp tay một cái, thuận miệng nói hai câu nói mang tính hình thức liền chuẩn bị cáo từ.

Khương Viễn ngẩng đầu liếc hán một cái, không nói chuyện, chỉ là nhìn như tùy ý địa móc ra một khóa hồng sắc viên châu, một chi trang trí hoa lệ châu trâm, cùng một mảnh Điện Lam sắc vũ mao, song song đặt lên bàn.

Chu Các Thanh Minh ánh mắt trong nháy mắt liền định trụ, xem như bị dính chặt giống như ngưng kết bất động, miệng không tự chủ được mở ra Lai phía sau cáo từ lời nói càng là vô luận như thế nào cũng nói không nên lời.

Hán yên lặng nhìn lấy viên kia hồng sắc viên châu nửa ngày, kinh ngạc thốt ra : "Cái này. . . Cái này, đây là Ngưng Hòa châu?"

Nói xong, hán lại nhìn không được nhìn về phía này phiến Điện Lam sắc vũ mao, kinh nghi bất định phỏng đoán đường : "Mảnh này vũ mao... Chẳng lẽ là độ nước Nha Vũ lông?"

Chu Các Thanh Minh nhìn về phía Khương Viễn, chứng thực giống như lộ ra hơi thẩm ánh mắt.

"Không sai."

Khương Viễn khẽ gật đầu, khoe môi hơi hơi câu lên, lộ ra một cái mang theo vài phần vui vẻ ý cười.

Hắn mắt nhìn chính mình xuất ra ba món đồ, thuận tay tại viên kia hồng sắc viên châu bên trên nhất chà xát, tảng kia hồng sắc xác ngoài liền giống như Kê Đan Xác vỡ vụn ra, lộ ra bên trong trong suốt tính chất.

Ngưng Hỏa châu bản thân là hơi mờ, chỉ có trung tâm nhất hình như có một đoàn đỏ thẩm hỏa diễm thiêu đốt. Đây là một loại cao cấp Hỏa hệ tài liệu, chủ yếu làm phụ liệu tồn tại, có thể ngưng tụ hỏa tính, đề cao Hỏa hệ pháp bảo lực công kích.

Đối với pháp bảo lai nói, nó có lẽ không tính quá trân quý, nhưng đối với thực lực này tối cao tu sĩ cũng liền linh đài cảnh, tối đa cũng liền dùng đến lên pháp khí thành thị lai nói, cũng tuyệt đối là khó gặp bảo bối

Ngưng Hỏa châu nguyên chủ nhân đại khái cũng là sợ bị người nhớ thương, tại Ngưng Hỏa châu bên ngoài lớp mạ hồng sắc xác làm làm yếm hộ. Nhưng Ngưng Hỏa châu ngoại hình tuy bị che giấu, khí tức nhưng không có biến, đối với quen thuộc nó đặc tính người mà nói, muốn nhận ra cũng không khó khăn.

Còn có độ nước Nha Vũ lông cũng thế.

Độ nước quạ là Thủy hệ yêu thú, tính tình so sánh nhu hòa, liên đới lấy nó vũ mao, tại không dùng Nguyên Lực kích phát thời điểm, cơ hồ nhìn không ra cái gì địa phương đặc thù, nguyên khí ba động cũng rất yếu, rất dễ dàng bị xem như phổ thông vật phẩm trang sức.

Nhưng độ nước quạ nhưng lại là thật sự Thiên Nhân Cảnh yêu thú, nó vũ mao có trác tuyệt Tị Thủy năng lực, là chế tác Tị Thủy pháp bảo hạch tâm tài liệu.

Chiếc lông chim này. Tại cái này nam hoàng thành có lẽ có rất ít người có thể nhận ra được, nhưng đối với Khương Viễn cấp bậc này người mà nói, lại căn bản không có nhận lầm khả năng.

Cho dù là Chu Các Thanh Minh, tại Khương Viễn đem nó từ một đồng vũ mao trang trí trung đan độc mang ra ra đến hậu, cũng phát hiện nó điểm đặc biệt, không cần Khương Viễn chỉ ra, liền đã nhận ra.

Chu Các Thanh Minh nhìn xem viên kia Ngưng Hỏa châu, lại nhìn xem cây kia độ nước Nha Vũ lông, ánh mắt không tự chủ được liền nóng rực lên, thân thể không tự chủ được liền tiến tới.

Lúc này, coi như Khương Viễn đuổi hắn đi, hắn chỉ sợ cũng không nguyện ý đi

Khương Viễn buông lỏng địa ngồi dựa vào trên ghế, bụng chén rượu dầm đặc tiểu rót, ánh mắt Khởi rơi vào Chu Các Thanh Minh trên thân, trong thần thái lại mang theo vài phần hứng hờ.

Gặp Chu Các Thanh Minh một lòng chỉ chú ý Ngưng Hỏa châu cùng độ nước Nha Vũ lông, hắn tiện tay gõ gõ mặt bàn, chỉ trung gian cây kia trang trí hoa lệ châu trầm hơi thẩm: "Cái này đâu?"

Nghe vậy, Chu Các Thanh Minh miễn cưỡng đưa ánh mắt từ Ngưng Hỏa châu cùng vũ mao bên trên dời Lai nhìn chăm chăm châu trầm nhìn nửa ngày, ánh mắt càng ngày càng mê hoặc.

Cái này châu trầm tuy nhiên hoa lệ tinh xảo, nhưng cũng chính là xinh đẹp mà phía trên mỗi một khóa trân châu cũng chỉ là phổ thông hồ châu mà hắn thực sự nhìn không ra cái gì đặc biệt.

Cần phải thật không có cái gì đặc biệt, Khương Viễn cũng không cần thiết cố ý điểm ra tới. Đến cùng vấn đề ở chỗ nào? Là cái gì địa phương bị hắn xem nhẹ sao?

Chu Các Thanh Minh bắt tri bắt giác lâm vào minh tư khổ tương bên trong.

Khương Viễn thấy thế, mắt hiện lên một chút bất đắc dĩ.

Hắn đặt chén rượu xuống, tiện tay nắm châu trầm, hơi vừa dùng lực, liền đem phía trên châu trầm hoa tháo ra, chỉ còn lại có hai cổ độc nhất cây trầm. Tiếp theo, hắn lần nữa vung lên Phiến Từ, một đám lửa lần nữa bay vút lên.

Lần này, Chu Các Thanh Minh không có nửa phần muốn ngăn cản ý tứ, chỉ hết sức chuyên chú nhìn chăm chăm đoàn kia hỏa diễm, ý đồ nhìn ra điểm cái gì.

Diễm lệ hỏa quang lăng không phi vũ, mô phỏng như gió nhẹ lượn vòng, lại như Linh Diệp múa, tốc độ nhanh đến để cho người ta hoa mắt.

Không lâu lắm, hỏa diễm thu hồi, Khương Viễn đem phiến hợp lại, trên bàn nguyên bản để đó châu trầm địa phương, cũng chỉ còn lại có hai đoàn vừa mới ngưng kết, như cũ tản ra nhiệt khí khó kim khí.

Mà thần kỳ nhất là, cho dù vừa rồi hỏa diễm phi vũ, kim loại phía dưới bất quá là phổ thông mộc cái bàn, lại ngay cả một tia thiêu đốt dấu vết đều không có.

Bởi vậy có thể thấy được, Khương Viễn đối với hỏa diễm khống chế đã đạt tới hạng gì trình độ kinh người.

Bất quá, lúc này, Chu Các Thanh Minh đã không rảnh vì Khương Viễn Không Hòa năng lực sợ hãi thần phục, hấn ánh mắt đã hoàn toàn bị này hai khối kim loại hấp dẫn.

Xác thực nói, là bị bên trong tương đối nhỏ khối kia kim sắc khối kim khí hấp dẫn.

Khối kia kim loại chỉ là so móng tay hơi lớn một chút, toàn thân bày biện ra rất nhạt nhẽo kim sắc, hình dáng xem như khối đá cuội, mặt ngoài còn có đá vũ hoa một dạng màu xanh lá cây đậm hoa văn, nhìn có loại đã quý dị lại xinh đẹp cảm giác.

"Đây là Tang Hồn Kim? !"

Chu Các Thanh Minh hai cái mi mắt trong nháy mắt trừng đến căng tròn, chăm chú địa trừng mắt khối kia to bằng móng tay kim loại, thế nào cũng không dời mắt nổi chữ.

Đừng nhìn Tang Hồn kim danh không nhìn lấy khủng bố, trên thực tế, nó là một loại hiếm thấy có thể tẩm bổ Thần Hồn tài liệu. Chỉ bất quá bởi vì âm tính quá nặng, nhất định phải cùng hấn tài liệu phối hợp luyện chế thành chuyên môn pháp bảo, mới có thể sử dụng.

Bởi vì nó chỉ ở Chí Âm Chi Địa sản xuất, trên thị trường không bình thường hiếm thấy, cho dù chỉ là như thế một khối nhỏ, đều đã không bình thường trân quý, đơn thuần giá trị, so với độ nước Nha Vũ lông còn phải cao hơn rất nhiều.

Chu Các Thanh Minh chấn kinh sau khi, tâm lý càng là buồn bực không thôi.

Hấn không phải mới vừa không có phát hiện châu tâm bên trên Âm Khí, nhưng bởi vì Âm Khí so sánh mỏng manh, liền chỉ cho là là châu tâm nguyên chủ nhân bảo quản không thích đáng, không nhỏ đặt ở Âm Khí trọng địa vừa rồi dính vào, căn bản không để trong lòng.

Ai có thể nghĩ tới, căn này không đáng chú ý châu tâm bên trong, thế mà lại có Tang Hồn Kim?

Cũng không biết người nào như thế Hữu Tài, thế mà dùng chứa Tang Hồn Kim tài liệu làm châu tâm, cũng không sợ mỗi lúc trời tối đều làm ác mộng

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: : Tài liệu tuột tay, giá trị đột ngột tăng

...

"Tiểu huynh đệ, những tài liệu này ngươi bán không?"

Chu Các Thanh Minh vô ý thức xoa xoa tay, ánh mắt ba ba mà nhìn xem Khương Viễn, một mặt khao khát thái độ.

Bất tri bất giác, dần dần chênh lệch ánh sáng mặt trời liền chiếu sáng cả mặt bàn.

Khương Viễn cùng Chu Các Thanh Minh thân ảnh tắm rửa tại ánh sáng mặt trời bên trong, hình dáng trở nên có chút mơ hồ, thân thể lên khí chất lại ngược lại càng thêm nổi bật, nhân nhả càng thêm nhân nhả, khăn trương càng lộ vẻ khăn trương, so sánh càng thêm rõ ràng.

Không biết thời điểm nào lên, Khương Viễn chỗ cái bàn chung quanh, đã bày lên cấm chế. Từ cấm chế nhìn ra ngoài, chỉ có thể mơ hồ nhìn ra người bên trong ảnh, cụ thể tại làm chút cái gì, nói chút cái gì, nhưng căn bản nhìn không ra.

Khương Viễn đặt chén rượu xuống, ánh mắt mang cười liếc Chu Các Thanh Minh liếc một chút.

Hắn rũ xuống đôi mắt, ngón tay đặt tại Ngưng Hòa châu bên trên, đem nó nhẹ nhàng hướng phía trước đẩy đẩy : "Ngưng Hòa châu, phẩm chất, tính ngời năm trăm Kim thù."

Chu Các Thanh Minh vô ý thức gật gật đầu.

"Độ nước Nha Vũ lông, cái này độ nước quạ chỉ ít có Thiên Nhân Cảnh trung kỳ tu vi, hoàn hảo, lại là Tị Thủy hiệu quả tốt nhất lông chim, tính ngời hai ngàn Kim thù."

Chu Các Thanh Minh biểu lộ hơi dừng lại, ánh mắt bất tri bất giác trở nên có chút xoắn xuýt.

"Tang Hồn Kim"

Khương Viễn thanh âm hơi ngừng lại, ngược mắt nhìn Chu Các Thanh Minh liếc một chút : "Tầm bổ Thần Hồn tài liệu có bao nhiêu hiếm thấy không cần ta nói ngời cũng rõ ràng, điểm ấy Tang Hồn Kim Cương tốt với luyện chế một chiếc nhẫn, tính ngời năm ngàn Kim thù."

Vừa dứt lời, Chu Các Thanh Minh sắc mặt trong nháy mắt đỏ xuống tới.

Hắn vẻ mặt đau khổ, lưu luyện không rời mà nhìn xem này ba loại tài liệu, tâm lý xoắn xuýt địa muốn chết.

Đồ, vật đều là đồ tốt, muốn hắn từ bỏ hẳn thực sự làm không được.

Nói một lời chân thật, Khương Viễn mở ra giá cả cũng rất lợi hại công đạo, thậm chí đã so Giá thị trường hơi tiện nghi như vậy một chút xíu. Theo cái giá này mua vào, coi như chính hắn không cần, quay đầu bán đi cũng có thể thu hồi thành bản, luyện chế thành pháp bảo lời nói, còn có thể kiếm được càng nhiều.

Theo lý, hẳn thực sự không có cái gì lý do do dự.

Có thể chỉ cần nghĩ đến đây ba loại tài liệu là thế nào Lai hẳn liền thực sự không thể không xoắn xuýt, tâm lý càng là phiền muộn biệt khuất không thôi.

Cái này, cái này. . . Những này, đều là từ Quỷ Thị đãi đến a!

Khương Viễn từ Quỷ Thị đem bọn nó đãi lúc trở về, mỗi kiện dùng tiền chỉ sợ liền một trăm Kim thù cũng chưa tới. Cái này xoay tay một cái liền bán như thế nhiều, cái này kiếm tiền kiếm được không khỏi cũng quá sáng khoái!

Hắn muốn không biết điểm này cũng liền thôi nhưng hắn hết lần này tới lần khác liền biết, cái này khiến hắn thế nào có thể không có xoắn xuýt? !

Chính mình giá thấp đãi đến cùng đồ tốt thời điểm, thật là rất vui vẻ. Cần phải là trở mắt nhìn lấy ngời khác đãi đến cùng đồ tốt, chính mình lại chỉ có thể đành nài theo giá gốc mua, vậy coi như không tốt đẹp gì chơi

"Ngời đây cũng quá..." Chu Các Thanh Minh đáng thương nhìn lấy Khương Viễn, "Tiểu huynh đệ, những tài liệu này có thể đều là ngời tại Quỷ Thị đãi Lai coi như bán tiện nghi một chút ngời cũng không lỗ a cái này nếu là cho ta hai tháng, ta cũng có thể đem bọn nó tìm ra..."

"Hai tháng?"

Khương Viễn liếc nhìn hắn một cái, đều chẳng muốn nói hắn

Hai tháng, tại Quỷ Thị đào bảo coi như có thể đãi đến giờ đồ tốt, lại có thể kiếm lời bao nhiêu? Thời điểm này, còn không bằng nghiêm túc luyện chế nhiều mấy cái món pháp bảo, kiếm được còn càng nhiều một chút.

Khương Viễn trong ánh mắt ghét bỏ ý vị quá nồng, Chu Các Thanh Minh coi như muốn giả bộ như không nhìn thấy đều không được.

Ý thức được chính mình nói chuyện có chút không đáng tin cậy, hắn nhất thời thu nhỏ miệng lại, ngưng ngưng sờ sờ đầu : "Cái này... Thật không thể tiện nghi?"

"Một thanh giá. Chê đắt ngời có thể không mua."

Khương Viễn thân hình từ nay về sau khẽ nghiêng, ánh mắt từ trên ngời Chu Các Thanh Minh dịch chuyển khỏi, nhìn về phía ngoài cửa sổ đường đi, cho Chu Các Thanh Minh lưu lại suy nghĩ thời gian.

Khương gia Gã sai vật rất lợi hại có ánh mắt địa châm chén rượu, cung cung kính kính đưa tới Khương Viễn trong tay.

Khương Viễn tiện tay tiếp nhận, thích ý nhấp một thanh.

Mang theo nhiệt độ ánh sáng mặt trời vẩy ở trên ngời hắn, đem hắn giờ phút này thân hình câu lạc đặc phá lệ thoải mái tự tại.

Thấy thế, Chu Các Thanh Minh biết Khương Viễn là không định lại cùng hắn lừa đùa nghịch tặc địch lục

Hắn hiện tại duy nhất có thể làm, cũng chính là quyết định mua hoặc là không mua.

Nhưng hần thế nào có thể có thể nhận được không mua? !

Chu Các Thanh Minh ôm ngực, nhìn lấy trên bàn ba loại tài liệu, ánh mắt lại là khao khát, lại là xoắn xuýt, lại là thống khổ...

Qua thật lâu, hần mới cắn răng, mặt mũi tràn đầy thống khổ nói ra : "Ta mua!"

Nói lời này lúc, Tâm cơ hồ đều đang chảy máu.

Năm trăm thêm hai ngàn lại thêm năm ngàn, vậy coi như là bảy ngàn năm trăm Kim thù a

Hần một giới Tân Tu, phía sau đã không có gia tộc, cũng không có tông môn thế lực, hần lời ít tiền vốn là không dễ dàng, tại sao còn muốn như thế đối với hần

Chu Các Thanh Minh ngẩng đầu, nhìn lấy Khương Viễn ánh mắt tràn đầy ai oán.

Khương Viễn liếc nhìn hần một cái, thần sắc bình thản như thường.

Chu Các Thanh Minh vô pháp, đành phải về mặt đau khổ bắt đầu móc Trữ Vật Giới.

"Năm ngàn... Một ngàn..."

Một trương lại một trương kim phiếu bị đặt lên bàn, ánh vàng rực rỡ địa nhìn phá lệ lóe sáng.

Hần động tác chậm chạp, mỗi móc một trương, biểu lộ liền càng thêm ai oán một điểm, một bộ hận không thể lập tức đem kim phiếu đoạt lại qua bộ đáng.

Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc ở bên cạnh nhìn lấy, đều có chút buồn cười.

Bọn họ gặp nhiều ra vẻ người hào sảng, chưa từng thấy qua như thế Xích lỏa lỏa đem sự đau lòng thả ở trên mặt người. Quan trọng nhìn hần cũng không giống là không có tiền người, cũng không biết thế nào lại là bộ này tính tình

Qua một hồi lâu, Chu Các Thanh Minh mới cuối cùng đem kim phiếu móc xong, một trương năm ngàn kim phiếu, hai tám một ngàn kim phiếu, lại thêm một trương năm trăm kim phiếu, vừa vặn bảy ngàn năm trăm Kim thù, một điểm không nhiều, một phần không thiếu.

Ngô thúc nín cười tiến lên nghiêm nhìn một phen, liền đem kim phiếu thu lại, đem tài liệu hướng Chu Các Thanh Minh trước mặt đẩy đẩy.

Chu Các Thanh Minh ánh mắt một mực đuổi theo kim phiếu, thẳng đến kim phiếu hoàn toàn biến mất tại Ngô thúc trong nhãn chứa đồ, lúc này mới lưu luyến không rời địa thu hồi ánh mắt, một lần nữa nhìn về phía trên bàn tài liệu.

Những tài liệu này hiện nay đã thuộc về hần

Tuy nhiên dùng tiền không ít, nhưng có thể mua được những tài liệu này, cuối cùng là đáng giá.

Ý thức được điểm này, tâm tình của hần không tự chủ được mấy phần. Hần cẩn thận từng li từng tí cầm tài liệu lên, yêu thích không buông tay mà thường thức một phen, lúc này mới bảo bối giống như cất kỹ.

Thấy thế, Khương Viễn đặt chén rượu xuống, mắt hiện lên một tia ranh mãnh ý cười.

Tay hần vừa nhấc, lần nữa từ trong nhãn chứa đồ lấy ra ba loại tài liệu, đặt lên bàn, rồi mới dù bận vẫn ung dung nhìn về phía Chu Các Thanh Minh.

"Không phải đâu? ! Lại tới? ! !"

Chu Các Thanh Minh sắc mặt xoát một chút liền biến, tâm lý xoắn xuýt vạn phần, không biết mình đến tốt cùng là nên kích động hay là nên đau lòng..

...

Bất tri bất giác, nửa canh giờ trôi qua.

Liên tục mười cái tài liệu giao dịch hoàn thành, Ngô thúc trong nhãn chứa đồ tiền đã từ vừa mới bắt đầu không đến một ngàn, biến thành hơn ba vạn. Ngô thúc mặt đều cười Thành một đóa hoa một dạng.

Trái lại, Chu Các Thanh Minh mặt đã vo thành một nắm, từ vừa mới bắt đầu kích động cùng đau lòng trộn lẫn, biến thành bất đắc dĩ thêm xoắn xuýt.

Thật vất vả lại một vòng giao dịch hoàn thành, Chu Các Thanh Minh liền vội vàng che chính mình Trữ Vật Giới, một mặt ai oán địa gọi vào : "Đây thật là cuối cùng nhất một lần! Ta mang tiền đều sắp bị người quét sạch, người có thể tuyệt đối đừng lại đến!"

Này mái đầu bạc trắng lại phối hợp về mặt đó, nhìn dường đề cập có bao nhiêu buồn cười.

Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc cố nén ý cười, kìm nén đến toàn thân thẳng run lên. Liền liền chung quanh chiến tu cùng Gã sai vật, đều cúi đầu bả vai không ngừng run rẩy.

Đây đã là Chu Các Thanh Minh lần thứ ba như thế nói. Có thể mỗi lần chỉ cần Khương Viễn sờ mó ra tài liệu tốt, hắn liền không nhận được tài liệu dự hoặc, lại hội bỏ tiền đem tài liệu mua lại, đơn giản cũng là diễn hình khấu hiềm thế chính trực

Khương Viễn trên mặt cũng không nhận được mang chút ý cười.

Hắn cánh tay vừa nhấc, lần nữa đem bàn tay hướng Trữ Vật Giới.

"Đừng! Đừng! Đừng! Ngươi có thể tuyệt đối đừng lại đến!"

Chu Các Thanh Minh vô ý thức liền muốn đưa tay ngăn cản, bàn tay đến cùng một nửa, lại vội vàng đem co tay một cái, quay đầu nhắm mắt lại chứ.

"Ta không nhìn còn không được sao! Chỉ cần mi mắt không nhìn thấy, ta không tin ta sẽ còn thụ ngươi dụ hoặc!"

Nhìn hắn dáng vẻ đó, xem như hạ quyết tâm, mặc kệ Khương Viễn xuất ra là cái gì, đều tuyệt sẽ không đem mi mắt mở ra, kiên quyết vứt bỏ dụ hoặc.

Khương Viễn thiếu thiếu mi, thuận tay từ trong nhẫn chứa đồ móc ra bản thân quạt giấy, "Xoát" một chút mở ra, chậm rãi phiến hai lần.

Hắn dù vẫn ung dung mà nhìn xem Chu Các Thanh Minh, mắt mang theo một tia bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy ranh mãnh.

Qua một hồi lâu, Chu Các Thanh Minh rốt cục nhận không được đầu lĩnh trật trở về, cẩn thận từng li từng tí mở ra nửa cái mi mắt, quét trên bàn liếc một chút.

"A? Đồ đâu?"

Hắn kinh ngạc trừng lớn ánh mắt, nghi ngờ nhìn về phía Khương Viễn.

Rõ ràng ngay tại trước đây không lâu, hắn còn lời thề son sắt địa nói muốn cự tuyệt dụ hoặc. Kết quả, lúc này mới cũng không lâu lắm, hắn liền chính mình phá công, thế mà chủ động hỏi tài liệu không nói, tựa hồ, còn có chút tiểu thất vọng bộ dáng?

Khương Viễn không khỏi bật cười.

Lắc đầu, hắn tiện tay khép lại quạt giấy, từ trên ghế đứng lên: "Yên tâm, tài liệu đã không có. Ngươi cũng không cần lo lắng cho ta tiếp tục nghiền ép ngươi tiền mồ hôi nước mắt..."

Nói, hắn ra hiệu Ngô thúc tính tiền, chính mình làm theo mang theo Lý Tuấn Phong bọn đi xuống lầu dưới.

Tại Quỷ Thị quét đến tài liệu tự nhiên không ngừng như thế điểm, nhưng còn lại tài liệu, hơn phân nửa đều là luyện chế pháp khí tài liệu, giá cả tối cao cũng liền chừng trăm cái Kim thù tệ, tuy nhiên cũng có thể kiếm lời không ít tiền, nhưng Chu Các Thanh Minh khẳng định không để vào mắt.

Mặt khác, cũng là khối kia Quỳnh Anh thạch cùng Hàn Sơn thạch. Quỳnh Anh thạch hắn muốn giữ lại dùng riêng, Hàn Sơn thạch lời nói, vẫn là phóng tới trong phòng đầu giả qua bán so sánh có lợi.

Đương nhiên, mấu chốt nhất là, trên tay tiền không sai biệt lắm đã với

Bất quá nói thật, bán cho Chu Các Thanh Minh những tài liệu này, đối với nam hoàng thành thị trận lai nói, có chút quá cao cấp. Cấp bậc này tài liệu, bình thường Luyện Khí Sư đều chưa hẳn có thể nhận ra được, ngược lại không tốt lắm tuột tay.

So với ném bán đầu giả hoặc là bán cho hắn thế lực, ngược lại là bán cho Chu Các Thanh Minh so sánh có lời một điểm, phiền phức cũng ít.

Không phải vậy, Khương Viễn cũng không trở thành đem tài liệu một mạch bán hết cho Chu Các Thanh Minh. Hắn lại không phải cố ý muốn giầy vò Chu Các Thanh Minh, hắn cũng không có như thế nhằm chán

Chu Các Thanh Minh tròn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy Khương Viễn bọn bóng lưng dần dần từng bước đi đến, qua một hồi lâu đều không kịp phản ứng

Cái này vừa mới còn giao dịch hảo hảo, thế nào nói đi là đi?

"Ai tiểu huynh đệ! Tiểu huynh đệ! Ngươi chờ ta một chút! Ngươi còn không có nói cho ta biết ngươi gọi cái gì tên đâu? "

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: : Kiên nhẫn

...

Nam hoàng thành đường phố chính hoàn toàn như trước đây náo nhiệt, đám người lui tới nối liền không dứt, gào to âm thanh, tiếng rao hàng tràn ngập tại toàn bộ trên đường phố. Đi trên đường, thanh âm nói chuyện hơi thấp một chút, liền có khả năng bị chung quanh thanh âm bao phủ, ngay cả người mình thanh âm đều nghe không được.

Ngay tại cái này một mảnh náo nhiệt trong không khí, nơi góc đường bỗng nhiên ngoặt ra đến một đoàn người.

Một người mặc trường bào công tử trẻ tuổi đang đưa Phiến Tử, tại thị vệ Gã sai vật chen chúc bên trong nhân nhả đi tới.

Tại bên cạnh hắn, một cái mái đầu bạc trắng, nhìn lấy có chút tuổi còn nhỏ lão đầu vây quanh tha xoay quanh, miệng bên trong càng không ngừng nói cái gì, biểu hiện trên mặt càng là biến ảo không ngừng, xem như mở phùng nhuộm giống như đặc sắc xuất hiện.

Nhìn thấy đối với kỳ quái tổ hợp, chung quanh đám người lui tới nhin không được liên tiếp dừng bước lại, lộ ra quỷ dị ánh mắt.

Nhưng mà, dù vậy, hai người này nhưng như cũ làm theo ý mình, hoàn toàn không có có nhận đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Đối với đề cho người ta ghé mắt tổ hợp, dĩ nhiên chính là Khương Viễn cùng Chu Các Thanh Minh.

"Tiểu huynh đệ, ngươi gọi cái gì?"

"Ngươi ở chỗ nào?"

"Xuất thân này cái tông môn?"

"Sư phụ ngươi là ai?"

"Đừng như vậy... Ta luyện khí rất lợi hại, ngươi nói xem, nói không chừng ta theo sư phụ ngươi còn nhận biết đâu? "

"Nói một chút mà ai nha ngươi đừng như vậy, ta tốt xấu mua ngươi như vậy nhiều tài liệu, ngươi dù sao cũng phải nói cho ta biết ngươi gọi cái gì đi..."

Chu Các Thanh Minh vây quanh Khương Viễn, chăm chỉ không ngừng hỏi lấy các loại vấn đề, một đôi mắt bên trong tràn đầy hiếu kỳ.

Khương Viễn một hồi xoay trái, một hồi rẽ phải, lại thế nào cũng không vung được Chu Các Thanh Minh, cho dù lấy tha cường đại tâm lý tổ chất, trong lòng cũng không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Tha hai đời cộng lại, thật là lần đầu tiên đụng phải như thế kỳ hoa người

Chu Các Thanh Minh nếu là không có hảo ý, tha đã sớm không khách khí động thủ. Đối đầu linh đài cảnh, tha mặc dù không có mười phần nắm chắc, lại cũng không trở thành sợ hãi.

Có thể hết lần này tới lần khác người này liền thật chỉ là hiếu kỳ, hành vi nhìn như ly kinh bạn đạo, trên thực tế lại lại có chút phân tặc, cũng không có thật xúc phạm đến cùng tha.

Như thế tính chuẩn đoán, thật không biết hắn là kinh nghiệm phong phú, vẫn là thiên phú dị bẩm

Nghĩ tới đây, bước chân hắn bỗng nhiên một hồi, quay người nhìn về phía Chu Các Thanh Minh, ánh mắt hơi có chút bất đắc dĩ.

"Tiểu huynh đệ, ngươi rốt cục chịu nói cho ta biết? !"

Chu Các Thanh Minh kếm chút đụng vào Khương Viễn, vội vàng phanh lại cước bộ, trên mặt lại nhin không được lộ ra kinh hi biểu lộ.

Khương Viễn "Ba" một tiếng khép lại quạt giấy, từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy tha : "Thật như vậy muốn biết?"

"Muốn a muốn a " Chu Các Thanh Minh dùng sức chút đầu.

"Được." Khương Viễn gật gù đầu, trông mắt nghiêng mắt nhìn tha liếc một chút, "Người trước tự giới thiệu đi "

"Không có vấn đề!"

Chu Các Thanh Minh ánh mắt sáng lên, không chút do dự đáp ứng.

Tha một tay nắm tay che đậy tại bên môi, phát ra một tiếng ho nhẹ, khó được bày ngay ngấn sắc mặt, nói ra : "Ta gọi Chu Các Thanh Minh, Gia Cát Vô Kỵ Gia Cát, Thanh Phong Minh Nguyệt thư thái."

Nói, tha nhin không được nhìn Khương Viễn liếc một chút, khoe khoang đường : "Ta luyện khí rất lợi hại, người nếu là cần luyện chế cái gì pháp bảo, đều có thể tìm ta. Ta có thể cho người bớt hai mươi phần trăm "

"Cao cấp Luyện Khí Sư tài năng luyện chế pháp bảo? ! Người chẳng lẽ là cao cấp Luyện Khí Sư? !"

Ngô thúc kinh ngạc trừng lớn ánh mắt, không dám tin nhìn lấy Chu Các Thanh Minh. Ánh mắt kia, đơn giản tựa như là như thấy quỷ

Liên liên Lý Tuấn Phong, cũng không nhìn được kinh ngạc nhìn Chu Các Thanh Minh liếc một chút.

Trước đó Khương Viễn cùng Chu Các Thanh Minh giao dịch hai người Khởi nhìn ở trong mắt, nhưng lúc đó bọn họ cũng không có nghĩ quá nhiều, chỉ coi là tâm thường tài liệu giao dịch mà nhiều nhất cũng là tài liệu trân quý một điểm.

Thật sự là, Chu Các Thanh Minh hình tượng, cùng bọn hắn trong tưởng tượng vô cùng lợi hại cao cấp Luyện Khí Sư chênh lệch thực sự quá lớn

Liên xem như trước đó thua ở Lâm sư phụ trong thủ hạ cấp Luyện Khí Sư giặc Ngọc Sơn giặc sư phụ, nhìn cũng là tương đương trăm ổn có phát phong độ. Chu Các Thanh Minh cái bộ dáng này, thế mà cũng là cao cấp Luyện Khí Sư? Không phải là lừa người a?

Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong đều có chút khó có thể tin.

Chu Các Thanh Minh nhìn thấy bọn họ biểu lộ, nhìn không được đắc ý không cong ngực.

Theo Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong kinh ngạc khác biệt là, Khương Viễn nghe được Chu Các Thanh Minh lời nói, tâm lý lại nhìn không được ám đạo : Quà nhiên là tha!

Chu Các Thanh Minh người này, tha đòi trước tuy nhiên không có đã từng quen biết, nhưng cũng có chút nghe thấy.

Chu Các Thanh Minh nổi danh nhất, trừ một thân lợi hại luyện khí thực lực bên ngoài, cũng là cái kia kỳ hoa tính tình

Mà lại, người này, cũng là Luyện Khí Sư trong liên minh, vì số không nhiều Tán Tu Đại Sư một trong, theo những xuất thân đó Đại Tông Môn hoặc là đại thế lực Luyện Khí Sư có bản chất khác biệt.

Bất quá, tha đòi trước biết Chu Các Thanh Minh thời điểm, đã là trên trăm năm sau này. Khi đó, Chu Các Thanh Minh đã là nổi danh Luyện Khí Đại Sư.

Về phần hiện tại, Chu Các Thanh Minh đến tốt cùng là cái cái gì thực lực, tại không có thấy tận mắt tha động thủ trước đó, Khương Viễn cũng không thể trăm phần trăm đoán được. Duy nhất có thể xác định một điểm là, Chu Các Thanh Minh khẳng định cao hơn đồng dạng cấp Luyện Khí Sư lợi hại.

"Gia Cát tiền bối." Khương Viễn liếc hẩn một cái.

"Ừm?" Chu Các Thanh Minh mi mắt sáng lên, ba ba nhìn về phía Khương Viễn.

"Thân phận ta..." Khương Viễn nói, chỉ chỉ bên người Lý Tuấn Phong, "Tuấn phong, người nói dùm cho ta tha."

Lý Tuấn Phong liền vội vàng khom người xác nhận.

Chu Các Thanh Minh vốn dĩ cho rằng Khương Viễn cũng sẽ nghiêm túc đến cái tự giới thiệu, thấy thế nhất thời mắt tròn.

Khương Viễn liếc nhìn hẩn một cái, tiện tay mở ra quạt giấy, quay người chậm rãi đi.

Tha bên ngoài thân phận không phải cái gì bí mật, nam hoàng trong thành biết hẩn rất nhiều người, hơi một điều tra liền có thể biết, tha tự nhiên cũng không để ý nói cho Chu Các Thanh Minh . Còn đừng, lại là không thể nào

"Ai các loại..."

Chu Các Thanh Minh nhấc chân liền muốn đuổi theo qua.

Ai ngờ, lúc này, Lý Tuấn Phong bỗng nhiên vượt ngang một bước, ngăn lại tha : "Gia Cát tiền bối, ngài có cái gì muốn biết, hỏi ta cũng giống như vậy."

Lý Tuấn Phong biểu lộ phá lệ "Chân thành" .

Thân hình hần so Chu Các Thanh Minh cao hơn chừng một cái đầu, cơ hồ hoàn toàn ngăn trở ánh sáng mặt trời. Chu Các Thanh Minh cả người đều ở vào trong bóng râm, nhìn rất có vài phần đáng thương.

Chu Các Thanh Minh lúc đầu cao hứng sắc mặt trong nháy mắt đập kéo xuống.

...

Ngay tại Khương Viễn cùng Chu Các Thanh Minh người tới ta đi, dây dưa không nghỉ thời điểm, Khương thị cùng Kinh Sở, Hoa Dương, Lưu Thị ba nhà công xưởng ở giữa, cũng là người tới ta đi, sóng ngầm mãnh liệt.

Khương Linh ngồi ngay ngắn ở lầu hai làm thời cái tạo trong thư phòng, trong tay phù văn khoảng trăm no bụng yêu thú Huyết điều chế mà thành đồ tươi Mặc Thủy, đang cúi đầu múa bút thành văn.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua song cửa sổ chiếu xuống trên mặt nàng, để cho nàng vốn là linh động mắt hạnh trở nên tỏa ra ánh sáng lung linh, quang mang bức nhân, liên liên cặp kia cong cong mày liễu bên trong, cũng lộ ra hiếm thấy sắc bén chi sắc.

Ở trước mặt nàng trên bàn sách, chỉnh chỉnh tề tề địa mã lấy Tam chồng chất màu sắc khác nhau thiếp mời, phân biệt đến từ ba nhà khác biệt công xưởng.

Không đến một ngày thời gian, song phương sớm đã trao đổi mấy lần thiếp mời, tìm từ một lần so một lần càng sắc bén, mùi thuốc súng cũng càng ngày càng đậm.

Riêng là tại ba nhà công xưởng biết, Khương thị lại là đồng thời khiêu chiến ba nhà thời điểm, càng là phảng phất nhận vũ nhục, trong nháy mắt liền nổ

Khương Linh nhìn những này thiếp mời thời điểm, cách thiếp mời, đều giống như có thể nhìn thấy ba nhà công xưởng người chủ sự này nổi trận lôi đình, hắc Thành nổi sắc mặt.

Bất quá, phen này người tới ta đi ở giữa, cũng không có chỉ là đơn thuần mắng nhau, đồng thời cũng là đang thương thảo song phương tỷ thí thời gian, địa điểm, cùng cụ thể phương thức chờ một chút chi tiết.

Hiện nay, đại khái hệ thống đã có, cụ thể chi tiết, vẫn còn chờ tại thương thảo, ít nhất cũng phải đợi vài ngày mới có kết quả.

Khương Linh cũng không sợ cùng bọn hần mải, dù sao, khẩu hiệu kêu lại vang lên, cuối cùng nhất vẫn là đến bằng thực lực phân cao thấp.

Viết xuống cuối cùng nhất một chữ, kí lên chính mình kí tên, Khương Linh tiện tay thúc làm trên giấy chữ viết, giao nó cho bên cạnh bàn đứng hầu thị nữ.

"Đem nó đưa đến Lưu Thị."

"Vâng, tiểu thư." Xanh nương bưng lấy thiếp mời, cung kính thi lễ, lúc này mới quay người rời đi thư phòng, qua dưới lầu tìm người đưa thiếp mời qua.

...

Bất tri bất giác, thời gian liền đã đến cùng buổi chiều.

Nam hoàng thành lớn nhất một nhà Đa Bảo Các bên trong.

Khương Viễn nghênh phong đứng tại bên cửa sổ, nhìn qua không xa thối qua mấy sọt Nhân Vân, ánh mắt bất tri bất giác liền chạy không.

Tính toán ra, hần trọng sinh cũng bất quá hơn hai tháng mà thôi.

Từ vừa mới bắt đầu kiểm chế phần uất, kìm nén một cỗ kinh muốn báo thù, đến cùng sau đó tâm cảnh dần dần sáng sủa, ý thức được còn có càng nhiều đáng giá truy cầu đồ vật, bắt đầu sinh ra càng nhiều dã tâm, tâm cảnh bất tri bất giác liền đã biến rất nhiều rất nhiều.

Mà tại ngắn ngủi này trong vòng hai tháng, hần nhân sinh, theo dõi trước cũng đã phát sinh long trời lở đất chuyển hướng.

Mà tha, cũng đã càng ngày càng thích ứng hiện nay sinh hoạt, liên liên tính cách, theo dõi trước cũng đã có một chút vi diệu khác biệt. Chỉ ít, gặp chuyện, thiếu mấy phần vội vàng xao động, nhiều mấy phần tỉnh táo cùng thông dong.

Mang theo ý lạnh phong từ trên người Khương Viễn thổi qua, rộng thùng thình tay áo bày nghênh gió nâng lên.

Từ xa nhìn lại, trong chớp nhoáng này Khương Viễn, cả người tựa như muốn hòa tan tiến trong gió, cười gió bay đi.

"Thiếu gia, ần ngài phân phó, đều đã xử lý thỏa đáng sở hữu tài liệu tổng cộng một vạn ba ngàn lượng Bách Kim thù, tiền hàng hai bên thỏa thuận xong."

Ngô thúc đi đến Khương Viễn bên người, cúi đầu cung kính bẩm báo.

Đa Bảo Các chương quỹ nhắm mắt theo đuôi cùng tại Ngô thúc bên cạnh thân, mang trên mặt nịnh nọt nụ cười, nhìn Khương Viễn cùng Ngô thúc biểu

lộ, đơn giản tựa như là nhìn Y Thực Phụ Mẫu.

Khương Viễn lấy lại tinh thần, nghiêng người nghiêng mắt nhìn bọn họ liếc một chút, hơi hơi gật gật đầu.

"Đi thôi "

Nói, Khương Viễn liền quay người đi ra ngoài cửa.

Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc mang người theo sát hậu. Một hàng bảy người trùng trùng điệp điệp địa đi ra ngoài.

"Khương thiếu, ngài đi tốt lần sau lại đến a " chừng quý nhiệt tình mà đem bọn hắn đưa tới cửa, tư thái cung kính dị thường.

Ngô thúc cùng chừng quý khách sáo hai câu, liền bước nhanh đuổi kịp Khương Viễn, trên mặt vui vẻ ra mặt : "Thiếu gia, chúng ta hiện nay đã có 47,000 hai trăm Kim thù, ngày mai tham gia buổi đấu giá, tiền khẳng định đủ "

"Ừm. Buổi đấu giá thiệp mời cầm tới sao?"

"Thiếu gia yên tâm. Biết ngài muốn tham gia buổi đấu giá, tiểu thư trước kia cũng làm người ta đi làm, hiện nay thiệp mời cũng đã tới tay."

"Vậy là tốt rồi."

Khương Viễn khẽ gật đầu, ngoặt qua góc phố, đang chuẩn bị hướng nhà mình cửa hàng đi vào trong qua, cước bộ đột nhiên đình trệ.

Chỉ gặp bên cạnh hắn cách đó không xa góc đường chỗ bóng tối, chính ngòai xỏm một bóng người.

"Ha-Ha Khương huynh đệ, đã lâu không gặp "

Chu Các Thanh Minh hướng Khương Viễn phát phát tay, cười đến một mặt nếp may.

Ngô thúc vô ý thức bĩu môi, mặt mũi tràn đầy ghét bỏ. Rõ ràng tách ra mới không đến nửa canh giờ, người nào cùng người đã lâu không gặp

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: : Văn Mạn Quân trở về

...

Nam hoàng Thành Đông bộ mặt, thể núi như là dao động liên miên chập trùng, liên tiếp không ngừng.

Tại bọn này Sơn vồn quanh bên trong, có một mảnh chiếm diện tích vượt qua hai cây số sơn cốc, tên là lũng thúy đẩy cốc.

Đẩy cốc bên trong nguyên khí nồng đậm, có suối phun thác chảy, có Lục Âm vây quanh, các loại vô hại yêu thú Linh Khuyển cạnh tranh tương bốn tẩu, cảnh sắc tú nỷ không bình thường. Bên trong, từng tòa hoặc đại khí hoặc tinh xảo lâu các hỗn hợp xen vào nhau, dòng người lui tới, các loại đầy đủ, cơ hồ tự thành nhất vực.

Mảnh sơn cốc này, cũng là nam hoàng Văn Thị kinh doanh trên trăm năm đại bản doanh, Văn Thị gia tộc căn cơ sở tại.

Một ngày này, lũng thúy đẩy cốc bỗng nhiên thái độ khác thường địa sôi trào lên, cơ hồ từng nhà đều ở dưới mái hiên phủ lên lụa màu, đám người lui tới trên mặt đều treo chờ đợi nụ cười, một mặt nhẹ nhõm nhảy cẫng.

Cả tòa sơn cốc trên không, tựa hồ cũng tràn ngập vui mừng khôn xiết bầu không khí, tựa hồ, sắp có cái gì vui chuyện phát sinh.

Giờ phút này.

Lũng thúi đẩy cốc biên giới, một tòa phổ thông hai tiến trong trạch viện, một cái khuôn mặt Thanh Trĩ thiếu niên đánh lấy mình trần, cầm trong tay trường đao, một lần lại một lần địa vung đánh, trên thân đao hàn quang bốn phía, lóe sắc bén phong mang.

Tối gần tháng mười hai, khí trời đã càng ngày càng lạnh, trên người hần nhưng như cũ nhiệt khí bốc hơi, trên mặt, trên vai, trên lưng, đều có mồ hôi giọt giọt lã xuống, đem trên người hần bắp thịt đường cong câu lạc đặc càng rõ ràng, từ xa nhìn lại, càng là phá lệ khôi ngô thẳng tắp.

Một vòng huấn luyện kết thúc, tha để đao xuống, tiện tay kéo qua một tấm vải đầu xoa đem mặt bên trên mồ hôi, liền chuẩn bị điều tức tu luyện một phen.

Lúc này, một người mặc thanh sắc áo tơ, nhìn nhiều nhất không cao hơn năm tuổi bé trai bỗng nhiên vượt qua cánh cửa, lạnh lợi địa chạy vào.

"Tôn đại ca! Tôn đại ca! Ta nghe nói người bị tuyển tiến đội bảo vệ gia tộc, là thật sao?"

Bé trai "Bạch bạch bạch" chạy đến trước mặt thiếu niên, ngửa đầu, mở to cặp kia thật to mi mắt, dùng chờ đợi thêm hiếu kỳ ánh mắt nhìn lấy thiếu niên.

Thiếu niên cúi đầu liếc hần một cái, thuận tay xoa xoa hần, trên mặt lộ ra mỉm cười: "Ừm. Ba ba của người nói cho người?"

"Đúng vậy a " bé trai cố gắng một chút gạt đầu, lập tức ngửa mặt lên nói nói, " ba ba còn nói, người đội bảo vệ gia tộc, liền có tư cách bên trên nghênh Tiên Đài nghênh đón nhị đường tử. Người có thể hay không mang ta cùng đi? Ta dài như thế lớn, còn chưa thấy qua nhị đường tử đâu? "

"Cái này không thể được " thiếu niên ngồi xổm người xuống, nhìn lấy bé trai nói nói, " nghênh Tiên Đài bên trên quy củ sâm nghiêm, ta là không có tư cách mang người đi lên."

Nghe nói như thế, bé trai trong nháy mắt mân mê miệng, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng oải mới tốt giống bất cứ lúc nào cũng sẽ khóc lên giống như.

Thấy thế, thiếu niên xoa xoa tha trán, an ủi: "Yên tâm, người không giống ta, người là căn chính Miêu đồ Văn Thị con cháu, chờ người tròn mười tuổi bắt đầu tu hành, tự nhiên sẽ được cho phép tiến vào trong gia tộc viện. Đến lúc đó, người tự nhiên là có thể nhìn thấy mạn quân tiêu thư "

"Thật sao?" Bé trai trong nháy mắt trừng lớn ánh mắt, một mặt chờ đợi.

"Đương nhiên là thật." Thiếu niên cười cồ vũ nói, " chỉ cần người nỗ lực tu luyện, nói không chừng, tương lai cũng có thể theo mạn quân tiêu thư một dạng. Thành vì gia tộc kiêu ngạo đâu? "

"Ừm. Tôn đại ca, ta nhất định sẽ nỗ lực tu luyện!" Bé trai cố gắng một chút lấy đầu, nghiêm trang bảo đảm nói.

Đáng tiếc, niên kỷ của hần thực sự quá nhỏ, cho dù một mặt nghiêm túc, cũng không chút nào lộ ra nghiêm túc, ngược lại chỉ làm cho người cảm thấy đáng yêu.

Thiếu niên nhất thời cười, lại với hần nói vài lời, liền tiễn hần về nhà.

Thời gian đã tới gần chạng vạng tối, không bao lâu, thiếu niên cũng trở về nhà thay quần áo khác, mặc vào mang theo gia tộc huy hiệu sáng rõ Chiến Khải, nhanh chân hướng lưng thúi đẩy cốc chỗ sâu đi đến.

Mà lúc này, lưng thúi đẩy cốc chỗ sâu nghênh Tiên Đài bên trên, sớm đã phi thường náo nhiệt.

Bạch Thạch anh lột đường nghênh Tiên Đài màu sắc thuần trắng, chung quanh Thủy Khí Vân Khí vờn quanh, từ xa nhìn lại, phảng phất có Tiên Văn vờn quanh, Tiên Khí dạt dào.

Từng chiếc từng chiếc phù văn Cung Đẳng bị thả lên thiên không, theo sắc trời dần dần âm đạm, dần dần trên không trung phóng xuất ra trắng noãn quang mang, phảng phất một đầu như có như không quang mang, lơ lửng tại giữa không trung, quang ảnh mờ lung, đẹp không sao tả xiết.

Nghênh Tiên Đài hai bên, vô số hoa tươi tại nguyên khí thôi hóa dưới cạnh tranh tương khai phóng. Cho dù chung quanh luồng khí lạnh trập trập, những này hoa vẫn như cũ mở khoa trương mà nhiệt liệt, phảng phất muốn trong nháy mắt này, đem sinh mệnh lớn nhất hào quang óng ánh phóng xuất ra, không có chút nào bất luận cái gì yêu thương tất cả.

Hàn phong phát qua, khinh bạc cánh hoa run nhè nhẹ, trắng noãn ánh đèn bao phủ xuống, tất cả mọi thứ đều phảng phất tản ra nhàn nhạt ánh sáng. Từ xa nhìn lại, trang phục đổi mới hoàn toàn nghênh Tiên Đài, quả nhiên là đẹp đến mức phảng phất Tiên Cảnh.

Nhiều lần, người nhà họ Văn lục tục ngo ngoe xuất hiện tại nghênh Tiên Đài bên trên.

Đầu tiên là đội bảo vệ gia tộc, tiếp theo là gia tộc con em bình thường, rồi mới là Gia Tộc Trưởng Lão, dòng chính... Trừ Văn Thị Tộc Trưởng không có tới bên ngoài, liền liền thân là huynh trưởng đại thiếu gia Văn Tắc thanh, đều cố ý từ nam hoàng trong thành gấp trở về.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ nghênh Tiên Đài bên trên trùng trùng điệp điệp hơn trăm người, tràng diện khá kinh người.

Sắc trời dần dần âm đạm xuống, theo màn đêm buông xuống, trên bầu trời dần dần có đầy sao lấp lóe.

Nghênh Tiên Đài bên trên tất cả mọi người, đều không hẹn mà cùng địa ngừng đầu lên, nhìn lấy đỉnh đầu tinh quang thôi xán tinh không, trong mắt lóe ra vẻ chờ đợi.

Cũng không biết qua bao lâu.

Xa xa, một mảnh hào quang màu xanh nước biển bỗng nhiên xuất hiện ở chân trời, cũng lấy tốc độ cực nhanh độ tiêu xạ mà đến, không lâu lắm, liền xuất hiện tại không có bầu trời xa xa bên trong.

"Minh "

Một tiếng thanh thúy êm tai tiếng chim hót vang lên.

Cự đại lam sắc chùm sáng bên trong, mơ hồ có thể thấy được một cái thủy lam sắc Cự Điều tại thiên không bay lượn.

Cái này chim có rộng thùng thình Vũ Dực, thon dài cái cổ đang phi hành lúc uốn lượn Thành nhất định đường cong, đỉnh đầu một đám màu xanh đậm Quan Vũ tăng thứ rõ ràng, dài nhỏ đủ dán tại ngực ngườ lông đuôi bên trên, đường cong trôi chảy, thân thể ưu nhã, lúc phi hành càng là tốc độ cực nhanh, phảng phất lướt đi nhàn hạ thoải mái dễ chịu.

Theo nó xuất hiện, từng đoàn từng đoàn Thủy Khí nhanh chóng hướng lên bầu trời bên trong dừng mảnh lao tới, nồng đậm Thủy hệ nguyên khí ba động khuếch tán ra Lai quấy đến nghênh Tiên Đài trên không nguyên khí đều như sóng triều bất an quay cuồng lên.

Cái này chim, đúng là một cái linh đài cảnh Thủy hệ Linh Thú, thương thủy lộ.

Mà tại thương nước lộ phía sau, còn kéo lấy một thừa tinh xảo Xa Liễn. Một màu cấp thấp Linh Mộc xây dựng thân xe, phức tạp mà tinh xảo phù văn, liền ngay cả dùng tại che chắn ánh mắt gió mạnh màn xe, đều là lồng lấy phù văn vài, nhìn một cái, liền biết rõ có giá trị không nhỏ.

Thương nước lộ kéo lấy Xa Liễn trên không trung hơi xoay quanh, liền tìm đúng vị trí, mang theo Xa Liễn đáp xuống, hóa thành một đoàn Lam Ảnh, cấp tốc tại nghênh Tiên Đài bên trên vững vàng dừng lại.

Cường đại Phong Áp nghiền ép xuống nộ phóng hoa tươi giống như kinh lịch như cuồng phong điên cuồng múa, từng mảnh nhan sắc sáng rõ cánh hoa nghênh phong mà lên, trên không trung nghênh phong Cuồng Vũ. Liền liền không trung trôi nổi phù văn Cung Đẳng, cũng nhận nguyên khí ba động ảnh hưởng, không ngừng rung đưa.

Nghênh Tiên Đài trên người không hẹn mà cùng trùng lớn ánh mắt, trên mặt nhao nhao lộ ra vẻ mừng như điên.

Đại thiếu gia Văn Tắc thanh dẫn đầu kịp phản ứng, nhanh chân hướng Xa Liễn phương hướng nghênh đón.

Tại tha phía sau, Văn Thị lên tới trưởng lão, xuống đến con em bình thường, đều không hẹn mà cùng địa nghênh đón, biểu hiện trên mặt đều lộ ra vẻ kính cẩn.

Này thái độ, lại không giống như là nghênh đón tiểu thư trở về, phản ngược lại càng giống là đối mặt một vị tiền bối cao nhân giống như.

Lúc này, một cái áo xanh thị nữ bỗng nhiên đi ra Xa Liễn, tổ thủ nhẹ giọng lên, đem màn xe chậm rãi nhấc lên.

Một lát sau đó, một vị người mặc trắng thuần váy dài nữ tử chậm rãi bước xuống Xa Liễn, tinh tế tỉ mỉ như ngọc hai tay nâng lên, tiện tay lấy xuống trên mặt sa.

Dưới khăn che mặt, một trương đoan chính thanh nhả vô song khuôn mặt như ngọc phát quang, ở sau lưng Mạn Thiên Phi Vũ cánh hoa phụ trợ hạ càng là phảng phất từ trong tiên cảnh đi tới, Tiên Khí Phiêu Miểu không gì sánh được.

Văn Tắc thanh sắc mặt vui vẻ, thốt ra : "Mạn quân!"

...

Văn Mạn Quân từ Thái Hoa tông trở về, đối Văn Thị gia tộc mà nói, là một kiện ảnh hưởng rất lớn đại sự, nhưng đối người khác mà nói, lại Viển mới có được như vậy trọng yếu.

Cơ hồ ngay tại Văn Mạn Quân trở về cùng một thời gian, Khương Ký hậu viện, gần nhất mới vừa vận bố trí xong công trong phùng, Khương Viễn chính đối ánh sao đầy trời tiêu rớt.

Dưới ánh sao, tha một thân Ám Sắc trường bào, cả người đều phảng phất muốn dung nhập trong bóng tối, cặp kia hẹp dài đôi mắt lại phản chiếu lấy tinh quang, mắt hình như có tinh mang lưu chuyển, quang hoa trầm tĩnh.

"Khương huynh đệ, ngươi lai lịch kế thừa ta cũng không hỏi còn không được mà ngươi liền nói cho ta một chút, trước ngươi dùng đến tột cùng là cái gì thủ pháp?"

Chu Các Thanh Minh ngồi ở bên cạnh trên mặt ghế đá, nhìn lấy Khương Viễn ánh mắt thần quang sáng láng, phá lệ sáng ngời.

Chỉ bất quá, tha tuy nhiên ngồi, lại tựa như thế nào đều ngồi không yên giống như, thỉnh thoảng liền muốn chuyển một chuyển cái mông, cả người đều có chút đứng ngồi không yên, lộ ra cổ xao động cảm giác.

Khương Viễn không thèm để ý hần, hơi ngửa đầu, liền đem rượu trong chén một thanh rót hết, lập tức đưa tay cầm lên bầu rượu, chuẩn bị lại cho mình châm một chén rượu.

Ai ngờ, tay hần vừa ngả vào một nửa, bên cạnh liền duỗi ra một cái tay, một nắm chặt bầu rượu nắm tay.

Khương Viễn động tác một hồi, liếc mắt nhìn về phía cái tay kia chủ nhân -- Chu Các Thanh Minh.

"Hắc hắc Khương huynh đệ, ta cho ngươi rót rượu "

Nói, Chu Các Thanh Minh coi là thật nhấc lên bầu rượu, liền Khương Viễn chén rượu trong tay, thay hần châm chén rượu, rồi mới ngẩng đầu, ưỡn nghiêm mặt xông Khương Viễn cười.

Dáng vẻ đó, thật sự là muốn nhiều nịnh nọt có bao nhiêu nịnh nọt, đơn giản tựa như là công xưởng bên trong cầu chỉ điểm học đồ một dạng, nửa điểm tiền bối cao nhân bộ dáng đều không có.

Từ một nơi bí mật gần đó thủ vệ Lý Tuấn Phong nhìn lấy một màn này, khóe miệng không chịu được giật giật. Liền cái bộ dáng này, người nào sẽ tin tưởng Chu Các Thanh Minh là cao cấp Luyện Khí Sư? Coi như thật là cao cấp Luyện Khí Sư, tha cũng thật sự là tôn kính không nổi

Khương Viễn cúi đầu, nhìn lấy trong chén dập dòn loại rượu, ánh mắt cũng khó được lộ ra một chút bất đắc dĩ.

Thở dài, hần đặt chén rượu xuống, nhìn về phía Chu Các Thanh Minh, nói ra : "Ngươi muốn thật không nhìn ra, liền sẽ không như thế hỏi. Giải thích, ngươi đến cùng muốn làm cái gì?"

Nói đến, sẽ có tràng diện này, còn là trước kia tại Chu Các Thanh Minh bộ mặt hai lần trước xuất thủ xử lý tài liệu tại họa.

Lúc đó Chu Các Thanh Minh chú ý lực toàn bộ tại trong tài liệu, tuy nhiên cũng cảm thấy Khương Viễn thủ đoạn lợi hại, nhưng cũng không có nghĩ lại. Chờ hần từ tài liệu dụ hoặc bên trong lấy lại tinh thần, một lần nghĩ, lúc này liền phát hiện chỗ đặc thù.

Khương Viễn xử lý tài liệu lúc lấy tay pháp, có bộ phận thậm chí ngay cả hần đều nhìn không hiểu.

Nhưng là, tuy nhiên nhìn không hiểu, Chu Các Thanh Minh nhưng vẫn là nhận ra.

Mặc dù có chút khác biệt, nhưng này thủ pháp lại cực giống Đại Sư Cấp phương pháp luyện khí, "Thiên Tì triển" !

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: : Thiên Tì Triển

...

"Hắc hắc cái kia..." Chu Các Thanh Minh ưỡn nghiêm mặt cười nói, " nếu là ta không nhìn lầm lời nói. Ngươi lúc đó lấy tay pháp, hần là thoát thai từ "Thiên Tì Triển" a?"

Khương Viễn gật gật đầu, nói ra : "Vâng. Sờ đi?"

Nói lời này lúc, hần từ biểu lộ đến cùng ngữ khí đều tương đương tùy ý, nửa điểm đều không có bị nhìn xuyên thấu bách, cũng không có chút nào sót ruột ý tứ, biểu hiện được đối với cái này không có chút nào để ý.

Luyện khí thực lực đến cùng Khương Viễn loại tình trạng này, luyện khí lúc thường thường sẽ không thái quá câu nệ tại thủ pháp, mà chính là căn cứ tình huống thực tế tùy thời điều chỉnh. Bởi vậy, luyện chế pháp bảo lúc, có khả năng sẽ sử dụng cơ sở nhất thủ pháp, luyện chế Phù Khí lúc, vì thuận tiện, cũng

có khả năng vận dụng cao đoạn thủ pháp, cũng không có định số.

Mấu chốt nhất là, tại đời trước vô số lần luyện khí bên trong, Khương Viễn đã sớm đem sở hữu phương pháp luyện khí thông hiểu đạo lý, sử dụng thủ đoạn thậm chí đã thoát ra truyền thống phương pháp luyện khí phạm trù, trộn lẫn rất lợi hại nhiều hơn mình lý giải.

Bởi vậy, cho dù là hấn tiện tay dùng đến thủ pháp, tại không có ý không chế tình huống dưới, đều sẽ mang theo cao đoạn thủ pháp bóng dáng, sẽ bị Chu Các Thanh Minh chú ý tới, cũng không tính quan hệ ngoài ý muốn.

Khương Viễn duy nhất cảm thấy hứng thú là, Chu Các Thanh Minh đến cùng muốn làm quan hệ

"Người biết, như loại này Đại Sư Cấp thủ pháp, cho dù tại Luyện Khí Sư liên minh nội bộ, cũng cần rất cao điểm công hiến tài năng đối lấy, phải chờ ta tích lũy đầy điểm công hiến, còn không biết phải bao lâu. Người nhìn..." Chu Các Thanh Minh có chút ngưng ngưng xoa xoa xuất thủ, nhìn lấy Khương Viễn ánh mắt lộ ra khát vọng, "Người có thể hay không dạy ta?"

"..."

Khương Viễn khiêu mi nhìn về phía Chu Các Thanh Minh, ánh mắt có chút ngoài ý muốn.

"Khụ khụ "

Lý Tuấn Phong bị chính mình nước bọt sặc một chút, nhin không được phát ra liên tiếp tiếng ho khan, sắc mặt cũng kìm nén đến phát hồng.

Nói thực ra, hấn là thật bị giật mình Chu Các Thanh Minh dù sao cũng là cái tiền bối, liền như thế ngay thẳng hướng văn bối thỉnh giáo, da mặt này... Thật đúng là dày đến không lời nói

Liền hấn đều thay Chu Các Thanh Minh cảm thấy e lệ thật không biết hấn là thế nào nói ra miệng!

Khương Viễn liếc Lý Tuấn Phong liếc một chút, liền đưa ánh mắt thu hồi lại, khó được mắt nhìn thẳng Chu Các Thanh Minh liếc một chút : "Người nghiêm túc?"

"Đương nhiên! So chân kim còn thật!" Chu Các Thanh Minh liên tục gật đầu, cường độ to đến liền toàn bộ thân thể đều tại lắc, tựa hồ sợ Khương Viễn không tin giống như.

"Lời như vậy..." Khương Viễn hơi hơi hí hí mắt, mắt hình như có tinh quang lưu động.

Đem Thiên Ti Triền thủ pháp dạy cho Chu Các Thanh Minh, cũng không phải không được. Thiên Ti Triền mặc dù là Đại Sư Cấp thủ pháp, nhưng dù là Đại Sư Cấp, cũng có chia cao thấp, Khiên Ti quán ở Đại Sư Cấp bên trong cũng chính là phổ thông hàng thông thường mà còn không đáng cho hấn của mình mình quý.

Bất quá...

"Ta hiểu! Ta hiểu!" Chu Các Thanh Minh không biết lĩnh ngộ được quan hệ, liên tục gật đầu, hồng nhuận phon phớt khắp khuôn mặt là ý cười, "Như thế trọng yếu thủ pháp, khẳng định không thể tùy tiện dạy ta. Người yên tâm, ta sẽ để cho người thấy ta thành ý. Người thời điểm nào cảm thấy hài lòng, người liền thời điểm nào dạy ta "

Khương Viễn liếc hấn một cái, sắc mặt bình tĩnh như trước, ánh mắt lại có chút chết lặng.

Hấn cũng còn quan hệ đều không nói sao liền như thế tự quyết định quyết định, cũng không sợ hấn cuối cùng nhất đối ý?

May mắn hấn ngay từ đầu liền không nghĩ tới muốn cự tuyệt Chu Các Thanh Minh, nếu không, thật muốn không dạy, Chu Các Thanh Minh chẳng phải là đến khóc chết?

Lúc này, một thân Luyện Khí Sư cách ăn mặc Lâm Hồng Minh từ bên cạnh hành lang bên trong đi tới, cung cung kính kính hướng Khương Viễn hành lễ, dò hỏi : "Thiếu gia ngài hiện tại có rảnh không? Ta có cái luyện khí bên trên vấn đề muốn thỉnh giáo ngài."

Tại hấn phía sau cách đó không xa, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang thân ảnh giấu ở một cây trụ phía sau, chính thò đầu ra nhìn địa nhìn về bên này.

Ba người bọn họ tại "Khương Ký" thành lập sau đó không lâu, liền đem công việc chủ yếu trọng tâm từ Xuân Sơn trấn chuyển đến nơi đây. Khương Viễn trước khi đến, toàn dựa vào ba người bọn hấn ở chỗ này tọa trấn, cái này vừa mới thành lập không lâu phụ thuộc công xưởng mới không có hoàn toàn lộn xộn.

Hiện nay, mới mới chờ đến lúc đến cùng Khương Viễn xuất quan tới nơi này, ba người bọn họ đợi cơ hội, tự nhiên nghĩ đến tới thỉnh giáo.

Đương nhiên, bọn họ cũng chính là nhìn Khương Viễn nhàn rồi, mới dám đánh bạo tới hỏi thăm, nếu là Khương Viễn bận bịu thời điểm, lại cho mấy người bọn hấn là gan, bọn họ cũng không dám bên trên đến quấy rầy.

Lâm Hồng Minh nói dứt lời, liền nhìn trộm quan sát đến Khương Viễn sắc mặt, gấp gùng Viễn mới có được lộ ra vẻ không vui, lúc này mới lạng lẽ thở

phào, mang theo vài phần chờ mong , chờ lấy Khương Viễn trả lời chắc chắn.

Ai ngờ, Chu Các Thanh Minh nghe được Lâm Hồng Minh lời nói, ánh mắt lại cọ một chút sáng lên.

Hắn đang lo không biết nên thế nào biểu đạt chính mình thành ý đâu? cái này không phải liền là đưa tới cửa thời cơ? !

Như thế nghĩ đến, Chu Các Thanh Minh lúc này một thanh kéo qua Lâm Hồng Minh, kéo lấy hắn từ nay về sau bộ mặt công xưởng đi đến : "Muốn cầu chỉ điểm đúng không? Tôi tới tới có quan hệ vấn đề nghĩ mãi mà không rõ, hỏi ta là được, ta đến chỉ điểm ngươi!"

"Cái kia... Thiếu gia?"

Lâm Hồng Minh một mặt không hiểu nhìn lấy Chu Các Thanh Minh, vừa nhìn về phía Khương Viễn, có chút làm không rõ ràng đến tột cùng phát sinh quan hệ.

Hắn vô ý thức duỗi ra cánh tay giãy giãy, chỉ muốn thoát khỏi Chu Các Thanh Minh quản thúc, lại phát hiện thế nào cũng tránh thoát không xong, chỉ có thể không tự chủ được đi theo từ nay về sau đi, sắc mặt nhất thời liền trở nên có chút khó coi.

Chu Các Thanh Minh không nhìn hắn khó xem sắc mặt, hướng Khương Viễn vỗ ngực nói : "Khương huynh đệ, ngươi yên tâm, ta khẳng định giúp ngươi tốt nhất điều chỉnh dạy bọn họ."

Nói, hắn không nói lời gì liền lôi kéo Lâm Hồng Minh đi, còn thuận tay đem ở bên cạnh xem chừng Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người cũng cùng nhau mang đi. Không lâu lắm, thân ảnh bốn người liền biến mất tại chỗ ngoặt.

"Ngươi là ai? ! Ngươi muốn làm quan hệ? ! Thà ta ra!"

Xa xa, Lâm Hồng Minh mang theo lửa giận thanh âm mơ hồ truyền đến, nghe thanh âm, tựa hồ còn phát sinh không nhỏ tranh chấp.

"Thiếu gia." Lý Tuấn Phong từ chỗ tối đi tới, nhìn lấy Chu Các Thanh Minh bọn rồi đi phương hướng, ánh mắt có chút lo lắng, "Bọn họ dạng này sẽ không xảy ra chuyện a? Có cần hay không ta..."

"Không cần. Tùy theo hắn đi thôi bằng Chu Các Thanh Minh thực lực, chỉ điểm ba người bọn hắn dư xài."

Khương Viễn thanh âm mui phần bình thản, liền liền ánh mắt đều không quan hệ ba động.

Trên thực tế, lấy Lâm Hồng Minh ba hiện nay thực lực, có thể được đến cùng Chu Các Thanh Minh cao thủ cấp bậc này chỉ điểm, tuyệt đối sẽ có không nhỏ giúp ích. Đối hắn hạ cấp Luyện Khí Sư, nghĩ ra được dạng này thời cơ cũng không dễ dàng

Vừa vặn, hắn cũng không có quan hệ thời gian cùng tâm tư qua chỉ điểm Lâm Hồng Minh bọn họ. Đã Chu Các Thanh Minh chủ động xin đi giết giặc, liền từ hắn làm thay tốt

"Thế nhưng là..." Lý Tuấn Phong thần sắc như cũ có chút lo lắng, "Nhìn Lâm sư phụ bọn họ bộ dáng, tựa hồ không có thể nào chịu phục. Bằng không, ta phái một người qua đem Gia Cát tiên bối thân phận nói cho bọn hắn?"

"Nếu là liền loại chuyện nhỏ nhất này đều xử lý không có, hắn cũng không phải là Chu Các Thanh Minh. Để ngươi người đi tìm Ngô thúc, an bài cho hắn cái gian phòng, còn lại cũng không cần quản "

Khương Viễn thuận miệng nói câu, liền vẫy lui Lý Tuấn Phong, một lần nữa bùng chén rượu lên.

Lý Tuấn Phong vội vàng thi lễ, cung kính lui ra.

Dưới ánh sao, Khương Viễn tự rót tự uống thân ảnh nhìn phá lệ thoải mái thông dong, phảng phất không có bất kỳ cái gì sự tình có thể ảnh hưởng đến hắn giống như.

...

Sáng ngày thứ hai, Khương Viễn theo tỷ tỷ nói lời từ biệt, liền mang theo người đi Phi Vũ bán đấu giá.

Phi Vũ bán đấu giá là nam hoàng trong thành một nhà duy nhất bán đấu giá, quy mô không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể chứa đựng hơn nghìn người đồng thời tham gia đấu giá.

Một ngày này, đúng lúc gặp Phi Vũ bán đấu giá cách mỗi nửa năm mới cử hành một lần đại hình buổi đấu giá, trong hội trường khó được đông nghịt, phá lệ náo nhiệt.

Khương Viễn đến cùng lúc sau đã không còn sớm, tham gia buổi đấu giá phần lớn người hầu như đều đã đến, mới vừa vào cửa, chen chúc dòng người liền hướng hắn chen tới, kếm chút không có đem phía sau đi theo mấy người tách ra.

"Thiếu gia, bên này đi."

Lý Tuấn Phong cầm kiềng nơi tay, chủ động tại phía trước mở đường.

Qua một hồi lâu, một đoàn người mới gạt ra dòng người, tiến phía khách quý thông đạo. Khương Viễn trong tay thư mời, đương nhiên sẽ không là phổ thông hàng thông thường, mà chính là tự mang phòng khách khách quý văn kiện.

Bên trong phòng đầu giá Gã sai vật chỉ huy hạ một đoàn người bước lên thang lầu, nhanh chóng hướng thư mời đối ứng tám Phòng Vip đi đến.

Hành lang có ý thiết trí hơi tối ánh đèn chiếu xuống, một đoàn người thân ảnh có chút mờ lung, lại bỗng dừng sinh ra rất nhiều yên tĩnh chỉ ý. Bị không khí này cảm nhiễm, trong đội ngũ cơ hồ không có người nói chuyện.

Đúng lúc này, một phương hướng khác, bỗng nhiên đi tới một đoàn người tới.

Nhìn thấy Khương Viễn, bên trong một cái vốc người khô gầy người trẻ tuổi bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, lộ ra một vòng vẻ trào phúng : "Nha đây không phải gừng thiếu sao? Các người Khương thị hiện tại là càng ngày càng có thể a lại có đảm lượng hướng tam đại công xưởng đồng thời tuyên chiến, cũng không sợ đem hàm răng cho đập nát "

Nghe nói như thế, Khương Viễn cước bộ có chút dừng lại, nghiêng mắt nhìn người này liếc một chút, lại nhất thời ở giữa không nhớ ra được người kia là ai.

Bất quá, hẳn không nhận ra được, hẳn phía sau Ngô thúc nhưng trong nháy mắt liền nhận ra.

"Lư Từ Minh!" Ngô thúc tức giận đến lông mày lông đều dựng lên, "Đừng tưởng rằng có Lư Thị chỗ dựa, người liền có thể vô pháp vô thiên! Ta Khương thị cũng không sợ người!"

"Xùy " Lư Từ Minh một tiếng cười nhạt, "Chú nhân còn không có lên tiếng, chớ lại để hăng hái "

"Người nói quan hệ? !" Ngô thúc nhất thời nổi trận lôi đình, cơ hồ không nhận được muốn xông đi lên giẫm Lư Từ Minh hai cước.

"Ngô thúc, trở về."

Khương Viễn mở miệng, thanh âm hoàn toàn như trước đây bình tĩnh.

"Vâng, thiếu gia." Ngô thúc cường chế nộ khí, cung cung kính kính lui về Khương Viễn phía sau, chỉ là sắc mặt vẫn như cũ có chút không cam lòng.

Khương Viễn nhìn Ngô thúc liếc một chút, liền đem ánh mắt thu hồi, quay đầu nhìn về phía vừa mới mở miệng Lư Từ Minh.

Bị Ngô thúc một nhắc nhở, hẳn cũng nhớ tới.

Lư Từ Minh xuất thân nam hoàng thành một trong tam đại gia tộc nam hoàng Lư Thị, bất quá là bàng chi. Phụ thân hẳn là Lư Thị gia tộc Chương Sự, chương quân cũng là nam hoàng thành ba nhà Hạng 2 luyện khí công xưởng một trong Lư Thị luyện khí công xưởng.

Lư Từ Minh người này thiên phú không cao, tu vi không mạnh, chính mình cũng xưa nay không nỗ lực tu luyện, khoảng không dài hai mươi tuổi, cũng bất quá Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu vi mà thôi . Bất quá, bởi vì lấy thân phận của hắn, nam hoàng trong thành hội trừ chọc người khác cũng không nhiều.

Đây chính là một cái điển hình hoàn hảo con cháu, theo trước đó Khương Viễn không sai biệt lắm.

Mà hẳn theo Khương Viễn đầu ngón tay mâu thuẫn, cũng không có quan hệ lạ thường. Nói trắng ra, bất quá chỉ là hai cái hoàn hảo con cháu lẫn nhau thấy ngứa mắt mà thôi. Hai người gặp mặt, vì điểm lông gà vò tới việc nhỏ, đều có thể bỏ nhào gà giống như sắc đứng lên

Nếu như là đời trước Khương Viễn, nghe được loại lời này, chỉ sợ đã theo Ngô thúc một dạng nổi trận lôi đình. Đáng tiếc, hiện tại Khương Viễn đã xưa đầu bằng nay, nghe loại lời này, hẳn chỉ sẽ cảm thấy buồn cười mà thôi.

Hắn còn không đáng cùng một đám tôm tép nhai nhếp chấp nhặt

Bất quá, Khương Viễn lười nhắc theo Lư Từ Minh chấp nhặt, Lư Từ Minh nhưng không có buông tha Khương Viễn ý tứ.

Gặp Khương Viễn ngăn cản Ngô thúc, Lư Từ Minh không khỏi chọn cao lông mày, khoa trương cười : "A Khương Viễn, cái này cũng không giống như người tác phong. Thế nào, chẳng lẽ lại người là sợ?"

Nói, hắn mãnh liệt mà tiến lên một bước, ngăn ở Khương Viễn bọn trước mặt, giọng một mặt cao ngạo : "Sợ cũng không quan hệ. Chỉ cần người ngoan ngoãn hướng ta cầu xin tha thứ, ta liền tha các người quá khứ. Bằng không... Hắc hắc "

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: : Buổi đấu giá

...

Lưu Từ Minh tiếng nói vừa mới xót, hần phía sau liền đi ra hai cái cao lớn vạm vỡ, người mặc Chiến Khải chiến tu, phối hợp bày làm ra một bộ hung thần ác sát biểu lộ.

Lưu Từ Minh nhìn lấy Khương Viễn, cười đến một mặt tự đắc, phảng phất đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Khương Viễn liếc nhìn hần một cái, ánh mắt thuận thế từ hần phía sau hai cái chiến tu trên thân đảo qua.

Hai cái này chiến tu tu vi đều tại Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, trên thân sát khí tuy nhiên không có nồng, nhưng cũng không ít, hần là từng thấy máu. Xem ra, hai người này không phải xuất từ đội bảo vệ gia tộc, cũng là từ phụ thuộc chiến đoàn điều ra đến nhân thủ, chuyên môn bảo hộ Lưu Từ Minh.

Cái này muốn đổi hai tháng trước, Khương Viễn thật cảm hai người này không có cách nào, bắt quá, hiện tại nha... Hần thậm chí bắt đầu hoài nghi Lưu Từ Minh đến tốt cùng có hay không dài nảo tử.

Lý Tuấn Phong cùng dưới tay hần hai cái chiến tu có thể vẫn luôn đứng tại Khương Viễn bên người, Lưu Từ Minh thế mà không thấy được sao? Thế mà còn muốn dùng chiến tu đến buộc hần chịu thua?

Nhìn lấy Lưu Từ Minh bộ kia dương dương tự đắc bộ dáng, hần thật sự là liền xem thường đều chẳng muốn xem thường.

"Tuấn phong, mở đường."

Khương Viễn lãnh lạnh địa liếc Lưu Từ Minh liếc một chút, liền lười nhác lại nhìn, thuận miệng đối Lý Tuấn Phong phân phó một câu.

"Vâng, thiếu gia."

Lý Tuấn Phong khom người lĩnh mệnh, chợt một tay vừa nhấc, hướng phía trước đánh bóng thủ thế.

Lý Tuấn phong bên người, một mực giống như pho tượng đứng lạng hai cái chiến tu trong nháy mắt ra khỏi hàng, im lặng không lên tiếng đi thẳng về phía trước.

Hai người một thân hắc sắc phù văn sáo trang, phức tạp phù văn lưu quang lúc ẩn lúc hiện, tại âm đạm dưới ánh sáng lộ ra phá lệ lập loè chói mắt. Dưới mũ giáp, bọn họ lộ ra trên cằm đường cong cương nghị, góc cạnh rõ ràng, có loại lẫm nhiên ý vị.

Sau đó lấy bọn hần cước bộ bước ra, Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ tu sĩ uy áp hòa với nồng đậm huyết khí sát khí tại hành lang bên trên khuếch tán ra tới. Trong chớp nhoáng này, đỉnh đầu vốn là âm đạm ánh đèn, tựa như càng thêm âm đạm mấy phần.

Dẫn đường bán đấu giá Gã sai vật co lại rút cổ, lặng lẽ chuyển đến cùng hành lang hai bên, dính sát vách tường, một mặt run như cây sậy.

"Ta hai cái này thế nhưng là đội bảo vệ gia tộc tinh anh, cũng không phải bên cạnh người tùy tiện..."

Lưu Từ Minh còn muốn tiếp tục trào phúng hai câu, cảm giác được gần người uy áp, thần sắc nhất thời cứng đờ, lập tức mi mắt bỗng nhiên trừng lớn, lộ ra vẻ sợ hãi.

"Thế nào khả năng! !!"

Nhưng mà, lúc này, cho dù hần kịp phản ứng, cũng đã quá muộn.

Hai cái Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu chạy tới trước mặt hần, tiện tay nhất chương, đem hần đập tới bên cạnh trên tường, rồi mới bay lên một chân.

"! "

"! "

Lưu Thị hai tên hộ vệ trong nháy mắt bị một chân đập bay, hai khóa như đạn pháo nện ở hành lang hai bên trên vách tường, nện đến cả bộ mặt vách

tường đều hung hăng rung động một cái.

Hai tên hộ vệ cuộn cuộn lấy rơi xuống đất, nhất thời phát ra một trận thống khổ tiếng hét thảm. Thanh âm kia, thật sự là người nghe thương tâm, người nghe rơi lệ

Lưu Thị Gã sai vật nhất thời bị dọa đến xui lơ trên mặt đất, dựa vào vách tường run lấy bầy.

Lưu Tử Minh nhìn lấy một màn này, sắc mặt xoát một chút đỏ bừng lên, cảm thấy mình mặt đều bị đám người này mất hết.

Hắn che ngực, hung hăng trừng mắt Khương Viễn : "Ngươi lại dám..."

Nhưng mà, không đợi hắn nói cho hết lời, Lý Tuấn Phong sau đó tay run một cái, một đạo hàn quang liền trong nháy mắt rời khỏi tay, như thiểm điện bắn về phía Lưu Tử Minh.

"Đốt!"

Một tiếng ngắn ngủi hữu lực tạc kích tiếng vang lên.

Một thanh sáng loáng dao găm xuất hiện tại Lưu Tử Minh bên tai, sắc bén biên giới dính sát cổ của hắn, tại tối tăm dưới ánh sáng hiện lên một vòng sắc bén hàn quang.

Lưu Tử Minh trong nháy mắt bị dọa đến Tâm Can run lên, hai cái mi mắt trừng đến căng tròn, thân thể liền động cũng không dám động một chút, sợ không cẩn thận liền chính mình cắt cổ.

"Thiếu gia, ngài mời."

Lý Tuấn Phong hướng Khương Viễn cúi người hành lễ, cung kính nói.

Khương Viễn khẽ gật đầu, ánh mắt tùy ý quét qua, rơi vào vừa rồi dẫn đường Gã sai vật trên thân.

"Dẫn đường."

"Vâng! Khương thiếu! Ngài mời đi theo ta!" Đây Gã sai vật đánh cái giết mình, trong nháy mắt từ góc tường đụng tới, hấp tấp địa chạy đến phía trước dẫn đường qua.

Khương Viễn một tay phụ ở sau người, theo thanh lý ra thông đạo vững bước đi thẳng về phía trước, tư thái hoàn toàn như trước đây địa thông dong bình tĩnh. Theo hắn tốc độ, rộng thùng thình tay áo bày tại bên người hơi hơi chập chờn, tăng thêm mấy phần tiêu sái.

Tại hắn phía sau, Lý Tuấn Phong cùng Ngô thúc mang người nhắm mắt theo đuôi theo sát.

Từ đầu đến cuối, lại không có người nhìn Lưu Tử Minh liếc một chút, toàn bộ làm như hắn không tồn tại.

Chờ đến cùng Khương Viễn một đoàn người thân ảnh biến mất tại chỗ ngoặt, hoàn toàn không nhìn thấy, Lưu Tử Minh mới cẩn thận từng li từng tí một chút xúi dịch chuyển khỏi, lập tức lập tức xui lơ trên mặt đất.

"Ôi má ơi hù chết ta "

Vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn kém chút thật sự coi chính mình muốn chết

Ra sức địa thờ hỏn hỏn, thật vất vả tỉnh táo lại, hắn nhìn không được cau mày tự lẩm bầm : "Khương Viễn đến cùng thế nào chuyện? Bên cạnh hắn thế nào sẽ có như thế lợi hại chiến tu..."

...

Ngay tại Lưu Tử Minh trăm bề không được hiểu biết thời điểm, Khương Viễn cũng rốt cục bước vào chính mình phòng khách.

Bốn phía nhìn lướt, cái này gian bao sương bố trí không tính quá hoa lệ, liếc một chút nhìn sang ngược lại là thẳng thuận mắt.

Phòng khách bốn góc đều có Linh Thực trang trí, phía trên rủ xuống màn nhìn cũng rất lợi hại dễ chịu, nhan sắc không có chút nào sức tượng tượng.

Trong rạp để đó một trương bàn con. Trương này bàn con chế tác mười phần tinh xảo, trung ương trụ cột điêu khắc tinh mỹ, phía trên Lưu Ly mặt bàn làm đặc thù xử lý, nhìn điệu thấp, lại lộ ra mười phần suy nghĩ lí thú.

Bàn con chung quanh, còn có ba tấm chế tác cùng loại Ghế dựa Thái Sư. Ghế dựa Thái Sư làm lệch thấp, trên ghế phủ lên thật dày nệm êm, để cho người ta nhìn một cái, đã cảm thấy ngồi lên hẳn là sẽ rất lợi hại dễ chịu.

Nhìn ra được, cái này phòng khách bố trí là hoa rất nhiều tâm tư.

Tùy ý nhìn lướt, Khương Viễn liền thu hồi ánh mắt, ở trung ương trên ghé bành ngồi xuống.

Không cần Khương Viễn phân phó, Lý Tuấn Phong liền bắt đầu an bài chiến tu tại cửa ra vào cùng phòng khách nơi hẻo lánh thủ vệ. Ngô thúc cũng tự động tự động tại trong rạp chạy một vòng, cũng thuận tay đem trong bao sương nguyên bản cung cấp chén trà các loại dụng cụ thu lại, thay đổi Khương Viễn bình thường dùng quen.

Dẫn đường Gã sai vật thấy thế, chủ động đi đến Khương Viễn đối diện bên tường, mở ra trên tường chốt mở.

Nhất thời, đỉnh đầu liền có một chùm sáng chói sáng bỏ ra, Khương Viễn chính đối diện bức tường kia trong nháy mắt liền biến thành trong suốt, xuyên thấu qua mặt tường, ngoài tường hết thấy thấy rất rõ ràng.

Từ góc độ này nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy trong hội trường những người kia đỉnh đầu. Tường ngăn nhìn lại, toàn bộ buổi đầu giá hội trường đầu người phun trào, trừ cá biệt không vị, đại bộ phận vị trí đều đã ngồi đầy người.

Tuy nhiên phòng khách cách tuyệt đại bộ phận thanh âm, nhưng Khương Viễn vẫn như cũ có thể tưởng tượng ra được, hiện tại hội trường, tiếng gầm chỉ sợ to đến liên trần nhà đều có thể xóc hết lên.

"Khương thiếu, ta liền tại cửa ra vào, ngài có quan hệ phân phó tự ta."

Dẫn đường Gã sai vật cúi đầu khom lưng, đối Khương Viễn thái độ cung kính dị thường, đạt được Khương Viễn cho phép sau đó, mới cẩn thận từng li từng tí lui về rồi đi phòng khách, trước khi đi, còn thuận tay hỗ trợ khép cửa lại.

Chu Các Thanh Minh trên đường đi đều giữ im lặng, làm bộ chính mình là Người Tàng Hình, hiện nay gặp người không có phận sự đều không, rốt cục không nín được thọc một chút Khương Viễn cánh tay.

"Vừa rồi người kia nói là thật sao? Khương thị thật hướng này ba nhà công xưởng tuyên chiến?"

"Thế nào?" Khương Viễn liếc nhìn hắn một cái, ánh mắt bình thản.

"Ách..." Chu Các Thanh Minh gãi gãi hậu não chúc, "Người như thế làm, quá khi dễ người đi luôn cảm thấy này ba nhà công xưởng người có chút đáng thương "

"..."

Khương Viễn thu hồi ánh mắt, lười nhác lại phản ứng đến hắn.

"Ngô thúc."

Hắn kêu lên Ngô thúc, tiện tay từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một khối nhỏ bé màu lam nhạt Tinh Thạch, đưa tới : "Đem khối này Hàn Sơn thạch cảm lấy đi đưa đập."

"Vâng, thiếu gia." Ngô thúc đối Hàn Sơn thạch không có khái niệm, tiện tay tiếp nhận Tinh Thạch, liền xoay người chuẩn bị đi ra ngoài.

"Hàn Sơn thạch!" Chu Các Thanh Minh nghe được ba chữ này, trong nháy mắt liền đánh cái giạt mình, "Chờ một chút! Chờ chút! Trước hết để cho ta nhìn một chút!"

Hắn một chút lên đến Ngô thúc trước mặt, mãnh liệt thò tay đoạt lấy Ngô thúc trong tay Tinh Thạch, thả ở trước mắt mãnh mãnh quan sát.

Ngô thúc trên mặt lộ khí lóe lên, hung hăng trừng Chu Các Thanh Minh liếc một chút.

Đáng tiếc, Chu Các Thanh Minh chú ý lực đã hoàn toàn bị trong tay Tinh Thạch chiếm cứ, căn bản không có chú ý tới.

Khối này Hàn Sơn thạch chỉ có chừng hạt gạo, bề mặt sáng bóng trơn trượt mà có quy tắc, toàn thân bày biện ra hơi mờ tính chất, mặt ngoài xem ra cùng bình thường lam sắc Tinh Thạch không có quan hệ quá lớn khác biệt.

Nhưng mà, tại phòng khách sáng ngời ánh đèn chiếu xuống, nhỏ bé lam sắc trong tinh thạch bộ, lại có từng tia từng sợi sâu lam sắc quang mang thâm thấu, nhìn bỗng dưng nhiều mấy phần mỹ lệ màu sắc.

Không chỉ có như thế, khối này lam sắc Tinh Thạch chung quanh, còn còn quán một cỗ đặc thù nguyên khí ba động, cũng không thể nào cường thế, lại ổn định dị thường, không có chút rung động nào, để cho người ta bỗng dưng sinh ra mấy phần cản trở cảm giác.

"Cảm giác này... Thật đúng là Hàn Sơn thạch!" Chu Các Thanh Minh vô ý thức trừng lớn ánh mắt, "Người thế mà liền như thế hiếm thấy tài liệu đều có? ! Bằng không, người dứt khoát khác xuất ra qua đấu giá, trực tiếp bán cho ta đi!"

"Hàn Sơn thạch giá cả từ trước đến nay hư cao. Người khẳng định muốn mua?"

Khương Viễn nghiêng mắt nhìn hắn liếc một chút, sau đó miệng hỏi.

Khối này Hàn Sơn thạch, vẫn là hấn từ này tòa linh lung tháp tòa bên trong đề luyện ra. Hấn ngược lại là không quan trọng đem Hàn Sơn thạch bán cho người nào.

Chỉ bất quá, đại bộ phận thời điểm, Hàn Sơn thạch càng cùng loại với một cái mảnh lõi, chính mình luyện khí lời nói, không có đặc thù tất yếu, dùng Hàn Sơn thạch thực cũng không có lợi. Hấn cũng không cảm thấy Chu Các Thanh Minh hội mua.

Quả nhiên, Khương Viễn tiếng nói vừa mới xót, Chu Các Thanh Minh liền một cái giật mình tỉnh táo lại.

Hấn nhìn lấy trong lòng bàn tay Hàn Sơn thạch, biểu lộ khó được có chút chần chờ.

"Cái này... Nếu là bán cho ta lời nói, ngươi chuẩn bị thu bao nhiêu?"

"Bảy ngàn." Khương Viễn đại khái đánh giá tính một chút, thuận miệng báo ra giá cả.

Lại thế nào nói, Hàn Sơn thạch cũng là thần thông Bảo Khí cấp bậc tài liệu, cùng bình thường tài liệu căn bản không phải một cái khái niệm. Nếu không phải viên này Hàn Sơn thạch thực sự quá nhỏ, chỉ có thể dùng để luyện chế pháp bảo lời nói, tuyệt đối không chỉ cái giá này.

"Bảy ngàn lời nói..." Chu Các Thanh Minh mi đầu chậm rãi vận đứng lên, chần chờ nửa ngày, mới trùng điệp thờ dài, "Tính toán bảy ngàn mua về lời nói, coi như luyện chế thành pháp bảo, ta cũng rất khó kiếm được đến cùng tiền..."

"Không mua liền mau đem đồ, vật trả lại cho ta. Buổi đấu giá lập tức liền bắt đầu, nhanh không có thời gian "

Ngô thúc chớp mắt lấy Chu Các Thanh Minh trong tay Hàn Sơn thạch, hung hăng nguyệt hấn một cái, lập tức mãnh liệt xoay người, cước bộ vội vàng địa đi ra ngoài cửa.

Trên đài đấu giá ánh đèn đã sáng lên , chờ buổi đấu giá bắt đầu, liền không thể tiếp tục đưa đập. Không đi nữa giám định cùng đăng ký, liền thật muốn không kịp

Chu Các Thanh Minh nhìn lấy Ngô thúc bóng lưng, vô ý thức vuốt ve lòng bàn tay, biểu lộ lưu luyến không rời.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: : Tử Huyền Thúc Trúc

...

Thật vất vả gặp được Hàn Sơn thạch, lại chỉ có thể tro mắt thả đi, cảm giác này thật đúng là hồng bét

Bất quá, Chu Các Thanh Minh phía sau dù sao không có tông môn cùng thế lực cheo chống, tất cả tổn hao đều phải tự mình gánh chịu, căn bản không có tư cách lãng phí. Tại trong tài liệu, nếu là tổn hao quá nói nhiều, với hấn mà nói liền không có lợi.

Nếu không phải như thế, trước đó, hấn cũng không trở thành rõ ràng đau lòng địa muốn chết, vẫn là cắn răng đem Khương Viễn trong tay tài liệu toàn bộ ăn tới.

Bởi vì, coi như lại đau lòng, trong lòng của hấn lại rõ ràng, Khương Viễn cho giá cả trên thực tế đã hơi thấp tại hấn địa phương, muốn dùng giá cả cỡ này mua được tài liệu tốt cũng không dễ dàng.

"Ai ta thế nào liền không có người như vậy hảo nhãn lực đây..." Chu Các Thanh Minh tìm mở đầu Ghế dựa Thái Sư ngồi xuống, trong thần sắc lộ ra nói không nên lời ử ử oải, "Ta phải có người như vậy hảo nhãn lực, chỗ nào còn cần cả ngày làm tài liệu phát sầu?"

Nhìn lấy hấn dáng vẻ đó, Khương Viễn không khỏi muốn thu hồi đòi trước kinh lịch.

Tán Tu muốn ở cái này Tu Hành Giới sinh tồn có bao nhiêu gian nan, hấn lại quá là rõ ràng. Đòi trước, hấn cũng không ít sinh ra cùng loại cảm khái. Có

thể nói, hần hiện nay nhân lực, cũng là bị như thế hoàn cảnh bức đi ra.

Theo những xuất thân đó tông môn thế lực nhân tướng so, người khác mạch không sánh bằng, tư nguyên không sánh bằng, thậm chí ngay cả tư chất công pháp cũng không sánh bằng, hần có thể liều, cũng chính là nỗ lực cùng cơ duyên mà thôi.

Cho nên, hần điên cuồng Địa Luyện Khí kiếm tiền, cứ thế mà đang bị đại hình tông phái cùng thế lực cầm giữ luyện khí giới bên trong xông ra thuộc về mình thiên địa, trở thành vì số không nhiều luyện khí Đại Tông Sư một trong.

Cho nên, hần một lần lại một lần địa hướng các loại nguy hiểm bí cảnh Di Chi bên trong chui, dùng chính mình mệnh qua liều, đi đoạt, không ngừng giãy dụa lấy trèo lên trên, thế mà cứ thế mà bị hần leo đến Đạo Tôn vị trí, trở thành bị vô số người ngưỡng vọng tồn tại.

Từ Thương Lan Đại Thế Giới có ghi chép lịch sử đến nay, vô số năm trôi qua, có thể lấy Tán Tu chỉ thân đưa thân Đạo Tôn liệt kê người, thậm chí đều không đầy mười ngón số lượng. Mà lên một vị, đã là ba ngàn năm trước sự tình, hiện nay từ lâu ẩn thế nhiều năm, ai cũng không biết hần có phải hay không còn sống.

Khi đó, hần "Kính Thiên Đạo Tôn" danh hào, tại Tán Tu bên trong danh vọng độ cao, là hiện tại tu sĩ căn bản không tưởng tượng nổi.

Đối tuyệt đại bộ phận Tán Tu lai nói, hần cũng là một cái sống sờ sờ truyền kỳ!

Nhưng mà, dù vậy, tại những siêu đại hình đó tông môn cùng thế lực trong mắt, hần vẫn như cũ chỉ là cái tiểu nhân vật mà thôi. Không có chánh thức thuộc về mình thế lực làm hậu thuẫn, những Đại Tông Môn đó đối với hần căn bản sẽ không có chút kiêng kỵ.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn hẹp dài địa trong đôi mắt nhất thời hiện lên một vòng Ám Sắc.

Hần vô ý thức quay đầu, làm bộ nhìn lấy buổi đấu giá.

Sáng ngời bạch quang từ đỉnh đầu phù văn Cung Đẳng sa sút hạ nghiêng nghiêng rơi vào trên mặt hần, đem hần nhếch khóe miệng, căng cứng cái cảm phác hoạ địa càng rõ ràng.

Cặp kia cặp xuống đôi mắt, lại vừa vẩn chìm ở trong bóng râm, bên trong thần sắc để cho người ta nhìn không rõ.

Lập tức cũng đã không hề chấp nhất tại báo thù, có thể có một số việc, lại không phải muốn quên liền có thể quên, hần, cũng chưa từng nghĩ tới muốn quên.

Đời trước hết thầy, với hần mà nói, đã là quý giá tài phú, cũng là vết xe đổ, không ngừng nhắc đến tình duyên hần thế giới này tàn khóc, cũng làm cho hần bảo trì tỉnh táo, không cho phép chính mình lười biếng.

Khương Viễn hơi hơi bé nhắm mắt, lại mở mắt lúc, mắt đã một mảnh thư thái.

Tường ngăn bên ngoài, Phòng Đấu Giá bên trên ánh đèn bất tri bất giác đã hoàn toàn ảm đạm đi, chỉ còn lại có trên đài đấu giá ánh đèn vẫn như cũ sáng ngời vô cùng.

Ở trong môi trường này, bất tri bất giác, tất cả mọi người ánh mắt liền tập trung đến cùng trên đài đấu giá.

"Ông "

Một tiếng trầm thấp chuông tiếng vang lên.

Nhân nhạ nguyên khí ba động khuếch tán ra Lai nhu hòa bên trong lại dẫn một cổ đặc thù ba động, tựa hồ có thể trấn an nhân tâm.

Trong nháy mắt, trong hội trường xao động đám người liền bình tĩnh trở lại, ồn ào tiếng nói chuyện cũng tại hoàn toàn biến mất, toàn bộ trong hội trường hoàn toàn an tĩnh lại.

Buổi đấu giá, bắt đầu.

Lúc này, bàn đấu giá bên cạnh trên bậc thang, bỗng nhiên đi xuống một nữ nhân.

Nữ nhân này da thịt trắng nõn, diện mạo giống như, ăn mặc một thân lụa lộng lẫy ửng đỏ sắc váy ngắn, đi lại ở giữa dáng người thướt tha, đoan trang vừa vặn, một phái thông dong.

Nhưng mà, khóe mắt nàng phía dưới, lại sinh một khỏa đỏ tươi chói mắt Chu Sa nốt ruồi. Đôi mắt chuyển động ở giữa, nàng nguyên bản đoan trang biểu lộ thần thái, đúng là bỗng dưng thêm ra mấy phần yêu nhu mị hoặc, vậy tâm hồn người.

"A? Thậm chí ngay cả nàng đều đi ra?"

Ngô thúc không biết thời điểm nào về phòng khách, nhìn thấy nữ nhân này, nhin không được phát ra một tiếng kinh nghi.

"Người biết?" Khương Viễn sau đó miệng hỏi.

"Đương nhiên nhận biết. Lãng phi khó thể nhưng là Phi Vũ bán đấu giá thù tịch Đẩu Giá Sư! Tại cái này nam hoàng trong thành, nàng cũng coi là cái truyền kỳ nhân vật "

Ngô thúc sắc mặt hơi xúc động : "Nàng xuất thân lai lịch tạm thời không đề cập tới. Từ khi nàng Thành vi thù tịch Đẩu Giá Sư sau đó, liền khó được đi ra, liền xem như nửa năm một lần đại hình buổi đấu giá, không có đồ tốt, cũng căn bản không mời nổi nàng. Nghĩ không ra, hôm nay thế mà lại là nàng chủ trì buổi đấu giá."

"Nói như vậy, hôm nay hẳn là sẽ có đồ tốt."

Nghe nói như thế, Khương Viễn ngược lại là đối lần hội đấu giá này sinh ra mấy cái phần mong đợi.

Ngay tại Khương Viễn cùng Ngô thúc lúc nói chuyện, trên đài đấu giá, Lãng phi khó đã bắt đầu tiến hành kiện vật phẩm thứ nhất đấu giá.

Đó là một thanh cực phẩm Phù Khí trường kiếm.

Ám lam sắc thân kiếm, hình giọt nước ngoại hình, bán đấu giá chuyên môn mời đến chiến tu tiện tay vung lên, trên thân kiếm liền bộc phát ra loá mắt Lam Quang, xem xét liền biết rõ uy lực phi phạm.

Này nồng đậm nguyên khí ba động, cho dù cách một mặt vách tường, cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng.

Khương Viễn đại khái nhìn một chút. Tài liệu phối hợp, phù văn vẽ, chính thể tạo hình thiết kế, đều coi như không tệ. Coi như Khương Viễn lại bất bẻ, cũng tìm không ra quá Đại Mao bệnh Lai nhiều nhất cũng là cảm thấy một số chi tiết còn chưa đủ hoàn mỹ.

Vấn đề là, muốn cực phẩm Phù Khí lời nói, hẳn tiện tay luyện chế một chút liền có, phẩm chất so cái này sẽ chỉ cao, sẽ không thấp. Thứ này đối với hắn căn bản không có bất luận cái gì sức hấp dẫn.

Khương Viễn chỉ nhìn một chút, liền đối với nó mất đi hứng thú.

Tiện tay bung lên bàn con bên trên pha trà ngon, Khương Viễn hững hờ địa nhấp một thanh, suy nghĩ bất tri bất giác liền bắt đầu phát tán.

Từ chiến đoàn cùng Khương thị phát triển, căn bộ mặt đối với đối thủ, đến trước mắt trong tay còn thừa lại tài liệu, chuẩn bị luyện chế pháp khí... Bất tri bất giác, Khương Viễn suy nghĩ liền không biết tung bay đi nơi nào

Bất quá, Khương Viễn chừng mắt chuỗi này cực phẩm Phù Khí trường kiếm, lại không có nghĩa là người khác cũng sẽ nghĩ như vậy.

Cơ hồ ngay tại hồng sắc vải tơ bị xóc lên, cực phẩm Phù Khí trường kiếm vừa mới biểu diễn trong nháy mắt đó, toàn bộ buổi đấu giá hội trường bầu không khí liền trong nháy mắt bị dẫn bạo!

Tham gia buổi đấu giá người cơ hồ toàn bộ đều là Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ, đối bọn hắn lai nói, cực phẩm Phù Khí cũng là bọn họ có thể dùng đến lớn nhất đồ tốt! Huống chi, đây là sở hữu Phù Khí bên trong giá trị tối cao vũ khí, bọn họ thế nào có thể không có kích động? !

Riêng là chiến tu, cơ hồ tất cả đều kim nén không được địa từ chỗ ngồi đứng lên, ánh mắt sáng rực mà nhìn xem chuỗi này cực phẩm Phù Khí trường kiếm, từng cái sắc mặt kích động phát hồng.

Lãng phi khó vừa mới tuyên bố xong giá, đám người này liền bắt đầu điên cuồng đấu giá.

"Tám mươi!" "90!" "Một trăm!" ...

Mấy hơi thở, giá cả liền xông phá một trăm đại quan, cũng lấy điên cuồng tốc độ bắt đầu hướng lên tăng vọt.

Những này bình thường nhất định phải hạnh khổ thời gian thật dài, tài năng để dành được mấy cái Kim thù tệ các tu sĩ, lúc này nhưng thật giống như căn bản không thương tiếc tiền tài giống như, mười cái Kim thù tệ mười cái Kim thù tệ địa nhấc lên giá, không lâu lắm, liền đem giá cả mang lên vượt qua cực phẩm Phù Khí trường kiếm bản thân giá vị bên trên.

Này không khí, ảm ảm nhưng xem như có quan hệ đồ, vật tại điên cuồng thiêu đốt, phảng phất liền hô hấp không khí đều nóng rực lên.

Nhưng mà.

Dù là bên ngoài không khí nhiệt tình như lửa, Khương Viễn chỗ trong rạp, nhưng như cũ giống như trước đó yên tĩnh, không có hưng khởi dù là một tơ một hào gợn sóng.

Khương Viễn cúi đầu thường thức trà, Chu Các Thanh Minh như cũ tại than thở, đắm chìm trong bỏ lỡ Hàn Sơn thạch uế oải bên trong.

Ngô thúc chú ý lực toàn bộ tại Khương Viễn trên thân, lòng tràn đầy đều đang nghĩ lấy trà có thể hay không mát, mầm đưng trái cây bên trong hoa quả muốn hay không thêm, loại vấn đề này.

Liền liền lớn nhất nên kích động Lý Tuấn Phong cùng dưới tay hắn chiến tu, giờ phút này cũng là toàn bộ tinh thần cảnh giới bên trong, tựa như căn bản

không có chú ý tới trên đài đấu giá cực phẩm Phù Khí trường kiếm.

Đi theo Khương Viễn, bọn họ thường thấy nhất cũng là cực phẩm Phù Khí, nhân giới sớm đã bắt tri bất giác bị nâng lên.

Liên Lý Tuấn Phong trong tay chuôi này "Tàng phong", chất lượng liền so trên đài chuôi này tốt hơn không biết bao nhiêu chớ nói chi là, Kinh Thiên Chiến Đoàn chính mình trong tàng bảo các, còn mang theo một thanh cực phẩm Phù Khí trường kiếm, chỉ cần công hiến với, liền có thể đổi lấy.

Đổi bọn hắn lại nói, cực phẩm Phù Khí Khởi không phải hàng thông thường, nhưng cũng thật không đáng ngạc nhiên.

May mắn, cái này trong bao sương không có người ngoài. Không phải vậy, vạn nhất có người nhìn thấy bộ này bình tĩnh đến cùng cơ hồ quỷ dị trắng cảnh, chỉ sợ đến kinh ngạc liền trông mắt đều trừng ra ngoài

Trong bình tĩnh, thời gian bắt tri bất giác liền trôi qua rất lâu.

Trên đài đấu giá, vật phẩm bán đấu giá cũng đổi một vòng lại một vòng.

Lúc này.

Bên tường khuếch đại âm thanh Phù Khí bên trong, Lăng phi khói thanh âm bỗng nhiên vang lên : "Món này vật đấu giá, tên là Từ Huyền Thúc Trúc, là một loại khó được Linh Tài."

"Ta nghĩ, Từ Huyền Thúc Trúc hiệu quả đại bộ phận khách nhân hẳn là đều rất rõ ràng . Bất quá, vì chiều có những cái kia còn không rõ lắm khách nhân, ta vẫn còn muốn giới thiệu một chút..."

Lăng phi khói một thân ửng đỏ sắc váy ngắn đứng tại trên đài đấu giá, nét mặt vui cười, chậm rãi mà nói, sắc mặt một phái trấn định, trong lời nói lại mang theo mê hoặc ý vị.

Theo nàng lời nói, trong hội trường thỉnh thoảng vang lên tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, bầu không khí dần dần trở nên lửa nóng.

Lăng phi khói không hổ là Phi Vũ bán đấu giá thủ tịch Đấu Giá Sư, đôi bầu không khí chừng không đã đến Như Hòa Thuần Thanh cấp độ.

Nhưng mà, giờ phút này, Khương Viễn ánh mắt lại không chút nào ở trên người nàng dừng lại.

Nghe được Từ Huyền Thúc Trúc tên trong nháy mắt đó, hắn chú ý lực, liền bị nàng phía sau một hàng kia thúy dụ dàng Mãng trúc hấp dẫn.

Chỉ gặp bàn đấu giá chính giữa, màu nâu nhạt thuần mộc trong hộp gỗ, mười mấy cây không tới tay chừng dài Mãng trúc chính chính tề tề địa sắp hàng, chúng nó mỗi một cây theo thường nhân ngón cái không sai biệt lắm thô, tính chất như là mỹ ngọc.

Đang đấu giá đài sáng ngời dưới ánh đèn, mỗi một cây Từ Huyền Thúc Trúc mặt ngoài đều lộ ra dịu dàng lục quang, nhìn thông thấu vô cùng, càng có tươi mát mộc hệ nguyên khí khuếch tán mà ra, nhìn lấy cũng làm người ta thể xác tinh thần thư sướng.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: : Bắt đầu đấu giá

...

"Những này Từ Huyền Thúc Trúc chất lượng không tệ."

Khương Viễn dò xét vài lần, nhìn không được hài lòng gật đầu.

Nhìn ra được, thu thập những này Từ Huyền Thúc Trúc thủ pháp tương đương chuyên nghiệp, không chỉ có chiều dài lựa chọn sử dụng đến không bình thường thỏa đáng, thu thập quá trình bên trong đối Mãng trúc tạo thành thương tổn cũng tương đối nhỏ, nguyên khí giữ lại đến tương đương hoàn chỉnh.

Loại này phẩm chất, đã được xưng tụng là thượng thừa.

Hắn thói luyện Vô Cầu Chi Thể cần Từ Huyền Thụy Trúc đại khái là tam bảy tiền. Bình thường Từ Huyền Thụy Trúc, một cây trọng lượng đều tại ba đến bốn tiền khoảng chừng, trên đài đấu giá này mười mấy cây đầy đủ.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn trong mắt thần quang lóe lên, lúc này hạ quyết tâm, chuẩn bị đem những này Từ Huyền Thụy Trúc cầm xuống.

...

Ngay tại Khương Viễn làm ra quyết định đồng thời, cách đó không xa khác một cái ghế lô bên trong, đồng dạng có người chú ý tới nhóm này Từ Huyền Thụy Trúc.

"Thiếu gia, điệp sư phụ không phải nói về Dương Đan còn kém một mực người tài liệu sao? Những này Từ Huyền Thụy Trúc được tính liền vừa vặn phù hợp, chúng ta muốn hay không...?"

Một người mặc sắc tố đen bộ mặt trường bào, tướng mạo nghiêm túc lão giả khom người đứng ở Ghế dựa Thái Sư bên cạnh, khom người, thái độ cung kính dị thường.

Ở trước mặt hắn trên ghế bành, đang ngồi lấy một cái vóc người khô gầy công tử trẻ tuổi.

Cái này công tử trẻ tuổi một thân bự trường bào màu trắng, ngũ quan đoan chính, mơ hồ còn có mấy phần anh tuấn. Nhưng mà, tại dưới ánh đèn, hắn dưới trên mí mắt một vòng màu xanh đậm vành mắt phá lệ rõ ràng, sinh sinh phá hư hắn chính thể khí chất, để cả người hắn đều lộ ra có mấy phần u ám.

Lúc này, hắn đang dùng ánh mắt si mê nhìn lấy trên đài đấu giá Lăng phi khói, một bộ hai mắt tỏa ánh sáng, sắc thụ hồn cùng bộ dáng.

Nghe đến lão giả lời nói, hắn miễn cưỡng phân ra một tia tâm thần nghiêng mắt nhìn những Từ Huyền Thụy Trúc đó liếc một chút, liền không có thể nào đề ý nói: "Đã điệp sư phụ cần, vậy liền đập xuống đây đi."

"Vâng, thiếu gia." Lão giả cung kính lĩnh mệnh.

Nghe cái này một chủ một bộc khẩu khí, tựa hồ vô xuống cái này Từ Huyền Thụy Trúc rất dễ dàng giống như.

Nếu như Khương Viễn tại lời này, nhất định có thể nhận ra, cái này công tử trẻ tuổi, thành linh chính là vừa rồi tại hành lang bên trên ngăn lại hắn Lưu Từ Minh.

Lúc này, trên đài đấu giá, Lăng phi khói cũng đã giới thiệu xong Từ Huyền Thụy Trúc, bắt đầu đi vào chính thức đấu giá quá trình.

"Ứng người bán yêu cầu, nhóm này Từ Huyền Thụy Trúc không có tiến hành đan đập, mà chính là cả phê cùng một chỗ đấu giá. Hết thảy mười hai cây Từ Huyền Thụy Trúc, giá khởi đầu một ngàn Kim thù, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một trăm Kim thù."

Lăng phi khói vừa cười vừa nói, lập tức tổ thủ nhẹ giọng lên, chấp lên một thanh tiểu Mộc chùy, ở bên cạnh treo trên chuông đồng nhẹ nhàng gõ một chút.

"Ông"

Trầm thấp chuông tiếng vang lên, trong nháy mắt vang vọng toàn bộ buổi đấu giá hiện trường.

"Hiện tại, đấu giá bắt đầu!"

Vừa dứt lời, buổi đấu giá trong nháy mắt sôi trào lên.

"Một ngàn một trăm Kim thù!"

"Một ngàn hai trăm!"

"Một ngàn ba trăm!"...

Trong lúc nhất thời, đấu giá âm thanh liên tiếp, tràng diện hỗn loạn tung bừng ồn ào.

Ai cũng biết, buổi đấu giá bên trên giá khởi đầu là không làm được chuẩn. Giống Từ Huyền Thụy Trúc cấp bậc này đồ vật, chánh thức giá sau cùng nhất định Viễn cao hơn nhiều giá khởi đầu, lúc này ra giá cũng rất không có khả năng cầm xuống Từ Huyền Thụy Trúc.

Trong những người này, có đại bộ phận, là thật tâm muốn vỗ xuống Từ Huyền Thụy Trúc, trong tay lại không có quá nhiều tiền tài, thuận tụy muốn thử thời vận, cũng có thuận tụy tham gia náo nhiệt, tràng diện quả nhiên là náo nhiệt không bình thường.

Tại loại này náo nhiệt bầu không khí bên trong, không lâu lắm, Từ Huyền Thụy Trúc đấu giá giá liền từ một ngàn Kim thù tăng vọt đến cùng hai ngàn Kim thù, trực tiếp tăng gấp đôi, đồng thời còn đang kéo dài tăng trưởng tại bên trong.

"2100 Kim thù!"

"2200 Kim thù!"

Lúc này, đại bộ phận đấu giá người đều đã bỏ đi, mỗi lần kêu giá thời gian khoảng cách cũng bắt đầu có rõ ràng kéo dài.

Hội trường hàng phía trước, một cái hắc bào Luyện Đan Sư do dự một hồi lâu, rốt cục cắn răng một cái, quyết định.

Hắn vươn tay, đặt ở tòa bên cạnh đồng hồ tính tiền bên trên, đang chuẩn bị ấn xuống.

Ai ngờ, đúng lúc này, đỉnh đầu một gian bao sương bên trong, bỗng nhiên truyền tới một thanh âm.

"Hai ngàn năm trăm Kim thù!"

Thanh âm này cũng không cao vút, ngữ khí lại tương đương quả quyết, trực tiếp liền đem giá cả nhắc lên ba trăm Kim thù, liền một điểm do dự đều không có.

Hắc bào Luyện Đan Sư đang chuẩn bị đè xuống ngón tay nhất thời buông ra Lai biểu lộ trong nháy mắt trở nên như đưa đám.

Có thể sử dụng phòng khách, đều là nam hoàng trong thành có Tiền có Thế tồn tại, tài lực so với không biết mạnh hơn bao nhiêu. Liền trong bao sương người đều tham dự đấu giá, hẳn khẳng định không có hi vọng

Hắn phương hướng, hai ba cái nguyên bản còn có ý tiếp tục cạnh tranh giả, giờ phút này cũng không hèn mà cùng ngừng tay, biểu lộ có chút tiếc nuối.

Trong bao sương, Luru Từ Minh hô xong giá, cảm giác được bên ngoài chợt Như Lai yên tĩnh, trên mặt không khỏi lộ ra mấy phần vẻ đắc ý: "Mấy cái Tán Tu cũng muốn cùng ta tranh Từ Huyền Thụy Trúc, cũng không có cân nhắc một chút chính mình tài lực "

Bên cạnh lão giả ngồi yên mà đứng, biểu lộ cung kính nói ra: "Thiếu gia anh minh."

Luru Từ Minh thần sắc nhất thời càng thêm đắc ý.

Cùng lúc đó, tám Phòng Vip bên trong.

Khương Viễn đang chuẩn bị ấn xuống ngón tay có chút dừng lại: "Thanh âm này thế nào nghe có chút quen tai?"

"Là bốn Phòng Vip." Ngô thúc ngẩng đầu nhìn bên ngoài liếc một chút, gấp Tam Phòng Vip bên ngoài đỏ đèn sáng rõ, liền nói nói, "đó là Luru Thị luyện khí công xưởng thường dùng phòng khách, có thể là Luru Từ Minh."

"Hắn thế mà cũng coi trọng Từ Huyền Thụy Trúc?"

Khương Viễn khẽ nhíu mày, ngón tay nhưng như cũ hạ xuống, ấn tại Ghế dựa Thái Sư bên trái trên lan can một cái phức tạp hoa văn bên trên. Hoa văn này là tờ 1 phù văn, kết cấu phức tạp, còn mơ hồ lóe từng tia từng sợi kim ngân nhĩ sắc lưu quang.

Nhóm này phù văn, là trong bao sương chuyên dụng tại báo giá truyền tin phù đồng. Nó hữu hiệu khoảng cách không bình thường ngắn, tác dụng duy nhất, cũng là đem phù văn chung quanh đặc biệt phạm vi bên trong thanh âm, đơn hướng truyền lại đến cùng buổi đấu giá trong hội trường.

Khương Viễn đôi trước không ít tham gia buổi đấu giá, đối với nó tự nhiên không xa lạ gì.

Một sợi nguyên khí từ đầu ngón tay đưa vào, phù văn trong nháy mắt sáng lên, bắn ra một đạo kim ngân nhĩ sắc hình đỉnh ốc quang trụ, bên trong quang mang điểm điểm, mơ hồ có một cỗ bí ẩn nguyên khí ba động cùng bên ngoài rập tương liên.

Khương Viễn liếc quang trụ liếc một chút, liền bình tĩnh mở miệng: "Hai ngàn sáu trăm Kim thù."

Thông qua phù văn tăng phúc cùng truyền lại, thanh âm hắn trong nháy mắt tại toàn bộ buổi đấu giá trong hội trường khuếch tán ra tới.

Thanh âm hắn hoàn toàn như trước đây địa bình thản, giọng điệu thậm chí có mấy phần tùy ý, so với Luru Từ Minh cố ý có tình nâng giá cao điệu Lai trong lúc vô hình lại nhiều mấy phần thông dong khí độ.

Buổi đấu giá trong hội trường, không ít người vô ý thức ngẩng đầu nhìn qua, về mặt lộ ra vẻ tò mò.

Nhưng mà, giờ phút này, bốn hào trong rạp Luru Từ Minh, tâm tình coi như không có thế nào mỹ diệu

Cơ hồ ngay tại Khương Viễn âm thanh vang lên trong nháy mắt đó, hắn liền bỗng nhiên từ trên ghế bành bắn lên Lai quay đầu trừng mắt về phía tám Phòng Vip phương hướng: "Khương Viễn! !!"

"Đáng chết! Thế nào lại là hắn?!" Luru Từ Minh hung hăng một chùy lan can, tâm lý phiền muộn đơn giản khó mà dùng lời nói mà hình dung được.

Vừa rồi trong hành lang tao ngộ, quả thực là hắn suốt đời si nhục! Không chỉ có chính mình khiêu khích bị Khương Viễn không nhìn, thậm chí còn bị

Khương Viễn xuất thủ kế tiếp không có danh tiếng gì chiến tu tiện tay một bàn tay đập ở trên tường, dù là hiện đang hồi tưởng lại Lai vẫn như cũ để hấn hận muốn chết.

Đáng tiếc, vũ lực không bằng người liền là không bằng người. Coi như lại xông đi lên một lần, hấn cũng không có khả năng chiếm được tiện nghi, bởi vậy càng thêm bị đè nén không thôi.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hấn phát lạnh, ấn tại phù văn trên đồ án tay trái nhất động, một sợi Nguyên Lực lúc này liền đưa vào phù văn đồ án bên trong.

Trong nháy mắt, trên lan can liền dâng lên một đạo kim ngân nhị sắc hình đỉnh ốc quang trụ.

Lưu Từ Minh nhìn chăm chăm tám Phòng Vip phương hướng, ánh mắt giống như là muốn đem bên ngoài rạp vách tường chăm chăm mặc: "Ta ngược lại muốn xem xem, người đến tốt cùng có bao nhiêu tài lực dám cùng ta tranh!"

"Ba ngàn Kim thù!"

Lòng căm phẫn phía dưới, hấn tốc độ nói so với một lần trước càng nhanh, mơ hồ có mấy phần nghiêng răng nghiêng lợi vị đạo.

Thoại âm rơi xuống, dưới trong nháy mắt vang lên tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi.

Mọi người đều biết, Phi Vũ bán đấu giá hết thấy có chín cái khách quý phòng khách. Tuy nhiên bên ngoài, phòng khách đều là ngẫu nhiên an bài, nhưng trên thực tế, vẫn là có nhất định quy luật mà theo.

Thí dụ như, số một đến cùng Tam Phòng Vip, đó là ngầm thừa nhận lưu cho tam đại gia tộc dòng chính giữ lại phòng khách, coi như tam đại gia tộc không người đến, cũng phải cho bọn hấn giữ lại.

Về phần còn lại 5 đến cùng chín Phòng Vip, là từ tam đại gia tộc bành chi, cùng mấy cái khác có Tiền có Thế thế lực bên trong quyết ra, bình thường lại nói, bài danh càng đến gần trước, liền đại biểu cho bán đấu giá tán thành thân gia tài lực càng phong phú.

Khương Viễn chỗ tám Phòng Vip, so với Lưu Từ Minh bốn Phòng Vip trọn vẹn kém bốn cái bài danh, có thể thấy được tại phòng đấu giá trong mắt, Khương Viễn tài lực là kém xa tít tắp Lưu Từ Minh.

Nhưng mà, dưới loại tình huống này, tám Phòng Vip mới mở miệng, lại lập tức dẫn tới bốn Phòng Vip tranh phong tương đối, bầu không khí giương cung bạt kiếm, thế nào nhìn đều không hợp với lẽ thường. Điểm này, nhất thời gây nên tất cả mọi người hiếu kỳ.

Liền liền trên đài đấu giá Lăng phi khói, nghe được thanh âm, cũng không nhịn được nhìn qua, mắt mơ hồ lộ ra một tia nghi hoặc.

Tất cả mọi người coi là, tiếp đó, hai cái phòng khách ở giữa, lại là một trận tranh phong tương đối, tia lửa bắn ra bốn phía giá cả chỉ tranh.

Nhưng mà, sự thật lại ngoài tất cả mọi người dự liệu.

Bốn Phòng Vip bên trong báo giá âm thanh vừa mới xót không đến một cái hô hấp thời gian, tám Phòng Vip bên trong thanh âm đã vang lên lần nữa.

"3100 Kim thù."

Vẫn như cũ là loại kia bình tĩnh lạnh nhạt thanh âm, vẫn như cũ là không chút do dự, thậm chí có chút tùy ý ngữ khí, tựa hồ căn bản không có nghe được đối phương khiêu khích. Hoặc là, nghe được, lại vốn không có để ý.

Máu chột nhất là, lần này, Khương Viễn tăng giá, vẫn như cũ cùng lần trước một dạng, cũng không nhiều, cũng không ít, vừa vịn đi lên thêm một trăm Kim thù tệ.

Nhìn tư thế kia, tựa hồ hạ quyết tâm, chuẩn bị dùng cao hơn Lưu Từ Minh ra một trăm Kim thù tệ giá cả cầm xuống Từ Huyền Thụ Trúc giống như.

"Ba ngàn năm trăm Kim thù! !"

"Ba ngàn sáu trăm Kim thù."

Hai người người tới ta đi, giá vị trong nháy mắt liền soạt soạt soạt bắt đầu hướng lên bão táp.

Bốn Phòng Vip bên trong, Lưu Từ Minh cơ hồ muốn bị tức điên!

Hai tay của hấn chống tại trên ghế bành, "Hồng học" không ngừng thở hổn hển, không chỉ có sắc mặt tím đến đỏ lên, liền liền thân thể đều tại ả ả run rẩy, rõ ràng bị tức đến hung ác.

Khương Viễn tiếng nói vừa mới xót, bàn tay hấn vừa nhấc, vô ý thức lại phải tăng giá, không nghĩ, lại bị bên người lão giả ngăn lại.

"Người làm gì sao? !" Lưu Từ Minh bỗng nhiên quay đầu, tròn mắt nhìn.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Còn có để cho người sống hay không? . . .

...

Lão giả trấn định địa xoay người hành lễ, biểu lộ cung kính : "Thiếu gia, một cây Tử Huyền Thụ Trúc nhiều nhất có thể luyện chế ba khóa về Dương Đan, mười hai cây Tử Huyền Thụ Trúc cũng là 36 khóa, luyện đan tỷ lệ theo bảy thành giữ lời, cũng là hai mươi lăm khóa. Trên thị trường, đan khóa về Dương Đan bình quân giá cả tại hai trăm Kim thù khoảng chừng, hai mươi lăm khóa cũng chính là năm ngàn Kim thù."

Lưu Tử Minh hung hăng cau mày, tâm lý rất lợi hại không kiên nhẫn.

Nhưng mà, lão giả này lại là phụ thân nể trọng quân gia, hắn có thể không để ý tới lão giả ý nghĩ, bên ngoài lại không thể quá không nể mặt mũi.

Nghĩ tới đây, hắn không thể không kiềm nén lửa giận, hỏi thăm : "Người đến cùng muốn nói cái gì?"

"Lão nô ý là, Tử Huyền Thụ Trúc mặc dù là về Dương Đan người tài liệu, nhưng hắn được tài tốn hao cũng là không ít. Nếu như vỡ xuống Tử Huyền Thụ Trúc giá chức cao tại ba ngàn năm trăm Kim thù, chúng ta liền lỗ vốn "

Ngụ ý, nói đúng là, nếu như lại tiếp tục tăng giá, liền thuận tiện là đang lãng phí tiền, còn không bằng trực tiếp mua luyện chế tốt đan dược có lợi.

Lưu Tử Minh hơi chút suy tư, mi đầu liền chăm chú vận đứng lên, biểu lộ rõ ràng trở nên có chút do dự.

...

Cùng một thời gian, tám hào trong rạp.

Khương Viễn đem đặt tại phù văn bên trên lòng tay ra, tiện tay nâng chung trà lên, hững hờ địa nhấp một thanh.

Hắn động tác đương tùy ý, biểu lộ cũng không bình thường bình thân, một chút cũng không có dấu giá lúc nên có khản trương cảm giác. Đây biểu hiện, thật giống như vừa rồi hồ không phải ba ngàn sáu trăm Kim thù, mà chính là 36 Kim thù giống như.

Theo hắn động tác, rộng thùng thình tay áo bày lướt qua lan can, mô phỏng như nước chảy tự nhiên trượt xuống, không khỏi hiện ra mấy phản chiếu đặt tới.

Sáng ngời ánh đèn vẩy xuống, tay áo mang lên mấy sợi Kim Ti lưu quang hiện lên, để hắn vốn là lạnh nhạt khí độ tăng thêm mấy phần thông dong.

Chu Các Thanh Minh từ hồi hận bên trong tỉnh táo lại, nhìn thấy cảnh tượng này, vô ý thức liền hồi tưởng lại hôm qua Khương Viễn bán hắn tài liệu sự tình.

Khi đó, Khương Viễn cũng là cái bộ dáng này, hững hờ địa lấy ra một dạng lại một dạng tài liệu, hững hờ địa ra giá, lại hững hờ địa lấy tiền, toàn bộ quá trình đều nhẹ nhõm tùy ý mới tốt giống như nói chuyện phiếm.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần hắn thái độ, ai có thể tưởng tượng ra được, hắn đang qua tay, là mấy ngàn, thậm chí hơn vạn Kim thù tệ sinh ý?

Như thế nhiều tiền, cho dù đối Chu Các Thanh Minh lai nói, cũng là một khoản tương đối lớn chi tiêu, thật không biết Khương Viễn là thế nào bồi dưỡng được như thế hào tâm thái

Cái kia Lưu Tử Minh, nếu như nhìn thấy Khương Viễn bộ này nhàn nhã lạnh nhạt bộ dáng, chỉ sợ sẽ bị tức đến thổ huyết đi

Chu Các Thanh Minh khóe miệng khẽ nhếch, không chịu được lộ ra một vòng cười trên nỗi đau của người khác nụ cười.

"Tám Phòng Víp khách quý ra giá ba ngàn sáu trăm Kim thù, còn có cao hơn sao?"

Trên đài đấu giá, Lăng phi khói đuôi mắt vẩy một cái, trên mặt hiện ra một vòng tròn xiêu phách lạc ý cười. Ánh mắt kia có mấy phần mờ lung, vô luận từ góc độ nào nhìn lại, đều phẳng phát mang theo mê hoặc cùng chờ mong ý vị.

Thấy thế, Lưu Tử Minh vốn còn có chút do dự biểu lộ trong nháy mắt trở nên kiên định.

"Không được! Lúc này lùi bước, Khương Viễn khẳng định tưởng rằng ta sợ hắn! Sau này ta còn có quan hệ mặt mũi tại nam hoàng thành đặt chân?!"

Hắn cắn răng nghiêng lợi trừng mắt tám Phòng Vĩ phương hướng, hai tay nắm lấy phải chết gấp.

"Công sổ sách không đủ tiền, liền từ ta tư trên trưởng chi. Ta cũng không tin, ta đường đường Lưu Thị luyện khí công xưởng ông chủ nhỏ, còn có thể bại bởi một cái bạo phát hộ!"

Sáng ngời dưới ánh đèn, hắn biểu lộ nhìn phá lệ dữ tợn, mơ hồ còn có thể nhìn thấy hắn thái dương bạo khói gân xanh. Dạng như vậy, cho dù toàn thân áo trắng, vẫn không có mấy may khí khái khí độ có thể nói.

Thấy thế, lão già cũng không khuyên nữa, yên lặng thối hậu một bước.

Lúc này, trên đài đấu giá, Lăng phi khói vẫn còn tiếp tục nói: "Tám Phòng Vĩ khách quý ra giá ba ngàn sáu trăm Kim thù, còn có cao hơn sao? Nếu như không có..."

Nói, nàng tổ thủ nhẹ giọng lên, chậm rãi chấp lên cây kia tiểu Mộc chùy, làm bộ vừa muốn gõ xuống dưới.

Đúng lúc này, bốn Phòng Vĩ bên ngoài đèn đỏ bỗng nhiên sáng lên, Lưu Tử Minh thanh âm từ bên trong truyền tới: "Bốn ngàn Kim thù!"

Thanh âm xót, Phòng Đấu Giá trong nháy mắt vang lên tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi.

"Tốt!" Lăng phi khói ánh mắt cũng hơi hơi sáng lên, "Bốn Phòng Vĩ khách quý ra giá bốn ngàn Kim thù! Còn có..."

"4,100 Kim thù." Khương Viễn thanh âm vẫn như cũ không có chút rung động nào.

"Bốn ngàn ba trăm Kim thù!"

"4,400 Kim thù."

...

Theo giá cả tiếp tục đi cao, buổi đấu giá trong hội trường, tiếng kinh hô đã biến mất tung ảnh, toàn bộ trong hội trường an tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Cơ hồ sở hữu tu sĩ đều vô ý thức nắm chặt quyền đầu, khăn trương ngừng thở.

Liên liền trên đài Lăng phi khói, nắm chùy xuất thủ cũng ngừng giữa không trung, ngưng mắt nhìn lấy hai cái phòng khách cạnh tranh, cơ hồ hoàn toàn không chen lời vào.

Bốn Phòng Vĩ bên trong, Lưu Tử Minh hai tay chống lấy lan can, càng không ngừng thở hổn hển, sắc mặt bất tri bất giác đã đỏ bừng lên.

Phù vẫn trên đồ án phương, kim ngân nhị sắc quang trụ đã dâng lên giữa không trung, hắn miệng mở rộng, vốn nên lập tức đuổi theo báo giá âm thanh, lại chậm chạp không có có thể nói ra.

Lúc này, giá vị đã đến bốn ngàn bảy trăm Kim thù.

Cho dù hắn là Lưu Thị luyện khí công xưởng ông chủ nhỏ, trong tay tiền tiêu vật nhiều, chi tiêu nhưng cũng lớn, hiện nay trong tay cũng liền hơn một ngàn không đến hai ngàn Kim thù, lại hướng lên tăng giá, hắn thật có chút không chịu đựng nổi.

Riêng là, Khương Viễn thanh âm thực sự quá bình thản, để trong lòng của hắn càng ngày càng không có.

Ngay từ đầu hai ba ngàn Kim thù thời điểm, Khương Viễn biểu hiện được như thế bình thản hắn vẫn không cảm giác được đến ra sao. Dù sao, Khương Định Sơn từ trước đến nay sủng Khương Viễn, Khương Viễn trong tay có cái mấy ngàn Kim thù tề cũng không tính quá kỳ quái.

Nhưng đến hiện tại, Khương Viễn thế mà còn có thể biểu hiện được như thế không có chút rung động nào... Trừ trong tay hắn thật không thiếu tiền, Lưu Tử Minh thực sự nghĩ không ra hắn khả năng

Há hốc mồm, Lưu Tử Minh hung hăng cắn răng một cái, nói ra: "Bốn ngàn... Tám trăm Kim thù!"

Nói xong, hắn co tay một cái, bỗng nhiên từ phù văn bên trên bắn ra, kim ngân nhị sắc quang trụ trong nháy mắt biến mất tung ảnh.

Theo Lưu Tử Minh thanh âm xót, bàn đấu giá hạ đột nhiên vang lên một mảnh tiếng ông ông.

"Dừng lại như thế lâu, tăng giá biên độ cũng càng ngày càng nhỏ, bốn Phòng Vip Xem ra đã đến cực hạn a Xem ra nhóm này Từ Huyền Thúy Trúc sẽ rơi xuống tám Phòng Vip trong tay "

"Tám Phòng Vip thực sự quá bình tĩnh, thật giống như căn bản không nhìn thấy một dạng bộ dạng này, ánh sáng tâm lý áp lực là có thể đem người đè sập, ai có thể chịu đựng được?"

Dưới đài các tu sĩ châu đầu ghé tai, nghị luận âm ỉ

Cùng lúc đó, Khương Viễn thanh âm cũng không chần chờ chút nào, theo sát mà lên : "4,900 Kim thù."

Thanh âm hẳn thực sự quá bình tĩnh, theo Lưu Tử Minh càng ngày càng chần chờ biểu hiện so sánh, lập tức phân cao thấp.

Lưu Tử Minh ráng chống đỡ lấy lại báo hai lần giá, Khương Viễn thanh âm nhưng như cũ bình ổn như lúc ban đầu, căn bản không có thay đổi chút nào.

Trên mặt hần huyết sắc một chút xiu rút đi, sắc mặt trở nên càng ngày càng tái nhợt. Trong tay hần tiên đã chống đỡ không nổi tiếp tục gọi giá.

Hung hăng một chùy lan can, Lưu Tử Minh phản hận cắn răng nói : "Xem như ngươi lợi hại! Cái này Từ Huyền Thúy Trúc ta không muốn!"

Nói xong, hần tâm thần buông lỏng, bỗng nhiên ngã ngồi đến cùng Ghế dựa Thái Sư bên trong, khắp khuôn mặt là đôi phé chi sắc.

So chiến đấu lực, bên cạnh hẳn chỉ có hai cái Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ hộ vệ, Khương Viễn bên người lại là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong. So tài lực, hẳn 5,200 Kim thù liền đã đến cực hạn, Khương Viễn nhưng như cũ biểu hiện được dễ dàng.

Như thế đại chênh lệch, còn có để cho người sống hay không? !

Nếu như không phải tự mình kinh lịch, hẳn tuyệt đối sẽ không tin tưởng có loại sự tình này! Nhưng mà, sự thật đều tại, hẳn coi như muốn lừa gạt mình đều làm không được.

Thời điểm nào, Khương Viễn lại có loại thực lực này hòa khí? Lưu Tử Minh trầm bệ không được hiểu biết.

"Tám Phòng Vip ra giá 5,300 Kim thù. Còn có hay không cao hơn?"

Trên đài đấu giá, Lăng phi khóe nét mặt vui cười, liền hỏi hai lần. Trong dự liệu không có bất kỳ người nào trả lời.

"5,300 Kim thù một lần."

"5,300 Kim thù hai lần!"

"5,300 Kim thù ba lần! Thành giao!"

Tiểu Mộc chùy nhẹ nhàng xốt, một tiếng trầm thấp vu vu âm thanh trong nháy mắt vang vọng toàn bộ buổi đấu giá hội trường.

Một chùy này, phảng phất một cái chốt mở, trước đó tĩnh đạt được kỳ buổi đấu giá trong hội trường, bầu không khí trong nháy mắt lần nữa sôi trào lên. Cái này giá sau cùng, tuyệt đối là buổi đấu giá mở màn đến nay giá cao nhất!

Liền liền phụ trách đấu giá Lăng phi khóe nụ cười trên mặt, cũng so trước đó chân thành rất nhiều. Rất lợi hại hiển nhiên, năng đối cái này giá sau cùng cũng tương đương hài lòng.

Tám Phòng Vip bên trong, Khương Viễn bất tri bất giác đã uống xong một ly trà, tiện tay đem chén trà buông xuống, biểu hiện được sóng yên biển lặng, không có chút rung động nào.

Vì mau chóng gom góp thói luyện Vô Cầu Chi Thể tài liệu, hẳn lần này tất nhiên sẽ không tiếc bất cứ giá nào xuất thủ. Mấy ngàn Kim thù tệ đối người khác mà nói có lẽ đã là cực hạn, với hẳn mà nói nhưng căn bản không tính quan hệ.

Sẽ có kết quả này, hoàn toàn ở hẳn trong dự liệu.

Nhưng mà, Khương Viễn biểu hiện được bình tĩnh, bên cạnh hẳn Chu Các Thanh Minh, lại hoàn toàn bình tĩnh không có.

Chu Các Thanh Minh hai tay ôm ngực, "Kiều Kiều yếu ớt" dựa đổ vào Ghế dựa Thái Sư bên trong, một mặt khiển trách mà nhìn xem Khương Viễn : "5,300 Kim thù, ần Giá thị trường, mua hai cái như thế nhiều Từ Huyền Thúy Trúc đều với. Ngươi coi như có tiền nữa, cũng không thể như thế cái hoa pháp a "

"Ngươi muốn ngại tiền quá nhiều, ngươi cho ta a ta giúp ngươi hoa! Tại sao muốn tiện nghi bán đấu giá?"

Chu Các Thanh Minh này một mặt đau lòng bộ dáng, không biết, chỉ sợ còn tưởng rằng bỏ tiền là hẳn đâu?

Từ vừa rồi đấu giá bắt đầu, cùng loại lời nói, Chu Các Thanh Minh liền nói không nổi mười lần. Ngay từ đầu, Khương Viễn còn nhìn hẳn hai mắt, hiện nay, nhưng căn bản lười nhắc lại phản ứng đến hẳn, hoàn toàn không nhìn hẳn tồn tại.

Tiên tay chiều qua Ngô thúc, Khương Viễn phân phó nói : "Để bán đấu giá người đem Từ Huyền Thúy Trúc đưa tới, trực tiếp tiền hàng hai bên thoả thuận xong, miễn cho phức tạp."

"Vâng, thiếu gia." Ngô thúc khom người lĩnh mệnh, quay người rồi đi ra ngoài cửa.

"Ủm?"

Lúc này, Chu Các Thanh Minh bỗng nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc, tay vừa lộn, từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một cái Ngọc Khuê.

Cái này mai Ngọc Khuê ước chừng có thủ chương lớn, toàn thân thuần trắng, mặt ngoài có từng tia từng sợi kim sắc lưu quang, tản ra nồng đậm nguyên khí ba động, xem xét liền biết rõ không có là phẩm phẩm

Khương Viễn tùy ý liếc mắt một cái, liền nhận ra ngọc này khuê lai lịch.

Ngọc này khuê là một loại truyền tin dùng pháp khí, tên là truyền tin Ngọc Khuê. Nó so truyền tin ngọc bài cao cấp hơn, không chỉ có thể lặp đi lặp lại sử dụng, còn có thể song hướng truyền lại tin tức, so chỉ có thể đơn hướng truyền lại một lần tin tức truyền tin ngọc bài dùng tốt nhiều.

Bất quá, nó cũng không phải là không có hạn chế. Bình thường mà nói, nó truyền tin phạm vi chỉ có một hai ngàn dặm, tối đa cũng liền có thể tại một cái châu phủ phạm vi bên trong thực hiện thời gian thực truyền tin, vượt qua cái phạm vi này, nhất định phải sử dụng cao hơn một cái cấp bậc truyền tin đồ vật

Mà lại, cái này truyền tin Ngọc Khuê là pháp khí, so với Phù Khí cấp bậc truyền tin ngọc bài Đến, không chỉ có độ khó luyện chế cao quá nhiều, luyện khí bản về càng là khó được.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: : Luyện Khí Sư liên minh

...

Cho tới bây giờ, truyền tin Ngọc Khuê luyện chế phương thức vẫn như cũ bị Luyện Khí Sư liên minh một mực cầm giữ, ngoại giới người chỉ có thể mua sắm luyện chế ra đến thành phẩm, nhưng căn bản mua không được bán về. Nó cũng là Luyện Khí Sư liên minh quyền nói chuyện bảo hộ, cùng trọng yếu nhất thu nhập nơi phát ra một trong.

Mà giờ khắc này, cái này mai Ngọc Khuê đang lấy một loại không bình thường gấp rút tần suất rung động, mặt ngoài kim quang lấp lóe, cũng không biết phát sinh chuyện gì.

Chu Các Thanh Minh khẽ nhíu mày, tiên tay tại Ngọc Khuê bên trên nhẹ nhàng phát một cái, Ngọc Khuê trong nháy mắt bình tĩnh trở lại.

Dừng lại một lát, hắn bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Khương Viễn : "Khương huynh đệ, ta có chút việc nhất định phải rời đi một trận. Chỉ sợ không thể tiếp tục cùng ngươi "

Khương Viễn liếc nhìn hắn một cái, hơi hơi gật gật đầu, xem như nghe được hắn lời nói.

Chu Các Thanh Minh thấy thế, tùy ý hướng Lý Tuấn Phong gật gật đầu, liền nhanh chóng đẩy cửa đi ra ngoài, cước bộ mơ hồ có mấy phần vội vàng.

Khương Viễn nhìn một chút, liền rất mau đưa chú ý lực thu hồi, nghe hương trà, nhàn nhạt nhấp một thanh, cũng không có đem cái này nhạc đệm để ở trong lòng.

Lúc đầu hắn hôm nay tới không có ý định mang Chu Các Thanh Minh, là Chu Các Thanh Minh chính mình nhất định phải mặt dày mày dạn theo tới. Hiện tại là đi hay ở, Khương Viễn tự nhiên cũng sẽ không để ý.

Duy nhất để hắn có chút lưu ý, cũng chính là vừa rồi truyền tin Ngọc Khuê truyền đến tin tức.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Chu Các Thanh Minh xuất hiện tại nam hoàng thành, chỉ là đơn thuần vừa vận đi ngang qua . Bất quá, hiện tại xem ra, có lẽ còn có hắn nguyên nhân cũng khó nói.

Đời trước, thời gian này điểm, nam hoàng trong thành phát sinh qua chuyện gì sao?

Khương Viễn hơi hít mắt lại, vô ý thức tại trong trí nhớ đứng lên.

...

Liên tại đầu giả hội tiến hành hùng hực khí thế thời điểm, một địa phương khác, cũng chính bận tới mây tối mặt.

"Nhanh! Nhanh! Nhanh!"

Một cái đầu mang Ngân Quan, thân mang Thanh Bào Luyện Khí Sư cước bộ vội vàng địa từ trong hành lang chạy đến, trong tay còn lôi kéo một cái khác Luyện Khí Sư, một mặt lo lắng.

Lúc này một cái diện tích không nhỏ đại điện, bên trong to to nhỏ nhỏ luyện khí đài, Địa Hóa lô giao nhau xen vào nhau, chỉ ít mười cái Luyện Khí Sư tại khác biệt nơi hẻo lánh bận rộn.

Từ xa nhìn lại, trong điện tràng cảnh có mấy phần rối ren, nhưng lại loạn bên trong có tự.

Bước nhanh chạy đến một cái luyện khí trước sân khấu, Thanh Bào Luyện Khí Sư tiện tay kéo qua phía sau Luyện Khí Sư, ngữ điệu gấp rút nói ra : "Người cứ đợi ở chỗ này , dựa theo bản vẽ yêu cầu, trước tiên đem tài liệu xử lý tốt. Ta lại đi gọi cá nhân, lập tức liền về tới giúp người!"

Nói, hắn quay người lại, lại lần nữa bước nhanh chạy đi.

Một cái khác Luyện Khí Sư thấy thế, tuy nhiên phiền muộn, nhưng cũng biết nặng nhẹ, căn bản không để ý tới phiền nản, liền lập tức kéo qua luyện khí trên đài bản vẽ, một bên nhìn, vừa hướng trên đài rục rờ muôn màu các loại tài liệu nhanh chóng chọn lựa xử lý.

Hắn động tác mau lẹ mà ổn định, phảng phất mang theo một loại đặc thù tiết tấu, để cho người ta nhìn một cái, liền bất tri bất giác bị hấp dẫn ánh mắt.

Hướng trên đỉnh đầu, một chiếc kim sắc đại hình Lưu Ly đèn hướng dẫn treo ở Đại Lương bên trên, kim sắc ánh đèn vẩy xuống, chung quanh Họa Bích điêu xà nhà, sơn hồng hình trụ, đều bị chiếu lên rõ ràng rành mạch.

Lưu Ly Đèn chính phía dưới, đứng đầy hai cái một thân hắc bào, đầu đội Kim Quan Luyện Khí Sư. Hai người bọn họ song mi đều chăm chú vào thành một năm, ánh mắt chính chăm chú nhìn trước mặt nguyên khí đoàn.

Đó là một đoàn chừng cao hơn nửa người nguyên khí đoàn, nồng đậm đến cùng gần như thực chất nguyên khí ở trong lẫn lộn không nghỉ, kim sắc ánh đèn chiếu vào nguyên khí đoàn bên trong, trong nháy mắt liền bị bóp méo biến hình, từ xa nhìn lại, tựa như là không gian bị bóp méo.

Cho dù cách mấy trượng khoảng cách, vẫn như cũ có thể cảm giác được bên trong sóng ngầm mãnh liệt.

Nguyên khí đoàn chính phía dưới, một tòa thuần trắng hòn đá lữ Thành Cơ Tọa chính tán ra ánh sáng, phóng xuất ra từng tầng từng tầng vô hình Khí Trảo, đem nguyên khí đoàn chăm chú trời buộc tại một cái tương đối trong phạm vi nhỏ, để tránh đối với ngoại giới tạo thành phá huỷ.

Xuyên thấu qua lẫn lộn nguyên khí, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong có một đoàn Âm Sắc quang ảnh.

Đó là một mặt hình dáng phong cách cổ xưa gương đồng, đang vận vẹo quang ảnh bên trong đã thấy không rõ cụ thể hoa văn, nhưng như cũ có thể nhìn thấy trên mặt kính này một đầu thâm thúy vết nứt, cuộn cuộn nguyên khí đang từ vết nứt bên trong phun ra ngoài.

"Lão Lý, thông tri Gia Cát Tiên Sinh sao?"

Trong hai người, khuôn mặt ngay ngắn, dưới hàm giữ lại Tam sợi râu dài trung niên nhân trước tiên mở miệng, mặt mày bên trong lóe lo lắng.

"Hội Trưởng, người yên tâm. Gia Cát Tiên Sinh nói hắn rất nhanh liền đến cùng." Được xưng là Lão Lý cái kia hắc bào Luyện Khí Sư an ủi nói, " tình huống lần này tuy nhiên khẩn cấp, nhưng chúng ta đã có chuẩn bị, hắn là sẽ không quá tệ."

"Ai " Từ hội trưởng tay trái vô ý thức phát qua dưới hàm râu dài, thần sắc râu dài, "Huyền cơ kính vết nứt càng lúc càng lớn, tuy nhiên có thể dùng lâm thời luyện chế chất keo dính tạm thời không chế lại, nhưng dùng không bao lâu lại hội lần nữa vỡ ra."

"Tiếp qua một trận, chỉ sợ liền chất keo dính đều muốn không chế không nổi đến lúc đó, thật không biết nên thế nào xử lý mới tốt... Chỉ hy vọng Gia Cát Tiên Sinh hội có biện pháp đi "

Nghe vậy, Lão Lý thần sắc cũng có chút lo lắng, lại vẫn là nói : "Phía trên đã phái Gia Cát Tiên Sinh tới, muốn đến hắn là có biện pháp. Ngài cũng đừng quá lo lắng "

Hai người tuy nhiên đang thấp giọng nói chuyện với nhau, đại bộ phận tinh thần nhưng như cũ đang chú ý nguyên khí đoàn bên trong huyền cơ kính. Một khi huyền cơ kính ra lại cái gì tình huống, hai người liền phải lập tức xuất thủ cứu gấp.

Lúc này, vừa rồi đi ra ngoài Thanh Bào Luyện Khí Sư bỗng nhiên lại chạy về Lai còn không có đứng vững, liền bỗng nhiên hô to một tiếng : "Gia Cát Tiên Sinh đến!"

Thanh âm này phảng phất một khỏa tiếng sấm, trong nháy mắt tại tĩnh mạch trong đại điện nổ tung ra.

"Đến? !"

Từ hội trưởng cùng Lão Lý một cái giật mình, bỗng nhiên nhìn nhau, trên mặt nhất thời lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

"Nhanh! Chúng ta qua nghênh đón lấy!"

Không để ý tới lại nhìn chằm chằm huyền cơ kính, hai người không chút do dự quay người, nhanh chân hướng cửa đại điện đi đến.

Cùng lúc đó, chính trong điện vội vàng luyện chế chất keo dính Luyện Khí Sư nhóm, cũng không hẹn mà cùng ngừng đầu lên, rướn cổ lên hướng cửa đại điện nhìn lại.

Xem bọn hán bộ kia hai mắt tỏa ánh sáng, mong mỏi cùng trông mong bộ dáng, chắc hẳn, nếu như không phải trong tay sinh hoạt quá là quan trọng, chỉ sợ bọn họ đã đem trên tay sinh hoạt vứt xuống trực tiếp đi ra ngoài.

Hai cái hô hấp công phu, Từ hội trưởng cùng Lão Lý đã vọt tới cửa đại điện, đang chuẩn bị tiếp tục đi ra ngoài, chợt cùng nhau sững sờ, bỗng nhiên dừng chân lại.

Gần buổi trưa ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua rộng rãi cửa điện chiếu vào, tại cửa ra vào bỏ ra một mảnh loá mắt quang mang.

Chường mắt trong ánh sáng, một người mặc Bạch Bào Nhân ảnh Chính Phi nhanh tới gần.

Nghịch Quang cái này mặt người mục đích nhìn qua không bình thường mơ hồ, chỉ có thể nhìn ra một thứ đại khái hình dáng.

Người này nhìn qua đã không cao lớn, cũng không có khôi ngô, so với thường nhân, thậm chí còn bần con phân, nhưng mà, trên người hán tử tản mát ra nguyên lực ba động, lại như Trường Giang Đại Hà, trùng trùng điệp điệp, nhìn một cái liền để cho người ta ngăn không được địa hải hùng kiếp vía.

Không đợi hán tử đến gần, này cỗ như là thủy triều uy áp cũng đã đem bọn họ hoàn toàn bao phủ.

Cỗ uy áp này, Khởi không có chiến tu như thế lẫn nhiên cùng sát khí, nhưng như cũ khiến người ta cảm thấy đầu vai trầm xuống, kim lòng không đặt câu thúc mấy phần.

"Gia Cát Tiên Sinh? !"

"Gia Cát Tiên Sinh! !"

Từ hội trưởng cùng Lão Lý ánh mắt sáng lên, gần như đồng thời lên tiếng kinh hô, cước bộ càng là tự động tự động hướng phía trước nghênh đón, liền biểu hiện trên mặt đều trở nên cung kính.

...

Cùng lúc đó, trong phòng đấu giá.

Khương Viễn lười biếng tựa ở trên ghế bành, trong tay bưng chén trà, thỉnh thoảng mà cúi đầu nhàn nhạt nhấp bên trên một thanh, thần sắc hoàn toàn như trước đây bình thản.

Bên ngoài rạp, buổi đấu giá vẫn như cũ tiến hành đến hùng hực khí thế, nóng rực bầu không khí cơ hồ có thể đem nóc nhà lật tung.

Cách vách tường, Khương Viễn ánh mắt rơi vào này hỏa nhiệt Phòng Đấu Giá bên trên, mắt lại mơ hồ có mấy phần nhàm chán.

Nói thật, buổi đấu giá lên trực cho hán tử xuất thủ đồ, vật, cũng liền như thế mấy loại, nhưng là, buổi đấu giá lại muốn tiếp tục không sai biệt lắm cả ngày.

Nếu như liền như thế ở chỗ này ngồi không, với hán tử mà nói, cái này thật sự là có chút lãng phí thời gian.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn thần sắc nhất động, bỗng nhiên thả ra trong tay chén trà, đối Ngô thúc vẫy tay.

"Ngô thúc, tiếp xuống buổi đấu giá, liền từ ngươi đến thay ta báo giá đi "

"Điều này sao có thể? !" Ngô thúc bị kinh ngạc, sợ xanh mặt lại, liền tục không ngừng địa chối từ, "Lão nô bất quá là một giới nô bộc, này có tư cách thay thế Chủ Từ đấu giá? !"

"Thế nào liền không có tư cách?" Khương Viễn hững hờ cười cười, "Người coi này là Thành phố thông sinh ý là được. Khoảng chừng ta cần tài liệu, người cũng là biết. Nếu như xuất hiện, người thay ta cầm xuống chính là."

Hắn tiện tay từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một chồng giấy trắng, một bên tại bàn con bên trên từng cái trải rộng ra, một bên nói bổ sung : "Đừng quá yêu thương tất cả tiền tài. Không đủ tiền lời nói, liền nói với ta, ta đến nghĩ biện pháp "

Nói xong, hắn liền lấy ra một chi bút than, ở trong một trang giấy bên trên vòng cái vòng, cúi đầu bắt đầu diễn coi như.

Cơ hồ ngay tại đặt bút trong nháy mắt đó, Khương Viễn trên mặt hững hờ liền biến mất tung ảnh, thay vào đó, là mặt mũi tràn đầy nghiêm túc cùng nghiêm túc.

Vót nhọn bút than tại trên tờ giấy trắng nhanh chóng xẹt qua, từng cái để cho người ta hoa mắt phù hào hoặc sỗ tự liền sôi nổi trên giấy, tốc độ kia, nhanh đến mức để cho người ta cơ hồ hoài nghi mình mi mắt.

Này từng trang trên giấy, không ít đã viết đồ, vật, tinh tế đến cực hạn đồ án, phức tạp đến toán quá trình, nhìn một cái lít nha lít nhít tất cả đều là chữ viết, để cho người ta thấy quá mắt.

Dưới ánh đèn, Khương Viễn bên mặt hình dáng bị câu lạc đặc càng rõ ràng, này mặt mày bên trong thần sắc, càng là nghiêm túc vô cùng, để cho người ta không lý do cảm thấy, vào lúc này quấy rầy hắn, đơn giản liền là một loại sai lầm

"Cái này. . . Ta..." Ngô thúc chối từ lời nói kẹt tại trong cổ, thanh âm bất tri bất giác liền thấp qua.

Hắn sàu mi khó kiểm mà nhìn xem Khương Viễn, thần sắc xoắn xuýt không thôi.

Muốn hắn thay thế thiếu gia đầu giá, hắn thực sự có chút không qua được tâm lý một cửa ải kia, có thể nếu là thật như thế mặc kệ, hiển nhiên càng không được. Cái này có thể thế nào xử lý mới tốt?

Bên cạnh, một thân Âm Ngân Chiến Khải Lý Tuấn Phong nhìn lấy Ngô thúc bộ dáng, kim lòng không động hồi tưởng lại lúc trước mình bị bắt đặc dĩ, phụ trách quản lý chiến đoàn sự tình.

Về nhớ ngày đó, nhìn nhìn lại hiện tại Ngô thúc trên mặt xoắn xuýt biểu lộ, Lý Tuấn Phong khóe miệng không khỏi lộ ra một vòng ý cười.

Đúng lúc này, cái tiếp theo vật phẩm đầu giá đã bị đưa lên bàn đầu giá, một thân ứng đồ váy ngắn Lăng phi khói xốc lên che đầy vải đỏ, tuyên bố : "Cái tiếp theo vật đầu giá, là một chi ba trăm năm mươi năm Thanh Dương Huyền Sâm "

Nghe vậy, Ngô thúc nhất thời đánh cái giạt mình, một chút đã tỉnh hồn lại.

"Thế nào lúc này..." Ngô thúc mi đầu vận Thành một đoàn, lập tức bỗng nhiên cắn răng một cái, quyết tâm nói, " tính toán mặc kệ trước tiên đem Thanh Dương Huyền Sâm cầm xuống lại nói!"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Thiên Địa Dung Lô

...

Sáng ngời ánh đèn từ đỉnh đầu vẩy xuống, trên giấy đầu quân vòng tiếp theo vòng ánh sáng.

Bên tay trái, một chén Trà xanh hương trà lượn lờ, tươi mát mùi thơm quán chớp mũi, làm cho tâm thần người càng thêm thư thái.

Bất tri bất giác, Khương Viễn trước mặt bàn con bên trên giấy trắng số lượng càng ngày càng nhiều, chữ viết càng ngày càng chặt chẽ, nhìn cũng càng thêm phức tạp.

Buổi đầu giá trong hội trường tiếng ồn ào vang, bên cạnh Ngô thúc báo giá thanh âm, hần đều phảng phất chưa tỉnh, như cũ nhất tâm đắm chìm trong diễn toán bên trong.

Rộng thùng thình tay áo bày bị hần cuốn tới tiếp cận cùi chỏ vị trí, lộ ra cánh tay mau chóng thực hữu lực bấp thịt đường cong. Hắc sắc bút than bị một cái khớp xương rõ ràng tay nắm trong lòng bàn tay, ngòi bút hoạt động tốc độ nhanh đến cơ hồ Thành một mảnh tàn ảnh.

May mắn Chu Các Thanh Minh hiện nay không ở nơi này, không phải vậy, nhìn thấy cảnh tượng này, chỉ sợ ít không có lại được ngạc nhiên một phen.

Làm cho Khương Viễn trịnh trọng như vậy sự tình, nghiêm túc diễn toán đồ, vật, đương nhiên sẽ không đơn giản.

Trong truyền thuyết, luyện khí, thậm chí cả luyện đan cảnh giới tối cao, được xưng là "Tượng Tiên".

Mà cùng "Tượng Tiên" có quan hệ trong truyền thuyết, có một câu không bình thường nổi danh, gọi là "Thả phù Thiên Địa Vi Lô này, tạo hóa vì công; Âm Dương vì than này, vạn vật vì đồng". Trong những lời này miêu tả, cũng là Tạo Hóa Chi Đạo.

Khương Viễn hiện nay đang chuẩn bị luyện chế đồ, vật, tên tự làm "Thiên Địa Dung Lô".

Đương nhiên, cái này theo trong truyền thuyết Tạo Hóa Chi Đạo tuyệt đối không phải một cái cấp bậc đồ, vật, nhiều nhất nhiều nhất, khả năng cũng chỉ là tham khảo bên trong một số nguyên lý, liên hình thức ban đầu cũng không bằng.

"Thiên Địa Dung Lô" luyện thành sau đó, duy nhất hiệu quả, cũng là nghịch chuyển Tiên Thiên, tại trong lò luyện ngưng luyện ra một sợi Tiên Thiên Nguyên Khí. Hoặc là, khả năng liên Tiên Thiên Nguyên Khí đều không phải là, mà chính là có một ít Tiên Thiên Nguyên Khí tính chất Hậu Thiên nguyên khí.

Thứ này, cũng là hần thói luyện Vô Cấu Chi Thể lúc, nhất định phải sử dụng đến cùng đạo cụ. Hần hiện nay sưu tập tài liệu, cũng có hơn phân nửa là vì cái này "Thiên Địa Dung Lô".

Không có "Thiên Địa Dung Lô" ngưng luyện ra cái này một sợi nguyên khí phụ trợ, coi như Tiên Kinh bên trên bí pháp lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng thật đạt tới nghịch chuyển Tiên Thiên hiệu quả thần kỳ.

Cũng may mắn 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》 đầy đủ thần kỳ, bí pháp lạc ấn tại trong thức hải của hần hậu, hần tuy nhiên vẫn như cũ lý giải không có bên trong nguyên lý, lại tự nhiên mà vậy liên minh bạch nên thế nào làm, nếu không, chỉ là nghiên cứu bí pháp, liên phải hoa thời gian rất lâu.

Bất quá, cái này "Thiên Địa Dung Lô", nhưng vẫn là cho hần tự mình luyện chế mới được.

Thối luyện Vô Cấu Chi Thể bí pháp bên trong, đối "Thiên Địa Dung Lô" luyện chế phương pháp có không bình thường kỹ càng giới thiệu, dựa theo giới thiệu luyện chế lời nói, chỉ cần có trung cấp Luyện Khí Sư thực lực, thất bại cái mấy chục hơn trăm lần sau đó, đại khái cũng có thể luyện chế ra tới.

Bất quá, lấy Khương Viễn thực lực cùng tính cách, tự nhiên không có khả năng thỏa mãn với làm từng bước địa dựa theo yêu cầu qua luyện chế. Với hần mà nói, tại không tìm hiểu được nguyên lý tình huống dưới liền lên xuất thủ luyện chế, đơn giản liền là một loại sĩ nhục.

Chớ nói chi là, không hiểu nguyên lý lời nói, trong quá trình luyện chế một khi xuất hiện cái gì vấn đề, liền không thể hợp thời tiến hành điều chỉnh, thậm chí căn bản không biết nên thế nào điều chỉnh, tỉ lệ thất bại thực sự quá cao.

Sưu tập một bộ tài liệu liền đã với phiền phức, hần cũng không có như vậy nhiều tài liệu có thể lãng phí

Bởi vậy, Khương Viễn hiện nay trừ tu luyện bên ngoài, hơn phân nửa thời gian đều tiêu vào phân tích nghiên cứu "Thiên Địa Dung Lô" trên nguyên lý.

Đương nhiên, hần dám như thế làm, cũng là bởi vì hần đòi trước thực lực đầy đủ cao, đã có tư cách qua đụng vào lĩnh vực này. Nếu là đòi một người muốn làm loại sự tình này, cái kia chính là thuần túy ý nghĩ hảo huyền

Khương Viễn tâm lý mơ hồ có một loại dự cảm, một khi hần thật đem Thiên Địa Dung Lô nguyên lý luyện chế hiểu rõ, hần luyện khí thực lực, nói không chừng có thể lại bên trên một bậc thang!

Đòi trước thời điểm, hần vốn là luyện khí Đại Tông Sư bên trong người nổi bật, nếu như lại bên trên một bậc thang, nói không chừng, trực tiếp liền có thể siêu việt Thương Lan Đại Thế Giới đại bộ phận Luyện Khí Sư, chạm đến tượng Tiên Môn hạm!

Đương nhiên, bây giờ nói những này còn quá sớm.

Đừng nhìn bản này bên trên như thế nhất đại chồng chất giấy, diễn toán quá trình lại phức tạp như vậy, cuối cùng nhất diễn toán ra kết luận, chân chính có dùng, khả năng cũng chỉ có ngắn ngủi một câu, đại biểu, khả năng cũng chỉ là trong quá trình luyện chế một cái nào đó không có ý nghĩa khau.

Muốn chánh thức đem Thiên Địa Dung Lô nguyên lý hoàn toàn hiểu rõ, muốn tốn thời gian, liền Khương Viễn mình cũng không cách nào tính ra. Hần chỉ là tận chính mình toàn lực đi làm mà thôi.

Đắm chìm trong vô cùng phức tạp diễn toán trong thế giới, thời gian trôi qua nhanh chóng.

Bất tri bất giác, buổi đầu giá đã tiến hành hơn phân nửa, thời gian cũng đã đến trưa, vừa lúc đến cùng giữa sân thời gian nghỉ ngơi.

Diễn toán vừa vặn đến cùng một cái tiết điểm, bên trong một đoạn ngắn phân tích có kết quả, Khương Viễn gác lại bút than, vô ý thức đuổi người một cái, hoạt động một chút bởi vì thời gian dài dựa bàn mà có chút tê dại gân cốt.

"Thiếu gia, ngài có cái gì phân phó?"

Ngô thúc một mực thời điểm ở bên cạnh, thấy một lần Khương Viễn động tác, lúc này tiến tới, thái độ tất cung tất kính.

Khương Viễn trật trật cổ, tùy ý quét liếc chung quanh, nói ra : "Tình huống ra sao?"

"Hồi thiếu gia, vừa rồi lại một chi ba trăm năm mươi năm Thanh Dương Huyền Sâm, ta làm chủ giúp ngài vỗ xuống Lai hoa 6,300 Kim thủ. Mặt khác, còn có một hồ lô Hòa Linh tuyền, bởi vì cạnh tranh giá tương đối ít, chỉ phí hai ngàn tám trăm Kim thủ liền vỗ xuống tới."

"Ồ? Thế mà còn có Hòa Linh tuyền? Như thế niềm vui ngoài ý muốn." Khương Viễn có chút ngoài ý muốn thiêu thiêu mi, mắt hiện lên một vòng sợ hãi lẫn vui mừng. "Đồ, vật cảm tới sao? Cho ta xem một chút."

"Vâng, thiếu gia. Đồ, vật đều tại cái này nơi này."

Ngô thúc cung kính cúi người, tay vừa lộn, liền đem hai dạng đồ vật đặt ở Khương Viễn trước mặt bàn con bên trên.

Hai thứ đồ này, bên trong một cái là một cái màu nâu đỏ hồ lô, một cái khác, là một cái Thanh Ngọc điêu thành được hộp.

Khương Viễn liếc mắt qua, ánh mắt liền rơi tại cái kia thuốc hộp bên trên.

Sáng ngời dưới ánh đèn, Thanh Ngọc chế thành thuốc hộp tản ra hơi hơi thanh quang, xuyên thấu qua hơi mờ mặt ngoài có thể nhìn thấy, một chi màu xanh đen Thanh Dương Huyền Sâm đang lẳng lẳng địa nằm tại thuốc trong hộp.

Nhìn kỹ lại, chi này Thanh Dương Huyền Sâm màu sắc nồng đậm, đường kính chừng ba tấc, so với người trưởng thành cánh tay còn thô, từ xa nhìn lại, tựa như là một khối hắc sắc mộc vấn đề, bề ngoài không bình thường không đáng chú ý.

Nhưng mà, xuyên thấu qua thuốc hộp hướng bên trong nhìn lại, lại có thể thấy rõ bên trong bị cấm Tỏa Nguyên khí, mô phỏng như đám mây vây quanh, một đoàn, một đoàn, lại một đoàn...

Đó là nguyên khí quá độ nồng đậm, tự động ngưng tụ Thành sương mù biểu hiện. Bởi vậy có thể thấy được, chi này Thanh Dương Huyền Sâm nội bộ nguyên khí lượng khủng bố đến mức nào. Nếu như dùng chi này Thanh Dương Huyền Sâm luyện chế đan dược lời nói, hiệu quả chỉ sợ sẽ không bình thường nghịch thiên

"Quả nhiên là ba trăm năm mươi năm Thanh Dương Huyền Sâm, mà lại địa rất không tệ "

Khương Viễn cảm qua thuốc hộp, hơi chút quan sát, liền xác định được.

Thuốc này hộp xem xét cũng là chuyên môn dùng để cao phẩm chất Linh Tài, phía trên bố trí cấm chế rất có mức độ, có thể rất tốt phong tồn ở dược tài bên trong nguyên khí, cũng mức độ lớn nhất đích xác bảo đảm Linh Tài mới mẻ trình độ, tránh cho dược hiệu xói mòn.

Loại này phẩm chất, hoàn toàn phù hợp hần thối luyện Vô Cấu Chi Thể cần.

Buông xuống thuốc hộp, Khương Viễn thuận tay cầm lên bên cạnh cái kia màu nâu đỏ hồ lô, đem miệng hồ lô bên trên mộc tắc rút ra.

Trong nháy mắt, một cỗ tươi mát Thủy hệ linh khí đập vào mặt, bên trong lại xen lẫn một vòng nhân nhật Hòa hơi thở, ấm áp mà ướt át, để cho người ta có loại ngâm trong suối nước nóng thoải mái dễ chịu cảm giác.

Hắn hít sâu một hơi, tiện tay đem hồ lô nửa nghiêng, tại đầu ngón tay dính một giọt suối nước, nhẹ nhàng nhất chà xát, đầu ngón tay nhất thời sinh ra một loại vi diệu cảm giác tê dại, phảng phất Hòa hệ cùng Thủy hệ nguyên khí đang đầu ngón tay hần khiêu vũ.

"Quả nhiên là Hòa Linh tuyền."

Khương Viễn ánh mắt hơi hơi sáng lên, mắt xẹt qua vẻ vui sướng.

Hắn rất mau đưa mộc tắc nhét trở về, lấy tay nhẹ nhàng ước lượng đo một cái.

Cái hồ lô này tuy nhiên đi qua luyện chế , có thể dùng để thịnh phóng nước linh tuyền, cũng bảo trì nước linh tuyền bản thân đặc tính, nhưng cũng không phải là Không Gian Vật Phẩm, bên trong Hòa Linh tuyền không sai biệt lắm cũng liền nhất hải bát khoảng chừng.

"Có chút miễn cưỡng, bất quá dùng ít đi chút, cũng là với "

Khương Viễn lắc lắc trong tay hồ lô, tâm lý nhẹ nhõm không ít.

Có chi này Thanh Dương Huyền Sâm cùng một hồ lô Hỏa Linh tuyền, mấu chốt nhất năm loại tài liệu, liền một chút tề tụ ba loại, chỉ kém Lang Gia quả cùng Huyền Độ Âm Dương thạch.

Lang Gia quả lời nói, Khương Viễn rõ ràng nó nơi sản sinh, đại không đặc biệt phải người đi một chuyến, muốn lấy được cũng không tính rất lợi hại khó khăn, tối đa cũng cũng là phiền toái một chút

Nhưng Huyền Độ Âm Dương thạch lời nói, liền thật chỉ có thể dựa vào vận khí

Vận khí không lời hay, hần thối luyện Vô Cầu Chi Thể thời gian, không chừng vẫn phải từ nay về sau kéo.

Bất quá, cái này cũng không tính cái gì

Vô Cầu Chi Thể có bao nhiêu nghịch thiên, thối luyện độ khó khăn liền cao bao nhiêu, tài liệu sưu tập lên tới đương nhiên cũng không dễ dàng.

Như thế trong thời gian ngắn, là có thể đem tài liệu đại khái gom góp, hần vận khí đã rất không tệ. Đương nhiên, cái này theo phụ thân hết sức ủng hộ cũng thoát không quan hệ.

Cái này muốn là hần tự mình đi sưu tập, như thế thời gian ngắn, có thể đựng đầy một nửa cũng không tệ

Tính toán không có nghĩ những thứ này.

Buổi đầu giá còn thừa lại một đoạn nhỏ, càng đến cùng phía sau, đập bán đồ càng tốt, nói không chính xác, hần còn có thể có khác thu hoạch đâu?

Cất kỹ Thanh Dương Huyền Sâm cùng Hỏa Linh tuyền, Khương Viễn liền để Ngô thúc qua Tửu Lâu định một bàn thịt rượu, thừa dịp giữa trưa giữa sân thời gian nghỉ ngơi, một đoàn người qua loa ăn một bữa, liền đợi đến sau cùng buổi đầu giá mở màn.

Cùng một thời gian, một Phòng Vip.

Nhân nhật tiếng nhạc tại trong rạp gột rửa, xem như Kinh Phong vờn quanh, lại như đom đóm nói nhỏ, làm cho cả phòng khách không khí đều lộ ra phá lệ tĩnh mịch an tường.

Trong hội trường hết thấy náo nhiệt vui mừng, đều bị ngăn cách tại ngoài tường, theo trong rạp đơn giản tựa như là hai thế giới.

Tiểu sát mà sáng ngời ánh đèn vẩy xuống, đem trong rạp không khí phụ trợ địa càng thêm không màng danh lợi.

Trên ghế bành, một nam một nữ hai người ngồi đối diện nhau, trong tay bưng chén trà, chính nhân nhả thưởng trà. Trước mặt hai người bàn con bên trên, còn để đó hai đĩa cơm hậu món điểm tâm ngọt, chén bàn đĩa ngọn không gì không giới gây nên mà tĩnh tế tửm.

Dưới ánh đèn, trên người hai người này phảng phất nhiễm lên một tầng toái quang, không lý do nhiều mấy phần Cao Hoa chi khí.

Riêng là nữ tử kia, không chỉ dung mạo đoan chính thanh nhã, khí độ Cao Hoa, liền liền này nhìn như mộc mạc thuần trắng váy dài, tại dưới ánh đèn cũng hiện ra một tầng như có như không huỳnh quang, tựa như tinh quang dệt thành, ánh trắng nhuộm thành, tràn ngập linh động ý vị.

Nữ tử này, chính là đêm qua mới từ Thái Hoa tông trở về Văn Mạn Quân.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: : Số mệnh gặp nhau

...

"Vừa rồi Thanh Dương Huyền Sâm khá là đáng tiếc "

Văn Tắc Thanh động tác chậm rãi ném lấy trà mặt, ánh mắt giống như có chút tiếc nuối.

Hắn dung mạo cùng Văn Mạn Quân chỉ ít có bảy thành tương tự, chỉ là bởi vì là nam tử, bộ mặt hình dáng càng thêm cứng rắn, giữa lông mày thần sắc cũng càng thêm khuynh hướng trầm ổn, thiếu mấy phần sắc bén.

Dưới ánh đèn, này một thân chăm chú cất may áo bào uyển chuyển lưu quang, đem trên người hắn loại kia chăm chú giáo dưỡng ra đến đại gia khí độ nổi bật đến càng thêm phát huy vô cùng tinh tế.

Nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đối diện Văn Mạn Quân, ánh mắt bên trong ngấm lấy mấy cái phần mong đợi: "Nếu có thể cảm xuống chỉ kia Thanh Dương Huyền Sâm, để gia tộc Luyện Đan Sư luyện chế thành đan dược, người thắng sau tiến bí cảnh tiếp nhận truyền thừa thời điểm, cũng có thể nhiều mấy phần tự tin. Thế nào không cho ta tiếp tục kiên trì?"

Tại hắn đối diện, Văn Mạn Quân một tay nâng cầm lên, tầm mắt cup xuống, hững hờ mà nhìn xem trước mặt chén trà, thần sắc rõ ràng có chút không quan tâm.

Nghe được Văn Tắc Thanh lời nói, nàng chỉ hơi hơi nhắc nhắc lông mày, nhìn đại ca của mình liếc một chút, nói ra: "Không cần."

"Cũng thế." Văn Tắc Thanh cười nhạt một tiếng, "Truyền thừa bí cảnh ở gia tộc không chế dưới như thế nhiều năm, nếu như nhiều mấy cái viên thuốc liền hữu dụng lời nói, cũng không trở thành đến bây giờ đều không người đạt được truyền thừa."

Nói, hắn bỗng nhiên thờ dài, trên mặt hiện ra mấy phần vẻ lo lắng: "Bất quá, cái này Thái Âm truyền thừa, không chỉ có là gia tộc chán hưng hi vọng, cũng là người mạnh lên cơ hội. Bên trong trùng điệp khảo nghiệm cũng không phải nói đùa, hơi ra một chút lầm lỗi liền có khả năng thất bại trong gang tấc. Người bây giờ cái này trạng thái không thể được."

"Đại ca." Văn Mạn Quân chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt hơi liếm, mắt hình như có hàn quang lóe lên, "Người hắn là rất rõ ràng ta tại sao dạng này. Ta hi vọng người có thể cho ta một đáp án."

Dưới ánh đèn, nàng thần sắc phá lệ ngưng túc, trên mặt tựa như thoa tầng hàn sương, mặt mày bên trong đều nhiễm lấy sát khí, nhìn một cái, liền cảm giác sợ hãi.

Nghe nói như thế, Văn Tắc Thanh thần sắc động lại, lại không có vừa rồi nhẹ nhõm tùy ý.

Uống trà động tác ngưng trệ nửa ngày, hắn dứt khoát buông xuống chén trà, thờ dài một hơi, nói ra: "Tam đệ vẫn là không có tin tức. Mạn quân, ta biết người..."

"Vội" Văn Mạn Quân gơ tay lên, ngăn cản hắn nói tiếp, "Ta muốn nghe không phải những thứ này. Hôm nay chỉ tới đây thôi, ta về trước đi"

Nói, nàng đứng người lên, tiện tay xử lý thật dài tay áo bày, liền đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Phía sau, một đám thị nữ lúc này theo sát mà lên, vây quanh nàng rời đi.

Trong bao sương, Văn Tắc Thanh cúi đầu, kim lòng không đành nắm chặt song quyền.

Vừa rồi Văn Mạn Quân lời nói cũng không nặng, lại so nghiêm nghị trách cứ càng làm cho hắn khó chịu.

Nam hoàng Văn Thị thân là nam hoàng thành một trong tam đại gia tộc, đích Tam Tử thế mà tại chính mình trên địa bàn vô thanh vô tức biến mất, sống không thấy người, chết không thấy xác, đây quả thực là tại Xích lô lô địa đánh bóng nam hoàng Văn Thị mặt!

Nếu như riêng này dạng cũng liền thôi nhưng hôm nay chính một chút hai tháng trôi qua, thế mà còn là một điểm manh mối đều không tra được, cái này không khỏi quá bất khả tư nghị!

Thân là nam hoàng Văn Thị đại thiếu gia, Văn Tắc Thanh trong khoảng thời gian này tiếp nhận áp lực có thể không có chút nào tiêu.

Bên này, Văn Thị huynh muội hai tan rã trong không vui, buổi đầu giá hắn địa phương, nhưng không có nhận ảnh hưởng chút nào.

Bán đấu giá tăng cao nhất trên đài xem sao, Khương Viễn thôi không khí hội nghị, đang chuẩn bị quay người rời đi, khóe mắt liếc qua bên trong, bỗng nhiên lướt qua một vòng quen thuộc bóng trắng.

Hắn vô ý thức dừng bước, quay người nhìn xuống dưới.

Đá xanh lót đường trên đường phố, mấy cái áo xanh thị nữ chen chúc hạ một cái vóc người cao gầy nữ tử chính đưa lưng về phía hắn đi thẳng về phía trước.

Này tại trong gió nhẹ chấp chờn, phảng phất mang theo Tiên Khí trắng thuần vậy dài, này như mờ đông da thịt, này như ẩn như hiện bên mặt, này chôn giấu tại thời gian chỗ sâu, phá lệ quen thuộc bóng lưng...

Cơ hồ liền khi nhìn đến nàng trong nháy mắt đó, Khương Viễn liền liếc một chút nhận ra.

Nữ nhân này, cũng là đời trước đây đưa với hấn chính một chút ba trăm hai mươi bảy năm, mang đến cho hấn vô số cự đại phiền toái nữ nhân kia, cũng là chết ở trong tay hấn đồng Duệ thân tỷ tỷ, Văn Mạn Quân!

Này thật đúng là một đoạn đề cho người ta khó quên mất ức...

Nhìn lấy nàng bóng lưng, Khương Viễn mặt mày hơi trầm xuống, bên môi bất tri bất giác lộ ra một tia cười lạnh.

Nguyên lai tưởng rằng Văn Mạn Quân còn tại Thái Hoa tông, không nghĩ tới thế mà lúc này liền đã Hối Văn nhà. Nhìn, đồng Duệ chết, đối nàng tạo thành ảnh hưởng cũng không nhỏ

Đáng tiếc, hấn đời này làm được nhưng so sánh đời trước bí ẩn được nhiều, cho dù nàng sớm trở về, muốn tra được trên đầu của hấn cũng là khó càng thêm khó.

Huống chi, hiện nay hấn cũng không giống như đời trước như vậy yếu, cho dù hiện tại theo Văn Mạn Quân đối đầu, ăn thiệt thòi cũng chưa hẳn là hấn.

Nghĩ đến đời trước bị nữ nhân này truy sát lúc các loại chặt vật, Khương Viễn hẹp dài trong đôi mắt quang mang lóe lên, xuôi ở bên người ngón tay hơi động một chút, lại có mấy phần rục rịch.

Đúng lúc này, Văn Mạn Quân cước bộ đột nhiên đình trệ, tựa hồ cảm giác được Khương Viễn nhìn chăm chú, quay người nhìn qua.

Hai người lúc lên lúc xuống, một cái cúi đầu, một cái ngẩng đầu, ánh mắt ở giữa không trung giao hội.

Vô hình khí thế trên không trung chạm vào nhau, trong không khí phảng phất có hỏa quang văng khắp nơi.

Một sát na này, bầu không khí tựa hồ bỗng dung trở nên khẩn trương lên.

Trên đường phố Lái Buôn gào to âm thanh, phía dưới trong phòng đấu giá ồn ào âm thanh, tựa hồ cũng tại thời khắc này bị ngăn cách bởi bên ngoài. Mọi âm thanh trong yên tĩnh, hai trong mắt người, chỉ còn lại có lẫn nhau.

Thời gian, trong nháy mắt này thật giống như bị vô hạn kéo dài.

Trên đài xem sao, Khương Viễn một thân trường bào màu thiên thanh ngênh phong mà đứng, rộng thùng thình tay áo bày trong gió chập chòn, tư thái tiêu sái, thần sắc ung dung, phảng phất tất cả mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay.

Nhìn kỹ lại, hấn buông xuống trong đôi mắt giống như có quang mang lưu động, khóe môi hơi hơi câu lên, biểu lộ giống như cười mà không phải cười, ý vị không rõ.

Trên đường phố, Văn Mạn Quân hơi vênh mặt lên, áo trắng như tuyết, tóc dài như mực, rũ xuống đến mu bàn chân váy dài tại Khinh Phong bên trong hơi hơi chập chòn, tiên tư dạt dào, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ lãng không mà lên, cười gió bay đi.

Nàng tấm kia đoan chính thanh nhã vô song trên mặt không có chút nào biểu lộ, hơi hơi bốc lên Phượng Nhãn bên trong mơ hồ có một tia hàn quang bộc lộ, còn có mấy phần phát giác được mình bị thăm dò mà sinh ra vẻ cảnh giác.

Thời gian qua đi cả đời, hai cái vận mệnh giao thoa người rốt cục chánh thức gặp nhau, phảng phất số mệnh.

Khương Viễn ánh mắt rơi vào Văn Mạn Quân trên mặt.

Gương mặt này, xa so với hấn đời trước gặp được nàng lúc muốn non nót được nhiều, tuy nhiên mặt mày không kém bao nhiêu, nhưng ánh mắt bên trong lại thiếu mấy phần sắc bén, trên thân càng ít cỡ sát phạt quyết đoán khí thế, thực lực càng là kém đến rất xa.

Tuy nhiên, Văn Mạn Quân đã đột phá linh đài cảnh, chính là cùng thế hệ bên trong người nổi bật, lượt số toàn bộ Thanh Châu phủ phạm vi bên trong đều rất khó tìm ra thiên tư bản tính so với nàng thích hợp tu luyện hơn nhân tài.

Nhưng là, so với cái kia ba phen mấy bận đem chính mình bức đến tuyệt cảnh nữ nhân kia, trước mắt cái này Văn Mạn Quân, không thể nghi ngờ muốn dễ đối phó được nhiều.

Tại này lỗi lồm, nồng kết hợp độ thân hình bên trên quét một vòng, Khương Viễn ánh mắt lần nữa dừng lại tại này da thịt vô cùng mịn màng trên gương mặt xinh đẹp, khóe môi ý cười bất tri bất giác làm sâu sắc.

Như là đã về nam hoàng thành, sau này liên hệ thời cơ còn còn nhiều, rất nhiều, không cần gấp tại cái này nhất thời.

Thu hồi ánh mắt, Khương Viễn chân động tay áo bày, liền chấp tay rời đi Quan Tĩnh Đài.

Tựa như nhìn Khương Viễn thân ảnh biến mất, đường phố phía dưới bên trên, Văn Mạn Quân trong mắt vẻ cảnh giác đã biến thành kinh ngạc, liền liền mắt hàn quang, cũng đã trong lúc vô tình tiêu tán.

Vừa rồi người kia Phong Hoa khí độ, tuyệt đối không thua bởi Thái Hoa trong tông những đệ tử hạch tâm đó. Nam hoàng trong thành, thời điểm nào có nhân vật như vậy?

"Tiểu thư, ngài thế nào?"

Gặp Văn Mạn Quân thật lâu chưa có trở về Thần, bên cạnh áo xanh thị nữ không khỏi lên tiếng hỏi thăm.

"Không có việc gì."

Văn Mạn Quân khẽ lắc đầu, xoay người, lần nữa mang người đi về phía trước.

Nhưng mà, nàng mi tâm, nhưng như cũ hơi cau lại, mắt mang theo vài phần nghi hoặc không hiểu.

...

Rời đi Quan Tĩnh Đài, Khương Viễn rất nhanh liền trở lại phòng khách.

Lúc này, dưới nửa buổi đầu giá đã bắt đầu một hồi lâu, đã có mấy kiện vật đầu giá hoàn thành giao dịch.

Khương Viễn vừa mới tại trên ghế bành ngồi vững vàng, còn chưa kịp nâng chung trà lên, Ngô thúc liền đã một mặt vui mừng đi qua tới.

"Thiếu gia, vừa rồi Hàn Sơn thạch bán đi, người nhất định nghĩ không ra là ai đập đi"

Khương Viễn động tác một hồi, ngược mắt nhìn Ngô thúc liếc một chút: "Là ai?"

Nghe được Khương Viễn tra hỏi, Ngô thúc trên mặt ý cười càng sâu. Hắn Thần ra về thần bí hạ giọng, hướng phía bốn Phòng Vip phương hướng nhô ra miệng, nói ra: "Cũng là hắn!"

"Lư Tử Minh?" Khương Viễn tâm tư nhất chuyển, mơ hồ minh bạch quan hệ, cười hỏi, "Người làm cái gì?"

"Hắc hắc ta còn có thể làm quan hệ, đương nhiên là hỗ trợ nhắc cổ tình nâng giá đi" Ngô thúc cười đến một mặt "Hiền lành", "Ta cái này gọi 'Lấy nhân chi đạo, còn trị người chi thân'."

Nói lời này lúc, hắn biểu lộ phá lệ hưng phấn, rất giống là chiếm quan hệ đại tiện nghi.

Khương Viễn thấy thế, không khỏi mỉm cười.

Xem ra, trước đó Lư Tử Minh cùng hắn đoạt Tử Huyền Thụ Trúc, để hắn nhiều tổn không ít tiền sự tình, Ngô thúc ngoài miệng tuy nhiên không nói quan hệ, tâm lý lại không thiếu nhớ thương.

Lắc đầu, Khương Viễn nâng chung trà lên nhấp một thanh, thuận thế hỏi thăm: "Giá sau cùng là bao nhiêu?"

Nghe nói như thế, Ngô thúc nhin không được lộ ra một tia cười trên nỗi đau của người khác ý cười.

Hắn đưa tay phải ra, tại Khương Viễn trước mặt trái phải khoa tay một chút, hưng phấn nói: "Chinh một chút một vạn hai ngàn Kim thù, cơ hồ đem chúng ta tiêu xài tiền toàn kiếm về!"

"Coi như lấy Lư Thị công xưởng tài lực, hoa một vạn Kim thù mua một kiện tài liệu, cũng không phải một con số nhỏ. Lư Thị chỉ sợ đến thịt đau rất lâu" Khương Viễn hững hờ địa cảm khái nói.

"Đó là! Ta vụng trộm cho Lư Thị tính qua một khoản, Lư Thị thực lực tuy nhiên tại nam hoàng tam đại công xưởng bên trong xem như mạnh nhất, nhưng bình thường chi tiêu cũng lớn, chỉ là các loại cơ sở tài liệu mua sắm, Luyện Khí Sư tiền công, còn có hắn thượng vàng hạ cám phí dụng cộng lại, liền phải tiêu hao hết không ít tiền tài, chánh thức lợi nhuận tuyệt đối không cao hơn mười phần trăm."

Nói đến đây, Ngô thúc trên mặt cười trên nỗi đau của người khác ý cười nhất thời càng đậm mấy phần.

"Nghe nói lần này, nếu như không phải vì giúp bọn hắn nhà vị kia chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư tăng cấp, bọn họ cũng sẽ không hoa như thế giá tiền rất lớn mua sắm Hàn Sơn thạch. Vị kia Lư sư phó đạt tới chuẩn cao cấp cũng bắt quá mới hai ba năm mà thế mà liền nghĩ tăng cấp, ta nhìn, lần này hơn phân nửa không có khả năng thành công. Vạn nhất hoa như thế giá tiền rất lớn mua tài liệu cuối cùng nhất tất cả đều lãng phí hết, cũng không biết bọn họ có khóc hay không chết"

Nói, trên mặt hắn không khỏi lộ ra một tia cười lạnh, phảng phất đã thấy Lư Thị tương lai hối hận không có ngã bộ dáng giống như.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: : Liệu thương Thánh Vật Huyền Hoàng Thạch

...

Thấy thế, Khương Viễn mắt nổi lên mỉm cười, bên môi cũng tràn ra một tia thanh cười yếu ớt ý : "Làm không tệ."

"Hắc hắc thiếu gia, ta chính là nhất thời lòng cảm phần. Bây giờ suy nghĩ một chút ngược lại là thắng mạo hiểm, Lưu Tử Minh kém một chút liền từ bỏ " Ngô thúc gãi gãi đầu, mặt già bên trên hiện lên vẻ kích động, lại xem như nhận khen ngợi tiểu hài tử hình như có chút chân tay luống cuống.

Khương Viễn hơi hơi cúi đầu, bên môi ý cười không khỏi làm sâu sắc một điểm.

Hắn hiện nay kiếm tiền dễ dàng, cũng không thể nào để ý dùng nhiều chút tiền ấy, dù sao buổi đấu giá bên trên chắc chắn sẽ có cạnh tranh, coi như không có Lưu Tử Minh, nói không chừng cũng sẽ có người khác.

Bất quá, nhìn lấy Ngô thúc như thế hưng phấn bộ dáng, tâm tình của hắn cũng không nhịn được mấy phần. Vừa rồi bởi vì gặp được Văn Mạn Quân, mà trở nên có mấy phần lạnh lẽo cứng rắn tâm tư, hiện nay cũng khôi phục không ít.

Khương Viễn hai tay tùy ý địa khoác lên trên lan can, nhếch môi cúi đầu cười yếu ớt, ánh đèn chiếu xuống trên mặt hắn, đem sắc mặt hắn nổi bật lên có chút mỏng lung, từ xa nhìn lại, hình dáng tựa như bỗng đứng trở nên nhu hòa mấy phần, ôn nhuận, thoải mái, thông dong.

Hắn cái bộ dáng này, nếu là bị những nữ hài tử kia nhìn thấy, chỉ sợ cả đám đều hội nhện không được mặt đỏ tím run.

Đáng tiếc, cái này trong bao sương hiện nay tất cả đều là nhất bang đại nam nhân, cho dù nhìn thấy Khương Viễn bộ dáng, cũng không có nửa điểm phản ứng, làm nhiều cũng chính là cảm thấy, thiếu gia vừa rồi bộ dáng theo bình thường giống như có chút không giống nhau lắm..

Bất tri bất giác, lại là hai canh giờ quá khứ, buổi đấu giá rốt cục đến cùng khâu cuối cùng.

Khương Viễn không có cái gì tư thế ngồi địa nghiêng dựa vào trên ghế bành, một tay nâng cằm lên, ánh mắt sụp xuống, lười biếng nhìn lấy buổi đấu giá hội trường, ánh mắt lại không cái gì tiêu điểm, rõ ràng là tại suy nghĩ viễn vông.

Cái tư thế này, hắn đã duy trì chính một chút thời gian một nén nhang

Đóng tại Thiên Địa Dung Lô suy luận diễn toán tiêu hao hắn rất nhiều tâm tư, hắn sau cùng lại hoàn thành một điều nhỏ tính toán, liền dứt khoát dừng lại, để cho mình thư giãn một tí.

Bất quá, buổi đấu giá bên trên lại không có cái gì hắn cảm thấy hứng thú đồ vật, dù sao cũng hơi nhàm chán, bất tri bất giác liền bắt đầu thất thần

Một kiện lại một kiện vật phẩm đấu giá bị đưa lên bàn đấu giá, theo tiểu Mộc chùy xót, lại bị từng kiện từng kiện địa đưa tiễn qua, bất tri bất giác, liền đã từ trên xuống dưới không biết bao nhiêu lần.

Lúc này, lại một kiện vật phẩm đấu giá bị thịnh phóng tại ngọc chất khay bên trong bùng lên qua.

Một cỗ cân trọng Thổ hệ nguyên khí ba động cấp tốc tại trong hội trường khuếch tán ra tới.

Thất thần bên trong Khương Viễn bỗng nhiên thần sắc nhất động, vô ý thức ngồi thẳng thân thể.

Lúc này, một thân ứng đồ vậy ngắn Lăng phi khói cùng mở miệng, thanh âm trước đó chưa từng có địa mang theo mấy phần kích động : "Phía dưới sắp đấu giá, là hôm nay áp trực đồ vật. Mọi người mời xem!"

Nói, nàng tổ thủ nhếch lên, liền đem đắp lên trên khay vải đỏ vén lên, lộ ra bên trong đồ vật.

Chỉ gặp một khối to bằng đầu nắm tay cây nghệ sắc bất quy tắc vật thể đang lẳng lẳng địa nằm tại ngọc chất trên khay, dưới ánh đèn, vật mặt ngoài thân thể hiện ra tơ lụa bóng loáng, xem như hòn đá, lại tựa hồ không phải, nhìn tương đương kỳ quái.

Nhưng mà, cũng là khối này hình thù kỳ quái vật thể bên trên, lại tản ra nồng đậm Thổ hệ nguyên khí, chắc nịch cùng cân trọng, so với trước đó sở hữu vật phẩm đấu giá đều mạnh hơn không chỉ một bậc. Càng đặc thù là, cỗ này nguyên khí ba động bên trong còn trộn lẫn lấy một cỗ phảng phất sinh cơ tươi sống khí tức, để cho người ta cơ hồ coi là đó là một cái vật sống.

"Ta nghĩ, có lẽ đã có kiến thức rộng rãi tiền bối nhận ra. Không sai, đây chính là trong truyền thuyết liệu thương Thánh Vật... Huyền Hoàng Thạch!"

Nói đến cuối cùng nhất ba chữ thời điểm, Lăng phi khói thanh âm bỗng nhiên chuyển thành cao vút, một đôi ánh mắt trọi hắt trong hai mắt lóe kích động quang mang, cả người đều rất giống trán phóng quang mang.

Theo nàng thoải mái rơi xuống, trong hội trường trong nháy mắt yên tĩnh, lập tức, bỗng nhiên bộc phát ra một trận trước đó chưa từng có tiếng hô to.

Trong chớp nhoáng này, tiếng kinh hô, tiếng thét chói tai, cái bàn va chạm "Phanh phanh" tiếng vang hoàn toàn toàn bộ hội trường, cự đại tiếng gầm tựa như muốn đem toàn bộ bán đấu giá đều lật tung.

Liên liền vốn nên yên tĩnh trong rạp, cũng nhận được không nhỏ ảnh hưởng, bộc phát ra liên tiếp tiếng kinh hô.

Tám Phòng Vip bên trong, Ngô thúc, Lý Tuấn Phong, bao quát chung quanh tồn tại cảm giác tương đương yếu kém Gã sai vật, Kinh Thiên chiến tu, gần như đồng thời hít một hơi lạnh khí, trên mặt lộ ra kinh sợ.

Khương Viễn nguyên bản chống đỡ ở trên cầm xuất thủ cũng bất tri bất giác buông ra, buông xuống đôi mắt nâng lên, không ngừng quan sát trên đài đấu giá khối kia cây nghệ sắc vật thể.

"... Lại là Huyền Hoàng Thạch."

Hắn vô ý thức lẩm bẩm một tiếng, thanh âm lại bao phủ ở chung quanh thấp trong tiếng hô, cơ hồ nghe không rõ.

Huyền Hoàng Thạch, là một loại không bình thường đặc thù khoáng thạch. Nó tuy nhiên lấy "Thạch" làm tên, bản thân cũng thật là bằng đá, lại không phải Thiên Nhiên Sinh Thành, mà là tại một ít đặc thù yêu thú trong thân thể dụng dục ra tới.

Nó hiệu quả không bình thường thần kỳ, không chỉ có thể giải trừ trên thế giới đại bộ phận độc tố, còn có cực kỳ hiếm thấy Trấn Hồn hiệu quả. Cả hai tăng theo cấp số cộng, liên liền khó giải quyết nhất âm độc đều có thể nhỏ.

Hiếm thấy nhất là, kẻ thụ thương dù là Thần Hồn bị hao tổn, tại Huyền Hoàng Thạch chống đỡ dưới, bị hao tổn Thần Hồn cũng sẽ không dễ dàng tán loạn, chỉ cần có phù hợp tâm bồ Thần Hồn chi vật, liền có thể chậm rãi khôi phục.

Thứ này, mặc kệ là dùng đến luyện khí, vẫn là dùng đến luyện đan, hiệu quả đều không bình thường rõ rệt, bởi vậy, là tu sĩ bên trong công nhận liệu thương Thánh Vật, tuy tiện khó gặp. Huyền Hoàng Thạch cơ hồ mỗi một lần xuất hiện, cũng sẽ ở tu sĩ bên trong nhắc lên sóng to gió lớn.

Căn cứ thai nghén yêu thú thực lực khác biệt, Huyền Hoàng Thạch đẳng cấp cũng có chênh lệch rất lớn. Bất quá, có thể ngưng tụ Huyền Hoàng Thạch yêu thú thực sự quá ít, mà lại không có bất kỳ cái gì quy luật mà theo, bởi vậy, cho dù là Ngưng Nguyên cảnh yêu thú ngưng tụ ra Huyền Hoàng Thạch, cũng là có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo vật.

Mà trước mắt khối này, nhìn nguyên khí ba động, rõ ràng là chỉ ít linh đài cảnh yêu thú ngưng tụ ra, hiệu quả càng là muốn so Ngưng Nguyên cảnh Huyền Hoàng Thạch mạnh hơn nhiều.

Thứ này, đừng nói nam hoàng trong thành những này Ngưng Nguyên cảnh, linh đài cảnh tu sĩ, cho dù là đẳng cấp cao hơn tu sĩ, cũng tuyệt đối sẽ không tùy tiện bỏ lỡ.

Dù sao, tu sĩ tu luyện vốn là cùng Thiên Đấu, đấu với đất, đấu với người, thời khắc cũng có thể gặp được nguy hiểm, liệu thương Trấn Hồn đồ vật tuyệt đối là càng nhiều càng tốt. Thời khắc mấu chốt, cũng có thể cứu mình nhất mệnh cũng khó nói

Bất quá, tại Khương Viễn trong mắt, Huyền Hoàng Thạch không chỉ có là liệu thương Thánh Vật, đồng thời cũng là một loại rất tốt luyện khí tài liệu.

Càng, nó vẫn là luyện khí giới bên trong một loại không bình thường trứ danh Đạo Binh -- "Trấn Hồn Hắc Giáp" hạch tâm tài liệu.

Hiện nay, trên tay hắn tài liệu cũng không ít, lại thêm viên này Huyền Hoàng Thạch làm làm trung tâm, hơi hơi điều chỉnh một chút, liền có thể luyện chế ra một bộ Trấn Hồn Hắc Giáp tới.

Trấn Hồn Hắc Giáp chiến đấu lực, nhưng so sánh trên tay hắn cổ kia Thiết Giáp Chiến Nhận còn mạnh hơn nhiều, vận dụng chỗ huyền diệu, càng không phải là Thiết Giáp Chiến Nhận loại này cơ sở nhất Đạo Binh có thể so sánh với.

Đạo Binh, dựa theo tiềm lực, phân vì Thiên Địa Huyền Hoàng ba đẳng cấp.

Thiết Giáp Chiến Nhận chiến đấu lực tuy nhiên bù đắp được hai cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong chiến tu, nhưng trên bản chất, nói nó là Hoàng cấp Đạo Binh đều có chút miễn cưỡng, bởi vì làm tài liệu quan hệ, nó trên thực tế cơ hồ là không có khả năng tấn cấp.

Mà Trấn Hồn Hắc Giáp, lại là thật Huyền Cấp Đạo Binh. Nếu có phù hợp tài liệu, nó còn có thể đi lên trên hai cấp, cho dù đến cùng Thần Thông cảnh, đều còn có đất dụng võ.

Về phần Thiết Giáp Chiến Nhận, đến lúc đó liền để cho tỷ tỷ phòng thân đi

Tuy nhiên, dùng Huyền Hoàng Thạch làm làm trung tâm, dù sao cũng hơi lãng phí nó giải độc tác dụng, nhưng nó Trấn Hồn hiệu quả, lại làm cho Yêu

Phách giữ lại càng nhiều bản năng chiến đấu cùng học tập năng lực, khổng chế lại cũng càng thêm linh hoạt đa dạng, chiến đấu lực phát huy có ích lợi rất lớn.

Mà đối với Khương Viễn lai nói, cho dù Huyền Hoàng Thạch đã được luyện chế tiến Đạo Binh bên trong, thật muốn dùng lời nói, cũng không phải là không thể đem nó phân giải ra ngoài, trên thực tế cũng không có cái gì tổn thất.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn mắt bỗng nhiên một tia sáng hiện lên.

"Ngô thúc, trong tay chúng ta còn có bao nhiêu tiền?"

"Hết thấy có 34,000 sáu trăm Kim thù. Lưu Tử Minh này một vạn hai ngàn Kim thù, bởi vì có bán đấu giá rút thành, trên thực tế tới tay chỉ có một vạn một ngàn bốn trăm Kim thù." Ngô thúc một mực cung kính trả lời.

"Voi " Khương Viễn khẽ gật đầu.

Huyền Hoàng Thạch lại trân quý, lại hi hữu, đến cùng không thể cứu Người chết sống lại, ba vạn Kim thù tệ thế nào cũng có thể cầm xuống.

Lúc này, trên đài đấu giá, Lăng phi khôi cũng cuối cùng kết thúc kích động tính cực mạnh giới thiệu, tuyên bố : "Huyền Hoàng Thạch, giá khởi đầu năm ngàn Kim thù, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một trăm Kim thù. Hiện tại, đấu giá bắt đầu!"

"Ông "

Trầm thấp chuông tiếng vang lên, toàn bộ buổi đấu giá hội trường nhất thời nhả tức im ắng.

Không biết thế nào, giờ khắc này, tựa hồ tất cả mọi người lâm vào khản trương tâm tình bên trong, liên liền mới vừa rồi còn tiếp tục vang lên tiếng thét chói tai, đều trong nháy mắt biến mất.

Thấy thế, Khương Viễn không chút do dự đặt tại báo giá phù văn bên trên, mở miệng nói : "Sáu ngàn Kim thù."

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng.

Theo Khương Viễn thoải âm rơi xuống, hần trong bao sương người tựa hồ bỗng nhiên phản ứng tới. Trong nháy mắt, mấy cái báo giá âm thanh gần như đồng thời tại trong hội trường vang lên.

"Bảy ngàn Kim thù!"

"Tám ngàn Kim thù!"

"Chín ngàn thù!"

Rõ ràng là mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một trăm Kim thù, lúc này, điểm này lại thật giống như bị người lựa chọn tính địa quên, mỗi lần tăng giá đều là không chút do dự một ngàn một ngàn đi lên thêm, tựa hồ sợ chậm một bước, Huyền Hoàng Thạch liền sẽ bị người khác vồ xuống.

Nhìn lấy dạng này tràng cảnh, trong bao sương, Khương Viễn nhưng không có giống như bọn hần vội vã ra giá.

Hần hai tay tùy ý địa khoắc lên trên lan can, dù bận vẫn ung dung nghe bên ngoài khản trương đấu giá âm thanh, biểu hiện trên mặt vẫn như cũ giống như trước đó bình thản tĩnh táo.

Bất quá, nhìn kỹ lời nói, liền sẽ phát hiện, hần giờ phút này ánh mắt, so với trước đó đã nghiêm túc rất nhiều.

Chỉ ít, hần chú ý lực thật là trên đấu giá, mà không phải tại hững hờ đi Thần.

Bất tri bất giác, bên ngoài đấu giá tiết tấu đã chậm lại, còn tại báo giá phòng khách cũng chỉ còn lại có hai ba nhà, bầu không khí lại trở nên càng căng thẳng hơn đứng lên.

Lúc này, rốt cục có một cái ghế lô chống đỡ không nổi một ngàn một ngàn tăng phúc, lần đầu giảm xuống tăng phúc.

"Một vạn 5500 Kim thù."

Mang theo khản trương cùng tâm thần bất định thanh tuyến từ sáu Phòng Vip bên trong truyền ra , liên đới lấy trong hội trường không khí, tựa hồ cũng đi theo rung động rung động, không khí càng căng thẳng hơn.

Nghe được cái thanh âm này, Khương Viễn khóe môi hơi câu, trên mặt bỗng nhiên lộ ra một vòng mang theo ẩn ý nụ cười.

Hần tay trái đã đặt tại báo giá phù văn thượng, hạ một khắc, kim ngân nhị sắc quang trụ sáng lên, Khương Viễn tĩnh táo thanh âm bỗng nhiên từ trong bao sương truyền đi.

"Hai vạn Kim thù!"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: : Cường địch đột kích

...

"Hoa "

Khương Viễn vừa dứt lời, toàn bộ buổi đấu giá trong hội trường trong nháy mắt sôi trào lên.

Dưới đài những người đấu giá, từng cái trợn mắt há hốc mồm mà ngửa đầu nhìn lên, bị cái này bỗng nhiên tăng vọt giá cả dọa đến sững sốt một chút. Liền xem như vừa rồi Huyền Hoàng Thạch biểu diễn thời điểm, tạo thành oanh động, cũng không gì hơn cái này mà thôi.

Phía trên trong bao sương, mấy cái người đấu giá không hẹn mà cùng thả tay xuống, trên mặt hiện ra vẻ tiếc nuối. Rất lợi hại hiển nhiên, cái giá này vị đã vượt qua bọn họ năng lực chịu đựng.

"Không có, không thể nào..."

Bốn Phòng Vip bên trong, Lưu Tử Minh toàn thân run lên, hai mắt bỗng nhiên trừng tròn xoe, bất tri bất giác há to mồm, khiếp sợ ngay cả lời đều nói không lưu loát.

Hắn cứng ngắc lấy cổ, mô phỏng giống như máy móc địa chậm rãi nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía bên người lão già, thanh âm phiêu hốt mà hỏi thăm: "Khương Viễn hán... Thế mà như thế có tiền? Hốt du người đi "

"Thiếu gia, nơi này chính là Phi Vũ bán đấu giá."

Lão già tức nghiêm mặt, thanh âm hoàn toàn như trước đây địa bảo thủ, nhưng này hơi hơi mở to mắt chữ, cùng mắt không dung sơ sẩy kinh ngạc, lại rõ ràng cho thấy, trong lòng của hắn chấn kinh có lẽ cũng không so Lưu Tử Minh muốn thiếu.

"Đúng vậy a nơi này là bán đấu giá..." Lưu Tử Minh chóng mặt mà đem đầu trật trở về, cả người đều như rơi vào mộng, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Ai cũng biết, Phi Vũ bán đấu giá phía sau đứng là Thanh Châu phủ mấy cái kia tông môn, dám ở chỗ này nháo sự, chẳng khác nào là không cho mấy cái kia tông môn thể lực mặt mũi. Cho tới bây giờ, còn không người dám khiêu khích bán đấu giá quyền uy.

Khương Viễn đã dám báo ra hai vạn Kim thù tệ giá cả, liền mang ý nghĩa trong tay hắn khẳng định có như thế nhiều tiền.

Có thể đây cũng quá khoa trương!

Rõ ràng trước đó không lâu, Khương Viễn vẫn là cái cùng hắn không sai biệt lắm hoàn khổ con cháu, thế nào đột nhiên cũng cảm giác giống như đã cùng hắn không phải một cái thế giới...

Lưu Tử Minh cả người cơ hồ đều là sụp đổ...

May mắn, lúc này, một Phòng Vip người đã đi nhà trống, nếu không, Văn Tắc Thanh thiếu cũng không phải chấn kinh một phen.

Nhưng mà, so với bọn họ đơn thuần chấn kinh, bên cạnh bảy Phòng Vip bên trong đoạn đập, cũng đã là khí hồng.

Chỉ gặp hắn bỗng nhiên vỗ bàn đứng dậy, hai tay chống nạnh, táo bạo địa tại trong bao sương đi tới đi lui, thô kệch trên mặt âm trầm có thể chảy ra nước.

"Đáng chết!"

"Đáng chết!"

Đoạn dập miệng bên trong hùng hùng hổ hổ, thần sắc càng là bức bối vô cùng : "Trên người của ta độc chi có Huyền Hoàng Thạch có thể giải, thật vất vả có như thế một cơ hội, vạn nhất bị người khác mua được, ta chẳng phải là đến một mực kẹt tại nửa bước linh đài cảnh, cả một đời đều không được tiến thêm? !" "

Nghĩ tới đây, thần sắc hắn càng là trời u ám

Ngắm lại chính mình trong nhẫn chứa đồ còn lại tiền, hắn cắn răng một cái, giọng căm hận nói : "Mặc kệ, toàn bộ để lên! Nếu là còn không được, cũng đừng trách ta dùng thủ đoạn phi thường!"

Nói, hắn bỗng nhiên đi trở về Ghế dựa Thái Sư một bên, thuận tay cũng là một chưởng vỗ dưới.

Kim Hồng Nhị Sắc quang trụ bay lên.

Đoạn dập thanh âm trong nháy mắt tại trong hội trường khuếch tán ra đến : "Hai vạn hai ngàn Kim thù!"

Thoại âm rơi xuống, trong hội trường lần nữa xôn xao.

Nguyên lai tưởng rằng hai vạn Kim thù liền đã với khoa trương, không nghĩ tới thế mà thật là có người theo, còn vừa tăng cũng là hai ngàn Kim thù, tình thế lại không thể so với ngay từ đầu kém

Thời điểm nào, nam hoàng trong thành thổ hào như thế nhiều?

Phía dưới đầu giá đám người há to mồm, thế nào cũng không thể chọn

Khương Viễn đồng dạng nghe được cái này âm thanh báo giá , bất quá, trên mặt hắn lại không có chút nào ngoài ý muốn, ngược lại phảng phất sớm đoán trước giống như lộ ra mỉm cười.

Hắn biết rõ, cho dù hắn duy nhất một lần tăng 4500 Kim thù, cũng chắc chắn sẽ có người không nguyện ý từ bỏ . Bất quá, lúc này ra lại giá, liền đã cực độ tới gần cuối cùng nhất tâm lý giá vị, nhiều nhất lại truy cái một hai lần, liền có thể thuận lợi cầm xuống.

Hắn không chút do dự theo sát lấy mở miệng, thanh âm vẫn như cũ bình ổn : "Hai vạn bốn ngàn Kim thù."

Phía dưới đầu giá đám người lần nữa hít một hơi lạnh khí, biểu hiện trên mặt gần như chết lặng

Bảy Phòng Vip bên trong, đoạn dập biến sắc, khí nộ phía dưới bỗng nhiên một chân đá ra.

" ! "

Một tiếng cự đại tiếng va chạm vang lên lên, chăm chú điều khắc thành bàn con trong nháy mắt phân thành mấy khối, giống như đạn pháo bốn phía bắn tung toé ra.

Dù vậy, hắn vẫn chưa hết giận, lại địa đem chung quanh cái bàn ghế đầu toàn bộ đập Thành toái phế, mới miễn cưỡng bình phục một điểm nộ khí.

Oán hận nhìn Khương Viễn phương hướng liếc một chút, đoạn dập mãnh liệt xoay người, đẩy ra cửa bao sương đi ra ngoài. Không có người nhìn thấy, hắn giờ phút này buông xuống đôi mắt, đang có một đạo sát cơ chợt lóe lên.

Đáng tiếc, bảy Phòng Vip bên trong phát sinh nhạc đệm, cũng không có hắn người biết. Giờ phút này, toàn bộ buổi đấu giá trong hội trường, vẫn như cũ sôi trào không thôi.

Lăng phi khối đứng trên đài, tay phải nắm vuốt tiểu Mộc chùy, thần sắc kích động địa lập lại : "Tám Phòng Vip khách quý ra giá hai vạn bốn ngàn Kim thù, còn có cao hơn này sao? !" "

"Còn có cao hơn này sao?"

Nàng liền tiếp lập lại hai lần, trong hội trường vẫn như cũ một mảnh tĩnh lặng, không có bất kỳ người nào tiếp tục kêu giá.

"Đã như vậy, như vậy..." Lăng phi khối hai mắt bỗng nhiên nhú lại, ánh mắt tại toàn bộ buổi đấu giá trong hội trường chậm rãi đảo qua, rơi xuống Khương Viễn chỗ tám Phòng Vip lúc, nhìn không được có chút dừng lại, cái này mới chậm rãi dịch chuyển khỏi.

Nàng chậm rãi giơ lên trong tay tiểu Mộc chùy, thần sắc bỗng nhiên trở nên trịnh trọng mấy phần.

Tất cả mọi người ánh mắt đều không tự chủ được tập trung đến cùng Lăng phi khối trên thân , chờ đợi lấy nàng cuối cùng Thẩm Phán.

"Hai vạn bốn ngàn Kim thù một lần!"

"Hai vạn bốn ngàn Kim thù hai lần!"

"Hai vạn bốn ngàn Kim thù ba lần!"

Lăng phi khởi tốc độ nói rất chậm, mỗi một chữ phun ra, đều rất giống nặng hơn ngàn cân, ngữ điệu càng là không tự chủ được nguyên lai càng cao, càng ngày càng cao.

Theo nàng thanh âm đàm thoại, toàn bộ hội trường bầu không khí đều bị điều động, tất cả mọi người nín hơi nhìn chăm chú, khẩn trương cơ hồ ngạt thở.

Rốt cục, nàng tay phải bỗng nhiên hướng phía dưới vung lên, "Ông" một tiếng, trầm thấp chuông vang âm thanh trong nháy mắt vang vọng toàn bộ hội trường.

"Thành giao!"

Lăng phi khởi hai mắt hơi mở, khóe mắt Chu Sa lệ nốt ruồi tựa hồ bỗng dưng sáng mấy phần, cả người đều ở vào phần khởi bên trong, thanh âm càng là không tự chủ được biến đến mức dị thường cao vút: "Ta tuyên bố, khởi này Huyền Hoàng Thạch từ tám Phòng Vip khách quý đập đến, mời tám Phòng Vip khách quý lập tức phái người đến cùng hậu thuẫn giao tiếp."

Nàng thoại âm rơi xuống, cơ hồ tất cả mọi người trong nháy mắt từ chỗ ngồi đứng lên, toàn bộ hội trường trong nháy mắt biến đến mức dị thường huyền ảo, xem như đun sôi nước sôi sôi trào lên.

Bọn họ nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía tám Phòng Vip vị trí, trong mắt có chấn kinh, có nghi hoặc, càng nhiều, lại là một loại nói chuyện say sưa, tựa như chứng kiến một loại nào đó đại sự kiện kích động cảm giác.

Cùng lúc đó.

Tám Phòng Vip bên trong, Khương Viễn chậm rãi đưa tay từ báo giá phủ văn bên trên dịch chuyển khỏi, trên mặt lộ ra một vòng ý cười.

Tại bên cạnh hắn, Ngô thúc căng cứng thân thể bỗng nhiên buông lỏng, che ngực miệng lớn thở hồng hộc đứng lên, cảm giác giống như lập tức sẽ hư thoát. Nhìn bộ dáng kia của hắn, ngược lại là so Khương Viễn bản thân còn muốn càng căng thẳng hơn.

Một bên khác, Lý Tuấn Phong bọn tuy nhiên không có biểu hiện được như thế rõ ràng, nhưng cũng là rõ ràng buông lỏng một hơi bộ dáng.

Đây chính là hai vạn bốn ngàn Kim thù tệ a đều có thể trên đỉnh hiện nay Khương thị hai ba tháng lợi nhuận, đôi trước kia, trực tiếp cũng là một nửa gia sản đi vào

Như thế nhiều tiền, thế mà liền như thế lập tức, mắt cũng không chớp cái nào địa liền tiêu xài!

Đây cũng không phải bình thường kích thích!

Khương Viễn trong lòng mình tố chất đủ mạnh, còn có thể bình tĩnh mà đối đãi, hắn trong lòng lại đều thay hắn mướt mồ hôi, liền thở mạnh cũng không dám.

Hiện nay, hết thảy đều kết thúc, tâm tình mọi người lại là không tự chủ được phần chấn, khóe mắt đuôi lông mày cũng nhin không được mang lên ý cười. Nếu không có Khương Viễn ở đây, chỉ sợ bọn họ đã không kiềm được cười ra tiếng

Trong lúc nhất thời, tám Phòng Vip bên trong hoàn toàn đắm chìm trong sung sướng trong không khí.

Khương Viễn ngẩng đầu, nhìn lấy trên mặt bọn họ tràn đầy ý mừng, trên mặt ý cười không khỏi làm sâu sắc mấy phần.

Qua một hồi lâu, chờ bọn họ cuối cùng từ phần chấn bên trong chậm rãi, hắn liền đứng lên, một bên đi ra ngoài, vừa nói: "Đi thôi đi lấy đồ vật. Ra đến như thế lâu, chúng ta cũng nên trở về"

"Vâng, thiếu gia!"

Mọi người cùng tề ứng một tiếng, lập tức một mặt vui vẻ theo sau.

Sáng ngời ánh đèn vậy xuống, chiếu sáng mấy người bóng lưng, từ xa nhìn lại, lại có mấy phần hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang ý vị.

...

Bởi vì Khương Viễn lần này lượng giao dịch so sánh lớn, bán đấu giá trực tiếp cho một trương bạch ngân Thẻ Vip, có thể đánh bóng 90% giảm giá, vô luận là tại nam hoàng thành, vẫn là Thanh Châu phủ bất luận cái gì một nhà Phi Vũ trong phòng đấu giá, cũng có thể sử dụng.

Theo bán đấu giá người nói, chỉ cần tại phòng đấu giá bên trong tính gộp lại tiêu phí tròn mười Vạn Kim thù tệ, liền có thể thăng cấp Thành Hoàng Kim Quý tân thẻ.

Loại này có thể nói là đôi bên cùng có lợi đồ vật, hắn tự nhiên trung thực không khách khí nhận lấy.

Một khắc đồng hồ sau đó, Khương Viễn rút cục xong xuôi thủ tục, mang theo một đoàn người rời đi bán đấu giá.

Hoàng hôn ánh sáng mặt trời, so với buổi sáng, thiếu mấy phần ấm áp, nhiều mấy phần lạnh, liền không khí đều mang mùi phàn ý lạnh.

Khương Viễn dạo chơi đi tại trên đường phố, đối diện một trận gió lạnh thổi qua, mấy sợi màu mực sợi tóc phất khởi mà lên, rộng thùng thình tay áo bày chậm rãi chậm chòn, toàn thân đều lộ ra cổ khó tả dễ dàng cùng hài lòng.

Liền liền theo ở bên cạnh hần Lý Tuấn Phong bọn, nhìn lấy cũng giống như phá lệ nhẹ nhõm, tựa như liền sát khí đều thiếu mấy phần, chỉ có này giữa lông mày thỉnh thoảng hiện lên vẻ cảnh giác, để cho người ta mình bạch bọn họ cũng không có bỏ bê cương vị công tác.

Đi tới, đi tới, một đoàn người chậm rãi ngoặt ra Đại Đạo, đi vào bên đường trong hẻm nhỏ.

Bỗng dưng.

Một cổ kinh khủng uy áp bỗng nhiên khuếch tán, tựa như núi cao nghiền ép xuống trong nháy mắt đem tất cả mọi người bao phủ ở trong.

Khương Viễn bỗng nhiên quay đầu, lại thấy phía trước góc đường bên trên, đang đứng một cái dung mạo thô kệch, dáng người khôi ngô trung niên chiến tu.

Hắn ăn mặc một thân tạo hình kỳ lạ màu xanh đen Chiến Khải, cơ hồ đem toàn bộ thân thể đều kiện hàng đi vào, cổ tay cùng then chốt bên trên còn mang theo sắc bén gai nhọn, nhìn một cái, toàn thân sát khí, phong mang tất lộ, tản ra phảng phất binh khí hình người đồng dạng khí thế.

Nhưng mà, so với này một thân khí thế, trên người hắn không che giấu chút nào nguyên lực ba động càng làm người ta kinh ngạc.

Nhìn kỹ lại, này một thân bành trướng nguyên lực ba động, đúng là so Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong còn phải cao hơn rất nhiều, liền liền không khí chung quanh đều rất giống nhận áp bách, đi lại loáng thoáng gọn sóng.

Người này, đúng là nửa bước linh đài cảnh tu sĩ.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: : Một chân chi uy

...

Khương Viễn bước chân dừng lại, trong mắt nhất thời hiện lên một đạo hàn quang.

Nửa bước linh đài cảnh tu sĩ, tuy nhiên trên lý luận lại nói vẫn là Ngưng Nguyên cảnh, nhưng thực tế chiến đấu lực cùng Ngưng Nguyên cảnh lại là một trời một vực.

Nghiêm chỉnh mà nói, cái gọi là nửa bước linh đài, chỉ là đã lĩnh ngộ tấn thăng linh đài cảnh phương pháp, chỉ cần bế quan, tùy thời có thể lấy tấn thăng linh đài cảnh tu sĩ. Giai đoạn này, bởi vì đã nắm giữ linh đài cảnh bộ phận uy năng, chiến đấu lực cùng Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ tự nhiên không thể so sánh nổi.

Bất quá, tuyệt đại bộ phận tu sĩ cũng sẽ ở Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong liền bắt đầu ném thử trùng kích linh đài cảnh, một khi lĩnh ngộ, liền trực tiếp tấn thăng, nửa bước linh đài cảnh thường thường đang bế quan bên trong liền trực tiếp đi qua.

Chỉ có cực kì cá biệt tình huống dưới, mới có người lựa chọn ngừng lưu tại cảnh giới này, thí dụ như nói, vì củng cố tu vi, nện vững chắc cơ sở, cũng hoặc là, là có đặc thù thương thế tại thân, tạm thời không nên tấn cấp các loại.

Nhưng bất kể như thế nào, có thể xác định là, bình thường Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ, coi như ba bốn người cùng tiến lên, cũng không thể nào là nửa bước linh đài cảnh đối thủ, trừ nhận mệnh, không có hần biện pháp.

Khương Viễn ngược lại là không nghĩ tới, lúc này mới mới ra bán đầu giá không nhiều lâu, thế mà liền đã có người để mắt tới chính mình

"Bảo hộ thiếu gia!"

Lý Tuấn Phong mặt mày trầm xuống, trong nháy mắt quát lớn lên tiếng.

Cùng lúc đó, hần bỗng nhiên bước ra một bước bảo hộ ở Khương Viễn trước mặt, giấu đi mũi nhọn kiếm "Bang" một tiếng trong nháy mắt ra khỏi vỏ.

Trong chốc lát, sắc bén vô cùng chiến ý thấu thể mà ra, như lưỡi dao sắc bén ra khỏi vỏ, trong nháy mắt xông phá chung quanh hiện lên nghiền ép chỉ thế uy áp, mệnh mông khí thể bay thẳng trong mây.

Tại hần phía sau, hần chiến tu nhao nhao rút đao ra khỏi vỏ, trường đao sắc bén hàn mạng lấp lóe, một mực bảo vệ Khương Viễn bên người hai bên.

Chỉ trong nháy mắt, bọn họ liền đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Phản ứng ngược lại là rất nhanh."

Trầm thấp bên trong lộ ra mây phần thanh âm khàn khàn vang lên.

Đoạn đập mặt không thay đổi đi ra bên đường bóng mờ, màu xanh đen hình thù kỳ lạ Chiến Khải dưới ánh mặt trời lóe ra dữ dội hàn quang, xa như vậy so Lý Tuấn Phong bọn càn thêm trắng kiện thân thể, nhìn càng là phá lệ khiếp người.

Theo hần đi vào, trong không khí tràn ngập uy áp tựa như bỗng dưng mạnh lên mấy phần.

"Dừng lại! !"

Lý Tuấn Phong mãnh liệt nâng lên xuất thủ, trong tay giấu đi mũi nhọn kiếm trực chỉ trung niên chiến tu, thanh âm trầm thấp lãnh tức : "Càng đi về phía trước một bước, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Nói lời này lúc, hần đồng tử hơi co lại, bắp thịt cả người run rẩy không thôi, hiển nhiên thừa nhận áp lực thật lớn. Nhưng dù cho như thế, hần vẫn không có lùi bước chút nào ý tứ, toàn thân chiến ý, càng là không có một tơ một hào sơ hở.

Liền xem như nửa bước linh đài cảnh tu sĩ, cũng vô pháp dao động hần thủ hộ thiếu gia quyết tâm!

Nhưng mà, đoạn đập lại tựa như căn bản không nghe thấy Lý Tuấn Phong lời nói giống như, vẫn như cũ nện bước ổn định bước chân hướng Khương Viễn đi tới, ánh mắt thủy chung rơi vào Khương Viễn trên thân, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Lý Tuấn Phong liếc một chút.

Thấy thế, Lý Tuấn Phong nhướng mày, không chút do dự lựa chọn xuất thủ.

" "

Chỉ gặp hần chân sau trên mặt đất đập một cái, thân hình bỗng nhiên hóa thành một đạo điện quang bắn mà ra. Tại hần phía sau, nền đá bộ mặt không chịu nổi trọng áp, trong nháy mắt phân thành mấy khối.

Chối tai trong tiếng thét gào, Lý Tuấn Phong thân ảnh tựa như thiểm điện xẹt qua không trung, tại Lăng liệt kinh phong vờn quanh hạ nhanh chóng vọt tới một thân màu xanh đen hình thù kỳ lạ khái giáp đoạn đập bên người.

Không đợi tới gần, trong tay hần giấu đi mũi nhọn kiếm đã giờ lên, một kiếm tựa như tia chớp đâm ra, trong chớp mắt đến cùng đoạn đập trước ngực. Cuộn cuộn Nguyên Lực khuấy động, mũi kiếm phong mang như như lưỡi dao đâm ra, mắt thấy, liền muốn đâm trúng đoạn đập ở ngực.

Trong chớp nhoáng này, thời gian tựa như dừng lại một lát.

Ngay tại Lý Tuấn Phong trường kiếm liền muốn đâm trúng đoạn đập trong nháy mắt, đoạn đập bỗng nhiên phía bên phải bước ra một bước, tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc dịch ra Lý Tuấn Phong đâm tới trường kiếm.

Cùng lúc đó, hần tay trái như như ảo ảnh nhoáng một cái, trong nháy mắt xuất hiện phía trước xông Lý Tuấn Phong ở ngực, nhất chương hung hăng đánh ra. Mệnh mông nguyên lực ba động trong nháy mắt khuếch tán mà ra.

"Ầm!"

Một tiếng cự đại đánh ra tiếng vang lên.

Lý Tuấn Phong thân thể run lên bần bật, lập tức như như đạn pháo bỗng nhiên bay ngược mà ra, hung hăng đụng ở bên cạnh tường viện bên trên.

"! "

"Rầm rầm "

Cự đại tiếng va đập cùng tường viện sụp đổ soạt âm thanh gần như đồng thời vang lên, Lý Tuấn Phong thân ảnh còn chưa kịp ngã rơi xuống đất, liền bị vùi vào trong đồng loạn thạch.

"Đoàn trưởng!"

"Đáng chết!"

Bảo hộ ở Khương Viễn bên cạnh thân hai cái chiến tu biến sắc, nắm chuôi đao xuất thủ bỗng nhiên nắm chặt.

Liếc mắt nhìn nhau, bọn họ cắn răng một cái, cũng xông đi lên.

"Ồ ào!"

Đoạn đập khinh thường nhìn hai người bọn họ liếc một chút, cũng không thấy như thế nào động tác, tiện tay một chưởng vỗ ra, một cỗ mạnh mẽ Nguyên Lực sóng liên quét ngang mà ra, tản mát ra nồng đậm tia sáng màu vàng.

Cái này Nguyên Lực sóng là linh đài cảnh tu sĩ mới có thể sử dụng thủ đoạn, hiện nay tại đoạn đập trong tay dùng đến, uy lực tuy nhiên không bằng linh đài cảnh tu sĩ, nhưng đối phó với hai cái Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ chiến tu, cũng đã đủ.

Hai cái Kinh Thiên chiến tu còn không có vọt tới đoạn đập trước người, liền bị Nguyên Lực sóng quét trúng, trong nháy mắt bay rớt ra ngoài, trực tiếp vượt qua tường viện, rơi tại phía sau trong viện, phát ra liên tiếp tiếng rên rỉ.

Tại nửa bước linh đài cảnh chiến tu trước mặt, Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu lại không chịu được như thế nhất kích, bất quá hai cái hô hấp thời gian, liền toàn bộ mất đi chiến đấu lực.

Ngô thúc trừng lớn ánh mắt cương tại nguyên chỗ, cả ngón tay không động đậy. Những Gã sai vật đó càng là không chịu nổi, cơ hồ trong nháy mắt cũng là co lại thành một đoàn, thân thể không ngừng run rẩy.

Bọn họ đều là cơ hồ không có tu là người bình thường, tại khổng lồ như thế uy áp hạ không có trực tiếp bị dọa đến xụi lơ trên mặt đất liền đã coi như là ý chí kiên định.

Đoạn đập liếc mấy người bọn họ hán liếc một chút, liền khinh thường thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía Khương Viễn.

"Người chính là Huyền Hoàng Thạch người mua?" Dù bọn vẫn ung dung đánh giá Khương Viễn liếc một chút, hán trong mắt lóe lên một tia nhàn nhạt trào phúng cùng khinh thường. "Ra sao? Dựa vào tiền đập người cảm giác có phải hay không rất lợi hại thoải mái?"

Khương Viễn khoe môi hơi cười, thần sắc tự nhiên gật đầu: "Là thật thoải mái"

Cho dù hiện tại, hán vẫn như cũ biểu hiện được bình tĩnh tự nhiên, không khẩn trương chút nào thần sắc, tựa hồ trước mắt hỏi hán lời nói, không phải một cái nửa bước linh đài cảnh cao thủ, mà chỉ là tùy tiện cái nào đó Lộ Nhân Giáp mà thôi.

Thấy thế, đoạn đập hừ lạnh một tiếng, thanh âm bỗng nhiên lạnh xuống đến: "Đem Huyền Hoàng Thạch giao ra, ta tha cho ngươi khỏi chết."

Nói, hán bỗng nhiên bước ra một bước, khí tức quanh người bỗng nhiên lần nữa kéo lên, dày đặc sát khí cùng huyết khí lượn lờ quanh người, phảng phất Chiến Thần chiếm hữu, bộc phát ra mạnh mẽ vô cùng uy áp.

Không khí chung quanh hơi hơi rung động, mô phỏng như là sóng nước hơi hơi chấn động đứng lên.

"Ha ha ha"

Một trận hàm răng run lên thanh âm truyền đến. Khương Viễn phía sau Gã sai vật không tự giác địa xụi lơ trên mặt đất, trên mặt tái nhợt đến không có nửa điểm huyết sắc.

Ngô thúc tuy nhiên không có ngã, lại cũng đã là nỗ lực hết đà, trên lưng y phục đều đã bị mồ hôi lạnh ướt đẫm, thái dương gân xanh càng không ngừng nháy.

Nhưng mà, đồng dạng tại uy áp bao phủ bên trong Khương Viễn, nhưng như cũ biểu hiện được phong nhạt Văn nhẹ, tựa như căn bản không có cảm giác đến cùng này uy áp giống như.

"Đừng như vậy, lấy lực ép người cũng không phải ý kiến hay"

Hán tiến lên nửa bước, đem Ngô thúc bọn họ ở sau người, lập tức lông mày nhướn lên, bờ môi mím ra một cái vi diệu đường cong: "Không bằng... Ngươi nói cho ta một chút, ngươi thế nào biết Huyền Hoàng Thạch người mua là ta?"

Nói lời này lúc, hán ngừng khí, liền tựa như đang hỏi ngươi hôm nay ăn cơm thức ăn cái gì một dạng tùy ý, căn bản không có nửa điểm thân ở chiến trường khẩn trương cảm giác.

Đoạn đập cơ hồ muốn bị hán khí cười.

Hắn xùy cười một tiếng, lập tức sắc mặt bỗng nhiên âm trầm xuống, gắt gao nhìn chăm chăm Khương Viễn : "Lá gan cũng không nhỏ! Cũng không biết, rơi vào trong tay ta sau đó, ngươi còn có thể hay không giống như bây giờ tỉnh táo."

Đang khi nói chuyện, hắc khí thể liền đã khóa chặt Khương Viễn, lập tức chân sau giẫm một cái, thân thể trong nháy mắt hóa thành một đạo hắc quang, như thiểm điện bắn đi ra.

Lam Hắc Sắc Khải Giáp lưu quang lấp lóe, mệnh mông nguyên lực màu vàng như sóng triều mãnh liệt, trong chớp nhoáng này, đoạn đập thân thể phảng phất bỗng đứng nổi mấy phần, vốn là tráng kiện tay chân càng là hướng thổi đủ khí đồng dạng nâng lên Lai nhìn cơ hồ có thường nhân gấp hai còn to hơn.

Tay kia khuỷu tay, đầu gối bên trên gai ngực, Nguyên Lực cùng phù văn gia trì hạ càng là bộc phát ra trước đó chưa từng có hàn quang, phảng phất như lưỡi dao nóng lòng muốn thử.

Vọt tới một nửa, đoạn đập đầu gối liền đã cong lên, trên đầu gối gai ngực trực chỉ Khương Viễn dưới bụng.

Bằng tốc độ của hắn, nhiều nhất nửa hơi thời gian, Khương Viễn tất nhiên sẽ bị cái này một tát kích bên trong! Khương Viễn đã tránh cũng không thể tránh, muốn tránh cũng không được!

Trong điện quang hóa thạch, hết thảy phảng phất biến thành động tác chậm.

To bằng ngón tay gai ngực bắn ra sáng hàn quang, đoạn đập quanh người nhấp nhô nguyên lực màu vàng, không khí chấn động nổi lên từng con sóng gọn, trong nháy mắt này, đều biến đến vô cùng rõ ràng.

"A "

Một tiếng đột ngột tiếng cười khẽ bỗng nhiên vang lên.

Khương Viễn bờ môi ý cười không chút nào giảm, cả người lại tựa như bỗng đứng lướt ngang, bỗng nhiên xuất hiện ở giữa không trung đoạn đập trước mặt.

Khuấy động nguyên khí bên trong, Khương Viễn tóc dài nghênh Phong Phi Dương, rộng thùng thình tay áo mang lên dưới tung bay, cả người tựa như Bồng Hư Ngự Phong, lãng không bay lên, tản ra mô phỏng như thần binh trên trời rơi xuống đồng dạng phi phạm khí thế.

Cặp kia hẹp dài trong hai con ngươi, càng là bộc phát ra một loại khó nói lên lời quang mang.

"Cái ..." Đoạn đập bỗng nhiên ngừng lớn hai mắt, không dám tin lên tiếng kinh hô.

Nhưng mà, hắn mới vừa vận há hốc mồm, thậm chí còn chưa kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, Khương Viễn liền đã một cái xoay người, lãng không một chân đá ra.

" !"

Một tiếng cự đại tiếng oanh minh vang lên.

Đoạn đập thân hình giống như điều đứt dây, trong nháy mắt bay ngược mà ra, "Phanh" một tiếng hung hăng nện ở cách đó không xa lộ diện bên trên.

Trong chốc lát, vô số tảng đá xanh từ tán bắn bay, cuộn cuộn bụi mù bay vút lên.

Một lát sau đó, hết thảy đều kết thúc, một cái chỉ ít ba trượng phương viên hố lớn xuất hiện tại trong đường tắt van xin, thậm chí ngay cả hai bên tường viện, đều bị rung sụp không ít địa phương, hố lớn một mực lan tràn tới nhà người khác trong viện.

Mà đoạn đập, lúc này đang nằm tại cự trong hầm, nhìn chặt vật vạ phần.

Trên người hắn lam Hắc Sắc Khải Giáp đã vết nứt trái rộng, ở ngực chính giữa Hộ Tâm Kính bên trên, càng là có một cái dấu chân khảm nam bên trong. Nhìn dạng như vậy, nếu như không phải chung quanh khải giáp phân tán áp lực, chỉ sợ liền Hộ Tâm Kính đều sẽ hoàn toàn hư hao.

...

/...

Chương 83: : Chênh lệch này thế nào liền như thế đại đâu?

...

Cách đó không xa, Khương Viễn một cái xoay người, vững vàng rơi xuống đất.

Mệnh môn nguyên khí ba động chậm rãi tản ra, đem hần tay áo bày cùng bào chân nhấc lên, mấy sợi màu mực sợi tóc phấn khởi, càng nổi bật lên thân hình hần phá lệ tiêu sái tự nhiên, lẳng lẳng tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ lẳng không bay đi giống như.

Ngộ thức cùng một đám Gã sai vật suốt nửa thì trọn lác cả mắt.

Bọn họ bất tri bất giác há to mồm, miệng bên trong cơ hồ có thể nhét dưới cả một cái trứng gà, biểu hiện trên mặt càng là tràn ngập thật không thể tin. Biểu tình kia, rất giống là nhìn thấy thiên thần hạ phàm giống như.

Bọn họ không tự chủ được nghiêng đầu sang chỗ khác, mắt nhìn còn tại đồng loạn thạch bên trong giây dựa Lý Tuấn Phong, nhìn nhìn lại một thân tiêu sái, phiêu nhiên như tiên Khương Viễn, ánh mắt không khỏi có mấy phần quý dị.

Đều là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, chênh lệch này thế nào liền như thế đại đâu?

Bất quá, bọn họ không biết là, Lý Tuấn Phong sở dĩ vừa đối mặt liền bị đánh bay, chủ yếu thực là ăn thiệt thòi tại Nguyên Lực cùng kinh nghiệm bên trên.

Nửa bộ linh đài cảnh Nguyên Lực so Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong ngưng thực quá nhiều, đã có bộ phận linh đài cảnh uy năng, lại thêm Lý Tuấn Phong hoàn toàn không có ứng đối nửa bộ linh đài cảnh kinh nghiệm, ăn thiệt thòi cũng là chuyện đương nhiên.

Mà Khương Viễn bởi vì tu luyện Tiên Kinh quan hệ, nguyên lực trong cơ thể luận thuần túy, luận ngưng thực, đều không chút nào thấp hơn linh đài cảnh tu sĩ, so với đoạn dập càng là mạnh hơn không ít, coi như cứng đối cứng, cũng căn bản sẽ không ăn thiệt thòi.

Về phần kinh nghiệm, Khương Viễn đối trước trải qua chiến đấu thực sự quá nhiều, cấp bậc này chiến tu ở trước mặt căn bản không đáng chú ý.

Thậm chí, liền liền chiến đấu kỹ xảo, cùng đối với chiến đấu nắm bắt thời cơ, Khương Viễn cũng hoàn toàn nghiền ép đoạn dập, không thắng đơn giản liền không có đạo lý

Khương Viễn người trong nhà biết chuyện nhà mình, đối kết quả này sớm đoán trước, tự nhiên sẽ không để ở trong lòng, bất quá, đối người khác mà nói, Khương Viễn liền như thế tùy tiện một chân đá ra, liền đem một cái nửa bước linh đài cảnh cao thủ dập liền bỏ đều không đứng dậy được, liền thật sự là quá kinh người

"Khụ khụ "

Đoạn Dập mạnh mẽ cái xoay người, một tay ôm ngực ho khan.

Theo hần tê tâm liệt phé tiếng ho khan, một sợi đỏ tươi dòng máu theo khóe miệng của hần chậm rãi trượt xuống Đến, chậm rãi rơi vào tràn đầy bụi đất hổ, một giọt, một giọt, lại một giọt...

Nghe được tiếng ho khan, Khương Viễn tròn mắt nhìn hổ đoạn Dập.

Cái nhìn này nhìn sang, hần nhất thời nhìn xảy ra vấn đề.

"Nguyên lai là bên trong âm độc, trách không được muốn đoạt Huyền Hoàng Thạch."

Âm độc khí tức vẫn là thẳng rõ ràng, riêng là, đang bị Khương Viễn đập qua một chân sau đó, đoạn dập thể nội nguyên bản bị Nguyên Lực áp chế âm độc lần nữa phát tác đứng lên, khí tức liền rõ ràng hơn.

Hần chậm rãi bước đi thông thả đến cùng hổ lớn biên giới, từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy đoạn dập, hỏi thăm: "Có thể nói chuyện sao?"

"Nếu là còn có thể nói chuyện, liền trả lời ta vấn đề. Người thế nào biết ta là người mua?"

Nói lời này lúc, hần thần sắc y như dĩ vãng bình thường, thậm chí có mấy phần hững hờ, giống như một chân đem đoạn dập đập Thành dạng này người không phải hần giống như.

Nghe vậy, đoạn dập ho khan địa càng thêm lợi hại, liền thân thể đều run rẩy lên. Cũng không biết là dọa đến vẫn là khi

Bất quá, đối với Khương Viễn vấn đề, hần lại không có chút nào chuẩn bị trả lời ý tứ.

Khurong Viễn đón đến, gặp đoạn đập không có chuẩn bị trả lời, không khỏi câu lên khoe môi, mắt mang ra một tia lãnh ý : "Có lẽ, ngươi là muốn lại bị một đá, mới bằng lòng mở miệng?"

Nói, Khurong Viễn liền hướng trước bước ra một bước, làm bộ liền muốn một chân đạp ra ngoài.

"Chờ một chút! Chờ chút!"

Đoạn đập bỗng nhiên một cái xoay người ngồi xuống, dùng cả tay chân địa từ nay về sau liền bò mấy bước, mới dừng lại.

"Ta nói!"

Hắn từng ngum từng ngum địa thờ hồn hèn, mắt như cũ mang theo một tia sợ hãi, tay chân càng là run nhè nhẹ, hiển nhiên như cũ đang chịu đựng cự đại thống khổ.

Hắn bị một đá liền đã dạng này, nếu là lại đến một chân, chỗ nào còn có thể có mệnh tại?

Thật vất vả thờ quân khí, hắn liền vội mở miệng : "Ta trước đó một mực thủ tại phòng đấu giá qua hậu thuẫn trên đường. Áp trực vật phẩm đấu giá cùng phổ thông vật phẩm đấu giá không giống nhau, đi khẳng định là khách quý thông đạo, khách quý thông đạo liền như vậy mấy người đi vào, ta một nghe thanh âm liền biết là ngươi."

"Thì ra là thế."

Khurong Viễn khẽ gạt đầu, mắt lướt qua một tia gạt mình.

Bên trong phòng đấu giá bộ phòng vệ vốn là không tính là đặc biệt nghiêm cẩn, chỉ cần hữu tâm lời nói, có thể tìm ra hắn cũng không kỳ quái. Đã không phải bán đấu giá tiết lộ tin tức, hắn cũng liền lười nhác truy cứu bán đấu giá trách nhiệm

Bất quá, bán đấu giá trách nhiệm có thể không truy cứu, lại không có nghĩa là người trước mắt này, hắn cũng sẽ không truy cứu.

Khurong Viễn tròn mắt nhìn đoạn đập liếc một chút, bên môi câu lên mỉm cười : "Đã vấn đề đã rõ ràng, như vậy..."

"Ngươi... Sẽ thả ta sao?"

Đoạn đập ngửa đầu nhìn lấy Khurong Viễn, thăm dò tính mà hỏi thăm

Đang bị Khurong Viễn một chân đạp xuống tới thời điểm, hắn cũng cho là mình chết chắc. Có thể Khurong Viễn thái độ thực sự quá bình thân, lại để cho hắn nhìn thấy một chút hi vọng.

Nhìn Khurong Viễn bộ dáng, rõ ràng là cái sống an nhàn sung sướng công tử ca, theo bên ngoài những sát phạt đó thành tính chiến tu có bản chất khác nhau. Có lẽ... Nói không chừng, hắn còn có thể trốn qua một kiếp?

Nghĩ tới đây, đoạn đập khăn trương nuốt ngum nước bọt, thô kệch trên mặt rõ ràng hiển lộ ra mấy cái phân vẻ chờ mong.

Thấy thế, Khurong Viễn bờ môi ý cười bất tri bất giác làm sâu sắc.

"Không có, ta nói là, ngươi có thể chết "

Câu nói này, hắn nói rất chậm, ngữ điệu hoàn toàn như trước đây địa bình thân, không có chút nào gọn sóng, nhưng lời nói kia bên trong ý Tư, lại làm cho người không rét mà run.

Đoạn đập chờ mong biểu lộ nhất thời ngưng kết ở trên mặt, cả người như rơi Băng Khố.

Dưới sự sợ hãi, hắn vô ý thức một cái xoay người, lộn nhào địa liền muốn hướng ngoài hồ bò đi.

Nhưng mà, đến cùng lúc này, vô luận hắn làm cái gì, đều là phí công. Không nói hắn vốn là thụ bị thương rất nặng, thể nội lại có âm độc dây dưa, căn bản là chạy không nhanh, coi như hắn có thể chạy, Khurong Viễn cũng không có khả năng cho hắn cơ hội.

Ngay tại hắn vừa mới lật người chuẩn bị chạy trốn thời điểm, Khurong Viễn đã một chân đạp ra, thân hình trong nháy mắt đột ngột từ mặt đất mọc lên, lẳng không một chân bay đập xuống.

Trong chớp nhoáng này, thời gian tựa như biến đến vô cùng dài đằng đặc.

Kim loại đúc thành giày dưới ánh mặt trời lóe hàn quang, giống như như lưỡi dao vạch phá không khí, khuấy động không khí cuốn lên đạo đạo lượn vòng kinh phong, tại trận trận sắc nhọn trong tiếng thét gào, đem hắn lẳng không mà hạ thân ảnh bao quanh vòn quanh bên trong.

Trong chớp nhoáng này, hắn áo bào trên không trung phản phát phi vũ, tắm rửa tại ánh sáng mặt trời bên trong, giống như lưu tinh bay xuống, lại như Ung Kích Trường Không, trong chớp mắt liền lướt qua hai trọng khoảng cách, chợt một chân đập dưới.

"Àm!"

Một tiếng cự đại tiếng oanh minh vang lên.

Đoạn đập trắng kiện thân thể tựa như Quy Xắc bị hung hăng đập vào trong đất.

Chung quanh loạn thạch lẫn xuống, bụi đất vấy ra. Nguyên bản hố lớn biên giới, xuất hiện lần nữa một cái hố lớn, cho dù so với trước đó cái kia, diện tích cũng chỉ đại không nhỏ.

Đoạn đập "Oa" một tiếng phun ra một ngụm lớn máu tươi, cả người nằm ở hố không nhúc nhích, chỉ có tay chân còn tại hơi hơi run rẩy.

Hắn phần lưng khai giáp đã hoàn toàn vỡ vụn, thừa thốt địa treo ở trên người, bên trong y phục cũng đang kích động Nguyên Lực bên trong hoàn toàn vỡ ra, trung ương trần lộ ra màu đồng cổ trên da, thỉnh thoảng có một cái đồ tươi máu chân.

Giữa không trung, Khương Viễn đem thân thể xoay tròn, phiêu nhiên rơi xuống đất. Kim loại giày giẫm tại hố trần trụ bùn thổ địa bên trên, cơ hồ không có bất kỳ cái gì âm thanh.

Trông mắt quét qua mặt đất đoạn đập liếc một chút, là hắn biết, người này không sống.

Hắn vừa rồi một cước kia, đã đem đoạn đập ngũ tạng lục phủ hoàn toàn chấn vỡ, hiện nay khí tức sở dĩ không có hoàn toàn đứt hẳn, hoàn toàn là dựa vào mệnh thể chất cùng nguyên lực trong cơ thể tại cự lực chống.

Dùng không có mấy hơi thở, người này liền sẽ hoàn toàn biến thành thi thể.

Ngẩng đầu, Khương Viễn quay người đi ra hố lớn, không quay đầu lại nữa nhìn đoạn đập liếc một chút.

Cho đến lúc này, hắn thậm chí đều còn không biết đoạn đập tên.

Với hắn mà nói, đoạn đập bất quá là một việc nhỏ xen giữa mà giải quyết liền giải quyết, còn không đáng cho hắn có ý nhớ thương.

Biết rõ Tu Hành Giới tàn khốc Khương Viễn, có thể không tin đoạn đập vừa rồi câu kia hội tha cho hắn nhất mệnh lời nói. Tại Tu Hành Giới, đụng phải cướp đường, cũng chỉ có người chết ta sống một loại kết cục.

Nếu là tại loại vấn đề này bên trên nhân từ nương tay, cuối cùng nhất ăn thiệt thòi khẳng định là mình.

Huống chi, đều giết tới trước mặt hắn, nếu là hắn còn nhẹ để nhẹ qua, sau này chẳng phải là ai cũng dám đến tìm hắn để gây sự?

Từ hố lớn bên trong một chân bước ra, Khương Viễn tùy ý địa dậm chân một cái, quanh người nguyên khí khuấy động phía dưới, dính tại bào trên chân bùn đất trong nháy mắt bị đánh tan, hóa thành vô số nhỏ bé tro bụi, theo cơn gió chậm rãi phiêu tán.

Lúc này, Lý Tuấn Phong cuối cùng từ đồng loạn thạch bên trong gãy dựa ra đến, ráng chống đỡ lấy đi đến Khương Viễn trước mặt, "Bịch" một tiếng một chân quỳ xuống qua : "Thuộc hạ bảo hộ bất lực, mời thiếu gia trách phạt!"

Hắn khoe môi treo hai tơ máu, trên thân Âm Ngân Chiến Khai vỡ ra mấy đạo vết nứt, nơi ngực càng là có một cái rất lợi hại Đại Chưởng Ấn, vừa nhìn liền biết thụ thương không nhẹ, đoán chừng Nội Phủ nhận chấn động không nhỏ.

Khương Viễn thấy thế, tùy ý khoát khoát tay, nói ra : "Trách phạt coi như đây không phải người sai. Người đã hết sức."

Hắn vun tròn Lý Tuấn Phong, vốn là vì để hắn cho mình làm việc, mà không phải vì bảo vệ mình, đương nhiên sẽ không so đo những thứ này.

Nhưng mà, Khương Viễn không so đo, không có nghĩa là Lý Tuấn Phong chính mình cũng không so đo.

Hắn một tay chống đỡ kiếm, cúi đầu, mặt mũi tràn đầy vẻ xấu hổ : "Thuộc hạ thẹn với thiếu gia!"

"Được đứng lên đi tranh thủ thời gian tìm địa phương liệu thương."

Khương Viễn lắc đầu, cũng không có nói thêm nữa cái gì, trực tiếp vòng qua Lý Tuấn Phong, chuẩn bị đi xem một chút này hai cái rơi vào trong viện Kinh Thiên chiến tu ra sao.

Ngay tại Khương Viễn nói chuyện với Lý Tuấn Phong thời điểm, đường tắt cuối cùng góc rẽ, một thân áo bào trắng Lưu Từ Minh hai mắt vô thần, một mặt ngây ngốc nhìn lấy Khương Viễn, cả người đều là cứng ngắc.

Có trời mới biết, hắn bất quá là không cam lòng chính mình đột nhiên bị Khương Viễn hất ra như vậy xa, theo tới muốn làm bộ mặt hỏi cho ra nhẽ mà thôi người nào nghĩ, thế mà liền để hắn đụng vào như thế thật không thể tin sự tình?

Hắn nguyên bản còn tưởng rằng, Khương Viễn cũng chính là thủ hạ mạnh hơn hắn, tài lực mạnh hơn hắn, về đến cùng vẫn là cái hoàn khổ con cháu, như trước kia không có cái gì khác nhau.

Ai biết, Khurong Viễn thực lực mình, thế mà so đám kia nhìn liền hung thần ác sát chiến tu còn muốn cường hoành hơn! Mạnh cũng liền thôi, thế mà còn mạnh hơn như vậy nhiều, liền liền nửa bước linh đài cảnh tuyệt đỉnh cao thủ đều không phải là hấn địch!

Thế giới này là thế nào?

Rõ ràng hai tháng trước còn vì một con Đẩu Kê cùng hấn huyền nào túi bụi người, thế nào liền có thể lập tức trở nên như thế mạnh? Cái này còn có Thiên Lý sao? !

...

///...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: : Viễn ca, ta nhất định sẽ nỗ lực!

...

Lưu Từ Minh phía sau, mấy cái theo tới cho hấn tăng thêm lòng dũng cảm chiến tu cũng là một mặt mạo bức tướng.

So với Lưu Từ Minh, bọn họ đối tu sĩ ở giữa đẳng cấp khác biệt trải nghiệm càng thêm khắc sâu, cái này lúc sau đã không chỉ là chấn kinh, mà chính là hoàn toàn bị chấn động đến cùng.

Bọn họ thậm chí hoài nghi mình có phải hay không đang nằm mơ, bằng không, thế nào có thể sẽ có loại này không hợp lý sự tình? Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thế nào khả năng một chân đem một cái nửa bước linh đài cảnh tu sĩ đạp lặn?

Chẳng lẽ Khurong Viễn trước kia vẫn luôn là Trang, hấn thực là cái bất thể ra cao thủ? Vẫn là nói vừa mới ra tay nhìn từ bề ngoài là Khurong Viễn, trên thực tế chung quanh còn cất giấu cái linh đài cảnh trở lên cao thủ?

Dù loại thật không thể tin phỏng đoán không ngừng xuất hiện, mấy cái chiến tu nào từ cơ hồ loạn thành một bầy bột nhão.

Một đoàn trong hỗn loạn, bọn họ lòng cảnh giác cơ hồ nửa điểm không dư thừa.

Bên trong một cái chiến tu cầm đao xuất thủ bất tri bất giác buông ra Lai trong tay đao trong nháy mắt trượt xuống, một chút rơi trên mặt đất.

"khi"

Thanh thủy rơi xuống đất âm thanh đột ngột vang lên, tại yên tĩnh trong đường tắt trong nháy mắt khuếch tán ra tới.

Nơi xa, đang chuẩn bị tiến viện từ Khurong Viễn bước chân dừng lại, bỗng nhiên quay đầu nhìn qua, ánh mắt kia hơi quét qua, liền rơi vào Lưu Từ Minh trên thân.

Lưu Từ Minh trong lòng xiết chặt, nhất thời sinh ra một cỗ dự cảm bất tường.

Xong xong !

Khurong Viễn giấu như thế sâu, khẳng định là không muốn để cho người khác biết chính mình bí mật. Hấn thế mà đánh vỡ như thế đại bí mật, chắc là phải bị diệt khẩu!

Nghĩ tới đây, Lưu Từ Minh sắc mặt xoát một chút trở nên trắng bệch.

"Lưu Từ Minh?"

Khurong Viễn thiêu thiêu mi, tựa hồ có chút kinh ngạc.

Sau một khắc, hấn bỗng nhiên nhấc chân bước ra một bước, thân hình trong nháy mắt tựa như tia chớp bắn ra, kéo lấy trùng điệp tàn ảnh đến cùng Lưu

Từ Minh trước mặt.

"Người ở chỗ này làm cái gì?"

Khương Viễn thanh âm thực rất bình thản, bất quá chỉ là thuận miệng hỏi một chút mà nhưng rơi vào vốn là tâm hồng Lưu Từ Minh trong lỗ tai, liền tự động bị hiểu biết Thành âm trầm chất vấn, rồi mới chính mình đem chính mình dọa sợ

Rõ ràng Khương Viễn căn bản không có tận lực phóng thích uy áp, Lưu Từ Minh lại bỗng dưng cảm giác được một cỗ áp lực thật lớn, rồi mới chân mềm nhũn, không tự chủ được liền trượt đến mặt đất.

"Ta, ta, ta..." Hắn lắp bắp mở miệng, vô ý thức muốn giải thích, chỉ tiếc, Lưu Thị luyện khí công xưởng căn bản không có tại cái phương hướng này, muốn nói là đi ngang qua bây giờ không có nửa điểm sức thuyết phục

Do dự nửa ngày, bỗng nhiên, hắn hai mắt tỏa sáng, thốt ra : "Ta là tới giúp người!"

Hắn cái này vừa nói, Khương Viễn ngược lại là hơi sững sờ, cúi đầu liếc hắn một cái : "Người biết cái này sao hảo tâm?"

"Thật! Người nhất định phải tin tưởng ta!"

Lưu Từ Minh ngửa đầu, mặt mũi tràn đầy vội vàng nhìn lấy Khương Viễn.

"Ta, ta, ta nhìn thấy tên kia đi theo người, liền trở về gọi người chuẩn bị qua tới giúp người, ai biết đến chậm một bước, người đã tự mình giải quyết!"

Hắn lời nói giống bắn liên thanh giống như liên tiếp không ngừng, tựa hồ sợ Khương Viễn không tin, còn kéo qua phía sau chiến tu, liều mạng đục lỗ Thần ra hiệu.

Mấy cái kia chiến tu cương lấy thân thể, bận bịu gật đầu không ngừng, sợ Khương Viễn coi bọn họ là làm địch nhân, một khối giải quyết.

Khương Viễn liếc bọn họ liếc một chút, bình thản mặt hiện lên một vòng ghét bỏ.

Lưu Từ Minh là cảm thấy mình giống như hắn xuân sao? Thế mà liên loại lý do này cũng nghĩ ra được?

Gặp Khương Viễn rõ ràng không tin, Lưu Từ Minh nhất thời gấp.

"Khương Viễn, người nhất định phải tin tưởng ta! Ta thật không có ác ý! Bằng không... Bằng không..."

Hắn hoang mang lo sợ nhìn lấy chung quanh, ánh mắt bỗng nhiên tại Khương Viễn trên thân dừng lại : "Bằng không, ta nhận người làm đại ca còn không được sao? Sau này người nói cái gì ta làm cái gì, người để cho ta hướng đông, ta tuyệt không hướng tây!"

Nói, hắn bỗng nhiên quỳ gối hướng về phía trước, làm bộ liền muốn hướng Khương Viễn trên thân dốc sức. Tư thế kia, rõ ràng là chuẩn bị ôm Khương Viễn bấp đầu.

Khương Viễn thân hình thoát một cái, bỗng nhiên hóa quang xuất hiện tại một phương hướng khác, tránh thoát Lưu Từ Minh chuẩn bị ôm bấp đầu hai tay.

Lưu Từ Minh một cái trọng tâm bất ổn, nhất thời té trên đất. Này bữa trường bào màu trắng nhiễm tro bụi, nhất thời trở nên bụi bặm, nhìn hết sức chật vật.

Khương Viễn cúi đầu, nhìn lấy Lưu Từ Minh đáng vẻ chật vật, ánh mắt hơi có chút quái dị : "Người mới vừa nói... Người muốn làm thủ hạ ta?"

"Vâng! Vâng! Vâng!"

Lưu Từ Minh bận bịu gật đầu không ngừng xác nhận, thậm chí không lo được từ dưới đất bò dậy, trực tiếp chống đất ngẩng đầu lên, mắt lom lom nhìn Khương Viễn : "Thực lực người so với ta mạnh hơn, tài lực so với ta mạnh hơn, thủ hạ cũng lợi hại hơn ta, ta tâm phục khẩu phục! Tâm phục khẩu phục!"

Cái này mới mở miệng, Lưu Từ Minh đứng là càng nói càng thuận, nói đến cuối cùng nhất, liền chính hắn đều kém chút bị thuyết phục, cảm thấy mình nói đến thật rất có đạo lý

"..."

Khương Viễn cúi đầu, nhìn Lưu Từ Minh thật lâu, đều không biết mình nên nói cái gì.

Hắn gần nhất thế nào lão động phải các loại kỳ hoa? Chu Các Thanh Minh cũng liền thôi, hắn đối vị này sớm nhận biết, cũng không tính thật bất ngờ, có thể Lưu Từ Minh bình thường nhìn lấy rất bình thường, thế nào đột nhiên cũng biến thành như thế kỳ hoa?

"Viễn ca, ngài tiện tay dưới tiểu đệ đi ! Ngài yên tâm, ta sau này nhất định vì ngài yên trước lập tức hậu..."

Lưu Từ Minh mắt lom lom nhìn Khương Viễn, miệng một khoan khoái cũng là liền tiếp cam đoan, nói đến dừng đề cập nhiều nge theo trượt

Theo hán ý nghĩ, chỉ cần Khương Viễn nguyện ý thu hán khi tiểu đệ, hán theo Khương Viễn chính là mình người, đến lúc đó, Khương Viễn đương nhiên sẽ không truy cứu hán đánh vỡ bí mật sự tình

Đáng tiếc, hán không biết là, Khương Viễn thực thật không có thể nào để ý chuyện này.

Trên thực tế, Khương Viễn căn bản cũng không có cố ý che giấu qua tu vi, sở dĩ đến bây giờ đều không ai biết được hán thực lực, bắt quá là bởi vì không có gặp được cần hán xuất thủ sự tình mà thôi.

Dù sao, Khương Viễn cũng không phải loại kia si mê chiến đấu chiến tu, cũng không có việc gì liền tìm khắp nơi người luận bàn. Làm một cái Pháp Tu kiêm Luyện Khí Sư, hán đại bộ phận thời điểm thực đều thẳng trạch, không phải uốn tại Luyện Khí Thất bên trong luyện khí, cũng là ở trong thư phòng nghiên cứu bí pháp, hoặc là cũng là tại trong tĩnh thất tu luyện, không cần thiết căn bản cũng không đi ra ngoài.

Về phần Khương Viễn một chân đạp lẫn nửa bước linh đài cảnh chiến tu sự tình, nói ra cũng phải có người tin mới được.

Lấy hán mặt ngoài bày ra tu vi, cho dù có các loại Phù Khí phối hợp, nói hán khổ chiến phía dưới tại nửa bước linh đài cảnh trước mặt toàn thân trở ra, có lẽ còn có người tin, nhưng muốn nói một chân đem người đạp lẫn, là cái tu sĩ đều chỉ hội coi là Luru Tử Minh là nói khoác lác.

Dù sao, ở phương diện này, Luru Tử Minh thế nhưng là từng có không ít tiền khoa

Bắt quá, tuy nhiên Khương Viễn đoán không ra Luru Tử Minh ý nghĩ, nhưng coi như đoán được, đoán chừng cũng sẽ không để ý.

Hiện nay, nghe Luru Tử Minh thao thao bất tuyệt cam đoan, Khương Viễn chỉ cảm thấy chết lặng.

"Được" hán thuận miệng cắt ngang Luru Tử Minh câu chuyện, "Muốn làm thủ hạ ta, ngươi bây giờ cái bộ dáng này có thể không đủ tư cách."

Nghe nói như thế, Luru Tử Minh bỗng nhiên im miệng, lập tức ngẩng đầu nhìn mắt Khương Viễn sắc mặt, cẩn thận từng li từng tí hỏi thăm: "Này... Muốn ra sao mới đúng quy cách?"

"Chỉ ít... Cũng phải là Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ a?" Khương Viễn thượng hạ dò xét Luru Tử Minh liếc một chút, ánh mắt bên trong mang theo một tia ghét bỏ, "Ta cho ngươi thời gian nửa năm, nửa năm hậu, ngươi nếu có thể tấn cấp Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, ta liền để ngươi làm thủ hạ ta."

"Vâng! Viễn ca ngài liền nhìn tốt a ta nhất định nỗ lực tu luyện, tuyệt đối sẽ không cô phụ ngài hi vọng!"

Luru Tử Minh ánh mắt sáng lên, trong nháy mắt không chút do dự dưới cam đoan.

Xem chừng, nếu không phải tư thế không đúng, hán lúc này tuyệt đối sẽ vỗ ngực thề thề. Bắt quá, hán hiện nay cái bộ dáng này, nhìn thực sự không có cái gì sức thuyết phục.

Khương Viễn từ chối cho ý kiến địa liếc hán một cái, cái gì đều không nói, xoay người chậm rãi đi trở về qua.

Thấy thế, Luru Tử Minh căng cứng tâm thần trong nháy mắt buông lỏng, bỗng nhiên hướng mặt đất một nằm sấp, ngay cả thở tốt mấy hơi thở hồng hộc, mới một chút xiu chậm tới.

"Thiếu, thiếu gia? Ngươi, ngươi không sao chứ?"

Một cái chiến tu nhìn lấy Luru Tử Minh, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Ta không sao." Luru Tử Minh tức giận về một câu, lập tức tổn sức địa từ dưới đất bò dậy.

Tiện tay đem áo bào trắng bên trên nhiễm tro bụi đập sạch sẽ, Luru Tử Minh bỗng nhiên quay đầu, hung tợn trừng phía sau các chiến tu liếc một chút, nói ra: "Hôm nay sự tình đều cho ta mục tại trong bụng, người nào đều không cho nói ra! Có nghe hay không?!"

"Vâng!"

"Biết!"

Mấy cái chiến tu vô ý thức đứng thẳng người, liên tục gật đầu cam đoan.

Như thế mất mặt sự tình, bọn họ nếu thật dám nói ra, Luru Tử Minh khẳng định đến sinh hoạt lột bọn họ!

Huống chi, Luru Tử Minh sợ Khương Viễn diệt khẩu, bọn họ chẳng lẽ liền không sợ sao? Coi như Luru Tử Minh không nói, bọn họ tuyệt đối không dám đem hôm nay sự tình nói ra.

Luru Tử Minh thấy thế, rốt cục yên tâm.

Hán quay người nhìn về phía gùm rồi đi xa phương hướng, bỗng nhiên giơ tay lên, ra sức lung lay, hô: "Viễn ca! Ngài yên tâm! Ta nhất định sẽ qua tìm người!"

Nói xong, hắn kéo một cái phía sau chiến tu, mang người như một làn khói chạy.

Một bên khác, Khương Viễn nghe được Lưu Tử Minh lời nói, lại là liền cũng không quay đầu lại, vẫn chậm rãi hướng phía trước đi tới.

Một trận gió thổi tới, hắn rộng thùng thình tay áo bày chậm rãi chấp chôn, mấy sợi màu mực sợi tóc tùy phong nhảy múa, đem thân hình hắn nổi bật lên phá lệ tiêu sái tự nhiên.

Đi chưa được mấy bước, Khương Viễn liền trở lại trước đó chiến đấu địa phương.

Lúc này, Lý Tuấn Phong đã đem roi vào trong viện thủ hạ lấy ra, chính là một lên khoanh chân ngồi tại đường tắt biên giới liệu thương.

Ngô thúc cùng một đám Gã sai vặt cũng cuối cùng từ trước đó trong rung động tỉnh táo lại, khôi phục trạng thái bình thường. Bất quá, bọn họ như cũ không dám tới gần đoạn Dập, đành phải ở bên cạnh làm đứng đấy.

Gặp Khương Viễn trở về, Ngô thúc vô ý thức nghênh đón, hỏi thăm: "Thiếu gia, ngài thật đánh tính toán nhận lấy Lưu Tử Minh?"

Hắn cũng không phải đang chất vấn Khương Viễn quyết định, chỉ bất quá cái này phát triển là tại quá ngoài dự liệu, hắn đến bây giờ còn không có kịp phản ứng, thực sự không nhận được nghĩ hỏi một chút.

Khương Viễn liếc nhìn hắn một cái: "Người cảm thấy, Lưu Tử Minh trong vòng nửa năm tu luyện tới Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ xác suất có bao nhiêu?"

"Cái này. . ." Ngô thúc chần chờ một hồi lâu, sắc mặt phá lệ xoắn xuýt, "Rất không có khả năng a?"

"Cái kia còn có cái gì có thể hỏi?"

"Ách... Ta minh bạch "

Ngô thúc nháy mắt mấy cái, giờ mới hiểu được tới. Hắn lặng lẽ bồi đem mồ hôi lạnh trên trán, một người yên lặng qua điện bích tĩnh lại.

Khương Viễn lắc đầu, không có xen vào nữa hắn.

Nói thật, dựa theo hắn dĩ vãng đối Lưu Tử Minh hiểu biết, muốn cho Lưu Tử Minh nghiêm túc nỗ lực tu luyện, đơn giản liền theo đòi mạng hắn một dạng. Cứ như vậy, trong vòng nửa năm muốn tu luyện đến cùng Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, đơn giản cũng là nói mơ giữa ban ngày

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: : Người coi trọng nàng?

...

Bất quá, Khương Viễn cũng không có đem lời nói chết.

Thế sự vô thường, tựa như Khương Viễn không nghĩ tới Lưu Tử Minh hội không khỏi diệu muốn làm dưới tay hắn một dạng, ai cũng không biết Lưu Tử Minh có phải là thật hay không có thể hoàn thành ước định.

Vạn nhất, Lưu Tử Minh thật làm đến, tất nhiên sẽ phát sinh thoát thai hoá cốt biến hóa, cũng sẽ không thể lại coi hắn là Thành một cái không còn gì khác hoàn khổ con cháu

Đến lúc đó, nếu như hắn còn muốn lấy khi dưới tay mình lời nói, Khương Viễn ngược lại là thật không ngại nhận lấy hắn.

Vừa nghĩ những này có hay không, Khương Viễn lại lần nữa dưới hồ lớn, đi vào đoạn Dập thi thể một bên.

Không lâu lắm, đoạn Dập trên thi thể đồ vật liền bị hấn lực soát cạo sạch sẽ. Hấn cũng không có nhìn kỹ, tiện tay liền đem đồ vật toàn bộ ném vào Trữ Vật Giới, chuẩn bị các loại trở về sau đó lại chia nhỏ.

Lúc này, Lý Tuấn Phong cùng dưới tay hấn hai cái chiến tu liền đại khái khống chế lại thương thế, tạm thời hành động không ngại. Còn còn lại, nhất định phải chờ trở lại Khương Ký sau đó tinh tu điều dưỡng mới được.

Dù sao, ngoại thương tốt trị, nội thương Nan Y, phổ thông thuốc chữa thương rất khó lập tức đem nội thương hoàn toàn chữa cho tốt.

"Thiếu gia."

Lý Tuấn Phong mang theo hai cái chiến tu đi đến Khương Viễn bên người, một mực cung kính hành lễ.

Lúc này bọn họ, đã sớm không có rồi đi bán đấu giá lúc loại kia đặc chí vừa lòng, ngược lại là một mặt hồ thẹn, đều không có dám ngẩng đầu nhìn Khương Viễn mí mắt.

Khương Viễn liếc bọn họ liếc một chút, cũng không nói cái gì. Giữa các tu sĩ, thắng thua vốn là chuyện thường, mãi mãi một cái bọn họ tính tình cũng tốt.

Hấn trực tiếp phát tay đem Ngô thúc chiêu tới, nói ra: "Đi thôi về nhà."

"Vâng, thiếu gia."

Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong đồng thời khom người đáp ứng, lập tức liền dẫn người đi theo Khương Viễn phía sau.

Rất nhanh, một đoàn người bóng lưng liền biến mất tại trong ngõ tắt.

Một trận gió thổi qua, đuổi ra tường viện cảnh khô bên trên, vài miếng lá héo vàng hơi chao đảo một cái, bỗng nhiên liền thoát ly cảnh khô, đánh lấy xoáy về hướng rơi xuống.

Trong đường tắt van xin hồ lớn bên trong, đoạn Dập thi thể lẳng lặng địa nằm tại hồ, sắc mặt xám trắng, không có bất kỳ cái gì âm thanh.

Vài miếng khô héo phiến lá phiêu phiêu đang đang xuống rơi ở trên người hấn, đem hấn thi thể tôn lên phá lệ điều hiu.

Cũng không biết qua bao lâu, hai bên trong sân bỗng nhiên truyền ra tiếng người.

Mấy cái người thanh niên tại cạnh cửa thò đầu ra nhìn hơn nửa ngày, mới rốt cục quyết định, cẩn thận từng li từng tí đi vào trong viện.

"Oa "

"Trời ạ "

Bọn họ từng cái há hốc miệng ba, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trước mắt hết thấy, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Bất quá chỉ là một lát công phu, bọn họ trong viện sớm đã hoàn toàn thay đổi.

Tường viện đồ sụp một mảnh lớn, đá vụn bắn tung tóe khắp nơi, trong viện mặt đất đều dính lấy nhỏ vụn xám trắng bột đá, nhìn liền theo vậy một tầng vôi giống như.

Trông ở tường viện một bên Thụ, giống là vừa vụn bị Long Quyển Phong thổi qua giống như, đại bộ phận nhánh cây đều bị cào đến thất linh bát lạc, chỉ còn lại có trụ cột vẫn như cũ cứng chắc.

Trong viện cảnh trúc dựng thành cọc treo đồ cắt thành hai đoạn. Máng lên móc áo y phục càng là bay đến khắp nơi đều là, khá hơn chút thậm chí bị gãy ra vết nứt, cũng không biết còn có thể hay không sửa tốt.

"Ai... Lần này có thể thế nào xử lý mới tốt? Tường viện này vừa mới sửa chữa tốt không bao lâu, nhà chúng ta nơi nào còn có tiền nhân rồi lại tu một lần a... Coi như chính chúng ta động thủ, cũng ít nhất phải hai mươi mấy cái ngân thù đây..."

Một cái lão giả từ trong nhà ra đến, nhìn thấy cảnh tượng này, nhất thời bùng bít lấy đầu gối chồm hồm trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy đòi phé.

"Phụ thân! Trùng trùng điệp điệp! Người nhìn nơi này!"

Một đứa bé trai không biết thời điểm nào chạy đến tường viện một bên, chỉ trên tường một chỗ lên tiếng kinh hô, này hai mắt trừng tròn xoe, vừa mừng vừa sợ tiểu bộ dáng, rất giống phát hiện Tân Đại Lục giống như.

Trước đó đi tới thanh niên bên trong, nhất thời có một người đi qua, thăm dò nhìn một chút.

Cái này nhìn một cái, hấn động tác nhất thời cương tại nguyên chỗ, hai mắt bỗng nhiên mở thật lớn, xem như liền trừng mắt đều muốn trừng ra ngoài giống như.

Chỉ gặp tại này đồ sụp tường viện góc tường bên trên, thỉnh linh khám nạm lấy một cái kim sắc tròn đẹp hình vật thể, tại ánh mặt trời chiếu xuống, tán ra ánh vàng rực rỡ ánh sáng.

"Kim... Kim, Kim thù tộ!"

Thanh niên không dám tin há to mồm, liền thanh âm nói chuyện đều biến điệu.

Hắn vừa dứt lời, nguyên bản phân tán trong sân đám người nhất thời oanh một chút bốn phía, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cái viên kia Kim thù tộ, mắt nháng lửa.

Vừa rồi đôi phé lão già cũng ở trong

Hắn cẩn thận từng li từng tí đem cái viên kia Kim thù tộ từ trên tường giữ lại, tràn đầy nếp mày mặt mơ cười đến phá lệ rực rỡ.

"Quá tốt lần này tu tường viện tiền có roi "

Nói, hắn mặt mũi tràn đầy cảm kích hướng phía gùg rời đi xa phương hướng cục khom người, miệng bên trong không ngừng lẩm bẩm lấy : "Đa tạ đại nhân đa tạ đại nhân "

...

Tối gần Mùa đông, sắc trời luôn luôn tối đến phá lệ cấp tốc. Nửa khắc đồng hồ trước đó, hoa ngoài cửa sổ còn có thể nhìn thấy liên miên rắng chiều, lúc này, lại đã hoàn toàn âm đạm đi.

Trong phòng ánh sáng, cũng trong lúc vô tình trở nên tối tăm.

Thị nữ xanh nương đi đến bên tường, nhẹ nhàng linh hoạt địa theo động một cái trên mặt tường chót mөр, đỉnh đầu phù văn Đấng liền vô thanh vô tức sáng lên.

Sáng ngời bạch quang xuyên thấu qua chụp đèn vậy xuống, hóa thành trận trận nhu hòa ánh sáng, đem trong phòng phủ lên địa một mảnh sáng sủa.

Dưới ánh đèn, một thân Mỹ chay váy dài Khương Linh chính cúi đầu, nhũ mảy lật xem trong tay thiếp vàng thiếp mөi.

Ánh sáng phủ lên hạ nàng tinh xảo ngũ quan phảng phất tự mang ánh sáng nhu hòa, da thịt tinh tế tỉ mỉ trắng nõn mới tốt giống như có thể bóp nước chảy Lai riêng là cặp mắt kia chữ, ánh mắt như nước, mắt hiện ra nhân nhậ sâu lo, lộ ra phá lệ rung động lòng người.

"Xem ra, bọn họ ba nhà chỉ sợ đã âm thầm chạm qua đầu, không phải vậy ý kiến không biết cái này sao nhất trí..."

Nhìn lấy thiếp vàng thiếp mөi bên trên chữ viết, Khương Linh vô ý thức tự lẩm bẩm.

Cũng không biết qua bao lâu, nàng chợt khép lại trong tay thiếp vàng thiếp mөi, ngẩng đầu nhìn về phía bên người đứng hầu xanh nương : "Tiểu Viễn còn chưa có trở lại sao?"

Xanh nương cúi đầu, ngữ khí cung kính nói ra : "Khởi bẩm tiểu thư, còn không có . Bất quá, buổi đầu giá một khắc đồng hồ trước đó liền kết thúc , án cước trình giữ lời, hiện tại không sai biệt lắm cũng nên..."

Nhưng mà, nàng chưa kịp nói hết lời, dưới lầu bỗng nhiên truyền đến một trận ồn ào âm thanh.

Nàng vô ý thức một hồi, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía tiểu thư nhà mình.

Không cần nàng nói, Khương Linh cũng lập tức kịp phản ứng.

"Xem ra, hẳn là Tiểu Viễn trở về đi, chúng ta cũng xuống dưới!"

Nói, nàng không chút do dự đứng lên, nhanh chóng mang theo xanh nương xuống lầu.

Đi đến nửa đường, hai người liền dừng tiến lên đây báo tin tức thị nữ, lập tức đổi phương hướng, trực tiếp qua nội viện.

Dẫn theo Váy vượt qua cánh cửa, Khương Linh ngẩng đầu, đang chuẩn bị nói chuyện với Khương Viễn, bỗng nhiên sừng sốt.

Dưới ánh đèn, Khương Viễn các loại nhân tình huống nhìn một cái không sót gì.

Khương Viễn, Ngô thúc, cùng hai cái Gã sai vật nhìn lấy còn không có cái gì, nhưng Lý Tuấn Phong Tam người bộ dáng, cho dù đi qua chỉnh lý, vẫn như cũ có vẻ hơi chật vật.

Mặc kệ thế nào nhìn, ba đều có chút đầy bụi đất, riêng là Lý Tuấn Phong, trước ngực Chiến Khải thậm chí đều có vết nứt. Liền bộ dáng này, mặc cho ai nhìn đều là đi qua một trận đại chiến trở về.

Khương Linh tâm chợt liên nhắc lên : "Tiểu Viễn, đây là thế nào chuyện? Các người gặp được tập kích?"

"Tại phòng đấu giá mua đồ quá nhiều, bị người đề mắt tới " Khương Viễn quay người nhìn thấy Khương Linh, trấn an tính hướng nàng cười cười, nói nói, " yên tâm, đều đã giải quyết "

"Giải quyết liền tốt " Khương Linh vô ý thức ần ần ở ngực, thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Cái này nếu là đối trước kia, coi như Khương Viễn nói như vậy, nàng cũng sẽ thói quen cẩn thận xác nhận một lần tài năng yên tâm . Bất quá, trong khoảng thời gian này đến nay, Khương Viễn sờ tác sờ vì, đề cho nàng vô ý thức liên tin tưởng Khương Viễn lời nói, biểu hiện trên mặt cũng trầm tĩnh lại.

Thấy thế, Khương Viễn quay đầu quét mắt người chung quanh, thuận miệng nói ra : "Các người tất cả đi xuống nghỉ ngơi đi "

"Vâng, thiếu gia."

Ngô thúc cùng Lý Tuấn Phong khom người lĩnh mệnh, rất nhanh liền mang người rời đi.

Bọn họ một ngày này kinh lịch sự tình cũng không ít, trở về tự nhiên là liệu thương liệu thương, an ủi an ủi, những này tạm thời không đề cập tới.

Bọn họ sau khi đi, bởi vì vừa vặn đến cùng giờ cơm, Khương Viễn liền theo tỷ tỷ cùng một chỗ dùng cơm tối.

Cơm hậu, Khương Viễn đại khái đem hôm nay kinh lịch theo Khương Linh nâng nâng.

Thực cũng không có cái gì dễ nói, đấu giá quá trình Khương Viễn cơ hồ liền không có thế nào đề ý, chỉ là nói đơn giản dưới đập tới cái gì, trên đường cuộc chiến đấu kia, Khương Viễn cũng chỉ là hơi hợt mang qua, vô ý nói thêm, miễn cho tỷ tỷ bình phí công lo lắng.

Nói nói, hần thuận miệng liền nâng lên Văn Mạn Quân, không nghĩ, Khương Linh lại đối với cái này biểu lộ ra rất hưng thịnh thú.

"Tiểu Viễn, người thật nhìn thấy Văn Mạn Quân? Nàng không phải tại Thái Hoa tông tiềm tu sao? Thế nào đột nhiên trở về? !"

Khương Linh kinh ngạc mở to mắt chữ, không che giấu chút nào chính mình kinh ngạc.

Bất quá, nói nói, nàng bỗng nhiên nhìn Khương Viễn liếc một chút, biểu lộ hồ nghi : "Không đúng Tiểu Viễn, người trước kia giống như chưa thấy qua Văn Mạn Quân a? Trên mặt nàng lại không viết không, người thế nào nhận ra nàng? Sẽ không phải... Người đối nàng có cái gì ý nghĩ a?"

Nói đến đây, nàng vô ý thức nhàu nhú mày, điểm cái cằm tự lảm bảm : "Cũng thế, Văn Mạn Quân loại kia Thiên Chi Kiều Nữ, dung mạo tư thái đều là nhất đẳng, thiên tư lại tốt, người cho dù có cái gì ý nghĩ cũng bình thường. Tỷ tỷ ủng hộ người!"

Trong lòng nàng, nhà mình đệ đệ cái gì đều là tốt nhất. Mà Văn Mạn Quân riêng có danh thiên tài, phôi đệ đệ của hần cũng coi là miễn cưỡng đúng quy cách

Về phần Khương Viễn đã từng giết Văn Mạn Quân đệ đệ sự tình, thì bị nàng mang tính lựa chọn địa không nhìn

"..."

Khương Viễn nhin không được ma quỷ khóe miệng, bất đắc dĩ nhìn nhà mình tỷ tỷ liếc một chút.

Dù hần định lực thâm hậu, lúc này cũng thực sự không biết nên nói cái gì.

Lúc đầu, tại Thái Hoa tông loại kia cạnh tranh kịch liệt trong tông môn bồi dưỡng được khí chất, theo Văn gia loại này an Dật gia tộc hoàn cảnh liền hoàn toàn khác biệt. Coi như Khương Viễn thật là lần đầu tiên nhìn thấy Văn Mạn Quân, bằng hần sức phán đoán, cũng không có khả năng phân tích không ra.

Hần hoàn toàn lý giải không có tỷ tỷ là thế nào đem mạch suy nghĩ lừa gạt đến phía trên này qua.

Quả nhiên, mặc kệ là đời trước, vẫn là đời này, hần đều hoàn toàn lý giải không có nữ nhân tư duy phương thức...

Lắc đầu, hần thở dài giống như nói ra : "Coi như ta chưa thấy qua Văn Mạn Quân bản thân, Khả Văn Gia Huy nhớ ta luôn luôn nhận biết. Lại nhìn những thị nữ kia thái độ cùng xưng hô, muốn đoán ra Văn Mạn Quân thân phận căn bản cũng không khó thật sao "

"Ta minh bạch ta minh bạch "

Khương Linh cười híp mắt nhìn lấy Khương Viễn, hào khí địa vỗ vỗ bả vai hần, một mặt "Ta đều hiểu" biểu lộ.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: : Đấu Khí đại hội

...

Xem xét tỷ tỷ biểu lộ, Khương Viễn liền minh bạch, lúc này, mặc kệ hắn nói cái gì, tỷ tỷ đều sẽ đem hắn giải thích xem như che giấu, căn bản sẽ không tin tưởng. Hắn nói càng nhiều, ngược lại sẽ để tỷ tỷ càng thêm chắc chắn chính mình phán đoán.

Nếu là hắn nữ nhân cái dạng này, hắn căn bản sẽ không dễ dàng tha thứ, có thể người này hết lần này tới lần khác chính là mình tỷ tỷ.

Khương Viễn đột nhiên cảm giác được tâm một mội..

Ngẫm lại, Khương Viễn dứt khoát nói sang chuyện khác, nói ra : "Kém chút quên còn có chuyện muốn phiền phức tỷ tỷ một chuyện."

"Tỷ đệ ở giữa nói cái gì phiền phức không có phiền phức. Giải thích, cái gì sự tình?" Khương Linh không chút nghĩ ngợi nói ra.

"Là như thế này..."

Khương Viễn đại khái nói một chút Lang Gia quả tình huống, lấy có chính mình sai người thăm dò được Lang Gia quả nơi sản sinh, muốn cho tỷ tỷ phái người đi một chuyến, dùng tài liệu đổi mấy khóa Lang Gia quả trở về.

Lang Gia Ngọc Thụ tuy nhiên sinh trưởng điều kiện hà khắc, nhưng liễu Quốc Gia chỗ Nam Phương, tại Đại Kiển sở hữu trong nước phụ thuộc, là thích hợp nhất Lang Gia Ngọc Thụ sinh trưởng, vốn là Lang Gia quả nơi sản sinh chủ yếu một trong.

Đối với hắn địa phương, liễu nước Lang Gia quả xem như khá là rẻ. Riêng là tại Lang Gia quả nơi sản sinh, Lang Gia quả để dành càng phong phú, chỉ cần xuất ra nổi giá, muốn đổi đến cùng mấy khóa Lang Gia quả cũng không khó khăn.

Nghe được Khương Viễn nói như vậy, Khương Linh không chút do dự đáp ứng, nói ra : "Yên tâm đi người đem địa chỉ cho ta, ta lập tức phái người tới. Không có gì bất ngờ xảy ra, chậm nhất trong mười ngày liền có thể có kết quả."

Nói lên nghiêm túc, nàng biểu lộ dần dần tỉnh táo lại, nhìn so trước đó bình thường nhiều.

Khương Viễn thấy thế, tâm lý âm thầm thở phào, nói ra : "Vậy là tốt rồi."

"Đổi ban ngày phụ thân truyền tin tức tới, để ta cho người biết, còn lại những tài liệu kia hắn vẫn còn tiếp tục thu mua, công xưởng bên trong tiền đầy đủ dùng, để người không cần lo lắng."

"Ừm. Ta biết "

Khương Viễn gật gật đầu, thuận miệng đáp ứng tới.

Hắn nghe xong lời này, liền biết tỷ tỷ khẳng định đem chính mình hôm qua qua Quý Thị tảo hóa sự tình nói cho phụ thân, cho nên phụ thân mới có cái này nói chuyện.

Lúc đầu hắn mang theo Ngô thúc bọn họ cùng đi, liền đại biểu hắn không nghĩ tới muốn giấu diếm phụ thân cùng tỷ tỷ, đối kết quả này cũng không ngoài ý muốn.

Không biết thế nào chuyện, phụ thân cùng tỷ tỷ tựa hồ có một loại thâm căn cố đế khái niệm, cảm thấy kiếm tiền nuôi gia đình là bọn họ sự tình, hắn chỉ cần đem ý nghĩ hảo hảo thả tại tu luyện cùng nghiên cứu luyện khí bên trên là được rồi.

Dù là hắn hiện tại tu vi cao, thực lực mạnh, bọn họ khái niệm cũng không có chút nào cải biến, hoàn toàn như trước đây địa như trước kia một dạng sùng ái hắn, hận không thể giúp hắn giải quyết hết sở hữu việc vặt, để hắn cái gì đều không cần quan tâm mới tốt.

Đối với cái này, Khương Viễn cảm động đồng thời, khó tránh khỏi cũng có chút không thích ứng

Hắn đều hơn tám trăm năm không có bị người như thế sùng qua

Cũng may, hắn vốn cũng không phải là loại kia ưa thích ôm sự tình tính cách, phụ thân cùng tỷ tỷ đối với hắn ý nghĩ cũng cho tới bây giờ là trăm phần trăm

ủng hộ, cho nên, Khôi ngẫu nhiên còn có chút hơi không thích ứng, nhưng cũng không có cái gì không thể tiếp nhận

Nghĩ tới đây, Khương Viễn chợt nhớ tới, ban ngày từ cái kia nửa bước linh đài cảnh chiến tu trên thân đạt được chiến lợi phẩm còn không thu nhặt. Trước đó hẳn chạy về Lai đều không thể nào nhìn kỹ.

Như thế nghĩ đến, hắn thuận tay liền từ bên hông túi trong túi móc ra một cái Trữ Vật Giới.

"Đây là cái gì?" Khương Linh có chút hiếu kỳ địa nhìn qua.

"Từ này chiến tu trên thân được đến chiến lợi phẩm" Khương Viễn thuận miệng đáp.

So với trước đó hai cái kia, cái này mai Trữ Vật Giới phong cách rõ ràng thô kệch rất nhiều, thủ pháp luyện chế cũng rất lợi hại thô ráp. Hắn nhìn một cái, liền không nhận được nhủ nhủ này.

Cái này Trữ Vật Giới, hẳn ban đầu vốn chuẩn bị cho Lý Tuấn Phong, hiện tại xem ra, vẫn là mang ra luyện chế lại một lần một phen lại cho Lý Tuấn Phong đi không phải vậy, thực sự quá lãng phí

Lắc đầu, Khương Viễn tiện tay cầm bốc lên Trữ Vật Giới, đem thần thức dò vào bên trong, bắt đầu ra bên ngoài móc đồ, vật.

Trong nhẫn chứa đồ vụn vụn vật vụn đồ, vật rất nhiều, không lâu lắm, trên mặt bàn liền bị các loại đồ, vật chất đầy.

"Đồ, vật toàn ở chỗ này?" Khương Linh một bên hỏi, một bên phiến kiểm trên bàn đồ, vật, thần sắc nghiêm túc.

"Đều tại. Nhìn xem có cái gì hữu dụng đồ, vật đi "

Khương Viễn thuận miệng nói, liền cũng cúi đầu bắt đầu chỉnh lý.

Y phục, lều vải, đồ dùng sinh hoạt cái gì, cơ bản đều là thường quy đồ vật, không có cái gì nhưng nhìn, tiện tay liền bị hắn quét qua một bên.

Rất nhanh, trên mặt bàn đồ, vật cũng chỉ còn lại có gần một nửa.

Lúc này, Khương Linh chợt phát hiện một trương quyền trục, cầm lên tiện tay mở ra xem, thần sắc nhất thời trở nên có chút kinh hi : "« Hậu Thổ Kinh »? Đây là tu luyện công pháp a? Tiểu Viễn, ngươi có thể hay không nhìn ra là cái nào cấp bậc?"

Nói, nàng vô ý thức đem quyền trục lật qua, tại Khương Viễn trước mặt lắc lắc.

Khương Viễn tùy ý liếc liếc một chút, lúc này có phán đoán : "Thổ hệ trung giai công pháp, chuyên tu thể phách, tu luyện hậu có thể tăng phúc lực lượng, tăng cường bắp thịt phòng ngự lực cùng sức chịu đòn."

"Lại là trung giai công pháp? !" Khương Linh mắt hạnh hơi mờ, biểu lộ vừa mừng vừa sợ, "Nghĩ không ra, cái kia chiến tu luyện một chút thể mà còn là trung giai công pháp! Chiến đoàn trong kia bang chiến tu nếu là nhìn thấy bộ công pháp kia, khẳng định phải hưng phấn chết!"

"Ân. Nhận lấy đi quay đầu cho Lý Tuấn Phong, để hắn phóng tới chiến đoàn trong tàng bảo các." Khương Viễn gật gật đầu nói.

Nói xong, hắn liền thu hồi ánh mắt, một lần nữa cúi đầu xuống. Một bộ trung giai công pháp mà còn hấp dẫn không có hắn chú ý lực.

"Ừm." Khương Linh mặt mày cong cong, tâm tình rất tốt địa đem quyền trục lại cuộn gọn gàng, đơn độc để ở một bên.

Riêng này một bộ trung giai công pháp giá trị, liền có thể bù đắp được nửa cái Khương Ký

Mà lúc này, Khương Viễn đã từ một đồng tảng vật bên trong lấy ra mấy khối khoáng thạch, mấy cây hảo hảo dùng thuốc hộp mặc vào linh thảo, một số đã ngoại thường dùng công cụ, một thanh mỏ xúc, một thanh thuốc cuốn, một thanh lột da dùng dao găm, một thanh chuyên môn Dịch Cốt Dao, một cái bình thẩm thấu Thuốc Gây Mê thú hoàn, một cái bình thường dùng Giải Độc Đan...

Trên cơ bản, những vật này đều không có thể nào trân quý, nhưng vụn vặt lẻ tẻ cộng lại, số lượng nhưng cũng không ít. Xem xét những vật này, liền biết cái này chiến tu khẳng định là thường xuyên tại dã ngoại tiến hành đi săn, nếu không công cụ không biết cái này sao đầy đủ.

Mà lại, những công cụ này chế tác đều khá tinh xảo, nhìn tựa hồ là chuyên môn làm theo yêu cầu, so thường quy dùng muốn tốt không ít . Bất quá, những vật này Khương Viễn cũng không cần đến, quay đầu trực tiếp ném cho Lý Tuấn Phong liền có thể

Trừ những này bên ngoài, Khương Viễn còn lật ra một cái cảm nang, bên trong đều là kim phiếu. Hắn đếm một hạ tổng cộng là hai vạn hai ngàn Kim thù, vừa vặn cũng là buổi đầu giá lúc cùng hắn tranh đoạt Huyền Hoàng Thạch người kia cuối cùng nhất một lần ra giá mức.

Đương nhiên, còn có mười mấy cái Kim thù số lẻ, hắn cũng không có tính toán đi vào.

Đem này mấy chục Kim thù số lẻ ném vào Trữ Vật Giới, lại cầm hai ngàn kim phiếu tiêu vật, Khương Viễn liền tiện tay đem còn lại hai vạn kim phiếu đưa cho tỷ tỷ, nói ra : "Tỷ, cái này ngươi giữ đi gần nhất công xưởng chính là dùng tiền thời điểm"

"Như thế nhiều?"

Khương Linh hơi sững sờ, biểu lộ hơi kinh ngạc.

Hai vạn Kim thù cũng không phải một con số nhỏ

Cho dù hiện nay Khương thị khuếch trương mấy lần, mỗi ngày thuận lợi nhuận bình quân xuống tới cũng bắt quá một trăm mai Kim thù mà đây là tại có Phù Văn Khẩu hấp dẫn nhân khí tình huống dưới. Muốn kiếm lời với hai vạn Kim thù, tối thiểu muốn hơn nửa năm

Đương nhiên, ần Khương thị hiện nay khuếch trương tốc độ, nửa năm hậu khẳng định không chỉ là hiện tại quy mô, nhưng cái này cũng cải biến không có hai vạn Kim thù là một khoản tiền lớn sự thật.

Một cái Độc Thân chiến tu, trên thân thể nào hội mang như thế tiền nhiều phiếu? Đây cũng không phải là thực lực cao cường có thể giải thích cũng không phải ai cũng Hữu Khương Viễn như thế nhân lực, tùy tiện qua Quý Thị quét một vòng, liền có thể kiếm lời cái mấy vạn Kim thù trở về...

Khương Linh ánh mắt lóe lên, trên mặt lộ ra một chút vẻ ngờ vực.

Khương Viễn cúi đầu, không có chú ý tới tỷ tỷ thần sắc, nghe vậy thuận miệng nhân tiện nói: "Đại khái là vì tham gia buổi đấu giá, đem sở hữu đáng tiền đồ, vật đều bán đi"

Trong nháy mắt chứa đồ trừ thường dùng công cụ, liền kiện ra đáng Phù Khí đều không có, điều này hiển nhiên không phù hợp một cái cao cấp chiến tu trình độ. Phải biết, đối với chiến tu lai nói, vũ khí trang bị xa so với Kim thù tệ tới trọng yếu.

Trừ phi hẳn trước đó nhận được tin tức, biết buổi đấu giá bên trên sẽ xuất hiện Huyền Hoàng Thạch, được ăn cả ngã về không muốn muốn bắt lại Huyền Hoàng Thạch, tình huống bây giờ mới có thể nói xuôi được

"Cũng đúng." Khương Linh giật mình, "Ngược lại là tình chúng ta không ít phiền phức"

Nói, nàng cũng không có xoắn xuýt, sáng khoái đem kim phiếu tiếp nhận qua.

Công xưởng ngược lại là còn có thể chống đỡ nhưng Tiểu Viễn cần những tài liệu kia, lại xác thực rất cần tiền đến thu mua. Có cái này hai vạn kim phiếu, đoán chừng lại không lâu nữa, là có thể đem tài liệu thu sạch mua Tề

Lúc này, hữu dụng đồ, vật đều chỉnh lý địa không sai biệt lắm, Khương Viễn tiện tay đưa tới bên cạnh đứng hầu Gã sai vặt, phân phó bọn họ đem mặt bàn thu thập sạch sẽ, chính mình làm theo một lần nữa ở bên cạnh trên ghế bành ngồi xuống.

"Đối hôm nay người về trước khi đến, ta thu đến bọn họ ba nhà hồi thiệp. Có một chút rất kỳ quái."

Khương Linh tại cách đó không xa ngồi xuống, nâng chung trà lên làm tròn hầu, nhúm mày nói ra.

"Kinh Sở đưa ra, đã chúng ta là đồng thời khiêu chiến ba nhà, không bằng liền mở một lần đấu Khí đại hội, công khai quyết đấu, một ván định thắng thua. Mặt khác hai nhà mặc dù không có minh xác nói như vậy, nhưng cũng có phương diện này ý tứ."

Nói đến đây, Khương Linh vô ý thức ngồi thẳng thân thể, sắc mặt cũng nghiêm túc không ít: "Ta cảm thấy, bọn họ khẳng định âm thầm trao đổi qua. Nói không chừng, cũng là tại liên thủ tính kế chúng ta đây"

Khương Viễn gật gật đầu: "Đây là tự nhiên. Tam đại công xưởng có thể tại nam hoàng thành sừng sững như thế nhiều năm, Chương Sự cũng không phải đùa ngoe, thấy chúng ta như thế khí thế hung hung đến cửa khiêu chiến, khẳng định hội đề cao cảnh giác."

"Vậy người ý là?" Khương Linh nhìn lấy nhà mình đệ đệ, ánh mắt lộ ra vẻ hỏi thăm, "Muốn cự tuyệt bọn họ sao?"

"Không có." Khương Viễn khoé môi nhất câu, mắt hiện lên một tia vi diệu thần quang, "Đáp ứng bọn hắn."

Nói lời này lúc, thanh âm hẳn trầm tĩnh vô cùng, ngữ khí càng là phá lệ chắc chắn, lộ ra cổ tính trước kỳ càng vị đạo.

Không biết thế nào, nghe nói như thế ngữ khí, Khương Linh lại vô hình địa thay này ba nhà công xưởng bóp đem mồ hôi, luôn cảm thấy bọn họ phải ngả nắm mốc

Nàng buồn bực nhìn nhà mình đệ đệ liếc một chút, vô ý thức hỏi thăm: "Tại sao?"

Lời còn chưa dứt, nàng bỗng nhiên bỗng nhiên kịp phản ứng

"Ta minh bạch!" Khương Linh mắt hạnh hơi mở, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sáng ngời vô cùng, "Từ một đối một biến thành ba nhà công xưởng liên thủ, bọn họ tổng thể thực lực cố nhiên mạnh lên, nhưng bọn hắn đồng dạng mất đi nhìn thấy chúng ta bài thời cơ!"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: : Mệnh ta thế nào liền như thế khổ đâu?

...

Nói đến đây, Khương Linh biểu lộ nhất thời trở nên có chút hưng phấn : "Bọn họ hiện tại đối thực lực chúng ta đều là suy đoán, coi như trước đó làm chuẩn bị cũng có hạn. Mà bài giấu càng sâu, đối với chúng ta liền càng có lợi!"

"Không tệ, đúng là như thế." Khương Viễn gật đầu, mắt nổi lên tia tia tiểu ý.

Đạo lý kia thực cũng không khó hiểu.

Ba nhà công xưởng liên thủ, liền mang ý nghĩa ba nhà công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư đều sẽ ra tay, tổng thể thực lực xa so với đơn độc một nhà công xưởng còn mạnh hơn nhiều, Khương thị đối mặt áp lực tự nhiên cũng phải lớn hơn nhiều.

Mặt ngoài nhìn, tựa hồ thật là Khương thị ăn thiệt thòi. Nhưng trên thực tế, loại này tỷ thí phương thức, lại mang ý nghĩa ba nhà công xưởng đều không có cơ hội kiến thức Khương thị thực lực chân chính, đồng dạng mất đi nhằm vào Khương thị thực lực làm ra chiến lược điều chỉnh thời cơ. Tổng thể lại nói, chỗ tốt lớn hơn chỗ xấu

Đạo lý này, này ba nhà công xưởng chỉ sợ cũng minh bạch. Bất quá, bọn họ ba nhà khẳng định ai cũng không nguyện ý làm Chim đầu đàn, so sánh với nhau, vẫn là vào ngày hôm nay án lại càng dễ tiếp nhận một số.

Dù sao, Lưu Thị công xưởng bên trong nhưng còn có một cái chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư đâu, bình thường mà nói, tại có chuẩn bị tình huống dưới, thế nào cũng không thể lại thua

Nghĩ đến này ba nhà công xưởng khả năng ý nghĩ, Khương Viễn khóc môi hơi câu, nhất thời lộ ra một tia vi diệu ý cười.

Lúc này, Khương Linh cũng đã sắp xếp như ý mạch suy nghĩ, hơi có chút hưng phấn mà nói ra : "Ta biết ta nên thế nào làm!"

Nói, nàng nhin không được đứng lên, trong phòng bước đi thông thả hai bước, một bên nghĩ, một bên tự lẩm bẩm : "Không thể để cho bọn họ cảm giác cho chúng ta đáp ứng địa rất dễ dàng... Được nhiều xác điểm yêu cầu, muốn để bọn họ cảm giác cho chúng ta là miễn vì khó mới đáp ứng."

Khương Viễn gật gật đầu, ngẫm lại, nói bổ sung : "Lần này thu không ít không tệ tài liệu, ta chuẩn bị khai lò luyện khí, đến bế nhốt mấy ngày, nhớ kỹ đem đầu Khí đại hội thời gian từ nay về sau kéo dài một điểm."

"Không có vấn đề. Bây giờ thời gian đủ sao?"

"Vội."

"Vậy thì tốt, ta cái này đi chuẩn bị ngay thừa dịp mấy ngày nay, vẫn phải tại công xưởng vài bố lót trong đưa một chút, cho bọn họ tạo thành chúng ta đang khẩn trương chuẩn bị chiến đấu ảo giác."

Nói, Khương Linh liền hướng Khương Viễn cáo từ, quay người về phòng của mình, chuẩn bị tiếp tục theo ba nhà công xưởng khua môi múa mép đấu khẩu với nhau. Qua

Gặp tỷ tỷ thân ảnh đi xa, Khương Viễn cũng đứng lên, chuẩn bị qua Ngoại Viện công xưởng bên trong mở một gian Luyện Khí Thất, bắt đầu bế quan luyện khí.

Trước đó, hắn vừa ra đóng liền đến nam hoàng thành, sau đó cũng là liền tiếp sự tình, một mực không thể nhin chút thời gian đến luyện khí, hiện nay càng là liền một thanh tiện tay vũ khí đều không có.

Làm một cái Luyện Khí Sư, cái này không khỏi cũng quá khó coi một điểm

Trước đó tại Quỷ Thị tảo hóa thời điểm, hắn giữ lại không ít tài liệu, hiện tại chính dễ dàng cho mình luyện chế mấy món tiện tay Phù Khí, chỉ ít đem thân thể lên trang bị phối tề

Mặt khác, trên tay hấn Huyền Hoàng Thạch cũng không nên ở lâu, tốt nhất mau chóng luyện chế thành Trấn Hồn Hắc Giáp . Bất quá, Trấn Hồn Hắc Giáp tài liệu còn kém không ít, vẫn phải trước nghĩ biện pháp phối tề mới được

Có lẽ, hấn có thể đi Luyện Khí Sư liên minh nhìn xem? Nơi đó tụ tập không ít Luyện Khí Sư, trong tay tóm lại có chút tài liệu hàng tồn, đựng một đựng, vẫn là có rất lớn xác suất có thể gom góp.

Như thế nghĩ đến, Khương Viễn bắt tri bất giác liền đã ra nội viện, đi ra bên ngoài trên hành lang, tiếp qua một đầu hành lang, cũng là Ngoại Viện luyện khí công xưởng.

Lúc này, một đoàn bóng trắng bỗng nhiên từ hành lang đối diện bước nhanh đi tới. Đến gần xem xét, mới phát hiện là buổi đấu giá bên trên có sự tình rồi đi Chu Các Thanh Minh.

Theo trước đó lúc rời đi thời điểm so ra, Chu Các Thanh Minh giờ phút này bộ dáng rất có vài phần chật vật.

Này một thân áo bào trắng vạt áo bên trên, cũng không biết ở nơi nào dính vào màu sắc quái dị vết bẩn, liền liền trên tóc cũng dính mấy khối, riêng là tay áo bày phụ cận, vết bẩn càng là Udoh.

Phải biết, linh đài cảnh tu sĩ hộ thể nguyên khí, bản thân liền có thể ở một mức độ nào đó bài xích tro bụi hoặc vết bẩn, trừ phi kinh lịch ác chiến, nếu không linh đài cảnh tu sĩ, coi như muốn đem chính mình làm bẩn cũng không dễ dàng.

Chu Các Thanh Minh cái này muốn đi chỗ nào bên trong lều lổ, tài năng đem chính mình giày vò Thành bộ này đức hạnh?

Nghĩ tới đây, Khương Viễn ánh mắt vì diệu lập loè.

Hấn vô ý thức bên cạnh nghiêng người, chuẩn bị từ Chu Các Thanh Minh bên người đi vòng qua.

Đáng tiếc, Chu Các Thanh Minh vốn là tìm đến Khương Viễn, như thế nào sẽ cho Khương Viễn chạy đi thời cơ?

Khi nhìn đến Khương Viễn trong nháy mắt, hấn liền không chút do dự tiến tới, cười đến một mặt nịnh nọt. Biểu tình kia, còn kém trực tiếp đem "Ta có việc cầu ngươi" mấy chữ viết lên mặt

Khương Viễn liếc nhìn hấn một cái, mắt hiện lên một chút bất đắc dĩ : "Ngươi lại có cái gì sự tình?"

"Cái kia..." Chu Các Thanh Minh thăm dò tính xem Khương Viễn liếc một chút, cất mấy phần cẩn thận hỏi nói, " ta nghe nói hôm nay buổi đấu giá bên trên xuất hiện Huyền Hoàng Thạch... Là ngươi mua đi?"

"Cho nên?" Khương Viễn từ chối cho ý kiến mà hỏi thăm.

"A ta liền biết là ngươi!" Chu Các Thanh Minh hưng phấn mà lông mày giật giật, cước bộ không khỏi trở nên nhẹ nhàng mấy phần, miệng bên trong còn không ngừng lẩm bẩm, "Ta đã nói rồi như vậy tài đại khí thô, lại là tám Phòng Víp, trừ ngươi còn..."

Khương Viễn bước chân dừng lại, tròn mắt quét hấn liếc một chút.

"Có thể... Có... Người nào..."

Chu Các Thanh Minh thanh âm không tự chủ được yếu ớt xuống dưới, kim lòng khôngặng co lại rụt cổ.

Giờ phút này, trong lòng của hấn cơ hồ lệ rơi đầy mặt : Không phải nói Khương Viễn chỉ có mười sáu tuổi, ăn tết mới mười bảy tuổi sao? Khí thế kia thể nào có thể như thế mạnh, hại hấn luôn luôn không tự chủ được khí nhược. Thật sự là gặp Quý

Tuổi còn nhỏ liền có thể có như thế cường khí thế, còn có thể có như vậy mạnh thực lực, tuyệt đối không phải bái cái lợi hại sự phụ liền có thể giải thích đến, hơn phân nửa là tiểu tử này bản thân thiên phú dị bẩm.

Ô ô ô như thế hạt giống tốt, nếu là hấn sớm một chút gặp được tốt bao nhiêu, nói không chừng còn có thể nhặt cái tiện nghi sư phụ tương xứng đâu, nhưng bây giờ nói cái gì đều muộn...

Ô ô ô mạng hấn thể nào liền như thế khổ đâu?

Bất tri bất giác, Chu Các Thanh Minh liền lâm vào hồi hận bên trong, toàn thân đều tràn ngập đòi phé khí tức.

Khương Viễn không nói liếc nhìn hấn một cái : "Nói điểm chính."

"Trọng điểm?"

Chu Các Thanh Minh ánh mắt rõ ràng mê mang một cái chớp mắt, lập tức lập tức tỉnh táo lại.

Hấn kim lòng khôngặng xoa xoa xuất thủ, trên mặt vô ý thức lộ ra nịnh nọt nụ cười : "Cái kia... Có thể hay không để cho ta nhìn một chút? Huyền Hoàng Thạch không chỉ có là liệu thương Thánh Vật, đồng thời cũng là khó được luyện khí tài liệu, ta còn không có tận mắt chứng kiến qua đây "

Nói lời này lúc, Chu Các Thanh Minh cười đến phá lệ chân thành.

Đáng tiếc, Khương Viễn lại là nửa điểm không tin.

Lấy Chu Các Thanh Minh thực lực cùng tư lịch, thế nào khả năng chưa thấy qua Huyền Hoàng Thạch? Muốn nói không được đến qua còn có thể, nhưng muốn bảo hoàn toàn chưa thấy qua, này là không thể nào, nhiều nhất cũng là nhìn thấy Huyền Hoàng Thạch đẳng cấp không cao mà thôi.

Mà lại, lúc này gọi là nhìn một chút, chờ xem hết sau đó, có phải hay không liền muốn hỏi có thể hay không đều đặn một điểm cho hắn?

Hắn cơ hồ đều có thể đoán được Chu Các Thanh Minh đợi lát nữa muốn nói chuyện.

Bất quá, tuy nhiên tâm lý như thế nghĩ, Khương Viễn lại cũng không có một tiếng cự tuyệt.

Hắn liếc Chu Các Thanh Minh liếc một chút, khóe môi hơi câu, cười đến có chút ý vị thâm trường: "Muốn nhìn?"

"Muốn!"

"Được." Khương Viễn khẽ gật đầu, "Giúp ta làm một chuyện đi."

Chu Các Thanh Minh hai mắt tỏa sáng, mắt nhất thời lộ ra một tia hưng phấn: "Cái gì sự tình? Ngươi nói, chỉ cần là ta có thể làm được, ta nhất định giúp ngươi."

"Ta cần một số tài liệu, ngươi giúp ta xem một chút Luyện Khí Sư trong liên minh có hay không dự trữ, có chuyện liền giúp ta đổi tới, tài liệu phí ta ra." Khương Viễn nói, liền há miệng báo ra bản thân thiếu khuyết tài liệu, "Hắc Diệu Thạch tam, muốn sinh ra từ Bực dương lĩnh phía Nam chủng loại, tốt nhất tại âm tính trong hoàn cảnh thai nghén, khai thác thời gian không được lớn ở ba năm..."

Chu Các Thanh Minh nghiêm túc nghe một hồi, bỗng nhiên ý thức được không đúng, vội vàng từ trong ngực chứa đồ móc ra giấy bút, hô: "Chậm một chút chậm một chút ta nhớ một chút."

Nói, hắn tiện tay quơ lấy bút than, trên giấy vội vàng ghi chép đứng lên.

Qua một hồi lâu, theo Khương Viễn thoại âm rơi xuống, Chu Các Thanh Minh trong tay giấy ghi chép giấy đã đôi được tám thứ ba, mỗi một mở đầu bên trên lít nha lít nhít tràn ngập không.

Nói đến, những tài liệu này trên thực tế chỉ có bốn năm loại, nhưng bởi vì mỗi một loại đều có rất tỉ mỉ yêu cầu, cho nên nội dung mới có như thế nhiều.

Chu Các Thanh Minh bản thân cũng am hiểu sâu Luyện Khí Chi Đạo, rõ ràng chi tiết tầm quan trọng, bởi vậy không dám có bất kỳ sơ sẩy.

Chờ Khương Viễn nói xong, hắn vô ý thức lật qua chính mình ghi lại nội dung, theo Khương Viễn xác nhận một lần. Ai ngờ, cái này vừa xác nhận, hắn lúc này có phát hiện mới.

"Khương huynh đệ, sẽ không phải... Ngươi là muốn luyện chế 'Trần Hồn Hắc Giáp' a?"

Chu Các Thanh Minh ngẩng đầu nhìn Khương Viễn, nhin không được lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đúng vậy a thế nào?"

Khương Viễn nhàn nhàn địa liếc nhìn hắn một cái, không có cái gì đặc thù biểu lộ.

"Không phải đâu..."

Chu Các Thanh Minh hai mắt trừng tròn xoe, không tự chủ được há hốc miệng ba, ánh mắt bên trong kinh ngạc cơ hồ muốn thoát vành mắt mà ra.

Cho dù hắn đã nhiều lần đánh giá cao Khương Viễn, phát hiện điểm này, hắn vẫn như cũ có chút khó có thể tin.

"Trần Hồn Hắc Giáp" thực sự quá có tiếng

Tại lĩnh đài cảnh đẳng cấp này, "Trần Hồn Hắc Giáp" cơ hồ cũng là Đạo Binh bên trong ưu chất nhất lựa chọn. Nó không chỉ có có được cường đại công kích cùng phòng ngự năng lực, đồng thời, còn có thể ở một mức độ nào đó ảnh hưởng đối thủ thần thức phán đoán, càng là có bài trừ huyền thuật cùng mê hoặc tính trận pháp kỳ hiệu.

Cho dù là tại Huyền Cấp Đạo Binh bên trong, Trần Hồn Hắc Giáp chiến đấu lực cùng hiệu năng cũng là số một số hai.

Càng, lĩnh đài cảnh tu sĩ ý thức hải vốn là vừa mới khai mở, lĩnh đài cũng mới vừa vận ngưng tụ, trên bản chất tương đương yếu ớt, có nhất tôn Trần Hồn Hắc Giáp hộ thể, đã có thể hộ thân, lại có thể tấn công địch, đơn giản nhất cử lưỡng tiện.

Tuy nhiên, tại sở hữu Đạo Binh bài danh bên trong, "Trần Hồn Hắc Giáp" chỉ có thể xếp hạng năm trăm vị có hơn. Nhưng đó là đối với toàn bộ Thương

Lan Đại Thế Giới sở hữu đẳng cấp sở hữu chủng loại Đạo Binh lai nói, ở trong đó, có thể xếp tới trăm vị trí đầu, cơ bản đều là trong truyền thuyết truyền thuyết

"Trần Hồn Hắc Giáp" bằng vào pháp khí cấp cơ sở đẳng cấp, có thể ở bên trong lăn lộn đến cùng một cái bài danh, liền đã chứng minh nó cường hãn.

Chu Các Thanh Minh bản thân cũng không phải tên xoàng xĩnh, tự nhiên không có khả năng không có đánh qua nó chú ý, thậm chí, "Trần Hồn Hắc Giáp" tài liệu luyện chế căn bản cũng không phải là cái gì bí mật, chỉ cần hữu tâm, ai cũng có thể nghe ngóng đạt được.

Có thể cái này cũng không đại biểu, biết tài liệu, liền có thể luyện chế ra "Trần Hồn Hắc Giáp". Muốn thật như thế dễ dàng lời nói, trên thế giới này còn sẽ có như vậy nhiều thất truyền cách điều chế cùng bí thuật?

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: : Bế quan luyện khí

...

Chu Các Thanh Minh không hiểu, Khương Viễn đến tốt cùng bằng cái gì có lòng tin khiêu chiến "Trần Hồn Hắc Giáp"

Bất quá, không hiểu về không hiểu, cái này cũng không ảnh hưởng hấn làm dừng.

"Luyện Khí Sư liên minh có mười cái trung cấp Luyện Khí Sư, cao cấp Luyện Khí Sư cũng có hai cái, gom góp những tài liệu này hấn không phải là vấn đề gì lớn."

Chu Các Thanh Minh thu hồi giấy ghi chép giấy, cẩn thận từng li từng tí nghiêng mắt nhìn mắt Khương Viễn biểu lộ, thăm dò tính mà hỏi thăm : "Này cái gì... Người luyện chế Trần Hồn Hắc Giáp thời điểm, có thể hay không cho phép ta đứng ngoài quan sát? Bằng không, ta cho người trợ thủ cũng được..."

Khương Viễn liếc nhìn hấn một cái, chợt mỉm cười.

Chu Các Thanh Minh thanh âm ngừng lại, ánh mắt trong nháy mắt sáng sáng. Chẳng lẽ có môn?

Ai ngờ, sau một khắc, Khương Viễn nụ cười liền bỗng nhiên thu liễm, nói ra : "Không được."

Nói lời này lúc, hấn đọc nhấn rõ từng chữ vô cùng rõ ràng, ngữ khí càng là chém đinh chặt sắt, hiển nhiên không có bất kỳ cái gì lượn vòng chỗ trống.

Chu Các Thanh Minh sắc mặt nhất thời đỏ xuống tới. Là hấn biết có thể như vậy

"Những tài liệu này ta hai ngày này liền muốn dùng. Chuyện này xong xuôi, ta liền đem 'Thiên Tí Triền' thủ pháp giao cho người. Còn Huyền Hoàng Thạch..." Khương Viễn liếc nhìn hấn một cái, "Cho người xem một chút không sao, nhưng muốn chia nhuận là không thể nào."

"A..." Chu Các Thanh Minh buồn buồn ứng một tiếng, lập tức bỗng nhiên kịp phản ứng, "A? ! Người thật muốn đem Thiên Tí Triền thủ pháp giao cho ta? !"

"Có gì không thể?" Khương Viễn hơi hơi khiêu mi, khẩu khí tương đương tùy ý.

Này tư thái, thật giống như hấn đáp ứng dạy không phải Đại Sư Cấp phương pháp luyện khí "Thiên Tí Triền", mà chính là một loại nào đó rất lợi hại phổ thông phương pháp luyện khí giống như. Đương nhiên, đối với Khương Viễn bản thân mà nói, "Thiên Tí Triền" xác thực chỉ là một loại rất lợi hại phổ thông thủ pháp mà thôi.

Bất quá, lúc này, Chu Các Thanh Minh nhưng căn bản không tâm tư chú ý Khương Viễn thái độ.

Cơ hồ ngay tại Khương Viễn thoải âm rơi xuống trong nháy mắt, hấn thật hưng phấn địa kém chút từ dưới đất nhảy dựng lên : "Quá tốt! Khương huynh đệ, người quả nhiên đây nghề khí!"

Miệng hần cơ hồ ngoác đến mang tai, mặt mũi tràn đầy kích động vòng quanh Khương Viễn xoay quanh, tay cùng chân cũng không biết nên đi cái gì địa phương thả.

Qua một hồi lâu, hần mới bỗng nhiên kịp phản ứng, đối Khương Viễn vỗ ngực bảo đảm nói: "Khương huynh đệ người yên tâm, ta cái này qua Luyện Khí Sư liên minh! Chậm nhất ngày mai, ta liền giúp người đem tài liệu gom góp!"

Nói, hần không để ý tới nói đừng, vội vàng theo Khương Viễn chào hỏi, liền theo hành lang bước nhanh đi ra ngoài.

Theo hần tốc độ, dính lấy vết bản trường bào tại trong gió đêm thượng hạ tung bay, tại ánh đèn chiếu xuống, bắn ra ra một mảnh chớp chòn quang ảnh.

Tùy ý liếc mắt một cái, Khương Viễn liền vô tình thu hồi ánh mắt, tiếp tục hướng Luyện Khí Thất phương hướng đi đến.

Hần sờ dĩ đáp ứng địa như thế sáng khoái, một phương diện, xác thực là bởi vì "Thiên Ti Triền" với hần mà nói tính toán không có cái gì, một phương diện khác, lại là bởi vì, thủ pháp cuối cùng chỉ là thủ pháp.

Đối Luyện Khí Sư mà nói, phương pháp luyện khí tựa như là một loại công cụ, coi như công cụ cao cấp đến đâu, nếu như làm dùng công cụ người thực lực không đủ, có thể phát huy ra hiệu quả cũng là hữu hạn.

Trương phản, nếu như làm dùng công cụ người thực lực đủ mạnh, dù là công cụ lại đơn sơ, cũng có thể phát huy ra hóa mục nát thành thần kỳ hiệu quả. Trước đó tại Khương thị này một trận đấu Khí, Khương Viễn liền đã dùng hành động thực tế chứng minh điểm này.

Như vậy cũng tốt so một cái suy nhược hài đồng, dù là trong tay dùng là pháp khí, một người trưởng thành cũng có thể tùy tiện dùng Phù Khí đánh lật hần như vậy.

Mặc kệ là luyện khí hay là chiến đấu, đạo lý đều là giống nhau.

Đối Khương Viễn mà nói, trên đời này tuyệt đại bộ phận người, tại kinh nghiệm bên trên theo suy nhược hài đồng không khác.

Bất quá, cái này cũng không đại biểu đẳng cấp khác biệt liền không tồn tại. Cho dù là hần, tại đẳng cấp quá khác biệt tình huống dưới, cũng không có khả năng vượt cấp chiến thắng địch nhân.

Hiện nay hần, nếu như chính diện đối đầu linh đài cảnh tu sĩ, nếu như đối đầu linh đài cảnh tu sĩ, cũng liền có thể miễn cưỡng tự vệ mà muốn bận tâm người khác, đều là không thể nào. Đây cũng là hần muốn luyện chế "Trần Hồn Hắc Giáp" nguyên nhân.

Hần hôm nay nhìn thấy Văn Mạn Quân thời điểm, liền phát hiện năng đã linh đài cảnh. Mà tại cái này nam hoàng trong thành, linh đài cảnh tu sĩ còn có mấy cái. Chỉ ít, Văn Thị, Sở thị, Lưu Thị tam đại gia tộc đều sẽ có một cái linh đài cảnh trưởng bối tọa trấn, mà nam hoàng thành thành chủ, đồng dạng cũng là linh đài cảnh tu sĩ.

Tuy nhiên liền tình huống trước mắt mà nói, Khương Viễn tựa hồ không có khả năng theo những người này đối đầu. Nhưng từng có đời trước kinh nghiệm hần biết rõ, tại cái này trong giới tu hành, liền không có cái gì sự tình là tuyệt đối không có khả năng.

Trước đó chuẩn bị sẵn sàng, dù là không dùng được, cũng hầu như so sự dao lâm đầu mới luồng cuồng tay chân có quan hệ tốt. Bằng không, vạn nhất thật ra cái gì sự tình, đây chính là thực biết muốn mạng!

Lấy trước mắt hần thực lực, một khi phối tề nguyên bộ hần thân thủ luyện chế Phù Khí, cho dù đối đầu linh đài cảnh, cũng có thể đánh cái lực lượng ngang nhau. Nếu như lại thêm Trần Hồn Hắc Giáp chiến đấu lực, trên cơ bản, hần coi như tại nam hoàng trong thành đi ngang cũng sẽ không có vấn đề

Đến lúc đó, hần có thể chân chính ổn thỏa buông cần

Tuy nhiên, "Trần Hồn Hắc Giáp" tài liệu không đủ, hôm nay còn không có cách nào luyện chế, nhưng khác đồ, vật lại không cái này hạn chế. Thừa dịp Chu Các Thanh Minh giúp hần đựng tài liệu thời gian, vừa vận cho mình luyện chế một bộ tiện tay Phù Khí.

Đương nhiên, Khương Viễn hiện nay Nguyên Lực để dành đã với, coi như luyện chế pháp khí, cũng không có cái gì vấn đề.

Bất quá, hần đời trước chiến đấu kinh nghiệm nói cho hần biết, hướng ra bản thân đẳng cấp vũ khí, làm sát thủ dùng còn tốt, làm vũ khí thông thường sử dụng, lại để người sử dụng lâm vào không bình thường tình cảnh lúng túng.

Lấy hần hiện nay Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thực lực mà nói, Phù Khí có thể phát huy tác dụng, xa so với tiêu hao đại đến kinh người pháp khí đến thực sự. Bất quá, sát thủ vẫn là muốn chuẩn bị bên trên một hai dạng.

Hồi tưởng một lần trong nhần chứa đồ hiện hữu tài liệu, trong lòng của hần trong nháy mắt liền toát ra mấy loại luyện chế phương án. Đến tốt cùng lựa chọn loại nào, vẫn là cần đi qua cẩn thận suy nghĩ tài năng quyết định.

Khương Viễn vừa đi, một bên suy tư, bất tri bất giác, Luyện Khí Thất liền đến.

Hần dừng bước lại, tiện tay đẩy ra Luyện Khí Thất đại môn.

"Ông "

Nóng rực Hòa hơi thở đập vào mặt, trong nháy mắt xua tan chung quanh hàn ý, tràn ngập trong không khí ra.

Chập chòn hỏa quang đem trọn ở giữa Luyện Khí Thất chiếu đến đồ bùng, lóe ra, toát ra, giống như tại hoan nghênh hân cái chủ nhân này đến giống như.

Nhìn lấy đây hết thấy, Khương Viễn khoe môi hơi cười, kim lòng không được lộ ra một vòng thanh cười yếu ớt ý.

...

Bất tri bất giác, sáu ngày thời gian liền đi qua.

Mấy ngày nay, nhiệt độ không khí bất tri bất giác lại hàng không ít. Ở trong phòng thời điểm còn không có cái gì cảm giác, vừa ra khỏi cửa, bên ngoài cũng đã "Hô hô hô" địa nổi lên hàn phong, có mấy phần Mùa đông cảm giác.

Liền liền nguyên bản thường xuyên có thể nghe được côn trùng kêu vang chim gáy, hiện nay cũng đã biến mất tung ảnh, phản đề này phong thanh trở nên phá lệ nổi bật.

Khương Ký trong viện.

Cao cầu gỗ lớn lên cây diệp sớm đã rơi sạch, trụi lủi nhánh cây trong gió rét đâm về phía chân trời, phối thêm khô héo bãi cỏ, nhìn một phái điêu hui.

May mắn, còn có vài cọng Tùng Bách loại thường xanh loại cây tô điểm ở trong viện, mang đến mấy phần Lục Ý, hòa tan này phần điêu hui cảm giác.

Bỗng nhiên, dưới hiên đi tới hai cái xinh đẹp thân ảnh, sắc thái rõ ràng quần áo, cho cái này đơn điệu đình viện tăng thêm một vòng rõ ràng sáng sắc.

Hai người này, một người mặc áo xanh váy dài, ăn mặc như thị nữ, một cái khác, mặc trên người sắc thái sáng rõ áo quan, xem xét liền biết là đại gia tiểu thư.

Ánh nắng ấm áp xuyên qua sơn lý sơn hồng cột trụ hành lang nghiêng nghiêng vậy xuống, rơi ở trên người nàng, để cho nàng vốn là tinh xảo mặt mày nhìn càng chói lọi, nhìn một cái, dường như so này ánh sáng mặt trời còn muốn rung động lòng người.

Một trận gió thổi qua, thật dài váy đón gió phất khởi mà lên, váy bên trên tinh mỹ thêu thùa hoa văn tại ánh mặt trời chiếu xuống hiện lên từng tia từng tia lưu quang, bằng thêm mấy phần lộng lẫy hào quang.

Nàng, cũng là Khương Ký hiện nay người chương quây, Khương Linh.

Giờ phút này, Khương Linh chính mang theo thị nữ Thanh nương, không nhanh không chậm từ dưới hiên đi qua.

Nàng hơi hơi nghiêng mặt, nhìn về phía bên cạnh thân xanh nương, hỏi thăm : "Tiểu Viễn còn tại Luyện Khí Thất sao?"

Nói lời này lúc, sắc mặt nàng trầm tĩnh, thanh âm bên trong lại lộ ra mấy phần nghiêm túc.

Thanh nương nhắm mắt theo đuôi cùng tại Khương Linh bên cạnh thân, đọc nhãn rõ từng chữ rõ ràng hồi đáp : "Vâng, tiểu thư."

Nghe vậy, Khương Linh nhìn không được hơi hơi nhú mày, lập tức lại rất nhanh buông ra, nói ra : "Bây giờ thời gian cũng nhanh đến cùng. Chậm nhất buổi sáng ngày mai, hân liền sẽ từ Luyện Khí Thất ra đến. Để canh giữ ở Luyện Khí Thất cửa Gã sai vật tinh táo điểm, một khi Tiểu Viễn ra đến, liền lập tức cho ta biết."

"Vâng, tiểu thư." Thanh nương hơi hơi cúi đầu, đáp ứng tới.

"Này ba nhà công xưởng đâu? Còn không có tin tức trở về sao?"

"Còn không có, tiểu thư."

"Phái người qua giữ cửa, hồi thiệp vừa đến liền lập tức cho ta biết. Trong vòng một canh giờ, bọn họ hồi thiệp tất nhiên sẽ đến cùng. Không có gì bất ngờ xảy ra, hôm nay là có thể đem đầu Khí đại hội thời gian cùng địa điểm định ra tới."

"Vâng, tiểu thư."

Hai người một hỏi một đáp, rất nhanh liền xuyên qua hành lang, đi vào một cái nước sơn đen cửa gỗ trước đó.

Xanh nương tiến lên một bước, dùng lực đem nước sơn đen cửa gỗ hướng vào phía trong đẩy đi.

"Kết "

Một trận rất nhỏ vật liệu gỗ tiếng ma sát vang lên, nước sơn đen cửa gỗ chậm rãi hướng vào phía trong mở ra.

Trong chớp nhoáng này, một cỗ huyền não khí tức hỗn tạp nhiệt khí đập vào mặt, nguyên bản yên tĩnh không khí trong nháy mắt liền bị đánh vỡ. Trong môn ngoài cửa, giống như hoàn toàn cũng là hai thế giới.

Khương Linh vô ý thức xoa xoa bị vù vù âm thanh tràn ngập trong tai, định chữ hướng trong nội viện nhìn lại.

Trong nội viện là một mảnh lộ Thiên Công Phường, mấy tòa luyện khí Lò luyện chính thiêu đốt lên lửa cháy hùng hực, mỗi một tòa Lò luyện bên cạnh, đều đứng đầy mấy cái luyện khí học đồ, chính vì đầu vội vàng đối các loại kim loại tài liệu tiến hành sơ cấp tinh luyện kim loại.

Một bên khác trong phòng, sắp hàng chỉnh tề luyện khí trên đài, đồng dạng có luyện khí học đồ chính đang bận rộn. Bọn họ cúi đầu, trong tay thuần thực thao tác các loại công cụ, nhằm vào các loại Phi Kim Loại luyện khí tài liệu tiến hành sơ bộ gia công.

Đi qua bọn họ xử lý tài liệu, sẽ dựa theo tiêu chuẩn nhất định tiến hành đăng cấp phân chia, rồi mới tiến hành tiến một bước gia công, cuối cùng trở thành bên ngoài trong cửa hàng thống nhất bán ra Tiêu Chuẩn Hóa Phù Khí.

Toàn bộ công xưởng không khí phi thường nóng nực, nhưng cũng loạn bên trong có tự.

Thấy thế, Khương Linh khẽ gật đầu, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ hài lòng.

Lúc này, công xưởng bên trong bận rộn luyện khí đám học đồ, cũng rất cục chú ý tới cửa Khương Linh.

Bọn họ nhao nhao ngừng lại trong tay Hoạt Kế, xa xa hướng phía Khương Linh chấp tay hành lễ, trên mặt lộ ra vẻ cung kính.

"Tiểu thư " "Tiểu thư!" "Tiểu thư " ...

Trong nội viện vang lên một mảnh xen vào nhau ân cần thăm hỏi âm thanh.

Khương Linh mỉm cười, hướng bọn họ gật gật đầu : "Mọi người tiếp tục làm việc, không cần bận tâm ta."

"Vâng! Tiểu thư!"

Đại gia hòa vui tươi hơn hờ địa ứng một tiếng, lập tức một lần nữa giờ tay lên bên trong công cụ, cúi đầu bận rộn.

Lúc này, khoảng cách Khương Linh so sánh gần địa phương, một năm cấp lớn hơn luyện khí học đồ bỗng nhiên nói ra : "Tiểu thư, sự phụ bọn họ đều ở bên trong Luyện Khí Thất bên trong, ngại mau tới thôi "

"Được."

Khương Linh hướng hần gật gật đầu, liền dẫn xanh nương từ luyện khí dung trong lò xuyên qua, bước nhanh hướng công xưởng chỗ sâu đi đến.

Xa xa, Chu Các Thanh Minh trung khí mùi phần thanh âm liền từ bên trong truyền tới.

"Ổn định! Ổn định ! Ta đều nói bao nhiêu lần, các ngươi thế nào liền đầu óc chậm chạp đâu? !"

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: : Tấn cấp Phong Vân

...

"Lại đến một lần! !"

Chu Các Thanh Minh trong thanh âm lộ ra cỗ bức bối, nghe thanh âm, thật giống như có thể tưởng tượng ra hần chống nạnh, phát điên không thôi bộ

dáng.

Khương Linh mới vừa đi tới Luyện Khí Thất trước cửa, nghe vậy bước chân dừng lại, không tự chủ được nhếch miệng sùng, kém chút không kềm được cười ra tiếng.

Cảnh tượng tương tự, nàng đã không phải lần đầu tiên đụng phải, mỗi lần đụng phải, nàng vẫn là không chịu được muốn cười.

Trước đó, Khương Viễn đã từng từ Luyện Khí Thất bên trong ra đến qua một lần, chuyên theo Chu Các Thanh Minh giao tiếp tài liệu, cũng thuận tiện đem đáp ứng "Thiên Ti Triền" thủ pháp truyền thụ cho Chu Các Thanh Minh.

Kết quả, tại này sau đó, Chu Các Thanh Minh cơ hồ mỗi ngày đều tại công xưởng bên trong trên nhảy dưới tránh, đem công xưởng bên trong ba cái Luyện Khí Sư phó chơi đùa không ngừng kêu khổ, còn luôn miệng nói là vì giúp Khương Viễn điều giáo thuộc hạ.

Nếu không phải Khương Viễn trước đó theo Khương Linh thông qua khí, chỉ sợ Khương Linh đều muốn coi hắn là Thành quấy rồi người bắt lại.

Đương nhiên, Lâm Hồng Minh các loại ba cái Luyện Khí Sư phó cũng không phải đèn cạn dầu, căn bản không có khả năng ngoan ngoãn chờ lấy bị "Điều giáo", trong bóng tối địa không ít nghĩ biện pháp theo Chu Các Thanh Minh đầu trí đầu dưng.

Riêng là Lâm Hồng Minh, trước đó tại Khương Viễn chỉ điểm xuống, đã từng thân thủ luyện chế ra qua cực phẩm Phù Khí, trong khoảng cách cấp Luyện Khí Sư vốn cũng chỉ thiếu kém lâm môn một chân mà thôi. Lần này, tại Chu Các Thanh Minh áp lực dưới, hắn trực tiếp đã đột phá đến cùng trung cấp Luyện Khí Sư.

Mấy ngày nay, Lâm Hồng Minh mang theo mặt khác hai cái Luyện Khí Sư phó thủ đoạn ra hết, đã đến như kỳ tích địa lật về một ván, cuối cùng là dương mi thổ khí một lần.

Lúc này, Chu Các Thanh Minh chính nhảy chân, ý đồ đem mặt mũi vẫn hồi đến đâu?

Nghĩ tới đây, Khương Linh bên môi ý cười rất cực thu nhiếp không được, liếm liếm ra.

Lúc này, Thanh nương đã chủ động tiến lên khê chọc cánh cửa, theo bên trong câu thông một phen sau đó, mở cửa.

Khương Linh liếm quan mà vào, ngẩng đầu một cái, liền thấy Khương thị ba vị Luyện Khí Sư chính ngồi vây quanh tại đình đồng thau một bên, trong tay đều bóp lấy pháp quyết, rất rõ ràng là tại liên thủ.

Mà trước mặt bọn hắn đình đồng thau bên trong, đồ thăm Địa Hỏa chính không bình thường không ổn định địa không ngừng vặn vẹo lên, hỏa hầu cũng lúc mạnh lúc yếu, ngẫu nhiên thậm chí hội đột nhiên vung ra một đạo hỏa trụ, cơ hồ liền muốn vọt tới đình đồng thau trên nội bích.

Có thể suy ra, nếu như lúc này đình đồng thau bên trong có tài liệu lời nói, khẳng định là vài phút bị luyện hồng tiết tấu.

Chu Các Thanh Minh liền đứng tại đình đồng thau một bên, một tay chống nạnh, một tay càng không ngừng gãi da đầu, lấy mái tóc cào địa rồi rồi, trên mặt càng là một mặt bức bối. Bất quá, nhìn kỹ lại, ánh mắt kia bên trong rõ ràng còn có một tia cười trên nỗi đau của người khác.

Nhìn thấy Khương Linh, Chu Các Thanh Minh rất cực buông tha đầu hắn phát, đi tới hỏi thăm: "Khương cô nương, ngươi Tôi là..."

Không biết có phải hay không là bởi vì Khương Viễn quan hệ, Chu Các Thanh Minh đối Khương Linh thái độ tương đương khách khí, so với Lâm Hồng Minh ba thái độ tốt hơn quá nhiều.

Khương Linh nghe vậy, vô ý thức thu liếm ý cười, ho nhẹ một tiếng nói: "Ta đến chủ yếu là vì Luyện Khí Sư đẳng cấp chứng nhận sự tình. Lâm sư phụ tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư sau đó, một mực không có qua Luyện Khí Sư liên minh chứng nhận. Ta nghĩ đến đầu Khí đại hội cũng chính là hai ngày này sự tình, không bằng thừa dịp hôm nay đi hoàn thành chứng nhận."

Nghe vậy, Chu Các Thanh Minh thoáng sùng sột, lập tức gật đầu nói: "Đây là hắn là."

Nói, hắn quay đầu nhìn về phía phía sau ba, nói ra: "Cũng nghe được? Hôm nay huấn luyện liền đến nơi đây, chờ Tiểu Lâm từ Luyện Khí Sư liên minh trở về lại tiếp tục."

Hắn vừa dứt lời, Lâm Hồng Minh ba liền trong nháy mắt thu pháp quyết, cướp hậu quang đờ còn lại giống như lau trên trán mồ hôi, hướng Khương Linh đưa cái cảm kích ánh mắt.

Rất lợi hại hiển nhiên, tại Khương Linh mở miệng thời điểm, bọn họ liền đã đang chờ giờ khắc này.

Thở một hơi dài nhẹ nhõm, Lâm Hồng Minh phất sức địa từ dưới đất bò dậy, vỗ vỗ bảo chân nói ra: "Ta cái này qua Luyện Khí Sư liên minh."

Nói, hắn hướng Khương Linh cùng Chu Các Thanh Minh chấp tay thi lễ, liền chuẩn bị rời đi Luyện Khí Thất.

Thấy thế, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai cái Luyện Khí Sư một cái giật mình, vội vàng cũng từ dưới đất bò dậy.

"Chờ một chút! Ta đi chung với ngươi!"

"Ta cũng đi!"

Hai người nói, liền muốn đuổi theo Lâm Hồng Minh ra bên ngoài chạy. Không có cách, lại tiếp tục lưu lại nơi này, không chừng Chu Các Thanh Minh lại sẽ muốn ra quan hệ biện pháp gây vò bọn họ

"Tiểu Lâm muốn đi tiến hành đăng cấp chứng nhận, hai người các ngươi lại không cần. Dùng cái não nhiệt?" Chu Các Thanh Minh bất mãn trừng hai người liếc một chút.

Hai người thân hình nhất thời cứng đờ, trong lúc nhất thời đi cũng không được, không có đi cũng không được.

"Này quan hệ..." Triệu Hoàng Quang gãi gãi đầu, nghẹn một hồi lâu, mới biết xuất đến một câu, "Coi như không tham gia chứng nhận, qua được thêm kiến thức cũng tốt."

"Lão Lâm thật vất vả mới tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư, chúng ta những này làm huynh đệ, dù sao cũng phải qua cho hắn cổ vũ ủng hộ đi " Trương Tử Diệu trông mắt hơi hơi nhất chuyển, vội vàng bổ sung một câu, "Ngài nói đúng không "

Khương Linh nghe vậy, vô ý thức hết lần này tới lần khác đầu, cố nén ý cười.

Chu Các Thanh Minh không kiên nhẫn tron mắt trừng một cái : "Thiếu kiểm soát, coi ta không biết các ngươi đang suy nghĩ cái gì sao? Trừ phi các ngươi cũng đi tham gia trung cấp Luyện Khí Sư đăng cấp chứng nhận, nếu không liền cho ta ngoan ngoãn lưu tại nơi này!"

"Không thể nào " Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang lúc này mắt tròn

Lâm Hồng Minh vừa đi đến cửa hạm một bên, nghe vậy cước bộ có chút dừng lại, lập tức rón rén địa vượt qua cánh cửa, lặng lẽ trượt... Các huynh đệ, không phải ca ca ta không có ủng hộ ngươi nhóm, thật sự là địch nhân quá hung tàn, ca ca ta chịu không được a

Chu Các Thanh Minh quét Lâm Hồng Minh bóng lưng liếc một chút, liền thu hồi ánh mắt, dương dương đắc ý nhìn về phía hai người khác : "Ra sao? Là theo chân qua vẫn là lưu lại? Hiện tại hạ quyết tâm còn kịp "

Trương Tử Diệu vô ý thức có chút nhụt chí, muốn từ bỏ. Nhưng mà, vừa nhìn thấy Chu Các Thanh Minh này dương dương đắc ý biểu lộ, Tâm nhất thời liền xông tới một luồng khí nóng, cháy địa hắn tâm can đau

Mã Đức, liều!

Đại không phải liền là chứng nhận thất bại, ném một lần mặt mà thôi. Có quan hệ đáng sợ? !

Trương Tử Diệu bỗng nhiên quyết tâm, cắn răng nói : "Ta qua!"

Cùng lúc đó, Triệu Hoàng Quang cũng bỗng nhiên ngẩng đầu, hung ác tiếng nói : "Ta qua!"

Thoại âm rơi xuống, hai người vô ý thức liếc nhau, đồng thời tại trong mắt đối phương nhìn thấy lửa cháy hừng hực.

Toàn bộ Luyện Khí Thất bên trong không khí, trong nháy mắt này, tựa hồ cũng sinh ra biến hóa vi diệu.

"A?" Chu Các Thanh Minh trên mặt đắc ý biểu tình ngưng trọng, bỗng nhiên trừng lớn ánh mắt, kinh ngạc không thôi, "Các ngươi thật muốn đi?"

Chu Các Thanh Minh tron mắt hốc mồm ánh mắt dường như lấy lòng bọn họ, hai người không hẹn mà cùng ngóc đầu lên, vỗ ngực nói : "Đương nhiên! Nam tử hán đại trượng phu, nói lời giữ lời!"

"Nếu như thế, vậy ta cũng làm người ta qua chuẩn bị ba phần phúc bánh."

Phúc bánh là một loại dùng hủ tiếu kiện hàng đường tâm chế tác mà thành đồ ngọt. Thức ăn phúc bánh là Luyện Khí Sư đăng cấp chứng nhận quy củ, trước khi đi ăn được một khối, ngụ ý thêm phúc thêm vận, nhất cử công thành.

Khương Linh nín cười nói xong, liền dứt khoát quay người rời đi Luyện Khí Thất. Nàng sợ chính mình đợi tiếp nữa, hội nhin không được cười ra tiếng.

Một bên khác, theo Khương Linh rời đi, Chu Các Thanh Minh cũng không lời nói, trừng hai người liếc một chút, liền chấp tay sau lưng rời đi Luyện Khí Thất, chính mình trở về phụng phịu qua

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người liếc nhau, trong lòng không khỏi sinh ra một cổ cảm giác sáng khoái, lại xem như thắng Chu Các Thanh Minh một ván giống như nguyên bản tâm lý loại kia khẳng khái hy sinh cảm giác, cũng bỗng dưng thiếu không ít.

"Đi chúng ta cũng đi chuẩn bị một chút! Coi như chứng nhận không thông qua, cũng không thể thua đến quá khó nhìn, không phải vậy ném thế nhưng là công xường mặt "

Triệu Hoàng Quang chợt vừa kéo Trương Tử Diệu bả vai, tâm tình rất tốt địa kéo lấy hắn đi ra ngoài.

"Ừm! Là đến chuẩn bị cẩn thận chuẩn bị nói không chừng chúng ta cũng có thể thông qua đâu? " Trương Tử Diệu cười hi hi tiếp lời nói.

"Ha-Ha nguoi hãy nằm mơ đi!"

Triệu Hoàng Quang bỗng nhiên ngửa đầu cười to lên, cười mở tiếng cười tại trong đình viện truyền ra, thật lâu không dứt.

...

Ba canh giờ hậu.

Khương Ký.

Tối gần chạng vạng tối, công xưởng bên trong mặc dù không có Đại Sư Phụ giám thị, nhưng thói quen luyện khí đám học đồ như trước đang vị trí của mình bận rộn, hết thấy lộ ra ngay ngắn trật tự.

Lúc này, công xưởng nước sơn đen đại môn bỗng nhiên "Phanh" một tiếng bị người từ bên ngoài đập ra.

"Hô "

Một cổ hàn phong bọc lấy vài miếng lá rụng từ ngoài viện mãnh liệt mà vào, trong nháy mắt bùng tình bận rộn bên trong luyện khí đám học đồ.

Bọn họ bỗng nhiên ngừng đầu, không hẹn mà cùng hướng nhìn ra ngoài.

Chỉ gặp nước sơn đen ngoài cửa lớn, ba cái thân thể mặc hắc bào bóng người chính đứng sừng sững.

Bọn họ thân hình cao thấp mập ốm không giống nhau, đỉnh đầu lại đều mang một đỉnh giống nhau kiểu dáng Đầu Quan, Lược Ngân màu sắc dưới ánh mặt trời chiếu sáng rạng rỡ.

Trong gió lạnh, này rủ xuống đến đầu gối hắc bào hơi hơi chập chồn, áo duyên bên trên ngân sắc tia thêu hoa văn dưới ánh mặt trời phảng phất Thủy Ngân lưu động, lại sinh ra mấy phần phi phạm khí độ tới.

Sở hữu luyện khí học đồ cùng nhau sừng sững, lập tức bỗng nhiên trường lớn ánh mắt, kinh ngạc liên hạ ba đều kém chút đến rơi xuống.

Tuy nhiên y phục và khí chất nhìn có chút khác nhau, nhưng này dung mạo thực sự quá quen thuộc, bọn họ chưa dứt đối không thể có thể nhận lầm.

Cái này bỗng nhiên xâm nhập ba cái người áo đen, rõ ràng cũng là buổi sáng đi tham gia trung cấp Luyện Khí Sư đăng cấp chứng nhận Lâm Hồng Minh ba!

Có thể, ngân sắc Đầu Quan, đây không phải là trung cấp Luyện Khí Sư tài năng mạng sao?

Lâm sư phụ mang ngân sắc Đầu Quan bọn họ còn có thể hiểu được. Hai vị khác sư phụ xem như thế nào chuyện? Chẳng lẽ lại bọn họ cũng tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư?

Sở hữu luyện khí học đồ đều có chút mộng

"Ha-Ha đều bận rộn đâu? "

Lâm Hồng Minh đầu tiên bước vào trong môn, hướng phía bốn phương tám hướng phát phát tay, thái độ thái độ khác thường Địa Cách ngoại thân cắt hòa ái, nụ cười trên mặt càng là liên thu đều thu lại không được.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người theo sát hậu, đồng dạng mỉm cười hướng tất cả mọi người gật đầu.

Này hồng quang đầy mặt, tức hạ sinh phong bộ dáng, theo bình thường đơn giản tưởng như hai người.

Luyện khí đám học đồ vô ý thức đưa tay hoàn lễ, trong đầu lại hoàn toàn Thành một đoàn đay rồi

Phải biết, tuy nhiên bọn họ bình thường tại Khương Viễn trước mặt các loại không đáng tin cậy, nhưng ở luyện khí học đồ bên trong lại luôn luôn rất có uy tín. Riêng là Lâm Hồng Minh, cơ hồ cũng là nghiêm ngặt cùng nghiêm túc đại danh từ, bình thường liền cái nụ cười đều rất khó coi đến cùng.

Bọn họ đây là thế nào? ! Tà khí nhập thể, tính tình đại biến?

Sở hữu luyện khí học đồ đều vô ý thức nhìn lấy Lâm Hồng Minh ba, thấy hai mắt đăm đăm...

Lúc này, Khương Linh vừa vặn nghe hỏi chạy đến, nhìn thấy trước mắt tràng cảnh, vô ý thức cũng là sững sờ.

Sau một khắc, nàng như nước mắt hạnh bỗng nhiên trợn lên, ánh mắt vừa mừng vừa sợ, trên mặt càng là tràn ngập thật không thể tin.

"Chẳng lẽ nói... Các nguoi toàn bộ tấn cấp? !"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Biến đổi

...

Khương Linh ánh mắt từ nhà mình ba vị sư phụ trên mặt đảo qua, cuối cùng rơi tại đỉnh đầu bọn họ Ngân Quan bên trên, chấn kinh bên ngoài, càng nhiều là không dám tin.

"Tiểu thư." Lâm Hồng Minh nghe vậy xoay người lại, cười hướng Khương Linh chấp tay một cái, "Lão Lâm ta thành công hoàn thành trung cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, cuối cùng không cho chúng ta Khương thị mất mặt "

"Vất vả " Khương Linh vô ý thức gật đầu đáp lại, biểu hiện trên mặt nhưng như cũ ở vào chấn kinh trạng thái.

Lúc này , đồng dạng một thân trung cấp Luyện Khí Sư cách ăn mặc Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang cũng xoay người lại, hồng quang đầy mặt hướng Khương Linh chấp tay một cái, trung khí mười phần cười nói : "Tiểu thư, Lão Trương Lão Triệu ta thành công hoàn thành trung cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, cuối cùng không cho Khương thị mất mặt "

Rõ ràng là đồng dạng một câu, tại hai người này miệng bên trong nói ra, lại cứ thế mà có cỗ rung động đến tâm can cảm giác. Riêng là này "Thành công" hai chữ, hai người càng là phá lệ tăng thêm ngữ khí, xem như đang cố ý cường điệu giống như

Khương Linh vô ý thức đưa tay che lại môi, không dám tin thấp hô ra tiếng : "Các người thế mà thật thành công? !"

Nghe vậy, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người nhìn nhau, trên mặt ý cười không tự chủ được làm sâu sắc.

Bọn họ vô ý thức đứng thẳng người, không cong ngực : "Không tệ! Chúng ta thành công !"

Mấy chữ này, bọn họ nói đến chém đinh chặt sắt, âm vang hữu lực, mỗi một chữ bên trong đều tràn ngập tự hào cùng đắc ý.

Vừa dứt lời, trong viện trong nháy mắt vỡ tổ.

Lâm vào ngu ngơ bên trong luyện khí đám học đồ cho đến lúc này mới rốt cục kịp phản ứng, từng đợt tiếng kinh hô liên miên không ngừng, cực đại tiếng gầm khuếch tán ra Lai tựa hồ liên tường viện đều muốn xông ra giống như.

"Trời ạ ! Cái này. . . Đây cũng quá..."

Khương Linh che miệng, khiếp sợ cơ hồ nói không ra lời.

Cho dù trước đó đã có suy đoán, nhưng hiện nay nghe bọn hắn chính miệng nói ra, nàng mới cuối cùng có mấy phần chân thực cảm giác.

Nhưng dù cho như thế, cái này cũng thật sự là quá bất khả tư nghị! !

Lâm sư phụ nay đã có trung cấp Luyện Khí Sư thực lực, hắn có thể thành công thông qua chứng nhận, nàng không có chút nào kinh ngạc, chẳng qua là cảm thấy cao hứng mà thôi.

Nhưng hai vị này xem như thế nào chuyện? Không phải nói bọn họ còn không có tấn cấp sao? Bọn họ đến tột cùng là thế nào hoàn thành chứng nhận? !

Khương Linh khắp khuôn mặt là thật không thể tin, nhìn lấy Triệu, mở đầu hai vị sư phụ ánh mắt bên trong tràn đầy hoang mang không hiểu.

Qua một hồi lâu, Khương Linh mới bỗng nhiên đã tỉnh hồn lại, nói ra : "Cái này đến cùng là thế nào chuyện? ! Các người mau nói!"

Nàng mở to mắt chữ nhìn lấy nhà mình ba vị sư phụ, ngữ khí không tự chủ được mang hơn mấy phần vội vàng cùng tò mò.

"Cái này..." Triệu Hoàng Quang há hốc mồm, ghen hơn nửa ngày đều chưa nghĩ ra thế nào nói, không khỏi dùng cùi chỏ đụng chút bên người Trương Tử Diệu, "Miệng người mới so với ta tốt, người nói "

"Thực..." Trương Tử Diệu xoắn xuýt địa gãi gãi đầu, "Thực ta cũng không phải rất rõ ràng. Cái kia, chứng nhận không phải làm phân biệt Thuật cùng luyện khí hai bộ phận mà ta lúc đầu coi là, chúng ta liền phân biệt Thuật bộ phận đều qua không có, ai ngờ , chờ kết quả ra đến mới phát hiện, chúng ta thế mà qua."

Ngẫm lại, hần lại bổ sung : "Phân biệt Thuật hết thấy năm đạo đề, bên trong có bốn đạo đề là ta hoàn toàn chưa thấy qua, thậm chí đều chưa nghe nói qua nội dung, ta chỉ có thể bằng kinh nghiệm tiến hành phán đoán và chỉnh lý. Nói thực ra, trong lòng ta một chút cũng không có. Cho tới bây giờ, ta đều không hiểu ta là thế nào thông qua phân biệt Thuật."

"Không sai!" Triệu Hoàng Quang liên tục gật đầu, "Nghe được kết quả thời điểm, ta hoảng sợ kêu to một tiếng, kém chút cho là ta nghe lầm "

Hần thanh trên mặt vô ý thức Lưu toát ra mấy phần hoảng hốt, tựa hồ nhớ lại lúc ấy chấn kinh cùng không dám tin.

Bọn họ phía sau, thủy chung mỉm cười Lâm Hồng Minh nghe nói như thế, quay đầu nhìn hai người liếc một chút. Không biết có phải hay không hồi tưởng lại lúc ấy tình huống, trên mặt hần ý cười bất tri bất giác càng tăng lên mấy phần.

Chung quanh luyện khí học đồ cả đám đều vênh tai, nhìn như bận rộn, trên thực tế chú ý lực lại toàn bộ đều tại mấy người đối thoại bên trên.

"Sau đó đâu? Luyện khí các người là thế nào thông qua?" Khương Linh truy vấn.

"Luyện khí lời nói, cũng không có cái dễ nói." Trương Tử Diệu đầu đầu địa gãi gãi đầu, "Cũng là luyện chế một cái Ngự Khí châu. Luyện lấy luyện lấy liền thành công..."

"Ngự Khí châu?" Khương Linh cảm thấy danh tự có chút quen tai, vô ý thức suy tư một lát, bỗng nhiên kịp phản ứng, "Chuyên môn dùng để chứa vuốt nguyên khí, phụ trợ thi pháp cái kia Ngự Khí châu?"

"Không sai. Cũng là cái kia." Lâm Hồng Minh từ bên cạnh vừa đi tới, tiếp lời nói, " Ngự Khí châu bên trong chỉ bao hàm một cái trận pháp, là pháp khí bên trong dễ dàng nhất luyện chế, đồng thời cũng bị xem như trung cấp Luyện Khí Sư cánh cửa . Bình thường lại nói, có thể luyện chế ra Ngự Khí châu, liền xem như trung cấp Luyện Khí Sư "

Ngự Khí châu là một loại không bình thường thực dùng pháp khí, cơ hồ mỗi cái linh đài cảnh Pháp Tu đều sẽ tùy thân mang theo một cái. Liền liền chiến tu, có đôi khi cũng sẽ dùng đến.

Đối với những cái kia vừa mới tấn thăng linh đài cảnh, còn không thể rất nhuần nhuyễn địa khống chế nguyên khí tu sĩ lại nói, Ngự Khí châu chứa vuốt nguyên khí hiệu quả không bình thường thực dụng, riêng là lúc chiến đấu, thường thường có thể tiết kiệm rơi rất nhiều phiền phức.

Cho dù là đã có thể thuần thực khống chế nguyên khí tu sĩ, có Ngự Khí châu phụ trợ, thi pháp cũng sẽ nhẹ nhõm không ít.

Mà luyện chế Ngự Khí châu tài liệu, cũng tương đối dễ dàng đạt được. Bằng không, Luyện Khí Sư liền mình lại thế nào tài đại khí thô, cũng không nỡ cho mỗi một cái tham gia chứng nhận trung cấp Luyện Khí Sư cung cấp tài liệu. Đương nhiên, luyện chế hoàn thành Ngự Khí châu, cũng là thuộc về Luyện Khí Sư liên minh.

Lâm Hồng Minh nói xong, nhện không được lại nhìn Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang liếc một chút, cười nói : "Nói thực ra, ta lúc ấy cũng rất lợi hại kinh ngạc tới ta ban đầu cho là bọn họ lần này khẳng định phải thất bại..."

"Hắc hắc "

Hai người cùng nhau vò đầu, biểu hiện trên mặt không khỏi đắc ý.

Thấy thế, Khương Linh trên mặt cũng hiện ra ý cười, thực tình vì bọn họ cảm thấy cao hứng.

Hiện nay, ba vị sư phụ đều thành công hoàn thành trung cấp Luyện Khí Sư đăng cấp chứng nhận, Khương thị liền duy nhất một lần có được ba vị trung cấp Luyện Khí Sư. Từ hôm nay từ nay về sau, Khương thị đường tất nhiên sẽ càng chạy càng rộng, xông ra nam hoàng thành, hướng đi Thanh Châu phủ cũng không là giấc mơ.

Dù sao, mặt khác này ba nhà công xưởng mặc dù là lâu năm Hạng 2 công xưởng, lại cũng bất quá là có được hai ba trung cấp Luyện Khí Sư mà thôi. So hiện nay Khương thị cũng chẳng mạnh đến đâu

Ngày mai đấu Khí trên đại hội, những người kia nhìn thấy Khương thị lại có Tam trung cấp Luyện Khí Sư, khẳng định sẽ bị chấn động kinh ngạc đến mức trợn mắt hốc mồm

Nghĩ tới đây, Khương Linh nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ, phảng phất đã thấy Khương thị tương lai tươi sáng.

Trong lúc nhất thời, công xưởng bên trong tràn ngập hoan thanh tiểu ngữ, bầu không khí phá lệ vui sướng.

Đúng lúc này, một cái trung khí mười phần thanh âm bỗng nhiên từ công xưởng chỗ sâu truyền đến.

"Như thế nào nhiệt, xem ra là chứng nhận thành công "

Nghe được cái thanh âm này, trong lúc nói chuyện với nhau Khương Linh bọn vô ý thức dừng lại, không hẹn mà cùng hướng bên trong nhìn lại.

Chỉ gặp một bóng người chính từ bên trong Luyện Khí Thất phương hướng đi tới, một bên cúi đầu đi lên phía trước, một bên dùng trường bào màu trắng vạt áo sát xuất thủ.

Người này, bọn họ đều đã hết sức quen thuộc, chính là Chu Các Thanh Minh.

Khương Linh cất bước nghênh đón : "Gia Cát Tiên Sinh, ngài đến "

"Khương cô nương cũng tại a "

Chu Các Thanh Minh ngẩng đầu, cười theo Khương Linh chào hỏi, liền đem ánh mắt dời về phía một bên khác Lâm Hồng Minh ba.

Cái này nhìn một cái, hần lập tức chú ý tới ba rục rờ hần lên y phục cùng Đầu Quan, không khỏi khoa trương trừng lớn ánh mắt, ngữ điệu cũng trong nháy mắt giương lên : "Nha các người thật thông qua?"

Nghe vậy, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang nhất thời ưỡn ngực, mặt mũi tràn đầy đắc ý : "Không sai, chúng ta đều thông qua! Làm sao, có phải rất ngạc nhiên hay không?"

Lúc trước Chu Các Thanh Minh nói chuyện bọn họ đều còn nhớ tình huống, hiện nay gặp hần bộ dáng này, bọn họ càng là nhin không được đắc ý

Đề người gầy vò chúng ta! Đề người xem thường chúng ta! Làm sao, mặt tròn tròn a? ! Mộng bức a? ! Nhìn người sau này còn dám hay không xem thường chúng ta!

Hai người đưa tay đỡ đỡ Đầu Quan, khiêu khích giống như nhìn lấy Chu Các Thanh Minh, mặt mũi tràn đầy đặc sắc.

Chu Các Thanh Minh thiêu thiêu mi, gác tay vòng quanh hai người đi một vòng, ánh mắt phá lệ bất bẻ : "Đầu này quan là thật sao? Không phải là các người cố ý làm giống như đức, muốn được ta đi?"

"Nói cái đầu? !" Trương Tử Diệu cảm tức trừng Chu Các Thanh Minh liếc một chút, "Đây chính là Luyện Khí Sư liên minh thống nhất phối phát đồ, vật, ai dám giả mạo? !"

"Đừng rồi! Tương quan chứng minh tại Luyện Khí Sư liên minh đều là có chuẩn bị phần, người nếu không tin , có thể đi thăm dò a!" Triệu Hoàng Quang cũng là lên con giận dữ, hung hăng trừng mắt Chu Các Thanh Minh, thật giống như bị vũ nhục.

"Ngô... Xem ra hần là thật "

Chu Các Thanh Minh tùy ý gật đầu, cho dù bị hai người trừng mắt, cũng không có nửa điểm không được tự nhiên cảm giác. Hần dù vẫn ung dung xem hai người liếc một chút, bỗng nhiên cười : "Làm sao, tâm tình có phải hay không có loại thoải mái chấp trùng cảm giác? Riêng là luyện chế Ngự Khí châu thời điểm, có phải hay không cảm thấy thực không như trong tưởng tượng như vậy khó?"

"Ý gì? !"

Hai người vô ý thức nhú mày, một mặt không khỏi điệu.

"Còn có thể là ý gì?" Chu Các Thanh Minh "Kinh ngạc" địa thiêu thiêu mi, biểu hiện trên mặt nói không nên lời buồn cười, "Các người tuy nhiên không có thân thủ luyện chế qua pháp khí, nhưng trên thực tế cũng đã có được trung cấp Luyện Khí Sư thực lực. Chính các người thế mà thật hoàn toàn không có phát giác được sao?"

"Ách..."

Nghe nói như thế, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang đều có chút mặt tròn tròn, trừng lớn ánh mắt cái lời nói đều nói không nên lời.

Bọn họ trước đó vào xem lấy cao hứng, căn bản không có nghĩ sâu, hiện nay bị Chu Các Thanh Minh một nhắc nhở, nhất thời mộng

Ngự Khí châu thật là pháp khí bên trong dễ dàng nhất luyện chế, nhưng nó lại thế nào dễ dàng, cũng đều là pháp khí. Nó luyện chế, thực lực không đủ Luyện Khí Sư căn bản không có khả năng khống chế.

Mà hai người bọn họ rõ ràng là lần đầu tiên vào tay luyện chế Ngự Khí châu, lại thành công, cái này đã đủ để chứng minh thực lực bọn hần.

Bọn họ có thể thông qua chứng nhận, căn bản không phải vận khí tốt, mà chính là thật sự thực lực đến cùng!

"Chờ một chút!" Khương Linh bỗng nhiên thiêu thiêu mi, kinh ngạc nhìn về phía Chu Các Thanh Minh, "Ngài có phải hay không đã sớm biết bọn họ có thể thông qua, cho nên mới cố ý khích bọn họ tham gia chứng nhận?"

"Ha ha " Chu Các Thanh Minh tán thưởng xem Khương Linh liếc một chút, cười không nói.

Hắn liền là cố ý, thế nào địa? Người nào để bọn hắn trước đó hổ hấn tới? Hắn liền bụng dạ hẹp hòi, hắn liền không có nói cho bọn hắn, thế nào địa

Chu Các Thanh Minh nhìn lấy Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang, biểu lộ đắc ý vụn vặt.

Hai người khổ khuôn mặt, mặt mũi tràn đầy bị phần...

Còn tưởng rằng lần này có thể ngược lại đem Nhất Quân, người nào nghĩ đến căn bản chính là bị đùa nghịch! !

.../...

Bạn đang đọc truyện *Khi Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: : Trấn Hồn Hắc Giáp luyện chế hoàn thành

...

Ngay tại Khương thị tổ ba người theo Chu Các Thanh Minh đấu trí đấu dũng thời điểm, Luyện Khí Thất bên trong, Khương Viễn cũng rốt cục đến cùng cuối cùng nhất trước mắt.

"Ông "

"Ông "

"Ông "

Một đợt lại một đợt nguyên khí mô phỏng giống như thủy triều đánh thẳng vào đỉnh đồng thau thân thể, toàn bộ đỉnh đồng thau đều tại lấy một loại cực nhẹ biên độ cực nhỏ độ chấn động, tản ra làm cho người bất an khí tức.

Thân đỉnh bên trên, phức tạp phù văn tản ra chướng mắt hồng quang, này hồng quang còn tại lấy cực nhanh tốc độ lóe ra, đem trọn cái Luyện Khí Thất chiếu đến đỏ bừng. Trong mơ hồ, cái này đỉnh đồng thau giống như có lẽ đã đến cực hạn, tựa như lúc nào cũng có thể tổn hại giống như.

Nhưng mà, cho dù tại khản trương như vậy bầu không khí bên trong, ngồi xếp bằng Khương Viễn nhưng như cũ vững như Bàn Thạch, trong tay mười ngón tung bay, liên tiếp pháp quyết liên như nước chảy mây trôi huy sai mà ra, liền một tơ một hào do dự hoặc là dừng lại đều không có.

Lấp lóe hồng quang rơi vào trên mặt hắn, đem trên mặt hắn bình tĩnh, tỉnh táo, nghiêm túc chiếu rọi địa càng thêm nổi bật. Cặp kia phảng phất U Đàm thâm thúy hai mắt phẫn chiếu lấy hồng quang, càng là phảng phất có hỏa điểm ở trong lấp lóe.

Tại hắn khống chế hạ đỉnh đồng thau trung ương, lưu động hòa quang mô phỏng như sợi tơ gút mắc quán quanh, xuyên toa bất định. Nhìn một cái, cơ hồ chỉ nhìn thấy hỏa quang, căn bản nhìn không ra là tại luyện chế cái.

Trong lúc nhất thời, đỉnh đồng thau phát ra tiếng ông ông, hòa quang lưu động hô hô âm thanh, tràn ngập toàn bộ Luyện Khí Thất, đem bên trong phòng luyện khí không khí tôn lên càng khản trương.

Khản trương bên trong, thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Cũng không biết qua bao lâu.

Bỗng nhiên, Khương Viễn trong tay pháp quyết biến đổi, tốc độ bỗng nhiên nhanh rất nhiều, ngón tay tung bay ở giữa cơ hồ múa Thành một mảnh tàn ảnh.

Lăn lộn cọ rửa nguyên khí bỗng nhiên dừng lại, lập tức trong nháy mắt tràn vào đoàn kia quán quanh trong ngọn lửa. Cùng lúc đó, một cỗ cường đại hấp lực bỗng nhiên sinh ra, trong không khí nguyên khí giống như Bách Xuyên nhập như biển, cấp tốc hướng phía đỉnh đồng thau tụ đến.

Đỉnh đồng thau rung động tần suất đột nhiên tăng nhanh, "Ông ông ông" tiếng vang nổi thành một mảnh, rung động biên độ cũng đang nhanh chóng gia

tăng, đỉnh đồng thau trên thân từng mảnh mảnh vụn bong ra từng mảng, phảng phất sau một khắc liền sẽ sụp đổ giống như.

Bổng dung,

Khương Viễn động tác một hồi, mười ngón bỗng nhiên dừng lại Thành một cái dấu tay, trùng điệp chỉ ảnh bỗng nhiên tiêu tán.

Cùng lúc đó.

Đỉnh đồng thau rung động im bất mà dừng.

" " một tiếng vang vọng, quán quanh hòa quang bỗng nhiên tán loạn, hóa thành vô số nhỏ vụn hóa tinh bốn phía bay ra, lăm ta lăm tằm chậm rãi hướng rơi xuống, bất tri bất giác, liền thấm vào đỉnh đồng thau thân đỉnh bên trong, hoàn toàn biến mất tung ảnh.

Bị ngọn lửa quán quanh bao vây lấy vật thể, cũng rút cục tại lúc này lộ ra chân dung.

Đột nhiên nhìn lại, này tựa như là một bộ tốt nhất Hắc Sắc Khải Giáp sáo trang, đầu khô, Chiến Khải, chiến quan, hộ oản, chỉ sáo, hộ thối, Chiến Ngoa, vũ khí đầy đủ mọi thứ.

Sáo trang mỗi một cái bộ kiện đều đường cong trôi chảy, hắc sắc bề mặt sáng bóng trơn trượt vô cùng, tại dưới ánh đèn, càng là hiện ra một vòng lại một vòng màu sắc rực rỡ tinh chất quang mang, lộng lẫy lộng lẫy đến tựa như bảo thạch.

Nhưng mà, nếu là hơi cẩn thận nhìn lên một cái, liền sẽ phát hiện, căn bản không phải như vậy chuyện.

Hắc sắc sáo trang mỗi một cái bộ kiện nội bộ, đều sung doanh một cổ màu xám đậm vụ khí, vụ khí nối liền không dứt, cứ thế mà chống lên một cái hình người, khiến cho mỗi một cái bộ kiện đều lơ lửng tại cố định vị trí bên trên. Trong lúc lơ đãng nhìn lại, tựa như là một cái bóng người màu xám ăn mặc hắc sắc sáo trang một dạng.

Tại này lăng không lơ lửng trong nón an toàn, càng là có hai điểm mông lung tia sáng màu vàng hơi hơi lấp lóe, phảng phất một đôi mi mắt. Liền như thế chính thể nhìn một cái, coi là thật giống như quý mị, gần làm cho người ta rung mình

Nếu có biết hàng người ở chỗ này, nhìn thấy cái này giống như quý mị vật thể, nhất định có thể liếc một chút liền đem nó nhận ra.

Bởi vì, nó, cũng là nổi tiếng xa gần Huyền Cấp Đạo Binh, Trần Hồn Hắc Giáp.

Khương Viễn nhấc tay khẽ vẫy, trong tay phảng phất bỗng nhiên sinh ra một cổ hấp lực, lơ lửng tại đỉnh đồng thau bên trong Trần Hồn Hắc Giáp hơi chao đảo một cái, liền theo lực lượng liên lụy từ không trung xẹt qua, rơi vào trong tay hắn.

Không phải trạng thái chiến đấu dưới Trần Hồn Hắc Giáp bất quá so bàn tay hơi lớn, vừa vặn có thể trực tiếp nắm trong tay.

Khương Viễn cúi đầu, quan sát tỉ mỉ Trần Hồn Hắc Giáp liếc một chút, không khỏi khẽ nhú mày.

Trận pháp xử lý bên trên xuất hiện một điểm nhỏ tí vết, tuy nhiên cơ bản không ảnh hưởng sử dụng, nhưng cuối cùng nhìn chướng mắt.

Nếu như, hấn dùng là luyện chế pháp khí dùng đỉnh, căn bản sẽ không xuất hiện loại vấn đề này.

Dùng luyện chế Phù Khí đỉnh đồng thau luyện chế pháp khí, đến cùng vẫn còn có chút miễn cưỡng. Cái này đỉnh đồng thau căn bản trấn áp chẳng nhiều sao Đa Nguyên khí, dung nạp luyện chế pháp khí căn hòa lực cũng không bình thường miễn cưỡng, mấy cái có lẽ đã đến cực hạn.

Đến cùng cuối cùng nhất, nếu như không phải Khương Viễn bằng vào cường đại lực khống chế tại ước thúc, đỉnh kia chỉ sợ căn bản kiên trì không đến Trần Hồn Hắc Giáp luyện chế hoàn thành

Bất quá, đây cũng là không có cách nào sự tình.

Luyện chế pháp khí dùng đỉnh bản thân cũng là pháp khí, không phải cái hàng thông thường, cũng không phải là muốn mua liền có thể lập tức mua được. Tuy nhiên phụ thân trước đó đã đang nghĩ biện pháp, nhưng cho tới bây giờ, cũng không thể mua được một cái phải dùng đỉnh.

Bằng không, Khương Viễn cũng sẽ không bắt đắc dĩ dùng luyện chế Phù Khí đỉnh thấu hoạt

Liền trước mắt điều kiện mà nói, cũng chỉ có thể làm đến loại trình độ này

Đương nhiên, Khương Viễn cũng rõ ràng, trong mắt hắn chỉ có thể coi là miễn cưỡng thấu hoạt Trần Hồn khải giáp, tại trong mắt người khác, đã là tuyệt đối cực phẩm

Dựa theo Luyện Khí Sư liên minh tiêu chuẩn phân chia, pháp khí lấy một ngàn điểm không giới hạn lời nói, cái này Trần Hồn Hắc Giáp chỉ ít có thể được đến cùng chín trăm chín mươi phân tuyệt đối điểm cao.

Đối tuyệt đại bộ phận Luyện Khí Sư lai nói, đây quả thực là cái thật không thể tin điểm số, theo hoàn mỹ đã không có cái khác nhau

Nhưng là, đối Khương Viễn lại nói, dù là chỉ thiếu một phân, đều coi là một loại sỉ nhục

Đáng tiếc, hắc hiện nay trong tay tài liệu tuyệt đối không đủ lại luyện chế một lần, cái kia đỉnh đồng thau càng không khả năng chống đỡ thêm lần thứ hai. Coi như nhìn lấy chứng mất, hắc cũng không có khác lựa chọn.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn hơi hơi thở dài, tiện tay bóp phá đầu ngón tay, gạt ra một giọt máu.

Pháp khí theo Phù Khí khác biệt lớn nhất, trừ có thể lạc ấn hiệu quả xa so với phù văn tốt trận pháp bên ngoài, liền là có thể nhận chủ. Một giọt máu tăng thêm thần thức ấn ký, tại chủ nhân còn sống thời điểm, người khác coi như cướp đi pháp khí, cũng không có cách nào sử dụng, mức độ lớn nhất đích xác bảo đảm an toàn tính.

Đương nhiên, đầu này chỉ ở thực lực không kém nhiều thời điểm áp dụng. Nếu như là một cái Thiên Nhân Cảnh tu sĩ đạt được có chủ pháp khí, tiện tay liền có thể biến mất nguyên chủ nhân thần thức ấn ký, tích huyết nhận chủ cũng không dùng được. Bất quá, Thiên Nhân Cảnh tu sĩ có nhìn hay không được pháp khí là cái vấn đề...

Đi qua Nguyên Lực thổi luyện máu tươi màu sắc phá lệ tươi đẹp, từ trong ra ngoài lộ ra Quang phảng phát lộ ra như bảo thạch tinh khiết hồng quang. Những huyết dịch này một chút xiu hội tụ, tại đầu ngón tay ngưng tụ Thành giọt, treo ở đầu ngón tay, đem rơi còn rơi, phảng phát một khóa trong suốt giọt sương.

Tại dưới ánh đèn, huyết dịch chiết xạ ra Huyền Thái trong suốt hồng quang.

Bỗng nhiên.

Huyết Tích không hề có điềm báo trước địa bỗng nhiên rơi xuống, về ra trên không trung một đạo hồng tuyến, như thiểm điện rơi vào Trần Hồn Hắc Giáp như như bảo thạch trên khải giáp, cấp tốc lan tràn ra.

Sau một khắc, những huyết dịch đó liền thâm thấu khải giáp bên trong, cơ hồ trong nháy mắt, liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trong chốc lát, Trần Hồn Hắc Giáp đôi kia tản ra mịt mờ Hoàng Quang mi mắt bỗng nhiên sáng lên, một đạo huyết sắc bỗng nhiên thoáng hiện, trong nháy mắt đem trọn phiên Hoàng Quang nhuộm thành ửng đỏ.

Hơi hơi huyết sắc phủ lên phía dưới, Trần Hồn Hắc Giáp toàn thân phảng phát bỗng dung nhiễm phải một cỗ huyết sát chi khí, nhìn so trước kia càng hung hiểm hơn khác nghiệt mấy phần.

Cùng lúc đó, lấy Trần Hồn Hắc Giáp làm trung tâm, một cỗ cực đặc thù ba động chậm rãi khuếch tán ra tới.

Cùng phổ thông nguyên khí ba động khác biệt, cỗ ba động này tựa như vô hình vô chất, những nơi đi qua, liền trong không khí nguyên khí lưu chuyển đều không có nhận ảnh hưởng chút nào, nhưng chẳng biết tại sao, lại làm cho người bỗng dung sinh ra một cỗ nồng đậm cảm giác bất an.

Cảm giác được cỗ ba động này, Khương Viễn khỏe môi hơi câu, rốt cục lộ ra mấy phần vui vẻ chi sắc.

Cỗ này đặc thù ba động, cũng là Trần Hồn Hắc Giáp lớn nhất địa phương đặc thù, cũng là nó có thể lấy Huyền Cấp Đạo Binh chen vào Đạo Binh tổng bảng xếp hạng nguyên nhân căn bản.

Lấy Huyền Hoàng Thạch cùng linh đài cảnh Kim hệ Yêu Phách làm trung tâm, luyện chế mà thành Trần Hồn Hắc Giáp, không gần như chỉ ở công phạt bên trên chiến lực rất cao, còn có thể dẫn động Linh Hồn Chi Lực, đối với địch nhân thần thức tiến hành ảnh hưởng.

Loại ảnh hưởng này không tính là quá mạnh, theo chánh thức trên ý nghĩa Thần Thức Công Kích chênh lệch rất xa, nhưng lại hội để cho địch nhân pháp phòng không yên, tâm thần bất định, khó mà tập trung chú ý lực, từ đó ảnh hưởng đến địch nhân đang chiến đấu lúc phán đoán, gia tăng làm ra sai lầm phán đoán xác suất.

Phải biết, tu sĩ tại lúc chiến đấu, tâm tình chập chờn vốn là so bình thường muốn kịch liệt rất nhiều, cũng lại càng dễ chịu ảnh hưởng. Nếu như đang chiến đấu lúc vô pháp tập trung chú ý lực, rất có thể hội dẫn phát trí mạng hậu quả.

Chỉ cần tương tượng một chút, chiến đấu bản thân liền đã với khản trương với nguy hiểm, kết quả người còn phải đặc biệt phân ra bộ phận tâm thần đến vững chắc ý thức, bình phục tâm tình, cưỡng ép tập trung chú ý lực, coi như cuối cùng nhất có thể tránh khỏi quấy nhiễu, cảm giác kia cũng với để cho người ta phát điên

Trừ phi có loại kia có thể bảo hộ thần thức khỏi bị quấy nhiễu pháp khí, không phải vậy, coi như ý chí lại kiên định, cũng khó tránh khỏi sẽ trúng chiêu.

Riêng là, linh đài cảnh tu sĩ bất quá vừa mới khai mở linh đài, Thần Thức Chi Lực tương đương yếu kém, cũng không ổn định, chính là dễ dàng nhất chịu ảnh hưởng thời điểm

Lại thêm Trần Hồn Hắc Giáp tại đồng cấp bên trong vốn là có thể xưng các đại thiên kiêu sở chiến đấu lực...

Từ trình độ nào đó lại nói, Trần Hồn Hắc Giáp đơn giản cũng là linh đài cảnh tu sĩ thiên địch

Đương nhiên, đối phó linh đài cảnh liền đã có như thế đại ưu thế, đối phó linh đài cảnh trở xuống, liền lại càng không cần phải nói, tuyệt đối là miểu sát

hiệu quả

Có nó nơi tay, Khương Viễn tại nam hoàng trong thành tuyệt đối có thể đi ngang

Bất quá, cổ này Trần Hồn Hắc Giáp đến cùng chỉ có linh đài cảnh sơ kỳ, nếu như đối đầu linh đài cảnh trung kỳ trở lên đối thủ, tuy nhiên quấy nhiễu chỉ lực vẫn như cũ có thể phát huy ra hiệu quả, nhưng khẳng định hội giảm bớt đi nhiều.

Trừ phi hắn có thể bỏ được hi sinh cổ này Trần Hồn Hắc Giáp, nếu không, muốn giết chết linh đài cảnh trung kỳ trở lên đối thủ, cơ bản là không thể nào. Hắn có thể làm, tối đa cũng cũng là tự vệ mà thôi.

Nhưng cái này đã đủ, không phải sao?

Khương Viễn khoe môi ý cười biến sâu một chút, tâm tình so trước đó tốt không ít.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Mưa gió nổi lên

...

Tiền tay đem Trần Hồn Hắc Giáp cất kỹ, Khương Viễn liền từ dưới đất đứng lên.

Đứng vững đồng thời, hộ thể Nguyên Lực vô ý thức nhất chuyển, trên thân trường bào liền khê rung lên, dính tại hạ mang lên một chút tro bụi qua trong giây lát liền tiêu tán vô tung, hồ nước lực trường bào một lần nữa trở nên trơn bóng đối mới hoàn toàn, liền một tia nếp uốn đều không có, giống là vừa vụn tẩy qua giống như.

Hắn phen này động tác làm được cực tự nhiên, mô phỏng như nước chảy mây trôi, liền một chút xú dừng lại đều không có, tựa như đã làm ngàn vạn lần, đã trở thành bản năng, cho dù từ từ nhắm hai mắt chử cũng sẽ không có một tia sai sót.

Trên thực tế, Khương Viễn bản thân chú ý lực cũng xác thực không có ở trên đây, hắn làm những này hoàn toàn cũng là thói quen Thành tự nhiên. Thật giống như Chu Các Thanh Minh thói quen dùng trường bào xoa xuất thủ một dạng, hắn là thói quen đem trường bào chỉnh lý sạch sẽ.

Thân phận khác biệt, thói quen cùng tâm tính tự nhiên cũng khác biệt.

Chu Các Thanh Minh tuy nhiên có linh đài cảnh thực lực, nhưng hắn bản chất vẫn là Luyện Khí Sư, từ thực chất bên trong liền đem mình làm Luyện Khí Sư, mà không phải linh đài cảnh tu sĩ. Cho nên, Chu Các Thanh Minh có thể tùy tiện theo tiểu bối xưng huynh gọi đệ, có thể lời thôi lách thích, cũng không có tự cao tự đại.

Nhưng Khương Viễn khác biệt. Hoặc là nói, đời trước Khương Viễn, theo Chu Các Thanh Minh có bản chất khác biệt.

Khương Viễn trừ là một cái Luyện Khí Sư, càng là một cường giả, không chỉ có luyện khí thực lực tài năng xuất chúng, chiến đấu lực đồng dạng cực kỳ cường hãn.

Đời trước Khương Viễn, làm một cái Tấn Tu Luyện Khí Sư, có thể rời rạc tại các đại Siêu Cấp Tông Môn cùng thế lực ở giữa, cùng hắn mạnh đại chiến đấu lực cũng thoát ly không quan hệ.

Dù sao, các đại thế lực chính mình cũng có luyện khí Đại Tông Sư, cũng không thiếu Khương Viễn một cái, mà Khương Viễn cũng thực sự khó giải quyết, muốn thu phục hoặc là khống chế cũng không có như vậy đơn giản.

Đạo Tôn cấp bậc siêu cấp cường giả, cho dù là những Siêu Cấp Tông Môn đó cùng thế lực, nhân số cũng không có nhiều, vạn nhất vì đối phó Khương Viễn gây một cái, bất định bao nhiêu năm tài năng còn. Bởi vậy, tại không có đủ lợi ích tình huống dưới, những Siêu Cấp Tông Môn đó cũng không có quá tình nguyện đối phó hắn.

Nhưng dù vậy, Khương Viễn tình cảnh vẫn như cũ không bình thường xấu hổ.

Không có thể lực che chở, hoàn toàn dựa vào sức một mình tại cái này tàn khốc trong giới tu hành sinh tồn, hẳn nhất định phải thời thời khắc khắc bảo trì cảnh giác, càng không thể lộ ra cái gì về mặt, dù là thụ thương, cũng nhất định phải giả ra không bị thương tổn bộ dáng, tuyệt đối không thể lộ ra mây may sơ hở.

Bởi vì, một khi bị bất luận kẻ nào nhòm ngó thời cơ, lập tức sẽ có một đoàn như lang như hổ tu sĩ quên mình nhào lên, hẳn không thể đem hẳn mạng ra thức ăn vào bụng.

Dù là "Kinh Thiên Đạo Tôn" danh tiếng lại vang lên sáng, cũng nhiều là người muốn đem hẳn kéo lên Thần Đàn.

Đây chính là Tu Hành Giới.

Lấy này loại phương thức sinh hoạt mấy trăm năm, cho dù Khương Viễn đã trọng sinh trở về, tâm tính biến rất nhiều, nhưng những thâm nhập cốt tủy đó thói quen, nhưng căn bản không có khả năng từ bỏ. Đương nhiên, cũng không cần thiết đổi.

Thí dụ như, từ hẳn trùng sinh chi hậu, hẳn phòng ngủ cùng trong thư phòng phục thị thị nữ liền bị hẳn rút lui, Gã sai vật cũng chỉ có thể giữ ở ngoài cửa, không có triệu hoán chưa dứt đối không thể lấy vào cửa.

Thí dụ như, bất cứ chuyện gì, dù là chỉ là một chuyện nhỏ, hẳn cũng sẽ cẩn thận chuẩn bị sẵn sàng, bảo đảm sẽ không xuất hiện bất luận cái gì chỗ sơ suất, vĩnh viễn cho người ta bày mưu tính kế, tính trước kỹ càng cảm giác.

Thí dụ như, hẳn y phục vĩnh viễn không nhuộm bụi trần, thời thời khắc khắc tinh thần sung mãn, phong tư trác tuyệt. .

Mảnh đêm, những này chi tiết nhỏ, thói quen nhỏ đếm không hết, hai ba câu nói căn bản nói không hết.

Những này, đều là hẳn tại khắp thời gian dài bên trong, một chút xú bởi dưỡng được Lai càng thích hợp Tu Hành Giới sinh tồn chi đạo, cũng là hẳn có thể tại vô số gặp trắc trở bên trong sống sót nguyên nhân căn bản một trong.

Tiện tay đem mặt đất dùng còn lại tài liệu thu thập xong, Khương Viễn hướng chung quanh nhìn lướt, gấp không có quan hệ bỏ sót, liền quay người mở ra Luyện Khí Thất môn, cất bước đi ra ngoài.

Phòng ngoài mà qua phong từ ngoài cửa rót vào, mang đến từng cơn mát lạnh.

Khương Viễn trường bào vật áo bị gió thổi qua, đột nhiên hướng hậu giơ lên, không được thượng hạ tung bay, phát ra tiếng gió phàn phật. Hóa quang thấp thoáng hạ trường bào bên trên tinh xảo hoa văn bên trên lưu quang lưu động, giống như Bích Thủy Thanh Ba, lần lần phát quang.

Hắn phong xâm nhập hạ Hỏa Trì bên trong hỏa quang đột nhiên một trận chấp chôn, quấy đến toàn bộ bên trong phòng luyện khí quang mang đều một trận lưu động.

Hỏa Trì phía trên, đỉnh đồng thau bên trên hồng quang còn tán, như cũ tản ra bùng bùng nhiệt khí. Tại này phong cách cổ xưa đại khí thân đỉnh biên giới, thỉnh linh có một đạo dài bằng ngón cái mảnh vết nứt nhỏ, mờ mờ trong đó tựa như còn có hướng chung quanh khuếch tán xu thế.

...

Ngay tại gờng rời đi xa Luyện Khí Thất thời điểm, nam hoàng thành khu Tây Thành, một gian không đáng chú ý dân cư bên trong, mặt khác tam đại luyện khí công xưởng người làm theo đang âm thầm gấp mặt.

Hoàng hôn sắp tới, âm đạm ánh sáng xuyên thấu qua giấy cửa gỗ chiếu vào trong phòng, song cửa sổ bên trên một tầng thật dày tro bụi bại lộ tại tia sáng bên trong, cho dù cách rất xa, đều giống như có thể ngửi được này cổ sặc người tro bụi vị đạo.

Trên xà nhà treo cũ kỹ phù văn Đăng tản ra vàng mênh mông Quang ánh sáng mờ nhạt choáng chỉ đủ chiếu sáng trong phòng một khu vực nhỏ, trừ một cái bàn bát tiên đem so với so sánh rõ ràng bên ngoài, chung quanh như cũ lộ ra tối tăm vô cùng.

Xà nhà biên giới mờ mờ hiển hiện Tri Chu Vồng, trên mặt tường nửa vàng không có trắng kém tường phấn, cũ kỹ trên đệm chấn phát ra ẩm ướt mốc meo vị đạo, dưới giường cạnh góc tường tựa như Côn trùng bò qua tiếng vang. .

Hết thấy hết thấy, đều lộ ra một cái giống nhau tin tức, cái kia chính là, đơn sơ.

Hoa Dương luyện khí công xưởng lão bản, Văn gia Chương Sự Văn Cố Nghiệp rào bước tiến lên cánh cửa, hơi quét một vòng, liền không nhìn được cau chặt lông mày: "Sở Hùng người làm quan hệ quý? Thế nào ước tại loại này địa phương quý quái gấp mặt?"

Coi như muốn ẩn nấp, muốn không đáng chú ý, có thể nơi này cũng không tránh khỏi đơn sơ quá mức, đơn giản liền cái đặt chân địa phương đều không có

Nghĩ tới đây, hẳn chân mày nhíu chặt hơn, nhìn không được trừng mắt về phía trong phòng một người khác.

Ngay tại hẳn cách đó không xa Bát Tiên Trắc bên cạnh, một người mặc trường bào màu xanh đậm, mặt chữ điền mày rậm trung niên nhân chính thân

nhìen ngồi, nhìn thấy Văn Cổ Nghiệp nhũu mày bộ đáng, tựa hồ còn có chút vui về.

Người này, lộ ra Nhiên là Văn Cổ Nghiệp miệng bên trong Sở Hùng, nam hoàng thành tam đại luyện khí công xưởng một trong Kinh Sở luyện khí công xưởng lão bản, Sở gia Chương Sự.

Sở Hùng nghiêng mắt nhìn Văn Cổ Nghiệp liếc một chút, khoe miệng cười mang tia trào phúng ý vị : "Lấy phòng ngựa vạn nhất mà thôi. Ghét bỏ lời nói, ngại ngay từ đầu cũng đừng đồng ý a "

Nghe vậy, Hoa Dương luyện khí công xưởng lão bản Văn Cổ Nghiệp không khỏi lạnh hừ một tiếng, móc ra một khối khăn tay, thuận tay đem Bát Tiên Trắc bên cạnh cái ghế chà chà, lúc này mới lững lững trên thân trường bào màu trắng, cẩn thận địa ngồi xuống.

Chén trà nhỏ thời gian trôi qua, ngoài cửa sổ chiếu vào ánh sáng bất tri bất giác vừa tối mấy phần.

Văn Cổ Nghiệp nghiêng mắt nhìn mắt ngoài cửa sổ, mi tâm không tự giác địa lần nữa cau chặt. Cái nhà này cho hắn cảm giác thực sự quá tệ, luôn cảm thấy sẽ có cơn trùng từ quan hệ địa phương leo ra, leo đến trên người hắn hoặc là trên chân.

Lại ngồi một hồi, tuy nhiên không muốn cùng Sở Hùng đáp lời, hắn vẫn là không nhin được hỏi thăm : "Lư huynh đến tốt cùng thời điểm nào đến cùng?"

Sở Hùng khiêu mi nhìn Văn Cổ Nghiệp liếc một chút, gặp hắn một bộ đứng ngồi không yên bộ đáng, lúc đầu bực bội tâm tình bất tri bất giác tốt hơn nhiều.

Hắn đã sớm nhìn Văn Cổ Nghiệp bộ kia nghèo coi trọng bộ đáng khó chịu thật lâu. Bất quá chỉ là Văn Thị một cái bảng chỉ, còn thật sự coi chính mình là Chủ Tử hay sao? Hừ xem ra hắn chọn nơi này thật đúng là chọn đúng

Ngồi tới đây, Sở Hùng khiêu khích giống như hướng Văn Cổ Nghiệp cười một tiếng, nói ra : "Lư huynh quý nhân bận chuyện, cũng không giống như chúng ta như thế thanh nhàn. Chờ xem "

Văn Cổ Nghiệp sắc mặt nhất thời vì diệu vận vẹo một chút.

Trong lúc nhất thời, giữa hai người không khí nhất thời trở nên có chút khẩn trương.

Đúng lúc này, phòng nhỏ môn bỗng nhiên "Kẹt kẹt" một tiếng bị người đẩy ra tới.

Hai người nhất thời đình chỉ lẫn nhau nhìn chăm chăm, không hẹn mà cùng hướng phía cửa nhìn lại.

Chỉ gặp một người mặc Ám Sắc trường bào bóng người chính vượt qua cánh cửa đi tới.

Người này ngũ quan sinh được đoan chính, bước đi tư thái cũng là sóng yên biển lặng, niên kỷ nhìn qua so Sở Hùng cùng Văn Cổ Nghiệp hai người lớn không ít, sắc mặt lại không có nửa điểm kiêu căng chi sắc, chỉ là có vẻ hơi nghiêm túc.

Cái này trong phòng nhỏ tuy nhiên đơn sơ, nhưng bên ngoài lại che kín vọng gác trạm gác ngầm. Thời gian này điểm, có thể xuất hiện ở đây người, chỉ có một cái, cái kia chính là Lư Thị luyện khí công xưởng lão bản, kiêm Lư Thị gia tộc Chương Sự, Lư Quân.

Nhìn người tới, Hoa Dương Văn Cổ Nghiệp vô ý thức thờ phào : "Lư huynh, ngại có thể tính đến "

"Vừa rồi chủ gia người tới, trì hoãn một chút thời gian." Lư Quân hướng Văn Cổ Nghiệp cùng Sở Hùng phương hướng chấp tay một cái, thuận miệng giải thích một câu.

Sở Hùng đáp lễ, mở miệng nói : "Lư huynh đã đến cùng, chúng ta liền bắt đầu đi "

"Được." Lư Quân cũng không có nhãn nhỏ, tùy ý tại Bát Tiên Trắc một bên ngồi xuống, "Khương thị hồi thiệp các ngại cũng đã thu đến a? Khương thị định thời gian ở giữa cùng sân bãi, như vậy, đấu Khí nội dung liền nên từ chúng ta quyết định."

Nghe nói như thế, Hoa Dương lão bản Văn Cổ Nghiệp không khỏi cười một tiếng : "Khương thị ngược lại là tự giác, ta nguyên bản còn tưởng rằng đến phí một phen miệng lưỡi đâu? Cái này, bọn họ muốn đổi ý đều không được "

Nghe được bọn họ nhắc lên Khương thị, Sở Hùng liền không nhin được hỏi tường lại Khẩu Ngọc Sơn bại trong tay Khương thị sự tình, Tâm Nộ ý nhất thời tự nhiên sinh ra.

Hắn không khỏi lạnh hừ một tiếng, nói ra : "Hừ bạo phát hộ cũng là bạo phát hộ! Bất quá thắng một Tiếp theo, liền thật sự coi chính mình không có nhiều lên thế mà liền cực kỳ trọng yếu đấu Khí nội dung đều không tranh lấy. Các loại kết quả ra đến, ta ngược lại muốn xem xem bọn họ còn có thể hay không phách lối địa đứng lên "

"Nói những này có quan hệ dùng? Dem sự tình làm tốt mới là nghiêm túc." Lư Quân nhìn Sở Hùng liếc một chút, "Lần này đấu Khí đại hội sự tình huyền ảo quá lớn, liền chủ gia đều đã kinh động. Chúng ta nhất định phải cẩn thận một chút, nếu không vạn vừa sảy tay, mặt mũi này coi như ném đại "

Văn Cổ Nghiệp tiện tay xử lý trên thân áo bào trắng, bình chân như vại nói ra : "Lời nói là như thế nói. Nhưng chúng ta đều đã làm đến bước này, Khương thị còn có thể gãy vỡ ra quan hệ bọt nước đến hay sao? Chúng ta mỗi lần xuất thủ đều là thủ tịch, há lại loại kia Nhị Lư Luyện Khí Sư có thể

so sánh?"

Nói, hần liếc mắt nghiêng mắt nhìn Sở Hùng liếc một chút, đem này "Nhị Lư Luyện Khí Sư" mấy chữ cần đến càng trọng, âm cuối càng là quý dị giương lên, tựa hồ là đang ám chỉ quan hệ.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: : Phù Phong Bội

...

Nghe vậy, Sở Hùng tâm cợ một chút thoát ra một luồng khí nóng, cả người trong nháy mắt liền bạo : "Người chỉ cây dâu mà mắng cây hòe nói người nào? !"

Hắn bỗng nhiên vỗ bàn một cái đứng lên, hung hăng trừng mắt Văn Cố Nghiệp, ánh mắt bên trong đã mơ hồ mang lên sát khí.

Gặp hần dạng này, Hoa Dương lão bản Văn Cố Nghiệp không chút hoang mang ngẩng đầu, nửa bên lông mày nhướn lên, nói ra : "Ta gọi là Khương thị đám người kia, Sở huynh lấy quan hệ gấp?"

"Người!" Sở Hùng nhất thời bị hung hăng ghen một chút, sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên.

"Tốt chúng ta là đến nói chuyện chính sự, không phải đến cãi nhau."

Lư Quân đầu đầu địa xoa xoa cái trán, biểu lộ có chút bất đắc dĩ.

Bọn họ ba nhà vốn chính là đối thủ cạnh tranh, giữa lẫn nhau riêng có oán hận chất chứa. Coi như bởi vì lần này sự tình huyền ảo quá lớn, không thể không ngồi cùng một chỗ thương lượng, muốn thật dễ nói chuyện cũng thực sự khó khăn.

Ngẫm lại, hần dứt khoát nói sang chuyện khác : "Văn huynh, Luyện Khí Sư liên minh bên kia thế nào nói? Bọn họ đáp ứng không?"

Nói lên chính sự, Văn Cố Nghiệp nhất thời thu liễm trên mặt vẻ trêu tức, hướng Lư Quân gật gật đầu, mang theo vài phần tự ngạo nói ra : "Ta tự thân xuất mã, thế nào hội có vấn đề? Lư huynh người cứ việc yên tâm trăm phần cũng là "

"Vậy là tốt rồi." Lư Quân gật gật đầu, "Huyền cơ kính tình hướng phân tích, chắc hẳn trong tay các người đều đã có chuẩn bị phần, nên thế nào làm, ta liền không nói nhiều. Tóm lại, lần này, phải tất yếu thắng được xinh đẹp, tuyệt không thể có bất kỳ sơ thất nào!"

Nói đến cuối cùng nhất, hần không tự chủ được tăng thêm ngữ khí, sắc mặt cũng biến thành càng thêm nghiêm túc.

Nghe vậy, Văn Cố Nghiệp thần sắc thu vào, khóe miệng bỗng nhiên móc ra một tia cười lạnh : "Đó là đương nhiên! Muốn từ chúng ta miệng bên trong giành ăn, cũng phải nhìn xem chính mình có đủ hay không tư cách!"

Sở Hùng thật vất vả từ không chế lại tâm tình, nghe vậy cũng không nhịn được cười lạnh thành tiếng.

Hắn bỗng nhiên quay đầu, cách không nhìn về phía "Khương Kỳ" phương hướng, trên mặt lộ ra ngoan sắc : "Lần này, không gọi Khương thị danh dự mất hết, ta cũng không tin sở!"

Hắn câu nói này nói nghiêng răng nghiêng lợi, tại chỉ có ba người trong phòng truyền ra, lại cũng có mấy phần trịch địa hữu thanh cảm giác.

Song cửa sổ bên trên tro bụi hơi chấn động một chút, nhất thời rơi xuống một chút.

Ngoài cửa sổ ánh sáng mặt trời, bất tri bất giác càng thêm âm đậm mấy phần.

...

Không sai biệt lắm cùng một thời gian, Khương Ký Ngoại Viện công xưởng bên trong, mọi người cũng rốt cục nhìn thấy Khương Viễn.

Âm đạm trong ánh nắng, Khương Viễn từ hành lang chỗ sâu chậm rãi đi tới, một thân hồ nước lục trường bào phảng phất cũng nhiễm hơn mấy phần sắc màu ấm, nhìn bỗng dường như nhiều mấy phần nhu hòa.

Cho dù bề quan rờn rã sáu ngày, một mực đang vội vàng luyện khí, trên mặt hắn cũng không thấy bất luận cái gì về mệt mỏi, nhìn hoàn toàn như trước đây địa bình thản.

Thôi qua hành lang phong vùng lên hắn bên tóc mai sợi tóc, thổi lên hắn rủ xuống rơi vào chân, đem hắn này một thân bình tĩnh thông dong khí chất tôn lên càng rõ ràng.

Chính nín cười nhìn lấy Chu Các Thanh Minh Hòa Lâm Hồng Minh ba tranh cãi Khương Linh lơ đãng vừa quay đầu lại, đột nhiên nhìn thấy Khương Viễn, nhất thời cũng là sửng sốt.

Sau một khắc, nàng cặp kia như nước mắt hạnh bỗng nhiên trũng lớn, sắc mặt vừa mừng vừa sợ, vô ý thức che miệng lại lên tiếng kinh hô : "Tiểu Viễn! Người xuất quan!"

Nàng cái này một tiếng kinh hô, xem như đè xuống một loại nào đó chốt mở, toàn bộ trong viện bỗng nhiên yên tĩnh.

Chu Các Thanh Minh nói đến một nửa lời nói bỗng nhiên dừng lại, bỗng nhiên quay đầu nhìn lại, mắt bỗng nhiên lướt qua một đạo sợ hãi lẫn vui mừng.

Lâm Hồng Minh ba người càng là ánh mắt sáng lên, nguyên bản uể oải trên mặt bỗng nhiên lộ ra nét mừng.

Liền liền chung quanh nhìn như bận rộn, kì thực nghe lên bên trong luyện khí đám học đồ, cũng bất tri bất giác dừng lại động tác, nhao nhao quay đầu nhìn về phía hành lang phương hướng.

Khương Viễn lần này xuất quan thời cơ quá tốt, lại trong lúc vô tình tạo thành vạn chúng chú mục hiệu quả.

Liền liền Khương Viễn bản thân, nhìn thấy tất cả mọi người tụ trong sân, cũng không khỏi sửng sốt.

"Tỷ tỷ. Các người thế nào đều ở nơi này?"

Nói, hắn ánh mắt vô ý thức từ hắn trên thân người đảo qua, nhất thời chú ý tới Lâm Hồng Minh Tam trên thân người mang theo Luyện Khí Sư liên minh đánh dấu đặc chế hắc bào, cùng trên đỉnh đầu này dễ thấy Ngân Quan.

Hắn không khỏi nhú nhú mày, tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

"Tiểu Viễn, người xuất quan liền tốt hôm nay nghỉ ngơi một đêm, ngày mai vừa vặn tham gia đấu Khí đại hội."

Khương Linh quay người nghênh đón, thuận tay kéo lại Khương Viễn cánh tay, cùng hắn cùng một chỗ hướng trong viện đi đến. Lúc này, trên mặt nàng vẻ kinh ngạc đã tiêu tán không ít, chỉ còn lại có nồng đậm vui sướng.

Âm đạm ánh sáng mặt trời vậy xuống, nàng cặp mắt kia bên trong hình như có sóng ánh sáng lưu chuyển, phá lệ linh động sinh động.

Khương Viễn khẽ gật đầu : "Được."

Hắn trông mắt nhìn tỷ tỷ liếc một chút, tựa hồ nhận nàng tâm tình cảm nhiễm, nhện không được khoe môi hơi cười, lộ ra một vòng thanh cười yếu ớt ý.

Giờ khắc này, giữa hai người bầu không khí phá lệ ấm áp.

Chu Các Thanh Minh đang chuẩn bị quay người nghênh đón động tác một hồi, biểu lộ thoáng có chút chần chờ.

Nhưng mà, Chu Các Thanh Minh tuy nhiên chần chờ, trước đó chịu đủ tình thần tàn phá Lâm Hồng Minh ba lại không chút do dự nghênh đón. Bọn họ trước đó trong tay Chu Các Thanh Minh ăn thiệt thòi, hiện nay nhìn thấy Khương Viễn, tựa như là nhìn thấy cứu tinh một dạng, chỗ nào còn nhớ được khác?

"Thiếu gia!"

"Thiếu gia!" "Thiếu gia!"

Ba người bước nhanh đi đến Khương Viễn bên người, khắp khuôn mặt là vui sắc. Cũng may, bọn họ tuy nhiên kinh hãi, nhưng lý trí vẫn còn, tốt xấu chưa hướng Khương Viễn hành lễ.

Khương Viễn quay đầu xem bọn hắn liếc một chút, hơi hơi gật gật đầu, xem như hoàn lễ, lập tức hỏi thăm : "Thời điểm nào làm chứng nhận?"

"Hồi thiếu gia lời nói. Cũng là hôm nay. Chúng ta mới từ Luyện Khí Sư liên minh trở về không bao lâu."

Lâm Hồng Minh lần nữa thi lễ, đại biểu hai người khác trả lời Khương Viễn.

"Ừm. Chứng nhận cũng tốt."

Khương Viễn tùy ý gật gật đầu, biểu lộ vẫn như cũ bình thản, theo trước đó cơ hồ không có quan hệ biến hóa.

Hắn hướng lạc hậu mấy bước Chu Các Thanh Minh chào hỏi, lập tức quét tất cả mọi người liếc một chút, nói ra : "Tất cả đi theo ta đi ta vừa vặn có chút việc muốn nói với các người "

Nói, hắn trông mắt nhìn tỷ tỷ liếc một chút.

Khương Linh ngửa đầu hướng hắn cười một tiếng, ánh mắt trầm tĩnh sinh sóng, mắt tràn đầy tin nhiệm.

Thấy thế, Khương Viễn ánh mắt bất tri bất giác trở nên nhu hòa.

Ngẩng đầu, hắn thuận thế liền dẫn tỷ tỷ hướng viện đi ra ngoài.

Bước chân hắn không nhanh không chậm, giong tay nhấc chân ở giữa đều lộ ra cổ tự nhiên thanh thản vị đạo, nhưng tốc độ lại cũng không chậm, bất tri bất giác liền đã đi ra viện từ.

Thấy thế, Lâm Hồng Minh Ba người nhất thời có chút mắt tròn.

Ba người bọn hắn cùng một chỗ thông qua Luyện Khí Sư trong liên minh cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, như thế đại sự, còn tưởng rằng thiếu gia thế nào cũng sẽ khen bọn họ hai câu đầu?

Ai ngờ, thiếu gia thế mà liền cái phản ứng đều không có, tùy ý gật gật đầu liền như thế quá khứ...

Cái này đến cùng là thế nào chuyện?

Chẳng lẽ thế đạo này thật biến, trung cấp Luyện Khí Sư đã căn bản không đáng tiền? !

Lâm Hồng Minh ba trừng mắt chữ, đều có chút mộng, cương tại nguyên chỗ qua hơn nửa ngày đều không lấy lại tinh thần.

Bọn họ phía sau, Chu Các Thanh Minh nhìn lấy Khương Viễn bóng lưng, trên mặt hiện lên một tia không sai.

Là hắn biết, Khương Viễn đối Lâm Hồng Minh mấy người bọn hắn thực lực, khẳng định cũng tâm lý nắm chắc. Không phải vậy, Khương Viễn phản ứng không biết cái này sao hơi hột, thế nào cũng nên hỏi một chút bọn họ là thời điểm nào tấn cấp.

Nhiu mày cười một tiếng, Chu Các Thanh Minh nhấc chân liền đi thẳng về phía trước, theo ở Khương Viễn tốc độ.

Đi đến một nửa, gặp Lâm Hồng Minh mấy người còn không có cùng lên đến, bước chân hắn không khỏi một hồi, xoay người, tức giận nói : "Ngây ngốc lấy làm gì sao? Còn không có đuổi theo? !"

"A?"

"A nha!"

Lâm Hồng Minh ba sững sờ, chợt bỗng nhiên lấy lại tinh thần, vội vàng chạy chậm mấy bước theo sau.

Nhìn lấy bọn hắn bộ dáng, Chu Các Thanh Minh nhin không được âm thầm lắc đầu.

Lâm Hồng Minh ba người này lớn tuổi nhất cũng không cao hơn sáu mươi tuổi, bằng bọn họ tu vi, thực cũng không tính được bao lớn. Tại cái tuổi này, có thể tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư, thực đã không tính kém

Bất quá, Hữu Khương Viễn cái này kỳ hoa tại, mấy người kia đoán chừng còn vẫn cảm thấy chính mình rất yếu, liền lòng tin đều nhanh muốn bị cả không có

Lắc đầu, Chu Các Thanh Minh không có quan hệ thành ý cùng chuyện Lâm Hồng Minh mấy người một phen, trên chân tốc độ lại bất tri bất giác tăng tốc một chút, rất nhanh bắt kịp Khương Viễn.

Tại Khương Viễn chỉ huy hạ mấy người rất mau ra Ngoại Viện, theo khoanh tay hành lang hướng vào phía trong viện đi đến. Bất tri bất giác, mấy người liền đến Khương Viễn chỗ ở viện lạc.

Tiến chính đường, mấy người rất nhanh phân chủ khách ngồi xuống.

Khương Viễn ngồi tại chủ vị, để bọn sai vật dâng trà, liền thuận tay lui khoảng chừng, nói ra : "Sắc trời không còn sớm, một hồi liền đến cơm chiều thời gian, ta liền nói ngắn gọn."

Lâm Hồng Minh ba vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, thần sắc cung kính nói ra : "Thiếu gia, ngài nói."

Thấy thế, ngồi tại Khương Viễn một bên khác Khương Linh, sắc mặt cũng bất tri bất giác nghiêm túc lên.

"Đầu Khí đại hội thời gian đã định vào ngày mai, như vậy, có một số việc chúng ta hôm nay liền phải định ra tới." Nói đến đây, Khương Viễn có chút dừng lại, quét Lâm Hồng Minh ba liếc một chút, "Ngày mai sẽ từ ba người các người đại biểu Khương thị xuất chiến, ta như cũ không tham gia đầu Khí đại hội."

"Vâng, thiếu gia."

Lâm Hồng Minh ba vô ý thức đứng lên, khom người lĩnh mệnh.

Xem bọn hần biểu lộ, đều không có thể nào ngoài ý muốn, hiển nhiên đối Khương Viễn quyết định này sớm đoán trước.

Theo bọn hần nghĩ, thiếu gia luyện khí thực lực xác thực tài năng xuất chúng, nhưng Thiếu Niên Thành Danh, có đôi khi chưa hẳn cũng là chuyện tốt, điều thấp một chút cũng tốt. Trước đó lần kia thiếu gia liền không có ra mặt, lần này biết cái này sao lựa chọn, cũng không có quan hệ có thể kỳ quái.

Huống chi, thiếu gia không có tự mình hạ tràng đầu Khí, không có nghĩa là liền thật mặc kệ, không phải sao?

Từng có một lần kinh nghiệm, Lâm Hồng Minh ba đều rất lợi hại tâm bao quát, đối với cái này thích ứng tốt đẹp.

Một bên khác, Khương Linh thần sắc cũng không có thể nào ngoài ý muốn, hiển nhiên cũng là theo Lâm Hồng Minh ba không sai biệt lắm ý nghĩ.

Khương Viễn thấy thế, cũng không nhiều lời quan hệ, nói thẳng : "Ta muốn nói cũng là những thứ này. Còn lại, các người nghe tỷ tỷ an bài chính là."

"Vâng, thiếu gia." Lâm Hồng Minh ba khom người lĩnh mệnh.

Khương Viễn gật gù đầu, tiếp tục nói : "Mặt khác, lấy phòng ngựa vạn nhất, cái này các người ngày mai đều mang ở trên người."

Nói, hần tiện tay liền từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra mấy cái khối ngọc bội.

Những này ngọc bội bất quá lòng bàn tay lớn nhỏ, màu sắc bày biện ra thuần chủng thanh bạch sắc, nồng đậm nguyên khí để nó từ trong ra ngoài phóng thích ra một cỗ nhu hòa ánh sáng, lộ ra cỗ để cho người ta thư thái cảm giác.

Những này ngọc bội đều bị thống nhất chế tác Thành Tường ảnh mây án, nhìn một cái, ánh sáng lưu chuyển ở giữa như có Lưu Vân lưu động, tuy nhiên đồ án ngắn gọn, nhưng như cũ lộ ra mỹ quan hào phóng.

"Phù Phong Bội?" Chu Các Thanh Minh thiêu thiêu mi, thần sắc tương đương kinh ngạc, "Người thế mà liền cái đồ chơi này đều biết luyện chế?"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: : Luyện khí chỉ nhánh

...

Nghe nói như thế, Lâm Hồng Minh bỗng nhiên quay đầu nhìn Chu Các Thanh Minh liếc một chút, lại nhìn không được quay đầu nhìn về phía này mấy cái khối ngọc bội, sắc mặt kinh nghi bất định : "Phù Phong Bội? Chẳng lẽ nói... Là ta biết cái kia Phù Phong Bội?"

Chu Các Thanh Minh nhìn không được hướng hần trọn mắt trừng một cái : "Chẳng lẽ lại còn có loại thứ hai gọi Phù Phong Bội pháp khí?"

"Cái này. . . Thế mà thật sự là Phù Phong Bội? Thế nào khả năng?"

Lâm Hồng Minh hai mắt đăm đăm nhìn lấy những Bích Thanh đó sắc ngọc bội, cả người đều lâm vào trong hoảng hốt.

Giờ khắc này, hần đại não đã căn bản là không có cách suy nghĩ, trái tim "Bịch bịch" địa điên cuồng loạn động lấy, bên tai trừ tiếng tim đập, cơ hồ quan hệ đều nghe không được.

Từ người khác thị giác nhìn lại, Lâm Hồng Minh sắc mặt đỏ bừng lên, cả người đều tựa hồ lâm vào một loại quỷ dị trong điên cuồng, ánh mắt càng là lóe sáng địa xem như đang phát sáng, thế nào nhìn cũng không quá bình thường.

Tại bên cạnh hần, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người không sai biệt lắm cũng là giống nhau biểu lộ, nhìn một cái, tương đương chấn hám nhân tâm.

Nhìn lấy bọn hần phản ứng như thế lớn, Khương Linh lại có chút không khỏi diệu : "Phù Phong Bội rất lợi hại phải không? Lâm sư phụ, các ngươi tại sao như thế kinh ngạc?"

Nhưng mà, ở vào trong hoảng hốt Lâm Hồng Minh ba, nhưng căn bản không có chú ý tới Khương Linh tra hỏi.

Chu Các Thanh Minh nghiêng mắt nhìn bọn họ liếc một chút, hơi có chút bất đắc dĩ thở dài, nói ra : "Ta để giải thích đi "

Nói, hần liền cho Khương Linh giới thiệu một chút Phù Phong Bội.

Phù Phong Bội là một loại đặc thù duy nhất một lần phòng ngự pháp khí.

Chỉ cần đem Phù Phong Bội nhận chủ hậu mang theo ở trên người, khi công kích tới gần đeo người trong phạm vi nhất định thời điểm, nó liền sẽ tự động bắn ra một cái nguyên khí thuẫn, thay đeo người tới một lần công kích. Tới xong một lần công kích hậu, Phù Phong Bội liền sẽ trực tiếp vỡ vụn.

Đơn thuần phòng ngự năng lực, Phù Phong Bội thực cũng không tính mạnh, lại thêm chỉ có thể sử dụng một lần, so nghiêm túc phòng ngự pháp khí kém xa. Nhưng là, nó có được tự động phòng ngự công hiệu, lại là hần phòng ngự pháp khí so không có, dùng để phòng bị đánh lén, hiệu quả càng xuất sắc.

Dù sao, đánh lén muốn thành công tiến tới là nó tính bất ngờ, có Phù Phong Bội ngăn lại như vậy một chút, tu sĩ liền có đầy đủ giảm xóc thời gian làm ra phản ứng. Thời khắc mấu chốt, nói không chừng liền có thể tìm lại một mạng

Cũng bởi vậy, Phù Phong Bội tại linh đài cảnh tu sĩ bên trong luôn luôn đều rất thụ truy phủng, trình độ trọng yếu gần như chỉ ở vũ khí cùng Chiến Khải phía dưới.

Mà lại, bởi vì là tự động phòng ngự, không cần đeo người chủ động thôi phát, liền liền Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ đều có thể không chú ý chút nào sử dụng. Cho nên, Phù Phong Bội cũng thường thường bị Ngưng Nguyên cảnh Đê Giai Tu Sĩ xem như Bảo Mệnh Phù.

Bất quá, Phù Phong Bội danh tiếng Khôi vang, nhưng trên thực tế lại không bình thường khan hiếm, lâu dài ở vào cung không đủ cầu trạng thái.

Không có cách, Phù Phong Bội sản lượng thật sự là quá ít

Luyện chế Phù Phong Bội chủ yếu tài liệu Phù Phong ngọc, bản thân cũng không phải là quá tài liệu quý hiếm, chỉ là nguyên khí so sánh dồi dào Linh Ngọc mà chánh thức dẫn đến Phù Phong Bội sản lượng thừa thiếu, là nó thủ pháp luyện chế.

Phù Phong Bội nội bộ có hai trận pháp, một đạo là Phòng Ngự Trận, một đạo khác là Kích Phát Trận. Phòng Ngự Trận cũng liền thôi, cũng không có quan hệ một cách lạ kỳ phương, vấn đề xuất hiện ở Kích Phát Trận bên trên.

Kích Phát Trận, trên thực tế là luyện chế Trận Bàn lúc mới có thể dùng được ứng kích loại trận pháp, luyện chế phương thức theo thường quy trận pháp hoàn toàn khác biệt , bình thường Luyện Khí Sư căn bản không hiểu thế nào luyện chế.

Dù sao, Luyện Khí Sư trong liên minh có thể trực tiếp đối được trận pháp chỉ có Ngũ Hành Trận Pháp, mà lại cơ bản đều là gia trì loại trận pháp, thí dụ như Duệ Kim trận, Phúc Hòa Trận, ngũ hành Phòng Ngự Trận các loại. Những trận pháp này đều trực tiếp tác dụng tại pháp khí tự thân, chuyên môn dùng để gia tăng pháp khí uy lực, nhất định phải từ nhân chủ động kích phát mới có thể tạo được tác dụng.

Bình thường Luyện Khí Sư, nếu như không thể không có một cái tốt kế thừa lời nói, có thể học được cũng chính là những này, còn muốn học biệt, cũng chỉ có thể tự nghĩ biện pháp đi sưu tập luyện khí bản vẽ học tập.

Mà luyện chế Trận Bàn sử dụng trận pháp, làm theo hoàn toàn trái lại, cũng không tác dụng tại tự thân, mà là hoàn toàn tác dụng tại nó phóng xuất ra pháp trong trận. Tương ứng, nó luyện chế pháp môn cũng hoàn toàn khác biệt, cũng không phải là đơn giản đem trận pháp lạc ấn ở trên pháp khí liền có thể, có càng nhiều càng tinh tế hơn yêu cầu cùng coi trọng, thậm chí càng dùng đến một số chuyên môn thủ pháp luyện chế.

Không có chuyên môn học qua những người này, coi như đạt được Phù Phong Bội, cũng phân tích không ra Kích Phát Trận luyện chế phương pháp, thậm chí cho dù có bản vẽ đều không được. Bởi vì, từ trình độ nào đó tới nói, này mấy cái có lẽ đã là một cái khác lĩnh vực.

Tại luyện khí giới bên trong, hiểu được luyện chế Trận Bàn Luyện Khí Sư thực sự quá ít, thậm chí so biết luyện chế Đạo Bình Luyện Khí Sư còn ít hơn. Đối tuyệt đại bộ phận phổ thông Luyện Khí Sư mà nói, vậy đơn giản cũng là trong truyền thuyết tồn tại

Nói đến đây, Chu Các Thanh Minh đón đến, nhện không được uống một ngụm trà làm tròn hần, nói với Khương Linh : "Làm sao, ngươi hiện tại đã biết rõ, Tiểu Lâm bọn họ tại sao như vậy kinh ngạc đi "

"Nguyên lai là dạng này." Khương Linh trong mắt lóe lên một tia giật mình, "Tiểu Viễn quả nhiên lợi hại "

Nàng dù sao không phải Luyện Khí Sư, coi như Chu Các Thanh Minh giải thích qua, đối những vật này cũng không có quá rõ ràng cảm giác, chỉ là vô ý thức cảm thấy, đệ đệ quả nhiên là lợi hại nhất, thế mà liền như thế hiếm có đồ, vật đều sẽ

Khương Linh mặt mày cong cong, thần sắc kim lòng không được liền trở nên có chút tự hào.

Chu Các Thanh Minh thấy thế, cười một tiếng, cũng không nói thêm lời quan hệ.

Tục ngữ nói, khác nghề như cách núi, Khương Linh lại là phản ứng này cũng bình thường.

Chỉ có chánh thức thân ở Luyện Khí Sư cái nghề này, mới sẽ minh bạch Luyện Khí Sư cần muốn nắm giữ tri thức lượng đến tốt cùng có bao nhiêu to lớn, nhiều phức tạp.

Một cái luyện khí học đồ muốn tấn thăng hạ cấp Luyện Khí Sư, chỉ ít cần thuần thực nắm giữ một trăm loại trở lên tài liệu cơ sở đặc tính, nắm giữ mấy chục loại chế thức Phù Khí tài liệu phối trộn cùng luyện chế phương thức.

Mà hạ cấp Luyện Khí Sư muốn tấn thăng trung cấp Luyện Khí Sư, cần muốn nắm giữ tài liệu số lượng liền trực tiếp tăng vọt đến cùng năm sáu trăm loại, tại tài liệu phối trộn cùng thủ pháp luyện chế phía trên, càng là không hề cực hạn tại biết luyện chế là được, mà chính là nhất định phải chiều sâu nắm giữ nguyên lý, nếu không chứng nhận thời điểm, phân biệt Thuật bộ phận tuyệt đối không qua được.

Thực lực càng là đề cao, Luyện Khí Sư cần muốn nắm giữ tri thức lượng liền càng to lớn, muốn tấn cấp cũng liền càng khó khăn. Đến cùng cao cấp Luyện Khí Sư sau này, Luyện Khí Sư muốn muốn tiếp tục tấn cấp, nhất định phải lựa chọn một cái Luyện Khí Sư chi nhánh, tiến hành Chuyên Mục tinh tu.

Coi như thế, muốn tấn cấp cũng là khó chỉ về lại khó.

Tuyệt đại bộ phận Luyện Khí Sư, dốc cả một đời, liền tự mình lựa chọn chi nhánh đều nghiên cứu không thấu, làm sao đàm hấn? Muốn toàn thuộc loại tinh thông, càng là nói mơ giữa ban ngày.

Trước đó, Chu Các Thanh Minh gặp Khương Viễn biết luyện chế "Trần Hồn Hắc Giáp", còn tưởng rằng Khương Viễn lựa chọn là Đạo Binh chi nhánh, chuẩn bị tấn cấp "Binh Giáp Đại Sư". Hắn lúc ấy liền bị chính mình suy đoán giật mình

"Binh Giáp Đại Sư" loại này ác mộng cấp độ khó khăn luyện khí chi nhánh, phổ thông Luyện Khí Sư cơ bản đều là đi vòng, đoán chừng cũng liền Khương Viễn loại thiên phú này dị bẩm yêu nghiệt cấp độ thiên tài, mới có đảm lượng nếm thử.

Nhưng nhìn bộ dáng như hiện tại, Khương Viễn tựa hồ liền luyện chế Trận Bàn thủ pháp đều hiểu. Chẳng lẽ lại hắn thật chính là muốn tấn cấp là "Trận Pháp Đại Sư"?

Nghĩ tới đây, Chu Các Thanh Minh vô ý thức lắc đầu, phủ định cái suy đoán này.

Coi như Khương Viễn lại yêu nghiệt, có can đảm khiêu chiến "Binh Giáp Đại Sư" liền đã với khoa trương nếu là liền "Trận Pháp Đại Sư" cũng muốn một khối khiêu chiến, này Khương Viễn còn tính là người sao?

Cũng không khả năng

Không đúng, là khẳng định không có khả năng!

Khương Viễn hẳn là chỉ là nắm giữ bộ phận thủ pháp mà thôi

Nghĩ tới đây, Chu Các Thanh Minh tự cho là tìm tới đáp án, tâm lý rốt cục yên ổn mấy phần

Ngay tại Chu Các Thanh Minh nói chuyện với Khương Linh thời điểm, Khương Viễn cũng không có nhàn rỗi.

Hắn từ trên ghế bành đứng lên, thuận tay liền cho Lâm Hồng Minh ba một người phát một khối Phù Phong Bội.

"Ta, cảm tạ thiếu gia "

Lâm Hồng Minh ba cẩn thận từng li từng tí tiếp nhận Phù Phong Bội, hai tay mười ngón đều cơ hồ nhịn không được run.

Phù Phong Bội tuy nhiên không nặng, nhưng nó đại biểu kỹ thuật hàm lượng, phân lượng cũng rất chìm. Lâm Hồng Minh ba cho tới bây giờ cũng còn không có tỉnh táo lại.

Trong lúc bất tri bất giác, trong lòng bọn họ, điểm này bởi vì thành công thông qua trung cấp Luyện Khí Sư chứng nhận mà sinh ra điểm này đặc chỉ tâm tư, cũng tại thời khắc này hoàn toàn biến mất, tâm cảnh chậm rãi lắng đọng xuống.

Một bên khác, Chu Các Thanh Minh gặp Khương Viễn cho Lâm Hồng Minh ba một người phát xong một cái Phù Phong Bội, quay người đến cùng

trước mặt mình, vô ý thức liền vươn tay.

Nhưng mà, Khương Viễn lại chỉ là liếc nhìn hắn một cái, liền trực tiếp vượt qua hắn, về chính mình chỗ ngồi, thuận tiện còn đem còn lại Phù Phong Bội thu hồi Trữ Vật Giới.

Chu Các Thanh Minh hai mắt vô ý thức tròn tròn, kinh ngạc nhìn về phía Khương Viễn : "Người đã luyện chế như vậy nhiều, thế mà không có ta phần sao?"

Nghe vậy, Khương Viễn lại liếc nhìn hắn một cái, hơi hột nói ra : "Đây là ta Khương thị nội bộ phúc lợi. Người nếu như muốn, hiện tại Khương thị còn kịp "

Nói lời này lúc, hắn giọng nói vô cùng tự nhiên, liền liên đới tư thế đều vẫn như cũ nhàn nhã hài lòng, này giọng điệu nói chuyện cùng ngữ khí, giống như là Chu Các Thanh Minh đuổi tới đưa tới cửa, hắn cho phép Chu Các Thanh Minh Khương thị, liền đã coi như là nhượng bộ.

"Khụ khụ "

Chu Các Thanh Minh bị chính mình nước bọt sặc một chút, bỗng nhiên ho khan hai tiếng, lần thứ nhất cảm thấy mình da mặt còn chưa đủ dày. Hắn tốt xấu cũng coi là trải qua mưa gió, thế nào luôn đầu không lại Khương Viễn đâu?

Nếu không phải Khương Viễn thân phận vô cùng xác thực, hắn đều muốn hoài nghi Khương Viễn có phải hay không này lão quái vật giả trang

Biết rõ Khương Viễn tổng có biện pháp đem hắn nghiền địa không lời nói, hắn thế nào cũng là học không có ngoan đâu?

Chu Các Thanh Minh trong lòng yên lặng phi nhỏ chính mình một phen, vô ý thức co lại rụt đầu, không còn dám tiếp tục về.

Khương Viễn thấy thế, cũng lười lại phản ứng đến hắn, trò tay liền từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một cái khác mai cang thêm tinh mỹ Phù Phong Bội, đưa cho ngồi tại bên cạnh hắn Khương Linh : "Tỷ tỷ, đây là người."

"Ta cũng không cần đi " Khương Linh không chút nghĩ ngợi địa liền đem Phù Phong Bội đẩy trở về, "Ta bây giờ là Khương thị Người nói chuyện, này ba nhà công xưởng coi như lại xuất, cũng không có khả năng trực tiếp ra tay với ta."

"Mọi thứ đều có vạn nhất. Coi như này ba nhà công xưởng không xuất thủ, cũng không phòng được sẽ có khác ngoài ý muốn. Thu đi không phải vậy ta không yên lòng."

Khương Viễn lần nữa đem Phù Phong Bội đẩy trở về, phí một phen miệng lưỡi, mới rốt cục thuyết phục tỷ tỷ nhận lấy Lại lại đem trước đó luyện chế Thiết Giáp Chiến Nhận cũng giao cho tỷ tỷ, cái này mới xem như yên tâm. Tỷ tỷ tu vi dù sao vẫn là quá yếu, chỉ có như thế làm, hắn có thể an tâm.

Một bên khác, Chu Các Thanh Minh núp ở trong ghế, trông mà thêm mà nhìn xem cái viên kia bị đẩy tới đẩy lui Phù Phong Bội, về mặt đau khổ lo lắng không thôi.

Hắn muốn một cái đều nếu không tới, người tiểu cô nương cũng đừng thân ở trong phúc không biết phúc tranh thủ thời gian nhận lấy a nhận lấy a nhận lấy a...

Chu Các Thanh Minh tâm lý càng không ngừng nghĩ linh tinh.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: : Tuyệt đối tự tin

...

Thu hồi Phù Phong Bội cùng Thiết Giáp Chiến Nhận, lại rảnh rỗi lời nói vài câu, Khương Linh liền đứng lên, nhìn lấy Khương Viễn nói ra : "Ngày mai sẽ là đấu Khí đại hội, còn có rất nhiều chuyện cần ta an bài, ta liền không bồi người, Com tới thời điểm ta lại tới. Người bận bịu như thế vài ngày, hắn là

cũng mệt mỏi, nghỉ ngơi thật tốt "

Nghe nói như thế, Khương Viễn vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, hai người ánh mắt trên không trung chạm vào nhau.

Sáng ngời dưới ánh đèn, Khương Linh cặp kia linh động mắt hạnh bên trong như có sóng nước lưu chuyển, bên trong tràn ngập nhân nhật quan tâm chi ý. Cái này liên quan trong lòng Mặc dù nhật, lại phá lệ thuần túy, cũng phá lệ nhiệt độ ấm lòng người.

Khương Viễn ánh mắt kim lòng không được trở nên mềm mại mấy phần, cười nhẹ đáp ứng.

Thấy thế, Khương Linh rốt cục yên lòng, mỉm cười xôn Khương Viễn gật gật đầu, lúc này mới quay người rời đi chính đường, hướng trong viện đi đến.

Dưới hiên ánh đèn xa so với trong phòng âm đạm, năng tình tế bóng lưng không lâu lắm liền trở nên mờ lung, phảng phất này trong nước Diên Vĩ, tình tế bề ngoài hạ lại mang theo thường nhân khó có thể tưởng tượng cứng cỏi.

Đưa mắt nhìn tỷ tỷ đi xa, Khương Viễn bên môi ý cười bất tri bất giác làm sâu sắc một điểm.

Tỷ tỷ đại khái căn bản không biết, nàng vừa rồi câu kia nhìn như lơ đãng lời nói đối với hấn xúc động lớn đến bao nhiêu.

Bao nhiêu năm... Mỗi lần hấn từ Luyện Khí Thất ra đến, những người kia mở miệng ngâm miệng hỏi thăm, đơn giản là hấn lại luyện chế quan hệ, có chút quan hệ đồ tốt, nhưng lại chưa bao giờ có người quan tâm qua hấn có mệt hay không, muốn hay không nghỉ ngơi

Chẳng lẽ bọn họ không biết luyện khí là rất lợi hại tiêu hao tinh lực sao? Không có, bọn họ biết, chẳng qua là không quan tâm mà thôi.

Chỉ có chánh thức đem người để ở trong lòng người, mới có thể không quan tâm người có thể mang đến bao nhiêu lợi ích, ngược lại đem chú ý lực tập trung đối với chuyện như thế này. Dạng này lơ đãng quan tâm cùng để ý, có đôi khi ngược lại so với cái kia nhìn như lời hay ngữ càng có thể đánh động nhân tâm.

Nghĩ tới những thứ này, Khương Viễn ánh mắt bất tri bất giác trở nên thâm thúy đứng lên.

Lúc này, trong lúc khiếp sợ Lâm Hồng Minh ba rốt cục tỉnh táo lại, liên tục không ngừng địa liên tục biểu đạt chính mình rung động, kinh hỉ, cùng lòng cảm kích.

"Tốt " Khương Viễn tùy ý khoát khoát tay, cắt ngang bọn họ thao thao bất tuyệt lời nói, "Nhân thoại liền không cần nhiều lời, ngày mai biểu hiện tốt một chút chính là."

Nói, hấn liền nâng chén trà lên, nhẹ khề nhấp một cái, rất nhiều bưng trà tiễn khách chi ý.

Lâm Hồng Minh ba thấy thế, cúi đầu nhìn nhau, vội vàng nói : "Thiếu gia, ngài yên tâm, chúng ta ngày mai nhất định biểu hiện tốt một chút. Nếu như ngài không có hấn phân phó, chúng ta liền xuống qua chuẩn bị "

"Đi thôi "

"Vâng, thiếu gia." Lâm Hồng Minh ba đứng dậy, cúi người hành lễ, lập tức chậm rãi lui ra ngoài.

Ba sau khi đi, chính đường bên trong cũng chỉ còn lại có Khương Viễn cùng Chu Các Thanh Minh hai người, lập tức an tĩnh lại.

Đỉnh đầu tinh xảo Lưu Ly Cung Đăng tản ra sáng ngời bạch quang, chiếu sáng một phòng yên tĩnh.

Khương Viễn ngồi tại trên ghế bành, tư thái nhìn như tùy ý, lại không lộ vẻ lười nhác, ngược lại đem trên người hấn này cổ thông dong khí chất tôn lên càng rõ ràng. Trong lúc lơ đãng, thậm chí còn tản ra một cỗ thượng vị giả mới có uy nghiêm chi khí.

Dưới ánh đèn, cái kia thân thể hồ nước lục trường bào rủ xuống rơi xuống trong lúc lơ đãng, như có từng tia từng sợi lưu quang chọt lóe lên, trong thoáng chốc, cơ hồ khiến người tưởng rằng chính mình hoa mắt sinh ra ảo giác.

Chu Các Thanh Minh đoàn thân thể ngồi tại Khương Viễn dưới tay trên ghế bành, một đôi mắt chữ không nháy mắt nhìn lấy Khương Viễn, nhãn quang mang lấp lóe. Ánh mắt kia, rất giống là ghen một bụng lời nói, mặt mũi tràn đầy muốn nói lại thôi.

Chú ý tới nhìn mình chằm chằm ánh mắt, Khương Viễn tiện tay buông xuống chén trà, liếc Chu Các Thanh Minh liếc một chút : "Còn có việc?"

"Hử "

Nghe được Khương Viễn tra hỏi, Chu Các Thanh Minh xem như lập tức sống tới, trực tiếp kéo lấy Ghế dựa Thái Sur ngồi vào Khương Viễn trước mặt, há miệng nhân tiện nói : "Người cái này một thân là phù áo a? Là người luyện chế? Nghĩ không ra người còn có phần này thủ nghệ tất nhiên sẽ luyện chế phù áo, này Pháp Y hấn là cũng biết luyện chế a? Có thể hay không giúp ta luyện chế một bộ pháp y?"

"Còn có người trên đai lưng treo phổi súc, là cực phẩm Phù Khí thuần a? Nhìn lấy rất không tệ, có thể hay không cho ta quan sát một chút? Còn có cái này Chiến Ngoa..."

Chu Các Thanh Minh mở miệng cũng là ba lạp ba lạp liên tiếp lời nói, trung gian liền một chữ dừng lại đều không có, hiển nhiên thật đã nghẹn rất lâu.

Khurong Viễn trông mắt nhìn lấy Chu Các Thanh Minh, biểu lộ thủy chung bình thản vô cùng, đã không có không kiên nhẫn, cũng không có hiển lộ ra đồng ý thần sắc.

"Còn có Trần Hồn Hắc Giáp..." Phối hợp nói một hồi lâu, Chu Các Thanh Minh rốt cục ý thức được, chính mình tựa hồ nói quá nhiều, ngữ khí không tự chủ được có chút chần chờ, "Trần Hồn Hắc Giáp... Trần Hồn Hắc Giáp coi như, người chắc chắn sẽ không cho ta nhìn này quan hệ, Phù Khí, hẳn là có thể chứ..."

Tha Sơn Chi Thạch, có thể công ngọc. Cho dù là đẳng cấp thấp nhất Phù Khí, xuất từ lợi hại Luyện Khí Sư chi thủ, cũng sẽ mang lên chính mình lạc ấn, cẩn thận quan sát, nói không chừng liền có thể bổ sung mình tại luyện khí bên trên không đủ.

Tuy nhiên không rõ ràng Khurong Viễn thực lực chân chính, nhưng Chu Các Thanh Minh chắc chắn Khurong Viễn có danh sư truyền thừa, tại cơ sở cùng chi tiết, khẳng định so với loại này Dã Lộ Tử không biết mạnh hơn bao nhiêu. Loại cơ hội này, cũng không phải thời điểm nào đều có, hẳn vô luận như thế nào đều không muốn bỏ qua.

Chu Các Thanh Minh ngẩng đầu, mắt lom lom nhìn Khurong Viễn, ánh mắt kia, thế nào nhìn đều có điểm giống một loại nào đó ngòi đợi đầu quân cho ăn Đại Hình Khuyến khoa động vật, nếu là lại ở sau lưng cắm một cây lay động cái đuôi, thì càng giống.

Đáng tiếc, Khurong Viễn không nhúc nhích chút nào, liền ánh mắt cũng không có thay đổi một chút.

Hắn liền như vậy nhìn lấy Chu Các Thanh Minh, nhân nhật nói ra: "Ta, tại sao phải đáp ứng?"

Nói lời này lúc, hắn biểu lộ bình tĩnh như trước, đã không có xem thường, cũng không có hắn dư thừa tâm tình, liền chỉ là đơn thuần địa hồi thăm mà thôi.

"Cái này. . ." Chu Các Thanh Minh nhất thời một trận nghẹn lời, sắc mặt trở nên có chút xoắn xuýt.

Xác thực, hắn theo Khurong Viễn không thân chẳng quen, nói trắng ra bất quá là bè nước gặp nhau, hắn thậm chí ngay cả thân phận của mình lai lịch đều không nói rõ ràng. Dưới loại tình huống này, Khurong Viễn chịu để hắn lưu tại Khurong Ký, thực đã rất cho hắn mặt mũi.

Nói thật ra, lúc trước Khurong Viễn vô thanh vô tức chuẩn bị cho hắn hiểu khách phòng, hắn nhưng là tương đương ngoài ý muốn. Hắn đều đã làm tốt trong sân tùy tiện tìm cái cây thấu hoạt một đêm chuẩn bị.

Dù sao, đối với Luyện Khí Sư lai nói, phương pháp luyện khí tầm quan trọng, cơ hồ đồng đẳng với công pháp bí thuật. Hắn trước kia thực lực thấp thời điểm, vì học tập phương pháp luyện khí cũng không có thiếu chịu tội, màn trời chiếu đất quấy bên trên mây ngày mấy đêm đều là thường có việc.

Sau đó, Khurong Viễn càng là chỉ làm cho hắn giúp cái chuyện nhỏ, đi một chuyến chân, liền đem "Thiên Ti Triền" dạy cho hắn. Nói đến, nhân tình này hắn có thể thiếu đại phát?

Nếu không phải như thế, hắn sau đó cũng sẽ không chủ động hỗ trợ điều giáo Lâm Hồng Minh mấy cái. Có thể coi như thế, cũng bất quá miễn cưỡng còn "Thiên Ti Triền" nhân tình mà thôi. Muốn khác chỗ tốt, hắn tổng muốn trả giá đắt mới được.

Chu Các Thanh Minh vô ý thức gãi gãi đầu phát, đầu đầu nói: "Người còn cần khác tài liệu sao? Trong tay của ta còn có một số..."

Nói đến một nửa, hắn phát giác không đúng, vội vàng im ngay. Hắn hiện nay trong tay tài liệu đại bộ phận đều là từ Khurong Viễn trong tay mua được, đầu này hiển nhiên không làm được.

"Tài liệu xấu. Phương pháp luyện khí... Cũng không được. Pháp bảo... Đoán chừng cũng không được..."

Trong miệng hắn nói nhỏ nửa ngày, mỗi lần vừa làm cái đầu, liền lập tức chính mình phủ quyết, qua một hồi lâu, mới phát hiện, trong tay hắn thế mà không có bất kỳ cái gì có thể đánh động Khurong Viễn thế đánh bạc!

Hắn bắt gặp địa gãi tóc, bắt tri bắt giác liền lấy mái tóc cào Thành rồi bởi một đoàn, chính hắn lại hoàn toàn không có chú ý tới.

Một bên khác, Khurong Viễn một tay chống đỡ cái cằm, nhân nhân mà nhìn xem Chu Các Thanh Minh phát điên bộ dáng, một mặt không có chút rung động nào. Nay bình tĩnh bộ dáng, theo Chu Các Thanh Minh bắt gặp hình thành so sánh rõ ràng.

Nhưng mà, nhìn kỹ lại, cái kia nhìn như bình tĩnh ánh mắt bên trong, lại ngấm lấy một tia nhân nhật ý cười. Cứ việc nụ cười kia tiểu đến cùng cơ hồ nhìn không ra, nhưng thật là ý cười không sai.

Hắn cái này ý cười thực sự quá ẩn nấp, không có nhìn kỹ, căn bản là nhìn không ra, đang phát điên bên trong Chu Các Thanh Minh liền càng không khả năng chú ý tới.

Qua một hồi lâu, Chu Các Thanh Minh trong đầu bỗng nhiên linh quang nhất闪, nói ra: "Người còn chưa có đi Luyện Khí Sư liên minh chứng nhận a? Nếu không lấy người niên kỷ cùng thực lực, cũng sớm đã nổi danh."

"Người nếu là qua chứng nhận, ta có thể cùng bọn hắn nói một chút, để người tiết kiệm dư thừa trình tự, trực tiếp Tham cang cao cấp Luyện Khí Sư chứng nhận. Người cũng có Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu vi, chỉ cần chuẩn bị kỹ càng bổ sung Nguyên Khí Đan thuốc cùng linh thạch, luyện chế

pháp bảo khẳng định không thành vấn đề."

Nói xong, Chu Các Thanh Minh tự giác chủ ý này rất không tệ, nhìn về phía Khương Viễn ánh mắt nhất thời tràn ngập chờ mong.

Nào ngờ, Khương Viễn lại liếc nhìn hắn một cái, ánh mắt thoáng có chút ghét bỏ : "Ta qua chứng nhận làm gì sao? Ngại phiền phức còn chưa đủ nhiều sao?"

Trong mắt hắn, thực lực mới là đạo lý quyết định, có thực lực, Luyện Khí Sư liên minh chứng nhận bất quá chỉ là đi cái trình tự mà thôi.

Đời trước, hắn là vì phát triển danh tiếng mới chào sinh ý, mới tham gia Luyện Khí Sư liên minh chứng nhận. Đời này, hắn lại căn bản không có loại này nhu cầu, tham gia chứng nhận, trừ gây nên không tất yếu phiền phức bên ngoài, căn bản không có bất cứ ý nghĩa gì.

Bất quá, Khương Viễn sẽ nghĩ như vậy, là bởi vì hắn đối với thực lực mình có tuyệt đối tự tin, căn bản không cần người khác tới thừa nhận. Chu Các Thanh Minh cũng không rõ ràng những này, nghe được Khương Viễn lời nói, không khỏi có chút mất tròn tròn.

"Nha, phiền phức?"

Chu Các Thanh Minh lắp bắp lắp lại một lần, ngay cả lời cũng sẽ không nói

Nhìn lấy hắn cái bộ dáng này, Khương Viễn mắt không khỏi lần nữa hiển hiện mỉm cười.

Lắc đầu, hắn khó được lòng từ bi, nói ra : "Được trở về từ từ suy nghĩ, thời điểm nào nghĩ rõ ràng, thời điểm nào lại tới tìm ta."

Nói, hắn buông xuống chống đỡ cái cảm xúc thù, tùy ý địa đứng lên, cũng mặc kệ Chu Các Thanh Minh là cái quan hệ biểu lộ, liền chậm rãi phóng ra chính đường, hướng bày cơm phòng khách đi đến.

Tại hắn phía sau, Chu Các Thanh Minh mắt tròn tròn mà nhìn xem gừng rồi đi xa bóng lưng, biểu tình kia, rất giống là bị chủ nhân vứt bỏ đại hình Âu Khuyển, dùng đề cập đáng thương biết bao

...

Bất tri bất giác, bóng đêm buông xuống, trên bầu trời đã đầy sao đầy trời.

Sáng chói tinh quang rù xuống chân trời, giữa thiên địa hết thảy, tựa hồ cũng phủ thêm một tầng nhân nhạ tinh quang, phảng phất lựa mộng bao phủ, mộng lung mà mê ly. Đây hết thảy, đều tựa hồ biểu thị, ngày mai lại là một cái thời tiết tốt.

Bóng đêm càng thâm.

Nam hoàng thành trong phủ thành chủ, nhưng như cũ đèn đuốc sáng trưng.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: : Quân Anh tụ tập

...

"Đại nhân, Xuân Sơn trấn, Kỳ Hoàng trấn, Lưu Mậu trấn, Hoa Sơn Trấn, Kỳ Sơn Trấn, năm cái thôn trấn năm nay thuế má đều đã thống kê ra đến. Ngài hiện tại muốn nhìn sao?"

Một người mặc trường sam màu xanh trung niên nhân hai tay nâng một cái sơn hồng khay, khom người đứng ở hắc thiết mộc trước bàn sách, cúi đầu cung kính hỏi.

Trong tay hắn trên khay, năm cái bên ngoài bao lấy xanh lụa quyền trục chính chính tề tề địa mã cùng một chỗ, mỗi cái quyền trục biên giới đều dán một

tờ giấy nhỏ, phân biệt viết mỗi cái tiểu trấn tên.

Hắc thiết mộc bản đọc sách hậu nam nhân ngẩng đầu quét những quyển trục này liếc một chút, liền đem ánh mắt thu hồi qua, điểm điểm trên bàn một góc, nói ra : "Thả cái này đi ta một hồi nhìn."

"Vâng, đại nhân."

Trưởng Sam trung niên nhân khom người lĩnh mệnh, lập tức tiến lên nửa bước, thả tay xuống bên trong son hồng khay, đem phía trên quyển trục trên bàn cẩn thận địa xếp tốt, lúc này mới cảm khay lui ra ngoài.

Mà tại bàn kia sừng vị trí, đã chồng chất bảy tám cái cùng loại xanh lụa quyển trục, tựa hồ cũng là năm nay thuế má thống kê. Vị trí hắc, nhiều như rừng còn có không ít hắc nhan sắc quyển trục phân loại, cơ hồ chiếm hết hắc thiết mộc bản đọc sách hơn phân nửa địa phương.

Nhưng mà, bản đọc sách hậu nam nhân, giờ phút này chú ý lực lại không có tại nó trên người chúng.

Hắn chính trông mắt nhìn trong tay một phong thiếp vàng thiếp mời, khóe môi ý cười hình như có chút nghiền ngẫm, lại có mấy phần suy nghĩ sâu xa.

Dưới xà nhà treo Lưu Ly Cung ánh đèn trạch sáng ngời, điểm điểm nát kim sắc quang mang vậy xuống, đem này trên thiếp mời màu mực chữ viết tôn lên phá lệ rõ ràng.

Lạc khoản bên trên, "Khương thị luyện khí công xưởng" chữ viết thành linh lọt vào trong tầm mắt.

...

Bóng đêm từ từ, bắt tri bắt giác, chân trời lộ ra một vòng ngân bạch sắc.

Một ngày này, Khương thị luyện khí công xưởng cùng nam hoàng thành tam đại luyện khí công xưởng ở giữa quyết đấu, rốt cục muốn chính thức bắt đầu.

Xuân Sơn trấn, Khương phủ.

Khương Định Sơn trần trọc suốt cả đêm, sắc trời vừa mới có chút tỏa sáng, hắn liền không nhịn được từ trên giường đứng lên, mặc quần áo tử tế, canh giữ ở chính viện bên trong.

Mông lung nắng sớm lướt qua mái hiên, rơi ở trên người hắn, đem thần sắc hắn câu lạc đặc càng rõ ràng.

Tám kia cùng Khương Viễn có bảy thành tương tự trên mặt, cơ hồ không có bất kỳ cái gì biểu lộ, nhưng này hơi hơi hở ra song mi, hàm dưới mau chóng kéo căng bắp thịt đường cong, cùng trong lúc bắt tri bắt giác nắm lại song quyền, không có không lộ ra lấy chủ nhân tâm khẩn mở đầu.

Tại hắn phía sau cách đó không xa, một người mặc trường sam màu xanh thanh niên khoanh tay đứng hầu, thần sắc khiêm tốn lễ độ.

Nhìn thấy Khương Định Sơn cái bộ dáng này, hắn nhịn không được nói ra : "Lão gia, đấu Khí đại hội ít nhất cũng phải tiến hành đến sau cùng mới có kết quả, ngài cũng đừng quá gấp có thiếu gia tại, chắc chắn sẽ không có vấn đề."

"Ta biết."

Thanh âm trầm thấp tại yên tĩnh chính viện bên trong vang lên.

Khương Định Sơn hơi hơi bẻ nhắm mắt, hít sâu một hơi, thần sắc hơi hơi buông lỏng một chút, nhưng như cũ mang theo tiêu tan không đi khẩn trương.

Thanh niên thấy thế, mím mím môi, tựa hồ còn có lời muốn nói, lại cuối cùng không có có thể nói ra tới.

Thiếu gia cùng tiểu thư tại nam hoàng thành chủ cầm đấu Khí đại hội, lão gia ở chỗ này tọa trấn hậu phương, trừ các loại tin tức quan hệ đều không cách nào làm, loại tình huống này, thế nào khả năng không khẩn trương?

Lão gia đối thiếu gia cùng tiểu thư yêu mến chi tâm, tất cả mọi người rõ như ban ngày. Ngay tại lúc này, bất luận cái gì thuyết phục đều là tái nhọt bất lực, còn không bằng nghĩ biện pháp chuyển di lão gia chú ý lực, để hắn chớ suy nghĩ lung tung.

Nghĩ tới đây, hắn con người đảo một vòng, bỗng nhiên có chủ ý.

Hắn tiện tay chiêu tới một cái thị nữ, lặng lẽ thì thầm vài câu.

...

Ngay tại Khương Định Sơn âm thầm khẩn trương không thời điểm, nam hoàng trong thành, đấu Khí đại hội cũng rốt cục chính thức mở màn.

Lúc sáng sớm, thái dương vừa mới theo trời một bên dâng lên, sáng sớm hàn ý còn chưa hoàn toàn tán đi, đấu Khí đại hội trong hội trường, liền đã náo nhiệt lên.

Nơi này vốn là nam hoàng thành Vũ Đâu Trảng, hôm nay bị lâm thời trưng dụng, chuyên môn dùng để xem như đấu Khí đại hội hội trường.

To như vậy với sắc bằng đá loi đài tới hôm qua liền bắt đầu bố trí, hiện nay, luyện khí đài cùng luyện khí lò đều đã bắc hoàn tất, Khương thị học đồ bọn sai vật đang bận làm cuối cùng nhất một lần kiểm tra.

Chung quanh loi đài, từng tầng từng tầng bằng đá bậc thang dần dần mà lên, mỗi một tầng bậc thang đều rất rộng rãi, phía trên an trí bàn ghế, xem xét chính là vì người xem thiết trí.

Bên trong, lớn nhất tới gần loi đài, ánh mắt vị trí tốt nhất, còn chuyên môn ngăn cách ra hai mảnh, chuyên môn thiết trí hào hoa chuyên tòa, một mảnh dự bị dùng để chiêu đãi khách quý, một mảnh khác, làm theo cho tham dự đấu Khí bốn nhà luyện khí công xưởng chính mình nhân viên giữ lại.

Tại Khương Viên theo đề nghị, lần này đấu Khí đại hội là hoàn toàn đối ngoại khai phóng. Nam hoàng trong thành tu sĩ, chỉ cần tại cửa ra vào đăng ký, liền có thể tiến vào hội trường quan sát. Đương nhiên, nhập môn miễn phí, bàn ghế, loại rượu trà quả cũng không phải là miễn phí.

Có thể suy ra, lần này đấu Khí đại hội kết thúc, thắng một phương tất nhiên sẽ danh tiếng đại chấn, tương ứng, thua một phương, đừng nói mặt mũi, chỉ sợ thông gia Từ Đô không có.

Bởi vì lấy người xem tồn tại, Vũ Đâu Trảng bên ngoài, sớm liền kéo ra cảnh giới tuyến.

Tới sớm khán giả, đã lục tục ngo ngoe bắt đầu vào sân.

Lâm thời từ Xuân Sơn trấn điều chỉnh đến Kinh Thiên Chiến Đoàn các chiến tu ăn mặc thống nhất chế thức sáo trang, động thân đứng tại hội trường các ngõ ngách, phảng phất từng tôn hắc sắc như pho tượng không nhúc nhích.

Bọn họ đan tay vịn chuỗi đao, toàn thân trên dưới đều tản ra nồng đậm sát khí, kiện hàng thức đầu khôi che khuất bọn họ dung mạo, lại che không được bọn họ mất lạnh thấu xương thần quang. Đó là trải qua vô số chiến đấu, tài năng ma luyện ra bất khuất chiến ý.

Bởi vì bọn họ tồn tại, toàn bộ trong hội trường đều lộ ra cổ trang nghiêm trang trọng bầu không khí.

Vừa mới tiến hội trường khán giả nhận bầu không khí cảm nhiễm, không hèn mà cùng an tĩnh lại, nguyên bản giấu giếm mấy phần xem kịch vui tâm tình, cũng trong lúc vô tình thu liễm, tâm tính đoan chính không ít.

Bất tri bất giác, mặt trời càng lên càng cao.

Giờ Tỵ sắp tới, trong hội trường tu sĩ, trong lúc bất tri bất giác đã qua một nửa, trong hội trường cái bàn, cũng thuê gần một nửa.

Lúc này, bên ngoài hội trường hạng, bỗng nhiên vang lên một trận ồn ào âm thanh.

Từ xa nhìn lại, hội trường cửa vào bên ngoài, hai đám nhân mã một trái một phải đứng tại cửa vào bên ngoài cửa đá, ai cũng không nguyên ý tiên tiến, đứng là lâm vào trong lúc giằng co.

Cái này hai đám nhân mã, bên trái cầm đầu là một người mặc màu xanh đậm sâu áo trung niên nhân, một đôi lông mày càng nồng đậm, bộ mặt đường cong kiên cường, cả người đều tản ra một cỗ cường ngạnh khí tức, hiển nhiên không có nửa điểm lùi bước ý tứ.

Bên phải, cầm đầu là một người mặc trường bào màu trắng trung niên nhân, nhìn nhả nhận Tuấn tú, phong độ nhẹ nhàng, nhưng nhìn hấn động thân mà dùng cỗ khí thế kia, hiển nhiên cũng không có lùi bước ý tứ.

Hai người ngoài cười nhưng trong không cười lẫn nhau nhìn nhau, ngoài miệng người tới ta đi, giấu giếm lời nói sắc bén, người nào cũng không chịu để người nào.

Hai người phía sau, đều mang một đám người, hai đám nhân mã liên tiếp đối mặt, phân cao thấp ý vị tương đương nồng hậu dày đặc, chỉ là không có cầm đầu hai người làm như vậy rõ ràng mà thôi.

Hậu tục muốn vào sân tu sĩ bị ngăn ở phía sau không thể đi vào, nhìn thấy cảnh tượng này, không khỏi hạ giọng, châu đầu ghé tai, xì xào bàn tán đứng lên.

"Đây không phải là Kinh Sở Sở lão bản cùng Hoa Dương Văn lão bản sao? Đây là thế nào "

"Hắc hắc còn có thể có quan hệ? Đơn giản là tranh khẩu khí thôi hai người này không đối bàn cũng không phải một ngày hai ngày "

"Nhìn điệu bộ này, người nào tiên tiến trận, người nào khí thế liên yếu một bậc. Đoán chừng nhất thời bán hội không có kết quả."

"Này làm sao đây? Chúng ta chẳng lẽ vẫn tại bực này lấy?"

Nghe nói như thế, chung quanh tu sĩ không hèn mà cùng lộ ra vẻ bất đắc dĩ. Loại thời điểm này, trừ chờ lấy còn có thể ra sao? Bọn họ ai dám qua tiếp xúc tam đại luyện khí công xưởng rui ro?

Bất quá, cũng không phải tất cả mọi người dạng này. Không ít tu sĩ ngoài miệng tuy nhiên không nói, trên mặt lại không có chút nào không kiên nhẫn,

ngược lại có chút tràn đầy phấn khởi, tựa hồ đối với hai nhà công xưởng giằng co rất lợi hại có hứng thú.

Thậm chí, còn có mấy cái tu vi thấp nữ tu ánh mắt tỏa ánh sáng, ánh mắt bên trong lộ ra vẻ si mê.

"Văn lão bản không hổ là Văn Thị con cháu, quả nhiên phong độ nhẹ nhàng "

Một bên khác, lập tức có nữ tu phản bác : "Văn lão bản tính toán quan hệ? Sở lão bản mới là thật sự là bá khí! Chân nam nhân liền nên giống Sở lão bản dạng này!"

Hai đám nữ tu không ai phục ai, trong nháy mắt lâm vào đối bóp bên trong.

Nhưng mà, mặc kệ người chung quanh thế nào nghị luận, Sở Hùng cùng Văn Cổ Nghiệp hai người đều không có nhận ảnh hưởng chút nào, vẫn như cũ lý luận sắc bén, người nào cũng không chịu nhượng cho.

Kính Sở cùng Hoa Dương hai nhà luyện khí công xưởng đều là gia đại nghiệp đại, rút giây động rừng, muốn để bọn hắn đao thật Minh Thương Địa Đẩu cơ hồ là không thể nào. Hai người lại thế nào không đối bản, cũng liền có thể tại mồm mép bên trên rơi đối phương một bộ mặt mà nhưng cũng chính là bởi vì dạng này, vấn đề mặt mũi ngược lại bị bọn họ thấy phá lệ trọng yếu.

Đúng lúc này.

Đám người hậu phương, bỗng nhiên truyền đến một trận thấp giọng hô âm thanh.

"Nhường một chút nhường một chút Lư lão bản đến "

Theo thoai âm rơi xuống, tu sĩ bên trong bỗng nhiên vỡ ra một cái thông đạo, một đoàn người từ bên trong đi tới.

Người đi đường này bên trong, người cầm đầu một thân thanh sắc sâu áo, dung mạo đoan chính, thần tình nghiêm túc, chính là Lư Thị luyện khí công xưởng lão bản, Lư Quân.

Nhìn thấy cửa vào Tiền Tràng cảnh, Lư Quân vô ý thức nhíu nhíu mày : "Các ngươi chặn ở chỗ này làm gì sao?"

"Lư huynh."

"Lư huynh."

Sở Hùng cùng Văn Cổ Nghiệp xoay người lại, đồng thời hướng Lư Quân chấp tay một cái.

Đại khái là bởi vì phe thứ ba đến, giữa hai người giương cung bạt kiếm khí diễm thu liễm không ít . Bất quá, dù vậy, giữa hai người này không hợp tính khí trảng vẫn như cũ không bình thường rõ ràng.

Lư Quân cùng bọn hắn đã sớm không có thể quen đi nữa, xem xét cảnh tượng này, liền minh bạch là thế nào chuyện.

Trên mặt hắn bất động thần sắc, tâm lại kim lòng không đành thờ dài.

"Khác ngăn tại cái này, đi vào chung đi đại hội cũng nên bắt đầu "

Lư Quân thật sâu nhìn hai người liếc một chút, liền vượt qua hai người, dẫn đầu hướng phía lối vào đi đến.

Cùng lúc đó, hắn ép thành một chùm thanh âm cũng truyền đến hai người bên tai : "Đấu Khí đại hội kết thúc sau đó, các ngươi tùy tiện thế nào đấu đều được. Hiện tại trước nhìn một chút, đừng để Khương thị người chế giễu "

Nghe vậy, Sở Hùng thật sâu nhìn Văn Cổ Nghiệp liếc một chút, bên môi tràn ra một tia cười lạnh : "Chính sự quan trọng, hôm nay tính ngươi vận khí tốt. Còn nhiều thời gian, chúng ta đi nhìn "

Nói, hắn liền bỗng nhiên xoay người, theo thật sát Lư Quân.

Văn Cổ Nghiệp hừ lạnh một tiếng, tay áo dài hát lên, bắt đầu dẫn người theo sau.

Mất thấy, Tam bang nhân lập tức muốn đi cửa vào cửa đá, lúc này, một thanh âm bỗng nhiên đột ngột từ trong đám người truyền đến.

"Nguyên lai tất cả mọi người đã đến xem ra, là vẫn bối ta tới chậm "

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: : Sự kiện thăng cấp

...

Người chưa tới, âm thanh tới trước.

Thanh âm này thanh thúy êm tai, phảng phất này xuất cốc Hoàng Oanh, lại như này Thanh Tuyền nước chảy, để người tinh thần chấn động, phảng phất thể xác tinh thần đều nhận gột rửa.

Bọn họ thân sắc khẽ giật mình, ánh mắt vô ý thức lần theo thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, liền liền Lưu Quân, Sở Hùng, Văn Cổ Nghiệp ba cũng không ngoại lệ.

Chỉ gặp trong đám người, không biết thời điểm nào trống đi một khối đất trống.

Trung ương đất trống, một cái Hồng Y Thiếu Nữ tại đám người chen chúc dưới chính chậm rãi hướng bên này đi tới.

Trong gió lạnh, trên người nàng kiểu nữ sâu trên áo dưới tung bay, trường bào váy dài, khí độ ung dung.

Cặp kia vốn nên như sóng nước liễm diễm mất hạnh, giờ phút này lại thu liễm tâm tình, bỗng dung nhiều mấy phần thâm thúy, rõ ràng là ngũ quan tinh xảo thiếu nữ dung mạo, cũng đã có thật nhiều người trưởng thành mới có thành thực cùng cân trọng.

Này sâu trên áo thuần chủng hồng sắc giống như một đám lửa hừng hực, để nàng khí tràng trở nên nhiệt liệt khoa trương, cả người khí chất cũng giống như bỗng dung nhiều mấy phần góc cạnh. Này áo duyên bên trên giống như Kim Ti thiếu bộ mặt phức tạp hoa văn, càng là hiện ra từng tia từng sợi lưu quang, càng vì nàng hơn bằng thêm mấy phần Cao Hoa chỉ khí.

Chung quanh nghị luận âm ỉ các tu sĩ bất tri bất giác an tĩnh lại, ánh mắt bên trong không tự chủ được lộ ra kinh nghi.

Lưu Quân, Sở Hùng, Văn Cổ Nghiệp ba càng là vô ý thức xoay người lại, trên mặt không hẹn mà cùng mang lên một chút vẻ mặt ngưng trọng.

Lưu Quân hai mắt nhắm lại, thượng hạ dò xét Hồng Y Thiếu Nữ liếc một chút, không khỏi hơi hơi khiêu mi : "Khương gia đại tiểu thư Khương Linh?"

"Tiền bối hảo nhân lực."

Khương Linh mang trên mặt hư giả ý cười, cặp kia xưa nay linh động hai con ngươi hơi hơi nheo lại, trong mơ hồ mang ra mấy phần xâm lược tính, cho dù so với sống bên trên Lưu Quân bọn, khí thế cũng không hề yếu.

Suy đoán được khẳng định, Lưu Quân ba ngược lại hơi sững sờ.

Trước đó Khương Linh hạ chiến thiếp phong mang tất lộ, ngôn ngữ phách lối, bọn họ vô ý thức coi là Khương Linh lại là một cái non nớt xúc động thiếu nữ hình tượng, dù sao Khương Linh vốn cũng chỉ có mười tám tuổi, so với bọn họ tiểu rất rất nhiều.

Có thể ai có thể nghĩ tới, chánh thức Khương Linh thế mà lại có như thế ý vị?

Đây thật là cái kia nghe nói chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu vi Khương gia đại tiểu thư? !

Không chỉ có Lưu Quân ba, chung quanh tu sĩ đồng dạng kinh nghi bất định.

Từ khi Khương thị đồng thời khiêu chiến tam đại luyện khí công xưởng tin tức truyền ra hậu, bọn họ trong khoảng thời gian này cũng không có thiếu nghe được liên quan tới Khương thị nghe đồn. Bên trong, vị này gừng nhà tiểu thư nghe đồn càng là thủ bên trong, quan hệ hung hăng càn quấy, quan hệ ngang ngược vô lý, quan hệ không coi ai ra gì, quan hệ bạo phát hộ Nê Thối Tử, thật đúng là quan hệ thuyết pháp đều có.

Ai có thể nghĩ tới, gừng nhà tiểu thư thế mà lại là cái khí chất như thế tài năng xuất chúng mỹ nhân? Chỉ là mỹ nhân này có gai, đoán chừng thiếu có người có thể tiêu thụ nổi.

Trong lúc nhất thời, bởi vì Khương Linh xuất hiện, toàn bộ lối vào không khí đều lâm vào quỷ dị trong yên tĩnh. Nhất thời bán hội, thế mà người nào cũng không nghĩ tới mở miệng nói chuyện.

Lúc này, có mắt nhọn tu sĩ bỗng nhiên chú ý tới một điểm không thích hợp địa phương.

Nguyên lai, Khương Linh phía sau đi theo trong đám người, lại có ba cái đầu đội Ngân Quan, thân thể mặc màu đen bào phục trung niên nhân!

Chú ý tới điểm này tu sĩ lúc này trừng lớn ánh mắt, nhìn không được dắt bên người đồng bạn lên tiếng kinh hô : "Người mau nhìn! Khương thị thể nào có Ba cái trung cấp Luyện Khí Sư? !"

Yên tĩnh bầu không khí bên trong, cái này một tiếng kinh hô lộ ra càng đột ngột.

Cơ hồ tất cả mọi người nghe được câu này, lập tức theo thanh âm chỉ hướng hướng Khương thị trong đội ngũ nhìn lại.

Cái này xem xét, bọn họ nhất thời cũng chú ý tới Khương Linh phía sau cách đó không xa Lâm Hồng Minh ba, biểu lộ nhất thời trở nên có chút xoắn xuýt quái dị, nói không rõ là nên chấn kinh đâu? vẫn là kinh ngạc

Người nào không biết, Khương thị luyện khí công xưởng bên trong trừ lão bản Khương Định Sơn, cũng chỉ có ba cái sơ cấp Luyện Khí Sư. Cái này Ba cái trung cấp Luyện Khí Sư là từ đâu tới?

Lưu Quân cơ hồ vô ý thức liễm lông mày, sinh ra một ít không tươi đẹp lăm tưởng tượng.

Nhưng mà, không đợi hần mở miệng, hần bên cạnh thân gai Sở lão bản Sở Hùng, liền đã kìm nén không được địa mở miệng : "Theo ta được biết, Khương thị thể nhưng là không có trung cấp Luyện Khí Sư. Khương đại tiểu thư phía sau ba vị này, sẽ không phải là người mời đến ngoại viện a?"

Đại khái là bởi vì Kinh Sở trung cấp Luyện Khí Sư Khấu Ngọc Sơn đã từng thua ở Khương thị chi thủ quan hệ, Sở Hùng đối điểm này càng miễn cảm, khẩu khí bất tri bất giác liền dẫn bên trên một chút chất vấn cảm giác, nghe phá lệ hùng hổ dọa người.

Hần thoại âm rơi xuống, chung quanh tu sĩ thần sắc trong nháy mắt liền trở nên có chút quỷ dị, nhìn về phía Khương Linh ánh mắt liền không nhìn được mang lên tìm tòi nghiên cứu ý vị. Dù sao, Khương thị Luyện Khí Sư liền như vậy mấy cái, đột nhiên ra đến Tam trung cấp Luyện Khí Sư, thể nào muốn đều có vấn đề.

Trong đám người, đã có tu sĩ hạ giọng bắt đầu xì xào bàn tán đứng lên.

Khương Linh trong lúc lơ đãng nghe được bọn họ nghị luận, không khỏi cảm thấy buồn cười.

Nàng nghiêng mắt nhìn Sở Hùng liếc một chút, cũng không có trực tiếp trả lời hần vấn đề, ngược lại nghiêng đầu sang chỗ khác, đối Lâm Hồng Minh ba người nói : "Nhìn, mọi người đối với các người còn chưa quen thuộc. Không bằng, mời ba vị sư phụ làm một chút tự giới thiệu?"

Nói lời này lúc, nàng mắt kìm lòng không được mang lên ý cười, nói chuyện âm cuối đều có một chút giương lên.

Lâm Hồng Minh ba nhìn nhau cười một tiếng, không hẹn mà cùng nói ra : "Vâng, tiểu thư."

Nói, Lâm Hồng Minh tiện tay chỉnh một chút áo mũ, dẫn đầu đi lên phía trước mấy bước, tại phía trước trông đi vị trí bên trên đứng vững.

Hần vô ý thức thẳng tắp lưng, ưỡn ngực ngẩng đầu, hướng phía chung quanh chấp tay ra hiệu một vòng, lúc này mới mang theo vài phần tự đắc, chậm rãi nói ra : "Ta họ Lâm, tên gì, Hồng Minh, lấy Hồng Đại Quang Minh chi ý. Chỉ là bất tài, chính là Khương thị luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư."

Nói, hần ánh mắt rơi vào Sở Hùng trên mặt, trên mặt không khỏi lộ ra mấy phần ý cười : "Ta nghĩ... Sở lão bản có lẽ nghe nói qua tên của ta."

"Là người?" Sở Hùng đồng tử hơi hơi co rút lại, biểu lộ có chút không dám tin, "Người không có là sơ cấp Luyện Khí Sư sao?"

"Lâm mỗ bất tài, hôm qua vừa mới tại Luyện Khí Sư liên minh hoàn thành trung cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, chính thức tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư." Lâm Hồng Minh mỉm cười, xa xa đối Sở Hùng chấp tay một cái, biểu hiện trên mặt "Khiêm tốn" vô cùng.

Linh hội tới Lâm Hồng Minh lời nói bên trong ý tứ, Sở Hùng nhất thời kềm chút tức giận đến thổ huyết.

Rõ ràng đã có trung cấp Luyện Khí Sư thực lực, hết lần này tới lần khác đến cùng đầu Khí đại hội một ngày trước mới đi Luyện Khí Sư liên minh chứng nhận, cái này là cố ý a? Coi như hần nói không phải cố ý, lại có ai tin? !

Cùng lúc đó, chung quanh tu sĩ bên trong rốt cục có người nhớ tới Lâm Hồng Minh là ai, nhất thời lộ ra vẻ chột hiểu.

"Lâm Hồng Minh, đây không phải là thắng Khấu Ngọc Sơn cái kia sơ cấp Luyện Khí Sư sao? Hần cư đã là trung cấp Luyện Khí Sư?"

"Cũng thể. Liên thân là trung cấp Luyện Khí Sư Khấu sư phụ đều có thể đánh bại, bản thân thực lực nói không chừng đã sớm là trung cấp Luyện Khí Sư đâu? "

Các tu sĩ một bên xì xào bàn tán, một bên không nhìn được hướng Sở Hùng phía sau trong đội ngũ nhìn lại.

Chỉ gặp Sở Hùng phía sau đội ngũ cuối cùng, một thân hắc bào Khấu Ngọc Sơn song mi nhíu chặt, bờ môi nhếch, đang nhìn Lâm Hồng rõ ràng phương hướng suy nghĩ xuất thần, cũng không biết đang suy nghĩ chút quan hệ.

Lưu Quân khác một bên, Hoa Dương luyện khí công xưởng lão bản Văn Cổ Nghiệp quét Khẩu Ngọc Sơn phương hướng liếc một chút, khó được không có mở miệng châm chọc, ngược lại xòng Khương Linh thiêu thiêu mi, nói ra : "Coi như vị này Lâm sư phụ là hôm qua vừa vận tấn cấp, này hai vị khác đâu? Chẳng lẽ các người Khương thị Luyện Khí Sư hẹn xong tập thể tấn cấp hay sao?"

Khương Linh không nói chuyện, quay đầu quét hai vị khác sư phụ liếc một chút.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người cười một tiếng, song song ra khỏi hàng, bước nhanh đi đến Lâm Hồng Minh bên người, hướng phía chung quanh chấp tay một cái, nói ra : "Tại hạ Trương Tử Diệu Triệu Hoàng Quang, yên ổn vì Khương thị luyện khí công xưởng Luyện Khí Sư, tại hôm qua vừa mới hoàn thành trung cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, đề cử vị bị chê cười "

Hai người bọn họ tại Khương Ký tuy nhiên thâm cư không ra ngoài, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không ra khỏi cửa, nam hoàng trong thành biết bọn hán tu sĩ tuy nhiên ít, nhưng vẫn là có. Hai người một phen tự giới thiệu, chung quanh tu sĩ bên trong nhất thời có người nhớ lại, nhất thời lại là một phen nhiệt nghị.

Văn Cổ Nghiệp sắc mặt hơi đỏ một chút, không tự chủ được ngậm miệng lại.

Sở Hùng càng là sắc mặt đột biến, không chế không nổi địa bật thốt lên : "Thế nào khả năng?"

Liên liền cho tới nay đều so sánh tinh táo Lưu Thị công xưởng lão bản Lưu Quân, cũng không tự chủ được vận lòng mảy, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lúc này, đứng tại Lưu Quân phía sau một cái Hoàng Bảo lão giả bỗng nhiên mắt sáng lên, tựa hồ nhớ tới quan hệ.

Hắn liền vội vàng tiến lên nửa bước tiến đến Lưu Quân bên người, nhỏ giọng nói ra : "Chưởng Sự, ta nhớ tới. Hôm qua Luyện Khí Sư trong liên minh xác thực có ba người đang tiến hành cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, mà lại toàn bộ thông qua. Chuyện này lúc ấy còn đã từng gây nên một phen oanh động đâu? Bất quá, đầu Khí đại hội ở lập tức, mọi người chú ý lực đều không có ở phương diện này, tài liệu cận kề cũng không có hỏi thăm đến cùng."

Lưu Quân nghiêng đầu nghe xong, mắt nhất thời lộ ra một vòng suy nghĩ sâu xa.

Khương thị ba vị này Luyện Khí Sư tại hạ cấp Luyện Khí Sư vị trí bên trên cũng đợi như vậy nhiều năm, bỗng nhiên đột phá đến cùng trung cấp Luyện Khí Sư, ngược lại cũng không phải như vậy không có có thể hiểu được.

Nhưng vấn đề là, bọn họ tại sao lại ở như thế trong thời gian ngắn đột tấn cấp? Lại tại sao đúng lúc đuổi tại đầu Khí đại hội một ngày trước tiến hành chứng nhận, dẫn đến mọi người người nào cũng không kịp nhận được tin tức?

Chẳng lẽ lại chính là vì để bọn hán chấn kinh một chút, đây cũng quá kéo a?

Lưu Quân đương nhiên sẽ không nghĩ tới, Lâm Hồng Minh mấy cái hội tụ cùng một chỗ tấn cấp, thuần túy là bởi vì bên trong Chu Các Thanh Minh kẻ khích tướng. Nếu không, trừ Lâm Hồng Minh, mặt khác hai cái hiện tại còn cho là mình là hạ cấp Luyện Khí Sư đâu?

Đương nhiên, như thế lý kỳ nguyên nhân, trừ Khương thị người bên trong, người khác coi như suy nghĩ nát óc, cũng là không thể nào nghĩ rõ ràng

Bất quá, Lâm Hồng Minh ba nhìn lấy chung quanh các tu sĩ nghị luận âm ỉ, một mặt kinh ngạc tán thưởng biểu lộ, tâm ngược lại là không khỏi vì đó dâng lên một cỗ cảm giác thỏa mãn.

Hôm qua bọn họ chứng nhận hoàn thành sau đó, trừ ngay từ đầu đặc sắc một chút, sau đó thế nhưng là bị đá kích đến không nhẹ. Chu Các Thanh Minh liền sẽ hung hăng địa gièm pha bọn họ, thiếu gia càng là liên cái phản ứng đều không có

Nếu không phải tiểu thư biểu hiện coi như bình thường, bọn họ nói không chừng đều muốn hoài nghi trung cấp Luyện Khí Sư có phải hay không căn bản không đáng tiền bằng không. Chu Các Thanh Minh cùng thiếu gia thế nào lại là loại kia phản ứng?

Hiện nay, nhìn thấy hán tu sĩ phản ứng, bọn họ cuối cùng cảm giác mình trở lại bình thường thế giới, rốt cục hưởng thụ một thanh trung cấp Luyện Khí Sư bình thường đãi ngộ. Cái này trung cấp Luyện Khí Sư thân phận mới cuối cùng có mấy phần chân thực cảm giác.

Thật không dễ dàng a

Lâm Hồng Minh ba người không tự chủ được nhìn nhau, trong lòng có sự cảm thông

...

/....

Chương 98: : Thành chủ giá lâm

...

Lưu Quân lão bản Lưu Quân hai mắt nhắm lại, yên lặng nhìn lấy Khương Linh, thần sắc trên mặt bất tri bất giác ngưng trọng mấy phần.

"Khương thị ba vị sư phụ vậy mà tại đấu Khí đại hội trước giờ Thành là trung cấp Luyện Khí Sư, thật là ngoài dự liệu. Bất quá..." Hắn hơi hơi khiêu mi, bỗng nhiên quét Lâm Hồng Minh ba liếc một chút, lập tức chuyển bỗng nhiên nhất chuyển, "Nếu như Khương đại tiểu thư coi là, dạng này liền có thể thắng qua ba nhà chúng ta liên thủ, không khỏi cũng quá coi thường chúng ta!"

"Không tệ. Đấu Khí đại hội, bằng là thực lực nói chuyện. Muốn dựa vào loại này tiểu thủ đoạn thắng được giao đấu, Khương đại tiểu thư chỉ sợ phải thất vọng "

Gai Sờ lão bản Sờ Hùng bỗng nhiên phát ra cười lạnh một tiếng, biểu hiện trên mặt cũng bỗng nhiên lạnh xuống tới.

Hắn vừa rồi chán kinh quá mức, nếu không phải Lưu Quân nhắc nhở, kém chút liền trúng chiêu! Khương thị lại muốn bằng loại thủ đoạn này trên khí thế lấy được ưu thế, không khỏi quá gian trá!

Có thể coi là Khương thị Luyện Khí Sư toàn bộ tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư lại ra sao? Bọn họ chẳng lẽ lại liền thiếu trung cấp Luyện Khí Sư hay sao? Muốn dựa vào ba cái vừa tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư thắng nổi bọn họ, quả thực là si tâm vọng tưởng!

Một bên khác, Văn Cố Nghiệp cũng tỉnh qua tương lai, ánh mắt trầm xuống, cười lạnh nói : "Ta ngược lại muốn nhìn một chút , chờ kết quả ra đến sau đó, Khương đại tiểu thư có phải hay không còn có thể giống bây giờ như thế nhàn nhã "

"Cái này cũng không nhọc đến Văn lão bản hao tâm tổn trí "

Khương Linh không có chút nào chịu ảnh hưởng, ngược lại khoe môi khẽ nhếch, hồng nhuận phon phớt đôi môi mím ra một cái hoàn mỹ đường cong.

Dạng này nụ cười , ẩn lý thuyết hẳn là mỹ hảo. Nhưng mà, nhìn thấy cái này một vòng ý cười người, lại không khỏi cảm giác được tâm lý phát lạnh, xem như có quan hệ không chuyện tốt muốn phát sinh giống như.

Lưu Quân ba ánh mắt ngưng tụ, nhìn lấy Khương Linh ánh mắt nhất thời lại có chút hứa biến hóa.

Thấy thế, Khương Linh khoe miệng đường cong lần nữa làm sâu sắc.

Sóng mắt nhất chuyển, nàng hơi hơi liếm quan, làm bộ đối nhóm ba người nửa lễ, lập tức nói ra : "Đấu Khí đại hội sắp bắt đầu, văn bối đi đầu một bước, liền không bởi các vị tiền bối ôn chuyện "

Nói, nàng không đợi Lưu Quân ba làm ra phản ứng, liền chấn động tay áo bay, trực tiếp vượt qua bọn họ, dẫn đầu hướng lối vào cửa đá đi đến.

Lưu Quân ba thần sắc hơi ngạc nhiên, bị Khương Linh đánh bóng trở tay không kịp, trong lúc nhất thời lại chưa kịp phản ứng.

Trong gió lạnh, Khương Linh tinh tế bóng lưng tựa như không khỏi cao lớn mấy phần, này màu mực sợi tóc phần khỏi, thuần Hồng Tụ mang lên dưới tung bay, càng đưa nàng nổi bật lên giống như Thiên Cung Thần Nữ, muôn hình vạn trạng.

Khương Linh phía sau, Lâm Hồng Minh ba chỉnh một chút áo mũ, cấp tốc mang theo Khương thị người khác theo sau.

Giờ khắc này, Khương thị trên mặt mọi người đều mang cười nhạt ý, ánh mắt óng ánh, đi lại sinh phong, mang theo cỗ không khỏi khí thế, tựa như vừa rồi rơi Lưu Quân ba một cái không mặt mũi là bọn họ.

Không lâu lắm, bọn họ thân ảnh liền tiến vào cửa vào trong cửa đá, biến mất tại tất cả mọi người trong tầm mắt.

Cho đến lúc này, Lưu Quân ba mới bỗng nhiên tỉnh qua tương lai.

"Nàng vừa rồi ý tứ, sẽ không phải là lười nhác cùng chúng ta nói nhảm a?" Hoa Dương lão bản Văn Cố Nghiệp nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn lấy hai người khác, biểu lộ có chút hồ nghi.

"Ta nhìn tám thành là!" Gai Sờ lão bản Sờ Hùng sắc mặt rất khó coi, cắn răng, thanh âm xem như từ trong hàm răng gát ra giống như, "Cái này Khương Linh, đây là có chủ tâm phải cho ta nhóm không mặt mũi!"

Giờ khắc này, hai người này đúng là không có tranh phong tương đối, mà là có chút cùng chung mối thù ý tứ.

Nghe được bọn họ lời nói, Lưu Quân không khỏi trầm mặc một lát, lúc này mới lên tiếng nói ra : "Chỉ cần thắng Khương thị, tự nhiên có thể đem mặt tìm trở về. Đại ngay lập tức sẽ liền muốn bắt đầu, chúng ta đi vào trước rồi nói sau "

Nói, hần tay áo dài hất lên, bỗng nhiên xoay người hướng cửa vào đi đến.

Lưu Thị người khác vội vàng đuổi theo.

Văn Cố Nghiệp cùng Sở Hùng hai người nhìn nhau, vội vàng cũng mang người theo sau.

Nhưng mà, bọn họ Tam giúp người mã nhân số tuy nhiều, giờ phút này đi vào, khí thế bên trên lại luôn yếu mấy phần, thế nào nhìn đều có loại xem như người hầu cảm giác.

Bất tri bất giác, bốn nhà công xưởng nhân mã liền đã toàn bộ tiến hội trường, chỗ lối vào rốt cục khôi phục thông suốt.

Bị chặn tại cửa ra vào các tu sĩ lấy lại tinh thần, vội vàng hướng cửa vào dừng mãnh lao tới.

Loáng thoáng, traten hạ giọng tiếng nghị luận từ trong đám người truyền đến , trung, thỉnh thoảng còn có thể nghe được cùng loại với "Khương thị" "Khương Linh" "Trung cấp Luyện Khí Sư" các loại chữ.

Có thể nghĩ, hôm nay sau đó, Khương thị tại tu sĩ bên trong hình tượng tất nhiên sẽ bị hoàn toàn lật đổ.

...

Cùng lúc đó, trong hội trường hào hoa chuyên tòa bên trong, Khương thị một đoàn người đã theo thứ tự ngồi xuống.

Thanh tiểu nằng sớm từ không trung vẩy xuống, những Ghế dựa Thái Sư đó bên trên kim sắc lữ tia khảm một bên dưới ánh mặt trời quang mang lấp lóe, nhìn phá lệ tinh xảo lộng lẫy.

Cao cỡ nửa người mộc bình phong dựng thẳng tại chỗ ngồi ở giữa, đem chỗ ngồi ngăn cách Thành từng cái tương đối độc lập gian phòng.

Khương Linh tại thuộc về Khương thị trong phòng kê tuyển một trương Ghế dựa Thái Sư ngồi xuống, thuần áo đỏ bày lòi kéo xuống nhìn điểm lệ lại khoa trương.

Nhưng mà, vừa mới muôn hình vạn trạng, khí thế khinh người nằng, vừa mới ngồi xuống, khí thế bỗng nhiên phát triển mạnh mẽ, rốt cuộc không có vừa rồi ngày đó Cung Thần Nữ tư thế.

Nàng khăn trang vũ ngực một cái, thở một hơi dài nhẹ nhõm, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Khương Viễn, mang theo vài phần tâm thần bất định độ thấp giọng hỏi : "Tiểu Viễn, ra sao? Ta vừa rồi diễn ra sao?"

"Rất không tệ."

Khương Viễn khẽ gật đầu, nhất mang theo tán thưởng ý cười.

Liền liền hần cũng không nghĩ tới, tỷ tỷ thế mà có thể biểu hiện ra như thế cường khí thế. Tuy nhiên, cái này bên trong có tương đương một phần là cố ý giả ra Lai nhưng tỷ tỷ có thể đem Lưu Quân ba người kia trấn trụ, bản thân liền đã nói rõ vấn đề.

Nghĩ không ra, ở trước mặt hần luôn luôn ôn nhu quan tâm tỷ tỷ, thế mà cũng có khi nữ cường nhân thiên phú.

Hần vừa rồi đi theo bên cạnh tỷ tỷ, bất quá là hơi thu liễm một chút khí thế, thế mà cơ hồ không có người chú ý tới hần. Nghĩ tới đây, Khương Viễn liền không nhận được khóe môi giương lên.

"Hô người nói như vậy, ta cứ yên tâm nhiều lần thứ nhất chủ trì như thế cảnh tượng hoành tráng, ta còn thực sự có chút không có."

Nghe được Khương Viễn khẳng định trả lời, Khương Linh tâm thần nhất thời buông lỏng không ít, trên mặt tâm thần bất định chi sắc cũng tiêu tán không ít.

Lúc này, Lưu Quân các loại người thân ảnh xuất hiện tại cách đó không xa trên bậc thang.

Khương Linh thấy thế, thân thể nhất thời lặn nửa thẳng tắp, bày ra khí thế vạn thiên tư thế.

Khương Viễn không khỏi mỉm cười, mắt ý cười làm sâu sắc một chút.

Đúng lúc này, một cái đeo Kinh Thiên Chiến Đoàn tiêu chí chiến tu bỗng nhiên vội vàng chạy tới, tại cửa ra vào Lý Tuấn Phong bên tai thấp giọng nói vài lời.

Lý Tuấn Phong nghe xong, sắc mặt hơi đổi một chút, bước nhanh đi đến Khương Viễn bên người, cúi đầu ghé vào lỗ tai hần nói ra : "Thiếu gia, thành chủ tới."

Thành chủ thế mà đến?

Khurong Viễn hơi hơi thiếu thiếu mi, mắt hiện lên một vòng kinh ngạc . Bất quá, hấn lập tức liền kịp phản ứng, nghiêng đầu hỏi thăm : "Ở đâu?"

"Đã tiến đến, một hồi sẽ qua liền đến hội trường."

"Ta biết ngươi đi xuống đi " nói, Khurong Viễn phát phát tay, Lý Tuấn Phong liền lui xuống đi, một lần nữa đứng hầu ở bên.

Khurong Linh nghe được thanh âm quay đầu, buồn bực nói : "Thế nào? Phát sinh quan hệ sự tình sao?"

Khurong Viễn liếc nhìn nàng một cái, nhạt âm thanh đáp : "Thành chủ tới."

"Quan hệ? !" Khurong Linh giật nảy cả mình, thân thể xoát một chút từ trên ghế bành đứng lên, "Ngươi nói thành chủ đến? !"

Trong lúc bất tri bất giác, nàng hai mắt đã trừng tròn xoe, mắt tràn đầy chấn kinh cùng không dám tin.

"Không tệ." Khurong Viễn thần sắc bình tĩnh gật gật đầu, "Ngươi không phải cho Thành Chủ Phủ đưa qua một trương thiệp mời sao?"

"Đưa là đưa qua, có thể đó là lễ tiết a ta còn tưởng rằng thành chủ đối loại sự tình này khẳng định không hứng thú."

Chuyện này hoàn toàn ngoài dự liệu, Khurong Linh nhin không được nhủu mảy, tại nguyên chỗ bồi hồi đứng lên, cả người đều có chút không biết làm sao.

Nam hoàng thành thành chủ chính là từ Liêu nước Lại Bộ bổ nhiệm chính thức quan viên, Tổng Lĩnh nam hoàng thành phạm vi bên trong hết thảy sự vụ. Xuân Sơn trấn là nam hoàng dưới thành thuộc thôn trấn , đồng dạng cũng tại vị thành chủ này bên trong phạm vi quản hạt.

Nói tóm lại, vị thành chủ này trên thực tế cũng là nam hoàng Quan Phụ Mẫu.

Cứ việc đối tu sĩ mà nói, quan phủ uy hiếp lực không hề giống đối với người bình thường như vậy mạnh, có thể vị này nam hoàng thành thành chủ bản thân liền là linh đài cảnh tuyệt đỉnh cao thủ, thủ hạ lại có một chi vũ trang đầy đủ Thành Vệ Quân có thể điều động, lại thêm quan phủ bối cảnh, luận uy tín so với tam đại gia tộc còn phải cao hơn rất nhiều.

Khurong Linh thế nào cũng không nghĩ tới, bất quá là công xưởng ở giữa giao đấu mà thế mà liền thành chủ đều kinh động

"Không được! Ta phải qua nghênh đón lấy... Còn có ghế khách quý bên kia, cũng phải lần nữa an bài một chút."

Nói, Khurong Linh quay người liền chuẩn bị đi ra ngoài, đi đến một nửa, bỗng nhiên bước chân dừng lại, quay đầu nói với Khurong Viễn : "Tiểu Viễn, tỷ thí quan trọng, ngươi liền ở lại đây đi, không cần đi với ta "

"Được." Khurong Viễn gật gật đầu, thuận miệng đáp ứng tới.

Thấy thế, Khurong Linh xoay người lần nữa, bước nhanh đi ra ngoài. Theo nàng tốc độ, sáu áo hồng sắc vạt áo hơi hơi chập chòn, trong không khí vẽ xuất ra đạo đạo gấp rút gọn sóng hình đường cong.

Đưa mắt nhìn Khurong Linh bóng lưng đi xa, Khurong Viễn thu hồi ánh mắt, tiện tay bung lên trong tay chén trà nhấp một thanh.

Cho đến lúc này, thần sắc hấn vẫn như cũ bình thản như thường, trừ ngay từ đầu có như vậy một chút xiu kinh ngạc bên ngoài, liền quan hệ phản ứng đều không, không có chút nào người bình thường đối mặt thành chủ lúc còn có kích động tâm tình, tựa như vậy chỉ bất quá là người bình thường mà thôi.

Hắn cái bộ dáng này, theo vừa rồi Khurong Linh không biết làm sao bộ dáng đơn giản hình thành so sánh rõ ràng.

Bất quá, Khurong Linh vừa rồi hoàn toàn ở vào trong lúc khiếp sợ, căn bản không có chú ý tới điểm này. Người khác cũng đã sớm thói quen Khurong Viễn bình tĩnh thông dong bộ dáng, căn bản không có cảm thấy kỳ quái. Đại khái, nếu là ngày nào, Khurong Viễn bỗng nhiên không bình tĩnh, bọn họ mới sẽ cảm thấy kỳ quái đi

Về phần Khurong Viễn chính mình, tuy nhiên hấn cũng biết mình biểu hiện được có chút quá mức tỉnh táo, nhưng muốn hấn cố ý giả ra kích động bộ dáng Lại không khỏi quá làm khó hấn

Đối với hấn mà nói, vị thành chủ này tuy nhiên không tính là người bình thường, nhưng thực cũng không có quan hệ khác nhau quá nhiều. Đời trước, hấn gặp qua đại nhân vật đếm không hết, chỉ là một vị thành chủ, thật không đáng hấn ngạc nhiên.

Nếu như hấn nhớ không lầm lời nói, nam hoàng thành hiện nay thành chủ hấn là gọi Bách Huyền Băng, hiện tại là linh đài cảnh sơ kỳ. Đời trước, hấn còn tại Vân Hoa tông thời điểm, từng theo cái này bách Huyền Băng từng có tiếp xúc.

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: : Văn Mạn Quân hiện thân

...

Bách Huyền Băng người này, thiên phú không tính mạnh, bằng không, cũng sẽ không lựa chọn tại triều đình làm quan kiểm lấy bổng lộc . Bất quá, người này, làm việc rất có mục đích tính, không bình thường rõ ràng chính mình nếu là quan hệ, không phải loại kia hội ở không đi gây sự người.

Hắn hội tham gia trận này đấu Khí đại hội, chắc chắn sẽ không là đơn thuần đến xem náo nhiệt.

Trận này đấu Khí đại hội, có chỗ nào đáng giá Bách Huyền Băng để ý?

Khương Viễn buông xuống chén trà, mắt nhìn không được lộ ra một vòng suy nghĩ sâu xa.

Lúc này, Lâm Hồng Minh ba nhìn nhìn sắc trời, thấy thời gian không sai biệt lắm, liền cùng một chỗ rời ghế đi đến Khương Viễn trước mặt.

"Thiếu gia, nếu như không có quan hệ phân phó, chúng ta liền xuống qua chuẩn bị "

Lâm Hồng Minh như cũ đại biểu ba mở miệng, biểu lộ càng trịnh trọng.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người đứng tại Lâm Hồng Minh bên cạnh thân, trên cầm bắp thịt thật căng thẳng, hiển nhiên tương đương khẩn trương.

Lâm Hồng Minh từng có lần trước kinh nghiệm, nhiều ít còn có thể bảo trì bình tĩnh, hai người bọn họ, lại là lần đầu tiên đường đường chính chính cùng người đấu Khí, còn trực tiếp là như thế cảnh tượng hoành tráng, không khẩn trương là căn bản không có khả năng.

Khương Viễn chính đang tự hỏi Bách Huyền Băng mục đích, chú ý lực cũng không có trên người bọn hắn, nghe vậy cũng chỉ là tùy ý gật gật đầu, nói ra : "Đi thôi "

"Thiếu gia..."

Lâm Hồng Minh há hốc mồm, tựa hồ có quan hệ lời nói muốn nói, nhưng lại không biết nên thế nào mở miệng. Bên cạnh hắn Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người, cũng không khỏi lộ ra một chút lo lắng thần sắc.

Cảm giác được Lâm Hồng Minh nói ra suy nghĩ của mình, Khương Viễn rốt cục lấy lại tinh thần, xem bọn hắn liếc một chút : "Có việc liền nói, đừng có dồng dài."

Lâm Hồng Minh ngẩng đầu lạng lẽ nhìn Khương Viễn liếc một chút, biểu hiện trên mặt có chút xấu hổ, nhưng vẫn là khẽ cắn môi, nhẹ giọng nói : "Ta chính là muốn hỏi một chút, thiếu gia lần này là thế nào cái điều lệ. Dù sao, lần này không so sánh với Tiếp theo, truyền âm khẳng định không tiện..."

Nói, nói, thanh âm hắn liền không tự chủ được càng ngày càng nhỏ, đến cùng cuối cùng nhất, mấy cái có lẽ đã liền âm thanh không có.

Dù sao, loại chuyện này, theo gian lận cũng kém không nhiều, nói ra dù sao cũng hơi ách mặt. Bất quá bởi vì lấy Khương Viễn vốn là Khương thị ông chủ nhỏ, lúc này mới không có quan hệ ảnh hưởng.

Nhưng muốn để Lâm Hồng Minh như thế trắng trợn địa hỏi ra lời, thật sự là có chút xấu hổ.

Bất quá, cho dù Lâm Hồng Minh thanh âm đã thấp không thể nghe thấy, Khương Viễn vẫn như cũ nghe cái rõ ràng.

Hắn ngẩng đầu quét đứng trước mặt ba liếc một chút, bỗng nhiên trầm mặc một cái chớp mắt, rồi mới lên tiếng : "Ta, thời điểm nào nói qua, muốn giúp các người?"

Nghe nói như thế, Lâm Hồng Minh Tam người nhất thời mông, nguyên bản về mặt bối rối hoàn toàn ngưng kết ở trên mặt.

"Ít, thiếu... Thiếu gia, ngài để ba người chúng ta ra sân, chẳng, chẳng lẽ không có là chuẩn bị đuổi theo, lần trước một dạng..." Lâm Hồng Minh trừng lớn ánh mắt, cả người đều lâm vào trong mê vờng, ngay cả lời đều nói không có ăn khớp.

Hai người khác cũng cùng hần không sai biệt lắm, hoàn toàn là một bộ khó có thể tin thêm hỗn loạn vô cùng trạng thái.

Khương Viễn liếc bọn họ liếc một chút : "Mỗi lần đều muốn ta xuất thủ, còn muốn các người làm quan hệ?"

"Tuy nhiên lời nói là như thế nói. Có thể, có thể, có thể..." Lâm Hồng Minh ba khóc không ra nước mắt, "Có thể ba người chúng ta thế nào có thể là đối thủ của bọn họ? !"

Bọn họ cũng là bởi vì có thiếu gia khí hậu thuận, lúc này mới không có sợ hãi. Ai có thể nghĩ tới, thiếu gia thế mà căn bản không chuẩn bị giúp bọn họ? Đây quả thực là muốn bức điên bọn họ tiết tấu!

Tam đại luyện khí công xưởng ra sân đều là thủ tịch Luyện Khí Sư a này mức độ ở đâu là bọn họ có thể so?

Cái này còn có để cho người sống hay không? !

Lâm Hồng Minh Tam người sắc mặt hoàn toàn đỏ xuống tới, cả người đều cơ hồ là sụp đổ.

"Không thử một lần, các người thế nào biết mình không được?" Khương Viễn thu hồi ánh mắt, bùng lên trước mặt chén trà, chậm rãi dùng chén đắp bữu trà mặt, nhàn nhạt nhấp một thanh, "Các người nên đi chuẩn bị."

Nói những lời này thời điểm, hần ngữ khí hoàn toàn như trước đây bình tĩnh lạnh nhạt, nghe tựa hồ không có chút nào lo lắng.

Lâm Hồng Minh ba vẻ mặt đau khổ nhìn về phía Khương Viễn, không thể tin được thiếu gia thế mà thật đánh tính toán liền như thế đem ba người bọn họ ném ra bên ngoài

Qua một hồi lâu, gấp gáp xa một chút cũng không có động dao động ý tứ, Lâm Hồng Minh bỗng nhiên hít sâu một hơi, bế nhắm mắt, nói ra : "Nếu là thiếu gia ý tứ, chúng ta chiếu làm liền là."

"Lão Lâm? !"

"Lão Lâm? ! !"

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, mi mắt trợn thật lớn, không thể tin được Lâm Hồng Minh thế mà lại nói loại lời này.

"Thiếu gia thân là Khương thị ông chủ nhỏ, khẳng định so với chúng ta càng để ý Khương thị sinh tử, tuyệt sẽ không cảm như thế chuyện lớn nói đùa. Ta tin tưởng thiếu gia." Lâm Hồng Minh hít sâu một hơi, cường chế thấp thòm trong lòng, cầm lấy cuống họng nói nói, "huống chi, đại hội nhanh bắt đầu, chúng ta không có khác lựa chọn."

Cái này vừa nói, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người nhất thời trầm mặc xuống, ánh mắt có chút trở mắt.

Lâm Hồng Minh lại không quản bọn họ đang suy nghĩ chút quan hệ, một mực cung kính hướng Khương Viễn khom người thi lễ, nói ra : "Thuộc hạ cáo lui."

Nói, hần giật nhẹ hai người khác, mang lấy bọn họ chậm rãi rời khỏi gian phòng.

Nhìn ba người bọn họ bóng lưng, lại vô hình có một loại "Phong Tiêu Tiêu Hề Dịch Thủy Hàn, Tráng Sĩ Nhất Khứ Hề Bất Phục Hoàn" vị đạo.

Yên lặng đứng hầu ở bên Lý Tuấn Phong nhìn không được mắt nhìn ba người bọn họ bóng lưng, ánh mắt mang theo vài phần đồng tình.

Nhưng mà, hồi tưởng lại vừa mới đối thoại, hần nguyên bản chắc chắn tâm lý liền không nhìn được sinh ra mấy phần tâm thần bất định cùng bất an, biểu hiện trên mặt bất tri bất giác liền có chút ngưng trọng.

Nhắn một hồi lâu, hần vẫn là nhìn không được, thấp giọng hỏi : "Thiếu gia, liền như thế để Lâm sư phụ bọn họ ra sân, có thể quá mạo hiểm hay không?"

Khương Viễn ngược mắt liếc nhìn hần một cái, ánh mắt không có chút rung động nào : "Người cảm thấy, ta sẽ làm không có nắm chắc sự tình?"

Nói, hần tiện tay thả ra trong tay chén trà.

Sứ men xanh chén trà cùng mộc bàn dài chạm nhau, phát ra một tiếng rất nhỏ va chạm âm thanh.

Lý Tuấn Phong nghe được thanh âm này, toàn thân chính là một cái giật mình, lập tức vô ý thức gục đầu xuống : "Thiếu gia ngài đương nhiên sẽ không làm không có nắm chắc sự tình, là thuộc hạ vượt qua."

"Ta lại không trách người, khẩn trương cái gì?" Khương Viễn thờ ơ nghiêng mắt nhìn hần liếc một chút, liền đem ánh mắt thu hồi lại.

Lý Tuấn Phong là xuất phát từ quan tâm mới hỏi nhiều câu này, hần còn không đến mức vì chút chuyện này tức giận.

"Đa tạ Thiếu gia." Lý Tuấn Phong cúi đầu, một mực cung kính thi lễ, lập tức lùi lại một bước, biến mất tại gian phòng cửa trong bóng râm.

Khurong Viễn thấy thế, cũng không nói quan hệ, một lần nữa đem chú ý lực tập trung ở trong hội trường.

Lúc này, Khurong Linh vừa dẫn một nhóm người tiến hội trường.

Từ xa nhìn lại, người cầm đầu một thân trường bào màu xanh biếc, thân hình thẳng tắp, ngũ quan đứng đắn, lúc hành tẩu hơi có chút khí vũ hiên ngang vị đạo. Riêng là hần cặp mắt kia chứ, cho dù cách như thế xa, vẫn như cũ có thể nhìn ra này phần trầm ngưng tinh táo vị đạo, Nhân Phong bên trong trong lúc lơ đãng mang ra vài tia uy nghiêm, đồng dạng để cho người ta hình ảnh khắc sâu.

Khurong Viễn liếc một chút liền nhận ra, người này, chính là nam hoàng thành hiện đảm nhiệm thành chủ, Bách Huyền Băng.

Nhìn kỹ lại, Bách Huyền Băng trên thân trường bào dưới ánh mặt trời hiện ra như là sóng nước liếm điểm lộng lẫy, mơ hồ trong đó còn có từng tia từng sợi lưu quang hiện lên, đem hần khí chất tôn lên càng thẳng tắp.

Cùng lúc đó, trên người hần độc thuộc về linh đài cảnh uy áp cũng trong lúc vô tình khuếch tán ra tới.

Chung quanh tu sĩ vô ý thức ngậm miệng lại lui qua khoảng chừng, nhìn lên trước mặt đi qua Bách Huyền Băng, trên mặt không tự giác lộ ra vẻ tôn kính.

Mặc kệ tại quan hệ địa phương, cường giả đều là đáng giá tôn kính.

Theo Bách Huyền Băng xuất hiện, trong hội trường nhất thời vang lên một mảnh "Ong ong ong" tiếng nghị luận. Cho dù tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng hạ giọng, nhưng vẫn mơ hồ có thể nghe được một số đại khái.

Đơn giản là vì Bách Huyền Băng bỗng nhiên xuất hiện biểu thị chấn kinh, theo Khurong Linh trước đó phản ứng không sai biệt lắm, chỉ là càng nhiều mấy phần kích động cùng sốt ruột, rất nhiều xem nào nhiệt không hề chuyện lớn ý tứ.

Khurong Viễn hững hờ mà nhìn xem đây hết thấy, nghe đây hết thấy, ánh mắt biến ảo ở giữa, ánh mắt bỗng nhiên trở nên thâm thúy mấy phần.

Xa xa, Khurong Linh đỏ tươi thân ảnh dọc theo bậc thang chậm rãi hướng bên này đi tới, giống như một đoá nở rộ hồng sắc Mẫu Đơn, ung dung hoa quý, quang mang bắn ra bốn phía.

Đúng lúc này, lối vào bỗng nhiên lần nữa bộc phát ra rối loạn tung bùng.

Bạo động càng ngày càng gần, không lâu lắm, tại tranh nhau né tránh tu sĩ bên trong, một đoàn người trùng trùng điệp điệp đường đi nhập trong hội trường.

Những người này có chừng sáu bảy, bên trong có nam cũng có nữ, mỗi cá nhân trên người ăn mặc đều tương đương lộng lẫy, nhìn niên kỷ cũng không lớn, trên thân tràn ngập người trẻ tuổi đặc biệt có chí hướng cùng xao động khí tức.

Nhìn một cái, những người tuổi trẻ này dù là tu vi kém cỏi nhất, cũng có Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, ánh mắt cũng đều thần quang thư thái, xem xét liền biết rõ xuất thân không tệ, nhận rất tốt bồi dưỡng.

Có thể nghĩ, dạng này một đám người, vô luận là ở đâu bên trong, đều tuyệt đối là ánh mắt mọi người tiêu điểm, gọi là Thiên Chi Kiêu Tử cũng không đủ.

Nhưng mà, liền tại dạng này một đám xuất sắc người trẻ tuổi bên trong, có một người lại phá lệ tài năng xuất chúng, trong nháy mắt cướp đi tất cả mọi người ánh mắt.

Đó là một nữ nhân.

Một người mặc trắng thuần váy dài, toàn thân tiên tư dạt dào nữ nhân.

Trên mặt nàng được một bộ mạng che mặt, thấy không rõ dung mạo, nhưng hiển lộ bên ngoài này một đôi mắt chữ, lại mang theo rung động lòng người thần quang.

Màu mực đôi mắt sáng long lanh mà tinh khiết, nhìn một cái, ba phần thư thái, ba phần lạnh, ba phần sắc bén, lại thêm một điểm như ẩn như hiện uy nghiêm, đúng là không có chút nào người trẻ tuổi nên có tươi sống nhảy thoát chi khí, trầm tĩnh an ổn mới tốt giống như một đoá yên lặng nở rộ Băng Tinh Tuyết Liên.

Một trận gió rét thổi tới, trắng thuần váy dài phiêu nhiên múa, để cho nàng cả người đều có vẻ hơi mỏng lung, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ theo gió quay về.

Tại nàng phụ trợ hạ nàng phía sau những nguyên bản đó xuất sắc người trẻ tuổi nhất thời trở nên u ám không sáng.

Chung quanh tu sĩ bất tri bất giác ngừng thở, nguyên bản "Ong ong ong" tiếng nói chuyện càng là chẳng biết lúc nào biến mất tung ảnh. Bất tri bất giác, toàn bộ cửa vào phụ cận đều lâm vào không khí yên lặng, trừ phong thanh, cho nên ngay cả một tơ một hào thanh âm đều không có.

Nơi xa trên khán đài, Khurong Viễn ánh mắt trong lúc lơ đãng đảo qua nơi này, nhìn thấy nữ nhân này, ánh mắt trong nháy mắt cũng là thu vào.

Hắn vô ý thức ngồi thẳng thân thể, trên mặt nguyên bản hừng hờ thái độ cũng trong lúc vô tình biến mất, mắt có một vết hàn mang chột lóe lên.

Nữ nhân này, lại là Văn Mạn Quân.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: : Lão đầu thân phận

...

Cơ hồ ngay tại Khương Viễn nhìn thấy Văn Mạn Quân đồng thời, đang từ ghế khách quý đi trở về Khương Linh, cũng đồng dạng nhìn thấy Văn Mạn Quân.

Đại khái là cùng là nữ nhân quan hệ, Khương Linh tuy nhiên chưa bao giờ thấy qua Văn Mạn Quân, nhưng vẫn là phản xạ có điều kiện địa mình bạch thân phận nàng.

Nam hoàng trong thành, xuất thân cao quý, dung mạo xuất sắc nữ rất nhiều người, nhưng khí chất xuất sắc đến cùng loại trình độ này, lại cực kỳ hiếm thấy. Cho dù có, cũng hơn nửa là sớm đã thành danh nhiều năm người, căn bản không có khả năng theo nhất bang người trẻ tuổi đi ra tới.

Huống chi, cho dù Văn Mạn Quân cũng không tận lực phóng thích khí tức, nhưng lấy Khương Linh cùng với nàng chênh lệch có phần Đại Tu Vi, vẫn như cũ cảm giác được một cách rõ ràng này cổ triu nặng áp bách lực. Đây cổ áp bách lực, cơ hồ theo vừa rồi thành chủ tương xứng, nhất định là linh đài cảnh không thể nghi ngờ.

Giờ khắc này, Khương Linh rốt cuộc minh bạch, tại sao tình táo đậm đặc như đệ đệ, hội đối với nữ nhân này phá lệ chú ý.

Bởi vì, nữ nhân này, thật có tư cách này.

Nghĩ tới đây, Khương Linh như nước ánh mắt hơi liếm, ánh mắt bên trong hiện lên một vòng khác quang mang.

Bất tri bất giác, Khương Linh cùng Văn Mạn Quân khoảng thời gian cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Một trận gió rét thổi tới, hai người vấy nghênh gió nâng lên, một cái đỏ tươi nhiệt liệt, một cái trắng thuần thanh lãnh, so sánh rõ ràng, giống như một trận vô thanh vô tức độ sức.

Trong điện quang hỏa thạch, hai người thân ảnh giao thoa mà qua.

Khương Linh bên mặt ngưng mắt, tinh xảo ngũ quan phẳng phát chăm chú tạo hình tác phẩm nghệ thuật, dưới ánh mặt trời tản ra như có như không ánh sáng, hơi hơi nheo lại trong đôi mắt quang mang lưu chuyển, toàn thân đều tràn đầy một cỗ nói không nên lời phong vận.

Cùng lúc đó, Văn Mạn Quân tựa hồ cũng cảm giác được Khương Linh nhìn chăm chú, ánh mắt hơi hơi nhất chuyển, cặp kia thanh lãnh thấu triệt con người liền rơi ở bên cạnh gặp thoáng qua Khương Linh trên thân.

Hai người ánh mắt trên không trung chạm vào nhau, chột lần lượt bình tĩnh thu hồi.

Mặt ngoài, giữa hai người tựa hồ cái gì cũng không có phát sinh, nhưng vụng trộm, lại có cái gì đó, vật đã lặng yên phát sinh cải biến.

Nơi xa trên khán đài, Khương Viễn đứng lúc thấy cảnh này, ánh mắt hơi hơi lóe lên, lộ ra như nghĩ tới cái gì.

Hắn hiện nay đã là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, chỉ cần nguyện ý, tùy thời đều có thể tấn thăng linh đài cảnh, có thể tỷ tỷ nhưng đến nay đều là Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ. Điểm này, để hắn vẫn luôn vô pháp tiêu tan.

Cho dù tại nam hoàng trong thành, Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu vi cũng thực sự quá thấp

Tuy nhiên, gần nhất, tỷ tỷ tu vi ẩn ẩn có muốn đột phá xu thế, có thể cho dù đột phá, cũng vẫn như cũ chỉ là Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ mà thôi. Đây là gần nhất Khương thị không thiếu tiền, tỷ tỷ tu hành cần linh thạch chưa bao giờ từng đứt đoạn nguyên nhân.

Tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp.

Tỷ tỷ cùng hần khác biệt, tu luyện vẫn luôn rất lợi hại nỗ lực, nhưng giới hạn trong tư nguyên cùng công pháp, cho dù thiên phú xuất sắc, tu luyện tốc độ cũng vẫn như cũ đuổi không kịp đám kia không thiếu tư nguyên, không thiếu công pháp, còn có Lương Sư chỉ điểm thế gia tử đệ.

Hiện nay, Khương thị phát triển tốt đẹp, tỷ tỷ tu hành tư nguyên là không thiếu, tu hành kinh nghiệm bên trên hần cũng có thể giúp một tay chỉ điểm, duy nhất khiêm khuyết, cũng là công pháp.

Tỷ tỷ hiện tại tu hành, là gia truyền trung giai công pháp 《 Chính Nguyên kinh 》>> tại trung giai công pháp bên trong không tính là tốt bao nhiêu, nhưng cũng không tính kém.

Tu sĩ tu hành, vốn là cùng Thiên Tranh mệnh, tốt công pháp có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Trong tay hần ngược lại là còn có không ít cao giai công pháp, sở dĩ một mực không có để tỷ tỷ đổi công pháp, chủ yếu vẫn là bởi vì tỷ tỷ thể chất quá yếu.

Đổi công pháp quá trình không chỉ có thống khổ, hơn nữa còn tương đương hung hiểm.

Tỷ tỷ dù sao không thể so với Lý Tuấn Phong. Lý Tuấn Phong là chiến tu, ý chí kiên định, thân thể bền bỉ, tỷ tỷ lại là cơ hồ không có bao nhiêu chiến đấu kinh nghiệm, cũng chưa ăn qua cái gì khổ nữ hải tử, trực tiếp chuyển đổi công pháp, lấy năng hiện nay thể chất khẳng định không chịu nổi.

Trừ phi, tỷ tỷ giống như hần, lựa chọn từ bỏ nguyên bản tu vi, tán công trọng tu, nguy hiểm tự nhiên cũng không có. Nhưng là, cứ như vậy, tỷ tỷ nguyên bản nhiều năm nỗ lực cũng liền nước chảy về biển đông.

Lúc trước hần có thể không chút do dự từ bỏ tu vi, là bởi vì đối với mình có lòng tin tuyệt đối, tỷ tỷ nhưng không có hần dạng này kinh lịch, có thể hay không bỏ được tiếp theo thân thể tu vi đều là vấn đề. Coi như tỷ tỷ bỏ được, Khương Viễn cũng cảm thấy lãng phí.

Trong lòng hần, cao giai công pháp dùng để tạm thời tu luyện vẫn được, làm tỷ tỷ trong lai chủ tu công pháp cũng tuyệt đối không đủ tư cách. Chẳng lẽ các loại sau này có tốt hơn công pháp sau đó, tỷ tỷ còn phải lại tán công trọng tu một lần hay sao?

Cái này đương nhiên không có khả năng.

Phải giải quyết vấn đề này, biện pháp duy nhất, cũng là một bước đúng chỗ, trực tiếp tìm tới một bộ đủ tư cách chủ tu công pháp, cũng không tránh lần lượt giày vò.

Dựa theo Khương Viễn tiêu chuẩn, cái gọi là đủ tư cách, chỉ ít cũng phải là có Truyền Thừa Công Pháp mới được.

Nguyên bản, cấp bậc này công pháp là có thể ngộ nhưng không thể cầu, liền xem như hần muốn tìm được cũng không có như vậy dễ dàng. Nhưng là, nhìn thấy vừa rồi tỷ tỷ và Văn Mạn Quân gặp nhau một màn, trong lòng của hần chợt có một cái ý nghĩ.

Hần nhớ kỹ, đời trước, Văn Mạn Quân tu luyện cũng là Truyền Thừa Công Pháp, tuy nhiên không biết tên, nhưng khẳng định không phải Thái Hoa trong tông bộ truyền thừa.

Mà lại, Văn Mạn Quân đạt được truyền thừa thời gian, tựa hồ cũng là cái này sau đó không lâu, địa điểm, cũng là tại nam hoàng thành phạm vi bên trong.

Hần nhớ kỹ, đời trước thời điểm, chuyện này sau đó cho hấp thụ ánh sáng sau đó, rất là gây nên một trận oanh động.

Bởi vì, tại Văn Mạn Quân đạt được truyền thừa trước đó, Văn Thị không ngờ trải qua khổng lồ truyền thừa bí cảnh trọn vẹn trăm năm! Nếu không phải Văn Mạn Quân đạt được truyền thừa, truyền thừa bí cảnh hoàn toàn vứt bỏ, chỉ sợ nam hoàng người trong thành, đến cùng cuối cùng nhất cũng sẽ không biết, nam hoàng thành phụ cận lại có truyền thừa tồn tại.

Văn Thị phần này thủ đoạn, không thể không để cho người ta chấn kinh.

Hiện tại thời gian này, truyền thừa bí cảnh tồn tại, chỉ sợ cũng chỉ có Văn Thị bên trong số ít người biết mà thôi. Đương nhiên, còn có Khương Viễn chính mình, đồng dạng cũng biết.

Muốn tại Văn Thị khổng lồ dưới, thần không biết quỷ không hay đem tỷ tỷ đưa vào truyền thừa bí cảnh, xác thực khá khó khăn. Nhưng là, hần thấy, chỉ cần mưu đồ thoả đáng, cũng không phải là không được.

Đến Vu tỷ tỷ tiến vào truyền thừa bí cảnh sau đó, có phải hay không có thể được đến cùng truyền thừa, vậy thì phải nhìn tỷ tỷ chính mình, Khương Viễn cũng giúp không thể cho.

Bất quá, hần cũng không lo lắng cái này. Coi như lần này, tỷ tỷ không thể đạt được truyền thừa, hần vẫn là có thể tiếp tục giúp tỷ tỷ tìm kiếm biệt truyện nhận, tổng có thể tìm tới thích hợp tỷ tỷ truyền thừa.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn suy nghĩ có chút dừng lại.

Tính toán ra, truyền thừa bí cảnh mở ra cũng chính là trong khoảng thời gian này

Chờ trước mắt đấu Khí đại hội kết thúc sau đó, hẳn cũng nên bắt đầu chuẩn bị đứng lên. Tối thiểu, đến tại bí cảnh mở ra trước đó, trước tiên đem bí cảnh xác thực địa chỉ tìm tới mới được.

Mặt khác, vẫn phải theo tỷ tỷ hảo hảo nói một chút. Dù sao, muốn đi vào truyền thừa bí cảnh là tỷ tỷ, hẳn đơn phương quyết định là không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn mắt sáng lên, quyết định vẫn là chờ đấu Khí đại hội kết thúc sau đó, theo tỷ tỷ nói qua sau đó lại nói.

Khương Viễn suy nghĩ quá trình, nhìn như dài đằng đặc, kì thực bất quá là mấy hơi thở mà thôi.

Lúc này, đối diện trên khán đài, Văn Mạn Quân mang theo đám kia trong gia tộc người trẻ tuổi, cũng bất quá mới vừa vặn đi đến hào hoa chuyên tòa khu vực mà thậm chí cũng còn chưa đi đến nhập phía trên gian phòng.

Văn Mạn Quân phía sau những người trẻ tuổi kia mang trên mặt nhàn nhạt hưng phấn cùng tò mò, chính tràn đầy phấn khởi địa nói cái gì, không khí tương đương náo nhiệt. Bọn họ lâu dài trong gia tộc tu luyện, đến nam hoàng thành số lần tuy nhiều, nhưng cũng là lần đầu tiên đụng phải như thế đại quy mô đấu Khí đại hội.

Mà lại, tham gia đấu Khí đại hội Hoa Dương luyện khí công xưởng, vẫn là nam hoàng Văn Thị chính mình sản nghiệp. Cái này càng làm cho bọn họ sinh ra một loại cùng chung mối thù tâm tư, thái độ càng thêm tích cực.

Hướng chi, lần này đi ra ngoài, còn có Văn Mạn Quân gia tộc này trung niên tuổi trẻ nhất đại lĩnh quân người chỉ huy, liền càng làm cho bọn họ kích động phấn chấn không thôi.

Bọn họ đại đa số niên kỷ đều theo Văn Mạn Quân không sai biệt lắm, từ nhỏ trong gia tộc liền không có thiếu nghe Văn Mạn Quân tên, không ít người đối Văn Mạn Quân đều là đã kính lại đeo. Thật sự là, Văn Mạn Quân thật sự là quá mức ưu tú, ưu tú đến cùng cùng bọn họ đã hoàn toàn không phải một cái tầng diện trên người, để bọn họ coi như muốn ghen ghét, cũng thực đang ghen tỵ không nổi

Lần này Văn Mạn Quân trở về, càng là trực tiếp tấn thăng lĩnh đài cảnh, chỉ từ trên thực lực lại nói, mấy cái có lẽ đã có thể cùng bọn họ nhà vị lão tổ tông kia bình khởi bình tọa, để bọn họ làm sao có thể không bá phục?

Đang khi nói chuyện, không ít tuổi trẻ người cũng nhìn không được giương mắt liếc trộm đi tại phía trước nhất Văn Mạn Quân, trong mắt tràn ngập kính nể.

Đúng lúc này, cách đó không xa bỗng nhiên có một thanh âm truyền đến.

"Nghĩ không ra, thế mà có thể ở chỗ này nhìn thấy Văn Đạo bạn, thật sự là ngoài ý muốn."

Thanh âm này cũng không vang dội, nghe tựa như là một câu tùy ý ân cần thăm hỏi mà lại ngoài ý muốn che lại chung quanh đi có âm thanh, truyền vào Văn gia một đám người trẻ tuổi trong tai.

Bọn họ bị kinh ngạc, vô ý thức ngẩng đầu, đã thấy cách đó không xa trong phòng kế, một người mặc trường bào màu xanh biếc nam nhân chính đoạn ngồi bên trong, cúi đầu nhìn lấy bọn họ.

Trên mặt bọn họ nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

Văn Mạn Quân đồng dạng nhìn thấy nam nhân này, mắt lướt qua một tia ngoài ý muốn : "Bách thành chủ?"

"Nhiều năm không thấy, nghĩ không ra, năm đó Văn gia nhị tiểu thư, cư đã là đạo hữu " Bách Huyền Băng mỉm cười, đứng dậy, hướng phía Văn Mạn Quân phương hướng chấp tay một cái.

Hắn câu nói này, hiển nhiên cũng là nhìn ra Văn Mạn Quân đã tấn cấp lĩnh đài cảnh, lúc này mới nhìn với con mắt khác.

"Thành chủ quá khen " Văn Mạn Quân đáp lễ, thái độ tự nhiên mà vậy, không có nửa điểm đắc chí ý tứ.

Hai người vốn cũng không quen, gặp gỡ nhau lẽ hậu, nhàn thoai hai câu, liền riêng phần mình cáo từ, cũng không có chuẩn bị sâu trò chuyện.

Đúng lúc này, lối vào lần nữa truyền đến rối loạn tung bừng, bỗng nhiên có tu sĩ cao giọng hô : "Luyện Khí Sư người liên minh đến!"

Theo thanh âm xót, một đoàn người từ lối vào chậm rãi hướng bên này đi tới.

Đoàn người này khoảng chừng mười mấy người, dẫn đầu là một người mặc áo bào trắng, dáng người thấp bé lão giả, tóc muối tiêu rồi bôi địa đàm vào não hậu, nhìn có chút lồi thối lếch thếch, nhưng ở sau người đám kia Luyện Khí Sư phụ trợ hạ lại có vẻ phá lệ có khí thế.

Tại hán phía sau, hai cái hắc bào Luyện Khí Sư theo sát, trên đầu ánh vàng rực rỡ Đầu Quan dưới ánh mặt trời chiếu lấp lánh, để cho người ta liếc một chút liền có thể đánh giá ra, hai cái này nhất định là cao cấp Luyện Khí Sư không thể nghi ngờ.

Nhưng mà, chính là như vậy hai cái cao cấp Luyện Khí Sư, hiện nay lại một mặt cung kính đi theo lão giả kia phía sau, không có nửa điểm không tình nguyện ý tứ.

Lão giả này đến tốt cùng là cái gì thân phận?

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: : Trò vui bắt đầu

...

Văn Mạn Quân quay đầu thấy cảnh này, đang chuẩn bị bước lên bậc cấp cước bộ có chút dừng lại, ánh mắt lộ ra vẻ ngờ vực.

Nàng ánh mắt từ này hai cái đầu đội Kim Quan cao cấp Luyện Khí Sư trên mặt đảo qua, trong nháy mắt nhớ tới hai người này thân phận.

Hai người này, một cái là nam hoàng thành Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng, cao cấp Luyện Khí Sư, Từ Minh trạch. Một cái khác, là Phó Hội Trưởng, đồng dạng là cao cấp Luyện Khí Sư Lý Phục An.

Hai người này đã là nam hoàng trong thành luyện khí thực lực cao nhất người. Có thể được đến cùng bọn họ như thế tôn kính, lão giả này đến tốt cùng là ai?

Sóng mắt lóe lên, Văn Mạn Quân bỗng nhiên quay người nghênh đón, cùng Từ Minh trạch cùng Lý Phục An chào hỏi, lập tức hỏi thăm: "Từ hội trưởng, Lý hội phó, vị này là..."

Nói lời này lúc, nàng mi mắt là nhìn lấy Từ Minh trạch cùng Lý Phục An, nhưng khóe mắt liếc qua, lại rơi tại dẫn đầu lão giả trên mặt, ánh mắt thoáng có chút hiếu kỳ.

Thấy là Văn Mạn Quân, Từ hội trưởng cùng Lý hội phó nguyên bản không có quan hệ biểu lộ sắc mặt nhất thời trở nên nhu hòa không ít, mơ hồ có mỉm cười.

Bọn họ nhìn lão giả kia liếc một chút, mở đầu há miệng, đang chuẩn bị giới thiệu.

Ai ngờ, đúng lúc này, bên cạnh bỗng nhiên có người nói: "Vị này... Là Gia Cát Tiên Sinh a?"

Mọi người theo tiếng nhìn lại, lúc này mới chú ý tới, nguyên bản tại Quan Lễ Thai trong phòng kế Bách Huyền Băng, không biết thời điểm nào, không ngờ kinh >> mang người rời đi gian phòng, đến phía dưới trên bậc thang.

Giờ phút này, hán chính hướng phía cầm đầu lão giả áo bào trắng chấp tay hành lễ, bên môi còn mang theo một chút ý cười.

Nghe vậy, lão giả áo bào trắng liếc hán một cái, biểu lộ thoáng có chút kinh ngạc: "Người biết ta?"

"Xem ra ta không có đoán sai." Bách Huyền Băng trên mặt ý cười càng sâu, "Ta là nam hoàng thành thành chủ, Bách Huyền Băng. Tiên sinh đến nam hoàng thành trước đó, Luyện Khí Sư liên minh chung quy liên phát tới công hàm. Nhìn Từ hội trưởng bọn họ đối với ngài như thế cung kính, ta liền đoán được là ngài."

"Ngài dạng này một vị chuẩn Luyện Khí Đại Sư cấp bậc Luyện Khí Sư, nguyên ý đến ta nam hoàng thành, là ta nam hoàng thành may mắn."

Nói đến đây, Bách Huyền Băng lần nữa thi lễ, thần thái càng thêm trịnh trọng nể phần.

Nếu như nói, vừa rồi theo Văn Mạn Quân chào lúc, hán còn biểu hiện được so sánh tùy ý lời nói, hiện nay cái này thi lễ, làm theo rõ ràng chính thức rất

nhieu, cơ hồ văn bối bá kiến tiền bối không sai biệt lắm.

Mà trên thực tế, lão già này thực lực tu vi, là giống như hắc linh đài cảnh sơ kỳ.

Bởi vậy có thể thấy được, chuẩn Luyện Khí Đại Sư cái thân phận này phân lượng nặng bao nhiêu.

Một bên khác, Văn Mạn Quân nghe được Bách Huyền Băng lời nói, lại là nao nao, mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Cho dù là Thái Hoa tông, trong tông môn cung phụng Luyện Khí Sư, lợi hại nhất cũng bất quá là chuẩn Luyện Khí Đại Sư mà thôi.

Phải biết, chuẩn Luyện Khí Đại Sư xuất phẩm pháp bảo, so với cao cấp Luyện Khí Sư, tại chất lượng bên trên nhưng là muốn cao hơn không ít. Lại thêm, có thể bị mang theo chuẩn Luyện Khí Đại Sư xưng hô thể này, mang ý nghĩa đột phá Luyện Khí Đại Sư xác suất cực cao, dạng này Luyện Khí Sư, ở địa vị bên trên, so với bình thường cao cấp Luyện Khí Sư càng là không thể so sánh nổi.

Nghĩ tới đây, Văn Mạn Quân nguyên bản hiếu kỳ nhất thời chuyển thành tôn kính, tại Bách Huyền Băng hành lễ sau đó, liền cũng thi lễ đường : "Tại hạ Văn Mạn Quân, gặp qua Gia Cát Tiên Sinh."

"Dễ nói dễ nói "

Lão già áo bào trắng từng cái hoàn lễ, thái độ tương đương hiền hoà.

Hắn cái này thái độ, lộ ra Nhiên là thừa nhận chính mình chuẩn Luyện Khí Đại Sư thân phận.

Cái này, chung quanh "Oanh" một chút trong nháy mắt vỡ tổ

Trừ nguyên bản liền biết lão già áo bào trắng thân phận Luyện Khí Sư trong liên minh người, chung quanh hắn tu sĩ trên mặt đều hiện ra vẻ kích động, liền liền Văn gia những người tuổi trẻ kia, cũng không ngoại lệ.

Đối bất luận là một tu sĩ nào mà nói, có thể theo một cái chuẩn Luyện Khí Đại Sư cấp bậc Luyện Khí Sư đáp lên quan hệ, đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu. Nếu như có thể tạo mối quan hệ, chỗ tốt kia liền lại càng không cần phải nói từ hôm nay sau này, còn sầu không có vừa tay pháp bảo sao?

Trong nháy mắt, tiếng kinh hô tiếng thét chói tai nối liền không dứt, chung quanh nhìn trên đài tu sĩ càng là liễu mạng bắt đầu hướng xuống bộ mặt chen, trật tự trong nháy mắt loạn thành một bầy hồng bét.

Nếu không phải chung quanh đóng giữ Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu phản ứng kịp thời, còn bất định tạo thành quan hệ hỗn loạn.

May mắn, Văn gia những người tuổi trẻ kia tuy nhiên đều rất lợi hại kích động, nhưng lý trí còn tại, chỉ là như ong vỡ tổ mà vọt tới Văn Mạn Quân phía sau, cũng không có làm quan hệ khác người sự tình.

So sánh dưới, Văn Mạn Quân cùng Bách Huyền Băng phản ứng đơn giản đã tỉnh táo không thể lại tỉnh táo

Bọn họ bên này như thế nào nhiệt, đối diện trên khán đài tam đại luyện khí công xưởng bên trong người, tự nhiên không có khả năng không có phát giác được. Hơi sau khi nghe ngóng, lão già thân phận tự nhiên là không gạt được

Lưu Quân ba lúc này không chút do dự rời đi gian phòng, chuẩn bị xuống đi cùng vị kia chuẩn Luyện Khí Đại Sư lẫn lộn cái quen mặt.

Nhưng mà , đồng dạng là nhìn thấy chuẩn Luyện Khí Đại Sư, Khương thị phản ứng lại cùng bọn hắn hoàn toàn khác biệt.

Lúc này, thuộc về Khương thị trong phòng kế, cơ hồ tất cả mọi người cương tại nguyên chỗ, thần sắc chấn kinh, ánh mắt đờ đẫn, há hốc miệng ba ngay cả lời cũng sẽ không nói.

Có mấy cái Gã sai vật, càng là nhịn không được chà chà mi mắt, tựa hồ không thể tin được chính mình mi mắt.

Liền liền trong góc biến mất tung tích Lý Tuấn Phong, một đôi từ trước đến nay sắc bén có thần ung mục đích, cũng tại bỗng nhiên trọn to, trong mắt kinh ngạc, kinh ngạc, chấn kinh chỉ sắc liền tiếp thoáng hiện.

"Thiếu gia, người kia... Người kia... Sẽ không phải là..."

Lý Tuấn Phong dốc hết ra lấy bờ môi, cơ hồ ngay cả lời cũng sẽ không nói.

Khương Viễn nguyên bản đang uống trà, nghe vậy động tác một hồi, ngẩng đầu liếc nhìn hắn một cái : "Người không nhìn lầm, thật là hắn."

Nói xong, Khương Viễn một lần nữa cúi đầu xuống, thần sắc tự nhiên địa nhấp hớp trà.

Thanh tiểu nắng sớm từ không trung vẩy xuống, trên người hắn thật giống như bị đánh lên ánh sáng nhu hòa, hẹp dài trong đôi mắt thần quang lưu chuyển, càng là nói không nên lời thông dong tự tại.

Rất lợi hại hiển nhiên, hẳn đối với chuyện này sớm đoán trước, không hề giống người khác như vậy kinh ngạc.

...

Quan Lễ Thai phía dưới, một thân áo đỏ Khương Linh chính theo hành lang hướng chính mình gian phòng đi đến, nghe được động tĩnh, nhin không được quay đầu nhìn một chút.

Sau một khắc, nàng động tác liền trong nháy mắt một hồi, ban đầu vốn chuẩn bị hướng phía trước bước cước bộ cũng dừng lại.

Nàng cặp kia như nước mắt hạnh hơi hơi tròn to, một mặt kinh ngạc nhìn lấy cái kia lão giả áo bào trắng, vô ý thức lăm bằm đường : "Thế nào lại là hắn?"

Nàng đôi mi thanh tú hơi liễm, hơi suy tư một hồi, liền xoay người, lần nữa hướng ghế khách quý phương hướng đi đến.

Mặc kệ làm sao, một hồi đầu Khí đại hội, đều cần Luyện Khí Sư người liền mình ra mặt chủ trì, nàng làm Chủ Nhà, thế nào đều nên quá khứ chào hỏi.

...

Cùng lúc đó, bên bờ lối đài chuẩn bị trên ghế, cúi thấp đầu, tâm tình mê mê Lâm Hồng Minh ba, cũng rốt cục bị cách đó không xa ồn ào âm thanh bùng nổ.

Ba vô ý thức ngẩng đầu nhìn liếc một chút.

Bất quá mấy chục mét khoảng cách, bằng thực lực bọn hắn, nhất thời đem trên khán đài phát sinh một màn kia nhìn cái rõ ràng. Đây lão giả áo bào trắng bộ dáng, càng là rõ ràng không thể rõ ràng.

Lâm Hồng Minh ba trong nháy mắt trừng lớn ánh mắt, há to mồm, xem như nhìn thấy quan hệ thật không thể tin sự tình, nửa ngày đều không lấy lại tinh thần.

Qua một hồi lâu, Trương Tử Diệu rốt cục lấy lại tinh thần, lắp bắp nói : "Này, này, đây không phải là... Chư, Chu Các Thanh Minh sao? Hắn, hắn, hắn thế nào sẽ..."

Triệu Hoàng Quang ánh mắt đăm đăm, miệng bên trong không chỗ ở tự lẩm bằm : "Thế đạo này là thế nào..."

"Chuẩn Luyện Khí Đại Sư... Chuẩn Luyện Khí Đại Sư..." Lâm Hồng Minh híp nửa mi mắt, chăm chú nhìn Chu Các Thanh Minh bên mặt, ánh mắt như có điều suy nghĩ, "Khó trách..."

Khó trách thiếu gia sẽ đồng ý để Chu Các Thanh Minh điều chỉnh dạy bọn họ, khó trách bọn hắn thế nào cũng dò xét không đến Chu Các Thanh Minh, cũng khó trách... Chu Các Thanh Minh luôn luôn đối bọn hắn các loại ghét bỏ...

Lấy một cái chuẩn Luyện Khí Đại Sư nhãn quang đến xem bọn hắn, tự nhiên này này đều là không đủ.

Chờ chút!

Lâm Hồng Minh trong đầu bỗng nhiên linh quang nhất tiểm, vô ý thức thấp hô ra tiếng : "Không đúng... Đã Gia Cát... Khục, hắn là chuẩn Luyện Khí Đại Sư, làm gì đều ở chúng ta công xưởng bên trong về?"

Lời kia vừa thốt ra, Ba người nhất thời cùng nhau sửng sốt.

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, lập tức cùng nhau nhìn về phía cách đó không xa Chu Các Thanh Minh, ánh mắt sắc đều không khỏi có chút quý dị.

Chu Các Thanh Minh bình thường cả ngày tại bọn họ công xưởng bên trong khắp nơi về không nói, càng là tự mình xuất thủ điều chỉnh dạy bọn họ, thậm chí, còn luôn luôn quần lấy bọn hắn nhà thiếu gia... Điều này sao nhìn, đều là một bộ muốn cầu cạnh nhà bọn hắn thiếu gia bộ dáng a

Lại thêm thiếu gia luôn luôn đối Chu Các Thanh Minh các loại ghét bỏ, các loại không nhìn.

Như thế tướng tượng, luôn cảm thấy thiếu gia giống như so Chu Các Thanh Minh lợi hại hơn bộ dáng đâu?

Ba người nhìn nhau, mắt hiện lên một đạo không khỏi thần quang.

Liền trong lòng bọn họ suy nghĩ lưu động thời điểm, Chu Các Thanh Minh đã theo mọi người hàn huyên hoàn tất, ngồi tại trên khán đài.

Trừ Văn Thị bên ngoài, hẳn hai gia tộc chú ý trận này đấu Khí đại hội người, cũng đã lục tục ngo ngoe vào sân, ngồi tại riêng phần mình trên bàn tiệc.

Bất tri bất giác, có thể dung nạp ngàn người Vũ Đẩu Tràng bên trong đã kín người hết chỗ, nam hoàng trong thành gần một phần năm tu sĩ đều đã tập trung ở nơi này.

Lúc này, trên lối đài Đồng Chung bỗng nhiên khẽ run lên.

"Đồng "

"Đồng "

"Đồng " ...

Trầm thấp tiếng chuông phảng phất Thần Chung Mộ Cổ, trong nháy mắt vang vọng toàn bộ Vũ Đâu Tràng.

Một lát sau đó, tiếng chuông xót, toàn bộ Võ trong đấu trường chậm rãi an tĩnh lại.

Tiếng chuông vang, giờ Ty đến cùng.

Đấu Khí đại hội, rốt cục muốn chính thức bắt đầu.

Lúc này, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên từ không trung chọt lóe lên, sau một khắc, trên lôi đài liền xuất hiện một người mặc hắc bào, đầu đội Kim Quan bóng người.

Người này đứng thẳng người lên, dung mạo nghiêm túc, dưới hàm Tam sợi râu dài tùy phong chấp chòn, cho dù tại hơn nghìn người ánh mắt chú mục phía dưới, vẫn trấn định như cũ tự nhiên, không chút hoang mang, toàn thân khí chất trầm ổn mà đại khí.

Người này, thanh lịch chính là Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng, cao cấp Luyện Khí Sư, Từ Minh trạch.

Nhìn thấy hấn lên sân khấu, vốn là yên tĩnh Vũ Đâu Tràng bên trong là lặng ngắt như tờ, liền lẻ tẻ nói chuyện với nhau âm thanh cùng tay áo tiếng ma sát đều hoàn toàn biến mất.

"Tại hạ Từ Minh trạch, đại diện Luyện Khí Sư liên minh nam hoàng thành Phân Hội Hội Trưởng. Thụ Khương thị mời, hôm nay đấu Khí đại hội, sẽ để ta tới thay Đại Gia Chủ cảm."

Từ Minh trạch nói, đưa tay xông chung quanh Quan Lễ Thai chấp tay một vòng, làm đủ lễ nghĩa.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: : Sống mái một trận chiến!

...

Từ Minh Trạch thoải mái rơi xuống, trên khán đài trong nháy mắt một mảnh xôn xao.

Hắn lời nói này tuy nhiên đơn giản, nhưng bên trong để lộ ra tin tức, lại không thể không có làm người ta kinh ngạc.

Dưới tình huống bình thường, phạm là đấu Khí, tương quan công xưởng đều sẽ ra mặt mời Luyện Khí Sư liên minh, hoặc là Luyện Khí Sư liên minh hạ hạt luyện khí công xưởng liên minh ra mặt chủ trì, đây là thông lệ.

Như thế làm, một phương diện, có thể từ liên minh đảm đương chứng kiến, đem đấu Khí kết quả ghi lại trong danh sách, để tránh thua một phương diện đưa không rõ, một phương diện khác, cũng có thể từ liên minh cái này tương đối quyền uy phe thứ ba đối kết quả tiến hành cuối cùng bình phán, càng lớn trình độ bên trên cam đoan tỷ thí công bình tính.

Nhưng vấn đề là, loại sự tình này, bình thường chỉ cần có một hai cái trung cấp Luyện Khí Sư đại biểu liên minh ra mặt liền có thể, thế nào cũng không cần liên minh Hội Trưởng tự mình ra mặt. Coi như lần này đấu Khí đại hội quy mô phi thường lớn, cũng chỉ muốn tới cái trận là được, căn bản không cần thiết tự mình chủ trì.

Dù sao, Từ Minh Trạch không chỉ là Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng, vẫn là đường đường cao cấp Luyện Khí Sư, tại cái này nam hoàng trong thành, đơn thuần danh vọng địa vị, so với thành chủ đều không kém quan hệ, chỗ nào cần hạ mình làm loại sự tình này?

Kết quả, Từ Minh Trạch không chỉ có tự mình ra mặt chủ trì, còn điểm danh là nhận Khương thị mời... Cái này Khương thị mặt mũi, không khỏi cũng quá lớn một chút

Trên khán đài, các tu sĩ châu đầu kè tai nghị luận, nhao nhao suy đoán Khương thị đến tốt cùng có quan hệ bài, đã đến có thể mời đến Từ hội trưởng tự mình ra mặt chủ trì đại hội

Cùng lúc đó, Khương thị trong phòng kể, vừa trở về không lâu Khương Linh cũng là hơi sững sờ, kinh ngạc nói : "Chẳng lẽ là Gia Cát Tiên Sinh?"

Nàng trước đó tuy nhiên theo Chu Các Thanh Minh cùng Từ hội trưởng bọn họ chào hỏi, nhưng cũng không có nói dừng, sẽ xuất hiện loại kết quả này, khẳng định là Luyện Khí Sư liên minh đơn phương quyết định.

Nàng tự nhận không có như vậy đại mặt mũi, làm cho Từ hội trưởng hạ mình tự mình chủ trì. Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có Chu Các Thanh Minh có như thế đại mặt mũi

Nghĩ tới đây, Khương Linh vô ý thức quay đầu nhìn Khương Viễn liếc một chút.

Khương Viễn xem như biết nàng ý nghĩ, thuận miệng phụ họa nói : "Đại khái là vậy "

Lấy Chu Các Thanh Minh tâm tính, này cũng xác thực xem như hẳn hội làm sự tình

Nghĩ tới đây, Khương Viễn khoe môi hơi câu, trên mặt lộ ra một vòng nhạt nhẽo ý cười.

...

Tuy nhiên trên khán đài dưới nghị luận ầm ĩ, phụ trách chủ trì đại hội Từ Minh Trạch nhưng không có nhận ảnh hưởng chút nào, vẫn trấn định như cũ tự nhiên địa làm lấy chính mình nên làm việc.

Hắn quét lời đài hai bên chuẩn bị tịch liếc một chút, hỗn tạp Nguyên Lực thanh âm trong nháy mắt tại Vũ Đẩu Trảng bên trong truyền ra đến : "Ta tuyên bố, đấu Khí đại hội chính thức bắt đầu. Mời tham gia lần này đấu Khí đại hội Luyện Khí Sư theo thứ tự ra sân. Giới thiệu chương trình viên."

"Vâng! Hội Trưởng!"

Bên bờ lời đài, một người mặc thanh sắc ngắn bào người trẻ tuổi cầm trong tay khuếch đại âm thanh Phù Khí giờ lên bên miệng, thuận thế tiếp lời đài. Nhân nhạc nguyên lực ba động khuếch tán ra Lai hân tràn đầy nhiệt tình thanh âm trong nháy mắt tại toàn bộ Vũ Đẩu Trảng bên trong khuếch tán ra tới.

Người xem chú ý lực trong nháy mắt bị hấp dẫn tới.

Chỉ gặp hân tùy ý hướng bên trái bước ra hai bước, đứng ở bên phải chuẩn bị tịch bên cạnh, dùng một loại sục sôi ngữ điệu nói ra : "Đứng ở bên cạnh ta, cũng là nam hoàng thành tam đại luyện khí công xưởng tham dự lần này đấu Khí đại hội Luyện Khí Sư."

"Vị thứ nhất ra sân, là Hoa Dương luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư, cung sáng!"

Tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên ngữ điệu bỗng nhiên giương lên, trở nên càng thêm đồng dục : "Mọi người đều biết, cung sư phụ trở thành Hoa Dương luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư đã trọn vẹn mười một năm, không chỉ có luyện khí kinh nghiệm phong phú, thực lực càng là mạnh mẽ. Ba năm trước đây, tại nam hoàng thành Luyện Khí Sư liên minh nội bộ bài danh thi đấu bên trên, hắn càng là thu hoạch được Đề Lục Danh thành tích tốt!"

"Hôm nay, hắn sẽ đại biểu Hoa Dương luyện khí công xưởng tham gia đấu Khí đại hội, để cho chúng ta mong ước hắn sẽ có một cái biểu hiện xuất sắc!"

Nói, tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên tiện tay đem khuếch đại âm thanh Phù Khí kẹp ở dưới nách, liêu mạng vỗ tay.

Tại hân lời kéo dưới, chung quanh trên khán đài nhất thời vang lên một mảnh tiếng vỗ tay, tiếng hò hét, thậm chí còn xen lẫn vài tiếng bén nhọn tiếng huýt sáo, bầu không khí trong nháy mắt trở nên lửa nóng.

Cùng lúc đó, bên cạnh chuẩn bị tịch cái trước mặt chữ điền trung niên nhân đứng lên, đi đến giữa lời đài, hướng chung quanh liên tiếp chấp tay ra hiệu.

Đỉnh đầu ánh sáng mặt trời vẩy xuống, đem hân này thân thể lưu loát địa hắc sắc hẹp tay áo trường bào, cùng trên mặt khê nhú mây nghiêm túc biểu lộ câu lạc đặc dị thường rõ ràng.

Tam đại luyện khí công xưởng tại nam hoàng thành sừng sững nhiều năm, có rất nhiều trung thực khách hàng. Cung sáng làm vi thủ tịch Luyện Khí Sư, danh tiếng cũng sớm đã không bình thường vang dội, gọi là nổi tiếng cũng không đủ.

Nhìn thấy hân, người xem tiếng hò hét nhất thời trở nên càng thêm nhiệt tình. Liền liền chỗ khách quý ngồi, cũng không ít người vỗ tay ra hiệu, biểu đạt đối cung sáng thực lực tôn trọng.

Qua một hồi lâu, tiếng vỗ tay và tiếng hò hét mới dần dần yếu bớt, cung sáng liền hướng bên cạnh đi hai bước, đứng tại thuộc về hân vị trí bên trên.

Lúc này, tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên thanh âm đúng lúc đó vang lên : "Vị thứ hai ra sân, là Kinh Sở luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư, sở khôn!"

Thoại âm rơi xuống, chuẩn bị trên ghế, một cái thân hình khom người khô gầy lão giả chậm rãi đứng lên, chậm rãi hướng giữa lôi đài đi đến.

Cùng lúc đó, tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên thanh âm đúng lúc đó vang lên.

"Sở sư phụ không chỉ là Kinh Sở luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư, càng là Sở thị Gia Tộc Trưởng Lão, công xưởng Nguyên Lão, một thân luyện khí thực lực kinh lịch thời gian khảo nghiệm, căn cơ dị thường vững chắc, Viển không phải thanh niên trẻ tuổi bình thường có thể so sánh. Từ sở sư phụ cải tiến Phù Khí Kim vị Giáp đến nay vẫn như cũ là Kinh Sở luyện khí công xưởng bảng hiệu một trong."

"Để cho chúng ta vì hân reo hò đi "

Trong chớp nhoáng này, tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên ngữ điệu phá lệ cao vút, thanh âm phảng phất muốn xuyên thấu Vân Tiêu.

Trên khán đài người xem tâm tình trong nháy mắt bị hấn điều động, sục sôi tiếng hoan hô liên miên bất tuyệt.

Tiếng hoan hô bên trong, lão giả sở khôn rốt cục đi đến giữa lôi đài, chậm rãi đối chung quanh chấp tay một cái, liền đứng ở vị trí của mình, ánh mắt sắc mang theo một loại tràn ngập tự tin cảm giác.

Lôi đài một bên khác, ngồi đang chuẩn bị trên ghế Lâm Hồng Minh ba bất tri bất giác cau chặt lông mày, thần sắc trở nên càng ngày càng ngưng trọng.

Chung quanh trên khán đài từng đợt tiếng hoan hô, tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên ngữ điệu sục sôi từng tiếng giới thiệu, tựa như là một khối khối đá lớn, trĩu nặng đè ép tại bọn họ trong lòng.

Trên mặt bọn họ, tới loại kia dễ dàng cùng tự tin đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó địa là một loại như là đứng trước hấn phải chết chỉ về thời gian chiến tranh nặng nề cùng kiềm chế.

"Lão Lâm, thiếu gia hấn... Thật mặc kệ chúng ta?"

Trương Tử Diệu cúi thấp đầu, miệng bên trong lẩm bẩm nói nói. Giọng nói kia, rõ ràng là đang hỏi Lâm Hồng Minh, lại càng giống là đang hỏi hấn chính mình.

Lâm Hồng Minh quay đầu liếc hấn một cái, đón đến, mới lên tiếng : "Thiếu gia nói ra lời nói, thời điểm nào không tính toán gì hết qua?"

Nói lời này lúc, hấn biểu lộ phá lệ nghiêm túc, ngữ điệu càng là trầm thấp dọa người.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người nghe vậy, biểu hiện trên mặt trong nháy mắt trở nên càng thêm nặng nề mấy phần, khăn trương phía dưới, thân thể càng là khắc chế không được địa vị hơi run rẩy đứng lên.

Gặp bọn họ dạng này, Lâm Hồng Minh mi đầu nhất thời càng nhú chặt mày.

Trầm mặc một lát, hấn bỗng nhiên hít sâu một hơi, chậm rãi nắm chặt song quyền, mắt trong nháy mắt hiện lên một vòng kiên định.

"Đều xóc lại tinh thần cho ta đến! Nhìn xem các ngươi hiện tại, giống quan hệ bộ dáng? !" Lâm Hồng Minh thanh âm tuy nhiên tiểu, lại tràn ngập lãnh ý, nhìn về phía hai người khác ánh mắt, càng là dị thường sắc bén, "Đừng quên, chúng ta bây giờ đại biểu là Khương thị. Các ngươi dạng này, là muốn đem Khương thị mặt mũi đều mất hết sao? ! ! !"

Nghe nói như thế, Trương Tử Diệu bỗng nhiên ngẩng đầu, hai mắt bỗng nhiên trừng lớn, hốc mắt thậm chí ả ả có chút phát hồng : "Lão Lâm... Ta..."

"Lão Lâm, có quan hệ lời nói ngươi cứ nói đi chúng ta đang nghe." Triệu Hoàng Quang bé nhắm mắt, vô ý thức nắm chặt song quyền, ép buộc chính mình tỉnh táo lại.

Nghe nói như thế, Lâm Hồng Minh mắt sắc bén chỉ sắc nhất thời thu liễm rất nhiều.

Hấn hít sâu một hơi, để cho mình thanh âm tận lực lộ ra bình thản : "Ta muốn nói rất đơn giản. Các ngươi cũng rõ ràng, thiếu gia xưa nay không làm không có nắm chắc sự tình. Lần này, đã thiếu gia như thế an bài, khẳng định cũng đã làm tốt đầy đủ chuẩn bị."

"Chúng ta bây giờ nên làm, không phải nghi vấn thiếu gia quyết định, mà chính là..." Nói đến đây, Lâm Hồng Minh thanh âm đón đến, ngưng mắt nhìn về phía Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người, "Tuân theo thiếu gia phân phó, toàn lực ứng phó hoàn thành đầu Khí."

Nói lời này lúc, hấn cũng không có tận lực tăng thêm ngữ khí, biểu hiện trên mặt lại phá lệ kiên định.

Có lẽ, là bởi vì từng có một lần bị bắt đắ dĩ kinh nghiệm, khiến cho Lâm Hồng Minh tâm chí so trước kia càng thêm kiên định, cũng có lẽ, là bởi vì Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang sa sút cùng khăn trương, để hấn cảm giác được trĩu nặng trách nhiệm..

Giờ khắc này, Lâm Hồng Minh tâm tình phá lệ an tâm cùng an bình.

Tựa như là tại lâu đài trong mê vọng, rốt cục tìm đúng mục tiêu, lại như là tại trong bóng tối, rốt cục nhìn thấy một tia hi vọng, giờ khắc này hẳn, ý chí trước đó chưa từng có kiên quyết, tựa hồ không có bất kỳ vật gì có thể dao động.

Nhìn thấy hân dạng này thần sắc, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người đều có trong nháy mắt trở mắt cùng động dung.

Bọn họ vô ý thức ngồi thẳng thân thể, trên mặt nặng nề cùng kiềm chế trong lúc vô tình biến mất, biểu lộ lại trở nên càng thêm nghiêm túc mấy phần.

Trầm mặc thật lâu, Triệu Hoàng Quang bỗng nhiên hít sâu một hơi, thanh trên mặt hiện lên một vòng vẻ kiên định : "Người nói không sai. Muốn như vậy nhiều căn bản không có ý nghĩa, chúng ta duy nhất phải làm, phải làm, liền chỉ có một việc, cái kia chính là, toàn lực ứng phó, đánh bại bọn họ!"

"Tốt!" Trương Tử Diệu cắn chặt răng, mắt bỗng nhiên bộc phát ra một trận sáng thần quang, "Liên để cho chúng ta quang minh chính đại cùng bọn hắn đến một trận cứng đối cứng địa đọ sức! "

"Nói hay lắm! Chúng ta có Gia Cát Tiên Sinh cùng thiếu gia thân thủ điều giáo, ta cũng không tin, chúng ta hội một chút điểm phản thắng đều không có!"

Lâm Hồng Minh gấp mím môi hơi hơi nhất câu, mắt bỗng nhiên bộc phát ra một trận sục sôi chiến ý!

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: : Chênh lệch cách xa

...

Đúng lúc này, trên lôi đài, bỗng nhiên vang lên giới thiệu chương trình viên cao vút rít âm thanh. Thanh âm hẳn đã mơ hồ có chút biến điệu, âm điệu cao đến giống như là muốn xuyên thấu Thương Khung.

Nghe được thanh âm này, Lâm Hồng Minh Tam người nhất thời một cái giật mình, trong nháy mắt từ vừa rồi tâm tình bên trong đi ra ngoài, vô ý thức ngồi nghiêm chỉnh, nhìn về phía lôi đài đối diện.

Theo tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên thanh âm xót, tam đại công xưởng chuẩn bị trên ghế, cuối cùng nhất một vị ngồi Luyện Khí Sư rốt cục đứng lên, hướng đi giữa lôi đài.

Người này một thân truyền thống Luyện Khí Sư trường bào màu đen, trên thân không có nửa điểm dư thừa trang trí, nhìn qua phá lệ địa gọn gàng, ánh mắt bên trong càng là lộ ra cổ bình tĩnh chuyên chú vị đạo, cho hắn tám kia nguyên bản bình thường mặt làm rạng rỡ không ít.

Khí thế của hắn có lẽ cũng không cường thế, lại phá lệ đến có thể khiến người ta cảm thấy an tâm cùng tín nhiệm.

Người này, cũng là nam hoàng thành tam đại luyện khí công xưởng đứng đầu, Lưu Thị luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư, cũng là công xưởng bên trong một vị duy nhất chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư, Lưu Lương vũ.

Theo hắn chậm rãi bước lên lôi đài, toàn bộ trên khán đài bầu không khí trong nháy mắt sôi trào lên. Trong nháy mắt, tiếng vỗ tay, tiếng hoan hô, tiếng hét chói tai tràn ngập toàn bộ Vũ Đấu Tràng.

Cự đại tiếng gầm xa xa truyền ra, cho dù ở giữa cách rất xa trên đường phố, cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng Vũ Đấu Tràng bên trong nóng rực không khí.

Cùng lúc đó, trên khán đài, thuộc về Luyện Khí Sư liên minh trong phòng kẻ, cũng không ít người lộ ra vẻ hưng phấn.

"Mau nhìn! Lưu ca ra sân!"

Một người mặc hạ cấp Luyện Khí Sư áo choàng người trẻ tuổi đuổi thẳng cổ, liều mạng dắt lấy người bên cạnh áo choàng, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ hưng phấn.

"Ừm. Ta nhìn thấy!" Ngồi tại bên cạnh hán người trẻ tuổi ngồi nghiêm chỉnh, hai mắt sáng ngời có thần, mắt không tự chủ được mang ra mấy phần nhảy cẫng chi sắc.

Bên cạnh bọn họ, còn ngồi mặt khác một số hạ cấp Luyện Khí Sư, trên mặt hoặc nhiều hoặc ít đều mang vài tia hưng phấn, chỉ có số người cực ít tương đối tỉnh táo, ánh mắt lại cũng không tự chủ được chú ý trên lời đài.

So với hạ cấp Luyện Khí Sư hưng phấn cùng nhảy cẫng, ngồi tại bọn họ phía sau chỗ càng cao hơn trung cấp Luyện Khí Sư nhóm liền biểu hiện được tỉnh táo nhiều, lại cũng không nhận được địa châu đầu ghé tai đứng lên.

"Người nhìn đám tiểu tử kia nhóm, đều hưng phấn Thành quan hệ dạng cũng không phải chính bọn hán ra sân, có quan hệ có thể hưng phấn?" Một cái trung niên Luyện Khí Sư không nói liếc mắt những người tuổi trẻ kia, biểu lộ có chút bất đắc dĩ.

"Luru Lương vũ dù sao cũng là chúng ta Phân Hội duy nhất chuẩn cao cấp, trẻ tuổi, tác phong chính, những người tuổi trẻ kia sùng bái hán cũng là bình thường chúng ta năm đó không phải cũng là như thế tới sao?" Bên cạnh Luyện Khí Sư mỉm cười nói một câu, mang trên mặt nhàn nhạt vẻ tưởng nhớ.

"Cũng thế..." Trung niên Luyện Khí Sư thở dài, nhìn không được nhìn về phía trên lời đài Luru Lương vũ, "Hậu sinh Khả Úy a mấy năm trước, hán vẫn là giống như chúng ta trung cấp Luyện Khí Sư, hiện nay, cũng đã là chuẩn cao cấp. Tiếp qua cái mấy năm vài chục năm, tấn thăng cao cấp Luyện Khí Sư cũng không phải là không có khả năng a "

"So với cái này, ta ngược lại thật ra nghe nói, Từ hội trưởng hai năm này có thể sẽ bị điều chỉnh đến cùng Châu Phủ lên một cấp Phân Hội qua. Đến lúc đó, chỉ cần Luru Lương vũ nguyện ý từ bỏ Luru Thị công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư chức vụ, Phó Hội Trưởng vị trí khẳng định cũng là hán "

"Sách ba mươi mấy tuổi Phó Hội Trưởng, tại toàn bộ nam hoàng thành trong lịch sử cũng không nhiều gặp a?"

"Ai nói không phải đây..."

Nghe lấy bọn hán tiếng nói chuyện, chung quanh hán trung cấp Luyện Khí Sư không khỏi cũng âm thầm gật đầu, sắc mặt có phần hơi xúc động chi sắc.

Bọn họ những người này, hơn phân nửa theo tam đại gia tộc không có quan hệ quan hệ, đối cùng ở tại một cái Phân Hội Luru Lương vũ lại tương đối quen thuộc, hôm nay tới nơi này, cũng chỉ là thuần túy đến xem náo nhiệt.

Bọn họ lúc này cảm khái, cũng hơn nửa tập trung ở Luru Lương vũ trên thực lực, ngược lại đối đầu Khí đại hội kết quả cùng Khương thị không có quan hệ cảm tưởng.

Đang khi nói chuyện, trên khán đài nóng rực không khí một chút xú lạnh đi.

Luru Lương vũ lùi lại hai bước, tại Hoa Dương thủ tịch Luyện Khí Sư cung sáng cùng Kinh Sở thủ tịch Luyện Khí Sư Sở lão ở giữa đứng vững, thần sắc bình tĩnh như trước mà chuyện chú.

Thấy thế, đứng tại bên bờ lời đài Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng Từ Minh Trạch, hướng phía Luru Lương vũ gật gật đầu, lập tức liền nhìn về phía Khương thị bên này.

Lúc này, vừa rồi cái kia giới thiệu chương trình người trẻ tuổi, cũng đã mang theo khuếch đại âm thanh Phù Khí đi đến Khương thị chuẩn bị tịch bên cạnh, cất giọng nói : "Tiếp xuống ra sân, là lần này đấu Khí đại hội người khiêu chiến, Khương thị luyện khí công xưởng ba vị Luyện Khí Sư."

Nghe được cái thanh âm này, Lâm Hồng Minh Tam người nhất thời một cái giật mình, lưng trong nhảy mất thăng tấp.

Lúc này, tuổi trẻ giới thiệu chương trình viên thanh âm vang lên lần nữa.

"Có thể có chút bằng hữu còn không biết, ba vị này Luyện Khí Sư tại trước ngày hôm qua, còn toàn bộ đều là hạ cấp Luyện Khí Sư, lại tại hôm qua cùng một chỗ đến cùng Luyện Khí Sư liên minh, đang tiến hành cấp Luyện Khí Sư chứng nhận, cũng toàn bộ duy nhất một lần thông qua, có thể xưng kỳ văn..."

Giới thiệu chương trình viên theo thường lệ đối Lâm Hồng Minh ba tiến hành giới thiệu sơ lược, thanh âm vẫn như cũ to mà giàu có kích tình.

Lâm Hồng Minh ba theo giới thiệu chương trình viên giới thiệu, từng cái đi lên lời đài, đối chung quanh chấp tay ra hiệu.

Tuy nhiên tâm lý khẩn trương, nhưng bọn hán như cũ nỗ lực biểu hiện được bình tĩnh trấn định, động tác tận lực ổn trọng đại khí, miễn cho ném Khương thị mặt mũi. Chỉ có này căng cứng hàm dưới, vừa rồi hiển lộ ra bọn họ tâm khẩn mở đầu.

Nhưng mà, so với đối diện ba vị thủ tịch Luyện Khí Sư, Lâm Hồng Minh ba lý lịch thực sự quá thiếu thốn, căn bản không có quá nhiều có thể giới thiệu đồ vật, có thể lấy ra nói một chút, đại khái cũng chỉ có một nhiều tháng trước Lâm Hồng Minh tham dự lần kia đấu Khí, cùng hôm qua ba cùng một chỗ thông qua trung cấp Luyện Khí Sư chứng nhận sự tình

Dưới loại tình huống này, tuy nhiên giới thiệu chương trình viên thanh âm vẫn như cũ tình cảm dạt dào, ngữ điệu sục sôi, trên khán đài lại ứng thanh rải rác, thái độ theo trước đó giới thiệu tam đại thủ tịch Luyện Khí Sư lúc tình huống hình thành so sánh rõ ràng.

Lúc này, đấu Khí song phương Luyện Khí Sư đã toàn bộ vào chỗ, sáu cái đầu đội Ngân Quan Luyện Khí Sư phân loại hai bên, tại giữa lời đài hình thành

thể giăng co.

Cái này một đôi tri, hai bên phân chia nhất thời trở nên càng thêm rõ ràng.

Đối phương ba vị thủ tịch Luyện Khí Sư thần sắc hoặc trấn định hoặc bình tĩnh, khí tràng đều cực kỳ cường thế, lộ ra lòng tin mười phần.

Trái lại Khương thị bên này, cho dù Lâm Hồng Minh ba người đã cẩn rắng bảo trì trấn định, nhưng như cũ có chút ngoài mặt trong yếu cảm giác, theo đối phương so sánh, nhất thời thua chị kém em. Còn chưa khai chiến, Khương thị bên này trên khí thế liền đã thua một bậc.

Chung quanh trên khán đài các tu sĩ chú ý tới điểm này, nội tâm Thiên Bình bất tri bất giác liền khuynh hướng tam đại luyện khí công xưởng bên này.

"Được. Song phương tham dự đấu Khí Luyện Khí Sư đã vào chỗ, tiếp đó, mời Lư Thị, Kinh Sở, Hoa Dương ba nhà công xưởng quyết ra lần này đấu Khí đại hội cụ thể tỷ thí hạng mục."

Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng Từ Minh Trạch nói xong, liền nghiêng đầu sang chỗ khác, hướng tam đại công xưởng phương hướng gật gật đầu, ra hiệu bọn họ có thể bắt đầu.

Thấy thế, Lư Quân, Sở Hùng, Văn Cố Nghiệp ba đồng thời đứng lên, hướng chung quanh chấp tay ra hiệu.

"Công bình lý do, ba nhà chúng ta công xưởng đem riêng phần mình tuyển định một loại đấu Khí phương thức, từ Từ hội trưởng ngẫu nhiên quát ra bên trong một loại, làm lần này đấu Khí đại hội tỷ thí hạng mục. Từ hội trưởng, ngài mời "

Lư Quân cao giọng mở miệng, to thanh âm hỗn tạp nguyên khí, tại toàn bộ đấu Khí đại hội trong hội trường khuếch tán ra tới.

Cùng lúc đó, một người mặc mặc trường bào màu xanh lão giả từ Lư Thị trong phòng kế đi xuống, hai tay dâng một cái son hồng hộp gỗ đi lên lối đài, tại Từ Minh Trạch Từ hội trưởng bên người đứng vững, xoay người đem son hồng hộp gỗ nâng quá đỉnh đầu, thái độ cung kính dị thường.

Thấy thế, Từ Minh Trạch cũng không có chối từ, trực tiếp đem tay vờn vào son hồng hộp gỗ, quấy hai lần, rồi mới lấy ra một cái cuốn lên tờ giấy, chậm rãi triển khai.

Nhìn lấy một màn này, chung quanh trên khán đài tiếng ồn ào âm bất tri bất giác yếu bớt xuống tới, bầu không khí không khỏi có chút khẩn trương.

Dù sao, mỗi cái Luyện Khí Sư am hiểu đồ vật cũng không giống nhau, tỷ thí hạng mục lựa chọn sử dụng thường thường phi thường mấu chốt. Nếu như lựa chọn sử dụng tỷ thí hạng mục phù hợp, cho dù là thực lực yếu Luyện Khí Sư, cũng có khả năng thắng nổi thực lực mạnh Luyện Khí Sư, trong này biến số thực sự quá lớn.

Cho dù trong lòng bọn họ đã tự động địa nhận định, Khương thị Luyện Khí Sư thực lực không đủ thắng qua tam đại công xưởng, gặp này tràng cảnh, vẫn như cũ nhịn không được sinh ra mấy phần không xác định. Lai tâm tình cũng vô ý thức khẩn trương lên.

Lâm Hồng Minh ba càng là kéo căng thân thể, tâm lý tâm thần bất định khó có thể bình an.

Khẩn trương không khí vô thanh vô tức lan tràn ra, liền liền không khí đều rất giống trở nên sền sệt bị đè nén đứng lên, toàn bộ trên khán đài lặng ngắt như tờ.

Hai ngón tay bao quát, dài nửa xích tờ giấy tại Từ Minh Trạch trong tay từ từ mở ra, rõ ràng bắt quá một cái hồ hấp công phu, lại tựa như trở nên phá lệ khấp lớn lên.

Rất cực, tờ giấy mở ra hoàn toàn.

Từ Minh Trạch cúi đầu nhìn lấy trên tờ giấy chữ viết, mỗi chữ mỗi câu địa thí thăm : "Song phương Luyện Khí Sư thông qua quan sát huyền cơ kính hư hao tình huống, thương định chữa trị phương án, cuối cùng từ chữa trị phương án càng hoàn thiện một phương chiến thắng."

Vừa dứt lời, trên khán đài nhất thời bộc phát ra một trận khó có thể tin tiếng kinh hô, không ít tu sĩ càng là bỗng nhiên đứng lên, hai tay ôm lấy đầu, há hốc miệng ba, mặt mũi tràn đầy đều là thật không thể tin.

Trong nháy mắt, toàn bộ trên khán đài đều sôi trào lên.

Liền liền chỗ khách quý ngồi, nguyên bản một mặt hứng hờ, ôm xem náo nhiệt tâm tình quan sát đấu Khí đại hội những người trẻ tuổi kia, giờ phút này cũng không tự chủ được ngồi thẳng thân thể, trở nên hào hứng dồi dào lên.

Ngồi ngay gần chủ vị phía trên, nguyên bản hơi hơi nhíu mày, chú ý lực hoàn toàn không có tại đấu Khí trên đại hội Văn Mạn Quân, lúc này cũng bị hấp dẫn chú ý lực, thon dài hữu lực lông mày hơi nhíu, ánh mắt lộ ra một chút vẻ kinh ngạc.

Tại cái này sôi trào khấp chón tâm tình bên trong, Lư Lương vũ, sở khôn, cung sáng ba không để lại dấu vết địa liếc nhau, ánh mắt bên trong lộ ra một tia khó mà phát giác chắc chắn cùng ẩn ý.

Đối kết quả này, bọn họ không có chút nào ngoài ý muốn.

Lần này lựa chọn, trên danh nghĩa là Tam tuyển một, nhưng trên thực tế, ba nhà luyện khí công xưởng đặt ở sơn hồng trong hộp gỗ tờ giấy, nội dung lại là cơ bản giống nhau, vô luận Từ Minh Trạch đến tốt cùng chọn trúng này một trương, kết quả cũng sẽ không có khác nhau chút nào.

Mà lại, bởi vì tỷ thí hạng mục là trước đó xác định rõ, bọn họ trước đó đã sớm làm tính nhắm vào chuẩn bị, chữa trị phương án càng là đã có cơ bản hình thức ban đầu, chỉ còn chờ đối huyền cơ kính tiến hành xâm nhập tỉ mỉ quan sát hậu, làm tiếp một số chi tiết sửa đổi

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: : Huyền cơ kính

...

Trên cơ bản, lần này đấu Khí, tam đại công xưởng đã thắng định

Tuy nhiên, như thế làm, coi như thắng đấu Khí, cũng có thắng mà không võ hiềm nghi, nhưng ở công xưởng chính thể lợi ích trước mặt, bọn họ thân là Luyện Khí Sư kiều ngạo thực sự không đáng giá nhắc tới, trình độ nhất định thỏa hiệp, có đôi khi là nhất định phải.

So với Lưu Lương vũ ba chắc chắn, lời đài một bên khác Lâm Hồng Minh ba, sắc mặt cũng đã khó coi vô cùng.

Bọn họ yên lặng nhìn lấy lời đài đối diện Lưu Lương vũ ba, mi mắt hơi hơi tròn to, mắt chỗ sâu, cất giấu một vòng không dễ dàng phát giác kinh hoàng.

"Nếu như, ta nhớ không lầm lời nói, huyền cơ kính... Tựa như là pháp bảo?"

Trương Từ Diệu cương nghiêm mặt khó khăn mở miệng, thanh âm khô khốc mất tiếng.

Nghe vậy, Lâm Hồng Minh cùng Triệu Hoàng Quang sắc mặt hai người càng thêm ngưng trọng, lại đều không nói gì.

Yên tĩnh không nói bên trong, ba ở giữa bầu không khí trầm trọng đáng sợ.

Luyện Khí Sư từ trước đến nay đẳng cấp rõ ràng, mỗi một cái cấp độ đều là một cái cự đại bậc thang. Hạ cấp Luyện Khí Sư luyện chế Phù Khí, trung cấp Luyện Khí Sư luyện khí pháp khí, cao cấp Luyện Khí Sư luyện chế pháp bảo, Luyện Khí Đại Sư luyện chế thần thông Bảo Khí. Lại hướng lên, càng là tầng tầng tiến dần lên, cấp bậc rõ ràng, tấn thăng càng là càng ngày càng khó khăn.

Đối bọn hắn dạng này vừa mới tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư mà nói, cao cấp Luyện Khí Sư lĩnh vực, đó là cần ngưỡng vọng tồn tại, cao cao tại thượng, xa không thể chạm.

Dù là đơn giản nhất pháp bảo, đối bọn hắn mà nói, đều là một cái nan giải câu đố, bên trong liên lụy tới lý luận tri thức, càng là hiện tại bọn hắn căn bản chạm đến không đến, lý giải không có.

So sánh dưới, Lưu Lương vũ ba tuy nhiên cũng là trung cấp Luyện Khí Sư, nhưng bọn hắn ở trong cấp Luyện Khí Sư tầng thứ dừng lại thời gian đầy đủ lâu, hoặc nhiều hoặc ít, đều đã bắt đầu dính đến một số cao cấp Luyện Khí Sư mới cần muốn nắm giữ lý luận tri thức cùng luyện khí thủ đoạn, đối mặt pháp bảo, chỉ ít không đến mức không có đầu mối.

Lúc đầu, đấu Khí lúc, Văn Đấu đề mục độ khó khăn càng cao, thực lực hùng hậu một phương liền càng chiếm ưu thế.

Đinh đến pháp bảo, Lâm Hồng Minh ba cơ hồ không có phản kháng chút nào.

Lâm Hồng Minh chăm chú nhìn đối diện Lưu Lương vũ ba, nhìn lấy trên mặt bọn họ phong nhạt Văn nhẹ, đã tính trước bộ dáng, xuôi ở bên người hai tay bất tri bất giác nắm địa chặt chẽ.

Đầu ngón tay thật sâu khảm vào trong lòng bàn tay, một đột lại một đột nhỏ bé mà bén nhọn đau đớn kích thích hắn thần kinh, để hắn đại não phá lệ thanh tỉnh, tâm lại thẳng chìm xuống dưới.

Giờ này khắc này, Khương thị trong phòng kể không có bất kỳ người nào nói chuyện, bầu không khí yên tĩnh vô cùng, theo bên ngoài tu sĩ huyền ảo sôi trào hoàn toàn cũng là hai thái cực.

Khương Linh lẳng lặng mà ngồi tại trên ghế bành, thân thể hơi hơi kéo căng, trên thân chói lọi áo đỏ xem như bị thi quan hệ thuật pháp ngưng kết bất động, liền góc áo đều không có nhấc lên một tia.

Nhìn kỹ lại, nàng chính trông mắt nhìn lấy lời dài, đôi mi thanh tú cau lại, như nước ánh mắt phẳng phất U Đàm, chìm túc vô cùng, mắt chỗ sâu càng là mang theo một vòng vung đi không được tâm thần bất định bất an.

Chung quanh đứng hầu Gã sai vật bọn thị nữ cúi thấp đầu, khăn trương liền thở mạnh cũng không dám.

Qua một hồi lâu, Khương Linh thanh âm bỗng nhiên tại trong phòng kể vang lên : "Huyền cơ kính thể nhưng là pháp bảo, Lâm sư phụ bọn họ... Có thể chứ?"

Thanh âm này cũng không lớn, khinh bạc mới tốt giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ tiêu tán, âm cuối càng là run nhẹ nhẹ, lộ ra mấy phần bất an.

Nghe vậy, Khương Viễn vô ý thức quay đầu, ánh mắt rơi vào nàng tình xảo bên mặt bên trên.

Ngưng mắt nửa ngày, Khương Viễn nguyên bản bình tĩnh lạnh nhạt trong mắt mơ hồ có một vòng suy nghĩ lưu động.

Bỗng nhiên, hần hơi hơi trông mắt, bên môi tràn ra một vòng thanh cười yếu ớt ý : "Có hay không có thể, tổng phải thử qua mới biết được."

Khương Linh ánh mắt bỗng nhiên nhất định, chợt nghiêng đầu lại, ánh mắt mơ hồ có chút u oán : "Ta đã với bất an, ngươi liền không thể an ủi ta một chút không?"

Nàng cũng không phải Luyện Khí Sư, không có cách nào phán đoán chính xác Lâm Hồng Minh ba thực lực, tâm lý khó tránh khỏi không có. Chung quanh trên khán đài phản ứng, càng là tăng lên trong nội tâm nàng bất an.

Nàng hỏi cái này lời nói, chỉ là muốn một cái khẳng định trả lời, để cho nàng tâm tình an ổn một điểm. Ai ngờ, Khương Viễn thể mà cho như thể một cái trả lời... Đây không phải có chủ tâm để cho nàng càng bất an sao?

Nghĩ tới đây, Khương Linh ánh mắt càng thêm u oán.

Xem như hiểu tỷ tỷ trong mắt ý tứ, Khương Viễn vô ý thức bên mặt cúi đầu, bên môi ý cười bất tri bất giác biến lớn.

Ánh nắng ấm áp nghiêng nghiêng địa vẩy xuống, phẳng phất tại trên mặt hần đánh lên một tầng kim sắc ánh sáng nhu hòa, để hần cái này một vòng khó được ý cười nhìn càng thêm nhu hòa, hẹp dài trong đôi mắt càng là phẳng phất có quang mang mờ mờ, Tướng Chủ người vui vẻ tâm tình biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế.

Trong lúc nhất thời, trong phòng kể khăn trương không khí tựa như đều bị nụ cười này xua tan.

Chung quanh đứng hầu Gã sai vật thị nữ kim lòng không được thở phào, căng cứng thân thể cũng dần dần trầm tĩnh lại.

"Tiểu Viễn, sẽ không phải..." Khương Linh chợt hai mắt nhắm lại, biểu lộ hồ nghi, "Ngươi có phải hay không âm thầm làm quan hệ tay chân?"

Không phải nàng đa nghi. Vấn đề là, đệ đệ phản ứng thực sự quá bình tĩnh, cũng quá dễ dàng, giống như căn bản không thêm để ý đầu. Khí đại hội thắng thua một dạng.

Nhưng trên thực tế, nàng lại không bình thường rõ ràng, đệ đệ hợp phùng đệ ý trình độ không thể so với nàng thấp, nếu quả thật có vấn đề, đệ đệ căn bản không có khả năng biểu hiện địa như thế nhẹ nhàng thoải mái, thể mà còn có tâm tình nói đùa nàng

Trừ phi, hết thảy đều tại đệ đệ trong lòng bàn tay...

"Tay chân sao..." Khương Viễn ngược mắt nhìn tỷ tỷ liếc một chút, khóe môi hơi hơi hướng lên câu lên, "Ta còn thực sự không có làm quan hệ tay chân."

"Vậy ngươi..." Khương Linh hai mắt hơi mờ, ánh mắt cảm thấy lẫn lộn.

"Ngươi lại nhìn lấy liền biết "

Khương Viễn trông mắt, tiện tay bung lên bên cạnh trên bàn chén trà, nắm chén đắp, chậm rãi ném lên trà mạt, động tác nói không nên lời địa nhàn nhã hài lòng.

Khương Linh thấy hần như thế, nhìn không được nguýt hần một cái, lập tức bĩu môi, hờn dỗi giống như đầu lĩnh trật quá khứ, miệng bên trong nhưng như cũ nhìn không được tự lâm lâm : "Đến cùng quan hệ sự tình, cần phải như thế thần thần bí bí..."

Khương Viễn nghe vậy, cười nhẹ lắc đầu, đến cùng không có nói thêm nữa quan hệ.

Hần cũng không phải ra vẻ thần bí, chỉ bất quá tỷ tỷ dù sao không phải Luyện Khí Sư, trong này sự tình, hần thực sự rất khó theo tỷ tỷ giải thích rõ ràng.

còn không bằng để chính nàng nhìn.

Bất quá, bị như thế quấy rầy một cái, trong phòng kế nguyên bản tràn ngập không khí khẩn trương, lại trong lúc vô tình tiêu tán.

Liên liên Khương Linh chú ý lực, cũng toàn bộ bị Khương Viễn thần thần bí bí lời nói hấp dẫn, lòng hiếu kỳ bị cong lên, nguyên bản tâm thần bất định cùng bất an tự nhiên cũng liền không có.

Đang khi nói chuyện, một đám thân mang hạ cấp Luyện Khí Sư bảo phục người trẻ tuổi áp úng áp úng giơ lên một cái màu trắng trên bề đá lồi dài, rồi sau đó ồn ồn đương đương sắp đặt tại lồi dài chính giữa.

Rất lợi hại hiển nhiên, là Từ Minh Trạch đồng ý đem huyền cơ kính tạm thời cho mượn, rồi sau đó từ Luyện Khí Sư liên minh đem huyền cơ kính chờ tới đây

Màu trắng hòn đá lồi Thành Cơ Tọa tản ra trận trận ánh sáng, một cái như ẩn như hiện hình tròn Khí Tráo tại nó phía trên sinh ra, dưới ánh mặt trời, Khí Tráo vòng tròn hình mặt ngoài lưu quang lấp lóe, nhìn đi thường vững chắc.

Xuyên thấu qua Khí Tráo nhìn vào bên trong, một mặt hình dáng phong cách cổ xưa hình tròn gương đồng có thể thấy rõ ràng.

Màu đồng cổ kính trên thân, hoặc tinh tế, hoặc thô kệch đường cong phác họa ra huyền ảo đường vân, tấm gương chính mặt sau, một cái sinh động như thật Yêu Thú Đồ văn tròn tròn xoè, làm gào thét hình, hôn bộ từ mặt sau nhô lên, vừa vận hình thành nút xoay, thuận tiện nắm chắc.

Xem toàn thể Lai mặt này hình tròn gương đồng giống như trải qua Tuế Nguyệt lắng đọng, toàn thân tản ra phong cách cổ xưa cảm giác dày nặng.

Cùng lúc đó, càng là có một cỗ cuộn cuộn thuần hậu khí tức từ trên gương đồng khuếch tán mà ra. Cỗ khí tức này trung chính bình thản, không có một chút xâm lược tính, lại phảng phất cuộn cuộn sóng lớn, kéo dài vô tận, chỉ là nhìn một chút, liền có thể khiến người ta cảm nhận được nặng nề vô cùng áp lực.

Cái này, là pháp bảo mới có khí tức cường đại.

Mặt này gương đồng, thịnh linh chính là Luyện Khí Sư liên minh trọng yếu nhất pháp bảo một trong, huyền cơ kính.

Nhưng mà, huyền cơ kính cái kia vốn nên bóng loáng vô cùng trên mặt kính, nhưng lại có một đạo rõ ràng vết rách, cho dù vết rách mặt ngoài đã dùng một tầng hơi mờ chất keo ngăn chặn liệt khẩu, nhưng như cũ có thể cảm giác được nó dữ tợn.

Vết nứt kia, lộ ra Nhiên là làm phức tạp Luyện Khí Sư liên minh hồi lâu vết thương, cũng chính là lần này đấu Khí đề mục.

Trên lồi dài hạ cơ hồ tất cả mọi người chú ý lực, đều trong nháy mắt tập trung đến cùng huyền cơ kính bên trên.

Riêng là Lâm Hồng Minh ba cùng Lưu Lương vũ ba, ánh mắt xem như bị dính tại huyền cơ kính bên trên một dạng, thấy mục đích không có chuyển chữ, trên mặt càng là không tự chủ được lộ ra sợ hãi thần phục, rung động, tiếc hận chờ một chút rắc rối tâm tình rất phức tạp.

Đây chính là cao hơn pháp khí nhất cấp pháp bảo

Nam hoàng trong thành, huyền cơ kính cơ hồ là duy nhất một kiện hiển lộ tại ngoài sáng thượng pháp bảo bối.

Nó làm Luyện Khí Sư liên minh hạch tâm đồ vật, một mực bị phong cấm tại liên minh chỗ sâu, bình thường căn bản không gặp được. Nếu không phải lần này huyền cơ kính bị hao tổn, lại đúng lúc gặp đấu Khí đại hội, muốn đem huyền cơ kính cho mượn Lai cơ hồ là không thể nào.

Có thể khoảng cách gần như vậy quan sát huyền cơ kính, càng là bình thường nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình

Không cần bất luận kẻ nào đề điểm, Lâm Hồng Minh, Triệu Hoàng Quang, Trương Tử Diệu, Lưu Lương vũ, sở không, cung sáng, sáu cái Luyện Khí Sư không hẹn mà cùng tuôn ra tiến lên, hết sức chuyên chú quan sát phân tích ra.

Lưu Lương vũ ba người tựa như quên thắng thua thắng bại, Lâm Hồng Minh ba người cũng giống như quên vừa rồi khẩn trương cùng tâm thần bất định, quá chú tâm vui đầu vào đối huyền cơ kính tình huống phân tích bên trong, lại cũng không lo được hấn.

Từ xa nhìn lại, sáu người ánh mắt chuyên chú mà bình tĩnh, biểu lộ nghiêm nghị, thần thái cơ hồ không có sai biệt.

Trong lúc bất tri bất giác, sôi trào đấu Khí đại hội hiện trường chậm rãi an tĩnh lại.

Lúc này, tại Luyện Khí Sư liên minh Hội Trường Từ Minh Trạch ra hiệu hạ giới thiệu chương trình viên thanh âm vang lên lần nữa tới.

Lần này, là nhằm vào tình huống hiện trường giải thích.

Muốn chữa trị một kiện đồ vật, vô luận là Phù Khí, pháp khí, hoặc là pháp bảo, cơ bản trình tự đều là giống nhau. Đầu tiên, Luyện Khí Sư cần đối tồn thương chỗ tiến hành cẩn thận phân tích, làm rõ ràng là những bộ phận kia bị hao tổn, nội bộ trận pháp hoặc phù văn phải chăng bị tổn thương, tồn thương trình độ như thế nào...

Cái này một bộ phận phi thường trọng yếu, đối Luyện Khí Sư nhân lực cùng kinh nghiệm là một cái rất đại khảo nghiệm.

Dù sao, nếu như ngay cả tình huống đều phân tích sai, lại nói thể nào chữa trị?

Dưới tình huống bình thường, vì bảo đảm phân tích không phạm sai lầm, Luyện Khí Sư đều sẽ tiến hành một số trắc thí, hiện nay, bởi vì huyền cơ kính đặc thù tính, trắc thí hiển nhiên là không thể tiến hành, chỉ có thể bằng vào mắt thường phán đoán, độ khó khăn càng là bỗng dưng đề bạt một mảng lớn.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Huyền Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: : Ai thua ai thắng?

...

Phân tích kết thúc sau đó, Luyện Khí Sư cần nắm vào mình kết quả phân tích, xác định ra một cái phù hợp chữa trị phương án. Cái này chữa trị phương án, bao quát chọn tài liệu, xử lý, tổn hại đối mặt tiếp dung hợp, cùng trận pháp chữa trị.

Cái này một bộ phận đồng dạng cực kỳ trọng yếu, cực khảo nghiệm Luyện Khí Sư đối tài liệu quen thuộc trình độ, cùng đối luyện khí lý luận nắm giữ trình độ. Nếu như muốn thực tế thao tác lời nói, đối Luyện Khí Sư năng lực càng là một cái cực Đại Khảo Nghiệm.

Dù sao, đây chính là một công việc tỉ mỉ

Phàm là có bất kỳ một cái nào chi tiết phạm sai lầm, dùng cho tu bổ tài liệu vô pháp cùng nguyên bản chất liệu hoàn mỹ dung hợp, đều sẽ dẫn đến chữa trị thất bại.

Đương nhiên, lần này đấu Khí, không cần thực tế thao tác, chỉ cần đưa ra phương án là được.

Bất quá, cũng chính là bởi vì chỉ cần phương án, không có thực tế thao tác tham chiếu, coi như phạm sai lầm cũng rất khó lập tức phát hiện, chỉ có thể dựa vào Luyện Khí Sư chặt chẽ tính toán cùng phán đoán, độ khó khăn trên thực tế tuyệt không thấp.

Có giới thiệu chương trình viên giải thích, trên khán đài các tu sĩ, đối với chữa trị pháp bảo độ khó khăn có một cái rõ ràng nhận biết, lại nhìn trên lời đài tình huống, cũng ít mấy phần buồn tẻ cùng nhàm chán, thêm ra mấy phần hào hứng.

Bất tri bất giác, thời gian từng giờ trôi qua.

Trên lời đài, chuyên chú vào quan sát sáu vị Luyện Khí Sư, dần dần, cũng có thu hoạch.

Lúc này, song phương khác biệt cũng dần dần nổi bật ra đến.

Người mặc đồng dạng hắc bào Lâm Hồng Minh ba tập hợp một chỗ, vừa quan sát huyền cơ kính tình huống, một bên không chỗ ở cúi đầu giao lưu. Ánh sáng mặt trời rơi trên người bọn hắn, bọn họ trên đầu Ngân Quan, trên thân hắc bào đều lóe ánh sáng nhạt, hình ảnh nhìn đi thường hài hòa.

Nhưng mà, nếu như nhìn thật kỹ, liền sẽ phát hiện ba người bọn họ biểu lộ đều không bình thường ngưng trọng, mi tâm khóa chặt, trong mắt lộ ra buồn ngủ về nghĩ hoặc, thường thường muốn qua thời gian rất lâu, mi tâm mới có thể hơi hơi thả lỏng. Rất lợi hại hiển nhiên, đối bọn hắn mà nói, cái này quá trình phân tích không có chút nào nhẹ nhõm.

Một bên khác, Lư Lương vũ ba lại hoàn toàn là một loại khác tình huống.

Ba người bọn họ phân tán đứng tại huyền cơ kính bên kia, giữa lẫn nhau cách chỉ ít một cái thân vị, từ xa nhìn lại phân biệt rõ ràng, theo Lâm Hồng Minh ba ở giữa hài hòa không khí hình thành so sánh rõ ràng.

Giờ phút này, ba người bọn họ chính biểu lộ nghiêm túc lẫn nhau tranh chấp, nghiêm chỉnh xuất hiện khác nhau, nhưng mà, mỗi người bọn họ trong mắt đều lộ ra tự tin và bình tĩnh, hiển nhiên là đối với mình quan điểm đều có tương đương tự tin, giữa lẫn nhau không ai nhường ai, trong lúc nhất thời ai cũng thuyết phục không có người nào.

Trên khán đài các tu sĩ nhìn lấy loại tình huống này, thời gian dần qua cũng phẩm ra điểm vị nói tới.

Lâm Hồng Minh ba lâu dài hợp tác, giữa lẫn nhau phối hợp ăn ý, mạch suy nghĩ thống nhất, không khí tự nhiên hài hòa. So sánh dưới, Lưu Lương vũ ba đều là thủ tịch Luyện Khí Sư, xưa nay đều là đã nói là làm tồn tại, ý kiến xung đột phía dưới, xuất hiện loại tình huống này cũng là bình thường.

Nhưng mà, cho dù Lâm Hồng Minh ba phối hợp ăn ý, nhưng từ trên lời đài tình huống đến xem, bọn họ phân tích huyền cơ kính hiển nhiên không bình thường cố hết sức, so với Lưu Lương vũ ba biến nặng thành nhẹ nhàng chênh lệch tương đối xa. Thực lực sai biệt, cũng không phải là dựa vào ăn ý phối hợp liền có thể đền bù.

Ý thức được điểm này, các tu sĩ tâm lý Thiên Bình bất tri bất giác liền hướng về tam đại công xưởng phương hướng nghiêng qua, đối Khương thị càng thêm không coi trọng.

Chỗ khách quý ngồi, một thân áo bào trắng, khó được nghiêm túc Chu Các Thanh Minh nhìn lấy một màn này, vô ý thức sờ sờ cằm, mắt như có điều suy nghĩ.

Nói thực ra, Khương thị cùng tam đại công xưởng ở giữa đồ đấu, hẳn tuy nhiên đã sớm nghe nói, nhưng hẳn vẫn cho là hạ tràng lại là Khương Viễn, liền không để trong lòng. Dù sao, lấy Khương Viễn thực lực, tham gia loại tầng thứ này đấu Khí, thắng bại căn bản không có lo lắng, hoàn toàn cũng là khi dễ người.

Có thể tình huống trước mắt quả thực có chút vượt quá hẳn đoán trước...

Ngắm lại, Chu Các Thanh Minh bỗng nhiên thần sắc nhất động, đôi kia phảng phát đậu đen giống như đôi mắt nhỏ chữ cọ một chút sáng lên.

Tâm niệm nhất động, hẳn thần thức trong nháy mắt lan tràn ra ngoài, như là sóng nước dập dờn, trong nháy mắt đi ngang qua võ đài trung ương, liên tiếp đến cùng đối diện Khương thị trong phòng kẻ.

Một bên khác, Khương Viễn hơi hơi tròn mắt, ánh mắt như như thực chất xuyên qua hơn mười trượng khoảng cách, rơi vào giữa lời đài huyền cơ kính bên trên.

Lấy hẳn hiện nay thị lực, tại ở cự ly gần như vậy, đủ để đem huyền cơ kính bên trên mỗi một chi tiết nhỏ đều nhìn thấy rõ ràng.

Liên trên lời đài sáu người vội vàng phân tích huyền cơ kính tình huống đồng thời, hẳn cũng tại phân tích, như thế một lát công phu, hẳn đối huyền cơ kính bị hao tổn tình huống liền đã tâm lý nắm chắc.

Lúc này, Chu Các Thanh Minh thần thức truyền âm vừa lúc tại trong đầu hẳn vang lên.

"Khương huynh đệ, ta nhìn Tiểu Lâm bọn họ có chút treo a có muốn hay không ta hỗ trợ?"

"Yên tâm, nơi này liền ta biết thế nào chữa trị huyền cơ kính, Từ Minh Trạch đợi lát nữa khẳng định hội mời ta cắt phân thắng thua. Ta hơi phóng nhất hạ nước, không có người sẽ phát hiện."

"Ta yêu cầu cũng không cao, chỉ cần đem ngời luyện chế Phù Khí mượn ta hai cái quan sát quan sát là được rồi..."

Chu Các Thanh Minh thanh âm mang theo một loại kỳ dị trầm bổng du dương cảm giác, lơ mơ có thể nghe ra mấy cái phản mong đợi cùng nịnh nọt ý vị, theo dĩ vãng ngữ khí không có quan hệ khác biệt.

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Khương Viễn suy nghĩ một hồi, ngược mắt liếc đối diện liếc một chút.

Giữa hai người Khởi cách mấy chục mét khoảng cách, nhưng người tu hành thị lực vốn là viễn siêu thường nhân, đến cùng Khương Viễn loại tu vi này, điểm ấy khoảng cách theo mắt đối mắt cũng không có quan hệ khác nhau.

Cái này nhìn một cái, Chu Các Thanh Minh thần thái nhất thời liền rơi vào trong mắt của hắn.

Chỉ gặp Chu Các Thanh Minh tư thái tùy ý địa nghiêng dựa vào trên ghế bành, nửa điểm đều không có trong truyền thuyết chuẩn Luyện Khí Đại Sư khí độ phong phạm, biểu hiện trên mặt ngược lại là so bình thường nghiêm túc không ít, miễn cưỡng được xưng tụng nghiêm túc. Nhìn, Chu Các Thanh Minh cũng không phải thật hoàn toàn không quan tâm hình tượng.

Bất quá, loại này nghiêm túc cùng nghiêm túc cũng không có duy trì bao lâu.

Phát giác được Khương Viễn nhìn chăm chú, Chu Các Thanh Minh lặng lẽ hướng Khương Viễn chen chớp mắt chữ, đậu đen giống như trong ánh mắt thần quang lấp lóe, nịnh nọt giống như hướng Khương Viễn cười cười.

Khương Viễn ánh mắt có chút dừng lại, tâm lý có chút chết lặng.

Nếu như không phải tận mắt chứng kiến đến cùng, người nào sẽ tin tưởng, Chu Các Thanh Minh cái này bị Chúng Tinh Cùng Nguyệt chuẩn Luyện Khí Đại Sư, trong âm thầm lại là bộ dáng như thế?

Nếu là những hận đó không được đem Chu Các Thanh Minh nâng lên trời người nghe được Chu Các Thanh Minh lời nói, chỉ sợ sẽ hoảng sợ liên trông mắt đều đến rơi xuống a?

Ở trong lòng âm thầm lắc đầu, Khương Viễn tiện tay bung lên bên cạnh chén trà, cúi đầu nhấp một thanh, lười nhác lại phản ứng Chu Các Thanh Minh.

Thấy thế, Chu Các Thanh Minh có chút thất vọng mà cúi thấp đầu, tâm tình uể oải không thôi.

Tuy nhiên đã sớm ngờ tới Khương Viễn hơn phân nửa sẽ không đáp ứng, nhưng loại này mang theo ghét bỏ thái độ, vẫn là để hắn cảm thấy thất bại không thôi. Hắn không phải liên là muốn quan sát một chút Khương Viễn luyện chế Phù Khí, đền bù một chút chính mình cơ sở sao? Thế nào liên liên một cơ hội cũng không cho hắn đâu?

Trong lúc nhất thời, Chu Các Thanh Minh chính xác người đều lâm vào uể oải bên trong, liên quan sát đấu Khí đại hội tâm tình đều không

Lúc này, trên lôi đài, Lưu Lương vũ ba cuối cùng kết thúc phân tích cùng tranh luận, sơ bộ đạt thành thống nhất, bắt đầu xuất thủ thương thảo chữa trị phương án.

Bên cạnh luyện khí trên đài, các loại tài liệu cùng công cụ sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, liên liên bên cạnh luyện khí Lò luyện, cũng sớm luyện khí học đồ hoàn thành thêm nhiệt, tùy thời có thể lấy tiến hành tương quan thí nghiệm, hiệp trợ Luyện Khí Sư đã định chữa trị phương án.

Trái lại Khương thị một phương, Lâm Hồng Minh ba nhưng như cũ tại phân tích huyền cơ kính tình huống, chân mày nhíu chặt không có chút nào buông ra dấu hiệu.

Song phương chênh lệch, tại thời khắc này trở nên phá lệ rõ ràng. Trên khán đài các tu sĩ, tâm lý đều âm thầm thay Khương thị bóp đem mồ hôi

Luyện Khí Sư liên minh Luyện Khí Sư nhóm, có không ít đều cúi đầu nói nhỏ đứng lên, có mấy cái càng là nhịn không được lắc đầu thở dài, giống như có lẽ đã tiên đoán được Khương thị bị thua.

Trong phòng kế, một thân trường bào màu xanh biếc nam hoàng thành thành chủ Bách Huyền Băng ngồi ngay ngắn bất động, híp mắt mắt thấy trên lôi đài tình huống, ánh mắt như có điều suy nghĩ.

Bỗng nhiên, hắn tâm niệm nhất động, thần thức mô phỏng như là sóng nước hơi hơi rung động, lấy thân thể làm trung tâm hướng ra phía ngoài khuếch tán ra tới.

Cái này một cỗ thần thức ba động cơ hồ không có bất kỳ che dấu nào, tại cường giả trước mặt tựa như minh châu bất mất.

Ngồi tại cách đó không xa Văn Mạn Quân cùng Chu Các Thanh Minh thần sắc nhất động, trong nháy mắt sinh ra cảm ứng, lập tức tâm niệm nhất động, thần thức đồng dạng lan tràn mà ra.

Sau một khắc, Bách Huyền Băng ý niệm liên truyền lại đến cùng hai người thần thức cảm ứng bên trong.

"Văn Đạo bạn, Gia Cát Tiên Sinh, trận này đấu Khí đại hội tiến hành đến nơi này, song phương so sánh thực lực không sai biệt lắm cũng ra đến, không biết hai vị xem trọng phương nào?"

Thần thức truyền âm, cũng xưng ý niệm truyền âm, hơi suy nghĩ, liền có thể đem chư phức tạp hơn tin tức thông qua thần thức truyền ra ngoài, so nói chuyện biểu đạt ý tứ càng thêm chuẩn xác, truyền lại càng thêm mau lẹ, cũng càng thêm ẩn nấp thuận tiện, chính là linh đài cảnh trở lên tu sĩ thường dùng một loại giao lưu phương thức câu thông.

Linh đài cảnh phía dưới tu sĩ, thậm chí ngay cả cảm ứng được cỗ này thần thức ba động tư cách đều không có.

Văn Mạn Quân thon dài lông mày nhấc lên một chút, có chút hững hờ địa quét trên lôi đài liếc một chút, lập tức sóng mắt nhất chuyển, mắt có một tia nghi hoặc chợt lóe lên.

"Ta nhớ được, lần này đấu Khí đại hội là Khương thị khởi xướng a?"

"Không tệ. Văn Đạo hữu ý là?"

"Khương thị khởi xướng đấu Khí đại hội, tổng không đến mức là vì ngay trước tất cả mọi người bộ mặt thua trận trận này. Mặc kệ hiện tại cục diện như thế nào, Khương thị khẳng định còn có bài không có lấy ra."

"Văn Đạo hữu ý nghĩ ta cũng đồng ý. Bất quá, Khương thị dù sao tích súc không đủ, ba cái kia Luyện Khí Sư theo Lưu Lương vũ thực lực bọn hắn chênh lệch khá lớn, ta ngược lại thật ra cảm thấy, Khương thị cho dù có bài, cũng chưa chắc có thể lật bàn."

"Có lẽ vậy" Văn Mạn Quân không có thể nào để ý địa đáp lại một câu, liền không nói thêm gì nữa.

Nàng đối trận này đấu Khí đại hội vốn cũng không thể nào để ý, tự nhiên cũng sẽ không quá quan tâm thắng thua. Nếu không phải xem ở Bách Huyền Băng thân phận thực lực trên mặt mũi, nàng chỉ sợ liên hai câu này trả lời đều chẳng muốn nói.

Hoa Dương luyện khí công xưởng mặc dù là Văn Thị sản nghiệp, nhưng bất quá là Văn Thị rất nhiều sản nghiệp chỉ về bên trong một cái mà còn không

đáng cho nàng tự mình ra mặt.

Nàng lần này lộ diện, chủ yếu vẫn là ứng gia tộc yêu cầu, mang cùng thể hệ các tiểu tử ra đến thấy chút việc đòi, thuận tiện triển lộ một chút Văn Thị tích súc thực lực mà thôi.

Huống chi, như thế dài thời gian trôi qua, đệ đệ từ đầu đến cuối không có tin tức, còn sống tỷ lệ càng ngày càng nhỏ, nàng mấy ngày nay tâm tình một mực tương đương hồngбет, coi như người ngồi ở chỗ này, cũng căn bản không có quan hệ tâm tư chú ý đầu Khí đại hội.

Lúc này, Chu Các Thanh Minh thanh âm rốt cục vang lên.

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: : Phương án đã định

...

"Một cái Luyện Khí Sư thực lực, cũng không thể đơn thuần dựa vào đẳng cấp đến khái quát, không đến cuối cùng nhất một khắc, người nào cũng không thể cam đoan chính mình nhất định sẽ thắng. Bây giờ nói những này còn quá sớm, lại hãy chờ xem "

Chu Các Thanh Minh trông mắt nhìn phía dưới lôi đài, thần sắc nhàn nhạt, trong tay còn bung một ly trà ngon, cúi đầu thiển ảm, toàn thân tản ra một cỗ trấn định thông dong vị đạo.

Văn Mạn Quân cùng Bách Huyền Băng thấy thế, vô ý thức tức sắc mặt, thẳng tắp lưng đáp : "Gia Cát Tiên Sinh nói là."

Thấy thế, Chu Các Thanh Minh khẽ vuốt cằm, thần sắc vẫn như cũ tỉnh táo tự nhiên.

Văn Mạn Quân cùng Bách Huyền Băng thần thức cảm ứng được một màn này, tâm nhất thời sinh ra một vòng kính ý, nguyên bản chỉ vì Chu Các Thanh Minh chuẩn Luyện Khí Đại Sư thân phận mà làm ra tôn kính thái độ, giờ phút này cũng nhiều hơn mấy phần thực tình.

Nhìn thấy hai người bọn họ thần sắc, Chu Các Thanh Minh mặt ngoài vẫn như cũ tỉnh táo thông dong, tâm lý lại đã sớm vui vẻ nở hoa, kém chút không kềm được bật cười.

Ha-Ha một chiêu này quả nhiên hữu hiệu

Là hần biết, Khương Viễn cổ này phong phạm khí độ, liền hần đều có thể trấn trụ, trấn trụ hai tiểu gia hỏa này khẳng định cũng là dễ như trở bàn tay

Tuy nhiên, Khương Viễn khí độ hần tối đa cũng liền có thể bắt chước ba phần, nhưng phối hợp bản thân hần chuẩn Luyện Khí Đại Sư thân phận, lại thêm linh đài cảnh thực lực, lừa gạt lừa gạt người bình thường tuyệt đối với

Chu Các Thanh Minh ánh mắt nhìn như rơi trên lôi đài, trên thực tế nhưng dù sao nhin không được hướng Khương Viễn phương hướng nghiêng mắt nhìn. Khương Viễn bụng trà hần cũng bụng trà, Khương Viễn uống nước hần cũng uống nước, Khương Viễn trông mắt nhìn lôi đài, hần liền cũng nhìn lôi đài..

May mắn Khương Viễn đã thành thói quen Chu Các Thanh Minh nhìn chăm chú, cũng lười phân thần qua chú ý hần, không phải vậy, khẳng định lại có cảm giác chết lặng.

Cũng may mắn, những cái kia sùng bái tôn kính Chu Các Thanh Minh người không biết hần tại làm quan hệ, không phải vậy khẳng định sẽ cảm thấy tiêu tan. Đường đường chuẩn Luyện Khí Đại Sư, còn có thể hay không càng nhảm chán một điểm?

Bất tri bất giác, càng ngày càng lên càng cao. Nguyên bản thanh tiểu năng sớm, cũng dần dần trở nên rực rỡ mà ảm áp.

Lại không quản trên khán đài các tu sĩ thế nào nghĩ, trên lôi đài Luyện Khí Sư nhóm, nhưng như cũ đắm chìm trong khó phân trong suy nghĩ, không có chút nào nhận trên khán đài không khí ảnh hưởng.

Lâm Hồng Minh ba, lúc này cũng cuối cùng kết thúc đối huyền cơ kính phân tích, bắt đầu thảo luận chữa trị phương án.

Ba tụ tại luyện khí trước sân khấu, ánh mắt từ trên đài liệt kê các loại luyện khí tài liệu bên trên lướt qua, nhãn quang bắt bẻ địa phân tích khác biệt tài liệu đặc tính, ý đồ từ bên trong tuyến ra có thể dùng để chữa trị huyền cơ kính tài liệu.

Bỗng nhiên, Trương Tử Diệu cầm lấy một khối màu vàng sẫm Kim Chúc Quảng Thạch tường tận xem xét một lát, hỏi thăm: "Các người nhìn khối này còn Nguyên Đồng ra sao? Theo huyền cơ kính người tài liệu có phải hay không phù hợp?"

"Ta xem một chút..." Lâm Hồng Minh thuận tay tiếp nhận khối kia Kim Chúc Quảng Thạch, cẩn thận chu đáo một lát, lập tức nói, "Kim thuộc tính khoáng thạch, ngoại hình tự nhiên bày biện ra bậc thang hình dáng phân tầng kết cấu... Cùng chúng ta kết quả phân tích cơ bản nhất trí."

"Bất quá, nơi này tài liệu chúng ta rất nhiều đều chưa quen thuộc, không thể trực tiếp có kết luận." Nói đến đây, Lâm Hồng Minh ngẩng đầu, nhìn Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người liếc một chút, "Thiếu gia nói qua, càng là tài liệu cao cấp, mất thường phán đoán càng là không làm được chuẩn, nhất định phải tiến hành kỹ càng trắc thí. Hồng Quang phương diện này người tương đối am hiểu, liền từ người tới đi."

"Yên tâm." Triệu Hoàng Quang gật gật đầu, thanh thần sắc trên mặt nghiêm nghị, "Tài liệu phương diện liền giao cho ta đi."

"Ừm." Lâm Hồng Minh khẽ vuốt cằm, lập tức vô ý thức vịn chặt lồng mày, "Chọn tài liệu phương diện, chỉ ít còn có dấu vết mà lần theo, nhiều trắc thí mấy lần chắc chắn sẽ có kết quả. Lớn nhất vấn đề khó khăn không nhỏ, vẫn là trận pháp phương diện. Chúng ta mới vừa mới bắt đầu học tập trận pháp, huyền cơ trong kính trận pháp đối chúng ta mà nói thực sự quá phức tạp..."

Trương Tử Diệu thần sắc ngưng trọng dị thường: "Phiền toái nhất là, huyền cơ kính mặt ngoài tuy nhiên chỉ phá một đường nhỏ, trận pháp tổn hại lại khá là nghiêm trọng. Quang chúng ta có thể phân tích ra được, liền chỉ ít có 13 cái tiết điểm, còn phân biệt thuộc về năm cái khác biệt trận pháp, tu bổ thời điểm một khi phạm sai lầm, không chỉ tu phục không có trận pháp, ngược lại sẽ đối huyền cơ kính tạo thành hai lần phá hư."

Nói nói, hần mi tâm càng vịn càng chặt, trên mặt không tự chủ được lộ ra mấy phần bức bối. Chiều như thế xuống dưới, bọn họ căn bản không có Doanh Khả có thể.

"Tình táo một điểm." Lâm Hồng Minh bế nhắm mắt chửi, hít sâu một hơi, nỗ lực khắc chế tâm lý nôn nóng, "Thiếu gia đã từng nói lời nói, không biết các người còn nhớ hay không đến?"

"Cái gì lời nói?" Trương Tử Diệu thần sắc một hồi, ngẩng đầu nhìn Lâm Hồng Minh liếc một chút.

Triệu Hoàng Quang ánh mắt ánh sáng lóe lên, chợt nhớ tới: "Người nói là... Trận pháp tam đại luật thép?"

Cho tới nay, Khương Viễn đều rất ít tự mình chỉ điểm bọn họ, bình thường đều là trực tiếp vung một trương quyền trục cho bọn hắn, nhiều nhất lại tại chính mình luyện khí thời điểm để bọn hắn quan sát một chút, đến mức này vì số không nhiều chính miệng chỉ điểm, bọn họ ấn tượng đều đặc biệt khắc sâu.

Lâm Hồng Minh liền như thế nhắc lên, Triệu Hoàng Quang trong nháy mắt liền kịp phản ứng.

"Không tệ." Lâm Hồng Minh gật gật đầu, "Thứ nhất, sở hữu trận pháp, đều là từ Trụ Cột Trận Pháp kết cấu tạo thành."

Triệu Hoàng Quang thuận miệng nói liền: "Thứ hai, sở hữu trận pháp, đều phải tuân theo trận pháp hai hạng cơ bản nguyên tắc."

"Thứ ba, nhớ kỹ thứ nhất luật thép cùng thứ hai luật thép, liền không có không giải được trận pháp."

Trương Tử Diệu cũng nhớ tới, há miệng liền đuổi theo câu thứ ba.

Nói xong, hần nhin không được quét hai người khác liếc một chút, biểu lộ có chút chần chờ: "Lời mặc dù nói như vậy, nhưng là... Có thể làm sao? Huyền cơ kính ra trận pháp, ta chỉ nhìn đều cảm thấy đau đầu..."

Pháp khí cũng tốt, pháp bảo cũng được, luyện chế trận pháp thời điểm, cũng sẽ ở đồ vật mặt ngoài lưu lại dấu vết, chỉ cần dùng đặc biệt phương pháp xử lý một chút, trận pháp tiết điểm liền sẽ rõ ràng hiển hiện ra.

Bởi vì Luyện Khí Sư liền mình một mực đang ý đồ chữa trị huyền cơ kính, huyền cơ kính mặt ngoài trận pháp tiết điểm tự nhiên là hiển hiện trạng thái, nhìn sang vừa nhìn thấy ngay. Nhưng là, làm pháp bảo bên trong đều được cho rất lợi hại phức tạp huyền cơ kính, cái kia trận pháp tiết điểm tự nhiên là lít nha lít nhít, nhiều đến khủng bố...

Đừng nói Trương Tử Diệu, Lâm Hồng Minh cùng Triệu Hoàng Quang trong lòng hai người cũng có chút phát trù, căn bản không có quan hệ lòng tin.

Bọn họ vừa mới bắt đầu học tập trận pháp không bao lâu, những Trụ Cột Trận Pháp đó kết cấu cùng cơ bản nguyên tắc tuy nhiên Khương Viễn cho bọn hắn trên quyền trục đều có, nhưng bọn hắn nắm giữ được căn bản không thuần thực, phân tích pháp khí cấp bậc trận pháp đều có chút miễn cưỡng, càng đừng đề cập pháp bảo cấp bậc...

Tam người đưa mắt nhìn nhau, thấy rõ lẫn nhau trong mắt chần chờ cùng không xác định.

Trong lúc nhất thời, ba đều trầm mặc, người nào cũng không nói gì.

Qua một hồi lâu, Lâm Hồng Minh mới hít sâu một hơi, nói ra : "Mặc kệ làm sao, đây là chúng ta bây giờ duy nhất có thể sử dụng phương pháp, nghĩ quá nhiều căn bản vô dụng. Chúng ta có thể làm, cũng chỉ có toàn lực ứng phó mà thôi."

"Tốt hòng ánh sáng ngời phân tích tài liệu, ta cùng tử Diệu phụ trách phân tích trận pháp , chờ hoàn thành sau đó, lại lẫn nhau trao đổi kiểm tra một lần. Phương án liền như thế định."

Nói, Lâm Hồng Minh ánh mắt từ hai người khác trên mặt đảo qua, ánh mắt trước đó chưa từng có kiên định : "Bắt đầu đi "

"Được."

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang sắc mặt tuy nhiên ngưng trọng, lại vẫn không do dự chút nào gật gật đầu, quay người cứ dựa theo từng người tự chia phần bắt đầu vui đầu công việc lu bù lên.

Dựa theo quy tắc, một khi hoàng hôn tiến đến, vô luận bọn họ có hay không đạt được kết quả cuối cùng, đều phải giao ra đáp án, nếu không liền theo nhận thua xử lý.

Mặc kệ là chữa trị tài liệu xác định, vẫn là trận pháp phân tích cùng chữa trị, đều không phải là một cái đơn giản sinh hoạt, muốn hoàn toàn xác định ra phương án, công trình lượng tương đương cự đại, bọn họ căn bản không có thời gian do dự, cũng không có thời gian xoắn xýt.

Triệu Hoàng Quang đứng tại luyện khí trước sân khấu, chăm đối khác biệt tài liệu nhanh chóng tiến hành trắc thí.

Hai tay của hắn rất lợi hại vững vàng, thao tác lên các loại phù văn dụng cụ đến cang là thuần thục vô cùng, mỗi một cái động tác đều ngắn gọn hữu lực, không có một chút xiu dư thừa động tác, từ xa nhìn lại rất có loại cảnh đẹp ý vui cảm giác.

Lâm Hồng Minh cùng Trương Tử Diệu hai người làm theo chiếm cứ mặt khác hai cái luyện khí đài, trước mặt để đó một xấp sạch sẽ giấy trắng, vui đầu nhanh chóng tiến hành các loại phân tích.

Bọn họ tay phải nắm vuốt bút than, ngòi bút liền một khắc đều không có ngừng qua, một chuỗi lại một chuỗi ký tự tại dưới ngòi bút nhanh chóng chảy xuôi mà ra, rất nhanh phủ kín một trương lại một tờ giấy trắng.

Từ xa nhìn lại, bọn họ mi tâm hơi hơi hờ ra, thần thái nghiêm túc, ánh mắt chuyên chú, loáng thoáng, dường như hồ tiến vào vật ngã lưỡng vong trạng thái.

Ánh nắng ấm áp vậy xuống, đem bọn hắn thân ảnh phác hoạ địa cang rõ ràng, cái kia màu đen chế thức bào phục, giống như đúc ngân sắc Đầu Quan, tại thời khắc này tựa hồ bị giao phó linh hồn, sinh ra một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được vị đạo.

Thời gian, đang bận rộn bên trong qua thật nhanh.

Cũng không biết qua bao lâu, thái dương một chút xiu rơi vào chân trời, trong ánh nắng nhiệt độ một chút xiu biến ít, từng tia từng sợi hàn phong bắt đầu từ bốn phương tám hướng lan tràn mà đến.

Toàn bộ đấu Khí đại hội hiện trường nhiệt độ không khí, cũng một chút xiu lạnh xuống tới.

Lúc này, Lưu Lương vũ ba cũng sớm đã hoàn thành, đồng thời đưa ra chữa trị phương án, toàn bộ trên lôi đài, cũng chỉ còn lại có Lâm Hồng Minh ba như trước đang bận bịu không nghỉ.

Chân trời, ửng đỏ ráng chiều một chút xiu lan tràn ra, mắt thấy, mặt trời xuống núi thời gian liền muốn đến cùng.

Theo thời hạn cuối cùng tiếp cận, nguyên bản yên tĩnh trên khán đài, bất tri bất giác lại vang lên một mảnh "Ong ong ong" tiếng nghị luận.

Các tu sĩ hạ giọng xì xào bàn tán, ánh mắt thỉnh thoảng địa rơi trên lôi đài Lâm Hồng Minh Tam trên thân người, không ít người trên mặt đều đã hiện ra nôn nóng cũng không kiên nhẫn thần sắc.

Không cần dụng tâm qua nghe, cũng có thể đoán được bọn họ đang nói chút quan hệ, đơn giản là "Khương thị lần này thua định", hoặc là "Dù sao đều thắng không có, sớm một chút đưa ra phương án không được sao, làm gì còn muốn lãng phí mọi người thời gian" loại hình.

Liền liền Khương thị trong phòng kế, nguyên bản coi như tỉnh táo Khương Linh, trên mặt vẻ sầu lo cũng cang ngày càng nặng, trong phòng kế bầu không khí cũng cang ngày càng khẩn trương.

Bỗng dưng.

"Thành công !"

Lâm Hồng Minh bỗng nhiên ném đi bút than, động thân đứng lên, trong hai mắt thần quang sáng, cảm giác hưng phấn lộ rõ trên mặt.

Triệu Hoàng Quang cùng Trương Tử Diệu hai người nghe vậy, bỗng nhiên đánh cái giật mình, lập tức cấp tốc kịp phản ứng, mặt trong nháy mắt bị vui mừng tràn ngập.

"Quá tốt! !"

Hai người kích động liếc nhau, vô ý thức đại lực vỗ vào bả vai của đối phương, ánh mắt óng ánh, trên mặt phấn chấn chi sắc liền che đầy đều không thể che hết. Nếu không phải còn có mấy phần lý trí tại, chỉ sợ bọn họ đều muốn nhin không được kích động nhảy dựng lên.

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: : Cuối cùng quyết định

...

Nhận bọn họ cảm nhiễm, liền liền luôn luôn tương đối nghiêm túc ổn trọng Lâm Hồng Minh, cũng bỏ xuống bao phục, kích động ngay tại chỗ xoay mấy cái vòng, mới dần dần tỉnh táo lại.

Hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn mất sắc trời, lúc này mới chú ý tới thời gian nhanh đến.

Hắn vội vàng kéo lấy hưng phấn không thôi địa Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người, nói ra : "Không có thời gian! Tranh thủ thời gian thu thập một chút, đem phương án đưa ra đi lên. Nhanh!"

Nói, hắn không để ý tới dừng, quay người cực nhanh thu thập. Triệu Hoàng Quang cùng Trương Tử Diệu thấy thế, vội vàng khắc chế tâm tình đi lên hỗ trợ.

Không lâu lắm, cơ hồ phủ kín hai tấm luyện khí dài giấy trắng liền bị thu thập Thành một lớn một nhỏ hai chồng chất. Tiểu này một chồng, đại khái chỉ có tầm mười trang giấy, Đại Na một chồng, lại có gần trăm tờ, mỗi một mở đầu phía trên đều lít nha lít nhít tràn ngập không, toàn bộ là diễn toán quá trình.

Lâm Hồng Minh song tay cầm lên tiểu này một chồng, cũng nhanh chạy bộ đến cùng Luyện Khí Sư liên minh Hội Trường Từ Minh Trạch trước mặt.

Hắn hít sâu một hơi, hai tay đem này chồng chất giấy nâng đến trước ngực, thần sắc trịnh trọng : "Từ hội trường, đây là chúng ta Khương thị chữa trị phương án. Xin ngài xem"

"Ừm. Vất vả "

Từ Minh Trạch gật gật đầu, từ Lâm Hồng Minh trong tay tiếp nhận này một chồng giấy, sắc mặt hoàn toàn như trước đây nghiêm túc, để cho người ta phân không phân rõ được hắn cụ thể thái độ.

Thấy thế, Lâm Hồng Minh gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nhất thời thở dài ra một hơi.

Hắn đưa tay bồi đem thái dương mồ hôi lạnh, cả người xem như hư thoát giống như lắc một chút, lúc này mới ý thức được chính mình cũng sớm đã hoa mắt váng đầu, thể xác tinh thần đều mệt.

Triệu Hoàng Quang cùng Trương Tử Diệu hai người đi đến bên cạnh hắn, yên lặng đỡ lấy hắn.

Trong lúc nhất thời, Tam trong lòng người đều là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, tâm tình phức tạp khó tả.

Tại trước khi bắt đầu, bọn họ cơ hồ không có ôm Cái gì hi vọng, bất quá là căn cứ làm hết sức mình, nghe Thiên Mệnh thái độ, toàn lực ứng phó đi làm mà thôi. Căn bản không nghĩ tới, bọn họ thể mà còn có thể thời gian hết hạn trước đó hoàn thành chữa trị phương án.

Hiện nay, phương án đã đưa ra, bọn họ có thể làm đã toàn bộ làm xong, còn lại, cũng là các loại tuyên bố kết quả.

Nghĩ tới đây, ba tâm nhất thời lần nữa nhấc lên, trên mặt cũng nhiều mấy phần tâm thần bất định.

Lúc này, một thân hẹp tay áo hắc bào, khí định thần nhàn cung sáng bỗng nhiên đi tới, vừa cười vừa nói : "Chúc mừng ba vị, cuối cùng là trước khi mặt trời lặn hoàn thành ta nguyên bản còn lo lắng cho người nhóm kết thúc không thành, bị trực tiếp phán thua đâu? "

"Coi như kịp thời hoàn thành lại ra sao?" Thân hình khom người, hình dung khô gầy sờ khon chậm rãi đi tới, biểu lộ trào phúng, "Bất quá chỉ là sớm một chút thua, muộn một chút thua khác nhau mà thôi."

Hắn hoa hơn một tháng, đều không có thể giải phân ra Phù Văn Khẩu bản vẽ, điểm này, bị hắn xem là vô cùng nhục nhã. Hiện nay, đã có thời cơ để Khương thị thể diện mất hết, hắn lại thể nào khả năng tùy tiện buông tha?

Cung sáng quay đầu nhìn sờ khon liếc một chút, trên mặt ý cười không giảm: "Trực tiếp phán thua lời nói, sẽ thắng rất lợi hại không thành tựu cảm giác "

Ngụ ý, hiển nhiên căn bản không có cảm thấy Khương thị có thắng được khả năng.

Nghe nói như thế, nguyên bản đối cung sáng cảm nhận cũng không tệ lắm Lâm Hồng Minh ba, sắc mặt nhất thời lạnh xuống tới.

"Hai vị kết luận, không khỏi cũng dưới quá sớm một chút." Lâm Hồng Minh đối xử lạnh nhạt nhìn hai người liếc một chút, "Hiện tại kết quả còn chưa có đi ra, ai thua ai thắng có thể còn không biết đâu? "

"Ha ha ngoài miệng đảo thị đỉnh ngành khí. Cũng không biết, chờ một hồi kết quả ra đến sau đó, có phải hay không còn có thể như thế kiên cường." Sờ khon công lưng đọc, ngừng đầu âm trầm xem Lâm Hồng Minh ba liếc một chút, biểu lộ tương đương bất thiện.

Thấy thế, Lâm Hồng Minh hai mắt nhú lại, lúc này không cam lòng yếu thế địa đỉnh trở về: "Yên tâm, chúng ta đối với mình chữa trị phương án vẫn rất có lòng tin. Ngược lại là các ngươi, đến lúc đó đừng khóc mới là!"

Nghe vậy, sờ khon sắc mặt đột nhiên biến đổi, mắt bỗng nhiên tuôn ra một trận hung quang: "Tiểu bối muốn chết!"

Hắn không chỉ có là Kinh Sở luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư, càng là Sở thị Ngoại Sư Trường Lão, thân phận có thể xưng ảnh hưởng rất lớn. Lại thêm hắn từ chất bối bên trong cũng không ít sáng chói nhân vật, cho dù tại Sở thị nội bộ, cũng tương đương được người tôn trọng.

Lâm Hồng Minh lại dám như thế cùng hắn nói chuyện, trước mặt mọi người rơi hắn mặt mũi, hắn làm sao có thể nhẫn? !

Tâm niệm nhất động, sờ khon một tay vừa nhấc, trong tay liền xuất hiện một cây đoản trượng, trong tay Nguyên Lực phun trào, làm bộ liền muốn hướng xuống vung đi. Khí nộ phía dưới, hắn đúng là không để ý còn trên lời đài, lúc này liền muốn động thủ.

Lâm Hồng Minh thân hình cứng đờ, vô ý thức liền muốn lùi lại né tránh, lại tại cuối cùng nhất trước mắt cứ thế mà dừng lại.

Đây là trên lời đài, hắn thấy sờ khon không dám hạ sát thủ, bị đánh trúng, nhiều nhất tới đa cũng cũng là trọng thương mà nhưng nếu như hắn lúc này lùi lại né tránh, ném cũng là toàn bộ Khương thị thể diện.

Hai cái này cái gì nhẹ cái gì nặng, không nói cũng hiểu.

Nghĩ tới đây, Lâm Hồng Minh lúc này không cong ngực, không chỉ có không có lui, ngược lại đi lên phía trước nửa bước, híp mắt trừng mắt về phía sờ khon, cười lạnh nói: "Một lời không hợp liền động thủ, sờ sư phụ thật đúng là tốt hàm dưỡng "

Đang khi nói chuyện, sờ khon trong tay đoản trượng đã vung một nửa, bành trướng Nguyên Lực tại thân trượng dâng lên động, đường Đạo Phù Văn lưu quang lấp lóe, công kích đã vận sức chờ phát động.

Lâm Hồng Minh khép tại trong tay áo hai tay hung hăng bóp lấy lòng bàn tay, cường ép khắc chế thân thể run rẩy, gất gao trừng mắt sờ khon, nửa điểm khí thế cũng không chịu xót.

Mất thấy, cái này một trượng không thể tránh được.

Đúng lúc này, đứng ở một bên Lưu Lương vũ bỗng nhiên bước ra một bước, một cái thon dài hữu lực thủ chưởng đề lại sờ khon bả vai.

"Sở lão, khác phức tạp."

Lưu Lương vũ thanh âm bình ổn mà tỉnh táo.

Hắn hơi nghiêng đầu, cặp kia thần quang trời hắn mi mắt lẳng lặng địa nhìn chăm chú lên sờ khon, ánh mắt tỉnh táo dị thường.

Sờ khon vung đoản trượng động tác một hồi, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Lưu Lương vũ, trên mặt sắc mặt giận dữ vô ý thức thu liễm mấy phần.

Hắn thần sắc biến ảo bất định, qua một hồi lâu, mới bỗng nhiên tán đi đoản trượng bên trong mãnh liệt Nguyên Lực, hận hận cắn răng nói: "Được. Xem ở mặt mũi ngươi bên trên, ta liền tạm thời tha cho hắn."

Nói, sờ khon lần nữa quay đầu, lạnh buốt xem Lâm Hồng Minh liếc một chút.

Lâm Hồng Minh lạnh hừ một tiếng, tiện tay chấn động tay áo bày, đưa tay phụ ở sau người, quay đầu không nhìn hắn nữa.

Lưu Lương vũ thấy thế, liền cũng thu tay lại, bình tĩnh nhìn về phía đứng ở một bên Luyện Khí Sư liên minh Hội Trường Từ Minh Trạch.

Từ Minh Trạch hướng Lưu Lương vũ gật gật đầu, lập tức ngoắc gọi tới vừa rồi giới thiệu chương trình viên, ghé vào lỗ tai hắn dặn dò vài câu. Trẻ tuổi giới thiệu chương trình viên liền bạch bạch bạch xuống lời dài, vọt tới bên cạnh trên khán đài.

Phương án một khi đưa ra, song phương Luyện Khí Sư giao lưu liền không lại bị ngăn cản.

Vừa rồi xung đột, Từ Minh Trạch tuy nhiên nhìn ở trong mắt, lại một chút cũng không có muốn ngăn cản ý tứ.

Hắn chức trách vẹn vẹn bảo đảm đấu Khí đại hội công bình tính cùng kết quả hữu hiệu tính. Còn song phương Luyện Khí Sư tự mình xung đột, cũng không tại hắn giám thị phạm vi bên trong.

Bất quá, Lưu Lương vũ ngăn cản hai người xung đột, cũng coi là biến tướng địa cho Từ Minh Trạch mặt mũi.

Lúc này, trẻ tuổi giới thiệu chương trình viên từ Luyện Khí Sư liên minh trong phòng kế ra đến, hướng phía Từ Minh Trạch đánh bóng thủ thế.

Từ Minh Trạch gật gật đầu, lập tức thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trên lời dài sáu vị Luyện Khí Sư : "Xét thấy lần này đấu Khí đại hội đặc thù tính, lần này đấu Khí kết quả, sẽ từ chuẩn Luyện Khí Đại Sư Gia Cát Tiên Sinh tự mình quyết định. Chư vị nếu có dị nghị, hiện tại có thể nói ra."

"Không có có dị nghị."

"Có thể từ Gia Cát Tiên Sinh tự mình quyết định kết quả, là chúng ta vinh hạnh, chúng ta thế nào hội có dị nghị đâu?" ...

Sáu người hơi sững sờ, lập tức nhao nhao mở miệng biểu thị đồng ý.

Từ Minh Trạch vốn cũng không cảm giác đến bọn hắn hội phản đối, bất quá là thông lệ hỏi một câu mà thôi. Chờ bọn hắn thoại âm rơi xuống, hắn liền quay người đối mặt xem lễ đài phương hướng, nói ra : "Đi qua đấu Khí song phương nhất trí đồng ý, lần này đấu Khí kết quả, để cho chuẩn Luyện Khí Đại Sư Gia Cát Tiên Sinh tự mình quyết định."

"Cho mời Gia Cát Tiên Sinh lên sân khấu."

Từ Minh Trạch thanh âm đi qua nguyên khí gia trì, trong nháy mắt vang vọng toàn bộ đấu Khí đại hội hiện trường.

Trên khán đài các tu sĩ đầu tiên là sững sờ, lập tức bỗng nhiên bộc phát ra một trận nhiệt liệt tiếng hoan hô.

Tiếng hoan hô bên trong, Chu Các Thanh Minh chậm rãi đứng lên, hướng bốn phía hơi hơi gật gật đầu, lập tức mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, thân hình trong nháy mắt đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng phía lời dài phương hướng trượt xuống.

Linh đài cảnh tu sĩ tuy nhiên còn không có phi hành năng lực, nhưng thời gian ngắn ngưng lại không trung lại là không có vấn đề, trượt cái mấy chục mét, đương nhiên cũng không nói chơi.

Từ xa nhìn lại, Chu Các Thanh Minh thân ảnh giữa trời trượt xuống, rộng thùng thình tay áo bày trong gió phấp phật tung bay, giống như giương cánh Hùng Ưng, lại như là một cái đáp xuống màu trắng Cự Đầu, quả nhiên là được không tiêu điều tự tại.

Chỉ thoáng chớp mắt công phu, Chu Các Thanh Minh thân ảnh cũng đã bay lượn đến cùng trên lời dài, tay áo bày chấn động, vừng vàng rơi xuống đất.

Thấy một màn này, trong hội trường bỗng nhiên yên tĩnh, lập tức trong nháy mắt bộc phát ra một trận càng nhiệt liệt tiếng hoan hô.

Trên lời dài Từ Minh Trạch, Lâm Hồng Minh ba, Lưu Lương vũ ba thấy thế, đồng thời khom mình hành lễ, ánh mắt bên trong mang theo kính ý.

"Không cần đa lễ." Chu Các Thanh Minh tùy ý phát phát tay, ra hiệu bọn họ đứng lên, lập tức nói nói, "đem bọn hắn phương án cho ta, ta trước nhìn kỹ hẵng nói."

"Đúng."

Từ Minh Trạch lúc này xác nhận, lập tức từ trong nhẫn chứa đồ đem song phương đưa ra phương án đều lấy ra, đưa cho Chu Các Thanh Minh.

Khương thị đưa ra phương án, dĩ nhiên chính là vừa rồi này một xấp giấy trắng. Tam đại công xưởng bên kia đưa ra phương án, lại là sao chép tại trên quyền trục, nhìn qua gọn gàng, mỹ quan hào phóng.

So sánh dưới, Khương thị phương án thế nào nhìn đều có chút keo kiệt.

Đương nhiên, phương án tốt xấu, theo sao chép trang giấy lại là không có Cái gì quan hệ, Chu Các Thanh Minh đối với cái này cũng không có thế nào để ý, tùy ý liếc liếc một chút, tiện tay triển khai quyền trục, đem chú ý lực tập trung đến cùng bên trong nội dung bên trên.

Chu Các Thanh Minh cái này xem xét, liền trọn vẹn nhìn chén trà nhỏ thời gian.

Theo thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua, nguyên bản trấn định tự nhiên Lưu Lương vũ ba, thời gian dần qua cũng có chút nóng nảy, tâm không khỏi sinh ra mấy cái chút bất an.

Trên khán đài, nguyên bản ong ong ong tiếng nghị luận cũng dần dần yếu ớt xuống dưới, một chút xiu an tĩnh lại.

Trong hội trường bầu không khí, bất tri bất giác liền trở nên khẩn trương lên.

Cũng không biết qua bao lâu, Chu Các Thanh Minh rốt cục khép lại quyển trục, cầm lấy Khương thị đưa ra này một xấp giấy trắng, cúi đầu lật xem.

Nhưng mà, lần này, vừa mới đọc qua hai tấm giấy, hần liền vô ý thức địa nhíu mày lại.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: : Thật không thể tin thắng lợi

...

Chu Các Thanh Minh cái này chau mày, Lâm Hồng Minh trong lòng ba người nhất thời cũng là lạc một chút, sắc mặt cũng biến thành bắt đầu thấp thỏm không yên.

Trên khán đài các tu sĩ thấy thế, tâm lý cũng không nhịn được âm thầm ngờ vực vô căn cứ : Chẳng lẽ là Khương thị phương án thực sự quá kém, đến mức Gia Cát Tiên Sinh mới nhìn vài trang, liền nhìn không được?

Một mực chú ý lời đài tình huống Khương Linh thấy thế, sắc mặt cũng là hơi đổi, không tự chủ được nắm chặt song quyền, trong lòng khẩn trương không thôi.

Khương Viễn gặp nàng dạng này, không khỏi thả ra trong tay chén trà, trấn an tính địa vỗ vỗ tay nàng đọc.

...

Cách đó không xa, Hoa Dương luyện khí công xưởng cùng Lưu Thị luyện khí công xưởng trong bao sương, Văn Cố Nghiệp cùng Lưu Quân hai người cũng phân biệt nhìn thấy Chu Các Thanh Minh biểu tình biến hóa.

Văn Cố Nghiệp thấy thế, khóe môi không tự chủ được cong lên, lộ ra một vòng mang theo nụ cười đắc ý.

Lưu Quân cũng là thờ phào, thẳng tắp lưng chậm rãi tựa ở trên ghế bành, phảng phất đã hết thấy đều kết thúc, cả người đều trầm tĩnh lại.

Cùng lúc đó, sát vách trong phòng kế, Sở Hùng nghiêng đầu sang chỗ khác, ánh mắt xuyên thấu qua tháp bé ngăn cách, rơi vào một thân đỏ tươi Khương Linh trên thân.

"Khương thị, lần này, mặc cho ngươi có ngày đại bản sự, cũng tuyệt đối lật không có thân thể."

Ánh sáng mặt trời rơi vào trên mặt hần, đem hần giờ phút này biểu lộ phác hoạ Địa Cách bên ngoài rõ ràng, riêng là bên môi một mành kia cười lạnh, càng là mang theo sâu sắc lãnh ý.

...

Trên lời đài, Chu Các Thanh Minh nhíu mày chăm chăm trong tay tràn ngập không giấy trắng nhìn một hồi lâu, bỗng nhiên giơ tay lên, đem này xấp giấy "Xoát xoát xoát" nhanh chóng từ nay về sau lật qua, hai ba lần liền lật hết sở hữu nội dung, lập tức lại đổ về qua lật một lần, lúc này mới thu hồi này xấp giấy, nhắm mắt rơi vào trầm tư, mi tâm càng nhăn càng chặt.

Thấy thế, toàn bộ trong hội trường nhất thời lặng ngắt như tờ, bầu không khí bất tri bất giác trở nên càng căng thẳng hơn.

Liền liền chỗ khách quý ngồi nam hoàng thành thành chủ Bách Huyền Băng, cũng vô ý thức ngồi thẳng thân thể, biểu lộ nghiêm túc trịnh trọng mấy phần.

Văn Mạn Quân nguyên bản còn có chút hững hờ biểu lộ, giờ phút này cũng biến mất tung ảnh, ánh mắt không tự chủ được rơi vào Chu Các Thanh Minh trên thân, mắt lộ ra mấy phần vẻ suy tư.

Theo Chu Các Thanh Minh nhắm mắt trầm tư thời gian dần dần kéo dài, trong hội trường bầu không khí càng ngày càng khẩn trương, càng ngày càng kiềm chế, liên liền tùy ý hàn phong, tựa hồ cũng ngưng trệ trên không trung.

Lâm Hồng Minh ba biểu lộ căng cứng, sắc mặt gần như tái nhợt, đầu ngón tay càng là thật sâu bóp vào trong thịt, trận trận bén nhọn đau đớn từ lòng bàn tay truyền đến, mới để bọn hắn miễn cưỡng bảo trì lại thanh tĩnh cùng tĩnh táo.

Cũng không biết qua bao lâu, Chu Các Thanh Minh rốt cục mở mắt ra chữ.

Hắn đầu đen giống như trong mắt thần quang lưu chuyển, dường như bình tĩnh, có dường như mang theo một loại nào đó không khỏi thần sắc.

"Phía dưới, ta tuyên bố, lần này đấu Khí người thắng trận..."

Chu Các Thanh Minh thanh âm không khỏi trầm thấp xuống, không có bình thường nhảy thoát cùng trầm bổng du dương, từng chữ từng chữ, một câu một câu, kéo lấy kéo dài ngữ điệu, phảng phất tuyên thệ trịnh trọng.

Nghe đến đó, tất cả mọi người tâm đều không tự chủ được nhắc lên, bầu không khí trở nên càng căng thẳng hơn.

Riêng là Lâm Hồng Minh ba cùng Khương Linh, càng là khẩn trương đến cùng cơ hồ không thở nổi.

Chu Các Thanh Minh ánh mắt từ trên mặt tất cả mọi người chậm rãi đảo qua, cuối cùng tại Lâm Hồng Minh Tam trên thân người chậm rãi dừng lại : "Là Khương thị."

Hỗn hợp nguyên khí thanh âm cũng không lớn, lại trầm thấp mà hữu lực, giống như một khóa bom, tại tất cả mọi người bên tai ầm vang nổ vang.

Vừa dứt lời, cơ hồ tất cả mọi người đều có trong nháy mắt ngu ngơ.

"Cái gì? !"

Hoa Dương luyện khí công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư cung sáng khỏe môi ý cười trong nháy mắt ngưng kết ở trên mặt.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn bỗng nhiên đánh cái giạt mình kịp phản ứng, lập tức lập tức trừng lớn ánh mắt, biểu hiện trên mặt tràn đầy không dám tin : "Người thắng trận là Khương thị? ! Thế nào khả năng? ! !"

Sờ khôn khô gầy thân thể bỗng nhiên nhoáng một cái, biểu hiện trên mặt bỗng nhiên trở nên vụn vặt : "Điều đó không có khả năng! ! Khương thị thế nào có thể thắng? ! !"

Câu nói này, hắn cơ hồ là găm thét hô lên Lai thanh âm khàn giọng biến điệu, tràn ngập nghi tư bên trong vị đạo.

Liên liền một mực biểu hiện được tĩnh táo tự nhiên Lưu Lương vũ, giờ phút này cũng vô ý thức há hốc miệng ba, cặp kia thần quang trầm tĩnh trong mắt một mảnh mờ mịt, còn giống như không có từ trong lúc khiếp sợ kịp phản ứng.

Trong đầu hắn giờ phút này một mảnh hỗn độn, xem như một đoàn đay rối, thế nào cũng lý không rõ, lý không có thuận.

So với cung sáng cùng sờ khôn hai người đơn thuần không dám tin, hắn tâm tình càng là phức tạp khó tả.

Làm tam đại luyện khí công trong phường thực lực mạnh nhất chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư, hắn tại toàn bộ nam hoàng trong thành địa vị đều là tương đương Siêu Nhiên. Lần này, nếu như không phải gia tộc ý tứ, hắn căn bản sẽ không đồng ý Chương Sự này gần như gian lận một dạng phương án, trước đó phác thảo chữa trị phương án.

Hắn vẫn cảm thấy, đấu Khí là đường đường chính chính quyết đấu, như thế làm không khỏi có thắng mà không vô hiềm nghi.

Nhưng mà, hắn thế nào cũng không nghĩ tới, hắn thế mà thua...

Hắn thế mà thua!

Hắn thế mà bại bởi ba cái vừa mới tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư tân nhân!

Tại hắn trong tiềm thức, một mực vô ý thức cho rằng Khương thị ba vị Luyện Khí Sư thực lực thấp, căn bản không nghĩ tới thua khả năng. Hiện nay đột nhiên nghe được Chu Các Thanh Minh tuyên bố kết quả, so với không dám tin, hắn càng nhiều là mờ mịt cùng không biết làm sao.

Nguyên bản nhận định đồ vật bị trong nháy mắt hoàn toàn phá vỡ, Lưu Lương vũ hoàn toàn mộng.

Cùng lúc đó, trên khán đài tu sĩ cũng nghe đến cùng Chu Các Thanh Minh tuyên bố kết quả.

Bọn họ thoáng sùng sốt, liền bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên, không dám tin che miệng, phát ra liên tiếp ngọt ngào tiếng kinh hô.

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, mi mắt toàn bộ tròng tròn xoe, xem như nhìn thấy như kỳ tích tràn ngập thật không thể tin.

Giờ khắc này, vụng trộm ủng hộ Khương thị tu sĩ khỏe miệng khó mà khắc chế địa nhếch lên Lai vui mừng lộ rõ trên mặt, dù là nguyên bản ủng hộ tam đại công xướng tu sĩ, cũng căn bản không ngậm miệng được, trong nháy mắt đối Khương thị lau mắt mà nhìn.

Ba cái vừa mới tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư, thế mà tại đấu Khí bên trên chiến thắng ba cái lâu năm trung cấp Luyện Khí Sư, bên trong còn có một cái thực lực vững vàng nam hoàng trước thành Tam chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư, đây quả thực là một cái sống sờ sờ kỳ tích!

Đối bọn hắn mà nói, Khương thị cái này nghịch tập đồng dạng thắng lợi, đơn giản Huyền Huyền đến làm cho người khó có thể tin, càng để bọn hắn kim lòng không dặng nhiệt huyết sôi trào, thân thể khó mà ức chế địa run rẩy không thôi.

Bởi vì, ngồi tại trên khán đài bọn họ, chứng kiến trận này kỳ tích sinh ra!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trong hội trường bầu không khí đều lâm vào dị thường nóng rực bên trong, không có tiếng thét chói tai, không có tiếng hoan hô, không có ong ong ong tiếng bàn luận xôn xao, lại xem như núi lửa phun trào trước yên tĩnh, không khí không hiểu bành trướng, liền hô hấp đều tựa hồ mang theo nóng rực khí lưu.

...

Cùng lúc đó, trong phòng kế, Bách Huyền Băng cúi đầu uống trà động tác bỗng nhiên cứng đờ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía lối đi, thần sắc vô cùng kinh ngạc.

Thân là nam hoàng thành thành chủ, Bách Huyền Băng cơ hồ vẫn luôn là tỉnh táo bình tĩnh. Nhưng mà, giờ khắc này, hắn cũng rốt cuộc duy trì không có nguyên bản bình tĩnh cùng tỉnh táo, lảng lảng mờ to mắt chữ, liền miệng há mở cũng không có chú ý đến cùng.

Hắn cơ hồ không có cách nào suy nghĩ, đây trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu : Điều này sao khả năng? ! Khương thị thế mà thật thắng? !

Cách đó không xa một cái khác trong phòng kế, một thân thuần trắng váy dài, phiêu nhiên như tiên Văn Mạn Quân cũng là sửng sò, cặp kia thần quang trầm tĩnh mất phượng hơi hơi tròn to, mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Tuy nhiên nàng cũng không thể nào để ý đấu Khí kết quả, có thể kết quả này cũng thực sự quá khiến người ngoài ý

Nếu không phải tuyên bố kết quả là Chu Các Thanh Minh, nàng chỉ sợ căn bản sẽ không tin tưởng có loại sự tình này.

Ba cái vừa mới tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư xuất ra chữa trị phương án, thế nào khả năng so ba cái kinh nghiệm phong phú lâu năm trung cấp Luyện Khí Sư tốt hơn? ! Càng đừng đề cập trong này còn có một cái chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư Lưu Lương vũ

Coi như nàng lâu dài không có tại nam hoàng thành, Lưu Lương vũ thực lực cùng danh tiếng nàng cũng là biết. Chính là bởi vì biết, kết quả này mới càng làm cho nàng kinh ngạc.

Khương thị đến tốt cùng là thế nào làm đến?

...

Đồng dạng vấn đề, Luyện Khí Sư trong liên minh cũng không ít người trầm bệ không được hiểu biết.

Trong bọn họ không ít người, hôm qua còn thấy tận mắt Lâm Hồng Minh ba đồng thời tham gia chứng nhận tràng diện, tự cho là đối Lâm Hồng Minh ba luyện khí thực lực đã như lòng bàn tay.

Dưới loại tình huống này, Khương thị thế mà có thể tại tất cả mọi người mí mắt dưới hoàn thành nghịch tập, đây quả thực là một hạng thật không thể tin tiên phong!

Càng đừng đề cập, Lâm Hồng Minh ba đối thủ bên trong, thậm chí còn bao quát liền bọn họ đều thán phục không thôi chuẩn cao cấp Luyện Khí Sư Lưu Lương vũ!

Từng cái trung cấp Luyện Khí Sư vô ý thức từ chỗ ngồi đứng lên, che miệng kinh thán không thôi.

Những đêm đó Lưu Lương vũ coi là thần tượng Luyện Khí Sư nhóm, giờ phút này càng là ánh mắt dờ dẫn, hoàn toàn mộng

Bọn họ căn bản không thể tin được, bị bọn họ coi là mục tiêu cuộc sống Lưu Lương vũ, thế mà lại thua ở ba cái không có danh tiếng gì trung cấp Luyện Khí Sư trong tay!

Đây quả thực là tin ngưỡng sụp đổ!

Rõ ràng Lâm Hồng Minh ba mặc kệ là phân tích huyền cơ kính, vẫn là chế định chữa trị phương án thời điểm, nhìn đều dị thường cố hết sức, thậm chí vẫn bận lực đến cùng đang lúc hoảng hốt, mới tại thời hạn cuối cùng đến cùng trước khi đến vừa đem phương án đuổi ra.

Bọn họ đến tới cùng là thế nào thắng? !

Trong lúc nhất thời, trên khán đài có người chấn kinh rung động, có người kinh nghi, có người không dám tin, có người kích động phấn chấn, còn có người như tang thi phê, tất cả mọi người đắm chìm trong tâm tình mình bên trong, thật lâu khó mà hoàn hồn.

Trên lôi đài, làm chiến thắng một phương Lâm Hồng Minh ba, giờ phút này đồng dạng nhận cự đại trùng kích.

Nghe được Chu Các Thanh Minh tuyên bố kết quả, Lâm Hồng Minh phản ứng đầu tiên lại không phải cuồng hỉ, ngược lại là không thể tin được.

Hắn trừng lớn ánh mắt, lẳng lẳng nhìn Chu Các Thanh Minh một hồi lâu, mới run rẩy bờ môi, không dám tin hỏi thăm : "Ngài... Ngài mới vừa nói, ai, ai, người nào thắng?"

Lâm Hồng Minh phía sau, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người mở to mắt chữ, nắm chặt song quyền, một mặt khẩn trương nhìn lấy Chu Các Thanh Minh. Tựa hồ chỉ có chiếm được Chu Các Thanh Minh xác thực trả lời chắc chắn, bọn họ mới dám tin tưởng lỗ tai mình một dạng.

Chu Các Thanh Minh cơ hồ bị bọn họ chọc cười, nguyên bản chìm túc sắc mặt cũng có chút duy trì không được, tức giận trừng ba người bọn hắn liếc một chút.

"Các ngươi không nghe lầm, xác thực là các ngươi thắng."

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: : Cuồng hỉ

...

Nghe nói như thế, Lâm Hồng Minh trong lòng ba người thạch đầu ầm vang rơi xuống đất, một cỗ cuồng hỉ chi tình bỗng nhiên từ tâm phun ra ngoài.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người cơ hồ vui đến phát khóc, hưng phấn mà ôm cùng một chỗ lại nhảy lại gọi.

Lúc này bọn họ, đã hoàn toàn không có một cái nào trung niên Luyện Khí Sư nên có tỉnh táo, phản giống như là cầm giấy khen tiểu hài tử giống như, căn bản liền hình tượng đều không để ý.

Liền liền luôn luôn tỉnh táo nhất Lâm Hồng Minh, giờ phút này cũng đỏ mắt vành mắt, kích động toàn thân run rẩy, liền liền mặt ngoài tỉnh táo đều đã duy trì không được.

Hoa mắt vầng đầu đại não, mỗi một thân thể, trước đó sở hữu tâm thần bất định cùng bất an, tại thời khắc này đều đã trở nên không trọng yếu nữa. Tựa hồ, chỉ cần có một câu nói kia, liền đã Cái gì đều giá trị

Trận này thắng lợi, không chỉ có đối Khương thị lại nói ý nghĩa trọng đại, càng là đối với bọn họ năng lực một loại khẳng định, so bất luận kẻ nào khen ngợi đều tới càng tăng mạnh hơn hữu lực.

Bởi vì, đây là chân chân chính chính, bằng mượn chính bọn hắn thực lực thắng, không có mượn nhờ bất luận ngoại lực gì, cũng không có mượn nhờ bất kỳ thủ đoạn nào, hoàn toàn, dựa vào là chính bọn hắn thực lực!

Tuy nhiên, cái này bên trong kinh lịch rất nhiều long đong, nhưng bọn hắn thắng được đường đường chính chính, vô luận là ai hỏi tới, bọn họ đều có thể kiêu ngạo mà ưỡn ngực, đem đây hết thảy quy công cho chính mình.

Nghe tới đây, Lâm Hồng Minh Ba người nhất thời bị một cỗ cự đại cảm giác hạnh phúc bao phủ, toàn thân mỗi một tấc da thịt đều kích động run rẩy đứng lên.

Giờ khắc này, Lâm Hồng Minh ba tựa hồ cũng minh bạch, tại sao thiếu gia kiên trì muốn để chính bọn hắn xuất thủ.

Nguyên lai, bọn họ có thể làm được, xa so với trong tưởng tượng còn nhiều hơn được nhiều...

Bất tri bất giác, Lâm Hồng Minh ba hốc mắt đều có chút ướt át, ánh mắt bên trong có tin mừng vui mừng, có hưng phấn, còn có cảm động...

Trên khán đài, Khương thị trong phòng kế, một thân áo đỏ Khương Linh đồng dạng hưng phấn mà khó mà tự kiềm chế.

"Thắng! Chúng ta thắng! Tiểu Viễn ngươi có nghe hay không, chúng ta thắng! !"

Nàng chăm chú địa đất lấy Khương Viễn xuất thủ, kích động sắc mặt phát hồng, cặp kia trợn lên mắt hạnh bên trong là tỏa ra ánh sáng lung linh, thần quang trầm tĩnh, cả người tựa như từ trong ra ngoài đều đang phát tán ra ánh sáng.

Ánh sáng bên trong, trên người nàng này thân thể hồng sắc sâu áo quang mang lưu động, tốt như ngọn lửa nhiệt liệt, tràn ngập quang mang cùng sức sống, phá lệ tươi sáng sáng ngời.

"Ừm. Ta nghe được. Chúng ta thắng."

Khương Viễn trông mắt nhìn lấy lời đài, bên môi treo một vòng thanh cười yếu ớt ý, nhìn tâm tình coi như không tệ.

Cảm giác được trên cánh tay càng lúc càng lớn cường độ, hấn nhin không được quay đầu nhìn tỷ tỷ liếc một chút.

Nhìn lấy tỷ tỷ này kích động hưng phấn bộ dáng, hấn khoe mắt hơi cong một chút, trên mặt ý cười tăng thêm mấy phần nhu hòa.

Đối kết quả này, hấn đã sớm tâm lý nắm chắc, đương nhiên sẽ không giống người khác như vậy chán kinh, cũng không có cách nào giống tỷ tỷ như thế vui vẻ. Bất quá, Lâm Hồng Minh ba thế nào cũng coi là hấn điều giáo ra đến, nhìn thấy bọn họ trở nên càng ngày càng xuất sắc, hấn cũng cảm thấy tương đương vui mừng

Hôm nay trận này đấu Khí, đối Lâm Hồng Minh ba dẻo dai là một loại phi thường to lớn ma luyện, có trận này thắng lợi làm làm cơ sở, ba người bọn họ cơ hồ bị hấn phá hủy lòng tự tin cũng đem một lần nữa xác lập, đối với hấn tính ý lại cũng sẽ cực kì giảm nhỏ.

Từ hôm nay từ nay về sau, vô luận gặp được như thế nan đề, bọn họ chỉ ít sẽ không còn chiến trước e sợ, cam chịu, cái này cũng đã đầy đủ.

Chờ lần này đấu Khí kết quả lan truyền ra ngoài, Lâm Hồng Minh ba vô luận thực lực vẫn là danh tiếng liên đều có, tại cái này nam hoàng trong thành không còn có người hội xem thường bọn họ.

Đến lúc đó, coi như hấn không có tại công xưởng bên trong tọa trấn, ba người bọn hấn cũng có thể một mình đảm đương một phía, thay thế hấn chống lên công xưởng một mảnh bầu trời.

Đây cũng là hấn lần này, lựa chọn để Lâm Hồng Minh ba độc lập tham dự đấu Khí căn bản mục đích.

Nói một lời chân thật, như thế làm, tuy nhiên hiện nay xem ra hiệu quả coi như không tệ, nhưng đối Lâm Hồng Minh Tam người mà nói lại không khỏi quá tàn khốc, có đốt cháy giai đoạn hiem nghi.

Nếu như không phải Lâm Hồng Minh ba trung tâm trải qua được khảo nghiệm, Khương Viễn cũng chưa chắc dám như thế làm.

Bất quá, Khương Viễn cũng là không có cách nào. Hấn muốn làm sự tình quá nhiều, không có khả năng một mực đem chính mình trói chặt tại công xưởng bên trong, công xưởng bên trong nhất định phải có người có thể thay thế hấn diễn chính mới được.

Phụ thân uy tín cùng thực lực ngược lại là đầy đủ, quản lý công xưởng không thành vấn đề, có thể luyện khí thực lực... Không phải hấn nói, phụ thân tuy nhiên si mê luyện khí, nhưng ở luyện khí bên trên thiên phú thực cũng không làm sao, trước kia hấn Hòa Lâm Hồng Minh mấy cái đều không Nhân Giáo đạo còn nhìn không ra Cái gì, hiện nay tại Khương Viễn chỉ điểm xuống, thiên phú chênh lệch lập tức liền bạo lộ ra.

Huống chi, phụ thân đã muốn xen vào Lý Công phường, lại phải nghiên cứu luyện khí, cũng căn bản không có như vậy nhiều tinh lực. Cho nên, luyện khí phương diện, hấn nhất định phải nhanh đem Lâm Hồng Minh ba cái bồi dưỡng đứng lên mới được.

Mà lần này đấu Khí đại hội, cũng là một cái không thể tốt hơn thời cơ, không có so loại này đại hình đấu Khí tỷ thí càng có thể đúc lập lòng tin cùng đâm phách. Một khi bỏ lỡ cơ hội lần này, còn muốn tìm kế tiếp, còn không biết muốn đợi bao lâu.

Cho nên, coi như tàn khốc một điểm, Khương Viễn cũng vẫn là lựa chọn như thế làm.

Cũng may, Lâm Hồng Minh ba cuối cùng không để cho hấn thất vọng

Nghĩ tới đây, Khương Viễn ánh mắt lần nữa rơi xuống trên lời đài, nhìn về phía Lâm Hồng Minh ba ánh mắt bên trong, cũng nhiều mấy phần hài lòng.

Đừng nhìn Khương Viễn phen này cảm khái tựa hồ rất dài, trên thực tế, suy nghĩ xoay nhanh, cũng bất quá là trong nháy mắt sự tình. Lúc này, trên lời đài, tam đại công xưởng thủ tịch Luyện Khí Sư, cung sáng, sở khôn, Lưu Lương vũ ba rốt cục miễn cưỡng từ trong rung động tỉnh táo lại.

Lưu Lương vũ tâm tính xưa nay ổn định, giờ phút này tuy nhiên biểu lộ vẫn như cũ xoắn xuýt khó có thể tin, nhưng không có Cái gì quá kích phản ứng.

Nhưng mà, cung sáng cùng sở khôn hai người, lại vô luận như thế nào cũng khó tiếp thu chính mình thua trận sự thật.

Riêng là sở khôn.

Vừa rồi hần còn lời thề son sắt địa nhận định Khương thị tuyệt không có thắng lợi khả năng, hiện nay cục diện đột nhiên xoay chuyển, thua trận lại là bọn họ, cái này khiến hần như thế nào tiếp nhận đến? !

Vừa rồi hần nói những lạnh đó trào nóng phúng lời nói, hiện nay giống như là một cái bàn tay phiến trở về, để trên mặt hần nóng bỏng đau nhức!

Từ hôm nay sau này, hần còn có Cái gì mặt mũi tại công xưởng đặt chân? Còn có Cái gì mặt mũi tại Sở thị đặt chân?

Sở thị những tộc nhân đó coi như bên ngoài không nói, cũng chịu chắc chắn trong bóng tối vụng trộm chế giễu hần, liên liên hần cái này Ngoại Sự Trưởng Lão vị trí, làm không tốt cũng sẽ bị gia tộc giao cho người khác tới làm. Trong gia tộc theo dõi hần vị trí người có thể còn nhiều, rất nhiều!

Nghĩ tới đây, sở khôn tâm lý nhịn không được cũng là nhảy một cái, ánh mắt bỗng nhiên trở nên ngoan lệ đứng lên.

"Ta không tin! ! Ba cái vừa mới tấn thăng trung cấp Luyện Khí Sư, thế nào khả năng xuất ra so với chúng ta tốt hơn chữa trị phương án đến? ! Ta không tin!"

Nói, hần bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Chu Các Thanh Minh, khô gầy địa thần sắc trên mặt âm trầm : "Gia Cát Tiên Sinh. Ta thỉnh cầu công khai song phương chữa trị phương án!"

Nghe nói như thế , đồng dạng bị Khương thị thắng lợi rung động đến tinh thần hoảng hốt Từ Minh Trạch bỗng nhiên tỉnh táo lại, sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống : "Sở khôn, ngươi là đang chất vấn Gia Cát Tiên Sinh quyết định sao?"

Chu Các Thanh Minh biểu lộ cũng là trầm xuống, híp mắt chữ quết sở khôn liếc một chút, ánh mắt có chút nguy hiểm.

"Ta..." Sở khôn thần sắc cứng đờ, đang muốn mở miệng giải thích.

Lúc này, bên cạnh từ Chu Các Thanh Minh tuyên bố kết quả hậu, vẫn trầm mặc cung sáng bỗng nhiên ngẩng đầu, nói ra : "Từ hội trường, chúng ta tổng phải biết, chúng ta là thế nào thua, không phải sao?"

Nói lời này lúc, hần biểu lộ phá lệ ngưng trọng cùng nghiêm túc, ánh mắt đen kịt, nhìn lấy có chút dọa người, theo trước đó này nhẹ nhõm nhân nhả bộ dáng so ra, đơn giản tưởng như hai người.

Bất quá, hần nói chuyện ngược lại là có chút đạo lý, Từ Minh Trạch nguyên bản trầm xuống sắc mặt hơi hơi hòa hoãn một điểm.

Hần xoay người, dùng hơi thăm ánh mắt nhìn về phía Chu Các Thanh Minh.

Chu Các Thanh Minh quét Lưu Lương vũ ba liếc một chút, bên môi chợt lộ ra một tia cười lạnh : "Thôi được không phân trần rõ ràng, chỉ sợ bọn họ là sẽ không cam lòng."

Nói, hần xoay người rồi đi đến cùng gần nhất một tòa luyện khí đài bên cạnh, cầm trong tay quyền trục cùng này một xấp giấy trắng thả ở phía trên.

"Phương án ngay ở chỗ này, muốn nhìn liền xem đi "

Nói xong, Chu Các Thanh Minh liền chấp tay đứng ở một bên, khóe môi nhếch lên một vòng nhân nhật cười lạnh, ánh mắt trào phúng. Nhìn kỹ lại, ánh mắt kia, tựa hồ còn mang theo một vòng nhỏ bé không thể nhận ra cười trên nỗi đau của người khác.

Hần tuy nhiên xưa nay không để ý Cái gì mặt mũi không có mặt mũi sự tình, nhưng hần phiền nhất cũng là loại này thua không nổi người.

Tuy nhiên Khương thị chiến thắng liền hần cũng không ngờ tới, có thể đấu Khí vốn là Cái gì tình huống đều có thể phát sinh, sợ thua lời nói, từ vừa mới bắt đầu cũng đừng so a

Hiện nay Khương thị thắng, ngay ở chỗ này lải nhải, sớm làm gì qua

Nghĩ tới đây, Chu Các Thanh Minh âm thầm bấu môi, đối sở khôn cảm nhận lại mấy phần.

Đang lúc hoàng hôn, ánh sáng đã có chút tối tăm, chung quanh lối đài phù văn Đẳng vẫn còn không có sáng lên, trên lối đài nhìn có chút tối nặng nề.

Tại dạng này dưới ánh sáng, luyện khí trên đài, này một trương quyền trục cùng một xấp giấy trắng, nhìn tựa hồ cũng nhiều mấy phần không khỏi vị đạo.

Sở khôn cơ hồ là không kịp chờ đợi vọt tới này xấp giấy trắng bên cạnh, cấp tốc lật ra nhìn.

Cung sáng lạc hậu nửa bước, ánh mắt vượt qua sở khôn đầu vai, rơi trên giấy này lít nha lít nhít bút than chữ nhỏ bên trên, ánh mắt phá lệ chuyên chú.

Liên liên Lưu Lương vũ, cũng không nhịn được đi qua, cúi đầu nhìn.

Hắn đồng dạng hiếu kỳ, Khương thị chữa trị phương án, đến tốt cùng mạnh hơn bọn họ tại Cái gì địa phương

Lâm Hồng Minh ba thật vất vả từ cuồng hi bên trong tỉnh táo lại, thấy thế không khỏi hai mắt nhìn nhau.

"Không bằng... Chúng ta cũng đi xem một chút?" Trương Tử Diệu nhìn luyện khí đài liếc một chút, có chút chần chờ địa mở miệng.

Triệu Hoàng Quang thanh trên mặt hơi động một chút, tựa hồ có chút ý động.

"Đi thôi đi xem một chút."

Lâm Hồng Minh hơi suy nghĩ một chút, liền vỗ vỗ hai người bả vai, dẫn đầu đi qua.

Tại cái này làm đứng đây cũng không có Cái gì ý nghĩa, còn không bằng đi qua nhìn một chút. Huống chi, lần này tuy nhiên thắng, nhưng liền chính bọn hắn đều không làm rõ ràng được là thế nào thắng, đi qua nhìn một chút có lẽ sẽ có thu hoạch cũng khó nói

Đi đến luyện khí bên bàn duyên, Lâm Hồng Minh tiện tay triển khai quyền trục, cúi đầu tinh tế nhìn.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang nhìn nhau, vội vàng cũng đi theo.

Trong lúc nhất thời, trên lôi đài yên tĩnh dị thường, trừ trang giấy lật giấy âm thanh, liền một điểm thanh âm đều không có.

Chung quanh trên khán đài, nguyên bản sôi trào đám người, thấy thế cũng chậm chậm tỉnh táo lại, dần dần trở nên yên tĩnh. Bọn họ từng cái rướn cổ lên, mắt lom lom nhìn lôi đài, ánh mắt có kích động, càng có hiếu kỳ.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: : Tam đại quy tắc thếp

...

Không lâu lắm, sở khôn bỗng nhiên đem trong tay giấy trắng hướng luyện khí trên đài một ném, dị thường tức giận nói ra : "Thô ráp, lộn xộn, không có có trật tự, đơn giản không khỏi điệu!"

Nói, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Chu Các Thanh Minh, ngữ khí gần như chất vấn : "Gia Cát Tiên Sinh, xin thứ cho ta thực sự không có có thể hiểu được, vật như vậy thế nào khả năng so với chúng ta phương án ưu tú hơn?"

Nghe nói như thế, đứng tại hắn phía sau cung sáng cùng Lưu Lương Vũ hai người vô ý thức gật gật đầu.

Bọn họ tuy nhiên không giống sở khôn như thế tức giận, trên mặt lại tràn đầy hoang mang, tựa hồ hoàn toàn lý giải không có Khương thị phương án.

Thấy thế, Chu Các Thanh Minh khóe miệng cười lạnh không khỏi làm sâu sắc mấy phần.

"Thô ráp, lộn xộn, thoát nhìn không có trật tự... Mặt ngoài xem ra, Khương thị chữa trị phương án xác thực là như thế này, đây cũng là ta ngay từ đầu nhủ vậy nguyên nhân. Bất quá..." Thanh âm hắn có chút dừng lại, khiêu mi nhìn sở khôn liếc một chút, "Nếu như hoàn toàn dựa theo Khương thị phương án chữa trị, xác thực có thể đem huyền cơ kính hoàn toàn sửa chữa tốt, cũng bình thường sử dụng. Làm chữa trị phương án, nó là hoàn toàn hợp cách."

Nói đến đây, hắn lại đưa tay chỉ chỉ Lâm Hồng Minh trong tay này quyền sách, tiếp tục nói : "Nếu như dựa theo này quyền sách phía trên án tiến hành chữa trị, tuy nhiên cũng không phải không được , bất quá, huyền cơ kính nhiều nhất chỉ có thể khôi phục sáu thành, rất nhiều năng lực cũng không thể bình thường sử dụng, còn lúc nào cũng có thể sẽ có lần nữa tổn hại nguy hiểm"

"So sánh dưới, ai ưu ai kém, còn cần ta nhiều lời sao?"

Nói xong, Chu Các Thanh Minh đứng chấp tay, nhìn lấy Lưu Lương Vũ ba ánh mắt mơ hồ có chút cười trên nỗi đau của người khác.

"Chờ. .. Các loại một chút." Lưu Lương Vũ cau mày, bỗng nhiên thần sắc nhất động, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, "Gia Cát Tiên Sinh, ngài là ý nói, dựa theo Khương thị chữa trị phương án tiến hành chữa trị, huyền cơ kính có thể trăm phần trăm hoàn toàn khôi phục? !"

Nói, hần hai mắt nhin không được hơi hơi tròn to, ánh mắt lấp lánh không yên, tựa hồ bị chính mình suy đoán giật mình, lại tựa hồ không dám vững tin.

Chu Các Thanh Minh quét hần liếc một chút, thuận miệng nói : "Không sai. Thật là trăm phần trăm chữa trị."

"Thế nào khả năng? Đây cũng quá điên cuồng..."

Lưu Lương Vũ bất tri bất giác hé miệng, biểu lộ rung động không thôi.

Bại bởi Khương thị, hần tuy nhiên cũng mờ mịt không dám tin, nhưng bây giờ, hần lại là hoàn toàn rung động!

Hần nguyên lai tưởng rằng, Khương thị phương án tuy nhiên chiến thắng, lại cũng chỉ là so với bọn hần tốt một chút, thế nào cũng không nghĩ tới, Khương thị cái này nhìn thô ráp vô cùng phương án, thế mà có thể trăm phần trăm chữa trị huyền cơ kính!

Huyền cơ kính chữa trị độ khó khăn cao bao nhiêu, từ Luyện Khí Sư liên minh thúc thủ vô sách, không thể không mời Gia Cát Tiên Sinh tự mình đến đây chữa trị điểm này, liền có thể thấy được lớn nhỏ.

Bọn họ trước đó hao tổn tâm cơ, trước đó làm đủ chuẩn bị, lại cũng chưa từng nghĩ tới muốn đem huyền cơ kính trăm phần trăm chữa trị, bởi vì cái này theo bọn hần nghĩ, căn bản chính là không có khả năng.

Có thể hết lần này tới lần khác, Khương thị làm đến!

Ba cái vừa mới tấn thăng trung cấp Luyện Khí Sư, tại ngắn ngủi hơn năm canh giờ thời gian bên trong, thế mà nghiên cứu ra có thể trăm phần trăm hoàn toàn chữa trị huyền cơ kính phương án. Đây chính là Luyện Khí Sư liên minh hoa hơn một tháng đều không có thể làm đến cùng sự tình!

Cái này thật sự là quá điên cuồng!

Có thể Gia Cát Tiên Sinh tự mình nói ra miệng lời nói, hần coi như lại thế nào cảm thấy điên cuồng, cũng không thể không tin!

Lưu Lương Vũ bên cạnh, cung sáng căn môi dưới, mi tâm khóa chặt, trăm bề không được hiểu biết.

Trong tay hần gấp siết chặt Khương thị đưa ra này một xấp giấy trắng, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm những cái kia lít nha lít nhít bút than chữ nhỏ, ánh mắt kia, đơn giản giống như là muốn đem giấy trắng trắng trẻo giống như.

Một bên khác, sở khôn đã gấp đến độ giơ chân, vốn là khô gầy mặt vặn vẹo Thành quý dị hình dáng, cả người đều tựa hồ lâm vào trong điên cuồng.

"Huyền cơ kính thế nhưng là Thượng Phẩm Pháp Bảo, chỉ là mấy cái vừa mới tấn thăng trung cấp Luyện Khí Sư, thế nào có thể có thể đưa nó hoàn toàn chữa trị? ! Bọn họ thế nào có thể có thể làm được đến cùng? !"

Sở khôn quý dị ánh mắt từ hần người trên mặt nhanh chóng đảo qua, lập tức đột nhiên rơi vào Lâm Hồng Minh Tam trên thân người, mắt bỗng nhiên lướt qua một tia oán độc : "Cái này căn bản không phải vừa tấn cấp trung cấp Luyện Khí Sư có thể nắm giữ tri thức, bọn họ khẳng định gian lận! !"

Lâm Hồng Minh ba nhìn thấy bọn họ như thế chán kinh phản ứng, nguyên bản còn có chút không khỏi diệu, không làm rõ ràng được tình huống, nghe được sở khôn lời nói, nhưng trong nháy mắt nổ.

"Người nói quan hệ đâu? Người nào gian lận? !"

Trương Tử Diệu mãnh liệt mà tiến lên một bước, không lo được Trương Ấu Tôn Tỉ, chỉ sở khôn cái mũi liền lớn tiếng quát lớn đứng lên.

Sắc mặt hần bởi vì tức giận mà đỏ bừng lên, cắn răng nghiêng lợi trừng mắt sở khôn, cả người giống như là muốn nổ giống như miệng lớn thở hào hển. Nếu không phải Triệu Hoàng Quang kịp thời giữ chặt hần, chỉ sợ hần đã một đám nện ở sở khôn trên sống mũi.

Đây chính là bọn họ vắt hết óc, hao hết tâm lực, mới thật không dễ dàng chế định ra đến chữa trị phương án, lại dám nói bọn họ gian lận, điều này sao có thể chịu? !

Mà Triệu Hoàng Quang, tuy nhiên lý trí vẫn còn tồn tại, kịp thời xuất thủ giữ chặt Trương Tử Diệu, sắc mặt nhưng cũng hắc chìm địa dọa người, nhìn lấy sở khôn ánh mắt cực bất thiện, rất nhiều lúc nào cũng có thể sẽ bạo phát tư thế.

Lâm Hồng Minh hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục lại trong lòng nộ khí, lập tức cười lạnh một tiếng : "Tử Diệu, khác chấp nhận với chó điên. Chúng ta có hay không gian lận, Gia Cát Tiên Sinh tự nhiên sẽ làm ra phán đoán."

Nghe nói như thế, Trương Tử Diệu bỗng nhiên vừa tỉnh, bị tăng vọt lửa giận choáng váng đầu óc bỗng nhiên thanh tỉnh mấy phần.

Hần cường chế lấy nộ khí, một bên thở hển hển vừa nói : "Người nói không sai, bất quá là một con chó điên mà thôi. Chúng ta không đáng chấp nhận với hần."

Nói, hần bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Chu Các Thanh Minh : "Gia Cát Tiên Sinh, ngài nói, chúng ta có hay không gian lận?"

"Đương nhiên không có."

Chu Các Thanh Minh dĩ thường phối hợp, cơ hồ chém đĩnh chặt sắt địa khẳng đĩnh nói.

Nghe vậy, Lâm Hồng Minh ba người bưng bưng phần chán nộ khí trong nháy mắt lắng lại không ít.

Sở khôn sắc mặt lại càng thêm khó coi, xem như bị người hung hăng phiến một bàn tay giống như, một trận xanh, lúc thì trắng.

Chu Các Thanh Minh đón đến, nói bổ sung : "Coi như muốn gian lận, cũng phải có người có thể xuất ra đồng dạng chữa trị phương án mới được. Nói thực ra, phương án này tuy nhiên có thể chữa trị huyền cơ kính, nhưng thật sự là..."

Nói, hần nhin không được quét mắt này xấp giấy trắng, mi đầu không tự giác địa nhăn nhăn, biểu lộ một lời khó nói hết.

Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng Từ Minh Trạch không biết thời điểm nào đem Khương thị chữa trị phương án cầm ở trong tay, chính cúi đầu tinh tế đọc qua.

Hần vừa rồi căn bản không có nhìn kỹ song phương phương án, hiện nay nhìn kỹ, biểu lộ nhất thời có chút khó nói lên lời : "Cái này, chẳng lẽ là... Đản biện pháp?"

"Không sai. Đây là ta gặp qua, ngốc nhất chữa trị phương pháp."

Chu Các Thanh Minh thiêu thiêu mi, xem như rút cuộc tìm được tri âm giống như cảm khái nói.

"Dựa theo phương án này chữa trị lời nói, chữa trị sau đó, đó còn là huyền cơ kính sao?" Từ Minh Trạch một mặt vô cùng thâm mà nhìn xem này xấp giấy trắng, biểu tình kia, tựa như là đang nhìn một cái quái thai.

"Quái là trách điểm..." Chu Các Thanh Minh khoe miệng giật một cái, quét Lâm Hồng Minh ba liếc một chút, "Nhưng dựa theo quy tắc, chỉ cần không ảnh hưởng sử dụng, ngoại hình cũng không đang suy nghĩ phạm vi bên trong."

Không sai, luyện khí giới luôn luôn là chú trọng hiệu quả thực tế lĩnh vực, ngoại hình cũng không làm bình phán căn cứ, tuy nhiên... Khương thị lấy ra đồ, vật ngoại hình thật sự là có chút vô cùng thâm.

Nghĩ tới đây, Chu Các Thanh Minh nhin không được khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía Quan Lễ Thai trong phòng kế Khương Viễn.

Khương Viễn thần thái tự nhiên mà cúi đầu nhấp hớp trà, giống là căn bản không có chú ý tới Chu Các Thanh Minh nhìn qua ánh mắt.

Hần chỉ phụ trách chỉ đạo luyện khí thực lực, về phần thẩm mỹ quan, này cùng hần cũng không có quan hệ quan hệ.

Trên lời đài, Lâm Hồng Minh ba nghe được Từ Minh Trạch cùng Chu Các Thanh Minh đối thoại, nhin không được đưa tay gỡ gỡ đầu, biểu lộ có chút xấu hổ.

Bọn họ cũng không muốn biến thành dạng này

Nhưng mới rồi bọn họ chế định địa phương tốt án thời điểm, thời gian liền đã nhanh đến, căn bản không có thời gian lại đối ngoại hình làm ra điều chỉnh, chỉ có thể liền như thế đưa ra. Bọn họ cũng rất lợi hại ủy khuất có được hay không bọn họ thẩm mỹ quan rõ ràng là rất bình thường.

Về phần Chu Các Thanh Minh cùng Từ Minh Trạch bọn họ nói đản biện pháp, bọn họ ngược lại là rõ ràng.

Cái gọi là đản biện pháp, chỉ chính là, đem trong trận pháp tổn hại tiết điểm từng bước từng bước đơn độc tách ra đến, phân biệt nhằm vào mỗi một cái tiết điểm làm ra chữa trị phương án. Trên lý luận, chỉ cần chữa trị phương án không có xảy ra vấn đề, sở hữu tiết điểm toàn bộ chữa trị hoàn thành sau đó, pháp bảo liền có thể bình thường sử dụng.

Chỉ bất quá, sử dụng loại phương pháp này, không chỉ tu phục đứng lên rất lợi hại tổn thời gian, rất lợi hại không tiện, mà lại chữa trị hoàn thành sau đó, pháp bảo ngoại hình thường thường hội không thể tránh khỏi phát sinh biến hóa, trở nên càng thêm công kênh, cũng không thể nào thụ Luyện Khí Sư hoan nghênh.

Nhưng Lâm Hồng Minh ba căn bản sẽ không hần chữa trị phương thức, duy nhất có thể sử dụng, có thể làm ra Lai cũng chỉ có loại này phương án mà thôi.

Cũng may, đây là đầu Khí, cũng sẽ không bởi vì bọn hần dùng là đản biện pháp liền giảm xuống đánh giá.

Trái lại Lưu Lương Vũ ba phương án. Bọn họ cũng không phải là lấy trận pháp tiết điểm làm cơ sở, mà chính là lấy trận pháp làm cơ sở, đem chính yếu nhất hai cái trận pháp chữa trị hoàn toàn, khôi phục huyền cơ kính lớn nhất cơ bản công năng.

Từ một điểm này nhìn lại, bọn họ thực đã làm tốt lắm, đây cũng là luyện khí giới trước mắt chủ lưu nhất chữa trị phương pháp.

Làm sao, theo Khương thị phương án so sánh, nhất thời liền bị làm hạ thấp đi.

Cho nên, cuối cùng người thắng trận, không hề nghi ngờ cũng là Khương thị.

Bất quá, lúc này, mặc kệ là Lâm Hồng Minh ba người, vẫn là Chu Các Thanh Minh, Từ Minh Trạch bọn, đều cũng không có ý thức được, Khương thị có thể tại trận này đấu Khí bên trong chiến thắng, không hề chỉ là đơn thuần thực lực có lẽ có thể lực bên trên nguyên nhân.

Cấp độ càng sâu nguyên nhân, thực tế vẫn là xuất hiện ở Khương Viễn trên thân.

Không hề chỉ là bởi vì Khương Viễn có được luyện khí Đại Tông Sư năng lực cùng ý thức, càng bởi vì, Khương Viễn đang chỉ điểm Lâm Hồng Minh ba quá trình bên trong, bất tri bất giác cho bọn hắn quán thấu rất nhiều không thuộc về thời đại này tri thức.

Thí dụ như trận pháp cơ sở kết cấu, trận pháp cấu thành cơ bản nguyên tắc, cùng trận pháp tam đại quy tắc thép, những vật này, hiện nay luyện khí giới bên trong, căn bản vẫn chưa có người nào tổng kết qua.

Có lẽ có lợi hại Luyện Khí Sư đã ý thức được một số quan trọng, nhưng cũng vèn vèn chỉ là sơ bộ có chút tưởng tượng, khoảng cách chánh thức hoàn toàn tổng kết quy kết hoàn thành còn kém xa lắm.

Đời trước, thắng đến chinh chiến Dịch Thế Giới tốc độ tiến hành một hai trăm năm sau đó, những lý luận này mới xem như hoàn toàn thành hình.

Nói đến, trong này còn thiếu không có Khương Viễn công hiến.

Trận pháp ba trăm linh bảy loại cơ sở kết cấu bên trong, chỉ ít có một phần năm là Khương Viễn tổng kết ra. Sớm nhất đưa ra trận pháp cơ sở kết cấu lý luận người, đồng dạng cũng là Khương Viễn.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: : Tuyên bố kết quả

...

Tám trăm năm mười năm thời gian, tạo thành nhận biết khác biệt, tại chuyện này bên trên triển lộ không thể nghi ngờ.

Đối với Khương Viễn lại nói, những này luyện khí tri thức, vô luận là Trụ Cột Lý Luận, vẫn là tiểu tri thức điểm, đều chẳng qua là chút tầm thường đồ, vật. Cho dù là đối tượng lai phổ thông Luyện Khí Sư mà nói, cũng là tương đối dễ dàng học được đồ, vật, cũng không đáng ngạc nhiên.

Nhưng mà, cũng là những lý luận này cùng tri thức, thả đến bây giờ, lại đủ để cho tuyệt đại bộ phận Luyện Khí Sư rung động đến cùng ngay cả lời đều nói không nên lời, gọi là trân quý đều không đủ.

Về đến cùng, thời đại khác biệt, lý niệm tự nhiên khác biệt.

Hiện nay Luyện Khí Sư cái này nghề, Mặc dù đã có Luyện Khí Sư liên minh cùng luyện khí công xưởng liên minh tồn tại, nhưng phạm vi cuối cùng vẫn là so sánh phong bế, Luyện Khí Sư trong liên minh có thể đổi được, học được tri thức cùng lý luận không bình thường hữu hạn, tuyệt đại bộ phận cao thâm lý luận vẫn như cũ ý tại tại sư đồ tương truyền, mà lại khuynh hướng tính mạnh phi thường.

Dưới loại tình huống này, một cái Luyện Khí Sư nắm giữ trong tay trận pháp, hoặc là nó tương quan tri thức, trên thực tế đều vô cùng có hạn, thậm chí cả thiếu thốn, cho dù là Chu Các Thanh Minh dạng này chuẩn Luyện Khí Đại Sư, cũng không dám nói mình nắm giữ cao cấp phía dưới sở hữu luyện khí tri thức, bởi vì này căn bản chính là không có khả năng.

Giống trận pháp cơ sở kết cấu lý luận dạng này lý luận, vốn liền cần to lớn tri thức cơ sở, còn muốn tiến hành lượng lớn quy kết, tổng kết, luận chứng. Hiện nay, liền cơ bản nhất đất đai đều không có, loại tầng thứ này lý luận lại thế nào khả năng sinh ra?

Trên thực tế, nếu không phải là bởi vì chinh chiến Dị Thế Giới nhu cầu, sau đó luyện khí giới cũng phát triển không đến trình độ kia.

Dù sao, chiến tranh, liền mang ý nghĩa đại lượng vũ khí cùng trang bị nhu cầu, mang ý nghĩa bằng Đại Chiến Tranh hao tổn, không có đủ Luyện Khí Sư số lượng, căn bản chống đỡ không nổi như thế đại tiêu hao.

Bởi vậy, chiến tranh mở ra sau đó, nguyên bản Luyện Khí Sư số lượng liền trở nên còn thiếu rất nhiều, to lớn lỗ hổng cùng chiến tranh nhu cầu, khiến cho Luyện Khí Sư liên minh cùng các đại thế lực không thể không nói lòng yêu cầu, bắt đầu kiểu nhồi vẹt đại lượng bồi dưỡng hạ cấp Luyện Khí Sư.

Dưới loại tình huống này, rất nhiều nguyên bản bị giấu cực kỳ chặt chẽ tri thức cùng lý luận bị các đại thế lực lấy ra, Luyện Khí Sư giao lưu hòa hợp làm cũng biến thành càng ngày càng tập nập.

Tại dạng này tập nập trong đưng chạm, vô số mới luyện khí lý luận cùng tri thức như là giếng phun giống như mãnh liệt mà ra, toàn bộ luyện khí giới, cũng bắt đầu lấy một loại điên cuồng tốc độ bành trướng phát triển.

Đó là một cái điên cuồng thời đại, cũng là một cái biến đổi thời đại.

Khi đó, cơ hồ cách mỗi trăm năm, liền sẽ có một hạng mọi người đều biết luyện khí lý luận bị đập đổ làm lại, mới lý luận cũng như trăm hoa đua nở, tầng tầng lớp lớp, luyện khí giới cơ hồ mỗi ngày đều tại tiến hành các loại tranh luận, đấu Khí đại hội Văn Đấu Vũ Đấu tầng tầng lớp lớp, một khác đều không có yên tĩnh thời điểm.

Khương Viễn cái này gần như không tồn tại Tán Tu Đại Tông Sư, cũng là tại trong hoàn cảnh như vậy trở hết tài năng.

Đời trước, thăng đến Khương Viễn trọng sinh lúc trở về, thời đại kia vẫn không có hoàn toàn kết thúc.

Theo cái kia điên cuồng thời đại so ra, hiện nay luyện khí giới, đơn giản tựa như là một đầm nước đọng, bình tĩnh làm cho người khác giận sôi, cũng nhàn hạ đến làm cho người không nhận được muốn lưu luyện.

Trải qua như thế thời đại, lại nhìn hiện nay loại tầng thứ này đấu Khí, cái kia thật chỉ có thể coi là tiểu đả tiểu nháo. Nếu không phải việc quan hệ Khương thị tương lai, hẳn chỉ sợ liền chú ý đều sẽ không chú ý.

Về phần trên đài Lưu Lương Vũ bọn kinh ngạc cùng rung động, Khương Viễn tuy nhiên tâm lý nắm chắc, nhưng cuối cùng nhãn giới cùng tầng thứ khác biệt, căn bản không có cách nào cảm động lấy.

Bất quá, những lý luận này tri thức, vốn chính là hẳn ưu thế, căn bản không cần thiết che giấu. Không phải vậy, hẳn trọng sinh trở về còn có quan hệ ý nghĩa?

Cho dù có người chú ý tới hỏi tới, cũng chỉ muốn toàn bộ đẩy lên hẳn cái kia có lẽ có "Sư phụ" trên thân là được

Dù sao, tại hiện nay luyện khí giới bên trong, Bí Truyền thực sự quá nhiều, giống Khương Viễn bịa đặt ra đến "Sư phụ" thần thần bí bí như vậy Luyện Khí Sư, trên thực tế có khối người.

Khương Viễn ý nghĩ tạm thời không đề cập tới, trên lời đài, bởi vì chuẩn Luyện Khí Đại Sư Chu Các Thanh Minh một phen phán đoán suy luận, cùng Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng Từ Minh Trạch không có không dị nghị đồng ý, Khương thị chiến thắng đã thành kết cục đã định.

Sở khờn coi như lại không muốn thừa nhận, cũng thực sự tìm không ra lấy cớ để.

Hắn cũng không thể yêu cầu Lâm Hồng Minh ba công khai diễn toán quá trình.

Đỉnh đến cụ thể diễn toán, vậy coi như liên quan đến song phương nắm giữ cụ thể lý luận, bên trong nói không chừng liền có riêng phần mình công xướng bí mật. Hắn coi như mặt lại lớn, cũng biết đây là không làm được.

Về phần cung sáng cùng Lưu Lương Vũ hai người, lúc này chính đang vui đầu nghiên cứu Khương thị đưa ra chữa trị phương án, chỉ sợ ngay cả mình tại quan hệ địa phương đều quên, căn bản không trông cậy được vào.

Nghĩ tới đây, sở khờn âm trầm địa quét Lâm Hồng Minh ba liếc một chút, mắt bỗng nhiên hiện lên một tia oán độc.

Hắn tới nơi này trước đó, thế nhưng là trong gia tộc bảo đảm phiếu, hiện nay kết quả này, để hắn như thế nào tiếp nhận đến? !

Nhưng hôm nay loại trường hợp này, hắn coi như muốn phát tác cũng phát tác không có. Không nói đừng, liền trên khán đài, Văn Thị nhị tiểu thư Văn Mạn Quân, nam hoàng thành thành chủ Bách Huyền Băng, cùng trước mặt chuẩn Luyện Khí Đại Sư Chu Các Thanh Minh, có cái này Tam tôn đại thần tọa trấn, hắn cũng không dám giương oai.

Vạn nhất chọc giận bọn họ, đừng nói nam hoàng thành, liền liền trong gia tộc, đều sẽ không còn có hắn nơi sống yên ổn.

Nghĩ tới đây, sở khờn thần sắc càng thêm âm trầm, khoe mắt da thịt gân xanh hẳn lên, ánh mắt bỗng nhiên trở nên quý dị mà nguy hiểm, cũng không biết đang suy nghĩ chút quan hệ.

Trong lúc nhất thời, tam đại công xướng ba cái thủ tịch Luyện Khí Sư đúng là tất cả là, vừa mới còn thật náo nhiệt lời đài lập tức liền an tĩnh lại.

Chu Các Thanh Minh đứng chấp tay, mắt cười trên nỗi đau của người khác đã biến mất, khôi phục ngay từ đầu nghiêm túc biểu lộ.

Bóng đêm sắp tới, trận trận gió lạnh thổi qua, hắt một thân áo bào trắng trong gió chậm rãi chấp chớn, bên bờ lối đài dần dần sáng lên phù vân ánh đèn rơi ở trên người hắn, sáng tối xen lẫn bên trong, hắt hình dáng tựa như so bình thường càng thêm thúy hơn mấy phần, nhìn bỗng dưng nhiều mấy phần uy nghiêm

"Đối với lần này đấu Khí kết quả, còn có người nào dị nghị? Có chuyện, thừa dịp hiện tại nói ra. Nếu không, liền coi như là ngầm thừa nhận."

Chu Các Thanh Minh chậm rãi quét liếc chung quanh, ánh mắt rơi vào Lưu Lương Vũ Tam trên thân người.

Lưu Lương Vũ cùng cung sáng hai người liền không ngừng đầu, tựa hồ căn bản không nghe thấy Chu Các Thanh Minh lời nói.

Sở khôn mãnh liệt nắm chặt song quyền, cổ nín lặn lộn tâm tình, yên lặng cúi đầu xuống.

"Được." Chu Các Thanh Minh khẽ gật đầu : "Đã đều không có dị nghị, như vậy lần này đấu Khí người thắng trận, cũng là Khương thị."

Nói vậy, gặp Lưu Lương Vũ cùng cung sáng hai người như cũ nắm chặt Khương thị chữa trị phương án không có buông tay, liền liền Từ Minh Trạch cũng có trầm mê đi vào xu thế, hắt nhìn không được thiêu thiêu mi, bổ sung một câu.

"Theo quy củ, song phương đưa ra chữa trị phương án mặc dù là từ công xưởng riêng phần mình bảo quản, nhưng liên minh cùng đối thủ có thể phục chế một phần làm làm căn cứ tồn tại. Muốn nghiên cứu lời nói, chờ phục chế xong sau đó có là thời gian nghiên cứu, đừng tại đây ảnh hưởng mọi người thời gian."

Nghe nói như thế, Từ Minh Trạch nhất thời tỉnh táo lại, có chút lúng túng hắng giọng, nói ra : "Khụ khụ như vậy, làm cho này Tiếp theo đấu Khí đại hội chủ trì, ta chính thức tuyên bố, lần này đấu Khí người thắng trận vì Khương thị luyện khí công xưởng."

Từ Minh Trạch câu nói này vừa ra, liền đại biểu lần này đấu Khí đại hội kết quả đã nắp hòm kết luận, sẽ không bao giờ lại sửa đổi.

Vừa dứt lời, chung quanh trên khán đài nhất thời vang lên một mảnh kịch liệt tiếng hoan hô.

Cho dù trước đó đã biết kết quả, tại kết quả chính thức tuyên bố thời điểm, bọn họ tâm tình vẫn như cũ nhìn không được có chút kích động cùng phấn chấn. Khương thị lần này chiến thắng, đơn giản cũng là một lần hoàn mỹ nghịch tập, cho dù là theo Khương thị hoàn toàn chưa quen thuộc tu sĩ, giờ phút này cũng không nhìn được vì bọn họ hoan hô lên.

Khương thị trong phòng kế, một thân áo đỏ Khương Linh cũng là bỗng nhiên thở phào, cả người như trút được gánh nặng hưởng hậu khê đảo, hoàn toàn rơi vào Ghế dựa Thái Sư bên trong.

Vừa rồi trên lối đài trải qua khó khăn trắc trở, nàng tâm cũng giống là ngồi Vân Tiêu Phi Xa một dạng chột cao chột thấp, một hồi khẩn trương một hồi hoan hỉ. Hiện nay kết quả vừa ra tới, nàng liền cảm thấy mình sức lực toàn thân đều giống như hao hết sạch giống như, cả ngón tay đều không muốn nhúc nhích

Hít sâu một hơi, Khương Linh ý thức một chút xiu hấp lại, bên môi ý cười cũng giống như Hạ Hoa mới nở, một chút xiu trở nên rực rỡ, qua trong giấy lát tràn ngập cả khuôn mặt.

Âm đạm sắc trời hạ phù vân ánh đèn mang dần dần sáng lên.

Dưới ánh đèn, nàng cái kia vốn là trắng nõn da thịt hồng hót như là ngọc chất, nụ cười càng là rực rỡ mới tốt giống như có thể phóng ra ánh sáng Lai phối hợp này một thân tươi đẹp áo đỏ, trong thoáng chốc như cùng một đóa thịnh phóng hồng sắc Mẫu Đơn, ung dung hoa quý, chói lóa mắt.

Khương Viễn lẳng lặng mà nhìn xem một màn này, ánh mắt có trong nháy mắt hoảng hốt.

Đời trước lúc này, Khương thị đã sớm sụp đổ. Hắn chưa từng gặp qua tỷ tỷ như thế hăng hái, chói lóa mắt bộ dáng?

Xem như cảm giác được Khương Viễn ánh mắt, Khương Linh chậm rãi nghiêng đầu lại, mang trên mặt nhẹ nhõm ý cười : "Tiểu Viễn, chúng ta thật thắng, đúng hay không?"

"Ừm"

Khương Viễn khẽ gật đầu, hơi liếm trong mắt thần sắc nhu hòa, khóe môi mỉm cười Khởi nhật, lại mang theo một vòng khác ôn nhu.

...

Trên lối đài, nghe bên tai tiếng hoan hô, sở khôn sắc mặt càng thêm khó coi, khó gầy biểu hiện trên mặt vận vẹo bất định, dường như lúc nào cũng có thể bạo phát.

Từ Minh Trạch chỉ coi sở khôn là khó tiếp thu kết quả này, cũng không hề để ý những thứ này.

Hắn cung cung kính kính đem Chu Các Thanh Minh đưa về Quan Lễ Thai, lúc này mới xoay người lại, nói lần nữa : "Đấu Khí kết quả đã ra đến, song phương Luyện Khí Sư có thể rút lui."

Nghe vậy, Lâm Hồng Minh ba liền vội vàng tiến lên nửa bước, đối Từ Minh Trạch, cùng chung quanh Quan Lễ Thai thi lễ, xem như cáo từ.

Từ Minh Trạch mỉm cười đáp lễ.

So với trước đó, hẳn lúc này thái độ rõ ràng trở nên thân hòa không ít. Ý vị này, hẳn đã tán thành Lâm Hồng Minh ba luyện khí thực lực, từ hôm nay từ nay về sau, Lâm Hồng Minh ba tại Luyện Khí Sư liên minh nội bộ danh vọng cùng địa vị tất nhiên sẽ thăng tấp đề bạt.

Gặp qua lễ hậu, Lâm Hồng Minh ba liền quay người rời đi lôi đài.

Lưu Lương Vũ cùng cung sáng lúc này cũng đã kịp phản ứng, theo thứ tự tiến lên chào, lập tức quay người rời đi. Sở khôn yên lặng đi theo hai người bên cạnh, thủy chung không nói một lời.

Từ Minh Trạch cũng mặc kệ bọn hắn thế nào muốn , chờ bọn họ rút lui sau đó, liền gọi tới luyện khí học đồ đem lôi đài thanh không, lập tức quay người nhìn về phía Quan Lễ Thai, tiện tay hạ thấp xuống ép, ra hiệu mọi người im lặng.

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: : Tiến thư tới tay

...

Trên khán đài tiếng hoan hô nhất thời chậm rãi yếu bớt xuống dưới, rất nhanh liền trở nên yên tĩnh.

"Cho mời song phương công xưởng người chủ sự lên sân khấu."

Từ Minh Trạch thanh âm lôi cuốn lấy nguyên khí, trong nháy mắt tại toàn bộ trong hội trường lan tràn ra.

Trên khán đài các tu sĩ vô ý thức im lặng, lập tức đồng loạt quay đầu, nhìn về phía bốn nhà công xưởng gian phòng phương hướng.

Cùng lúc đó, Khương thị trong phòng kế, Khương Linh vô ý thức bé nhắm mắt, cấp tốc thu liễm nụ cười trên mặt, điều chỉnh tốt tâm tình, lập tức bỗng nhiên mở mắt ra chữ.

Trong nháy mắt, trong phòng kế tựa như đột nhiên sáng sáng lên.

Dưới ánh đèn, cặp kia như nước mắt hạnh bên trong thần quang trầm tĩnh, quang mang bắn ra bốn phía.

Rất nhanh, quang mang thu liễm, Khương Linh nguyên bản buông lỏng vui vẻ bộ dáng đã biến mất, thay vào đó, là tràn ngập tự tin và già dặn, một thân áo đỏ, chói lóa mắt Khương thị Người nói chuyện bộ dáng.

"Tiểu Viễn, ta đi lên "

Nàng hướng Khương Viễn gật gật đầu, liền chống đỡ lan can chậm rãi đứng lên, chậm rãi hướng Quan Lễ Thai dưới đi đến.

Rất nhanh, nàng liền đứng trên lôi đài.

Cùng lúc đó, Lưu Thị, Kinh Sở, Hoa Dương ba nhà luyện khí công xưởng Chương Sự, Lưu Quân, Sở Hùng, Văn Cố Nghiệp ba cũng đã từ trên khán đài xuống tới, đi đến trên lôi đài.

Bất quá, cùng Khương Linh tự tin dào dạt bộ dáng khác biệt, ba người này sắc mặt toàn bộ hắc chìm hắc chìm.

Bọn họ hao tổn tâm cơ, đem tràng diện khiến cho như thế lớn, vốn là muốn để Khương thị mất hết mặt mũi, hoàn toàn đoạn tuyệt Khương thị quật khởi thời cơ.

Nhưng hôm nay, chiến thắng lại vẫn cứ là Khương thị. Mặt mũi này đánh cho quá ác, đơn giản đem tam đại công xưởng mặt mũi và lớp vải lót toàn bộ mất hết!

Như thế vừa đến, bọn họ ngay từ đầu mưu đồ hoàn toàn thất bại không nói, ngược lại đảo lại cổ vũ Khương thị quật khởi tốc độ. Hôm nay sau này, Khương thị quật khởi tinh thể đã căn bản không có khả năng át kềm chế được

Liên coi như bọn họ lần nữa liên thủ lại phong sát Khương thị, nam hoàng trong thành tu sĩ cũng sẽ không lại theo lúc trước một dạng cho bọn hấn mặt mũi

Kết quả, đấu Khí thua không tính, bọn họ còn được lôi đài lại mất mặt xấu hổ một lần, cái này để bọn hấn làm sao có thể nhận được? !

"Văn bối Khương Linh, gặp qua Tam vị tiền bối."

Nhìn thấy ba người bọn họ lên sân khấu, Khương Linh đoan trang địa thi lễ, trung quy trung củ địa khách sáo hai câu, phong độ đáng vẻ đều không có thể bắt bẻ.

Nhưng mà, cho dù nàng chưa hề nói bất luận cái gì cười trên nỗi đau của người khác lời nói, nàng bộ kia tự tin dào dạt, khoe mắt đuôi lông mày đều mang ý mừng bộ dáng rơi vào Lưu Quân Tam trong mắt người, vẫn như cũ phá lệ chói mắt, tựa như là đang nhắc nhở chính bọn hấn thất bại giống như

Tam người sắc mặt nhất thời càng thêm âm trầm mấy phần.

Dù là lý trí bên trên biết, lúc này bọn họ hấn là biểu hiện được rộng lượng một điểm, tốt ở một mức độ nào đó vẫn hồi công xưởng mặt mũi, nhưng chánh thức muốn làm nhưng bây giờ thật quá khó khăn

Ba người trầm mặc đáp lễ, liền xụ mặt đứng ở một bên.

Lưu Quân hai tay đọc ở sau người, biểu lộ phá lệ nghiêm túc, ánh mắt liền nhìn cũng không nhìn đối diện Khương Linh.

Sở Hùng làm theo chăm chú nhìn Khương Linh, thần sắc âm tình bất định, xem như nhóm lửa núi lửa hoạt động một thanh, tùy thời có khả năng bạo phát.

Ngược lại là Văn Cố Nghiệp, thoát nhìn không có như vậy thất thố, chỉ là này khóa chặt lông mày cùng nhếch lên đôi môi, cho thấy tâm tình của hấn cũng tuyệt đối không thoải mái.

Lúc này, Từ Minh Trạch gặp bọn họ song phương đã gặp lễ, liền trở tay móc ra một trương quyền trục triển khai, cúi đầu vừa nhìn vừa nói ra : "Dựa theo trước đó ước định nội dung, nếu là Khương thị thắng được đấu Khí thắng lợi, Hoa Dương, Kinh Sở, Lưu Thị ba nhà luyện khí công xưởng, mỗi nhà đều phải xuất cụ một phần có thực tế hiệu dụng tiến sách, làm Khương thị tấn thăng Hạng 2 công xưởng vật tư và máy móc."

Nói, Từ Minh Trạch tiện tay khép lại quyền trục, hỏi thăm : "Không biết ba vị phải chăng chuẩn bị kỹ càng tiến thư?"

Thoại âm rơi xuống, Lưu Quân Tam người nhất thời trầm mặc một cái chớp mắt.

Trên khán đài các tu sĩ nhất thời trừng lớn ánh mắt, nín hơi nhìn chăm chú, bầu không khí cũng không khỏi trở nên khẩn trương lên.

Từ Minh Trạch thiếu thiếu mi, thấy bọn họ là kéo không xuống mặt mũi.

Hắn mắt nhìn Lưu Thị luyện khí công xưởng người trưởng quầy Lưu Quân, hỏi thăm : "Lưu lão bản, nếu như chuẩn bị kỹ càng tiến thư, mời hiện tại lấy ra. Nếu như không có, hiện trường viết cũng không có vấn đề. Phải gọi ta người chuẩn bị giấy bút sao?"

"Không cần " Lưu Quân sắc mặt hơi hơi cứng đờ, có chút khó chịu địa từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một trương quyền trục, đưa tay đưa ra qua, "Đây là ta tiến thư."

"Đa tạ Lưu tiền bối."

Khương Linh lễ phép tiếp nhận này quyền sách, ra vẻ trầm ổn trên mặt rốt cục không kềm được tràn ra dịu dàng ý cười.

"Có chơi có chịu mà thôi."

Lưu Quân vô ý thức bỏ qua một bên đầu, cúi đầu nhìn chăm chăm lôi đài trên mặt đất gạch đá.

Hắn hiện tại tâm tình đã không có vừa rồi như vậy hồngбет, cần phải hấn hoàn toàn không thêm đề ý, này là không thể nào. Nghĩ tới tương lai nam hoàng trong thành lại sẽ thêm một nhà cùng bọn hấn cạnh tranh Hạng 2 công xưởng, tâm tình của hấn liền thực sự hảo bất khởi lai

"Sở lão bản?" Từ Minh Trạch thiếu thiếu mi, nhìn về phía Sở Hùng.

Sở Hùng sắc mặt cứng đờ, vốn là âm tình bất định thần sắc càng thêm khó coi mấy phần. Đáng tiếc, coi như tâm tình lại hồngбет, phần này tiến thư hấn

cũng là tránh không xong.

Hít sâu một hơi, hần miễn cưỡng đề xuống sôi trào tâm tình, nói ra : "Ta hiện tại liền viết."

Nói, hần bỗng nhiên quay đầu đi tới một bên, tay lấy ra quyển trục cùng một chi phù văn khoảng, liền luyện khí đài xoát xoát xoát viết.

Thừa dịp Sở Hùng viết tiến sách thời gian, Từ Minh Trạch lần nữa quay đầu, nhìn về phía cuối cùng nhất một vị, Hoa Dương luyện khí công xưởng Chương Sự Văn Cố Nghiệp.

Nhưng mà, lần này, không đợi Từ Minh Trạch mở miệng, Văn Cố Nghiệp liền chủ động đón lấy Khương Linh, nói ra : "Đây là ta tiến thư, mời Khương đại tiểu thư cất kỹ."

Nói, hần liền móc ra một trương màu vàng sẫm quyển trục, hai tay dâng hướng Khương Linh đưa tới.

Khương Linh liền vội vàng hai tay tiếp nhận, nụ cười trên mặt càng sâu : "Đa tạ Văn tiên bối."

"Tạ liền không cần." Văn Cố Nghiệp khoát khoát tay, trên mặt mặc dù không có nụ cười, khóa chặt mi tâm cũng đã buông ra, "Sau này tất cả mọi người tại nam hoàng trong thành làm ăn, liên hệ thời điểm còn còn nhiều, rất nhiều. Ta coi như là sớm chúc mừng Khương thị tấn thăng Hạng 2 công xưởng "

Một khi Khương thị tấn thăng Hạng 2 công xưởng, từ mặt ngoài nhìn, thì tương đương với cùng bọn hần ba nhà công xưởng bình khởi bình tọa. Hần vừa rồi cũng muốn thông, trừ gia tộc bối cảnh, Khương thị so với bọn hần cũng không kém quan hệ.

Nhưng cứ như vậy, nam hoàng trong thành nguyên bản tạo thế chân vạc cục thế liền bị đánh vỡ, thế tất yếu đứng trước một vòng mới tẩy bài. Văn Cố Nghiệp nói như vậy, trên thực tế là đang thử thăm dò song phương có hay không hợp tác khả năng.

Khương Linh hiển nhiên minh bạch Văn Cố Nghiệp ý tứ, trên mặt ý cười bỗng nhiên nhiều mấy phần thâm ý : "Văn tiên bối gọi là. Khương thị thực lực còn thấp, tương lai không thiếu được có cần cậy vào tiên bối địa phương."

Nói, nàng ánh mắt lóe lên, theo Văn Cố Nghiệp liếc nhau, tâm linh thần hội cười một tiếng.

Chỗ khách quý ngồi, nam hoàng thành thành chủ Bách Huyền Băng nhìn thấy một màn này, bỗng nhiên thiêu thiêu mi : "Cái này Văn Cố Nghiệp, ngược lại là có chút ý tứ "

Khương thị chiến thắng mặc dù tại hần ngoài dự liệu, nhưng trận này đấu Khí cuối cùng cùng hần không có quan hệ bản thân liên hệ, ngay từ đầu chán kinh qua hậu, hần rất nhanh liền tỉnh táo lại, hiện nay càng là đã hoàn toàn buông lỏng

Hần lần nữa dò xét trên lời đài Văn Cố Nghiệp liếc một chút, bỗng nhiên quay đầu hướng cách đó không xa trong phòng kế Văn Mạn Quân nhìn lại.

"Cái này Văn Cố Nghiệp, là Văn Thị bång chi a? Có suy nghĩ hay không qua để hần đi con đường làm quan?"

Thần thức như là sóng nước lan tràn, trong nháy mắt lướt qua trung gian ngăn cách, lan tràn tiến Văn Thị trong phòng kế.

Văn Mạn Quân ngược mắt nhìn Bách Huyền Băng liếc một chút, ánh mắt bình tĩnh : "Thành chủ nếu là coi trọng hần, không ngại qua tìm gia chủ thương nghị, gia chủ chắc hần sẽ thả người."

"Văn Đạo hữu nói giỡn " Bách Huyền Băng tùy ý cười một tiếng, nhất thời không hề xách cái đề tài này.

Hần mặc dù đối Văn Cố Nghiệp cảm thấy hứng thú, lại cũng bất quá là nhất thời hưng khởi, còn không đến mức vì thế liền đi hướng Văn Thị đòi người. Văn Thị người, cũng không phải như thế tốt muốn

Tâm niệm nhất động, Bách Huyền Băng đang chuẩn bị thu hồi thần thức, lại không phòng Văn Mạn Quân thanh âm bỗng nhiên vang lên.

"Không biết thành chủ đối vị này Khương gia đại tiểu thư biết bao nhiêu?"

"Văn Đạo hữu đối Khương Linh cảm thấy hứng thú?" Bách Huyền Băng hơi khiêu mi, nhin không được cúi đầu liếc trên lời đài Khương Linh liếc một chút, "Nàng đến nam hoàng thành không lâu, ta biết lại cũng không nhiều."

Nói, hần tâm niệm nhất động, theo Khương Linh có quan hệ tin tức liền xuyên thấu qua thần thức truyền đưa tới.

Đây bất quá là việc nhỏ, hần cũng không chú ý mượn cơ hội hướng Văn Mạn Quân bán tốt.

Bất quá, gọi là biết không nhiều, làm thành chủ, Bách Huyền Băng biết tin tức cuối cùng vẫn là so người bình thường muốn hơn rất nhiều.

Văn Mạn Quân trông mắt nhìn lấy trên lời đài Khương Linh, ngạo nghễ ưỡn lên lông mi tại dưới ánh đèn như là Hắc Vũ hơi hơi vỗ, che giấu cặp kia trong mắt phượng trầm tĩnh thần quang, để nàng xem ra thiếu mấy phần phong mang, thêm mấy phần nhu hòa.

Một lát sau đó, nàng bỗng nhiên nhẹ nhàng thở dài một tiếng : "Đáng tiếc "

"Thế nào?"

"Lấy nàng biểu hiện ra ngoài loại tâm tính này, nếu như từ nhỏ hảo hảo bồi dưỡng, hiện nay chí ít cũng là Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, tương lai một mình đảm đương một phía không là vấn đề. Vận khí tốt lời nói, tấn thăng linh đài cảnh cũng có thể "

Văn Mạn Quân miệng bên trong nói tới một mình đảm đương một phía, chỉ tự nhiên không giống là Khương Linh như bây giờ, đòi thay cha ra mặt tình huống, mà là có thể hoàn toàn chường không nhất phương thế lực loại kia. Đây tuyệt đối là khá cao đánh giá

Huống chi, nam hoàng trong thành, linh đài cảnh nhân vật có thể đếm được trên đầu ngón tay, cơ hồ mỗi một cái đều là một phương lão đại. Văn Mạn Quân cho rằng Khương Linh có tấn thăng linh đài cảnh khả năng, cũng liền mang ý nghĩa, Khương Linh thiên phú và tiềm lực tại nam hoàng trong thành đã là đỉnh phong

Dù sao, liền xem như tại Văn Thị, Sở thị, Lưu Thị cái này Tam đại thế gia bên trong, có tấn thăng linh đài cảnh khả năng, cũng tuyệt đối không cao hơn hai mươi người, mà cái này 20 bên trong, cuối cùng nhất tới đa cũng liền có một hai cái có thể tấn thăng thành công.

Nghĩ tới đây, Văn Mạn Quân ánh mắt ánh sáng chớp lên, ánh mắt không có không tiếc nuối.

"Tính cách khó được, nguyên khí tích lũy lại dễ dàng. Văn Đạo hữu nếu là có ý, hiện tại đưa nàng thu nhập dưới trướng, chậm rãi điều giáo cũng còn kịp." Nam hoàng thành thành chủ Bách Huyền Băng thuận miệng nói ra.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: : Chưa hết chi chiến

...

Văn Mạn Quân trông mắt, nhìn lấy trên loi đài một thân áo đỏ, tươi đẹp như lửa Khương Linh, nhẹ nhàng thở dài một tiếng : "Muộn "

Một cái thói quen tự do, đồng thời tính cách đã định hình người, là sẽ không nguyện ý làm hạ nhân thuộc, dù là hoàn toàn bắt buộc dĩ quy thuận, cũng rất khó chánh thức dung nhập, càng khó bảo toàn hơn chứng trung tâm.

Dạng này người, coi như thiên phú tiềm lực mạnh hơn, nàng mà nói cũng không có quan hệ ý nghĩa.

Nghĩ tới đây, Văn Mạn Quân tiếc nuối thu hồi ánh mắt, lại khôi phục nguyên bản cái kia có chút không quan tâm bộ dáng.

Bách Huyền Băng thấy thế, liền cũng thu hồi thần thức, không nói thêm gì nữa.

Lúc này, hai người cách đó không xa trong phòng kế, Chu Các Thanh Minh bỗng nhiên ngừng đầu, ánh mắt quý dị nhìn hai người gian phòng phương hướng liếc một chút.

Vừa rồi Văn Mạn Quân cùng Bách Huyền Băng một phen đối thoại, tuy là thần thức giao lưu, cũng không có bất luận cái gì che che lấp lấp ý tứ, hẳn tự nhiên cũng cảm giác được.

Mặt ngoài nhìn, Khương Linh bất quá nông thôn tiểu trấn xuất thân, trong nhà liền một nhà công xưởng, tu vi cũng bất quá Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ.

Mà Văn Mạn Quân, lại là nam hoàng Văn Thị con cháu đích tôn, bản thân là Thái Hoa tông nội môn đệ tử không nói, còn có linh đài cảnh tu vi, bất luận từ góc độ nào nhìn, đều có nhìn xuống Khương Linh tư cách, nói những lời này, cũng là thuận lý thành chương, cũng không có quan hệ đáng giá đại kinh tiểu quái phương.

Nhưng mà, biết nội tình Chu Các Thanh Minh, nghe những này đối thoại, lại có chút dở khóc dở cười, thậm chí cảm thấy đến có chút buồn cười

Có lẽ Khương Linh bản thân chỉ là có chút thiên phú tiềm lực, nhưng nàng lại có một cái không được đệ đệ.

Mặc dù hấn cho tới bây giờ cũng không làm rõ ràng được Khương Viễn sư phụ đến tột cùng là ai, thậm chí ngay cả Khương Viễn bản thân thực lực cũng không quá xác định, nhưng chỉ riêng hấn nhìn thấy những cái kia, liền đã rất lợi hại không được

So với Khương Linh, Khương Viễn thiên phú tiềm lực càng là vượt xa, mà lại hiện nay đã có thành tựu.

Coi như bất kể Khương Viễn sư phụ khả năng có được thực lực, tại cái này nam hoàng trong thành, tam đại gia tộc cũng đã rung chuyển không có Khương Viễn địa vị, chỉ là bây giờ còn chưa người biết điểm này mà thôi.

Nghĩ tới đây, Chu Các Thanh Minh nhin không được hướng chung quanh liếc mắt một cái.

Quan Lễ Thái trước sau phương, cùng mỗi cái hành lang trong góc, đều có người mặc hắc sắc áo giáp Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu lẳng lẳng đứng lẳng, như là như pho tượng trang nghiêm, cẩn thận thủ vệ hội trường.

Đại khái... Tam đại gia tộc người, đến nay đều coi là những này Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu, là Khương thị mời đi theo đi

Hấn nếu không phải tại Khương Viễn bên người lẩn lộn lâu, cũng căn bản không tưởng tượng nổi, Khương Viễn bên người cái kia điều thấp nội liễm Thị Vệ Trưởng, lại chính là Kinh Thiên Chiến Đoàn đoàn trưởng.

Dù sao, người nào sẽ nghĩ tới, Khương thị cái kia không đáng chú ý thiếu gia thủ hạ, thế mà lại có một chi tinh anh chiến đoàn đâu?

Hướng chi, Khương Viễn mặc dù nhìn từ bề ngoài lãnh đạm, trên thực tế lại cũng không là một cái lạnh tình nhân. Khương Linh hiện nay thực lực mặc dù còn thấp, nhưng chỉ cần Hữu Khương tại phía xa, Khương Linh cái này khi tỷ tỷ, sớm muộn có một ngày hội nhất phi trùng thiên.

Nói không chừng, kém cũng chỉ là một thời cơ mà thôi

Dưới loại tình huống này, Văn Mạn Quân thế mà còn có ý muốn đem Khương Linh thu nhập dưới trướng, cái này khiến hấn thế nào có thể không phát cười?

Vừa rồi những lời kia, nếu để cho Khương Viễn biết lời nói, hấn khẳng định hội khịt mũi coi thường a? Chu Các Thanh Minh có chút nhìn có chút hà hê nghĩ

...

Lúc này, trên lôi đài, Kinh Sở luyện khí công xưởng Chương Sự Sở Hùng rút cục viết xong tiến sách, một mặt xúi quẩy địa đem tiến sách giao cho Khương Linh.

Khương Linh may may không biết mình đang bị người bình phẩm từ đầu đến chân, như cũ cười híp mắt tiếp nhận tiến sách, cẩn thận cất kỹ, tâm tình tương đương vui vẻ.

Nàng còn không có quên cảm ơn Sở Hùng, đem Sở Hùng khí đến sắc mặt lại là một trận biến thành màu đen.

Lúc này, khế ước bên trên ước định nội dung đã thực hiện hoàn thành, đấu Khí đại hội mục đích cũng đã đạt thành, trận này đấu Khí đại hội, cũng coi là đến cùng khâu cuối cùng.

Theo Khương Linh cùng tam đại công xưởng Chương Sự đọc lời chào mừng kết thúc, phụ trách chủ trì đấu Khí đại hội Luyện Khí Sư liên minh Hội Trưởng Từ Minh Trạch liền chính thức tuyên bố đấu Khí đại hội kết thúc, cho trận này đấu Khí đại hội một cái kết thúc hoàn mỹ.

Rất nhanh, trên khán đài các tu sĩ liền bắt đầu lục tục ngo ngoe rút lui.

Nhìn kỹ lại, trên mặt bọn họ như cũ mang theo kích động về hưng phấn, hai mắt sáng ngời có thần, vừa đi, còn một bên nghị luận âm ỉ, tựa hồ còn không có từ vừa rồi bầu không khí bên trong tỉnh táo lại.

Chắc hẳn, dùng không bao lâu, hôm nay đấu Khí trên đại hội phát sinh hết thảy, liền sẽ tại toàn bộ nam hoàng trong thành lan truyền ra.

Đến lúc đó, tại nam hoàng thành tu sĩ trong mắt, Khương thị luyện khí công xưởng liền không còn là cái kia không có danh tiếng gì nông thôn công xưởng, mà chính là một cái thực lực mạnh mẽ, có thể cùng tam đại công xưởng sánh vai cường đại công xưởng

Đương nhiên, đây đều là sau này sự tình

Trên lôi đài, Khương thị luyện khí đám học đồ lục tục ngo ngoe lên sân khấu, bắt đầu thu thập lôi đài, Khương Linh làm theo đem Từ Minh Trạch cung kính kính đưa đến dưới đài, cười cảm ơn hấn hôm nay chủ trì, nói xong một phen lời khách sáo.

Lưu Quân, Sở Hùng, Văn Cố Nghiệp ba mặc dù tâm tình không có làm sao, lại cũng không thể không đi theo khách sáo một phen.

Chờ Từ Minh Trạch rời đi lôi đài hậu không lâu, Luyện Khí Sư liên minh Luyện Khí Sư nhóm liền cũng lục tục ngo ngoe rời đi.

Bọn họ hôm nay kinh lịch trùng kích thực sự quá lớn, thẳng đến rời đi thời điểm, trên mặt vẫn như cũ mang theo vài phần hoảng hốt, tựa như còn không có hoàn toàn tỉnh táo lại.

Cùng lúc đó, tam đại gia tộc những người trẻ tuổi kia, cùng Văn Thị nhị tiểu thư Văn Mạn Quân, nam hoàng thành thành chủ Bách Huyền Băng, chuẩn Luyện Khí Đại Sư Chu Các Thanh Minh các loại Hạng căn nặng nhân vật cũng đứng dậy rời đi hội trường.

Không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, toàn bộ hội trường liền đã cơ hồ thanh không, cũng chỉ còn lại có Khương thị người một nhà, cùng Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu vẫn còn bận rộn.

Lúc này, sắc trời đã hoàn toàn âm đạm xuống, hai bên phù văn ánh đèn mang dần dần trở nên càng ngày càng sáng ngời, đem trọn cái hội trường đều chiếu lên đèn đuốc sáng trưng.

Khương thị chính mình trong phòng kể.

Khương Viễn tùy ý địa ngồi dựa vào Ghế dựa Thái Sư bên trong, trông mắt nhìn lấy trong hội trường bận rộn luyện khí học đồ, thần sắc hoàn toàn như trước đây địa bình thản.

Mấy cái sợi tóc từ cái trán rủ xuống, tại hán cái trán, khoe mắt Phúc dưới từng tia từng tia bóng mờ, mơ hồ trong mắt của hán thần sắc, cho hán bằng thêm mấy phần trầm tĩnh lạnh nhạt khí chất.

Nhưng mà, nhìn kỹ lại, cái kia song hẹp dài trong đôi mắt, lại tựa hồ như có suy nghĩ lưu động, giống như một vũng U Đàm, thâm thúy dị thường.

Không có ai biết, hán đến tốt cùng đang suy nghĩ chút quan hệ.

Có lẽ, trong đầu hán lộn xộn chuyển, là Khương thị tương lai mấy năm phát triển kế hoạch... Có lẽ, trong lòng của hán chính đang mưu đồ lấy thay tỷ tỷ chiếm lấy truyền thừa... Có lẽ, hán là đang tự hỏi đi nơi nào tìm Huyền Độ Âm Dương thạch... Cũng có lẽ, hán đã tại bắt đầu mưu đồ càng thêm sâu Viễn...

Lúc này, xó xinh bên trong bỗng nhiên có một đoàn hắc ảnh chợt lóe lên, ngay sau đó, một người mặc hắc sắc áo giáp Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu từ trong bóng tối đi tới, tiến đến Lý Tuấn Phong bên người thì thầm vài câu.

Lý Tuấn Phong khẽ gật đầu, lập tức xoay người, bước nhanh đi đến Khương Viễn bên người, khom người nói : "Thiếu gia."

Nghe được thanh âm, Khương Viễn mắt sáng lên, này phiền như U Đàm thâm thúy thần quang bỗng nhiên thu liễm, qua trong giây lát khôi phục nguyên bản phong nhạt Vân nhẹ.

Hán hơi nghiêng đầu, nhìn Lý Tuấn Phong liếc một chút : "Cái gì sự tình?"

Lý Tuấn Phong đề thấp thân hình, tiến đến Khương Viễn bên tai nhẹ giọng nói mấy câu, lập tức một lần nữa đứng thẳng người.

Khương Viễn lông mày nhẹ nhàng nhất động, bên môi bỗng nhiên câu lên một tia cười lạnh : "A quả nhiên không ngoài sở liệu."

Nói, hán hai mắt nhắm lại, hẹp dài trong hai mắt quang mang lưu chuyển, ánh mắt bỗng nhiên trở nên cực nguy hiểm, ngay cả âm thanh, đều quét qua nguyên bản bình thản, mang ra mấy phần lạnh thấu xương hàn ý.

Lý Tuấn Phong đầu bắt tri bắt giác ép tới thấp hơn, thân hình lại ưỡn đến mức càng thêm thẳng tắp, biểu lộ phá lệ nghiêm túc.

Bắt tri bắt giác, trong phòng kể bầu không khí liền trở nên tức giết.

Dừng lại một lát, Lý Tuấn Phong thấp giọng hỏi : "Nên thế nào làm, còn mời thiếu gia bảo cho biết."

Nghe vậy, Khương Viễn ánh mắt thu liễm mấy phần, hơi nghiêng đầu, hỏi thăm : "Nhân thủ đều an bài xong xuôi?"

"Dựa theo ngài trước đó phân phó, đều đã an bài tốt."

"Được." Khương Viễn khẽ gật đầu, "Giữ nguyên kế hoạch chấp hành. Mặt khác, lại nhiều phái mấy người, Thành Chủ Phủ bên kia cũng phải chăm chăm một chăm chăm."

"Vâng, thiếu gia. Thuộc hạ cái này qua an bài." Lý Tuấn Phong không chút do dự đáp ứng, chìm tức mặt mày bên trong không có chút nào ba động.

"Ừm." Khương Viễn hài lòng gật đầu, lập tức ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào Lý Tuấn Phong lạnh lùng mặt mày bên trên, mắt lạnh thấu xương hơi lạnh lẽo hơi hòa hoãn mấy phần, "Kinh Thiên Chiến Đoàn thành lập đến nay, cái này còn là lần đầu tiên cùng hán chiến đoàn cứng đối cứng, làm sao, có lòng tin sao?"

Nghe nói như thế, Lý Tuấn Phong buông xuống đầu bỗng nhiên vừa nhắc, mắt bỗng nhiên bộc phát ra một trận sáng chói thần quang : "Nuôi binh ngàn ngày, dùng trong chớp lát. Thiếu gia yên tâm, Kinh Thiên Chiến Đoàn tuyệt sẽ không để ngài thất vọng!"

Nói, hán bỗng nhiên lùi lại nửa bước, thân hình nhún xuống, bỗng nhiên quỳ một gối xuống tại Khương Viễn trước mặt, khải giáp giao thoa ở giữa, bỗng nhiên vang lên một tiếng thanh thúy kim loại giao kích âm thanh.

"Mời thiếu gia hạ lệnh."

Lý Tuấn Phong ngửa đầu nhìn lấy Khương Viễn, hàm dưới đường cong thật căng thẳng, một đôi thần quang lạnh thấu xương mắt ung bên trong chiến ý sôi trào, như có hỏa diễm cháy hừng hực, phối hợp với này âm vang hữu lực thanh âm, một cỗ Lầm Liệt Sát Khí bỗng nhiên bay lên.

Chung quanh đứng hầu Gã sai vật cùng thị nữ vô ý thức run rẩy một chút, vội vàng cúi đầu xuống.

"Được." Khương Viễn khẽ gật đầu, "Nếu như thế, như vậy, hôm nay liền để ta xem một chút Kinh Thiên Chiến Đoàn thực lực đi "

Nói, hần ánh mắt ánh sáng nhất chuyển, bên môi câu lên cười lạnh trong nháy mắt nhiễm lên một vòng sát cơ : "Chăm chăm bọn họ, một khi có bất kỳ dị động, giết không tha!"

"Vâng! Thiếu gia!"

Lý Tuấn Phong bỗng nhiên cúi đầu xuống, xúc động tuân mệnh, thanh âm phảng phất trọng chùy đánh, trịch địa hữu thanh.

Giải thích, hần bỗng nhiên đứng thẳng người, hướng Khương Viễn cúi người hành lễ, liền quay người nhanh chân đi ra gian phòng.

Dưới ánh đèn, Lý Tuấn Phong bóng lưng thẳng tắp như tùng, trên thân Ám Ngân sắc Chiến Khải hiện ra từng tia từng sợi ngân quang, toàn thân tràn ngập ngay ngắn nghiêm nghị, tựa như sắp lao tới chiến trường tướng quân, chiến ý trùng thiên.

Lúc này, Khương Linh vừa vịn mang theo Lâm Hồng Minh bọn trở lại gian phòng, tại cửa ra vào cùng Lý Tuấn Phong thác thân mà qua.

Thấy thế, Khương Linh hơi sững sờ : "Tiểu Viễn, ra quan hệ sự tình sao?"

"Ta phân phó hần qua làm chút chuyện."

Khương Viễn biểu lộ đã khôi phục tự nhiên, nhìn thấy tỷ tỷ trở về, liền đứng lên, sau đó miệng hỏi : "Sự tình đều xử lý xong?"

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: : Quy tâm hiệu trung

...

"Ừm, xử lý xong."

Khương Linh vô ý thức đáp.

Nàng quay đầu nhìn Lý Tuấn Phong bóng lưng liếc một chút, trong lòng vẫn hơi nghi hoặc một chút, bất quá gặp đệ đệ thần sắc tự nhiên, lại cảm thấy hần không phải là Cái gì đại sự, liền không có tiếp tục truy vấn, chuyển mà nói tới việc khác.

"Ta vừa rồi lật qua sổ sách, lần này đại hội, hết sạch cái bàn tiền thuê liền thu gần một trăm Kim thù, các loại ăn nhẹ, trái cây, nước trà ích lợi cao hơn, thậm chí ngay cả chúng ta đặc cung xào lẫn Thanh Loa thịt đều bán đi mười bàn, ích lợi vượt qua bốn trăm Kim thù."

Nói, Khương Linh trên mặt liền lộ ra ý cười : "Chúng ta thuê Vũ Đẩu Tràng một ngày bất quá hoa 50 Kim thù, tính được ngược lại là kiếm lời không ít coi như bài trừ thành bản, lợi nhuận cũng có gần bốn trăm Kim thù. Như thế nhiều tiền, đặt bình thường, nói ít đến mười ngày nửa tháng tài năng kiếm được."

Bốn trăm Kim thù tiền, đối với hiện nay Khương thị lại nói, ngược lại cũng không tính được rất nhiều . Bất quá, không chịu nổi đây là lãi ròng.

Công xưởng bình thường kiếm tiền Mặc dù nhanh, nhưng đầu nhập cũng cao, bán đi một trăm Kim thù hàng hóa, chánh thức lợi nhuận cũng bất quá chỉ có hai đến cùng ba phần. Cho dù là lợi nhuận tối cao Phù Văn Khẩu, cũng chính là năm đến sáu Thành lãi ròng.

Lấy Khương thị hiện nay sinh ý tình huống, mỗi ngày bán đi Phù Khí trên thực tế cũng liền hai ba mươi kiện, cái này vẫn phải bao quát lượng tiêu thụ tốt nhất, cũng rẻ nhất Phù Văn Khẩu, một ngày thuần lợi nhuận có thể có ba bốn mươi Kim thù cũng không tệ.

Bốn trăm Kim thù lãi ròng, thật đến mười ngày qua tài năng kiếm về

Đương nhiên, đối với hần công xưởng lại nói, Khương thị sinh ý đã là phi thường tốt.

Mà Khương Linh sở dĩ cao hứng, chính yếu nhất, hay là bởi vì, ban đầu vốn đã chuẩn bị kỹ càng dùng tiền đầu Khí đại hội, cuối cùng nhất thế mà để cho nàng kiếm lời không ít, để cho nàng cảm thấy không bình thường kinh hi.

Bất quá, ngược lại cũng không phải là không có tiếc nuối phương.

Nói nói, Khương Linh liền không nhịn được thở dài, hơi có chút uể oải nói : "Sớm biết tiền này như thế dễ kiếm, ta nên lại mở cái đánh cược, đây mới thực sự là bạo lợi "

"Đánh cược nào có như vậy tốt mở?" Khương Viễn đi theo Khương Linh cùng một chỗ đi ra ngoài, nghe vậy hơi có chút bất đắc dĩ nhìn tỷ tỷ liếc một chút, "Lần này đầu Khí quy mô quá nhỏ, có thể Đồ Tính lại quá kém, mở sòng bạc cũng không có Cái gì lợi nhuận. "

Muốn mở sòng bạc, đầu tiên nhất định phải có đầy đủ làm cho người tin phục tài lực mới được. Trước đó Khương thị không có danh tiếng gì, đầu Khí song phương thực lực sai biệt lại quá lớn, thắng bại Thiên Bình cơ hồ nghiêng về một bên, tuyệt đại bộ phận tu sĩ đều sẽ ép tam đại công xưởng thắng.

Loại tình huống này, có thể Đồ Tính thực sự quá kém

Chắc hẳn hần thế lực cũng là cân nhắc đến cùng điểm này, mới không có nghiêm túc mở sòng bạc. Đương nhiên, trong âm thầm quy mô nhỏ đánh cược, khẳng định vẫn là sẽ có, nhưng này liền không có tại Khương Viễn cân nhắc phạm vi bên trong

Trong này đạo lý, Khương Linh nghĩ lại, cũng hiểu được, trong lòng tiếc nuối nhất thời tiêu tán không ít.

"Mặc kệ làm sao, tam đại công xưởng lần này ném khỏi đây sao mặt to, chúng ta Khương thị danh tiếng xem như hoàn toàn khai hỏa, sau đó rút cuộc không cần lo lắng không có sinh ý "

Khương Linh vốn cũng không phải là xoắn xuýt tính tình, rất nhanh liền lại cao hứng trở lại.

Nàng tiện tay từ trong nhẫn chứa đồ móc ra Tam quyền sách, tại Khương Viễn trước mặt lắc lắc, một đôi mắt hạnh bên trong cười nhẹ nhàng như nước, lại khó được có mấy phần tiểu nữ hài nhảy cẫng : "Phiền toái nhất tiến sách đã tới tay, còn lại tư liệu phụ thân cũng sớm liền chuẩn bị tốt, sáng mai, ta liền dẫn người qua luyện khí công xưởng liền minh đệ trình văn bản tư liệu. Đoán chừng dùng không có mấy ngày, Khương thị liền có thể chính thức tấn thăng Hạng 2 công xưởng!"

"Ừm." Khương Viễn thấy thế, thần sắc trên mặt kim lòng không đặt nhu hòa mấy phần, bên môi cũng lộ ra một tia nhàn nhạt ý cười, "Đợi chút nữa cho phụ thân qua cái tin tức. Phụ thân chờ đợi ngày này các loại như thế lâu, cũng nên để lão nhân gia ông ta cao hứng một chút "

"Ừm. Phụ thân chỉ sợ sớm đã sốt ruột chờ "

Nghe Khương Viễn nói chuyện, Khương Linh trong đầu kim lòng không được hiện ra phụ thân đứng ngồi không yên, nóng lòng không thôi bộ dáng, nhất thời nhịn không được liếc mắt sùng, ý cười càng thêm rực rỡ.

Nàng quyết định , chờ sau đó trở lại Khương Ký sau đó, liền lập tức để bệnh bạch hầu Hoàng Tước cho phụ thân đưa tin tức trở về, miễn cho lão nhân gia ông ta thật sốt ruột chờ

...

Vũ Đầu Tràng vị trí cách Khương Ký bất quá ba cái đường đi, lấy Khương Viễn cùng Khương Linh cước trình, rất nhanh liền đến cùng.

Lúc này, sắc trời mấy cái hồ đã hoàn toàn hắc, Com tối thời gian cũng cũng sớm đã qua. Khương Viễn cùng Khương Linh trở lại Khương Ký sau đó, còn nói một hồi liền riêng phần mình tách ra, về chính mình viện tử.

Từng tia từng sợi tinh quang từ trên bầu trời rù xuống, cho trong màn đêm viện tử phù thêm một tầng nhỏ bé không thể nhận ra ngân quang. Trong đình viện kinh thẳng Thanh Tùng, trong góc theo gió hơi hơi chấp chôn Thanh Trúc, nhìn tựa hồ cũng nhiều mấy phần không khỏi ý cảnh.

Khương Viễn dọc theo hành lang chậm rãi đi về phía trước, đi một đoạn, bỗng nhiên dừng lại.

Hắn xoay người, nhìn về phía phía sau đi theo ba bóng người, sắc mặt ở trong màn đêm có chút mơ hồ : "Các người còn có việc?"

Nguyên lai, Lâm Hồng Minh ba từ rồi đi hội trường hậu, lại một mực yên lặng đi theo Khương Viễn phía sau, đến bây giờ cũng không có muốn rời khỏi ý tứ.

Dưới bóng đêm, ba một thân hắc bào như ẩn như hiện, cơ hồ dung nhập trong bóng đêm, đỉnh đầu Ngân Quan lại tản ra mịt mờ Ngân Huy, nhìn hết sức dễ thấy, muốn chú ý không đến cũng khó khăn.

"Thiếu gia..."

Nghe được Khương Viễn tra hỏi, Lâm Hồng Minh mở đầu há miệng, lại vẫn còn không biết rõ nên nói Cái gì.

Bọn họ có một bụng lời nói muốn nói, nhưng mới rồi thiếu gia một mực đang nói chuyện với tiểu thư, bọn họ căn bản không dám xen vào.

Kết quả, mãi mới chờ đến lúc thiếu gia chú ý tới bọn họ, ngữ khí thế nào liền như thế ghét bỏ?

Nghĩ tới đây, Lâm Hồng Minh sắc mặt lại vô hình có chút ủy khuất.

Khương Viễn các loại một lát, gặp bọn họ chậm chạp không nói lời nào, liền nói ra : "Nếu là không có chuyện gì, liền mau đi về nghỉ đi hôm nay các người cũng mệt mỏi một ngày "

Nói, hần tùy ý phát phát tay, liền quay người chuẩn bị rời đi.

Lâm Hồng Minh bọn họ là Cái gì tâm tư hần đại khái có thể nghĩ ra được, nếu là đối bình thường, hần cũng không chú ý nghe bọn hần nói vài lời, phát tiết một chút tâm tình, nhưng hôm nay không được.

Hần còn có càng chuyện trọng yếu muốn làm.

Nhưng mà, Khương Viễn đi được lưu loát, Lâm Hồng Minh thấy một lần Khương Viễn muốn đi, lại nhất thời gấp.

Triệu Hoàng Quang bỗng nhiên kéo một chút Lâm Hồng Minh tay áo, Trương Tử Diệu làm theo hung hăng địa cho Lâm Hồng Minh nháy mắt ra dấu, nháy mắt ra hiệu địa rõ ràng là muốn biểu đạt Cái gì.

Lâm Hồng Minh sững sờ, lập tức lập tức kịp phản ứng : "Thiếu gia, ngài chờ một chút! Ta liền nói một câu!"

"Thiếu gia!"

Khương Viễn đi hai bước, cước bộ cuối cùng vẫn là chậm rãi dừng lại.

"Nói đi "

Gừng Viễn không quay đầu lại, thanh âm vẫn như cũ bình thản, ngữ khí lại thoáng có chút bất đắc dĩ.

Nghe vậy, Lâm Hồng Minh ba bỗng nhiên từng một thanh, trên mặt bỗng nhiên lộ ra một vòng vui mừng.

Ba người bọn họ nhìn nhau, bỗng nhiên cùng nhau hậu rút lui một bước, hai tay chấp tay duỗi đến đỉnh đầu, chậm rãi xá dài tới đất, được cái đại lễ.

"Lâm Hồng Minh Trương Tử Diệu Triệu Hoàng Quang cảm tạ thiếu gia ơn tài bồi. Từ hôm nay từ nay về sau, ta ba nhất định dốc hết toàn lực, thù hận Khương thị, thù hận thiếu gia."

Nghe nói như thế, Khương Viễn bỗng nhiên quay người.

Trong bóng đêm, hần một bộ Âm Sắc trường bào tại trong gió đêm lẳng không giờ lên, phảng phất tung bay đêm điệp, nhanh nhẹn Nhược Phong.

Phù vân Đẳng sáng ngời ánh đèn rơi vào trên mặt hần, đem hần giờ phút này biểu lộ phác họa Địa Cách bên ngoài rõ ràng.

Tầm kia xưa nay bình tĩnh lạnh nhạt trên mặt, giờ phút này vẫn như cũ nhìn không ra Cái gì biểu lộ, nhưng mà, này phảng phất màu mực nhiễm liền mắt, lại mơ hồ có một tia kinh ngạc cùng động dung.

Khương Viễn thực sự không nghĩ tới, Lâm Hồng Minh ba hội là phản ứng như vậy.

Hần ma luyện Lâm Hồng Minh ba là vì công xướng, chỉ cần mục đích đạt tới, khác hần cũng không thêm để ý, cũng chưa từng nghĩ tới muốn để Lâm Hồng Minh ba cảm kích hần.

Nói thật, loại trình độ này ma luyện, đối với người tính cách là một loại cự Đại Khảo Nghiệm, gọi là tàn khốc cũng không đủ. Hơn phân nửa người trải qua loại chuyện này sau đó, cũng sẽ không cảm kích kẻ đầu têu, cho dù là bọn họ đạt được thật sự chỗ tốt cũng giống vậy.

Về phần không có không so đo, trái lại ở trước mặt cảm tạ, kia liền càng là thừa thớt.

Lâm Hồng Minh ba niên kỷ theo phụ thân hần chênh lệch tiểu, có thể nghĩ rõ ràng hần dụng ý, hần cũng không giật mình, có thể ba người bọn họ phản ứng, lại quả thực có chút vượt quá hần đoán trước.

Rất lợi hại hiển nhiên, Lâm Hồng Minh ba không chỉ có mình bạch hần ma luyện chi ý , đồng dạng cũng minh bạch hần thù hận Khương thị, thù hận phụ thân cùng tỷ tỷ quyết tâm, lúc này mới sẽ dùng loại phương thức này tuyên thệ hiệu trung.

Mặc dù bọn họ ngoài miệng không nói bất luận cái gì hiệu trung lời nói, nhưng lại dùng hành động thực tế cho thấy chính mình quyết tâm.

Nói phải bảo vệ Khương thị, là hiệu trung, bởi vì bọn hắn mình bạch tâm ý của hắn.

Sử dụng lớn như thế lễ, đồng dạng là đang bày tỏ hiệu trung.

Tu Hành Giới lễ tiết vốn là không nhiều, trừ chỉ có tại long trọng nhất trường hợp đối mặt quân thân sư lúc mới sử dụng đập đầu lễ bên ngoài, xá dài tới đất cũng đã là long trọng nhất lễ tiết, theo chiến tu quý một chân trên đất không sai biệt lắm.

Dù sao, tu sĩ xưa nay ngạo khí, bình thường, thân phận không sai biệt lắm tu sĩ gặp mặt, cũng chính là đơn giản ừ cái xuất thủ ý chào một cái, coi như đối mặt Tôn Trưởng Chủ Quân, cũng chính là cung cái thân thể, cúi đầu là được rồi.

Nếu như không phải thật tâm tôn kính, tuyệt sẽ không sử dụng lớn như thế lễ.

Mà một khi đối Sư Trưởng bên ngoài người được lớn như thế lễ, duy nhất ý tứ, cũng chỉ có phụng đối phương làm chủ, tuyên thệ hiệu trung.

Trước đó, Lâm Hồng Minh ba mặc dù cũng một mực rất lợi hại tôn kính hắn, nhưng càng nhiều là kính nể hắn luyện khí thực lực, đối với hắn thái độ, bao nhiêu còn có chút đối mặt vẫn bối quan tâm chi ý, địa vị cũng tương đối bình đẳng, theo trực tiếp hiệu trung vẫn là có khác nhau rất lớn.

Nhưng hiện nay, bọn họ những lời này lỏ ra, theo Khương thị ở giữa liền không còn là đơn thuần thuê mướn quan hệ, mà chính là tương đương với trời chắt tại Khương thị chiếc thuyền này bên trên, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Mà bọn họ, cũng theo Lý Tuấn Phong một dạng, trở thành hắn thuộc hạ, tùy thời chờ đợi hắn điều khiển.

Nói thực ra, Khương Viễn cũng không có vội vã muốn thu phục bọn họ, Lâm Hồng Minh ba chủ động quy hàng, quả thực là cho hắn một cái tương đối lớn kinh hi.

Khương Viễn lẳng lẳng xem ba một hồi lâu, ánh mắt ánh sáng chớp lên, bên môi chậm rãi lộ ra một vòng ý cười.

"Các ngươi tâm ý ta nhận lấy. Bất quá, thủ hộ ta coi như, các ngươi chỉ cần thay ta bảo vệ tốt Khương thị là được."

Nói, Khương Viễn chấn động tay áo bày, một tay phụ ở sau người, thần sắc nói không nên lời tự tại hài lòng.

Dạ Phong phát qua, hắn rộng thùng thình tay áo bày trong gió chậm rãi chấp chôn, đem hắn ngày càng thẳng tắp thân hình tôn lên càng tiêu sái, tựa như Tiên Thần lâm thế, xúc động tự tại.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: : Sát khí thấm nhiễm bóng đêm

...

"Vâng! Thiếu gia!"

Lâm Hồng Minh ba xoay người chớp chớp đều nhanh cương rồi, nghe nói như thế, nhất thời như được đại xá, động thân đứng lên, thần sắc phấn chấn không thôi.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người, càng là nhin không được hung hăng vung xuống quyền đầu, trên mặt vui vẻ ra mặt.

Liền liền xưa nay ôn trọng Lâm Hồng Minh, cũng nhin không được nắm chặt quyền đầu, khoe miệng ý cười liền dừng đều ngăn không được.

Này hưng phấn bộ dáng, so với trước đó thu hoạch được đầu Khí thắng lợi một đương thời tử, lại cũng không thua bao nhiêu.

Thấy thế, Khương Viễn bên môi ý cười bỗng nhiên làm sâu sắc một chút.

"Được sắc trời không còn sớm, dừng tại đây đứng im lặng hồi lâu lấy "

Nói, Khương Viễn lần nữa xoay người, hướng bọn họ khoát khoát tay : "Ngày mai bắt đầu, ta liền xem các ngươi biểu hiện trở về đi "

Trong gió đêm, hán rộng thùng thình ổng tay áo phất khởi, thân hình nói không nên lời tiêu sái.

"Vâng! Thiếu gia! Chúng ta cái này liền đi về nghỉ!"

Trương Tử Diệu rướn cổ lên nhìn lấy Khương Viễn bóng lưng, dắt cuống họng hô.

Triệu Hoàng Quang nhìn không được đuổi ra quyền đầu, gõ bả vai hán một chút, trên mặt ý cười dừng đều ngăn không được.

Lâm Hồng Minh bật cười lắc đầu : "Được đừng có đùa bảo bối. Trở về đi "

Nói, hán tiện tay vỗ vỗ hai người bả vai, liền vượt qua hai người, dẫn đầu đi về.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người vội vàng đuổi theo.

Ba người thân hình dần dần từng bước đi đến.

Hành lang dưới mái hiên treo đèn lồng hình phù văn Đăng tán ra sáng ngời quang huy, tại thâm trầm trong màn đêm, tựa như Du Long Phục Địa, hướng nơi xa uốn lượn mà đi.

Xa xa, mơ hồ có thể nhìn thấy ba người đập ta một chút, ta đập người một chút thân ảnh, nhìn hào hứng dạt dào, để cho người ta cơ hồ có thể tưởng tượng đến cùng trên mặt bọn họ dào dạt nụ cười.

...

Bóng đêm thâm trầm, đầy sao như tuyết.

Nam hoàng thành góc Tây Bắc trong hẻm nhỏ, Lâm Hồng Minh ba chính cúi thấp đầu, chậm rãi đi tại trên đường về nhà.

Rời đi Khương Ký, cảm giác hưng phấn cảm giác dần dần tán đi, thể nội tích lũy cảm giác mệt mỏi liền bỗng nhiên xông tới, lúc này, ba người bọn họ trạng thái nhìn đều có chút uể oải suy sụp.

Càng, hôm nay vì xuất ra hữu hiệu chữa trị phương án, bọn họ đại não vẫn luôn tại điên cuồng vận chuyển, hiện nay hoàn toàn thư giãn xuống tới, nhất thời đã cảm thấy hoa mắt váng đầu, hận không thể lập tức trở về tốt, ngã đầu ngủ say một trận mới tốt.

Loại trạng thái này, đối với một cái Luyện Khí Sư mà nói, thật đúng là có điểm hồng bét.

May mắn, một đoạn đường này bọn họ trận này mỗi ngày đều đi, cơ hồ từ từ nhắm hai mắt chữ đều biết nên thế nào đi, cái này mới chưa từng xuất hiện đi lối rẽ tình huống.

Bên cạnh tường viện cửa sổ để trống bên trong, mấy sợi mộng lung ánh đèn thấu cửa sổ mà ra, xua tan trong hẻm nhỏ thâm trầm hắc ám. Xen lẫn quang ảnh rơi tại ba người bọn họ trên thân, đêm này một thân hắc bào phác họa ra một mảnh mơ hồ hình dáng, từ xa nhìn lại, phảng phất từng đoàn từng đoàn mơ hồ hắc ảnh trong bóng đêm chậm rãi di động.

Bầu không khí, không khỏi có chút khẩn trương.

Không biết thời điểm nào lên, trong hẻm nhỏ lâm vào một mảnh quỷ dị trong yên tĩnh.

Nguyên bản nhỏ vụn vang lên côn trùng kêu vang không thấy, hai bên tường viện bên trong thỉnh thoảng truyền đến nói nhỏ âm thanh cũng đã hoàn toàn biến mất, toàn bộ trong hẻm nhỏ an tĩnh dọa người. Tại dạng này hoàn cảnh hạ liền liên y tay áo tiếng ma sát âm đều rất giống bị thả lớn mấy lần, trở nên phá lệ rõ ràng.

Một trận gió rét thổi tới, trận trận trống rỗng tiếng rít bỗng nhiên vang lên, cùng với rầm rầm lá cây phiêu diêu âm thanh, nghe phá lệ làm người ta sợ hãi.

Trong gió lạnh, Lâm Hồng Minh ba có chút hỗn loạn đại não bỗng nhiên thanh tỉnh mấy phần, mơ hồ cảm thấy được mấy phần không đúng.

"Kỳ quái... Ta thế nào cảm thấy không thích hợp?" Trương Tử Diệu mặt mày xoa xoa mi tâm, nhìn không được buồn bực nói thảm một tiếng.

"Là có chút..." Triệu Hoàng Quang nhíu nhíu mày, tâm lý bỗng nhiên sinh ra mấy phần vi diệu bất an.

Hai người nghi ngờ nhìn bốn phía lấy, nhưng không có phát hiện Cái gì dị thường.

Nhưng mà, này cổ bất an cảm giác cũng không có biến mất, ngược lại có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

Bất tri bất giác, hai bên cao ngất tường viện, tựa hồ cũng biến thành âm trầm khó lường, tựa như núp tại trong bóng tối quái vật, lúc nào cũng có thể sẽ

nhào lên giống như.

Hai người vô ý thức xoa xoa cánh tay, đưa tay giật nhẹ đi ở phía trước Lâm Hồng Minh : "Lão Lâm..."

Lâm Hồng Minh ngay cả đầu cũng không quay lại, hạ giọng nói : "Đi mau ta cảm giác cũng không tốt lắm..."

Nói, bước chân hần liền bắt tri bắt giác biến nhanh mấy phần.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang liếc nhau, liền vội cúi đầu đuổi theo, tâm lý cảm giác bất an lại càng ngày càng đậm.

Đúng lúc này, một cái lạnh lẽo thanh âm bỗng nhiên tại đỉnh đầu bọn họ phía trên vang lên.

"A lòng cảnh giác ngược lại là rất mạnh mà đáng tiếc, đã muộn "

Thoại âm rơi xuống, trong bầu trời đêm bỗng nhiên có một đạo hắc ảnh chợt lóe lên, ngay sau đó, trận trận tay áo tung bay tiếng vang lên, một bóng người bỗng nhiên từ tường cao bên trên nhảy xuống, ngăn lại Lâm Hồng Minh ba đường đi.

Trong bóng tối, người này một thân hắc sắc Chiến Khai, thân hình cơ hồ dung nhập trong bóng đêm, chỉ có thể mơ hồ phân biệt ra được hần thẳng tắp khô ngo thân hình.

Một chút ánh sáng nhạt vậy xuống, hần bên mặt nhìn mơ hồ không rõ, phân biệt không ra cụ thể dung mạo, chỉ có thể nhìn thấy một vòng lạnh lẽo cứng rắn hàm dưới đường cong, cùng môi mỏng biên giới một màn kia khinh miệt cười lạnh.

Theo hần xuất hiện, một cỗ nồng đậm sát khí từ hần quanh người khuếch tán ra Lai nơi xa mơ hồ tiếng côn trùng kêu, nhất thời như bị người bóp tắt giống như trong nháy mắt biến mất.

Tại hần sau đó, cái này đến cái khác thân thể mặc màu đen Chiến Khai chiến tu từ tường viện bên trên bay vọt xuống bắt quá trong nháy mắt, một chỉ chính một chút mười người chiến tu tiểu đội cũng đã đem Lâm Hồng Minh ba bao bọc vây quanh.

"Bang "

"Bang "

"Bang " ...

Thanh thúy đao nhận ra khỏi vô tiếng vang lên.

Trong bóng tối, mười cái chiến tu giống như mười mấy tôn giống như cột điện đứng lặng, trường đao trong tay hần quang sáng láng, phong tỏa ngăn cản ba trước sau trái phải sở hữu đường chạy trốn.

Trong nháy mắt, trong hẻm nhỏ bầu không khí liền trở nên khẩn trương lên, chiến đấu tựa hồ hết sức căng thẳng.

Lâm Hồng Minh cước bộ bỗng nhiên dừng lại, trên mặt đột nhiên biến sắc.

Lâm Hồng Minh phía sau, Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người cũng bỗng nhiên phanh lại cước bộ, sắc mặt xoát một chút trở nên tái nhợt.

Nhìn kỹ lại, bọn họ giờ phút này ánh mắt luống cuống, mắt mang theo không thể che hết sợ hãi cùng bất an, theo luyện khí lúc nghiêm túc chuyên chú bộ dáng so sánh, đơn giản tưởng như hai người.

Lâm Hồng Minh ba là chuyên nghiệp Luyện Khí Sư, bình thường tiếp xúc sự tình không phải luyện khí cũng là giao dịch, chiến đấu đối bọn hần mà nói, căn bản chính là kiện xa không thể chạm sự tình, càng đừng đề cập tại trong hẻm nhỏ bị người như thế khí thế hung hăng ngăn cản

Trong lúc nhất thời, bọn họ khẩn trương cơ hồ liền da thịt đều run rẩy đứng lên

Lâm Hồng Minh khẩn trương nuốt ngụm nước bọt, sắc mặt cứng đờ hỏi thăm : "Người, các người là Cái gì người? !"

Mặc dù hần đã tận lực đề cao âm lượng, ý đồ cho mình tăng thêm lòng dũng cảm, lại như cũ lộ ra ngoài mạnh trong yếu, liền nửa điểm khí thế đều không có.

Lãnh đội Hắc Giáp chiến tu nghe vậy, xem như nghe được Cái gì trò cười, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng : "Cái gì người? Đương nhiên là muốn đối phó các người người "

Thoại âm rơi xuống, bên cạnh hần hần chiến tu nhất thời phát ra một trận cười vang, xem như đang cười nhạo Lâm Hồng Minh ba ngây thơ.

Cười vang bên trong, Lâm Hồng Minh Tam người sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên, lập tức lại là một trận phát xanh, rừ xuống song quyền nắm địa chặt chẽ, mới miễn cưỡng không chế lại tâm tình mình.

"Đáng chết!" Trương Tử Diệu nhìn không được chửi một câu, lập tức vô ý thức tới gần Lâm Hồng Minh, truyền âm nói, "hôm nay xem ra là không thể thiện. Làm sao đây?"

"Bọn gia hỏa này xem xét cũng là thân kinh bách chiến tinh anh, chúng ta căn bản không thể có thể đánh thắng được bọn họ. Làm sao đây?" Triệu Hoàng Quang cũng lại gần, thanh âm bên trong mang theo không thể che hết khẩn trương cùng tâm thần bất định.

Lâm Hồng Minh hít sâu một hơi, ép buộc chính mình tỉnh táo lại : "Người trên người chúng đều mang Phù Khí a? Đợi lát nữa bọn họ nếu là động thủ, trực tiếp đem Phù Khí ném ra bên ngoài tự bạo..."

Hắn mặc dù khẩn trương sợ hãi, sức phán đoán lại vẫn còn, trong lòng biết bọn họ căn bản không phải chiến đấu tài liệu, cứng đối cứng chiến đấu căn bản liền không cần nghĩ, cũng liền loại phương pháp này còn có thể dùng một chút.

Nhưng mà, không đợi Lâm Hồng Minh nói xong, đối diện lĩnh đội Hắc Giáp chiến tu chợt khoát tay, lòng bàn tay hướng về phía trước, làm tạm dừng thủ thế.

Chung quanh Hắc Giáp chiến tu trong nháy mắt đình chỉ cười vang, một lần nữa đứng nghiêm.

Cùng lúc đó, lĩnh đội Hắc Giáp chiến tu khoe miệng cười lạnh bỗng nhiên biến mất, mặt trong nháy mắt hiện lên một vòng sát khí, thanh âm vô cùng lạnh lẽo : "Động thủ!"

"Vâng!"

Chung quanh Hắc Giáp chiến tu bỗng nhiên xác nhận, thanh âm chìm tức hữu lực.

Thoại âm rơi xuống, mười mấy chuỗi hàn quang sáng láng trường đao đã cùng nhau giơ lên, trên mũi đao quang mang hiện lên, đường đao bạch sắc đao mang quang mang bắn ra bốn phía, tựa hồ lập tức liền muốn rời khỏi tay.

Trong nháy mắt, nguyên bản tối như mực hèm nhỏ liền bị đao quang chiếu lên sáng như tuyết một mảnh.

"Người, các người muốn làm Cái gì? Các người đừng làm loạn! "

Lâm Hồng Minh ba trong nháy mắt bị dọa đến chen Thành một đoàn, nói năng lộn xộn địa một trận gào loạn.

Ba người bọn hắn chỗ nào được chứng kiến loại tràng diện này?

Nhìn thấy những cái kia sáng như tuyết đao mang, bọn họ đồng tử chính là co rút lại, sợ toàn thân đều run rẩy đứng lên, đại não cơ hồ trống rỗng, Cái gì tinh táo, Cái gì kế hoạch tất cả đều quên mất không còn một mảnh, càng đừng đề cập phản kháng

Lúc này bọn họ, chỉ có một thân Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ hoặc là hậu kỳ tu vi, lại ngay cả một tia cơ bản nhất chiến đấu ý thức cùng chiến đấu tín niệm đều không có, tùy tiện đến cái Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ chiến tu, nói không chừng đều có thể đem bọn hắn một Internet Thành cầm.

Thấy thế, dẫn đầu chiến tu xùy cười một tiếng, môi mông nhất câu, lần nữa lộ ra một tia cười lạnh : "Cấp trên có lệnh, muốn bắt sinh hoạt, ra tay chú ý một chút "

"Vâng! Đội trưởng!"

Nhiều người Hắc Giáp chiến tu xúc động đồng ý, lập tức trường đao trong tay thoáng chênh chếch, mũi đao giương lên, hơn mười đao sáng như tuyết đao mang trong nháy mắt xông bay mà ra!

"Ông "

Một trận trầm thấp vũ vũ tiếng vang lên.

Hơn mười đao sáng như tuyết đao mang phảng phất như thiểm điện lướt qua không trung, mãnh liệt nguyên khí ba động trong nháy mắt khuếch tán ra Lai không khí phảng phất bị kích thích bỗng nhiên chấn động đứng lên, sắc bén kinh phong bỗng nhiên bắn ra bốn phía.

Lâm Hồng Minh ba vô ý thức ôm đầu ngồi xuống, sợ toàn thân run rẩy không thôi.

Nguyên khí sóng lời cuốn lấy kinh phong từ bốn phương tám hướng xâm nhập mà đến, công kích còn không có gần người, trên người bọn họ hắc bào bị quấy đến phàn phật phất phơ, phảng phất thân ở vòng xoáy bên trong giống như, một khắc đều không có yên tĩnh thời điểm.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Bất quá trong nháy mắt, mấy trượng khoảng cách liền vút qua, hơn mười đao sáng như tuyết đao mang vọt tới Lâm Hồng Minh ba người bên cạnh, sắc bén mũi đao đã chạm tới Tam trên thân người hắc bào.

Mất thấy, lại sau một khắc, đao mang liền sẽ cắt vỡ hắc bào, đâm vào Ba người thân thể, đem bọn hắn đâm vào mình đầy thương tích. Trong thoáng chớp, giống như hồ đã thấy máu bắn tung tóe tràng cảnh.

Bỗng dưng,

Một trận dị dạng vù vù âm thanh trong nháy mắt vang lên.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: : Thiên Phủ chiến đoàn, Đồ Hàn Lâm!

...

"Ông "

Một đoàn mịt mờ thanh quang lóe lên, lập tức không hề có điềm báo trước địa bỗng nhiên nổ rộ.

Trong chớp mắt, một cái hình tròn Nguyên Khí Tráo liền xuất hiện tại Lâm Hồng Minh ba quanh người, đem bọn hắn khóa ở trung ương, ôn nhuận thanh sắc quang mang đang giận che đầy bên trong chậm rãi lưu chuyển, phảng phất lấp kín kiên cố vách tường, đem ba một mực bảo vệ.

Không trung xông bay mà đến hơn mười đạo sáng như tuyết đao mang tốc độ không giảm, nhất thời đụng đầu vào thanh quang bốn phía hình tròn Khí Tráo phía trên.

"Àm!"

Trong không khí bỗng nhiên truyền ra một tiếng vang giòn, giống như Ngân Bình chợt nứt, bọt nước văng khắp nơi.

Hơn mười đạo sáng như tuyết đao mang trong nháy mắt phân mảnh, xem như không chịu nổi một kích đồ sứ biến thành vô số toái phiến, lập tức bỗng nhiên tán ra, hóa thành vô số nhỏ vụn ánh sáng chậm rãi biến mất trong không khí.

Động thủ Hắc Giáp chiến tu đột nhiên sững sờ, vung đao xuất thủ nhất thời dừng tại giữ không trung bên trong.

Dẫn đầu Hắc Giáp chiến tu cũng là sững sờ, ôm ở trước ngực hai tay bất tri bất giác buông ra.

"Thế nào chuyện?"

Thanh sắc quang mang thấp thoáng hạ hấn nhú chặt mi tâm, gấp mí mắt môi phả lộ rõ ràng.

Hình tròn Nguyên Khí Tráo bên trong, ôm cùng một chỗ Lâm Hồng Minh ba chậm chạp không có cảm nhận được nên đến đau đớn, không khỏi mở mắt ra chữ, có chút ngẩng đầu nghi ngờ nhìn lại.

Ôn nhuận thanh sắc quang mang tại trước mặt bọn hắn chậm rãi lưu chuyển, nhìn phá lệ dễ cho người ta an tâm.

Lâm Hồng Minh ba cùng nhau sững sờ, lập tức bỗng nhiên mở to mắt chữ.

"Đây là..." Lâm Hồng Minh một trận hoang mang, lập tức bỗng nhiên kịp phản ứng, bật thốt lên lên tiếng kinh hô, "Phù Phong Bộ? !" "

Hắn bỗng nhiên đứng lên, lập tức luống cuống tay chân ở trên người tới trong túi lục lợi lên. .

"Ba " "Cách cách " "Cách cách " ...

Liên tiếp giòn vang âm thanh bên trong, vài miếng toái phiến bỗng nhiên từ Lâm Hồng Minh bên hông tới trong túi rơi ra tới.

Lâm Hồng Minh bỗng nhiên ngồi xuống, nhặt lên một mảnh vụn.

Không ngoài sở liệu, trong tay toái phiền quả nhiên là một khối thanh sắc Toái Ngọc, chỉ là giờ phút này ngọc bên trong thanh sắc đã âm đậm đến cùng cơ hồ hoàn toàn biến mất, theo trước kia này ánh sáng lưu chuyển bộ dáng đã hoàn toàn khác biệt.

Nếu như không phải khối này Phù Phong Bội, hẳn hiện tại coi như không chết, chỉ sợ cũng đã nửa tàn

Lâm Hồng Minh bưng lấy Phù Phong Bội toái phiền, hai tay mơ hồ có chút run rẩy.

Thấy thế, Triệu Hoàng Quang cùng Trương Tử Diệu bỗng nhiên ý thức được quan hệ, cúi đầu nhanh chóng ở trên người lục lọi lên.

Bất quá một lát, hai người liền trước hậu từ trên thân lật ra một cái Bích Thanh sắc ngọc bội. Hai cái ngọc bội toàn bộ hoàn chỉnh không thiếu sót, chính tẩn ra thanh sắc ánh sáng.

Thấy thế, hai người bỗng nhiên thở phào, một chút ngời liệt trên mặt đất, trên mặt bỗng nhiên tách ra một kiếp hậu quang đời còn lại nụ cười : "Ha-Ha may mắn còn có Phù Phong Bội tại. Không phải vậy liền chết chắc!"

"Phù Phong Bội?"

"Sách Luyện Khí Sư cũng là phiền phức, trên thân thể mà liền loại vật này đều có."

Một cái trầm thấp thanh âm hùng hậu bỗng nhiên ở giữa không trung vang lên.

Ngay sau đó, một đoàn hắc ảnh liền từ tường cao bên trên nhảy xuống, nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Thanh sắc quang mang chiếu rọi, hắc đường cong kiên cường biểu hiện trên mặt chìm tẩn, một thân màu xanh đen Chiến Khải hiện ra nhàn nhạt lưu quang, phía sau cắm một thanh dài cây chiến phủ (búa), Phù Nhận từ biên giới lộ ra một góc, đồ sộ biên giới hiện ra ám kim sắc lưu quang, nhìn lộng lẫy quý dị, để cho người ta không khỏi trái tim băng giá.

Theo hắc xuất hiện, một cổ độc thuộc về Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong uy áp bỗng nhiên khuếch tán, giống như một tảng đá lớn, trĩu nặng địa đặt ở tất cả mọi người trong lòng, ép tới người không thở nổi.

Trong lúc nhất thời, liền liền lảng không thổi qua hàn phong, đều tựa hồ so bình thường lạnh hơn một số.

Vừa rồi dẫn đầu Hắc Giáp chiến tu nhìn thấy người này, nhất thời xoát một chút đứng thẳng người, cũng cung kính mà cúi thấp đầu, cung kính nói : "Đoàn trưởng."

"Đoàn trưởng!"

Chung quanh hắc Giáp chiến tu cũng trong nháy mắt lấy lại tinh thần , ấn ở chuỗi đao, hướng người tới cùng nhau thi lễ.

"Ừm."

Người tới khẽ vuốt cằm, tùy ý ứng một tiếng, ánh mắt lại như cũ dừng lại tại cách đó không xa nguyên khí màu xanh khoác lên, ánh mắt như có điều suy nghĩ.

Cùng lúc đó, vô số Hắc Giáp chiến tu từ đầu tường bay vọt xuống ở chung quanh vài tầng tiếp theo có một tầng vòng vây, nhìn một cái bóng người lẩn lư, tựa như căn bản không nhìn thấy cuối cùng.

Liền liền trên đầu tường, cũng có Hắc Giáp chiến tu động thân mà dừng, trường đao trong tay đã ra khỏi vỏ, tại quang mang thấp thoáng dưới tẩn ra sáng hàn quang.

Bất quá trong chớp lát, cục thế liền lần nữa long trời lở đất, liền liền Phù Phong Bội nguyên khí màu xanh che đầy, tựa hồ cũng đã không có như vậy an toàn.

Lúc này, Lâm Hồng Minh ba cũng cuối cùng từ khuấy động tâm tình bên trong tỉnh táo lại, ngẩng đầu một cái, nhất thời phát hiện cục thế chuyển biến.

Lâm Hồng Minh ánh mắt từ trước mặt trên người mấy người nhanh chóng đảo qua, lập tức chột định trụ, hai mắt bỗng nhiên trừng lớn, cả người "Suru" một chút đứng lên : "Thiên Phù chiến đoàn đoàn trưởng. Đồ Hãn Lâm!"

Nói lời này lúc, hắc ngữ điệu quý dị giương lên, ngay cả âm thanh đều biến điệu, hiển nhiên không bình thường rung động.

Triệu Hoàng Quang cùng Trương Tử Diệu hai người cũng giật mình : "Nam hoàng thành bài danh thứ ba Thiên Phù chiến đoàn? ! Đây không phải là Sở thị thủ hạ chiến đoàn sao?"

"Xong! Không ngớt búa chiến đoàn đều xuất động, chúng ta hôm nay chết chắc!"

Nói đến đây, sắc mặt hai người trong nháy mắt đỏ xuống tới, trong mắt liền tiếp hiện lên vẻ sợ hãi, sắc mặt càng là tái nhợt vô cùng.

Nghe nói như thế, Đồ Hãn Lâm kinh ngạc thiếu thiếu mi : "Các người thế mà nhận biết ta?"

"Thiên Phủ chiến đoàn nổi danh bên ngoài, Lâm đoàn trưởng cũng là Anh Hùng Nhân Vật, chúng ta coi như biết, lại có quan hệ hiếm lạ?" Lâm Hồng Minh hít sâu một hơi, cường chế trong lòng tâm thần bất định cùng sợ hãi nói ra.

Nhưng mà, dù vậy, thanh âm vẫn như cũ mang theo vài phần không rõ ràng run rẩy.

"A lời nói được dễ nghe đi nữa cũng vô dụng, ta cũng sẽ không bởi vậy buông tha các ngươi." Đỗ Hàn Lâm hai tay ôm ngực, tùy ý cười cười, "Chỉ trách các ngươi đắc tội không nên đắc tội với người, lại nắm giữ không nên nắm giữ đồ vật, sẽ bị dễ mất tới cũng là chuyện đương nhiên."

Hắn thái độ nhìn tương đương tùy ý, tiện tay dưới tình tảo túc sát hình thành so sánh rõ ràng.

Rất lợi hại hiển nhiên, hắn căn bản không có đem Lâm Hồng Minh ba cái thực lực để vào mắt, bởi vậy không có nửa điểm khẩn trương cảm giác.

Bất quá, trong miệng hắn trong lúc vô tình tiết lộ tin tức, nhưng trong nháy mắt gây nên Lâm Hồng Minh chú ý.

Hắn trong nháy mắt đánh cái giạt mình, nhìn không được tiến tới một bước, truy vấn : "Là ai? Để mất tới chúng ta đến tội cùng là ai? Sợ không? Vẫn là Sợ Hùng?"

Hắn bên cạnh thân Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người, nghe vậy cũng trong nháy mắt vênh tai, liền liền ánh mắt đều trở nên sắc bén.

Nhưng mà, nghe được bọn họ truy vấn, Đỗ Hàn Lâm lại chỉ là cười cười, nói ra : "Các ngươi đây cũng không cần phải biết rõ nói "

Nói, hắn khinh miệt nhìn ba liếc một chút, tiện tay đánh bóng thủ thế : "Động thủ. Đem bọn hắn Quy Xác cho ta đập nát."

"Vâng! Đoàn trưởng!"

Vừa dứt lời, phía trước mấy hàng Hắc Giáp chiến tu gần như đồng thời giờ lên trường đao, trên thân đao một trận quang mang lấp lóe, sáng như tuyết đao mang trong nháy mắt bắn mà ra!

Bất quá trong nháy mắt, gần trăm đao đao mang liền tựa như tia chớp bay lượn đếm rõ số lượng trượng khoảng cách, bỗng nhiên đâm vào thanh sắc quang mang lưu chuyển hình tròn Nguyên Khí Tráo bên trên, lập tức bỗng nhiên bộc phát ra một trận chói mắt màu xanh trắng cường quang.

"Ầm!"

Cự đại tiếng oanh minh trong nháy mắt vang lên.

Ngay sau đó, kịch liệt nguyên khí sóng bỗng nhiên bao phủ mà ra, giống như như con lốc phi tốc khuếch tán. Không khí chung quanh phảng phất nhận mãnh liệt trùng kích run rẩy kịch liệt, vô số kinh phong lượn vòng lấy bắn mà ra, giống như như lưỡi dao đem nền đá bộ mặt cùng hai bên tường viện phá xuất ra đao đao nhỏ vụn ngắn sâu.

Cao ngát tường viện nhận nguyên khí sóng kịch liệt trùng kích, không chịu được khẽ run lên, vô số mảnh cục đá vụn bụi dốc sức tốc xuống. Dường như tường viện nhánh cây càng là tại kinh phong bên trong Cuồng Loạn phi vũ, vô số khô héo lá rụng bay là tả mà rơi.

Cũng không biết qua bao lâu, sóng xung kích cùng kinh phong mới chậm rãi tiêu tán, lộ ra trung ương Lâm Hồng Minh Tam người thân ảnh.

Phù Phong Bội chế tạo ra nguyên khí màu xanh che đầy vốn là duy nhất một lần, cho dù không có công kích, cũng sẽ tự mình chậm rãi tiêu tán, hiện nay cái này một đợt công kích xuống tới, nhất thời liền hoàn toàn vỡ vụn không có bóng dáng.

Kinh phong tàn phá bừa bãi phía dưới, Lâm Hồng Minh ba cho dù nỗ lực bảo vệ chính mình, bào chân vạt áo bên trên vẫn như cũ có không ít địa phương bị kinh phong phá phá, nhìn khá chật vật.

Loại cường độ này sóng xung kích, tại Phù Phong Bội phản ứng cơ chế bên trong vẫn còn không tính là công kích, đương nhiên sẽ không có cái thứ hai Nguyên Khí Tráo ra đến.

Thấy một màn này, Đỗ Hàn Lâm nhất thời khóe miệng khẽ nhếch, thỏa mãn cười.

Hắn tùy ý phát phát tay : "Đừng ngừng, tiếp tục."

"Vâng! Đoàn trưởng!"

Thoại âm rơi xuống, chung quanh Hắc Giáp chiến tu lần nữa giờ lên trường đao, quang mang thời gian lập lòe, gần trăm đao sáng như tuyết đao mang lần nữa bắn mà ra.

"Oanh!"

Cự đại tiếng oanh minh vang lên.

Cuồn cuộn nguyên khí sóng bao phủ mà ra, Lãng liệt kinh phong tàn phá bừa bãi, Lâm Hồng Minh ba quanh người nguyên khí màu xanh che đầy lập lòe,

lập tức âm vang vỡ vụn, hóa thành vô số điểm sáng màu xanh, chậm rãi tiêu tán trong không khí.

Trong vòng vây, Lâm Hồng Minh Tam người sắc mặt trắng bệch ngồi liệt trên mặt đất, mấy cái có lẽ đã liên đứng lên khí lực đều không có.

Cái này hai luân phiên công kích xuống tới, bọn họ mặc dù không có nhận quan hệ thực chất tính thương tổn, nhưng tiếp nhận tâm lý áp lực lại tương đương khủng bố, riêng là loại này căn bản không có cách nào phản kháng, chỉ có thể mặc người chém giết tình huống, càng làm cho người cơ hồ sụp đổ.

Bọn họ làm hoàn toàn không có trải qua chiến đấu Luyện Khí Sư, không có trực tiếp bị hù dọa té cút té đại, ý chí lực liền đã rất cường hãn.

Nhưng mà, trong tay bọn họ hết thảy cũng chỉ có ba khối Phù Phong Bội, hiện nay hai khối đã vỡ vụn, chỉ còn lại cuối cùng nhất một khối.

Chỉ cần Đỗ Hàn Lâm lại đến như thế một lần, trên tay bọn họ liền liền cái này cuối cùng nhất một khối Phù Phong Bội đều không có, đến lúc đó, liền thật chỉ có thể mặc người chém giết!

Tuy nhiên trước đó cái kia Thiên Phủ chiến đoàn đội trưởng gọi là muốn để lại người sống, nhưng ai biết phía sau người kia đến tột cùng muốn làm quan hệ?

Vạn nhất bọn họ là muốn tra tấn bọn họ đâu? Vạn nhất bọn họ là muốn ép hỏi thiếu gia bí mật chứ? Vạn nhất... Vạn nhất...

Có đôi khi, so với thiết thiết thực thực tử vong, loại này đứng trước không biết hoảng sợ ngược lại càng đáng sợ.

Lâm Hồng Minh ba đồng tử thít chặt, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, biểu lộ tuyệt vọng vô cùng.

Lúc này, chung quanh Hắc Giáp chiến tu đã lần thứ ba giờ lên trường đao, quang mang thời gian lập lòe, lại là gần trăm đạo sắc bén đao mang bắn mà ra.

Lâm Hồng Minh ba bỗng nhiên tròng lớn ánh mắt, sáng như tuyết quang mang phản chiếu tại bọn họ mắt, giống như lưu tinh cực nhanh, buồn bã luống cuống.

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: : Kinh Thiên Chiến Đoàn xuất thủ

...

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Gần trăm đạo đao quang lướt qua không trung, mắt thấy, liền muốn lần nữa rơi vào Lâm Hồng Minh Tam trên thân người. Đúng lúc này, dị biến này sinh!

"Động thủ!"

Một đạo đóng băng thanh âm bỗng nhiên ở giữa không trung vang lên.

Sau một khắc, vô số đao mang bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, giống như Vạn Tiễn bắn chum, trong nháy mắt đem thâm trầm màn đêm cắt chém phá thành mảnh nhỏ.

Trong chớp nhoáng này, ban đêm tựa như biến thành ban ngày, sáng như tuyết quang mang đem trọn cái hẻm nhỏ đều chiếu rọi địa rõ ràng rành mạch. Quang mang bên trong, trong hẻm nhỏ mọi người chấn kinh biểu lộ, thít chặt đồng tử, nhìn đều trở nên phá lệ rõ ràng.

Trong điện quang hỏa thạch.

Những này đao mang tựa như tia chớp lướt qua không khí, rơi vào Lâm Hồng Minh ba quanh người, giống như giống như tường đồng vách sắt, đem bọn hắn kiện hàng ở trung ương.

"Àm!"

"Àm!" "Àm!"

"Àm!" "Àm!" "Àm!" ...

Liên tiếp trong tiếng nổ vang, như là như băng tinh đao mang toái phiến tứ tán vấy ra, vô số ánh sáng trên không trung chậm rãi tiêu tán, lóa mắt cường quang để cho người ta hoa mắt.

Trong lúc nhất thời, trong hẻm nhỏ quang huy bốn phía, ánh sáng phiêu tán, phảng phất cử hành một trận thịnh đại pháo hoa buổi lễ chói lọi huy hoàng.

Nhưng mà, nếu có mắt người Thần Năng với đuôi theo, liền sẽ khiếp sợ phát hiện, những này xốt đao mang, giống như trước đó tính toán tốt, mỗi một đao đao mang đều tinh chuẩn không sai lầm ngăn lại một đao bổ về phía Lâm Hồng Minh ba đao mang, liền một đao đều không lọt.

Phải biết, trên bầu trời mỗi một đao đao mang đều đang nhanh chóng vận động bên trong, muốn ở nửa đường cản lại một đao đao mang dễ dàng, nhưng muốn tại như thế khó phân trong hoàn cảnh, tinh chuẩn địa tính tới mỗi một đao đao mang điểm rơi, không có lặp lại, không có bỏ sót, lại là gần như không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ!

Càng dừng đề cập, những này đao mang căn bản không phải cùng một người xuất ra, độ khó khăn càng là lấy cấp số nhân đề bạt!

Nhưng mà, cũng là cao như thế độ khó khăn sự tình, lại vẫn cứ có người làm đến!

Cái này, bắt quả là bắt đầu.

Cơ hồ ngay tại đao mang xốt đồng thời, bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại, mấy chục cái thân thể mặc màu đen sáo trang Chiến Khải chiến tu từ trên trời giáng xuống, tại trận trận trong tiếng nổ vang ầm vang rơi xuống đất, đem Lâm Hồng Minh ba hộ ở trung ương.

"Keng!"

Một tiếng thanh thúy tiếng kim loại va chạm bên trong, hơn mười thanh trường đao cùng nhau ra khỏi vỏ, sáng như tuyết hàn quang bốn phía, động tác tựa như cùng là một người đều nhịp, thậm chí ngay cả thanh âm đều chỉ có một tiếng.

Những này chiến tu, cao thấp mập ốm Khô không giống nhau, nhưng trên thân khí tức, lại đều không ngoại lệ toàn bộ là Ngưng Nguyên cảnh hậu kỳ, nồng đậm huyết sát chi khí lượn lờ quanh người, để bọn hắn mỗi một cái nhìn đều rất giống sát thần đồng dạng, khí thế cường đại cùng chính là sát ý cơ hồ không giữ lại chút nào địa khuếch tán ra tới.

Liên liền chung quanh vấy ra vỡ vụn đao mang, chậm rãi tiêu tán ánh sáng, những cái kia chói lọi quang huy, đều bị bọn họ khí thế hoàn toàn nghiền ép, tựa như là đang cho bọn hắn ra sân làm làm nền.

Quang mang thấp thoáng bên trong, bọn họ giáp lót vai bên trên, một đầu tại hỏa diễm bên trong gào thét Chiến Lang đồ án có thể thấy rõ ràng.

Đó là chiến huy, mỗi một cái chiến đoàn tại đăng ký thành lập mới bắt đầu, liền sẽ có được, độc nhất vô nhị tiêu chí.

Mà cái này Chiến Lang chiến huy, đại biểu chiến đoàn, tên tự "Kinh Thiên Chiến Đoàn" !

Nhìn thấy bọn họ, Lâm Hồng Minh ba cái ban đầu vốn đã tuyệt vọng tâm tình, nhất thời xem như ngồi Vân Tiêu Phi Xa một dạng, "Suru" một chút từ đáy cổ lui lên thiên không, bên trong kích động, may mắn, vui sướng, đơn giản vô pháp dùng lời nói mà hình dung được.

"Không, không có việc gì..."

Lâm Hồng Minh gắt gao nắm lấy Trương Tử Diệu cùng Triệu hồng quang cánh tay, xem như dùng hết toàn bộ khí lực, mới đưa ba chữ kia nói ra miệng, thanh âm khô khốc vô cùng.

Cho dù đứng trước tuyệt cảnh, đều cắn chặt răng quyết chống không có có xin tha thứ, cũng không có khóc hận, giờ phút này lại bỗng nhiên đỏ mắt vành mắt, nước mắt xem như mở ra miệng cống bỗng nhiên cuộn cuộn mà ra, vô thanh vô tức theo gương mặt chảy xuôi xuống.

Bên cạnh hắn Triệu Hoàng Quang cùng Trương Tử Diệu hai người, càng là sớm đã kích động đến vui đến phát khóc.

"Đứng, đứng Kinh Thiên Chiến Đoàn... Chúng ta, chúng ta được cứu! Được cứu!"

Trương Tử Diệu đưa tay hung hăng bôi đem nước mắt, kích động vừa khóc lại cười, hận không thể đứng lên nhảy vài vòng đến phát tiết chính mình sôi trào tâm tình, lại vẫn cứ toàn thân xụi lơ địa liền đứng lên khí lực đều không có.

Triệu Hoàng Quang thanh trên mặt giờ phút này cũng đã tràn đầy nước mắt, tâm tình biểu lộ địa Khô không giống Trương Tử Diệu như vậy khoa trương, nhưng cũng là kích động khó đề nén, mặt mũi tràn đầy đều là cướp hậu quang đờm còn lại hậu may mắn.

Cùng Lâm Hồng Minh ba kích động phần chấn khác biệt, Thiên Phủ chiến đoàn các chiến tu nhìn thấy Kinh Thiên chiến tu trong nháy mắt, tâm lý liền trong nháy mắt gỗ vang còi báo động.

Đây là một chỉ, nhìn một cái, liền có thể để bọn hắn cảm giác được cự đại uy hiếp chiến đấu đội ngũ!

Cơ hồ trong nháy mắt, không cần bất luận kẻ nào mệnh lệnh, Thiên Phủ chiến đoàn các chiến tu trường đao trong tay lại lần nữa giơ lên. Mặc kệ là vừa mới động thủ những cái kia, vẫn là đứng tại phía sau, nguyên bản cũng không có động thủ Thiên Phủ chiến tu, đều tại thời khắc này giơ lên trường đao, sáng như tuyết hàn mang lấp lóe, trên mũi đao sắc bén phong mang cơ hồ liền muốn thoát đao mà ra.

Cùng một thời gian, Kinh Thiên chiến tu cũng chậm rãi nhấc lên trường đao, nguyên khí lưu chuyển ở giữa, ám trầm trên thân đao trận trận phù văn lưu quang lấp lóe, đã làm tốt tùy thời chiến đấu chuẩn bị.

Mất thấy, một trận chiến đấu kịch liệt xung đột đã không thể tránh né.

Bỗng nhiên.

"Ngừng "

Thiên Phủ chiến đoàn đoàn trưởng Đỗ Hàn Lâm bỗng nhiên khoát tay chương, ngăn cản thủ hạ lập tức sẽ ra tay công kích.

Lúc này, trên mặt hắn nguyên bản tùy ý đã biến mất tung ảnh, ngược lại trở nên một mặt ngưng trọng, liền ngay cả đứng tư thế, đều bất tri bất giác trở nên trịnh trọng mấy phần, xem như gặp được đối thủ nặng nề nghiêm túc.

Nghe được hắn ra lệnh, Thiên Phủ chiến đoàn chiến tu động tác một hồi, nâng tay phải lên lập tức chậm rãi hướng rơi xuống, cũng không có lập tức thu hồi nguyên khí, vẫn như cũ duy trì tùy thời có thể lấy công kích trạng thái.

Đây là chiến đấu chuẩn bị trạng thái.

Tuy nhiên vẫn như cũ duy trì cảnh giác cùng ý đồ công kích, nhưng không có vừa rồi loại kia giương cung bạt kiếm cảm giác.

Đỗ Hàn Lâm buông xuống ôm cánh tay, sắc bén ánh mắt từ nơi không xa Kinh Thiên các chiến tu trên mặt chậm rãi quét qua, thanh âm trầm thấp lãnh túc : "Gọi các người đoàn dài ra."

Nói lời này lúc, hắn ánh mắt cực kỳ lạnh lẽo, toàn thân trên dưới đều tản ra sắc bén phong mang, tựa như ra khỏi vỏ Chiến Phủ, tràn ngập công kích tính cùng xâm lược tính.

Lúc này Đỗ Hàn Lâm, mới chính thức thể hiện ra một cái chiến đoàn đoàn trưởng nên có cường đại uy hiếp lực.

Nhưng mà, trả lời hắn, lại là lâu dài trầm mặc.

Kinh Thiên Chiến Đoàn các chiến tu đứng lặng tại Lâm Hồng Minh ba quanh người, giống như như pho tượng không nhúc nhích, tựa như căn bản không nghe thấy hắn lời nói giống như, liền nửa điểm phản ứng đều không có.

Không chỉ là động tác, thậm chí, liền liền bọn họ ánh mắt, cũng vẫn như cũ chuyên chú đóng băng, chiến ý sôi trào, không có dù là một tơ một hào dao động.

Đỗ Hàn Lâm sắc mặt một chút xiu trầm xuống, ánh mắt bất tri bất giác trở nên so trước đó càng thêm ngưng trọng.

Kỷ luật nghiêm minh, không có không lay được, dạng này ý chí cùng kỷ luật, căn bản không phải phổ thông huấn luyện có thể huấn luyện được đi ra. Làm đoàn trưởng, hắn không bình thường rõ ràng, muốn đem những cái kia xưa nay tàn mạn, tôn trọng cá nhân chiến đấu lực chiến tu huấn luyện đến cùng loại tình trạng này có bao nhiêu gian nan.

Hắn Thiên Phủ chiến đoàn bên trong, cũng chỉ có trọng yếu nhất một tiểu đội mới có được loại này tính kỷ luật.

Dạng này một chỉ chiến đoàn, như thế đường hoàng xuất hiện tại nam hoàng thành khu vực bên trong, hắn trước đó thể mà liền một điểm phong thanh đều chưa lấy được? !

Kinh Thiên Chiến Đoàn à...

Đỗ Hàn Lâm bất tri bất giác cau chặt mi tâm, ánh mắt càng thêm đóng băng, thân thể bên trên tán phát ra khí thế cũng biến thành càng thêm đáng sợ.

Bất tri bất giác, trong hẻm nhỏ liền an tĩnh lại, trừ trầm thấp tiếng thở dốc cùng đầu hiu phong thanh, mà ngay cả một tơ một hào thanh âm đều không có, trong hẻm nhỏ đều an tĩnh địa đáng sợ.

Bỗng dưng.

Tường cao lên trên trời bên trong, bỗng nhiên vang lên một tia dị dạng phong thanh.

Ngay sau đó, cái hướng kia, bỗng nhiên truyền tới một lạnh lẽo đến cực hạn thanh âm : "Đỗ Hàn Lâm, ngươi tìm ta?"

Đỗ Hàn Lâm đồng tử co rút lại, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ gặp cách đó không xa một tòa Tháp Lâu đỉnh đầu, chẳng biết lúc nào thêm một người ảnh.

Trong màn đêm, đạo nhân ảnh kia án lấy chuỗi kiếm đứng ngạo nghễ tại Tháp Lâu đỉnh đầu, thân hình thẳng tắp, một thân Chiến Khải tản ra từng tia từng sợi ngân quang, tựa như tinh quang rủ xuống, lại như hàn sương hết lần này tới lần khác, tản ra lạnh thấu xương hàn ý.

Ấm đạm ánh sáng tăng thêm đầu khô che lấp, để hấn dung mạo nhìn mơ hồ không rõ. Nhưng mà, dưới mũ giáp, cái kia đạo lạnh lẽo ánh mắt, lại phảng phất thể bóng đêm cách trở, rõ ràng căn bản thấy không rõ, nhưng như cũ có thể cảm nhận được này như như chim ưng sắc bén cùng phong mang.

Nhưng mà, so với những này, càng làm cho Đỗ Hàn Lâm để ý, lại là bóng người kia trên thân này cỗ lạnh thấu xương chiến ý.

Này thuần túy đến cực hạn, cơ hồ không có chút nào sơ hở tinh thuần chiến ý, chính là Đỗ Hàn Lâm bình sinh ít thấy, đơn giản tựa như là dung nhập thực chất bên trong giống như, từ toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông bên trong phát ra, cả người hướng nơi đó vừa đứng, cũng là một thanh bình khí hình người, này đập vào mặt phong mang, đơn giản muốn để người ngạt thở.

Cho dù Đỗ Hàn Lâm đồng dạng thân là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong chiến tu, tại cổ này chiến ý làm kinh sợ, cũng không nhận được trái tim co rút lại, cơ hồ sinh ra lui bước tâm tư.

Hít sâu một hơi, Đỗ Hàn Lâm miễn cưỡng khắc chế tâm bốc lên mà lên tâm tình, trầm giọng nói : "Ngươi chính là Kinh Thiên Chiến Đoàn đoàn trưởng?"

"Không tệ, là ta." Tháp Lâu đỉnh đầu bóng người không nhúc nhích tí nào, thanh âm vẫn như cũ vô cùng lạnh lẽo.

Nghe vậy, Đỗ Hàn Lâm thoáng buông lỏng một hơi, cuối cùng muốn thu hồi ngay từ đầu mục đích, trầm giọng nói : "Mặc kệ Khương thị cho ngươi bao nhiêu chỗ tốt, Sở thị đều có thể cho ngươi gấp đôi. Còn mời các hạ không cần nhúng tay chuyện này. Mặc kệ thế nào nói..."

Thanh âm hần hơi ngừng lại, tầm mắt hơi hơi rủ xuống, lập tức lần nữa nâng lên, nhìn về phía cái kia đạo mơ hồ bóng người, ngữ khí bất tri bất giác trở nên trịnh trọng mấy phần : "Theo Sở thị chính diện đối đầu, cũng không phải là quan hệ ý kiến hay. Quý đoàn thực lực tuy mạnh, nhưng dù sao thể đơn lực bạc, Sở thị thủ hạ lại không ngừng ta thiên búa chiến đoàn một chi chiến đoàn. Ngươi nói có đúng hay không, đoàn trưởng đại nhân?"

"Ồ?" Tường cao trên người ảnh tựa hồ thiêu thiêu mị, nguyên bản lạnh lẽo thanh âm lộ ra cỗ không khỏi tâm tình, "Ngươi là ý nói, Sở thị muốn xuất gấp đôi giá tiền, để cho ta Kinh Thiên Chiến Đoàn không hề lợi cái này một bãi vùng nước đục?"

"Không tệ." Đỗ Hàn Lâm gật gật đầu, ngữ khí chắc chắn.

Điều kiện như vậy, đối với một chi chiến đoàn lai nói, là rất khó cự tuyệt. Dĩ vãng gặp được chiến đoàn cản đường, hấn không dùng một phần nhỏ một chiêu này, Sở thị tên tuổi tăng thêm tiền tài lợi dụ, từ trước đến nay không có gì bất lợi.

Hôm nay, chi này Kinh Thiên Chiến Đoàn, chắc hẳn cũng giống vậy.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: : Lý Tuấn Phong ra sân

...

Nhưng mà, vượt quá Đỗ Hàn Lâm đoán trước là, nghe được hấn khẳng định trả lời sau đó, tháp cao phía trên bóng người cũng không có một lời đáp ứng, ngược lại không khỏi điệu địa thờ dài một hơi.

"Theo lý thuyết, điều kiện như vậy, ta không nên cự tuyệt. Nhưng vấn đề là..." Nói đến đây, tháp cao đỉnh đầu truyền đến thanh âm có chút dừng lại, nguyên bản lạnh lẽo thanh tuyến không khỏi chọn kỳ trà cao phân, "Nhiệm vụ lần này, Khương thị cũng không có cho ta chỗ tốt gì, ngươi coi như ra gấp hai giá tiền..."

Thở dài một tiếng theo hàn phong chậm rãi phiêu tán, để cho người ta không khỏi cảm giác được lời kia bên trong chưa hết tiếc nuối chi ý.

Đỗ Hàn Lâm bỗng nhiên sững sờ, hai mắt không tự chủ được trừng lớn mấy phần : "Người nói quan hệ? Khương thị không cho người chỗ tốt gì? !"

Nào có chiến đoàn xuất thủ không thu cần thận chỗ? ! Đây không phải nói đùa mà!

Không chỉ là hắn, liên liền bên cạnh hắn chính dọc theo lỗ tai nghe lén hắn chiến tu, nghe vậy cũng là cùng nhau sững sờ, liên liền thủ bên trong nâng đao động tác, đều cương cứng đờ, kém chút liên liền vận chuyển Nguyên Lực đều cấp quên.

Thân đao sáng như tuyết quang mang thấp thoáng hạ trên mặt bọn họ trợn mắt hốc mồm biểu lộ nhìn tựa như là thêm cái đặc tả, đặc biệt rõ ràng, đặc biệt buồn cười.

"Phốc phốc "

Thật vất vả tỉnh táo lại Lâm Hồng Minh ba nhìn thấy một màn này, nhất thời nhịn không được phun cười ra tiếng. Bên trong, càng số Trương Tử Diệu cười đến lợi hại nhất.

"Khụ khụ ha ha ha ha ha..."

Trương Tử Diệu một bên lau khóe mắt nước mắt, một bên cười đến trước ngực hậu hộc, toàn thân run rẩy, tựa như nghe được quan hệ cực kỳ buồn cười trò cười.

Tựa như là Kinh Thiên Chiến Đoàn đến cùng đưa cho hắn lòng tin, giờ phút này hắn, tuy nhiên vẫn như cũ thân ở Thiên Phủ chiến đoàn trong vòng vây, cũng đã không có nửa điểm khẩn trương tâm thần bất định thái độ, ngược lại là một phái nhẹ nhõm.

Hắn cười một hồi lâu, mới miễn cưỡng khắc chế ý cười, thờ hào hèn nói ra : "Khục Đỗ Hàn Lâm, người còn có thể càng khôi hài một chút sao? Lại muốn để Khương thị chính mình dưới trướng chiến đoàn, từ bỏ lợi chuyển này vũng nước đục? Ha-Ha quá khôi hài! !"

Nghe nói như thế, bên cạnh hắn Lâm Hồng Minh cùng Triệu Hoàng Quang hai người cũng không nhịn được buồn bực cười ra tiếng, nhìn lấy Đỗ Hàn Lâm ánh mắt rất giống là đang nhìn một cái kẻ ngu.

"Khương thị dưới trướng chiến đoàn? !"

Đỗ Hàn Lâm mi mắt trừng đến càng lớn, đường cong kiên cường biểu hiện trên mặt buồn cười, cơ hồ không dám tin tưởng lỗ tai mình.

Tại trước hôm nay, Khương thị bất quá là một nhà không có danh tiếng gì cu li phường mà thế mà liền đã có thuộc về mình chiến đoàn? ! Điều này sao khả năng? !

Mọi người đều biết, thành lập chiến đoàn cũng không khó, có thể muốn kinh doanh một chi chiến đoàn lại khá khó khăn, mỗi ngày chiến tu mỗi ngày tu luyện tiêu hao, cũng là một khoản cự đại chi tiêu, muốn đem những cái kia tàn mạn chiến tu huấn luyện Thành có thể đem ra được chiến đấu đội ngũ, càng là dị thường gian nan.

Càng đừng đề cập, vẫn là như vậy một chi xem xét cũng là tinh anh chiến tu đội ngũ, không có lâu dài tháng dài huấn luyện, căn bản không có khả năng đạt tới.

Mà Kinh Thiên Chiến Đoàn, hôm nay ban ngày xuất hiện tại đấu Khí trên đại hội sau đó, hắn liền từng hiểu biết qua, thành lập mới bất quá hơn hai tháng mà thế nào có thể là Khương thị thủ bút? !

Nghĩ tới đây, Đỗ Hàn Lâm càng thêm khó có thể tin, nhìn không được liền đem lời trong lòng nói ra miệng : "Không có khả năng! Khương thị thế nào khả năng tại vô thanh vô tức bồi dưỡng được một chi thuộc về mình chiến đoàn? Đó căn bản là không thể nào!"

"Không thể nào sao..." Tháp cao đỉnh đầu truyền đến thanh âm khôi phục nguyên bản lạnh lẽo, nghe càng thêm trầm thấp, "Hai tháng trước, ta đã từng coi là là không thể nào."

Nói, bóng người kia chậm rãi tiến lên trước một bước, thân hình mô phỏng như là cổ sao chổi bay xuống xuống mấy cái lên xuống, liền như thiểm điện rơi xuống hẻm nhỏ phía trên, vô thanh vô tức rơi xuống đất, đứng tại những Kinh Thiên đó chiến tu phía trước nhất.

Sáng như tuyết đao quang thấp thoáng hạ hắn cho tới nay mơ hồ dung mạo rốt cục rõ ràng hiện ra tại tất cả mọi người trước mặt, này kiên nghị biểu lộ, này góc cạnh rõ ràng dung mạo, này như như chim ưng sắc bén hai mắt, đều không còn một tơ một hào mơ hồ, rõ ràng mà rõ ràng.

Người này, tinh linh chính là Kinh Thiên Chiến Đoàn đoàn trưởng, Lý Tuấn Phong.

Khoảng cách gần cảm thụ hạ cái kia thân thể tinh thuần vô cùng chiến ý so trước đó càng hung hiểm hơn bức người, mang theo để cho người ta ngạt thở khí thế, cơ hồ như là thực chất.

Đã thành thói quen Kinh Thiên chiến tu còn tốt, lần thứ nhất cảm nhận được như thế chiến ý Thiên Phủ chiến đoàn các chiến tu, lại nhịn không được thối hậu nửa bước, cảm đao xuất thủ hơi hơi xiết chặt, dưới con mắt ý thức liếc về phía hắn địa phương, căn bản không dám nhìn thẳng Lý Tuấn Phong mi mắt.

Có mấy cái Kinh Thiên chiến tu, trong tay thậm chí còn dẫn theo Thiên Phủ chiến tu thi thể, tiện tay giống ném bao tải một dạng hướng tường cao dưới ném đi.

Mềm nhũn thi thể dán tường cao phi tốc rơi xuống, " " một tiếng nện rơi xuống đất.

Bên cạnh, vô số cổ thi thể ngổn ngang lộn xộn địa nằm, nóng hổi máu tươi theo nền đá bộ mặt chảy xuôi mà ra, ở trong màn đêm nhanh chóng làm lạnh ngưng kết, tại nền đá trên mặt lan tràn ra toàn màu đỏ tươi huyết sắc.

Trong không khí, một cỗ mang theo mùi tanh huyết khí tản mát ra, không ngừng nhắc đến tình dục mọi người vừa rồi phát sinh quan hệ.

Cơ hồ sở hữu Thiên Phủ chiến tu sắc mặt đều "Xoát" một chút biến.

Bọn họ thể mà bị người sờ vuốt đến cùng như thể khoảng cách gần cũng không phát hiện! Thậm chí ngay cả phía ngoài nhất thủ vệ bị giết, đều không có cảm giác được dù là một chút xú động tĩnh!

Làm nghiêm chỉnh huấn luyện chiến tu, đây quả thực là một cái không thể tha thứ sai lầm!

Nếu như không phải giết chết thủ vệ sau đó, Kinh Thiên chiến tu không che giấu nữa, bọn họ thậm chí đến bây giờ đều chưa hẳn có thể phát hiện bọn họ!

Đến tột cùng là Kinh Thiên chiến tu quá mạnh, vẫn là bọn hắn quá yếu?

Trong lúc nhất thời, sở hữu Thiên Phủ chiến tu sắc mặt đều hơi trắng bệch.

Riêng là Đỗ Hàn Lâm, sắc mặt càng là dị thường khó coi, rất giống là có người thiếu hẳn mấy vạn Kim thủ tệ giống như. Rất rõ ràng, Lý Tuấn Phong lời mới vừa nói, còn có hiện tại một màn này, đều thật sâu kích thích đến cùng hắn

"Tiếc nuôi là... Các ngươi bây giờ bị vây quanh."

Lý Tuấn Phong lạnh lẽo thanh âm bọc lấy hàn phong chậm chậm tản ra.

Trong lúc nhất thời, vừa mới còn náo nhiệt hẻm nhỏ đúng là lâm vào giống như chết trong yên tĩnh, liền liên y tay áo tung bay thanh âm, đều biến đến mức dị thường rõ ràng.

Dừng lại một lát, Lý Tuấn Phong thanh âm vang lên lần nữa : "Đỗ Hàn Lâm, xem ở ngươi nghe ta nói như vậy thời gian dài nói nhảm phân thượng, cho ngươi hai lựa chọn. Một, hiện tại liền mang theo ngươi người rời đi, ta liền không truy cứu nữa hôm nay sự tình. Nhị, chúng ta song phương đánh một trận , chờ ta chiến đoàn thắng lợi sau đó, ngươi mang nữa tàn binh bại tướng rời đi."

"Như thế nào, ngươi chọn cái nào?"

Lý Tuấn Phong thân ảnh thẳng như là Tùng Trúc, thanh âm bên trong mang theo cường đại tự tin, phảng phất đã chắc chắn phe mình thắng lợi.

Nghe nói như thế, Đỗ Hàn Lâm vốn là khó xem sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt : "Trò cười! Ta thiên phủ chiến đoàn thể nhưng là nam hoàng thành bài danh thứ ba chiến đoàn, luận tích súc, há lại ngươi một cái vừa mới thành lập hai tháng chiến đoàn có thể so sánh đến? ! Muốn chiến liền chiến, ta há sợ ngươi sao? !"

Nói, Đỗ Hàn Lâm mãnh liệt mà đưa tay duỗi ra, lấy xuống phía sau cổng Chiến Phủ.

Nguyên Lực quán chú phía dưới, cự đại Chiến Phủ mặt ngoài tựa như lớp mạ Kim son giống như, nổi lên trận trận hào quang màu vàng sậm, Phủ Nhận biên giới, màu đỏ sậm trạch tựa như vết máu khô khốc, tản ra dày đặc sát khí.

Cái này cây chiến phủ (búa), cũng là Đỗ Hàn Lâm dựa vào thành danh Chiến Phủ, tại cực phẩm Phủ Khí bên trong đều cũng khá nổi danh "Ám Kim Huyết Phủ" .

Thấy thế, Lý Tuấn Phong thuận miệng thở dài : "Vậy liền không có cách nào "

Nói, hắn theo kiếm tay trái thuận thực khẽ chụp, giấu đi mũi nhọn kiếm "Bang" một tiếng ngang nhiên ra khỏi vỏ!

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: : Huyết nhuộm bóng đêm

...

Đen kịt kiếm nhận thâm trầm như là bóng đêm, theo nguyên khí quán chú, từng tia từng sợi kim quang trong nháy mắt từ trên lưỡi kiếm xuyên suốt mà ra, giống như một vòng mặt trời gay gắt, từ trong bóng đêm từ từ bay lên.

Từng tia từng sợi kim quang chiếu rọi, hắt một thân Âm Ngân sắc Chiến Khai tựa như cũng nhuộm lên một tầng vàng rực, kiên nghị biểu hiện trên mặt chìm túc vô cùng. Cặp kia ung trong mắt, càng là đã thấm nhiễm trùng điệp sát khí, nhìn càng thêm khiếp người.

Lý Tuấn Phong cầm kiếm nơi tay, tiện tay dốc hết ra cái kiếm hoa, nhất thời có từng điểm từng điểm kim quang tiêu tán mà ra.

"Kiếm này tên là Tàng Phong Kiếm." Lý Tuấn Phong đan chỉ tại trên kiếm phong chậm rãi phát qua, mắt có một tia không khỏi thần quang chột lóc lên, "Hôm nay, ta liền dùng nó, đến lĩnh giáo một phen Đồ đoàn trưởng Âm Kim Huyết Phủ!"

Nói, Lý Tuấn Phong ánh mắt thu vào, lập tức bỗng nhiên ngừng đầu, trong mắt sát cơ bốn phía. Cùng lúc đó, trường kiếm trong tay chỉ xéo phía trước, trên mũi kiếm kim sắc kiếm mang không ngừng phụt ra hút vào, nghiêm nhưng đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Kiếm bề ngoài cũng không tệ. Cũng không biết, tại ta Âm Kim Huyết Phủ công kích đến, có thể gánh vác được mấy lần?"

Cầm búa nơi tay, Đồ Hàn Lâm lập tức tỉnh táo lại, khôi phục nguyên bản bình tĩnh cùng tự tin. Nhìn lấy Lý Tuấn Phong bộ dáng, hắt mắt càng là nhìn không được chiến ý sôi trào, sát khí bốn phía.

Nói, hắt cầm búa tay phải liền chậm rãi nâng lên, đồ sậm huyết sắc tại Phủ Nhận Thượng Lưu chuyển, nồng đậm sát khí tiếng động lớn bái mà ra.

Theo hắt động tác, hắt phía sau Thiên Phủ các chiến tu, cũng không hẹn mà cùng giờ lên trường đao. Xa xa nhìn lại, giống như một mảnh đao Lâm, sáng như tuyết hàn mang liên miên bất tuyệt, cơ hồ tràn ngập toàn bộ hẻm nhỏ, chỉ ít cũng có số hơn trăm người.

Một cái là nam hoàng thành bài danh thứ ba, thực lực công nhận mạnh mẽ Thiên Phủ chiến đoàn, một cái, là thành lập vẫn chưa tới ba, đến nay còn có bất kỳ rõ ràng chiến tích tân tấn chiến đoàn, Kinh Thiên Chiến Đoàn, giờ phút này rốt cục đao nhận tương đối, chiến đấu hết sức căng thẳng.

Song phương các làm chủ, một trận chiến này, đã không thể tránh né.

Trong nháy mắt, bầu không khí liền trở nên giương cung bạt kiếm, trong không khí tràn ngập sát cơ, liền liền trong hẻm nhỏ quét mà qua hàn phong, đều tựa hồ trở nên lạnh hơn mấy phần.

Tường viện phía trên duỗi ra nghiêng trên cành, một mảnh khô cạn lá vàng trong gió rét lay một cái, bỗng nhiên thoát ly nhánh cây, theo gió xoay tròn lầy trượt xuống, phiêu phiêu dang dang địa từ giăng co song phương trung ương lướt qua.

Sóng ngầm mãnh liệt khí thế giao phong phía dưới, khô héo lá rụng trong nháy mắt giống trang giấy bị xé rách Thành toái phiến, đang lẫn lộn khí lưu bên trong phiêu bạt bất định.

Trong chớp nhoáng này.

Lý Tuấn Phong mặt mày trầm xuống, cầm kiếm tay phải bỗng nhiên nắm chặt, trầm giọng nói: "Giết!"

Vừa dứt lời.

Lý Tuấn Phong cổ tay chính là lắc một cái, một đường kim sắc kiếm mang không hề có điểm báo trước địa thoát kiếm mà ra, vô thanh vô tức vọt tới Đồ Hàn Lâm trước mặt.

Cùng lúc đó, trên bầu trời bỗng nhiên quang mang bùng lên, vô số sáng như tuyết đao mang mô phỏng như như hạt mưa, ùn ùn kéo đến nghiền ép xuống khí thế hung hăng bổ hướng phía dưới Thiên Phủ chiến tu.

Trong chớp nhoáng này, đêm tối tựa như biến thành ban ngày, toàn bộ trên bầu trời, trừ sáng như tuyết đao quang, lại cũng không nhìn thấy hắt.

Kinh Thiên Chiến Đoàn nắm lấy thời cơ, ra tay trước, nhất thời liền chiếm cứ chủ động.

"Đáng chết!"

Đồ Hàn Lâm một búa bỏ ra trước mặt kim sắc kiếm mang, nhìn không được tức hỗn hên địa mắng một tiếng, vì bỏ lỡ thời cơ ngầm bức không thôi.

Trong tay Âm Kim Huyết Phủ bỗng nhiên vung lên, hắt chà đạp thân thể mà lên, chỉ trong nháy mắt, liền vọt tới Lý Tuấn Phong trước mặt, lập tức mũi chân trên mặt đất một điểm, trong tay Cự Phủ cao cao giờ lên, ngang nhiên đánh xuống.

Quang mang lưu chuyển bên trong, uốn lượn đỏ sậm Phủ Nhận bên trên như có đậm đặc huyết dịch nhỏ xuống, tản ra bằng lãnh thấu xương sát khí.

Sáng như tuyết đao quang chiếu vào Đổ Hàn Lâm một thân màu xanh đen Chiến Khải bên trên, để hần giờ phút này biểu lộ nhìn càng thêm dữ tợn.

Cùng lúc đó, Thiên Phủ chiến đoàn cũng trong nháy mắt kịp phản ứng, vô số đao mang bắn mà ra, hướng không trung bay đi.

Đao mang giao thoa bên trong, vô số đao mang trong nháy mắt vỡ vụn, lại có vô số đao mang liên miên mà đến, nóng nảy tiếng oanh minh liên miên bất tuyệt.

Trên bầu trời, tựa như nở rộ một trận dị thường thịnh đại pháo hoa buổi lễ, lấp lóe quang mang đem trọn cái hẻm nhỏ chiếu rọi rõ ràng rành mạch, đỏ, Kim, trắng, xanh, các sắc quang mang nở rộ phía dưới, chung quanh mọi chuyện đều tốt giống bị nhiễm nhan sắc, trở nên kỳ quái.

Nhưng mà, nhìn như khó phân lộn lẫn trắng cảnh bên trong, lại khắp nơi đều là sát cơ, có chút một bước đi sai bước nhầm, chính là Huyết Giáo huấn.

...

Giữa không trung, Lý Tuấn Phong vừa rồi đã đứng toà kia tháp cao đỉnh đầu, không biết thời điểm nào lại thêm một người ảnh.

Bóng người này xuất hiện vô thanh vô tức, phía dưới trong lúc kịch chiến chiến tu, cho nên ngay cả một tia động tĩnh đều không có phát giác được.

Nhặt nhẻo tinh quang bên trong, hần dung mạo có chút mơ hồ, lại có thể thấy rõ thân hình hần hình dáng.

Không giống với Lý Tuấn Phong loại kia khái giáp rõ ràng cường tráng, trên người hần mặc là trường bào, thân hình nhìn càng thêm cao to thẳng tắp. Đây động thân mà lập thân ảnh, tản ra một cỗ trấn định tự nhiên, thông dong đại khí khí chất, cho dù không có bất kỳ cái gì khí thế hoặc là uy áp phóng thích, vẫn như cũ tản ra cường thế vị đạo.

Trong gió đêm, trên người hần trường bào vạt áo chậm rãi chập chòn, tùy ý ghim lên tóc dài cũng trong gió phát động, càng là nói không nên lời thông dong cùng tiêu sái.

Từ xa nhìn lại, hần đứng ngao nghể tại tháp cao đỉnh đầu, một tay đọc ở sau người, mơ hồ có thể thấy được hẹp dài trong hai con ngươi Phủ Quang ẩn hiện, phảng phất một vị cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh Vương Giả, đang cúi đầu dò xét lãnh địa mình.

Nếu như lúc này, Kinh Thiên Chiến Đoàn bên trong có người ngẩng đầu nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, cái này bỗng nhiên xuất hiện bóng người, đúng là bọn họ đều hết sức quen thuộc người.

Người này, thanh linh chính là, giờ phút này vốn nên tại Khương Ký trong nội viện nghỉ ngơi, Khương thị luyện khí công xưởng ông chủ nhỏ, Khương Viễn.

Tháp cao đỉnh đầu, thanh sắc ngôi lưu ly tại dưới ánh sao hiện ra như lưu ly lộng lẫy, lại không khỏi có chút thanh lãnh.

Khương Viễn chân đạp tại ngôi lưu ly bên trên, hơi cúi đầu, nhìn xuống phía dưới chiến trường, ánh mắt chuyên chú.

Lăng liệt hàn phong phát qua thân thể của hần, tại hộ thể nguyên khí cách trở phía dưới, giống như Khinh Phong phát qua, chỉ đem đến hơi hơi ý lạnh, lại làm cho ý hần thức càng thêm thanh tỉnh.

Hôm nay một trận chiến này, vốn là tại hần trong dự liệu, bị tập kích là Lâm Hồng Minh ba, cũng là hần dự tính Tam loại khả năng tính một trong.

Tại hần âm thầm bố trí phía dưới, Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu sớm đã phân tán tại mấy cái trọng điểm vị trí, một khi có bất kỳ động tĩnh gì, đều có thể trong thời gian ngắn nhất trợ giúp nơi khởi nguồn điểm. Nếu không có như thế, Lý Tuấn Phong cùng Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu cũng sẽ không xuất hiện địa như thế kịp thời.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, buổi tối hôm nay một trận chiến này, có thể gọi là Kinh Thiên Chiến Đoàn thành lập tới nay lần thứ nhất chính thức tại nam hoàng trong thành biểu diễn, ý nghĩa trọng đại, Khương Viễn tự nhiên cũng liền hơi quan tâm kỹ càng một chút.

Cho tới bây giờ, vô luận là Lý Tuấn Phong, vẫn là Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu biểu hiện, đều bị hần trong đương hải lòng.

Có Tăng Bảo Các bên trong các loại ưu tú Phủ Khí cùng Trung Cấp Công Pháp dự hoặc, lại thêm thành thực khen thưởng cơ chế, Kinh Thiên Chiến Đoàn bên trong, chiến tu mặc kệ là độ trung thành vẫn là Lực ngưng tụ đều cực cao, huấn luyện nhiệt tình cũng tương đương dồi dào.

So với bình thường chiến đoàn, Kinh Thiên Chiến Đoàn từ không phải bình thường tốt. Bất quá, dù vậy, không có huấn luyện, chiến tu vẫn như cũ sẽ chỉ là chiến tu, mà sẽ không thay đổi Thành chiến đoàn.

Cho tới nay, chiến đoàn huấn luyện, hần đều là hoàn toàn buông tay cho Lý Tuấn Phong, có thể làm được loại trình độ này, tuyệt đối là dưới nhãn tâm huấn luyện kết quả. Lý Tuấn Phong, quả nhiên hoàn toàn như trước đây địa không để cho hần thất vọng.

Trong bóng đêm, Khương Viễn khẽ môi chậm rãi câu lên, lộ ra một vòng thanh cười yếu ớt ý.

Từng tia từng sợi tinh quang từ không trung xốt, trên người hần trường bào bên trên mơ hồ có từng tia từng sợi quang mang lưu chuyển, từ xa nhìn lại, tựa

như người khoác tình quang, tôn quý dị thường.

Ngay tại Khương Viễn quan sát đối chiến tình huống đồng thời, trong hẻm nhỏ chiến trường cũng đã đến cùng gay cấn.

Theo chiến đấu tiến hành, nguyên bản song phương phân loại giằng co tình huống đã sớm bị đánh vỡ, các chiến tu lẫn nhau giao thoa, rất lợi hại sắp biến thành một đoàn hỗn chiến.

Trong lúc nhất thời, tường cao bên trên, trong hẻm nhỏ, khắp nơi đều là sát khí sôi trào chiến tu, từ xa nhìn lại, chỉ gặp từng mảnh đao quang phi vũ, cơ hồ nhìn không ra ai là ai, cũng nhìn không ra đến tột cùng tình hình chiến đấu như thế nào.

Nhưng mà, như thế lộn xộn tràng cảnh không có ảnh hưởng chút nào Khương Viễn sức phán đoán, trong mắt hắn, giờ phút này tình hình chiến đấu vô cùng rõ ràng.

Nhìn như không có thứ tự trên chiến trường, Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu mỗi năm tổ 1, giữa lẫn nhau phối hợp ăn ý, tổ cùng tổ ở giữa cùng nhau trông coi, chiêu chiêu tàn nhẫn, lại không có chút nào loạn tướng.

Bọn họ tu luyện công pháp so Thiên Phủ chiến đoàn ưu tú hơn, Nguyên Lực càng thêm hùng hậu kéo dài.

Trên người bọn họ Chiến Khải so Thiên Phủ chiến đoàn càng tốt hơn, phòng ngự lực mạnh hơn, đối các phương diện tăng thêm cao hơn.

Trong tay bọn họ vũ khí so Thiên Phủ chiến đoàn sắc bén hơn, công kích hiệu quả càng tốt hơn.

Bọn họ tu luyện chiến kỹ so Thiên Phủ chiến đoàn lợi hại hơn...

Nhiều như vậy ưu thế điệp gia phía dưới, cho dù nhân số bên trên chiếm cứ thế yếu, Lâm Hồng Minh ba quanh người chiến trường, cơ hồ hoàn toàn ở bọn họ trong khống chế.

Trái lại Thiên Phủ chiến đoàn, tuy nhiên tại nhân số bên trên chiếm cứ ưu thế, nhưng giới hạn trong hẻm nhỏ địa hình, lại hoàn toàn không thể đem phe mình ưu thế phát huy ra.

Càng, Lâm Hồng Minh ba bị Kinh Thiên Chiến Đoàn các chiến tu bảo hộ địa cực kỳ chặt chẽ, bọn họ muốn tiếp cận lời nói, nhất định phải xông vào Kinh Thiên các chiến tu vòng bảo hộ bên trong.

Nhưng mà, mặc kệ bọn hắn thế nào trùng kích, Kinh Thiên Chiến Đoàn đội ngũ đều không có chút nào loạn tướng, cho dù ngẫu nhiên có một lần trùng kích thành công, cũng sẽ rất nhanh khôi phục lại, căn bản không có thời cơ tiếp cận Lâm Hồng Minh ba, càng đừng đề cập đem người đoạn đi...

Theo chiến đấu tiếp tục, một bộ lại một cỗ thi thể ngã vào trong vũng máu, cho dù huyết dịch trong gió lạnh ngưng kết địa không bình thường cấp tốc, nền đá trên mặt vẫn như cũ tràn đầy huyết sắc, nhìn thấy mà giật mình. Nồng đậm mùi máu tươi tràn ngập trong không khí, toàn bộ chiến trường phía trên trong không khí, đều tựa hồ tràn ngập lên tầng tầng sát khí.

Bất tri bất giác, hai cái chiến đoàn chiến tu đều giết đỏ mắt, tiếng hò hét, tiếng rống giận dữ, tràn ngập tại toàn bộ trong hẻm nhỏ.

Hẻm nhỏ hai bên dân cư bao phủ tại một vùng tăm tối bên trong, không có dù là một chút xiú thanh âm, an tĩnh tựa như Quỷ Vực. Nhưng mà, tại này đen nhánh cửa sổ bên trong, không biết có bao nhiêu người chính ẩn thân tại trong bóng tối, run lấy bấy, che miệng không dám phát ra nửa điểm thanh âm.

Dựa theo cái này xu thế xuống dưới, Kinh Thiên Chiến Đoàn lấy được thắng không nổi là vấn đề thời gian.

Nhưng mà, đúng lúc này, một cỗ uy thế lẫn nhiên, mang theo thâm trầm hàn ý uy áp bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, bao phủ toàn bộ chiến trường.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: : Ông tổ nhà họ Sở

...

Uy áp lan tràn phía dưới, toàn bộ trong hẻm nhỏ nhiệt độ đều tựa hồ trong nháy mắt hàng rất nhiều, liền liền thổi qua hàn phong, tựa hồ cũng ngưng trệ trên không trung.

Uy áp gần người, trong hẻm nhỏ giết đỏ mắt chiến tu, thân thể không tự chủ được dừng lại một cái chớp mắt, liền liền ánh mắt đều tựa hồ một chút thanh tĩnh rất nhiều.

Cùng lúc đó, một thanh âm bỗng nhiên ở trên bầu trời vang lên.

"Sách chút chuyện nhỏ này đều muốn ta xuất thủ, Sở thị chẳng lẽ không người sao? Một cái khác chiến đoàn đâu?"

Thanh âm này mềm mại uyển chuyển, phảng phất thì thầm, mang theo một vòng dụ mê hoặc lòng người ngọt ngào.

Nhưng mà, dù vậy, vẫn như cũ che giấu không có thanh âm bên trong tản mát ra cường đại uy thế, phảng phất nặng nề trọng áp, từng cái rơi vào tất cả mọi người trong lòng, để cho người ta nhìn không được trong lòng cảm giác nặng nề.

Theo đạo thanh âm này xốt, chói mắt ánh sáng màu xanh lam bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, mang theo một cỗ chấn động khiến người sợ hãi cường đại uy thế, phảng phất như dải lụa bỗng nhiên quét ngang mà ra.

Trong nháy mắt, vô số chiến tu bay ngược mà ra, xem như bị người đụng một cái giống như hung hăng hồng qua. Trong lúc nhất thời, bất luận Kinh Thiên Chiến Đoàn vẫn là Thiên Phủ chiến đoàn chiến tu, đều bị nện đến ngã trái ngã phải, gào thét không thôi, liền liền nguyên bản ngay ngắn trật tự chiến đấu đội hình, cũng biến thành hỗn loạn lên.

Nguyên bản chém giết say sưa, loạn bên trong có trận mở màn trận cục thế, lại là bởi vì cái này Nhất Kích Chi Lực, liền trong nháy mắt bị đánh phá.

Một lát sau đó, lam sắc quang mang chậm rãi tán đi, vừa rồi ánh sáng màu xanh lam đảo qua địa phương, đã bị thanh ra một mảnh đất trống, phía trên liền một bóng người đều không có.

Phát sinh như dị biến này, nguyên bản tại triển đấu bên trong Lý Tuấn Phong cùng Đỗ Hàn Lâm hai người nhất thời không lo được hấn, trong nháy mắt tách đi ra, cùng nhau ngẩng đầu nhìn lại.

Liền liền chung quanh hấn chiến tu, cũng vô ý thức đình chỉ công kích, ngẩng đầu hướng lên bầu trời nhìn lại.

Thâm trầm trong màn đêm, một cái toàn thân bao phủ tại trong lam quang bóng người chính nhanh nhẹn trượt xuống, phảng phất lẳng không đứng vững, khoan thai rơi ở mảnh này thanh ra trên đất trống.

Nhìn kỹ lại, bóng người này dung mạo đẹp đẽ, thân thể thướt tha, liền liền ánh mắt đều quyến rũ động lòng người, đúng là một cái rất có phong vận thành thực Mỹ Phụ Nhân.

Mỹ phụ nhân kia khoác trên người lấy một kiện mai hồng sắc lụa mỏng, nhưng mà, cái này lụa mỏng mỏng manh đến gần như trong suốt, thậm chí có thể thấy rõ bên trong áo ngực bên trên tinh xảo thù hoa văn, lộ ra mị hoặc mà có phong tình.

Lụa mỏng hạ nàng như ẩn như hiện tinh tế vòng eo phảng phất dịu dàng một nắm, theo nàng động tác chậm rãi vận vẹo, vận vẹo ra mê người đường vòng cung, giản làm cho người ta huyết mạch phần mở đầu.

Đây là một cái, đem yêu nhiều cùng vũ mị thuyết minh đến phát huy vô cùng tinh tế mỹ nhân.

Như thế mỹ nhân, cơ hồ khiến người không thể tin được, vừa rồi cái kia đạo tám lụa giống như Lam Quang, đúng là xuất từ trong tay nàng.

Thấy được nàng, cho dù biết rõ nữ nhân này không dễ chọc, Kinh Thiên Chiến Đoàn các chiến tu vẫn như cũ nhìn không được nuốt ngậm nước bọt, ánh mắt có một lát dao động.

Nhưng mà, đồng dạng là nhìn thấy nữ nhân này, Thiên Phủ chiến đoàn các chiến tu, phản ứng lại theo Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu hoàn toàn khác biệt. Bọn họ cơ hồ trong nháy mắt liền cúi đầu xuống, khẩn trương toàn thân đều cứng ngắc, xem như hận không thể tìm địa phương trốn đi, căn bản không ai nhìn thấy chính mình mới tốt.

Liền liền mới vừa từ trong chém giết tỉnh táo lại, quanh người huyết sát chi khí lượn lờ Đỗ Hàn Lâm thấy được nàng, thân thể cũng không nhìn được cương cương, biểu lộ trong nháy mắt nhỏ bé không thể nhận ra địa vận vẹo một chút.

Nữ nhân này, hấn gặp qua số lần tuy nhiên không nhiều, lại mỗi một lần đều khắc sâu ấn tượng. Bởi vì, nữ nhân này, chính là Sở gia hai vị linh đài cảnh lão tổ một trong. Sở gia gia chủ đương thời Tổ Mẫu thế hệ vật, lam phách lão tổ, sở Kiều.

Nếu không phải rõ ràng vị này thân phận, người nào sẽ tin tưởng, dạng này một cái quyến rũ động lòng người mỹ phụ, cư đã có hơn một trăm tuổi đâu?

Bất quá, vị lão tổ này tính tình, thật đúng là một lời khó nói hết...

Nhưng mà, làm đoàn trưởng, cho dù lại không tình nguyện, hấn lúc này cũng nhất định phải kiên trì đứng ra.

Hít sâu một hơi, Đỗ Hàn Lâm bỗng nhiên một cái nhảy vọt lọt vào khoảng không trong đất, Phù Nhận hướng phía dưới quỳ một chân trên đất, cung kính thi lễ, kiên trì nói ra : "Văn bói Đỗ Hàn Lâm, bái kiến lão tổ. Lão tổ Thánh An."

"Đứng lên đi "

Sở Kiều tùy ý phát phát tay, lập tức hừng hờ hướng chung quanh nhìn lại, khoe mắt hơi hơi thượng thiêu, trong mắt mị nhưng sinh sóng.

Đỗ Hàn Lâm nghe vậy, lúc này không chút do dự từ dưới đất đứng lên, cúi đầu không hề chớp mắt nhìn mình chăm chăm mũi chân, tư thái cung kính bên trong, lại lộ ra khó tả vẻ khẩn trương.

Lúc này, một cái hơi thở mong manh thanh âm bỗng nhiên từ nơi không xa vang lên.

"Lão, lão tổ... Ngài, ngài trước buông ta xuống..."

Đỗ Hàn Lâm vô ý thức ngẩng đầu nhìn liếc một chút, lúc này mới phát hiện, lão tổ trong tay phải, thế mà mang theo một cái người. Cái này người mặc trên người một thân Luyện Khí Sư trường bào, dáng người khô gầy, chính là lần này thuyết phục hắn xuất thủ Sở thị Ngoại Sư Trưởng Lão, trung cấp Luyện Khí Sư, sở khôn Sở trưởng lão.

Nhưng mà, giờ phút này sở khôn, lại hoàn toàn không có bình thường uy thế, liền như thế bị người níu lấy cổ áo xách trong tay, cũng không biết bị thế nào giằng vò, cả người nhìn hấp hối, một bộ lúc nào cũng có thể sẽ một mạng bộ dáng.

Nhìn thấy một màn này, Đỗ Hàn Lâm vội vàng một lần nữa đầu lĩnh rũ xuống, làm bộ chính mình quan hệ cũng không thấy.

Nghe được sở khôn thanh âm, sở Kiều xem như mới ý thức tới trong tay mình xách cá nhân giống như, tiện tay liền đem người hướng bên cạnh ném một cái, thần tình trên mặt vẫn như cũ hừng hờ, không có chút nào để ý.

Sở khôn lăn trên mặt đất hai vòng, nhện không được phát ra một tiếng suy yếu rên rỉ, khô gầy biểu hiện trên mặt lại như trút được gánh nặng, trong nháy mắt nhẹ nhõm không ít.

"Mục tiêu ở đâu?"

Sở Kiều hừng hờ địa liếc nhìn một vòng, ánh mắt rốt cục keo kiệt địa rơi vào sở khôn trên thân.

Cho dù nói ra lời nói bình tĩnh đạm mạc, nàng thanh âm vẫn như cũ mang theo câu người Mị Ý, mỗi một chữ đều có thể vấy động nhân tâm.

"Khụ khụ " Sở Khôn khó khăn từ dưới đất bò dậy, "Lần này đấu khí dụng bình thường phương pháp, Khương thị căn bản không có khả năng thắng. Duy nhất khả năng, cũng là Khương thị Luyện Khí Sư trong tay nắm giữ bí pháp. Nếu như có thể đạt được cái bí pháp này, Kinh Sở thực lực tất nhiên sẽ đề bạt một mảng lớn, đến lúc đó, Kinh Sở nhất định có thể đánh bại Hoa Dương cùng Lưu Thị, trở thành nam hoàng thành lớn nhất công xưởng."

"Nói như vậy, chỉ cần đem Luyện Khí Sư mang về là được?"

"Vâng... Là, lão tổ. Khụ khụ "

"Luyện Khí Sư ở đâu?"

Nghe vậy, Đỗ Hàn Lâm phản xạ có điều kiện giống như đứng thẳng người, đưa tay chỉ chỉ thân ở Kinh Thiên chiến tu trong vòng vây Lâm Hồng Minh ba : "Lão tổ, bọn họ ở nơi đó."

Nói xong, hắn vô ý thức thối lui một bước, nhường ra ngay phía trước đường.

Sở Kiều thấy thế quét hắn liếc một chút, liền không có thế nào để ý địa dời ánh mắt, lập tức mũi chân điểm một cái, thân hình phẳng phát nhẹ hồng, trong nháy mắt hướng về phía trước tung bay mà đi.

Móng mạnh lùa móng trong gió rết giờ lên, trên không trung lôi kéo ra một vòng điểm lệ dấu vết.

Còn không có lần đến phụ cận, nàng tinh tế non mềm xuất thủ đã chậm rãi nâng lên, trong lòng bàn tay một đoàn ánh sáng màu xanh lam chậm rãi lưu chuyển, tản ra khiếp người hàn ý.

Cùng lúc đó, nặng nề uy áp lần nữa khuếch tán, phảng phất một tòa núi lớn, đặt ở tất cả mọi người đỉnh đầu, ép tới người không thở nổi.

Thấy thế, Lý Tuấn Phong sợ hãi cả kinh, bỗng nhiên vượt ngang một bước, ngăn ở Lâm Hồng Minh ba trước mặt : "Dừng tay!"

Hắn giờ kiểm tại ngực, kiên nghị biểu hiện trên mặt chìm tức vô cùng, cặp kia lăm lăm nhìn ưng trong mắt, càng là lóng lánh vô cùng quyết tâm.

Linh đài cảnh uy áp chính diện bao phủ xuống, hắn bắt thít cả người đều cơ hồ ngăn không được địa run rẩy, nhưng như cũ gắng gượng lấy đứng thẳng người, động tác không có một lát chần chờ, liền liền ánh mắt đều không có nửa điểm lấp lóe.

Sở Kiều thấy thế, nâng tay phải lên có chút dừng lại, sóng mắt nhất chuyển, môi đỏ chậm rãi câu lên, lộ ra một vòng vũ mị ý cười : "Tiểu gia hỏa, ngươi muốn ngăn ta? Liền không sợ ta giết ngươi sao?"

Nói, nàng nâng tay phải lên lòng bàn tay xoay tròn, trong tay ánh sáng màu xanh lam giống như kéo tơ trong nháy mắt làm bốn cổ, uốn lượn mà ra, trong chớp mắt liền đến cùng Lý Tuấn Phong trước mặt.

Không đợi Lý Tuấn Phong kịp phản ứng, cái này bốn cổ ánh sáng màu xanh lam liền đánh lên thân thể của hắn, như Linh Xà theo tứ chi uốn lượn mà lên, trong nháy mắt đem hắn cuốn lấy cực kỳ chặt chẽ, lập tức một thanh kéo hướng sở Kiều.

"Đoàn trưởng!"

"Đoàn trưởng!"

Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu thấy thế giật nảy cả mình, trên mặt bỗng nhiên biến sắc.

Linh đài cảnh uy áp hạ thân thể bọn họ run rẩy địa cơ hồ đứng không vững, nhưng như cũ gầy dựa lấy giờ đao lên, ra sức vung bỏ về phía này bốn cổ ánh sáng màu xanh lam, ý đồ cứu bọn họ đoàn trưởng.

Nhưng mà, bọn họ công kích rơi vào ánh sáng màu xanh lam kia phía trên, lại giống như trâu đất xuống biển, liền một chút xú bọt nước đều không nhấc lên. Ngược lại là chính bọn hắn, bị tám lụa giống như Lam Quang cuốn một cái, liền trong nháy mắt lăn Thành đầy đất hồ lô.

Ánh sáng màu xanh lam tản ra như tơ lụa lưu quang, một đầu liền tại sở Kiều trong tay, một đầu quán quanh ở Lý Tuấn Phong trên thân, loá mắt Lam Quang cùng Chiến Khái bên trên Âm Ngân lưu quang hoà lẫn, giống như Huyền Thái khó phân lộn lây.

Quang mang thấp thoáng hạ Lý Tuấn Phong sắc mặt xanh trắng một mảnh.

Hắn thật căng thẳng thân thể, sắc mặt dị thường khó coi.

Lần trước đối mặt cái kia nửa bước linh đài cảnh chiến tu lúc, hắn đã cảm thụ qua một lần cảm giác bất lực cảm giác, lại không nghĩ rằng, nửa bước linh đài cùng linh đài cảnh ở giữa, lại có lớn như thế chênh lệch. Đối mặt nửa bước linh đài, hắn chỉ ít còn có phản kháng thời cơ, đối mặt linh đài cảnh, hắn lại ngay cả cơ hội động thủ đều không có.

Ngưng Nguyên cảnh cùng linh đài cảnh ở giữa chênh lệch, cự to lớn như thế

"Tiểu gia hỏa, thế nào không nói lời nào? Há?"

Sở Kiều đứng tại Lý Tuấn Phong trước mặt, tinh tế trắng nõn xuất thủ che ở hắn kiên cốt trên lồng ngực, tiện tay để lộ trước ngực hắn Chiến Khái, đầu ngón tay theo này cứng cỏi căng đầy hoa văn êm ái vuốt ve, phảng phất trêu chọc.

Nàng hơi ngược đầu, tinh tế nhìn lấy Lý Tuấn Phong kiên nghị lạnh lùng mặt mày, sóng mắt lưu chuyển ở giữa, hồng nhuận phon phớt đôi môi câu lên, nụ cười vũ mị mà mê người.

"Chiến tu, thà chết đứng, cũng không quỳ xuống sinh. Muốn giết cứ giết, đừng nói nhảm!"

Lý Tuấn Phong gắt gao cắn răng, cường ép khắc chế thân thể run rẩy, một đôi lẫn nhiên sinh uy nhất ung hung hăng trừng mắt sở Kiều. Cho dù đến cùng lúc này, hắn vẫn không có nửa điểm lùi bước suy nghĩ.

Tháp cao đỉnh đầu, Lăng Phong mà dùng Khương Viễn nghe đến phía dưới đối thoại, bờ môi ý cười bỗng nhiên làm sâu sắc, mắt phảng phất có tinh quang phản chiếu, trầm tĩnh phát quang.

"A "

Một vòng cười khê tại trong gió đêm chậm rãi phiêu tán.

Cùng với cái này một vòng cười khê, Khương Viễn chợt vừa nhấc chân, từ thanh sắc ngồi lưu ly biên giới vừa sải bước ra, thân hình mô phỏng như là cổ sao chổi bay xuống xuống.

Cấp tốc ghé qua bên trong, hắn rộng thùng thình tay áo bày trong gió phàn phật phất khởi, cả người tựa như Hùng Ưng tấn công, phút chốc xuống.

...

/...

Chương 121: : Mị hoặc nhân tâm nữ nhân

...

Trên mặt đất, nhìn thấy Lý Tuấn Phong một bộ thà chết chứ không chịu khuất phục bộ dáng, Sở đôi môi mềm mại bờ ý cười bỗng nhiên làm sâu sắc, ánh mắt càng là vũ mị sinh sóng.

"Sách như thế tuấn tiểu tiểu gia hỏa, ta thế nào bỏ được giết?"

Sở Kiều một tay xoa Lý Tuấn Phong gương mặt, tinh tế trắng nõn đầu ngón tay theo hần nòng đậm lông mày, gấp míu môi chậm rãi miêu tả, trên mặt ý cười bất tri bất giác trở nên càng thêm vũ mị câu người.

Nói, nàng bỗng nhiên nhón chân lên, cả người cơ hồ áp vào Lý Tuấn Phong trên thân, hồng nhuận phon phốt đôi môi tiến đến hần bên tai, nhẹ nói đường : "Bị ta bắt lấy, ngươi nhưng chính là ta tù binh. Muốn làm quan hệ, tỷ tỷ ta nói tính toán."

Ấm áp hô hấp phát qua vành tai, phảng phất một mảnh vũ mao thổi qua trong lòng, để Lý Tuấn Phong trong nháy mắt lên cả người nổi da gà.

Nghĩ đến Sở Kiều lời nói bên trong ẩn hàm ý tứ, hần nguyên bản tái nhợt sắc mặt càng là trong nháy mắt đỏ bừng lên, cả người tức đến cơ hồ bốc khói : "Ta Ninh Khảm chết, cũng tuyệt không thụ ngươi vũ nhục! Ngươi có bản lĩnh liền giết ta!"

Nói, trong lòng của hần một trận quyết tâm, thể bên trong Nguyên Lực bỗng nhiên gia tốc vận chuyển, không để ý đem kinh mạch no bạo nguy hiểm đem Nguyên Lực vận chuyển tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Trong nháy mắt, hần toàn thân khí thể liền bỗng nhiên tăng vọt, ngút trời chiến ý thấu thể mà ra, cả người tựa như một thanh kiếm sắc kịch liệt giương co.

Nguyên Lực khuấy động bên trong, bó tại hần tứ chi bên trên ánh sáng màu xanh lam bỗng nhiên một trận vận vẹo, tựa như nhận cự đại trùng kích nhanh chóng lóe lên.

Lý Tuấn Phong bỗng nhiên vui vẻ, bỗng nhiên tăng lớn giấy dựa cường độ.

Thấy thế, Sở Kiều một tiếng yêu kiều cười, bỗng nhiên tăng lớn Nguyên Lực chuyển vận, lấp lóe ánh sáng màu xanh lam liền trong nháy mắt ổn định lại. Lý Tuấn Phong đem hết toàn lực giấy dựa, bất quá qua trong giây lát liền bị nàng tùy tiện hóa giải, liền một tia bọt nước đều không tóe lên tới.

Sau một khắc, ánh sáng màu xanh lam bỗng nhiên xiết chặt, Lý Tuấn Phong thân thể nhất thời bị một mực trói lại, lần nữa trở nên không thể động đậy.

Lý Tuấn Phong sắc mặt trắng nhợt, lập tức lần nữa đỏ bừng lên, tức giận bốc lên hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Sở Kiều, tựa như phải dùng ánh mắt đem nàng trừng mặc giống như.

Thấy thế, Sở Kiều trên mặt Mị Ý càng sâu, sóng mắt lưu chuyển trong mắt nổi lên một tia mê ly : "Ủm cái này tiểu biểu lộ thật đúng là câu người dùng nóng vội, thành thật một chút đợi , chờ ta đem ba cái kia Luyện Khí Sư cướp đến tay, liền mang ngươi trở về hảo hảo hưởng thụ một chút."

Nói, nàng nhịn không được liếm liếm môi, tinh tế đầu lưỡi từ hồng nhuận phon phốt cánh môi bên trên nhẹ nhàng lướt qua, biểu lộ là nói không nên lời câu người. Ánh mắt kia, tựa như là nhìn thấy một bàn ngon miệng thực vật, hần không thể lập tức mang ra nuốt vào phụng.

Nhìn thấy một màn này, nơi xa đứng ngoài quan sát Thiên Phủ chiến đoàn đoàn trưởng Đỗ Hàn Lâm nhịn không được nghiêng đầu sang chỗ khác, một mặt không đành lòng nhìn thẳng biểu lộ. Là hần biết lại biến thành dạng này.

Thiên Phủ chiến đoàn hần chiến tu, là mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, làm bộ chính mình quan hệ cũng không thấy.

Cùng lúc đó, Kinh Thiên Chiến Đoàn đứng tu nhóm là trọn mắt hốc mồm, bị cái này Thần triển khai khiếp sợ sừng sốt một chút.

Nói xong ngươi chết ta sống tử chiến đâu? ! Thế nào liền biến thành như bây giờ?

Mà lại, có mỹ nhân lọt mắt xanh cố nhiên là tốt, có thể loại mỹ nhân này... Đoàn trưởng thật có thể tiêu thụ được tốt hay sao hả?

Một trận gió lạnh thổi qua, trong hẻm nhỏ không khí không khỏi lạnh mấy phần.

"Xem ra, ta tựa hồ bỏ lỡ một trận trò vui a..."

Một thanh âm bỗng nhiên đột ngột vang lên.

Thanh âm này nghe hững hờ, không có cố ý chế tạo uy thế, nghe bình bình đạm đạm, thanh tuyến bên trong thậm chí mang theo một tia mơ hồ ý cười, liền tựa như nhàn thoải việc nhà giống như.

Nhưng mà, tại cái này Huyết Khí tràn ngập, sát khí trùng thiên trong hẻm nhỏ, thanh âm này lại là như vậy không hợp nhau, để cho người ta muốn không thèm để ý cũng khó khăn.

Nghe được thanh âm này, vừa mới chuẩn bị ra tay nắm lấy Lâm Hồng Minh ba Sở Kiều bỗng nhiên sững sờ, lập tức bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, lần theo thanh âm nhìn lại.

Chỉ gặp vô số khai giáp rõ ràng chiến tu bên trong, một người mặc trường bào bóng người chính chậm rãi hướng bên này đi tới.

Không có Sở Kiều đến lúc này khủng bố uy áp, cũng không có bất kỳ cái gì kinh người thanh thế, hần liền như vậy nhẹ nhàng chậm rãi đi tới, dạo bước vượt qua một chỗ thi thể, tựa như đi bộ nhàn nhã, lại vẫn như cũ không có bất kỳ người nào có thể coi nhẹ hần tồn tại.

Từng tia từng sợi tinh quang rủ xuống chân trời, khoác vẩy ở trên người hần, cái kia một đầu phần khởi màu mực sợi tóc đều rất giống nhiễm lên nhàn nhạt ngân quang, hẹp dài trong đôi mắt càng là phẳng phất có tinh quang phản chiếu, tươi sáng rực rỡ.

Trong gió lạnh, hần không vội không chậm đi Lai rộng thùng thình tay áo bày chậm rãi chập chòn, thân hình nói không nên lời tiêu sái thông dong.

Người này, thanh linh chính là mới vừa từ tháp cao đỉnh bùng bay vọt xuống Khương Viễn.

Nhìn thấy hần, Kinh Thiên Chiến Đoàn các chiến tu kim lòng không đành đứng thẳng người, cung kính mà cúi thấp đầu.

"Thiếu gia!"

"Thiếu gia!" "Thiếu gia!" ...

Liên miên chập trùng thanh âm bên trong, nguyên bản ngã trái ngã phải Kinh Thiên chiến tu nhất thời đồng loạt đứng lên, tựa như là tham gia kiểm duyệt binh lính, phản xạ có điều kiện khôi phục trận hình.

Bị chân tay bị trói, không thể động đậy Lý Tuấn Phong quay đầu thấy cảnh này, bỗng nhiên một trận trở mắt, lập tức bỗng nhiên trừng lớn ánh mắt :
"Thiếu gia, ngài thế nào đến? !"

Đón đến, hần bỗng nhiên lần nữa liều mạng giăng co, khắp khuôn mặt là vẻ lo lắng : "Thiếu gia! Ngài đi mau! Nữ nhân này là linh đài cảnh cường giả!"

Giờ khắc này, hần phần nộ, hần khuất nhục, đều trở nên không trọng yếu nữa, hần lòng tràn đầy đầy mắt muốn liền chỉ có một việc, cái kia chính là vô luận như thế nào đều phải bảo đảm thiếu gia an nguy!

Thiếu gia tuy nhiên cường đại, liền nửa bước linh đài cảnh chiến tu cũng có thể làm rơi, có thể linh đài cảnh cường giả so với nửa bước linh đài cảnh mạnh đến rất rất nhiều, liền xem như thiếu gia... Liền xem như thiếu gia...

Lý Tuấn Phong căn bản không dám nghĩ tới, chỉ là liều mạng giãy dụa.

Nhưng mà, hần giãy dụa là phí công, tại Sở Kiều ngoại phóng Nguyên Lực trói buộc hạ hần căn bản liền một tia tránh thoát khả năng đều không có.

"Tốt chứ kha trương." Khương Viễn tùy ý hướng Lý Tuấn Phong khoát khoát tay, hơi hột nói nói, "ta đã dám đến, tự nhiên có biện pháp thoát thân."

"Thiếu gia..."

Lý Tuấn Phong thân hình dừng lại, bỗng nhiên an tĩnh lại, nhìn lấy Khương Viễn ánh mắt bên trong lộ ra cỗ mê mẩn.

Tuy nhiên không biết Khương Viễn nói biện pháp đến tốt cùng là quan hệ, nhưng hần cũng sớm đã thói quen phục tùng Khương Viễn mệnh lệnh, vô ý thức liền đình chỉ giãy dụa.

Lúc này, một mực híп mắt quan sát Sở Kiều rốt cục mở miệng : "Khương thị thiếu gia?"

Nói lời này lúc, nàng ánh mắt chăm chú nhìn Khương Viễn, sắc mặt mơ hồ có mấy phần ngưng trọng, đã không có ngay từ đầu nhẹ nhõm tùy ý, ngay cả âm thanh, đều không này cỗ câu người mỉa mai, lộ ra bình thường rất nhiều.

Bằng nàng thực lực cùng lịch duyệt, đương nhiên sẽ không bởi vì Khương Viễn khí thế nội liễm liền xem thường hần.

Trên thực tế, sinh hoạt hơn một trăm năm, nàng kiến thức nhãn lực so với bình thường tu sĩ mạnh hơn không biết bao nhiêu, tại nhìn thấy Khương Viễn trong nháy mắt, nàng liền biết cái này người tuyệt đối khó đối phó.

Dù là hần nhìn cũng chỉ có Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thực lực, nhưng hần biểu hiện ra ngoài tư thái cùng khí độ, lại để cho nàng không thể coi thường.

Loại này khí độ, cho dù nàng sinh hoạt như thế nhiều năm, cũng chỉ tại số ít mấy cái cá nhân trên người nhìn thấy qua cùng loại, mà những người kia, không có một cái nào là nhân vật đơn giản, có không ít, thậm chí là cần năng ngưỡng vọng tồn tại.

Dạng này người, thể mà xuất hiện tại toà này nho nhỏ nam hoàng thành, không thể không để cho nàng sinh lòng cảnh giác.

Nhìn lấy thủy chung bình tĩnh nếu như Khương Viễn, Sở Kiều nhìn không được mi tâm cau lại, mắt nổi lên suy nghĩ sâu xa.

Lúc này, Thiên Phủ chiến đoàn đoàn trưởng Đỗ Hàn Lâm cuối cùng từ Khương Viễn xuất hiện trong rung động tinh táo lại, nhìn không được hô nhỏ một tiếng: "Người chính là Khương Viễn? Khương thị tiểu thiếu gia?"

"Không tệ, là ta." Khương Viễn liếc nhìn hán một cái, ánh mắt bình tĩnh không lay động.

Đang khi nói chuyện, hán đã đi đến Sở Kiều trước người cách đó không xa.

Khương Viễn một tay phụ ở sau người, ánh mắt từ Lý Tuấn Phong bị trói đến cực kỳ chặt chẽ thân hình bên trên đảo qua, mắt mơ hồ nổi lên mỉm cười.

Hán trước kia theo vị này ông tổ nhà họ Sở không có quan hệ gặp nhau, ngược lại là không nghĩ tới, vị này lại là như thế tính tình. Cũng làm khó Lý Tuấn Phong, kém chút liền bị mang đi cho người làm Đĩ Đực

Nghĩ tới đây, Khương Viễn nhìn không được lần nữa dò xét Sở Kiều liếc một chút.

Hán ánh mắt từ Sở Kiều mỹ lệ dung mạo, thốt tha tư thái bên trên khẽ quét mà qua, bắt quá trong nháy mắt, liền có kết luận.

Vị này tu vi tại linh đài cảnh sơ kỳ, bắt quá, từ bên ngoài thân hộ thể Nguyên Lực tình huống đến xem, Nguyên Lực tương đương hỗn tạp, tu luyện công pháp tối đa cũng liền là Cao Cấp Công Pháp. Mà lại, đi vẫn là Pháp Tu đường đi.

Những này đều không đáng để lo, bắt quá...

Khương Viễn ánh mắt rơi vào Sở bộ ngực yêu kiều trước, xương quai xanh phía dưới vị trí.

Xuyên thấu qua mỏng manh lụa mỏng, có thể rõ ràng mà nhìn thấy, nơi đó có một cái to bằng móng tay lam sắc Tri Chu đồ án. Đây màu xanh thăm thẳm trạch, tại trắng nõn mềm nhẵn da thịt phụ trợ hạ nhìn phá lệ sáng long lanh tinh khiết.

Cái này Tri Chu đồ án tuy nhiên tinh xảo, nhưng chỉ là cái phổ thông hình xăm. Bắt quá, nhìn thấy cái này đồ án, hán tựa hồ mơ hồ nhớ lại một chút đồ, vật.

Hán tuy nhiên không có theo Sở Kiều đã từng quen biết, nhưng đời trước tựa hồ mơ hồ nghe nói qua một chút nghe đồn, là quan hệ tới...

Khương Viễn mi tâm hơi hơi nhăn lại. Thời gian qua đi quá lâu, cũng không phải quan hệ nhân vật trọng yếu, hán trong lúc nhất thời có chút nghĩ không ra.

Khương Viễn phán đoán cùng tư duy tốc độ đều cực nhanh, cái này một hệ liệt phán đoán cùng suy tư, nhìn tựa hồ dài đằng đằng, nhưng trên thực tế, bắt quá chỉ là một trong chớp mắt.

Từ Sở Kiều góc độ, liền chỉ thấy Khương Viễn liếc Lý Tuấn Phong liếc một chút, rồi mới liền đem ánh mắt định tại trước ngực nàng bất động.

Thấy thế, Sở Kiều tâm lý bỗng nhiên buông lỏng một chút.

Lần theo Khương Viễn ánh mắt, nàng chợt duỗi ra bản thân xuất thủ, tinh tế trắng nõn đầu ngón tay từ trước ngực mình chậm rãi phát qua.

111

Bất tri bất giác, trên mặt nàng mang lên mỉa hoặc nhân tâm ý cười: "Thế nào? Nhìn ngốc? Có phải hay không cảm thấy tỷ tỷ rất đẹp?"

Nàng thanh âm uyển chuyển mà mềm mại, âm lượng cũng không lớn, lại mang theo một chút hơi thở âm thanh, lay động lấy nhân tâm, để cho người ta phảng phất có thể nghĩ được trong miệng nàng truyền đến ôn nhuận hương khí.

Thấy thế, Khương Viễn ánh mắt ánh sáng khẽ nhúc nhích, bên môi bỗng nhiên hiện ra một vòng ý cười.

...

/...

Chương 122: : Cầm Hỏa Phiến

...

Không thể không thừa nhận, Sở Kiều thật là một cái rất lợi hại am hiểu lợi dụng tự thân ưu thế nữ nhân.

Đối người bình thường, tại như thế mê người thế công hạ chỉ sợ bất luận cái gì Chiến Đấu Ý Chí đều sẽ sụp đổ, nhất tâm hãm tại ôn nhu hương bên trong, rốt cuộc không hứng nổi cùng với nàng thù địch tâm tư.

Đáng tiếc, hắc Khương Viễn hết lần này tới lần khác cũng không phải là người bình thường.

Làm đã từng Kinh Thiên Đạo Tôn, hắc quan hệ dạng mỹ nhân chưa thấy qua? Đáng yêu, nở nang, thanh lãnh, xinh đẹp... Liền liền Di Thế Giới có được Đặc Thủ Huyết Thống Di Vực mỹ nhân, cũng không phải không ai cho hắc tiến công qua.

Những mỹ nhân đó, đối với người bình thường lai nói, không có chỗ nào mà không phải là nhân gian cực phẩm, nhưng đối với hắc cấp bậc kia cường giả lai nói, lại cũng bất quá là tầm thường thôi

Cái nào đường bên tôn thân, không có mấy cái mỹ nhân làm bạn? Đáng đáp tuy đẹp, tu vi không đủ, đều có thể liền cái thị thiếp vị phần đều chưa có xếp hạng.

Đừng nói Sở Kiều trong mắt hắc còn không đủ trình độ mỹ nhân cấp bậc, coi như đạt đến, thì tính sao?

Hắc có thể không hứng thú thu một cái lúc nào cũng có thể phản bội hắc nữ nhân.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn bên môi ý cười mơ hồ mang một tia trào phúng.

Ánh mắt của hắc từ Sở bộ ngực yêu kiều trước dịch chuyển khỏi, cho vài quả đấm vào mặt hắc, cũng không có tiếp nàng lời nói, ngược lại nói đường : "Nói nhảm ta liền không nói nhiều. Đã Sở thị muốn trong tay của ta đồ, vật, vậy chúng ta liền đánh rồi mới biết, như thế nào?"

Nghe vậy, Sở Kiều sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, trên mặt mị hoặc chi ý cũng trong nháy mắt thu liễm.

Cái này còn là lần đầu tiên, lại có thể có người tại nàng mị hoặc dưới thờ ơ. Hơn nữa, còn là tại nàng chủ động mị hoặc tình huống dưới. Cái này khiến nàng cảm thấy không bình thường thất bại, cũng không bình thường phiền muộn.

Nhưng mà, theo cái này so sánh, Khương Viễn ý chí kiên định lực càng làm cho nàng kinh hãi.

Nàng vừa rồi phán đoán quả nhiên không sai, người này quả nhiên muốn so nhìn từ bề ngoài khó đối phó được nhiều.

Bất quá, khó đối phó người nàng thấy nhiều, còn không đến mức liền bởi vậy lùi bước. Huống chi, Khương Viễn lại thế nào cường đại, cũng chung quy là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, còn có thể so với nàng cái này linh đài cảnh cường giả càng mạnh hay sao?

Nàng cũng không phải loại kia mới vào linh đài cảnh, ngay cả mình lực lượng đều không chế không thật nhỏ mao đầu. Nàng sớm đã tấn thăng linh đài cảnh nhiều năm, đối Nguyên Lực chừng không căn bản không phải những mao đầu tiểu tử đó có thể so sánh. Huống chi, nàng cũng không phải là không có bài

Nghĩ tới đây, Sở Kiều tâm trong nháy mắt an định lại.

Biết rõ mị hoặc vô dụng, nàng cũng lùi lại cố làm ra vẻ, khiêu mị cười lạnh nói : "Người cái này gương mặt tuấn tú, tỷ tỷ ta thật là có chút không nở . Bất quá, đã người có chủ tâm muốn chết, tỷ tỷ cũng chỉ có thể thành toàn người "

"Dễ nói " Khương Viễn liếc nàng một cái, thần sắc có chút hứng hờ, "Chỗ này quá nhỏ, không thi triển được, chúng ta chuyển sang nơi khác như thế nào?"

"Đây là tự nhiên."

Sở Kiều cười lạnh, không chút do dự đáp ứng.

Nói xong, cổ tay nàng vừa nhấc vừa thu lại, lập tức bỗng nhiên hất lên, trong tay ánh sáng màu xanh lam liền trong nháy mắt hóa thành một đầu trường tiên, đem buộc Lý Tuấn Phong vải ra.

Sau một khắc, ánh sáng màu xanh lam hoàn toàn tiêu tán, Sở Kiều lạnh lùng liếc Khương Viễn liếc một chút, liền xoay người, thân hình hóa thành một

đoàn Lam Quang trong chớp mắt tung bay mà đi.

Khương Viễn thấy thế, mũi chân điểm một cái, thân hình trong nháy mắt đột ngột từ mặt đất mọc lên, theo thật sát qua.

"Thiếu gia!"

Lý Tuấn Phong cuộn cuộn lấy roi xuống đất, sắc mặt lo lắng, ánh mắt đuổi sát Khương Viễn thân ảnh, nhin không được nhanh chân đuổi theo, rất nhiều theo đi qua hỗ trợ ý tứ.

"Khác theo tới. Lưu lại chỉ huy chiến đoàn, một trận chiến này, ngươi chỉ cho phép thắng, không cho phép thua. Khác khiến ta thất vọng "

Khương Viễn thanh âm trong gió lượn lờ truyền đến, mô phỏng như gió mát thì thầm, yếu ớt, lại dị thường rõ ràng.

Lý Tuấn Phong Tật Phong bên tàu trúng cước bước bỗng nhiên một hồi, cả người đều cương tại nguyên chỗ.

Hắn cắn răng, như chim ưng sắc bén trong hai con ngươi thần quang lấp lóe. Nửa ngày, hắn bỗng nhiên bỗng nhiên nhắm mắt lại, quay người nhanh chóng trở về phóng đi.

...

Lúc này, mấy cái lên xuống ở giữa, Khương Viễn cùng Sở Kiều thân ảnh đã rời đi nam hoàng thành, đến cùng ngoài thành Hoang trong đất.

Nơi này là nam hoàng thành phía tây bắc, sẽ đi qua mấy chục dặm liền là liên miên chập trùng dãy núi, chỉ có số rất ít khu mỏ quặng tàn mát bên trong, người ở không bình thường thừa thớt.

Bình thường, cũng chỉ có qua phía sau trên núi đi săn chiến đoàn mới có thể đi qua nơi này, thời gian này điểm, càng là hiếm người dấu vết.

Dưới ánh sao, Khương Viễn một tay đọc ở sau người, tùy ý địa đứng tại hoang địa bên trên.

Trên mặt đất, khô héo cỏ dại ngược lại nằm trên mặt đất, tại dưới ánh sao lóe âm đạm ngân quang. Nơi xa Hoang trên đồng cỏ, vài tiếng thừa thớt âm thanh xa xa truyền đến, cũng không biết là nào đã vật tại ban đêm kiếm ăn.

Tĩnh quang thừa thớt, hoang dã tĩnh lặng. Nhìn lấy đây hết thấy, Khương Viễn tâm phá lệ bình tĩnh.

Đối diện, Sở Kiều hơi hơi nghiêng người đối mặt với hắn, thần sắc thay đổi trước đó tàn mạn cùng mỉa hoặc, ngược lại tương đương nghiêm túc.

Cổ tay nàng bên trên, một đôi tinh xảo vòng tay tản ra sáng long lanh Lam Quang, nồng đậm Thủy hệ nguyên khí lượn lờ, mô phỏng như sóng nước cuộn cuộn, khí tượng phi phàm.

Chỉ nhìn một chút, Khương Viễn liền biết, này là một đôi pháp khí vòng tay, hiệu quả hẳn là tăng phúc trong cơ thể nàng Thủy hệ nguyên khí, tăng thêm pháp thuật hiệu quả. Dạng này một đôi pháp khí vòng tay, đối với linh đài cảnh Pháp Tu lại nói, tuyệt đối là như hổ thêm cánh tồn tại.

Đối với cái này, gừng Viễn không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn.

Linh đài cảnh tu sĩ trên thân, nếu là liên kiện pháp khí đều không có, này còn tính là linh đài cảnh sao? Bất quá, liền xem như pháp khí, có thể phát huy ra bao nhiêu hiệu quả, cũng phải nhìn sử dụng người là người nào.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn tiện tay từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một thanh toàn thân đỏ thẫm quạt giấy, thuận tay triển khai.

Theo hắn động tác, mặt quạt bên trên bỗng nhiên dâng lên trận trận loá mắt hồng quang, chung quanh hết thấy trong nháy mắt bị chiếu đến đỏ bừng, liền liền Khương Viễn trên mặt, cũng nhiễm lên một tầng hồng quang.

Nồng đậm Hỏa hệ nguyên khí bỗng nhiên tụ lại mà đến, giống như đỏ thẫm Hỏa Vân từng tia từng sợi lượn lờ tại mặt quạt chung quanh, nhìn phảng phất Vân che sương mù quần, lại như ngọn lửa bốc hơi, khí tượng phi phàm, uy vi tráng quan.

Nhìn kỹ lại, này mô phỏng như ngọn lửa hùng hục trong ánh sáng, tựa hồ mơ hồ có một cái kim hồng sắc Loan Điều phi vũ xoay quanh, đỏ bừng đôi mắt lộng lẫy linh động, giống như vật sống. Mơ hồ trong đó, bên tai tựa hồ có thể nghe được nó thanh thúy hót vang âm thanh.

Cái này, lại là một thanh cực hiếm thấy "Cầm Hóa Phiến" .

Cái gọi là "Cầm Hóa Phiến", nguồn gốc từ từ Thượng Cổ thời kỳ Hỏa Đức chân quân thần thông Bảo Khí "Thất Cầm Ngũ Hỏa phiến" . Người đời sau đem "Thất Cầm Ngũ Hỏa phiến" luyện chế phương pháp giản hóa lại giản hóa, đạt được pháp bảo "Ngũ Cầm Tam Hỏa phiến", pháp khí "Tam cầm Thuận Hỏa phiến", cùng Phù Khí "Cầm Hóa Phiến" .

Luyện chế này Phù Khí, cần dùng các loại Hỏa hệ tài liệu đề luyện ra tinh thuần Hỏa thuộc tính, cũng lấy một hỏa hệ yêu thú Yêu Phách dung luyện nhập Phù Khí bên trong, khiến cho Cầm Hóa Phiến bên trong hỏa điểm có một tia linh tính, có được càng cường đại công kích lực cùng có thể không chế tính.

Căn cứ dung luyện Yêu Phách khác biệt, sẽ còn có các loại khác biệt phụ gia thuộc tính.

Cái này trên cơ bản đã là tối cao đoạn Phù Khí, độ khó luyện chế so với Đạo Binh đều không thua bao nhiêu.

Đối người bình thường lại nói, Cẩm Hòa Phiến siêu tuyệt lực công kích cùng đặc thù phụ gia thuộc tính, cũng đã là cực tài năng xuất chúng đặc chất, so với một số Hạ Đoạn pháp khí đều không thua bao nhiêu. Rất nhiều linh đài cảnh tu sĩ, nhất thời tìm không thấy tiện tay pháp khí lúc, cũng chọn sử dụng nó làm quá độ.

Nhưng mà, đối Khương Viễn lại nói, so nội công kích lực cùng hiệu quả đặc biệt, hẳn càng thêm coi trọng, ngược lại là Cẩm Hòa Phiến cường đại có thể khống chế tính.

Trọng sinh mà đến, hẳn đòi trước chùy luyện ra không gì sánh kịp lực khống chế một chút cũng không có ném, cái này khiến hẳn tại luyện khí bên trên không có gì bất lợi, trong chiến đấu như cũ có được không gì sánh kịp ưu thế, cho dù là bình thường nhất thân pháp chiến kỹ, đều có thể phát huy ra không kém hơn cao đoạn thân pháp chiến kỹ hiệu quả.

Tương đối, đối Khương Viễn lại nói, có thể khống chế tính càng mạnh Phù Khí, có thể phát huy ra hiệu quả tự nhiên cũng liền càng mạnh.

Mà tại Phù Khí bên trong, Cẩm Hòa Phiến có thể khống chế tính tuyệt đối là mạnh nhất, không có cái thứ hai.

Đây cũng là Khương Viễn lựa chọn nó làm vì chính mình chủ yếu vũ khí nguyên nhân.

Đương nhiên, cho dù Cẩm Hòa Phiến có thể khống chế tính rất mạnh, dù sao tầng thứ còn thấp, Khương Viễn sử dụng nó cần lực khống chế, liền hẳn thực lực chân chính chín trâu mất sợi lông cũng không bằng.

Bất quá, đây đã là tối ưu lựa chọn, Khương Viễn cũng chỉ có thể thấu hoạt một chút.

Đương nhiên, đối Khương Viễn mà nói là thấu hoạt, đối người khác mà nói, liền không nhất định.

Nhìn thấy Khương Viễn trong tay chim Hòa Phiến trong nháy mắt, Sở Kiều hai mắt bỗng nhiên nhú lại, sáng mắt lưu chuyển ở giữa, mắt mơ hồ nhiều mấy phần ngưng trọng : "Lại là cực phẩm Cẩm Hòa Phiến... Ngươi, sẽ không phải là cái nào ẩn thế Luyện Khí Sư đệ tử a?"

Giống Cẩm Hòa Phiến loại này độ khó luyện chế cực cao Phù Khí, tuy nhiên trên lý luận chỉ cần hạ cấp Luyện Khí Sư liền có thể luyện chế, nhưng trên thực tế, cơ bản đều là trung cấp trở lên Luyện Khí Sư tại luyện chế, phổ thông hạ cấp Luyện Khí Sư, liên tỷ lệ đều không cách nào cam đoan, chớ nói chi là phẩm chất.

Liền liền cao cấp Luyện Khí Sư, đều không cách nào cam đoan chính mình có thể luyện chế ra cực phẩm chim Hòa Phiến tới. Mà nếu quả thật có người luyện chế thành công, tuyệt đối sẽ không liền cái tin tức đều không có

Nhưng Khương Viễn trong tay thanh này cực phẩm chim Hòa Phiến, nằng lại ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua, lại thêm trước đó đấu Khí trên đại hội Khương thị ba vị Luyện Khí Sư biểu hiện, cơ bản có thể khẳng định, Khương Viễn phía sau khẳng định đứng đầu một cái cao cấp trở lên Luyện Khí Sư.

Mà lại, cái này cao cấp trở lên Luyện Khí Sư tuyệt đối không phải là người bình thường, tối thiểu cũng là Luyện Khí Sư liên minh cao tầng, hoặc là dứt khoát là cái nào Đại Tông Môn bên trong cung phụng, bằng không, tuyệt sẽ không tùy tiện liền đem Bí Truyền truyền thụ cho đệ tử.

Loại người này, bằng Sở thị thực lực, chưa hẳn có thể trừu chọc được. Vạn nhất nằng thật xử lý Khương Viễn, một cái không tốt, nói không chừng liền toàn bộ Sở thị đều muốn cùng với nằng cùng một chỗ chôn cùng.

Trong nháy mắt, Sở Kiều trong đầu liền muốn rất nhiều, càng phát ra đắn đo khó định Khương Viễn lại lịch, tâm lý không khỏi có chút do dự, liền liền nguyên bản sát ý đều nhạt.

Nhưng mà, Khương Viễn lại sẽ không quan tâm nằng đến tốt cùng còn muốn quan hệ, nghe được nằng lời nói, cũng chỉ là liếc nằng một cái, cũng không trả lời.

Từ Sở Kiều đối Khương thị người xuất thủ trong nháy mắt đó bắt đầu, hẳn liền chưa bao giờ cân nhắc qua muốn thả qua nằng. Đổi chỗ, cũng bất quá là sợ trong quá trình chiến đấu ngộ thương chiến đoàn người.

Trong mắt hẳn, Sở Kiều đã là kẻ chắc chắn phải chết.

Hiện nay, cũng nên là thu hoạch thời điểm

Khương Viễn chấp phiến nơi tay, tâm niệm nhất động, toàn thân Nguyên Lực nhất thời như dòng nước xiết cấp tốc vận chuyển.

Nếu như hẳn vào lúc này nội thị, liền sẽ thấy, ở trong cơ thể hẳn kinh mạch bên trong, trong suốt sáng long lanh Nguyên Lực Chính Phi nhanh bốn đằng, sôi trào mãnh liệt thủy triều chiết xạ năm màu ánh sáng, phảng phất cuộn cuộn sông lớn, thế như bốn lồi, thẳng tiến không lùi.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: : Lam phách băng chu

...

Theo Nguyên Lực cấp tốc vận chuyển, Khương Viễn trên thân, hồ nước lục trường bào bỗng nhiên tung bay mà lên, tại trong gió đêm phiêu diêu, tán mắt ra thuần túy ánh sáng màu xanh lam. Trường bào mặt ngoài, trập trập phù vân lưu quang lấp lóe, tại tinh quang thấp thoáng hạ mô phỏng như nước chảy chiếu sáng rạng rỡ.

Cùng lúc đó, Khương Viễn nguyên bản nội liễm khí thế bỗng nhiên bùng ra.

Trong nháy mắt, một cỗ đường hoàng đại khí, phảng phất Thiên Uy uy áp bỗng nhiên khuếch tán, giống như con rồng bao phủ mà ra.

Từ xa nhìn lại, Khương Viễn mái tóc đen nhánh phần khôi, ông tay áo tung bay, toàn thân quang hoa lưu chuyển, tựa hồ mỗi một cái lỗ chân lông đều tán ra phi phàm ý vị, giống như Tiên Tôn lâm thế, sắc bén bá đạo, huy hoàng nhưng như là Thiên Uy.

Trong hoảng hốt, cái kia song hẹp dài trong đôi mắt tựa như phản chiếu lấy tinh quang, thần quang lưu chuyển, trầm tĩnh phát quang.

Trong chốc lát, tinh quang đều phảng phất âm đậm một chút, nơi xa đã vật kiếm ăn âm thanh càng là trong nháy mắt biến mất, chuyển mà vang lên một mảnh trầm thấp tiếng nghẹn ngào.

Bất quá phút chốc thời gian, Khương Viễn khí thế liền phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Biến hóa này quá nhanh quá mau, Sở Kiều thậm chí còn không có kịp phản ứng, liền bị cái này biến cố giật mình, nguyên bản nheo cặp mắt lại bỗng nhiên trừng lớn, động liên tục làm đều cương cứng đờ.

Cho dù nàng chưa bao giờ xem thường qua Khương Viễn, vẫn cảm thấy hắn không đơn giản, nhưng trước mắt một màn này, nhưng vẫn là vượt qua nàng nhận biết!

Cầm Hóa Phiến cũng liền thôi vũ khí vốn là tu sĩ trọng yếu nhất trang bị, là cực phẩm Phù Khí còn có thể hiểu được, có thể này một thân Pháp Y, nhìn này lưu chuyển ánh sáng cường độ, thể mà cũng là cực phẩm Phù Khí, cái này cũng có chút khoa trương

Không chỉ có như thế, nhìn kỹ lại, Khương Viễn này tung bay trường bào bên trên, mơ hồ còn có thể nhìn thấy một cái lóe hoàng sắc lưu quang hình tròn tròn phối sức. Vậy hiển nhiên là một cái Thổ hệ phù vân thuẫn, mà lại đã ở vào kích phát trạng thái, chỉ cần Khương Viễn tâm niệm nhất động, liền lập tức có thể tế ra ngăn địch.

Vấn đề là, cái viên kia Thổ hệ phù vân thuẫn, căn cứ khí tức cảm giác, thể mà cũng là cực phẩm Phù Khí!

Thậm chí, liền liền chân hắn bên trên mặc màu đen Chiến Ngoa bên trên, đều có từng tia từng sợi dẫn đầu phù vân lưu quang lấp lóe, nàng hoài nghi, này nói không chính xác lại là một kiện cực phẩm Phù Khí!

Nhìn thấy những này, Sở Kiều cảm thấy mình đều nhanh sắp điên

Ai sẽ không có việc gì cho mình phối một thân cực phẩm Phù Khí? Liền xem như tông môn đệ tử cũng ít có người biết cái này sao làm, hơn phân nửa có cái thượng phẩm có thể sử dụng cũng liền được.

Dù sao cực phẩm Phù Khí cũng không phải rau cải trắng, có đôi khi có tiền cũng chưa chắc có thể mua được phù hợp, có này phối tề một thân cực phẩm Phù Khí thời gian, còn không bằng chân thật nghiêm túc tu luyện.

Cũng chỉ có những lớn nhất đó được sủng ái đệ tử, hoặc là mà dứt khoát là Luyện Khí Đại Sư môn hạ, mới có thể khiến cho như thế khoa trương.

Nhưng mà, nhất là cho nàng phát điên là, Khương Viễn một thân cực phẩm Phù Khí cũng liền thôi, thể mà liền một thân uy áp cùng khí thế đều mạnh ngoại hạng. Dù là tại nàng lĩnh đài cạnh uy áp phía dưới, Khương Viễn khí thế uy áp cũng chỉ là nhận áp chế, cũng không có bị nàng hoàn toàn nghiền ép.

Cái này so với bình thường Ngung Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ mạnh hơn không chỉ một bậc!

Nàng đã không phải là mới ra đời tiểu tu sĩ, nàng không bình thường rõ ràng, sẽ có loại kết quả này, chỉ có một cái khả năng, cái kia chính là, Khương Viễn tu luyện công pháp đẳng cấp cao hơn nàng!

Nàng tu luyện đã là Cao Cấp Công Pháp, Khương Viễn tu luyện được là quan hệ? Công pháp cực phẩm? Vẫn là truyền thừa?

Riêng này sao tưởng tượng, nàng liền cảm thấy mình sắp điên!

Sớm biết Khương Viễn bối cảnh như thế thâm hậu, nàng tuyệt đối sẽ không bởi vì Sở Kiều vài câu châm ngòi cùng hứa hẹn, liền ra đến lợi chuyển này vũng nước đục. Giờ có khỏe không, nàng muốn thế nào kết thúc?

Trong lúc nhất thời, Sở Kiều vũ mị trong hai mắt thần quang lấp lóe, do dự.

Nhưng mà, Sở Kiều không biết là, nàng nhìn thấy thực Viễn hoàn toàn không phải toàn bộ.

Khương Viễn cái này một thân, từ đầu đến chân tất cả đều là cực phẩm Phù Khí không nói, liền cả ngón tay bên trên, đều mang hai cái cực phẩm Phù Khí Chỉ Hoàn, chuyên môn dùng để tặng phúc Hỏa hệ uy lực pháp thuật.

Mà lại, những này cực phẩm Phù Khí, toàn bộ là Khương Viễn tự mình xuất thủ, vì chính mình chế tạo riêng cực phẩm Phù Khí, cùng Khương Viễn bản thân phương thức chiến đấu hỗ trợ lẫn nhau, cùng phổ thông cực phẩm Phù Khí căn bản không thể giống nhau mà nói. Tại Khương Viễn trên tay, chúng nó có thể phát huy ra uy lực, càng là vượt xa người khác.

Bất quá, cho dù Sở Kiều rung động không khỏi, sinh lòng do dự, Khương Viễn lại vẫn như cũ không chần chờ chút nào.

Ngay tại hần buông ra khí thế trong nháy mắt đó, trong tay hần Cẩm Hòa Phiến liền đã dấy lên hùng hực hỏa quang.

Cùng lúc đó, mặt quạt bên trên phi vũ kim hồng sắc Loạn Điều bỗng nhiên một trận Phi Đằng, tại một trận cao vút hót vang âm thanh bên trong, đạo đạo kim hồng sắc hỏa quang bỗng nhiên bay tán loạn mà ra, giống như Dây leo lằng không giao thoa, trong nháy mắt xen lẫn Thành một đầu Diễm Quang lượn lờ Hỏa Long.

Thâm trầm trong bóng đêm, Hỏa Long kim hồng sắc thân thể thon dài mềm dẻo, phía trên từng mảnh Lân Giáp rõ ràng, Long Đầu bên trên, tinh tế mềm dẻo Long Tu, mạnh mẽ hữu lực Long Giác, đỏ bừng Long chữ phá lệ rõ ràng, liền liền sắc bén kia nanh vuốt, đều tựa hồ mơ hồ mang theo hàn quang.

Liền như thế nhìn một cái, cơ hồ muốn để người tưởng lầm là vật sống.

Này kim hồng sắc Hỏa Long như có ý thức, phở vừa xuất hiện, đỏ bừng Long chữ liền gấp nhìn chăm chăm Sở Kiều thân hình, lập tức quay đầu vẫy đuôi, thân hình trong nháy mắt tựa như tia chớp bay tán loạn mà ra, bọc lấy lửa nóng hùng hực phóng tới Sở Kiều.

Trong nháy mắt, kim hồng sắc Hỏa Long sáng lóng lánh, nóng rực khí tức lan tràn ra, mấy chục trọng phương viên bóng đêm cùng hàn ý bị trong nháy mắt xua tan, liền cả mặt đất đỏ rập cò khô, đều mơ hồ vang lên trận trận ba âm thanh, tựa như lập tức liền hội bị nhen lửa.

Khương Viễn vừa ra tay cũng là toàn lực, căn bản không lưu mảy may chỗ trống.

"Chờ một chút..."

Sở Kiều sợ hãi cả kinh, xử trí không kịp để phòng ở giữa, căn bản không kịp muốn dừng, đành phải vội vàng ứng chiến.

Hai tay vừa nhấc, cổ tay nàng thượng pháp Khí vòng tay bỗng nhiên dâng lên một mảnh tinh khiết Lam Quang, quang mang lượn lờ ở giữa, vô số nguyên khí chen chúc mà tới, một mặt lóng lánh lam sắc quang mang nguyên khí thuần trong nháy mắt thành hình, một mực bảo hộ ở trước người nàng.

Cho dù là vội vàng ứng chiến, linh đài cảnh Nguyên Lực phẩm chất, tăng thêm pháp khí tăng thêm, mặt này nguyên khí thuần vẫn như cũ có nhất chỉ đến đây, phía trên quang mang lưu chuyển, hiệu nghiệm rạng rỡ, so với Phù Phong Bội kích phát ra nguyên khí thuần không hề yếu.

Ngay tại nguyên khí thuần thành hình trong nháy mắt đó, Diễm Quang lượn lờ kim hồng sắc Hỏa Long cũng đã vọt tới Sở Kiều trước mặt.

Trong chốc lát, tia sáng chói mắt trong nháy mắt nở rộ ra, kim hồng sắc hỏa quang, lam sắc Thủy Quang lẫn nhau hỗn tạp giao thoa, kịch liệt lấp lóe quang mang cơ hồ muốn đem mắt người chữ Shine hoa.

"Oanh "

Một trận ngọt ngào tiếng oanh minh trong không khí vang lên.

Không khí bỗng nhiên chấn động.

Một cổ mắt thường khó xem xét ba động bỗng nhiên khuếch tán, kịch liệt nguyên khí sóng xung kích giống như sóng lớn lẫn lộn, lại như dòng nước xiết bành trướng, trong nháy mắt bao phủ mà ra, phi tốc hướng về chung quanh lan tràn mà đi.

Cách đó không xa một góc to cỡ miệng chén cây nhỏ bị cái này sóng xung kích cuốn một cái, nhất thời điên cuồng chấp chôn, sớm đã tan mất lá vàng tinh tế thân cảnh tại kịch liệt trùng kích bên trong không chịu nổi gánh nặng, không có chống đỡ một hồi liền xương cốt đứt gãy, nhìn vô cùng chặt vật.

Kịch liệt trùng kích bên trong, Sở Kiều không chịu được thối hậu nửa bước, biểu hiện trên mặt âm tình bất định, rất khó nhìn.

Nàng vừa rồi chống lên nguyên khí màu xanh lam thuần sớm đã tại kịch liệt trùng kích bên trong vỡ vụn, trên thân khinh bạc Hồng Hồng Sa áo cũng bị nóng rực hỏa quang cháy ra mấy cái chỗ thủng, lộ ra bên trong tinh tế tỉ mỉ trắng nõn da thịt, nhìn qua rất có vài phần chật vật.

Tuy nhiên, dưới một kích này, nàng chỉ là nhìn lấy chật vật, trên thực tế cũng không có thụ quá đại thương, nhưng bị một cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ đánh cho như thể chật vật, bức đến loại tình trạng này, vẫn như cũ để cho nàng cảm thấy khó mà tiếp nhận.

Nàng thể nhưng là đường đường linh đài cảnh cường giả, toàn bộ nam hoàng trong thành, tu vi cao hơn nàng người đều tìm không ra mấy cái, thế mà bị một cái tiểu tu sĩ nhất kích phía dưới đánh cho như thể chật vật, vạn vừa truyền ra qua, nàng mặt mũi hướng chỗ nào đặt?

Nàng tuyệt đối sẽ trở thành toàn bộ nam hoàng thành trò cười!

Dù là nàng là bị người đánh bóng trở tay không kịp, không thể tới kịp chuẩn bị sẵn sàng, cũng không có gì khác nhau!

Nghĩ tới đây, Sở Kiều vốn là khó xem sắc mặt càng thêm âm trầm.

Nàng gắt gao nhìn chăm chăm Khương Viễn, nguyên bản mềm mại đáng yêu hai mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén, ngay cả âm thanh đều lạnh xuống đến : "Đây là người bức ta! Mặc kệ người đến tới cùng là quan hệ lai lịch, ta cũng sẽ không lại lưu thủ!"

Nói, nàng bỗng nhiên khẽ vươn tay, từ bên hông móc ra một cái tiểu xảo lục sắc túi da thú, lập tức bỗng nhiên hướng không trung ném đi, tay phải bỗng nhiên bóp cái Chi Quyết.

"Đốt!"

Sở mặt hồng hào môi khẽ mở, bỗng nhiên đột xuất một chữ.

Vừa dứt lời, không trung lục sắc túi da thú bỗng nhiên hào quang tỏa sáng, ngay sau đó, một mảnh lam sắc quang mang bỗng nhiên từ túi da thú bên trong nổ rộ ra, trong ánh sáng, một cái toàn thân màu xanh thăm thẳm cự hình Tri Chu "Bích" một chút rơi vào thăm cỏ bên trên.

Cái này Tri Chu chừng cao cỡ nửa người, tám đối u lục mắt kép lồi nha lồi nhit sắp xếp tại đầu cùng chân trước bên trên, tròn trịa bụng một trường co rút lại, bên trong mơ hồ có thể thấy được vàng sáng xanh lam lưu chuyển, tản ra lẫm nhẫm hàn ý, vạn phần quý dị.

Vừa hạ xuống, nó liền bỗng nhiên xoay người, bụng nhếch lên, xồng Khương Viễn phát ra một tiếng khàn giọng gầm nhẹ.

Dữ tợn giác hút bỗng nhiên vỡ ra bốn cánh, khàn giọng tiếng gầm mô phỏng như là sóng nước bỗng nhiên khuếch tán, liên liên không khí cũng hơi chấn động đứng lên.

Cùng lúc đó, một cỗ Hung Sát ngoan lệ uy áp bỗng nhiên khuếch tán, trên bầu trời phảng phất trong nháy mắt dựng thẳng lên đao thương Kiếm Vũ, khiếp người sát ý trong không khí ngang dọc tràn ngập, bầu không khí bỗng nhiên trở nên phá lệ tức sát, liên liên không khí đều phảng phất trở nên ngưng trệ.

Theo yêu nện xuất hiện, Sở Kiều trên mặt khó coi thần sắc bỗng nhiên tiêu tán, ngược lại thay đổi một vòng mang theo nụ cười đắc ý.

"Cái này lam phách băng chu thể nhưng là linh đài cảnh yêu nện, thực lực tu vi không dưới ta, ta phí thật lớn kinh mới hàng phục nó. Có ta liên thủ với nó, ta cũng không tin người còn có thể vén ra quan hệ sống đến!"

Nói, nàng không chút do dự địa vừa bấm Chi Quyết, trong không khí trong nháy mắt nguyên khí lẫn lộn, từng mảnh ánh sáng màu xanh nước biển liên tiếp không ngừng mà xuất hiện trên không trung, cơ hồ trong chớp mắt liền tràn ngập nàng chung quanh, ngưng tụ Thành vô số tròn đẹp hình Thủy Nhận.

Tỉ mỉ đếm một chút, những này Thủy Nhận đủ có vài chục mai, biên giới chỗ hàn quang lấp lóe, sắc bén không bình thường.

Ngay sau đó, nàng hai tay bỗng nhiên một dất một dẫn, đầy trời Thủy Nhận thốt nhiên nhất động, lập tức như mũi tên, kéo lấy đường đạo lam mang bỗng nhiên bắn mà ra, như thiểm điện phóng tới Khương Viễn.

Những này Thủy Nhận tốc độ cực nhanh, bao quát phạm vi cực lớn, cơ hồ bao phủ Khương Viễn trên dưới trái phải đi có không gian, lấy Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ tốc độ, gần như không có khả năng hoàn toàn tránh đi.

Cùng lúc đó.

Nguyên bản nằm ở địa lam phách băng nện bỗng nhiên một trận gào thét, lập tức Bát Trảo cùng sử dụng, như thiểm điện đập ra qua, giống như một trận màu xanh thăm thẳm như gió lốc, bỗng nhiên hướng về Khương Viễn bao phủ mà đi.

Không đợi nó bỏ nhào vào Khương Viễn bên người, thấu xương hàn ý liền lan tràn mà ra, mặt đất đỏ rập trên cỏ khô trong nháy mắt trả một tầng sương lạnh.

Bất quá một cái hô hấp công phu, trên bầu trời Thủy Nhận bắn, trên mặt đất băng nện tấn công, tất cả đều nhanh đến mức tựa như tia chớp, trong chớp

mắt liền đến Khương Viễn trước mặt, tựa hồ sau một khắc, những công kích này liền sẽ rơi xuống Khương Viễn trên thân.

Hung Sát ngoan lệ uy áp lan tràn hạ không khí bỗng nhiên trở nên ngưng trệ.

Thời gian, tại thời khắc này phẳng phất trở nên phá lệ dài đằng đặc.

Thủy Nhận cùng băng chu khoảng cách Khương Viễn càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần...

Mắt thấy, gần nhất một mảnh Băng Nhận, theo Khương Viễn cự ly xa đã không đủ một thước, liền liền lam phách băng chu đều đã bức đến hai thước trong vòng, Khương Viễn, giống như có lẽ đã không có khả năng may mắn thoát khỏi.

Nhưng mà, cho dù tại nguy cấp như vậy tình huống dưới, Khương Viễn nhưng như cũ khí định thần nhàn. Đây không khí khẩn trương, gần như ngưng trệ không khí, với hắn mà nói phẳng phất chỉ là Kinh Phong quét vào mặt, cần bản không cần để ý.

Đầy trời quang ảnh thấp thoáng bên trong, hắc biểu lộ vẫn như cũ hững hờ, khoe miệng thậm chí mang theo một tia mơ hồ ý cười, chỉ có này mắt chột lóe lên Âm Sắc, vừa rồi hiện ra mấy phần nghiêm túc.

Tại Sở Kiều xuất thủ thời điểm, hắc động tác , đồng dạng không có một khắc đình chỉ qua.

Hắn khép tại tay áo tay trái mô phỏng tựa như tia chớp bấm chỉ quyết, đầu ngón tay tung bay ở giữa mang theo không khí luật động, đường đạo pháp quyết giống như rách rách nước chảy liên miên bất tuyệt.

Theo đường đạo pháp quyết liền chuyển, trên bầu trời tiêu tán Hòa Long bỗng nhiên ngưng tụ, lắc đầu vẫy đuôi, Lân Giáp cao chót vót, giống như vật sống quanh quẩn trên không trung, vùng vẫy.

Ngay sau đó, đầu thứ hai, điều thứ ba, đầu thứ tư...

Cầm Hỏa Phiến thượng hạ tung bay ở giữa, kim hồng sắc hỏa quang xông lên trời không, từng đầu rất sống động Hòa Long liên tiếp không ngừng mà phóng tới không trung, ở trên bầu trời xoay quanh bất định.

Trong chốc lát, trên bầu trời xoay quanh Hòa Long liền đã có chín đầu nhiều, Khương Viễn trong tay Cầm Hỏa Phiến đã bắt đầu run nhè nhẹ, lộ ra đã đến cực hạn.

Thấy thế, Khương Viễn rút cục đình chỉ chế tạo Hòa Long.

Lúc này, gần nhất Thủy Nhận mấy cái có lẽ đã đến cùng trước mặt hắn, lam phách băng chu càng là đã gần trong gang tấc.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: : Khương Viễn chánh thức chiến đấu lực

...

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Khương Viễn vẫn như cũ không chút hoang mang, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, thân hình tựa như Liễu Như bông nhiên hướng hậu tung bay mà đi.

Từ xa nhìn lại, hắc ánh mắt bình tĩnh, vẩy dài phản khởi, phiêu nhiên thân ảnh tựa như Bàng Hư Ngự Không, phiêu nhiên như tiên, bụng phải là tiêu sái vô cùng.

Lóe hàn quang Thủy Nhận cách hắn đã bắt quá nửa tấc, nhưng thủy chung vô pháp gần thêm bước nữa.

Sở Kiều đặc ý biểu lộ nhất thời ngưng trệ ở trên mặt.

Cùng lúc đó, Khương Viễn chấp phiên xoay tay phải lại, trên bầu trời xoay quanh chín đầu Hỏa Long liền phảng phất nhận được mệnh lệnh, từ không trung liên tiếp không ngừng mà đáp xuống, trong nháy mắt theo đầy trời Thủy Nhận quần quýt lấy nhau.

Trong chốc lát, Kim hào quang màu đỏ đại phóng, trên bầu trời vô số quang mang lấp lóe, chín đầu Hỏa Long như có linh tính Phi Đằng, tấn công, vẩy đuôi, cào, đem Thủy Nhận đánh bay đánh bay, bẻ vụn bẻ vụn, cắn tàn cắn tàn, tràng diện náo nhiệt đơn giản không giống pháp quyết đối oanh, ngược lại xem như Quần Yêu loạn chiến.

Khương Viễn, đúng là lấy lực lượng một người, phân biệt không chế chín đầu Hỏa Hành pháp thuật ngưng tụ Thành Hỏa Long tiến hành công kích, mà lại, mỗi một đầu Hỏa Long động tác đều không hoàn toàn giống nhau, hiển nhiên cũng không phải là thống nhất không chế, mà chính là chính xác đến cực hạn Tinh Vi không chế.

Có lẽ, còn không chỉ...

Sở Kiều giương mắt nhìn trên bầu trời Quần Yêu loạn chiến tràng cảnh, sắc mặt tràn đầy thật không thể tin : "Thế nào khả năng? ! Cái này, loại này Tinh Vi không chế... Cái tuổi này, thế nào khả năng? !"

Nàng bấm niệm pháp quyết ngón tay hơi hơi cứng đờ, thứ chặt trong con mắt thần quang kịch liệt lấp lóe.

"Thiên Thủy nhận" dạng này Thủy Hành trung giai pháp thuật, đối lực không chế yêu cầu đã tính toán rất cao, lấy nàng hiện nay thực lực, không chế mấy chục phiên Thủy Nhận liền đã đến cực hạn, hơn nữa còn chỉ có thể dựa theo nhắm vào cùng một cái phương hướng tiến hành thống nhất công kích.

Giống Khương Viễn loại này Tinh Vi đến cực hạn không chế, quả thực là nàng nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Nàng rèn luyện trên trăm năm lực không chế, thế mà còn không bằng một cái mười mấy tuổi Tiểu Hải Nhi! Điều này sao khả năng? !

Lực không chế đề cao chỉ có thể dựa vào ngày tiếp nối đêm, tiếp tục không ngừng luyện tập. Coi như thiên phú lại cao hơn tiểu hải tử, cũng không có khả năng tại mười mấy tuổi thời điểm có được loại trình độ này lực không chế!

Nàng chưa dứt đối không tin!

Sở Kiều ánh mắt lấp lóe không yên, xem như muốn phủ nhận sự thật giống như lắc cái đầu : "Không có khả năng! Ta không tin! Nhất định là nơi nào xuất sai lầm! Điều đó không có khả năng! !"

"Đúng! Nhất định là nơi nào xuất sai lầm! Nhất định là nơi nào xuất sai lầm!"

Nói, nàng ánh mắt mãnh liệt, mãnh liệt nâng lên hai tay, nhanh chóng bấm khởi Chi Quyết.

Cùng lúc đó, cổ tay nàng bên trên pháp khí màu xanh lam vòng tay hào quang tỏa sáng, phi tốc ngưng tụ Thủy Hành Nguyên Lực. Đây là loá mắt Lam Quang, cơ hồ đưa nàng đồng từ đều nhuộm thành một mảnh xanh thẫm.

Lam sắc quang mang bao phủ bên trong, một thanh cự đại kiếm lớn màu xanh nước biển chậm rãi ngưng tụ thành hình.

Đây là Thủy Hành trung giai pháp thuật "Thiếp thủy kiếm", chính là là một loại đơn thể Công Kích Pháp Thuật, vô luận là công kích lực, còn là công kích tốc độ, đều muốn so vừa rồi "Thiên Thủy nhận" còn muốn mạnh hơn rất nhiều.

Đây là một loại đơn thuần dựa vào lực lượng cùng tốc độ thủ thắng pháp thuật, đối thi pháp giả lực không chế yêu cầu rất thấp, nhưng tương tự, bởi vì toàn bộ lực lượng ngưng kết một thể, tự nhiên cũng sẽ không bị kỹ xảo khắc chế.

Muốn ngăn trở "Thiếp thủy kiếm", trừ cứng đối cứng không còn cách nào khác!

Có thể nói, một khi "Thiếp thủy kiếm" xuất thủ, coi như Khương Viễn Tinh Vi không chế lợi hại hơn nữa, tại Nguyên Lực tổng lượng ít, uy lực pháp thuật lại mất một cái tầng thứ tình huống dưới, muốn ngăn trở "Thiếp thủy kiếm" cũng không bình thường khó khăn.

Bỗng dưng.

Một đạo hắc ảnh thần không biết quỷ không hay xuất hiện tại Sở Kiều phía sau, nâng lên nhất chương, như thiểm điện chụp về phía Sở Kiều tinh tế lưng.

Kim loại tính chất bao quát bàn tay to hoàn toàn mở ra, đen kịt mặt ngoài hiện ra tính chất quang mang, cuộn cuộn nguyên khí tại lòng bàn tay cuộn cuộn, sắc bén chương phong mô phỏng như là lưỡi đao bao phủ mà ra, trong nháy mắt đem Sở Kiều phía sau này một tấm lụa mỏng xé rách địa tứ phân ngũ liệt.

Sở Kiều pháp thuật thi triển đến cùng một nửa, trong lòng đang tự sát ý tràn đầy, tinh linh phía sau bị đánh lên, nhất thời rung mình, toàn thân một trận run rẩy.

Thời khắc sinh tử, cự đại hoảng sợ lóe lên trong đầu, nàng đại não đột nhiên trống rỗng, cơ hồ không chút do dự bỏ nhào về phía trước, thẳng tiếp một chút té nhào vào trước mặt khô trên đồng cỏ.

Trong lúc nguy cấp, nàng liền phóng thích đến cùng một nửa pháp thuật đều đã hoàn toàn không để ý tới.

"Oanh "

Cuốn cuộn nguyên khí hiểm hiểm từ đỉnh đầu nàng sát qua, sắc bén chường phong sát qua nàng đỉnh đầu, một chút đánh vào trước người nàng cách đó không xa trên đồng cỏ. Trong nháy mắt, nguyên khí lẫn loạn, cỏ khô bay tán loạn, trảng điện hỗn loạn tung bùng.

Cùng lúc đó, Sở Kiều đỉnh đầu Trâm cài "Răng rắc" một tiếng cắt thành hai đoạn, mái tóc đen nhánh rồi tung xuống đang lẫn lộn nguyên khí bên trong lãng không loạn vũ, một mảnh lộn xộn, nhìn qua hết sức chật vật.

"Khụ khụ "

Sở Kiều nằm rạp trên mặt đất, tim bỗng nhiên một trận quặn đau, khóe miệng càng là tràn ra một sợi tơ máu.

Nàng rõ ràng, đây là pháp thuật phản phệ dẫn đến nội thương.

Vừa rồi tình huống quá mức nguy cấp, nàng căn bản không kịp dựa theo phương thức bình thường hủy bỏ pháp thuật, chỉ có thể trực tiếp buông tay , mặc cho pháp thuật tự nhiên tiêu tán, tự nhiên sẽ gây nên phản phệ.

Bất quá, tuy nhiên gây nên pháp thuật phản phệ, tốt xấu mệnh là bảo vệ đến

Trong nội tâm nàng rõ ràng , dựa theo vừa rồi một chưởng kia uy lực, nàng dù là hơi lẫn mất chậm một chút, không chết cũng phải trọng thương.

Bất quá, hiện nay cường địch ở bên, còn không phải nàng có thể buông lỏng thời điểm.

Cúi đầu thờ hơi thở hai lần, nàng không dám thất lễ, bỗng nhiên một cái xoay người đứng lên, trong nháy mắt dọn xong nghênh chiến tư thế, trong tay liên tục ngắt đầu tay, đầu ngón tay một đạo thủy lam sắc mũi tên đã ngưng tụ thành hình.

Đây là cấp thấp pháp thuật "Ngưng Thủy tiễn", uy lực cùng vừa rồi trung giai pháp thuật tự nhiên không thể so sánh nổi, nhưng thắng ở Chỉ Quyết đơn giản, ngưng tụ tốc độ nhanh, tại trong lúc nguy cấp, hoặc là nhanh tiết tấu trong chiến đấu dùng không bình thường thuận tiện.

Nhưng mà, đầu ngón tay Ngưng Thủy tiễn mới vừa vận ngưng kết hoàn thành, nàng ánh mắt quét qua, nhất thời liền sửng sốt, liền liền Ngưng Thủy tiễn đều quên phát ra ngoài.

Chỉ gặp nàng vừa rồi đứng ngay địa phương, không biết thời điểm nào xuất hiện một cái cao hơn nàng gần hai cái đầu hắc ảnh.

Bóng đen này nhìn qua tay không tác sát, một thân đen kịt khải giáp ánh sáng nhạt lấp lóe, dáng người trắng kiện khôi ngô, nhìn qua tràn ngập lực lượng, quanh người nguyên khí càng là quay cuồng không ngừng, sôi trào mãnh liệt, cơ hồ không che giấu chút nào tự thân cường đại.

Trong không khí tràn ngập uy áp phảng phất nhiễm huyết khí, ý vị dày đặc, mang theo băng lãnh sát cơ.

Sở Kiều chỉ nhìn một chút, liền trong nháy mắt cảm giác được nặng nề áp lực. Điều này nói rõ, đối thủ thực lực còn phía trên nàng.

Nhưng mà, so với bóng đen này cường đại, chánh thức để cho nàng kinh hãi, lại là tại quang mang kia thấp thoáng hạ khải giáp dưới như ẩn như hiện bụi sương mù màu đen, cùng ni mất vị trí bên trên đôi kia hồng quang lấp lóe hai mắt.

Cái này, cái này, rõ ràng cũng là một bộ Đạo Binh!

"Cái này. . . Cái này. . ." Sở Kiều hai mắt bỗng nhiên trừng lớn, chỗ sâu trong óc bỗng nhiên linh quang nhất thiểm, thốt ra, "Trần Hồn Hắc Giáp! Đây là Trần Hồn Hắc Giáp! Đạo Binh Tổng Bảng bài danh Chương năm trăm sáu mươi tám vị "Trần Hồn Hắc Giáp" !"

Nàng vốn cho rằng tập kích nàng là nam hoàng trong thành hắc linh đài cảnh cao thủ, bằng không cũng là Khương Viễn phía sau người phái ra Thủ Hộ Giả, căn bản không nghĩ tới, thế mà lại là một bộ Đạo Binh!

Đối với nàng thực lực này tăng thứ người mà nói, phổ thông Đạo Binh không tính là hiếm thấy, nhưng "Trần Hồn Hắc Giáp" loại này, cho dù tại Đạo Binh Tổng Bảng bên trong đều đứng hàng danh hào Đạo Binh, nhưng như cũ là có tiền cũng mua không được hàng hiếm, so với linh đài cảnh yêu thú Chiến Sủng đều càng hiếm có được nhiều.

Dạng này Đạo Binh, liền xem như nàng, cũng không tránh không muốn đồ mất.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác là thời gian này, địa điểm này, nàng đã đến nhìn thấy một bộ "Trần Hồn Hắc Giáp" . Chẳng lẽ nói, cỗ này Đạo Binh chủ nhân... Lại là Khương Viễn hay sao? !

Khương Viễn đến tột cùng còn muốn cho nàng tạo thành bao lớn kinh hãi mới bỏ qua? !

Sở Kiều trong lòng kinh hãi không khỏi, trong lòng nhất thời tràn ngập một cỗ nói không rõ, không nói rõ tư vị.

Nguyên lai, Khương Viễn thực sớm tại ngay từ đầu liền té ra "Trần Hồn Hắc Giáp", chỉ là một mực ẩn mà không phát , chờ cũng là Sở Kiều thi pháp thi đến cùng một nửa, lam phách băng chu lại không kịp trở về thủ, phòng ngự yếu ớt nhất thời điểm.

Tuy nhiên, một chương kia không có võ trứng Sở Kiều có chút tiếc nuối, nhưng có thể làm cho nàng trở tay không kịp, đồng thời tạo thành một lần pháp thuật phản phệ, cũng có thể xem như thành công

Huống chi, một khi "Trần Hồn Hắc Giáp" té ra, vô luận là có hay không công kích, nó ảnh hưởng thần thức hiệu quả liền thủy chung tồn tại. Sở Kiều trước đó pháp phòng không yên, xúc động dễ giận, bên trong liền có "Trần Hồn Hắc Giáp" công lao.

Hiện nay, Sở Kiều càng là cả người đều cơ hồ ngốc trệ!

Nhưng mà, mặc kệ nàng trong lòng lại thế nào rung động, "Trần Hồn Hắc Giáp" cũng sẽ không cho nàng bắt luận cái gì thờ dốt thời gian.

Ngay tại nàng ngây người trong nháy mắt đó, "Trần Hồn Hắc Giáp" cũng đã bỗng nhiên lần người tiến lên, một chương võ xuống tới.

Trần Hồn Hắc Giáp bên ngoài khai giáp hoàn toàn do cứng rắn tài liệu chế tạo, thân thể nó bản thân liền là lớn nhất vũ khí tốt, cho dù tay không tác sát, lực công kích cũng sẽ không có mấy yếu bớt.

Dưới bóng đêm, này đen thui kim loại đen thủ chương mặt ngoài góc cạnh rõ ràng, hàn quang sáng láng, lẫn lộn nguyên khí từ lòng bàn tay mãnh liệt mà ra, phảng phất như cơn lốc bao phủ mà ra.

Trong nháy mắt, bành trướng nguyên khí ba động mô phỏng như sóng triều khuếch tán ra Lai liền liền không khí chung quanh đều phảng phất rung động.

"Đáng chết!"

Sở Kiều giật mình, trong nháy mắt một cái giật mình tỉnh táo lại, không chút do dự cầm trong tay "Ngưng Thủy tiễn" ném ra bên ngoài đỡ một chút.

Thừa dịp chương phong hơi đình trệ trong nháy mắt đó, nàng mạnh mẽ nghiêng người, chặt vật tránh thoát Trần Hồn Hắc Giáp công kích, lập tức trong tay liên tục ngắt đầu tay, nguyên khí hội tụ ở giữa, lại một đường Thủy Hành pháp thuật nhanh chóng thành hình.

Sở Kiều cùng Trần Hồn Hắc Giáp ở giữa người tới ta đi, trong nháy mắt lâm vào triển đấu bên trong, bắt quá thời gian qua một lát, liền đã liên tục trao đổi mấy chiêu.

...

Một bên khác, ngay tại Sở Kiều bị Trần Hồn Hắc Giáp đánh lên thụ thương thời điểm, Khương Viễn bên này, lam phách băng chu cũng đã bỏ nhào vào trước mặt hắn.

Toàn thân xanh thẫm dữ tợn băng chu gào thét tấn công, cần xé, đạo đạo hàn khí bốn phía hàn băng pháp thuật liên tiếp không ngừng mà sử xuất, uy nghiêm tràn ngập, khí thế vạn quân, công kích càng là nhiều lần không rời Khương Viễn yếu hại.

Nhưng mà, vô luận nó công kích có bao nhiêu sắc bén, tốc độ có bao nhiêu tấn mãnh, nhưng thủy chung liền Khương Viễn góc áo đều dính không đến.

Có khi, rõ ràng mắt thấy công kích liền muốn đánh trúng Khương Viễn, lại luôn tại trong gang tấc sượt qua người, từ đầu đến cuối không có biện pháp đối Khương Viễn tạo thành bất cứ thương tổn gì.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: : Bạo chết lam phách băng chu

...

Đầy trời xen lẫn Hồng Lam quang ảnh bên trong, Khương Viễn một tay chấp phiến, một tay bấm niệm pháp quyết, phảng phất đi bộ nhàn nhả, ở trong sơn du tẩu bất định.

Thần sắc hần thủy chung trấn định mà thông dong, dù là cùng công kích sượt qua người thời điểm, cũng vẫn như cũ tinh táo thông dong, không kiều không gấp, phảng phất vạn sự tất cả đều nằm trong lòng bàn tay.

Mấy trăm năm chiến đấu kinh nghiệm tích lũy, hần nhãn lực cùng sức phán đoán sớm đã đạt tới thường nhân khó mà với tới cảnh giới. Bất luận cái gì công kích, sớm tại vừa mới phát ra thời điểm, là hần có thể tinh chuẩn địa đánh giá ra công kích điểm rơi cùng tác động đến phạm vi, không có một lần thất bại.

Dưới loại tình huống này, tránh né công kích tự nhiên cũng liền trở nên nhẹ nhõm

Dù là cái này lam phách băng chu đẳng cấp cảnh giới ở trên hần, kết quả cũng sẽ không có khác nhau chút nào.

Từ xa nhìn lại, Khương Viễn một thân váy dài trường bào trong gió phiêu diêu, phảng phất đi bộ nhàn nhã tiêu sái tự nhiên, theo Cẩm Hóa Phiến vung, đạo đạo kim hồng sắc hóa quang tại hần quanh người lượn lờ, bùng phát là ý vị phi phàm.

Cùng hần so sánh, ngược lại là thực lực tu vi cao hơn linh đài cảnh yêu thú lam phách băng chu nhìn càng thêm chật vật một điểm, đơn giản tựa như là cái thăng hê.

Cảnh tượng này, nếu như bị người khác nhìn thấy, chỉ sợ căn bản sẽ không tin tưởng, đây là một cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong Pháp Tu cùng linh đài cảnh yêu thú đối chiến.

Loại tình huống này, không nhìn nguyên khí ba động lời nói, coi như Khương Viễn nói hần là Thiên Nhân Cảnh cường giả, đoán chừng cũng có người sẽ tin. Dù sao nhìn chênh lệch thực sự quá cách xa

Nhưng mà, coi như lẫn mất lại thể nào tiêu sái, lại thể nào nhẹ nhàng như thường, có một sự thật lại là thể nào cũng quy phòng không được.

Khương Viễn công kích rất khó đối lam phách băng chu sinh ra đại uy hiếp.

Khương Viễn bản thân có Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thực lực, lại thêm một thanh cực phẩm Phù Khí Cẩm Hóa Phiến, vừa có không gì sánh kịp chiến đấu kinh nghiệm cùng kỹ xảo, nếu như đối mặt là bình thường linh đài cảnh tu sĩ, thí dụ như Sở Kiều loại này, đã đủ để phá vỡ đối thủ phòng ngự, thương tổn, thậm chí tùy thời giết từ đối thủ.

Nhưng yêu thú khác biệt.

Yêu thú tu luyện càng thiên về thân thể.

Mà lại, một cái Phổ Thông Yêu Thú trưởng thành đến linh đài cảnh, tối thiểu cũng phải trên trăm năm thời gian, tại như thể thời gian dài bên trong, chúng nó một thân huyết nhục tại nguyên khí thổi luyện hạ sớm đã trở nên cứng cỏi vô cùng, lại thêm bên ngoài còn có đặc thù Giáp Xác bảo hộ, phòng ngự lực so với mặc vào Chiến Khải chiến tu đều mạnh hơn ra không ít.

Lấy Khương Viễn hiện nay lực công kích, cực lực hành động phía dưới, tuy nhiên có thể miễn cưỡng phá vỡ lam phách băng chu phòng ngự, nhưng muốn tạo thành trí mạng thương hại, lại cơ hồ là không thể nào.

Nhưng mà, nếu như tiếp tục như thế trốn ở đó lời nói, Khương Viễn Nguyên Lực chẳng mấy chốc sẽ hao hết sạch, đến lúc đó, cục diện liền sẽ trong nháy mắt đảo ngược.

Hần nhất định phải tại Nguyên Lực hao hết trước đó, muốn ra biện pháp xử lý lam phách băng chu.

Bất quá, dù vậy, Khương Viễn vẫn như cũ không chút hoang mang, một chút cũng không có lo lắng bộ dáng.

Tình huống tương tự, sớm trước khi bắt đầu chiến đấu, hần liền đã cân nhắc qua, tình huống trước mắt hoàn toàn ở hần trong lòng bàn tay. Ý hần thức tại trong hần chứa đồ một phen, rất nhanh lấy ra một vật, đội lên trong lòng bàn tay.

Lúc này, lam phách băng chu vừa vận bỏ nhào vào hần bên cạnh thân, thấu xương hàn ý xuyên thấu qua không khí truyền lại mà đến, để hần trong nháy mắt lên một lớp da gà.

Khương Viễn hai mắt nhú lại, mắt bỗng nhiên có một đạo hàn quang chột lóc lên.

Cùng lúc đó, chân hần bên trên cực phẩm Phù Khí Đạp Vân Ngoa bỗng nhiên hào quang tỏa sáng, cuộn cuộn nguyên khí tụ đến, trong nháy mắt ngưng tụ Thành một đoàn như mây như khói màu trắng Khí Đoàn.

Khí Đoàn tại Đạp Vân Ngoa bộ nâng lên một chút, Khương Viễn chột cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, chột mũi chân điểm một cái, bỗng nhiên phóng người lên, phảng phất đằng vân giá vụ phi thân mà lên.

Cái này nhảy lên, bởi vì có Đạp Vân Ngoa phụ trợ, Khương Viễn tốc độ so bình thường nhanh hơn ra gấp hai trở lên, trong lúc lơ đãng nhìn lại, cơ hồ muốn để người sai tưởng rằng thuần di.

Chỉ trong nháy mắt, hần liền bay vọt đến cùng trong trời cao, thoát ly lam phách băng chu thần thức phạm vi.

Trong gió đêm, Khương Viễn tay áo dài mở ra, dưới chân Vân Khí lưu động, thân hình bỗng nhiên trệ không một cái chớp mắt. Ở trên cao nhìn xuống

nhìn xuống qua, lam phách băng chu lóe xanh thăm ánh sáng nhạt thân hình lộ ra phá lệ rõ ràng.

Sau một khắc, hần bỗng nhiên giương lên tay áo bày, dưới chân Vân Khí bỗng nhiên tiêu tán, chột cả người như là hệ chỉ chùy thốt nhiên hạ xuống, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh...

Gào thét cuồng phong chạm mặt tới, Khương Viễn khẽ cúi đầu, hẹp dài trong mắt ánh mắt trầm tĩnh, thần sắc chuyên chú, ánh mắt phảng phất có thể xuyên thấu không gian, chăm chú nhìn một điểm.

Tại hần phía sau, màu mực sợi tóc tại trong cuồng phong lộn xộn phi vũ, nhiệt liệt mà khoa trương.

Như thế cao tốc độ phía dưới, bất quá trong nháy mắt, Khương Viễn thân hình cũng đã như lời đình rơi xuống, đi thẳng đến lam phách băng chu hướng trên đỉnh đầu, lập tức không chút do dự một chân đạp xuống qua.

"Oanh!"

Cuồng bạo nguyên khí ba động bỗng nhiên khuếch tán, giống như sóng lớn lẫn lộn, trong nháy mắt trào ra.

Bỏ nhào vào Khương Viễn trước mặt lam phách băng chu gặp Khương Viễn bóng người nhoáng một cái liền biến mất, đang ngây người, thình lình bị cái này lời đình một chân đạp trúng, nhất thời như bị sét đánh, bỗng nhiên phát ra một tiếng thê lương tiếng gào thét.

Nhưng mà, đến cùng lúc này, nó phản ứng lại nhanh cũng đã không kịp.

Không trung đáp xuống mang đến cự lực trùng kích phía dưới, lam phách băng chu Thạch đầu to một chút liền bị nện vào trên mặt đất bên trong, trực tiếp rơi vào qua.

Lam phách băng chu một chút liền mòng, lần này đòn nghiêm trọng làm cho nó trên ót một trận đâm đau, xem như bị người gõ một muộn côn, toàn bộ chu đều có chút chóng mặt.

Nhân cơ hội này, Khương Viễn mũi chân điểm một cái, thể nội hơn phân nửa Nguyên Lực bỗng nhiên phun lên mũi chân, ngưng đọng như thực chất trong suốt Nguyên Lực áp súc đến cực hạn, giống một cây kim may, một chút đâm xuyên lam phách băng chu hộ thể nguyên khí, tràn vào trong cơ thể nó, lập tức như dẹt Internet trong nháy mắt lan tràn ra.

Trong nháy mắt, lam phách băng chu còn không có từ chóng mặt trạng thái chậm tới, liền toàn thân tê rần, phảng phất bị điện giật run rẩy đứng lên. Thể nội tán loạn Nguyên Lực, cơ hồ đem nó kinh mạch quấy thành một đoàn đay rối, không chỉ có Nguyên Lực mất không chế, liền liền thân thể đều hoàn toàn tê liệt không cách nào khống chế.

Như tình huống như vậy hạ lam phách băng chu không thể không dừng lại giây dựa, ổn định lại tâm thần bắt đầu chải vuốt nguyên lực trong cơ thể.

Thấy thế, Khương Viễn khoe môi nhất câu, bỗng nhiên lộ ra một vòng thanh đạm ý cười.

Vừa rồi này một hệ liệt động tác, nhìn từ bề ngoài tựa hồ dài đằng đằng, nhưng trên thực tế, từ hần bay vọt lên, lại đến lam phách băng chu toàn thân tê liệt, cũng bất quá chỉ là hai cái hô hấp thời gian mà thôi.

Cả trong cả quá trình, Khương Viễn biểu lộ trấn định, cử chỉ thông dong, mỗi một cái động tác đều mô phỏng như nước chảy mây trôi trôi chảy, không chút do dự cùng dừng lại, gọn gàng, cơ hồ lập tức liền đem lam phách băng chu bị mê mẩn.

Nhìn từ bề ngoài, đây hết thảy tựa hồ vô cùng đơn giản.

Nhưng trên thực tế, cả trong cả quá trình, từ vọt lên độ cao, lại đến mỗi một cái động tác thời gian điểm, Khương Viễn đều tiến hành chính xác thời toán, liền liền lam phách băng chu choáng váng thời gian, đều hoàn toàn ở hần trong khống chế, bảo đảm tuyệt sẽ không cho lam phách băng chu bất kỳ phản ứng nào tới thời cơ.

Đương nhiên, loại sự tình này, cũng chính là Khương Viễn, bằng vào đòi trước tích lũy xuống chiến đấu kinh nghiệm, mới có thể làm đến như thế biến nặng thành nhẹ nhàng, hạ bút thành văn. Muốn đối người khác, tuy nhiên không thể nói tuyệt đối làm không được, nhưng khẳng định sẽ có vẻ cố hết sức mà lại khản trương, chưa dứt đối không thể có thể như thế nhẹ nhõm.

Lúc này, này lẳng không một chân mang đến cuồng bạo nguyên khí trùng kích, bất quá mới vừa vận nhẹ nhàng một điểm.

Khương Viễn chân đạp lam phách băng chu đầu, động thân mà dừng, thân hình như là Tùng Bách cứng cỏi thẳng tắp, nhắc lên trường bào chậm rãi xót, khí chất càng phát ra tôn quý, càng phát ra thông dong.

Nhưng mà, sự tình đến nơi đây, còn không tính kết thúc.

Từ hần vừa rồi đưa vào lam phách băng chu nguyên lực trong cơ thể lượng để phán đoán, lam phách băng chu muốn đem nguyên lực trong cơ thể chải vuốt hoàn toàn, chỉ ít cần Tam cái hô hấp thời gian.

Thời điểm này, nếu là quan hệ đều không làm, không khỏi cũng quá có lỗi với chính mình

Khương Viễn cúi môi cười một tiếng, xuôi ở bên người tay trái vừa lật, nguyên bản đội lên lòng bàn tay một vật bị hấn thuận tay bắn ra qua.

Sau một khắc, hấn mũi chân điểm một cái, thân hình bỗng nhiên hướng hậu vội vàng thối lui, giống như như mũi tên rời cung bay lượn mà ra. Đạp Vân Nga lưu quang lóe lên, chân một trận Vân Khí lưu động, thân hình hấn chấn động, tốc độ bỗng nhiên tăng vọt một mảng lớn.

Bất quá trong nháy mắt, Khương Viễn theo lam phách băng chu ở giữa khoảng cách, liền đã vượt qua một trượng, đồng thời còn đang nhanh chóng kéo ra.

Lúc này, mới vừa rồi bị hấn ném ra bên ngoài đồ, vật đã vạch lên đường vòng cung xốt, mắt thấy liền phải rơi vào lam phách băng chu sóng lưng trên lưng.

Quang mang thấp thoáng bên trong, nó hình tròn mặt ngoài giống như phi thủy nồng thủy ướt át, mơ hồ bày biện ra hơi mờ tính chất, bên trong như có lăm ta lăm tằm lam mang lưu động, nhìn tựa như là một cái hơi xinh đẹp một điểm Lưu Ly châu.

Nếu có biết hàng người tại cái này, nhìn thấy cái này mai viên châu, sợ rằng sẽ dọa đến hồn phi phách tán, trực tiếp nhảy dựng lên bay tán loạn mà chạy!

Bởi vì, cái này mai viên châu không phải đùng, mà chính là pháp khí bên trong tiếng tăm lừng lẫy ngũ hành Lôi Châu một trong, Mộc Lôi châu!

Làm duy nhất một lần bạo phá loại pháp khí, nó nổ tung uy lực cơ hồ tương đương tại một cái linh đài cảnh tu sĩ liễu chết nhất kích! Liền xem như linh đài cảnh tu sĩ chính diện đụng vào, cũng gần như không có khả năng sống sót!

Nhưng mà, chung quanh quang ảnh biến ảo tốc độ cực nhanh, Mộc Lôi châu bộ dáng tựa như Phù Quang Lược Ảnh, đột nhiên vừa hiện liền biến mất tung ánh.

Lúc này, Mộc Lôi châu rốt cục đụng phải tê liệt bên trong lam phách băng chu, phát ra một tiếng thanh thủy tiếng va chạm.

Trong nháy mắt, dữ dần lòi quang phóng lên tận trời!

"Àm àm" lòi đình tiếng nổ đùng đoàng bên trong, lam lục sắc lòi quang giống như chánh thức như lòi đình phi tốc lan tràn, trong nháy mắt đem lam phách băng chu toàn bộ khỏa đi vào.

Bất quá trong nháy mắt, lam phách băng chu liền bị chìm ngập tại vô tận lòi quang bên trong, từ xa nhìn lại, liền chỉ có thể nhìn thấy một mảnh lóa mắt thêm quang.

Cùng lúc đó, sôi trào nguyên khí giống như dòng nước xiết lẫn lộn, nhấc lên trận trận thao thiên cự lãng, hướng về bốn phương tám hướng gào thét mà đi.

Lúc này, gừng cự ly xa lam phách băng chu khoảng cách vẫn chưa tới hai trượng, nguyên khí thủy triều cơ hồ trong chớp mắt liền đối diện nhào tới, đổ vào sóng lớn ngập trời, đánh ra mà đến.

Mất thấy, tựa hồ lại sau một khắc, Khương Viễn thân ảnh liền sẽ bị cái này nguyên khí thủy triều nuốt hết.

Thấy thế, Khương Viễn không chút hoang mang, trong tay Cẩm Họa Phiến như thiểm điện giương lên, trùng thiên hỏa quang liền phóng lên tận trời, trong khoảnh khắc liền tại trước người hấn cấu trúc một đạo tường lửa.

Khí diễm ngập trời nguyên khí thủy triều đụng vào tường lửa, tường lửa trong nháy mắt bị đập nát, nguyên khí thủy triều tốc độ nhưng cũng bị hơi trệ trì trệ.

Lúc này, đạo thứ hai tường lửa lặng yên sinh ra.

Ngay sau đó, đạo thứ ba, đạo thứ tư, đạo thứ năm...

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: : Trốn!

...

Nguyên khí phiêu diêu bên trong, Khương Viễn chân đạp Đạp Vân Ngoa, thân hình phiêu nhiên trở ra, chấp phiến tay phải một khắc không ngừng, liên tục không ngừng mà cấu trúc lửa cháy tường, rú xuống trong tay trái chụp lấy một cái Hạ Phẩm Linh Thạch, linh thạch bên trong nguyên khí mãnh liệt mà ra, sáng bóng Hoa chính lấy cực nhanh tốc độ âm thầm đi.

Liệt diễm thiêu đốt tường lửa tựa như cuộn cuộn không dứt không ngừng sinh ra, ngập trời nguyên khí thủy triều tốc độ trì trệ, lại trì trệ, lại trì trệ... Tuy nhiên thấy hiệu quả cực chậm, nhưng tốc độ cuối cùng một chút xui chậm lại.

Cùng lúc đó, hần phương hướng, ngập trời nguyên khí thủy triều đồng dạng sôi trào mãnh liệt, mô phỏng giống như thủy triều bao phủ mà ra, tốc độ nhanh đến kinh người.

Sở Kiều đang cùng Trần Hồn Hắc Giáp dây dưa, nhất thời không kịp phản ứng, trong nháy mắt liền bị khí lăng bao phủ, chỉ tóe lên một chút bọt nước liền biến mất tung ảnh.

Cũng không biết qua bao lâu, ngập trời nguyên khí sóng lớn rút cục chậm rãi lắng lại, lẫn lộn nguyên khí dần dần tiêu tán, hoang địa bên trên hết thấy rút cục chậm rãi hiển hiện ra.

Lôi quang bạo liệt trung tâm, nguyên bản dữ tợn cường đại lam phách băng chu nằm sấp nằm trên mặt đất, toàn thân xương cốt đứt gãy, khét lẹt một mảnh, gần nửa đoạn thân thể đã tại bạo tạc bên trong biến mất, bị sấy khô xanh thẫm huyết dịch dán một chỗ.

Cứ như vậy, nó tráng kiện chân nhện còn tại hơi hơi run rẩy, tựa hồ còn không có hoàn toàn đoạn tuyệt sinh cơ.

Bất quá, này nguyên bản tràn ngập trong không khí hung lệ uy áp đã hoàn toàn biến mất, rất lợi hại hiển nhiên, lam phách băng chu coi như không chết, cũng đã là nó mạnh hết đà, sinh ra không có bất cứ uy hiếp gì.

Trong không khí, một cỗ mùi khét lẹt chậm rãi tỏa khắp, xen lẫn một chút thịt nướng hương khí, tựa hồ đang nhắc nhở vừa rồi phát sinh quan hệ.

Dưới ánh sao, nguyên bản đồ rập cò khô đã bị đốt đốt thành tro bụi, mấy điểm lẻ tẻ hồng quang tàn mát bên trong, bốc hơi lấy nhiệt khí, tựa hồ tùy thời có khả năng lần nữa thiêu đốt.

Từ xa nhìn lại, tro tàn phạm vi cơ hồ không giới hạn, thẳng đến rất rất xa địa phương, mới có khô héo cỏ hoang xuất hiện lần nữa.

Tro tàn bên trong, Khương Viễn, Sở Kiều, Trần Hồn Hắc Giáp riêng phần mình phân lập, tình huống không giống nhau.

Khương Viễn đứng tại tro tàn bên trong, thần sắc bình tĩnh, sắc mặt lại hơi có chút trắng bệch.

Một mặt cao cỡ nửa người khiến kim loại lơ lửng tại trước người hắn, mặt ngoài ánh sáng màu vàng choáng lư chuyển, chống lên một cái hoàng sắc hình tròn nguyên khí thuẫn, ngăn trở theo nhau mà đến nguyên khí gọn sóng, đem Khương Viễn một mực hộ ở trung ương.

Tay phải hắn xuôi ở bên người, trong tay Cầm Hóa Phiến vẫn như cũ hóa quang lượn lờ, tản ra đỏ thẫm quang mang. Trong ngọn lửa, chung quanh hết thấy phảng phất đều bị kín một tầng hồng quang, nguyên bản nguyên khí màu vàng che đầy đều tựa hồ mơ hồ biến thành Chanh Sắc.

Liền liền Khương Viễn trên mặt, đều được một tầng hồng quang, nguyên bản trắng bệch sắc mặt đều có vẻ hơi hồng nhuận, lộ ra hần vốn là bình tĩnh thần sắc, đúng là nhìn không ra bất kỳ suy yếu thái độ.

Bất quá, nhìn không ra là nhìn không ra, không có nghĩa là hắn không bị thương tổn.

Hắn mạnh hơn, cũng là Ngưng Nguyên cảnh, vừa rồi loại kia cường độ trùng kích, liền liền linh đài cảnh tu sĩ đều chưa hẳn có thể bảo chứng chính mình lông tóc không thương, hắn đương nhiên cũng không thể.

Hắn có thể làm, chỉ là bằng vào tự thân cường đại lực khống chế, cũng không gì sánh kịp chiến đấu kinh nghiệm, lại thêm một thân chế tạo riêng Phù Khí, đem thương tổn xuống đến thấp nhất. Chỉ một điểm này lại nói, hắn hoàn thành phi thường hoàn mỹ.

Hiện nay hắn, trừ Nội Phù nhận một điểm chấn động, cũng bởi vì cưỡng ép từ linh thạch bên trong hấp thụ nguyên khí, dẫn đến kinh mạch căng đau bên ngoài, cơ hồ không có có nhận đến bất luận cái gì ngoại thương, liền liền thân bên trên phù áo đều không có bất kỳ cái gì tổn hại.

Hắn đời trước kinh lịch chiến đấu vô số, đại thương vết thương nhỏ không ngừng, loại trình độ này thương tổn, với hắn mà nói, theo không bị thương tổn cũng không có quan hệ khác nhau, tu dưỡng tầm vài ngày liền có thể hoàn toàn khôi phục, căn bản không cần quá mức để ý.

Chỉ cần chính hắn không nói, đoán chừng người khác căn bản liền sẽ không chú ý tới hắn thụ thương.

Bất quá, Khương Viễn đối với cái này lại cũng không là rất hài lòng.

Hắn vốn có thể làm được càng tốt hơn. Lấy hắn năng lực, chỉ phải thật tốt mưu đồ, muốn lông tóc không thương giết chết lam phách băng chu cũng

không phải là không thể.

Trùng sinh chi hậu hoàn cảnh, với hấn mà nói đến cùng vẫn là quá an nhàn

Trong lúc bất tri bất giác, Tâm hình dáng liền thả quá mức nhẹ nhõm, thiếu cảm giác cấp bách, cũng ít cảm giác nguy cơ, đối với mình yêu cầu cũng bất tri bất giác giảm xuống.

Nếu là đối đời trước, hấn là tuyệt đối sẽ không cho phép chính mình dễ dàng bị thương tổn, cho dù là loại trình độ này rất nhỏ thương thể cũng giống vậy. Bởi vì trận chiến đấu tiếp theo lúc nào cũng có thể đến, chưa chắc sẽ có đầy đủ thời giờ tu dưỡng thời gian.

Xem ra, chính mình cũng nên tỉnh táo một chút

Dù là hấn đã từng là Đạo Tôn, dù là hấn trọng sinh mà đến, có được không gì sánh kịp ưu thế, nhưng nếu như hấn vì vậy mà khoe khoang tự ngạo, từ đó ngừng bước không tiến lời nói, đời này thành tựu, nói không chừng còn không bằng đời trước

Nghĩ tới đây, Khương Viễn ánh mắt lóe lên, biểu lộ hơi nghiêm túc mấy phần.

Đương nhiên, hấn phen này tự xét lại, cũng chính là mình trong lòng nghĩ nghĩ, tuyệt đối sẽ không cùng người khác nói. Loại lời này, nếu như bị người khác nghe được lời nói, chỉ sợ nghe người tuyệt đối sẽ trực tiếp mộng rồi.

Một cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ, thể mà có thể lấy như thể rất nhỏ đại giới giết chết linh đài cảnh lam phách băng chu, cái này liền đã với khoa trương, coi như truyền đi, cũng chỉ sẽ bị người xem như nói mơ giữa ban ngày, căn bản sẽ không có nhân tướng tin.

Dạng này còn không hài lòng, này đến ra sao mới hài lòng?

Dù sao, bình thường Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, dù là trên thân một thân cực phẩm Phù Khí, cũng không thể nào là linh đài cảnh đối thủ, có thể tại linh đài cảnh thủ hạ chống nổi mấy chiêu, thuận lợi đào tẩu liền đã rất lợi hại

Về phần nói theo Khương Viễn dùng một dạng phương pháp đem lam phách băng chu nổ chết, chỉ sợ lam phách băng chu còn chưa có chết, chính mình trước hết bị nổ tung sóng xung kích nghiền chết

Khương Viễn ứng đối sóng xung kích loại kia kỹ xảo cùng cường độ, cũng không phải một cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ có thể nắm giữ, đối hấn bất cứ người nào Lai đều chưa dứt đối không thể nào làm được.

Những này nhân thoại tạm thời không đề cập tới.

Trên chiến trường, Khương Viễn tiện tay triệt tiêu trước mặt phù văn thuẫn, lập tức ngừng đầu, quét cách đó không xa Sở Kiều cùng Trần Hồn Hắc Giáp liếc một chút.

Cùng hấn đoán trước một dạng, Trần Hồn Hắc Giáp đang trùng kích sóng cộ rửa hạ cơ hồ không có có nhận đến bất kỳ tổn thương gì, cũng chỉ là bị xông địa chuyển sang nơi khác.

Trái lại một vị khác linh đài cảnh cường giả Sở Kiều, liền có chút thê thảm

Nàng chính cố hết sức từ dưới đất bò dậy, nhìn thụ thương không nhẹ.

Trên cổ tay, đôi kia pháp khí vòng tay vẫn như cũ tản ra Lam Quang, xua tan chung quanh bóng đêm, đưa nàng thân hình câu lạc đặc càng rõ ràng, riêng là này một đầu loạn phát, càng là lộn xộn không chịu nổi.

Trên người nàng sa mỏng nay đã tổn hại, hiện nay càng là cơ hồ bị kéo Thành toái phế, theo không có cũng không có quan hệ khác biệt. Ngẫu bạch ngọc cánh tay, mềm mại vòng eo hoàn toàn bại lộ trong không khí, ở trong màn đêm nhìn được không lóa mắt.

Liền liền trên người nàng món kia tiêu công tinh xảo áo ngực, cũng không ít địa phương đã tổn hại, bên trong da thịt đều mang vết máu.

Đương nhiên, nàng hạ thân váy dài, cũng bị phá phá không ít địa phương, chỉ là đuôi kịp thân thể so sánh, liền không có như vậy rõ ràng, không có nhìn kỹ cũng không dễ dàng chú ý tới.

Thấy thế, Khương Viễn tâm niệm nhất động, cho Trần Hồn Hắc Giáp dưới tiếp cận Sở Kiều mệnh lệnh, liền thu hồi ánh mắt, nhắm mắt điều tức.

Một bên khác, vừa mới bò lên một nửa, còn không có đứng lên, Sở Kiều liền không nhận được che ngực khục đứng lên.

Lam sắc quang mang thấp thoáng bên trong, trên mặt nàng ần ần hiện ra thanh bạch chi sắc, khoe miệng một sợi đỏ tươi tơ máu nhìn thấy mà giật mình.

Trước đó trận kia nổ tung quá mức đột nhiên, nàng căn bản không có bất kỳ phản ứng nào thời gian, liền bị khóa đi vào, căn bản không kịp làm ra phù hợp ứng đối.

Coi như nỗ lực dùng nguyên lực trong cơ thể chống lên khí thuẫn, cũng không thể chống bao lâu, rất nhanh liền tại khủng bố nguyên khí thủy triều nghiền ép hạ phá nát. May mắn, trên người nàng còn có mấy khối dự bị Phù Khí thuẫn, tại không tiếc tổn hại liên tục kích dưới tóc, cuối cùng là chống nổi tới.

Bất quá, như thể giầy vò, nàng vốn là tại phản phệ bên trong thụ thương nội phủ lần nữa nhận chấn động, thương thể lại tăng thêm mấy phần, đã không phải là nhịn một chút liền có thể nhẫn quá khứ

Mà lại, nàng nguyên lực trong cơ thể đã không nhiều, nhất định phải lập tức bổ sung mới được. Không phải vậy, chờ Nguyên Lực hao hết, cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

Cổ nện thể nội quặn đau, Sở Kiều buồn bực thanh âm khục vùi tiếng, lập tức từ trong nhẫn chứa đồ móc ra chứa Bỏ Nguyên Đan Bình Sứ, bỗng nhiên hơi ngửa đầu, đem cả bình đan được một mạch rót vào miệng bên trong, trực tiếp nuốt xuống.

Tiền tay vút bỏ Bình Sứ, nàng một tay trên mặt đất khê chống, đang chuẩn bị đứng lên, bỗng nhiên cảm giác được một trận tim đập nhanh, lập tức Thức Hải chấn động, theo lam phách băng chu ở giữa liên hệ bỗng nhiên cắt ra. Lại đầu càng là một trận toàn tâm đau.

Nàng toàn thân chấn động, sắc mặt bỗng nhiên một mảnh trắng bệch.

"Lam phách... Lam phách... Ta lam phách!"

Nàng bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn chung quanh, ánh mắt cháy bỏng địa tìm kiếm lấy Chiến Sủng này bơi xanh thắm bóng dáng.

Giống lam phách băng chu loại này bị thu phục Yêu Sủng, bởi vì khế ước lạc ấn tồn tại, theo chủ nhân gian thủy chung tồn tại linh hồn liên hệ. Trừ phi là có người đem khế ước lạc ấn cưỡng ép mặt sát, hoặc là Chiến Sủng chết, không phải vậy, liên hệ là căn bản sẽ không cắt ra.

Hiện nay tình huống, loại tình huống thứ nhất hiển nhiên không có khả năng, duy nhất khả năng, cũng chỉ có lam phách băng chu chết!

Nghĩ tới chỗ này, nàng tâm nhất thời một mảnh rét lạnh.

"Lam phách... Lam phách..."

Trong lúc vội vàng, nàng ánh mắt đảo qua một đoàn cháy đen vật thể, bỗng nhiên toàn thân chấn động, vũ mị hai mắt bỗng nhiên trừng lớn.

"Điều đó không có khả năng! ! Lam phách thể nào sẽ chết? ! !"

Nàng không dám tin lắng đầu, một đầu loạn phát theo nàng động tác lộn xộn phi vũ, giống như điên cuồng.

Nàng nguyên lai tưởng rằng, lam phách băng chu da dày thịt béo, thực lực cường hãn, đối đầu Khương Viễn khẳng định chắc thắng không thua, nàng chỉ cần cuốn lấy Trần Hồn Hắc Giáp, không cho Trần Hồn Hắc Giáp hồi viên, Khương Viễn liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

Huống chi, vừa rồi tình hình thực sự quá khẩn trương, nàng chú ý chính mình cũng không kịp, chỗ nào còn nhớ được lam phách băng chu?

Ai có thể nghĩ tới, kết quả thể mà lại biến thành cái dạng này? !

Khương Viễn thể mà đem lam phách băng chu xử lý, điều này sao khả năng? ! Thể nào có thể? !

Sở Kiều căn bản không thể tin được chính mình mi mắt!

Đúng! Vừa rồi nổ tung!

Chẳng lẽ nói... Khương Viễn trong tay thể mà còn có như thể đại uy lực bạo tạc tính Phù Khí, không có, không đúng, có thể đem lam phách băng chu nổ chết, thể nào cũng phải là pháp khí mới được!

Khương Viễn trong tay nếu quả thật có loại vật này... Nếu như vừa mới đối đầu Khương Viễn là nàng, hiện tại chết có phải hay không liền đổi thành nàng?

Nghĩ tới đây, Sở Kiều tâm một mảnh rét lạnh, đứng lên một nửa thân thể bỗng nhiên nhoáng một cái, lần nữa xụi lơ trên mặt đất.

...

/...

Chương 127: : Linh đài lão tổ cái chết

...

Sở Kiều chậm rãi nghiêng đầu sang chỗ khác, thật sâu nhìn lấy Khương Viễn, trong mắt là thật sâu sợ hãi cùng sợ hãi.

Hết lần này đến lần khác dưới khiếp sợ, lòng tin nàng đã hoàn toàn sụp đổ. Hiện nay nàng, đã không còn ngay từ đầu tự tin và cảm giác ưu việt, càng sẽ không lại nghĩ đến giết chết hoặc diệt trừ Khương Viễn.

Mà lại, lam phách băng chu vừa chết, nguyên bản hai đối hai tình huống đã không hề, bằng năng lực lượng một người, đừng nói đối phó Khương Viễn, liền có thể hay không giữ được chính mình cũng là cái vấn đề!

Nghĩ tới đây, Sở Kiều sợ hãi cả kinh, bỗng nhiên ý thức được, nàng hiện nay sinh tử, lại đã nắm giữ tại Khương Viễn cái này Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tiểu tu sĩ trong tay!

Lúc này, có thể hay không bị người chê cười sớm đã không hề nàng cân nhắc bên trong, có thể giữ được hay không tánh mạng mới là cần gấp nhất!

"Đứng! Thừa dịp hiện tại... Thừa dịp hiện tại mau trốn!"

Sở Kiều một cái giật mình tỉnh táo lại, bỗng nhiên một lỗ từ dưới đất bò dậy, mũi chân điểm một cái, không chút do dự hướng nội thành bay vút đi.

Chỉ cần đến cùng nội thành, linh đài cảnh lúc chiến đấu động tĩnh liền rút cuộc giấu diếm không có người. Đến lúc đó, cho dù là vì nam hoàng thành ổn định suy nghĩ, thành chủ Bách Huyền Băng cũng nhất định sẽ xuất thủ, sẽ không để cho chính mình chết tại nam hoàng trong thành.

Trên bầu trời, từng tia từng sợi tinh quang rủ xuống, Sở Kiều cấp tốc từ không trung bay lượn mà qua, một đầu loạn phát phấn khởi, trong mắt kinh hoàng tại dưới ánh sao xem ra phá lệ dễ thấy.

Nhưng mà, nàng chưa kịp lướt đi bao xa, liền cảm giác trước mắt hắc ảnh nhoáng một cái, một cái đen kịt thủ chương bỗng nhiên từ đêm nghiêng bên trong duỗi ra, nhất chương hướng nàng đập tới. Ngay trong lòng bàn tay nguyên khí mãnh liệt, kinh khí bốn phía, còn chưa tới trước mặt nàng, khí thế cường đại cũng đã đem nàng hoàn toàn bao phủ.

Sở Kiều quá sợ hãi.

Cái bàn tay này bộ dáng, nàng không thể quen thuộc hơn được.

"Trần... Trần Hồn Hắc Giáp!"

Là Trần Hồn Hắc Giáp!

Trần Hồn Hắc Giáp đuổi theo!

Trận trận hàn phong từ không trung thổi qua, Sở Kiều trần trụi bên ngoài da thịt trong nháy mắt lên một trận nổi da gà, trong lòng càng là rét lạnh một mảnh, như rơi vào hầm băng.

Lúc này, Khương Viễn vừa vặn kết thúc điều tức, giương mắt nhìn qua.

Thấy thế, hắc khố môi hơi hơi nhất câu, mắt mờ hồ lộ ra mỉm cười: "Quả nhiên không ngoài sở liệu..."

Nói, hắc giơ tay lên, trong tay Cẩm Hòa Phiến nhất thời dâng lên một mảnh loá mắt hỏa quang.

Thanh thúy Cẩm Điều hót vang âm thanh bên trong, đạo đạo kim hồng sắc hỏa quang lượn vòng lượn lờ, trong nháy mắt ngưng tụ Thành từng con lớn cỡ bàn tay kim hồng sắc tước điều, bén nhọn mở bộ hàn quang lấp lóe, hướng phía Sở Kiều phi tốc phóng đi.

Trong nháy mắt, trên bầu trời đạo đạo kim hồng sắc lưu quang hiện lên, phảng phất mưa tên, tràn ngập ngay ngắn nghiêm nghị.

Cùng lúc đó, Trần Hồn Hắc Giáp khí thế hùng hồn nhất chương làm theo đã đến Sở Kiều trước mặt. Lăn lộn nguyên khí bao phủ phía dưới, trong không khí kinh phong bốn phía, phảng phất gió giục mây vần khuấy động.

Khương Viễn cùng Trần Hồn Hắc Giáp trước sau giáp công, Sở Kiều đã không thể trốn đi đâu được!

Quang ảnh xen lẫn bên trong, Sở Kiều sắc mặt một mảnh trắng bệch, một trái tim như là rơi vào thâm uyên, nguyên bản quỳ rũ động lòng người trong đôi mắt, cũng hiện lên một chút tuyệt vọng.

Bất quá trong nháy mắt, nàng thân ảnh cũng đã bị chìm ngập tại chương phong cùng trong ngọn lửa.

Khương Viễn chiến đấu kinh nghiệm vốn là viễn siêu Sở Kiều, hiện nay càng là hai chọi một, thắng bại tự nhiên không cần nói cũng biết.

Hắn một mặt phân thân khổng chế Trần Hồn Hắc Giáp, một mặt phụ trợ Trần Hồn Hắc Giáp tiến hành công kích, bất quá mấy cái đối mặt công phu, Sở Kiều cũng đã không hề có lực hoàn thủ, bị Trần Hồn Hắc Giáp liên đập mấy cái chưởng, trọng thương ngã xuống đất.

"!"

Sở Kiều bỗng nhiên ngã rơi xuống đất, thân hình khô tàn không chịu nổi, cơ hồ liền đứng lên khí lực đều đã không có.

Nàng nguyên bản kiều mị trên mặt hiện nay đã trắng bệch như tờ giấy, một đôi môi đỏ bị huyết sắc nhiễm đến tình hồng, nguyên bản câu người hai mắt âm đạm vô quang, ánh mắt tuyệt vọng vô cùng.

Mấy lần trọng kích phía dưới, trên người nàng hộ thể nguyên khí đã hoàn toàn vỡ vụn, nguyên bản trắng nõn trên da vết thương trải rộng, nhiệt độ cao chảy nước chảy phao, đánh ngất tạo thành tím xanh, tứ tán kinh khí cắt ra vết máu khắp nơi đều là, bị mặt đất tro tàn hơi dính, nhất thời khỏa tàng đen xám, nhìn chặt vật không chịu nổi, giống như chó mất chủ.

"Sớm, sớm biết như thế, ta, ta trước đó liền không nên... Khụ khụ không nên... Không nên..."

Sở Kiều bên mặt dán, âm đạm ánh mắt nhìn chăm chăm Khương Viễn, thần sắc thê lương.

Nàng hối hận, nàng hận!

Sớm biết hôm nay, nàng lúc trước, liền không nên bởi vì Sở Khôn cơ hồ mê hoặc liền quyết định xuất thủ...

Sớm biết hôm nay, nàng nên tại Khương Viễn xuất hiện một khắc này liền trực tiếp quay người rời đi, mà không phải là bởi vì Khương Viễn là Ngung Nguyên kỳ liền khinh thị hắn...

Sớm biết hôm nay, nàng liền nên tại ý thức đến cùng có thể sẽ thua thời điểm, liền quả quyết rời đi, căn bản không nên yêu thương tất cả quan hệ mặt mũi...

Sớm biết hôm nay...

Sớm biết hôm nay...

Sở Kiều chống đất xuất thủ bỗng nhiên mềm nhũn, ý thức dần dần lâm vào Hỗn Độn.

Thấy thế, Khương Viễn động tác một hồi, lập tức chấp phiên vung lên, trước mặt ban đầu vốn sẽ phải ngưng tụ thành hình Hòa Tước bỗng nhiên tiêu tán.

Cùng lúc đó, hắn tâm niệm nhất động, Trần Hồn Hắc Giáp bỗng nhiên vượt mức quy định vượt một bước, xoay người một tay lấy Sở Kiều vớt lên, giam cầm trong tay.

Sở Kiều bản năng muốn giãy dụa.

Nhưng mà, nàng mới vừa vận nhắc lên một chút xú Nguyên Lực, thân thể tựa như tê liệt đau đứng lên, vừa mới nhắc lên Nguyên Lực trong nháy mắt sụp đổ. Giọt giọt mồ hôi lạnh từ thái dương chảy ra, nàng nhìn không được phát ra một tiếng thông khổ thân ngâm.

Khương Viễn chậm rãi đi đến Trần Hồn Hắc Giáp trước mặt, tiện tay khép lại Cẩm Hòa Phiến, dùng phiến sống lưng vỗ vỗ Sở Kiều mặt.

"Nói một chút, Sở Khôn là thế nào thuyết phục ngươi xuất thủ? Ngươi tới nơi này tin tức, trừ ngươi, còn có ai biết?"

Thanh âm hắn hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, ngữ khí thanh đạm mới tốt giống như nhân thoại việc nhà.

Đỏ thắm quang mang rơi vào trên mặt hắn, đem hắn giờ phút này bình tĩnh, đạm mạc thần sắc câu lạc đặc càng rõ ràng.

Tình cảnh này, để cho người ta không rét mà run.

Mãnh liệt nguyên khí gần trong gang tấc, Sở Kiều bởi vì kịch liệt đau nhức mà lâm vào Hỗn Độn đại não trong nháy mắt thanh tỉnh mấy phần, nguyên bản ngốc trẻ ánh mắt cũng thanh tỉnh một chút.

Nhưng mà, trọng thương phía dưới, nàng ý thức đã mơ hồ, cho dù mở to mắt chữ, tan rã đồng tử vẫn như cũ chỉ có thể nhìn thấy một mảnh bóng chông, chỉ mơ hồ có thể đánh giá ra tựa hồ là Khương Viễn mặt.

Khương Viễn trên môi dưới khép mở, bên tai nàng cũng chỉ có một mảnh kịch liệt vù vù, quan hệ đều nghe không được, quan hệ cũng không phân rõ.

Nàng há hốc mồm, tinh bên môi đỏ mọng tràn ra một sợi vỡ vụn thấp ngâm: "Cầu, van cầu ngươi, đừng có giết ta... Đừng có giết ta... Ta, ta làm quan hệ đều có thể... Van cầu ngươi..."

"Không nên giết..."

Vỡ vụn thấp tiếng rên trong không khí lượn lờ, yên tĩnh trong bóng đêm, thanh âm này giống như Quỷ Khấp, lại như sắp chết gào thét, thật lâu không thôi.

Mặt đất cỏ khô cháy thành tro tàn bên trong, lấm ta lấm tẩm hồng quang vô thanh vô tức lấp lóe, bầu không khí dày đặc như là Quỷ Vực.

Nhìn lấy một màn này, Khương Viễn thờ dài, tiện tay buông xuống tay phải, quay người hướng lam phách băng chu thi thể đi đến.

Tại hán phía sau, Trần Hồn Hắc Giáp mãnh liệt địa giờ bàn tay lên, một chương vỡ nát Sở Kiều đình đầu.

"Phốc "

Một tiếng rất nhỏ âm thanh vang lên.

Thanh âm này rõ ràng tiểu, nhưng ở cái này yên tĩnh trong bóng đêm, lại giống như Thần Chung Mộ Cổ phá lệ hiền dân, làm cho lòng người bên trong nhin không được lạc một chút.

Trong chốc lát, nguyên bản trầm thấp thân tiếng rên trong nháy mắt biến mất.

Chung quanh lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong.

Đại Kiền Lịch chính Long 2,732 năm, hai mươi tháng mười hai.

Nam hoàng Thành Tây bắc ngoại ô.

Nam hoàng Sở thị chỉ có hai vị lão tổ một trong, linh đài cảnh tu sĩ, lam phách lão tổ Sở Kiều... Chết.

Đêm nay, ánh trăng biến mất, đầy sao đầy trời.

Dưới ánh sao, mặt đất cỏ khô tro tàn vẫn như cũ lóe lấm ta lấm tẩm màu đỏ sậm hỏa quang, chung quanh một mảnh hỗn độn, chỉ có vài cọng cỏ cứng miêng chén cây thấp trong lúc vô tình đều cắt thành hai đoạn, cũng không biết còn có thể hay không sinh hoạt.

Một cái linh đài cảnh cường giả cùng một cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong cường giả quyết đấu, tạo thành động tĩnh to lớn, cơ hồ đem cái này nguyên một phiến hoang địa đều biến thành phế tích.

Nhưng mà, giờ phút này, Khương Viễn đứng tại một mảnh trong hoang vu, tâm tình lại không bình thường bình tĩnh, không tầm thường một tia gọn sóng.

Hắn thậm chí không tiếp tục nhìn Sở Kiều thi thể liếc một chút.

Tĩnh quang khoác ở trên người hắn, để hắn thân ảnh nhìn tựa hồ không khỏi cất cao mấy phần, thiếu mấy phần tiêu sái, lại càng nhiều mấy phần lạnh lẽo cùng trang nghiêm.

Đối với nam hoàng thành nhỏ như vậy thành mà nói, linh đài cảnh tu sĩ cũng đã là tuyệt đỉnh cường giả, bất kỳ một cái nào, đều là ảnh hưởng rất lớn nhân vật.

Lúc bình thường, bọn họ dù là tùy tiện nói câu nào, đều có người nói chuyện say sưa, càng đừng đề cập sinh tử tồn vong dạng này đại sự.

Có thể suy ra, ngày mai tin tức một khi truyền ra, nam hoàng trong thành nhất định lại là một trận hiện nhiên đại sóng. Không có, phải nói là biến động mới đối.

Riêng là Sở thị người, càng là lại nhận kịch liệt trùng kích, tám thành đều sẽ theo điên một dạng, bất loạn bên trên một hồi, căn bản không có khả năng bình ổn lại.

Nhưng mà, đó là đối bọn hắn mà nói, đối Khương Viễn vốn người mà nói, linh đài cảnh lại theo cao thủ không hợp. Chân chính cao thủ, hắn không biết gặp bao nhiêu, linh đài cảnh...

Giết một cái linh đài cảnh, còn không có quan hệ đáng giá hắn kích động hoặc là hưng phấn.

Sớm tại ngay từ đầu, Sở Kiều trong mắt hắn cũng đã là nửa cái người chết, bất quá chỉ là thể nào chết, thời điểm nào chết vấn đề mà thôi.

Đáng tiếc duy nhất là, vừa mới xuống tay quá ác, không thể từ Sở Kiều miệng bên trong hỏi ra lần này tập kích phía sau tình huống. Vạn nhất Sở thị bên kia còn có khác chuẩn bị, nói không chính xác lại sẽ khiến quan hệ phiền phức.

Bất quá, đây cũng không phải là vấn đề gì lớn, bất quá chỉ là tổn nhiều điểm công phu xử lý thiện hậu mà thôi.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn liền đem vấn đề này tạm thời vứt qua một bên, cúi người kiểm tra lên lam phách băng chu thi thể tình huống.

Lam phách băng chu thân tử còn không bao lâu, nguyên khí trong cơ thể còn tán, vẫn như cũ đang phát tán ra hào quang nhỏ yếu.

Khurong Viễn hơi nhìn lướt, liền phát hiện, nó thì thể tổn hại khá là nghiêm trọng, bộ ngực cùng bụng nửa bộ phận trên đều lõm xuống dưới một khối, mặt cắt chỗ một mảnh cháy khô. Bất quá, Mộc Lôi châu uy lực mạnh mẽ, trực tiếp khoảng cách gần nổ tung, chỉ để lại như thể một mảnh vết thương, đã là lam phách băng chu phòng ngự lực cường hãn hậu quả

Về phần dưới thì thể một nửa, tuy nhiên còn còn tính hoàn chỉnh, lại cũng đã vụn vẹo biến hình, mặt ngoài một mảnh vết cháy.

Trong không khí tỏa khắp lấy một cỗ kỳ mùi lạ, xem như có quan hệ đồ, vật bị nướng cháy giống như.

Xem ra, lam phách băng chu khi chết ở giữa quá lâu, thể nội thân thức đã tan hết, tinh luyện Yêu Phách là không thể nào.

Bất quá, tinh luyện tinh huyết ngược lại là không có vấn đề.

Cái này lam phách băng chu là toàn thịnh thời kỳ, không so sánh với Tiếp theo cái kia Thiết Giáp trùng bản thân liền là trạng thái trọng thương, có thể đề luyện ra tinh huyết hẳn là sẽ so với lần trước nhiều rất nhiều mới đúng.

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: : Phân lấy chiến lợi phẩm

...

Nghĩ tới đây, Khurong Viễn không lại trì hoãn, tiện tay thu hồi Cầm Hòa Phiến, lập tức từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một cái ngón cái thô Krystal bình nhỏ, hướng mặt đất vừa để xuống, liền bắt đầu thi pháp tinh luyện tinh huyết.

Chỉ gặp hai tay của hắn vừa nhấc, mười ngón tề động, mô phỏng như hoa sen nở rộ, liền tiếp pháp quyết liền như nước chảy mây trôi thi triển mà ra, như thiểm điện rơi xuống lam phách băng chu thì thể bên trên.

Theo thời gian trôi qua, lam phách băng chu phía trên thì thể, chậm rãi ngưng tụ ra một giọt máu.

Giọt máu này châu toàn thân xanh thẫm, màu sắc diễm lệ, bên trong phảng phất có lưu quang lưu động, mơ hồ còn mang theo một tia linh đài cảnh yêu thú uy áp, nhìn có chút bất phàm.

Theo nó xoay chậm chậm, một cỗ nồng đậm hàn khí khuếch tán mà ra, mặt đất bốc hơi nhiệt khí trong lúc vô tình tiêu tán, mặt đất hắc sắc tro tàn cũng trong lúc vô tình chụp lên một tầng sương lạnh.

Thấy thế, Khurong Viễn tay phải một dất một dẫn, giọt máu kia châu liền vạch lên đường vòng cung rơi vào mặt đất Krystal tiểu trong bình.

Lại một lát nữa, giọt thứ hai, giọt thứ ba...

Bất tri bất giác, thứ sáu giọt tinh huyết cũng đã ngưng tụ xong Thành, lúc này, lam phách băng chu thì thể đã hoàn toàn khô quắt xuống dưới, không còn có tinh huyết chảy ra, lộ ra đã đến cực hạn.

Khurong Viễn tiện tay đem cuối cùng nhất một giọt tinh huyết dẫn vào Krystal tiểu trong bình, lập tức thu hồi pháp quyết.

Toàn trong suốt thủy tinh tiểu trong bình, xanh thẫm huyết dịch lưu quang lưu động, đủ để chứa non nửa bình, hơi lắc lư, chính là tầng tầng sóng nước dập dờn. Một chút linh đài cảnh uy áp từ Thủy Tinh bình nhỏ bên trong khuếch tán mà ra, càng hiện ra những này tinh huyết bất phàm.

Khurong Viễn cảm ở trong tay, tiện tay đây nắp bình, lại thuận thế hướng thân bình bên trên bố trí mấy cái cấm chế, cách trở trong bình tinh huyết khí tức, phòng ngừa tinh huyết lực lượng trôi qua.

Lam phách băng chu thuộc về yêu thú bên trong tương đối hiếm thấy Thủy Hành yêu thú biến dị, trên người nó tài liệu, so với bình thường cùng cấp bậc

linh đài cảnh yêu thú cao hơn ra khoảng một phần năm.

Những này tinh huyết, dựa theo hiện tại thị trường đồng đều giá, một giọt liền đáng giá một trăm Kim thú khoảng chừng. Sáu giọt lời nói, liền đáng giá sáu trăm Kim thú. Đây đã là một khoản không món tiền nhỏ, cho dù Khương Viễn hiện nay cũng coi như tài đại khí thô, cũng không thể coi thường.

Đương nhiên, cái này theo linh đài cảnh Yêu Phách động một tí ba bốn ngàn Kim thú giá cả không thể so sánh, nhưng vật hiếm thì quý, đây cũng là không có cách nào sự tình.

Dù sao, yêu thú vừa chết, thần thức liền sẽ tại mấy hơi thời gian bên trong nhanh chóng tiêu tán, hơi một trì hoãn liền không có. Giống hán hôm nay dạng này, giết chết yêu thú, lại không chiếm được Yêu Phách tinh huyết, thực sự quá thường gặp, Yêu Phách quý cũng là chuyện đương nhiên.

Rút khô tinh huyết lam phách băng chu thi thể đã hoàn toàn thay đổi, ngực bụng vị trí chỉ còn lại có một lớp da giương êm giương địa cúi trên mặt đất, tám đầu móng vuốt hình dáng ngược lại là không thay đổi, nhưng bên trong cũng đã hoàn toàn khoảng không, chỉ còn lại có một cái cái thùng rỗng.

Khô cạn huyết nhục dính liền tại khung xương cùng trên da, màu sắc thâm trầm âm đạm, nhìn tựa như là dán một tầng đen xám, nhìn phá lệ quý dị.

Thấy thế, Khương Viễn quát ra Cầm Hòa Phiến, chấp phiến tiện tay vung lên, một đạo kim hồng sắc hỏa quang liền quét ngang mà ra, từ thi thể bên trên vút qua.

Rất nhanh, hỏa quang tiêu tán, nguyên bản vô cùng bản lam phách băng chu thi thể, đã tron bóng đổi mới hoàn toàn, phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Xanh thắm chu da như là gấm vóc, tại dưới ánh sao hiện ra trên châu lông lẩy, tám con chu trào nhan sắc hơi sâu, mỗi một cái then chốt đều mang rất nhỏ gai ngược, nhưng ở xanh thắm ánh sáng nhạt thấp thoáng hạ những cái kia gai ngược nhìn lại không có nửa điểm dữ tợn cảm giác, ngược lại giống tác phẩm nghệ thuật đồng dạng tinh xảo.

Liền liền nguyên bản nhìn lấy làm người ta sợ hãi những cái kia mi mắt, hiện nay xem ra, tựa hồ cũng không có như vậy dọa người.

Khương Viễn tiện tay nhặt lên một khối chu da tung ra, đan chỉ bọc lấy Nguyên Lực tại chu trên da chậm rãi phát qua.

Theo hán động tác, chu trên da nhất thời nổi lên trập trập lam sắc quang mang. Quang mang này thuần túy mà ổn định, thủy chung dừng lại tại hán lòng bàn tay phía dưới, theo ngón tay di động mà di động, phảng phất như bóng với hình.

Đây là một loại xem xét yêu thú tài liệu phẩm chất biện pháp đơn giản, xưng là chỉ ép pháp.

Loại phương pháp này, chủ yếu dùng để xem xét yêu thú tài liệu nguyên khí dồi dào trình độ, cùng yêu thú tài liệu kết cấu bên trong phải chăng ổn định.

Nói như vậy, ngón tay phát qua thời điểm, yêu thú trong tài liệu phun toả hào quang độ sáng càng cao, nhan sắc càng ổn định, yêu thú tài liệu phẩm chất lại càng tốt. Căn cứ tình huống cụ thể, còn có thể đối yêu thú tài liệu tiến hành phân cấp.

Từ nơi này khối chu da biểu hiện đến xem, tản mát ra quang mang độ sáng không tính quá cao, nhưng nhan sắc cũng rất ổn định. Loại tình huống này, nói rõ khối này chu da kết cấu bên trong ổn định, nhưng chu da bên trong nguyên khí hàm lượng cũng không tính đặc biệt cao, chỉ ít tại linh đài cảnh yêu thú bên trong, xem như thiếu.

Này chủng loại hình yêu thú da, so với đại uy lực công kích hoặc Phòng Ngự Phù Khí, hiển nhiên càng thích hợp dùng để chế tác phụ trợ đồ vật.

Có như thế cao ổn định tính, chỉ cần thêm chút bào chế, liền có thể trực tiếp dùng để luyện chế Pháp Y đương nhiên, dùng để luyện chế quyền trục loại pháp khí cũng được.

Cái này lam phách băng chu hình thể rất lớn, cho dù thi thể tổn hại một bộ phận, còn lại chu da, dùng để luyện chế Pháp Y cũng đã dư xài. Còn lại bộ phận, nói không chừng còn có thể dùng để luyện chế điểm khác đồ vật.

Khương Viễn hơi nhìn lướt, trong đầu liền một cách tự nhiên hiện ra cắt chém phương án.

Đương nhiên, hiện tại cắt chém còn quá sớm, hán chỉ là nhìn lướt, liền động thủ đem chu da thu vào Trữ Vật Giới, chuẩn bị đi trở về trước bào chế đứng lên, tối nay dành thời gian cho mình luyện chế một bộ pháp y.

Tuy nhiên hán bây giờ còn chưa đến cùng linh đài cảnh, nhưng Pháp Y thứ này, coi như không thể hoàn toàn kích phát, nhận chủ hậu mặc lên người, như cũ có thể phát huy ra ba bốn thành công hiệu.

Trước đó là không có phù hợp tài liệu, hiện nay có tài liệu, hán luyện chế cũng bất quá chỉ là mấy ngày sự tình.

Còn có lam phách băng chu trên đầu những cái kia mi mắt...

Khương Viễn đếm một hạ tám khóa con ngươi, có ba khóa tại vừa rồi trong bạo tạc hủy, còn lại năm viên vẫn còn tính hoàn chỉnh, hơi hơi xử lý một chút, liền là một loại rất tốt luyện khí tài liệu.

Hơn nữa, còn là trong nguyên liệu luyện khí khá đặc thù một loại, hiệu quả nha...

Khương Viễn sững mắt chớp lên, tựa hồ nhớ tới quan hệ, bên môi mơn mởn ra mỉm cười.

Tiên tay thu hồi năm viên con người, hất lần nữa cúi người, nhặt lên một cây lam phách bằng chu móng vuốt.

Cái này móng vuốt toàn thân là thâm thúy xanh thẫm, tính chất chặt chẽ rắn chắc, nhìn có điểm giống ngọc thạch, nhưng cũng không phải là trong suốt, cầm ở trong tay xúc cảm rét lạnh, cơ hồ có thể cảm giác được bên trong phun trào nguyên khí.

Riêng là chỗ khớp nối những cái kia nhỏ bé gai ngược, mũi nhọn chỗ lóe hàn quang, sắc bén dị thường.

Khương Viễn đầu ngón tay một điểm, Nguyên Lực tuôn ra, đồng dạng dùng chỉ ép pháp tra nhìn một chút căn này chu trào phẩm chất.

Chu trào trong nháy mắt tách ra loá mắt xanh thẫm quang huy, theo ngón tay di động, xanh thẫm quang huy cường nhược hơi có biến hóa, đặc biệt trên mũi nhọn quang mang là cường liệt nhất, nhưng bên trong cường nhược chập trùng, từ đầu tới cuối duy trì tại một cái so sánh bình ổn trình độ bên trên.

Rất lợi hại hiển nhiên, chu trào bên trong nguyên khí hàm lượng so chu da muốn cao hơn nhiều, thích hợp dùng để luyện chế công kích tính pháp khí.

Tám con chu trào lời nói, có lẽ có thể dùng để luyện chế thành bộ pháp khí.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn khoe môi hơi cười, tâm tình tương đương vui vẻ.

Đứng nhìn trước đó buổi đấu giá bên trên xuất hiện không ít pháp khí tài liệu, thậm chí ngay cả pháp bảo tài liệu đều có, nhưng trên thực tế, tại cái này nam hoàng trong thành, pháp khí cấp bậc tài liệu thật không nhiều.

Như lần trước loại kia đại hình buổi đấu giá, nam hoàng trong thành nửa năm mới cử hành một lần không nói, Huyền Hoàng Thạch cấp độ này tài liệu, cũng không phải mỗi lần đều sẽ có. Hơn phân nửa tình huống dưới, áp trực cũng chính là pháp khí tài liệu mà thôi.

Về phần trước đó Quý Thị tảo hóa, chỉ về cho nên sẽ có như vậy đại thu hoạch, cũng hoàn toàn nhờ vào nam hoàng thành không biết bao nhiêu năm dưới dề tích lũy. Mà lại, Quý Thị bên trong đồ tốt lần trước đều bị hất quét sạch sẽ, hiện tại hẳn coi như lại đi quét một lần, cũng chưa chắc sẽ có quan hệ thu hoạch.

Tổng thể đến xem, pháp khí cấp bậc tài liệu mỗi một kiện đều có giá trị không nhỏ không nói, còn vụn vặt vụn vặt không thành hệ thống. Một cái đến xem, trân quý cổ nhiên là trân quý, nhưng luyện chế pháp khí không phải một hai loại tài liệu là được rồi. Ở chỗ này, muốn luyện chế pháp khí lời nói, thường thường không phải thiếu cái này tài liệu cũng là thiếu tài liệu kia, rất khó gom góp trọn vẹn.

Nếu không phải là bởi vì dạng này, hẳn trước mấy ngày luyện chế Trần Hồn Hắc Giáp thời điểm, cũng không trở thành để Chu Các Thanh Minh chuyên môn đi một chuyến Luyện Khí Sư liên minh, liền vì giúp hẳn dụng tài liệu.

Đồng dạng nguyên nhân, nam hoàng trong thành mấy cái kia linh đài cảnh cường giả, tuy nhiên tấn cấp linh đài cảnh đã rất nhiều năm, nam hoàng trong thành cũng không thiếu trung cấp Luyện Khí Sư, nhưng trong tay nhưng như cũ chỉ có một hai kiện pháp khí. Tấn thăng niên hạn ngắn, làm không tốt liền một kiện đều không có

Giống Sở Kiều dạng này, đã có biện pháp Khí vòng tay, lại có linh đài cảnh Chiến Sủng bằng thân linh đài cảnh tu sĩ, đã coi như là khá là giàu có

So sánh dưới, Khương Viễn bất quá Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, liền đã có một thân phù hợp thực lực mình cực phẩm Phù Khí, thậm chí còn có nhất tôn pháp khí cấp bậc Đạo Bình, Trần Hồn Hắc Giáp, quả thực là dị loại bên trong dị loại, phú đến đều có thể chảy mỡ

Thậm chí, đồng dạng pháp khí cấp bậc ngũ hành Lôi Châu, hẳn trong nháy mắt còn có hai cái. Nói ra, hẳn sợ là sẽ phải bị người đó kỳ chết

Bất quá, năng lực khác biệt, kết quả tự nhiên khác biệt.

Bình thường tu sĩ, coi như giết cùng cấp bậc yêu thú hoặc là tu sĩ, đều không nhất định có thể thành công, giống Khương Viễn dạng này khiêu chiến vượt cấp liền càng không khả năng, sẽ có loại này chênh lệch cũng không gì đáng trách.

Khương Viễn sẽ không dùng chính mình mức độ qua muốn cầu người khác, cũng sẽ không bởi vì mạnh hơn người khác liền buông lỏng tự mình yêu cầu.

Đương nhiên, đây là nhân thoại, tạm thời không đề cập tới.

Khương Viễn đem lam phách Trì Chu tám đầu chu trào thu sạch tiến Trữ Vật Giới, liền đem chú ý lực chuyển dời đến Sở Kiều trên thi thể.

Trên thi thể, có giá trị nhất, phép chia Khí, cũng chỉ có Trữ Vật Giới

Khương Viễn tiên tay đem đôi kia pháp khí vòng tay từ Sở Kiều trên cổ tay trút bỏ Lại lấy xuống Trữ Vật Giới Chi, lại thói quen tại Sở Kiều thi thể bên trên tìm kiếm một phen, thấy không có hẳn thu hoạch, lúc này mới dừng tay.

Cầm bốc lên đôi kia pháp khí vòng tay, đối tình quang nhìn vài lần, hẳn mắt hiện lên một tia giật mình.

Cái này là một đôi băng Diệu hoàn.

Lúc trước hắn nhìn thấy đối với pháp khí vòng tay thời điểm, đã cảm thấy buồn bực, bởi vì hắn thế mà không thể ngay đầu tiên nhìn ra đối thủ này vòng tay cụ thể thuộc loại tên.

Hiện nay cái này xem xét mới hiểu được, nguyên lai không phải hắn nhãn lực không tới nơi tới chốn, mà chính là đối thủ này vòng tay bản thân liền là bán thành phẩm.

...

/....

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: : Thắng bại phân

...

Thậm chí, liền bán thành phẩm lại nói, đối với "Băng Diệu Hoàn" đều không có thể nào thành công. Nó lựa chọn sử dụng trong tài liệu có một loại tài liệu tính chất cũng không thích hợp đối thủ này vòng tay, dẫn đến luyện chế hoàn thành hậu, tăng phúc lực công kích hiệu quả đánh bóng rất nhiều chiết khấu.

Mà Băng Diệu Hoàn bản chất nhất Ngưng Băng hiệu quả, dứt khoát trực tiếp liền không có.

Cứ như vậy, nói nó là Băng Diệu Hoàn chỉ sợ cũng không ai tin, khó trách hắn thế mà không nhận ra được

Phải biết, chánh thức thành phẩm Băng Diệu Hoàn thế nhưng là cao đoạn pháp khí, có thể đem Thủy Hành Nguyên Lực chuyển hóa làm hàn băng Nguyên Lực, tăng cường rất nhiều pháp thuật công kích lực đồng thời, còn có thể giảm xuống không chế độ khó khăn.

Đối với đại bộ phận không có đặc thù thể chất, tu luyện không có hàn băng pháp thuật Pháp Tu lại nói, cái đồ chơi này quả thực là thần binh lợi khí!

Sở Kiều làm một cái chủ tu Thủy Hành pháp thuật Pháp Tu, sẽ muốn luyện chế một đôi Băng Diệu Hoàn là chủ Tu Vũ Khí, hắn không cảm thấy kỳ quái, nhưng luyện chế thành dạng này...

Khương Viễn cũng không biết nên nói cái gì

Nhưng mặc kệ làm sao, pháp khí tóm lại là pháp khí, dù là làm Băng Diệu Hoàn, nó hoàn toàn không hợp cách, nhưng làm pháp khí, nó tài liệu lại là thật.

Khương Viễn tuy nhiên chú ý cái này luyện chế thủ nghệ, nhưng đối tài liệu bản thân lại không quan hệ thành kiến, tự nhiên là tâm tình vui vẻ địa vui vẻ nhận

Tuy nhiên hắn bởi vì luyện khí, lâu dài Khổng Hòa quan hệ, am hiểu nhất là Hòa Hành pháp thuật, nhưng Thủy Hành pháp thuật trình độ cũng không kém, nếu có phù hợp tài liệu, hắn sẽ không chú ý tại chính mình trang bị bên trong thêm vào một đôi Băng Diệu Hoàn.

Cắt kỳ đối với không hợp cách "Băng Diệu Hoàn", Khương Viễn tiện tay lật qua Sở Kiều Trữ Vật Giới Chỉ.

Trong nhẫn chứa đồ đồ, vật ngược lại là không có quan hệ lạ thường, đơn giản là một số tài liệu, mấy món dự bị Phù Khí, một đồng Kim thù tề, linh thạch, cùng một số thường dùng đan dược loại hình.

Trong này, Khương Viễn có thể dễ mất, cũng chỉ có những tài liệu kia, linh thạch, còn có đan dược mà thôi.

Nếu như, nhất định phải nói có quan hệ tương đối đặc biệt lời nói, cái kia chính là Hạ Phẩm Linh Thạch số lượng tương đối nhiều, chừng bốn mươi hai khối nhiều, thậm chí ngay cả Trung Phẩm Linh Thạch đều có một khối.

Tại cái này Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ mua một khối Hạ Phẩm Linh Thạch đều muốn nghìn tính vạn tính nam hoàng thành, duy nhất một lần xuất hiện như thế nhiều Hạ Phẩm Linh Thạch tình huống có thể tương đương hiếm thấy, Trung Phẩm Linh Thạch càng là gần như không tồn tại, chỉ ít Khương Viễn trùng sinh chi hậu, cái này còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Xem chừng, khả năng này là Sở thị tiến cống linh thạch.

Nam hoàng thành tam đại gia tộc, Sở thị, Văn Thị, Lưu Thị trong tay đều có một đầu Linh Thạch Quảng, làm Sở thị hai vị lão tổ một trong, Sở Kiều trong tay có như thế nhiều linh thạch, cũng không tính không hợp thói thường.

Như thế thuận tiện hẳn. Phụ thân cùng tỷ tỷ tu luyện đều cần linh thạch, mà lại tiêu hao không nhỏ, hẳn đang lo không có địa phương đại lượng mua sắm linh thạch đâu?

Linh thạch bên ngoài, đáng giá chú ý liền không nhiều.

Đan dược không có quan hệ có thể nói, dù sao cũng là linh đài cảnh sử dụng đan dược, giá trị tuy nhiên không tính thấp, nhưng chủng loại đều tương đối bình thường, trên cơ bản đều là có thể trực tiếp tại Đan Phòng bên trong mua được.

Những tài liệu kia bên trong, đại bộ phận cũng đều là so khá thường gặp, duy vừa so sánh đáng giá chú ý, cũng chỉ có bên trong một khối nhỏ Hàn Thiết, làm luyện chế pháp khí tài liệu chính không có gì thích hợp bằng, quay đầu luyện chế chu trào thời điểm chính dễ dàng dùng tới.

Trừ những này, trong nhẫn chứa đồ còn lại, cũng là một số Sinh Hoạt Vật Tư, mà lại hơn phân nửa là chút nữ nhân dùng đồ, vật, hẳn cơ bản không có quan hệ hiểu biết. Giống những quan hệ đó sa quan hệ lạ, quan hệ ngọc phụ cao loại hình đồ, vật, hẳn liền cho tới bây giờ không có hiểu rõ qua.

Tính toán vẫn là về nhà cho tỷ tỷ nhìn kỹ hẳn nói

Phải hữu dụng liền lưu lại, không thể dùng liền trực tiếp vứt bỏ tốt

Khương Viễn khẽ lắc đầu, tiện tay tiêu hủy Sở Kiều thi thể, lại đem trong nhẫn chứa đồ đồ, vật mang ra phân rõ ràng, liền đem Trừ Vật Giới ném vào trong tay áo tối trong túi.

Không có gì bất ngờ xảy ra, lúc này, trong thành chiến đấu hẳn là còn không có kết thúc. Hẳn cũng nên về đi xem một chút

...

Bóng đêm thâm trầm.

Bất tri bất giác, ánh sao đầy trời dần dần âm đạm xuống, tuy nhiên như trước đang bầu trời lấp lóe, cũng đã không có ngay từ đầu rực rỡ Tinh Huy.

Giờ phút này, nam hoàng thành, góc Tây Bắc trong hẻm nhỏ.

Hai bên tường viện bên trong lộ ra thừa thốt ánh đèn không biết thời điểm nào đã hoàn toàn biến mất, duy nhất Quang Nguyên, liền chỉ còn lại có lúc chiến đấu lấp lóe đao quang kiếm mang.

Lâm Hồng Minh ba ngồi tại trong hẻm nhỏ, xuyên thấu qua người chung quanh tường chú ý thế cục chiến đấu, thần sắc chuyên chú, mi mắt nháy mắt cũng không nháy mắt, thậm chí không để ý chính mình đang ngồi ở lạnh như băng trên mặt đất lát đá xanh.

Bọn họ sắc mặt đã không có ngay từ đầu trắng bệch như tờ giấy, dần dần trở nên hồng nhuận.

Trận chiến đấu này đã tiếp tục rất lâu rất lâu, lâu đến cơ hồ chưa bao giờ trải qua bất luận cái gì chiến đấu bọn họ, đều đã hoàn toàn thích ứng chiến trường tiết tấu cùng không khí.

Ba người bọn họ chung quanh, khải giáp rõ ràng Kinh Thiên Chiến Đoàn các chiến tu làm thành bức tường người, cầm trong tay trường đao lăng lạng đứng lạng, lóe hàn quang đao nhận mũi nhọn hướng ra phía ngoài, im lặng thủ hộ lấy phía sau Lâm Hồng Minh ba, mang cho bọn hắn nồng đậm cảm giác an toàn.

Bọn họ giáp lót vai bên trên, từng con chân đạp hỏa diễm Chiến Lang huy hiệu lóe ánh sáng nhạt, để bọn hắn cùng đối diện Thiên Phủ chiến đoàn tu sĩ hoàn toàn phân chia ra tới.

Lấp lóe quang ảnh bên trong, bọn họ sắc bén hai mắt, cảnh giác thần sắc lơ mơ có thể thấy được, nhìn một cái, tựa như là từng đầu vận sức chờ phát động Chiến Lang, chỉ cần ra lệnh một tiếng, bầy sói liền sẽ mãnh liệt mà ra, trong chớp mắt đem địch nhân cắn xé Thành toái phiến.

Càng xa địa phương, hai chi chiến đoàn kịch đấu say sưa, sớm đã giết đỏ mắt.

Nhìn một cái, trong hẻm nhỏ chỉ thấy bóng người lác lác, căn bản thấy không rõ ai là ai, chung quanh một mảnh Bạch Mang lấp lóe, đao quang cùng kiếm mang cùng bay, tiếng la hét cùng với tiếng kêu thảm thiết liên miên bất tuyệt, tràng diện dị thường thảm liệt.

Quang ảnh lấp lóe bên trong, huyết sắc văng khắp nơi, từng đôi sát khí bốn phía mi mắt lúc ẩn lúc hiện, bầu không khí một phái tức sát.

Bất tri bất giác, Thiên Phủ chiến đoàn nhân số liền đã giảm mạnh một nửa. Trên chiến trường, nhìn một cái, cơ hồ hơn phân nửa đều là Kinh Thiên Chiến Đoàn lập loè Chiến Lang huy hiệu.

Thắng bại Thời gian, đã hoàn toàn nghiêng.

Trong chiến trường, cầm trong tay tàng Phong Kiếm Lý Tuấn Phong cùng cầm trong tay Âm Kim Huyết Phủ Đỗ Hàn Lâm hai người chiến Thành một đoàn, kim sắc kiếm mang cùng đỏ sậm Phủ Nhận xen lẫn liên miên, chung quanh khuấy động nguyên khí, bốn phía kinh phong mô phỏng như gió lốc bao phủ, liền một cái chiến tu cũng không dám tới gần.

Bất tri bất giác, hai người đã kịch đấu mấy trăm lần hợp, nhưng hai người chiến lực tương đương, cục diện thủy chung giằng co không xong.

Nhờ vào Cao Cấp Công Pháp trợ giúp, Lý Tuấn Phong một thân Nguyên Lực tinh thuần hùng hậu, hậu kinh kéo dài, lại có tinh thuần chiến ý bàng thân, chiến đấu dũng mãnh vô cùng, khí thế thắng tiến không lùi.

Bất quá, so với Đỗ Hàn Lâm, hẳn cuối cùng tiểu tướng gần hai vòng, mặc dù có trong khoảng thời gian này ma luyện, tại chiến đấu kinh nghiệm bên trên vẫn như cũ chênh lệch khá lớn, tại Đỗ Hàn Lâm thể đại lực trầm thể công phía dưới, cũng không có chiếm được quá đại tiện nghi.

Nhưng mà, giằng co chỉ là tạm thời.

Theo thời gian trôi qua, Thiên Phủ chiến đoàn nhân số dần dần giảm bớt, sĩ khí cũng bắt đầu một chút xú trượt.

Thấy thế, Đỗ Hàn Lâm thể nội nguyên bản sôi trào chiến ý một chút xú tiêu tán, mi tâm bất tri bất giác nhấn lại tới.

"Đáng chết! Chiêu như thế xuống dưới, chờ không đến già tổ trở về, chiến đoàn chi sợ cũng chống đỡ không nổi..."

Đỗ Hàn Lâm trầm mặt, ánh mắt bất tri bất giác liền trở nên ngưng trọng lên.

Giống loại này nhân số đông đảo chiến đoàn trùng sát, trừ chiến tu ở giữa phối hợp lẫn nhau bên ngoài, ở mức độ rất lớn đều muốn ý lại sĩ khí.

Cái gọi là một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt.

Sĩ khí bạo rạp thời điểm, chiến tu tinh lực tập trung, phản ứng liền phá lệ nhạy cảm, mười thành chiến đấu lực có thể phát huy đến cùng mười một Thành, mười hai Thành. Sĩ khí càng mạnh, loại này tăng thêm liền càng cao.

Nhưng mà, một khi sĩ khí yếu ớt xuống tới, chiến tu chú ý lực liền dễ dàng phân tán, tinh lực không có tập trung, tránh đi nguy hiểm xác suất thật to giảm nhỏ, giữa lẫn nhau phối hợp xuất hiện sai lầm xác suất cũng hội gia tăng thật lớn, mười thành chiến đấu lực tối đa cũng liền có thể phát huy đến cùng tám chín thành.

Luận phối hợp, Thiên Phủ chiến đoàn vốn cũng không như Kinh Thiên Chiến Đoàn, sĩ khí lại một chút trượt, sai lầm thì càng nhiều, bị sĩ khí bạo rạp bên trong Kinh Thiên các chiến tu một trận trùng sát, nhân số liền lần nữa giảm mạnh, cơ hồ hoàn toàn ở vào bị nghiền ép trạng thái.

Đỗ Hàn Lâm nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, tiết tấu chiến đấu bất tri bất giác liền chậm lại.

Lúc đầu, hẳn theo Lý Tuấn Phong hai người chiến lực tương đương, hẳn kinh nghiệm lại đủ, điểm ấy sai lầm nhỏ rất dễ dàng liền có thể đền bù, căn bản không tính vấn đề gì lớn.

Nhưng mà, đúng lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên vang lên một trận tay áo tung bay âm thanh.

Tại hẻm nhỏ tiếng hô "Giết" rung trời trong không khí, cái này rất nhỏ phần phạt tiếng vang xen lẫn bên trong cũng không quá thu hút, nhưng mà, đối với hiện nay Đỗ Hàn Lâm lai nói, cũng giống như tại Tiên Nhạc dễ nghe êm tai.

Đỗ Hàn Lâm thần sắc vui vẻ, lập tức bỗng nhiên quay đầu nhìn hướng lên bầu trời, nguyên bản ngưng trọng trong hai mắt cũng tràn ngập sợ hãi lẫn vui mừng.

"Lão tổ! Ngươi rốt cục..."

Lời còn chưa dứt, Đỗ Hàn Lâm thần sắc cứng đờ, kinh hi sắc mặt nhất thời ngưng kết ở trên mặt, nửa miệng mở rộng thể nào cũng không khép được, thần sắc kinh hãi không thôi.

Lần theo hẳn ánh mắt quá khứ, trong bóng đêm, một cái thon dài trắng tấp bóng người chính lảng không mà rơi, váy dài tung bay, quần áo phần phạt, phiêu nhiên như tiên.

Lờ mờ bên trong, hẳn hẹp dài đôi mắt tựa như phản chiếu lấy tinh quang, xán nhưng rực rỡ.

"Khương... Khương... Khương, Khương, Khương Viễn? ! ! !"

Đỗ Hàn Lâm trừng lớn ánh mắt, kinh hãi không khỏi.

Rõ ràng lão tổ là cùng Khương Viễn cùng rời đi, hiện nay trở về lại là Khương Viễn, chẳng lẽ nói... Chẳng lẽ nói...

Sắc mặt hẳn bỗng nhiên xoát một chút trở nên trắng bệch, căn bản không còn dám nghĩ kỹ lại.

Trước mắt hết thấy, để hẳn có một loại như rơi trong con ác mộng không thực tế cảm giác, cho dù thần kinh cứng cõi như hẳn, ánh mắt cũng bất tri bất

giác có mấy phần hoảng hốt.

Thấy thế, Lý Tuấn Phong ánh mắt mãnh liệt, mắt bỗng nhiên lướt qua một vòng nồng đậm sát cơ.

"Lúc chiến đấu còn dám phân tâm! Còn chưa chịu chết!"

Lời còn chưa dứt, trong tay hắc tòng Phong Kiếm bỗng nhiên kim quang lóe lên, một đường kim sắc kiếm mang trong nháy mắt bắn mà ra. Cùng lúc đó, hắc thủ phải bỗng nhiên đạp xuống đất bộ mặt, thân hình tựa như tia chớp nhào tới.

Trong nháy mắt, liên tiếp tiếng kim thiết chạm nhau vang lên lần nữa.

"Keng!"

"Keng!" "Keng!" "Keng!" ...

Không biết có phải hay không nhận Đỗ Hàn Lâm tâm tình ủng hộ, Lý Tuấn Phong thể công càng sắc bén, thanh thúy giao kích âm thanh một trận hơn một trận, một trận gấp giống như một trận, Nguyên Lực tựa như không có dây nhanh chóng tiêu xài mà ra.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ chiến trường đều cơ hồ bị ngang dọc kim sắc kiếm mang chiếu sáng.

Bỗng nhiên.

Gấp rút kim loại giao kích âm thanh im bật mà dừng, ngay sau đó, một tiếng vang trầm bỗng nhiên vang lên.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: : Đại hoạch toàn thắng!

...

"Phốc phốc!"

Lóng lánh Kim Quang Kiếm lưỡi đao tựa như tia chớp lướt qua Đỗ Hàn Lâm cái cổ.

Trong chớp mắt, một khóa khai giáp cao chót vót đầu lâu bỗng nhiên ném đi mà lên, tinh hồng huyết dịch như suối phun phun bắn mà ra, phát ra một trận để cho người ta rùng mình rờ rĩ tiếng nước chảy.

Nặng nề Âm Kim Huyết Phủ từ thi thể trong tay phải trượt xuống, "khi" một tiếng nện rơi xuống đất.

Đỗ Hàn Lâm thi thể lắc lắc, đột nhiên mất đi sở hữu chèo chống lực, bỗng nhiên trượt xuống tại trên mặt đất lát đá xanh. Trong nháy mắt, phun ra ngoài máu tươi liền đem chung quanh nền đá bộ mặt nhuộm thành toàn màu đỏ tươi.

Cùng lúc đó, phun tung toé máu tươi bỗng nhiên xẹt qua không khí, hất vấy tại Lý Tuấn Phong trên thân, trên mặt, trên tóc, đem hắc một thân Âm Ngân Chiến Khải cũng nhuộm thành huyết sắc.

Tại này huyết sắc phụ trợ phía dưới, cái kia sát cơ bốn phía ánh mắt, tựa hồ cũng so bình thường nhiều mấy phần Hung Lệ Chi Khi.

Tiền tay biến mất trên mặt dòng máu, Lý Tuấn Phong hít sâu một hơi, chậm rãi đứng thẳng người.

Lấp lóe đao quang trong kiếm quang, hắc thân ảnh khi thì rõ ràng, khi thì mơ hồ, nhưng như cũ có thể nhìn thấy này Chiến Khải bên trên che lấp không đi từng đồng vết thương, có mấy đạo vết thương, thậm chí sâu đủ thấy xương, miệng vết thương sớm đã máu me đầm đìa.

Trong vết thương chảy xuôi máu tươi cùng trong chiến đấu phun tung toé bên trên dòng máu hỗn tạp cùng một chỗ, sớm đã không phân khác biệt, nhìn

một cái, chỉ gặp lâm ly huyết sắc, nhìn thấy mà giật mình.

Hiển nhiên, vừa rồi chiến đấu căn bản không giống nhìn từ bề ngoài như vậy nhẹ nhõm, ngược lại từng bước sát cơ, phàm là Lý Tuấn Phong có chút thư giãn, nói không chừng liền đã chết tại chỗ.

Nhưng mà, giờ phút này Lý Tuấn Phong vẫn như cũ ở vào giết chết Đỗ Hàn Lâm trong sự kích động, tâm tình khuấy động phía dưới, tựa như cảm giác không thấy chính mình bản thân bị trọng thương giống như, thân hình liền một tia lắc lư đều không có.

Chỉ gặp hần tiến tới một bước, từ dưới đất đem Đỗ Hàn Lâm đầu lâu nhấc lên, lập tức bỗng nhiên giơ lên cao cao, trường kiếm trong tay bỗng nhiên giương lên, lòng bàn tay Nguyên Lực phun trào, bỗng nhiên rót vào thân kiếm.

"Ông "

Một tiếng trầm thấp vù vù âm thanh bỗng nhiên vang lên, mô phỏng như là tiếng chuông vàng keng lớn, bỗng nhiên che lại chung quanh tiếng chém giết.

Ngay sau đó, chói mắt kim quang bỗng nhiên nổ rộ, đem chung quanh hết thảy chiếu rọi địa rõ ràng mà rõ ràng.

Quang mang bao phủ bên trong, cái đầu kia nhìn dị thường rõ ràng.

Tầm kia vốn nên cương nghị quả quyết trên mặt, giờ phút này đã mờ đi huyết sắc, trắng như giấy vàng, cặp kia giống như Vô cơ chất trong mắt đồng tử khuếch tán, mắt phảng phất còn lộ ra vô cùng sợ hãi.

Nhìn lấy một màn này, Lý Tuấn Phong mắt bỗng nhiên thần quang nổ rộ, bỗng nhiên khàn giọng gào thét lên : "Đỗ Hàn Lâm thủ cấp ở đây! Thiên Phủ chiến đoàn còn đại thể đã mất, lúc này không đầu hàng, chờ đến khi nào? ! !"

Một câu nói kia bực lấy Nguyên Lực, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ hẻm nhỏ, giống như một khóa tiếng sấm bỗng nhiên tại tất cả mọi người bên tai nổ vang. Đây cao vút ngữ điệu, khàn cả giọng gào thét, mô phỏng như kim châm một chút vào tất cả mọi người trong óc.

Trên chiến trường bỗng nhiên yên tĩnh.

Tiếng la giết, tiếng kêu thảm thiết, phảng phất đều trong nháy mắt này biến mất tung ảnh.

Giờ khắc này, vô luận là Thiên Phủ chiến đoàn chiến tu, vẫn là Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu, đều không hẹn mà cùng địa buông xuống chiến đấu, quay đầu theo Lý Tuấn Phong nâng cao tay trái nhìn lên.

Giống như chết yên tĩnh tại trong hẻm nhỏ lan tràn.

Liền liền phòng ngoài mà qua hàn phong, tựa hồ cũng biến thành càn thêm thấu xương mấy phần.

Cũng không biết trở mắt bao lâu, rốt cục, có một cái Thiên Phủ chiến đoàn chiến tu chậm rãi trừng lớn ánh mắt, không dám tin nỉ non nói : "Đoàn, đoàn trưởng..."

Một tiếng này nỉ non, tựa như mở ra cái nào đó chốt mở giống như, bất quá trong nháy mắt công phu, liền tiếp tiếng kinh hô liền liền tiếp vang lên tới.

"Đoàn trưởng!"

"Đoàn trưởng!" "Đoàn trưởng!" "Đoàn trưởng!" ...

Hoàng sợ, chấn kinh, bàng hoàng, không dám tin... Nhìn một cái, mỗi cái Thiên Phủ chiến tu biểu hiện trên mặt đều không hoàn toàn giống nhau, lại không có sai biệt địa trừng lớn ánh mắt, đồng tử thít chặt, toàn thân cứng ngắc.

Nguyên bản đã còn thừa không có mấy sĩ khí, tại thời khắc này hoàn toàn biến mất hầu như không còn.

Làm chiến đoàn người đáng tin cậy Đỗ Hàn Lâm vừa chết, sở hữu Thiên Phủ chiến đoàn các chiến tu đều hoàn toàn đánh mất đầu chí, liền liền cầm đao xuất thủ đều khẽ run lên, ý chí lung lay sắp đổ.

Lúc này, đồng dạng khiếp sợ trừng lớn ánh mắt Kinh Thiên các chiến tu chợt kịp phản ứng, bỗng nhiên giơ lên trường đao, dùng Đao Bối tại Chiến Khái bên trên chọc vỡ, lập tức khàn cả giọng mà quát : "Đầu hàng không giết!"

"Đầu hàng không giết!"

"Đầu hàng không giết!" ...

Sáng như tuyết đao quang ở trong màn đêm tán ra trùng điệp hàn ý, liền miên chấp trùng tiếng gào thét một lần sóng cao giống như một lần sóng, cùng với" " tiếng đánh, mô phỏng giống như thủy triều hướng phía Thiên Phủ chiến đoàn các chiến tu ùn ùn kéo đến nghiền ép mà đi, này ngập trời khí thế, phảng phất sau một khắc liền phải đem bọn họ nghiền nát giống như.

Giờ khắc này, giữa thiên địa tựa như chỉ còn lại có cái này một thanh âm.

Trùng điệp khí thế nghiền ép phía dưới, Thiên Phủ chiến đoàn chiến tu nhất thời hoàn toàn mất đi lòng phản kháng, thần sắc cũng từ hoảng sợ bàng hoàng dần dần trở nên tuyệt vọng.

Tuyệt vọng bầu không khí ở trên trời phủ chiến đoàn chiến tu bên trong tràn ngập.

"khi "

Một tiếng vang giòn bồng nhiên vang lên.

Sáng như tuyết trường đao bồng nhiên rơi xuống đất, một cái thấy không rõ diện mục thanh niên bồng nhiên ôm đầu gối xỏm xuống, toàn thân không ngừng run rẩy.

Có hấn mở đầu, cái này đến cái khác không chịu nổi áp lực Thiên Phủ chiến tu lựa chọn đầu hàng, "khi" "khi" trường đao rơi xuống đất âm thanh nối liền không dứt.

Nhưng mà, cũng không phải là tất cả mọi người nguyện ý đầu hàng. Có chút Thiên Phủ chiến tu bị trường đao rơi thanh âm bùng tỉnh, bồng nhiên kịp phản ứng, không chút do dự xoay người chạy, thân hình hóa thành từng đoàn từng đoàn hắc ảnh không có nhập trong bóng tối.

Tại liền đoàn trưởng đều đã thân tử hiện tại, bọn họ coi như chạy trốn, cũng không có bất kỳ cái gì gánh vác.

Trong lúc nhất thời, Thiên Phủ chiến tu đầu hàng đầu hàng, chạy trốn chạy trốn, cho nên ngay cả một lựa chọn tiếp tục chiến đấu đều không có

Thiên Phủ chiến đoàn, đã hoàn toàn tan tác.

Thấy thế, Lý Tuấn Phong dẫn theo Đỗ Hàn Lâm thủ cấp tay trái chậm rãi buông xuống, tay phải cầm kiếm vung về phía trước một cái, trên thân kiếm kim quang lóe lên, liền muốn hạ lệnh truy sát.

Nhưng mà, không đợi hấn mở miệng, một thanh hỏa hồng quạt giấy bồng nhiên từ đám nghiêng bên trong duỗi ra, một chút ngăn trở hấn trường kiếm, mặc cho hấn như thế nào dùng sức, trường kiếm đều rút cuộc vung không đi xuống.

Lý Tuấn Phong chợt cảm thấy rừng mình, cơ hồ vô ý thức muốn phản kháng.

Nhưng mà, sau một khắc, hấn liền kịp phản ứng, chuôi này quạt giấy, thỉnh linh chính là nhà hấn thiếu gia trong tay chuôi này cực phẩm Phủ Khí Cẩm Hòa Phiến!

Thấy thế, hấn căng cứng thân thể bồng nhiên trầm tĩnh lại, phản kháng động tác cũng im bật mà dừng.

"Giặc cùng đường chó đuôi, để bọn hấn đi thôi "

Khương Viễn bình thần thanh âm tại hấn bên tai vang lên, tại cái này ồn ào bên trong chiến trường, phảng phất u đậm nước sâu không có chút rung động nào.

Lý Tuấn Phong quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, nhà hấn thiếu gia không biết thời điểm nào đã đến hấn bên cạnh thân. Mà vừa rồi ngăn lại chính mình, không cho hấn hạ lệnh truy sát, cũng chính là nhà hấn thiếu gia.

Thấy thế, hấn không chút do dự hậu rút lui một bước, một tay cầm kiếm hướng mặt đất cắm xuống, một chân quỳ xuống qua : "Vâng, thiếu gia!"

Quang mang thấp thoáng bên trong, hấn diện mạo chìm tức, thần sắc cung kính, cặp kia như chim ưng sắc bén trong hai con ngươi thần quang còn tán, mang theo mười phân kích động cùng nhiệt tình.

Liền liền Đỗ Hàn Lâm đều biết, Khương Viễn trở về mang ý nghĩa cái gì, Lý Tuấn Phong tự nhiên sẽ không nghĩ không ra.

Chỉ bất quá, so với Đỗ Hàn Lâm kinh hãi hoảng hốt, hấn đối Khương Viễn thực lực có một loại gần như mù quáng lòng tin, cơ hồ chưa bao giờ nghĩ tới Khương Viễn bại vong khả năng.

Hiện nay, tận mắt nhìn đến Khương Viễn trở về, hấn cố nhiên kích động vạn phần, lại càng có một loại trần ai lạc địa, quả là thế cảm giác. Bởi vậy, hấn trong lòng mặc dù kích động, lại Viễn mới có được đến cùng thất thổ cấp độ.

"Đứng lên đi "

Khương Viễn trông mắt quét Lý Tuấn Phong liếc một chút, thanh âm hoàn toàn như trước đây bình thản.

"Vâng! Thiếu gia!" Lý Tuấn Phong động thân đứng lên, tiện tay về kiếm vào vỏ, ánh mắt lại không chỗ ở hướng Khương Viễn trên thân quét, muốn nói lại thôi, "Thiếu gia..."

"Ta không sao."

Khương Viễn tùy ý khoát khoát tay, ngăn cản Lý Tuấn Phong lời nói, lập tức nhạt tiếng nói : "Lập tức tiếp thu tù binh, quét dọn chiến trường. Thời gian không nhiều, trước khi trời sáng nhất định phải toàn bộ hoàn thành."

"Vâng, thiếu gia."

Lý Tuấn Phong thói quen đáp ứng Lai lập tức lại nhin không được nhắc ngừng đầu, gặp Khương Viễn sắc mặt hồng nhuận phon phớt, thần sắc bình thản, xác thực không giống như là thụ thương bộ dáng, lúc này mới yên lòng khom người lui ra, chỉ huy thủ hạ chiến tu bắt đầu công việc lu bù lên.

Theo hán quay người, hậu trên vai một đạo dài nửa xích, rộng chừng một ngón tay vết thương hiển lộ ra, này vết thương chính hướng xuống chảy xuống Huyết, nhìn phá lệ dữ tợn.

Khương Viễn nhìn lướt, ánh mắt ánh sáng khẽ nhúc nhích, khoe môi mơ hồ lộ ra một chút bất đắc dĩ ý cười.

Trên người mình một thân thương thể mặc kệ, ngược lại là có lòng dạ thanh thần quan tâm hán có bị thương hay không, thật không biết hán là nên khen Lý Tuấn Phong trung tâm đâu? hay là nên mắng Lý Tuấn Phong không hiểu được yêu thương tất cả chính mình

Ở trong lòng âm thầm lắc đầu, Khương Viễn tiện tay thu hồi Cẩm Hỏa Phiến, ánh mắt từ trên chiến trường vút qua, cuối cùng rơi vào hậu phương Lâm Hồng Minh Tam trên thân người, lập tức chấn động tay áo bày, nhắc chân hướng bên kia đi đến.

Chung quanh phụ trách thủ vệ Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu lập tức thối lui đến hai bên, đem trung gian đường nhường lại.

Lúc này, Lâm Hồng Minh ba cũng đã thấy Khương Viễn, gặp Khương Viễn đi tới, nhất thời nghênh đón, liên tục không ngừng địa khom mình hành lễ.

"Thiếu gia!" "Thiếu gia!" "Thiếu gia! !"

"Ừm." Khương Viễn gật gật đầu, lập tức thượng hạ dò xét bọn họ liếc một chút.

Ánh sáng nhạt thấp thoáng bên trong. Ba người trên thân người Luyện Khí Sư dưới hắc bào bày dính đầy xám trắng bụi đất, riêng là nửa đoạn sau, đơn giản xem như tại trong tro bụi lẫn một vòng, đặc biệt rõ ràng.

Thấy thế, Khương Viễn bên môi nhất thời câu lên một tia cười nhạt ý : "Ra sao? Hù đến không có?"

"Cái này. . . Thiếu gia, ngài liền chó giễu cợt chúng ta "

Lâm Hồng Minh nhin không được gãi gãi đầu, thần sắc xấu hổ, có phần có chút xấu hổ.

Trương Tử Diệu cùng Triệu Hoàng Quang hai người cũng lúng túng hắc hắc cười không ngừng, không biết nên thế nào nói tiếp.

Nói thật ra, ba người bọn hán hôm nay biểu hiện thật sự là có chút mất mặt

Trước đó tình huống nguy cấp thời điểm không có cảm thấy, hiện nay tỉnh táo lại, lại hồi tưởng chính mình biểu hiện, bọn họ đều hận không thể tìm đầu kẻ đất chui vào.

Mặc dù mọi người đều thông cảm ba người bọn hán không có chiến đấu kinh nghiệm, cũng không có người chế giễu bọn họ, nhưng đến vẫn là... Vẫn là mất mặt a

Càng, chung quanh những này chiến tu nhìn lấy nghiêm túc nghiêm túc, nhưng thật bản về tuổi tác Lai cơ hồ đều là bọn họ từ chất bối phận, thật sự là mất mặt ném về tận nhà

Lâm Hồng Minh ba người mặt mo phát hồng, không tự chủ được gục đầu xuống, cơ hồ đều không mặt gặp người

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Thiện hậu

...

Gặp Lâm Hồng Minh ba cái bộ dáng này, Khurong Viễn cũng không có lại giữu cột bọn họ, ngược lại trấn an nói : "Tốt hiện tại đã không có việc gì, các người cũng chớ suy nghĩ quá nhiều, sớm một chút đi về nghỉ ngơi đi ta để cho người ta hộ tống các người."

Nói, hần liền hướng bên cạnh chiến tu đánh bóng cái ánh mắt.

Kinh Thiên chiến tu bên trong, lúc này liền có một tên tiểu đội trưởng ra khỏi hàng, hướng Khurong Viễn khom mình hành lễ, đón lấy nhiệm vụ này.

Thấy thế, Lâm Hồng Minh ba cũng không hề xoắn xuýt, cung kính hành lễ cáo lui.

Vừa rồi khẩn trương thời điểm vẫn không cảm giác được đến, hiện nay đột nhiên một trăm tĩnh lại, bọn họ mới cảm giác được mình đã nhanh hư thoát, thân thể mỗi một không nói, liền đầu đều có chút hỗn loạn, thật là vô cùng cần thiết nghỉ ngơi

Gặp Lâm Hồng Minh ba quay người, vừa rồi Tiểu Đội Trưởng lần nữa hướng Khurong Viễn cúi người hành lễ, lập tức quay người mang theo tiểu đội mình mặt khác chín cái chiến tu theo sau. Buổi tối hôm nay, mấy người bọn hần hội một mực trông coi Lâm Hồng Minh ba, không tránh đến bọn hần an không xuống tâm.

Thừa thốt dưới ánh sao, một đoàn người bóng lưng dần dần từng bước đi đến, rất nhanh biến mất tại chỗ ngoặt trong bóng tối.

Thấy thế, Khurong Viễn lúc này mới xoay người, đem chú ý lực đặt ở trong hẻm nhỏ.

Giờ phút này, chiến đấu đã kết thúc. Không có ngang dọc đao quang kiếm ảnh, cũng không có chung quanh viện lạc bên trong lộ ra thừa thốt ánh đèn, hẻm nhỏ một lần nữa chui vào một vùng tăm tối bên trong, duy có một chút tinh quang rủ xuống, vừa rồi cho hẻm nhỏ mang đến mấy phần âm đạm lộng lẫy.

Dạng này hoàn cảnh hạ liền liền Kinh Thiên Chiến Đoàn các chiến tu Chiến Khải bên trên lấp lóe phù văn lộng lẫy, đều trở nên lóe sáng rõ ràng đứng lên. Riêng là bọn họ giáp lót vai bên trên Chiến Lang huy hiệu, càng là lấp lóe chói mắt, chiếu sáng rạng rỡ.

Tại Lý Tuấn Phong chỉ huy hạ ba người bọn hần một đám, năm cái tổ 1, chính nhanh chóng dọn dẹp chiến trường. Bọn họ nghiêm chỉnh huấn luyện, cùng loại sinh hoạt sớm đã làm qua rất nhiều lần, bởi vậy động tác thật nhanh.

Rất nhanh, Thiên Phủ chiến đoàn chiến tu thi thể liền bị đập lên đến cùng cùng một chỗ, tại trong hẻm nhỏ mã lên cao cao một chồng. Tuấn trên tường rào, mặt đất phun tung toé đến cùng máu tươi, cũng đang bị cọ rửa, riêng là những cái kia gạch trong khe đá, càng là cần trọng điểm chiếu cố.

Trừ những cái kia thực sự trừ không xong đao kiếm vết cắt bên ngoài, chỉ ít, tại mặt trời mọc sau đó, cái này trong hẻm nhỏ không thể nhìn ra rất rõ ràng lộ ra chiến đấu dấu vết.

Cái này dù sao cũng là trong thành. Thành Chủ Phủ tuy nhiên mặc kệ Tư Đấu, nhưng quá khoa trương khẳng định không được. Càng đêm nay cuộc chiến đấu này, tiền căn hậu quả khẳng định không gạt được, nếu không thu nhặt sạch sẽ, nói không chính xác, bọn họ liền bị Thành Chủ Phủ mời đi uống trà, không giao ra ngàn tám trăm cái Kim thù tề bồi thường đều chưa hần đi được

Trong bóng tối, giữa thiên địa không một tiếng động, chỉ có vài tia tiếng gió rít gào, nổi bật lên bóng đêm càng thêm thê lương.

Tại dạng này trong không khí, chiến tu hạ giọng nói chuyện với nhau âm thanh, quét dọn chiến trường lúc phát ra rất nhỏ tiếng vang, đều tựa hồ bị thả lớn hơn nhiều lần, trở nên phá lệ rõ ràng.

Bất tri bất giác, thời gian một nén nhang liền quá khứ, thanh lý công tác đã đến cùng khâu cuối cùng.

Không lâu lắm, Lý Tuấn Phong liền đi tới Khurong Viễn bên người, thấp giọng báo cáo : "Thiếu gia. Chiến trường đã dọn dẹp sạch sẽ, chiến lợi phẩm cũng đã thu thập xong Thành, chỉ còn lại thi thể."

Dưới ánh sao, Lý Tuấn Phong đứng tựa vào kiếm, thần sắc kính cẩn. Hần là vừa rồi phục thuốc trị thương, hần vết thương trên người đã cầm máu, chỉ này một thân huyết sắc, vẫn như cũ lộ ra ngay ngắn nghiêm nghị.

"Ừm." Khurong Viễn khẽ gật đầu, ánh mắt rơi vào này một chồng trên thi thể, hỏi nói, "tình huống thương vong ra sao?"

"Một trận chiến này, Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến vẫn ba mươi bốn người, trọng thương năm mươi sáu người, vết thương nhẹ 123 người, giết địch 212 người, tù binh bảy mươi chín người."

"Không tệ." Khurong Viễn khẽ gật đầu, mắt lộ ra vẻ hài lòng, "Tình huống so ta dự tính còn tốt hơn một điểm. Có thể có loại này thành tích, nói rõ người thật là dụng tâm huấn luyện "

Theo hần nguyên bản dự tính, cuộc chiến đấu này kết thúc, Kinh Thiên Chiến Đoàn thương vong tỉ lệ, chỉ cần ít hơn so với mười lăm phần trăm, hần liền đã rất hài lòng

Thiên Phủ chiến đoàn có thể tại nam hoàng trong thành xếp tới thứ ba, phía sau lại có Sở thị ủng hộ, tự nhiên không phải Thủy Hóa.

Không đề cập tới Đỗ Hàn Lâm bản thân, dưới tay hắn này năm trăm chiến tu, cũng không có một cái nào là đèn cạn dầu, phóng tới hãn chiến đoàn bên trong, cái đỉnh cái đều là tinh anh. Liền như thế một nhóm người hội tụ vào một chỗ, có thể phát huy ra chiến đấu lực có thể nghĩ.

Mà Kinh Thiên Chiến Đoàn, lập tức cũng đã khuếch trương chiêu qua một lần, tổng số người cũng bắt quá ba trăm người, chỉ có Thiên Phủ chiến đoàn tổng số người ba phần năm, số người này bên trên chênh lệch thật lớn, căn bản không phải tùy tiện có thể đền bù.

Tại như thế đại nhân số chênh lệch phía dưới, Kinh Thiên Chiến Đoàn vẫn như cũ có thể lấy được như chiến quả này, đã không thể đơn giản dùng lấy yếu thắng mạnh mấy chữ khái quát mặc kệ tại người nào trong mắt xem ra, đây đều là một trận thắng lợi huy hoàng!

Cho dù, Kinh Thiên Chiến Đoàn có so Thiên Phủ chiến đoàn tốt hơn trang bị, đẳng cấp cao hơn công pháp, càng có ưu thế dị huấn luyện phương pháp, càng lớn huấn luyện lượng, cũng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng

Nghĩ tới đây, hãn vươn tay, vỗ nhẹ đập Lý Tuấn Phong bả vai, nói ra : "Trong khoảng thời gian này, vất vả người "

Nói lời này lúc, thần sắc hãn tuy nhiên bình thản, nhưng ánh mắt Quang lại so bình thường càng tăng nhiệt độ hơn hòa.

Nghe vậy, Lý Tuấn Phong ánh mắt sáng lên, nguyên bản bình tĩnh trên mặt nhất thời lộ ra vẻ kích động.

"Thiếu gia..." Hãn há hốc mồm, trong lúc nhất thời đã đến không biết mình nên nói quan hệ.

Với hãn mà nói, hãn nỗ lực, có thể được đến cùng thiếu gia câu này tán thành, liền đã quan hệ đều giá trị

Qua một hồi lâu, hãn mới rốt cục hơi tỉnh táo một điểm, "Phanh" một tiếng bỗng nhiên một chân quỳ xuống, âm vang hữu lực nói : "Có thể vì thiếu gia tận trung, là thuộc hạ phúc phận, sao là vất vả câu chuyện!"

Nói xong, hãn bỗng nhiên ngửa đầu nhìn về phía Khương Viễn, cặp kia xưa nay sắc bén ung trong mắt thần quang dập dờn, tràn ngập nói không nên lời vẻ kích động.

"Người trung tâm ta tự nhiên rõ ràng. Đứng lên đi "

Khương Viễn khoát khoát tay, ra hiệu hãn trước đứng lên lại nói.

Nghe vậy, Lý Tuấn Phong không chút do dự cúi đầu xuống, thanh âm bên trong vẫn như cũ mang theo vài phần kích động : "Vâng! Thiếu gia!"

Nói xong, hãn lập tức "Cọ" một chút đứng lên, thân thể thẳng tắp. Nếu không phải này một thân vết thương, nhìn hãn này lưu loát bộ dáng, ai có thể tưởng tượng đến cùng hãn thực đã thụ không nhẹ thương thế?

Khương Viễn quét hãn liếc một chút, trong lòng mặc dù có mấy phần cảm động, nhưng cũng có một chút bất đắc dĩ . Bất quá, đại khái cũng chính bởi vì Lý Tuấn Phong loại này dễ dàng thỏa mãn tính tình, hãn mới đối Lý Tuấn Phong phá lệ yên tâm đi

Nhàn thoại không đề cập tới, Khương Viễn chỉnh một chút mạch suy nghĩ, liền tiếp lấy vừa rồi đề tài, tiếp tục hỏi thăm : "Chiến lợi phẩm đâu?"

"Chiến lợi phẩm phương diện, tổng cộng thu được chế thức Chiến Khải hai trăm mười một bộ, thượng phẩm Chiến Khải một bộ, chế thức trường đao 166 chuôi, trung phẩm trường đao bốn mươi lăm chuôi, cực phẩm Chiến Phủ Ám Kim Huyết Phủ một thanh. Mặt khác, còn có Trữ Vật Giới một cái, bên trong đồ, vật còn chưa kịp xem xét."

"Ừm. Trữ Vật Giới, trung phẩm trường đao, thượng phẩm Chiến Khải cùng Ám Kim Huyết Phủ lưu lại, hãn đều đưa đến công xưởng bên trong tan đi "

Khương Viễn thuận miệng phân phó một câu, lập tức nói ra : "Hôm nay chiến đoàn biểu hiện phi thường xuất sắc, không thể không thưởng. Ta hội xuất ra hai cái cấp thấp chiến kỹ làm khen thưởng, một cái Cao đoàn chiến kỹ, một cái Trung đoàn chiến kỹ, người nhớ kỹ phóng tới trong tầng bảo các."

Cái gọi là hạ cấp chiến kỹ, theo Pháp Tu lúc chiến đấu sử dụng pháp thuật cùng loại, hạ cấp chiến kỹ, hạ cấp pháp thuật đối ứng cũng là Ngưng Nguyên kỹ.

Mà đồng dạng là hạ cấp chiến kỹ, cường nhược chênh lệch cũng là phi thường lớn.

Thí dụ như phổ thông bản Phiêu Như Thân Pháp, cũng là hạ cấp chiến kỹ bên trong hàng thông thường, tục xưng phổ thông chiến kỹ, uy lực tự nhiên cũng bình thường. Mà chiến kỹ bên trong, càng là Cao đoàn chiến kỹ, Kỹ Xảo Tinh liền càng mạnh, học tập độ khó khăn cũng lớn hơn, nhưng một khi học hội sau đó, có thể phát huy ra chiến đấu lực cũng tương tự hội mạnh hơn rất nhiều.

Mà Cao đoàn chiến kỹ phía trên, thậm chí còn có một cái bí kỹ cấp bậc , đồng dạng là hạ cấp chiến kỹ, lại có thể phát huy ra cơ hồ không dưới tại trung cấp chiến kỹ uy lực.

Giống như Khương Viễn trước đó hạ bút thành văn Cửu Long Phi Đằng Chi Thuật, nếu như muốn tiến hành đánh giá lời nói, uy lực thì tương đương với bí kỹ.

Khương Viễn hơi suy nghĩ một chút, liền tiếp tục nói : "Phàm là tại lần này trong chiến đấu trăm địch số lượng vượt qua mười người , có thể đạt được một lần quan sát Cao đoàn chiến kỹ thời cơ, trăm địch số lượng vượt qua năm , có thể đạt được một lần quan sát Trung đoàn chiến kỹ thời cơ. Sau này nếu như lại có chiến đấu, cũng theo Pháp hành sự."

"Vâng, thiếu gia."

"Mặt khác, còn có một chút." Khương Viễn có chút dừng lại, lập tức nhìn Lý Tuấn Phong liếc một chút, "Tại khen thưởng trước đó, trước phương pháp hội truy điệu Người chết, rồi mới thông tri gia thuộc người nhà, cấp cho tiền trợ cấp. Quy củ đều là đã sớm định ra, chi tiết ta liền không nói chỉ một điểm, tiền trợ cấp cần phải cấp cho đúng chỗ, không được có bất kỳ sai lầm nào."

"Thiếu gia, ngài yên tâm, thuộc hạ minh bạch."

Lý Tuấn Phong thần sắc bất tri bất giác cũng nghiêm túc mấy phần.

Chiến vẫn ba mươi bốn người, chột nhìn qua, tựa hồ chỉ là một cái rất con số nhỏ không, nhưng, này lại là dùng thật sự nhân mạng tính gộp lại đứng lên. Ba mươi bốn người, cái kia chính là Ba mươi bốn Cái nhân mạng.

Những người kia, toàn bộ là bọn họ đồng bạn. Bọn họ có chút khả năng hôm qua còn cùng bọn hắn cùng một chỗ tán gẫu qua ngày, từng đôi chém giết qua, có chút khả năng ban ngày còn cùng bọn hắn huấn luyện chung qua, nói không chừng, hôm nay xuất phát trước, hắn còn cùng người cùng một chỗ nhân tán gẫu, này tràn ngập hào khí vẻ mặt vui cười, tựa hồ liền gần ngay trước mắt.

Mà những này, căn bản không phải một cái đơn giản số tự có thể khái quát.

Mà bọn họ cũng không tất cả đều là lệ loi một mình, trong nhà khả năng có vừa ra đời hài đồng gào khóc đòi ăn, cũng có thể là có tóc hoa râm lão nhân cần phụng dưỡng. Tiền trợ cấp tuy nhiên cải biến không có quan hệ, lại là chiến đoàn nhất định phải xuất ra thái độ.

Nghĩ tới đây, Lý Tuấn Phong mắt vẻ kích động nhất thời tán đi, ánh mắt ngược lại trở nên có chút trở nên nặng nề.

Thấy thế, Khương Viễn gật gật đầu, cũng không nói thêm quan hệ.

Bất tri bất giác, trên bầu trời tô điểm đầy sao đã hoàn toàn ảm đạm đi, liền liền nguyên bản thừa thốt tinh quang đều đã hoàn toàn biến mất, trời cùng đất tựa hồ cũng chìm vào thâm trầm trong bóng tối.

Tinh quang biến mất, mang ý nghĩa, bình minh sắp đến.

Khương Viễn ngẩng đầu nhìn mất sắc trời, thấy thời gian đã không còn sớm, liền nói ra : "Trời sắp sáng, đem thi thể thu thập sạch sẽ liền dẫn đội về doanh địa đi còn có, đừng quên tăng cường thủ vệ, ngày mai ban ngày còn có một trận náo nhiệt muốn nhìn."

"Vâng, thiếu gia."

Lý Tuấn Phong cúi đầu đáp ứng một tiếng, khóe miệng lại nhin không được cong lên.

Trong vòng một đêm, nam hoàng thành bài danh thứ ba Thiên Phủ chiến đoàn nửa tàn, Sở thị chỉ có hai vị linh đài cảnh lão tổ một trong Sở Kiều bỏ mình. Ngày mai nam hoàng thành, chỉ sợ có không chỉ là một trận náo nhiệt, mà chính là một tràng địa chấn đi

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: : Chấn kinh nam hoàng

...

Nghĩ tới đây, Lý Tuấn Phong nhin không được ngẩng đầu, hướng bên cạnh nhìn lại.

Thâm trầm trong bóng tối, Khương Viễn thân hình chỉ còn lại có một cái mơ hồ hình dáng.

Trong gió lạnh, hần đứng chấp tay, thân hình thẳng tắp như là Thanh Tùng, rộng thùng thình tay áo bày nghênh phong chấp chòn, thân hình tiêu sái, cử chỉ thông dong.

Cảm giác kia, liền phảng phất hần đã sớm đem hai loại khí chất thâm thấu tại thực chất bên trong, cho dù không có bất kỳ cái gì động tác, chỉ là đứng bình tĩnh lấy, vẫn như cũ từ trong ra ngoài đều lộ ra khác biệt.

Lại có ai có thể nghĩ tới, tại cái này thậm chí đều còn chưa trưởng thành trong thân thể, lại cất giấu có thể đem linh đài cảnh cường giả đều bị tiêu diệt thực lực cường đại?

...

Ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng, nam hoàng thành trong quán trà, liền đã ngồi không ít khách nhân.

Người mặc vải bố xanh Ngấn tuổi trẻ đám học đồ, vừa ăn điểm tâm sáng, một bên lẫn nhau khoác lác đá cái rắm, say sưa ngon lành địa nói hôm qua đấu Khí trên đại hội kiến thức, lại cười lại náo, vô cùng náo nhiệt.

Liền nhau trên mặt bàn, đem thú trở về chiến tu chính hết sức chuyên chú địa vui đầu khổ thức ăn, trên thân tổn hại Chiến Khái ngưng Thần Lộ, tựa hồ còn chưa từ đem qua thâm trầm hàn ý bên trong đi ra ngoài.

Lúc này, luyện khí học đồ bên trong, bỗng nhiên có người hạ giọng, thần thần bí bí nói ra : "Ai các ngươi có nghe nói hay không? Tối hôm qua Thiên Phủ chiến đoàn bị người đánh cho tàn phế, năm trăm người chiến đoàn, nghe nói chạy trở về liền một nửa cũng chưa tới!"

"Ta nghe ngược lại là nghe nói, nhưng... Cái này chẳng lẽ không phải truyền nhảm sao? Chẳng lẽ lại là thật?" Một đồng bạn biểu lộ hồ nghi.

"Đúng vậy a Thiên Phủ chiến đoàn thế nhưng là trong thành bài danh thứ ba chiến đoàn, này chỉ chiến đoàn có bản lĩnh đem bọn hần đánh như vậy thảm? Liền xem như xếp hàng thứ nhất 'Bạch Hổ chiến đoàn', đều chưa hẳn có thể làm được đến cùng đi người sẽ không phải là bị người được a?"

Một đồng bạn khác nghe vậy, cũng không nhịn được cảm câu miệng, mặt mũi tràn đầy đều là không tin.

Thấy thế, người kia nhìn không được trừng hai người đồng bạn liếc một chút : "Nói cái gì đâu? Ta là loại kia hội tùy tiện bị người lừa gạt người sao? Các ngươi nếu là không tin, liền qua bên kia hẻm nhỏ nhìn xem, tối hôm qua chiến đấu dấu vết còn ở đây! Bên cạnh trong viện người cũng có thể làm chứng, bọn họ đều là tận mắt thấy!"

Tâm tình dưới sự kích động, hần thanh âm nói chuyện bất tri bất giác liền hơi lớn một điểm.

Lân cận tòa chiến tu bỗng nhiên động tác một hồi, quay đầu nhìn qua : "Ngươi nói, có phải hay không tối hôm qua Thiên Phủ chiến đoàn cùng Kinh Thiên Chiến Đoàn cuộc chiến đấu kia?"

Nghe nói như thế, vừa rồi này người nhất thời hai mắt tỏa sáng, liền tục gật đầu đường : "Không sai! Không sai! Ngươi cũng nghe nói đúng không? Ta liền nói ta tin tức sẽ không sai!"

"Ta buổi sáng trở về thành thời điểm, đi qua Kinh Thiên Chiến Đoàn doanh địa tạm thời, vừa hay nhìn thấy bọn họ mang theo chiến lợi phẩm về doanh, ta nghĩ, hẳn là Kinh Thiên Chiến Đoàn thắng đi "

Này chiến tu nói xong, liền tiếp tục vui đầu bắt đầu ăn.

Hai người phen này đối thoại không có chút nào che giấu, cũng không có hạ thấp âm lượng, nhất thời bị trong quán trà hần thức ăn điểm tâm sáng người nghe vừa vặn.

Mấy câu nói đó, phảng phất nhấn cái nào đó cơ quan, nguyên bản náo nhiệt trà quán trong nháy mắt an tĩnh lại.

Cơ hồ tất cả mọi người dừng lại đùa, quay đầu nhìn qua, trên mặt tràn ngập kinh ngạc cùng không tin.

Thiên Phủ chiến đoàn uy danh bên ngoài, thực lực kia thế nhưng là công nhận cường hãn, cũng không phải quan hệ Tiểu Chiến đoàn có thể so sánh.

Nam hoàng trong thành, trừ xếp hàng thứ nhất "Huyền Quang chiến đoàn" cùng bài danh thứ hai "Hổ Khiếu chiến đoàn" bên ngoài, liền mấy ngày phủ chiến đoàn mạnh nhất

Không biết bao nhiêu tuổi trẻ chiến tu lấy có thể đi vào Thiên Phủ chiến đoàn làm vinh. Hàng năm liền mấy cái kia vào đoàn danh ngạch, đều muốn bị người đoạt bẻ đầu.

Mà Kinh Thiên Chiến Đoàn... Nếu không phải hôm qua đấu Khí đại hội, bọn họ phần lớn người thậm chí căn bản chưa nghe nói qua Kinh Thiên Chiến Đoàn cái tên này.

Cứ như vậy một chi chiến đoàn, thế nào có thể có thể đánh bại Thiên Phủ? !

Nhưng mà, vừa rồi này chiến tu lời nói, nhưng lại không giống làm bộ. Chiến đoàn chỉ về chiến, từ trước đến nay chỉ có phe thắng lợi, mới có tư cách thu thập chiến lợi phẩm, Kinh Thiên Chiến Đoàn đã mang chiến lợi phẩm, liền hẳn là phe thắng lợi.

Thế nhưng là, kết quả này muốn bọn họ thế nào tin tưởng? !

Chẳng lẽ nam hoàng thành sắp biến thiên sao?

Trong lúc nhất thời, trong quán trà tất cả mọi người trừng lớn ánh mắt, kinh ngạc rung động địa liền một câu đều nói không nên lời.

Ngay từ đầu nói chuyện cái kia luyện khí học đồ, gặp bọn họ bộ dáng này, trên mặt không khỏi lộ ra mấy phần vẻ đắc ý.

Hắn há hốc mồm, đang chuẩn bị nói chuyện, bỗng nhiên, đường phố xa xa bên trên truyền đến một trận trầm thấp tiếng oanh minh.

Thanh âm này tuy nhiên nhỏ, lại giống như sấm rền xẹt qua chân trời, liên miên bất tuyệt. Trong quán trà người một cái giật mình, nhất thời tỉnh táo lại.

Bất tri bất giác, tiếng oanh minh càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, liền liền mặt bàn đều đi theo rung động, bát trà chén đĩa va chạm bên trong, trong quán trà nhất thời vang lên liên tiếp thanh thủy tiếng va đập.

Luyện khí học đồ, chiến tu, cùng hắn khách nhân, cũng nhin không được quay đầu hướng trên đường phố nhìn lại.

Trên đường phố không biết thời điểm nào nổi lên trận bụi mù, cuối cùng góc rẽ, số lớn nhân mã chính cưỡi ngựa vượt qua chỗ ngoặt, theo đường đi bay về phía trước.

Này trên lưng ngựa người mỗi cái khôi giáp cao chót vót, thần tình nghiêm túc, này nhú chặt mi tâm, cho dù cách như thế cự ly xa, vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng. Nếu như nhìn kỹ lại, liền có thể nhìn thấy, bọn họ giáp lót vai phía trên, một cái bay lượn Kim Tước chim lóe một chút lưu quang.

Bất tri bất giác, chạy như bay nhân mã liền vượt qua trà quán, dần dần biến mất tại đường đi bên kia. Một trận gió rét thổi tới, vấy ra bụi mù chậm rãi rơi xuống, trên đường phố rốt cục chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh.

Cho đến lúc này, trong quán trà khách nhân căng cứng thân thể mới trầm tĩnh lại, từng ngum từng ngum địa hô hấp.

Qua một hồi lâu, mới có người thờ quân khí, nói ra : "Vừa rồi cái kia, là Kim Tước điều chiến đoàn a? Sở thị mặt khác một chi chiến đoàn?"

"Đúng vậy a xem bọn hắn biểu tình kia nghiêm túc... Nhìn, Thiên Phủ chiến đoàn chỉ sợ là thực sự bại "

Kim Tước chim chiến đoàn xuất hiện, phảng phất cho nguyên bản không thể vững tin tin tức một cái xác định đáp án, trong con mắt của bọn họ nghi vấn cùng không tin dần dần tán đi, ngược lại hóa thành rung động cùng thật không thể tin.

Trong lúc nhất thời, trong quán trà nghị luận ầm ĩ, bầu không khí so với ngay từ đầu náo nhiệt không biết bao nhiêu.

Có lẽ, dùng không đồng nhất Thiên, Kinh Thiên Chiến Đoàn đánh bại Thiên Phủ chiến đoàn, quét khỏi mạnh mẽ tin tức, liền sẽ truyền khắp toàn bộ nam hoàng thành.

Nhìn lấy trong quán trà náo nhiệt tràng cảnh, trà quán chủ nhân nhìn không được chậm rãi nheo lại mi mắt, thấp giọng cảm khái nói : "Xem ra, đây là muốn biến thiên a "

Lúc nói chuyện, hắn đưa tay nhẹ vỗ về hoa chòm râu bạc phơ, thần sắc trên mặt giống như cảm khái, lại như phiền muộn.

Một trận hàn phong xuyên thấu qua song cửa sổ thổi vào trà quán, thanh âm hắn trong chớp mắt tùy phong tiêu tán, không có tung tích.

Trong quán trà vẫn như cũ giống như trước đó hờ hết ầm ĩ, cho nên ngay cả một người đều không nghe thấy hắn lời nói.

Lúc này, một cái không đáng chú ý tiểu tu sĩ ăn xong điểm tâm sáng, từ chỗ ngồi đứng lên, tính tiền cách mở quán trà.

Một lát sau đó, cái này tiểu tu sĩ xuất hiện tại Khương thị hậu môn miệng, bị một cái chiến tu đưa vào Khương thị nội viện.

...

Cùng một thời gian, nam hoàng ngoài thành, Sở thị trong phạm vi thể lực , đồng dạng có người tiếp vào Thiên Phủ chiến đoàn bị đánh tàn tin tức.

"Oanh !"

Cự đại trong tiếng nổ vang, một khối cao cỡ một người cự hình đá xanh Giả Sơn ầm vang nổ tung, trong nháy mắt biến thành vô số cục đá vụn, theo khuấy động Địa Nguyên khí bắn mà ra, bốn phía vẩy ra.

Kịch liệt lẫn lộn nguyên khí bên trong, một cái vóc người trắng tấp trắng kiện lão giả chậm rãi thu hồi quyền đầu, vẩy ra cục đá vụn cùng nguyên khí sóng xung kích đến cùng bên cạnh hắn, tựa như gặp được lấp kín vô hình khí tường, tự động đánh bay ra ngoài.

Giờ phút này, hần một đôi mây rậm cao cao bốc lên, ánh mắt sắc bén, mắt cang là tràn ngập sôi trào tức giận : "Hồn trưởng! Thiên Phủ chiến đoàn lúc này không phải hần là tại Tây Sơn huấn luyện sao? Tại sao một mình trở về thành? Người nào hạ mệnh lệnh? !"

Gần như gào thét cự đại âm lượng khuếch tán ra Đền, chấn động nơi rất xa tường viện cũng hơi rung động.

Xoay người bầm bảo hắc bào quân sự nghe vậy, đầu không tự chủ được ép tới thấp hơn, rụt cổ lại đáp : "Khởi bẩm lão tổ. Là, là Sở Khôn trưởng lão tự mình xin nhờ. Vốn cho là làm việc nhỏ, chiến đoàn Chương Sự sẽ đồng ý, ai, ai biết..."

"Ngoại Sự Trưởng Lão Sở Khôn?"

Lão già bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hắc bào quân sự, nhắm lại mắt bỗng nhiên hiện lên một tia tàn khốc : "Hần ở đâu? Đem hần gọi tới cho ta! Ta ngược lại muốn xem xem hần chuẩn bị thế nào kết thúc!"

Linh đài cảnh uy áp tới người, hắc bào quân sự bỗng nhiên run rẩy một chút, thanh âm nói chuyện cũng bắt đầu run lên : "Này, cái kia..."

Thấy thế, lão già không kiên nhẫn nhíu nhíu mày, lạnh giọng trách mắng : "Có lời cứ nói, đừng có đông dài!"

"Sở Khôn trưởng lão tới hôm qua cùng theo một lúc qua, không có... Không có trở về..."

"Phế vật! !" Lão già lạnh hừ một tiếng, "Tiện nghi hần! Hần muốn không chết, ta không phải lột hần một lớp da không thể! !"

Hắc bào quân sự nom nớp lo sợ địa khom người mà dừng, không dám nói tiếp.

Qua một hồi lâu, lão già mới thoáng tỉnh táo một điểm, tiếp tục hỏi thăm : "Thiên Phủ chiến đoàn hiện tại là ai đang phụ trách? Gia chủ thế nào nói?"

"Chiến đoàn Chương Sự từ Kim Tước điều chiến đoàn điều chỉnh cái Phó Đoàn Trưởng quá khứ, tạm thời trước trông coi, cụ thể còn phải đợi gia tộc mệnh lệnh. Gia chủ hần..." Hắc bào quân sự chần chờ một cái chớp mắt.

"Nói!"

"Gia chủ tựa hồ có ý đề Quý Bắc thiếu gia tiếp quản Thiên Phủ chiến đoàn, chỉ là phu nhân cùng bộ phận trưởng lão kiên quyết phản đối..."

"Được, được không cần phải nói!" Lão già nhướng mày, không kiên nhẫn cắt ngang hắc bào quân sự lời nói.

Nghe xong lời này đầu, không cần nghe đoạn dưới, là hần biết là thế nào chuyện.

Sở Quý bắc là Sở thị gia chủ đương thời Sở Hoài Viễn lớn nhất tiểu nhi tử, năm nay giữa năm vừa mới đầy 20, cũng đã có Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu vi, chính là Sở thị thế hệ này bên trong được chú ý nhất thiên tài.

Đối Sở thị mà nói, cái này vốn nên là chuyện tốt. Nhưng vấn đề là, Sở Quý bắc là con thứ, mẫu thân hần, là Sở Hoài Viễn sủng ái nhất Thiếp Thị Vân phu nhân. Cái này cũng có chút xấu hổ

Vì chuyện này, Sở thị trong tộc cũng không có thiếu làm âm ỉ

Hần mỗi lần nghe được loại sự tình này liền dính nhau, nhất thời lười nhác lại nghe tiếp dù sao, mặc kệ cuối cùng nhất kết quả làm sao, chỉ cần hần một tay thành lập Thiên Phủ chiến đoàn không có việc gì là được

Nghĩ tới đây, lão già nhin không được lại là một trận nộ khí dâng lên, qua một hồi lâu mới tỉnh táo lại.

"Được sau này ít cảm những cái kia bức mình sự tình đến phiền ta. Người lui ra đi "

Lão già khoát khoát tay, thuận miệng phân phó một câu, liền chuẩn bị đi trở về tu luyện.

Thấy thế, này hắc bào quân sự nhất thời gấp : "Lão tổ , chờ , chờ một chút!"

"Lại cái gì sự tình? !" Lão già mi tâm vận một cái, quay đầu nhìn về phía hắc bào quân sự ánh mắt bên trong đã mang lên nộ khí.

Chắc hần, nếu không phải đặc biệt chuyện quan trọng, này hắc bào quân sự chắc chắn sẽ không có kết cục tốt.

Thấy thế, hắc bào quân sự nhin không được nuốt ngụm nước bọt, khẩn trương nói : "Trà, còn có một việc, tới hôm qua, lam phách lão tổ ra ngoài sau đó một mực không có trở về, Thiên Phủ chiến đoàn người nói, nói..."

...

/..

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: : Phong ba không ngừng

...

Gặp hắc bào quân sự bộ này áp a áp ứng bộ đáng, lão giả mày rậm vậy một cái, mắt thấy liền muốn bạo phát.

Hắc bào quân sự thấy thế, nhất thời không còn dám trì hoãn, bỗng nhiên cắn răng một cái, nhắm mắt lại, phía dưới lời nói thốt ra : "Lam phách lão tổ vẫn lạc!"

Mấy chữ này, giống như bình địa một tiếng sấm nổ, tại trong sân âm vang nổ tung.

Lão giả mang theo tức giận biểu lộ bỗng nhiên ngưng kết ở trên mặt, cả người đều cứng đờ.

Liền liền tường viện một bên đứng hầu Gã sai vặt, cũng lâm vào ngốc trệ bên trong. Hắc bào quân sự càng là gắt gao từ từ nhắm hai mắt chữ, căn bản không có dám ngẩng đầu nhìn lão giả biểu lộ.

Trong lúc nhất thời, cả viện đều lâm vào một mảnh quỷ dị tĩnh mịch bên trong.

Một trận gió lạnh thổi qua, trong viện trừ phong thanh, lại nghe không được khác tiếng vang, bầu không khí lạnh đến dọa người.

Qua một hồi lâu, lão giả mới bỗng nhiên kịp phản ứng, bỗng nhiên một thanh nữu lại hắc bào quân sự cổ áo, quát hỏi : "Người mới vừa nói cái gì? ! Lam phách này lão nữ nhân thế nào? !"

Nói lời này lúc, hắc hai mắt trừng tròn xoe, toàn thân sát khí quanh quẩn, tựa như đã có khí thế, nhưng này run nhè nhẹ thanh tuyến, cùng mắt ẩn hàm một tia sợ hãi, lại bại lộ hắc ngoài mạnh trong yếu.

Hắc bào quân sự cổ áo bị chấn, bị ghim đến không thở nổi, nhưng căn bản không dám phản kháng, đành phải ráng chống đỡ nói đường : "Thiên, Thiên Phủ chiến đoàn, trốn, trốn tới người tại, tại hoang địa tìm tới lam, lam phách lão tổ, thi, thi thể..."

Nghe đến đó, lão giả nữu lại hắc cổ áo xuất thủ bỗng nhiên buông lỏng, cả người lão đảo từ nay về sau lui nửa bước.

Hắc bào quân sự bị dọa cho phát sợ, hiện nay trùng hoạch tự do, nhất thời tay chân vô lực xụi lơ trên mặt đất, ôm ngực nửa ngày chậm không quá mức tới.

Một bên khác, đạt được khẳng định trả lời chắc chắn lão giả, rốt cục không cách nào lại lừa mình dối người, biểu lộ từ kinh hãi dần dần biến thành kinh hoàng cùng luống cuống.

"Thế nào khả năng... Coi như này lão nữ nhân thực lực, tại lam phách băng chu phụ trợ hạ cũng sẽ không so ta kém đi nơi nào, thế nào sẽ..."

Lão giả cơ hồ không thể tin được chính mình nghe được.

Nam hoàng thành... Không có, xác thực nói, là toàn bộ Quận Thành phạm vi bên trong linh đài cảnh cường giả, đều là nắm chắc. Nam hoàng thành tam đại gia tộc có thể thủy chung cầm giữ tam đại gia tộc vị trí, theo trong tộc có linh đài cảnh cường giả tọa trấn phân không ra quan hệ.

Thực lực đến lão giả cấp bậc này, trừ muốn cảnh giác mặt khác hai nhà đồng cấp cường giả bên ngoài, bình thường căn bản không có cái gì cần muốn lo lắng, muốn làm cái gì liền làm cái gì, liền liền Tộc Trương đều quân không có hấn, nếu là cần như thế đồ vật, một câu phân phó, tự nhiên sẽ có người đi xử lý.

Này "Lão tổ" hai chữ, cũng không phải nói không.

Tiêu dao tự tại như thế nhiều năm, nam hoàng trong thành linh đài cảnh cường giả cũng vẫn là như vậy mấy cái, cũng liền gần nhất Văn gia thêm ra tới một cái, vẫn là lâu dài tại môn phái tiềm tu, rất ít Hồi Tộc trong kia vị nhị tiểu thư.

Hắn nguyên lai tưởng rằng, loại tình huống này tối thiểu vẫn phải lại duy trì cái mấy chục năm. Ai ngờ, bất quá trong vòng một đêm, loại tình huống này liền bị đánh vỡ...

Từ vong, cái này hắn đã từng cảm thấy cực xa xôi từ, thế mà liền như thế Xích lô hỏa địa bị bày ở trước mặt hắn.

Cái kia luôn luôn kêu gào muốn đánh bại hán lão nữ nhân, thế mà liền như thế không hề có điểm báo trước địa chết!

Đây chính là linh đài cảnh! Tại toàn bộ nam hoàng thành đều có thể đi ngang linh đài cảnh! Thế mà chết!

Bất kể là ai, hán đã có thể giết chết Sở Kiều, có phải hay không cũng có thể giết chết người khác? ! !

Như thế nhiều năm qua, hán lần thứ nhất cảm giác được hoảng sợ.

Nghĩ tới đây, lão giả bỗng nhiên kịp phản ứng, mãnh liệt xoay người hỏi thăm : "Sở Kiều thi thể ở đâu? ! Lập tức đem nằng thi thể mang về!"

Trên thi thể khẳng định hội lưu có một ít dấu vết, hán chỉ ít có thể lấy có cái đại khái phán đoán. Nói không chính xác, là Sở Kiều chính mình quá ngu, bị người phục kích đâu?

Tuy nhiên, loại khả năng này liền chính hán đều không tin, nhưng vẫn cũ nhịn không được như thế tự an ủi mình.

Lão giả cúi đầu nhìn lấy dưới chân, ánh mắt kịch liệt lấp lóe, trong chớp mắt liền chuyển qua thật nhiều cái suy nghĩ.

...

Cơ hồ ngay tại Sở gia nhận được tin tức đồng thời, Thành Chủ Phủ, nam hoàng thành thành chủ Bách Huyền Băng trên bàn, cũng xuất hiện tới hôm qua cuộc chiến đấu kia tương quan tin tức.

Bách Huyền Băng sau đó tay cầm lên này phần quyển trục mở ra, cúi đầu lật qua.

Dưới ánh đèn, hán khớp xương rõ ràng ngón tay hết sức dễ thấy.

Một lát sau đó, Bách Huyền Băng xưa nay trầm ngưng tinh táo trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc : "Kinh Thiên Chiến Đoàn? Hôm qua đấu Khí trên đại hội, phụ trách đóng giữ cũng là chi này chiến đoàn a? Bọn họ thật đúng là Khương thị bồi dưỡng được đến? Xem ra, Khương thị đã tâm không nhỏ a "

Nói, nói, Thiên Phủ chiến đoàn cùng Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tôn tỉ lệ vừa vặn ra hiện tại hán trước mắt.

Bách Huyền Băng động tác một hồi, mắt vẻ kinh ngạc càng đậm : "Bọn họ chiến đấu lực thế mà như thế mạnh?"

Nói, hán khiêu mi nhìn trước mặt người áo đen liếc một chút : "Người xác định người tin tức không sai?"

Tuy nhiên hán hôm qua cũng nhìn thấy Kinh Thiên Chiến Đoàn phong mạo, nhưng đứng ra khí thế dễ dàng, chánh thức chiến đấu, cũng muốn có như thế khí thế coi như khó Kinh Thiên Chiến Đoàn đáng sợ chiến đấu lực, không thể không để hán động dung.

"Thành chủ yên tâm, tin tức đều là đi qua xác nhận."

Người áo đen cúi đầu, ngữ khí tầm phắt, không có nửa điểm chậm trễ, liền liền Bách Huyền Băng nghi vấn, đều không có để hán tức giận.

Thấy thế, Bách Huyền Băng sắc mặt hơi hơi cứng đờ, lập tức gật gật đầu : "Cùng thế, Thính Phong các tin tức vẫn là đáng giá tín nhiệm . Bất quá, cái này thực sự có chút để cho người ta khó có thể tin a xem ra, ta chỉ sợ phải lần nữa đánh giá Khương thị thực lực..."

Cảm khái một tiếng, hán liền cúi đầu tiếp tục xem lên trên quyển trục tin tức.

Thính Phong các tin tức không bình thường tường tận.

Đem qua cuộc chiến đấu kia động tĩnh quá lớn, cơ bản không thể gạt được người. Lại thêm Khương Viễn vốn là không thể nghi ngờ che lấp, rất nhiều tin tức tự nhiên rất dễ dàng liền có thể tra được.

Về phần một số so sánh bí ẩn tin tức, thí dụ như Kinh Thiên Chiến Đoàn là Khương thị cấp dưới chiến đoàn, người chủ sự là Khương Viễn, cũng giống vậy bị Thính Phong các điều tra ra.

Mặt khác, Khương Viễn bị Luyện Khí Đại Sư thu làm môn hạ, một tháng ở giữa liền vượt hai cấp, thành tựu Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tin tức, thậm chí, Quý Thị đào bảo, bán tài liệu cho Chu Các Thanh Minh tin tức, cũng đều bị Thính Phong các móc ra.

Bất quá, Thính Phong các thần thông quảng đại nữa, cũng không phải vạn năng.

Bách Huyền Băng nhìn một chút, ánh mắt đột nhiên đình trệ, đưa tay điểm điểm quyển trục cuối cùng chỗ trống rỗng, nghi ngờ nói : "Lam phách lão tổ cùng Khương Viễn cùng rời đi sau đó đến cùng phát sinh cái gì? Tin tức đến nơi đây thế nào không?"

"Không có đi qua xác nhận tin tức, Thính Phong các là sẽ không ghi lại trong danh sách."

"Như thế nói đến, có thể xác nhận, chỉ có nửa canh giờ sau đó, Khương Viễn trở lại nam hoàng thành tin tức . Còn trung gian phát sinh cái gì, không có ai biết?" Bách Huyền Băng hỏi lại.

"Vâng." Người áo đen thanh âm vẫn như cũ trầm phẳng không gọn sóng.

"Linh đài cảnh lời nói... Có phải hay không là Gia Cát Tiên Sinh, không phải nói hấn theo Khương thị quan hệ còn có thể sao?"

"Không có khả năng, Gia Cát Tiên Sinh không am hiểu chiến đấu." Người áo đen không chút do dự phản bác.

Bách Huyền Băng nghe vậy cũng không tức giận, ngược lại khẽ gật đầu : "Cũng thế."

Hắn nói như vậy, cũng bất quá chỉ là tùy ý một đoán.

Trên thực tế, Luyện Khí Sư không am hiểu chiến đấu, trên cơ bản là Tu Hành Giới thường thức, tất cũng không kể luyện khí hay là chiến đấu, cũng phải cần kinh nghiệm tích lũy, chỉ thiện giống nhau mới là bình thường. Giống Khương Viễn loại này hai phương diện đều am hiểu, mới là kỳ hoa

Bất quá, tuy nhiên Thính Phong các cho ra tin tức bên trên không, còn chỉ bằng Chu Các Thanh Minh như vậy cho Khương Viễn mặt mũi, Khương Viễn phía sau vị kia Luyện Khí Đại Sư khẳng định thật có người.

Cứ như vậy, Sở Kiều chết cũng liền có thể giải thích thông.

Luyện Khí Đại Sư bên người luôn có tùy tùng, Khương Viễn nếu là hấn bên trong ý đệ tử, bên người có một vị linh đài cảnh cường giả thủ hộ, tự nhiên là không thể bình thường hơn được sự tình.

Tự giác nghĩ thông suốt hết thảy, Bách Huyền Băng liền thu hồi quyền trục, tìm người đem người áo đen đưa ra Thành Chủ Phủ, cũng nhận người tới mưu đồ một phen, thương định sau này đối Khương thị thái độ, cũng cố ý căn dặn một phen, lúc này mới buông xuống chuyện này.

Có thể nói, bởi vì Thiên Phủ chiến đoàn cùng Kinh Thiên Chiến Đoàn cuộc chiến đấu này, Khương thị tại nam hoàng thành địa vị, Khương thị tại khác trong lòng người địa vị, đều đã hoàn toàn khác biệt.

Điểm này, từ Bách Huyền Băng nhằm vào Khương thị trên thái độ, liền có thể thấy được lỏm đóm.

Về phần, cái này bên trong, có hay không Khương Viễn thân thủ giết chết linh đài cảnh cường giả loại khả năng này... Trực tiếp bị Bách Huyền Băng không nhìn.

Coi như Khương Viễn lại am hiểu chiến đấu, hấn cũng liền Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu vi, năm nay cũng bất quá vừa mới mười sáu tuổi, nói hấn có thể giết chết một cái linh đài cảnh cường giả, không khỏi cũng quá khoa trương

Càng đừng đề cập, Sở Kiều bên người còn có một cái linh đài cảnh lam phách băng chu, vậy liền càng không khả năng

Nói thực ra, Bách Huyền Băng ý nghĩ, đồng dạng cũng là tuyệt đại bộ phận người đối với chuyện này cái nhìn.

Từ lẽ thường lai nói, bọn họ loại này nhận biết cùng phán đoán, thực cũng không sai.

Chỉ bất quá, Khương Viễn tồn tại bản thân, liền là một loại vượt qua lẽ thường tình huống, lại thêm hấn đòi trước kinh nghiệm cùng thành tựu, sẽ xuất hiện loại này hiểu lầm cũng không gì đáng trách.

Mà những tình huống này, cơ bản đều tại Khương Viễn trong dự liệu, đây cũng là gờng Viễn không có ngăn cản tin tức lan tràn nguyên nhân căn bản.

Thành Chủ Phủ, cũng bất quá là vô số bị tin tức này kinh động trong thế lực một cái.

Cơ hồ cùng một thời gian, nam hoàng Lưu Thi, nam hoàng Văn Thi, nam hoàng thành bài danh mười vị trí đầu hấn mấy cái chi chiến đoàn, tam đại luyện khí công xưởng, cũng đều tiếp vào tin tức, lập tức kinh lịch một phen như địa chấn oanh động.

Từ vừa mới bắt đầu không tin, đến cùng sau đó rung động, kinh hãi, đủ loại không phải trường hợp cá biệt.

Mà liền tại toàn bộ nam hoàng thành đều bởi vì cái này tin tức mà sôi trào thời điểm, Khương thị nội bộ, làm theo hoàn toàn đắm chìm trong vui sướng.

Trong bọn họ không ít người, nghe được tin tức này lúc cũng giật mình.

Dù sao, công xưởng cùng chiến đoàn từ trước đến nay là độc lập phát triển, bọn họ mặc dù biết Kinh Thiên Chiến Đoàn là Khương thị thế lực, thậm chí ba ngày hai đầu có thể nhìn thấy Lý Tuấn Phong, nhưng chưa bao giờ chánh thức được chứng kiến Kinh Thiên Chiến Đoàn thực lực, hiện nay nghe được tin tức này, không thiếu được sẽ bị giật mình

Càng, Kinh Thiên Chiến Đoàn lần này chiến bại, vẫn là nam hoàng thành cao cao tại thượng tam đại chiến đoàn một trong, điều này càng làm cho người chấn kinh

Bất quá, chấn kinh sau khi, làm Khương thị một phần tử, bọn họ càng nhìn không được vì Khương thị cường đại mà nhảy cẫng hoan hô.

Ồn ào tiếng hoan hô, tiếng nghị luận xuyên thấu qua song cửa sổ truyền vào thêu lâu, trong khuê phòng nguyên bản yên tĩnh nhất thời bị đánh phá.

Khương Linh bị thanh âm này đánh thức, mông lung tỉnh lại, nhin không được nói ra : "Thanh nương, qua bên ngoài nhìn xem phát sinh cái gì sự tình."

Nói lời này lúc, nàng thanh âm mơ hồ không rõ, hiển nhiên còn có mấy phần mơ hồ, không có hoàn toàn tỉnh táo lại.

...

/...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: : Thế lực sơ hiển

...

Bởi vì thắng đấu Khí đại hội, Khương Linh tối hôm qua quá hưng phấn, một mực giầy vò đến cùng nửa sau đêm mới miễn cưỡng ngủ, hôm nay không cẩn thận liền lên muộn

Trong mơ mơ màng màng, nàng chậm rãi từ trên giường ngồi xuống, ngáp một cái, lại đưa tay xoa xoa mi mắt, hoa một hồi lâu, mới một chút xú tỉnh táo lại.

Sáng sớm thanh tiểu ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào, mang đến một phòng ánh sáng.

Đắm chìm trong nắng mai bên trong, nàng híp nửa hai mắt, ánh mắt mông lung, mắt tựa hồ còn mơ hồ mang theo vài phần Thủy Khí, đúng là thay đổi ngày xưa già dặn cùng nhuệ khí, hiện ra mấy phần tiểu nữ nhi nhà ngậy thơ đến

Bên giường, thị nữ Thanh nương khom người lĩnh mệnh, lập tức chậm rãi lui ra, xoay người đi gian ngoài.

Một lát sau đó, một trận gấp rút tiếng bước chân từ ngoài cửa vang lên.

Ngay sau đó, vội vàng đẩy cửa âm thanh cùng với Châu Liễm tiếng va chạm bên trong, Thanh nương đẩy cửa vào, thanh tú trên mặt sớm đã không còn trước đó bình tĩnh, ngược lại mặt phiếm hồng choáng, hồ hấp dồn dập, liền liền ánh mắt đều tựa hồ tại ra bên ngoài tỏa ánh sáng.

"Tiểu thư! Hồ tiểu thư! Ra đại sự!"

Thanh nương vội vàng đi đến bên giường, còn không có đem thở hỗn hển đều đặn, liền không kịp chờ đợi mở miệng

Nghe nói như thế, lại nhìn thấy Thanh nương bộ dáng, Khương Linh nhất thời hết cả buồn ngủ, một cái giật mình tỉnh táo lại, biểu lộ bất tri bất giác trở nên nghiêm túc lên.

"Ra cái gì sự tình? ! Mau nói!"

Nàng lưng bất tri bất giác thẳng tắp, sắc mặt căng cứng, ngay cả âm thanh bên trong đều bất tri bất giác mang hơn mấy phần lãnh ý.

"Tối hôm qua Kinh Thiên Chiến Đoàn..."

Thanh nương ngữ điệu gấp rút, nhanh chóng đem chính mình vừa rồi nghe nói sự tình nói một lần.

Thẳng đến nói xong, trên mặt nàng vẫn như cũ mang theo một vòng kích động đỏ ửng, hiển nhiên còn không có từ rung động cùng hưng phấn bên trong tỉnh táo lại.

Nghe nàng nói chuyện, Khương Linh cặp kia xinh đẹp mắt hạnh trong lúc vô tình càng trừng càng lớn. Thẳng đến Thanh nương toàn bộ nói xong, nàng cũng không hoàn toàn kịp phản ứng.

Qua hơn nửa ngày, nàng bỗng nhiên dùng chậm chạp ngữ điệu, cứng ngắt ngữ khí, thấp giọng lặp lại nói ra : "Nói cách khác... Đêm qua... Tại ta hoàn toàn không biết rõ tình hình tình huống dưới, Kinh Thiên Chiến Đoàn đánh bại Thiên Phủ chiến đoàn."

"Ủm ân không sai!" Thanh nương liên tục gật đầu.

"Sở gia hai vị lão tổ một trong lam phách lão tổ, cũng chết."

"Không sai! Không sai!"

"Nói cách khác, hiện tại, toàn bộ nam hoàng thành, đều đã biết chuyện này, Khương thị, hoàn toàn nổi danh."

Khương Linh ngữ điệu chậm chạp, mỗi nói mấy chữ, liền muốn ngừng dừng một cái, buông xuống trong mắt, tựa hồ chính nổi lên không khỏi tâm tình.

"Đúng vậy a đúng vậy a "

Chính đắm chìm trong sự hưng phấn Thanh nương chỉ biết là hưng hăng gật đầu phụ họa, không có chút nào phát giác được tiểu thư nhà mình dị dạng.

Sôi trào tâm tình tại ở ngực cuộn cuộn, Khương Linh nhin không được hít sâu một hơi, hơi hơi bé nhắm mắt chữ.

Nàng vạn vạn không nghĩ đến , bất quá trong vòng một đêm, đầu Khí đại hội dư ba còn không có đi qua, thế mà liền lại phát sinh như thế chuyện lớn!

Càng làm cho nàng vô pháp không thêm để ý là, ngay tại nàng mí mắt dưới chuyện phát sinh, nàng lại thẳng đến hết thầy đã hết thầy đều kết thúc sau đó, mới nhận được tin tức!

Nếu như... Nàng nói là nếu như, nếu như chuyện này phạm là có bất kỳ kế hoạch sai lầm địa phương, vạn nhất... Vạn nhất đệ đệ ở trong quá trình này không nhỏ thụ thương, nàng chẳng phải là cũng phải đến cùng cuối cùng nhất mới sẽ biết? ! !

Nghĩ tới đây, Khương Linh trong lòng nhin không được một trận hậu sợ, sôi trào tâm tình nhất thời cũng không nén được nữa, trong nháy mắt dâng lên mà ra.

Nàng bỗng nhiên mở mắt ra chữ, một thanh vén chắn lên liền xuống giường, khí thế hưng hăng hướng Khương Viễn viện từ phóng đi.

Không biết thời điểm nào, nàng cấp kia sáng ngời có thần mắt hạnh bên trong đã nổi lên Thủy Quang, này phiếm hồng khoe mắt, hơi hơi khuếch trương mũi thở, không có không có hiện lộ rõ ràng nàng tâm dâng trào tâm tình.

ánh sáng mặt trời vẩy xuống, ở trên người nàng lỏng bên trên một tầng ánh sáng mỏng, này chân đạp xiêu xiêu vẹo vẹo giày thêu, chỉ mặc đơn bạc áo trong thân ảnh, nhìn lộ ra phá lệ nhỏ bé yếu đuối, phảng phất muốn hòa tan tiến ánh sáng bên trong giống như.

Lúc này, Thanh nương rốt cục lấy lại tinh thần, bỗng nhiên mò lên treo ở bên cạnh y phục đuổi theo ra qua.

"Tiểu thư! Tiểu thư! Bên ngoài lạnh lẽo! Ngài trước mặc bộ y phục a !"

Trong hành lang, Thanh nương la hét thanh âm thật lâu không dứt, cùng với Châu Liêm xót tiếng đình đông, hàn phong đánh song cửa sổ thanh âm, phảng phất cổ nhạc cùng vang lên, tựa hồ ẩn hàm một loại nào đó không khỏi giai điệu.

...

Giờ phút này, Khương Ký nội viện, Khương Viễn thư phòng mình bên trong.

Thanh tiểu nương sớm từ khắc hoa song cửa sổ bên ngoài vẩy xuống, lượn lờ Trầm Hương xoay quanh mà lên, thư phòng bầu không khí hoàn toàn như trước đây tĩnh mịch.

Bàn đọc sách hậu, Khương Viễn một tay chấp bút, ánh mắt chuyên chú, chính cúi đầu múa bút thành văn.

Hôm nay, hẳn khó được mặc kiện hẹp tay áo trường bào, hẹp hẹp tay áo thiếp trên cánh tay, so với bình thường, thiếu mấy phần tiêu sái phiêu dật, nhiều mấy phần già dặn cùng sắc bén, nhưng như cũ lộ ra một thân thông dong, lạnh nhạt tùy ý.

Ánh sáng mặt trời vẩy xuống ở trên người hẳn, vải áo bữa nay lúc nổi lên nhàn nhạt lưu quang, nổi bật lên hẳn trường bào bọc vào thân hình càng phát ra thẳng tắp, khí chất càng phát ra thoát tục.

Ở trước mặt hẳn chìm hắc sắc trên bàn sách, hai tấm không có đại quyền trục chính quỳ ở phía trên.

Theo ngòi bút di động, màu vàng nhạt quyền trên mặt, cấp tốc xuất hiện từng cái mô phỏng như tranh sắt ưng câu chữ viết.

Những chữ viết này màu mực nồng đậm, nhất bút nhất hoạ ở giữa đều lộ ra lẫn nhiên bá khí, để cho người ta trong thoáng chốc tựa như nhìn thấy nhất tôn tuyệt thế cường giả, chính xuyên thấu qua thời gian nhìn chăm chú người. Cái này từng chữ từng câu, bằng vào chữ viết, liền có thể cho người ta mang đến nặng nề áp lực.

Cuối cùng nhất một chữ viết xong, Khương Viễn tiện tay nâng lên khoảng, cúi đầu cấp tốc xem lên trên quyền trục nội dung, kiểm tra có hay không lỗi hồng.

Lúc này, Lý Tuấn Phong bỗng nhiên vòng qua bình phong đi tới, hai tay dâng một chồng các loại nhan sắc Bái Thiếp đi đến trước bàn sách, hạ giọng bẩm báo nói : "Thiếu gia, những này là vừa vừa lấy được Bái Thiếp."

Nói xong, thần sắc hần kính cẩn khom người mà đứng , chờ lấy Khương Viễn phân phó.

"Thả cái này đi "

Khương Viễn cũng không ngẩng đầu lên địa phân phó.

Nghe vậy, Lý Tuấn Phong lập tức cúi người, cẩn thận địa đem những cái kia thiếp mời buông xuống, liền lần nữa khom người đứng hầu một bên, không có quấy rầy Khương Viễn.

Trong lúc nhất thời, trong thư phòng lần nữa lâm vào trong yên tĩnh, không ai nói chuyện.

Một lát sau đó, Khương Viễn rốt cục kiểm tra xong quyển trục, tiện tay gác lại khoảng.

Hắn ngẩng đầu quét Lý Tuấn phong liếc một chút.

Dưới ánh mặt trời, Lý Tuấn Phong này tại hắc sắc trang phục bọc vào thân hình mạnh mẽ mà hữu lực, trang phục hạ lưu sường hữu lực bấp thịt hoa văn mơ hồ hiển hiện, tăng thêm nấy phần uy vũ chi khí.

Nhìn kỹ lại, cái kia mở đầu từ trước đến nay biểu lộ chìm tức trên mặt, giờ phút này lại mang theo một tia rõ ràng ý cười, liền liền cặp kia sắc bén ung trong mắt, cũng ít gặp hiện ra vui mừng.

Rất lợi hại hiển nhiên, đem qua thắng lợi, cùng hôm nay nam hoàng thành các phương diện phản ứng, để hắn từ đầu tới cuối duy trì lấy coi như không tệ tâm tình.

Thấy thế, Khương Viễn khoe miệng khẽ nhếch, trên mặt cũng lộ ra mỉm cười.

Từ trên người Lý Tuấn Phong thu hồi ánh mắt, hắn sau đó tay cầm lên một trương Bái Thiếp, một bên mở ra cấp tốc lật xem, một bên thuận miệng nói ra : "Sau này, cho chiến đoàn Bái Thiếp cũng không cần hướng ta cái này đưa, ngươi tự mình xử lý. Mặt khác, những tiểu gia tộc kia Bái Thiếp, trực tiếp hồi thiếp từ chối nhà nhận chính là, ngươi không quyết định chắc chắn được, lại hướng ta cái này đưa."

"Vâng, thiếu gia." Lý Tuấn Phong không chút do dự khom người xác nhận.

Tối hôm qua nhất chiến, Kinh Thiên Chiến Đoàn quét khỏi mạnh mẽ đánh bại Thiên Phủ chiến đoàn, Khương thị địa vị nước lên thì thuyền lên, toàn bộ nam hoàng trong thành lớn nhỏ thế lực, tự nhiên cũng là nghe Tin mà hành động.

Những này Bái Thiếp, tuyệt đại bộ phận đều đến từ những Tiểu Thế Lực đó, Tiểu Gia Tộc, Tiểu Chiến đoàn, bất quá là chút cho thấy lập trường lời nói khách sáo, không có cái gì đáng giá chú ý.

Đương nhiên, những này cái gọi là Tiểu Thế Lực, là tương đối tam đại gia tộc lai nói, nhận nói thật lên, trong này bất luận cái gì một nhà, đều không thể so với trước kia Khương thị kém.

Bọn họ tỏ thái độ, tuy nhiên không cần quá mức để ý, nhưng cũng từ khía cạnh chứng minh Khương thị địa vị hôm nay.

Từ hôm nay trở đi, Khương thị liền hoàn toàn tại nam hoàng trong thành đứng vững gót chân.

Trừ tam đại gia tộc cùng Thành Chủ Phủ bên ngoài, Khương thị lại cũng không cần để ý hắn thế lực, ngược lại là những Tiểu Thế Lực đó, cần nhìn Khương thị ánh mắt hành sự

Không lâu lắm, một chồng mười mấy tấm Bái Thiếp liền bị Khương Viễn làm Tam phần, kí tên là chiến đoàn, Tiểu Gia Tộc Bái Thiếp đều bị ném về cho Lý Tuấn Phong, Khương Viễn chính mình làm theo chỉ để lại Tam tấm thiếp, một trương đến từ Văn gia, một trương đến từ Lưu gia, một trương đến từ Thành Chủ Phủ.

So với những Tiểu Thế Lực đó nịnh nọt ngữ khí, cái này Tam tấm thiếp bên trên tìm từ liền bình thường nhiều, chỉ là ngữ khí bình thường ân cần thăm hỏi mà thôi.

Bất quá, liền cái này vài câu ân cần thăm hỏi, lại đầy đủ cho thấy cái này ba nhà lập trường, nói đơn giản một chút, cũng là bảy chữ : Thừa nhận Khương thị địa vị.

Đây chính là đem qua nhất chiến thành quả.

Nếu như nói, hôm qua đấu Khí đại hội chỉ là chứng minh Khương thị tại luyện khí bên trên mạnh mẽ thực lực lời nói, như vậy, đem qua nhất chiến, là chứng minh Khương thị tại cơ sở vũ lực bên trên mạnh mẽ thực lực, mà Sở Kiều chết, làm theo chứng minh Khương thị tại đứng đầu cường giả bên trên mạnh mẽ thực lực.

Ba cái này tăng theo cấp số cộng, mới thành tựu Khương thị địa vị hôm nay. Phạm là bên trong thiếu một dạng, cái này ba tấm Bái Thiếp, đều chưa dứt không có hội xuất hiện ở đây.

Nhìn lấy cái này ba tấm Bái Thiếp, mà lấy Khương Viễn tâm trí, trong lòng cũng không nhận được có mấy phần cảm khái. Không phải vì mấy cái này thể lực thừa nhận, mà chính là vì Khương thị đi cho tới bây giờ đi kinh lịch hết thảy.

Từ vừa mới bắt đầu đơn đặt hàng nguy cơ, Sơn Ứng Chiến Đoàn, đến cùng sau đó công xưởng đấu Khí, đấu Khí đại hội, chiến đoàn chi tranh, Sở Kiều cái chết, cẩn thận hồi tưởng lại, mỗi một bước đều có thể nói là kinh tâm động phách, từng bước khó đi.

Nếu như hần không phải trọng sinh mà đến, đối các loại âm mưu tính kế sớm đã thành thói quen lời nói, chỉ sợ Khương thị liền một bước đều không bước ra qua, liền sẽ cầm ngõ ở trên đường.

Đương nhiên, nếu như không phải hần trọng sinh mà đến, Khương thị cũng căn bản sẽ không đi đến hiện nay con đường này, coi như giải quyết đơn đặt hàng nguy cơ, chỉ sợ cũng vẫn sẽ chọn chọn an an ổn ổn địa đợi tại Xuân Sơn trên trần.

Mà hiện nay, bởi vì lấy hần trọng sinh, Khương thị vận mệnh, cũng đã long trời lở đất.

Khương thị, đã tại thể lực phát triển trên đường, phóng ra kiên cố bước đầu tiên.

Sau này, nó còn có dài hơn, càng đường xa hơn muốn đi.

Hôm nay là nam hoàng thành, sau này, chờ Khương thị từng bước phát triển, mở rộng, thể lực liền sẽ lan tràn đến cùng Thanh Châu phủ, liêu nước, thậm chí cả toàn bộ Đại Kiến!

Tại hần nỗ lực dưới, tại phụ thân cùng tỷ tỷ hiệp trợ phía dưới, sớm muộn có một ngày, Khương thị sẽ trở thành toàn bộ Thương Lan Đại Thế Giới thể lực mạnh nhất, không có cái thứ hai!

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: : Tỷ tỷ nước mắt

...

Nhìn lấy này Tam tấm thiếp, Khương Viễn ánh mắt hơi liếm, ánh mắt ánh sáng bỗng nhiên biến đến mức dị thường thâm thúy, phảng phất một vùng Hàn Đâm, sâu không thấy.

Trong lúc bất tri bất giác, hần thói quen thu liễm khí thế buông ra một chút, này thuộc về "Kinh Thiên Đạo Tôn" khí tức trong lúc vô tình tiết lộ ra ngoài một tia.

Trong chốc lát, một cỗ lạnh lùng uy nghiêm, tràn ngập dày đặc lãnh ý khí tức khuếch tán mà ra, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ thư phòng, nhiệt độ tựa như bất tri bất giác hạ xuống mấy phần, liền liền không khí đều trở nên ngưng trệ.

Lý Tuấn Phong đầu bất tri bất giác ép tới thấp hơn, thân thể thẳng Thành một đường thẳng, khăn trương liền thở mạnh cũng không dám một chút.

Liền liền cửa thư phòng đứng hầu áo xanh Gã sai vặt, đều tựa hồ cảm giác được cỗ này lãnh ý, đánh cái giạt mình, vô ý thức đứng thẳng người, liền liền biểu lộ đều nghiêm túc mấy phần.

Trong lúc nhất thời, trong thư phòng yên tĩnh im ắng, không khí phá lệ lãnh túc.

Qua một hồi lâu, Khương Viễn mới hồi phục tinh thần lại.

Ý thức được chính mình thất thố, hần lập tức hít sâu một hơi, rồi mới chậm rãi thở ra, rất nhanh bình phục lại khuấy động tâm tình.

Tiết ra ngoài khí tức một lần nữa thu liễm, trong thư phòng không khí nhất thời khôi phục bình thường.

Lần nữa nhìn này Tam tấm thiệp liếc một chút, Khương Viễn ánh mắt lóe lên, bỗng nhiên ngẩng đầu xông vào cửa miệng hô : "Tiểu Đồng, người tiến đến "

"Đến "

Cửa áo xanh Gã sai vật vượt qua cánh cửa, bước nhanh đi tới, một mặt cung kính dò hỏi : "Thiếu gia, ngài có quan hệ phân phó?"

Cái này áo xanh Gã sai vật dài mờ đầu mặt em bé, trên mặt thịt phình lên, niên kỷ so Khương Viễn còn muốn lược nhỏ một chút, dáng người cũng càng thấp, càng gây một điểm, ánh mắt lại phá lệ linh động, nhìn qua có mấy phần thư quyền khí.

Cái này áo xanh Gã sai vật, chính là Khương Viễn Thư Đồng, Đồng Tiểu Lâu.

Đồng Tiểu Lâu là cô nhi, từ nhỏ tại Khương gia lớn lên. Tại Khương Viễn đông đảo Gã sai vật bên trong, hẳn là một cái duy nhất tu sĩ, tuy nhiên tu vi chỉ có Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ, nhưng so với người khác, cuối cùng muốn càng có kiến thức một điểm.

Còn có mấu chốt nhất một điểm chính là, Khương Viễn mười sáu tuổi trước kia học tập rất lợi hại không dụng tâm, rất nhiều bài tập đều là Đồng Tiểu Lâu hỗ trợ viết, bởi vậy, Đồng Tiểu Lâu rất biết bắt chước hán chữ viết, đương nhiên, là hán mười sáu tuổi trước kia chữ viết.

Khương Viễn nhìn Đồng Tiểu Lâu liếc một chút, tiện tay liền đem này ba tấm Bái Thiếp ném cho hắn.

Đồng Tiểu Lâu luống cuống tay chân tiếp được thiệp mời, lập tức ngẩng đầu, một mặt không rõ ràng cho lắm mà nhìn xem Khương Viễn.

Khương Viễn tiện tay chỉ chỉ bên bàn đọc sách một trương bàn nhỏ, nói ra : "Giúp ta mô phỏng một chút hồi thiệp, liền theo bọn họ Bái Thiếp bên trên cách thức viết, liền nói liên quan tới Khương thị sự tình, phụ thân hôm nào sẽ đích thân đến nhà bài phỏng. Tìm từ thành khẩn một điểm, nhưng không thể lộ ra nịnh nọt, độ người nắm chắc."

Nói lời này lúc, hán giọng điệu tương đương tùy ý, liền liền biểu lộ đều không bình thường bình thân, thật giống như hán phân phó chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi.

Nhưng mà, nghe nói như thế, Đồng Tiểu Lâu tấm kia tròn trịa mặt nhất thời liền nhăn lại Lai vẻ mặt đau khổ nói : "Thiếu gia, lúc này thiệp không thể so với đừng, thế nào có thể từ tiểu viết thay? Ngài đến tự mình viết mới được a "

Nghe vậy, Khương Viễn liếc nhìn hán một cái, không nói chuyện.

Thấy thế, Đồng Tiểu Lâu mặt nhất thời đỏ xuống tới, uể oải nói : "Biết tiểu cái này qua viết. Thiếu gia, ngài có thể tuyệt đối đừng nói cho người khác biết đây là viết chữ đơn, không phải vậy tiểu liền xong "

Nói, hán liền bụng lấy này ba tấm Bái Thiếp đi đến tấm kia bàn nhỏ hậu, một mặt xoắn xuyết bắt đầu suy nghĩ thế nào viết hồi thiệp. Bàn nhỏ bên trên bút mực giấy nghiên đều là có sẵn, hán xoắn xuyết một hồi, rất nhanh liền bắt đầu đặt bút.

Thấy thế, Khương Viễn liền không có xen vào nữa hán, ngược lại đem vừa rồi viết này hai quyển sách cuốn lại, đưa cho Lý Tuấn Phong : "Đây là ta trước đó đáp ứng, một trương Trung đoàn chiến kỹ, một trương Cao đoàn chiến kỹ, người cất kỹ "

"Cám ơn thiếu gia chiến đoàn đám tiểu tử kia nhìn thấy cái này, chỉ sợ phải cao hứng điên "

Lý Tuấn Phong cung kính tiếp nhận hai quyển sách, mắt ý cười càng đậm.

Hạ Đoàn chiến kỹ dễ tìm, nhưng bên trong Cao đoàn chiến kỹ cũng rất ít ở trên thị trường lưu thông, coi như ngẫu nhiên xuất hiện một hai cái, giá cả cũng thường thường vượt qua Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ phạm vi chịu đựng.

Đối với chiến tu lai nói, phần thưởng này xa so với tiền hấp dẫn hơn người, liền liền khai giáp vũ khí, có khi đều phải đứng sang bên cạnh.

Lý Tuấn Phong nắm quyền trục xuất thủ bất tri bất giác dùng lực mấy phần.

"Làm tốt có khen thưởng là hẳn là."

Khương Viễn vừa nói, một bên tiện tay kéo qua cái ghế ngồi xuống, rồi mới thuận miệng hỏi bên ngoài cục thế : "Sở thị bên kia có hay không quan hệ tin tức? Sở gia khu nhà cũ có động tĩnh sao?"

"Sở thị trừ phái ra Kim Tước Điều chiến đoàn trang mô hình làm dạng điều tra một phen bên ngoài, còn không có dừng nhúc nhích tĩnh. Có tin tức nói, Sở thị nội bộ tựa hồ bởi vì Thiên Phủ chiến đoàn mới đoàn trưởng vấn đề lâm vào tranh chấp. Mặt khác, khu nhà cũ bên kia muốn Sở Kiều thi thể, cụ thể còn không có tin tức truyền tới."

"Ừm. Tiếp tục phái người nhìn chăm chăm, có tin tức lập tức cho ta biết."

Khương Viễn gật gật đầu, tùy ý phát phát tay, ra hiệu Lý Tuấn Phong có thể lui ra

Lý Tuấn Phong khom người thi lễ, đang chuẩn bị lui ra, thân hình đột nhiên đình trệ, trên mặt lộ ra một tia do dự : "Thiếu gia, có một vấn đề, ta tối hôm

qua liền muốn hỏi..."

"Nói."

"Đầu Khí đại hội vừa mới kết thúc, chiến đoàn liền như thế đại xuất danh tiếng, có thể hay không không tốt lắm? Dù sao, mọi người ánh mắt đều tập trung vào chiến đoàn lên, đều không quan hệ người chú ý công xưởng. Ta lo lắng tiểu thư có tức giận hay không..."

Nói, Lý Tuấn Phong nhìn không được sờ sờ hậu não chúc, thần sắc có chút xấu hổ.

"..."

Khương Viễn liếc hán một cái, ánh mắt hơi có chút chết lặng.

Thở dài, Khương Viễn tùy ý địa chống đỡ cái cằm, hỏi thăm: "Tỷ tỷ của ta là như vậy không phóng khoáng người sao?"

"Dĩ nhiên không phải!"

"Công xưởng sinh ý ra sao?"

"Cái này... Giống như từ sáng sớm bắt đầu liền rất hot. Ta vừa rồi tới thời điểm, nhìn tới cửa đội ngũ đều xếp tới mặt đường bên trên..."

Nói đến đây, Lý Tuấn Phong tựa hồ cũng dần dần tỉnh táo lại, mắt sáng lên, tựa hồ minh bạch quan hệ.

Thấy thế, Khương Viễn lần nữa liếc nhìn hán một cái, nói ra: "Luyện khí công xưởng thực lực quá cao, sẽ chỉ làm cho người ngấp nghé, chiến đoàn thực lực qua mạnh, lại sẽ cho người kiêng kỵ. Mà như Khương thị thực lực đủ mạnh, làm theo sẽ cho người ngưỡng vọng."

Nói thật, chiến đoàn nếu là không ra cái này một đợt danh tiếng, công xưởng ngược lại không an toàn.

Sờ Khôn chỉ là cái thứ nhất khỏi ý người, khó đảm bảo người khác sẽ không xảy ra ra cùng loại ý nghĩ. Chỉ có Khương thị thể hiện ra đầy đủ thực lực, tài năng chấn nhiếp Kẻ xấu, phòng ngừa nam hoàng trong thành còn có người xuất hiện quan hệ ý đồ xấu.

Khương Viễn mặc dù đại bộ phận thời điểm đều tương đối là ít nổi danh, nhưng này cũng chỉ là thói quen như thế, cũng không phải là tận lực, nên cao điệu thời điểm, hán là tuyệt sẽ không thu liễm. Thí dụ như lần này.

Lý Tuấn Phong hai mắt tỏa sáng, nhất thời bùng tỉnh đại ngộ: "Thì ra là thế! Đa tạ Thiếu gia đề điểm!"

Hán vốn không phải quan hệ kẻ ngu dốt, chỉ là trước kia lâm vào tư duy chỗ nhầm lẫn, hiện nay bị Khương Viễn một câu điểm tỉnh, lập tức hiểu được.

Công xưởng cùng chiến đoàn vốn là một thể, chiến đoàn thực lực càng mạnh, liền mang ý nghĩa Khương thị thực lực càng mạnh, công xưởng địa vị sẽ chỉ càng thêm nước lên thì thuyền lên, căn bản không quan trọng người nào làm náo động.

Minh bạch điểm này, hán trong lòng nhất thời nhẹ nhõm rất nhiều, liền liền trên mặt vui mừng đều càng đậm mấy phần.

Đúng lúc này, ngoài cửa trên hành lang, bỗng nhiên truyền đến một trận rất nhỏ tiếng bước chân.

Tiếng bước chân này tuy nhiên nhẹ, nhưng tiết tấu lại thật nhanh, không lâu lắm, liền đã đến cùng trước cửa, lập tức có chút dừng lại, tiếng bước chân liền về nhà chồng hạm, hướng trong thư phòng đi tới.

Khương Viễn nghe tiếng ngừng đầu, liền gấp một bộ áo đồ vừa vặn vòng qua bình phong, xuất hiện ở trước mặt hán.

Thanh tiểu dưới ánh mặt trời, nàng ngũ quan tinh xảo, trơn bóng da thịt tựa như hiện ra màu trắng ánh sáng, nhưng mà, nàng cặp kia vốn nên thần quang lưu chuyển mắt hạnh, giờ phút này lại hiện ra Thủy Quang, nơi khóe mắt một màn kia đỏ ửng càng là nhìn thấy mà giật mình.

Nhìn kỹ lại, trên người nàng chỉ mặc một bộ đơn bạc ngoại bào, liền tóc cũng không kịp chải, tùy ý mà rối tung tại não hậu, nhìn, lại có mấy phần điềm đạm đáng yêu vị đạo.

Khương Viễn vô ý thức đứng lên, mắt có trong nháy mắt mê hoặc, càng có một vẻ lo âu: "Tỷ tỷ, người đây là thế nào? Ai khi dễ người?"

"Còn có thể là ai? Khi dễ ta không phải liền là người rồi?!"

Khương Linh cắn răng, thanh âm có mấy phần nghẹn ngào.

Nàng cặp kia phiếm hồng hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Khương Viễn, mắt lộ ra mấy phần oán niệm, càng nhiều, lại là ngăn không được lo lắng cùng tự trách.

"Tỷ tỷ..."

"Ta biết ta không thể giúp quan hệ bạn bè. Có thể như thế nguy hiểm sự tình, người tốt xấu cũng phải trước đó nói với ta một tiếng, người có biết hay

không ta..."

"Tỷ tỷ, người trước bình tĩnh một chút..."

"Ta tỉnh táo không có! Ta vừa rồi dọa đến nhịp tim đập đều nhanh ngừng người có biết hay không... Vạn nhất người thụ thương thế nào xử lý... Vạn nhất..."

Nói nói, Khương Linh mất Thủy Quang liền khắp lên, bất tri bất giác liền ngồi chồm hồm trên mặt đất, bụm mặt khóc lên.

Thấy thế, Khương Viễn nhất thời có mấy phần không biết làm sao.

Đồng Tiểu Lâu nhìn thấy một màn này, nhất thời dừng lại khoảng, nhớ tới mũi chân lạnh lẽo lui ra ngoài.

Lý Tuấn Phong nhếch miệng sùng, tự giác tiếp tục lưu lại qua xác thực không có rất thích hợp, liền cũng đi theo lui ra ngoài.

Đến cùng ngoài cửa, tiện tay đóng cửa lại, hẩn mới thở phào.

Vừa đóng cửa, trong môn thanh âm nhất thời liền bắt đầu mơ hồ.

Khương Linh thanh âm nghẹn ngào xuyên thấu qua đóng chặt cửa gỗ, đứt quãng truyền tới, ngay sau đó, Khương Viễn trầm thấp tiếng an ủi vang lên, trong môn thanh âm liền dần dần yếu xuống dưới, dần dần trở nên thấp không thể nghe thấy.

Nửa canh giờ sau đó, cửa gỗ lần nữa mở ra, Khương Linh trên mặt đã không có nước mắt, ngược lại một lần nữa trở nên tươi cười rạng rỡ, ý cười doanh nhưng.

Rất nhanh, một cái bệnh bạch hầu Hoàng Tước liền rời đi Khương Ký, thẳng vào mây trời, xuyên phá trùng điệp mây trắng, hướng Xuân Sơn trấn mà đi.

Một bên khác, Xuân Sơn trên trấn Khương Định Sơn tiếp vào tin tức sau đó, tự nhiên lại là một phen kích động thêm lo lắng, những này tạm thời không đề cập tới.

Lại nói nam hoàng thành.

Bởi vì lấy Khương thị quật khởi mạnh mẽ, nam hoàng trong thành thế lực chia cắt tự nhiên đứng trước một vòng một lần nữa tẩy bài, trong này dính đến rất nhiều lợi ích phân chia, không thiếu được lại là một phen cãi cọ, không phải một ngày hai ngày có thể có kết quả.

Khương Linh cùng Khương Viễn lại tại nam hoàng trong thành lưu lại sáu ngày, mới về tay không đến cùng Xuân Sơn trấn.

Lúc này, thời gian đã là hai mươi bảy tháng mười hai, đã đến cửa ải cuối năm, Xuân Sơn trên trấn sớm đã một mảnh đỏ lập lòe, khắp nơi đều là vui mừng hớn hờ đám người, ăn tết bầu không khí cực kỳ dày đặc.

Cười ngựa đi trên đường, Khương Viễn nhận chung quanh không khí cảm nhiễm, bên môi bất tri bất giác liền nổi lên ý cười.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: : Khu săn thú

...

"Rất lâu không thấy được trên trấn như thế náo nhiệt "

Khương Viễn an tọa ở trên lưng ngựa, nhìn lấy chung quanh hết thấy, mang trên mặt nhàn nhạt ý cười.

Gần buổi trưa ánh sáng mặt trời vầy xuống, từ xa nhìn lại, trên người hẩn tựa như bao phủ một tầng ánh sáng nhu hòa, nhìn không khỏi nhiều mấy phần nhu hòa, liền liền nụ cười đều rất giống biển sâu một chút.

Nghe vậy, một thân áo đỏ Khương Linh tiện tay run run dây cương, khuỷu tay hạ xuống mũ màu đen bắt kịp Khương Viễn.

Cúi đầu quét liếc chung quanh, trên mặt nàng không khỏi cũng có mấy phần cảm khái: "Đúng vậy a bất tri bất giác, ta đều đã rời đi một tháng "

Nghe nói như thế, Lý Tuấn Phong nhìn không được liếc nàng một cái, lập tức lại rất mau đưa ánh mắt dịch chuyển khỏi, cho phía sau chiến tu đánh bóng thù thế.

Thấy thế, nguyên bản lảng lảng đi theo một đội Kinh Thiên chiến tu lúc này tản ra, đem Khương Viễn hai tỷ đệ hộ ở trung ương.

Dưới ánh mặt trời, bọn họ khải giáp rõ ràng thân ảnh nhìn phá lệ trắng tấp, liền liền này mặt không biểu tình mặt, tựa hồ cũng bỗng dưng nhu hòa mấy phần, nhiều mấy phần âm áp khí tức.

Lúc này, có mấy cái thằng nhóc con bỗng nhiên từ bên cạnh trong ngõ nhỏ lao ra, cười đùa lấy xông lên đường đi, trong tay còn giờ vừa mua quả vật đồ ăn vặt. Bọn họ phía sau, mấy cái đại nhân vội vội vàng vàng đuổi theo ra Lai miệng bên trong mặc dù gọi lấy "Chậm một chút chậm một chút", trên mặt lại đều tràn ngập hạnh phúc nụ cười, ánh mắt cung chiều.

Nhìn lấy một màn này, Khương Viễn tiện tay đem đầu ngựa hướng bên cạnh mang mang, né qua cấm đầu vọt tới thằng nhóc con, bên môi ý cười, lại trong lúc vô tình biến mất.

Nhìn lấy cái này hạnh phúc người một nhà, không biết thế nào, hần lại có ý nghĩ đời trước chính mình.

"Lạch cạch "

"Lạch cạch " "Lạch cạch " ...

Thanh thúy tiếng vó ngựa một chút lại một chút vang lên.

Chung quanh hoan thanh tiểu ngữ tựa như trong lúc vô tình dần dần đi xa, Khương Viễn ánh mắt dần dần trở nên có chút hoảng hốt.

Trước khi trùng sinh, trọn vẹn tám trăm năm mười năm thời gian, hần đều là lẻ loi một mình, chưa bao giờ qua qua một lần năm. Nay đối người khác mà nói khoảng lạc thời gian, với hần mà nói, lại là một loại dày vò.

Ăn tết lúc này phần huyền não cùng não nhiệt, này từng trương tràn đầy nụ cười cùng hạnh phúc mặt, luôn luôn để hần không nhìn được nghĩ lên đã chết đi phụ thân cùng tỷ tỷ, nhớ tới cùng với bọn họ thời gian.

Này phần trống rỗng, này phần cô độc, cùng này phần đau đớn, giống như cạo xương Cương Dao, cắt chém tại trong lòng hần, để Tâm một mảnh máu thịt be bét.

Bởi vậy, mỗi khi người khác ăn tết thời điểm, hần liền tự giam mình ở Luyện Khí Thất bên trong, đem bên ngoài huyền não cùng não nhiệt ngăn cách bên ngoài, toàn tâm toàn ý luyện khí, dùng cái này vượt qua đêm dài đằng đẵng.

Bởi vì, chỉ có đang chuyên tâm luyện khí thời điểm, hần có thể tạm thời quên mất này phần toàn tâm đau đớn, đạt được tạm thời an ủi...

"Tiểu Viễn? Người thế nào? Không có sao chứ?"

Khương Linh trong lúc vô tình quay đầu, nhìn thấy Khương Viễn này tựa hồ đề nén thống khổ biểu lộ, trong lòng nhất thời lạc một chút, vội vàng gấp giọng hỏi.

Khương Viễn nghe tiếng quay đầu, đối diện bên trên tỷ tỷ lo lắng ánh mắt, nhất thời tỉnh táo lại.

"Ta không sao. Ta chỉ là... Nhớ tới một ít chuyện."

Hần nhìn lấy tỷ tỷ cặp kia lông mày sáng ngời mi mắt, bên môi bất tri bất giác tràn ra một vòng ý cười.

Đúng vậy a hần thế nào có thể quên, hần đã trọng sinh, đời trước hết thảy cũng còn không có phát sinh, phụ thân cùng tỷ tỷ đều còn sống, sống được thật tốt.

Đời trước để hần thống khổ cả một đời sự tình, hiện nay cũng không còn tồn tại.

Ăn tết, một lần nữa biến trở về một nhà đoàn tụ ngày tốt, hần cũng đã một lần nữa có ôm ấp hạnh phúc quyền lợi...

Bất tri bất giác, Khương Viễn bên môi ý cười càng lúc càng lớn, ánh mắt càng thêm nhu hòa, đúng là hiếm thấy lộ ra một cái chánh thức trên ý nghĩa mỉm cười.

Gặp hần cười, Khương Linh dẫn theo tâm rốt cục buông ra, thở dài ra một hơi.

Nghĩ đến trước đó lo lắng, nàng nhìn không được vỗ một cái Khương Viễn cánh tay, cười mắng: "Nếu không còn chuyện gì, bày vẽ mặt đó làm quan hệ? Ta còn tưởng rằng trước người nói không bị thương tổn đều là gạt ta đâu? "

"Thế nào sẽ."

Khurong Viễn không trốn không né địa thụ cái này không có bất kỳ cái gì lực đạo nhất chương, bên môi ý cười không chút nào giảm.

Hai người cười cười nói nói, bất tri bất giác liền đi qua hơn phân nửa đường đi.

Xa xa, Khurong phủ này quen thuộc ngói xanh tường trắng rõ rệt xuất hiện trong tầm mắt.

Cửa, một cái quen thuộc bóng lưng chính đi dạo, tản bộ vừa đi vừa về bồi hồi.

Dưới ánh mặt trời, cái kia màu đen sâu dưới áo bày không ngừng nhấp nhô, tay áo bày phiêu diêu, vốn nên có bụng tức trâm ỏn nửa điểm không thấy, ngược lại khắp nơi lộ ra vội vàng xao động cùng bất an.

Hai người vô ý thức thúc vào bụng ngựa, tốc độ bất tri bất giác nhanh mấy phần.

Lúc này, Khurong Định Sơn vừa vận đạo bước xoay người lại, nhìn thấy bọn họ thân ảnh, nhất thời hai mắt tỏa sáng, bỗng nhiên giang hai cánh tay cười chào đón.

"Ha ha ha bảo bối nhi tử! Bảo bối nữ nhi! Các ngươi xem như trở về! Không về nữa, ta liền nên qua nam hoàng thành tìm các ngươi!"

Dưới ánh mặt trời, hân hoan cong cong Mắt cười, cười đến không ngậm miệng được, trên mặt cười ra nếp nhăn, đều tựa hồ đều tại hướng tất cả mọi người truyền đạt cái kia nồng đậm tâm tình vui sướng.

"Phụ thân!"

Thấy thế, Khurong Linh một tiếng la hét, trong nháy mắt tung người xuống ngựa, hai ba bước liền vọt vào Khurong Định Sơn trong ngực.

Khurong Viễn chậm nửa bước, cũng tung người xuống ngựa, bước nhanh đi qua.

Thời gian qua đi nửa tháng, Khurong thị một môn ba, rõ rệt lần nữa tụ họp.

Trong không khí, nguyên bản lạnh thấu xương hàn ý tựa như cũng thu đến không khí này cảm nhiễm, hàn ý bất tri bất giác tiêu tán mấy phần, dần dần trở nên ấm áp.

Chắc hẳn, cái này năm, gặp qua đến so dĩ vãng bất luận cái gì một năm đều càng tăng nhiệt độ hơn ấm, càng thêm đáng giá trân quý.

Hạnh phúc thời gian, luôn luôn qua thật nhanh.

Theo phụ thân cùng tỷ tỷ cùng một chỗ, Tế Tổ, chính lý Gia Trạch, trừ cũ đón người mới đến, đi thân thăm bạn, khắp nơi chúc tết... Bất tri bất giác, Khurong Viễn liền dài một tuổi, từ mười sáu tuổi biến thành mười bảy tuổi.

Mà Khurong thị thực lực, cũng tại phần này náo nhiệt bầu không khí bên trong vững bước gia tăng lấy.

Công xưởng sinh ý càng ngày càng tốt, công xưởng sản xuất Phù Khí bắt đầu cung không đủ cầu, nhân thủ càng ngày càng giặt gấu và vai.

Vì ứng đối loại cục diện này, Khurong thị công xưởng không thể không đối ngoại khuếch trương chiêu, duy nhất một lần tuyển nhận hơn năm mươi tên gì luyện khí học đồ, luyện khí học đồ nhân số lập tức tăng vọt đến cùng hai trăm người.

Trừ cái đó ra, từ khi đầu Khí đại hội sau đó, Khurong thị liền lục tục ngo ngoe thu đến không ít hạ cấp Luyện Khí Sư tự tiến cử.

Bất quá, những luyện khí sư này tốt xấu lẫn lộn, rất nhiều tuy nhiên có hạ cấp Luyện Khí Sư đầu sủi cao, nhưng trên thực tế thực lực so với luyện khí học đồ cũng cao có hạn.

Khurong Viễn chọn chọn lựa lựa, thật vất vả từ bên trong tuyển ra ba cái thực lực quá quan, làm người nhìn cũng không tệ, chuẩn bị trước quan sát một đoạn thời gian lại nói.

Dù sao, thực lực tốt phán đoán, cá nhân phẩm tính lại cần thời gian khảo nghiệm.

Coi như Khurong Viễn tự nhận nhân lực xuất chúng, nhưng trải qua đời trước phản bội sau đó, hẳn sẽ không lại tùy tiện cho người ta kết luận.

Mặt khác, trừ công xưởng, Kinh Thiên Chiến Đoàn thực lực cũng tại từng bước tăng trưởng bên trong.

Trước đó từ binh bảy mươi chín cái Thiên Phủ chiến đoàn chiến tu, trừ 13 người tự chuộc lỗi rời đi bên ngoài, còn lại sáu mươi sáu người toàn bộ lựa chọn quy thuận Kinh Thiên Chiến Đoàn.

Đi qua trắc thí, cái này sáu mươi sáu người toàn bộ trắc thí hợp cách, chính thức trở thành Kinh Thiên Chiến Đoàn một viên.

Đương nhiên, làm đã từng tù binh, bọn họ hiện nay đều là Quân Dự Bị, nhất định phải chờ chiến đoàn siêu qua nửa năm sau đó, tài năng hòng thụ Kinh Thiên Chiến Đoàn chính thức đoàn viên đãi ngộ. Ở trước đó, trong tàng bảo các những tốt đó đồ, vật, bọn họ đều chỉ có thể nhìn nóng mắt

Hiện nay, Kinh Thiên Chiến Đoàn tổng số người, đã từ 266 người tăng tới 332 người, trừ bỏ mười cái thụ thương quá nặng, còn đang tu dưỡng bên trong chiến tu bên ngoài, đại bộ phận đều đã khỏi bệnh cũng khôi phục huấn luyện.

Trừ nhân số tăng trưởng bên ngoài, chiến đoàn đi săn thu hoạch, cũng trong lúc vô tình gia tăng không ít.

Bởi vì trước đó Kinh Thiên Chiến Đoàn nhất chiến thành danh, trừ nam hoàng thành bài danh trước mấy trận chiến đoàn bên ngoài, phổ thông chiến đoàn ít có dám theo Kinh Thiên Chiến Đoàn đối nghịch. Mỗi lần, chỉ cần Kinh Thiên Chiến Đoàn chiến tu vừa xuất hiện, bọn họ liền sẽ tự động nhượng bộ lui binh, đem tốt khu săn thú nhường lại.

Hiện nay, Xuân Sơn trấn, cùng xung quanh hai cái tiểu trấn chung quanh tốt nhất khu săn thú, đều bị Kinh Thiên Chiến Đoàn cầm giữ.

Liền liền nguyên bản bị Thập Đại chiến đoàn cầm giữ đỉnh cấp khu săn thú, tại một phen ma sát sau đó, cũng bị bọn họ cầm xuống hai cái.

Hai cái này khu săn thú, bên trong một cái tên là "Bích thủy vịnh", thừa thừa Đề Giai Yêu Thú xanh sư tử con ếch cùng cấp thấp Linh Thực bích thủy sen. Còn một cái khác, làm theo gọi là "Mê Tung Lâm", thừa thừa cấp thấp yêu điệp Khô Diệp Huyền Diệp, cùng cấp thấp Linh Thực Vân Đài tùng, cấp thấp linh thảo Kim Hoa thạch học.

Hai cái này khu săn thú sản xuất vật tư cộng lại, trực tiếp chiếm cứ toàn bộ nam hoàng thành sản xuất tổng vật tư 17%, giá trị sản lượng tương đương có thể nhìn. Riêng là "Mê Tung Lâm", vốn là nam hoàng thành khu vực bên trong tốt nhất khu săn thú một trong, cầm giữ Mê Tung Lâm, chẳng khác nào cầm giữ chỉ ít năm loại tài liệu cấp thấp thị trường hướng đi, đôi chương nắm quyền nói chuyện không bình thường có lợi.

Trong lúc bắt tri bắt giác, Khương thị cái này đã từng nhỏ công xưởng, liền đã tại nam hoàng trong thành có được ảnh hưởng rất lớn địa vị, Thành làm một cái cần cũng bị người ngưỡng vọng đại thể lực.

Nhưng mà, cho dù Khương thị đã phát triển địa như thế lớn mạnh, Khương thị một nhà ba người, nhưng như cũ ở tại Xuân Sơn Trấn Nguyên vốn trong nhà, trải qua giống như nguyên bản thời gian, tu hành, luyện khí, sinh hoạt...

Hết thấy, tựa như không có quan hệ biến hóa, lại tốt giống như quan hệ đều biến

...

Một ngày này, sắc trời sáng sủa, bầu trời đêm long lạnh.

Trên bầu trời, một vầng minh nguyệt treo chênh bầu trời, sáng ngời ánh trắng vậy xuống, giữa thiên địa hết thấy, đều rất giống phủ thêm một tầng ngân sa, lộ ra mông lung mà thần bí lộng lẫy.

Tại tháng này ánh sáng bao phủ xuống, liền liền chấp trùng nóc nhà, cũng giống như thêm ra mấy phần mê ly lộng lẫy.

Bên trong một đoạn nóc nhà bên trên, một cái thanh tú động lòng người bóng người chính đứng bình tĩnh lấy, cũng không biết tại cái này đứng bao lâu.

Nàng một bộ váy trắng khóa thân, thật dài váy tại trong gió đêm tung bay, lẳng lẳng phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ cưỡi gió mà đi, tiên tư pháp phối, Lăng Tuyết như tiên.

Dưới bầu trời đêm, nàng này một thân trắng thuần váy dài hiện ra nhàn nhạt lưu quang, phảng phất tinh quang dệt thành, ánh trắng nhuộm thành. Từ xa nhìn lại, nàng này bao phủ tại quang mang bóng người có mấy phần mơ hồ, phảng phất lập tức liền muốn tan vào này ánh trắng bên trong giống như.

Nàng, cũng là nam hoàng Văn Thị tân tấn linh đài cảnh cường giả, tuổi vừa mới 20 Văn Mạn Quân.

"Tiểu thư."

Nhẹ nhàng tiếng kêu bên trong, một cái áo xanh thị nữ giẫm lên nóc nhà chậm rãi đi tới.

"Tiểu thư, ngài dừng như vậy. Không có tin tức cũng là tin tức tốt, tam thiếu gia nói không chừng cũng chỉ là vụng trộm rồi nhà trốn đi, chưa chắc là thật xảy ra chuyện."

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: : Thái Âm truyền thừa

...

Đang khi nói chuyện, áo xanh thị nữ đã tới gần Văn Mạn Quân, tại nàng cách xa hai bước địa phương đứng vững.

Văn Mạn Quân chậm rãi quay đầu, nhìn này áo xanh thị nữ liếc một chút.

Theo nàng động tác, nàng này như là mỡ đồng bạch ngọc đồng dạng da thịt, ngạo ngễ ưỡn lên mũi ngọc tinh xảo, xinh đẹp mắt phượng nhất thời bại lộ ở trong ánh trắng.

Nàng cái kia vốn là cao hoa khí chất, phảng phất tăng thêm mấy phần Thần Vận, khí chất trong lúc vô hình lại đi bên trên bay vút một đoạn, để cho người ta không chịu được hai mắt tỏa sáng.

Riêng là cặp mắt kia chữ, Nhãn Phong sắc bén, trong mắt thần quang lưu chuyển, phảng phất có ánh trắng phản chiếu bên trong, trong mông lung càng lộ ra cổ thanh lãnh Thanh Tịch vị đạo.

Thấy thế, áo xanh thị nữ vô ý thức gục đầu xuống, lưng cũng trong lúc vô tình thẳng tắp, nguyên bản đang muốn há miệng nói ra lời an ủi ngữ, cũng trong lúc vô tình bị nàng một lần nữa nuốt xuống.

Nghiêng mắt nhìn nàng liếc một chút, Văn Mạn Quân một lần nữa nghiêng đầu sang chỗ khác, nhạt tiếng nói : "Giải thích, cái gì sự tình?"

"Là gia chủ. Lại hai ngày nữa cũng là bí cảnh mở ra thời gian, gia chủ để ngài chuẩn bị một chút, ngày mai liền xuất phát qua Kỳ Sơn Trấn biệt viện. Bên kia đã toàn bộ chuẩn bị kỹ càng."

"Nói cho phụ thân, nói ta ngày mai hội đến đúng giờ. Ngươi đi xuống đi "

"Còn... Còn có..."

"Nói."

"Gia chủ để cho ta nói cho ngài, nói chỉ cần ngài đạt được Thái Âm truyền thừa, hẳn lập tức liền đem vị trí gia chủ truyền cho ngài. Hẳn còn nói, gia tộc tương lai, liền nhìn ngài..."

Nói nói, áo xanh thị nữ thanh âm liền không tự giác dưới đất thấp xuống dưới, bả vai cũng khẽ run lên, tựa hồ liền như vậy mấy chữ, liền cho nàng nặng nề áp lực.

Văn Mạn Quân trầm mặc một cái chớp mắt, ánh mắt Tư lưu chuyển, cũng không biết đang suy nghĩ chút quan hệ.

Qua một hồi lâu, nàng mới hồi phục tinh thần lại, nói ra : "Ta biết. Ngươi đi đi "

"Vâng, tiểu thư."

Áo xanh thị nữ khom người thi lễ, lập tức chậm rãi lui về rồi đi nóc nhà.

Thẳng đến rồi đi rất xa sau đó, thân thể nàng mới bỗng nhiên buông lỏng, che ngực miệng lớn thở hồng hộc đứng lên.

Nóc nhà bên trên, Văn Mạn Quân ngửa đầu, nhìn lên bầu trời bên trong gần như trắng tròn ánh trắng, ánh mắt bỗng nhiên thu vào, mắt hiện lên một tia đau buồn.

Ngày mai, cũng là tháng giêng mười lăm Tết Nguyên Tiêu, Hậu Thiên, chính là nàng tiến bí cảnh tiếp thu truyền thừa thời gian. Nhưng mà, người trong nhà, lại vẫn cứ thiếu một cái...

Nàng đôi môi hơi hơi đóng mở, cơ hồ nghe không thấy thanh âm lắm bấm đường : "Tam đệ, ngươi yên tâm, mặc kệ ngươi ở đâu, dù là đã là một cỗ thi thể, tỷ tỷ cũng sẽ tìm được ngươi... Đợi thêm ta hai ngày , chờ ta thành gia chủ sau đó, ta liền phát động cả gia tộc lực lượng tìm ngươi..."

Nói, nàng xuôi ở bên người hai tay bỗng nhiên nắm chặt, cặp kia thần quang lưu chuyển mi mắt bỗng nhiên nhất ám, giống như trong nháy mắt thấm nhuộm mực sắc.

"Nhất định sẽ."

Ba chữ này tại nàng giữa răng môi quấn quanh một lát, mới từng chữ chậm rãi phun ra, trịnh trọng trang nghiêm địa phảng phất tuyên thệ.

Nàng liền như thế không nhúc nhích đứng tại nóc nhà bên trên, phảng phất điều khác, thật lâu đứng lặng lầy, đứng lặng lầy...

...

"Khởi bẩm thiếu gia, chiến đoàn một vòng mới chiêu tân chuẩn bị định tại Nguyên Tiêu Đẳng Hội sau đó, tháng giêng mười bảy ngày đó, chiêu nạp tiêu chuẩn còn là đuổi kịp Tiếp theo một dạng, dự tính chiêu nạp nhân số tại một trăm người trong vòng."

"Ừm."

"Mặt khác, hiện tại chiến đoàn trụ sở đã nhanh ở không xuống, thuộc hạ chuẩn bị ở ngoài thành mặt khác xây lại tạo một cái trụ sở, chuyên môn dùng để đóng quân chiến đoàn, nội thành chỉ lưu lại một văn phòng cùng trụ sở tạm thời."

"Có thể. Các loại chọn tốt trụ sở sau đó đem vị trí nói cho ta biết. Các loại mới trụ sở kiến tạo hoàn thành sau đó, lại mở thả mười cái tu tập Trung Cấp Công Pháp danh ngạch, cho tính gộp lại cống hiến nhiều nhất chiến tu."

"Vâng, thiếu gia."

"Còn có, lần này chiêu tân kết thúc sau đó, liền có thể bắt đầu xuất thủ tổ kiến tinh anh đoàn. Sau này, tinh anh đoàn cùng phổ thông đoàn viên muốn tách ra huấn luyện. Cụ thể người quy tắc chi tiết nhìn lấy an bài."

"Vâng, thiếu gia."

Một màn chỉ về cách, mơ hồ nói chuyện với nhau âm thanh từ bên trong truyền ra.

Cái này hai thanh âm, một cái bình tĩnh thông dong, đột nhiên đại khí, một cái khác trầm thấp ổn trọng, tâm tình nội liễm.

Hai người đàm ba câu ở giữa, Kinh Thiên Chiến Đoàn sau này một đoạn thời gian rất dài bên trong phát triển kế hoạch, liền như thế bị quyết định ra đến.

Khương Linh dẫn theo hộp com đứng tại cửa ra vào, nghe đến mấy cái này, tinh xảo trên mặt bất tri bất giác nổi lên một tia nhu hòa ý cười.

Ánh trắng vẩy xuống ở trên người nàng, nàng này một thân khoa trương váy đồ giống như bao phủ một tầng ánh sáng nhu hòa, không khỏi lộ ra nhu hòa rất nhiều. Riêng là này một đôi long lanh mắt hạnh, càng là tỏa ra ánh sáng lung linh, hết sức động lòng người.

Ngay tại nàng mỉm cười mà lập tức thời điểm, trong tay nàng tinh xảo son hồng trong hộp com, trập trập thanh hương khí chính hướng ra phía ngoài phiêu tán, đem không khí chung quanh đều phủ lên đến tựa hồ trở nên thơm ngọt mấy phần.

Nghe được bên trong nói chuyện với nhau âm thanh tạm thời có một kết thúc, Khương Linh lập tức hướng bên cạnh xanh nương nhảy mắt.

Xanh nương nhất thời tiến lên một bước, thay nàng treo lên rèm.

"Tiểu Viễn, ta phân phó nhà bếp cho người hầm điểm làm dịu một nhọc Dược Thiện, ta mang cho người điểm tới."

Khương Linh vừa nói, liền một bên dẫn theo hộp com, gót sen uyển chuyển vượt qua cánh cửa, đi vào.

Theo màn cửa xóc lên, màn cửa bên trong trắng cánh nhất thời hiện ra ở trước mặt nàng.

Tối gần nửa đêm, ngân sắc ánh trắng xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào, vẩy xuống đạo đạo Ngân Huy.

Bên cửa sổ hai người ngồi xuống vừa đứng, đứng đấy cái kia thân hình thẳng, anh tuấn uy vũ hữu lực, ngồi cái kia, tư thái thoải mái, bình tĩnh thông dong, không phải Lý Tuấn Phong cùng Khương Viễn là ai?

Nghe được động tĩnh, hai người không hẹn mà cùng quay đầu nhìn qua.

Ngân Huy rơi tại trên mặt bọn họ, đem bọn họ giờ phút này biểu lộ phác họa địa càng lập thể, càng phát ra rõ ràng, liền liền Khương Viễn mắt này chợt lóe lên về kinh ngạc, đều nhìn dễ thấy rất nhiều.

Thấy thế, Khương Linh nguyên bản mang cười biểu lộ nhất thời nghiêm, một đôi mắt hạnh nguy hiểm địa nheo lại, nói ra : "Thế nào? Chẳng lẽ ta liền không thể để cho người ta hàm Dược Thiện?"

Khương Viễn nao nao, biểu lộ có chút không khỏi.

Khương Viễn bên cạnh thân, Lý Tuấn Phong vô ý thức nắm tay che miệng lại môi, lúng túng tăng hắng một cái, trong lòng tự nhủ : Tiểu thư ngài từ trước đến nay đem mình làm nam nhân dùng, thật là lần đầu tiên nhìn thấy ngài như thế "Hiện thân lương mẫu" bộ dáng

Tại cái này Tu Hành Giới, nam nhân cùng nữ nhân địa vị, chỉ lấy thực lực luận cao thấp, không lấy giới tính luận quý tiện, bởi vậy, tuyệt đại bộ phận thời điểm, nữ tu sĩ địa vị cũng không so nam tu sĩ thấp, thậm chí so đồng cấp nam tu sĩ càng thụ truy phùng, cũng đồng dạng có được kế thừa gia nghiệp quyền lực.

Cũng bởi vì cái này, tương đương một bộ phận nữ tu sĩ tính cách, thực theo nam nhân không có quan hệ khác nhau, căn bản không có chính mình là nữ nhân ý thức, lúc tu luyện hoàn toàn đem mình làm nam nhân một dạng vào chỗ chết giãy vò không nói, tại Gia Đình Địa Vị bên trên, cùng tác phong làm việc bên trên, theo nam nhân cũng không có rất rõ ràng lộ ra khác nhau.

Mà Khương Linh, đứng nhìn nàng tại Khương Viễn trước mặt vui cười giận mắng, một phái nhiệt độ ôn nhu nhu bộ dáng, trên thực tế lại là nữ tu sĩ bên trong tính cách cường thế, tác phong cứng rắn đại biểu tính nhân vật. Nhìn nàng trước đó tại đấu Khí trên đại hội biểu hiện liền biết

Dạng này người, dẫn theo cái hộp đựng thức ăn xuất hiện ở đây, thật đúng là rất có đánh vào thị giác tính.

Chỉ ít, Lý Tuấn Phong đã cảm thấy, chính mình xấu hổ chứng đều muốn phạm..

Lúc này, Khương Viễn hẹp dài trong mắt ánh mắt lóe lên, bỗng nhiên nói ra : "Chẳng lẽ... Là bởi vì ta mấy ngày nay vẫn bận luyện khí quan hệ?"

Luyện khí bản thân là rất lợi hại tiêu hao tinh lực sinh hoạt, Nguyên Lực tốt khôi phục, tinh lực lại chỉ có thể chậm rãi nuôi trở về. Nếu là bởi vì cái này, tỷ tỷ lo lắng cho mình tinh lực tiêu hao quá lớn, cố ý hàm Dược Thiện ngược lại không phải là không thể lý giải.

"Tinh người còn có chút lương tâm, biết ta đây đều là vì ai "

Khương Linh Nhân Phong quét qua, rất có vài phần u oán nhìn Khương Viễn liếc một chút.

Đang khi nói chuyện, nàng liền chạy tới trước mặt hai người, tay phải vừa nhắc, trong tay hộp com trùng điệp hướng xuống vồ xuống.

Nhưng mà, đứng nhìn nàng động tác nhìn như vậy dùng lực, hộp com theo mặt bàn tiếp xúc thời điểm, lại chỉ phát ra một tiếng rất nhỏ va chạm âm thanh, bên trong cuộn cuộn nước nước lên một giọt đều không vẩy ra tới.

Bởi vậy có thể thấy được, nàng cũng bất quá là ngoài miệng phàn nàn một câu mà thật muốn nàng làm quan hệ, nàng chỉ sợ còn thật không nỡ.

Thấy thế, Khương Viễn hơi hơi trầm thấp đầu, che giấu mắt mỉm cười, nói ra : "Tỷ tỷ, người yên tâm, ta mấy ngày nay đều là ban ngày luyện khí, ban đêm nghỉ ngơi, tinh lực tiêu hao không nghiêm trọng lắm."

Nói xong, ánh mắt của hắn quét qua, vừa vờ rơi tại cái kia sơn hồng hộp com bên trên, lập tức lại bổ sung một câu : "Những thuốc này thiện... Ta nhất định sẽ ăn thật ngon."

"Cái này còn tạm được "

Khương Linh nghe vậy, lúc này không hề có ý xụ mặt, một lần nữa lộ ra long lanh ý cười.

Nàng tiện tay chỉ chỉ này hộp com, nói ra : "Đồ, vật ta liền thả nơi này, người ăn xong hậu để Gã sai vật cầm lại nhà bếp là được. Ta liền không có tại cái này đợi, các người tiếp tục làm việc đi "

Nói xong, nàng liền xoay người đi ra ngoài cửa, cũng tiện tay hướng Khương Viễn phát phát, ra hiệu hắn không cần đưa.

Trong phòng sáng ngời dưới ánh đèn, nàng một thân áo đỏ rực rỡ như lửa, váy dài theo tốc độ chậm rãi phát động, xem như một đóa di động hỏa diễm, nhiệt liệt, khoa trương, chói mắt.

Đưa mắt nhìn tỷ tỷ thân ảnh đi xa, Khương Viễn hẹp dài trong mắt tinh thần lưu chuyển, cũng không biết đang suy nghĩ chút quan hệ.

Một lát sau đó, hắn thu hồi ánh mắt, biểu lộ bỗng nhiên nghiêm túc lên : "Tam đại gia tộc bên kia có quan hệ động tĩnh?"

Nói lời này lúc, thanh âm hắn không giống bình thường lạnh nhạt tùy ý, ngược lại có mấy phần trầm ngưng lãnh túc vị đạo.

Theo hắn thoại âm rơi xuống, trong phòng không khí nhất thời trở nên chìm tức đứng lên, liền liền không khí, đều rất giống trở nên nặng nề mấy phần, không còn vừa rồi nhẹ nhõm.

Lý Tuấn Phong vô ý thức thẳng tắp lưng, đáp : "Khởi bẩm thiếu gia, Lưu Thị vẫn là như trước kia một dạng, không có quan hệ động tĩnh, giống như hoàn toàn tiếp nhận Khương thị tồn tại . Bất quá, theo ta dò tới tin tức nhìn, Lưu Thị vụng trộm một mực không có buông lỏng cảnh giác, chỉ sợ một mực đang chờ chúng ta tiếp tục ra chiêu."

"Sở thị bên kia, tuy nhiên Thiên Phủ chiến đoàn còn đang vì đoàn trưởng nhân tuyển làm âm ỉ, nhưng bản gia lại không bình thường yên tĩnh, liền liền lão nhân gia kia cũng co đầu rút cổ không ra, giống như hoàn toàn không có muốn vì Sở Kiều báo thù ý tứ, cũng không có muốn đem 'Mê Tung Lâm' đoạt lại qua ý tứ, nhìn dạng như vậy, giống như là bị đánh sợ. Ngược lại là Văn Thị..."

Nói đến đây, hắn khẽ nhíu mày, tựa hồ có chút không hiểu : "Theo lý thuyết, Khương thị vừa mới quật khởi, rất nhiều chuyện còn không có kết luận, bọn họ lúc này, tối thiểu hẳn là theo Lưu Thị một dạng, âm thầm cảnh giác Khương thị động tác mới đúng, nhưng bọn hắn lại vẫn cứ..."

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: : Động Sát Chi Nhãn

...

"Hết lần này tới lần khác cái gì?"

Khương Viễn hững hờ địa nâng chén trà lên uống một ngụm, ngữ khí phảng phất chỉ là thuận miệng hỏi một chút giống như hời hợt.

Nhưng mà, tại không có người nhìn tới chỗ, cái kia hơi khấp trong đôi mắt, lại có u quang lấp lóe, giống như một vùng đầm sâu, sâu không thấy.

Lý Tuấn Phong nghe vậy, thuận thế đường ra bản thân nghi hoặc : "Nửa tháng này Đến, Văn Thị liên tiếp có đại kiện hàng hóa điều động, tần suất so lúc bình thường còn phải cao hơn rất nhiều. Còn có Văn Thị huy dưới đệ nhất chiến đoàn, Huyền Quang chiến đoàn bên trong, có nguyên một chi tinh anh chiến đội đột nhiên biến mất bóng dáng, thế nào cũng dò xét không ra vị trí cụ thể, cũng không biết bọn họ âm thầm đang mưu đồ cái gì..."

Nói, hần anh tuấn lông mày bất tri bất giác vặn đứng lên, vẻ mặt có hoang mang, nhưng càng nhiều, lại là cảnh giác.

Nghe vậy, Khương Viễn buông xuống chén trà, ngón trỏ ở trên bàn điểm điểm, phát ra liên tiếp tiếng đánh.

Thanh âm này chậm chạp mà có tiết tấu, tại yên tĩnh trong buổi tối bị phóng đại, phảng phất nhịp trống quanh quẩn ở trong phòng, một chút, một chút, lại một chút... Phảng phất đập vào nhân tâm miệng, trong khách sảnh bầu không khí bất tri bất giác trở nên khẩn trương lên.

Cùng với cái này tiếng đánh, Khương Viễn song mi cau lại, bất tri bất giác lâm vào suy tư.

Không ngoài sở liệu lời nói, Văn Thị những động tác này, vì hần là lập tức sẽ mở ra truyền thừa bí cảnh. Khoảng thời gian này, chỉ sợ toàn bộ Văn Thị chú ý lực đều đối với chuyện này, căn bản không có rảnh rỗi để ý việc khác.

Theo hần đòi trước biết được tin tức, truyền thừa bí cảnh mở ra thời gian, là tại Tết Nguyên Tiêu sau đó một đến hai ngày bên trong, lại kỹ càng thời gian, bởi vì chúng thuyết phân vân, phản ngược lại khó xác định.

Bất quá, có một chút có thể xác nhận.

Nói như vậy, truyền thừa bí cảnh bên trong, trừ truyền thừa bên ngoài, thường thường còn sẽ có không ít khác đồ tốt, phù hợp yêu cầu người tiến vào bên trong, coi như không chiếm được truyền thừa, hoặc nhiều hoặc ít cũng chắc chắn sẽ có kiếm nhận lấy được. Dạng này thời cơ, Văn Thị không có khả năng buông tha.

Bởi vậy, truyền thừa mở ra trước đó, trừ Văn Mạn Quân, hần chuẩn bị tiến vào bí cảnh Văn Thị thành viên gia tộc, khẳng định cũng sẽ tụ tập đến cùng truyền thừa bí cảnh cửa vào phụ cận , chờ đợi truyền thừa mở ra.

Nói một cách khác, chỉ cần hần tìm tới Văn Thị thành viên gia tộc khác thường căn cứ điểm, cơ bản liền có thể xác nhận bí cảnh đại khái vị trí.

Ngày mai sẽ là Tết Nguyên Tiêu, tính toán thời gian, lúc này, Văn Thị thành viên cũng đã bắt đầu tụ tập, hần cũng nên chuẩn bị xuất phát

Nghĩ tới đây, Khương Viễn gõ bàn ngón tay một hồi, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Lý Tuấn Phong, hỏi thăm : "Trước đó để người thả ra đồ, vật, người thả ra không có?"

Lý Tuấn Phong hơi sửng sốt, bất quá vẫn là lập tức trả lời : "Đã toàn bộ thả ra. Theo ngài phân phó, đồng, Sờ, Lưu Tam nhà các thả một trăm cái."

Nghe vậy, Khương Viễn gật gật đầu, lập tức từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một cái bích lục viên châu.

Cái này mai viên châu đường kính không cao hơn hai thốn, thả trong lòng bàn tay vừa dễ dàng hoàn toàn nắm khẹp. Nhìn kỹ lại, nó mặt ngoài có bích lục lưu quang lấp lóe, mang theo nhân nhật ánh sáng, có loại như bảo thạch Cảm nhận.

Nhưng mà, theo bảo thạch khác biệt là, nó nội bộ hoàn toàn mờ đục, nhìn một cái, ngược lại có chút đục ngầu cảm giác, xem như bao hàm rất nhiều tạp chất.

Càng, này ánh sáng lưu chuyển màu xanh biếc trạch bên trong, còn thỉnh thoảng có từng điểm từng điểm hắc quang du tẩu mà qua, giống như vật sống, để cho người ta nhìn một cái, liền không nhịn được nổi da gà, cảm thấy toàn thân không thoải mái.

Hạt châu này, là Khương Viễn trước đây không lâu dùng lam phách băng chu bên trong một cái con ngói luyện chế phụ trợ pháp khí, tên là Động Sát Chi Nhân.

Không hề nghi ngờ, đây nhất định là một cái Cực Phẩm Pháp Khí.

Lam phách băng chu con ngói, vốn là gánh chịu lấy bất trong không khí nguyên khí biến hóa, phóng thích pháp thuật hiệu quả, chính là pháp khí cấp bậc tài liệu bên trong, đối nguyên khí biến hóa mẫn cảm nhất mấy loại tài liệu một trong.

Lấy lam phách băng chu con ngói làm trung tâm tài liệu luyện chế mà thành Động Sát Chi Nhân, cũng là chuyên môn dùng để dò xét địch tình. Vô luận là chiến đoàn đối chiến, vẫn là bí cảnh tâm bảo, có nó đều làm ít công to.

Mà hẳn đề Lý Tuấn Phong thả ra đồ vật, tên là dò xét ruồi, là Động Sát Chi Nhân "Nhân Chử".

Những vật nhỏ kia, là dùng Cơ Quan Thuật phối hợp với phương pháp luyện khí chế tác mà thành, ngoại hình theo Con ruồi cơ hồ giống như đúc, nguyên khí ba động cũng cực kỳ rất giống.

Liều Quốc Gia chỗ Nam Phương, khí hậu tương đối nóng ướt, Con ruồi vốn là khắp nơi đều là, trừ phi là đối dò xét ruồi rất tinh tường người, nếu không coi như nhìn thấy, cũng chỉ hội xem như phổ thông Con ruồi xem nhẹ quá khứ, căn bản sẽ không để ý.

Mà từ dò xét ruồi bắt được nguyên khí phân bố cùng biến hóa, làm theo sẽ bị toàn bộ tập hợp đến cùng Động Sát Chi Nhân bên trong, thuận tiện Động Sát Chi Nhân chủ nhân tùy thời xem xét.

Đương nhiên, làm pháp khí, Động Sát Chi Nhân tác dụng phạm vi không bình thường hữu hạn, chỉ có mấy chục cây số, công năng cũng tương đối duy nhất, cũng không có thể truyền vào hình vẽ, cũng không thể truyền lại thanh âm, chỉ có thể dùng để dò xét nguyên khí biến hóa.

Bất quá, cái này đã với

Chỉ ít, đối với Khương Viễn lại nói, đã hoàn toàn đủ

Lòng bàn tay nâng lên một chút, Khương Viễn tay trái thuận thế bóp cái Chi Quyết, trong lòng bàn tay Động Sát Chi Nhân liền bỗng nhiên sáng lên, bích lục quang mang nở rộ ra, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ phòng khách.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trong khách sảnh hết thấy, đều bị bao phủ tại bích lục trong ánh sáng, liền liền bên cửa sổ vậy xuống ánh trăng đều âm đậm phai mờ.

Son lấy đánh véc-ni cái bàn, trên bàn bày đặt chén trà, rủ xuống xuống màn che, bên tường gốc cây kia chính vào nở rộ Trà Hoa, bên cạnh Bác Cổ trên kệ trưng bày các loại đồ vật, không có không có hiện ra dịu dàng lục quang, riêng là này lục sắc phiến lá, càng là thúy ý dạt dào, như là phi thúy trong suốt sáng long lanh.

Lục quang rơi vào trên mặt hắc, đem hắc chuyên chú mặt này câu lạc đặc càng rõ ràng.

Lúc này, trán phóng bích lục quang mang Động Sát Chi Nhân bỗng nhiên quay tít một vòng, chậm rãi lắng không lơ lửng.

Quang mang thấp thoáng bên trong, trong cơ thể nó này nguyên bản đục ngầu nhanh chóng rút đi, cấp tốc trở nên trong suốt sáng long lanh đứng lên.

Nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện, này trong suốt sáng long lanh châu trong cơ thể, càng đi chỗ sâu lục sắc liền càng nồng đậm, hạch tâm chỗ sâu, càng là nồng nặc gần như màu mực. Bên trong, càng là có từng tia từng sợi như băng rua Mặc Lục lộng lẫy hướng ra phía ngoài phát tán, này lộng lẫy ảo diệu không bình thường, tựa hồ có biện pháp làm theo thai nghén bên trong giống như.

Mà này du tẩu bất định điểm điểm hắc quang, không biết thời điểm nào, đã thoát ly viên châu mặt ngoài, phù trong không khí, chính vòng quanh quang mang nở rộ viên châu có quy luật xoay tròn.

Bất quá thoáng chớp mắt công phu, Động Sát Chi Nhân bộ dáng, liền đã có nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Cùng lúc đó, theo Động Sát Chi Nhân chậm rãi hướng lên lơ lửng, một cỗ biến ảo khôn lường uy áp chậm rãi khuếch tán ra Lai toàn bộ trong khách sảnh nguyên khí đều tựa hồ trong nháy mắt run run, lập tức lấy một loại không bình thường gấp rút tần suất phi tốc chấn động đứng lên.

Vì diệu ba động tràn ngập tại toàn bộ trong khách sảnh, trong khách sảnh nguyên bản bình tĩnh trong nháy mắt bị đánh phá, tuy nhiên chỉ có hai người, lại không khỏi sinh ra mấy phần ồn ào cảm giác.

Lý Tuấn Phong nhìn lấy một màn này, nguyên bản chìm tức hai mắt hơi hơi trừng lớn, trong mắt vốn sắc bén thần quang càng là trong lúc vô tình biến mất tung ảnh, ngược lại có vẻ hơi ngốc trẻ.

Tại này chấn động nguyên khí bên trong, thân thể của hắn đối nguyên khí cảm giác tựa như trong nháy mắt mất linh, không lâu lắm, liền sinh ra mấy phần hoa mắt vầng đầu cảm giác.

Cũng may, thân thể làm một cái thuần túy chiến tu, ý hắn chỉ cực kỳ cứng cỏi, tuy nhiên toàn thân khó chịu, lại cũng không ảnh hưởng hắn hành động.

Nhưng mà, trên thân thể khó chịu dễ dàng giải quyết, tâm lý rung động lại khó mà trừ khử.

Nhìn lấy này lơ lửng không trung bích lục viên châu, cả người hắn đều lâm vào trong hoảng hốt, nhìn không được miệng mở rộng tự lảm bảm : "Cái này, điều này chẳng lẽ chính là... Pháp khí uy lực?"

Loại này uy áp mạnh mẽ, loại này phảng phất chừng khổng nguyên khí cường hãn uy năng... Cực phẩm Phù Khí căn bản không có khả năng có được, duy nhất khả năng, cũng chỉ có pháp khí!

Trước đó Khương Viễn cùng Sở Kiều chiến đấu hắn cũng không ở tại chỗ, đây là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy địa thể nghiệm đến cùng pháp khí uy năng, không phải do hắn không có kích động, không phải do hắn không có rung động!

Pháp khí, tại tuyệt đại bộ phận tu sĩ trong nhận thức biết, đều là chỉ có linh đài cảnh cường giả mới có thể sử dụng đồ, vật, cơ hồ có thể nói là thực lực, là thân phận, là địa vị biểu tượng.

Cũng không phải nói Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ không thể sử dụng pháp khí, chỉ là chế pháp khí tài liệu so Phù Khí trân quý quá nhiều, liên liên linh đài cảnh cường giả đều muốn hao hết tâm lực qua tìm kiếm gom góp, Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ chỗ nào có thể luyện chế nổi?

Đừng nói luyện chế, tuyệt đại bộ phận Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ, thậm chí ngay cả gặp đều chưa từng thấy pháp khí, càng đừng đề cập từ tự luyện chế

Cũng chính là Khương Viễn loại này, đã có thực lực, lại có thể lực, thậm chí ngay cả luyện khí thực lực đều cao đến người khủng bố, mới có thể tại Ngưng Nguyên cảnh liền có thể cầm được ra pháp khí đến

Lý Tuấn Phong đắm chìm trong pháp khí uy năng bên trong, hoàn toàn không có bình thường tỉnh táo khác chế, mờ to mắt bên trong, kinh ngạc, rung động, kích động, hưng phấn tâm tình liên tiếp thoáng hiện, thật lâu không thể bình tĩnh trở lại.

So với Lý Tuấn Phong, Khương Viễn phản ứng liền tỉnh táo nhiều.

Hoặc là, càng xác thực nói, Khương Viễn căn bản là không có cái gì phản ứng, liền sắc mặt đều không một tơ một hào biến hóa.

Động Sát Chi Nhân hân đòi này Khởi là lần đầu tiên luyện chế, nhưng đòi trước lại luyện chế không biết bao nhiêu lần, uy năng hắn lại quá là rõ ràng, tự nhiên không có cái gì đáng kinh ngạc.

So với những này, hắn té ra Động Sát Chi Nhân mục đích mới quan trọng hơn.

Cảm giác được thể nội nhanh chóng trôi qua Nguyên Lực, Khương Viễn rõ ràng, chính mình nhiều nhất chỉ có một khắc đồng hồ thời gian.

Ngẩng đầu quét Lý Tuấn Phong liếc một chút, hắn cũng không để ý Lý Tuấn Phong hốt hoảng biểu lộ, trực tiếp mở miệng nói : "Thay ta hộ pháp."

Nói xong, hắn liền nhắm mắt lại chứ, thần thức cấu kết Động Sát Chi Nhân, tâm thần trong nháy mắt đắm chìm vào.

Một bên khác, Lý Tuấn Phong nghe được Khương Viễn lời nói, vô ý thức một cái giật mình tỉnh táo lại.

Vội vàng quét mắt, gặp Khương Viễn đã nhắm mắt lại chứ, hắn lập tức nhắc lên mười hai vạn phần cảnh giác, một tay án lấy chuỗi kiếm, gánh vác lên hộ pháp chức trách.

Cùng lúc đó, Khương Viễn tâm thần, cũng đã hoàn toàn đắm chìm đến cùng Động Sát Chi Nhân bên trong.

Hắn thần thức đã phân hóa Thành vô số tơ mòng, giống như vô số xúc tu, lại như dây thừng, nhanh chóng đem Động Sát Chi Nhân chung quanh này lượn vòng điểm sáng màu đen đặt vào trong không chế.

Ngay trong nháy mắt này, một tránh tránh vận vẹo quang ảnh như thiểm điện từ trong ý thức xẹt qua, vô số lộn xộn hình ảnh một mạch địa chen vào trong óc, giống như là muốn đem đầu người chen bể.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiền Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: : Thương Trúc Uyển

...

Khương Viễn đối với cái này sớm đoán trước, không chút hoang mang, hơi suy nghĩ, những này lộn xộn hình ảnh liền bị chia cắt Thành ba tổ, bên trong hai tổ cấp tốc biến mất, chỉ để lại bên trong tổ 1.

Còn lại tổ này hình ảnh, chính là tới từ bị phóng tới Văn Thị trong phạm vi thể lực này một trăm cái dò xét ruồi.

Tại Khương Viễn tâm thần khổng lồ chế hạ trong ý thức này một trăm đoàn vận vật quang ảnh nhanh chóng dời động, chỉ thời gian qua một lát, liền hoàn thành một lần nữa tổ hợp.

Nguyên bản này vỡ vụn lộn xộn hình ảnh, giờ phút này đã biến thành một bức hoàn chỉnh rút gọn bản địa đồ.

Cái này bức bản đồ bên trên không có xác thực tiêu chí cùng đồ án, mà chính là từng mảnh từng mảnh thật sâu nhàn nhạt sáng tối khác biệt màu sắc rực rỡ quang ảnh cấu thành, từ quang ảnh kia hình dáng bên trên , có thể mơ hồ nhìn ra địa hình, nhân loại, động vật, thực vật chờ một chút mơ hồ hình dáng.

Cái này, là một bức tiêu chuẩn nguyên khí bản đồ phân bố.

Nguyên khí bản đồ phân bố bên trên , dựa theo vật thể nguyên khí nồng độ khác biệt, bày biện ra bậc thang hình dáng phân bố.

Bên trong, hồng sắc đại biểu nguyên khí nồng độ mạnh nhất, tiếp xuống theo thứ tự là Chanh Sắc, hoàng sắc, lục sắc, thanh sắc, lam sắc, tử sắc , dựa theo trình tự, nguyên khí nồng độ càng ngày càng thấp. Tử sắc lời nói, trên cơ bản cũng là phổ thông đất đai bên trong nguyên khí nồng độ, chỉ so với trong không khí bình quân nguyên khí nồng độ hơi mạnh như vậy một chút xíu.

Có này tám nguyên khí bản đồ phân bố nơi tay, mặc kệ là dã ngoại tầm bảo, vẫn là lúc chiến đấu dò xét địch tình, dự phòng mai phục, lẫn tránh nguy hiểm, đều có thể tạo được kỳ hiệu.

Đương nhiên, cái đồ chơi này khổng lồ chế độ khó khăn cũng không phải bình thường cao, không trải qua qua một đoạn thời gian huấn luyện , bình thường người là rất khó khổng lồ chế ở. Coi như khổng lồ chế ở, không có Khương Viễn loại này biến thái lực khổng lồ chế, hiệu suất cũng không có khả năng giống Khương Viễn như thế cao.

Bất quá, Khương Viễn hiện tại không cần tầm bảo, hẳn muốn tìm là người.

Ý hẳn thức trực tiếp xem nhẹ dã ngoại, đem chú ý lực tập trung đến cùng đám người tụ tập mỗi cái tiểu trấn cùng trong thôn xóm. Một trăm cái dò xét ruồi có thể phạm vi bao trùm hữu hạn, nhưng nếu như chỉ chú ý Thôn Trần lời nói, lại cơ bản đủ.

Tại hẳn trọng điểm chú ý xuống, rất nhanh, hai khối không bình thường khu vực đặc biệt, liền từ nguyên khí bản đồ phân bố bên trên nổi bật ra đến.

Bên trong một khối, nhìn xuống đất hình là cái sơn cốc, chính thể nguyên khí nồng độ rõ ràng so với khu vực cao hơn, liền liền sắc đều là lam tử sắc, bên trong là có một khối sáng ngời hình người màu da cam quang sáng, cùng một khối sáng ngời hình người ánh sáng màu vàng ban, tại mảng lớn mảng lớn Lam Lam Lục Lục quang ảnh bên trong, cái này hai khối quang sáng nhìn phá lệ rõ ràng.

Nơi này, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là Văn Thị gia tộc căn cứ, lưng thúy đầy cốc. Khối kia sáng ngời hình người màu da cam quang sáng, đại biểu chỉ sợ sẽ là Văn gia vị kia linh đài cảnh lão tổ, mà ánh sáng màu vàng ban, chỉ sợ sẽ là Văn Mạn Quân bản thân.

Dù sao, ánh sáng màu vàng ban , dựa theo nguyên khí nồng độ phân chia, đại biểu cũng là linh đài cảnh sơ kỳ.

Về phần một khối khác khu vực, mặt ngoài xem ra ngược lại là không có quan hệ đặc biệt, nhưng ở này rất lợi hại trong phạm vi nhỏ, lại chen vượt qua 40 khối lục sắc hình người quang ảnh, nhìn qua xanh mơn mơn một mảng lớn tương đương chói mắt.

Thậm chí, bên trong có ba bốn khối quang ảnh, còn mơ hồ hiện ra một điểm hoàng sắc, vậy ít nhất cũng là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ.

Dạng này cao thủ độ dày, cũng liền số ít mấy cái chiến đoàn bên trong mới có thể xuất hiện. Nhưng chiến đoàn quy mô lớn, tại nguyên khí bản đồ phân bố bên trên nhìn lại, cũng là mấy trăm lít nha lít nhít hình người quang sáng chen Thành một mảng lớn, mà lại nhan sắc bình thường cũng hỗn tạp được nhiều, rất dễ phân biệt không nói, theo tình huống này cũng hoàn toàn khác biệt.

Khương Viễn cơ hồ lập tức liền kết luận, mảnh đất kia khẳng định có chuyện ẩn ở bên trong.

Chỉ sợ, truyền thừa bí cảnh mở ra địa phương, có Cửu Thành khả năng theo nơi này có quan hệ.

Tâm niệm nhất động, ý hẳn thức trong nháy mắt từ Động Sát Chi Nhân bên trong thoát ly, "Xoát" một chút mờ mắt ra chữ.

Biến hóa bích lục trong ánh sáng, hẳn màu mực trong đôi mắt phảng phất có một đạo lưu quang hiện lên, quang mang sắc bén, rét lạnh nhân tâm.

"Tuấn phong, đem nam hoàng thành thể lực bản đồ phân bố lấy ra."

Khurong Viễn không chút do dự địa phân phó, theo thường ngày bình tĩnh ngữ điệu bên trong, lại hiếm thấy nhiều một tia sắc bén.

Nghe vậy, Lý Tuấn Phong lúc này từ tình trạng báo động thoát ly, khom người lĩnh mệnh : "Vâng, thiếu gia. Ngài chờ một lát."

Nói, hắn liền đại cát bước đi đến bên cạnh sứ men xanh vẽ vạc bên cạnh, từ bên trong quát ra một bức cao hơn nửa người bức tranh, bỏ lên trên bàn chậm rãi triển khai.

Thừa dịp này thời gian, Khurong Viễn trong tay pháp quyết liên kết, lơ lửng giữa không trung quay tròn xoay tròn Động Sát Chi Nhân nhất thời quang mang âm đạm, bắt đầu chậm rãi hạ xuống, bị hắn tiếp trong lòng bàn tay, tiện tay thu hồi Trữ Vật Giới.

Làm xong cái này, hắn lúc này đứng lên, thuận thế kéo qua bức họa trên bàn, đưa tay tại trên bức họa nhanh chóng phát qua, theo nguyên khí bản đồ phân bố bên trên hình ảnh từng cái đối ứng, cấp tốc khóa chặt một cái địa điểm.

"Kỳ Sơn Trấn chữ nước ngoài thị biệt viện, Thương Trúc Uyển. Chính là chỗ này."

Khurong Viễn ngón tay tại trên bức họa điểm điểm, nghiêng đầu nhìn về phía Lý Tuấn Phong, tiếp tục nói : "Lập tức phái mấy cái am hiểu phục kích cùng ẩn nặc đoàn viên qua nơi này, để bọn hắn chăm chăm chết Thương Trúc Uyển, càng chú ý Văn Mạn Quân, nàng vừa xuất hiện, lập tức hướng ta báo cáo."

"Vâng, thiếu gia."

Tuy nhiên tâm lý có rất nhiều không hiểu, nhưng Lý Tuấn Phong biết, loại thời điểm này, hắn chỉ cần theo thiếu gia phân phó đi làm là được, khác quan hệ đều không cần nghĩ.

"Kỳ Sơn Trấn lời nói..." Khurong Viễn ánh mắt một lần nữa rơi vào trên bức họa, mắt lướt qua một vòng suy nghĩ sâu xa, "Kỳ Sơn Trấn khoảng cách Xuân Sơn trấn bất quá hai mươi km, người ngày mai liền tổ chức một chi tinh anh nhất đội ngũ, ở cái địa phương này hạ trại, làm bộ đi săn, tùy thời chuẩn bị tiếp ứng."

Nói, Khurong Viễn chỉ chỉ Kỳ Sơn Trấn cùng Xuân Sơn trấn ở giữa này phiến rừng rậm, đại khái quyền định một cái phạm vi.

Về phần cụ thể tiếp ứng quan hệ, hắn cũng không có nói, Lý Tuấn Phong cũng không có hỏi.

Sau đó, Khurong Viễn lại liên tiếp dưới mấy cái mệnh lệnh, cũng nhằm vào một ít địa phương làm một số chi tiết tính bố trí. Lý Tuấn Phong tự nhiên không có không dị nghị Địa Toàn bộ đáp ứng.

"Tốt, người đi đi hiện tại liền bắt đầu an bài, sáng mai, toàn bộ nhân viên đều phải đứng chỗ."

Khurong Viễn nói, liền phát phát tay, ra hiệu Lý Tuấn Phong có thể đi.

"Nuôi binh ngàn ngày, dùng trong chớp lát. Thiếu gia ngài yên tâm, ta sẽ không để cho ngài thất vọng."

Lý Tuấn Phong nói xong, liền cúi người hành lễ, lập tức quay người rời đi phòng khách, bước nhanh hướng viện đi ra ngoài.

Dưới ánh trăng, hắn nhanh chân mà đi bóng lưng anh tuấn uy vũ hữu lực, tay áo theo đêm Phong Phi Dương, giống như Đại Tướng xuất chinh, tràn ngập một cỗ kiên định không thay đổi, quyết chí thể không đổi vị đạo.

Dạng như vậy, phảng phất vô luận con đường phía trước là quan hệ, hắn đều có thể từng cái san bằng, thẳng tiến không lùi!

...

Trong khách sảnh.

Lý Tuấn Phong rời đi sau đó, Khurong Viễn vừa tối từ tính toán một phen, liên tục xác nhận chính mình kế hoạch vạn vô nhất thất sau đó, mới tạm thời an tâm.

Lần này hắn muốn dẫn lấy tỷ tỷ cùng xuất hành, hắn nhất định phải so bình thường càng thận trọng, quyết không thể ra cái gì một tia sai lầm.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn không tự chủ được rơi trên bàn sơn hồng hộp com bên trên.

Hắn vươn tay, từ từ mở ra nắp hộp.

Hình bát giác trong hộp com, một bát chăm chú chế biến thức ăn canh thang đang lẳng lẳng địa thịnh tại chén sứ men xanh bên trong.

Hiện nay vẫn là đầu xuân, hàn ý vẫn như cũ rất nặng, qua như thế lâu, chén này canh thang cũng sớm đã mát, nguyên bản tràn ra thơm ngọt vị đạo cũng đã cơ hồ nghe thấy không được.

Nhưng mà, canh thang bên trong tấm lòng ấy trọng lượng, lại không có chút nào khác biệt.

Nhìn lấy chén này canh thang, Khương Viễn thần tình trên mặt bất tri bất giác liền buông lỏng rất nhiều, liền liền ánh mắt, đều không có vừa rồi nghiêm túc, nổi lên một chút nhu hòa chi ý.

Hiện nay, nên bố trí đều đã bố trí qua, liền liền lùi lại đường đều đã bố trí tốt, cũng chỉ thiếu kém cuối cùng nhất một vòng.

Có thể hay không từ Văn Mạn Quân trong tay chiếm lấy đến cùng truyền thừa, cuối cùng, vẫn là muốn nhìn tỷ tỷ chính mình.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn tiện tay bung lên bát, hơi ngửa đầu, cầm chén bên trong canh thang uống sạch sành sanh, lập tức gọi tới ngoài cửa Gã sai vặt, để hắn đem hộp cơm thu thập một chút, đưa đi nhà bếp.

Gã sai vặt tay chân lanh lẹ, rất nhanh liền thu thập sạch sẽ rồi đi phòng khách.

Trong lúc nhất thời, trong khách sảnh lần nữa khôi phục yên tĩnh. Trừ Khương Viễn, nơi này thậm chí ngay cả không có bất kỳ ai.

Nhìn lấy một màn này, Khương Viễn khoe môi nhỏ bé không thể nhận ra địa google, lộ ra một vòng thanh cười yếu ớt ý.

Mấy bước đi ra phòng khách, hắn xoay người, vung tay áo phát một cái, rộng thùng thình tay áo bày nhất thời giống nổi lên phong phấn khởi, vẽ ra trên không trung một vòng phiêu dật đường vòng cung.

"Phanh "

Một tiếng rất nhỏ tiếng va chạm bỗng nhiên vang lên.

Khắc hoa cửa gỗ giống là có người ở bên cạnh đẩy một cái giống như, bỗng nhiên tự động đóng bên trên, kích thích kinh phong đem dưới mái hiên treo phù văn Đăng đều thổi đến lay một cái.

Cùng lúc đó, Khương Viễn mũi chân một điểm, thân hình mô phỏng nếu không có trọng lượng bay lên mà lên, trong nháy mắt liền đến không trung.

Một trận Dạ Phong phát qua, hắn mặc trường bào nghênh phong phiêu diêu, váy dài tung bay, tư thái nhanh nhẹn, giống như Bằng Hư Ngự Không, nói không hết phong lưu thoải mái, từ đang tung bay.

Ngần sắc ánh trắng vẩy xuống, hắn thân ảnh cũng phủ thêm một tầng mỏng lung ánh trắng, từ xa nhìn lại, đơn giản giống như là muốn Vũ Hóa Đăng Tiên.

Tuy nhiên nhìn lấy phiêu nhiên tùy ý, nhưng Khương Viễn tốc độ lại là cực nhanh, mấy cái lên xuống ở giữa, cũng đã rơi vào tỷ tỷ Khương Linh trong viện.

Cái này cả trong cả quá trình, hắn thân ảnh đều rất giống một mảnh ảo ảnh, thủ trong phủ các ngõ ngách bên trong Kinh Thiên chiến tu, thậm chí ngay cả một chút xíu không thích hợp đều không phát giác.

Tùy ý tìm dưới hiên chỗ bóng tối ẩn thân, Khương Viễn ánh mắt tại trong sân đảo qua, quả nhiên đang quen thuộc vị trí, tìm tới tỷ tỷ này một thân áo đỏ, rực rỡ như lửa thân ảnh.

Dưới ánh trắng, nàng chính nghiêng người mà dừng, hai tay mười ngón tung bay, đang cố gắng bóp lấy liên tiếp pháp quyết.

Theo Khương Viễn so sánh, nàng động tác không thể nghi ngờ mười phần non nót không lưu loát, mặc kệ là tốc độ, vẫn là độ chính xác, chênh lệch đều không thể chút xíu mà tính toán.

Nhưng mà, làm một cái bất quá mười tám, a, không có, là mười chín tuổi tu sĩ, nàng cũng đã làm được rất không tệ, rất rõ ràng, hẳn là cho tới bây giờ đã xuống dốc xuống luyện tập.

Nhìn kỹ lại, nàng biểu lộ trang nghiêm, động tác cẩn thận tỉ mỉ, cặp kia trong ngày thường thần quang trầm tĩnh hạnh trong mắt, hiện nay lại trầm ngưng vô cùng, chỉ còn lại có một phái nghiêm túc cùng chuyên chú.

Theo nàng động tác, đạo đạo pháp quyết Linh Quang Thiểm Thước, một ánh lửa nhất thời tại nàng đầu ngón tay dâng lên, chậm rãi biến hình, dần dần ngưng tụ ra một cái mơ hồ hình hoa sen hình, lập tức càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng rõ ràng..

Bất tri bất giác, Khương Linh thái dương đã toát ra mồ hôi nóng, theo gương mặt giọt giọt hướng xuống lẫn xuống.

Dưới ánh trắng, nàng nhũn chặt mi tâm, căng cứng hàm dưới, phảng phất bước đi thông thả một tầng ánh sáng, hết sức rõ ràng.

...

Chương 140: : Khương Linh quyết tâm

...

Nhìn lấy một màn này, Khương Viễn trong lòng run lên, cảm giác đáy lòng bên trên thật giống như bị người nắm chặt một thanh giống như, hơi hơi đau nhức.

Tỷ tỷ thi triển pháp thuật kia, hẳn không thể quen thuộc hơn được.

Đó là Hỏa Liên Ấn.

Hỏa Liên Ấn không có là Công Kích Pháp Thuật, cũng không phải Phòng Ngự Pháp Thuật, thậm chí đều không có minh xác cấp bậc, nó là một loại chuyên môn cung cấp cấp thấp Pháp Tu Đoán Luyện Pháp thuật lực khổng chế pháp thuật.

Thông qua pháp quyết khổng chế, đem hỏa điểm ngưng tụ Thành Hỏa Liên, ngưng tụ không tan là cơ bản nhất, từ cơ sở sáu cánh sen, đến cùng chín cánh sen, mười hai cánh sen... Liên Biện số lượng càng nhiều, đối lực khổng chế yêu cầu liền càng cao.

Nói như vậy, một cái Pháp Tu, chỉ cần có thể ngưng tụ ra sáu cánh sen, cũng duy trì vượt qua mười hơi không rời, liền có thể thuận thực vận dụng cấp thấp pháp thuật tiến hành chiến đấu.

Tương đồng, một cái Pháp Tu, chỉ cần có thể ngưng tụ ra mười hai cánh sen, cũng duy trì vượt qua 20 hơi thở không rời, liền có thể thuận thực vận dụng trung giai pháp thuật tiến hành chiến đấu.

Đương nhiên, dùng Hỏa Liên Ấn rèn luyện ra được lực khổng chế, khẳng định là khuynh hướng Hóa Hành pháp thuật. Cùng loại đoán luyện lực khổng chế pháp thuật, còn có Thủy Hành thủy liên ấn, Kim Hành Kim Kiếm ấn các loại.

Đời trước, Khương Viễn đẳng cấp còn thấp thời điểm, vì Đoán Luyện Pháp thuật lực khổng chế, vì đề cao luyện khí tỷ lệ, cùng loại huấn luyện có thể không làm thiếu. Mà lại, hẳn lúc ấy thân ở hoàn cảnh, so hiện tại càng thêm khắc nghiệt, càng tàn khốc hơn, huấn luyện nếu như không đủ liều mạng, hẳn lại thể nào có thể có thể sống được xuống tới?

Nhưng mà, hẳn đối với mình khắc nghiệt là đối với mình khắc nghiệt, đồng dạng sự tình, từ tỷ tỷ tới làm, hẳn lại vô luận như thế nào...

Bất tri bất giác, hẳn lại nghĩ tới ban đầu ở nam hoàng thành, tỷ tỷ biết hẳn đơn độc dẫn đi Sở Kiều sau đó, này khăn trương lo lắng đến cùng cơ hồ sụp đổ bộ dáng.

Cho dù, biết rõ hẳn không có xảy ra việc gì, cho dù, biết rõ chết là Sở Kiều, cho dù lý trí bên trên biết không nên như thế, tỷ tỷ vẫn như cũ nhịn không được ở trước mặt hẳn nghẹn ngào khóc ròng, rơi lệ không thôi.

Đó là hẳn lần thứ nhất nhìn thấy, tỷ tỷ như vậy yếu ớt bộ dáng...

Hắn đến nay quên không có, lúc ấy loại kia cảm giác chấn động.

Cho tới nay, hẳn trong ấn tượng tỷ tỷ, đều là kiên cường dũng cảm, cho dù là đối đầu mạnh mẽ hơn chính mình nhiều tồn tại, cũng chưa bao giờ có một tơ một hào lùi bước.

Cho dù tăng thêm đời trước, hẳn cũng là lần đầu tiên, nhìn thấy tỷ tỷ như thế yếu ớt bất lực bộ dáng

Không biết làm sao đồng thời, hẳn càng là nhịn không được tự trách.

Đời trước tám trăm năm mươi năm dài đằng đặc thời gian, hẳn đều là một người qua, hành sự cho tới bây giờ chỉ có thể dựa vào chính mình, cũng chỉ cần cân nhắc chính mình. Trọng sinh trở về, hẳn tuy nhiên lúc nào cũng chú ý, đại bộ phận sự tình đều sẽ nhớ kỹ theo trong nhà báo cáo chuẩn bị, nhưng dài đằng đặc thời gian bên trong tạo thành thói quen không phải như vậy dễ dàng trật trở về, luôn luôn động một chút lại quên, thường thường làm xong mới nhớ tới.

Trước đó đều là chuyện nhỏ, có lẽ râu ria, nhưng lần này, nếu không phải hẳn trong lúc vô tình xem nhẹ tỷ tỷ cảm thụ, lại thể nào sẽ để cho tỷ tỷ như thế thương tâm?

Hắn không nên quên, tỷ tỷ cùng hẳn khác biệt, nàng là cái thật sự mười chín tuổi nữ hài nhi, nàng tâm mềm mại mà non nớt, cùng hẳn cái này bị dài đằng đặc thời gian rèn luyện Thành ý chí sắt đá Kinh Thiên Đạo Tôn, có bản chất khác biệt.

Đời trước, hẳn đối tỷ tỷ ấn tượng, thủy chung dừng lại tại hẳn mười sáu tuổi thời điểm.

Trong ấn tượng ty ty, có lẽ còn chưa đủ thành thực, cũng không có như vậy cường đại, nhưng thủy chung một mực đem hân hộ ở sau người, đối với hân cẩn thận quan tâm, quan tâm đầy đủ. Chỉ ít, đôi khi đó hân mà nói, ty ty là mạnh mẽ hơn hân, có thể tin hơn tồn tại, là hân có thể cậy vào càng tránh gió.

Cho dù trọng sinh mà đến, ty ty vẫn như cũ là như vậy khoa trương nhiệt liệt, sắc bén quả quyết, lại duy chỉ có đối với hân và phụ thân ôn nhu quan tâm, cùng hân trong ấn tượng ty ty kia không có chút nào khác biệt.

Nhưng mà, nghĩ kỹ lại, năm đó ty ty bất quá là một cái mười tám tuổi nữ hài nhi mà cho dù hiện tại, cũng bất quá mười chín tuổi, thực Viễn mới có được cường hân đến cùng không có kẻ hở cấp độ, chỉ là, bởi vì có hân cái này càng thêm non nớt, càng thêm cần muốn bảo vệ đệ đệ tại, mới không thể không một mực kiên cường đi xuống đi...

Cho dù hiện tại, hân cái này đệ đệ đã cường đại đến đủ để thủ hộ trong nhà, ty ty vẫn không có may mắn lười biếng, không có an tại được bảo hộ, ngược lại gạt hân cùng phụ thân yên lặng khổ tu, ý đồ dùng chính mình non nớt bả vai, thay hân nâng lên cái này một phần gánh nặng.

Trong lúc nhất thời, cho dù lấy Khương Viễn ý chí sắt đá, cũng không nhìn được sinh ra mấy phần vừa chua lại chát cảm giác. Nhưng mà, so với chua xót, trong lòng của hân càng nhiều, lại là kiêu ngạo.

Một cái mười chín tuổi nữ hài nhi, có thể làm được loại tình trạng này, hân lại thế nào có thể không có kiêu ngạo?

Thế nhưng là, ty ty, người muốn khiêng gia đình trách nhiệm, thay ta che gió che mưa, ta lại thế nào có thể nhẫn tâm, hiện tại liền cho người đi trực diện Tu Hành Giới này tàn khốc mưa gió tấy lửa?

Cho dù, những mưa gió đó nàng sớm muộn cũng sẽ kinh lịch, nhưng ít ra, cũng làm cho hân đem hết khả năng vì ty ty chuẩn bị kỹ càng hết thảy, lại đi kinh lịch những cái kia, hân cũng có thể an tâm một số...

Trong lúc nhất thời, Khương Viễn cảm xúc chập trùng, trong lòng bùi ngùi mãi thôi, đúng là khó được tại nên làm chính sự thời điểm thất thần.

Dưới ánh trăng, hân thân ảnh biến mất tại cột trụ hành lang trong bóng râm, chỉ có thể mơ hồ nhìn ra một cái mơ hồ hình dáng, theo chung quanh bị ánh trăng thấm nhuộm thành Ngân Huy một mảnh đình viện so sánh rõ ràng, giống như đặt mình vào một cái thế giới khác.

Cũng không biết qua bao lâu, Khương Linh bấm niệm pháp quyết mười ngón tốc độ càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm, đầu ngón tay này hóa tràn ra hỏa hồng sắc sáu cánh liên hoa, lại trở nên càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng rõ ràng...

Tinh tế Hoa Nhị tinh tế suy nhược, phảng phất chống đỡ không nổi đỉnh đầu bao phần trọng lượng hơi hơi uốn lượn, mỏng manh cánh hoa mỏng như cánh ve, rõ ràng mạch lạc, một trận gió lạnh thổi qua, trong thoáng chốc dường như có thể nhìn thấy cánh hoa theo gió hơi hơi dập chồn, nhưng mà, chờ lấy lại tinh thần, mới phát hiện đó bất quá là chính mình ảo giác.

Cho dù chỉ có sáu cánh, bất quá nhỏ nhỏ một đoá, đoá này hỏa hồng liên hoa, lại có vẻ dị thường ngưng luyện, dị thường tinh xảo, từ xa nhìn lại sinh động như thật, giống như một đoá chánh thức liên hoa đoan trang cao khiết, cơ hồ nhìn không ra là hỏa diễm ngưng tụ mà thành.

Theo Hỏa Liên càng ngày càng tinh xảo, Khương Linh thái dương lẫn xuống mồ hôi cũng càng ngày càng nhiều, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, liền liền mười ngón đều mơ hồ có chút run rẩy, vừa nhìn liền biết đã đến cực hạn.

Nhưng mà, Khương Linh mím chặt khóe môi, ngưng trọng ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chú này đoá tinh xảo Hỏa Hồng Sắc Liên Hoa, ánh mắt không có một tơ một hào dao động, run nhẹ mười ngón chậm chạp, lại kiên định không thay đổi địa tiếp tục lấy nguyên bản động tác.

Theo nàng Chi Quyết, tinh xảo sáu cánh Hỏa Liên bên ngoài, nhỏ vụn hỏa quang chậm rãi ngưng tụ, ba mảnh liên hoa cánh hoa loáng thoáng bắt đầu thành hình.

Mà lúc này, Khương Linh sắc mặt đã tái nhợt đến không có một tia huyết sắc, liền liền thân thể đều mơ hồ bắt đầu run rẩy lên.

Tại này một thân khoa trương nhiệt liệt áo đỏ phụ trợ hạ giờ phút này nàng xem ra càng là suy nhược dị thường, phảng phất một đoá tinh tế Kiêu non Quỳnh Tiêu hoa, chỉ cần hơi vừa chạm vào đụng, Kiêu non cánh hoa liền có khả năng hội thụ thương điều tàn.

Nếu như, lại như thế tiếp tục nữa, thân thể nàng chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ chống đỡ không nổi qua.

Bỗng dưng.

Một thanh âm từ nơi không xa vang lên.

"Đù. Hăng quá hoá dờ, dừng ở đây đi "

Thanh âm này trầm thấp nghiêm túc, mơ hồ mang theo vài phần khô khốc cùng khàn khàn, xem như không có thế nào thói quen mở miệng.

Tại cái này tĩnh mịch trong đình viện, cái này âm thanh vang lên địa không hề có điềm báo trước, cực đột ngột, trong nháy mắt đánh vỡ nguyên bản tĩnh mịch không khí.

Nghe được thanh âm này, chính tập trung tinh lực không chế pháp thuật Khương Linh bỗng nhiên khẽ giật mình, trên tay Chi Kính buông lỏng, mười ngón

bỗng nhiên run lấy bầy, liền liền giữa ngón tay này đóa nho nhỏ Hòa Liên, đều run lên bần bật, kém chút tán loạn.

Thấy thế, nàng vội vàng ổn định tâm thần, kiệt lực không chế lại Hòa Liên, lập tức thi triển pháp quyết, từng chút từng chút, chậm rãi huy bỏ đối với hỏa điểm không chế, thẳng đến giữa ngón tay Hòa Liên hoàn toàn tiêu tán, chỉ còn lại điểm điểm hỏa tinh phiêu tán, lúc này mới thở phào, buông xuống hai tay.

Nhìn kỹ lại, lập tức cũng đã huy bỏ Hòa Liên Ân, nàng xuôi ở bên người hai tay mười ngón như trước đang run nhẹ, hiển nhiên còn không có hoàn toàn chậm tới.

Bất quá, giờ phút này, Khương Linh nhưng căn bản không lo được những này, mãnh liệt xoay người, hướng phía trong góc ôm quyền khom người, nói ra : "Tiền bối. Không biết tiền bối giá lâm, xin thứ cho văn bối thất lễ "

"Không cần đa lễ. Hậu Thiên trước kia xuất phát, ngươi chuẩn bị kỹ càng sao?"

Trầm thấp nghiêm túc thanh âm vang lên lần nữa, ngữ điệu bình ổn hữu lực.

Nghe vậy, Khương Linh đứng thẳng người, ngược mắt nhìn lại, nhất thời ở bên cạnh cột trụ hành lang trong bóng tối nhìn thấy một cái quen thuộc hắc ảnh.

Bóng đen kia mơ hồ không rõ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một cái hình dáng, cũng không có chút nào khí tức lộ ra Lai nhưng nàng biết, cái kia chính là đệ đệ sư phụ, vị kia thần bí mà cường đại Luyện Khí Đại Sư.

Cho dù chỉ gặp qua hắn hai ba lần, này rải rác một đôi lời chỉ điểm, liền đã để cho nàng được ích lợi không nhỏ. Suy bụng ta ra bụng người, đệ đệ tại hắc châm chú chỉ điểm xuống, có thể tại như thế trong thời gian ngắn tăng lên tới hiện tại cấp độ, tựa hồ cũng không giống nguyên lai như vậy thật không thể tin

Bất quá, nàng tuyệt không ghen ghét đệ đệ. Mọi người có mọi người duyên phận, không cưỡng cầu được.

Nàng có thể trầm xuống tâm Tu Luyện Pháp Quyết, lại chỉ cần vừa nhìn thấy những tài liệu kia giải thích cùng phức tạp luyện khí nguyên lý liền đầu đầu, căn bản không phải luyện khí tài liệu. Có thể giống như bây giờ, bởi vì đệ đệ quan hệ, đạt được cái này một đôi lời trân quý chỉ điểm, nàng liền đã vừa lòng thỏa ý.

Huống chi, trước mắt, còn có một cái ngàn năm một thuở thời cơ!

Nghĩ tới đây, nàng hít sâu một hơi, xuôi ở bên người hai tay bỗng nhiên nắm chặt, miễn cưỡng đè xuống sôi trào nổi lòng nói ra : "Tiền bối, ta đã chuẩn bị kỹ càng, tùy thời có thể lấy xuất phát!"

Nàng thanh âm xúc động hữu lực, mỗi chữ mỗi câu, từ miệng nàng bên trong nói ra, đều phẳng phát nặng hơn ngàn cân, mang theo một cỗ thẳng tiến không lùi khí thế.

Cặp kia nguyên bản linh động trầm tĩnh hạnh trong mắt, càng là lóe kiên quyết chi sắc, Nhân Phong sắc bén, phẳng phát không có bất kỳ cái gì sự tình có thể dao động nàng quyết định.

Thấy thế, thanh âm kia bỗng nhiên trầm mặc một lát, lập tức vang lên lần nữa Đến, thanh âm lại không khỏi mềm mại mấy phần.

"Được. Hậu Thiên trước kia, ngươi liền theo Viễn nhi cùng lúc xuất phát qua Kỳ Sơn Trấn . Còn tin tức cận kề, Viễn nhi sẽ nói cho ngươi biết."

"Mặt khác, trên đường đi ta sẽ không ra bộ mặt, chỉ sẽ phái người trong bóng tối thủ hộ, trừ phi các ngươi gặp được nguy hiểm tính mạng, nếu không chưa dứt sẽ không xuất hiện. Các loại tiến bí cảnh sau đó, cũng chỉ có thể dựa vào chính các ngươi, ngươi muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt."

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: : Huyền Âm Lưu Ly Hỏa lại hiện ra

...

Nghe vậy, Khurong Linh bỗng nhiên sững sờ, hai mắt hơi hơi trừng lớn một chút, tựa hồ không bình thường kinh ngạc : "Tiền bối, cái kia..."

"Thế nào? Người nếu như bây giờ hối hận, còn kịp." Chỗ tối truyền đến thanh âm hơi hơi trầm xuống một cái, mơ hồ trong đó tựa hồ có mấy phần không ngờ.

Nghe vậy, Khurong Linh trong lòng hoảng hốt, vội vàng nói : "Không có, không phải! Tiền bối ngài đừng hiểu lầm, ta cũng không có hối hận."

Nói, nàng thanh âm có chút dừng lại, hơi chần chờ một cái chớp mắt, mới tiếp tục nói : "Ta chỉ là muốn hỏi, cái kia... Tiểu Viễn chẳng lẽ muốn cùng ta cùng đi sao?"

Nói lời này lúc, nàng biểu lộ vẫn như cũ có mấy phần hoảng hốt.

Nàng là thật không nghĩ tới, Khurong Viễn đã đến cũng phải cùng với nàng cùng đi, bởi vậy hoàn toàn không có bất kỳ cái gì chuẩn bị tâm lý, không phải vậy cũng không trở thành như vậy thất thố. Nàng nguyên bản còn cho là mình muốn một người qua đâu?

Nghĩ tới đây, nàng nhin không được ngẩng đầu nhìn hành lang bên trong bóng mờ liếc một chút, ánh mắt tâm thần bất định.

Gặp nàng dạng này, trong bóng tối bóng người trầm mặc một lát, tựa hồ cũng có chút chết lặng. Một lát nữa, hần mới tiếp lời nói : "Như thế cơ hội khó được, Viễn nhi tự nhiên cũng muốn đi lịch luyện một phen."

Ngừng một lát, hần gấp nói tiếp : "Nên giao cho ta đều bàn giao, người tự giải quyết cho tốt."

Thoại âm rơi xuống, dưới hiên bóng mờ bỗng nhiên hướng lùi lại nửa bước, lập tức hơi chao đảo một cái, trong nháy mắt biến mất tung ảnh.

Theo đoàn bóng ma này biến mất, bao phủ tại trong tiểu viện thần bí không khí tựa hồ trong nháy mắt biến mất tung ảnh, liền liền trong không khí gào thét mà qua hàn phong, tựa hồ cũng trở nên nhẹ nhàng rất nhiều.

Khurong Linh kim lòng không đành thờ phào, căng cứng thân thể cũng chậm chậm trầm tĩnh lại.

Cũng không biết thế nào, rõ ràng đây chẳng qua là một đoàn mờ lung bóng mờ, đã không có thả ra khí thế cùng uy áp, cũng không có cố ý nói quan hệ đặc biệt có khí thế lời nói, nàng cũng là cảm thấy khẩn trương, cảm giác trên bờ vai giống như trở nên trĩu nặng.

Hiện nay, người vừa đi, nàng cuối cùng là buông lỏng.

Lúc này, một trận gió rét thổi tới, nàng bỗng nhiên toàn thân run lên, bị đông cứng đến vô ý thức ôm chặt hai tay co lại rụt cổ.

Vừa rồi đoán luyện lực khống chế thời điểm ra không ít mồ hôi nóng, hiện nay dần dần, mồ hôi nóng biến thành mồ hôi lạnh, hần ý nhất thời từ toàn thân tiến vào thân thể, cho dù nàng thân là tu sĩ, thể chất viễn siêu người bình thường, cũng có chút chống đỡ không nổi.

Tiện tay móc ra khăn tay xoa đem mặt bên trên mồ hôi, Khurong Linh liền vội vàng xoay người, vội vàng hướng trong nội viện trong phòng đi đến.

Đã tiền bối nói hăng quá hoá dở, vậy hôm nay vẫn là nghỉ ngơi đi mặc kệ làm sao, ngày mai Tết Nguyên Tiêu vẫn là muốn qua, Hậu Thiên trước kia lại phải xuất phát qua Văn Thị địa bàn, cũng đừng không nhỏ đem chính mình giày vò bệnh

Như thế nghĩ đến, Khurong Linh co co lại càng chặt hơn, liền liền tốc độ cũng bất tri bất giác biến nhanh mấy phần.

...

Cùng lúc đó, một bên khác, Khurong Viễn cũng ra tỷ tỷ Khurong Linh viện tử, né qua trong trạch viện Kinh Thiên Chiến Đoàn thủ vệ chiến tu, vụng trộm trở lại chính mình viện tử.

Không để lại dấu vết địa trượt trở về phòng, một lần nữa khép lại cửa sổ, Khurong Viễn liền tiện tay kéo qua một cái ghế ngồi xuống.

Ngăn sắc ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh vẩy xuống trong phòng, tắm rửa ở dưới ánh trăng, trên người hần trường bào hiện ra từng tia từng sợi nhàn nhạt lưu quang, nhìn bằng thêm mấy phần cao quý khí tức, phối hợp cái kia từ thực chất bên trong lộ ra thông dong, khí chất càng thêm hơn người.

Ánh trăng bên trong, cái kia song hẹp dài đôi mắt phản chiếu lấy ánh trăng, thần quang càng thêm chói lóa mắt.

Hần liền như thế tùy ý ngồi xuống, liền toàn thân đều tản ra để cho người ta khó mà coi nhẹ khí tràng.

Tại hần khí chất phụ trợ hạ liền này một phòng ánh trăng quang huy, đều tựa hồ trở nên ảm đạm mấy phần.

So với vừa rồi tại tỷ tỷ trong viện lúc loại kia thâm trầm nội liễm, không chút nào lộ, hiện tại Khurong Viễn, khí chất đã long trời lở đất.

Cái kia vị thần bí Luyện Khí Đại Sư thân phận sư phụ, vốn là hần bịa đặt ra đến, trong hiện thực tự nhiên không có khả năng tồn tại.

Mà vừa rồi, tại tỷ tỷ Khurong Linh trong sân, lấy thần bí Luyện Khí Đại Sư thân phận theo tỷ tỷ nói chuyện với nhau người, tự nhiên cũng chính là Khurong

Viễn chính mình.

Đối Khương Viễn mà nói, thu liễm khí tức một chút, đè ép cuồng hống nguy trang một chút thanh âm, vậy cũng là rất đơn giản sự tình, muốn gạt qua tỷ tỷ tự nhiên không khó.

Hồi tưởng lại vừa rồi những chuyện kia, hân nhện không được khoe môi hơi hơi giờ lên, lộ ra một tia mang theo bất đắc dĩ ý cười.

Nói thật, nguy trang thân phận đối với hân mà nói vô cùng đơn giản, nhưng nhìn lấy tỷ tỷ đối với hân một mực cung kính hành lễ, luôn mồm kêu tiền bối, hân đã cảm thấy toàn thân khó chịu, nhiều lần đều kém chút vô ý thức tránh ra.

May mắn, cho dù tăng thêm trước đó này hai ba lần nguy trang thân phận tiếp xúc, hân cũng liền nói với tỷ tỷ mấy câu mà miễn cưỡng còn có thể căng đến ở. Không phải vậy, thời gian dài, hân không chừng liền phải lộ tẩy.

Nói thật, hân nguyên lai tưởng rằng, chính mình này tại các loại trong nguy cấp rèn luyện tám trăm năm mười năm trái tim, sớm đã cứng rắn đủ để ứng đối bất kỳ tình huống gì. Coi như lại nguy hiểm tình huống, hân cũng sẽ không mất đi tinh táo cùng thông dong.

Nhưng không biết thế nào, tại tỷ tỷ trước mặt, cái kia phần bình tĩnh thông dong, xử sự không sợ hãi, cuối cùng sẽ bởi vì đủ loại sự tình phá công

Lần trước cũng là như thế này.

Khi tỷ tỷ ở trước mặt mình ôm đầu gối thấp giọng khóc nức nở thối tim, hân sững sờ bị khiến cho không biết làm sao, hoàn toàn không biết nên thế nào an ủi

Hân đều đã không nhớ rõ, chính mình đến tốt cùng bao lâu không có cảm nhận được qua loại tâm tình này

Nghĩ tới đây, Khương Viễn không chịu được lắc đầu, thở dài một tiếng.

Trong chớp nhoáng này, hân khoe mắt hơi gấp, bên môi ý cười, có mấy phần bất đắc dĩ, mấy phần may mắn, càng tăng một chút khó gặp ôn nhu.

Cũng không biết qua bao lâu, Khương Viễn cuối cùng từ cảm hoài bên trong lấy lại tinh thần.

Tính toán bây giờ không phải là muốn những khi này. Vì tỷ tỷ tranh đoạt truyền thừa làm chuẩn bị, còn kém cuối cùng nhất một vòng không hoàn thành đâu?

Nghĩ đến cái viên kia đã tại trong nhẫn chứa đồ nằm thật lâu Quỳnh Anh thạch, Khương Viễn mắt sáng lên, thần sắc bỗng nhiên trở nên nghiêm túc mấy phần.

Tùy ý khẽ chống lan can đứng lên, hân mấy bước đi tới cửa, lần nữa đẩy cửa đi ra ngoài.

Lần này, hân không có tránh đi bất luận cái gì ánh mắt, đường hoàng tiến công xưởng, mở ra chính mình quen dùng nhất hào Luyện Khí Thất, trực tiếp đi vào.

Màu nâu xanh cân trọng cửa đá ở sau người chậm rãi khép kín, Khương Viễn tiện tay mở ra đỉnh đầu phù văn Đẳng, quay đầu dò xét chung quanh một vòng.

Dưới ánh đèn, bên trong phòng luyện khí hết thấy rõ ràng rành mạch.

Trung ương địa trên lò lửa, nhất tôn phong cách cổ xưa đỉnh đồng thau đang lẳng lẳng địa ngồi xổm nằm trên mặt đất, phía dưới Địa Hóa ao bởi vì không người sử dụng, đã che lại, chung quanh vùi lò dùng Thanh Ngọc bên trên, chính lóe ra nhàn nhạt phù văn lưu quang.

Bên trong dựa vào tường vị trí, một cái khung sắt thiếp tường dựa vào, phía trên an trí lấy các loại luyện khí lúc có thể có thể dùng đến công cụ.

Căn này Luyện Khí Thất, theo dĩ vãng không có bất kỳ cái gì khác biệt, một dạng tĩnh mịch, một dạng địa đề cho người ta an tâm.

Vừa vào Luyện Khí Thất, Khương Viễn liền tự động tiến vào luyện khí lúc trạng thái chuyên chú, thần sắc trên mặt trở nên chuyên chú mà nghiêm túc, liền liền ánh mắt, trở nên trầm tĩnh nội liễm, sừng sững không gọn sóng, giống như một vũng U Đàm, sâu không thấy.

Đại khái nhìn lướt, đánh giá tính một chút vị trí, Khương Viễn liền đi tới tôn này đỉnh đồng thau một bên, một phát bắt được tại đỉnh, tiện tay đem đỉnh đồng thau nhắc lên.

Tôn này cao hơn nửa người, nhìn nặng nề vô cùng đỉnh đồng thau, trong tay hân, lại xem như một cái lại phổ thông bất quá vật giống như, tiện tay vừa nhắc tới liền nhắc lên, căn bản cũng không có nửa điểm nhắc lên vật nặng lúc nên có cảm giác cật lực.

Này biến nặng thành nhẹ nhàng bộ dáng, để cho người ta cơ hồ nhìn không được hoài nghi, tôn này đỉnh đồng thau trên thực tế chẳng qua là cái cái thùng rỗng. Bằng không, Khương Viễn dạng này một cái vóc người cao to, nhìn cũng không khô ngo người, thế nào có thể như vậy dễ dàng nhắc lên đâu?

Nhưng mà, dẫn theo đỉnh đồng thau Khương Viễn, lại không chút nào ý thức được chính mình đến tốt cùng làm nhiều sao kinh hãi thế tục sự tình, thần sắc bình tĩnh như trước không gọn sóng.

Hắn dẫn theo đỉnh đồng thau đi đến bên cạnh tương đối khoảng không một điểm vị trí, tiện tay liền đem đỉnh đồng thau hướng mặt đất thả qua.

"Phanh "

Một tiếng rất nhỏ trong tiếng nổ vang, đỉnh đồng thau vững vàng rơi xuống đất, tóe lên một nắm tro bụi.

Khurong Viễn thối hậu một bước, dò xét liếc một chút, lập tức lại nắm vuốt tai đỉnh hơi hơi điều chỉnh một chút đỉnh đồng thau vị trí, lúc này mới vỗ vỗ tay, mắt Lưu toát ra vẻ hài lòng.

Ngay sau đó, hắn sau đó tay vừa lộn, một khối ước hai ngón tay dày ngọc bân nhất thời ra hiện tại hắn trong lòng bàn tay.

Ngọc này bân màu sắc thuần trắng, tính chất tinh khiết, sáng long lanh không rãnh, vừa nhìn liền biết là tính chất vô cùng tốt Linh Ngọc. Ngọc trên bân, điêu khắc tinh mỹ phức tạp đường vân, càng có đạo đạo kim quang lấp lóe, nhìn qua xem như phù vân, nhưng lại theo phù vân có vi diệu khác nhau.

Bạch ngọc bân vị trí trung tâm, hơi hơi hướng phía dưới lõm, hình thành dạng cái bát, trong chén, càng là có một cái giao thoa vết lõm, rất rõ ràng là chuyên môn dùng để khám nạm quan hệ đồ, vật.

Bạch ngọc cuộn tại Khurong Viễn trong tay quay tít một vòng, liền bị đệm ở đỉnh đồng thau phía dưới nguyên bản nên Địa Hỏa ao vị trí. Khurong Viễn tiện tay điều chỉnh một chút vị trí, để bạch ngọc trong mâm dạng cái bát lõm nhắm ngay đỉnh đồng thau trung ương.

Ngay sau đó, hắn lại từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một cái giống như móc ngược cái hũ hắc sắc vật thể, đem nó đội lên bạch ngọc trong mâm bát hình lõm bên trên, cũng chậm rãi điều chỉnh phương vị phương vị, tốt để chúng nó có thể khảm hợp lại cùng nhau.

Bỗng dừng.

"đát "

Một tiếng thanh thúy âm thanh vang lên.

Hắc sắc "Cái hũ" bỗng nhiên hướng phía dưới ngòi xuống, vững vàng khảm hợp tại trắng ngọc bân bên trên.

Trong chốc lát, trắng ngọc bân bên trên bỗng nhiên hiện lên một dải sáng ngời kim quang, toàn bộ bạch ngọc bân đều rất giống sóng tới, phức tạp tinh xảo hoa văn trung kim quang lưu chuyển, từng tia từng sợi nở rộ ra, cho dù tại phù vân Đẳng ánh đèn chiếu xuống, vẫn như cũ lộ ra quang hoa tươi sáng, lưu quang bốn phía.

Thấy thế, Khurong Viễn bên môi tràn ra một vòng thanh cười yếu ớt ý, lập tức thuận tay lấy xuống cái hũ hình vật thể nửa khúc trên.

Sau một khắc, sáng ngời mà tinh khiết Kim Sắc Hòa Diễm trong nháy mắt nở rộ.

Sáng ngời kim quang khuếch tán mà ra, chỉ trong nháy mắt, liền đem trọn cái Luyện Khí Thất đều nhuộm thành kim sắc, phảng phất cho vật sở hữu thể đều dát lên một tầng kim quang, liền liền phong cách cổ xưa đỉnh đồng thau, đen kịt thiết giá tử, tại thời khắc này đều rất giống trở nên tôn quý đại khí đứng lên.

Nhìn kỹ lại, ngọn lửa màu vàng óng kia vững vàng dừng lại tại bạch ngọc trong mâm, yên tĩnh, ổn định, chậm rãi thiêu đốt, ngẫu nhiên có hơi hơi nhảy nhót, cũng lộ ra không bình thường yên tĩnh, không có chút nào phổ thông hòa diễm hoạt bát nhảy vọt cảm giác.

Theo nó xuất hiện, một cỗ thâm nhập cốt tủy hàn ý chậm rãi khuếch tán ra Đến, bất tri bất giác, trên mặt đất liền ngưng kết một tầng nhàn nhạt sương trắng.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 142: : Thần tốc xuất thủ

...

Nguyên lai, đóa này minh sáng Kim Sắc Hóa Diễm, đúng là Huyền Âm Lưu Ly Hỏa.

Từ Khương Viễn theo Văn Duệ trong tay đạt được Huyền Âm Lưu Ly Hỏa sau đó, hắn vẫn cẩn thận uẩn dưỡng lấy, cho tới bây giờ, ngọn lửa này đã rõ ràng cường đại không ít, mà lại, so trước kia càng thêm ổn định, càng tăng nhiệt độ hơn thuần.

Khối kia bạch ngọc bàn, cũng là hắn chuyên môn luyện chế ra Đền, lấy thuận tiện hắn không chế Huyền Âm Lưu Ly Hỏa.

Tại Huyền Âm Lưu Ly Hỏa liếm láp dưới, không lâu lắm, Thanh đồng đỉnh bên trên liền ngưng kết thật dày một tầng sương lạnh, nguyên bản phong cách cổ xưa màu vàng xanh nhạt cũng biến thành càng thêm thâm trầm, càng thêm dày hơn trọng, tựa như trong năm tháng yên lặng vô số tuổi nguyệt giống như.

Khương Viễn quan sát một hồi, gặp đỉnh đồng thau tình huống tương đương ổn định, không có chút nào không chịu nổi Huyền Âm Lưu Ly Hỏa bộ dáng, liền khoanh chân ngồi xuống Đền, đem các loại tài liệu từ trong nhẫn chứa đồ móc ra, dựa theo trình tự từng cái bày đặt tốt.

Tồn này Thanh đồng đỉnh, là phụ thân cố ý tìm tới, tuy nhiên không phải chuyên môn luyện chế pháp khí đỉnh, nhưng tính chất so với bình thường Thanh đồng đỉnh tốt hơn không ít, luyện chế thủ nghệ cũng càng tinh xảo hơn, thân đỉnh sức chịu đựng cũng so với bình thường đỉnh mạnh hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, so với Khương Viễn muốn trình độ, nó còn kém rất nhiều. Bất quá, ngẫu nhiên dùng để luyện chế một hai kiện pháp khí, đã miễn cưỡng đủ.

Khương Viễn cúi đầu trưng bày tài liệu, không lâu lắm, liền đem sở hữu tài liệu theo trình tự bày đặt tốt, còn tiện tay kiểm tra một chút mấy loại tài liệu phẩm chất.

Trừ trước đó Quý Thị tảo hóa thời điểm đạt được khối kia Quỳnh Anh Thạch chi bên ngoài, mặt khác năm loại tài liệu, toàn bộ là Lâm Hồng Minh mấy cái chân chạy sưu tập trở về, hiện nay, vừa vặn toàn bộ dùng tới.

Quỳnh Anh Thạch Thiên vốn liền có che đậy nguyên khí hiệu quả, là thích hợp nhất luyện chế ẩn nặc loại pháp khí tài liệu một trong, lại thêm cái này mấy vị tài liệu lời nói, chính dễ dàng dùng để luyện chế một cái ẩn nặc mặt nạ.

Cũng may mắn trong tay hắn vừa vặn vặn có Âm Hỏa, nếu không, liền Quỳnh Anh thạch này một khi đụng vào Dương Hỏa, che đậy nguyên khí hiệu quả liền lại nhận phá hư tính chất, hắn muốn đem nó luyện chế thành mặt nạ, thật là có chút khó làm.

Hết thấy chuẩn bị thỏa đáng, Khương Viễn ngược mắt, ánh mắt ngưng chú ở trước mắt đỉnh đồng thau bên trên, lập tức hai tay vừa nhấc, kết động Chi Quyết, khu động trắng ngọc bàn bên trên Huyền Âm Lưu Ly Hỏa.

Trong nháy mắt, trắng ngọc bàn bên trên lưu động kim quang bỗng nhiên tăng vọt, kim sắc Huyền Âm Lưu Ly Hỏa bỗng nhiên khuếch tán, trong chớp mắt hóa thành Lục đạo lưu động Kim Sắc Hóa Diễm, tại trắng ngọc bàn bên trên lan tràn ra.

Sau một khắc, đỉnh đồng thau hơi chấn động một chút, Kim Sắc Hóa Diễm bỗng nhiên tự bạch ngọc bàn bên trên bay lên mà lên, từ trong đỉnh Long Khẩu bên trong một nhảy ra, như một đầu nhỏ bé kim sắc Thần Long xoay quanh mà lên, trong chớp mắt tại thân đỉnh bên trong vờn quanh một vòng, hoàn thành thân đỉnh thêm nhiệt.

Thấy thế, Khương Viễn tay trái chụp tới, cổ tay như thiểm điện lách một cái, cái viên kia giống như xanh đá bạch ngọc Quỳnh Anh thạch liền trong nháy mắt bắn mà ra, vạch lên đường vòng cung rơi vào đỉnh đồng thau bên trong, bị một đầu bay lên mà lên kim sắc Hỏa Long một thanh ngậm lấy.

Bình thường trung cấp Luyện Khí Sư đều có thể nắm giữ Diễm Quang phân hóa kỹ xảo, kinh hắn chỉ thủ thi triển mà ra, lại giống như là có sinh mệnh, tươi sống linh động đến cùng thật không thể tin.

Quỳnh Anh Thạch chi hậu, ngay sau đó, loại thứ hai tài liệu, loại thứ ba tài liệu, loại thứ tư...

Bất quá thời gian qua một lát, sáu loại tài liệu liền toàn bộ bị ném tiến đỉnh đồng thau bên trong, lấy riêng phần mình khác biệt phương thức, khác biệt hóa hầu bắt đầu luyện chế.

Khương Viễn biểu lộ nghiêm túc, thần sắc chuyên chú, hai tay mười ngón tung bay, động tác như nước chảy mây trôi trôi chảy, lại như mang theo một loại nào đó không khỏi vận luật, để cho người ta thân không nhận được trong say mê, khó mà tự kiềm chế.

Kim sắc hỏa quang chiếu rọi tại trên mặt hắn, cái kia như đầm sâu mắt, tựa hồ cũng lóe ra phiêu diêu kim quang, để cho người ta ngăn không được Địa Tâm tình Thần dao động.

Bất tri bất giác, thời gian từng giờ từng phút địa quá khứ.

Thời gian, rất nhanh liền đến cùng nửa sau đêm.

Lúc này, đỉnh đồng thau bên trong, nguyên bản sáu loại tài liệu, đã hoàn toàn dung hợp, hóa thành một đoàn chất lỏng màu nhũ bạch.

Tại Kim Sắc Hóa Diễm bọc vào, cái này đoàn dịch thể chìm nổi lấy, cuộn cuộn lấy, chậm rãi kéo dài biến hình, dần dần ngưng tụ Thành một ổ bánh cổ bộ dáng.

Dần dần, hóa điểm dần dần dừng, kim quang dần dần tiêu tán, đỉnh đồng thau bên trong, chỉ còn lại có khối kia sửa mặt nạ màu trắng như trước đang chậm rãi chìm nổi. Nó màu ngà sửa mặt ngoài mang theo tầng nhu hòa ánh sáng, nhiệt độ ôn nhuận nhuận, cũng không lóa mắt, lại có thể mang cho người ta một loại đặc biệt thoải mái dễ chịu cảm giác, để cho người ta xuất phát từ nội tâm địa trầm tĩnh lại.

Khurong Viễn hơi hơi ngửa đầu, nhìn chăm chú này sửa mặt nạ màu trắng, ánh mắt bình tĩnh, sắc mặt lại không có chút nào buông lỏng, ngược lại trở nên so trước đó càng thêm chuyên chú mấy phần.

Pháp khí luyện chế, so Phù Khí càng khảo nghiệm Luyện Khí Sư đối nắm bắt thời cơ.

Phù Khí, là chờ Khí Phôi hoàn toàn ngưng kết, cũng hoàn thành Thối Hòa sau đó, lại đem phù văn vẽ tại Khí Phôi bên trên.

Mà pháp khí, lại nhất định phải thừa dịp Khí Phôi vừa mới ngưng kết, lại còn không có ngưng kết hoàn toàn thời điểm, đem trận pháp in dấu lên qua. Một khi bỏ lỡ thời gian này, trận pháp liền lại không có cách nào theo pháp khí hoàn toàn dung hợp, căn bản không phát huy ra ứng có hiệu quả.

Mà thời gian này, thường thường tương đương ngắn ngủi, căn cứ pháp khí bản thân tài liệu khác biệt, thời gian từ mấy hơi đến cùng mười mấy hơi thở không giống nhau.

Như thế thời gian ngắn, có thể lạc ấn trận pháp không bình thường hữu hạn.

Liên theo dài nhất mười mấy hơi thở để tính, phổ thông trung cấp Luyện Khí Sư, cũng liền có thể lạc ấn hai ba cái lớn nhất Trụ Cột Trận Pháp, mà kinh nghiệm phong phú lâu năm trung cấp Luyện Khí Sư, lại có thể lạc ấn bốn năm cái trận pháp

Cũng chính bởi vì pháp khí tính chất này, pháp khí cùng pháp khí ở giữa, bởi vì người luyện chế khác biệt, phẩm chất thường thường sẽ có phi thường to lớn khác biệt. Có đôi khi, loại này chênh lệch thậm chí sẽ đạt tới bất khả tư nghị bước, gọi là trời cùng đất khác biệt đều không đủ.

Theo pháp khí so sánh, Phù Khí ở giữa điểm này phẩm chất khác biệt, đơn giản căn bản không đáng giá nhắc tới

Mà trước mắt khối này mặt nạ, lưu cho Khurong Viễn thời gian, bắt quá tám hơi thở.

Ngay tại Kim Sắc Hòa Diễm sắp tán còn tán, sửa mặt nạ màu trắng vừa mới bắt đầu làm lạnh trong nháy mắt đó, Khurong Viễn hai mắt nhíu lại, ánh mắt bỗng nhiên trở nên thâm thúy vô cùng.

Bỗng dưng.

Hắn nguyên bản nắm niệm pháp quyết tiết tấu bỗng nhiên biến đổi, tốc độ bỗng nhiên bắt đầu tăng vọt, trở nên càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh...

Này mười cái khớp xương rõ ràng ngón tay, phẳng phát căn bản không có dây, lấy một loại bất khả tư nghị tốc độ cực nhanh biến đổi pháp quyết, tốc độ quá nhanh, thậm chí trong lòng bàn tay huyền hóa ra trùng điệp hư ảnh, mấy cái có lẽ đã cả ngón tay đều phân không phân rõ được.

Nhưng mà, dù vậy, cái kia mười ngón tung bay bên trong, vẫn như cũ mang theo một loại nào đó rõ ràng luật động, quy luật, hữu lực, ổn định, tinh chuẩn, phẳng phát sớm đã lập lại thiên biến vạn biến, không có một tơ một hào trì trệ, cũng không có một tơ một hào sai lầm.

Theo hắn động tác, từng tia từng sợi khinh bạc kim sắc quang mạng từ đầu ngón tay hắn lan tràn mà ra, nhanh chóng kéo dài đến này sửa mặt nạ màu trắng phía trên, ấn lấy một loại nào đó quy luật nhanh chóng lan tràn ra.

Nhìn kỹ lại, kim quang kia khi thì uốn lượn, khi thì thẳng tắp, khi thì vụn vụn, khi thì quán quanh, tốc độ Khỏi nhanh, nhưng thủy chung tuần hoàn theo một loại nào đó cố hữu quy luật, đầy đủ vồn quanh ra cái này đến cái khác dường như phù văn, lại càng thêm thần bí huyền ảo đồ án.

Cảm giác kia, liền phẳng phát có người tay cầm Phù Bút trên không trung lăng không vẽ phác thảo, nét chữ như nước chảy mây trôi tiết ra, uốn lượn uyển chuyển, tại không chút do dự ở giữa một lần là xong.

Cái này Thần hồ kỹ một màn, nếu như bị người khác nhìn thấy, chỉ sợ tuyệt đối sẽ kinh ngạc hận không thể đem tròn mắt đều trừng ra ngoài, căn bản không thể tin được chính mình Nhân Chủ, càng không thể tin được, trên thế giới lại có thể có người ngón tay, có thể linh hoạt đến cùng như thế bất khả tư nghị bước!

Mà khoa trương hơn là, cho dù tại không gian như thế tốc độ tay phía dưới, Khurong Viễn động tác vẫn như cũ ổn định đến cùng thật không thể tin, để người không thể không nghi ngờ, trước mắt một màn này, chẳng lẽ lại còn không phải hắn cực hạn?

Không có trăm ngàn năm rèn luyện, nhân thủ ngón tay vốn không thể nào làm được loại tình trạng này!

Nhưng mà đối với Khurong Viễn vốn người mà nói, cái tốc độ này, mới là hắn chánh thức tốc độ. Đây mới là hắn, làm một cái đỉnh cấp luyện khí Đại Tông Sư thực lực chân chính, căn bản không đáng ngạc nhiên.

Trước đó những luyện khí đó thủ đoạn, đối với hắn người mà nói, có lẽ đã đầy đủ kinh điển, nhưng với hắn mà nói, cũng bất quá Tiểu Nhi Khoa mà luyện chế căn bản không có bất luận cái gì áp lực.

Đương nhiên, một cái đỉnh cấp luyện khí Đại Tông Sư, thực lực tự nhiên không có khả năng cũng chỉ có như thế điểm, tốc độ tay bất quá là tối thiểu nhất

kiến thức cơ bản mà hẳn thực lực chân chính, cho đến tận này, cũng bắt quá mới hiển lộ một góc của băng sơn mà thôi.

Trong bất tri bất giác, Khương Viễn thần sắc càng thêm bình ổn, không có một tia vội vàng xao động, cũng không có vẻ kích động, cùng hẳn nhanh chóng luật động hai tay nhất Động nhất Tĩnh, phẳng phất hai thái cực.

Một hơi...

Hai hơi...

Ba hơi...

Bốn hơi thở... Năm hơi... Sáu hơi thở...

Bảy hơi thở...

Tám hơi thở!

Bổng dừng.

Khương Viễn tung bay mười ngón bỗng nhiên dừng lại, giống như dừng ngay đồng dạng im bất mà dừng, này trong chớp mắt từ Cực Động đến cùng Cực Tĩnh biến hóa, để cho người ta nhìn không được tìm tri trệ, trong nháy mắt sinh ra một loại mãnh liệt bị đè nén cảm giác.

Trong chớp mắt, trùng điệp hư ảnh bỗng nhiên tiêu tán, khớp xương rõ ràng ngón tay hoàn toàn dừng lại, cuối cùng nhất một sợi kim quang như thiểm điện lan tràn mà ra, tinh chuẩn địa rơi xuống trên mặt nạ.

"Đông "

Một tiếng vang trầm bỗng nhiên trong không khí vang lên, giống như trọng chùy đánh trống, chấn động đến toàn bộ Luyện Khí Thất đều rất giống hơi hơi chấn động đứng lên.

Cùng lúc đó, lơ lửng tại đỉnh đồng thau bên trong sữa mặt nạ màu trắng đột nhiên kim quang đại phóng, này tia sáng chói mắt, trong nháy mắt đem trọn cái Luyện Khí Thất đều chiếu rọi đến vàng son lộng lẫy một mảnh, liền liền đầu kia đỉnh chiếu sáng dùng phù văn Đăng, tại quang mang này làm nổi bật hạ đều trở nên âm đậm vô quang.

Nhìn kỹ lại, này sữa mặt nạ màu trắng mặt ngoài, sớm đã giữa bất tri bất giác che kín huyền ảo kim sắc hoa văn. Này hoa văn phức tạp tinh xảo, ảo diệu không bình thường, lẫn nhau cấu kết ở giữa, tản ra một loại khó mà diễn tả bằng lời đặc thù vận vị, loáng thoáng, tựa hồ ẩn chứa Thiên Địa Chí Lý.

Một lát sau đó, loá mắt kim quang chậm rãi tiêu tán, bên trong phòng luyện khí ánh sáng chậm rãi âm đậm xuống, dần dần khôi phục nguyên bản an ổn nhu hòa.

Lúc này, trên mặt nạ phức tạp tinh xảo hoa văn, cũng dần dần biến mất xuống dưới, rất nhanh biến mất tung ảnh, khôi phục nguyên bản này nhu hòa Nhũ Bạch lộng lẫy.

Đến cùng lúc này, mặt nạ, mới xem như chánh thức luyện chế hoàn thành.

Trong lúc nhất thời, bên trong phòng luyện khí giống như lập tức an tĩnh lại.

Tại cái này khác tĩnh tịch trong không khí, Khương Viễn dần nhẹ một hơi, chuyên chú nghiêm túc biểu lộ thoáng buông lỏng mấy phần.

Luyện chế đã hoàn thành, tiếp đó, cũng là kiểm tra kết quả

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: : Huyền Tôn Giả Diện

...

Huyền Âm Lưu Ly Hỏa kim sắc quang mạng thấp thoáng hạ Khương Viễn hẹp dài trong đôi mắt, thần sắc hoàn toàn như trước đây địa trầm tĩnh bình ổn, mắt chỗ sâu, lại có một tia kim sắc hỏa quang hơi hơi phiêu diêu, trong mơ hồ tựa hồ mang theo vài phần chờ mong.

Nói thật, từ khi trùng sinh chi hậu, hắn còn là lần đầu tiên nắm tay nhanh bảo tổ đến loại trình độ này.

Trước đó luyện chế mấy món pháp khí, thí dụ như Mộc Lôi châu, Trấn Hồn Hắc Giáp loại hình, đều đã là kỹ nghệ hoàn toàn thành thực pháp khí, bên trong lạc ấn trận pháp đều là cố định, cũng không phải là càng nhiều càng tốt, bởi vậy không có quan hệ tự do phát huy chỗ trống, tự nhiên không cần đến Tiêu Thủ Tộc.

Lần này, khó được Thần tốc một lần xuất thủ, hắn đã đến mơ hồ tìm tới mấy phần kiếp trước luyện khí lúc cảm giác, đối luyện chế ra đến mặt nạ càng là trong lúc vô hình nhiều mấy phần chờ mong.

Đáng tiếc, hiện tại hắn còn không thể tùy tiện Tiêu Thủ Tộc.

Cho dù ý thức cùng lực khống chế đều đầy đủ, có thể thân thể của hắn dù sao chỉ là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, cho dù tu luyện 《 Thái Thượng Huyền Nguyên Vô Thủy Tiên Kinh 》 tại Thái Thể bên trên riêng một ngọn cỏ, để thân thể chất mạnh vượt xa phổ thông Pháp Tu, cảnh giới dù sao vẫn là quá thấp

Vừa mới bắt quá ngắn ngủi tám hơi thở thời gian, ngón tay hắn liền đã co rút đau đớn không ngừng, bắt đầu không bị khống chế bắt đầu run rẩy, lộ ra đã đến cực hạn. Lại tiếp tục, chỉ sợ cũng có kinh mạch bị hao tổn nguy hiểm

Trên ngón tay kinh mạch không bình thường nhỏ bé, một khi bị hao tổn, chữa trị độ khó khăn, thế nhưng là so với người kinh mạch còn phải cao hơn rất nhiều, hắn bốc lên không nổi cái kia mạo hiểm

Đương nhiên, đây là nhàn thoại, tạm thời không đề cập tới.

Nói Quy Chân chuyện.

Theo luyện chế hoàn thành, Thanh Đồng Đỉnh bên trong, sữa mặt nạ màu trắng nhẹ nhàng trôi nổi, lộng lẫy nhu hòa, trầm tĩnh yên ổn.

Khương Viễn vẫy tay, sữa mặt nạ màu trắng liền vạch ra một đạo đường vòng cung, rơi vào trong bàn tay hắn.

Nhìn kỹ lại, này mặt nạ bất quá so thủ chương lược lớn một chút, vừa vặn có thể che khuất người bên trên nửa gương mặt, mà lại không có bất kỳ cái gì hoa văn hoặc trang trí, ngắn gọn minh, không bình thường mộc mạc.

Mặt khác, nó mặt ngoài cũng không bóng loáng, có loại đánh bóng Cảm nhận, sờ lên không bình thường dễ chịu.

Đơn giản lại nói, đây chính là một khối ngắn gọn đến cùng không thể lại ngắn gọn mặt nạ.

Nhưng mà, cái này nhìn như mộc mạc bề ngoài hạ ẩn tàng đồ vật, lại không có chút nào mộc mạc.

Tiện tay kiểm tra hai lần, xác nhận này mặt nạ tại trong quá trình luyện chế cũng không có bất kỳ cái gì sai lầm sau đó, Khương Viễn tiện tay nhận chủ, lập tức liền bắt đầu thí nghiệm mặt nạ bên trong lạc ấn trận pháp hiệu quả.

Này mặt nạ bên trên, hắn hết thấy lạc ấn mười hai cái trận pháp, những trận pháp này phối hợp lẫn nhau, vòng vòng đan xen, hình thành một cái hoàn chỉnh trận pháp mạch kín.

Những trận pháp này bên trong, có đề bạt mặt nạ bản thân cường độ cường hóa trận hai cái, có gia tăng mặt nạ phòng ngự lực ngũ hành Phòng Ngự Trận một bộ, có Nặc Tức trận hai cái, có ảo tưởng hình trận một cái, có nửa khế trận một cái, có Nghi Thanh trận một cái.

Cái này bên trong, ảo tưởng hình trận có thể đem mặt nạ biến hình Thành bất luận cái gì hắn muốn hình dáng, bao quát nhan sắc, hoa văn, đều có thể làm ra cải biến. Đương nhiên, bởi vì đây chỉ là hạ cấp trận pháp, có thể làm ra cải biến biên độ cũng sẽ không quá lớn, cũng sẽ không quá tinh tế, sửa đổi biến không có mặt nạ tính chất, nhưng đã hoàn toàn đủ

Về phần Nặc Tức trận, vậy cũng không cần nói, tự nhiên là vì ẩn nặc khí tức, cùng cố cùng cường hóa Quỳnh Anh thạch bản thân hiệu quả.

Nghi Thanh trận, có thể mô phỏng thanh âm, đem thanh âm chuyển biến nghi đến muốn hiệu quả.

Mặt khác, không thể không đặc biệt nói một chút, là bán khế trận. Đây là một cái cực kỳ đặc thù trận pháp, bình thường chỉ dùng tại ẩn giấu bên trên.

Bán khế trận có thể hấp thu người huyết dịch cùng khí tức, cũng đưa chúng nó hoàn toàn dung hợp, hoàn toàn mô phỏng ra một người khí tức tới. Cái này hiệu quả theo khế ước hiệu quả cùng loại, bởi vậy mới có nửa khế trận danh tự.

Nhưng theo khế ước đơn thuần hấp thu khác biệt là, bán khế trận một khi bị kích phát, trận pháp liền sẽ đem hấp thu mà đến cỗ khí tức này phóng xuất ra, cũng đồng thời phóng đại. Bởi vì nơi phát ra giống nhau, này khí tức theo nguyên thân căn bản sẽ không có khác nhau chút nào, hoàn toàn có thể đạt tới lấy giả làm giả hiệu quả.

Duy nhất không được hoàn mỹ là, nửa khế trần mô phỏng không có thần thức. Một khi tiến hành thần thức cùng thần thức va chạm, đụng phải nhận biết người, trong nháy mắt liền sẽ lộ tẩy.

Bất quá, đây là linh đài cảnh sau này, mới cần muốn cân nhắc sự tình.

Trước mắt Khương Viễn bất quá ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, coi như muốn đem thần thức ngoại phóng, cũng ngoại phóng không có, căn bản không cần lo lắng loại vấn đề này.

Tổng lại nói, cái mặt nạ này, không chỉ có thể ẩn nặc khí tức, thậm chí còn có thể đem người sử dụng nguy trang thành một người khác, chỉ cần không đem thần thức ngoại phóng, liền không có chút nào sơ hở.

Thậm chí, bản thân nó phòng ngự lực cũng đủ cường đại, coi như coi nó là Thành thuần phòng ngự, chính diện ngành hám linh đài cảnh công kích đều đủ. Bởi vì mặt nạ bị phá hư mà bại lộ thân phận loại sự tình này, cơ bản là không thể nào.

Cùng nó so sánh, những cái kia chỉ có ẩn nặc hiệu quả mặt nạ, nhất thời liền bị vung ra tốt mấy con phố.

Đương nhiên, muốn là có người biết, Khương Viễn thể mà tại một cái chỉ so với bàn tay lớn một chút trên mặt nạ, lạc ấn trọn vẹn mười hai cái trận pháp lời nói, đoán chừng sẽ trực tiếp điên mất

Nếu là bọn họ lại phát hiện, cái này mười hai cái trận pháp bên trong, lại có vượt qua một nửa là dùng đến đề thăng mặt nạ sức chịu đòn lời nói, đoán chừng liền không chỉ là điên mất, mà chính là trực tiếp điên cuồng

Nghĩ tới đây, Khương Viễn không khỏi google môi, lộ ra một tia thanh cười yếu ớt ý.

Hắn biết cái này sao làm, dĩ nhiên không phải chỉ là ngẫu nhiên, hoàn toàn là bởi vì đời trước, bị người đánh bóng Phá Diện Cự số lần nhiều

Dùng cho ẩn nặc khí tức mặt nạ, tại Tu Hành Giới Thực Tướng khi phổ biến, chỉ cần tại trên mặt nạ luyện chế một cái Nặc Tức trận, mặt nạ liền có thể có trình độ nhất định ẩn nặc khí tức hiệu quả, chỉ là một khi động thủ, khí tức liền sẽ trong nháy mắt bại lộ.

Mà loại này dùng Quỳnh Anh thạch luyện chế mặt nạ, coi như động thủ, khí tức cũng sẽ không bại lộ, tương đối liền khó hơn nhiều.

Nhưng là, cũng chính là bởi vì dạng này, nó ngược lại trở nên phá lệ gây chú ý

Trên cơ bản, chỉ cần một mạng loại này mặt nạ, mặt nạ bản thân ngay lập tức sẽ biến thành địch nhân hàng đầu mục tiêu công kích, sức chịu đòn không có mạnh lời nói, không đề ý liền sẽ bị đánh rơi, hoặc là đứt khoát bị phá hư.

Mà một khi thật xuất hiện loại chuyện này, cố ý mang mặt nạ che giấu tung tích liền biến đến mức hoàn toàn không có ý nghĩa

Khương Viễn rất chán ghét loại này kế hoạch ngoại sự chuyện, cho nên quyết định từ nguồn cội, liền đem khả năng này bóp tắt

Bởi vậy, hắn đứt khoát tại cái mặt nạ này bên trên lạc ấn trọn vẹn ngũ hành Phòng Ngự Trận. Một bộ này Phòng Ngự Trận phối hợp lẫn nhau, đủ để ngăn chặn linh đài cảnh trung kỳ cường giả toàn lực nhất kích, đừng nói đặt ở trên mặt nạ, dùng làm thủ đoạn bảo mệnh đều với

Khởi này mặt nạ, cơ hồ có thể nói là Khương Viễn cho tới bây giờ Điện Phong chi Tác.

Ngón tay chậm rãi từ mặt nạ mặt ngoài phát qua, Khương Viễn mắt Lư toát ra một vòng vẻ suy tư.

Một lát sau đó, hắn bỗng nhiên đưa tay phát một cái, trên mặt nạ nhất thời hiện lên một trận kim sắc lưu quang, lập tức bỗng nhiên sinh ra biến hóa.

Một cái nháy mắt, nguyên bản sữa mặt nạ màu trắng, liền biến thành thâm trầm thuần túy hắc sắc, phẳng phát trong chớp mắt từ ban ngày biến thành đêm tối.

Ngay sau đó, tại cái này thâm trầm hắc sắc phía trên, một vòng tinh khiết màu trắng từ gương mặt biên giới uốn lượn mà lên, tại thái dương vị trí vãn vẹo quay quanh, miêu tả ra một cái xấp xỉ ẩn giấu thần bí hoa văn, đột nhiên nhìn lại, giống như là có người tại trên mặt nạ đâm cái ấn giống như.

Đem mặt nạ mang lên mặt, Khương Viễn tiện tay bóp mấy cái pháp quyết, phải đầu ngón tay thuận thế trên không trung một vòng.

Trong chớp mắt, tại đầu ngón tay hắn phác họa hạ một mặt Thủy Kính chậm rãi ngưng tụ thành hình.

Nước này kính bày biện ra hợp quy tắc hình tròn, đường kính bất quá nửa cánh tay, toàn thân lam nhạt, bề mặt sáng bóng trơn trượt vô cùng, tựa như chánh thức mặt kính.

Khương Viễn mang theo mặt nạ mặt, rõ ràng phản chiếu tại này "Mặt kính" bên trên.

Mặt nạ màu đen màu sắc thâm trầm, màu trắng hoa văn thần bí mà quý dị, che khuất đại nửa gương mặt, càng là lộ ra thần bí không bình thường, cũng mơ hồ lộ ra một cỗ nguy hiểm ý vị.

Tại mặt nạ phụ trợ hạ Khương Viễn cái cảm đường cong càng thêm rõ ràng mấy phần, hơi hơi câu lên khóe môi giống như phúng giống như cười, lộ ra một loại nào đó không khỏi khí tức nguy hiểm.

Mà mặt nạ hậu, cặp kia vốn là như U Đàm thâm thúy hai mắt, hiện nay xem ra càng là tinh mịch mà bí ẩn, phẳng phất cất giấu vô số bí mật.

Thủy Kính bên trong cái này một vòng cất hình, đơn giản từ trong ra ngoài đều lộ ra thần bí cùng khí tức nguy hiểm, âm u bí hiểm, thâm trầm như ngục.

Đột nhiên nhìn lại, theo Khương Viễn đơn giản tưởng như hai người.

Khương Viễn trên thân này cổ thâm nhập cốt tủy thông dong, cùng này bình tĩnh như nước đậm mực, tại mặt nạ che lấp lại, giống như cách một tầng cản trở màn che, hoàn toàn phát giác không ra mây may.

So sánh dưới, ngược lại là này phần đã bị Khương Viễn thu liễm, chỉ thuộc về "Kính Thiên Đạo Tôn" này phần tàn nhẫn, này phần lệ khí, trở nên càng thêm rõ ràng.

Dạng này khí chất, dù là không lộ ra một tơ một hào khí tức, vẫn như cũ có thể khiến người ta cảm thấy mãnh liệt uy hiếp, để cho người ta không khỏi hoài nghi, có phải hay không một vị nào đó tuyệt thế cao thủ buông xuống.

Thấy thế, Khương Viễn hài lòng gật đầu, bên môi ý cười làm sâu sắc một chút.

Nhưng mà, Thủy Kính hình chiếu bên trong, hần câu môi mà cười biểu lộ, nhìn ngược lại càng thêm nguy hiểm mấy phần.

Tiền tay rút lui Thủy Kính Thuật, Khương Viễn tháo mặt nạ xuống, nhìn lấy trên mặt nạ này thâm trầm hắc sắc, thấp giọng nói ra: "Sau này, người tự 'Huyền tôn giả diện' đi."

Nói, hần tiền tay kết động Chi Quyết, đầu ngón tay điểm điểm kim quang lượn lờ, tại mặt nạ bên trong tới gần biên giới vị trí, in dấu xuống hai cái nhỏ bé kim sắc Triện Tự.

Nhìn kỹ lại, này hai cái nhỏ bé Triện Tự, đầu bút lông như đao, sắc bén bá đạo, chính là "Huyền tôn" hai chữ.

Tiền tay thu hồi "Huyền tôn giả diện", Khương Viễn lần nữa ngược mắt, ánh mắt ngưng chú tại trước mặt này phong cách cổ xưa đỉnh đồng thau bên trên.

Hiện nay, dùng cho ẩn nặc khí tức mặt nạ có, lại thêm một bộ pháp y lời nói, thần bí nhân "Sư phụ" trang bị liền đại khái Tề.

Thân phận này bị hần lập ra đến như thế lâu, không sai biệt lắm, cũng đến cùng nên chính thức sáng vừa có mặt thời điểm.

Bằng không, dần dần, chắc chắn sẽ có người hoài nghi sư phụ hần có phải là thật hay không tồn tại, cho dù có Sở Kiều chết phía trước, cuối cùng thiếu mấy phần sức thuyết phục.

Nghe đồn nghe đồn dù sao cũng phải có người tận mắt nhìn thấy, mới có thể chân chính ngồi vững a

Chỉ hy vọng, đến lúc đó, Văn Thị người sẽ không bị dọa sợ đi

Khương Viễn hai mắt nhắm lại, bên môi câu lên một vòng nguy hiểm ý cười.

Huyền Âm Lưu Ly Hóa kim quang chiếu rọi, hần giờ phút này biểu lộ cho người ta cảm giác, lại vô hình theo vừa rồi mang mặt nạ thời điểm có chút rất giống, thần bí, nguy hiểm, cường đại, không thể dự tính.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: : Đến Kỳ Sơn Trấn

...

Bất tri bất giác, hai ngày thời gian liền đi qua.

Tháng giêng mười sáu trước kia, trời mới vừa tờ mờ sáng, Kỳ Sơn Trấn bên ngoài trên quan đạo, liền vang lên thanh thúy tiếng vó ngựa.

Mông lung sáng sớm trong sương mù, hai thót tuần mã màu đen đạp trên vụ khí chậm rãi đi Lai đi lại vững vàng, khí thế hiên ngang, mông lung sương mù màu trắng lượn lờ quanh người, loáng thoáng, lại có mấy phần tôn quý khí thế.

Nhìn kỹ lại, này hai con tuần mã trên lưng, đang ngồi lấy một nam một nữ hai bóng người.

Bên trong, nữ nhân kia một thân áo đỏ, đỏ tươi vấy theo lưng ngựa kiêu diễm xuống theo lưng ngựa chấp trùng chậm rãi chấp chòn, từ xa nhìn lại, nàng giống như một đoàn di động hỏa diễm, hào quang trầm tĩnh, chói lóa mắt.

Trên mặt nàng, một tầng hơi mỏng lụa mỏng che mặt, che khuất nàng đại nửa gương mặt, chỉ lộ ra một đôi ánh mắt trầm tĩnh mát hạnh, tại nắng sớm bên trong chiếu sáng rạng rỡ.

Đây là một cái, có thể khiến người ta chuyển không ra ánh mắt nữ nhân.

Cùng với nàng so sánh, khác một con ngựa trên lưng nam nhân, liền lộ ra điệu thấp nhiều.

Hắn động thân ngồi tại trên lưng ngựa, một thân hồ nước lục vấy dài trường bào rủ xuống rơi xuống thân hình tiêu sái, một phái thông dong. Từ xa nhìn lại, hắn liền giống như một vùng suối nước, rò rỉ chảy xuôi, yên tĩnh thông dong, tựa như muốn hòa tan tiến sương sớm bên trong giống như.

Tại trên mặt hắn, một khối Thanh Ngọc mặt nạ che khuất đại nửa gương mặt, chỉ lộ ra tron bóng cái cằm, mỏng manh cánh môi, mặt nạ hậu hai mắt đen kịt thâm thúy, ánh mắt mơ hồ không rõ.

Đây là một cái, có thể khiến người ta không tự chủ được an tĩnh lại nam nhân.

Trong lúc bất tri bất giác, hai người cũng đã xuyên qua sương sớm, tiến vào Kỳ Sơn Trấn bên trong.

Đêm qua Nguyên Tiêu Đăng Hội, một đêm huyền ảo, thời gian này, trên trấn phần lớn người mới vừa vận nằm ngủ không bao lâu, trên đường phố được người lác đác, một phái tĩnh mịch.

Chưa quét sạch gốc ghềnh giấy màu lộn xộn địa chiếu xuống đá xanh lộ diện bên trên, móng ngựa bước qua, nhỏ bé giấy mảnh nhẹ nhàng gió lên, lộ ra cổ khác tĩnh mịch.

Hai người này, dĩ nhiên chính là cái trang xuất hành Khương Viễn hai tỷ đệ.

Không biết có phải hay không là còn không có từ đêm qua náo nhiệt bên trong tỉnh táo lại, trên đường phố người đi đường nhìn đều có chút mặt ủ mày chau, liền liền Khương Viễn hai tỷ đệ từ bên cạnh đi qua, cũng chỉ là ngẩng đầu nhìn liếc một chút, liền không có chút nào dị trạng địa đem ánh mắt thu hồi qua.

Dạng như vậy, thật giống như đã không cảm thấy kinh ngạc một dạng, căn bản không có quan hệ đặc thù phản ứng.

Tại cái này an tĩnh bầu không khí bên trong, Khương Viễn hai tỷ đệ lái tuần mã, tại Kỳ Sơn Trấn bên trong chậm rãi ghé qua.

Lúc này, rợp bên cạnh trong lâu, bỗng nhiên có một trận mùi thơm truyền đến, tại cái này thanh lãnh nắng sớm bên trong, mùi vị kia lộ ra phá lệ mê người.

Khương Viễn sau đó xuất thủ giật giây cương một cái, siết ngừng khó dưới tuần mã, đối bên cạnh thân Khương Linh nói ra : "Tỷ tỷ, người có đói bụng không?"

"Có chút." Khương Linh cũng dừng lại lập tức, ngẩng đầu nhìn mắt cách đó không xa Tửu Lâu, "Tửu lâu này nhìn vẫn được, cũng không biết có ăn ngon hay không."

"Đi ra ngoài bên ngoài, trước thâu hoạt một cái đi nghe mùi vị kia, lại thế nào cũng không kém bao nhiêu "

Khương Viễn thuận miệng nói một câu, liền tung người xuống ngựa, hướng rợp bên cạnh lâu đi đến.

Khương Linh thấy thế, cũng không có quan hệ dị nghị, chân hơi vừa dừng lực, liền xoay người nhảy xuống lưng ngựa, theo thật sát qua.

Tửu Lâu bên cạnh sớm tiểu nhị trông coi, cung kính từ trong tay hai người tiếp nhận dây cương, mang theo hai con tuần mã xuống dưới an trí

Hai người tiến Tửu Lâu, tùy ý tìm Trương Lâm đường phố cái bàn ngồi xuống, điểm mấy thứ sớm một chút, liền vẫy lui nhiệt tình tiểu nhị, bắt đầu các loại điểm tâm lên bàn.

Khương Viễn ngồi trên ghế, tay phải tùy ý trên bàn một vòng, một cổ Nguyên Lực từ lòng bàn tay tuôn ra, trong nháy mắt đánh xơ xác trên mặt bàn tro bụi, liền liền mặt bàn trung ương trà cụ, cũng bị ngay tiếp theo thanh lý một lần.

Tỷ tỷ Khương Linh lật ra hai cái chén trà, vung lên tay áo bày cho Khương Viễn châm chén trà, tiện tay đưa tới.

Khương Viễn đưa tay tiếp nhận, thấp giọng nói ra : "Tỷ tỷ, sự tình lần này trong một ngày chỉ sợ kết thúc không có. Đợi lát nữa chúng ta trước tìm khách sạn ở lại, lại yên lặng nhìn biến. Như thế nào?"

Nói, hắn thói quen nâng chung trà lên, nhấp một thanh, lập tức vô ý thức nhíu nhíu mày.

Khương Linh đang cúi đầu cho mình châm trà, nghe vậy, không có thể nào để ý địa đáp : "Phương diện này người so ta có kinh nghiệm, người nói tính toán."

Nói, nàng cũng nâng chung trà lên nhấp một thanh.

Sau một khắc, nàng đôi mi thanh tú nhắm lại, vô ý thức đặt chén trà xuống, nhìn về phía Khương Viễn.

"Người..."

Gặp Khương Viễn vẫn như cũ bung lấy chén trà, nàng không khỏi sững sờ, lập tức lại có mấy phần dờ khóc dờ cười : "Trà này không tốt cũng đừng uống "

Nói, nàng bỗng nhiên đưa tay từ Khương Viễn trong tay đoạt lấy chén trà, tiện tay liền đem chén trà để qua một bên.

Khương Viễn mới có được chống cự , mặc cho tỷ tỷ cướp đi chén trà, chỉ là chậm rãi câu lên khóe môi, lộ ra một vòng thanh cười yếu ớt ý.

Lúc này, sớm một chút rốt cục lên, hai người không nói thêm gì nữa, riêng phần mình cúi đầu thức ăn dậy sớm điểm.

Từ lâu này sớm một chút, đối với trên trán người bình thường lai nói, có lẽ đã coi như là tính xảo, nhưng đối với Khương Viễn hai người, thật chỉ có thể coi là thấu hoạt.

Ngược lại không là hai người bọn hắn khẩu vị có bao nhiêu xảo trá, thật sự là, có một cái Khương Định Sơn như thế phụ thân tại, hai tỷ đệ từ nhỏ ẩm thực đều là chăm chú xào nấu, trong nhà còn có dùng nhiều tiền mời đến nữ đầu bếp, chuyên môn vì bọn họ phối hợp đồ ăn.

Tại dạng này hoàn cảnh dưới lớn lên, cho dù hai người đều không phải là bất bệ người, khẩu vị lại trong lúc vô tình bị bồi dưỡng đứng lên.

Bất tri bất giác, thời gian từ từ trôi qua, trước mặt hai người sớm một chút càng ngày càng ít, chỉ còn lại có lẽ mấy thứ lưu tại bàn.

Bỗng dưng

Một tràng thốt lên âm thanh bỗng nhiên tại mặt đường bên trên vang lên.

Thanh âm này cao vút mà sắc nhọn, giống như một giọt lăn dầu giọt vào trong nước, trong nháy mắt đánh vỡ mặt đường bên trên tĩnh mạch không khí, liên miên dập trùng tiếng kinh hô dần dần vang lên.

Khương Viễn động tác một hồi, vô ý thức quay đầu nhìn sang.

Cái này nhìn một cái, hắn nhất thời vô ý thức thẳng tắp lưng, trong thần sắc càng là bất tri bất giác lộ ra mấy phần nghiêm túc.

Không biết thời điểm nào, trên bầu trời xuất hiện một cái thủy lam sắc Cự Điều.

Cái này chim có rộng thùng thình Vũ Dực, thon dài cái cổ đang phi hành lúc uốn lượn Thành nhất định đường cong, đỉnh đầu một đám màu xanh đậm Quan Vũ tăng thứ rõ ràng, dài nhỏ đủ dán tại gần ngui lông đuôi bên trên, đường cong trôi chảy, thân thể ưu nhã, lúc phi hành càng là tốc độ cực nhanh, phảng phất lướt đi nhàn hạ thoải mái dễ chịu.

Tại nó quanh người, nồng đậm Thủy Hành nguyên khí lẫn lộn không nghĩ, phảng phất tầng mây phun trào, càng nổi bật lên cái này chim tư thái bất phàm.

Khương Viễn liếc một chút liền nhận ra, đây là một cái linh đài cảnh Thủy hệ Linh Cầm, thương thủy lộ.

Thương thủy lộ phía sau, còn kéo lấy một thừa tinh xảo Xa Liễn.

Mộc thân xe nguyên khí dồi dào, linh vận ngang nhiên, huyền ảo phức tạp phù văn miêu tả bên trên, lúc này chính lóe ra trần trần lưu quang, thủy lam sắc màn che buông xuống, sau đó Phong Khinh Dương.

Cho dù hoàn toàn không hiểu người, cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng bộ này Xa Liễn bất phàm.

Cơ hồ liền khi nhìn đến bộ này Xa Liễn trong nháy mắt, Khương Viễn liền trong nháy mắt hiểu được, đây là Văn Mạn Quân ngồi xe.

Tại nam hoàng dưới thành hạt thành trong trấn, có thể sử dụng lên loại này tăng cấp ngồi xe, trừ thân là Thái Hoa tông đệ tử Văn Mạn Quân, không còn người khác.

Theo thời gian trôi qua, Xa Liễn càng ngày càng gần, càng ngày càng nhiều người nhìn thấy trên bầu trời bay lượn Cự Điều, cùng bộ kia tinh xảo hoa lệ

Xa Liễn.

Khoảng cách gần cảm thụ hạ thương nước lộ này không kiêng nể gì cả tràn ngập uy áp mạnh mẽ, trên xe kéo lấp lóe hiệu nghiệm, càng là bị người mang đến không gì sánh kịp trùng kích lực.

Cường đại linh đài Cảnh Linh thú, mà lại là Linh Thú bên trong trân quý có thể ngồi cười Linh Cầm, thế mà dùng để kéo xe! Không phải thật sự tài đại khí thô, không phải thật sự thân phận tôn quý, tuyệt đối không nỡ làm chuyện loại này!

Bất tri bất giác, mặt đường bên trên liên tiếp tiếng kinh hô dần dần biến mất. Người đi đường ngừng thở, trừng lớn ánh mắt yên lặng nhìn lấy đỉnh đầu hoa lệ Xa Liễn, ánh mắt chân kinh đến cùng gần như ngốc trệ.

Trong lúc nhất thời, cả con đường bên trên, toàn bộ Kỳ Sơn Trấn bên trên, đều lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong. Trừ gào thét mà qua phong thanh, rốt cuộc nghe không được thanh âm hẳn.

Thời gian, phẳng phất tại thời khắc này dừng lại.

Trên bầu trời, thương thủy lộ bay lượn, Lam Quang mờ mịt, trên mặt đất, người đi đường ngửa đầu, từng cái nghẹn họng nhìn trân trối, rung động không khỏi.

Cũng không biết qua bao lâu, thương thủy lộ lôi kéo hoa lệ Xa Liễn dần dần biến mất tại không xa.

Lại qua một hồi lâu, lâm vào ngốc trệ Trung Hành người mới rốt cục có người lấy lại tinh thần, phát ra phản khởi tiếng kinh hô.

Theo cái này một tiếng kinh hô tiếng vang lên, hoàn toàn tĩnh mịch đường đi phẳng phất đột nhiên buông ra cái nào đó miệng cống, trong chớp mắt trở nên náo nhiệt, tiếng kinh hô, tiếng nghị luận, phản khởi tranh luận âm thanh liên miên bất tuyệt.

"Vừa rồi bộ kia linh liễn, sẽ không phải..."

Khương Linh một đôi mắt hạnh trọn thật lớn, thẳng tắp trừng mắt sớm đã không có vật gì bầu trời, ánh mắt có mấy phần hoảng hốt.

Khương Viễn nghe tiếng nghiêng đầu sang chỗ khác, lẳng lặng mà nhìn xem nàng, không nói chuyện.

Cũng không biết qua bao lâu.

Bỗng nhiên.

Khương Linh bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, ánh mắt lấp lánh nhìn về phía Khương Viễn, thanh âm gấp rút hỏi thăm: "Là nàng a? Là nàng đúng hay không?!"

Nói lời này lúc, nàng bị lụa mỏng nửa che hai má tựa hồ mơ hồ nổi lên một tia đỏ ửng, khẽ nhếch ngữ điệu bên trong là mang theo một loại không khỏi hưng phấn.

Thấy thế, Khương Viễn hơi sững sờ, lại vẫn gật đầu.

Hôm nay xuất phát thời điểm, hán liễn đã đem đại khái tình huống đã nói với tỷ tỷ. Tỷ tỷ có thể đoán được là Văn Mạn Quân, cũng không kỳ quái. Bất quá, tỷ tỷ phản ứng, tựa hồ có chút vượt quá hán đoán trước?

Nói như vậy, một cái Ngưng Nguyên cảnh sơ kỳ tu sĩ, muốn từ một cái linh đài cảnh tu sĩ trong tay đoạt truyền thừa, không phải hẳn là cảm giác được áp lực đặc biệt lớn sao? Hán đều đã chuẩn bị kỹ càng cho tỷ tỷ cổ động...

Khương Viễn mặt nạ hậu mắt suy nghĩ sâu xa lưu chuyển, lại một lần nữa cảm thấy, tỷ tỷ tư duy hình thức, quả nhiên luôn luôn có thể vượt quá hán đoán trước...

"Quả nhiên."

Đạt được Khương Viễn khẳng định trả lời, Khương Linh ánh mắt ánh sáng càng thêm sáng ngời, bất tri bất giác nắm chặt hai tay.

"Liền nàng đều đã đến cùng, xem ra dùng không bao lâu, bí cảnh liễn sẽ mở ra chỉ sợ hiện tại Văn Thị người cũng đã chuẩn bị kỹ càng a?"

Nói, nàng hồng nhuận phon phớt đôi môi hơi hơi nhất câu, bỗng nhiên lộ ra một vòng mang theo khiêu khích ý vị cười lạnh: "Không biết chờ bọn hán phát hiện chúng ta chặn ngang một chân thời điểm, lại là cái gì biểu lộ?"

Thoại âm rơi xuống, nàng cặp kia thần quang trầm tĩnh Mi mắt hơi hơi nheo lại, ánh mắt bỗng nhiên trở nên lẳng lẽ.

Một cổ gió rét thổi tới, nàng rũ xuống rơi tay áo bày bỗng nhiên giờ lên, giống như thiêu đốt hòa diễm, đỏ tươi chói mắt, nhiệt liệt khoa trương. Tại cái này một thân áo đỏ phụ trợ hạ nàng giờ phút này biểu lộ, phẳng phất cũng bằng thêm mấy phần ngay ngắn nghiêm nghị.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: : Văn Thị song kiều

...

Thấy thế, Khương Viễn trong mắt tinh thần lưu chuyển, bên môi bất tri bất giác treo lên một vòng ý cười.

Theo tỷ tỷ câu chuyện, hần thuận miệng nói : "Như thế nhiều năm qua, Văn Thị đem truyền thừa bí cảnh giấu cực kỳ chặt chẽ, chưa bao giờ đi ra sai lầm. Ta nghĩ, bọn họ chỉ sợ căn bản không nghĩ tới truyền thừa bí cảnh có khả năng hội bại lộ a? Dạng này cũng tốt, chúng ta muốn giấu diếm được qua cũng dễ dàng."

Nghe nói như thế, Khương Linh căng cứng sắc mặt bỗng nhiên buông lỏng, cười nói : "Quản bọn họ muốn không nghĩ tới, dù sao cái này truyền thừa ta là đoạt định."

Nói lời này lúc, khóe mắt nàng hơi gập, mắt bao hàm nhàn nhạt ý cười, này lưu chuyển ba quang hạ lại tựa hồ như cát giấu bình tĩnh khác thường.

Thấy thế, Khương Viễn lần nữa sững sờ.

Câu nói này, rõ ràng không có âm vang ngữ điệu, không có ánh mắt kiên định, cũng không có lời thề trịnh trọng, nhưng hần lại cảm giác được lời nói kia bên trong bao hàm quyết tâm.

Loại giọng nói này, hần không thể quen thuộc hơn được.

Đó là nghĩ sâu tính kỹ sau đó, chánh thức quên đi tất cả, chuẩn bị đem hết toàn lực đánh cược một lần người, mới có thái độ. Dĩ vãng, hần từng tại vô số cường giả trên mặt, nhìn thấy qua đồng dạng nụ cười.

Bởi vì đã quên đi tất cả, đầy đủ làm tốt toàn lực đánh cược một lần chuẩn bị, cho nên phản mà không có gánh vác, cũng không cần trấn trọng sự tình Địa Cường điều chỉnh, chỉ cần nhìn về phía trước, kiên định không thay đổi đi xuống đến liên tốt.

Bởi vì dạng này, cho nên, cho dù nhìn thấy Văn Mạn Quân như thế thanh thế, cũng sẽ không nhụt chí, cho dù biết con đường phía trước nhất định trở ngại trùng điệp, cũng không có uể oải, có, chỉ là càng thêm cường đại động lực, càng thêm kiên định ý chí.

Cho nên, cặp mắt kia bên trong, tài năng có được như thế thần quang.

Hần không nghĩ tới, tỷ tỷ cư đã có dạng này ý chí.

Giờ khắc này, Khương Viễn rốt cục giật mình hiểu được.

Không phải hần lý giải không có tỷ tỷ tư duy, mà chính là hần xem nhẹ một cái phi thường trọng yếu điểm. Lần này cướp đoạt truyền thừa, đối với hần và đối tỷ tỷ ý nghĩa hoàn toàn khác biệt.

Đối với hần mà nói, cái này truyền thừa, chỉ là đồng đảo thời cơ bên trong một cái, coi như lần này không thành công, hần y nguyên sẽ tiếp tục thay tỷ tỷ tìm kiếm phù hợp truyền thừa, tiếp tục nếm thử.

Cho nên, hần tuy nhiên vẫn như cũ bố trí tỉ mỉ, không có một tơ một hào lười biếng, nhưng tâm tính nhưng thủy chung là so sánh buông lỏng.

Nhưng mà, đối cũng không rõ ràng Khương Viễn trọng sinh bí mật tỷ tỷ mà nói, cơ hội lần này, lại có thể là suốt đời một lần cơ hội duy nhất.

Tâm tính khác biệt, biểu hiện tự nhiên hoàn toàn khác biệt.

Đối Khương Linh lại nói, cơ hội lần này, là đỉnh đệ đệ ánh sáng mới lấy được. Nếu không phải Thái Âm truyền thừa chỉ thích hợp nữ tu sĩ, căn bản không tới phiên nàng tới.

Mà vị kia thần bí Luyện Khí Đại Sư, dù sao cũng là đệ đệ sư phụ, không phải nàng, cho nàng một cơ hội này, cũng đã là ơn huệ lớn như trời, tuyệt sẽ không có lần thứ hai, cũng không nên chờ mong lần thứ hai.

Một khi lần thất bại này, có lẽ cả đời này, nàng đều sẽ trở thành đệ đệ liên lụy. Đối mạnh hơn nàng mà nói, đây là quyết định không thể chịu đựng được!

Coi như không thể đem đệ đệ hộ ở sau người, chỉ ít, cũng không thể là liên lụy, đây là nàng đây.

Cho nên, Khương Linh chuyển này, căn bản không nghĩ tới lùi bước chút nào khả năng, cũng không có nghĩ qua thất bại khả năng. Bởi vì, nàng chỉ có thành công con đường này có thể đi!

Khương Viễn quay đầu nhìn lấy tỷ tỷ trên thân này dị dạng thần thái, bất tri bất giác, tâm tính liền có vi diệu cái biến, đối lần này cướp đoạt truyền thừa chờ mong, cũng không khỏi cao hơn nhiều.

Giờ Thìn sắp tới, trên đường phố sương mù dần dần tán đi, thanh tiểu ánh sáng mặt trời từ không trung vẩy xuống.

Nắng sớm bên trong, hai người gần cửa sổ mà ngồi thân ảnh, một cái đỏ tươi lộng lẫy, rực rỡ như lửa, một cái yên tĩnh thông dong, bình thản như nước, rõ ràng là hoàn toàn khác biệt hai người, lại không hiểu cùng nhau, tương tự.

...

Ba canh giờ sau.

Khoảng cách Kỳ Sơn Trấn hơn mười dặm chữ nước ngoài thị biệt viện, Thương Trúc Uyển bên trong, một đám các thiếu nữ tập hợp một chỗ, chính đàm luận truyền thừa bí cảnh mở ra sự tình.

Thương Trúc Uyển tọa lạc ở một mảnh tiểu Tiểu Khâu Lăng phía trên, diện tích bất quá mấy chục trượng phương viên, chung quanh trúc xanh vờn quanh, là Văn Thị trong tay đồng đảo biệt viện một trong, ngày bình thường tưởng không dám đương nổi mắt.

Nhưng mà, hôm nay, nó lại tề tựu Văn Thị bên trong lớn nhất tiềm lực một nhóm người trẻ tuổi.

Giờ phút này, Thương Trúc Uyển lớn nhất một cái sân bên trong, ánh sáng mặt trời vừa vắn.

Bích lục Thanh Tùng đứng thẳng tại trong sân trên đồi nhỏ, chung quanh Lục Trúc vờn quanh, cho dù tại cái này vạn vật đều hui đầu xuân thời gian, vẫn như cũ tràn ngập nồng đậm Lục Ý.

Một trận gió thổi tới, trúc lâm trong gió hơi hơi chấp chôn, phiến lá lẫn nhau ma sát, phát ra vô số nhỏ vụn tiếng vang, những âm thanh này hợp thành hợp lại cùng nhau, đột nhiên nghe xong, phảng phất Hải Đảo trận trận, lại có mấy phần âm âm sóng dậy cảm giác.

Cái này, chính là Thương Trúc Uyển nổi danh nhất cảnh trí, Trúc Hải Thánh Đào.

Tại cái này sóng âm, Thanh Tùng dưới, cất giấu một tòa nho nhỏ màu trắng đình nghỉ mát.

Tòa đình nghỉ mát từ không biết màu trắng nhám thạch xây thành, màu trắng trên trụ đá Dây leo quấn quanh, tinh xảo bên trong lộ ra mấy phần Dã Thú, cùng với chung quanh tiếng sóng trận trận, bung phải là là nghỉ dưỡng giải trí nơi đến tốt đẹp.

Giờ phút này, trong lương đình, một người mặc phấn sắc váy dài thiếu nữ chính nghiêng người ngồi tại trong đình cạnh bàn đá. Nàng nụ cười trên mặt dịu dàng, toàn thân đều tản ra nhu cùng khí tức.

Nhưng mà, nhìn kỹ lại, nàng này nhìn như nhu cùng khí tức, trên thực tế lại không có chút nào yếu, ngược lại mang theo một cỗ không thể khinh thường uy áp mạnh mẽ.

Nhìn như không có chút nào uy hiếp nàng, đúng là một cái Ngưng Nguyên cảnh đình phong cường giả.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua trúc sóng chiếu xạ xuống ở trên người nàng vẩy xuống một mảnh toái quang, từ xa nhìn lại, lại xem như chuyên môn vì nàng mà rơi, nổi bật lên nàng cả người đều rất giống chính tản ra kim sắc quang mang.

Một đám cùng tuổi đoạn thiếu nữ Chúng Tinh Cùng Nguyệt giống như chen chúc tại bên người nàng, nhìn lấy nàng ánh mắt, đều mang từ đáy lòng kính ý cùng sùng bái.

"Sách cho tỷ không hồ là nhị tiểu thư chi dưới đệ nhất người, liên khí chất phong phạm, cũng không phải là người khác có thể so sánh "

"Đúng rồi! Đúng đấy! Chủ Mạch vị kia kiều kiều nữ cũng chính là ý vào xuất thân, tài năng cùng người tịnh xưng 'Văn Thị song kiều' . Thật muốn so ra, nàng há lại chúng ta sách cho tỷ đối thủ?"

"Xuất thân Chủ Mạch có cái gì dùng? Nếu không có như vậy nhiều tư nguyên ở sau lưng chống đỡ, nàng tu vi nói không chừng còn không bằng chúng ta đây các loại Thượng Thiên Thê, lại cao tu vi, cũng phải lộ ra nguyên hình!"

"Nói không tệ. Thiên Thê cũng không phải tu vi thăng chức nhất định có thể leo cao. Sách cho tỷ, ngài lần này cần phải để những Chủ Mạch đó Kiều các tiểu thư nhìn cho kỹ, người nào mới thật sự là tiềm lực cổ!"

"Đúng rồi! Đúng đấy!"

Các thiếu nữ mồm nấp miệng cười nói chuyện, biểu hiện trên mặt hoặc sùng bái, hoặc tức giận, hoặc lòng đầy căm phẫn... Trong lúc nhất thời, bầu không khí phi thường náo nhiệt.

Trung ương áo trắng thiếu nữ mỉm cười nghe các nàng nói chuyện, nụ cười trên mặt ôn nhã, đã không đáp lời, cũng không có răn dạy.

Lúc này, bên trong một thiếu nữ bỗng nhiên nháy mắt mấy cái, nói ra : "Gia chủ không phải nói, lần này Đăng Thiên Thê Top 3 nữ hài, gia tộc sẽ có khen thưởng sao? Thứ nhất chúng ta là không nghĩ, thứ hai luôn có thể tranh thủ một cái đi?"

Nghe nói như thế, khác một thiếu nữ bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, nói ra : "Không sai! Haha cho tỳ, người nhất định phải đem thứ hai cầm xuống, hảo hảo xoa nhất chà xát vị kia nhỏ nhắn xinh xắn tỳ nhưê khí!"

"Đúng đúng đúng! Nhất định phải hảo hảo xoa nhất chà xát nàng nhưê khí! Nhìn nàng sau này còn dám hay không xem thường chúng ta!"

Người khác nhao nhao mở miệng phụ họa.

Bất quá một lát công phu, bầu không khí liền trở nên căng thêm nhiệt liệt đứng lên, có mấy cái thiếu nữ thậm chí kích động đỏ bừng cả khuôn mặt.

Đúng lúc này, một cái thanh thúy thanh âm bỗng nhiên từ bên trên vang lên.

"Ha ha lời mới vừa nói, có gan hay không ngay trước mặt ta nói lại lần nữa xem?"

Thoại âm rơi xuống, đỉnh đầu Thanh Tùng bỗng nhiên hơi chao đảo một cái, ngay sau đó, một cái thiếu nữ áo tím bỗng nhiên từ trên người Thụ nhảy xuống, mấy lần mượn lực sau đó, bỗng nhiên xoay người một cái, tiêu sái rơi xuống đất.

Theo nàng động tác, từ sắc trang phục vạt áo bỗng nhiên một cái lượn vòng, phảng phất nở rộ đóa hoa màu tím, điểm lệ đến cực hạn, cũng nguy hiểm đến cực hạn.

Nhìn kỹ lại, nàng bất quá mười lăm mười sáu tuổi, một trương tiểu xảo mặt trái xoan trắng nõn thủy nộn, ngũ quan tinh xảo, một đôi mắt to chữ sáng ngời có thần, lộ ra cổ linh động giảo hoạt vị đạo.

Theo nàng xuất hiện, một cổ sắc bén uy áp bỗng nhiên khuếch tán ra Đền, khí thế không kém chút nào áo trắng thiếu nữ, ần ần có cùng đối phương địa vị ngang nhau trạng thái.

Thấy thế, trong lòng đình nguyên bản chính lòng đầy căm phẫn các thiếu nữ nhất thời giật mình, mang cười biểu hiện trên mặt bỗng nhiên trở nên cứng ngắt, ánh mắt trốn tránh, căn bản không dám nhìn nàng.

Thiếu nữ áo tím liếc các nàng liếc một chút, bỗng nhiên bĩu môi, khinh thường nói : "Một đám đồ hèn nhát."

Nghe vậy, các thiếu nữ sắc mặt bỗng nhiên trở nên trắng bệch, vô ý thức đem đầu ngoặt về phía hắc phương hướng, nhưng như cũ duy trì trầm mặc.

"Từ hiệp, người thế nào đến?"

Lúc này, một cái dịu dàng nhẹ nhàng tiếng nói bỗng nhiên vang lên.

Ngồi tại cạnh bàn đá áo trắng thiếu nữ chậm rãi đứng lên, tư thái đoan trang uyển chuyển hàm xúc, trên mặt vẫn như cũ mang theo dịu dàng nụ cười, giọng nói cũng không bình thường thân thiết, tựa như căn bản không thêm đề ý câu nói mới vừa rồi kia giống như.

Thấy thế, thiếu nữ áo tím không khỏi hơi hơi nhú mày, linh động mắt to bên trong mơ hồ có mấy phần bức bối.

Nàng vô ý thức thẳng tắp lưng, hai tay ôm ngực, thuận miệng nói ra : "Làm gì biết rõ còn có hỏi? Nhị đường tỷ muốn tới, ta thế nào cũng phải qua tới đón tiếp một chút. Ngược lại là người, sớm chờ ở tại đây, chẳng lẽ muốn biểu trưng tâm?"

"Thân là Văn Thị một thành viên, ta đối nhị đường tỷ tâm, tự nhiên là theo mọi người một dạng, sao là biểu trưng tâm nói chuyện?"

Áo trắng trên mặt thiếu nữ nụ cười không giảm, chậm rãi cất bước đi đến đình nghỉ mát biên giới, cho dù nghe được thiếu nữ áo tím chỉ trích, cũng không kinh không loạn, đi lại thong dong.

Này dịu dàng nhu và khí chất, giống như có lẽ đã thấm vào đến cùng thực chất bên trong, theo nàng động tác, càng rõ ràng.

Thấy thế, thiếu nữ áo tím mi tâm nhăn càng chặt hơn, linh động trong hai mắt bỗng nhiên hiện lên một tia không vui : "Nhị đường tỷ cũng là người có thể gọi? Đừng tưởng rằng đôi cái họ tên, người liền thật có thể lấy Văn Thị con cháu tự cho mình là."

Nghe nói như thế, vừa rồi quay đầu trốn tránh các thiếu nữ bỗng nhiên đầu lĩnh trật trở về, từng cái mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ, hai mắt trừng tròn xoe. Rất lợi hại hiển nhiên, thiếu nữ áo tím vừa rồi lời nói kích thích đến cùng các nàng.

Nhưng mà, nàng chưa kịp nhóm mở miệng, bên cạnh trong rừng trúc, bỗng nhiên có người trước các nàng một bước mở miệng.

"Hồ nháo! Từ hiệp, lập tức theo lễ cho đường muội xin lỗi."

Thanh âm này ngữ điệu trầm ổn, đọc nhấn rõ từng chữ hữu lực, ngữ khí không phải quá nặng, lại mơ hồ có mấy phần nghiêm khắc.

Theo thoai âm rơi xuống, bên cạnh trúc lâm một trận lắc lư, một người mặc trường bào màu lam thanh niên từ bên trong nhanh chân đi ra Đến, đi lại sinh phong.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: : Khuy kính

...

Nhìn kỹ lại, cái này Lam Bào thanh niên ngữ quan cứng rắn, dáng người thẳng tắp, rõ ràng bất quá mười tám mười chín niên kỷ, cũng đã có mấy phần thành thực phong phạm, nhìn so với bình thường người thanh niên càng thêm ôn trọng đáng tin.

Nhìn thấy hấn, trong lương đình các thiếu nữ nhất thời hai mắt tỏa sáng, hưng phấn lên.

"Minh uyên công tử!" "Là minh uyên công tử!"

"Quá tốt! Có minh uyên công tử tại, vị kia kiều kiều nữ liền hoành không nổi!"

"Không hồ là minh uyên công tử! Cũng chỉ có hấn, mới xứng chế được vị này kiều kiều nữ!"

Các nàng xem như tìm tới chỗ dựa giống như, nguyên bản sợ hãi thái độ trong nháy mắt biến mất, lập tức lại lần nữa sinh động. Có số ít mấy cái tuổi lớn hơn thiếu nữ, thậm chí bùng lấy gương mặt phạm lên Hoa Si - mê gái (trai)

Cơ hồ lời nói công phu, Lam Bào thanh niên liền đã càng đi càng gần.

Theo hấn tới gần, một cổ hùng hậu uy áp bỗng nhiên khuếch tán ra Lai cứ thế mà chen vào hai thiếu nữ ở giữa tranh phong tương đối uy áp bên trong đem hai người tách đi ra.

Thiếu nữ áo tím cùng áo trắng thiếu nữ thân hình lay nhẹ, riêng phần mình hướng lùi lại nửa bước.

"Minh uyên Đường Ca, người thế nào lại che chở nàng? !"

Thiếu nữ áo tím bỗng nhiên đậm chân một cái, tinh xảo ngữ quan đều nhấn đến cùng cùng một chỗ, nhìn hết sức uy khuất.

"Chớ hồ đồ, xin lỗi."

Lam Bào thanh niên tại hai người bên cạnh thân cách đó không xa đứng vững, xụ mặt trừng thiếu nữ áo tím liếc một chút, nói ra.

Lam Bào thanh niên phía sau, mười cái tuổi không lớn lắm thiếu niên theo sát mà tới. Nhìn thấy thiếu nữ áo tím biểu lộ, bọn họ nhao nhao xông thiếu nữ áo tím đóng vai lên mặt quỷ, này từng trương Thanh Trĩ trên mặt treo đầy cười trên nỗi đau của người khác ý cười.

Nhưng mà, giờ phút này thiếu nữ áo tím, nhưng căn bản không để ý tới bọn họ, chỉ yên lặng nhìn lấy Lam Bào thanh niên, hàm răng trắng nõn khẽ cắn cánh môi, linh động hai mắt sóng mắt lưu chuyển, lã chã chực khóc.

Thấy thế, Lam Bào thanh niên nhin không được khẽ nhủ mày, ngữ khí hơi nhu hòa mấy phần : "Đừng làm rộn chuyện này vốn là người sai..."

"Ta mặc kệ!" Thiếu nữ áo tím mãnh liệt mà đem đầu trật quá khứ, hai tay che lỗ tai, cự tuyệt tiếp tục nghe tiếp, miệng bên trong càng là lầm bầm nói, "ta mới không cần cho nàng xin lỗi!"

Nhìn kỹ lại, nàng này tinh xảo khắp khuôn mặt là ủy khuất cùng kháng cự, một bộ "Người nói thêm gì đi nữa, ta liền khóc cho người xem" biểu lộ.

Thấy thế, Lam Bào thanh niên không chịu được có chút đau đầu, nguyên bản nghiêm túc biểu lộ cũng có chút duy trì không được.

Hắn hơi có vẻ bất đắc dĩ xoa xoa mi tâm, ngược lại nhìn về phía một bên khác áo trắng thiếu nữ, nói ra : "Lẽ cho đường muội, Từ hiệp nàng còn là tính tình trẻ con, cũng không có ác ý, ta thay nàng xin lỗi người."

"Minh uyên Đường Ca! !"

Thiếu nữ áo tím bỗng nhiên dậm chân một cái, một mặt không cam lòng.

Đáng tiếc, nàng kháng nghị không có chút nào hiệu quả, Lam Bào thanh niên vẫn như cũ nhìn lấy áo trắng thiếu nữ, ánh mắt chân thành.

Thấy thế, áo trắng thiếu nữ cúi đầu liếc quan thi lễ, nói ra : "Đường Ca nói là nơi nào lời nói? Từ hiệp tính tình hồn nhiên đáng yêu, ta thế nào sẽ cùng nàng so đo những này?"

Nói lời này lúc, nàng tư thái ưu nhã, ngữ khí ôn hòa, theo thiếu nữ áo tím điều ngoa tùy hứng quả thực là hai thái cực. Nhưng mà, nàng này buông xuống trong đôi mắt, lại bỗng nhiên hiện lên một tia vẻ lo lắng.

Thấy thế, trong lòng đình những cái kia từ Lam Bào thanh niên xuất hiện bắt đầu, liền nhảy cẫng không thôi các thiếu nữ nhất thời nhủ mảy lại, nhao nhao vì áo trắng thiếu nữ can thiệp chuyện bất bình.

Đáng tiếc, lần này là các nàng sùng bái "Minh uyên công tử" tự mình ra mặt, các nàng tuy nhiên không có cam lòng, lại cũng không dễ nhiều lời cái gì.

Một bên khác, gặp áo trắng thiếu nữ tiếp nhận xin lỗi, Lam Bào thanh niên rốt cục mặt giãn ra, lộ ra mỉm cười.

Hắn lần nữa theo áo trắng thiếu nữ khách sáo vài câu, lúc này mới nhìn về phía một bên khác thiếu nữ áo tím.

Thiếu nữ áo tím một mặt bất mãn đưa lưng về phía bên này, không muốn để ý đến hắn.

"Thế nào? Đây là lại cãi nhau?"

Lúc này, một cái trong sáng thanh âm từ nơi không xa truyền đến, thanh âm bên trong ẩn hàm mỉm cười.

Nghe được thanh âm này, Lam Bào thanh niên, áo trắng thiếu nữ, thiếu nữ áo tím gần như đồng thời một cái giật mình, bỗng nhiên quay đầu hướng cùng một cái phương hướng nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa bị trúc lâm thấp thoáng cục đá đường mòn bên trên, một cái vóc người cao gầy thanh niên chính chậm rãi hướng bên này đi tới.

Hắn ăn mặc một thân chăm chú cắt may màu trắng sâu áo, lưng lấy vải áo uyển chuyển lưu quang, mới vừa xuất hiện, liền hấp dẫn lấy tất cả mọi người ánh mắt.

Nhìn kỹ lại, hắn dung mạo anh tuấn, khí tức trầm ổn, cử chỉ đại khí, so với mọi người tại đây, khí chất bên trên càng là thêm ra mấy phần Cao Hoa chi khí, lộ ra khí độ không bình thường.

Riêng là này một thân nguyên khí tu vi, so với Lam Bào thanh niên càng thêm hùng hậu ngưng thực, tuy nhiên cùng là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, nhưng thực lực lại rõ ràng cao hơn ra không ít.

Nhìn thấy hắn, ở đây người gần như đồng thời đứng thẳng người, trên mặt lộ ra vẻ cung kính, liền liền Lam Bào thanh niên văn minh uyên, áo trắng thiếu nữ văn thư cho, thiếu nữ áo tím đồng Tử hiệp ba cũng không ngoại lệ.

Tự tại trong lòng đình các thiếu nữ, đi theo Lam Bào thanh niên văn minh uyên phía sau các thiếu niên, càng là thần sắc phấn khởi, kích động khó tự kiềm chế.

Có mấy cái tuổi tác tiểu thiếu nữ càng là đưa tay chăm chú che miệng, sợ mình không cẩn thận lên tiếng kinh hô, quấy nhiễu người tới.

Thoáng chớp mắt công phu, áo bào trắng thanh niên liền đã đi ra trúc lâm, đến cùng đình nghỉ mát biên giới.

Một thân Lam Bào văn minh uyên vội vàng nghênh đón, khom mình hành lễ, biểu lộ cung kính : "Minh uyên gặp qua đại đường ca."

"Gặp qua đại đường ca."

"Gặp qua đại đường ca."

Một thân từ sắc trang phục đồng Tử hiệp cùng một thân phấn sắc váy dài văn thư cho theo sát hậu, cúi đầu khom mình hành lễ.

Ba phía sau, đám kia niên kỷ càng tiểu các thiếu niên thiếu nữ càng là chen Thành một đống, mồm năm miệng mười hành lễ ân cần thăm hỏi, trên mặt vô ý thức mang lên một vòng cung kính thuận theo vị đạo. Liền liền mấy cái vừa tròn mười tuổi thẳng nhóc con, này trần ngập thuần chân mắt to chữ bên trong, cũng trần ngập về sùng bái.

Cẩn thận nghe qua, bọn họ có hô "Đại đường ca", có hô "Đại công tử", có gọi "Đại thiếu gia", thật sự là đủ loại cái gì đều có, tiết tấu càng là hoàn toàn không có thống nhất, chợt nghe xong qua, căn bản chính là rối bời một mảnh.

Thấy thế, áo bào trắng thanh niên cười một tiếng, nói ra : "Đều miễn lễ đi "

Nghe vậy, các thiếu niên thiếu nữ lần nữa rối bời địa cảm ơn, lập tức giải tán lập tức, trốn đến trong góc xì xào bàn tán qua.

Rất nhanh, áo bào trắng thanh niên trước mặt, cũng chỉ còn lại có văn minh uyên, đồng Tử hiệp, văn thư cho ba.

Nguyên lai, cái này vừa tới áo bào trắng thanh niên, cũng là Văn Thị gia tộc dòng chính con trai trưởng, Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ, Văn Tắc Thanh.

Theo trước mắt những tiểu tử này khác biệt, năm nay đã hai mươi sáu Văn Tắc Thanh, từ bảy năm trước cũng đã bắt đầu tham dự gia tộc cụ thể sự vụ, hiện nay, đã là trong gia tộc Thực Quyền Nhân Vật, chỉ ít có bốn năm Hạng gia tộc sự vụ là từ hắn toàn quyền phụ trách.

"Đại công tử" ba chữ, sớm đã không còn là hấn duy nhất đầu sủi cỏ.

Bởi vì thân phận khác biệt, những này không đến hai mươi tuổi các thiếu niên thiếu nữ, theo Văn Tắc Thanh gặp nhau cũng không nhiều. Đối bọn hắn mà nói, Văn Tắc Thanh cơ hồ là trong truyền thuyết nhân vật, hiện nay đột nhiên nhìn thấy, tự nhiên hưng phấn dị thường.

Định nghỉ mắt trong góc, hai cái mười hai mười ba tuổi, hồn nhiên thiếu nữ khá ái lén lút nghiêng mắt nhìn lấy Văn Tắc Thanh anh tuấn bên mặt, kích động sắc mặt phát hồng.

"Ta vốn còn nghĩ lần này có thể theo đại công tử cùng một chỗ xông xáo bí cảnh đâu? ai ngờ hôm nay mới biết, bí cảnh thế mà chỉ cho phép hai mươi tuổi phía dưới người đi vào. Thật sự là quá đáng tiếc " ăn mặc một thân phần nộn quần màu lục thiếu nữ nâng cằm lên, một đôi mắt to chữ bên trong tràn đầy si mê.

Nghe vậy, nàng bên cạnh đồng bạn nhìn không được tiếp lời nói : "Ai nói không phải đâu? Đại thiếu gia người như vậy tốt, tu vi lại cao. Nếu như có thể cùng hắn cùng một chỗ xông xáo bí cảnh, lại nhiều nguy hiểm ta còn không sợ!"

"Đúng vậy a đúng vậy a đại công tử đáng đáp thật tuần tính cách cũng tốt " quần màu lục thiếu nữ bỗng nhiên kéo dài ngữ điệu, cười hi hi nói, "Nếu có thể khi hắn thị thiếp liền tốt "

Nghe vậy, bên cạnh đồng bạn bỗng nhiên lấy lại tinh thần, hung hăng đập nàng một thanh, xấu hổ đường : "Nha đầu chết tiết kia! Thật không biết e lệ! Đừng quên người cùng họ Văn!"

"Ai nha người gấp cái gì? Ta chính là nói một chút mà thôi " quần màu lục thiếu nữ cười hi hi nhìn đồng bạn liếc một chút, trêu chọc nói, " chẳng lẽ bị ta nói trúng tâm sự, thẹn quá hoá giận?"

"Nói cái gì đâu? !"

Đồng bạn sắc mặt bạo đỏ, nhất thời không thuận theo, bắt lấy lục váy thiếu nữ liền muốn cào nàng kéo kẹt ồ.

Quần màu lục thiếu nữ tự nhiên không thể để cho nàng đạt được, cười đùa liền hướng một bên tránh đi.

Hai người cười, nháo, bắt tri bắt giác, liền quên vừa rồi đề tài, chỉ lo chơi đùa.

Trong lúc nhất thời, như chuông bạc tiếng cười tại trong rừng trúc quanh quần, hỗn hợp có trận kia trận trúc sóng thanh âm, có một phen đặc biệt thuần chân Đồng thú.

...

Cách đó không xa tường viện sau đó, Khương Viễn hai tỷ đệ đang cúi đầu chăm chăm trong tay tiểu xảo gương đồng, ánh mắt chuyên chú, thần sắc nghiêm túc.

Trên gương đồng, chính rõ ràng biểu hiện ra cách đó không xa trong viện trảng cảnh.

Hai người bọn hắn ẩn tại trong bóng râm, ánh sáng mặt trời tựa như sinh ra ý thức giống như, tự động tránh đi bọn họ vị trí, từ bọn họ trên không, bên cạnh thân lướt qua, sản đến bọn hắn giờ phút này bộ dáng càng thêm thần bí, khó lường.

Đây là Khương Viễn tiện tay thi triển một cái Tiểu Pháp Thuật, lợi dụng quang ảnh biến hóa, khiến cho thân hình càng thêm ẩn nấp.

Khương Linh khoác trên người kiện sâu mũ che màu xám, che khuất này một thân tươi đẹp áo đỏ, trên mặt lụa mỏng cũng đổi thành màu xám đậm, đem khí tức hoàn toàn ngăn cách, điều thấp dị thường.

Khương Viễn ngược lại là không có thay đổi trang phục, chỉ là một thân khí tức cũng hoàn toàn thu liễm, khoảng cách hơi xa một chút, liền căn bản cảm giác không thấy hắn tồn tại.

Từ xa nhìn lại, hai người vị trí, chỉ có thể nhìn thấy hoàn toàn mờ hồ hắc ảnh, tựa như là ánh mặt trời chiếu xuống tự nhiên xuất hiện bóng dáng, liền liền khí tức đều không có chút nào sơ hở, không có chút đáng chú ý nào.

Đúng lúc này, một đội khai giáp rõ ràng chiến tu bỗng nhiên từ hành lang bên trong ngoặt ra đến.

Những này chiến tu diện mạo lãnh túc, thần sắc cảnh giác, một tay án lấy chuôi đao, trên thân Chiến Khai tản ra nhàn nhạt hắc quang, toàn thân sát khí quanh quần, xem xét cũng là thân kinh bách chiến tinh anh.

Nhìn kỹ lại, những này chiến tu đội ngũ rõ ràng, trật tự nghiêm cẩn, tu là thấp nhất cũng có Ngưng Nguyên cảnh trung kỳ, cho dù so với những Tiểu Chiến đó đoàn bên trong Tinh Anh Tiểu Đội, cũng chỉ mạnh không yếu.

Dưới ánh mặt trời, bọn họ giáp lót vai bên trên, một đoàn rực rỡ sáng Huyền Quang chiếu sáng rạng rỡ.

Rất lợi hại hiển nhiên, những này chiến tu, chính là nam hoàng thành xếp hàng thứ nhất chiến đoàn, "Huyền Quang chiến đoàn" thành viên.

Huyền Quang chiến đoàn vốn là nam hoàng Văn Thị thủ hạ chiến đoàn, hiện nay xuất hiện ở đây, hiển nhiên là vì bảo vệ bên trong đám kia các thiếu niên thiếu nữ, càng là vì thay truyền thừa bí cảnh mở ra hộ pháp.

Có bọn họ thủ hộ Thương Trúc Uyển, Thương Trúc Uyển cơ hồ có thể nói là tường đồng vách sắt, bình thường Kẻ xấu căn bản không có khả năng tới gần.

Bất tri bất giác, cái này đội chiến tu đã dần dần tới gần Khương Viễn hai tỷ đệ ẩn thân vị trí.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: : Ân núp

...

" "

" "

" "

Trận trận khai giáp tiếng ma sát đột ngột vang lên, thanh âm thanh thúy, tiết tấu rõ ràng.

Theo cái này âm thanh vang lên, hành lang bên trong nguyên bản yên tĩnh không khí trong nháy mắt bị đánh phá, bầu không khí trong nháy mắt khẩn trương lên.

Nghe được thanh âm này, Khương Viễn lỗ tai hơi động một chút, vô ý thức ngẩng đầu, theo tiếng nhìn lướt.

Chỉ gặp trong tầm mắt chỗ, một đội khai giáp rõ ràng chiến tu chính sắp xếp chỉnh tề đội ngũ, hướng bên này chậm rãi mà đến.

Dưới ánh mặt trời, trên người bọn họ hắc sắc Chiến Khai hiện ra nhàn nhạt lưu quang, bên trên phức tạp phù văn mờ hồ có thể thấy được, lại như hòa hợp càng thâm trầm hắc sắc, nhìn một cái, liền cảm giác bất phàm.

Không chỉ có như thế, bọn họ toàn thân trên dưới, từ Chiến Khai, chiến nón trụ, đến cùng Chiến Ngoa, Hộ Tí, hộ thối chờ một chút bộ kiện, toàn bộ đều lóe cùng loại hắc quang, rất rõ ràng là trọn vẹn.

Khương Viễn trong mắt thần quang khẽ nhúc nhích, trong nháy mắt liền nhận ra, đây là Huyền Quang chiến đoàn nổi danh nhất "Huyền Quang sáo trang".

Bộ này "Huyền Quang sáo trang", chính là Huyền Quang chiến đoàn chế thức trang bị, nghe nói là Văn Thị bỏ ra nhiều tiền mời Luyện Khí Sư liên minh

Hội Trường, cao cấp Luyện Khí Sư Từ Minh Trạch, tổn hao mười năm thời gian tự mình bản vẽ thiết kế, chính là nam hoàng trong thành hiểm thấy chế thức thanh đồng sao trang.

Cũng chính là bởi vì Huyền Quang chiến giáp tồn tại, Huyền Quang chiến đoàn tài năng vững vàng nam hoàng thành chiến đoàn vị trí đầu não đưa.

Khương Viễn ánh mắt tại này đội chiến tu trên thân quét một vòng, thói quen bắt đầu tính ra này đội chiến tu con đường tiến tới, khoảng cách song phương, các loại đột phát tình huống khả năng...

Lúc này, Khương Linh cũng chú ý tới này đội chiến tu.

Nàng kéo kéo Khương Viễn tay áo, sáng ngời trong hai mắt thần sắc khẩn trương, giống đang dùng ánh mắt hỏi thăm: Làm sao đây?

Thấy thế, Khương Viễn ánh mắt khẽ nhúc nhích, cho nàng một cái an tâm chớ vội ánh mắt, liền lần nữa đem chú ý lực tập trung đến cùng này đội tới gần chiến tu trên thân, ánh mắt rơi tại bọn họ ăn mặc kim loại Chiến Ngạo trên chân.

Trong lúc nhất thời, khẩn trương không khí tràn ngập trong không khí, tựa hồ liền hô hấp đều thành một loại xa xỉ.

Thời gian từng giờ từng phút địa trôi qua, Huyền Quang chiến đoàn chiến tu cách bọn họ càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

" "

" "

" " ...

Khương Linh cắn môi dưới, trong lòng khẩn trương tâm thần bất định không thôi, nhịp tim đập như là nổi trống, theo này tiết tấu điên cuồng loạn động đứng lên.

Một đội Huyền Quang chiến đoàn chiến tu có lẽ không có thể nào đáng sợ, nhưng bọn hắn hiện nay thân ở Thương Trúc Uyển, chung quanh toàn bộ là Văn Thị nhân thủ, một khi bị những này chiến tu phát hiện, chờ đợi bọn họ, cũng là toàn bộ Thương Trúc Uyển bên trong, tất cả mọi người vây quét.

Chỉ riêng hắn nhóm phía sau trong viện, liền có bốn cái Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong, càng đừng đề cập còn có Văn Mạn Quân cái này tân tân linh đài cảnh cường giả, bọn họ chưa dứt đối không thể nào là những người này đối thủ.

Tuy nhiên, vị tiền bối kia nói hội âm thầm đi theo đám bọn hắn, bọn họ sinh mệnh có lẽ không ngại. Chỉ khi nào bọn họ bị phát hiện, đã thảo kinh xa phía dưới, bọn họ còn muốn trà trộn vào bí cảnh, liền gần như không có khả năng.

Trong lúc nhất thời, Khương Linh trong lòng quanh đi quẩn lại, khẩn trương sắc mặt đều trắng bệch.

Bất tri bất giác, này đội chiến tu liền đã xuyên qua hơn phân nửa hành lang, đến cùng bọn họ ngay phía trước.

Lúc này, bọn họ giữa song phương khoảng cách, đã không đủ hai trượng.

Những Huyền Quang đó chiến đoàn chiến tu Chiến Khái Thượng Lưu biến thành đen ánh sáng càng thêm rõ ràng, liền liền chiến nón trụ dưới mơ hồ bộ mặt hình dáng, trên cánh tay bạo khôi gân xanh, đều đã có thể thấy rõ ràng.

Tại cái này loại này khoảng cách phía dưới, cho dù là tiếng hít thở hơi thô nặng một chút, cũng có thể bị đối phương phát hiện.

Khương Linh vô ý thức lững bó sát người bên trên bụi Hắc Sắc Đấu Bồng, ngừng thở, khẩn trương trong lòng bàn tay đều xuất mồ hôi.

Trong không khí không khí, kiềm chế đến cùng để cho người ta ngạt thở.

Trong chớp nhoáng này, thời gian phảng phất trở nên phá lệ dài đằng dặc.

" "

" "

" " ...

Trống rỗng hành lang bên trong, có tiết tấu địa kim loại tiếng ma sát chậm rãi quanh quẩn.

Hắc quang lưu chuyển kim loại Chiến Ngạo đạp ở nền đá trên mặt, một bước, một bước, một bước...

Bất tri bất giác, Huyền Quang chiến đoàn chiến tu càng ngày càng xa, càng ngày càng xa, dần dần, từ nàng góc độ, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh trắng lấp bóng lưng, dần dần từng bước đi đến.

Trong không khí, khẩn trương đến cùng để cho người ta ngạt thở không khí dần dần bắt đầu tán đi.

Khương Linh gắt gao nắm chặt áo choàng hai tay chậm rãi buông ra, ngón tay run nhè nhẹ.

Đến cùng lúc này, nàng mới xem như thở phào, nhưng như cũ không dám miệng lớn thở dốc, mà chính là một ngụm nhỏ, một ngụm nhỏ, không bình thường chậm rãi hô hấp lấy.

Không biết qua bao lâu, Huyền Quang chiến đoàn chiến tu tiểu đội rốt cục vượt qua góc hành lang, bóng lưng hoàn toàn biến mất tại nàng trong tầm mắt.

Đến cùng lúc này, nàng căng cứng tiếng lòng mới bỗng nhiên buông lỏng, cả người tựa như hư thoát giống như bỗng nhiên mềm nhũn, đứng đưa hướng hậu ngã xuống.

Bỗng dừng.

Một cái cánh tay từ nàng bên cạnh duỗi ra, một thanh đỡ lấy nàng.

Ấm áp cánh tay đưa nàng vòng lấy, phảng phất như núi cao kiên cố hữu lực, vững vàng chèo chống nàng sở hữu trọng lượng.

Khương Linh vô ý thức ngẩng đầu, đối diện bên trên Khương Viễn bình tĩnh ánh mắt. Cặp kia hẹp dài trong đôi mắt, chính phản chiếu lấy nàng sắc mặt tái nhợt, mi tâm hơi nhú lên, mang theo nhàn nhạt lo lắng.

"Không có sao chứ?"

Khương Viễn ánh mắt tại tỷ tỷ trên mặt bắn khoản một vòng, thấp giọng dò hỏi.

"... Không có việc gì."

Khương Linh thanh âm vẫn có mấy phần bất ổn, mang theo tinh tế thở hơi thở âm thanh, cũng đã cơ bản tỉnh táo lại, thể lực cũng đang dần dần khôi phục.

Nàng chống đỡ Khương Viễn cánh tay đứng vững thân thể, bụm mặt hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục điên cuồng loạn động trái tim.

Một lát sau đó, nàng thả tay xuống, hạ giọng nói : "Ta không sao, chúng ta tiếp tục đi "

Khương Viễn tỉ mỉ quan sát lấy tỷ tỷ sắc mặt.

Vừa rồi loại kia tình trạng, với hắn mà nói căn bản không tính cái gì, hắn thậm chí ngay cả nhịp tim đập đều không có loạn.

Từ trên kỹ xảo lai nói, chỉ cần thu liễm lại khí tức, bảo trì lại kéo dài chậm chạp hô hấp tiết tấu, đừng nói liền như vậy mấy hơi thở, coi như ả núp một canh giờ, hai canh giờ, thậm chí thời gian dài hơn, đều hoàn toàn không có vấn đề.

Đời trước, hắn vì cướp đoạt một mực linh dược, thậm chí từng tại địch nhân mí mắt lòng đất ả núp chính một chút bảy ngày, thẳng đến hắn bạo khởi cướp đi linh dược, đều không có bị một người phát hiện.

Nhưng mà, với hắn mà nói rất lợi hại chuyện dễ dàng, đối tỷ tỷ lai nói chưa hẳn như thế.

Tỷ tỷ dù sao còn không có chánh thức bước vào Tu Hành Giới, tính cách còn chưa thành thực, tâm lý năng lực chịu đựng cũng còn chưa đủ, tại vừa rồi loại kia áp lực dưới, có thể bảo trì lại không có ra chỗ sơ suất, đã rất không tệ

Hắn sẽ không lại yêu cầu càng nhiều.

Hắn lạnh như vậy tính cùng bình tĩnh, là hắn đời trước, tại vô số lần nguy cơ sinh tử bên trong chùy luyện ra, ai cũng không có khả năng trời sinh liền có

Gặp tỷ tỷ xác thực không có cái gì vấn đề, Khương Viễn dẫn theo tâm cũng buông ra.

"Được. Chúng ta tiếp tục."

Hắn móc ra vừa rồi này bộ mặt tinh xảo tiểu xảo gương đồng, đưa tay phát một cái, trên gương đồng liền xuất hiện lần nữa trong sân trăng cảnh.

Mặt này gương đồng, tên là Khuy kính, là một loại tương đương hiếm thấy Phù Khí.

Đừng nhìn cái này Khuy kính rất nhỏ, nhưng nó kết cấu bên trong phức tạp, một tầng bộ một tầng, nho nhỏ kính thân thể bên trong chỉ ít xếp tầng năm sáu phù văn. Những phù văn này , có thể định hướng thu thập một cái phương hướng thanh âm cùng ánh sáng, cũng thông qua phức tạp nguyên lý, đem những âm thanh này cùng ánh sáng tại trên mặt kính một lần nữa trở lại như cũ, biến thành có thể trực tiếp quan sát hình ảnh.

Trong này nguyên lý không bình thường phức tạp, phải nghiêm túc giải thích, không có một ngày một đêm đều giải thích không hết.

Bọn họ vừa rồi liền là thông qua mặt này Khuy kính, tài năng quan trắc đến cùng viện lạc bên trong chuyện phát sinh.

Bất quá, cái này Khuy kính năng lực tuy nhiên thần kỳ, nhưng cũng có phi thường lớn thiếu hụt.

Một, Khuy kính tác dụng phạm vi chỉ có năm mươi mét, so mắt thường có thể nhìn thấy khoảng cách đều ngắn, so với Động Sát Chi Nhân mấy chục dặm quan sát khoảng cách, càng là không kém biết rõ bao nhiêu. Nếu như không phải giống như bây giờ tình huống đặc biệt, căn bản không dùng được nó.

Nhị, sử dụng Khuy kính lúc, Khuy kính bản thân lại phát ra hết sức rõ ràng nguyên khí ba động, mà lại cái này ba động căn bản không có cách nào che giấu, không bình thường dễ dàng bị người phát hiện.

Tam, bởi vì Khuy kính nguyên lý khá phức tạp, bởi vậy đối độ chính xác yêu cầu không bình thường cao, độ khó luyện chế tự nhiên cũng không bình thường cao, bất luận cái gì một chút xiu sai lầm, cũng có thể trực tiếp dẫn đến luyện chế thất bại.

Bởi vậy, cho dù nó sử dụng đều là cơ bản nhất tài liệu cùng phù văn, vẫn như cũ không bình thường hiếm thấy.

Tại thế yếu rõ ràng như thế tình huống dưới, Khuy kính vẫn như cũ có thể tồn tại, chỉ có thể nói rõ, nó tại một số phương diện công năng quá cường đại, thí dụ như nhìn trộm...

Gặp Khương Viễn lấy ra Khuy kính, Khương Linh ánh mắt ngưng tụ, cấp tốc đem chú ý lực tập trung đến cùng trên gương đồng.

Trên mặt kính, trong sân chuyện phát sinh lần nữa đập vào mi mắt.

Giờ phút này, đứng tại màu trắng đình nghỉ mát một bên Văn Tắc Thanh bốn người, chính đang nói chuyện.

"Ra sao? Có lòng tin hay không cầm xuống Thiên Thê thứ hai cùng người thứ ba?"

Văn Tắc Thanh khoe miệng mang theo một vòng cười yếu ớt, cúi đầu nhìn lấy trước mắt hai vị thiếu nữ, thanh âm ấm áp, mang theo nhàn nhạt thương thức và quan tâm chi ý.

Dưới ánh mặt trời, thân hình hần trắng tấp, một thân áo bào trắng uyển chuyển lưu quang, khí chất cao quý đại khí, quả nhiên là giống như cỏ chi và cỏ lan Ngọc Thụ, để cho người ta gặp chỉ nạn quên.

Nghe vậy, vô luận là một thân tử sắc trang phục, tùy hứng hồn nhiên đồng Tử hiệp, vẫn là một thân phần sắc váy dài, dáng người uyển chuyển hàm xúc văn thư cho, trên mặt nhất thời đều lộ ra ý cười, nhao nhao biểu thị chính mình có lòng tin.

Thấy thế, Văn Tắc Thanh nụ cười trên mặt càng sâu.

Trước mắt hai vị này, tuy nhiên so ra kém muội muội của hần Văn Mạn Quân, lại là Văn Thị thế hệ này nữ hài bên trong, trừ muội muội bên ngoài nhất là tài năng xuất chúng hai cái, chỉ cần không nữa đường chết yếu, tiếp qua mấy năm, liền sẽ trở thành Văn Thị trung kiên lực lượng.

Cười cổ vũ các nàng hai câu, hần vừa nhìn về phía bên cạnh văn minh uyên, cười nói: "Minh uyên, ngươi đã tại chiến đoàn bên trong lịch luyện hai năm, luận chiến đấu kinh nghiệm, so với các nàng hai mạnh hơn nhiều. Đến cùng bí cảnh bên trong, ngươi nhưng phải che chở điểm các nàng"

"Đây là tự nhiên" một thân Lam Bảo văn minh uyên cười nhạt một tiếng, nói nói, "bất quá, coi bọn nàng thực lực, coi như không có ta che chở, tại bí cảnh bên trong chỉ sợ cũng thức ăn không có cái gì thua thiệt."

"Ha-Ha nói cũng thế. Ta Văn Thị con cháu, ở đâu là như vậy dễ dàng ăn thiệt thòi?" Văn Tắc Thanh bỗng nhiên cười to, tiếng cười trong sáng, mang theo cổ lỗ rõ ràng tự hào chi khí

Nghe vậy, văn minh uyên cùng hai thiếu nữ đồng thời cười.

Thân là nam hoàng thành một trong tam đại gia tộc, nam hoàng Văn Thị con cháu, này sợ không phải dòng chính, cũng giống vậy tài năng xuất chúng, cũng không phải người khác có thể xem thường.

Trong lúc nhất thời, tiếng cười truyền ra, chung quanh chơi đùa các thiếu niên thiếu nữ chú ý lực, nhất thời bị hấp dẫn tới.

Lúc này, nơi xa trong rừng trúc, bỗng nhiên có người hô: "Gia chủ cùng nhị tiểu thư đến!"

...

Chương 148: : Khúc nhạc dạo

...

Lời vừa nói ra, trong rừng trúc nhất thời an tĩnh lại, liền liền trong lúc nói chuyện với nhau Văn Tắc Thanh bốn người, đều bỗng nhiên ngưng cười, quay đầu hướng thanh âm đến chỗ nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa, trúc ảnh Bà Sa bên trong, một đen một trắng hai đạo nhân ảnh đang từ từ đến gần.

Thấy thế, ở đây tất cả mọi người ánh mắt đều là sáng lên, trên mặt bỗng nhiên lộ ra nét mừng. Trong lúc nhất thời, kích động, hưng phấn, sùng bái, tôn kính, chờ một chút tâm tình tại trên mặt tất cả mọi người biến hóa, có mấy tiểu tử kia thậm chí kích động giật nảy mình, còn kém trực tiếp xông lên qua

Liền liền Văn Tắc Thanh, giờ phút này cũng là bỗng nhiên quay người, trên mặt bỗng nhiên lướt qua một tia kích động, rốt cuộc duy trì không được cái kia tiêu sái công tử thể gia phong phạm.

Tiện tay chân động tay áo bày, hần bỗng nhiên nhanh chân hướng trúc lâm đi đến, màu trắng bào chân dưới ánh mặt trời chập chờn ra một mảnh toái quang.

Đúng lúc này, một trận gió thổi tới, kinh đình Thanh Trúc bỗng nhiên một trận chập chờn, mô phỏng như là sóng lớn quay cuồng lên.

Lăn lộn dao động bên trong, trúc lâm bỗng nhiên lộ ra một cái khe, một bộ hắc sắc sâu áo bỗng nhiên hiển hiện ra.

Đón gió, sâu dưới áo bày hơi hơi chập chờn, lồng lẩy vải áo dưới ánh mặt trời hiện ra lấm ta lấm tẩm lưu quang, giống như chấm chấm đầy sao, tô điểm tại thâm trầm màn đêm phía trên.

"Đó là gia chủ phủ áo Âm dạ lưu quang! Thật sự là gia chủ!" Một thân tử sắc trang phục đồng Tử hiệp hơi miệng mở rộng, tinh xảo khắp khuôn mặt là chấn kinh, "Gia chủ thể mà thật tự mình đến đưa nhị đường tử!"

Văn minh uyên ánh mắt nhất động, trầm ổn trên mặt bỗng nhiên hiện lên một vòng nóng rực: "Truyền thừa bí cảnh tại gia tộc bọn ta trong tay như thế nhiều năm, bao nhiêu người ý đồ đạt được truyền thừa đều thất bại, lần này bí cảnh mở ra cực kỳ trọng yếu, gia chủ coi trọng, tự mình đến đưa cũng không kỳ quái."

Nói, hần xoay người, nhìn chăm chăm trong rừng trúc này hai mơ hồ bóng người, ánh mắt bên trong hiện lên một vòng kính nể: "Nhị đường tử năm nay vừa mới đến cùng 20, cũng đã là linh đài cảnh cường giả, tu vi cực cao, cơ hồ có thể theo trong tộc lão tổ đặt song song. Dạng này thiên tư, ta đợi thật sự là theo không kịp nếu là liền nhị đường tử cũng không chiếm được truyền thừa lời nói, ta còn thực sự không tưởng tượng ra được, đến tột cùng đến cái gì dạng người mới có tư cách đạt được truyền thừa "

"Nói cái gì đâu? Nhị đường tử đương nhiên có thể được đến cùng truyền thừa." Đồng Tử hiệp bỗng nhiên quay đầu ngước hần một cái, tiếp lời nói, "ta nghe phụ thân nói, gia chủ có ý tại nhị đường tử đạt được truyền thừa sau đó, đem vị trí gia chủ truyền cho nhị đường tử, cũng không biết có phải hay không là thật..."

Một bên nói, nàng còn một bên vô ý thức bắt đầu chỉnh lý quần áo, đuổi theo Văn Tắc Thanh tốc độ nghiêng đón.

Thấy thế, văn minh uyên vội vàng cũng theo sau, cước bộ gấp rút, một thân Lam Bào theo tốc độ nhanh chóng chập chờn, không gặp lại ngay từ đầu trầm ổn chi khí.

Lúc này, chung quanh hần các thiếu niên thiếu nữ cũng đã lấy lại tinh thần, từng cái thẳng tắp lưng, chỉnh lý tốt y phục, nỗ lực làm ra tự tin hiên ngang bộ dáng. Nhưng mà, cho dù nỗ lực muốn làm ra vẻ nghiêm túc, bọn họ này non nớt trên mặt, ánh mắt nhưng như cũ lóe óng ánh quang mang, mang theo không thể che hết nhảy cẫng thái độ.

Trong lúc nhất thời, gia chủ cùng Văn Mạn Quân hai người vẫn chưa hoàn toàn hiện thân, toàn bộ trong sân không khí liền trở nên vui mừng khôn xiết đứng lên.

Trong đám người, văn thư cho mang trên mặt cùng người khác một dạng nụ cười, điều chỉnh tốc độ theo thật sát văn minh uyên phía sau, khép tại trong tay áo hai tay, cũng đã trong lúc vô tình nắm chặt, lạnh lạnh đầu ngón tay thật sâu khảm vào lòng bàn tay, từng tia từng sợi đau đớn chui thẳng trong lòng.

Theo Văn Tử hiệp cùng văn minh uyên khác biệt, nàng xuất thân chi thứ, thẳng đến mười tuổi thời điểm mới bị tiếp hồi vốn nhà tiếp nhận gia tộc giáo dục, lại bởi vì biểu hiện ưu dị, có thể được trao tặng tộc họ, tại trên danh nghĩa có được gia tộc đệ tử hạch tâm đãi ngộ.

Nhưng mà, thuở nhỏ sinh trưởng hoàn cảnh khác biệt, nàng tuy nhiên mặt ngoài rất tốt địa dung nhập trong tộc, nhưng tâm tính lại cùng bọn hần hoàn toàn khác biệt.

Đối những bản gia đó xuất thân Văn Thị con cháu mà nói, Văn Mạn Quân là Văn Thị kiều ngạo, là bọn họ kính yêu Đường Tử, là bọn họ nguyện ý cả một đời đi theo mục tiêu. Nàng mà nói, Văn Mạn Quân ba chữ này, cũng không nghĩ ngờ là đỉnh đầu đè ép một tòa núi lớn, để cho nàng cơ hồ không

nhìn thấy một tia ánh rạng đồng!

Văn Mạn Quân quá hoàn mỹ, cũng quá mạnh!

Chỉ cần có Văn Mạn Quân tại một ngày, nàng liền vĩnh viễn chỉ có thể khuất tại hậu, gia tộc tư nguyên, cũng vĩnh viễn hội ưu tiên thỏa mãn Văn Mạn Quân, nàng cũng chỉ có thể nhặt Văn Mạn Quân chọn còn lại.

Cái này khiến nàng làm sao có thể cam tâm? !

Văn Mạn Quân phía sau còn có một cái cang đại tông hơn môn có thể dựa vào, nàng lớn nhất cậy vào, cũng chỉ có Văn Thị.

Nếu như, không thể tại Văn Thị nội bộ tranh thủ đến cùng tốt nhất tư nguyên, nàng làm sao có thể nhanh chóng đề cao thực lực, thời điểm nào tài năng báo thù cho phụ thân? !

Nghĩ tới đây, Văn Thư Dung cước bộ hơi ngừng lại, mắt bỗng nhiên hiện lên một tia đau đớn.

Đề nén tâm sắp cuộn cuộn tâm tình, Văn Thư Dung bỗng nhiên tăng tốc cước bộ, mấy bước đuổi tới phía trước Văn Minh Uyên cùng Văn Tử Hiệp bên người, lập tức đầu vừa nhấc, khoe môi giương lên, nỗ lực dẫn ra một vòng dịu dàng bên trong mang theo nụ cười hưng phấn.

Lúc này, trúc ảnh Bà Sa bên trong, này một đen một trắng hai đạo nhân ảnh đã hiện ra thân hình.

Cầm đầu trung niên nam nhân ngũ quan cứng rắn, thần sắc chìm tức, một thân đêm tối lưu quang phù áo theo vừng vàng tốc độ chậm rãi chấp chôn, hiển thị rõ thông dong đại khí.

Nam nhân này, cũng là Văn Mạn Quân, Văn Tắc Thanh, cùng đã thân tử Văn Duệ cha ruột, Văn Thị gia chủ đương thời, đồng thiệu huy.

Văn thiệu Huy năm nay đã sáu mươi bốn tuổi, lại vẫn như cũ là trung niên nhân bộ dáng, khoe mắt liền một tia nếp nhăn đều không có.

Tuy nhiên không có thể linh đài cảnh, nhưng hần mấy chục năm nguyên khí tích lũy lại không thể coi thường, một thân Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu vi vững chắc vô cùng, cần trọng, trầm ngưng, mô phỏng giống như núi cao.

Nhìn kỹ lại, hần ngũ quan theo Văn Tắc Thanh chỉ ít có năm, sáu phần mười tương tự, chỉ là càng thêm thành thực, cũng càng thêm nghiêm túc, mang theo lâu dài thân ở cao vị bồi dưỡng được đến uy nghiêm, mới vừa xuất hiện, liền mang đến mãnh liệt cảm giác áp bách, để cho người ta gần không được Địa Tâm kinh hãi.

Theo hần xuất hiện, toàn bộ trong rừng trúc không khí, đều rất giống sinh ra một loại nào đó biến hóa vi diệu, trở nên nghiêm túc mấy phần.

Văn Tắc Thanh mấy người nguyên bản gấp rút tốc độ vô ý thức chậm rãi, trên mặt vẻ kích động cấp tốc thu liễm mấy phần, tựa hồ liền khí chất đều lắng đọng xuống.

"Gặp qua gia chủ."

Văn Tắc Thanh dẫn đầu tiến lên, hai tay vừa nhấc, chấp tay làm lễ, thần sắc cung kính.

Tuy là cha ruột, nhưng giờ phút này đồng thiệu huy, lại càng là Văn Thị gia chủ, cho dù là hần, cũng cần đi xuống thuộc yết kiến chỉ về lễ.

Tại hần phía sau, văn minh uyên, đồng Tử hiệp, văn thư cho song song mà đứng, mang theo hần đám tiểu đồng bạn tiến lên, cung kính hành lễ.

Lần này, bọn họ động tác rõ ràng chính tề rất nhiều, lộ ra quy củ mà nhu thuận, so với vừa rồi hướng Văn Tắc Thanh hành lễ lúc hoan thoát, đơn giản xem như biến cá nhân.

Thấy thế, đồng thiệu huy khẽ vuốt cằm, nghiêm túc thần sắc trên mặt bất động, mắt lại lướt qua về hải lòng.

"Đều đứng lên đi "

Tay phải hần giương lên, một cổ nhu hòa lực lượng nhất thời rời khỏi tay.

Lực lượng này không bình thường nhu hòa, giống như Khinh Phong quét vào mặt, lại vừng vàng nâng mỗi người.

"Tạ gia người."

Văn Tắc Thanh bọn thuận thế đứng thẳng người, thần sắc càng thêm cung kính.

Vừa rồi cái kia một tay nhìn như đơn giản, vận dùng sức mạnh cũng không tính rất mạnh, nhưng ở trận như thế nhiều người, muốn đem lực lượng khống chế đến cùng mỗi người, không có cường đại lực khống chế căn bản không có khả năng làm được.

Bởi vậy có thể thấy được, dù là đẳng cấp giống nhau, gia chủ mấy chục năm tích lũy, cũng không phải bọn họ những này tân tấn Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong nhưng so sánh, thực lực căn bản không có tại một cái tầng cấp bên trên.

Bất tri bất giác, Văn Từ Hiệp bộn tâm vừa mới sinh ra mấy phần kiều ngạo tiểu tâm tư nhất thời cất giùm không ít, hai đầu lông mày táo bạo cũng tiêu tán mấy phần, khí thế càng thêm trầm ngưng.

Thấy thế, Văn Thiệp Huy ánh mắt càng rớt đầy hơn ý.

Hắn ánh mắt từ trên mặt tất cả mọi người chậm rãi đảo qua, chuyện vặt hơi nghiêng thân thể, nhìn mình phía sau, trầm giọng nói : "Mạn quân, ngươi đứng vào hàng ngũ đi "

"Vâng, gia chủ."

Một cái thanh lệ giọng nữ bỗng nhiên vang lên.

Ngay sau đó, một cái trắng thuần bóng người theo Văn Thiệp Huy phía sau chậm rãi mà ra.

Trong gió lạnh, nàng mái tóc đen nhánh như là thác nước chiếu nghiêng xuống, trắng thuần váy tùy phong chập chờn, ánh mắt bình tĩnh, khí chất thanh lãnh, phảng phất một đóa nở rộ Băng Tinh Tuyết Liên.

Theo nàng tiến lên, nguyên bản thu liễm khí thế bỗng nhiên buông ra.

Trong chốc lát, toàn bộ trong rừng trúc khí tức, đều tựa hồ sinh ra biến hóa vi diệu.

Một cỗ thanh lãnh, ướt át, giống như Xuân Vũ nhuần vật mảnh im ắng khí tức bỗng nhiên khuếch tán ra Lai vô số Thủy Hành nguyên khí tựa như nhận hấp dẫn, vô thanh vô tức tụ lại mà đến.

Trong chớp mắt, trong rừng trúc liền sinh ra từng tia từng sợi vụ khí.

Trong朦胧 lung, hàn phong tựa như trở nên thư giãn mấy phần, cuốn lên lá trúc chậm rãi giãn ra, trên phiến lá nổi lên dịu dàng Lục Ý, tựa như trong nháy mắt trở nên càng có sức sống.

Từ xa nhìn lại, toàn bộ trúc lâm Lục Ý đều rất giống trong chớp mắt trở nên nồng mấy phần, để cho người ta hai mắt tỏa sáng, kim lòng không được sinh ra mấy phần đông qua xuân tới, Vạn Tượng đổi mới cảm giác.

Nhìn thấy một màn này, Văn Từ hiệp kim lòng không đành hé miệng, xưa nay giao hoạt thông tuệ hai mắt trừng đến căng tròn, tinh xảo khắp khuôn mặt là chán kinh, tựa như căn bản không thể tin được chính mình Mi mắt.

Nàng cái này còn là lần đầu tiên tận mắt nhìn đến linh đài cảnh cường giả uy năng.

Văn Thị tuy có chính mình linh đài cảnh lão tổ tọa trấn, có thể vị kia Tộc Lão thân phận tôn quý không bình thường, lại xưa nay thâm cư không ra ngoài. Lấy nàng niên kỷ, liên liên tiến về bá kiến đều là hy vọng xa vời, thì càng đừng đề cập tận mắt chứng kiến linh đài cảnh cường giả thực lực

Đối với nàng mà nói, trước mắt một màn này, quả thực là thần tiên thủ đoạn, trần ngập thật không thể tin!

Bất tri bất giác, Văn Từ Hiệp nhìn về phía Văn Mạn Quân ánh mắt càng ngày càng nóng rực, trong mắt nguyên bản kính nể trực tiếp biến thành sùng bái, óng ánh song tròn to lớn, tựa hồ liền nháy một chút Mi mắt đều không nở.

Một bên khác, Văn Thư Dung đồng tử co rút lại, rốt cuộc duy trì không được trên mặt dịu dàng, lộ ra vẻ chấn động.

Nàng kiện hàng tại phẫn sắc trong váy dài thân thể chậm rãi kéo căng, thể nội như có một cỗ nhiệt huyết tại hướng lên cuộn cuộn, đánh nàng cả người cũng hơi run rẩy đứng lên.

Đây chính là linh đài cảnh? !

Đây chính là linh đài cảnh uy năng? !

Nàng nguyên lai tưởng rằng, Văn Mạn Quân vừa mới tấn cấp linh đài cảnh bất quá mấy tháng, thực lực mạnh hơn cũng có hạn. Không nghĩ tới, nàng không ngờ kinh có dạng này uy năng!

Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong cùng linh đài cảnh, tại trên thực lực quả thật là một trời một vực!

Suy nghĩ lại một chút chính mình hiện nay thực lực, nàng tâm trong nháy mắt cũng là trầm xuống.

...

Chương 149: : Bí cảnh mở ra

...

Muốn tại hai mươi tuổi niên kỳ tấn thăng linh đài cảnh, thiên phú, tính cách, cơ duyên thiếu một thứ cũng không được.

Nàng muốn ở trên trời bậc thang bên trên vượt qua Văn Mạn Quân, thật có khả năng sao?

Văn Thư Dung ánh mắt hơi liễm, nguyên bản kiên định lòng không khởi sinh ra một chút dao động.

Hai vị thiếu nữ phía sau, Văn Minh Uyên cũng kim lòng không đăng mở to mắt chữ, thần sắc chán kinh, nửa điểm đều không có trước đó ổn trọng.

So với Văn Từ Hiệp cùng văn thư Dung hai cái, hần lịch duyệt phong phú hơn, đối linh đài cảnh hiểu biết cũng nhiều hơn. Thậm chí, hần còn từng tận mắt chứng kiến qua linh đài cảnh cường giả xuất thủ.

Nhưng mà, dù vậy, hần vẫn như cũ bị trước mắt một màn này kinh ngạc đến ngây người.

Hần cho tới bây giờ không biết, linh đài cảnh cường giả trừ chiến đấu lực cường hần bên ngoài, thế mà còn có thể chế tạo ra hiệu quả thần kỳ như thế

Đây quả thực vượt qua hần nhận biết!

Nhị đường tỷ không hổ là đại tông môn đệ tử, thủ đoạn xa không phải hần có khả năng tưởng tượng!

Nhìn trước mắt nhị đường tỷ, Văn Minh Uyên mắt kim lòng không được lướt qua một tia vẻ hâm mộ. Bất tri bất giác, hần đối Đại Tông Môn hình ảnh, liền trở nên càng cao thâm hơn khó lường mấy phần.

Trong lúc nhất thời, ba khuôn mặt suy nghĩ, ánh mắt biến hóa ở giữa, đứng là toàn bộ đứng ngẩn người không có kịp phản ứng.

Không đề cập tới mấy cái này tiêu là như thế nào rung động, như thế nào ước ao, kiến thức phổ biến nhất Văn Tắc Thanh, lại chỉ là hơi sững sờ, liền lập tức kịp phản ứng.

"Mạn quân." Văn Tắc Thanh ánh mắt trong trẻo, cười hướng về phía trước nghênh hai bước, "Người đối linh đài cảnh lực lượng nắm giữ, tựa hồ so trước đó lại mạnh mấy phần. Chúc mừng a "

"Đa tạ huynh dài."

Thanh lệ nữ tiếng vang lên, thanh âm hoàn toàn như trước đây địa tính táo.

Văn Mạn Quân hơi nghiêng thân thể, chấp tay làm lễ, theo Văn Tắc Thanh gấp qua lễ hậu, liền chậm rãi tiến lên, tại một đám các thiếu niên thiếu nữ trước mặt trạm định, lập tức chậm rãi xoay người lại, lần nữa hướng phụ thân nàng đồng Thiệp Huy thi lễ.

Cả trong cả quá trình, nàng đi lại đều ổn định nhẹ nhàng, không chút hoang mang, hành sự càng là hữu lễ có tiết, không có chút nào sơ hở, dù là vèn vèn quay người lại, vừa ngẩng đầu góc độ, đều rất giống đi qua dày công tính toán, hoàn mỹ đến cùng không có thể bắt bẻ.

Theo nàng động tác, một thân như nguyệt quang dẹt thành trắng thuần vậy dài hơi hơi giờ lên, lộ ra chung quanh như có như không hơi nước, quả nhiên là tiên tư dạt dào, tựa như sau một khắc liền muốn cười gió bay đi.

Phía sau, một đám các thiếu niên thiếu nữ cơ hồ đều đã thấy ngốc roi, miệng mở rộng ngay cả lời đều nói không nên lời.

Bất quá mấy năm không gặp, bọn họ cơ hồ đều đã không nhận ra cái này từng theo bọn họ cùng một chỗ học tập, cùng một chỗ tu luyện Đường Tỷ

Xuất thân nam hoàng Văn Thi, bọn họ tuy nhiên cũng đều là riêng phần mình trong nhà hòn ngọc quý trên tay, từ nhỏ đã nhận lấy gia tộc chăm chú giáo dục, phong tư khí độ, thực lực bản tính, đều có thể xưng được là ưu tú.

Nhưng mà, cùng trước mắt cái này Lăng Tuyết như tiên nữ tử so sánh, bọn họ dĩ vãng này vẫn lấy làm kiêu ngạo hết thấy, lại tựa hồ như trở nên âm đạm phai mờ, dù là chỉ là lấy ra cùng người trước mắt so sánh, đều cảm thấy là một loại khinh nhờn.

Rõ ràng bất quá mấy tuổi tuổi tác chênh lệch, cùng bọn hần so sánh, Văn Mạn Quân lại phảng phất căn bản là hai thế giới người, hệ so sánh so sánh ý nghĩa đều không có.

Trong lúc nhất thời, bọn họ rung động rung động, sùng bái sùng bái, cực kỳ hâm mộ cực kỳ hâm mộ, uể oải uể oải, từng trương non nót biểu hiện trên mặt biến hóa, xem như mở phường nhuộm đồng dạng tràn ngập kịch vui tính.

Lúc này, vẫn là Văn Minh Uyên ba trước hết nhất kịp phản ứng, liền vội vàng tiến lên, bắt đầu từng cái theo Văn Mạn Quân chào...

...

Một bên khác, tường viện bên ngoài, Khương Viễn hai tỷ đệ chính hết sức chuyên chú mà nhìn xem trước mặt tiểu xảo gương đồng.

Ánh sáng mặt trời từ hai người bên cạnh thân xẹt qua, rơi xuống hoàn toàn mờ lung quang ảnh. Xen lẫn quang ảnh bên trong, hai người thân ảnh tiềm tàng tại thâm trầm trong bóng râm, phóng phát thân ở một cái thế giới khác, cho dù tại cự ly rất gần, vẫn như cũ phát giác không ra bất kỳ dị thường.

Viện lạc bên trong phát sinh hết thảy, thông qua Khuy kính bắt, rõ ràng rơi trong mắt bọn hắn, giống như tận mắt thấy.

Nhìn thấy Văn Mạn Quân như thế có lực rung động ra sân, cho dù sớm có chuẩn bị tâm lý, Khương Linh sắc mặt vẫn là hơi đổi, nhin không được lắm bẩm đường : "Nguyên lai... Đây chính là linh đài cảnh sao?"

Nghe vậy, Khương Viễn ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào tỷ tỷ tinh xảo bên mặt bên trên.

Từ hán góc độ nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy tỷ tỷ như điệp vũ lông mi hơi hơi rung động, cặp kia ánh sáng nhạt lưu chuyển mắt hạnh so bình thường càng thâm thúy hơn mấy phần, bên trong tựa hồ có một loại nào đó tâm tình tại tích lũy, áp ủ.

Thấy thế, hán ánh mắt hơi động một chút, tựa hồ muốn nói quan hệ, dừng lại một lát, lại cuối cùng vẫn là quan hệ đều không nói.

Lần này truyền thừa chi tranh, là một lần không có khói lửa chiến tranh, là tỷ tỷ và Văn Mạn Quân ở giữa chiến tranh, vô luận thắng thua, đều muốn dựa vào tỷ tỷ chính mình qua tranh thủ.

Truyền Thừa Chi Địa khảo nghiệm, khảo nghiệm hơn phân nửa là tính cách, đây không phải là dựa vào người khác nhắc nhở hoặc là hỗ trợ liền có thể đề cao đồ, vật, chỉ có thể dựa vào chính mình suy nghĩ, chính mình qua ngộ.

Cho dù hán từng vì Đạo Tôn, hán có thể làm, cũng bất quá là trên đường đi bảo vệ tốt tỷ tỷ mà thôi.

Nếu như thế, còn không bằng quan hệ đều không nói, để tỷ tỷ chính mình suy nghĩ.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn ánh mắt lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt tập trung ở trước mắt Khuy kính phía trên, một lần nữa chú ý tới viện lạc bên trong động tĩnh.

Về phần nói, một loại khác phương án, cũng chính là trực tiếp giết chết Văn Mạn Quân, lại để cho tỷ tỷ đi đoạt truyền thừa...

Không nói trước giết chết Văn Mạn Quân sau đó, tỷ tỷ cũng chưa chắc có thể trăm phần trăm đạt được truyền thừa, chỉ nói hán có thể không thể giết chết Văn Mạn Quân, đều là cái vấn đề.

Cùng là linh đài cảnh, Văn Mạn Quân cùng Sở Kiều có bản chất khác biệt.

Sở Kiều xuất thân Sở gia, tu luyện công pháp, pháp thuật, đại bộ phận cũng tới từ Sở gia. Tại Ngưng Nguyên cảnh mà nói, những pháp thuật đó hoặc là công pháp, có lẽ đã đầy đủ tốt, có thể tương đối linh đài cảnh mà nói, lại cũng bất quá đồng dạng mà thôi.

Tại Khương Viễn trong mắt, những pháp thuật đó càng là chỉ có thể dùng kém để hình dung, đương nhiên sẽ không để vào mắt.

Huống chi, Sở Kiều chiến đấu kinh nghiệm, nói thật, thực sự không có ra sao.

Liền Khương Viễn quan sát đến xem, Sở Kiều căn bản không có nhiều đối mặt Cao Giai Tu Sĩ ứng đối kinh nghiệm, đối phó một chút Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ vẫn được, thật đối đầu linh đài cảnh tu sĩ, không có lam phách băng chu hỗ trợ, đoán chừng quá sức.

Nếu không phải như thế, Khương Viễn cũng sẽ không chỉ bằng mấy cái tiểu kế sách, là có thể đem nàng đùa bốn xoay quanh.

Đương nhiên, điều này cũng tại không được Sở Kiều. Nam hoàng thành tổng cộng mới như vậy mấy cái linh đài cảnh, còn cơ hồ đều là lão tổ cấp nhân vật, rút giây động rừng, giữa lẫn nhau nào có cơ hội động thủ?

Bọn họ thật muốn động tay, này nam hoàng thành đoán chừng liền toàn lộn xộn

Trái lại Văn Mạn Quân, nàng tuy nhiên đồng dạng là nam hoàng thành xuất thân, lại vừa mới vừa tấn thăng linh đài cảnh không bao lâu, có thể nàng phía sau lại là Thái Hoa tông.

Thái Hoa tông tuy nhiên tại liêu Quốc Danh không nổi danh, nhưng tại bọn họ đi ở cái này Thanh Châu phủ phạm vi bên trong, lại là bá chủ cấp đại hình tông môn thế lực, bên trong vô số cao thủ, linh đài cảnh đếm không hết, liền liền càng cao hơn một cấp Thiên Nhân Cảnh cường giả, cũng không phải là không có.

Tại dạng này không khí dưới trướng thành Văn Mạn Quân, vô luận kiến thức nhân lực, đều muốn vượt xa Sở Kiều, tại công pháp và pháp thuật bên trên có thể lựa chọn phạm vi, càng là lớn hơn nhiều, cũng mạnh rất nhiều. Muốn tìm người luyện thủ, cũng dễ dàng hơn nhiều.

Dù là Văn Mạn Quân đồng dạng không có bao nhiêu theo linh đài cảnh đối đầu kinh nghiệm, cũng đừng quên, đại hình tông môn thế lực đối địch từ huấn luyện, căn bản không phải Văn Thị loại gia tộc này có thể sánh được. Thật chiến đấu, Văn Mạn Quân chiến đấu lực tuyệt đối không phải Sở Kiều có thể so sánh.

Huống chi, Văn Mạn Quân loại thiên tư này, cho dù tại Thái Hoa tông dạng này đại hình trong tông môn, cũng tuyệt đối là nắm chắc, nhất định rất thụ tông môn coi trọng. Hắn muốn thật giết Văn Mạn Quân, Thái Hoa tông chắc chắn sẽ không ngồi nhìn, đến lúc đó vấn đề liền phức tạp.

Lấy trước mắt hắn thực lực, đối đầu Thái Hoa tông, cũng không có quan hệ phần thắng.

Coi như hắn lại thế nào muốn giết Văn Mạn Quân, cũng phải các loại có vạn toàn kế hoạch sau đó lại nói. Hắn có thể không muốn bởi vì chính mình nhất thời ý nghĩ cá nhân, lại liên lụy đến phụ thân cùng tỷ tỷ trên thân.

Đề xuống tâm lý rục rịch tâm tư, Khương Viễn trông mắt, mắt này bồi nguy hiểm thâm thúy dần dần tiêu tán, một lần nữa trở nên chuyên chú đứng lên.

Bất tri bất giác, thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua, sắc trời dần dần tối xuống.

Trên bầu trời, một vòng trăng tròn chậm rãi hiện ra thân hình, treo cao bầu trời, tản ra hào quang óng ánh, phản chiếu cả mảnh trời khoảng không đều tựa hồ sáng ngời mấy phần.

Hôm nay là tháng giêng mười sáu, đêm nay, sẽ là trong một tháng này mặt trăng lớn nhất tròn, ánh trăng cũng thịnh nhất ngày đó.

Tại Khương Viễn phán đoán bên trong, truyền thừa bí cảnh mở ra thời gian, có khả năng nhất, cũng là đêm nay. Nếu như hắn phán đoán chính xác lời nói, như vậy bí cảnh mở ra thời gian điểm, hẳn là ánh trăng thịnh nhất một khắc này.

Ngân sắc ánh trăng vậy xuống, trong sân hết thảy, đều rất giống phủ thêm một tầng ngân sa, từ xa nhìn lại, bỗng dưng nhiều mấy phần mê ly hoang tưởng cảm giác. Liền liền trong rừng lẫn lộn trúc sóng, đều rất giống trở nên càng đẹp.

Trong thời gian này, Văn Thị một ít trưởng lão cũng bắt đầu lục tục ngo ngoe đến đây, cùng người khác cùng một chỗ quay chung quanh tại gia chủ đồng Thiệp Huy bên người, lặng lẽ đợi chờ lấy này quan trọng một khắc đến.

Lúc này, Khương Viễn hai tỷ đệ cũng đã thu hồi Khuy kính, lặng lẽ chuyển di vị trí, từ bắt đầu ngoài viện, cẩn thận địa ẩn núp đến cùng trong nội viện một tòa núi son sau.

Một tay theo ở bên cạnh thô lệ trên núi đá giả, Khương Viễn hơi hơi nghiêng thân thể, ánh mắt xuyên thấu qua khe nhám thạch khe hở nhìn về phía trước.

Xa xa, Văn Mạn Quân tinh tế bóng lưng vừa lúc thu vào hắn màu mực mắt.

Dưới ánh trăng, này một thân phảng phất trắng sao dệt thành váy dài quang mang tràn đầy, tựa như hấp thu ánh trăng, bỗng dưng lại nhiều mấy phần như có như không Tiên Khí.

Chỉ bằng cái này một vòng bóng lưng, nàng liền có thể để trong lịch sử tuyệt đại bộ phận nam người vì đó thần hồn điên đảo.

Nhưng mà, những nam nhân này bên trong, chưa dứt không bao gồm Khương Viễn.

Sợ chính mình không cẩn thận không chế không nổi sát ý, Khương Viễn ánh mắt từ Văn Mạn Quân trên bóng lưng vút qua, rất nhanh liền rơi xuống hắn trên thân người.

Chờ đợi thời gian, phảng phất phá lệ dài đằng dặc.

Trong lúc nhất thời, Thương Trúc Uyên lâm vào quỹ dị trong yên lặng, không có người nói chuyện, không có người đùa giỡn, chỉ còn lại phong thanh trận trận, cùng với cuộn cuộn trúc tiếng sóng trong không khí lan tràn, càng thêm lộ ra tịch mịch vạn phần.

Chậm rãi, ánh trăng càng ngày càng thịnh. Thời gian, dần dần tiếp cận ánh trăng thịnh nhất một khắc này.

Cũng không biết qua bao lâu.

Bỗng dưng,

Giữa thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại.

Giờ khắc này, bao phủ thiên địa rục rờ ánh trăng thật giống như bị quan hệ lực lượng hút đi, bỗng nhiên trở nên trở nên âm đạm. Liền liền đỉnh đầu này một vòng trăng tròn, đều tựa hồ bỗng dưng âm đạm mấy phần, không phục hồi như cũ trước sáng ngời.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: : Nhập bí cảnh

...

"Bắt đầu!"

Cũng không biết là ai, bỗng nhiên kinh hô một tiếng.

Trong nháy mắt, xem như đề xuống cái nào đó chột mở, trên mặt đất khoanh chân chờ đợi Văn Thị con cháu nhao nhao "Suru" một chút đứng lên, vô ý thức ngửa đầu nhìn hướng lên bầu trời.

Này từng đôi Nhân Chủ phản chiếu lấy ánh trắng, quang mang lưu chuyển, mắt về chờ mong có thể thấy rõ ràng.

"Rốt cục bắt đầu" Văn Thị gia chủ đồng Thiệp Huy hơi ngược đầu, nhìn lên bầu trời bên trong bỗng nhiên âm đậm xuống ánh trắng, cảm khái nói : "Dĩ vãng cũng không phải không có đưa qua bọn nhỏ tiến bí cảnh, hôm nay không biết thế nào, tâm lý lại có điểm tâm thần bất định. Xem ra ta quả nhiên là lão, tâm chí so với lúc tuổi còn trẻ, đến cùng là yếu mấy phần."

Đang khi nói chuyện, trên mặt hắn thiếu mấy phần nghiêm túc, cặp kia cùng Văn Mạn Quân cơ hồ giống như đúc mắt phượng bên trong ánh sáng nhạt lưu chuyển, lại có mấy phần hoảng hốt.

"Gia chủ nói chỗ nào lời nói ngài còn chưa già."

Nghe được đồng Thiệp Huy lời nói, bên cạnh hai cái trưởng lão vội vàng tiếp lời, cười nói : "Dĩ vãng bọn nhỏ tiến bí cảnh, bắt quá là qua lịch luyện mà thôi. Này như hôm nay? Đừng nói ngài, chúng ta cái nào tâm lý không có tâm thần bất định, không khẩn trương?"

"Không tệ, thành bại liền nhìn hôm nay. Chúng ta Văn Thị tương lai, đều rơi vào nhị tiểu thư trên thân một khi nhị tiểu thư đạt được truyền thừa, chúng ta Văn Thị thế tất nhất phi trùng thiên! Đến lúc đó, đừng nói nam hoàng thành đệ nhất gia tộc, liền xem như Thanh Châu phủ đệ nhất gia tộc, cũng không phải là không được!"

Nói, vị trưởng lão kia kim lòng không động vuốt đem chính mình chòm râu dê, ánh mắt ánh sáng sáng, tựa như đã thấy Văn Thị bay lên trăng cảnh giống như.

Nghe nói như thế, Văn Thị gia chủ đồng Thiệp Huy nghiêm túc trên mặt không khỏi lộ ra mấy phần ý cười, thần sắc nhìn không khỏi nhu hòa rất nhiều : "Đúng vậy a chúng ta Văn Thị các loại như thế nhiều năm, đưa bao nhiêu ưu tú nữ hài tử đi vào? Hôm nay, như thế nhiều năm chờ đợi cuối cùng muốn có kết quả "

Dĩ vãng đưa vào qua những nữ hài tử kia tuy nhiên cũng coi là ưu tú, nhưng theo thiên tư tung hoành nữ nhi so sánh, lại kém đếm không hết, căn bản không phải một cái cấp bậc nhân vật.

Hắn có lý do tin tưởng, nữ nhi của hắn, tất nhiên sẽ đạt được Thái Âm bí cảnh bên trong truyền thừa, mang đến toàn bộ Văn Thị gia tộc bay lên!

Nghĩ tới đây, đồng Thiệp Huy vô ý thức nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía nhà mình nữ nhi này tiêm lệ như có như không bóng lưng, mắt bỗng nhiên hiện lên một vòng tròn lẫn lấy kiêu ngạo cùng chờ mong quang mang.

Mà giờ khắc này, bị mọi người đang mong đợi Văn Mạn Quân, cũng hơi hơi ngẩng đầu lên, nhìn về phía đỉnh đầu này vòng trăng tròn.

Nàng đoan chính thanh nhã biểu hiện trên mặt vẫn như cũ tinh táo, ánh mắt vẫn như cũ thanh lãnh, không có chút nào người bên ngoài loại kia hưng phấn, nhưng này sóng nhỏ liếm điểm mắt, lại lắng đọng lấy một cỗ trầm ngưng Duệ Ý, tựa hồ không có bất kỳ vật gì có thể dao động.

Một phương hướng khác, Khương Viễn ánh mắt từ Văn Mạn Quân bên mặt bên trên đảo qua, chú ý tới nàng biểu lộ, ánh mắt một hồi, bỗng nhiên trở nên thâm thúy mấy phần.

Ở bên cạnh hắn, Khương Linh sớm đã trong lúc vô tình thân thể thẳng tắp, giống như một bức tượng điêu khắc.

Bất tri bất giác, cặp kia sóng nước liếm điểm mắt hạnh đã rút đi cuối cùng nhất một tia táo bạo, chỉ còn lại có khế cong Tĩnh Thủy, thanh tịnh gấp.

Nàng ngửa đầu nhìn lên bầu trời, một vòng trăng tròn phản chiếu tại nàng mắt, nổi bật lên nàng ngũ quan càng thêm tinh xảo, ánh mắt càng thêm rực rỡ sáng, cả người đều rất giống đang phát tán ra không khí hào quang.

Khương Viễn trong lúc vô tình nghiêng đầu sang chỗ khác, thấy cảnh này, nhin không được câu câu khóe môi, lộ ra một vòng thanh cười yếu ớt ý.

Đúng lúc này, trên bầu trời, bỗng nhiên sáng lên một cái sáng chói ánh sáng.

Điểm sáng này không biết từ đâu mà sinh, cũng không biết từ đâu mà lên, liền như vậy ra bất ngờ xuất hiện trên không trung, tách ra sáng rực quang mang. Trong chớp nhoáng này, liền liền tròn nguyệt quang huy, đều phẳng phát nhận nó áp chế, trở nên u ám không sáng đứng lên.

Sau một khắc, điểm sáng này tại trong chớp nhoáng bỗng nhiên mở rộng, hóa thành vô số khinh bạc tia sáng hướng chung quanh bầu trời chậm rãi lan tràn ra.

Từng tia từng sợi tia sáng nhanh chóng trên không trung uốn lượn xen lẫn, bắt quá thoáng chớp mắt công phu, trên bầu trời, liền xuất hiện một tòa tia sáng phác hoạ ra nguy nga cung điện.

Cung điện này cách mặt đất ước ba trượng, có ít tầng bậc thang uốn lượn mà lên, chung quanh lăng không lơ lửng trắng sao đồ án, lại Viễn địa phương, nhưng dần dần biến mất vào hư không bên trong, chỉ có một cái mơ hồ hình dáng hiện lộ bên ngoài, phiêu phiêu miêu miêu, như là giống như mộng ảo.

Từ xa nhìn lại, phía trên cung điện tám bên trên, "Thái Âm điện" ba cái Triện Tự chính tán ra Đạo Uẩn, chung quanh hư không có mơ hồ quang hoa phun trào, như có vô số pháp tắc quần quanh, huyền ảo khó lường.

Theo nó xuất hiện, một cỗ phảng phát Thiên Uy khủng bố uy áp bỗng nhiên khuếch tán.

Cái này uy áp thâm trầm như biển, trộn lẫn lấy một cỗ trực thấu cốt tủy thanh lãnh hàn ý, lại dẫn một cỗ thâm trầm tịch tịch cô tịch, để cho người ta phảng phát trong nháy mắt đến cùng trống trải mệnh mỏng băng như biển, một cỗ run rẩy cảm giác tùy tâm mà sinh.

Trong lúc nhất thời, khắp nơi đột nhiên lâm vào một mảnh trống không trong yên tĩnh, liền liền nguyên bản gào thét mà qua phong, cùng chung quanh lẫn lộn trận trận túc sóng thanh âm, cũng trong nháy mắt biến mất tung ảnh.

Không hề nghi ngờ, đây chính là Văn Thị nắm giữ trong tay truyền thừa bí cảnh, Thái Âm bí cảnh cửa vào!

Ngay tại tòa cung điện này xuất hiện trong nháy mắt đó, Thương Trúc Uyển trung khí phân bỗng nhiên trầm xuống, lập tức trong nháy mắt sôi trào.

Sở hữu Văn Thị con cháu cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng, kích động toàn thân đều kéo căng. Liền liền tinh táo nhất Văn Mạn Quân, đều kim lòng khôngặng thẳng tắp lưng, nắm chặt song quyền, lộ ra một chút vẻ khấn trương.

Bọn họ vô ý thức quay đầu nhìn về phía đứng tại cuối cùng nhất gia chủ dòng Thiệp Huy, từng đôi sáng ngời trong mắt lóe ra hưng phấn, chờ mong quang mang.

Thấy thế, dòng Thiệp Huy cũng nghiêm túc, bỗng nhiên phát phát tay, nói ra: "Đi vào đi bí cảnh cửa vào chỉ mở ra thời gian một chén trà, nắm chặt thời gian."

"Vâng! Gia chủ!"

"Tuân mệnh!" ...

Trong hưng phấn, bọn họ không lo được hấn, hướng phía dòng Thiệp Huy vội vàng thi lễ, liền song chân vừa đạp, thân hình trong nháy mắt hướng không trung bay tán loạn mà đi.

Cơ hồ cùng một thời gian, không trung liền xuất hiện mấy chục đạo sắc thái rõ ràng thân ảnh, phảng phát từng con tước điều đột ngột từ mặt đất mọc lên, tại thẳng này Huy bao phủ trong màn đêm, tràn diện tương đương hùng vĩ.

Lúc này, một mực biểu hiện được tinh táo khác chế Văn Mạn Quân, rốt cục động.

Cũng không thấy nàng như thế nào động tác, nàng thân ảnh liền trong nháy mắt đột ngột từ mặt đất mọc lên, lăng không bay lên mà lên.

Thanh lãnh ánh trắng bên trong, một màn kia bóng trắng đáng người uyển chuyển, tư thái nhanh nhẹn, lộng lẫy tràn đầy váy dài nghênh gió nâng lên, giống như lăng không đứng vững.

Dù là Chân Tiên hạ phẩm, chỉ sợ cũng chính là như vậy phong tư mà thôi.

Trong nháy mắt, cơ hồ tất cả mọi người sững sờ.

Bắt quá thoáng chớp mắt công phu, Văn Mạn Quân liền đã lướt qua mấy trượng khoảng cách, lập tức tay áo dài giương lên, thân hình phiêu nhiên xuống rơi vào này tia sáng dệt thành như có như không trên bậc thang.

Ăn mặc tinh xảo gầy thêu hai chân nhẹ nhàng điểm rơi, như nước gọn gọn sóng chậm rãi tràn ra. Rõ ràng là hư huyền Phiêu Miểu quang ảnh, giờ phút này xem ra, lại phảng phất thực chất.

Sau một khắc, Văn Mạn Quân dạo bước mười bậc mà lên, chung quanh quang ảnh xen lẫn, trăng sao cùng sáng, nổi bật lên nàng thân hình càng thêm như có như không, tư thái càng thêm nhanh nhẹn, tựa như đang lâm Tiên Khuyết.

Mấy bước khoảng cách thoáng một cái đã qua, bất quá mấy hơi thở công phu, nàng thân ảnh liền chui vào cái kia đạo giống như vòng xoáy trong cánh cửa, chỉ còn lại một vòng lồng lẩy tràn đầy mép váy lưu lại tại người khác mắt.

Mà lúc này, Văn Thị hắt con cháu, những sớm đó nàng một bước vọt lên các thiếu niên thiếu nữ, mới bất quá vừa mới đạp vào này tia sáng dẹt thành bậc thang mà thôi.

Giả Sơn hậu, Khương Viễn hai tỷ đệ nhìn xa xa một màn này, thần sắc cũng không nhận được sinh ra chút hơi biến hóa.

Khương Linh trầm mặc một cái chớp mắt, bỗng nhiên thấp giọng hỏi : "Chúng ta thời điểm nào đi vào?"

Ở phía xa sôi trào khắp chốn không khí hạ nàng thanh âm cũng không thấy được, lại rõ ràng rơi vào gần trong gang tấc Khương Viễn bên tai.

"Chờ một chút. Bí cảnh cửa vào mở ra chén trà nhỏ thời gian, thời gian dư xài. Chờ bọn hắn toàn tiến sau đó, chúng ta lại tiến."

Khương Viễn ngửa đầu, lẳng lặng nhìn lên bầu trời bên trong toà kia giống như chân thực ảo tưởng Thái Âm điện, cặp kia hẹp dài hai mắt phản chiếu lấy lồng lẩy quang ảnh, tinh thần không rõ.

Thấy thế, Khương Linh không nói gì thêm.

Nàng yên lặng lững lờ bó sát người bên trên áo choàng, đứng bình tĩnh ở một bên, ánh mắt như là ánh trăng trong suốt.

Bất tri bất giác, thời gian từng giờ từng phút địa quá khứ.

Cuối cùng nhất một cái chưa đầy hai mươi tuổi Văn Thị con cháu, thân hình rốt cục chui vào cánh cửa kia bên trong.

Trong lúc nhất thời, trên mặt đất không còn có người vọt lên, trên bầu trời cũng không còn tán loạn bóng người, chỉ có toà kia quang ảnh xen lẫn trong cung điện như cũ lẳng lặng đứng lặng không trung, giống như chân thực ảo tưởng, như ảo thật.

Thấy thế, đồng Thiệp Huy liền cùng mấy người trưởng lão vô ý thức thờ phào, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

"Rốt cục toàn đi vào tiếp đó, chúng ta liền đợi đến nhị tiểu thư tin tức tốt " một trưởng lão cười ha hả nói ra.

Nghe vậy, đồng Thiệp Huy căng cứng sắc mặt cũng chậm rãi buông ra, một lần nữa lộ ra ý cười : "Đúng vậy a các loại như thế nhiều năm, rốt cục đợi đến một ngày này. Hi vọng chia ra quan hệ đường rẽ mới tốt."

"Gia chủ lo ngại Thương Trúc Uyển hiện nay thế nhưng là tường đồng vách sắt, liền xem như linh đài cảnh cường giả, muốn xông tới đều muốn tổn nhiều sức lực. Ra không có đường rẽ "

"Đúng vậy a mặt khác hai nhà động tĩnh, hạ nhân nhìn chăm chăm vào đâu? ra không có đường rẽ "

Bên cạnh Biên trưởng lão nhóm nghe vậy nhao nhao mở miệng, trên mặt ý cười tràn đầy, tràn ngập tự tin.

Văn Tắc Thanh cũng theo lời phù hợp, đôi muội muội tràn ngập lòng tin.

Lúc này, trên bầu trời đứng lơ lửng giữa không trung trên cung điện bỗng nhiên quang mang lóe lên, những nguyên bản đó lơ lửng bất động trăng sao quang ảnh, đột nhiên bắt đầu chậm rãi chuyển động, vẽ xuất ra đạo đạo huyền ảo quỹ tích, tựa như Tinh Thần Biển đổi.

Thấy thế, Khương Viễn ánh mắt sáng lên : "Ngay tại lúc này!"

Nói, hắt một thanh niu lại tỷ tỷ, khớp xương rõ ràng ngón tay chăm chú chế trụ cổ tay nàng, lập tức mũi chân điểm một cái, thân hình bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên.

" "

" "

" " ...

Rất nhỏ tiếng nổ vang liên miên không ngừng mà vang lên.

Khương Viễn hai chân giao thế, lẳng không bay thực sự, phảng phất giẫm lên bậc thang từng bước lẳng không. Theo hắt mỗi bước ra một bước, không khí liền vang lên một tiếng nổ đùng, tạo nên tầng tầng gọn sóng.

Trong lúc nhất thời, đạo đạo nguyên khí xen lẫn, tầng tầng Vân Khí thoải mái, hần thân ảnh tựa như kiện hàng tại tầng tầng Vân Khí bên trong, quanh thân vân vụ lượn lờ, giống như cười mây đập gió.

Khương Linh bị kinh ngạc, không khỏi nhanh liền tỉnh táo lại.

Nàng bị Khương Viễn lôi kéo một đường bay lên mà lên, thân hình nhanh nhẹn, như là Linh Diệp nhẹ nhàng.

Đạo đạo nguyên khí ngang dọc, trên người nàng bụi Hắc Sắc Đẩu Bồng phần phật tung bay, đồ tươi mát vấy tung bay mà lên, phảng phất một đóa xa xỉ la hoa trên không trung chậm rãi tràn ra, đồ tươi chói mắt.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: : Lãng Kiếm lão tổ

...

Khương Viễn từng bước lãng không, tiết tấu nhìn như thư giãn, tốc độ lại mô phỏng như lời đình tấn mãnh.

Bất quá một cái nháy mắt, hần liền đã mang theo tỷ tỷ rơi vào quang ảnh kia xen lẫn trên cầu thang, lập tức mũi chân điểm một cái, như thiểm điện hướng phía cánh cửa kia phóng đi.

Đến cùng lúc này, trên mặt đất Văn Thiệu Huy bọn người mới bỗng nhiên kịp phản ứng, trên mặt bỗng nhiên biến sắc.

"Quan hệ người? !"

"Đáng chết! ! Người tới! ! Người tới! !"

Mấy cái trưởng lão mãnh liệt địa lên tiếng kinh hô, biểu hiện trên mặt lo lắng vạn phần.

Ngay tại vừa rồi, bọn họ còn tràn đầy tự tin cho rằng không ai có thể trà trộn vào Thương Trúc Uyển, trước mắt một màn, lại tựa như một cái bàn tay hung hăng phiến tại trên mặt bọn họ, để trên mặt bọn họ nóng bỏng đau nhức.

Nhưng mà, so với cái này, có người thể mà có thể tại Huyền Quang chiến đoàn trùng điệp dưới hộ vệ, thành công lẫn vào nơi này, thậm chí có khả năng một mực tiềm phục tại chung quanh bọn họ, sự thật này, nhưng lại làm cho bọn họ càng cảm thấy rung mình.

Trong lúc nhất thời, một cổ lạnh nhàn hàn ý từ chân một đường lui đến đỉnh đầu, để bọn hần tê cả da đầu, cơ hồ cả người đều cứng ngắc.

"Tỉnh táo!"

Một mảnh trong lúc bối rối, Văn Thiệu Huy bỗng nhiên quát khê lên tiếng.

Hần hai mắt chăm chú nhìn đỉnh đầu này hai đạo nhân ảnh, sắc mặt âm trầm như nước, sớm đã không có vừa rồi ý cười.

Không biết thời điểm nào, trong tay hần đã thêm ra một khối thanh sắc ngọc bội, phía trên lưu quang lấp lóe, chính là một quả truyền tin ngọc bội. Liền trong lúc nói chuyện, ngón tay hần bỗng nhiên dùng lực, một tay lấy truyền tin ngọc bội tan thành phần vụn.

Trong nháy mắt, đạo đạo hiệu nghiệm từ vỡ vụn trong ngọc bội tràn ra, xen lẫn quán quanh lấy bay về phương xa, chỉ trong nháy mắt liền biến mất tung ảnh.

Sau một khắc, Thương Trúc Uyển hậu phương trong một tòa lầu các, một cổ áp lực mệnh mông bỗng nhiên khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ tại toàn bộ Thương Trúc Uyển trên không, giống như Thái Sơn Áp Đình đồng dạng nặng nề đè xuống.

"Lão tổ!"

"Là lão tổ!"

"Lão tổ xuất thủ!"

Cảm giác được cổ uy áp này, lâm vào trong lúc bối rối các trưởng lão thần sắc nhất định, nhất thời trấn định lại.

Thấy thế, Văn Thiệu Huy âm trầm sắc mặt cũng bỗng nhiên đẹp mắt không ít. Văn Tắc Thanh mặt bên trên vẻ khấn trương, cũng tiêu tán mấy phần.

Bỗng dừng.

"Thiện Nhập Giả Tử!"

Tràn ngập sát ý thanh âm bỗng nhiên vang lên, cự đại tiếng gầm bỗng nhiên khuếch tán, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ Thương Trúc Uyển.

Trong nháy mắt, trong không khí đều tựa hồ tràn ngập lên thấu xương sát ý.

Cùng lúc đó, một đạo Lăng liệt kiếm quang bỗng nhiên phóng lên tận trời, chói mắt kim quang tiếng động lớn báic mà ra, trong nháy mắt chiếu sáng nửa bầu trời, liên liên ngân sắc ánh trắng, đều bị quang mang này áp chế, trở nên âm ảm đứng lên.

Sau một khắc, kim sắc kiếm quang phương hướng nhất chuyển, hướng phía Khương Viễn phương hướng đáp xuống.

Mô phỏng như thiểm điện xuyên thấu hư không, chỉ trong nháy mắt công phu, kim sắc kiếm quang liền lướt qua hơn mười trượng khoảng cách, đến cùng Khương Viễn phía sau. Mà lúc này, kiếm quang xuyên thấu không khí tiếng nổ ù ù ù ù thậm chí còn không có vang lên.

Khủng bố uy áp quay đầu chụp xuống, băng lãnh sát cơ tràn ngập trong không khí, lóe ra hàn quang mũi kiếm trực chỉ Khương Viễn lưng, kim sắc kiếm mang co duỗi bất định, mấy cái có lẽ đã đụng phải hần phía sau phù áo.

Cảm giác được uy áp tới gần Khương Linh nghiêng đầu sang chỗ khác, vừa lúc thấy cảnh này, không khỏi đồng tử co rút lại, trong suốt mắt bỗng nhiên lướt qua một vòng kinh hoàng.

Trên mặt đất, Văn Thị gia chủ Văn Thiệu Huy mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo tàn khốc, bên môi cũng nổi lên một tia cười lạnh.

Hần phía sau mấy vị trưởng lão, càng là không tự chủ được lộ ra mấy phần vẻ đắc ý, phảng phất đã thấy địch tới đánh trong nháy mắt mất mạng trắng cảnh.

Nhưng mà, cho dù đến cùng lúc này, Khương Viễn vẫn như cũ không chút hoang mang, thần sắc không có một tơ một hào biến hóa.

Cặp kia mặt nạ hậu trong mắt ánh mắt bình tĩnh, như là một vũng U Đàm, sâu không thấy.

Chỉ gặp hần trống không tay phải bỗng nhiên nhất động, như thiểm điện bóp mấy cái pháp quyết, treo ở bên hông phù văn thuần liền bỗng nhiên bay lên, lập tức quang mang lóe lên, trong nháy mắt biến lớn mấy lần, trực tiếp ngăn trở bay lượn mà đến kiếm quang.

"Àm!"

Cự đại trong tiếng nổ vang, khuấy động nguyên khí cuộn cuộn lấy tứ tán ra, không khí chung quanh bên trong tựa như trong nháy mắt nhấc lên sóng to gió lớn, khủng bố nguyên khí ba động trong nháy mắt tứ tán.

Xuyên thấu qua lẫn lộn nguyên khí nhìn kỹ lại, mơ hồ có thể nhìn thấy, này lông lánh rực rỡ Kim Quang Kiếm nhọn chính đề vào một mặt khiên kim loại bên trên, lâm vào trong giằng co.

Này bộ mặt thuẫn bài mặt ngoài, hoàng sắc lưu quang gấp rút lấp lóe, một tầng thật dày nguyên khí màu vàng thuần nhanh chóng tán loạn.

Bất quá một cái nháy mắt, một vết nứt liền xuất hiện tại thuẫn bài mặt ngoài, lập tức phi tốc lan tràn. Cùng lúc đó, trợn trợn chói tai kim loại tiếng nổ tung vang lên, tại cái này khuấy động nguyên khí trong tiếng thét gào, lộ ra phá lệ rõ ràng.

Rất lợi hại hiển nhiên, tại linh đài cảnh cường giả pháp khí kiếm trùng kích phía dưới, cho dù là cực phẩm Phù Khí thuẫn, cũng kiên trì không bao lâu.

Bất quá, Khương Viễn đối pháp khí kiếm uy lực sớm đoán trước, đối với cái này cũng không có chút nào ngoài ý muốn.

Hắn chỉ cần tranh thủ đến cùng hai cái hô hấp thời gian mà thôi.

Ngay tại hần vừa mới kích phát Phù Khí thuẫn trong nháy mắt đó, hần rú xuống tay phải cũng đã mãnh liệt nâng lên, áo bào phất khởi bên trong, như nước chảy mây trôi đánh ra nhất chưởng.

Trong chốc lát, liền đang lẫn lộn nguyên khí sóng xung kích khuếch tán đồng thời, chưởng phong cũng thuận thế đánh ra, chính chính đập vào này cỗ nguyên khí sóng xung kích bên trên, nhất thời kích phát hai lần trùng kích.

Khương Viễn giờ lên áo bào thuận thế cuốn một cái, mượn nguyên khí sóng xung kích lực lượng hướng về phía trước xông lên, thân hình trong nháy mắt

liền chui vào trước mặt cánh cửa kia bên trong.

Tại hẳn phía sau, vết nứt trái rộng phù vân thuần quang mang lóe lên, trong nháy mắt nổ tung, hóa thành vô số mảnh vụn bay tả tơi xuống không trung.

Trán phóng kim sắc quang mang trường kiếm xông phá phù vân thuần cách trở, như thiểm điện xông về phía trước, lại cuối cùng chỉ đâm trúng hoàn toàn hư ảo quang ảnh, liền Khurong Viễn một chéo áo đều không có dính vào.

Thấy thế, các trường lão đắc ý biểu lộ nhất thời ngưng kết ở trên mặt.

Có một trường lão thậm chí vô ý thức chúi chúi Nhân Chủ, tựa như không thể tin được một dạng.

Nhưng mà, mặc kệ bọn hắn lại thế nào nỗ lực đi xem, trên bầu trời, cũng chỉ còn lại có một mảnh xen lẫn quang ảnh, giống như chân thực ảo tưởng, như ẩn như hiện.

Về phần một màn kia từng bước lẳng không thân ảnh, cùng này một góc tung bay vấy đỏ, sớm đã biến mất địa vô ảnh vô tung.

Văn Tắc Thanh vô ý thức nắm chặt song quyền, trong lòng khẩn trương thất vọng không thôi.

Văn Thị gia chủ Văn Thiệu Huy sắc mặt, lại lần nữa âm trầm xuống, ánh mắt sắc bén vô cùng.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Từ Khurong Viễn mang theo tỷ tỷ lẳng không mà lên, đến cùng mượn lực xông vào trong cánh cửa, quá trình nhìn như dài đằng dặc, trên thực tế, cũng bất quá hai cái hô hấp thời gian mà thôi.

Lúc này, chung quanh này trăng sao cùng sáng mờ lung quang ảnh, bất quá vừa mới bắt đầu gia tốc mà thôi.

"Ông "

Rất nhỏ vù vù âm thanh bỗng nhiên vang lên.

Thanh âm này rõ ràng tiêu, lại giống như lấy không khỏi uy năng, trong nháy mắt che lại hết thảy thanh âm, giữa thiên địa chậm rãi quanh quẩn.

Cùng lúc đó, trên bầu trời ánh sáng xen lẫn mà thành, cũng ảo tưởng cũng thật cung điện cũng bắt đầu hướng vào phía trong sập co lại.

Bất quá thoáng chớp mắt công phu, đầy trời quang ảnh liền sập co lại thành một điểm sáng, trong nháy mắt biến mất tại bên trên bầu trời.

Trong lúc nhất thời, giữa thiên địa tựa như bỗng nhiên thiếu điểm quan hệ giống như, trở nên trống rỗng đứng lên. Liền liền không trung thổi qua phong, đều rất giống nhiều mây phân tích mịch.

Nhưng mà, sau một khắc, giữa thiên địa bỗng nhiên sáng lên, rực rỡ ánh trắng từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt bỏ khuyết phần này trống không.

Một vòng trăng tròn treo cao không trung, sáng ngời ánh trắng bao phủ xuống, giữa thiên địa hết thảy tựa như bị kín một tầng ngân sa, nhìn mờ lung mà hoang tưởng.

Nhưng mà, đặt mình vào như thế cảnh đẹp bên trong, Văn Thị tất cả mọi người tâm tình, lại không có chút nào mỹ lệ, ngược lại tương đương hồng bết.

Tại nghiêm mật như vậy phòng ngự hạ tại như thế khắc nghiệt giữ bí mật cơ chế hạ đường đường nam hoàng thành tam đại gia tộc Văn Thị gia tộc, vô số cao thủ ở đây tình huống dưới, thế mà bị người sờ vuốt đến cùng trước mặt cũng không phát hiện!

Không có phát hiện coi như, thế mà còn bị người xông vào bí cảnh bên trong, vẫn là ngay trước tất cả mọi người bộ mặt, trơ mắt nhìn lấy bọn hắn xông đi vào!

Liền liền lão tổ xuất thủ, thế mà đều không có thể kịp thời lưu lại bọn họ!

Đối với Văn Thị dạng này một cái, đã tại nam hoàng thành chiếm cứ mấy trăm năm Bàng Nhiên Cự Vật lại nói, đây quả thực là Xích lô lô nhục nhả!

Bao quát Văn Thiệu Huy ở bên trong tất cả mọi người, giờ phút này đều cảm giác đến trên mặt nóng bỏng đau nhức, tâm tình hồng bết đến không gì sánh kịp.

"Hừ!"

Đúng lúc này, hừ lạnh một tiếng bỗng nhiên tại đám người hậu vang lên.

Cùng lúc đó, tràn ngập không trung khủng bố uy áp bỗng nhiên chìm xuống, trong nháy mắt đặt ở tất cả mọi người đầu vai.

Văn Thiệu Huy bọn thân hình cứng đờ, cơ hồ vô ý thức đột nhiên quay người, quay đầu hướng hậu nhìn lại.

Chỉ gặp bọn họ phía sau cách đó không xa, một bóng người chính đập trên ánh trăng chậm rãi mà đến, bắt quá mấy bước công phu, liền đến trước mặt bọn hắn.

Hắn ăn mặc một thân phổ thông trường bào màu đen, khuôn mặt nho nhỏ, nhìn bắt quá trung niên, cặp kia hẹp dài mắt phượng bên trong, lại Thần Vận thâm tàng, hiển thị rõ uy nghi.

Ngân sắc ánh trăng vậy xuống ở trên người hắn, đem hắn vốn là trắng tấp thân hình phác hoạ địa càng rõ ràng, riêng là này dưới hàm Tam sợi râu dài, dưới ánh trăng phụ trợ hạ lộ ra càng thêm phiêu dật mấy phần, khí độ không bình thường.

Khuôn mặt này, thân hình này, khí này độ...

"Tổ phụ?!"

Văn Thiệu Huy sững sờ, lập tức mãnh liệt mà cúi đầu khom người, căng cứng trên mặt mơ hồ hiện ra một vòng vẻ xấu hổ.

"Hài nhi vô dụng, thế mà không có phát hiện có người chui vào, ta..."

Nói, nói, Văn Thiệu Huy sắc mặt liền có chút xấu hổ, lời nói cũng không biết nên thế nào nói tiếp.

Văn Thiệu Huy phía sau, Văn Tắc Thanh cúi đầu, đi theo phụ thân chào, sắc mặt lại xấu hổ không thôi, liền một chữ đều nói không ra miệng.

Hắn trường lão thân hình trong nháy mắt cương cứng đờ, lập tức mãnh liệt mà cúi thấp đầu, chấp tay chào, không dám nhìn nữa người kia Mi mắt.

Nhìn kỹ lại, trên mặt bọn họ biểu lộ dị thường phức tạp, xấu hổ, hổ thẹn, khẩn trương, tâm thần bất định... Dù loại tâm tình giao thoa hiện ra, giống như mở phùng nhuộm dị thường đặc sắc.

Nguyên lai, cái này chậm rãi mà đến người áo đen, chính là nam hoàng Văn Thị trừ Văn Mạn Quân bên ngoài một vị khác linh đài cảnh cao thủ, người xưng "Lăng Kiếm lão tổ" văn quang tể.

Văn quang tể năm nay đã một trăm ba mươi tuổi, trước kia đã từng là phong quang Tể Nguyệt Thanh Niên Cao Thủ, càng là nam hoàng Văn Thị gia chủ đương thời Văn Thiệu Huy thân tổ phụ, thân phận tôn quý dị thường, xây dựng ảnh hưởng rất nặng.

Không chỉ có như thế, hắn trước kia từng có kỳ ngộ, từng chiếm được một bản cao giai công pháp cùng một thanh trung phẩm Pháp Kiếm, một tay Lăng Văn Kiếm Quyết làm đến xuất thần nhập hóa, chiến đấu lực buh hân dị thường.

Nam hoàng thành mặt khác mấy vị lão tổ Mặc dù cùng hắn cùng là linh đài cảnh sơ kỳ, nhưng bàn về chiến đấu lực Đến, hắn lại là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất!

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: : Thần thánh phương nào?

...

Nếu không có như thế, tại Văn Mạn Quân tấn thăng linh đài cảnh trước đó, Văn Quang Tể cũng không có khả năng chỉ dựa vào sức một mình tọa trấn gia tộc, liền để hắn mấy vị lão tổ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng mà, chính là như vậy cường hãn chiến đấu lực, hôm nay, hắn nhưng như cũ không thể lưu lại chui vào địch nhân, ngược lại làm cho địch nhân xâm nhập Văn Thị coi là tư hữu tài sản truyền thừa bí cảnh bên trong!

Dưới ánh trăng, Văn Quang Tể cặp kia uy nghiêm mắt phượng bên trong mắt sắc thâm trầm, tựa như hòa hợp không bỏ tức giận, để cho người ta gần không được địa run như cây sậy.

Vẫy tay, trên bầu trời bồi hồi kim sắc kiếm quang bỗng nhiên một trận xoay quanh, lập tức bỗng nhiên từ không trung đáp xuống, giống như một đường kim sắc thiểm điện, trong nháy mắt chui vào bên hông hắn treo trong vỏ kiếm, phát ra "Bang" một tiếng vang giòn.

Thu hồi Pháp Kiếm, hấn ánh mắt từ Văn Thiệu Huy đám người trên mặt chậm rãi đảo qua, thần sắc lãnh túc uy nghiêm, phân biệt không ra hi nộ.

"Tổ phụ. Ta..."

Văn Thị gia chủ Văn Thiệu Huy ngẩng đầu nhìn mắt nhà mình tổ phụ, há hốc mồm, không biết nên nói quan hệ.

Văn Quang Tề nghiêng mắt nhìn hấn liếc một chút, nói ra : "Lúc này, ngươi nên làm, không phải hưởng ta giải thích, cũng không phải tự trách."

Thanh âm hấn trầm thấp nghiêm túc, trộn lẫn một vòng lạnh lẽo hàn ý.

"Làm gia chủ, ngươi nên làm, là tìm ra người tiết lộ bí mật, điều tra ra người thân phận, cũng nghĩ cách đem người bắt lấy."

Nghe vậy, Văn Thiệu Huy biểu lộ nhất thời có chút hồ thẹn, hấn vừa rồi thế mà cũng bị phần nộ tâm tình chủ đạo tư duy, quên chính mình thân là gia chủ trọng yếu nhất chức trách.

Bất quá, nghĩ đến tiến vào bí cảnh hai người, trong lòng hấn không khỏi có mấy phần tâm thần bất định : "Thế nhưng là, bí cảnh bên trong..."

"Liên hai người có thể nhắc lên cái gì sóng đến?"

Văn Quang Tề thanh âm càng lạnh lẽo cứng rắn mấy phần, nhìn về phía Văn Thiệu Huy ánh mắt cũng mang hơn mấy phần chỉ tiếc rên sát không thành thép ý vị : "Có mạn quân tại, chẳng lẽ lại ngươi còn lo lắng truyền thừa hội rơi vào tay người khác hay sao? Bọn họ tối đa cũng liền có thể đoạt chút vốn ngọn nguồn, ngươi chẳng lẽ đoạt không trở lại?"

Những lời này, giống như thế hồ quán đỉnh, để Văn Thiệu Huy trong nháy mắt tỉnh ngộ lại.

Không tệ, mạn quân dạng này thiên phú bản tính vốn là thế gian ít có, hấn chưa dứt không tin nam hoàng trong thành còn có người có thể thắng qua nàng!

Đã truyền thừa không ngại, như vậy còn lại những tư nguyên đó, bất quá là việc nhỏ mà chỉ cần đem người bắt tới, tự nhiên năng cướp về.

Không ngừng Văn Thiệu Huy, người khác cũng bị một câu điểm tỉnh, hiểu được, sắc mặt đẹp mắt không ít.

"Đa tạ tổ phụ đề điểm, ta cái này qua an bài."

Văn Thiệu Huy bỗng nhiên khom mình hành lễ, theo nhà mình tổ phụ bắt chuyện qua, liền quay người nhìn về phía phía sau một đám Trường Lão, từng đầu mệnh lệnh không chút do dự truyền đạt xuống dưới.

Không lâu lắm, Thương Trúc Uyển trong ngoài liền bắt đầu giới nghiêm, Huyền Quang chiến đoàn chiến tu số lượng so trước kia nhiều gấp đôi không nói, trạm gác cũng bố trí được càng thêm nghiêm mật, cơ hồ bất kỳ góc ngách nào đều không buông tha.

Nhìn thấy cảnh tượng này, mấy cái trường lão mặt bên trên không khỏi lần nữa lộ ra nụ cười, thần sắc cũng khôi phục tự tin.

"Như thế nghiêm mật bố phòng, liền xem như một con ruồi, cũng không có khả năng từ nơi này chạy đi. Lần này tuyệt đối có thể đem người bắt lấy!"

"Không tệ. Thật sự cho rằng xông vào bí cảnh liền xem như kết thúc? Chờ bọn hấn ra đến, nhất định phải làm cho bọn họ lãnh giáo một chút chúng ta Văn Thị lợi hại! Muốn để bọn hấn biết, ta Văn Thị đồ vật, không phải ai cũng muốn cướp liền có thể đoạt!"

"Không sai! Chờ bọn hấn phát hiện mình quan hệ cũng không chiếm được thời điểm, biểu lộ khẳng định không bình thường đặc sắc. Ta đã không kịp chờ đợi muốn thưởng thức một chút !"

Các trường lão từng cái ma quyền sát chương, nóng lòng muốn thử, tư thế kia, tựa như là đã bắt lấy kẻ xông vào giống như . Còn kẻ xông vào có khả năng hay không vượt qua Văn Mạn Quân đạt được truyền thừa, bọn họ càng là nửa điểm đều không lo lắng, tựa như Văn Mạn Quân đã được đến truyền thừa giống như.

Tại loại này không khí hạ Văn Tắc Thanh tâm lý bất an cũng dần dần tiêu tán.

Đúng vậy a lấy muội muội thiên tư bản tính, nam hoàng trong thành thế nào khả năng có người có thể vượt qua nàng?

Nghĩ tới đây, hấn bật cười lớn, nhất thời bỏ xuống nguyên bản tâm tư, đi theo phụ thân phía sau bắt đầu công việc lu bù lên, tập trung tinh thần chỉ muốn thế nào đem người bắt lấy, không hề qua lo lắng bí cảnh bên trong sự tình.

Mà cùng lúc đó, tại mặt ngoài không nhìn thấy địa phương, Văn Thị nội bộ, cũng bắt đầu vòng thứ nhất loại bỏ, ý đồ tìm ra người tiết lộ bí mật.

Văn Thị nắm giữ trong tay một chỗ bí cảnh tin tức, Văn Thị nội bộ tuy nhiên có không ít người biết, có thể xác thực thời gian cùng địa điểm, biết người lại không nhiều, đây chính là Văn Thị hạch tâm bí mật một trong, không có đủ tư cách người căn bản tiếp xúc không đến.

Những cái kia điều chỉnh đến Huyền Quang chiến đoàn chiến tu tuy nhiên phụ trách thủ vệ, nhưng căn bản không biết đến tột cùng phát sinh chuyện gì.

Liền liền những cái kia tiến vào bí cảnh bọn nhỏ, cũng là gia tộc trực tiếp đưa tới, trước đó căn bản quan hệ cũng không biết. Các loại ra bí cảnh sau đó, bọn họ cũng sẽ bị trực tiếp đưa ra ngoài, sẽ không biết hôm nay tới đến tới cùng là quan hệ địa phương.

Dưới loại tình huống này, tin tức còn có thể bị tiết lộ ra ngoài, vấn đề này liền khá là nghiêm trọng

Văn Thiệu Huy đặt quyết tâm tiến hành nghiêm ngặt loại bỏ, cần phải đem cái kia nội gián tìm cho ra. Mặc kệ là bởi vì quan hệ dạng nguyên nhân, dạng này người, tuyệt đối không thể tiếp tục lưu lại Văn Thi!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thương Trúc Uyên bên trong tất cả mọi người bị điều động, bận rộn phi phàm.

Chấp tay đứng tại đình nghỉ mát một bên, Văn Quang Tề nhìn lấy Văn Thiệu Huy đều đầu vào đây bố trí mệnh lệnh, trên mặt nguyên bản lạnh lẽo cứng rắn chỉ sắc dần dần tán đi, này phần chỉ tiếc rèn sắt không thành thép ý vị, cũng dần dần biến mất tung ảnh.

Nhưng mà, hồi tưởng lại vừa rồi một lần kia không tính chiến đấu giao phong, tâm tình của hắn, lại Viễn mới có được hắn biểu hiện ra ngoài như vậy nhẹ nhõm.

Vừa rồi tình hình, không có người so với rõ ràng hơn.

Đối mặt hắn công kích, người kia không chỉ có không chút hoang mang, động tác trôi chảy tự nhiên, thậm chí ngay cả đầu cũng không quay! Người kia, không có là căn bản không có đem cái này Lăng Kiếm lão tổ đề vào mắt, cũng là đối với mình phán đoán cực tự tin, không phải vậy tuyệt đối làm không được loại tình trạng này!

Hắn ngược lại là muốn nhìn một chút, người này đến tới cùng là thần thánh phương nào

Hắn vô ý thức ngẩng đầu, ngược nhìn bầu trời này một vòng trắng tròn, hẹp dài đan phượng ánh mắt lóe lên một vòng tàn khóc.

...

Trên bầu trời, một vòng trắng tròn chính tán ra thanh lãnh Ngân Huy.

Bao phủ tại ánh trăng bên trong, trong sơn cốc hết thấy, nhìn đều theo ngoại giới có vi diệu khác biệt. Chung quanh thực vật, hòn đá, mặt đất, hết thấy hết thấy, đều hiện ra nhàn nhạt Ngân Huy, chợt nhìn qua, cơ hồ muốn để người sinh ra ảo giác.

Trong sơn cốc, một thân tử sắc trang phục Văn Tử Hiệp ngửa đầu nhìn lấy bên cạnh tron ướt vách đá, linh động trong hai mắt tràn đầy hiếu kỳ.

Mấy cái niên kỷ không chênh lệch nhiều nam hài nữ hài đi theo nàng phía sau, nhao nhao mở to mắt chữ nhìn lấy chung quanh, một mặt hiếu kỳ.

Có lẽ là bởi vì mấy người các nàng tiến vào truyền thừa bí cảnh chênh lệch thời gian không nhiều, vừa tiến đến, liền cùng lúc xuất hiện tại trong sơn cốc này.

Sơn cốc này không tính lớn, chỉ có không đến rộng hai trượng, dài bốn, năm trượng, hai bên đều là nghiêng vách đá, đủ loại khác biệt thực vật mọc thành bụi bên trên, nhìn sinh cơ dạt dào.

Nói như vậy, loại hoàn cảnh này bên trong, đều sẽ có Linh Tài sinh trưởng, vận khí tốt lời nói, nói không chừng còn sẽ có linh dược...

Văn Tử Hiệp ánh mắt tại trên vách đá dừng đứng bắn khoăn, không chỗ ở tìm kiếm lấy chính mình quen thuộc hình dáng, tiểu xảo mũi ngọc tinh xảo cũng vô ý thức phân biệt lấy vị đạo, thần sắc dị thường chuyên chú.

Bỗng dưng.

Cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng non nót tiếng kinh hô : "Tìm tới!"

"Là cái gì?"

Văn Tử Hiệp bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, vội vàng nhìn lướt, lập tức mũi chân điểm một cái, thân hình trong nháy mắt hóa thành một đạo tử sắc điện quang bay tán loạn mà ra.

Bất quá thoáng chớp mắt công phu, nàng liền lướt qua mấy trượng khoảng cách, xuất hiện tại vừa mới kinh ngạc thốt lên cô bé kia bên người.

Đó là một người mặc phấn lục sắc váy dài nữ hài, nhiều nhất mười ba mười bốn tuổi, đáng đáp xinh xắn đáng yêu.

Nàng mặt mũi tràn đầy hưng phấn mà chỉ đỉnh đầu vách đá, cao hứng cơ hồ muốn từ dưới đất nhảy dựng lên : "Tử Hiệp tỷ, là Văn Châu quả , có thể luyện chế Văn Hoa đan loại kia Văn Châu quả! Nơi đó có thật lớn một chuối!"

Văn Tử Hiệp theo tay nàng chỉ nhìn lên, quả nhiên thấy một chuối dài lớn bằng ngón cái lam lục sắc trái cây, mắt không khỏi lướt qua vẻ vui mừng.

Văn Hoa đan cổ bồn bồi nguyên, có ngưng luyện nguyên khí, tưới nhuận kinh mạch hiệu quả, chính là Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ cần có nhất mấy loại đan dược một trong . Bất quá, bởi vì nam hoàng thành cảnh vật chung quanh cũng không thể nào thích hợp Văn Châu quả sinh trưởng, đến mức Văn Hoa

đan giá cả thủy chung giá cao không hạ.

Như thế một chuỗi dài Văn Châu quả, đầy đủ luyện chế hơn mấy chục khóa Văn Hoa đan, mang về trong tộc, tuyệt đối là một khoản không nhỏ cống hiến. Vận khí tốt lời nói, luyện chế thành đan sau đó, nàng nói không chừng còn có thể chia lãi mấy khóa.

Nghĩ tới đây, Văn Từ Hiệp cổ tay rung lên, tiềm tú trong tay trong nháy mắt xuất hiện một đầu từ sắc trường tiên.

Đầu này trường tiên chỉ ít có dài một trượng, so ngón cái lược thô, mặt ngoài vảy văn trái rộng, phức tạp phù văn quang mang từ Tay cầm cùng roi sao nổi lên hiện, tản ra nồng đậm nguyên khí ba động.

Đầu này trường tiên, là Văn Từ Hiệp quen dùng vũ khí, thượng phẩm Phù Khí, Từ Lân roi.

Lúc này, chung quanh nghe được nữ hài tiếng kinh hô đồng bạn cũng đã bốn phía, nhao nhao ngửa đầu nhìn về phía đỉnh đầu vách đá. Bên trong, có mấy cái thiếu niên đã lấy ra công nhân hái thuốc cổ, một bộ nóng lòng muốn thử bộ đáng.

Thấy thế, Văn Từ Hiệp vội vàng nhắc nhở : "Cẩn thận, có thể sẽ có thủ hộ yêu thú."

"Yên tâm đi Từ Hiệp tỷ, chúng ta tỉnh "

Mấy cái tiểu cười đáp ứng một tiếng, lập tức liền cầm lấy công cụ, hưng phấn mà chuẩn bị bắt đầu hái thuốc.

Tốt linh được Linh Tài nội bộ đều ẩn chứa dồi dào nguyên khí, hái thuốc quá trình bên trong nhất định phải vô cùng cẩn thận, mà lại nhất định phải sử dụng chuyên môn công cụ, không phải vậy, vạn nhất ngắt lấy quá trình bên trong tổn thương không nên tổn thương địa phương, liền có thể hội dẫn đến nguyên khí đại lượng xói mòn, đại đại ảnh hưởng được hiệu.

Bởi vậy, mặc dù mọi người nhìn thấy hi hữu linh dược đều rất lợi hại hưng phấn, nhưng cũng không có tùy tiện động thủ, cuối cùng chỉ bên trên hai người.

Văn Từ Hiệp cầm trong tay Từ Lân roi đứng ở một bên, ánh mắt cảnh giác quét mắt chung quanh, đề phòng khả năng xuất hiện thủ hộ yêu thú.

Trong lúc nhất thời, bọn họ hái thuốc hái thuốc, thủ hộ thủ hộ, đứng ngoài quan sát đứng ngoài quan sát, tràng diện phi thường náo nhiệt.

Ngay tại cách bọn họ bất quá xa ba trượng địa phương, hai thân ảnh mơ hồ đứng tại vách đá khía cạnh, đang lẳng lẳng mà nhìn xem một màn này.

Nhưng mà, bận rộn bên trong mọi người chú ý lực tất cả đều tại gốc cây kia Văn Châu quả bên trên, đứng là không ai phát giác được khoảng cách gần như thế hai người.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: : Hô mưa gọi gió

...

Thanh lãnh dưới ánh trăng, cái này hai bóng người mơ hồ không rõ, liền liền khí tức đều tối nghĩa thâm trầm, phảng phất muốn dung nhập phía sau trong vách đá giống như.

Hai người này, dĩ nhiên chính là cuối cùng nhất một bước tiến vào truyền thừa bí cảnh Khương Viễn hai tỷ đệ.

Thanh Ngọc sắc mặt nạ che khuất Khương Viễn đại nửa gương mặt, chỉ lộ ra đường cong rõ ràng cái cằm, ánh mắt ánh sáng tại mặt nạ che lấp lại, càng là lộ ra giữ kín như bưng, khó mà tìm kiếm

Trong gió nhẹ, hần một thân hồ nước lục trường bào trong gió chậm rãi chấp chôn, giống như Thanh Tuyền chảy xuôi, từ xa nhìn lại, phảng phất cũng là vách đá một bộ phận giống như, cơ hồ nhìn không ra bất kỳ tí vết.

Tỷ tỷ Khương Linh đứng ở bên cạnh hần, một thân bụi Hắc Sắc Đẩu Bồng che giấu trên người nàng sở hữu khí tức, không thấy ngày thường khoa trương nhiệt liệt, bất tri bất giác trầm tĩnh rất nhiều.

Cho dù có người lơ đãng thấy được nàng, cũng chỉ sẽ đem nàng thân ảnh xem như một khối phổ thông núi đá, căn bản sẽ không nghĩ đến thứ này lại có thể là một người.

Thanh lãnh dưới ánh trăng, nàng một tay lưng lấy áo choàng, chính xuyên thấu qua khe đá khe hở nhìn cách đó không xa náo nhiệt trăng cảnh, cặp kia ánh mắt trầm tĩnh trong mắt quang mang lưu chuyển, chính lóe nóng lòng muốn thử quang mang.

"Văn Hoa đan có thể cố bền bồi nguyên, nếu như có thể đạt được cái này một chuỗi Văn Châu quả, đối người tấn thăng linh đài cảnh hẳn là sẽ có trợ giúp rất lớn."

Khương Linh cũng không quay đầu lại, thanh âm nhấp Thành hạo nhất, rơi vào Khương Viễn trong tai.

Nói, tay nàng đã vô ý thức xoa trong tay Trữ Vật Giới Chỉ, tay vừa lộn, liền chuẩn bị đem trong nhẫn chứa đồ Đạo Bình "Thiết Giáp Chiến Nhận" lấy ra.

"Đừng nóng vội" Khương Viễn duỗi tay đè chặt nàng, nói nói, "nơi này chẳng qua là bên ngoài mà bên trong Linh Tái linh dược càng tốt hơn."

"Thật?" Khương Linh kinh ngạc quay đầu lại, biểu lộ có chút hồ nghi.

"Ừm"

Khương Viễn gật gù đầu, không chút do dự cho khẳng định trả lời chắc chắn.

Mới vừa vào nơi này, hắn liền đại khái quan sát một chút chung quanh địa hình, phát hiện nơi này là một cái không bình thường điển hình truyền thừa bí cảnh, địa hình là từng vòng hướng vào phía trong co vào, càng đi bên trong qua, trong không khí tràn ngập nguyên khí liền càng nồng đậm, địa hình cũng càng cao.

Trung ương nhất địa phương, dùng mắt thường, liền có thể nhìn thấy một tòa cao vút trong mây màu trắng tháp cao.

Nơi đó, cũng là bí cảnh bên trong nguyên khí nồng nặc nhất địa phương, đoán chừng cũng chính là Truyền Thừa Điện ở chỗ đó.

Hắn đòi trước xông qua vô số cùng loại bí cảnh, đối loại này bí cảnh bố cục không thể quen thuộc hơn được, phán đoán cơ bản không có cái gì xuất nhập.

Thậm chí, hắn còn biết, bên ngoài những linh dược này Linh Tái, đại bộ phận trên thực tế đều là dùng để hấp dẫn Ngoại Lai Giả tiến vào bí cảnh thăm dò, cấp bậc cũng không cao. Chánh thức đồ tốt, hơn phân nửa đều phong tỏa tại toà kia trong tháp cao, chỉ có chiếm được truyền thừa người, mới có tư cách mở ra.

Dưới loại tình huống này, hắn hoàn toàn không cần thiết vì cái này một chút xúi linh dược theo đám này lũ tiểu gia hỏa lên xung đột. Thời điểm này, còn không bằng đi vào bên trong vừa đi, thừa dịp bọn họ đều còn tại thăm dò bên ngoài thời điểm, đem bên trong đồ tốt tất cả đều trước một bước lấy đi

Nghĩ tới đây, Khương Viễn vô ý thức ngẩng đầu, ánh mắt xa xa rơi ở trung ương này một tòa xuyên thẳng Vân Tiêu màu trắng tháp cao phía trên.

Ngần sắc ánh trăng hạ Bạch Tháp mặt ngoài lóe ra điểm điểm trắng bạc ánh sáng, phảng phất lấp lóe chấm chấm đầy sao, hoang tưởng mà mê ly, phảng phất một trận xinh đẹp mộng cảnh.

"Truyền thừa cũng là tại toà kia Bạch Tháp bên trong sao?"

Khương Linh theo Khương Viễn ánh mắt nhìn lại, sáng ngời trong hai mắt quang mang lưu chuyển, mắt có hiếu kỳ, càng có chờ mong.

Khương Viễn lấy lại tinh thần, quay đầu nhìn tỷ tỷ liếc một chút, khẽ gật đầu: "Ừm"

Nghe vậy, Khương Linh ánh mắt bỗng nhiên có trong nháy mắt phát tán, trong thoáng chốc cũng không biết nghĩ đến điều gì sao.

Bất quá, nàng rất nhanh liền lấy lại tinh thần, hướng Khương Viễn nhoen miệng cười, nói ra: "Đi thôi"

Nói xong, nàng chủ động kéo lại Khương Viễn cánh tay, lôi kéo hắn liền hướng ngoài sơn cốc đi đến.

Thanh lãnh dưới ánh trăng, bên nàng mặt phảng phất bước đi thong thả một tầng Ngân Huy giống như, nhìn càng thêm tinh xảo không tì vết. Nhưng mà, nàng bên môi một màn kia ý cười, lại theo ngày xưa có rõ ràng khác nhau, không biết thế nào, lại theo Khương Viễn ngày thường ý cười có mấy phần rất giống.

Khương Viễn ánh mắt từ tỷ tỷ bên mặt bên trên xẹt qua, ánh mắt như có điều suy nghĩ.

Rất nhanh, hai người liền xuất ngoại vây núi đầy cốc, hướng phía bí cảnh trung ương đi đến.

Như loại này bí cảnh, nội bộ thường thường là do từng cái tương đối độc lập tiểu hoàn cảnh tạo thành.

Giống vừa rồi sơn cốc, liền là ưa thích nửa âm ẩm ướt hoàn cảnh linh dược Linh Tái tốt nhất cư trú chỗ, ngoài ra, còn có đồi núi, sơn mạch, dòng nước,

Hồ Bạc, băng sơn, Tuyết Nguyên chờ một chút khác biệt tiểu hoàn cảnh, tuyệt đại bộ phận phẩm trồng linh dược Linh Tài, đều có thể ở chỗ này tìm tới thích hợp bản thân sinh tồn hoàn cảnh.

Những tiểu hoàn cảnh ở giữa lẫn nhau độc lập, lại lẫn nhau xen kẽ, cuối cùng tổ hợp thành một cái hoàn chỉnh bí cảnh.

Coi như không có truyền thừa, cái này bí cảnh cũng là một cái rất tốt Linh Thực vườn. Đương nhiên, bản thân nó cũng là truyền thừa chủ nhân đối người thừa kế biểu tặng một trong, chỉ nhìn người thừa kế có phải hay không có thể thủ được thôi

Bất tri bất giác, hai người đã đi rất xa, đi vào một chỗ Thủy Khí tràn ngập bờ sông.

Con sông này chảy nhẹ nhàng, trong sông cây rong um tùm, bờ sông hoàn cảnh thanh u, mơ hồ có thể nhìn thấy không ít Côn Trùng bay tới bay lui, nhìn theo bên ngoài dòng sông không có khác nhau quá nhiều, ngược lại hoàn cảnh còn tốt hơn mấy phần.

Nhưng mà, vừa tới bờ sông, Khương Viễn cước bộ liền chợt một hồi : "Đợi một chút."

"Thế nào?"

Khương Linh quay đầu, ánh mắt kinh ngạc.

"Có cái gì."

Khương Viễn thuận miệng giải thích một câu, liền rũ xuống đôi mắt, ánh mắt từ bờ sông trên cỏ xanh nhanh chóng đảo qua. Hắn tư thái nhìn có chút hững hờ, mắt lại mơ hồ mang theo vài phần nghiêm túc.

Hai cái hô hấp sau đó, ánh mắt của hắn bỗng nhiên một hồi, mắt bỗng nhiên hiện lên hạng nhất lưu quang.

"Là Thi Vũ Thảo."

Khương Viễn chậm rãi đi đến cỏ tươi, tại một mảnh bụi cỏ một bên dừng lại.

Mặt ngoài xem ra, mảnh này bụi cỏ theo chung quanh bụi cỏ cơ hồ không có cái gì khác nhau, một dạng lá cây, một dạng tiếp làm, một dạng khí tức, liền liền nguyên khí nồng độ cũng tựa hồ không có cái gì khác nhau.

Nhưng mà, nếu là nhìn thật kỹ, liền sẽ phát hiện, mảnh này trong bụi cỏ cỏ, phiến lá độ dày, muốn so chung quanh hắn cỏ hơi dày bên trên một tia, nhan sắc cũng phải hơi sâu bên trên một chút, tiếp làm cũng phải hơi thô bên trên một chút, nhìn tựa như là mọc càng thêm tốt đẹp bộ dáng.

Mà này phiến lá Diệp Mạch bên trong, còn cất giấu một đầu tinh tế bạch tuyến, như không nhìn kỹ, không bình thường khó mà phát giác.

Như thế một chút điểm khác nhau, tại người bình thường trong mắt, chỉ sợ không cẩn thận liền sẽ bị bỏ qua, coi như trực tiếp từ bên cạnh đi qua, đều chưa hẳn có thể phát hiện khác nhau. Nhưng mà, trải qua vô số loại linh dược Linh Tài tẩy lễ Khương Viễn trong mắt, điểm ấy khác nhau đã đầy đủ rõ ràng.

Lấy hắn nhãn lực, cơ hồ liếc mắt liền nhìn ra Lai cái này một mảnh nhìn như theo chung quanh không có cái gì khác nhau bụi cỏ, kì thực là một mảnh đang đứng ở ngũ động bên trong Thi Vũ cỏ.

Thi Vũ cỏ là một loại trung giai Thủy Hành Linh Tài, Luyện Khí Sư đồng dạng xưng năng là pháp khí cấp bậc Linh Tài. Tại luyện chế pháp khí thời điểm Thi Vũ cỏ, có thể đề cao thật lớn pháp khí theo Thủy Hành nguyên khí độ phù hợp, từ đó đề bạt pháp khí uy lực.

Đơn giản điểm tới nói, đây là một loại không bình thường ưu tú phụ trợ Linh Tài, mặc dù không có người tài liệu như vậy trân quý, nhưng cũng không phải như vậy dễ dàng đạt được.

"Thi Vũ Thảo?"

Khương Linh chậm rãi tới gần, thật dài bụi Hắc Sắc Đầu Bông từ trong bụi cỏ phát ra, lưu lại một đầu rõ ràng dấu vết.

Nàng hơi cúi đầu, hiếu kỳ đánh giá này phiến bụi cỏ : "Không phải nói, Thi Vũ Thảo chỉ ở nước mưa dồi dào thời tiết xuất hiện sao? Nghe nói, nó lại ở ngắn ngủi hai ngày thời gian bên trong hoàn thành từ sinh trưởng, nở hoa đến cùng kết quả toàn bộ quá trình. Cái này nhìn thế nào không quá giống?"

"Trong hai ngày?" Khương Viễn ngẩng đầu, ánh mắt có một tia kinh ngạc, "Càng cao cấp Linh Tài, thể bên trong ẩn chứa nguyên khí liền càng dồi dào, mọc cũng liền càng chậm, ngươi nói những này, từ trên lý luận thì không được lập."

"A? Nhưng ta đọc sách bên trên là như vậy viết. Chẳng lẽ trên sách viết sai?"

Khương Linh hoang mang địa nháy mắt mấy cái, vô ý thức nhìn xem bên chân Thi Vũ Thảo, lại ngẩng đầu nhìn về phía Khương Viễn , chờ lấy hắn giải thích.

Từ nhỏ sinh trưởng tại luyện khí công xưởng, nàng đối các loại Linh Tài hiểu biết xác thực so với người bình thường muốn nhiều, nhưng cũng chỉ là đối một số thường quy tài liệu mà thôi. Giống Thi Vũ cỏ dạng này trung giai Linh Tài, nàng nhiều nhất cũng đã biết cái tên, nghe nói qua vài câu nghe đồn mà

phải nghiêm túc nói ra cái một hai ba Lai căn bản làm không được.

Trung giai Linh Tài chỉ về tại cấp thấp Linh Tài, liền giống với linh đài cảnh chỉ về tại Ngưng Nguyên cảnh, chỉ là kém một chữ, cũng đã là một trời một vực, căn vốn không cùng một đẳng cấp bên trên đó, vật.

Đừng nói là nàg, liền xem như bình thường trung cấp Luyện Khí Sư, hiểu biết cũng chỉ là đi qua gia công xử lý, có thể trực tiếp sử dụng luyện khí tài liệu "Thì Vũ Thảo", đối với tự nhiên sinh trưởng tình huống dưới Thì Vũ cỏ, chỉ sợ cũng chưa chắc có bao nhiêu hiểu biết.

Đương nhiên, đây là đối với phổ thông Luyện Khí Sư mà nói.

Đời trước, Khương Viễn chỗ đứng tầng thứ thực sự quá cao, với hắn mà nói, phân biệt Thì Vũ cỏ cấp bậc này Linh Tài, liền theo bản năng không sai biệt lắm. Mà có quan hệ Thì Vũ cỏ hết thấy, từ lâu lạc ấn tại hắn bản năng trong trí nhớ, khi nhìn đến Thì Vũ cỏ trong nháy mắt đó liền hiểu được, căn bản không cần suy nghĩ.

Dạng này Khương Viễn, trong lúc nhất thời thật không có kịp phản ứng, Thì Vũ Thảo có cái gì đặc biệt.

Khương Viễn nhìn lấy tỷ tỷ biểu lộ, hẹp dài trong đôi mắt tinh thần khẽ nhúc nhích, bỗng nhiên kịp phản ứng.

"Người nói... Hắn là bởi vì cái này."

Nói, hai tay của hắn vừa nhấc, mười ngón tung bay ở giữa, liền tiếp pháp quyết liền như thiểm điện bị bóp ra đến.

Đường đạo pháp quyết Linh Quang Thiểm Thước bên trong, du đăng trên mặt sông phương Thủy Hành nguyên khí cấp tốc tụ đến, ngưng tụ Thành từng tia từng sợi vân vụ.

Lượn lơ vân vụ càng tụ càng nhiều, không lâu lắm, Khương Viễn trước mặt, Thì Vũ cỏ ngay phía trên, liền xuất hiện một đoàn nho nhỏ mây trắng.

Đoàn mây trắng này đường kính bất quá một tay, độ dày lại vượt qua nửa cánh tay, bên trong nồng đậm Thủy Hành nguyên khí thượng hạ lẫn lộn, nhìn một cái, tựa như là một đoàn thật dày kẹo bông gòn lơ lửng giữa không trung.

Đây là Bổ Vũ thuật, một loại phụ trợ tính pháp quyết, không có minh xác cấp bậc phân chia. Hoặc là, nói chính xác hơn, nó thực là Linh Thực sư quen dùng pháp quyết.

Bổ Vũ thuật không có bất kỳ cái gì lực công kích, nó duy nhất hiệu quả, cũng là hội tụ phụ cận Thủy Hành nguyên khí, tại rất lợi hại trong phạm vi nhỏ hô mưa gọi gió. Loại này pháp quyết, bình thường đều là dùng để tưới nước Linh Thực.

Theo Khương Viễn mười ngón tung bay, trước mặt hắn tầng mây càng để lâu càng dày, càng để lâu càng dày... Rốt cục, tí tách tí tách mưa nhỏ dần dần xối.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Điểm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: : Khương Linh thuật biến

...

Tiểu xảo mây mưa cách mặt đất bất quá bốn thước, tinh tế nước mưa phảng phất Châu Liêm tí tách tí tách xối, bất quá một lát công phu, liền thấm vào phía dưới mặt đất.

Nhỏ bé giọt mưa rơi xuống nước tại thon dài lá xanh bên trên, trong nháy mắt liền hóa thành tích tích trong suốt giọt nước, theo Diệp Mạch lăn xuống, hoặc là rơi trên mặt đất, hoặc là dừng lại tại trên phiến lá.

Thanh lãnh dưới ánh trăng, những này rơi xuống nước giọt nước từng khỏa, từng hạt, đều phảng phất lóe trên châu ánh sáng óng ánh.

Quá thần kỳ

Khương Linh mở to mắt chữ nín lấy một màn này, ánh mắt nháy mắt cũng không nháy mắt, chuyên chú dị thường.

Đây là nàng lần thứ nhất khoảng cách gần quan sát Bồ Vũ thuật

Cứ việc, cái này Bồ Vũ thuật không có chút nào công kích tính, nhưng mà, có thể lấy nhân lực can thiệp Tự Nhiên Chi Lực, nó lực rung động không thể so với một số lợi hại pháp thuật kém.

Chỉ ít, theo Khương Linh, nó liền không bình thường thần kỳ

Bất tri bất giác, nước mưa càng rơi xuống càng nhiều, mặt đất đã hoàn toàn ướt đầm, liền liền này từng mảnh từng mảnh thon dài lá xanh phía trên, đều đã treo đầy giọt nước.

Nhưng mà, Khương Viễn bấm niệm pháp quyết ngón tay, lại không chút nào đình chỉ xu thế, ngược lại vẫn như cũ duy trì vốn có tần suất cùng tốc độ, càng không ngừng bấm chỉ quyết.

Dưới ánh trắng, hấn mặt nạ hậu ánh mắt bình tĩnh như nước, mà trước mặt hấn, lơ lửng đám mây càng lúc càng lớn, tầng mây càng ngày càng dày, mưa càng ngày càng nhanh...

Thấy thế, Khương Linh bỗng nhiên từ ngạc nhiên bên trong lấy lại tinh thần, bắt đầu cảm giác được không đúng.

"Tiểu Viễn, ngươi đây là..."

Nàng xem thấy nhà mình đệ đệ chuyên chú ánh mắt, muốn còn muốn hỏi, nhưng lại sợ đã quấy rầy đến cùng hấn, trong lúc nhất thời có chút do dự.

Đúng lúc này, tí tách tí tách mưa âm, bỗng nhiên xen lẫn một cái tiếng vang kỳ dị.

"Phốc "

Thanh âm này rất nhẹ rất nhẹ, tại này nhịp trống thanh thúy mưa âm, lại có vẻ dị thường đột ngột, phảng phất liền ở bên tai một dạng, phá lệ rõ ràng.

Khương Linh không tự chủ được cúi đầu xuống, ánh mắt vô ý thức rơi vào gốc cây kia Thi Vũ trên cỏ.

Chỉ gặp, tại nước mưa cọ rửa hạ bất tri bất giác, gốc cây kia Thi Vũ Thảo đã phát sinh biến hóa rất lớn.

Cái kia vốn là nhan sắc lục xanh lục điệp, hiện nay đã trở nên xanh tươi ướt át.

Mà này từng tia từng sợi như kính mạch Diệp Mạch, không biết thời điểm nào lên, đã hoàn toàn biến thành thuần trắng, khảm nạm tại này xanh tươi ướt át thon dài lá xanh bên trên, nhìn cảnh đẹp ý vui, tinh xảo đến phảng phất tác phẩm nghệ thuật.

Cái này gốc nguyên bản cùng hấn cổ đại không có cái gì khác nhau Thi Vũ Thảo, tựa như cuối cùng từ trong ngủ mê tỉnh táo lại, triển khai cành lá, chánh thức toả ra thuộc về mình chói mắt hào quang.

Cùng lúc đó, trên mặt đất, một cây hoa đình chính run rẩy địa phá đất mà lên, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, kiên định không thay đổi hướng lấy bầu trời xuất phát.

Bất quá hai ba cái hô hấp thời gian, căn này hoa đình liền sinh trưởng đến cùng dài hơn một thước, để cho người ta trong thoáng chốc tựa hồ nghe đến cùng nó sinh trưởng thanh âm.

Bất quá ngón út phẩm chất hoa đình toàn thân xanh nhạt, dưới ánh trắng, nó bóng loáng mặt ngoài thậm chí mang theo một chút phản quang, nhìn sạch sẽ, thuần túy, duyên dáng yêu kiều, để cho người ta không nhận được cảm thấy thể xác tinh thần thư sướng.

Tại này hoa đình đình đầu, ba năm cái tinh xảo tiểu xảo nụ hoa chính chậm rãi nở lớn, dần dần hiện ra phần nộn màu sắc.

Dần dần, nụ hoa màu sắc càng ngày càng đậm, càng ngày càng sâu...

"Phốc "

"Phốc " "Phốc " ...

Liên tiếp cực nhẹ hơi trầm đục âm thanh bên trong, nụ hoa bỗng nhiên nở rộ.

Phần nộn cánh hoa tại nước mưa cọ rửa dưới chập chờn, yên hồng sắc trạch phảng phất ánh bình minh rực rỡ, tại cái này một mảnh Lục Âm bờ sông, càng là vạn lục bụi bên trong nhất điểm hồng, phá lệ đến chói lóa mắt.

Khương Linh cặp kia ánh mắt lưu chuyển Nhân Chữ bỗng nhiên ngốc trệ một cái chớp mắt.

Quá đẹp

Rõ ràng chỉ là rất lợi hại một mạc sáu cánh hoa, nhưng nước mưa cọ rửa hạ tại tình cảnh này bên trong, lại tách ra kinh tâm động phách mỹ lệ.

Trong chớp nhoáng này, nàng đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai, đây chính là Thi Vũ Thảo...

Đây mới là Thi Vũ Thảo.

Nàng trước đó vẫn buồn bực, Đồ Sách bên trong Thi Vũ Thảo, rõ ràng là một gốc xinh đẹp hoa, mà lại có thể sử dụng tài liệu cũng cánh hoa, lại vẫn cứ lấy Thảo làm tên, còn lấy như thế một mạc tên.

Hiện nay, nàng mới xem như thật sự hiểu.

Nguyên lai, Thi Vũ Thảo đại đa số thời điểm, chính là nàng trước đó nhìn thấy loại kia giản dị tự nhiên bộ dáng, nàng trước đó nhìn thấy, là Thi Vũ Thảo, bây giờ thấy, cũng là Thi Vũ Thảo, chúng nó bản thân cũng không có gì khác nhau.

Nếu như không có này dài dằng dặc, giản dị tự nhiên yên lặng tích lũy, Thi Vũ Thảo lại thế nào có thể ở trong mưa gió tách ra như thế kinh tâm động phách mỹ lệ?

Tựa như tu sĩ tu hành. Người bên ngoài chỉ có thể nhìn thấy tu vi kia trác tuyệt, ngăn nắp xinh đẹp mặt ngoài, lại có ai sẽ biết, như thế thực lực phía sau, đến tột cùng nỗ lực cố gắng thế nào?

Văn Mạn Quân như là, Văn gia những hài tử kia như là, thậm chí, đệ đệ của nàng, nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo, nhất tâm muốn phải bảo vệ Tiểu Viễn, cũng thế.

Nghĩ tới đây, nàng vô ý thức ngẩng đầu nhìn mắt đệ đệ mình, ánh mắt bên trong hiện lên một tia đau lòng.

Thành công cho tới bây giờ đều không có ngẫu nhiên.

Tu vi sẽ không từ trên trời rơi xuống Lai năng lực cũng sẽ không từ trên trời rơi xuống Lai tự thân tích lũy không đủ, tự thân khổ tu không đủ, cho dù có cho dù tốt cơ duyên, cũng không chiếm được, coi như may mắn đạt được, cũng thủ không được.

Tựa như lần này tranh đoạt truyền thừa.

Thời cơ liền ở trước mặt nàng, nhưng mà, muốn từ này không trong mấy người trở hết tài năng, lại chỉ có thể dựa vào chính nàng. Nếu như nàng không được, hẳn bất luận kẻ nào đều giúp không đề cho.

Đạo lý này, nàng thực vẫn luôn mơ hồ minh bạch.

Chỉ là, minh bạch, lại không rõ ràng.

Nhưng mà, giờ khắc này, tận mắt chứng kiến Thi Vũ Thảo thuế biến nàng, lại trong nháy mắt cảm thấy rộng mở trong sáng.

Trong nháy mắt, này bị gắt gao đặt ở tâm này phần tâm thần bất định, này cho tới nay, bởi vì tự thân bất lực mà sinh ra hèn mọn cảm giác, này bởi vì quyết định quên đi tất cả đem hết toàn lực xông đi lên mà sinh ra cảm giác đè nén, toàn bộ tiêu tán trống không.

Loại cảm giác này, thật giống như, tại nàng ở sâu trong nội tâm, cũng có một đóa Thi Vũ hoa bỗng nhiên nở rộ, để cho nàng cả người đều trở nên nhẹ nhõm long lanh đứng lên, tựa như chịu đựng một trận tẩy lễ.

Giờ khắc này, giữa thiên địa hết thảy, đều rất giống sinh ra biến hóa vi diệu.

Khương Linh chậm rãi khép lại hai mắt, lẳng lặng địa thể ngộ lên trong chớp nhoáng này cảm ngộ.

Tựa như cảm nhận được trong chớp nhoáng này biến hóa, Khương Viễn bấm niệm pháp quyết ngón tay bỗng nhiên một hồi, bỗng nhiên ngẩng đầu tới.

Lượn vòng hiệu nghiệm bỗng nhiên tại đầu ngón tay hắn sụp đổ, hóa thành lăm ta lăm tám quang mạng dần dần tiêu tán.

Mưa rơi nhỏ dần, lơ lửng không trung nhỏ nhỏ mây mưa dần dần có tán loạn dấu hiệu. Không có thi pháp giả khống chế, dùng chưa qua một giây nữa khắc, đóa này mây mưa liền sẽ hoàn toàn biến mất.

Tự trọng sinh đến nay, Khương Viễn lần thứ nhất bởi vì tâm tình chấp chèn, mà không có thể khống chế dừng tay Trung Pháp quyết.

Nhìn lấy lẳng lặng thể ngộ bên trong tỷ tỷ, hắn mặt nạ hậu trong mắt bỗng nhiên lướt qua vẻ vui mừng.

Trước đó, tại trong tửu lâu lúc Hậu tỷ tỷ biến hóa liền đã để hắn kinh ngạc, hiện nay, lại là hoàn toàn biến thành kinh hi

Nguyên bản, đối Vu tỷ tỷ có thể hay không cướp được truyền thừa, hắn tuy có chờ mong, lại nhiều nhất chỉ có ba phần. Bất quá, hiện tại, phần này chờ mong, nhưng trong nháy mắt từ ba phần biến thành bảy phần.

Lấy tỷ tỷ hiện nay tâm tính, chỉ ít, đã có sức liều mạng

Quả nhiên, người đầu là bức đi ra, không có bức một chút, người nào đều không biết mình đến tốt cùng có bao nhiêu tiềm lực.

Đời trước, hẳn có thể đem chính mình bức Thành Đạo tôn, đời này, tỷ tỷ tương lai, đồng dạng đáng để mong chờ

Bất tri bất giác, Khương Viễn khoe môi chậm rãi giờ lên, khó được lộ ra một vòng chánh thức nụ cười, nụ cười kia bên trong, có mừng rỡ, càng có chờ mong.

Bất quá, rất nhanh, hẳn liền lấy lại tinh thần, vô ý thức liếc nhìn liếc chung quanh, lấy xác nhận không có bất kỳ cái gì nguy hiểm hoặc là sẽ đánh quấy đến cùng tỷ tỷ đồ, vật.

Chung quanh cỏ xanh Nhân Nhân, cây xanh vờn quanh, cách đó không xa, dòng sông lằng lằng địa chảy xuôi theo, nhìn đi thường tĩnh mịch.

Khương Viễn nhắc lên tâm hơi hơi buông xuống một điểm, lập tức cúi đầu xuống, ánh mắt rơi trước người Thi Vũ Thảo trên thân.

Lúc này, mây mưa đã hóa thành vân vụ tiêu tán, đò bồng cánh hoa mang theo từng giọt nước, trong gió chậm rãi chấp chòn, phong thái đã lẹ, quang mang bắn ra bốn phía. Trong không khí, một cổ nhàn nhạt điểm hương dần dần bắt đầu hướng chung quanh tràn ngập.

Thi Vũ Thảo một khi nở rộ, nhất định phải tranh thủ thời gian ngắt lấy, nếu không, nó tản mát ra mùi thơm, sẽ đem phụ cận yêu thú hấp dẫn tới.

Yêu thú không đáng sợ, nhưng nếu như lúc này dẫn tới yêu thú, vạn nhất cắt ngang tỷ tỷ cảm ngộ, vậy liền không tốt lắm

Nghĩ tới đây, Khương Viễn bỗng nhiên vươn tay, khớp xương rõ ràng ngón tay tại trước mặt trong hư không nhẹ nhàng điểm một cái.

Trong nháy mắt, một vòng trong suốt gọn sóng liền bỗng nhiên hiển hiện trong không khí, lập tức nhanh chóng khuếch tán.

Này gọn sóng mang theo nhàn nhạt màu lam nhạt, tinh tế phức tạp thủy lam sắc đường vân theo sóng nước dập dờn, nhìn huyền ảo khó lường.

Nhìn kỹ lại, những rung động kia mơ hồ hình thành một cái hộ trảo hình dáng, đem gốc cây kia Thi Vũ Thảo đội lên chính giữa. Rất lợi hại hiển nhiên, đây là thủ hộ Thi Vũ Thảo cấm chế, nếu như không đem tầng này cấm chế phá mất, muốn hái tới Thi Vũ Thảo, là không thể nào.

Đây là một trung cấp Thủy Hành cấm chế, có nó tại, Bồ Vũ thuật thi triển không có vấn đề, nhưng nếu như muốn ngắt lấy Thi Vũ chuẩn, lại nhất định phải phá mất nó mới được.

Đối với người khác mà nói, muốn phá mất có lẽ không bình thường khó khăn, nhưng đối với Khương Viễn lại nói, lại cũng không là cái gì việc khó.

Không nói Khương Viễn bản thân kiến thức uyên bác, bản thân cũng là cấm chế mọi người, dù là chỉ dựa vào hẳn hiện tại cái này một thân tu vi cùng trang bị, coi như muốn muốn mạnh mẽ phá mất cấm chế, cũng không phải cái gì việc khó.

Đương nhiên, hẳn hiện tại thời gian đang gấp, Phá Cấm chế, tự nhiên muốn dùng phương pháp nhanh nhất.

Khương Viễn nhìn lấy này từng vòng từng vòng hơi mờ gọn sóng, ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, ánh mắt bỗng nhiên biến đến mức dị thường chuyên chú.

Trong chớp nhoáng này, này từng vòng từng vòng gọn sóng, này một chút phức tạp đường vân, bỗng nhiên trong mắt hẳn phá giải Thành vô số toái phiến, bên trong cường nhược chuyển hướng, cấm chế tiết điểm trong nháy mắt hiển hiện.

Sau một khắc, khớp xương rõ ràng ngón tay thốt nhiên hạ lạc, một chỉ điểm tại này gọn sóng phía trên.

Ngưng luyện tới cực điểm Nguyên Lực tại đầu ngón tay hội tụ, trong nháy mắt tràn vào trong cấm chế.

Trong chốc lát, một điểm cường quang bỗng nhiên bạo phát, vô số lóe thái quang tia sáng như dệt Mạng lưới lan tràn, trong nháy mắt tràn ngập cả cấm chế.

"Àm!"

Một tiếng vang giòn.

Nhìn như cường hãn khó mà rung chuyển cấm chế, trong nháy mắt này, tựa như yếu ớt như lưu ly đột nhiên vỡ vụn, trong nháy mắt hóa thành vô số màu lam nhạt toái quang, dần dần biến mất tung ánh.

Một lát sau đó, cấm chế quang mang hoàn toàn tiêu tán, đò bồng đã lẹ Thi Vũ Thảo hoàn toàn bại lộ trong không khí, tràn ngập điểm hương bỗng nhiên nồng nặc lên.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: : Vơ vét Linh Tài linh được

...

Một trung cấp cầm chế, một cái đôi phổ thông Ngưng Nguyên cảnh lại nói phăng phát Thiêng địa

Liên liên linh đài cảnh cường giả đều muốn phí nhiều công sức tài năng phá vỡ trung cấp cầm chế, thế mà liền như thế bị một cái Ngưng Nguyên cảnh người nhất chỉ đâm mở!

Dạng này rung động tràng diện, như thế Thần hồ kỹ thủ đoạn, nếu có người nhìn thấy, sợ rằng sẽ khiếp sợ cái cầm đều đến rơi xuống, cảm thấy mình thế giới quan đều bị phá vỡ

Cho dù có người nhìn thấy nói ra, chỉ sợ cũng chỉ sẽ bị người xem như người điên, căn bản sẽ không có nhân tướng tin!

Đáng tiếc, Khương Linh hiện nay vẫn như cũ ở vào cảm ngộ bên trong cũng không có thanh tỉnh, nếu không thấy cảnh này, chỉ sợ cũng phải giật nảy cả mình.

Nhưng mà, làm đến đây hết thấy Khương Viễn, biểu lộ lại hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, cử chỉ vẫn như cũ thông dong, phăng phát căn bản không có ý thức được, chính mình đến tột cùng làm kiện nhiều sao kinh hải thể tục sự tình.

Gặp Hoa Hương vị càng lúc càng nồng nặc, hần quét liếc chung quanh, tiện tay đem Trần Hồn Hắc Giáp phóng xuất, cho mình cùng tỷ tỷ hộ pháp.

Ngay sau đó, hần tiện tay bóp cái pháp quyết, một đạo pháp quyết linh quang thiểm qua, một sợi thủy lam sắc tơ mỏng liền bỗng nhiên tại đầu ngón tay hần hiển hiện.

Cái này sợi tơ mỏng không quá mức sợi tóc phẩm chất, bày biện ra một loại sáng long lanh mà thuần túy lam sắc, mặt ngoài lóe nhỏ bé không thể nhận ra lưu quang, tại cái này thanh lãnh dưới ánh trắng, có loại trong suốt Cảm nhận, nhìn không giống pháp thuật, ngược lại là như là thực chất.

Khương Viễn cổ tay rung lên, thủy lam sắc tơ mỏng liền trong nháy mắt kéo dài, uốn lượn lấy dọc theo qua, trên không trung lẳng lẳng địa quán quanh, lập tức tự động vờn quanh Thành một vòng tròn, bao lấy một đóa đỏ bùng Thi Vũ hoa.

Sau một khắc, thủy lam sắc tơ mỏng dán cuồng hoa nhẹ nhàng một vòng, trong khoảnh khắc, cuồng hoa liền cắt thành hai đoạn, kiêu nộn Thi Vũ hoa bỗng nhiên rơi xuống đầu cảnh, về ra trên không trung một vòng đỏ bùng quỹ tích, rơi xuống tại Khương Viễn trong tay chẳng biết lúc nào lấy ra trong hộp ngọc.

Thứ nhất đóa.

Khương Viễn ngưng thần, cổ tay lần nữa lắc một cái, thủy lam sắc tơ mỏng lần nữa uốn lượn ra ngoài, nhẹ nhàng một vòng, lần nữa hái xuống một đóa Thi Vũ hoa.

Thứ hai đóa.

Ngay sau đó, thứ ba đóa, Đệ Tứ đóa...

Pháp thuật ngưng tụ thành thủy lam sắc tơ mỏng, tại Khương Viễn khống chế hạ phăng phát có linh tính lượn vòng quán quanh, mỗi một cái động tác đều tinh chuẩn vô cùng. Tơ mỏng dán cuồng hoa trôi qua thời điểm, cũng không thương tới bông hoa, cũng không thương tổn cùng hoa đỉnh, so với chuyên nghiệp công nhân hái thuốc cổ đều không chút thua kém.

Cả trong cả quá trình, Khương Viễn cổ tay nhẹ giơ lên, tay áo dài nhanh nhẹn, động tác như nước chảy mây trôi trời trôi chảy tự nhiên, tựa như đã làm qua vô số lần một dạng, liền một tơ một hào dừng lại cùng do dự đều không có.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần hần động tác, chỉ sợ tuyệt đại bộ phận người, đều sẽ nghĩ lầm đây là một kiện rất đơn giản sự tình.

Nhưng mà, chỉ cần là Pháp Tu, chỉ cần là tồn tâm tư rèn luyện qua lực khống chế người, liền sẽ rõ ràng, Khương Viễn giờ phút này hành vi đến tột cùng có bao nhiêu sao thật không thể tin, mới sẽ minh bạch, cuối cùng là một loại như thế nào khủng bố lực khống chế!

Đối Pháp Tu mà nói, trong quá trình chiến đấu, nắm niệm pháp quyết tốc độ, độ thuần thực, cùng lực khống chế, cũng là bọn họ sinh mệnh. Mà cái này bên trong, tốc độ cùng độ thuần thực đều tốt luyện, chỉ cần chút chịu khó luyện thành có thể nâng lên, duy chỉ có lực khống chế, mỗi một điểm đề cao

đều phá lệ gian nan.

Nói như vậy , đồng dạng một loại pháp thuật, ngoại hình càng ngưng luyện, Tổ Hình càng rõ ràng, uy lực liền càng mạnh. Đây là Nguyên Lực lượng quyết định, sử dụng đồng dạng Đa Nguyên lực, ngoại hình càng ngưng luyện, liền mang ý nghĩa tán loạn Nguyên Lực càng ít. Giống loại kia nhìn hiệu nghiệm như có như không, quang điểm bốc lên pháp thuật, thoạt nhìn là đẹp mắt, nhưng uy lực liền thực sự là... Đoán chừng hơn phân nửa đều tán loạn rồi.

Mà một cái bình thường thiên phú Pháp Tu, từ bắt đầu luyện tập, đến cùng có thể hoàn chỉnh hoàn thành pháp thuật Tổ Hình, ít nhất cũng phải hoa bên trên thời gian một năm. Tại cơ sở này bên trên, pháp thuật Tổ Hình lúc ngoại hình áp súc càng nhỏ, uy lực pháp thuật liền càng mạnh. Muốn đem ngoại hình thu nhỏ một nửa lời nói, chỉ ít cũng phải luyện trên mười năm, dù là thiên phú thật tốt, không có 5 năm trở lên, cũng đừng hòng làm đến.

Về phần Khương Viễn ngưng luyện ra loại này tơ mỏng... Nhìn này phảng phất thực chất bộ dáng, liền biết không phải người bình thường có thể không chế.

Về phần thao túng dạng này pháp thuật tơ mỏng thu thập Linh Tài... Dù là lượt số toàn bộ Thương Lan Đại Thế Giới, chỉ sợ cũng không có mấy người làm qua như thế điên cuồng sự tình!

Ai cũng biết, pháp thuật không chế càng tinh tế hơn, đối lực không chế yêu cầu liền càng cao.

Liền lấy Sở Kiều từng dùng qua "Thiên Thủy nhận" làm thí dụ.

Thiên Thủy nhận cực hạn là một ngàn mai Thủy Nhận , bình thường pháp tu luyện mười năm, lực không chế đại khái có thể nắm giữ ba bốn mươi mai Thủy Nhận, muốn luyện đến cùng ngàn viên, không có khô luyện cái ba mươi năm mươi năm lực không chế, căn bản đừng nghĩ làm đến.

Về phần, muốn chính xác không chế đến cùng mỗi một mai Thủy Nhận lời nói, dù là thiên phú cho dù tốt Pháp Tu, không luyện bên trên ba trăm năm trăm năm, cũng chưa dứt đối không thể có thể làm được đến cùng!

Mà trước mắt, giống Khương Viễn trong tay loại pháp thuật này ngưng luyện Thành tơ mỏng, không chế độ khó khăn so với Thủy Nhận lại cao hơn nhiều. Muốn giống như Khương Viễn không chế linh hoạt như thế, như thế mây bay nước chảy, còn không thương tổn đến cùng Linh Tài, độ khó khăn tuyệt đối không thể so với chính xác không chế một ngàn mai Thủy Nhận thấp!

Nói câu không chút khách khí lời nói, dám sử dụng loại phương pháp này thu thập Linh Tài người, nếu như không phải đối với mình lực không chế có tuyệt đối tự tin, cái kia chính là người điên!

Đương nhiên, Khương Viễn hoàn toàn không phải người điên, mà chính là cái trước.

Cũng chỉ có Khương Viễn, bởi vì lấy đời trước tám trăm năm mươi năm tích lũy, tài năng đem như thế điên cuồng sự tình làm được như thế biến nặng thành nhẹ nhàng, thậm chí cả cảnh đẹp ý vui.

Không lâu lắm, năm đoá Thi Vũ hoa liền toàn bộ được thu thập xuống tới, Thi Vũ trên cỏ chỉ còn lại có một cây trụi lụi hoa đình, mà Khương Viễn trong tay trong hộp ngọc, làm theo chứa năm đoá dính lấy giọt nước đỏ bùng bông hoa.

Tiện tay khép lại hộp ngọc, thu vào Trữ Vật Giới, Khương Viễn cúi đầu nhìn gốc cây kia Thi Vũ Thảo liếc một chút.

Nở hoa lúc, Thi Vũ trong cỏ dự trữ đại bộ phận nguyên khí đều bị những hoa đó hấp thu, còn lại bộ phận nguyên khí thiếu thốn, lại không có nước mưa tưới nhuần, hôm nay đã sớm không có vừa rồi ngấn nấp xinh đẹp, nhan sắc dần dần âm đạm xuống. Diệp Mạch bên trên bạch tuyến cũng bắt đầu chậm rãi co vào.

Theo cái này xu thế xuống dưới, dùng không bao lâu, Thi Vũ Thảo liền sẽ lần nữa tiến vào dài dằng dặc ngủ đông kỳ , chờ nó lại mở hoa còn không biết cần phải bao lâu.

Thấy thế, Khương Viễn Thập Chi Liên Đan, tiện tay vãi kế tiếp cảm chế, liền không có xen vào nữa nó.

Giống Khương Viễn loại này tu hành có thành tựu tu sĩ, phần lớn sẽ không tùy ý phá hư Linh Thực.

Đến cùng bọn họ cái giai tầng này, đối thể giới lý giải, đối vạn vật lý giải, sớm đã thoát ly hạ cấp tầng diện. Bởi vậy, bọn họ không bình thường rõ ràng, Linh Thực là nguyên khí tuần hoàn bên trong phi thường mầu chốt một vòng, thiếu Linh Thực, một khi nguyên khí cả sự lưu thông của máu xảy ra vấn đề, dù là đã tu hành đến cùng Đạo Tôn cấp bậc, cũng đừng hòng may mắn thoát khỏi.

Mà trước mắt bí cảnh, có một bộ phận căn cơ liền dựa vào tại những này Linh Thực bên trên, có thể không phá hư, vẫn là không phá hư tốt.

Làm xong những này, Khương Viễn tiện tay thu hồi Trấn Hồn Hắc Giáp, lấy ra một thanh Thanh Ngọc phiến, liền hướng tỷ tỷ đi đến, chuẩn bị tự mình thay tỷ tỷ hộ pháp.

Đúng lúc này, nhập định cảm ngộ Khương Linh chậm rãi mở mắt ra chữ.

Thanh lãnh dưới ánh trắng, nàng cặp kia ánh mắt trầm tĩnh Nhãn Chử trong vắt vô cùng, mắt lại lẳng đọng một vòng thâm thúy quang mang, cả người khí chất đều rất giống thoát thai hoá cốt, cùng lúc trước không thể so sánh nổi.

"Tỷ tỷ, chúc mừng " Khương Viễn tiến ra đón, lại cười nói Hạ.

Nghe vậy, Khương Linh bỗng nhiên cười một tiếng.

Trong nháy mắt, nàng cả người khí tức đều trở nên sáng ngời mấy phần, dù là mặc trên người một thân bụi Hắc Sắc Đẩu Bồng, chỉ lộ ra một đôi mắt chữ, vẫn như cũ lộ ra long lanh rung động lòng người.

Nàng cười cùng Khương Viễn nói giong vài câu, lập tức vô ý thức quét liếc chung quanh : "Tiểu Viễn, Thi Vũ Thảo đâu?"

"Ngủ đông " Khương Viễn khoe môi hơi câu, tiện tay chỉ chỉ mặt đất, nói nói, " hoa ta đã thu thập, còn lại liền từ nó đi thôi "

Khương Linh theo nhà mình đệ đệ ngón tay nhìn xuống dưới.

Tuy nhiên Thi Vũ Thảo đã một lần nữa lăm vào ngủ đông bên trong, khả thi mưa Thảo vị trí không thay đổi, cây kia hoa đình cũng còn tại, nàng liếc một chút liền phân biệt ra được.

Thấy thế, nàng cũng không nói thêm quan hệ, chỉ là nhìn lấy cây kia hoa đình, nhin không được cảm khái nói : "Lúc này vũ Thảo thật sự là thần kỳ chỉ là mở hoa mà thể mà liền có thể để cho ta có linh ngộ, tâm cảnh trực tiếp đề bạt một mảng lớn "

"Đó là người cơ duyên đến cùng " Khương Viễn khoe môi hơi câu, thuận miệng tiếp nói, " trên đời gặp qua Thi Vũ Thảo nở hoa người đâu chỉ ngàn ngàn vạn vạn? Chẳng lẽ mỗi một cái đều có thể đề bạt tâm cảnh hay sao?"

Cảm ngộ loại vật này, vốn là rất khó nói rõ ràng. Chỉ có thể nói tỷ tỷ bởi vì lần này truyền thừa chi tranh, tâm cảnh nay đã ở vào một cái điểm tới hạn, một khi có chỗ xúc động, tự nhiên dễ dàng sinh ra cảm ngộ. Biến thành người khác Lai khả năng cũng chỉ là cảm khái một chút Thi Vũ hoa nở mỹ lệ, liền trực tiếp qua

"Đi thôi "

Nói, hần liền xoay người, dọc theo bờ sông đi thẳng về phía trước.

Bọn họ ở chỗ này đã trì hoãn không có thiếu thời gian, phía sau đám kia lũ tiểu gia hỏa chỉ sợ mau đuổi theo đến tiếp đó, phải nắm chắc thời gian

Ánh trăng lạnh lùng hạ Khương Viễn tay áo dài khi phong, một thân hồ nước lục trường bào lộng lẫy tràn đầy, một thân thông dong, bụng phải là tiêu sái phi phàm

Khương Linh lững lững trên thân áo choàng, cất bước đuổi theo, nói ra : "Ta có dự cảm, nếu như ta hiện đang bế quan lời nói, nhất định có thể lập tức tấn thăng Nguyên cảnh trung kỳ."

"Tâm cảnh đề bạt là vĩnh cửu, tỷ tỷ một phen cơ duyên, sau này tu hành đường chắc chắn càng thêm thông thuận..."

Hai người bóng lưng dần dần từng bước đi đến. Một trận nhẹ gió thổi tới, thanh đạm thanh âm đàm thoại bọc lấy phong, tại cây xanh khắp nơi trên đất bên hồ dần dần phiêu tán.

Rời đi bờ sông, Khương Viễn hai tỷ đệ rất nhanh liền tiến vào một mảnh đồi núi, tiếp tục bắt đầu vơ vét linh dược cùng Linh Tài.

Thi Vũ Thảo thu hoạch, bắt quá là bắt đầu.

Khương Viễn không có quan bên ngoài phổ thông Linh Tài, đoạt trước một bước xâm nhập bí cảnh, ven đường linh dược, Linh Tài, cơ hồ tất cả đều bị hần quét sạch sành sanh, chỉ có thực sự không để vào mắt, hoặc là thời tiết không đối không thích hợp thu thập, mới có thể bị bỏ qua qua.

Đương nhiên, cũng không phải mỗi lần cũng giống như thu thập Thi Vũ Thảo lúc như vậy đơn giản.

Thi Vũ Thảo đó là bởi vì ở vào ngủ đông kỳ, mới không có dẫn tới yêu thú trông coi.

Trung giai Linh Tài linh trọng dược, giống Thi Vũ Thảo lớn như vậy bộ phận thời điểm đều ở vào ngủ đông kỳ dù sao cũng là số ít, đại bộ phận linh dược Linh Tài, đều là nguyên khí dồi dào, linh tính bức người, có chút thậm chí còn có thể phát ra hương khí, cho dù cách rất lợi hại cự ly xa, cũng có thể rất dễ dàng phát hiện.

Dưới loại tình huống này, linh dược Linh Tài bên người có yêu thú ngồi chờ, liền không thể bình thường hơn được.

...

Chương 156: : Ngọc Diệp phức một hoa

...

Mà có tư cách tuân thủ trung giai trở lên linh được Linh Tài yêu thú, thực lực cũng tuyệt đối thấp không có đi nơi nào. Thực lực thấp, sớm đã bị hấn yêu thú đá xuống đến

Khương Viễn thu thập linh được Linh Tài quá trình bên trong, mười lần bên trong ngược lại là có sáu lần, gặp được là linh đài cảnh yêu thú, còn lại bốn lần, cũng là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong. Tỷ lệ này cùng thực lực đẳng cấp, so với bên ngoài nam hoàng thành, cao hơn tuyệt đối không chỉ một bậc.

Nếu là đối người khác, gặp được linh đài cảnh yêu thú, chỉ sợ cũng chỉ có thể đi vòng qua, nhưng mà, đến cùng Khương Viễn nơi này, tình huống lại đảo ngược.

Trần Hồn Hắc Giáp khí thể toàn bộ khai hóa, Thiết Giáp Chiến Nhận giống như cột điện thân thể hướng này vừa đứng, lại thêm một cái khí thể càng sâu Khương Viễn, uy áp toàn bộ khai hóa phía dưới, đủ để quét ngang toàn bộ bí cảnh.

Đụng tới bọn họ, Ngưng Nguyên cảnh yêu thú cơ hồ đều bị dọa đến quay đầu liền chạy. Liền liền những đã đó đơn giản linh trí linh đài cảnh yêu thú, cũng bị dọa đến liền lên tiếng cũng không dám thốt một tiếng, chỉ có thể trở mặt nhìn lấy Khương Viễn hai tỷ đệ đem bọn nó xem làm hữu dụng Linh Tài mang đi.

Mặc dù có số ít không cam tâm muốn đùa nghịch hoành, tại Khương Viễn cùng Trần Hồn Hắc Giáp phối hợp xuống, cũng chống đỡ không bao lâu, liền trở thành Khương Viễn thủ hạ vong hồn, trên thân tài liệu một điểm không dư thừa, toàn bộ trở thành Khương Viễn chiến lợi phẩm.

Hai tỷ đệ phối hợp phía dưới, rất nhanh liền quét sạch không xuống 20 loại trung giai linh được cùng Linh Tài, bên trong phần lớn là phụ trợ linh được hoặc Linh Tài, nhưng cũng có một hai loại người tài liệu, có thể nói là đại hoạch bội thu.

Mặt khác, muốn không phải là không muốn lãng phí thời gian, chỉ sợ, Khương Viễn hội liền những yêu thú đó cũng cùng một chỗ tận diệt. Dù sao, linh đài cảnh yêu thú trên thân tài liệu cũng là hấn cần, mà nam hoàng ngoài thành hạng linh đài cảnh yêu thú tương đương thừa thớt, muốn tìm ra một cái đến cũng không dễ dàng

Mà ở trong quá trình này, Khương Viễn thần sắc thủy chung tinh táo thông dong.

Mà tỷ tỷ Khương Linh thần sắc, cũng từ vừa mới bắt đầu vui sướng, hưng phấn, dần dần biến thành chết lặng... Đến cùng sau đó, gặp được trung giai Linh Tài hoặc linh được lúc, nàng cơ hồ liền Mi mắt đều không nháy mắt một chút, liền theo nhìn thấy một cây cỏ đại không có quan hệ khác nhau, liền thu thập thời điểm, xuất thủ cũng vững vàng cực kỳ, không có ngay từ đầu vẻ khẩn trương.

Có thể thấy được, người dũng khí, còn có bá lực, quả nhiên cũng phải cần đoán luyện.

Khương Linh hiện nay nhìn thấy linh được Linh Tài lúc ánh mắt, đơn giản bình tĩnh đến theo Khương Viễn có lẽ mạng

Nhưng mà, nàng nhìn về phía nhà mình đệ đệ ánh mắt, lại trở nên càng ngày càng kỳ dị

Trước đó nghe nói nhà mình đệ đệ Quý Thị tảo hóa "Công Tích vĩ đại" lúc, nàng còn không có quan hệ cảm giác, dù sao đều là chút cao đoan luyện khí tài liệu, nàng cũng không phải là rất hiểu, chỉ biết là chuyển tay một bán liền kiếm lời rất nhiều rất nhiều tiền.

Lúc đó nghe nói thời điểm, nàng liền chỉ là đơn thuần vì đệ đệ cao hứng mà thôi

Nhưng mà, hiện nay, nhìn tận mắt những làm cho đó người đoạt bề đầu cao phẩm chất linh được Linh Tài, liền như vậy một kiện lại một kiện mà rơi vào đệ đệ trong tay, nội tâm của nàng hưng phấn rung động đồng thời, nhưng cũng cơ hồ là sụp đổ

Tại người khác vì một kiện trung giai linh được Linh Tài phí hết tâm tư thời điểm, tại người khác bởi vì đạt được một kiện trung giai Linh Tài mừng rỡ như điên thời điểm, đệ đệ của nàng đoạt lên linh được Linh Tài Lại lại theo nhặt một dạng. Cái này muốn để người khác biết, còn có để cho người sống hay không?

Những cái kia ở ngoại vi tân tân khổ khổ thu thập Linh Tài lũ tiểu gia hỏa, nếu là biết chuyện này, đoán chừng phải điên mất

Hết lần này tới lần khác, đệ đệ của nàng thần sắc, còn thủy chung bình tĩnh như nước, liền một chút xíu biến hóa đều không có. Dạng như vậy, thật giống như hấn thu thập không phải trân quý linh được Linh Tài, mà chính là ven đường tề Tề Thái giống như

Nếu không phải trước đó ở ngoại vi, nàng từng tận mắt thấy qua Văn Thị con cháu bởi vì một chuỗi Văn Châu quả cao hứng không thôi bộ dáng, nếu

không phải, những linh dược này Linh Tài bên trong, có không ít đều là nàng nghe nói qua tên, nếu không phải, nàng còn có thể phân biệt ra được những linh dược này Linh Tài bên trong nguyên khí có bao nhiêu nồng đậm, không chừng, nàng liền thật sự cho rằng những vật này căn bản không phải quan hệ đồ tốt!

Đệ đệ rõ ràng so với nàng còn nhỏ hai tuổi, thế nào liền có thể như vậy tinh táo, như vậy bình tĩnh đâu?

Nàng cái này khi tỷ tỷ, so sánh phía dưới, đơn giản liền theo trách trách hô hô tiểu cô nương không có quan hệ khác nhau.

Đây quả thực không phải bình thường đã kích người

Người với người chênh lệch thế nào hội như vậy đại đâu?

Khương Linh đi theo nhà mình đệ đệ phía sau, yên lặng nhìn lấy đệ đệ phong tư Ngọc Cốt, mô phỏng như người trong chốn thần tiên bóng lưng, nội tâm ưu thương, đơn giản có thể lấp đầy ngoài thành đại hồ bờ sông.

Hiện nay, nàng rốt cục có chút minh bạch, lúc trước Gia Cát Tiên Sinh nhìn thấy đệ đệ tại Quỷ Thị tảo hóa lúc, là ra sao một loại tâm tình

Dù là đây là nàng thân đệ đệ, nàng cái này tâm tình, đều thực có chút khó nói lên lời, cái này muốn đối người khác, đoán chừng đã sớm sắp điên

Mất thấy đệ đệ lần nữa đem một loại trân quý linh dược bỏ vào trong túi, Khương Linh nhẹ nhàng đảo qua liếc một chút, tinh xảo biểu hiện trên mặt liền biến đều không biến một chút, trong hai mắt ánh mắt bình thản, chỉ có này mắt chỗ sâu, có vẻ vui mừng vút qua.

Bất tri bất giác, hai người vị trí càng lúc càng thâm nhập, khoảng cách bí cảnh trung ương Bạch Tháp, cũng càng ngày càng gần.

...

Cùng lúc đó, bên ngoài biên giới một mảnh hoang địa bên trong, một đám người trẻ tuổi chính đang ra sức chém giết.

Đám người này có nam có nữ, nhân số có chừng mười ba mười bốn cái, niên kỷ cao thấp không đều, nhưng mỗi trong tay người đều cầm vũ khí, trong tay các sắc quang mang lập lòe, tận hết sức lực địa chiến đấu.

Trong bọn họ không ít người, trên thân đều đã nhuốm máu dấu vết, cũng không biết là mình hay là người khác.

Đối diện bọn họ, gần dài hai thước Thiết Bối kiến đang không ngừng từ trong địa động mãnh liệt mà ra, dữ tợn giác hút khoảng chừng đóng mở, tựa như không muốn sống đồng dạng hung ác đi lên dốc sức.

Ánh trăng lạnh lùng hạ xuống nó sát hắc sắc lưng hàn quang lạnh thấu xương, nhìn phá lệ làm người ta sợ hãi.

"Đừng sợ! Thiết Bối nghĩ lực sát thương hữu hạn, chỉ cần không lạc đàn, liền sẽ không có nguy hiểm tính mạng!"

"Đều tỉnh lại tinh thần đến! Liền điểm ấy nguy hiểm đều đối phó không có, sau này ra ngoài đừng nói là ta Văn gia con cháu!"

Cầm đầu Lam Bảo thanh niên khàn giọng gào thét, lãnh tức trên mặt ánh mắt sắc bén, sát khí ngang dọc.

Nếu như Khương Viễn ở chỗ này lời nói, nhất định có thể nhận ra, người này, thành linh chính là Văn Minh Uyên.

Rống xong, Văn Minh Uyên trường kiếm trong tay bỗng nhiên giương lên, một đạo Hóa ánh kiếm màu đỏ trong nháy mắt tiêu xạ mà ra, tựa như tia chớp bổ vào một cái Thiết Bối nghĩ trên thân.

"Xùy "

Một tiếng giống như xé vải âm thanh vang lên.

Chính hướng phía hần bay nhào Thiết Bối nghĩ bỗng nhiên bị đánh Thành hai đoạn, bỗng nhiên ngã rơi xuống đất, không chết có thể chết lại. Màu vàng xanh lá dòng máu theo vết thương chảy xuôi mà ra, chậm rãi rót vào hoàng thổ địa bên trong.

Thấy thế, hần người nhất thời nhận ứng hộ, từng cái sắc mặt đỏ bừng lên, thần sắc càng thêm phần khò, công kích càng hung hiểm hơn, ra tay càng là tàn nhẫn, mấy may cũng không lưu lại xuất thủ.

Trong lúc nhất thời, hoang địa bên trên kiếm ánh sáng ngang dọc, đao mang lấp lóe, đường đao pháp thuật phi vũ, chém giết đến mức dị thường thâm liệt.

Theo thời gian trôi qua, một cỗ nặng nề ngay ngắn nghiêm nghị, bọc lấy mùi máu tanh tại hoang địa bên trên chậm rãi tàn mát ra.

Cũng không biết qua bao lâu, trong địa động rốt cục đã không còn Thiết Bối nghĩ tuôn ra, còn lại Thiết Bối nghĩ, tại mọi người vây quét hạ không có có thể kiên trì bao lâu, liền bị giết đến quân lính tan rã, biến thành vô số cỗ thi thể.

Chiến đấu cuối cùng kết thúc.

Văn Minh Uyên thở một hơi dài nhẹ nhõm, chống đỡ chuỗi kiếm đứng tại chỗ, quay đầu hướng chung quanh nhìn lại.

Chung quanh cơ hồ tất cả đều là Thiết Bối nghị thi thể, thô thô khề khề, tối thiểu có bốn năm mươi cỗ. Trên thi thể dòng máu chảy xuôi, chung quanh mặt đất cơ hồ đều bị nhuộm thành màu vàng xanh lá, liền liền thừa thốt trên lá cây đều chiếm hết vết máu.

Thi thể ở giữa, 13 cái đồng tộc các đệ đệ muội muội dất dàu nhau đứng đấy, trong thần sắc mang theo khó mà che giấu mỗi một. Có mấy cái thực sự mệt mỏi không còn khí lực, thậm chí không để ý vết bẩn, trực tiếp đặt mông ngồi tại trên thi thể, nhìn khá chật vật.

Nhìn kỹ lại, bọn họ áo bào bên trên trừ màu vàng xanh lá kiến Huyết, còn có pha tạp tinh hồng vết máu, chỉ sợ không ít người đều thụ thương. Nghiêm trọng nhất một cái, nửa bên ông tay áo đều bị dòng máu nhuộm thành tinh hồng, nhìn nhìn thấy mà giật mình.

Bất quá, hiện nay chiến đấu đã kết thúc, không cần người khác phân phó, thụ thương người liền tự giác lấy ra thuốc trị thương bắt đầu liệu thương. Xem bọn hắn này nghe rằng trọn mất bộ dáng, rất rõ ràng đau đến không nhẹ.

Thấy thế, Văn Minh Uyên khoe miệng lộ ra mỉm cười, yên tâm không ít.

Đến cùng là gia tộc chăm chú điều giáo ra đến hải tử, cho dù lần thứ nhất kinh lịch dạng này chiến trận, biểu hiện cũng không kém, trong chiến đấu không có có bất cứ người nào lùi bước, công kích cũng ra đáng.

Tiện tay móc ra Liệu Thương Đan Dược cùng bổ sung Nguyên Khí Đan thuốc rót vào miệng bên trong, Văn Minh Uyên dẫn theo kiếm đứng thẳng người, nói ra : "Thụ thương nghiêm trọng lưu lại liệu thương, còn lại đi theo ta."

Nói, hắn liền xoay người, hướng vừa rồi Thiết Bối kiến tuân ra địa động đi đến.

Thấy thế, hắn người nhất thời hai mắt tỏa sáng, trừ mấy cái thực sự đi không được, còn lại toàn bộ theo sau.

Có mấy cái gan lớn, trực tiếp tiến đến Văn Minh Uyên bên người, tò mò hỏi thăm : "Đường Ca, Đường Ca, chúng ta bây giờ là muốn xuống dưới hải Ngọc Diệp phúc mộc hoa sao?"

"Đường Ca, không phải nói bên trong còn có chi Nghĩ hậu sao? Chúng ta liền như thế xuống dưới, thật không quan hệ sao?"

"Đường Ca, Đường Ca..."

Mười mấy tuổi hải tử, càng là lòng hiếu kỳ thịnh vượng nhất thời điểm, một khi có người mở đầu, người khác lá gan nhất thời cũng lớn, vấn đề liên tiếp không ngừng.

"Tốt " Văn Minh Uyên khoát khoát tay, ngăn cản bọn họ tiếp tục hỏi tiếp, lập tức nói, " tổ kiến bên trong tuy nhiên còn có Nghĩ hậu tại, nhưng Nghĩ hậu hành động bất tiện, không có những cái kia kiến binh, cũng là không có răng Lão Hồ, không đáng để lo. Mọi người không cần lo lắng."

Xoay người đi vào tổ kiến, hắn một bên âm thầm đề cao cảnh giác, đề phòng tổ kiến bên trong còn có kiến binh lưu lại, vừa hướng phía sau các đệ đệ muội muội nói ra : "Căn cứ đại đường ca đoán chừng, hiện nay chính là Ngọc Diệp phúc mộc hoa nở hoa thời điểm. Đợi chút nữa đều cẩn thận một chút, chớ bị Hoa Hương mê hoặc "

Cái này tổ kiến bên trong Ngọc Diệp phúc mộc hoa, là mười năm trước Văn Tắc Thanh tiên truyền thừa bí cảnh thời điểm phát hiện, chẳng qua là lúc đó hoa còn không có mở, lúc này mới lưu đến cùng lần này tới lấy.

Ngọc Diệp phúc mộc hoa là trung giai linh dược, là luyện chế trung giai đan dược hoá Thần Đan nhất định phải một mực phụ dược. Hoán Thần Đan có thể tăng tốc thần thức khôi phục, cho dù đối linh đài cảnh cường giả lại nói, cũng là phi thường trân quý đan dược.

Duy một rắc rối là, Ngọc Diệp phúc mộc Hoa Hoa hương tinh tế ảo tưởng hiệu quả, ngắt lấy thời điểm tinh thần hơi chút thư giãn, liền có khả năng hội lâm vào trong ảo giác vô pháp tự kiềm chế.

Bất quá, này Hoa Hương gây ảo ảnh hiệu quả là có khi hiệu, tại không có địch nhân tình huống hạ coi như lâm vào trong ảo giác cũng sẽ không có quan hệ nguy hiểm, chớ có tác dụng trong thời gian hạn định quá khứ sau đó, tự nhiên là hội thanh tỉnh. Bởi vậy, Văn Minh Uyên tuy nhiên thói quen nhắc nhở một lần, cũng không có quá lo lắng.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: : Đăng Thiên Thê

...

"Biết yên tâm đi, Đường Ca."

"Không cần lo lắng cho bọn ta chúng ta hội bảo vệ tốt chính mình."

Nghe được Văn Minh Uyên lời khuyên, một đám những người trẻ tuổi kia vội vàng lời thề son sắt mà bảo chúng, nụ cười trên mặt dào dạt, tự tin không bình thường.

Văn Minh Uyên quay đầu quét bọn họ liếc một chút, nhìn thấy bọn họ như thể sinh động bộ dáng, khoe miệng cũng không nhận được lộ ra một vòng ý cười.

Bất quá, lập tức, hần liền thu hồi nụ cười, vừa nghiêng đầu, một lần nữa hướng động huyết chỗ sâu đi đến : "Tốt đều tập trung vào. Theo ta đi. Ta mang các ngươi qua hái Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa."

Nghe vậy, hần phía sau những người trẻ tuổi kia nhất thời hưng phấn lên.

"Quá tốt "

"Quá tốt! Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa thế nhưng là trung giai linh dược, chúng ta lần này kiếm bọn! Có Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa tại, lần lịch lãm này, thu hoạch lớn nhất đội ngũ trừ chúng ta ra không còn có thể là ai khác!"

"Không sai! Một gốc trung giai linh dược bù đắp được mười mấy gốc cấp thấp linh dược. Bọn họ coi như cố gắng nữa, thu hoạch cũng không có khả năng so với chúng ta càng nhiều!"

"Không sai! Lần này ra ngoài, nhất định có thể đến đến gia tộc ngợi khen. Nhờ có đại công tử nhân nghĩa, không phải vậy chúng ta nào có như thể vận khí tốt?"

Trong lúc nhất thời, những người tuổi trẻ này liền lao nhao thảo luận, thần sắc kích động không thôi.

Bọn họ vừa rồi tại bên ngoài như vậy liều mạng, vì không phải liền là cái này gốc trung giai linh dược sao?

Văn Thị trong tộc không khí tuy nhiên chỉnh thể còn tính là hòa hợp, có thể tiểu đoàn thể luôn luôn tránh cho không có, vì tranh đoạt tu hành tư nguyên, giữa lẫn nhau cạnh tranh không bình thường kịch liệt, chỉ là không có như vậy nhiều âm mưu tính kế mà thôi.

Mà lần này, chỉ cần đem cái này gốc trung giai linh dược mang về, bọn họ khẳng định lại nhận gia tộc ngợi khen, đến lúc đó, có tư nguyên bổ sung, bọn họ tu hành tốc độ nhất định có thể lần nữa đề bạt một đoạn.

Nghe lấy bọn hần nghị luận, Văn Minh Uyên biểu hiện trên mặt tuy nhiên không thay đổi, tâm lý lại cũng không nhận được sinh ra mãnh liệt chờ mong.

Nhìn về phía trước tinh mạch tổ kiến, bước chân hần bắt tri bắt giác thêm mau một chút.

Thấp bé tổ kiến khúc chiết vờn quanh, phương hướng khó phân biệt , bất quá, tại mọi người cùng tâm hiệp lực phía dưới, đây chỉ là vấn đề nhỏ mà thôi. Rất nhanh, bọn họ liền tìm tới Nghĩ hậu chỗ người tổ, trước mắt rộng mở trong sáng.

Nhưng mà , chờ bọn họ giết chết Nghĩ hậu, tìm tới Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa chỗ Phó Huyết lúc, lại bị trước mắt một màn kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ gặp thấp bé trong huyết động, một gốc tiểu xảo Linh Thực chính tán ra mông lung bạch quang.

Này từng mảnh từng mảnh trũng hình tròn phiến lá tinh xảo đáng yêu, phảng phất bạch ngọc điêu trác mà thành, tại mông lung quang ảnh bên trong, nhìn càng xinh đẹp.

Nhưng mà, giờ khắc này, nhưng căn bản không có người để ý nó có phải hay không xinh đẹp.

Tất cả mọi người ánh mắt, bao quát Văn Minh Uyên ở bên trong, đều rơi vào cây kia nghiêng lướt mà ra nhánh hoa bên trên.

Vậy căn bản nên nở đầy Ngọc Sắc bông hoa nhánh hoa bên trên, giờ phút này lại trụi lụi, quan hệ đều không có.

Quan hệ đều không có!

Quan hệ đều không có! !

"Thế nào khả năng? !"

Văn Minh Uyên hoảng sợ nhìn lấy cây kia nhánh hoa, cơ hồ không thể tin được chính mình ánh mắt.

Giờ khắc này, hẳn rốt cuộc duy trì không được bình thường tỉnh táo, hai mắt tròn tròn, khẽ nhếch miệng, cả người đều cơ hồ lâm vào ngốc trệ bên trong.

Không chỉ có là hẳn, hẳn phía sau những người tuổi trẻ kia, giờ phút này cũng là há hốc miệng ba, tròn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy cây kia trụ lùi nhánh hoa, ngây ngốc chưa tỉnh hồn lại.

Hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Kinh lịch như vậy gian khổ chiến đấu, thật vất vả mới đi đến nơi đây, kết quả lại là lãng phí thời giờ, cái này để bọn hẳn thế nào có thể tiếp nhận? !

Trong lúc nhất thời, thất vọng, uể oải, không dám tin không khí, dần dần tại tổ kiến bên trong tràn ngập ra.

Cũng không biết qua bao lâu, mới rốt cục có người tuổi trẻ lấy lại tinh thần, ánh mắt ngây ngốc lâm bầm nói : "Cuối cùng là thế nào chuyện? Đến cùng ai làm?"

"Chẳng lẽ nói, đại công tử còn đem nơi này vị trí nói cho hẳn biết đội ngũ à..." Hẳn ngây ngốc nhìn lấy chung quanh đồng bạn, ánh mắt mê mang.

Nhưng mà, người khác biểu lộ, lại so hẳn còn mê mang. Có mấy cái nhỏ, càng là hoàn toàn đắm chìm trong thất vọng cùng uể oải bên trong, căn bản không có khả năng trả lời hẳn vấn đề.

Lúc này, lớn tuổi nhất, kiến thức cũng nhiều nhất Văn Minh Uyên, rốt cục một chút xiu khôi phục lý trí. Tuy nhiên rung động trong lòng không khỏi, hẳn như cũ cường chế lấy trong lòng run rẩy, trầm giọng nói : "Vấn đề quan trọng, không ở chỗ nơi này vị trí."

"Đó là cái gì?" Người kia càng thêm mê mang.

Văn Minh Uyên hai mắt chăm chú nhìn cây kia nhánh hoa, đồng tử một chút xiu co vào : "Vấn đề quan trọng ở chỗ, tại gần năm mươi cái Thiết Bối Nghi thủ hộ hạ người kia đến tột cùng là thế nào lấy đi Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa."

Hắn đón đến, tiếp tục nói : "Chúng ta Văn Thị trong đám người, chỉ sợ không ai có thể làm đến điểm này."

"Nhị tiểu thư cũng làm không được sao?"

"Nhị đường tỷ..." Văn Minh Uyên ánh mắt khẽ run, thanh âm không tự giác hơi khô chất chất, "Lấy nhị đường tỷ tính cách, nếu như muốn Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa, chắc chắn sẽ trực tiếp giết tiến đến, những Thiết Bối đó Nghi không có khả năng còn sống. Huống chi, nhị đường tỷ lấy truyền thừa làm đầu, những vật này đối nàng căn bản không có quan hệ sức hấp dẫn..."

Nói, nói, thanh âm hẳn liền nhịn không được sinh ra chút hơi run rẩy, lời nói cũng lại nói không được.

Mỗi loại khả năng tại trong đầu hẳn luân quần không đi, để tâm tình của hẳn càng nặng nề.

Bọn họ chi đội ngũ này, đã là Văn Thị lần này ra đến mấy cái trong tiểu đội mạnh nhất, không phải vậy, cũng không dám đánh cái này Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa chủ ý. Liền bọn họ đều muốn như thế gian nan mới có thể tiến nhập tổ kiến, đối hẳn đội ngũ, muốn thần không biết quỷ không hay lấy đi Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa, càng không khả năng.

Mà duy nhất có năng lực như thế Văn Mạn Quân, lại không phải sẽ làm loại chuyện này người...

Cho dù lại thế nào không nguyện ý tin tưởng, hẳn cũng không thể không hoài nghi, cái này bí cảnh bên trong, chỉ sợ thật đến ngoại nhân.

Hắn không biết bí cảnh vị trí là thế nào tiết lộ ra ngoài, cũng không biết, người kia là thế nào tại Văn Thị nghiêm mật giám sát chi tiến đến, càng không biết người kia đến tột cùng muốn làm quan hệ.

Hắn chỉ biết là, có thể làm được những người này, tuyệt đối không phải là quan hệ nhân vật đơn giản.

Lần này, bọn họ phiền phức đại!

Văn Minh Uyên hai mắt chăm chú nhìn cây kia nhánh hoa, mắt thần sắc biến ảo khó lường.

Từ hẳn góc độ nhìn lại, có thể tình huống nhìn thấy, tại cuồng hoa bong ra từng màng địa phương, vẫn có từng tia từng sợi nguyên khí tiêu tán mà ra. Rất lợi hại hiển nhiên, những Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa đó vừa mới bị người hái đi không bao lâu.

Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa một khi bị hái đi, vượt qua một canh giờ, nhánh hoa liền sẽ bắt đầu khô héo.

Cho nên, những Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa đó bị hái rồi đi ở giữa, khoảng cách hiện tại tuyệt đối sẽ không vượt qua một canh giờ!

Nói cách khác, kẻ xông vào cách bọn họ sẽ không quá Viễn!

Nghĩ tới đây, Văn Minh Uyên mãnh liệt xoay người, bước nhanh hướng tổ kiến đi ra ngoài.

"Đi!"

Một tiếng quát khê lên tiếng, ánh sáng nhạt bên trong, một thân tổn hại Lam Bào lỏng lẩy ảm đạm, giống nhau hẳn giờ phút này tâm tình.

"Đường Ca!"

Những người tuổi trẻ kia liền vội vàng xoay người theo sau, trên nét mặt tràn đầy luống cuống, không hiểu Văn Minh Uyên đây là thế nào.

Đại đa số người bọn hắn, giờ phút này tư duy như cũ dừng lại tại Ngọc Diệp Phúc Mộc Hoa bị người đoạt trước hái đi trong chuyện này, lòng tràn đầy đều bị thất vọng chiếm cứ, căn bản không có nghĩ quá nhiều, càng nghĩ mãi mà không rõ Văn Minh Uyên bỗng nhiên trở mặt nguyên do vì sao.

Ngược lại là mấy cái hơi lớn tuổi, tâm tư so sánh linh hoạt, từ Văn Minh Uyên vừa rồi chuyện bên trong nghe ra không đúng, giờ phút này biểu lộ cũng ngưng trọng lên, đi lại trầm trọng quay người đuổi theo Văn Minh Uyên.

"Đường Ca, Thiết Bối Nghĩ thi thế chúng ta không muốn sao?"

"Đường Ca, chúng ta kế tiếp còn qua Ngọc Hồ chỗ rách sao?"

Non nót thanh âm đàm thoại tại quang mang ảm đạm tổ kiến bên trong quanh quẩn, các loại bảo chân gấp rút đóng đưa, theo tốc độ dần dần biến mất trong bóng đêm.

Không lâu lắm, chật ních người phó trong huyết, liền lại không có một bóng người, trống rỗng, một phái tĩnh mịch, phảng phất từ xưa tới nay chưa từng có ai xuất hiện qua ở đây.

Đình đầu một sợi ánh sáng mỏng vẫy xuống, vài miếng màu ngọc bạch tiểu xảo phiến lá giãn ra, mông lung bạch quang khuếch tán mà ra, trong huyết động ảm đạm ánh sáng bỗng nhiên sáng mấy phần.

...

Thái Âm bí cảnh trung ương, một tòa trăm trượng phương viên Phù Đảo lơ lửng không trung, chung quanh vân vụ như có như không, hiệu nghiệm lượn lờ, kiếm hữu Bạch Hạc phi vũ, tại thanh lãnh ánh trắng bao phủ xuống, quả nhiên là như là Tiên Cảnh.

Tại này vân vụ như có như không bên trong, một tòa thẳng tắp Bạch Tháp Phá Vân mà ra, xuyên thẳng vân thiên, từ xa nhìn lại, lại tàn mất ra một cổ chiến tranh lẫm nhẫm sát khí.

Luận khí thế, cả tòa Phù Đảo cộng lại, đều không kịp nó vạn nhất.

Tòa Bạch Tháp, thành linh chính là Thái Âm bí cảnh bên trong chánh thức Truyền Thừa Chi Địa, trắng sao Bạch Tháp.

Một vòng Thanh Tuyền từ Phù Đảo biên giới chảy xuôi xuống tại hơi nước trong con mông lung bắn tung tóe ra từng mảnh bọt nước, tại Khinh Phong quét hạ hóa thành vô số bay ra giọt nước, hắt vẩy ở mảnh này Bích Ba đập dòn sâu trên hồ.

Hồ sâu thăm thẳm biên giới, màu trắng thêm đá lơ lửng không trung, từ bên hồ chậm rãi hướng lên kéo dài, giống như băng rua uốn lượn mà đi, cuối cùng biến mất ở mảnh này mông lung trong mây mù.

Những này thêm đá, chính là cho những muốn đó muốn lấy được truyền thừa người tu hành khảo nghiệm.

Từ xưa đến nay, năm tháng dài đằng đẵng bên trong, nó từng có rất nhiều tên. Có tu sĩ xưng hô nó vì "Luyện Tâm Lộ", có tu sĩ xưng hô nó vì "Thí luyện con đường..

Mà hiện nay, Văn Thị người, đưa nó xưng là —— "Thiên Thê".

"Thiên Thê" một bên, Như Nhân cỏ xanh kéo dài, thấp bé lùm cây sinh, bên trong Côn trùng nhảy vọt, chim tước đua tiếng, một phái sinh cơ bùng bùng.

Lúc này, một đạo trắng thuần bóng người bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, rơi vào "Thiên Thê" trước đó.

Như tơ Mặc phát rủ xuống tới mắt cá chân, quần dài trắng ngênh phong phiêu diêu, loan tư thế Ngọc Cốt, Lăng Tuyết như tiên, chỉ là một cái bóng lưng, liền đẹp đến mức kinh tâm động phách.

Người này, dĩ nhiên chính là trước một bước tiến vào bí cảnh Văn Mạn Quân.

Thanh lãnh dưới ánh trắng, nàng trắng nõn da thịt tựa như Châu Ngọc lưu quang, một đôi Phượng Nhãn trầm tĩnh như nước, đuôi mắt hơi câu, mang ra một vòng sắc bén đường cong.

Nàng đứng bình tĩnh tại trước thêm đá, thân hình không nhúc nhích tí nào, phảng phất điêu khắc. Nhìn kỹ lại, nàng ánh mắt, chính rơi vào trước mặt màu trắng trên thêm đá, trầm tĩnh mắt hình như có ánh sáng nhạt lưu chuyển, cũng không biết đang suy nghĩ chút quan hệ.

Một trận gió thổi tới, nàng quần dài trắng sau đó Phong Khinh Dương, tư thái phiêu nhiên như tiên.

Nhưng mà, cái này một vòng tiên tư bên trong, chẳng biết tại sao, lại giống như lấy một vòng làm người run sợ Duệ Ý, giống như duệ khí giấu đi mũi nhọn, rét lạnh tận xương.

Bất tri bất giác, liền liền trên mặt hồ quét mà đến phong, tựa hồ cũng trở nên lạnh mấy phần.

Một mảnh trong yên tĩnh.

Bỗng dung.

Văn Mạn Quân bỗng nhiên động.

Chỉ gặp nàng mũi chân điểm một cái, giống như một mảnh Khinh Vũ tung bay mà lên, bỗng nhiên leo lên này màu trắng thềm đá.

Trong chốc lát, chung quanh một trận gọn sóng dập dờn, giống như xuyên thấu một sung bình chướng, nàng thân ảnh bỗng nhiên trở nên mơ hồ mấy phần.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiền Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: : Đoạt truyền thừa

...

Khoảng cách Văn Mạn Quân leo lên "Thiên Thê" sau đó không lâu, bên hồ trên đồng cỏ, lần nữa đi tới hai người.

Hai người này một người mặc hồ nước lục trường bào, một người khác một thân bụi Hắc Sắc Đẩu Bồng, chính là đoạt trước một bước Khương Viễn hai tỷ đệ.

Trên mặt hồ Thanh Phong Từ Lai, Bích Ba dập dờn ở giữa, để cho người ta kim lòng không được tâm thần Nhất Thanh, tâm cảnh bỗng nhiên khoáng đạt mấy phần.

Hai người chậm rãi hành tẩu bên hồ, trên thân áo bào theo tốc độ chậm rãi chấp chờn, từ xa nhìn lại, quả nhiên là phong tư bất phàm, ý vị không bình thường.

Cho dù hai người đều không có lộ ra chân dung, vẫn như cũ không thể che hết này một thân Siêu Nhiên khí độ.

Cho dù là Khương Linh, trải qua một phen thuế biến, hiện nay cũng đã rút đi nguyên bản non nớt, suy nghĩ lắng đọng, ý vị ngưng thực, có một chút Siêu Nhiên khí tượng, cùng lúc trước loại kia cổ già bộ ra đến khoa trương sắc bén không thể so sánh nổi.

"Nghĩ không ra cái này truyền thừa bí cảnh bên trong, lại có như thế nhiều đồ tốt ở bên ngoài, muốn làm đến cùng những vật này, cũng không thể nào dễ dàng. Chỉ bằng tới tay những vật này, lần này bí cảnh xông địa liền đáng giá "

Khương Linh lúng lẩy áo choàng chậm rãi mà đi, thần tình trên mặt có chút ít cảm khái.

Đến cùng là mình thân đệ đệ, trải qua ngay từ đầu rung động xoắn xuýt sau đó, nàng hiện nay đã có thể thân nhiên đối mặt Khương Viễn loại này càn quét giống như thu thập phương thức, ngẫu nhiên hào hứng Lai thậm chí còn có thể trêu chọc hai câu.

Thấy thế, Khương Viễn trên mặt mọc ra một vòng thanh cười yếu ớt ý, nói ra : "Những linh dược này Linh Tài, vốn là vì hấp dẫn ngoại nhân tiến vào bí cảnh, đương nhiên sẽ không quá kém. Bất quá, chúng nó cũng chỉ là bổ sung, cái này bí cảnh bên trong, trân quý nhất, vẫn là truyền thừa. Thời cơ chỉ có một lần, có thể hay không đạt được truyền thừa, liền nhìn tỷ tỷ "

"Người như thế nói chuyện, ta áp lực càng lớn " Khương Linh khóe mắt hơi gập, mắt bỗng nhiên hiện ra một vòng dịu dàng ý cười.

Khương Viễn quay đầu liếc nhìn nàng một cái, khóe môi ý cười càng sâu.

Có thể nói ra những lời này, đã nói lên áp lực còn tại trong giới hạn chịu đựng.

Tỷ tỷ, quả nhiên như trước kia biến rất nhiều. Nếu là đôi vài ngày trước, nếu là hắn nói loại lời này, tỷ tỷ tám thành hội khẩn trương đến thần sắc căng cứng, không ngừng hít sâu.

Đều nói áp lực khiến người trưởng thành, quả nhiên nói không tệ.

Bất quá, cái này cũng nhờ có tỷ tỷ trời sinh từ tốt, tính cách cứng cỏi, gặp mạnh làm theo mạnh, mới có thể tiến bộ như thế thần tốc. Nếu là biến thành người khác Lai tại lớn như thế áp lực dưới, không có bị hoàn toàn đè sập cũng không tệ

Đang khi nói chuyện, hai người liền chạy tới màu trắng trước thềm đá.

Khương Viễn bước chân dừng lại, dừng lại : "Đến cùng "

Theo phương hướng uốn nắn, nguyên bản biến mất bậc thang, Phù Đảo bỗng nhiên hiện ra Chân Hình.

Màu trắng thềm đá trôi nổi tại khoảng không, từ bên hồ một mực kéo dài đến cùng trong mây mù, ngửa đầu nhìn lại, liền liền đỉnh đầu Phù Đảo, cũng là tuần vĩ Hùng Kỳ, bên trong Đình Đài Lâu Các ẩn hiện, mô phỏng như thần tiên Cung Điện.

Nhìn lấy một màn này, Khương Viễn còn chưa có cái gì đặc thù phản ứng, Khương Linh ngẩng đầu nhìn đến cùng cảnh tượng này, lại không tự giác địa mở to mắt chữ, trong lòng rung động không khỏi.

"Cái này. . . Cái này, đây chính là đỉnh cấp người tu hành thủ đoạn sao?"

Nàng thuở nhỏ sinh hoạt tại Xuân Sơn trấn, liền nam hoàng thành đều ít đi, gặp qua tối đỉnh cấp người tu hành, cũng chính là linh đài cảnh mà lợi hại hơn tu sĩ, liền chỉ tồn tại ở nghe đồn rằng, căn bản không có cơ hội nhìn thấy.

Ở trong mắt nàng, linh đài cảnh người tu hành, cũng đã là đỉnh cấp cường giả, vung tay một cái, nam hoàng trong thành cũng là một tràng địa chấn, tùy tiện một chiêu, là có thể đem Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu sĩ miểu sát.

Dạng này thực lực, trước kia, là nàng nghĩ cũng không dám nghĩ tượng.

Từng có lúc, nàng còn theo chung quanh tuyệt đại bộ phận người một dạng, đem tấn thăng linh đài cảnh xem như suốt đời mục tiêu. Nếu không phải nhìn tận mắt đệ đệ lấy không phải người tốc độ trưởng thành, lại có Khương Viễn thỉnh thoảng mưa dầm thấm đất, nhân giới kiến thức không tự giác đề cao rất nhiều, chỉ sợ nàng đều chưa hẳn dám tới nơi này theo Văn Mạn Quân tranh đoạt truyền thừa.

Nhưng mà, dù vậy, cái này Phù Đảo, cái này thềm đá, đây hết thấy hết thấy, đối với nàng mà nói, vẫn như cũ là thật không thể tin tồn tại !

Muốn để Phù Khí lăng không lơ lửng, còn cần đại lượng nguyên khí ủng hộ, tầng này tầng thềm đá, lại tựa như trời sinh như thế, không có có dị tượng, không có nguyên khí nhấp nhô, liền như vậy không có không dấu vết địa bỗng dưng lơ lửng không trung, đến tốt cùng là thế nào làm đến?

Còn có này Phù Đảo.

Một cả hòn đảo nhỏ, cơ hồ cũng là một ngọn núi như vậy Đại Đảo, thế mà cũng có thể lơ lửng không trung, đây cũng là cái gì dạng Tiên gia thủ đoạn? !

Tại cái này giống như Tiên Tích kỳ diệu tràng cảnh phía dưới, dĩ vãng nghe nói qua những cái kia nghe đồn, những đóng đó tại đỉnh cấp tu sĩ đủ loại phỏng đoán, hiện nay muốn đến, là như vậy tái nhợt bất lực, đơn giản tựa như là con nít ranh ấu trĩ buồn cười.

Theo loại thủ đoạn này so sánh, cái gì Di Sơn Đảo Hải, Phiên Giang Đảo Hải, phiên vân phúc vũ, tựa hồ cũng không có như vậy thần kỳ

Nếu như, nếu như nói, nàng lần này cướp được truyền thừa, như vậy, nàng sau này, có phải hay không cũng có thể có dạng này thủ đoạn?

Một ngày như vậy, nàng cơ hồ liền tưởng tượng cũng không dám tưởng tượng..

Khương Linh ngửa đầu, run rẩy tâm thần nhìn lấy đỉnh đầu Phù Đảo, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Trước mắt hết thấy, cho nàng trùng kích thực sự quá lớn, dù là lấy nàng này trải qua thuốc biến tâm chí, cũng không chịu được lâm vào trong hoảng hốt, cặp kia xưa nay ánh mắt trầm tĩnh hai mắt, giờ phút này cũng lộ ra thần quang tan rã.

Khương Viễn quay đầu chú ý tới một màn này, ánh mắt hơi ngừng lại, đến cùng vẫn là mở miệng tỉnh lại nàng : "Tỷ tỷ, ngươi nên đi lên "

"Ừm?"

Khương Linh mờ mịt quay đầu nhìn Khương Viễn liếc một chút, nhìn thấy, lại không phải tám kia quen thuộc mặt, mà chính là một Trương Thanh Ngọc mặt nạ, chỉ là mặt nạ hậu này mang theo lo lắng ánh mắt, phá lệ quen thuộc.

Trong nội tâm nàng lạc một chút, bỗng nhiên lấy lại tinh thần.

Kém chút quên, bọn họ hiện nay còn tại bí cảnh bên trong, chỉ có cướp được truyền thừa, nàng trong tưởng tượng hết thảy mới có thể, nếu không, lại nhiều chờ mong, cũng bất quá là vọng tưởng mà thôi!

Khương Linh ánh mắt ngưng tụ, tâm lý trong nháy mắt có quyết nghị.

"Tỷ tỷ?"

"Yên tâm, ta không sao." Khương Linh hít sâu một hơi, tâm đủ loại suy nghĩ nhanh chóng tiêu tán, ánh mắt cũng dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Bên nàng mặt nhìn nhà mình đê đê liếc một chút, trong mắt nổi lên một tia cười yếu ớt : "Ta chỉ là quá rung động "

Nói, nàng tiện tay cời xuống trên thân áo choàng cất kỹ, ánh mắt một lần nữa rơi tại những màu trắng đỏ trên thềm đá.

Không có áo choàng che lấp, nàng một thân áo đỏ rực rỡ như lửa, phảng phất ở trong trời đêm nở rộ xa xỉ la hoa, tươi đẹp, lại không có mị tục.

Một trận gió mát phát phơ thổi, khinh bạc vài áo trong gió giờ lên, từ xa nhìn lại, không có sâu áo loại kia đại khí ung dung, lại có khác một cỗ cương liệt, liên liên này thanh lãnh ánh trắng, cũng không thể che hết này một thân khí khái khí độ.

Lẳng đọng một lát, ổn định tâm thần, Khương Linh quay đầu, hướng nhà mình đê đê mỉm cười : "Ta đi "

Nói xong, không đợi Khương Viễn trả lời, nàng liền quay đầu trở lại, một chân đi trên thềm đá.

Trong chốc lát, chung quanh một trận gọn sóng dập dờn, mô phỏng như sóng nước khắp qua thân thể nàng, đưa nàng bao phủ bên trong, liên liên thân hình đều trong nháy mắt trở nên bất đầu mơ hồ.

Khương Viễn lẳng lặng mà nhìn xem một màn này, ánh mắt ánh sáng khẽ nhúc nhích, trước mắt, lại tựa như vẫn lưu lại một màn kia rực rỡ hồng sắc.

Qua một hồi lâu, hần mới chậm chậm thờ dài, đê xuống trong lòng trong nháy mắt đó cuộn cuộn đứng lên tâm tình.

Hắn có thể làm, cũng chỉ có những này, còn lại, phải nhờ vào tỷ tỷ chính mình

Nói thực ra, vừa mới nhìn đến Tòa Phù Đào thời điểm, hần thực cũng hơi kinh ngạc.

Cùng Khương Linh khác biệt là, hần kinh ngạc, không phải đỉnh cấp tu sĩ uy năng, mà chính là Tòa Phù Đào, xác thực nói, là toà kia Bạch Tháp chung quanh dập dờn pháp tắc linh quang.

Pháp tắc linh quang, nói trắng ra, cũng chính là pháp tắc bị quấy lúc sinh ra một chút quang mạng, theo pháp thuật linh quang tại trên bản chất cũng không có cái gì khác biệt, chỉ là cấp bậc càng cao cấp hơn mà thôi.

Bất quá, pháp tắc linh quang , bình thường tu sĩ là không nhìn thấy, tối đa cũng liền có thể cảm giác được mấy phần ý vị khác biệt. Muốn nhìn đến cùng pháp tắc linh quang, chỉ ít cũng nhận được Thần Thông cảnh, đối Pháp Tắc Linh Ngộ tương đối sâu thòai điểm.

Khương Viễn tuy nhiên tu vi không đến, nhưng trong đầu Tiên Thiên Đạo Đồ trợ giúp hạ muốn nhìn đến cùng pháp tắc linh quang, bất quá là một cái ý niệm trong đầu sự tình mà thôi. Mà dựa vào đời trước trí nhớ, hần rất dễ dàng liền có thể phân biệt ra được pháp tắc linh quang cường nhược.

Toà kia Bạch Tháp chung quanh dập dờn pháp tắc linh quang, rõ ràng liền có đạo tôn cường độ.

Điều này nói rõ, lưu lại Tòa truyền thừa bí cảnh cường giả, lại là một vị Đạo Tôn! Mà lại, nhìn này pháp tắc linh quang trình độ sắc bén, cho dù tại Đạo Tôn bên trong, cũng coi là tương đối mạnh.

Điểm này, thật đúng là vượt quá Khương Viễn đoán trước

Phải biết, truyền thừa cũng có đẳng cấp phân chia, truyền thừa ở giữa, căn cứ đẳng cấp khác biệt, cường nhược khác nhau đồng dạng phi thường to lớn.

Nói chung, chỉ cần có la Thiên Cảnh Tu Vi, Diễn Hóa ra Tự Ngã chi Đạo, liền có thể lưu lại thuộc về mình truyền thừa, loại này truyền thừa , bình thường được xưng là La Thiên truyền thừa, cũng là trong truyền thừa đẳng cấp thấp nhất truyền thừa.

Tại cái này phía trên, còn có Đại La truyền thừa, cùng Hỗn Nguyên truyền thừa. Bên trong, Đại La truyền thừa đi đối ứng, cũng là Đại La Cảnh Đạo Quân, Hỗn Nguyên truyền thừa đi đối ứng, cũng là Hỗn Nguyên Cảnh Đạo Tôn.

Khương Viễn vốn cho là, tại nam hoàng thành loại địa phương nhỏ này, có thể có cái truyền thừa liền đã rất lợi hại không được, hơn phân nửa cũng chính là cái La Thiên truyền thừa, lại không ngờ tới, cái này bí cảnh bên trong truyền thừa, lại là Đạo Tôn cấp bậc Hỗn Nguyên truyền thừa.

Đây thật là niềm vui ngoài ý muốn

Nếu như tỷ tỷ lần này thật có thể thắng được Văn Mạn Quân, đoạt được truyền thừa lời nói, tại truyền thừa bên trên liền không cần hần lại quan tâm, sau

này tu luyện cũng có thể càng thêm xuôi gió xuôi nước.

Bất quá, cái này cũng cho Khương Viễn đề tỉnh một câu.

Đời trước, Văn Mạn Quân đạt được cái này truyền thừa sau đó, thực lực liền bắt đầu đột nhiên tăng mạnh, dù là đại bộ phận tinh lực đều dùng đang tìm kiếm hắc tung tích bên trên, thực lực cũng vẫn không có rơi xuống. Mà hắc, lại thể nào liều mạng tu hành, lại thể nào cẩn thận, cũng có đến vài lần kém chút chết ở trong tay nàng, bởi vậy có thể thấy được truyền thừa lợi hại.

Lần này, nếu như tỷ tỷ không có thể thắng qua Văn Mạn Quân, vẫn là để Văn Mạn Quân đi đến cùng truyền thừa lời nói, đối phó Văn Mạn Quân sự tình nhất định phải đưa vào danh sách quan trọng coi như Văn Mạn Quân phía sau có một cái phiền toái đại hình tông môn, cũng nhất định phải giết nàng.

Dù sao, hắc giết chết Văn Duệ sự tình tuy nhiên có thể giấu diếm đến nhất thời, nhưng không có khả năng giấu diếm đến cả đời, sớm muộn có một ngày hội cho hấp thụ ánh sáng. Không có thừa dịp hiện tại nhanh chóng giải quyết, sau này phiền phức càng nhiều.

Trái lại, nếu như Văn Mạn Quân không thể đạt được truyền thừa, lấy chính mình cùng tỷ tỷ tương lai tốc độ phát triển, Văn Mạn Quân thiên phú tuy cao, cũng không có khả năng đuổi kịp, cũng không cần quá mức cảnh giác.

Nói tóm lại, đối đãi Văn Thị, đối đãi Văn Mạn Quân, đến tốt cùng phải dùng như thế nào thái độ, liền nhìn lần này tranh đoạt truyền thừa kết quả.

Khương Viễn trong mắt suy nghĩ lưu chuyển, trong đầu suy nghĩ khó phân thay nhau nổi lên, ánh mắt lại vô ý thức nhìn về phía Phù Đảo bên trên toà kia màu trắng tháp cao.

Bỗng dưng.

Khương Viễn ánh mắt bỗng nhiên biến đổi, thức hải bên trong, luôn luôn không có cái gì động tĩnh Tiên Thiên Đạo Đồ, cũng trong nháy mắt này tách ra chói mắt kim quang.

Trong chốc lát, trắng sao Bạch Tháp đỉnh đầu, cũng có một đạo ngân quang bỗng nhiên nổ rộ, tán phát ra trập trập huyền ảo Đạo Uẩn, phảng phất tại cùng Tiên Thiên Đạo Đồ hô ứng.

Sau một khắc, huyền ảo khó lường Tiên Thiên Đạo Đồ bỗng nhiên nhất động, tại Khương Viễn thức hải bên trong xoay chậm chậm đứng lên.

Nó xoay tròn tốc độ cực chậm chạp, như không nhìn kỹ, cơ hồ nhìn không ra, nhưng mà, mặc dù là như thế chậm chạp tốc độ, Khương Viễn Thức Hải vẫn như cũ tiếp nhận áp lực thật lớn, biên giới âm âm có chút bất ổn.

Cùng lúc đó, theo Tiên Thiên Đạo Đồ xoay tròn, một cỗ kinh khủng hấp lực tràn trề mà ra, trong nháy mắt xuyên thấu trùng điệp hư không, buông xuống tại trắng sao Bạch Tháp đỉnh đầu.

Trong nháy mắt, tháp cao đỉnh đầu điểm này ngân quang liền vội gấp rút lóe lên, phóng xuất ra đường đạo pháp tắc hiệu nghiệm, ý đồ chống cự cỗ lực hút này. Nhưng mà, Tiên Thiên Đạo Đồ lực lượng, như thế nào nó có thể chống cự?

Bất quá trong chốc lát, điểm này ngân quang liền biến mất ở trắng sao Bạch Tháp đỉnh đầu, bị thu hút Khương Viễn trong thức hải.

Khương Viễn chậm rãi nhắm mắt lại chứ, ý thức trong nháy mắt chui vào Thức Hải.

Trong thức hải, Tiên Thiên Đạo Đồ đã đình chỉ xoay tròn, kim sắc quang mang đan dệt ra đạo đạo hoa văn, huyền ảo thâm thúy, để cho người ta ngăn không được Địa Tâm tinh Thần dao động.

Tiên Thiên Đạo Đồ phía trên, một đoàn ngân quang bị từng tia từng sợi kim quang vây khốn, bên trong ngân quang lưu động, quang mang lưu chuyển, chính chậm rãi ngưng tụ ra một bóng người.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiên Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: : Thái Âm Đạo Tôn

...

Tĩnh quang gấm, ánh trắng áo choàng, Khoan Bào Đại Tự theo thướt tha thân thể dây rối tung xuống bóng người này bất quá sơ sơ ngưng tụ, liền đã mang theo nói không nên lời phong lưu phong nhã.

Nhìn kỹ lại, nàng ngũ quan mờ lung không rõ, phảng phất bị sương mù bao phủ, nhìn không ra cụ thể hình dáng tướng mạo. Nhưng mà, cặp kia chậm rãi mở mắt ra chử, lại phá lệ thâm thúy, mang theo Tuế Nguyệt lắng đọng hậu tang thương, thanh lãnh, cô tịch.

Cái này, là một cái chỉ dựa vào ánh mắt, liền có thể khiến người ta khắc sâu ấn tượng nữ nhân. Dù là thấy không rõ dung mạo, nàng vẫn như cũ đẹp đến mức kinh tâm động phách.

Theo nàng thân hình dần dần ngưng tụ, một cỗ Đạo Uẩn khuếch tán mà ra, kim sắc pháp tắc linh quang như ẩn như hiện, huyền diệu khó giải thích, ảo diệu không bình thường.

Tại nàng ảnh hưởng dưới, liền liền chung quanh Thước Hải không gian, đều ẩn ẩn chấn động đứng lên, tựa như nàng lập tức liền muốn phá vỡ hư không không bỏ chạy.

Cảm giác kia, tựa như là một vị tuyệt thế cường giả chính chậm rãi từ ngủ đông bên trong tỉnh lại, tàn mát ra kinh người uy thế.

Thấy thế, Khương Viễn trong lòng khẽ nhúc nhích, trong nháy mắt hiểu được, vị này, hẳn là cái này truyền thừa bí cảnh để tạo giả, vị kia lấy "Thái Âm" làm hiệu Đạo Tôn.

Hoặc là, càng xác thực nói, hẳn là vị kia Đạo Tôn một sợi tàn hồn.

Không thể không nói, dạng này ý vị, dạng này phong tư, cho dù tại Đạo Tôn bên trong, cũng là tương đương hiếm thấy.

Khương Viễn đời trước trải qua hơn tám trăm năm, Thương Lan Đại Thế Giới hiện có Đạo Tôn hẳn cơ hồ toàn bộ gặp qua, lại cũng chỉ có cực ít mấy cái, có thể có dạng này ý vị.

Có thể suy ra, vị này Thái Âm Đạo Tôn còn sống thời điểm, nhất định cũng là một vị quát phong vân nhân vật.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn tâm thần khẽ nhúc nhích, nhận không được sinh ra mấy phần cảm khái.

Đạo Tôn, Đạo Tôn, nó không hề chỉ là một loại xưng hô, càng là thực lực. Chỉ có tu vi đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh, đem bên trong Nhất Đạo Pháp Tắc hoàn toàn lĩnh ngộ tuyệt thế cường giả, tài năng được xưng là Đạo Tôn.

Loại kia giờ tay, nhắc chân, đều có pháp tắc đi theo, một câu, hừ lạnh một tiếng, đều là có thể dẫn động thiên địa cơ hội, phảng phất Thiên Uy ý vị, không phải thấy tận mắt người, là căn bản không tưởng tượng ra được.

Từng có lúc, hẳn không phải cũng là dạng này?

Ngay tại Khương Viễn sinh lòng cảm khái thời điểm, từ ngủ say bên trong thanh tĩnh Thái Âm Đạo Tôn mắt lãnh quang lóe lên, ánh mắt lướt qua cách đó không xa Thước Hải biên giới, nhất thời minh bạch tự thân tình cảnh.

Nghĩ không ra, nàng bất quá ngủ say một lần mà thế mà liền có người dám đem chủ ý đánh tới trên người nàng.

"Hừ "

Hừ lạnh một tiếng bỗng nhiên từ trong miệng nàng vang lên.

Thanh âm này sạch sẽ mà mát lạnh, thanh tuyến lại phát chìm, tựa như đè nén bành trướng tức giận.

Cơ hồ không có chút gì do dự, nàng tay phải chậm rãi nâng lên, thon dài năm ngón tay khép lại, phảng phất lưỡi dao sắc bén đồng dạng từ trong hư không xẹt qua. Tay áo bày phần khời ở giữa, một đạo đen kịt thâm thúy vết rách bỗng nhiên từ đầu ngón tay hiện hiện.

Cái này đạo liệt ngắn dài không quá nửa xích, tinh tế như là sợi tóc, nhìn một cái, giống như bầu trời đêm thâm thúy, lại như như khói xanh như có như không, tản ra bí hiểm hắc quang.

Cái này, rõ ràng là một đạo hư không khe hở.

Nàng, thế mà liền như vậy phá vỡ Thước Hải không gian, dễ dàng xem như xé mở một trang giấy.

Sau một khắc, nàng bóng người màu bạc bỗng nhiên lóe lên, trong nháy mắt hóa thành một đạo ngân quang chui vào này thâm thúy vết rách bên trong, chỉ nhoáng một cái liền biến mất tung ảnh.

Trong thước hải, chỉ còn lại một vòng ngân quang lượn lờ, mắt tựa như còn lưu lại một màn kia Khoan Bào Đại Tự, ngân quang tươi sáng thân ảnh.

Tiên Thiên Đạo Đồ phía dưới, Khương Viễn lặng lẽ mà nhìn xem một màn này, từ đầu đến cuối, đều không có cái gì đặc thù phản ứng.

Vừa rồi, hần thực cũng không phải là không thể ngăn cản Thái Âm Đạo Tôn , bất quá, giữ người lại cũng không có cái gì ý nghĩa, huống chi, nơi này vẫn là hần Thức Hải, cũng là tu sĩ thể nội yếu ớt nhất địa phương, ở chỗ này theo Thái Âm Đạo Tôn phân cao thấp, cũng không phải là cử chỉ sáng suốt.

Thấy bóng người đã hoàn toàn biến mất, Khương Viễn thu hồi ánh mắt, tâm niệm nhất động, ý thức trong nháy mắt trở lại trong thân thể, mở mắt ra chứ.

Vừa đúng lúc này, Khương Viễn trước mặt cách đó không xa trong hư không, một vòng ngân quang từ hư không xuyên toa mà ra, trong nháy mắt hiện lộ thân hình.

Một màn kia bóng người màu bạc thướt tha tinh tế, trường bào phát động, áo bào nhanh nhẹn, đã có nữ tử tính xảo ôn nhu, lại có tu sĩ trầm tĩnh đại khí, không phải Thái Âm Đạo Tôn là ai?

Thanh lãnh dưới ánh trăng, nàng quanh thân Đạo Uẩn lưu chuyển, nồng đậm pháp tắc linh quang nhất thời khuếch tán ra.

Trong chốc lát, Phù Đảo Thượng Tinh Nguyệt Bạch tháp bỗng nhiên sáng lên, trong nháy mắt tách ra sáng ngời Ngân Huy, nồng đậm pháp tắc linh quang hơi hơi lấp lóe, phảng phất tại cùng Thái Âm Đạo Tôn lẫn nhau ứng hòa.

Cùng lúc đó, huyền ảo khó lường pháp tắc linh quang kéo dài mở đi ra, cơ hồ trong nháy mắt liền khuếch tán đến cùng toàn bộ bí cảnh bên trong.

Từ Khương Viễn góc độ nhìn lại, vừa vặn có thể thấy được nàng chân đạp hư không, tay áo dài phiêu diêu, phía sau Phù Đảo treo lơ lửng giữa trời, Bạch Tháp cao ngất, ngôi sao cùng ánh trăng hoà lẫn, mệnh mông khí thể tràn trề mà ra.

Trên bầu trời, thanh lãnh ánh trăng bỗng nhiên nhất ám, tựa như liền ánh trăng đều ở trước mặt nàng trở nên âm đạm phai mờ.

Này nhìn như đen kịt thâm thúy bầu trời đêm, theo Thái Âm Đạo Tôn hiện thân, cũng phát sinh biến hóa vi diệu, từng tia từng sợi Pháp Tắc chi Lực bắt đầu tràn ngập, vô thanh vô tức che kín toàn bộ bầu trời.

Loại thời điểm này, truyền thừa bí cảnh cùng bên ngoài Đại Thế Giới khác nhau trở nên phá lệ rõ ràng.

Cái này tiểu truyền thừa nhỏ bí cảnh nhận Thái Âm Đạo Tôn ảnh hưởng, cơ hồ toàn bộ đều tại lấy thái âm Đạo Tôn làm trung tâm vận chuyển, khí thể bao la hùng vĩ vô cùng.

Mà tại bên ngoài, Đạo Tôn chi lực, tuy nhiên đồng dạng uy thế kinh người, nhưng đại Thế Giới Pháp Tắc chi lực cường hãn hơn vững chắc, chi dựa vào tự thân uy thế, muốn muốn tạo ra ra như thế Đại Thanh Thế, cơ hồ là không thể nào

Nhìn trước mắt một màn này, Khương Viễn hai mắt nhắm lại, hẹp dài trong hai mắt ánh mắt bỗng nhiên thâm thúy mấy phần : "Thái Âm Đạo Tôn, đã ra đến, không bằng chúng ta trò chuyện chút."

Thanh âm hần bình tĩnh không lay động, ngữ khí cũng phong nhạt Vân nhẹ.

Tại cái này tĩnh mịch trong không khí, thanh âm này nhất thời phá lệ nổi bật ra đến.

Nghe vậy, Thái Âm Đạo Tôn bỗng nhiên quay người, tròng mắt nhìn về phía bên hồ Khương Viễn, riêng là khi thấy rõ hần thực lực lúc, thanh lãnh đôi mắt thâm thúy bên trong bỗng nhiên hiện lên một đạo tàn khốc.

"Vô tri tiểu bối! Dám tại ta bí cảnh giương oai!"

Đạo Tôn cường giả, cho dù chỉ còn lại có một sợi tàn hồn, cũng không phải một cái chỉ có Ngưng Nguyên cảnh, thực lực thấp, giống như con kiến hôi tiểu từ có thể khinh thường!

"Không biết tự lượng sức mình!"

Thái Âm Đạo Tôn chìm mất quát lạnh, mát lạnh giọng nữ truyền ra, trên bầu trời bỗng nhiên gió giục mây vần.

Chỉ gặp nàng đứng lơ lửng trên không, rộng thùng thình tay áo bày phần khởi mà lên, một thanh trường kiếm màu bạc trong chớp nhoáng từ lòng bàn tay ngưng tụ thành hình.

Nhìn kỹ lại, thanh trường kiếm này hình dáng phong cách cổ xưa, toàn thân phảng phất bằng bạc, lại như ánh trăng ngưng tụ mà thành, trên lưỡi kiếm hàn quang lấp lóe, cơ hồ mờ phỏng như thực chất.

Vừa mới ngưng tụ thành hình, trường kiếm liền bắn mà ra, vô thanh vô tức phóng tới Khương Viễn, tốc độ phảng phất còn nhanh hơn thiểm điện hơn mấy phần.

Cùng lúc đó, không khí uy thế bỗng nhiên khuếch tán ra tới.

Trong chốc lát, giữa thiên địa ánh trăng, phảng phất đều ngưng tụ ở trên người một người, quang mang dị thường loá mắt; trên mặt hồ, vốn chỉ là hơi hơi dập dòn gọn sóng đột nhiên biến đổi, trên mặt hồ trong nháy mắt nhấc lên dao động, thao thiên cự lãng đơn giản giống như là muốn vọt tới bầu trời Phù Đảo đi lên!

Chỉ trong nháy mắt công phu, giữa thiên địa mọi chuyện đều tốt giống như biến cái bộ dáng.

Thiên địa chỉ uy, khái chi bằng là.

Uy năng như thế, khí phách như thế, căn bản không phải cái gọi là linh đài cảnh cường giả đi có thể sánh được. Theo loại uy thế này so ra, cái gọi là linh đài cảnh cường giả, cũng bất quá con kiến hôi mà khí thế liền nâng một phần vạn đều không kịp.

Nếu như giờ phút này có người khác ở bên hồ, thấy cảnh này, tuyệt đối sẽ khiếp sợ đầu óc trống rỗng, nếu như bị cái này uy áp tác động đến một điểm, đoán chừng trong nháy mắt liền sụp đổ.

Nhưng mà, khủng bố uy áp tới người, Khương Viễn thần sắc nhưng như cũ bình tĩnh tự nhiên, mặt nạ hậu trong mắt, càng là liền một tơ một hào khăn trương đều không có.

Hắn đòi trước theo Đạo Tôn đánh qua vô số lần quan hệ, Đạo Tôn uy thế căn bản dọa không được hắn. Huống chi, trước mắt đây bất quá là một sợi tàn hồn, nắm giữ uy năng, so với còn sống Đạo Tôn, kém đến không hết.

"Không biết tự lượng sức mình sao..." Khương Viễn hai mắt nhắm lại, khoe môi hơi cười, ngữ khí phảng phất lắm bảm, "Cái này nhưng khó mà nói chắc được."

Lời còn chưa dứt, trên người hắn khí thế liền bỗng nhiên biến đổi, trong nháy mắt liền trở nên như có như không đứng lên, một cỗ huyền ảo khó lường khí tức khuếch tán ra Lai đem quanh người hắn hoàn toàn bao phủ, giống như phủ thêm một tấm lụa mỏng giống như.

Nhưng mà, theo khí thế mệnh mệnh, giống như thân thể mang theo thiên địa chỉ uy Thái Âm Đạo Tôn so ra, giờ phút này Khương Viễn, lại xem như trong biển rộng một chiếc thuyền con, không có chút đáng chú ý nào, phảng phất chỉ cần một cái hơi lớn một điểm đầu sóng, liền có thể tùy tiện đem nó lật úp.

Mà lúc này, chuỗi này tản ra khủng bố uy thế trường kiếm màu bạc, vừa vặn bắn tới Khương Viễn trước mặt.

Khoảng cách gần uy áp hạ hắn màu mực sợi tóc nhẹ nhàng lơ lửng, trường bào tung bay, cả người tựa như đứng thẳng tại trong cuồng phong, không có bình thường thông dong đại khí, sừng sốt hiện ra mấy phần tùy ý ngông cuồng vị đạo.

Thời gian, phảng phất tại thời khắc này trở nên phá lệ dài đằng đặc.

Tam xích trường kiếm thân thể giống như một đạo ngân sắc điện quang, sắc bén mũi kiếm lóe hàn mang, khủng bố uy áp tràn ngập, liền liền không gian, đều rất giống tại cái này khủng bố áp bách dưới run rẩy lên.

Không có bất kỳ người nào hội hoài nghi chuỗi này trường kiếm màu bạc uy lực.

Đạo Tôn cấp cường giả, dù là chỉ là tiện tay nhất kích, uy năng to lớn, cũng không phải người bình thường có thể tưởng tượng. Lấy Khương Viễn hiện nay Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong thực lực, một khi dễ dàng thanh trường kiếm này đánh vào người...

Không có, có lẽ thậm chí đều không cần đánh vào người, chỉ muốn tới gần đến cùng khoảng cách nhất định, cái kia bất quá thói luyện mấy tháng nhục thể, liền sẽ tại khủng bố áp bách dưới bị xé rách Thành toái phiến!

Bất tri bất giác, ngân sắc mũi kiếm khoảng cách Khương Viễn đã không đủ một thước, bốn phía kinh phong cơ hồ đụng phải Khương Viễn.

Bỗng dưng.

Đúng lúc này, Khương Viễn một tay đỡ ở sau người, thân hình không lùi mà tiến tới, bỗng nhiên hướng về phía trước vượt một bước.

Một bước này bước ra, hắn cùng trường kiếm màu bạc khoảng cách trong nháy mắt rút ngắn, mũi kiếm cơ hồ chống đỡ đến cùng Khương Viễn trước ngực, sắc bén kinh phong cuồng quyền mà tới, mắt thấy liền muốn xé nát Khương Viễn vật áo, đem cả người hắn đều xé rách Thành toái phiến!

Nguy cơ, ngay một khắc này buông xuống.

"Ông "

Ngay trong nháy mắt này, một tiếng rất nhỏ vu vu âm thanh bỗng nhiên vang lên, không tưởng được sự tình liền như thế phát sinh.

...

Chương 160: : Tiên Nguyệt Luân

...

Khurong Viễn trong thức hải.

Nhẹ nhàng trôi nổi Tiên Thiên Đạo Đồ đột nhiên hào quang tỏa sáng, kim quang óng ánh cơ hồ trong nháy mắt liền đem toàn bộ Thức Hải hoàn toàn tràn ngập.

Nhìn kỹ lại, Tiên Thiên Đạo Đồ này huyền ảo phức tạp hoa văn bên trên, đang có trận trận lưu quang lấp lóe, tuy nhiên như cũ có thể nhìn ra mấy phần tối nghĩa, nhưng so với vừa trọng sinh lúc trở về, cũng đã nhiều mấy phần lộng lẫy.

Phảng phất là cảm nhận được nguy cơ tới gần, ngay tại Khurong Viễn vừa sai bước ra trong nháy mắt đó, Tiên Thiên Đạo Đồ bỗng nhiên nhất động, lấy một cái cực chậm chậm tốc độ xoay chậm chậm đứng lên.

Trong chớp lát, huyền ảo khí tức khuếch tán ra Lai từng tia từng sợi kim quang bắn ra mà ra, Khurong Viễn bên người ý vị trong nháy mắt liền trở nên càng thêm như có như không, càng thêm khó mà nắm lấy, liền liền này người mặc hồ nước lục trường bào thân ảnh, đều trở nên hư thực bất định, phảng phất như cả người đều đưa thân vào chân thực cùng hư vô ở giữa giống như.

Lúc này, không trung bay trường kiếm màu bạc rốt cục đâm trúng Khurong Viễn thân thể, lóe lạnh thấu xương hàn quang mũi kiếm trong nháy mắt chui vào bộ ngực hân.

Nhưng mà, trong dự đoán xé rách cũng không có phát sinh.

Một đạo nhàn nhạt gọn sóng bỗng nhiên từ kiếm gai nhọn bên trong địa phương khuếch tán mà ra.

Bất quá thoáng chớp mắt công phu, này lóe lạnh thấu xương hàn quang trường kiếm liền toàn bộ chui vào gọn sóng bên trong, tựa như là cục đá vào nước, trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua một dạng.

Cùng lúc đó, lấy Khurong Viễn làm trung tâm, một cỗ không gì sánh kịp cường đại hấp lực bỗng nhiên bộc phát ra, giống như Cự Kinh hút nước, trong nháy mắt đem chung quanh sở hữu nguyên khí thôn phệ trống không.

Trong lúc nhất thời, trong không khí bốn phía kinh phong, lẫn lộn nguyên khí, tràn ngập chân trời Pháp Tắc chi Lực, đều nhận cái này cỗ kinh khủng hấp lực hấp dẫn, như là yến non về rừng, hướng về Khurong Viễn bay thẳng mà đi.

Khurong Viễn này nhìn như đơn bạc trong thân thể, giờ phút này lại xem như có một cái sâu không thấy hắc động, vô luận đến bao nhiêu nguyên khí, bao nhiêu thứ, cũng không chứa đầy, lấp không lên.

Rất nhanh, cuồng phong biến chậm, hồ nước lắng lại, bí cảnh bên trong bởi vì Thái Âm Đạo Tôn mà dẫn lên phong vân biến ảo, rốt cục một chút xú bình tĩnh trở lại.

Mà hết thảy này, nói đến dài đằng đặc, trên thực tế cũng bất quá là trong nháy mắt sự tình mà thôi.

Nhìn lấy một màn này, Thái Âm Đạo Tôn thanh lãnh hai mắt bỗng nhiên trợn to, tiếng kinh hô thốt ra : "Điều đó không có khả năng! !"

"Điều đó không có khả năng! ! Chỉ là một cái Ngưng Nguyên cảnh... Chỉ là..."

Giờ phút này, trong mắt nàng lửa giận cùng miệt thị sớm đã biến mất hầu như không còn, này bồi thâm thúy cùng tinh táo càng là duy trì không được, thay vào đó, là mười phần kinh ngạc cùng rung động.

Ngưng Nguyên cảnh bất quá là tu hành cấp độ nhập môn dừng, đối với cao cao tại thượng Đạo Tôn mà nói, bất quá là con kiến hôi mà thôi. Nàng vô luận như thế nào đều không nghĩ tới, công kích mình, lại bị như thế một con kiến hôi ngăn trở!

Dù là, vậy chỉ bất quá là nàng tiện tay nhất kích, dù là, nàng căn bản không có nhìn thẳng vào cái này "Đối thủ", một kích kia uy năng, vẫn như cũ đủ để đem một phần mười bí cảnh san thành bình địa!

Nhưng hân, không chỉ có lông tóc không thương địa đón lấy một kích này, thậm chí, còn đem công kích trực tiếp thôn phệ hết, cái này, cái này, cái này. . Điều này sao khả năng? !

Kịch liệt tâm tình ở trong lòng lẫn lộn, Thái Âm Đạo Tôn nhìn lấy Khurong Viễn ánh mắt, hiển nhiên xem như đang nhìn một cái quái vật, cho nên ngay cả mặt ngoài tinh táo đều đã duy trì không được.

Nếu là nàng đã từng người quen thấy được nàng giờ phút này biểu lộ, sợ là căn bản không thể tin được, từ trước đến nay tinh táo tự kiềm chế, thanh lãnh đậm nhạt Thái Âm Đạo Tôn, lại có một ngày sẽ lộ ra dạng này biểu lộ đi

Khương Viễn ngửa đầu nhìn lên trên trời Thái Âm Đạo Tôn, khóe môi câu lên một vòng lạnh lẽo ý cười, cặp kia hẹp dài đôi mắt phản chiếu lấy ánh trắng, nhìn thiếu mấy phần thâm thúy, nhiều mấy phần tươi sáng,

"Trên đời này, vốn cũng không có chưa dứt đối không thể sờ trường. Thân là Đạo Tôn, đạo lý này, người hẳn là lại quá là rõ ràng."

Hắn chậm rãi mở miệng, thanh âm trầm thấp hồ hồ, mang theo hoàn toàn như trước đây bình tĩnh.

Cho dù đôi mắt Đạo Tôn tàn hồn, hắn vẫn trấn định như cũ tự nhiên, không có bối rối chút nào.

Hiện nay Thái Âm Đạo Tôn chỉ còn lại có một sợi tàn hồn, không có nhục thể làm chèo chống, sở hữu công kích đều cần động dùng Thần Hồn Chi Lực. Vừa rồi một kích kia, mặc dù có khủng bố uy thế, cường đại công kích lực, nhưng như cũ chạy không thoát Thần Hồn Công Kích phạm trù.

Mà Thần Hồn Chi Lực, hoàn toàn là Tiên Thiên Đạo Đồ hiện nay nhu cầu cấp bách lực lượng một trong.

Riêng là xuất từ Đạo Tôn tinh khiết Thần Hồn Chi Lực, càng là có thể thật to bổ sung Tiên Thiên Đạo Đồ lực lượng, để nó sớm ngày từ xuyên việt thời không Trường Hà hao tổn bên trong chậm tới.

Có Tiên Thiên Đạo Đồ tại thức hải bên trong tọa trấn, đừng nói là một sợi tàn hồn, liền xem như hoàn chỉnh Thần Hồn, cũng không làm gì được hắn một cọng tóc gáy.

Nhìn lấy Thái Âm Đạo Tôn chán kinh thần sắc, Khương Viễn ngạo mà đứng, ánh mắt bình tĩnh mà chắc chắn.

Ánh trắng lạnh lùng vẩy xuống ở trên người hắn, đem trên mặt hắn Thanh Ngọc sắc mặt nạ, như thật như ảo thân ảnh câu lạc đặc càn phát ra rõ ràng, nhìn một cái, giống như dưới ánh trắng Thanh Trúc, thông dong đại khí, đột nhiên sinh phong.

Thấy thế, Thái Âm Đạo Tôn trong mắt vẻ kinh hãi tiêu tán một chút, người cũng tinh táo mấy phần.

Lúc này, nàng rốt cục chú ý tới Khương Viễn trên thân dị trạng.

Tầng kia bao phủ quanh người mỏng lung kim quang, này như có như không phiêu hốt, cũng ảo tưởng cũng chân thân hình, đều để cho nàng sinh ra một loại nào đó liên tưởng.

"Thủ Hộ Thần Hồn Bí Bảo? Trách không được..."

Thái Âm Đạo Tôn ánh mắt lóe lên, mắt bỗng nhiên Lưu toát ra một tia chột hiểu.

Trách không được đối mặt nàng công kích, hắn thế mà còn có thể như vậy tinh táo. Trách không được, vừa rồi chuỗi này Hồn Kiếm thế mà không có thể gây tổn thương cho cho hắn...

Trung tâm não hải của nàng Tư thay đổi thật nhanh, cơ hồ trong nháy mắt liền hiểu được.

Tuy nhiên vẫn không bỏ xuống được thân là tuyệt thế cường giả kiêu ngạo, nhưng trong nội tâm nàng cũng rõ ràng, chính mình hiện nay lực công kích so với còn sống thời điểm kém đêm không hết, Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ nếu có một kiện tốt một chút Bí Bảo Thủ Hộ Thần Hồn, thật là có khả năng ngăn trở nàng công kích.

Tạm thời bất luận tiêu tử này từ nơi nào được đến Bí Bảo, hắn đã có nơi dựa dẫm, cũng khó trách lại có đảm lượng ở trước mặt mình như vậy phách lối.

Bất quá...

Nàng ánh mắt hơi liễm, mắt bỗng nhiên lướt qua một tia lãnh quang: "Có Thủ Hộ Thần Hồn Bí Bảo lại như thế nào? Người nếu là coi là, bằng vào một kiện không biết mảnh Bí Bảo, liền có thể không sợ một vị Đạo Tôn cường giả, vậy coi như sai!"

"Dù là ta hiện nay chỉ còn lại có một sợi tàn hồn, cũng tuyệt không phải người một cái chỉ là Ngưng Nguyên cảnh tiêu tử có thể khinh thường!"

Nói, nàng bỗng nhiên phát ra hừ lạnh một tiếng, lập tức tay trái hướng lên vừa nhấc, áo bào nhanh nhẹn, giống như Lưu Vân lưu động.

Cùng lúc đó, nàng này tinh xảo trắng nõn trong lòng bàn tay, đường đạo pháp tắc linh quang bỗng nhiên lan tràn mà ra.

Phù Đảo Chi Thượng, trắng sao Bạch Tháp quang mang lóe lên, một đạo ngân quang bỗng nhiên thoát tháp mà ra, chui vào đỉnh đầu này một vòng trắng tròn bên trong.

Sau một khắc, thanh lãnh trắng tròn đột nhiên hào quang tỏa sáng.

Rực rỡ Lượng Ngân Huy nở rộ bên trong, trắng tròn sáng bóng choáng lư động, một cái hình tròn đồ vật giống như mới hà nước chảy, từ trắng tròn mặt ngoài trong ánh sáng chậm rãi hiển hiện.

Nhìn kỹ lại, nó ngoại hình cực giống một vòng New Moon, toàn thân lóng lánh mông lung ngân quang, theo xoay tròn, còn có chút điểm ngân quang vẩy xuống, thần kỳ không bình thường.

New Moon mặt ngoài, tinh xảo phức tạp kim sắc hoa văn như quần nhánh quần quanh, vô cùng sắc bén rìa ngoài lóe lạnh thấu xương hàn quang, bên trong duyên bên trên, làm theo khảm hợp lấy một số hình dáng kỳ Cổ Khúc hình kết cấu, nhìn một cái, phong cách cổ xưa dị thường.

Đường đạo pháp tắc linh quang dẫn dắt phía dưới, nó chậm rãi thoát ly trắng tròn mặt ngoài.

Trong nháy mắt, giữa thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại, tròn nguyệt quang huy trong nháy mắt ảm đạm không ít, tựa như là có cái gì trọng yếu bộ phận bị rút ra một dạng.

Thấy thế, Khương Viễn khiêu mi, mắt hiện lên một tia kinh ngạc: "Tiền Nguyệt Luân?"

Lấy hần nhãn lực, cho dù cách như thế cự ly xa, vẫn như cũ có thể liếc một chút nhận ra này đồ vật lai lịch.

Tiền Nguyệt Luân, là một kiện pháp tắc Bí Bảo, khoảng cách có thể gánh chịu pháp tắc Đạo Khí chỉ có cách nhau một đường.

Nó luyện chế phương pháp cũng không tính thần bí, chỉ cần lấy Nguyệt Hồn Kim, Thiên Hà Tinh Sa các loại mười lăm loại tài liệu luyện chế ra Khí Phôi, đem Pháp Tắc chỉ Lực in dấu lên, rồi mới dùng Thái Âm Chi Lực uẩn dưỡng ngàn năm, liền có thể thành hình.

Nhưng mà, từ xưa đến nay, toàn bộ Thương Lan bên trong Đại thế giới, chánh thức luyện chế thành tiền Nguyệt Luân cường giả, lại không cao hơn năm ngón tay số lượng.

Cứu nguyên nhân, vẫn là tại này uẩn dưỡng ngàn năm bốn chữ bên trên.

Thời gian ngàn năm, thực sự quá dài.

Mà cái này thời gian ngàn năm, vì uẩn dưỡng Bí Bảo, Bí Bảo chủ nhân còn nhất định phải thủ ở bên cạnh, cách mỗi mười năm liền dẫn dắt pháp tắc tẩy luyện tiền Nguyệt Luân một lần, trung gian chỉ cần để lọt một lần, cái này Bí Bảo liền xem như phế.

Cường giả thọ mệnh tuy nhiên rất dài, nhưng thời gian ngàn năm, toàn bộ ràng buộc tại một kiện Bí Bảo bên trên, còn không thể rời đi quá xa, yêu cầu không khỏi cũng quá hà khắc.

Huống chi, thời gian ngàn năm, nếu như dùng để thu thập tài liệu, luyện chế một kiện phẩm chất thấp nhất cấp Đạo Khí đều với, người nào sẽ vui lòng tiêu vào một kiện pháp tắc Bí Bảo bên trên?

Bất quá, dù vậy, vẫn như cũ che giấu không có tiền Nguyệt Luân ưu thế, chắc chắn sẽ có người nguyện ý luyện chế nó.

Bởi vì, nó là số rất ít, có thể trực tiếp dựa vào Thần Hồn khổng lồ chế pháp tắc Bí Bảo, thậm chí còn có thể dùng đến uẩn dưỡng Thần Hồn.

Có tiền Nguyệt Luân nơi tay, một khi đụng phải pháp lực hao hết tình huống, tiền Nguyệt Luân chính là cuối cùng nhất công kích thủ đoạn. Hoặc là, nếu như gặp phải bản thân bị trọng thương, không thể không bình tìm hiểu tình hình, tiền Nguyệt Luân chính là Thần Hồn cư trú chỗ.

Mà gặp được giống Thái Âm Đạo Tôn tình huống như vậy, tiền Nguyệt Luân càng là không thể tốt hơn vũ khí. Ai bảo những cần đó tiêu hao lượng lớn pháp lực Bí Bảo hoặc Đạo Khí, năng một cái tàn hồn chi thể căn bản là dùng không có đâu?

Khương Viễn hai mắt nhắm lại, mắt bỗng nhiên lướt qua một tia mịt mờ quang mang.

Cùng lúc đó.

Nhìn lấy trắng tròn bên trên trán phóng ánh sáng màu bạc tiền Nguyệt Luân, Thái Âm Đạo Tôn mãnh liệt một tiếng quát khê, thanh âm mát lạnh vô cùng: "Tiền Nguyệt Luân, đến!"

Nói, nàng phải giơ tay lên, thon dài mười ngón giao thoa tung bay, bỗng nhiên bóp ra một cái dấu tay.

Trong nháy mắt, trắng tròn mặt ngoài tiền Nguyệt Luân lóe lên ánh bạc, mô phỏng tựa như tia chớp bay xuống xuống bất quá thoáng chớp mắt công phu, nó liền bay đến Thái Âm đường bên tôn thân, tại nàng phía sau xoay chậm chậm đứng lên.

Thon dài năm ngón tay một dất một dẫn, giống như Loan Nguyệt tiền Nguyệt Luân bỗng nhiên bị nàng khống chế tại lòng bàn tay, mông lung ngân quang cơ hồ muốn cùng với nàng ngón tay dung hợp Thành làm một thể.

"Tiểu bối, mờ to mắt chữ nhìn lấy. Đây mới là Bí Bảo chánh thức nên có uy năng!"

Thái Âm Đạo Tôn ánh mắt thu vào, mắt bỗng nhiên có sát ý hiển hiện.

Cùng lúc đó, tiền Nguyệt Luân bỗng nhiên chấn động, một cỗ băng lãnh thấu xương, sát cơ lạnh thấu xương uy áp bỗng nhiên khuếch tán ra tới.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: :

...

Lạnh thấu xương uy áp bọc lấy lạnh lẽo thấu xương tràn ngập ra, chỉ trong nháy mắt, chung quanh ầm ầm áp áp xuân ý liền bị hoàn toàn xua tan, chỉ còn lại có thấu xương lãnh ý.

Bên hồ, xanh tươi trên lá cây nhanh chóng ngưng kết một tầng sương lạnh, nhìn một cái mù sương một mảnh. Liền liền này dập dờn mặt hồ, cũng có tiểu vụn băng khối bắt đầu ở bên bờ ngưng kết, chỉ vì này rung chuyển dao động, mới vô pháp hoàn toàn ngưng kết thành khối.

Một hơi ở giữa, chung quanh thuận tiện giống như từ mùa xuân biến thành vào đông ngày rét.

Cùng lúc đó, tiền Nguyệt Luân rời khỏi tay, khủng bố uy áp trên không trung tràn ngập, sắc bén kinh phong bọc lấy nguyên khí bao phủ mà ra, chung quanh trong nháy mắt cát bay đá chạy, liền liền trên mặt hồ đều nhấc lên sóng to gió lớn, nhìn rung chuyển bất an.

Nhìn kỹ lại, tiền Nguyệt Luân hình cung rìa ngoài Thượng Đạo đường ngân quang lấp lóe, băng lãnh đã lẹ, thấu xương sát khí phảng phất muốn đâm rách không khí, trực tiếp đâm chọt người trên mặt.

Lấy Khương Viễn hiện nay thực lực, một khi bị cái này tiền Nguyệt Luân đánh trúng, tuyệt không may mắn lưu giữ lý lẽ!

Thấy thế, Khương Viễn ánh mắt thu vào, dưới mặt nạ ánh mắt bỗng nhiên trở nên thâm thúy vô cùng.

"Hừ "

Lòng ngực chấn động, một trận trầm thấp tiếng hừ lạnh bỗng nhiên từ trong miệng hần vang lên.

Thanh âm này thâm trầm nội liễm, nhưng không có bình thường tinh táo bình thản, ngược lại mang theo một cổ chấn động khiến người sợ hãi lạnh lùng cùng uy nghiêm, tôn quý phi phạm, cao không thể chạm.

Theo cái này hừ lạnh một tiếng vang lên, hần toàn thân khí chất bỗng nhiên biến đổi, không còn trước kia phong nhạt Văn nhẹ, ngược lại lộ ra một cổ lạnh lùng tức sát vị đạo, nhìn tựa như là biến cá nhân một dạng.

Cùng lúc đó, bao phủ tại hần quanh người kim quang lưu quang lóe lên, một đạo sâu bóng người màu xám chậm rãi tại bên cạnh hần ngưng tụ thành hình.

Màu xám đậm áo bào trường bào từ trên cao đi xuống, bao trùm thân thể của hần, ngay sau đó, nguy nga Đâu Quan, như ngọc khuôn mặt, một chút xú hiện hiện, liền liền thân hậu phần khôi màu mực tóc dài, đều rõ ràng rành mạch.

Bất quá trong nháy mắt, thân hình hần liền đã hoàn toàn ngưng thực.

Nhìn một cái, đạo này sâu bóng người màu xám Khôi cũng là Hồn Thể, nhưng trừ toàn thân lộ ra ánh sáng nhạt, theo chánh thức thực thể lại cơ hồ không có chút nào khác nhau, so với cách đó không xa Thái Âm Đạo Tôn tàn hồn, cao minh không chỉ một bậc.

Nhìn kỹ lại, bóng người này sau đó là người trưởng thành bộ dáng, ngũ quan lại cùng Khương Viễn cực tương tự, hẹp dài đôi mắt càng là giống như đúc.

Nếu là có đôi trước nhận biết Khương Viễn người ở chỗ này, nhìn thấy hần hiện nay bộ dáng, chỉ sợ đều sẽ dọa đến hai cổ run run, vô ý thức kinh hô một tiếng "Kinh Thiên Đạo Tôn" !

Không sai, đây chính là đôi trước, Khương Viễn thân là Kinh Thiên Đạo Tôn lúc hình dáng tương mạo.

Ngay tại Hồn Thể ngưng thực đồng thời, Khương Viễn Chủ Ý Thức cũng đã từ thân thể chuyển dời đến hồn trong cơ thể, chậm rãi mở mắt ra chữ.

Nhìn kỹ lại, cái kia song hẹp dài trong đôi mắt, ánh mắt thâm thúy vô cùng, phảng phất sâu không thấy thâm uyên, để cho người ta nhìn một cái, liền không nhìn được tâm thần run lên, kim lòng không dám sợ hãi.

Cùng lúc đó, theo hình dáng tướng mạo khôi phục, Khương Viễn phảng phất trong nháy mắt tìm về đã từng chính mình, nguyên bản bình tĩnh thông dong khí chất bên trong, bỗng nhiên thêm ra mấy phần sát khí, một cổ dày đặc uy nghiêm khí độ thấu thể mà ra, Thần Uy Như Ngục, khí tượng thâm nghiêm.

Như thế hình tượng, khí độ như thế, như thế ánh mắt, cho dù hấn quanh người không có pháp tắc linh quang, cho dù hấn quanh người cũng không có Hồn Nguyên Cảnh uy áp tràn ngập, cũng sẽ không có người hoài nghi thân phận của hấn.

Dù sao, Phổ Thông Cường Giả chính là lại thế nào nguy trang, cũng không có khả năng giả ra Đạo Tôn Thần Vận cùng khí độ, đây là Tu Hành Giới công nhận sự thật.

Đạo Tôn cường giả uy thế, đó là tu vi, thực lực tích lũy, là thời gian dài thân ở cao vị tài năng uẩn dưỡng ra uy nghiêm, càng là năm tháng dài đằng đẳng đắm chìm Pháp Tắc Linh Ngộ bên trong tự nhiên diễn sinh ra Đạo Uẩn, loại này thâm nhập cốt tủy ý vị, Phổ Thông Cường Giả căn bản nguy trang không có.

Bóng người này, tự nhiên là Khương Viễn mượn nhờ Tiên Thiên Đạo Đồ lực lượng ngưng tụ ra Hồn Thể, cũng là Khương Viễn tự trọng sinh đến nay, lần thứ nhất chánh thức lấy Kinh Thiên Đạo Tôn thân phận hiện thân người trước.

Nhìn thấy một màn này, Thái Âm Đạo Tôn đồng tử bỗng nhiên co rút lại, xem như nhìn thấy cái gì thật không thể tin sự tình.

"Sao, thế nào sẽ..." Nàng thanh lãnh song lông mi khẽ run, xưa nay thanh lãnh đậm mạc mắt mang theo rõ ràng kinh ngạc, "Thế nào lại là Đạo Tôn!!"

Thân là Đạo Tôn, năng nhãn lực Hà độc ác, cơ hồ liếc một chút liền phân biệt ra được trước mắt cũng không phải là người thật, mà chính là Hồn Thể. Mà lại, cái này Hồn Thể Thần Vận khí độ, rõ ràng cũng là một cái cùng với nàng cùng cấp bậc Đạo Tôn.

Nhưng mà, chính là bởi vì nhìn ra, nàng mới càng thêm kinh ngạc.

Thời điểm nào, Đạo Tôn tàn hồn trở nên như thế không đáng tiền...

"Không có! Không đúng!"

Thái Âm Đạo Tôn tâm lý nhảy một cái, cơ hồ không tự chủ được mở to mắt chửi, thần sắc cực kỳ chấn động, cơ hồ nhịn không được thất thố.

"Đây không phải tàn hồn!"

Trước mắt cái này sâu bóng người màu xám Thần Hồn Vô Lộ, Thất Phách đều đủ, chỉ có cường độ không đủ... Thế này sao lại là cái gì Đạo Tôn tàn hồn, rõ ràng cũng là một vị Đạo Tôn Phản Hồn!

Ý vị này, trước mắt cái này Thần Hồn chủ nhân còn sống được thật tốt.

Một cái còn sống Đạo Tôn cùng một cái chỉ còn lại có tàn hồn Đạo Tôn, ai mạnh ai yếu, không nói cũng hiểu.

Mà vị này Đạo Tôn, rất rõ ràng là tại giữ gìn tên tiểu bối này.

Nàng có thể tùy ý đánh giết một cái không có mắt tiểu bối, cũng không dám một cái còn sống Đạo Tôn trước mặt xuất thủ, thậm chí ngay cả chọc giận người ta cũng không dám, không phải vậy, một khi người ta rút tay ra ngoài, tiện tay liền có thể mang ra nàng bí cảnh.

Thậm chí, vạn nhất đụng phải cái thủ đoạn độc ác, đừng nói bí cảnh, trực tiếp đem nàng ý thức xóa đi đều là khả năng, ai bảo Đạo Tôn tàn hồn vốn là luyện đan luyện khí tài liệu tốt đâu? Coi như không có luyện đan, không có luyện khí, chỉ riêng Thần Hồn bản thân mang theo Pháp Tắc Linh Ngộ, sẽ có thể giúp trợ tiểu bối Tham Ngộ Pháp Tắc.

Nghĩ đến các loại khả năng hậu quả, Thái Âm Đạo Tôn trong lòng khẽ run, tâm nguyên bản tức giận cùng sát ý trong khoảnh khắc biến mất tung ảnh, ngược lại sinh ra mấy phần sợ hãi tới.

Lúc này, trong tay nàng tiền Nguyệt Luân đã hoàn thành tích súc năng lượng, biên giới hàn mang lấp lóe, pháp tắc linh quang bốn phía, mắt thấy liền muốn rời khỏi tay, lại không khống chế liền không kịp.

"Đáng chết!"

Thái Âm Đạo Tôn chửi mắng một tiếng, vội vàng đổi một tay vì hai tay không chế, thần hồn mạnh mẽ chi lực quán chú bên trong, cứ thế mà tại cuối cùng nhất trước mắt đem tiền Nguyệt Luân kéo trở về.

Nhìn lấy tại nàng trong hai tay quay tròn trực chuyển tiền Nguyệt Luân, Thái Âm Đạo Tôn buông lỏng một hơi, quay đầu nhìn về phía Khương Viễn trước mặt lẳng không đứng lặng Đạo Tôn Hồn Thể.

"Nghĩ không ra ta cái này tiểu địa phương, thế mà cũng có đạo hữu phân thân đến. Xem ở đạo hữu trên mặt mũi, vừa rồi sự tình ta liền không có theo tiểu bối này so đo không biết vị đạo hữu này..."

Đồng dạng mát lạnh như là suối nước thanh âm, so với trận đánh lúc trước Khương Viễn lúc sắc bén bá đạo, lúc này nàng, ngữ khí lại nhu hòa rất rất

hiều, thậm chí mang theo vài phần thăm dò giống như cẩn thận, theo trước đó đơn giản tưởng như hai người.

Nhưng mà, nghe nói như thế, Khương Viễn trên mặt lại bỗng nhiên lộ ra một tia cười lạnh : "Trò cười! Người hướng Bồn Tọa đồ nhi dưới này từ thủ, chỉ dựa vào nhẹ nhàng một câu liền muốn bỏ qua, nào có như vậy dễ dàng!"

Giải thích, hần chấn động tay áo bày, một tay đọc ở sau người, thân hình bỗng nhiên như một làn khói xanh lướt đi qua, như thiểm điện lẩn đến gần không trung Thái Âm Đạo Tôn.

Ánh trắng màu bạc vẩy xuống ở trên người hần, đem hần mặt mày câu lạc đặc càng rõ ràng, nhìn càng địa lạnh lùng uy nghiêm, trong hai mắt càng là lộ ra cổ dày đặc hàn ý, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Cùng lúc đó, tại hần quanh người, số sợi kim sắc tơ mỏng trống rỗng xuất hiện, hướng phía đối diện Thái Âm Đạo Tôn như thiểm điện uốn lượn mà đi.

Những này tơ mỏng không quá mức sợi tóc phẩm chất, mặt ngoài lại có kim quang lưu động, khí tức huyền ảo thâm thúy, tản ra một cỗ phảng phất Đạo Uẩn kỳ dị ba động, uốn lượn tiến lên thời điểm, càng là giống như có thể Xuyên Toa Hư Không giống như, tốc độ nhanh đến kinh người.

Những này tơ mỏng, chính là Tiên Thiên Đạo Đồ diễn sinh sản phẩm, Khương Viễn dốc hết toàn lực, cũng bắt quá rút ra ra năm cái mà thôi.

Thần Hồn chi thể, lăng không đứng vững, tốc độ Viễn cao hơn nhiều thực thể, bắt quá trong nháy mắt công phu, Khương Viễn liền đã mang theo Kim Ti bay lượn đến cùng Thái Âm Đạo Tôn trước mặt.

Lúc này, Thái Âm Đạo Tôn thậm chí còn không có từ Khương Viễn lời nói bên trong lấy lại tinh thần.

Năm cái kim sắc tơ mỏng Linh Xà uốn lượn mà tới, lặng yên không một tiếng động đến cùng bên người nàng, kim sắc mặt ngoài lưu quang bốn phía, mắt thấy liền muốn cuốn lấy này bồi bóng người màu bạc.

Đúng lúc này, Thái Âm Đạo Tôn tâm sợ hãi cả kinh, xem như bị cái gì cực kỳ khủng bố đồ, vật để mắt tới, trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Nàng kinh dị địa mờ to mắt chữ, cơ hồ là vô ý thức khoát tay, lòng bàn tay tiền Nguyệt Luân mô phỏng như lưỡi đao từ trước mặt cắt ngang mà qua. Nhất thời, này uốn lượn kim sắc tơ mỏng liền bị đoạn Thành hai nửa.

Nhưng mà, nàng chưa kịp buông lỏng một hơi, liền phát hiện, này cái gọi là bị đoạn Thành hai nửa kim sắc tơ mỏng, bắt quá là cũng đã khôi phục bình thường, tựa như chưa từng có từng đứt đoạn.

"Cái gì đồ, vật? !"

Một tiếng kinh hô, Thái Âm Đạo Tôn không lo được mặt mũi, cơ hồ không chút nghĩ ngợi từ nay về sau vội vàng thoái lui, Khoan Bào áo bào chập chờn ra một đạo ngân sắc đường vòng cung.

Cùng lúc đó, nàng tay phải nhanh chóng giơ lên, nhỏ và dài tổ thủ trên không trung vạch một cái, tựa hồ là muốn lập lại chiêu cũ, phá vỡ không gian rồi đi nơi này.

Nhưng mà, nàng lúc này mới nghĩ đến muốn chạy, đã không kịp.

Phảng phất sớm đã dự liệu được nàng hành động, một cây kim sắc tơ mỏng chẳng biết lúc nào đến cùng Thái Âm Đạo Tôn phía sau, tinh tế như là sợi tóc mặt ngoài kim quang lưu chuyển, tản ra huyền ảo khí tức.

Tại nàng còn không có kịp phản ứng lúc thời điểm, nàng này Thần Hồn ngưng tụ mà thành thân thể, cũng đã đụng phải cái kia kim sắc tơ mỏng.

"Ông "

Một tiếng nhỏ bé không thể nhận ra vù vù âm thanh bên trong, Thái Âm Đạo Tôn thân thể như gặp phải Lôi thiêu đốt, đột nhiên cương tại nguyên chỗ.

Mà cái kia kim sắc tơ mỏng, lại tựa như gặp được con mồi người săn đuổi, tốc độ bỗng nhiên bạo tăng, chỉ trong nháy mắt, cũng đã đem Thái Âm Đạo Tôn quán tại nguyên chỗ.

Cùng lúc đó, mặt khác bốn cái kim sắc tơ mỏng cũng đã đuổi kịp Thái Âm Đạo Tôn, phối hợp ăn ý treo lên nàng tứ chi, đưa nàng tứ chi san bằng, mở rộng, phảng phất treo trên tường triển lãm trưng bày phẩm.

Cho đến lúc này, nàng mới rốt cục kịp phản ứng, nhất quán thanh lãnh mặt bỗng nhiên nhiễm lên vẻ sợ hãi.

"Cái này. . . Đây là cái gì quỷ đồ, vật!"

Nhìn lấy trên tay chân quán quanh tinh tế Kim Ti, nàng vô ý thức muốn giãy dụa, nhưng mà, nguyên bản điều khiển dễ dàng như tay chân hùng hậu Hồn Lực, hiện nay lại tựa như căn bản không phải nàng, rõ ràng có thể cảm giác được là ở chỗ này, lại vô luận như thế nào đều thúc đẩy bất động.

Thái Âm Đạo Tôn tâm bỗng nhiên chìm xuống.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: : Tàn hồn số mệnh

...

Lúc này, Khương Viễn thân ảnh vừa vịn bay lượn đến cùng Thái Âm đường bên tôn thân, tay áo dài bãi xuống, bỗng nhiên dừng lại.

Nhìn lấy nàng nặng nề sợ hãi ánh mắt, hần nhật tiếng nói : "Thụ người chế trụ, không đủ sức xoay chuyển đất trời cảm giác như thế nào?"

Thanh âm hần trầm thấp hữu lực, mang theo một tia một chút khô khốc, trong lời nói, càng là lộ ra mười phần hờ hững.

Giờ khắc này, hần phảng phất biến trở về cái kia sát phạt quyết đoán Kinh Thiên Đạo Tôn, toàn thân trên dưới đều tản ra lạnh lùng cùng uy nghiêm, cặp kia hẹp dài trong đôi mắt, ánh mắt càng là sâu không thấy, để cho người ta đoán không ra bất kỳ tâm tình gì.

Gặp hần dạng này, Thái Âm Đạo Tôn tâm lý lần nữa trầm xuống, miệng bên trong bỗng nhiên sinh ra mấy phần đắng chát cùng bi thương.

Sớm biết hôm nay, nàng vừa rồi liền không nên bởi vì này tiểu bối thấp tu vi mà khinh thị hần, càng không nên động thủ. Đáng tiếc, hiện nay, nói cái gì đều muộn

"Người..." Thái Âm Đạo Tôn ngẩng đầu nhìn mắt Khương Viễn, lập tức vô ý thức bỏ qua một bên đầu, tầm mắt cup xuống, "Người muốn làm cái gì?"

Nàng nỗ lực muốn muốn giữ vững tỉnh táo.

Nhưng mà, cho dù là tâm chí như đường sắt tôn cường giả, tại đứng trước tuyệt cảnh thời điểm, cũng không phải mỗi một cái đều có thể tỉnh táo lại. Nàng này run nhè nhẹ thanh tuyến, hơi có vẻ gấp rút hô hấp, kịch liệt đập trùng ở ngực, lại không có không có hiện lộ rõ ràng nàng giờ phút này khẩn trương cùng tâm thần bất định.

Mà này tầm mắt cup xuống thời điểm, này như mực vũ nhẹ nhàng vỗ lông mi, lại ngoài ý muốn hiện ra mấy phần yếu ớt. Lại thêm nàng này thướt tha thân hình, cùng có một phen đặc biệt phong lưu phong nhã khí chất, nhìn một cái, đúng là đẹp đến mức kinh tâm động phách, đẹp để cho người ta tan nát cõi lòng.

Như tình huống như vậy, nếu là thay cái thương hương tiếc ngọc người Lai sợ là chỉ cần nhìn một chút, liền sẽ run chân địa không dời nổi bước chân, hần không thể đem người vào tiến trong ngực hảo hảo che chở một phen.

Đáng tiếc, hiện nay duy nhất ở đây Khương Viễn, lại vẫn cứ không phải cái thương hương tiếc ngọc người.

Gặp lấy tình cảnh trước mắt, hần cho nên ngay cả một tia động dung đều không có, thậm chí ngay cả ánh mắt đều không có biến hóa chút nào, vẫn lạnh lùng như cũ vô cùng, tựa như căn bản không thấy được này kinh tâm động phách đẹp giống như.

Hần lãnh đạm địa liếc Thái Âm Đạo Tôn liếc một chút, nói ra : "Yên tâm, Bồn Tọa không phải không phân rõ phải trái người . Bất quá, người đối với bản tọa đồ nhi xuất thủ, cho dù hần không có việc gì, chuyện này cũng không thể liền như thế tính toán."

Nói, hần ánh mắt rơi vào Thái Âm Đạo Tôn bên cạnh thân lơ lửng tiền Nguyệt Luân bên trên : "Ta nhìn người cái này tiền Nguyệt Luân cũng không tệ. Coi như là cho Bồn Tọa đồ nhi nhận lỗi đi chuyện này liền xem như bỏ qua qua "

Nói, hần sau đó tay khẽ vẫy, này bởi vì không có có chủ nhân không chế mà tùy ý lơ lửng tiền Nguyệt Luân ứng thanh mà đến, tại hần trong lòng bàn tay quay tròn xoay tròn, không có nửa điểm kháng cự ý tứ.

Tàn hồn chi thể Khởi có không chế tiền Nguyệt Luân, nhưng bởi vì Thần Hồn không hoàn chỉnh, lại không cách nào hoàn thành nhận chủ, cho nên tiền Nguyệt Luân nguyên bản liền ở vào trạng thái vô chủ. Hiện nay, tiền Nguyệt Luân bị Khương Viễn Thần Hồn Chi Lực tiếp xúc, nhất thời không có không dị nghị địa đòi chủ người.

Thái Âm Đạo Tôn bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Khương Viễn.

Cái này còn gọi không phải không phân rõ phải trái người?

Vậy hán không nói đạo lý đứng lên nên cái gì bộ đáng?

Thân là Đạo Tôn, nàng cũng coi là dải dầu sương gió, đủ loại màu sắc hình dạng người gặp qua đếm không hết, vô si người cũng không phải chưa thấy qua. Nhưng vô si đến như thế lẽ thẳng khí hùng, nàng thật đúng là hiếm thấy.

Quả thật, nàng hiện nay thụ người chế trụ, căn bản không có cái gì lập trường phản đối, có thể người muốn cướp liền đoạt đi, làm gì kéo một cái như thế không đáng tin cậy lý do? Thật coi nàng cái gì cũng đều không hiểu hay sao?

Bất quá, đã không có trước tiên giết nàng, sự tình có lẽ còn có chuyển cơ.

Hung hăng bóp lấy trong lòng bàn tay, Thái Âm Đạo Tôn tầm mắt hơi khép, mắt khảm trương cùng tâm thần bất định trong nháy mắt thu liễm, gấp rút tiếng hít thở cũng dần dần chậm xuống tới.

"Tài nghệ không bằng người, vốn... Ta nhận thua, đừng nói là một cái tiền Nguyệt Luân, cho dù Túc Hạ đem toàn bộ bí cảnh thu, ta cũng là không thể có ý kiến."

Lược hơi điều chỉnh một chút hô hấp, nàng mát lạnh thanh tuyến bỗng nhiên trầm xuống, ngữ khí cũng càng nặng nề : "Bất quá, muốn chém giết muốn róc thịt, còn xin túc hạ cho cái lời rõ ràng. Như nếu có điều phân công, Thái Âm cũng nhất định dốc hết toàn lực, chỉ cầu Túc Hạ lưu cho ta một cái cư trú chỗ."

Nghe nói như thế, đang đem chơi tiền Nguyệt Luân Khương Viễn ngược mắt liếc nàng một cái, bên môi cười lạnh bỗng nhiên nhạt mấy phần : "Không hổ là có thể tu thành Đạo Tôn tuyệt thế cường giả, quả nhiên là người biết chuyện."

Nếu như hán thật đánh tính toán giết Thái Âm Đạo Tôn, nàng hiện tại cũng không phải là bị trói ở chỗ này, mà chính là trực tiếp hôi phi yên diệt.

Đón đến, hán ánh mắt từ Thái Âm Đạo Tôn trên mặt chậm rãi trượt xuống, rơi xuống này bị Khoan Bào Đại Tự bao trùm Linh Lung tư thái bên trên, ánh mắt từ trên người nàng một tắc một tắc chậm rãi xẹt qua, luôn luôn chỉ gặp đậm mực trên mặt, thần sắc đúng là khó được nghiêm túc.

Không có nguy cơ sinh tử khản trương, hán giác quan nhất thời liền trở nên miễn cảm đứng lên.

Thái Âm Đạo Tôn không được tự nhiên động động ngón tay, mềm mại tóc dài theo gương mặt trượt xuống, che khuất nàng hơn phân nửa biểu lộ, nhưng như cũ lộ ra có mấy phần cơ quắp.

Theo lý thuyết, nàng lúc còn sống dù sao cũng là đường đường Đạo Tôn, coi như không giống Khương Viễn như vậy ý chí sắt đá, cũng đồng dạng là tâm chí kiên nghị hạng người, còn không đến mức bị người chăm chú nhìn vài lần, liền sẽ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Có thể Khương Viễn ánh mắt kia thực sự quá sắc bén, đơn giản giống như là muốn lột ra nàng sở hữu nguy trang, nhìn thấu hết thảy giống như, để cho nàng cảm thấy mình ở trước mặt hán không chỗ che thân.

Người này...

Nhẫn lại nhẫn, nàng rốt cục nhịn không được hỏi thăm : "Người... Túc Hạ đến tốt cùng đang nhìn cái gì?"

Vừa hỏi xong, nàng thần sắc cũng là cứng đờ, cảm thấy mình vấn đề thật sự là có điểm gì là lạ.

Rõ ràng đồng dạng là Đạo Tôn, rõ ràng nàng luôn luôn là thanh lãnh tự kiềm chế tính tình, dù là nàng chỉ còn lại có một sợi tàn hồn, cũng không nên dạng này, nhưng không biết tại sao, nàng hôm nay tâm tình chập chờn lại có chút khác thường, giống như căn bản không nhận nàng không chế một dạng.

Trong lúc nhất thời, Thái Âm Đạo Tôn ánh mắt sắc lại có trong nháy mắt mê mang.

"Pháp Tắc Linh Ngộ tuy nhiên không tầm thường, Thần Hồn ngưng luyện độ lại so Bồn Tọa dự tính đến thấp hơn. Nếu như Bồn Tọa phán đoán không sai, người lúc còn sống, tấn thăng Đạo Tôn hẳn không có bao lâu. Còn có , ần cái này Thần Hồn tán loạn tốc độ..."

Khương Viễn nói, tay áo bày từ Thái Âm Đạo Tôn bên cạnh thân lướt qua, khớp xương rõ ràng ngón tay hơi hơi mở ra, nhất thời đem một điểm nhỏ vụn ngân quang nâng ở đầu ngón tay.

"Nhiều nhất lại kiên trì ba trăm năm, người Thần Hồn liền sẽ hoàn toàn tiêu tán."

Nói lời này lúc, hán ngữ khí chắc chắn, thanh âm cũng hoàn toàn như trước đây địa lạnh lùng, mắt lại có một tia một chút gọn sáng.

Nghe vậy, Thái Âm Đạo Tôn tâm lý lạc một chút, trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Nàng ánh mắt rơi vào Khương Viễn đầu ngón tay, nhìn lấy này một điểm nhỏ vụn ngân quang, mắt bỗng nhiên hiện lên hiện tại một tia kiềm chế đến cực hạn thống khổ.

Nàng bỗng nhiên quay đầu, đóng lại tầm mắt, không nhìn nữa Khương Viễn, khí tức quanh người bên trong, lại bắt tri bắt giác tràn ngập lên cực độ bi

thương và cô đơn.

Nàng quanh người, những này thỉnh thoảng phiêu tán mà lên lấm ta lấm tẩm ngân quang, chột nhìn lộng lẫy, tựa như mỹ lệ mộng cảnh một dạng, nhưng trên thực tế, này lại là nàng bùa đòi mạng.

Đó là nàng bởi vì Thần Hồn tàn khuyết, mà không ngừng tán loạn bên trong hồn phách bản nguyên. Một khi Thần Hồn bản nguyên tán loạn hầu như không còn, liền mang ý nghĩa ý thức hoàn toàn tiêu vong, trọng về bên trong thiên địa.

Đây là mỗi một cái tàn hồn số mệnh, liền xem như Đạo Tôn dạng này đình cấp cường giả, cũng bất quá là kiên trì thời gian dài một điểm mà thôi.

Loại này tuyệt vọng cùng cảm giác bất lực, cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều tại ăn mòn nàng tâm trí, nếu như không phải vì... Chỉ sợ nàng sớm đã tại loại này tra tấn bên trong lâm vào điên cuồng

Song quyền bất tri bất giác nắm chặt, Thái Âm Đạo Tôn tâm thần căng cứng, cơ hồ dốc hết toàn lực, mới miễn cưỡng khống chế lại chính mình không có thất thủ.

"Thần Hồn một khi khuyết tổn, Thần Hồn bản nguyên liền sẽ bắt đầu tán loạn, mà lại tán loạn tốc độ hội càng lúc càng nhanh. Dù là người trước đó có chuẩn bị, cũng nhiều nhất chỉ có thể chậm lại tán loạn tốc độ, không có khả năng đem Thần Hồn một lần nữa chữa trị hoàn chỉnh."

Khương Viễn tiện tay bắn bay một màn kia ngân quang, một lần nữa đưa tay đọc đến cùng phía sau, ngữ khí không nhanh không chậm.

"Từ thực lực người cùng Thần Hồn tán loạn tốc độ đến phân tích, người chỉ sợ đã tại bí cảnh bên trong đợi không dưới ba ngàn năm a? Qua như thế thời gian dài, thế mà còn có thể duy trì tâm trí, xác thực không dễ dàng "

Hắn ngữ khí tuy nhiên bình thản lạnh lùng, nhưng hắn nói ra mỗi một câu, lại đều tinh chuẩn địa đâm tại Thái Âm Đạo Tôn trên ngực, không chút lưu tình đem nàng ý đồ quên sự thật một chút xiu lộ ra, máu me đầm đìa.

Thái Âm Đạo Tôn biểu lộ thống khổ, thân thể càng là khắc chế không được địa khẽ run lên, thần sắc gần như sụp đổ.

Nàng gắt gao bóp lấy lòng bàn tay, ép buộc chính mình tỉnh táo lại, dị thường khó khăn mở miệng nói : "Người... Nói những này, đến tột cùng có cái gì mục đích?"

Nàng thanh âm dị thường khô khốc, tốc độ nói không bình thường chậm chạp, cơ hồ mỗi một chữ, đều mang rất nhỏ thanh âm rung động, xem như từ yết hầu cứ thế mà gạt ra một dạng. Chỉ nghe thanh âm, liền có thể tưởng tượng đến cùng câu nói này ra miệng gian nan.

Nghe nói như thế, Khương Viễn nghiêng đầu, liếc nhìn nàng một cái, thâm thúy mất mớ hồ lướt qua một tia cảm khái.

Đón đến, hắn chậm rãi mở miệng : "Nghe nói, có một loại phương pháp có thể ngăn cản Thần Hồn tán loạn, người, có thể muốn biết?"

Ngăn cản Thần Hồn tán loạn...

Thái Âm Đạo Tôn gạt mình trong lòng, nhắm chặt hai mắt bỗng nhiên mở ra, không nháy mắt nhìn về phía Khương Viễn.

"Người... Người, người mới vừa nói cái gì?"

Nàng thanh âm run rẩy kịch liệt, cơ hồ ngữ không thành câu, cặp kia ngân quang lưu chuyển trong mắt, tâm tình càng là dị thường phức tạp, có khẩn trương, có tâm thần bất định, càng nhiều, lại là bất an cùng không dám vững tin.

Tựa như là tại trong tuyệt vọng bỗng nhiên nhìn thấy một sợi ánh rạng đông, phản ứng đầu tiên không phải cuồng hỉ, mà chính là nghi vấn cùng lùi bước, bởi vì sợ thất vọng, sợ hơn là, chính mình một khi tin tưởng sau đó, gặp phải càng sâu nặng hơn tuyệt vọng.

Thái Âm Đạo Tôn ngửa đầu, thấp thỏm nhìn lấy Khương Viễn lạnh lùng mặt, ý đồ dựa vào nét mặt của hắn trong tìm tìm ra đáp án.

Khương Viễn hơi hơi tròn mắt, ở trên cao nhìn xuống cùng Thái Âm Đạo Tôn đối mặt, ánh mắt thâm thúy như thường, thanh âm không có chút rung động nào : "Người mới vừa rồi không có nghe lầm "

"Thật, thật? Thật có phương pháp có thể ngăn cản Thần Hồn tiêu tán? Không phải chậm lại?"

Thái Âm Đạo Tôn thanh âm vẫn như cũ run rẩy, tựa hồ không dám tin giống như, lần nữa truy vấn.

Khương Viễn mi tâm hơi nhú, thanh âm bất tri bất giác lạnh xuống đến : "Bổn Tọa từ trước tới giờ không đánh lừa dối. Nếu người không tin, coi như ta chưa nói qua."

Nói, hắn chấn động tay áo bày, bỗng nhiên quay người, hóa thành một đạo hào quang màu xám sẫm bay trở về bên hồ, trong chớp mắt chui vào thân thể trong mi tâm.

Cùng lúc đó, quần chặt lấy Thái Âm Đạo Tôn kim sắc tơ mỏng cũng tự động buông ra, trong chớp mắt biến mất tung ảnh.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163: : Cấn cấn

...

"Chờ, chờ một chút!"

Hiển nhiên Khương Viễn xoay người rồi đi, Thái Âm Đạo Tôn bỗng nhiên một cái giật mình đã tỉnh hồn lại, rốt cục ý thức được chính mình gây đến người ta không vui.

Nàng vô ý thức vươn tay, ý đồ giữ chặt Khương Viễn, lại ngay cả một chiếc áo cũng không kịp đựng phải.

Thái Âm Đạo Tôn nhất thời gấp.

Đến cùng lúc này, cái gì tâm thần bất định, cái gì bất an, cái gì không dám tin, đã sớm bị nàng để qua não hậu, Khương Viễn nói chuyện có phải là thật hay không cũng đã không trọng yếu, nàng chỉ biết là, đây đã là nàng duy nhất sinh cơ, duy nhất hi vọng.

Thời cơ liền lần này, một khi bỏ lỡ, ba trăm cuối năm, nàng tuyệt đối khó thoát ý thức phai mờ hạ tràng!

Cháy trong lúc cấp bách, nàng thậm chí đều không chú ý tới mình đã thoát khỏi, chỉ là bản năng đuổi theo. Trên mặt hồ, phần khởi bào chân kéo ra một đạo tươi sáng ngân quang.

Lúc này, Khương Viễn ý thức đã một lần nữa trở lại trong thân thể.

Một trận gió thổi tới, hất một thân hồ nước lục phù áo trường bào nghênh phong dập chòn, hiện ra tinh tế lưu quang, Thanh Ngọc sắc mặt nạ che chắn khuôn mặt, thần bí khó lường.

"Đạo hữu, mới vừa rồi là ta sai, ta không nên hoài nghi người lời nói."

Thái Âm Đạo Tôn thân hình tung bay rơi xuống đất, mấy bước liền đến Khương Viễn trước mặt.

Trải qua thời gian dài bồi dưỡng được đến bản năng, để cho nàng cho dù tại như tình huống như vậy hạ vẫn như cũ duy trì ưu nhã tư thái, Khoan Bào chánh, áo bào lưu phong, một phái tự tại phong lưu.

Nhưng mà, nàng này mang theo gấp rút thanh âm, mát lạnh thanh tuyến bên trong bất tri bất giác hiển lộ mấy phần sắc bén, lại bại lộ nàng giờ phút này vô cùng lo lắng.

Đầu ngón tay hung hăng bóp lấy lòng bàn tay, Thái Âm Đạo Tôn đè nén trong lòng run rẩy, nói ra : "Đạo hữu năng lực cho dù tại Đạo Tôn bên trong cũng tuyệt đối là đỉnh phong, làm thế nào có thể cảm loại chuyện này cùng ta cái này khu khu một sợi tàn hồn nói đùa? Là ta nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, mới có thể hoài nghi nói bạn lời nói."

Đón đến, nàng đôi mắt ánh sáng nhất chuyển, bỗng nhiên hai tay ôm quyền, hướng Khương Viễn cúi người : "Thái Âm hướng người bồi tội còn mời đạo hữu không muốn trách cứ Thái Âm, vạn mong hiện thân gặp mặt."

"Được. Cái này thi lễ ta thụ, trước đó sự tình như vậy bỏ qua. Người hiện nay đã tự do , có thể tự hành rồi đi."

Khương Viễn bỗng nhiên mở miệng, mặt nạ hậu hai mắt thâm thúy vô cùng, thần sắc lạnh lùng, khí chất uy nghiêm.

Mặc dù không có nói rõ, nhưng vô luận là ai đến xem, đây đều là thuộc về "Kính Thiên Đạo Tôn" ánh mắt.

Nghe vậy, Thái Âm Đạo Tôn tâm lý buông lỏng, lập tức nhưng lại nhịn không được cười khổ, thở dài nói : "Đạo hữu biết rõ... Cần gì phải như thế."

Nghe nói như thế, nàng liền biết, vừa rồi nàng hành vi, xem như chọc tới vị này. Hiện ở loại tình huống này, coi như nàng mở miệng hỏi thăm ngăn cản Thần Hồn tiêu tán phương pháp, chỉ sợ cũng sẽ không có cái gì kết quả, còn không bằng trước giữ người lại, trước giữ gìn mối quan hệ lại nói.

Nghĩ tới đây, nàng hít sâu một hơi, bỗng nhiên nói sang chuyện khác : "Đạo hữu đã Đến, vô luận như thế nào, xin cho ta một tận tình địa chủ hữu nghị. Đạo hữu có thể nguyện dời bước?"

Nói, nàng hơi nghiêng người, một tay một dẫn.

Theo nàng động tác, đỉnh đầu Phù Đảo bên trên, bỗng nhiên có một đạo Tiếp Dẫn Huyền Quang xót, uốn lượn lấy lướt qua mặt hồ, rơi xuống Khương Viễn bên chân, giống như một đầu ngân sắc quang mang.

Thái Âm Đạo Tôn cử động lần này rất lợi hại hiển nhiên là cân nhắc đến cùng Khương Viễn bộ thân thể này thực lực, tránh cho hắn không thể phi hành xấu hổ.

Thấy thế, Khương Viễn khẽ gật đầu, đáp ứng lần này mời.

"Cũng tốt. Lần này tiếp nhận khảo nghiệm hải tử bên trong có Bồn Tọa trong tộc vẫn bối, Bồn Tọa cũng muốn nhìn một chút nàng tư chất tiềm lực."

"Thì ra là thế. Không biết này đứa bé là đạo hữu trong tộc vẫn bối?"

"Đến lúc đó ngươi từ sẽ biết."

"Còn chưa thỉnh giáo bạn Tôn Hiệu?"

"Bồn Tọa tự xưng 'Kính Thiên' ."

Đang khi nói chuyện, Khương Viễn cất bước tiến lên, kim loại giày chậm rãi đạp vào Tiếp Dẫn Huyền Quang.

Trong chớp nhoáng, thân hình hắn liền đạp trên Huyền Quang nhanh chóng trượt mà lên, áo bào phần khởi ở giữa, mô phỏng bằng như lẳng không bay lên, phiêu nhiên dục tiên.

...

Ngay tại Khương Viễn cùng Thái Âm Đạo Tôn "Hữu hảo" giao lưu thời điểm, khoảng cách bên hồ không đến ba dặm trong rừng cây , đồng dạng có hai nhóm người lên xung đột.

"Cái này gốc hựu Đồ quả là ta trước nhìn thấy, lẽ ra quy ta."

Một thân tử sắc trang phục Văn Từ Hiệp nghiêng người tựa ở trên cành cây, một bên loay hoay trong tay tử sắc trường tiên, một bên lười biếng nói ra.

Nghe vậy, một bên khác Văn Thư Dung mím mím môi, dịu dàng trên mặt lược có mấy phần bất đắc dĩ, ngữ khí lại không nhường chút nào : "Từ ếp muội muội, ngươi biết rõ ta đã ở đây thủ một khắc đồng hồ, làm gì ra vẻ không biết?"

Nàng đứng tại một cây nghiêng đuôi mà ra chạc cây bên trên, phần sắc váy tùy phong chập chòn, lưng lại thẳng tắp.

Uy áp tràn ngập bên trong, hai người này một cái linh tú, một cái dịu dàng, ngân sắc ánh trắng xuyên thấu qua tán cây chiếu xạ xuống tại trên người các nàng vẩy xuống điểm điểm Ngân Huy, từ xa nhìn lại, dường như là một bức sống sờ sờ nguyệt hạ mỹ nhân đồ.

Giữa hai người, là một gốc cây khổng lồ Cổ Mộc, già nua trên cành cây treo đầy rêu xanh cùng Dây leo, tản ra Tuế Nguyệt lẳng động ra tang thương.

Nhìn kỹ lại, bên trong một khối rêu xanh bên trên, một gốc nửa cánh tay cao thực vật chính triển khai dài nhỏ phiến lá, đỉnh đầu treo một chuỗi lớn bằng ngón cái xanh trái cây màu đỏ, từng khỏa trong suốt ngọc nhuận, chính tản ra nồng đậm nguyên khí ba động.

Những này quả thực, dĩ nhiên chính là hai người tranh đoạt người yêu, hựu Đồ quả.

Hựu Đồ quả là đồng cấp khác linh dược bên trong nguyên khí nồng đậm độ tối cao mấy loại Linh Quả một trong, là luyện chế Bồ Nguyên Đan tài liệu tốt, nhu cầu lượng phi thường lớn.

Bất quá, những này hựu Đồ quả nửa xanh không có đỏ, chung quanh nguyên khí lẫn lộn, hiển nhiên còn không có thành thực. Văn Từ Hiệp cùng văn thư Dung hai người còn có lòng dạ thanh thân tranh cãi, không có vội vã xuất thủ, hiển nhiên cũng là vì này.

Hai người phía sau, mười mấy mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương hoặc ngồi hoặc đứng, tản mát tại khác biệt trên cây, biểu hiện trên mặt hoặc khẩn trương, hoặc hưng phấn, hoặc bất đắc dĩ, lại đều không có nhúng tay ý tứ.

Bên trong một cây trên chạc cây, một đôi song bào thai tỷ muội lẳng giềng mà ngồi, mặc trên người cùng loại phần lam sắc trang phục, hai cái đùi một lay một cái, nhìn qua buồn bực ngán ngấm.

"Tỷ, thật nhàm chán a nếu không chúng ta qua nơi khác phương thủ vận khí một chút a? Vận khí tốt lời nói, nói không chừng chúng ta cũng có thể tìm tới linh dược đâu? " bên trong một cái tiểu cô nương bỗng nhiên giật nhẹ tỷ tỷ y phục, nháy một đôi mắt to chử nói ra.

Nghe vậy, một cô bé khác quay đầu liếc nhìn nàng một cái, biểu lộ nghiêm túc cự tuyệt nói : "Không được. Ngươi quên sao? Trước khi đi, ngươi là thế nào đáp ứng phụ thân?"

"Ta chưa." Tiểu cô nương phình lên mặt, biểu lộ có chút có vẻ không vui, "Không phải liền là đi theo thư Dung tử, không nên chạy loạn, không muốn một mình hành động sao ta biết đây là vì muốn tốt cho chúng ta, có thể..."

Nàng vô ý thức ngẩng đầu, trước mắt phương giăng co hai người, ngập nước đại trong ánh mắt tràn đầy u oán.

"Có thể cái này đều đã là lần thứ ba, thời điểm nào là kích cỡ a cái này rừng rậm như thế lớn, linh được cũng không phải chỉ có cái này một gốc, làm gì không phải cướp tới cướp đi trì hoãn thời gian?"

Nói, nàng đá đá trước mặt một cây nhánh cây nhỏ, một mặt buồn bực.

"Đại nhân sự tình quả như vậy làm nhiều cái gì " một cô bé khác tiểu đại nhân giống như sờ sờ đầu nàng, trấn an nói, " dù sao bằng vào chúng ta hai thực lực bây giờ, cũng liền có thể đối phó một chút trên cây Mao Mao Trùng, vẫn là không nên chạy loạn tương đối tốt. Các loại các tỷ tỷ đánh xong, chúng ta cùng đi theo là được "

"Biết rồi ta đã lớn lên, không cho phép lại sờ đầu ta "

Cách đó không xa một cái khác chạc cây bên trên, một cái áo đỏ nữ tu ôm ngực mà đứng, vừa vặn đem hai tiểu cô nương đối thoại nghe vào trong lỗ tai, không khỏi ngượng ngập cười một tiếng, quay đầu đối bên người đồng bạn nói : "Nhìn một cái chúng ta như thế nhiều người, lại vẫn không có hai cái thẳng nhóc con nhìn thấu triệt."

"Thì tính sao?" Một người khác mặt không thay đổi tiếp lời nói, " loại sự tình này, đối người khác, còn có hảo ngôn thương lượng khả năng. Có thể Văn Từ Hiệp từ trước đến nay theo lễ Dung không hợp, như thế cơ hội tốt, nàng lại thế nào khả năng tùy tiện buông tha?"

"Nói cũng thế. Linh được không phải trọng điểm, mượn cơ hội đánh một trận mới là thật."

Áo đỏ nữ tu nở nụ cười xinh đẹp, hai tay giao thoa, đốt ngón tay phát ra liên tiếp " " âm thanh, phối hợp nàng này rục rờ nụ cười, giận làm cho người ta rừng mình.

Nàng bên cạnh đồng bạn liếc nàng một cái, lặng yên không một tiếng động cách xa nàng một điểm

Đang khi nói chuyện, hựu Đồ quả chung quanh, phảng phất đám mây lẩn lộn nguyên khí bỗng nhiên bắt đầu hướng vào phía trong sập co lại, xem như nhận đại lực hút nhiếp, trong nháy mắt chui vào này xanh đỏ quả thực bên trong

Trong chốc lát, này một chuỗi hựu Đồ quả liền trưởng một vòng to, nguyên bản ngây ngô cũng trong nháy mắt rút đi, biến thành đỏ chói một chuỗi, nhìn qua trong suốt ngọc nhuận, tươi đẹp ướt át.

Cùng lúc đó, một cổ dinh dinh điểm hương tràn ngập trong không khí ra.

Hựu Đồ quả, thành thực.

Văn Từ Hiệp chớp mũi khẽ nhúc nhích, nhất thời một cái giật mình đứng thẳng người, linh động giao hoạt trong hai mắt bắn ra sáng ngời quang mang : "Ha-Ha muốn hựu Đồ quả, trước thẳng nói ta lại nói!"

Cùng lúc đó, nàng một mực nắm trong tay Từ Luân roi trong nháy mắt thẳng băng, cổ tay rung lên, lực lượng trong nháy mắt từ cổ tay xuyên qua mà vào, theo roi thân thể tuần hướng roi sao.

"Ba "

Roi sao cuốn một cái, trong không khí nhất thời phát ra một tiếng bén nhọn tiếng nổ đùng đoàng.

Sắc bén kinh phong vờn quanh bên trong, bằng phẳng roi sao tựa như như lưỡi dao đâm rách không khí, lấy lôi đình vạn quân chi thế phóng tới Văn Thư Dung, thanh thế to lớn, không chút nào thua ở bình khí nặng.

Thấy thế, Văn Thư Dung ánh mắt run lên, biểu lộ trong nháy mắt biến đến vô cùng nghiêm túc.

Cùng lúc đó, nàng hai tay cổ tay như thiểm điện nâng lên, nhỏ và dài mười ngón giao thoa tung bay, đường đạo pháp thuật linh quang lượn lờ đầu ngón tay, liên tiếp pháp quyết trong chớp mắt bắn mà ra.

Nhìn kỹ lại, nàng bấm niệm pháp quyết động tác không bình thường thuần thực, ngón tay biến hóa lúc tinh chuẩn mà hữu lực, mặc dù không có Khương Viễn loại kia rõ ràng vận luật cảm giác cùng nước chảy mây trôi trôi chảy, lại cũng không có chút nào khái bán, xem xét cũng là đi qua thời gian dài huấn luyện.

Bất quá thoáng chớp mắt công phu, một bộ pháp quyết cũng đã thi triển xong Thành.

Đạo đạo linh quang bắn chụm ở giữa, chung quanh tràn ngập Mộc Hành nguyên khí nhất thời tụ đến, phảng phất vạn vụ hội tụ tại nàng đầu ngón tay.

Văn Thư Dung cổ tay một dất một dẫn, đầu ngón tay đoàn kia nòng đậm như là thực chất Mộc Hành nguyên khí trong nháy mắt bị bắn ra mà ra, chui vào bên cạnh nhánh cây bên trong.

Trong nháy mắt, cành thẳng nhánh cây liền bắt đầu phi tốc sinh trưởng.

Thân cây bành trướng biến lớn, màu nâu vỏ cây giống như Lân Giáp từng khúc da bị nê, nhánh cây giống như Linh Xà hướng về phía trước uốn lượn, bắt quá thoáng chớp mắt công phu, liền đã kéo dài đến Văn Thư Dung trước mặt.

Lúc này, Văn Từ Hiệp công kích mới vừa vận xâm nhập mà tới, như như lưỡi dao roi sao vừa muốn cận thân, liền bị nghiêng duỗi mà đến nhánh cây cản vừa vận.

" !"

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: : Ngọc tẩy hồn trà

...

Một tiếng kịch liệt tiếng oanh minh vang lên.

Phảng phất như lưỡi dao roi sao đâm thật sâu vào thân cây, tráng kiện thân cây trong nháy mắt nổ thành vô số toái phiến.

Trong nháy mắt, cuồng bạo nguyên khí sóng xung kích trong nháy mắt bao phủ mà ra, sắc bén kinh phong, vỡ vụn thân cây hỗn tạp bên trong, phảng phất cuồng phong cụ sóng hướng chung quanh nghiền ép mà đi.

Trong lúc nhất thời, chung quanh cây cối kịch liệt lay động, mảnh gỗ vụn bay tứ tung, nhỏ bé cành lá tại kinh phong bên trong bị cắt chém phá thành mảnh nhỏ, phảng phất kinh lịch một trận cực kỳ tàn ác Cuồng Phong tàn phá bừa bãi.

Mấy cái đứng được tương đối gần tiểu cô nương thấy thế, liên tục không ngừng địa lách mình lùi lại. Cá biệt phản ứng chậm nửa nhịp, thậm chí không thể không chống lên hộ thuẫn, mới tránh cho sóng xung kích tạo thành ngộ thương.

Thấy thế, Văn Từ Hiệp một tiếng khê kêu, không đợi tàn phá bừa bãi nguyên khí sóng xung kích bình ổn lại, công kích liền xuất thủ lần nữa, bọc lấy sắc bén kinh phong hướng Văn Thư Dung đánh tới.

Văn Thư Dung không cam lòng yếu thế, mười ngón tung bay ở giữa, liền lại là một đạo pháp quyết thi triển mà ra.

Trong lúc nhất thời, cuồng bạo nguyên khí tàn phá bừa bãi, sắc bén kinh phong bao phủ, thỉnh thoảng còn có vô số mảnh gỗ vụn bay tứ tung, đạo đạo linh quang bốn phía, chiến đấu dị thường kịch liệt.

Văn Thư Dung cùng Văn Từ Hiệp đều là Ngưng Nguyên cảnh đỉnh phong tu vi, thực lực vốn là tương đương, trong tay Phù Khí cũng kém cách tiểu, cái này một đấu, trong thời gian ngắn căn bản phân không ra thắng bại.

Vì ngăn ngừa thương tới linh dược, hai người chiến trường bắt đầu hướng một bên chệch đi, bất tri bất giác, liền khoảng cách hựu Đồ quả càng ngày càng xa, càng ngày càng xa.

Tránh ở chung quanh trên cây chúng tiểu cô nương thở phào, vội vàng tới đem hựu Đồ quả thu thập xuống tới, mang theo theo sau, chỉ chờ cuộc chiến đấu này có kết quả, rồi quyết định cái này mấy khóa hựu Đồ quả thuộc về.

Trong chiến đấu, Văn Thư Dung cùng Văn Từ Hiệp không cách nào phân biệt phương hướng, căn bản không biết mình tại hướng cái gì địa phương di động, bất tri bất giác, một đoàn người liền đến cùng bên hồ trên đồng cỏ.

...

Trăng sao Bạch Tháp bên trong, Thái Âm Đạo Tôn cùng Khương Viễn đóng vai Kinh Thiên Đạo Tôn vừa mới ngồi xuống.

Khương Viễn tay áo bày chấn động, tại Thái Âm Đạo Tôn đối diện thân nhiên vào chỗ, ánh mắt nhanh chóng từ chung quanh bày biện bên trên lướt qua.

Tinh Thần Thạch trải thành mái vòm, khám nạm lấy trướng ngỗng đại Không Minh Thạch tử bát, trải rộng Đại La cấm chế mặt tường, Hồng Hoàng bạch ngọc điêu trác mà thành giường ngọc, vạn năm Dưỡng Hồn Mộc luyện chế mà thành trà án...

Những vật này bên trong tùy tiện xách ra đến một kiện, đối với phổ thông người tu hành lai nói, đều là khó thể thực hiện bảo bối, nhưng ở chỗ này, cũng bất quá là một kiện lại phổ thông bất quá bài trí.

Đây vẫn chỉ là một gian đãi khách dùng nhà nhỏ, hắc địa phương, chỉ sợ cũng chưa chắc sẽ so nơi này kém.

Đây chính là một vị Đạo Tôn cường giả tích súc.

Dù là trải qua vô số tuế nguyệt, dù là đã chỉ còn lại có một sợi tàn hồn, vẫn như cũ không thể khinh thường.

Đây cũng chính là Khương Viễn, kiến thức nhãn lực đều đầy đủ, tài năng liếc một chút nhìn ra, nếu như biến thành người khác Lai cho dù là xuất thân Tam đại tiên môn đệ tử, cũng chưa chắc có thể nhận ra những vật này chất liệu.

Hào quang màu bạc từ đỉnh đầu vẩy xuống, nhà nhỏ bên trong hết thấy đều hiện ra thanh lãnh quang huy, liền liền trên mặt tường treo một bức Tiên Cung bức tranh, đều rất giống bao phủ tại móng lung ngân quang bên trong, nhìn phá lệ linh động như có như không.

Nhìn thấy bức kia Tiên Cung bức tranh, Khương Viễn ánh mắt dừng lại, mắt trong nháy mắt lướt qua một vòng suy nghĩ sâu xa.

Một bên khác, Thái Âm Đạo Tôn gặp Khương Viễn ánh mắt rơi ở chung quanh bày biện bên trên, cho là hẳn là ghét bỏ nơi này hoàn cảnh, liền vội mở miệng giải thích: "Lúc trước tình huống khẩn cấp, bố trí bí cảnh tương đối vội vàng, địa phương khó tránh khỏi đơn sơ chút, còn mời đạo hữu chớ trách."

Lúc nói chuyện, nàng thái độ gần như khiêm cung, tư thái cũng thả rất thấp, tựa hồ sợ Khương Viễn có bất mãn. Như thế tình trạng, so với trước đó, có thể nói là một trời một vực.

Nghe vậy, Khương Viễn ánh mắt từ Tiên Cung trên bức họa thu hồi, thân hình tùy ý hướng phía sau trên ghế dựa khể nghiêng, nhật tiếng nói: "Không sao."

Nếu như dựa theo hẳn đời trước làm Đạo Tôn lúc tiêu chuẩn để cân nhắc, nơi này xác thực chỉ có thể coi là đơn sơ. Bất quá, hẳn thân là luyện khí Đại Tông Sư, thân gia vốn cũng không phải là tầm thường Đạo Tôn nhưng so sánh, bên người bày biện bố trí, tự nhiên cũng không phải một cái cấp bậc, hẳn xưa nay sẽ không dùng chính mình tiêu chuẩn qua muốn cầu người khác.

Huống chi, hẳn hôm nay đã sớm không phải chân chính Đạo Tôn, trên bản chất chẳng qua là một cái Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ mà thôi. Lấy một cái Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ nhu cầu cùng nhãn quang mà nói, nơi này càng là theo đơn sơ hoàn toàn dựng không có bên trên quan hệ.

Nơi này tùy tiện một vật xuất ra qua, liền đã so toàn bộ Khương thị còn muốn đáng tiền, như thế nào có thể nói đơn sơ?

Khương Viễn ánh mắt ánh sáng khẽ nhúc nhích, một vòng cảm khái tựa như tia chớp vút qua, nhanh đến cơ hồ để cho người ta tưởng rằng ảo giác.

Đang khi nói chuyện, Thái Âm Đạo Tôn cổ tay khẽ nâng, rộng thùng thình tay áo bày ở trước mặt trà trên bàn nhẹ nhàng phát qua, một bộ trong suốt nhuận Bạch Trà cổ nhất thời xuất hiện tại trà trên bàn.

Bộ này trà cụ hình dạng và cấu tạo kỳ cổ, ý vị thâm tàng, nhìn cũng không thấy được, nhưng tại chi tiết chỗ, lại lại mang theo vài phần như có như không Thần Di, để cho người ta nhìn không thấu.

So với trà cụ bản thân, càng lộ vẻ mắt, lại là bên trong một cái đồng dạng chất liệu Ngọc Thổ trà sùng. Năm nắm lớn thân thể linh động tươi sống, sinh động như thật, chợt nhìn qua, cơ hồ muốn để người sai tưởng rằng vật sống, nhưng mà, Ngọc Thổ quanh người lượn lờ nồng đậm hương trà, mờ mịt đặc thù ý vị, lại rõ ràng tỏ rõ nó thân phận.

Nó, chỉ là một cái hương trà uẩn dưỡng ra trà sùng mà thôi.

Tùy ý địa lý tay áo bày, Khương Viễn một tay khoác lên đồng dạng là Hồng Hoàng bạch ngọc luyện chế thành trên lan can, mặc cho Hồng Hoàng bạch ngọc đặc thù dị chủng Nguyên Lực cọ rửa thể nội kinh mạch, tư thái hải lòng tự tại.

Nhìn thấy bộ kia trà cụ, hẳn thuận miệng bình luận: "Khôn mẩu nguyên phối luyện chế thành trà cụ có thể nhất khóa lại hương trà, giữ lại trà vận, khác biệt khó được. Bất quá, luyện chế bộ này trà cụ Luyện Khí Sư chỉ sợ tu vi không có làm sao, kỹ thuật tuy có, nhưng ở đối Khôn mẩu nguyên phối chưởng khống bên trên, lại rõ ràng lực bất tòng tâm, sinh sinh để trà cụ hàng một cái cấp bậc. Đáng tiếc"

Nói lời này lúc, Khương Viễn thanh âm lãnh đạm, ngữ khí cũng có mấy phần hững hờ, lại lại mang theo vài phần không thể nghi ngờ chắc chắn. Thanh lãnh quang huy từ đỉnh đầu vẩy xuống, đem hẳn giờ phút này tư thái câu lạc đặc càng rõ ràng.

Ánh mắt kia, giọng nói kia, thực sự quá bình thản tùy ý, như là không rõ tình hình người nhìn thấy, chỉ sợ sẽ nghĩ lầm hẳn đánh giá, chẳng qua là một kiện lại tầm thường bất quá vật, mà không phải một vị Đạo Tôn suu tầm.

Đón đến, ánh mắt của hắn rơi ở miếng kia Ngọc Thỏ trà sừng phía trên, tiếp tục nói : "Cái này mai trà sừng cũng không tệ. Nếu như còn như vậy uẩn đường mấy ngàn năm, có lẽ có thể uẩn đường ra một cái Yêu Linh cũng khó nói."

"Đạo hữu nhân lực trác tuyệt, Thái Âm bội phục."

Thái Âm Đạo Tôn mặt mày buông xuống, che giấu mất đi dạng, nhỏ và dài tổ thủ êm ái cầm bốc lên mấy viên Kim Ngọc sắc lá trà, thuần thực pha lấy trà.

Nhưng mà, tuy nhiên biểu hiện không có chút nào một dạng, nằng tâm, lại Viễn mới có được mặt ngoài như vậy bình tĩnh.

Bộ này Khôn mẫu nguyên phối luyện chế thành trà cụ, là nằng lúc trước thật vất vả mới đem tới tay, vì thế, nằng thậm chí không tiếc đắc tội một vị khác Đạo Tôn.

Cho tới nay, nhìn thấy bộ này trà cụ tu sĩ, liền không có không có hâm mộ. Giống Khương Viễn đánh giá như thế, nằng thật là lần đầu tiên nghe được

Nhắc tới bộ trà cụ thiếu hụt, nằng thân thể là chủ nhân, tự nhiên cũng là rõ ràng. Thế nhưng là, theo Khôn mẫu nguyên phối trên quý so ra, một chút luyện chế bên trên tỳ vết nhỏ, có rất ít người hội chánh thức để ý.

Nhưng mà, Khương Viễn không chỉ có liếc mắt liền nhìn ra chênh lệch tí vết, ngữ khí còn như thế hời hợt, cho dù là nhìn thấy vô cùng trân quý Khôn mẫu nguyên phối, cũng không có chút nào về kinh dị...

Như mỗi một loại này, để trong nội tâm nằng không khỏi đồng thời, cũng không nhận được đối Khương Viễn thân phận sinh ra càng nhiều ngờ vực vô căn cứ.

Phần này thực lực, phần này nhân lực, phần khí độ này, tuyệt không phải phổ thông Đạo Tôn có thể so sánh. Trước mắt cái này một vị, chỉ sợ cho dù tại Đạo Tôn bên trong, cũng là đỉnh phong tồn tại.

Bất tri bất giác, Thái Âm Đạo Tôn trong lòng đối Khương Viễn định vị, so trước đó lại kỳ trà cao phân.

Trong khi đang suy nghĩ, trong tay nằng động tác không chậm chút nào, không lâu lắm, liền đã pha tốt một ly trà, thân thủ bung đến Khương Viễn trước mặt.

"Ngọc này tảo hồn trà có Cổ hồn định phách, lớn mạnh Đại Thần Hồn hiệu quả, Mặc dù không phải cái gì trân phẩm, nhưng cũng coi là vật khó được. Còn mời đạo hữu không muốn ghét bỏ."

Thái Âm Đạo Tôn hai tay bung chén trà, trong mắt thần sắc còn biến, hành động ở giữa lại mơ hồ lộ ra một chút cung kính thái độ, tư thái so trước đó lại thấp mấy phần.

Thấy thế, Khương Viễn thuận miệng khiêm tốn một câu, liền từ trong tay nằng tiếp nhận chén trà.

Màu vàng nhạt cháo bột hơi hơi dập dòn, lộ ra màu ngọc bạch chén trà, nhìn có loại Kim Ngọc cùng sáng mỹ cảm, nhưng mà, cái này màu vàng nhạt trà trong súp, lại không có chút nào hương trà phiêu tán, cũng không có bất kỳ cái gì đặc thù ý vị phát ra, cực kỳ mộc mạc phổ thông, nhìn không ra bất kỳ điểm đặc biệt, tựa hồ theo Thái Âm Đạo Tôn giới thiệu cũng không tương xứng.

Bất quá, Khương Viễn đối với cái này cũng không để bụng.

Lấy hần kiến thức, tự nhiên biết, càng là loại này đỉnh phong trà ngon, càng là hương khí nội uẩn, ý vị thâm tàng, biểu hiện bên ngoài cực kỳ phổ thông, có đôi khi thậm chí ngay cả một tia vị đạo cũng sẽ không tiết lộ ra ngoài. Bởi vì, chỉ có dạng này, tài năng mức độ lớn nhất mà bảo chứng cháo bột hiệu quả không có xói mòn.

Muốn phẩm đến trong trà bảy vị, chỉ có cửa vào nhất phẩm mà thôi.

Không có chút gì do dự, Khương Viễn nâng chén trà lên, nhẹ khẽ nhấp một cái.

Màu vàng nhạt cháo bột theo hơi mỏng cánh môi trượt vào bên trong miệng, trong chốc lát, một cỗ cực hạn hương khí liền tại trong miệng nổ tung, xù chỉ không kịp để phòng ở giữa lấp đầy toàn bộ khoang miệng, liền liền trong lỗ mũi thở ra khí bên trong, tựa hồ cũng mang mờ mịt hương trà.

Nồng đậm nguyên khí tựa như châu hạt lăn lộn, một khóa lại một khóa tại đầu lưỡi nổ tung, một cỗ đặc thù Hồn Lực ba động tại đầu lưỡi khuếch tán, theo khoang miệng thẳng vào phế phủ, rồi sau đó nhuận cùng toàn thân.

Loại cảm giác này, liền tựa như cả người đều ngâm tại rét lạnh Khê Thủy bên trong, ý lạnh thấu xương, lại cũng không khó chịu, ngược lại vô cùng thoải mái.

Khương Viễn hai mắt hơi khép, tĩnh tế phẩm vị.

Bất tri bất giác, tại này cỗ đặc thù Hồn Lực tẩy luyện phía dưới, toàn thân liền phảng phất kinh lịch một trận đặc thù tẩy lễ, trở nên càng thêm nhẹ nhàng nhanh nhẹn. Trong thức hải, giống như một mảnh mỏng manh vụ khí Thần Hồn, càng là giống như gặp được tuyệt thế mỹ vị, tham lam hấp thu Hồn Lực,

rồi sau đó cấp tốc lớn mạnh.

Đối Đạo Tôn lại nói chỉ có thể coi là dẹt Hoa trên Gấm ngọc tảo hồn trà, lấy một giới Ngưng Nguyên cảnh chi thân nhảm nháp, dù là chỉ là nhân nhạ một thanh, vẫn như cũ là một loại cự đại bổ dưỡng. Bất quá trong nháy mắt, Khương Viễn Thần Hồn liền lớn mạnh gần như gấp đôi.

...

Bạn đang đọc truyện *Khí Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: : Đau thấu tim gan Thái Âm Đạo Tôn

...

Càng khó hơn là, ngọc tảo hồn Trà Kinh qua bào chế, ẩn chứa Hồn Lực cực kỳ nội liễm ôn hòa, không bình thường dễ dàng hấp thu, cho dù là một cái Ngưng Nguyên cảnh tu sĩ, cũng có thể hấp thu không ngại, hấp thu không có nguyên khí cùng Hồn Lực, cũng sẽ tự động thông qua toàn thân lỗ chân lông hướng ra phía ngoài phát tán, không cần lo lắng bạo thể mà chết.

Thần Hồn lớn mạnh cảm giác thực sự quá tốt, cho dù lấy Khương Viễn tâm chí, cũng khó tránh khỏi có mấy phần nồng nặc nhưng.

Qua một hồi lâu, loại cảm giác này mới dần dần tiêu tán, còn sót lại vận vị lượn lờ quanh người, vẫn như cũ dễ hấn cảm giác được toàn thân nhẹ nhõm.

Mở mắt ra chữ, Khương Viễn chậm rãi thở ra một hơi, ánh mắt trong nháy mắt khôi phục thư thái.

Đối diện, Thái Âm Đạo Tôn chính ba Ba Địa chờ lấy Khương Viễn phản ứng, thấy thế, liền vội vàng hỏi: "Đạo hữu cảm giác như thế nào?"

Lúc nói chuyện, nàng không tự giác hạ giọng, chậm dần ngữ khí, này nguyên bản mát lạnh thanh tuyến, nghe lại có mấy phần Thanh Mị.

Khương Viễn ngược mắt liếc nàng một cái, hơi hơi gật gật đầu: "Còn có thể."

Nói, hấn tiện tay buông xuống chén trà.

Trà tuy tốt, nhưng lấy hấn hiện nay thể chất Thần Hồn, một lần lại chỉ có thể tiêu hóa một thanh, lại uống liền đơn thuần lãng phí

Theo hấn động tác, rộng thùng thình tay áo bày lướt qua trà án, tư thái thoải mái.

Thấy thế, Thái Âm Đạo Tôn nhắc lên tâm rất cực buông ra.

Một chén này trà, trên danh nghĩa là đãi khách, trên thực tế lại là chính thức tạ lỗi. Vị này đã uống trà, cũng không làm bất luận cái gì làm khó dễ, liền đại biểu hấn cũng không định truy cứu trước đó sự tình.

Nếu không, lấy vị này liền Khôn mẹ nguyên phối luyện chế thành trà cụ đều muốn bắt bẻ xảo trá nhân lực, muốn tại lá trà thượng thiêu mấy vấn đề ra đến, đơn giản lại dễ dàng bắt quá

Bất tri bất giác, Thái Âm Đạo Tôn tâm tính buông lỏng không ít, trên mặt cũng lộ ra mấy phần ý cười.

"Những này ngọc tảo hồn trà là ở trên đảo một gốc ngọc tảo hồn cây trà bên trên đi sinh, mỗi trăm năm mới năm lượng. Đạo hữu như cảm thấy còn có thể, không bằng mang một ít trở về."

Nói, nàng một tay một dẫn, bên cạnh tủ bát tự động mở ra, một cái tiểu xảo hộp tròn từ bên trong bay ra ngoài, tự động tự động rơi xuống từ sắc trà trên bàn.

Thái Âm Đạo Tôn một tay đẩy, liền đem cái này hộp tròn đẩy lên Khương Viễn trước mặt.

Hộp ngọc này bất quá lớn chừng bàn tay, hai ngón tay dày, toàn thân thuần trắng, nhìn như ngọc chất, nhưng nhìn thật kỹ, nhưng lại có thể mơ hồ có thể nhìn thấy mộc hoa văn, nhìn qua rất có vài phần đặc dị.

Khương Viễn liếc mắt qua, nhất thời liền nhận ra.

Cái này hộp tròn nhỏ là dùng ngọc hồn mộc điêu khắc thành, bố trí tầng Tầng Cẩm Chế, dùng để chớ ngọc tảo hồn trà ngược lại là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Ngọc này hồn mộc cùng Dưỡng Hồn Mộc cùng loại, đều là năm tháng càng lâu, công hiệu càng mạnh, chỉ bất quá, Dưỡng Hồn Mộc có tâm bồ Thần Hồn hiệu quả, ngọc hồn mộc làm theo có thể ngăn cách Hồn Phách Chi Lực, mà ngọc hồn mộc, lại muốn so với Dưỡng Hồn Mộc càng hiếm thấy hơn.

Giống trước mắt loại này, bề ngoài thuần trắng, bày biện ra ngọc chất hóa hiệu quả, là đã ngoài ngàn năm, ba ngàn năm phía dưới ngọc hồn mộc mới có đặc thù. Đây đã là luyện chế thần thông Bảo Khí mới cần dùng đến tài liệu.

Khương Viễn sau đó tay cầm lên hộp tròn nhỏ, tại lòng bàn tay thường thức hai vòng, lập tức nhìn về phía đối diện Thái Âm Đạo Tôn, nói ra : "Đã người nói như vậy, đồ vật ta liền nhận lấy "

Nói, hần tiện tay đem hộp tròn nhỏ thu vào Trữ Vật Giới, bên môi tràn ra một vòng thanh cười yếu ớt ý. Nếu là nhìn kỹ, cái này một vòng trong lúc vui vẻ, mơ hồ còn mang theo vài phần tự giễu.

Đôi đời trước, ngàn năm ngọc hồn mộc loại này cấp bậc tài liệu hần thật không để vào mắt, đưa người đều ngại không đủ cấp bậc. Nhưng mà, đối ở hiện tại hần lại nói, có thể luyện chế thần thông Bảo Khí tài liệu, cũng đã là cực kỳ khó được tài liệu.

Trước đó hần tại Quý Thị cùng buổi đấu giá bên trên đạt được sở hữu tài liệu bên trong, đều không có một loại có thể đạt tới cấp bậc này.

Huống chi, ngọc này hồn trong hộp gỗ, còn chứa có thể Cố hồn định phách, lớn mạnh Đại Thần Hồn ngọc tảo hồn trà, cái này đối với hiện tại hần lại nói , đồng dạng là hiếm có đồ tốt, hần tự nhiên không có không thu đạo lý.

Nhưng mà, hần bên này thu được thần nhiên, Thái Âm Đạo Tôn nhìn thấy hần động tác, tâm lý lại tại âm thầm tích huyết.

Ngọc hồn hộp gỗ cũng liền thôi, đó là chính nàng tại Phù Đảo bên trên loại, còn có thật nhiều. Nhưng bên trong ngọc tảo hồn trà, nàng làm tàn hồn chi thể, lượng tiêu hao lại tương đối lớn. Cây kia ngọc tảo hồn cây trà mỗi trăm năm liền có thể sinh năm lượng lá trà, trong tay nàng căn bản không có còn lại bao nhiêu

Cái này một cái trong hộp nhỏ, liền Trang trọn vẹn một lượng ngọc tảo hồn trà, cơ hồ là trong tay nàng một nửa số lượng dự trữ

Nàng nguyên lai tưởng rằng, lấy vị này thân gia, chưa hần để ý điểm ấy trà, lúc này mới ra vẻ hào phóng, ai ngờ, vị này thế mà thật nhận lấy..

Sớm biết, nàng hần là trước đó lỗ hàng mấy cái càng hộp nhỏ hơn từ chuyên môn dùng để đưa người

Đáng tiếc, hiện nay đồ vật đã đưa ra ngoài, nàng coi như hối hận cũng muộn

Huống chi, đối mặt vị này, nàng không thể, cũng không dám đòi ý. Nàng cũng không có quên, ngay tại trước đây không lâu, nàng còn bị vị này bó cái rắn chắc, kém chút liền biến thành luyện khí tài liệu

Thái Âm Đạo Tôn âm thầm căn môi, run rẩy ánh mắt đi theo này trong suốt ngọc nhuận hộp tròn nhỏ, thẳng đến nó hoàn toàn chui vào Khương Viễn trong nhẫn chứa đồ, nàng mới lưu luyện không rời địa thu hồi ánh mắt, mắt tràn đầy đau lòng.

Ánh mắt kia, hiển nhiên cũng là âu yếm chi vật bị người đoạt rồi đi ánh mắt.

Không biết người, nếu là thấy cảnh này, không chừng hội coi là Khương Viễn thế nào lấn phụ nàng đâu?

Khương Viễn cất kỹ ngọc tảo hồn trà, ngừng đầu đang chuẩn bị nói chuyện, ánh mắt trong lúc lơ đãng đảo qua Thái Âm Đạo Tôn, ánh mắt không khỏi một hồi.

"..."

Liền vừa rồi trong nháy mắt đó, hần cơ hồ sinh ra Thái Âm Đạo Tôn bị Chu Các Thanh Minh chiếm hữu hoang đường ảo giác...

Nếu không phải, hai người này chênh lệch thực sự quá lớn, hần cơ hồ muốn cho là bọn họ ở giữa có phải hay không có cái gì quan hệ thân thích, bằng không, ánh mắt này thế nào có thể như thế giống?

Khương Viễn vô ý thức trông mắt, mặt nạ hậu trong hai mắt, một vòng ý cười chợt lóe lên.

Một bên khác, Thái Âm Đạo Tôn đại khái cũng là chú ý tới mình thất thố, nhin không được phát ra một tiếng ho nhẹ, cấp tốc điều chỉnh tốt bộ mặt biểu lộ.

"Đạo hữu, vừa rồi..."

Thái Âm Đạo Tôn mở miệng, đang chuẩn bị đem đề tài hướng ngăn cản Thần Hồn tán loạn phương hướng dẫn, chợt thần sắc nhất động, bỗng nhiên phía bên phải phía dưới nhìn một chút. Nàng ánh mắt xa xăm, tựa như xuyên thấu thân tháp, nhìn thấy ngoài tháp tình cảnh.

Từ nàng góc độ nhìn lại, vừa vặn có thể nhìn đến phía dưới bên hồ, một Từ một phần hai đang triển đầu thân ảnh.

Bỗng dung,

Thái Âm Đạo Tôn cánh tay phải bỗng nhiên giương lên, ngân quang tràn đầy rộng thùng thình tay áo bày phát động ở giữa, nguyên bản ổn định không gian bỗng nhiên tạo nên một tia gọn sóng.

Gợn sóng dập dờn ở giữa, một Từ một phần hai bóng người đột nhiên từ bên trong rơi xuống, "Ba chít chít" hai tiếng quăng xuống đất.

"Hừ "

"Tê nhanh tránh ra! Ngươi ép đến cùng ta!"

Tiếng rên rì, tiếng gào đau đớn gần như đồng thời vang lên, thanh âm mang theo nữ hài đặc thù thanh thúy nhu hòa, rõ ràng là hai nữ hài.

Tuy nhiên hai người giờ phút này hình dung chặt vật, nhưng nhìn kỹ lại, vẫn là có thể nhìn ra được, đây là hai cái hết sức linh tú nữ hài.

Bị đè ở phía dưới nữ hài kia dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, một thân tử sắc trang phục tùy ý vấy xuống, tinh xảo ngũ quan tại đau đớn dưới cơ hồ hoàn toàn nhét chung một chỗ, nhe răng trợn mắt tiêu biểu lộ nhìn qua hết sức linh động.

Một cái khác niên kỷ hơi dài, phần sắc váy dài dưới thân thể trải rộng ra, một thân khí chất cực kỳ dịu dàng động lòng người. Bất quá, lúc này, nàng mi tâm nhũ chặt, hàm răng cắn chặt cánh môi, rõ ràng là tại cố nén thông khổ, cực đại tách ra này một thân dịu dàng khí chất.

Liên như thế liếc mắt qua, Khương Viễn liền trong nháy mắt nhận ra, hai người này, rõ ràng là danh xưng Văn Thị song kiều Văn Từ Hiệp cùng văn thư Dung.

Khương Viễn tròn mắt, nhìn lấy bỗng nhiên xuất hiện hai người, ánh mắt thâm thúy, không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Một bên khác, Thái Âm Đạo Tôn đem hai nữ hài vút trên mặt đất, liền thu tay lại, tư thái nhẹ nhàng thoải mái, tự nhiên mà vậy.

Tư thế kia thực sự quá nhẹ nhõm, tựa như nàng chỉ là tùy ý phôi bay trên bàn mây hạt bụi đất giống như. Nếu không có tận mắt nhìn thấy, ai có thể nghĩ tới, vừa rồi trong nháy mắt đó, nàng đứng là phá vỡ không gian, đem vốn nên tại bí cảnh bên trong hai nữ hài bắt vào đến?

"Đạo hữu vừa rồi từng nói qua, lần này tiếp nhận thí luyện nữ hài bên trong có đạo hữu trong tộc văn bối. Không biết hai người này thế nhưng là?"

Thái Âm Đạo Tôn tùy ý quét hai nữ hài liếc một chút, rồi mới dùng hỏi thăm ánh mắt nhìn về phía Khương Viễn.

Khương Viễn thu hồi ánh mắt, ngữ khí hững hờ : "Không phải."

"Vây là tốt rồi." Thái Âm Đạo Tôn ánh mắt lưu chuyển, ánh mắt mang cười, "Ta chỗ này thực sự đơn sơ, liền cái phục thị người đều không có, không khỏi lãnh đạm khách quý. Hai đứa bé này tư chất bản tính coi như nhìn được, không bằng liền tạm thời làm cho các nàng lưu lại phục thị đi "

Khương Viễn liếc nàng một cái, không có vấn đề nói : "Bực này việc nhỏ, ngươi thân là nơi đây chủ nhân, tự làm quyết định là được."

Thái Âm Đạo Tôn cười xác nhận.

Hai người dăm ba câu này ở giữa, cũng đã quyết định Văn Thư Dung cùng Văn Từ Hiệp đi ở.

Mà lúc này, Văn gia cái này hai tiểu cô nương, thậm chí còn trên mặt đất giãy dụa lấy ý đồ đứng lên, căn bản không có ý thức được phát sinh cái gì.

Bạch Thạch trải thành trên mặt đất, Văn Từ Hiệp cùng văn thư Dung hai người nghe được tiếng nói chuyện, vô ý thức đình chỉ giãy dụa, đồng loạt ngừng đầu, không hện mà cùng theo tiếng kêu nhìn lại.

Cái này xem xét, hai người biểu lộ nhất thời xoát một chút biến.

Văn Từ Hiệp cặp kia linh động giáo hoạt hai mắt trong khoảnh khắc tròn xoe, ánh mắt ngốc trệ, phảng phất như căn bản không thể tin được chính mình ánh mắt.

Liên liền tương đối dịu dàng tinh táo Văn Thư Dung, giờ phút này cũng hơi hơi hé miệng, phần nộn cánh môi thượng hạ khép mở, sừng sốt nói không nên lời một câu.

Tại các nàng trong mắt, trước mắt hết thấy, đơn giản giống giống như nằm mơ, mạo xưng đầy mãnh liệt cảm giác không chân thật.

Những Trần đó thiết lập liền không nói, các nàng căn bản liền một kiện đều nhận không ra, chỉ biết là xem xét liền rất lợi hại trần quý, vượt qua các nàng tưởng tượng trần quý.

Chánh thức làm cho các nàng chấn động vô cùng, rung động không khỏi, lại là trước mắt ngồi hai người kia.

Bên tay phải vị nữ tử này, một thân rộng thùng thình trường bào phảng phất tinh quang gấm, ánh trắng áo choàng, trên thân mang theo cổ đặc thù phong lưu phong nhã, riêng là này một đôi mắt chữ, thâm thúy, thanh lãnh, phảng phất dung nhập ánh trắng, nhìn một cái, để cho người ta gần không được Địa Tâm tinh Thần dao động.

Nếu như vền vện tư thái tức giận chất tốt cũng liền thôi, hết lần này tới lần khác, nữ tử này quanh người, còn tràn ngập một cổ thâm thúy huyền ảo khí tức.

Tuy nhiên không biết này khí tức đến tốt cùng là cái gì, cũng không nhìn thấy cái gì kỳ quái, có thể cổ khí tức này, lại ẩn ẩn cùng chung quanh hết thảy kêu gọi kết nối với nhau, tựa như nàng cũng là một phương thế giới này chi phối giống như.

Dạng này ý vị, dạng này khí khái... Đây quả thực không giống như là nhân loại có thể có được!

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: : Văn Thị nội gián đến tốt cùng là ai?

...

Mà một bên khác, này mang theo Thanh Ngọc người mặt nạ người, mang cho các nàng rung động, không chút nào kém hơn nữ nhân này.

Thậm chí, các nàng chưa kịp chú ý hấn ngoại hình, liền bị này đập vào mắt ý vị chấn động đến trong lòng run lên, kim lòng không đành ngồi thẳng thân thể.

Loại kia thấu xương lạnh lùng, loại kia từ thực chất bên trong lộ ra nồng hậu dày đặc sát khí, loại kia năm tháng dài đằng đẳng lắng đọng ra uy nghiêm, tựa như là một tòa núi lớn đặt ở các nàng trong lòng, dù là người kia cái gì đều không làm, vẫn như cũ làm cho các nàng khẩn trương đến cùng gần như ngạt thở.

Cổ này uy thế, ẩn ẩn nhưng so nữ tử kia còn mạnh hơn ra mấy phần. Liền liền nữ tử kia, ở trước mặt hấn, cũng kim lòng không được lộ ra khiêm cung thái độ, đủ để thấy thân phận tôn quý.

Hai kẻ như vậy, dù là liền vền vện như vậy ngồi, tùy ý nói hai câu, cái này toàn bộ nhà nhỏ liền đã bị bọn họ ý vị lấp đầy, làm cho các nàng hận không thể cuộn mình lên tay chân, sợ có bất kỳ mạo phạm.

Hai người này, tuyệt đối là vượt qua các nàng tưởng tượng tồn tại!

Không khỏi, Văn Thư Dung cùng Văn Tử Hiệp trong lòng hai người, không hẹn mà cùng sinh ra dạng này một loại suy nghĩ.

Các nàng song song ngửa đầu, lấy một loại gần như thành kính tư thái ngược nhìn trước mắt hai người, một vòng sáng thần quang dần dần từ mắt chỗ sâu sáng lên.

Cái này. . . Chẳng lẽ cũng là trong truyền thuyết tuyệt thế cường giả phong tư?

Theo hai người này so sánh, này dĩ vãng từng làm cho các nàng ngưỡng vọng, hâm mộ Đại Đường tỷ Văn Mạn Quân, đại công tử Văn Tắc Thanh, thậm chí là nhà mình lão tổ, đều giống như trong không khí trôi nổi hạt bụi một dạng không đáng chú ý, phảng phất khác nhau một trời một vực.

Không phải dung mạo, mà chính là cái này toàn thân ý vị, này giờ tay nhắc chân ở giữa cường đại uy thế, loại kia dài đằng đặc thời gian tích lũy ra trầm uy nghiêm, căn bản cũng không phải là các nàng gặp qua bất cứ người nào có thể so sánh với.

Cái này căn vốn không cùng một đẳng cấp độ sức.

Thậm chí, vền vện đem những người kia cùng bọn hấn đặt chung một chỗ so sánh, phảng phất như là một loại khinh nhờn.

Mà các nàng chính mình, tại hai vị này tuyệt thế cường giả trước mặt, càng là hèn mọn nhỏ bé đến cùng có thể bỏ qua không tính.

Không cần bất luận cái gì ngôn ngữ, cũng không cần bất kỳ trao đổi gì, Văn Tử Hiệp cùng văn thư Dung hai người cũng đã tự động tự động điều chỉnh

tốt tư thế, cung kính ngồi ngay ngắn ở, bắp thịt cả người kéo căng, khăn trương cơ hồ toàn thân đều run rẩy lên.

Lúc này, hai người xưa nay là dịu dàng tinh táo cũng tốt, linh động giao hoạt cũng tốt, đều không có gì khác nhau, đồng dạng là lòng tràn đầy khăn trương cùng tâm thần bất định.

Lúc này, Thái Âm Đạo Tôn vừa vặn cùng Khương Viễn nói dứt lời, cúi đầu quét hai người liếc một chút.

Cái nhìn này, ánh mắt thâm thúy, mắt sắc thanh lãnh, phảng phất Sơ Tuyết chột lăm, mang theo sáng long lanh lãnh ý.

Văn Từ Hiệp cùng văn thư Dung hai người toàn thân một cái giật mình, liền vội vàng cúi đầu, song quyền nắm chặt, khăn trương khó mà tự kiềm chế.

Gặp hai tiểu cô nương coi như thông minh, Thái Âm Đạo Tôn thuận miệng liền phân phó nói: "Qua trong tú quày lấy một số Linh Quả ra đến, ta muốn chiêu đãi khách quý."

"Đúng, đúng, tiền bối."

Hai người vội vàng nghiêng thân thể hành lễ, miệng bên trong liên tục không ngừng địa đáp ứng, liền nửa điểm chần chờ cũng không dám có.

Túng khiến các nàng xưa nay là Kim Tôn ngọc quý đại tiểu thư lại như thế nào? Tại thực lực tuyệt đối trước mặt, đừng nói chỉ là làm cho các nàng bưng trà dâng nước, chính là muốn các nàng mệnh, các nàng cũng phản kháng không được.

Luống cuống tay chân từ dưới đất bò dậy, hai người liền bước nhanh hướng đi tú bát.

Thái Âm Đạo Tôn quét các nàng liếc một chút, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục theo Khương Viễn nói chuyện với nhau.

...

Ngay tại Văn Thư Dung cùng Văn Từ Hiệp hai người vội vàng bưng trà dâng nước thời điểm, bí cảnh bên ngoài, Văn Thị thanh tra nội gián hành động, cũng đã đến cùng khâu cuối cùng.

Thái dương vừa mới dâng lên không bao lâu, một cổ hắc sắc màn che che đầy Xe ngựa liền bị áp giải đến cùng lũng thúy đầy cốc Văn Thị chủ trạch bên trong.

Thanh tiểu ánh sáng mặt trời lướt qua cánh cửa, tại cửa ra vào rơi đầy đất quang sáng.

Dưới ánh mặt trời, đá xanh lót đường trong phòng vốn nên sạch sẽ gọn gàng, trên mặt đất lại chẳng biết tại sao lộ ra cổ quý dị đồ sộ, lộ ra cổ âm u hàn ý.

Hòn đá ghép lại rất nhỏ trong khe hở, càng là kề cận màu nâu đen vết bẩn, cho dù mỗi ngày vậy nước quét nhà, vẫn như cũ như Phụ Cốt Chi Thư, căn bản thanh lý không xong.

Nơi này, là gia tộc Cháp Pháp Đường, Văn Thị xử trí phạm sai lầm tộc nhân địa phương.

Văn Thị từng sống bao nhiêu năm, Cháp Pháp Đường liền tồn tại bao nhiêu năm, không biết có bao nhiêu Văn Thị tộc nhân ở chỗ này chảy khô máu tươi. Đây trên tảng đá quý dị đồ sộ, khe đá bên trong vết bẩn, rõ ràng cũng là huyết sắc thấm nhiễm mà thành.

Toàn bộ Văn Thị, lên tới xé chiều lão già, xuống đến tóc trái đào tiểu nhi, chỉ cần nghe được Cháp Pháp Đường ba chữ, liền sẽ thân không nhịn được dốc hết ra bên trên Tam dốc hết ra, ngày bình thường càng là tuyệt sẽ không tới gần Cháp Pháp Đường trong vòng trăm thước, liền liền bước đi đều tình nguyện đi vòng.

Mà lúc này, tại cái này để người ta nghe tin đã sợ mất mật Cháp Pháp Đường bên trong, lại quý năm người.

Năm người này chỉ mặc một thân đơn bạc áo trong, tóc tai bù xù, hai tay hai chân đều bị một mực cột, miệng bên trong đứt lấy vải bông, lưng bên trên vết máu trải rộng, nhìn dị thường chật vật.

Phảng phất tiên đoán được chính mình kết cục, năm người này dốc hết ra lấy bả vai liều mạng gãy dựa, mắt hoảng sợ bất an, miệng bên trong càng không ngừng phát ra tiếng ô ô, cũng không biết là muốn biện giải cho mình, còn là muốn cầu xin tha thứ.

Cháp Pháp Đường trung ương thủ tọa bên trên, Văn Thị gia chủ Văn Thiệu Huy một thân màu đen sâu áo, chính bản thân ngồi ngay ngắn, chính mặt không thay đổi nhìn lấy quý trên mặt đất nằm, thâm trầm mắt Âm Sắc lưu chuyển, cũng không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Đường dưới đứng hầu hai bên áo đen Cháp Pháp Giả cúi đầu nghiêm túc, tay cầm chuỗi kiếm, khăn trương liền thở mạnh cũng không dám.

Âm lãnh khí tức tràn ngập, nặng nề uy áp bao phủ, toàn bộ Cháp Pháp Đường bên trong, an tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Trong lúc nhất thời, Cháp Pháp Đường bên trong không khí ngột ngạt đến cùng cơ hồ khiến người ngột thở.

Tại cái này kiềm chế trong không khí, thời gian, từng giờ từng phút địa quá khứ.

Cũng không biết qua bao lâu, Cháp Pháp Đường bên trong hoàn toàn tĩnh mịch không khí, rốt cục bị đánh phá.

"Người tới, bắt đầu."

Văn Thị gia chủ Văn Thiệu Huy mặt không thay đổi mở miệng, thanh âm trầm thấp bên trong lộ ra lạnh lẽo. Giọng nói kia, lạnh đến tựa như liền không khí đều có thể đông cứng.

Đường dưới đứng hầu Cháp Pháp Giả nhóm nhất thời đánh cái giật mình, liên tục không ngừng địa khom người đáp : "Vâng! Gia chủ!"

Thoại âm rơi xuống, năm cái áo đen Cháp Pháp Giả nhất thời ra khỏi hàng, đi đến này năm cái tóc tai bù xù Nhân Diện trước, tiện tay kéo bọn họ miệng bên trong vải bông.

Trong nháy mắt, Cháp Pháp Đường bên trong liền vang lên khàn giọng tiếng kêu khóc.

"Gia chủ! Ta oan uổng a ! Ta thật không có phản bội gia tộc a!"

"Gia chủ! Ta theo Sở lão Tam nhà ta thật chỉ là đã gặp mặt vài lần mà ngay cả lời đều không thể nào nói qua, sự kiện kia thật không phải ta nói cho hần biết a!"

"Gia chủ! Ta thật cái gì cũng không biết a!"

"Gia chủ! Ta thật cái gì đều không làm a! Ngài nhất định phải tin tưởng ta!"

"Gia chủ..."

Năm người mắt đầy tơ máu, một bên kêu khóc, một bên giãy dụa lấy hướng phía trước bò, liền liền đầu gối trên mặt đất mãi hồng đều không có chút nào có kỵ, bộ dáng dị thường chật vật. Bởi vì khăn trương cùng thoát lực, thân thể bọn họ không ngừng run rẩy, liền ngay cả đứng vững vàng đều khó khăn, nhưng như cũ liều mạng gào thét, giống như điên cuồng.

Nhưng mà, nhìn lấy một màn này, Văn thế gia người Văn Thiệu Huy sắc mặt, lại ngay cả một tia biến hóa đều không có.

Hắn lạnh lùng nhìn lấy những này thế nào nhìn thế nào vô tội tộc nhân, mặt không thay đổi trầm giọng uống đến : "Cho ta thăm!"

"Vâng! Gia chủ!"

Áo đen Cháp Pháp Giả nhóm trong nháy mắt lĩnh mệnh, lập tức không chút do dự rút kiếm ra khỏi vỏ, tay nâng kiếm roi.

"Xùy "

Một trận lưỡi dao sắc bén vào thịt thanh âm bỗng nhiên vang lên, sắc bén kiếm quang lóe lên liền biến mất, đỏ tươi dòng máu phun tung toé mà ra, trong nháy mắt vậy một chỗ.

Cùng lúc đó, một trận kêu thê lương thảm thiết âm thanh trong nháy mắt vang lên, thanh âm chỉ về bên nhọn, đơn giản giống như là muốn đem nóc phòng đâm xuyên giống như.

Năm đầu đến hần không thể lẫn lộn trên mặt đất, trên đùi rò rỉ dòng máu chảy ra, tươi điểm hồng sắc tại thuần trắng áo trong bên trên dần dần choáng nhiễm mở, nhìn một cái, tràng diện phá lệ thảm liệt.

Nhưng mà, một kiếm này, bắt quá là bắt đầu mà thôi.

Sau đó, kiếm hình, roi hình, thanh nẹp... Dù loại hình phạt bắt đầu thay nhau ra trận.

Những áo đen đó Cháp Pháp Giả nhóm cái gì cũng không hỏi, chỉ là yên lặng đem bọn hần sớm đã nhớ kỹ trong lòng hình phạt một vừa thi triển ra, tại không thương tới tính mạng bọn họ điều kiện tiên quyết, cho bọn họ lớn nhất thống khổ.

Nền đá trên mặt, đỏ tươi dòng máu chậm rãi thấm mở, bất tri bất giác, liền Tương Thanh thạch nhuộm thành đỏ tươi.

Văn Thị gia chủ tiện tay bùng lên một ly trà, ngồi ở vị trí đầu, mặt không thay đổi nhìn lấy đây hết thảy phát sinh, quanh thân khí thể đóng băng, lạnh lẽo hờ hững.

Không đến chén trà nhỏ thời gian, liền đã có người chịu không được hoàn toàn sụp đổ.

"Dừng tay! Ta chiêu! Ta chiêu! Ta tất cả đều chiêu! ! !"

Tuổi trẻ tộc người sắc mặt trắng bệch, cả người toát mồ hôi lạnh, toàn thân càng là máu me đầm đìa, nhìn qua thảm liệt vô cùng.

Nghe nói như thế, Cháp Pháp Giả trong tay giờ lên Đăng Tiên trong nháy mắt dừng lại, một bên khác, một cái khác áo đen Cháp Pháp Giả cầm giấy bút

đi tới, chuẩn bị bắt đầu ghi chép.

Theo người trẻ tuổi dứt quãng trình bày, mềm mại ngòi bút tại màu trắng trên giấy xệt qua, một hàng lại một hàng rõ ràng chữ viết bắt đầu hiển hiện.

Người trẻ tuổi này cung khai, vền vẹn bắt đầu, không đến nửa canh giờ công phu, năm phần lời khai liền được đưa đến Văn Thiệu Huy trong tay, son hồng trên khay, giấy trắng mực đen sạch sẽ, rõ ràng.

Văn Thị gia chủ Văn Thiệu Huy thả ra trong tay chén trà, sau đó tay cầm lên một xấp lời khai nhìn.

Nhìn một chút, hần mi tâm bắt tri bất giác nhãn lại Lai lập tức rất nhanh cầm lấy một cái khác xấp lời khai, tiếp tục xem.

Rất nhanh, năm phần lời khai liền toàn bộ xem hết.

Nhưng mà, Văn Thiệu Huy sắc mặt, lại ngược lại so vừa rồi còn muốn âm trầm.

Thấy thế, áo đen Cháp Pháp Giả thủ lĩnh nom nóp lo sợ địa ngang nhiên xông qua, cúi đầu không dám nhìn hần ánh mắt : "Gia chủ, muốn hay không..."

"Không cần." Tien tay đem lời khai ném về son hồng khay, Văn Thiệu Huy chặn đứng Cháp Pháp Giả thủ lĩnh câu chuyện, nói nói, " hỏi lại cũng hỏi không ra cái gì tới. Đem bọn hần dẫn đi, nhìn cho thật kỹ, khác để bọn hần chết."

"Vâng. Gia chủ."

Nói, Cháp Pháp Giả thủ lĩnh rút lui hai bước, phát phát tay, nhất thời liền có một đội áo đen Cháp Pháp Giả ra khỏi hàng, đem này năm cái máu me đầm đìa người khiêng xuống qua.

Cháp Pháp Đường lòng đất có chuyên môn dùng để giam giữ tù phạm Địa Cung, những này Cháp Pháp Giả phần lớn là lão thủ, không cần hần phân phó, liền biết hần là thế nào làm.

"Ngươi cũng đi xuống đi " Văn Thiệu Huy lạnh mặt nói.

"Vâng, gia chủ. Ta liền tại cửa ra vào, có việc ngài gọi ta."

Cháp Pháp Giả thủ lĩnh khom người lĩnh mệnh, lập tức liền dẫn dưới tay mình chậm rãi triệt hạ qua.

Rất nhanh, Cháp Pháp Đường bên trong liền hoàn toàn an tĩnh lại.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: : Tiên bồi tha mạng

...

Văn Thiệu Huy một thân Huyền Y, lẳng lẳng mà ngồi tại thủ tọa bên trên, thân hình không nhúc nhích.

Phù văn ánh đèn mạng từ đỉnh đầu vẩy xuống, hần mặt đồng dạng biến mất tại trong bóng râm, nhìn phá lệ âm trầm.

Nhìn kỹ lại, cái kia song mang tính tiêu chí mắt phượng bên trong ánh mắt thâm trầm, bên trong như có ám lưu hung dũng, phá lệ làm người ta sợ hãi.

Bất tri bất giác, hần đặt tại lời khai bên trên tay phải chậm rãi nắm chặt, toàn thân khẽ run lên.

Bỗng dưng.

Văn Thiệu Huy bỗng nhiên đứng lên, tay phải không hề có điềm báo trước ngang quét qua, màu đen tay áo bày mang theo kinh gió thổi qua mặt bàn, trên mặt bàn để đặt son hồng khay trong nháy mắt bị lật tung.

Trong nháy mắt, này nhất điệp điệp giấy trắng mực đen liền bị một luồng kinh phong quét đến không trung, phảng phất Hồ Điệp phi vũ, lại như Khô Điệp tung bay, bay là tà vẩy xuống.

"Àm!"

Son hồng khay rơi xuống đất, một tiếng ngọt ngào tiếng va chạm nhất thời vang lên.

Tại cái này yên tĩnh Cháp Pháp Đường bên trong, cái này một tiếng vang trầm đơn giản xem như tiếng sấm, nghe phá lệ chói tai.

Ngoài cửa, áo đen Cháp Pháp Giả thủ lĩnh nghe được tiếng vang, vội vàng xông tới : "Gia chủ! Phát sinh cái gì sự tình? !"

Vọt tới một nửa, nhìn thấy Cháp Pháp Đường bên trong tràng cảnh, nhìn nhìn lại Văn Thiệu Huy âm trầm sắc mặt, bước chân hần trong nháy mắt dừng lại, một bước cũng không dám lại hướng phía trước : "... Gia chủ?"

"Ra ngoài."

Kiểm chế đến cực hạn thanh âm từ Văn Thiệu Huy trong miệng vang lên, hần toàn bộ thân thể cơ hồ đều không chế không nổi địa đang run rẩy.

Thấy thế, Cháp Pháp Giả thủ lĩnh không dám lơ đãng, liền vội vàng khom người lui ra ngoài.

Cháp Pháp Đường bên trong lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Văn Thiệu Huy vịn bàn chậm rãi ngồi trở lại qua, tâm lý lại như cũ thật lâu không thể bình tĩnh.

Lần này thậm chí kết quả, hoàn toàn vượt quá hần đoán trước, không phải do hần không có khí.

Cũng không phải nói, năm người này không phải nội gián, mà chính là... Năm người này tuy là nội gián, nhưng lại đều theo truyền thừa bí cảnh tiết lộ một chuyện không có chút nào quan hệ.

Năm người này bên trong, có hai người theo Sở gia quan hệ mập mờ, trước hậu mấy lần đem gia tộc tin tức tiết lộ cho Sở gia, mượn cơ hội giành tư lợi, đoạn thời gian trước lĩnh thạch giá cả bỗng nhiên ba động, cũng là trong bọn họ một người giở trò quỷ.

Ba người khác trong tay cũng không sạch sẽ, một cái từng theo Lưu Thị làm qua giao dịch, một cái tự mình theo mặt khác hai nhà lui tới mật thiết, một cái khác khoa trương hơn, lại là Phủ Quân rơi xuống Âm Tử.

Đặt ở bình thường, những tin tức này sự tình bị móc ra, hần khẳng định hội thật cao hứng, nhưng mà, hiện nay, hần muốn tra, lại căn bản không phải những này lông gà vô tội việc nhỏ!

Bọn họ làm những sự tình kia, mặc dù sẽ đối với gia tộc tạo thành nhất định tổn hại, nhưng ảnh hưởng, cuối cùng chỉ là một phần nhỏ lợi ích, căn bản dao động không có gia tộc căn cơ.

Mà truyền thừa bí cảnh, lại là gia tộc bọn họ hưng khởi hi vọng, dung không được mảy may sơ xuất!

Liên sự tình Quan gia tộc lưu giữ tục sự tình cũng dám ra bên ngoài tiết lộ, người này tuyệt đối không thể lưu! Lần này, vô luận như thế nào, dù là đem gia tộc lật cái hướng lên trời, hần cũng nhất định phải đem cái kia nội gián bắt tới!

" "

Vỗ bàn một cái, Văn Thiệu Huy bỗng nhiên đứng lên, nhanh chân hướng Cháp Pháp Đường đi ra ngoài.

Theo hần tốc độ, Huyền Y vạt áo thượng hạ tung bay, tại dưới ánh đèn phảng phất tối sáng mãnh liệt, tầng tầng thay nhau nổi lên.

"Truyền lệnh xuống, tiếp tục tra! Thẳng đến điều tra ra mới thôi!"

"Vâng, Gia chủ."

...

Văn Thị khu nhà cũ bên trong phát sinh một màn này, tại phía xa bí cảnh bên trong Khương Viễn không biết chút nào.

Đương nhiên, hần cho dù biết, đại khái cũng chỉ sẽ cảm thấy chết lặng.

Hần là bởi vì sống lại một đời, có đời trước trí nhớ cùng kinh nghiệm, mới sẽ biết Văn Thị chương không trên địa bàn có một cái truyền thừa bí cảnh, căn bản không phải theo Văn thị nội bộ tìm hiểu ra đến.

Cho nên, Văn Thiệu Huy bọn họ muốn tìm, cái kia cái gọi là "Nội gián", từ vừa mới bắt đầu liền không tồn tại. Không luận Văn Thiệu Huy lại thế nào tra, trừ một đồng gia tộc của hần thăm từ bên ngoài, hần căn bản không có khả năng có khác thu hoạch.

Nói một cách khác, Văn Thị như thế đại phí chu chương thanh tra nội gián, nhất định là muốn làm chuyện vô ích

Mà lại, bọn họ không chỉ có làm là không cố gắng, còn lại bởi vì phen này động tác, kinh động nam hoàng nội thành hẳn hai đại gia tộc, đảo loạn một ao vũng nước đục.

Đến cùng cuối cùng nhất, nếu như truyền thừa thật bị Khương Viễn cướp đi lời nói, này việc vui coi như lớn cũng không biết, đến lúc đó Văn Thị có phải hay không còn có thanh tra nội gián tâm tư

...

Cùng một thời gian, truyền thừa bí cảnh bên trong, trăng sao Bạch Tháp bên trong.

Khương Viễn ngồi dựa vào trên ghế, khớp xương rõ ràng xuất thủ tùy ý địa gõ lan can, rộng thùng thình tay áo bày rủ xuống roi xuống tư thái tùy ý bên trong lộ ra cổ lạnh lùng, toàn thân đều tản ra một cỗ khó nói lên lời phi phàm ý vị.

Hào quang màu bạc từ mái vòm vẩy xuống, trên mặt hắc Thanh Ngọc mặt nạ lóe sáng lóng lư quang, nhìn tăng thêm mấy phần thần bí.

"Người mới vừa nói, người vẫn lạc tại một vạn năm trước, là Thái Hạo Văn lạc Tiên tông trưởng lão?"

Trầm thấp bên trong mang theo vài phần khô khốc thanh âm bỗng nhiên vang lên, đánh vỡ một phòng tĩnh lặng.

Khương Viễn ngược mắt, nhìn về phía đối diện Thái Âm Đạo Tôn, thâm thúy ánh mắt bên trong hình như có một sợi hàn quang xẹt qua.

"Vâng. Có cái gì vấn đề sao?"

Thái Âm Đạo Tôn khẽ gật đầu, vô ý thức hơi hơi thân thể thẳng tắp.

Tuy nhiên mặt ngoài vẫn như cũ biểu hiện được tinh táo tự nhiên, nhưng nhìn thấy Khương Viễn ánh mắt, không biết thế nào, trong nội tâm nàng lại có mấy phần khẩn trương.

Liếc nàng một cái, Khương Viễn khước môi nhất câu, bỗng nhiên lộ ra một tia cười lạnh : "Vấn đề? Đương nhiên là có."

Đón đến, hắc ánh mắt từ chung quanh che kín cấm chế trên tường đảo qua, thanh âm lạnh lùng vô cùng : "Cái này bí cảnh bên trong, sở hữu trận pháp, cấm chế, thời gian tồn tại đều không cao hơn năm ngàn năm, cùng trong miệng người vạn năm cũng không tương xứng."

"Huống chi, người nếu thật là Thái Hạo Văn lạc Tiên tông trưởng lão, tất nhiên sẽ nổi danh ghi chép ghi chép, Bồn Tọa không có khả năng hoàn toàn chưa nghe nói qua."

"Cái này..." Thái Âm Đạo Tôn ánh mắt chớp lên, vô ý thức mở miệng giải thích, "Thực là bởi vì..."

"Không cần giải thích." Khương Viễn tùy ý nhấc nhấc tay, cắt ngang nàng lời nói, "Trận Pháp Cấm Chế có thể giữ gìn, danh sách khả năng có biến. Bồn Tọa rất rõ ràng, những lý do này còn chưa đủ đầy đủ. Người biên cố sự, vốn cũng đủ để lừa qua tuyệt đại đa số tu sĩ, dù là đối một cái Đạo Tôn tới, chỉ sợ cũng sẽ bị người lừa qua qua."

Nói, hắc tiện tay nhấn một cái lan can, đứng lên, chậm rãi bước đi thong thả đến cùng Thái Âm Đạo Tôn trước mặt, từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy nàng, thâm thúy ánh mắt bên trong mơ hồ mang theo một tia treu tức : "Bất quá, có chuyện, người khẳng định không biết."

Thái Âm Đạo Tôn ngửa đầu nhìn về phía Khương Viễn, tiếng lòng trong lúc bất tri bất giác đã kéo căng.

Không biết là cao thấp chênh lệch mang đến áp lực, vẫn là Khương Viễn quá mức chắc chắn ngữ khí mang đến nặng nề áp lực, cho dù nàng đã cố giữ vững trấn định, vẫn như cũ nhìn không được nắm chặt song quyền, nồng đậm lông mi run nhè nhẹ.

Qua một hồi lâu, nàng mới tìm về chính mình thanh âm, nói ra : "Không biết đạo hữu nói, là chuyện nào?"

"A "

Khương Viễn một tiếng cười khê, bên môi cười lạnh bỗng nhiên mang lên một tia ác ý.

Hắn bỗng nhiên không hề có diễm báo trước địa đưa tay trái ra, một tay nắm Thái Âm Đạo Tôn tinh tế cái cằm, cúi đầu nhìn xuống nàng cặp kia thanh lãnh ánh mắt, gần như gần từng chữ chậm rãi nói ra : "Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông, cho đến tận này, bất quá mới vừa vận thành lập 9,500 năm."

Thanh âm hắc trầm thấp nhẹ nhàng chậm chạp, cũng không có tận lực tăng thêm ngữ khí. Nhưng mà, hắn nói ra lời nói, đối Thái Âm Đạo Tôn mà nói, cũng giống như tại Kinh Lôi.

Thái Âm Đạo Tôn trong nháy mắt trừng lớn ánh mắt, hô hấp một trận gấp rút.

"Cái ... Cái gì? Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông thân là Tam đại tiên môn một trong, thế nào hội chỉ thành lập hơn chín nghìn năm?"

Nàng gần như không thể tin hỏi ngược lại.

Bởi vì quá mức chấn kinh, nàng thậm chí ngay cả Khương Viễn này gần như khinh bạc động tác, đều quên ở ý.

Lúc này, Văn Thư Dung cùng Văn Tử Hiệp hai tiểu cô nương bỗng nhiên đẩy cửa đi tới, trong tay còn bưng hai bàn tinh xảo trà bánh.

Nhìn thấy Khương Viễn cùng Thái Âm Đạo Tôn động tác, hai tiểu cô nương nhất thời cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Kính hải phía dưới, Văn Tử Hiệp bưng khay xuất thủ kim lòng không dặng dốc hết ra một chút, trong tay bạch ngọc khay một cái bên cạnh nghiêng, tinh xảo trà bánh nhất thời liền từ khay bên trong trượt ra qua.

"Phanh "

Một tiếng thanh thúy tiếng va chạm vang lên lên, Ngọc Diệp lặn trên mặt đất tằm vài vòng mới chậm rãi dừng lại, trong đĩa trà bánh vấy một chỗ.

Tại cái này nguyên bản tịch trong tĩnh thất, thanh âm này phá lệ đột ngột, cũng phá lệ chói tai, đơn giản tựa như là bình mà sấm sét.

Khương Viễn cùng Thái Âm Đạo Tôn gần như đồng thời nghiêng đầu sang chỗ khác, theo tiếng nhìn sang.

Hai người ánh mắt, một cái lạnh lẽo Thanh Hàn, một cái thâm thúy lạnh lùng, mô phỏng như thực chất rơi vào Văn Tử Hiệp cùng văn thư Dung trên thân hai người.

Văn Tử Hiệp chân mềm nhũn, " " một chút quỳ trên mặt đất, cái trán gát gao sát mặt đất, sợ toàn thân run rẩy, toàn thân mồ hôi lạnh lâm ly, liền một câu nguyên lãnh lời nói đều nói không nên lời.

Văn Tử Hiệp phía sau, Văn Thư Dung sợ tứ chi cứng ngắc, gần như bản năng quỳ theo xuống dưới, càng không ngừng dập đầu, run giọng nói : "Thật, thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Chúng ta không phải cố ý! Cầu tiên bói tha cho chúng ta! Tha cho chúng ta..."

Thái Âm Đạo Tôn như cũ ở vào lộ tẩy trong lúc khiếp sợ, ánh mắt có chút đăm đăm, lảng lảng còn không có kịp phản ứng phát sinh cái gì.

Khương Viễn ánh mắt hơi trầm xuống, bởi vì bị cắt ngang mà sinh ra một tia vi diệu khó chịu.

"Lăn."

Thanh âm hần lạnh lùng, so bình thường tăng thêm mấy cái phần uy nghiêm, để cho người ta vừa nghe xong, liền không nhịn được tâm lý phát run.

Văn Thư Dung toàn thân cứng đờ, lập tức như được đại xá, liên tục không ngừng địa dập đầu : "Tạ tạ tiên bói ân không giết! Văn bói cái này cút! Cái này cút!"

Nói, nàng lộn nhào địa từ dưới đất bò dậy, dắt liền bước đi đều miễn cưỡng Văn Tử Hiệp, lao đảo địa đi ra ngoài. Tám lưng kia, chặt vật gần như chạy trốn.

Trước khi đi, nàng vẫn còn chưa khép cửa lại, hoàn toàn ngăn cách gian phòng bên trong bên ngoài.

Thấy thế, Khương Viễn không có thể nào để ý địa thu hồi ánh mắt, một lần nữa tròng mắt, tựa như cái gì đều không phát sinh giống như nhìn về phía Thái Âm Đạo Tôn.

Giữa hai người trạng thái, bất tri bất giác lại biến trở về trước đó trạng thái.

"Rất lợi hại kinh ngạc đúng không? Bồn Tọa lúc trước lần thứ nhất biết thời điểm, cũng giống như ngươi kinh ngạc."

Khương Viễn sau đó lỏng tay ra nàng cái cằm, thối hậu hai bước, bên môi treo một vòng gần như trào phúng cười lạnh : "Chuyện này đối với bên ngoài người mà nói thật là cái bí mật, nhưng nếu như ngươi thật sự là Thái Hạo Vân lộc Tiên tông trưởng lão, liền không khả năng không biết chuyện này."

Đón đến, ánh mắt của hắn từ Thái Âm Đạo Tôn trên mặt chậm rãi đảo qua, cái cằm khẽ nhếch, thanh âm bên trong mơ hồ mang ra mấy phần bề ngỗ vị đạo.

"Hoang ngôn đã bị vạch trần. Hiện tại , có thể nói thật không?"

...

Chương 168: : Quảng Hàn Tiên Cung

...

"Ta..."

Thái Âm Đạo Tôn cắn môi, ánh mắt quang thiểm nhấp nháy, thần sắc dao động bất định, qua rất lâu đều không có thể quyết định.

Nhìn kỹ lại, trên mặt nàng, cũng không có hoang ngôn bị vạch trần khó chịu, ngược lại tràn đầy ngưng trọng.

Thấy thế, Khương Viễn cũng không có lên tiếng thúc giục, ngược lại lui hai bước, áo bào giương lên, một lần nữa ngồi trở lại trên ghế, thái độ nhàn nhai mà tùy ý.

Dù sao, mỗi như hắn cũng sớm đã ném đi ra, không sợ nàng không nói thật.

Từ Thái Âm Đạo Tôn hiện thân bắt đầu, giữa hai người hồ động, nhìn như tùy ý, trên thực tế, lại mỗi một bước đều tại hắn trong khống chế.

Cái này bên trong, bao quát hai lần triển lộ thực lực, bao quát cố ý hiển lộ "Kính Thiên Đạo Tôn" thân phận, bao quát nói ra tự mình biết ngăn cản Thần Hồn tán loạn pháp môn, dẫn Thái Âm Đạo Tôn mắc câu, đều là hắn cố ý vì chi.

Phương pháp kia cũng không phức tạp, lại thắng ở mau lẹ hữu hiệu.

Mà hắn sở dĩ như thế làm, mục đích chỉ có một cái, cái kia chính là, tại trong hai người chiếm cứ Quyền Chủ Đạo, móc ra Thái Âm Đạo Tôn lai lịch chân chính bối cảnh, cùng cái này truyền thừa tình huống cụ thể.

Đây là lần đầu tiên nhìn thấy "Thái Âm Đạo Tôn" thời điểm, liền sinh ra kế hoạch.

Tựa như hắn nói, "Thái Âm Đạo Tôn" cái danh hiệu này hắn chưa từng nghe nói qua, cái này bản thân liền là một cái cự đại điểm đáng ngờ.

Tại cái này Tu Hành Giới, hạ cấp người tu hành như Cá diếc sang Sông, nhiều vô số kể, hắn chưa nghe nói qua cũng không kỳ quái, nhưng mà, tại cái này trong giới tu hành, cho tới bây giờ đều không tồn tại bừa bãi vô danh Đạo Tôn!

Dù là qua mấy ngàn năm, danh tiếng đã Thành quá khứ lúc, nhưng dù sao qua lại huy hoàng còn tại, các Đại Tông Môn chắc chắn sẽ có tương quan ghi chép.

Nhưng mà, hắn cho dù đời trước đương đạo tôn thời điểm, đều chưa nghe nói qua "Thái Âm" cái danh hiệu này, cái này liền có chút kỳ quái

Duy nhất khả năng, chính là nàng thân phận chân chính nói ra, có lẽ sẽ gây phiền toái.

Điểm này, Khương Viễn không thể không để ý.

Dù sao, truyền thừa không thể so với hắn, một khi tỷ tỷ đoạt được truyền thừa, liền sẽ tiếp nhận sở hữu cùng truyền thừa có quan hệ hết thảy. Vì vậy "Thái Âm Đạo Tôn", tương lai nói không chừng sẽ trở thành tỷ tỷ sự phụ. Kể từ đó, hắn không đem vị này "Thái Âm Đạo Tôn" lai lịch thân phận tra rõ ràng thế nào được?

Nói trở lại, Thái Âm Đạo Tôn biên này một bộ lý do thoái thác, thật rất có sức thuyết phục, nếu như biến thành người khác Lai chỉ sợ chưa chắc sẽ sinh ra hoài nghi. Đáng tiếc, nàng chọn cái nào tông môn không tốt, hết lần này tới lần khác tuyển Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông?

Nếu như nàng gọi là hắn tông môn, hắn còn chưa biết như vậy rõ ràng, có thể hết lần này tới lần khác là Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông. Đời trước, thân là luyện khí Đại Tông Sư, hắn liên hệ nhiều nhất tông môn, vừa lúc cũng là lấy luyện đan nổi tiếng Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông.

Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông làm Thương Lan Đại Thế Giới Tam đại tiên môn một trong, nó thời gian tồn tại thực sự quá dài, rất dễ dàng để cho người ta sinh ra ảo giác, cảm thấy nó vẫn luôn là tam đại Tiên Tông một trong.

Nhưng trên thực tế, Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông quật khởi thời gian, là Tam đại trong tiên môn gần nhất, tính toán đầu ra đấy, cũng chỉ có 9,500 năm.

Bất quá, bởi vì nó năm đó quật khởi thời cơ so sánh mãnh mẽ, tuyệt đại bộ phận ghi chép đều so sánh mơ hồ, cũng không có điểm ra Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông chánh thức quật khởi thời gian. Cho nên, chuyện này tuy nhiên không tính là cái gì tuyệt đỉnh bí mật, nhưng biết người vẫn như cũ không nhiều.

Đời trước, nếu như hắn không phải trong lúc vô tình từ một vị Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông Thái Thượng Trưởng Lão trong miệng nghe nói chuyện này, chỉ sợ cũng phải cùng người khác một dạng, coi là Thái Hạo Văn lạc Tiên Tông thời gian tồn tại vượt xa quá vạn năm.

Khương Viễn tiện tay nâng chén trà lên, trong tay tinh tế thường thức, ánh mắt nhìn như chuyên chú, kì thực hững hờ.

Hắn đang đợi, chờ Thái Âm Đạo Tôn chính mình nghĩ thông suốt.

Trong lúc nhất thời, Khương Viễn cùng Thái Âm Đạo Tôn hai người người nào đều không nói gì, trong phòng trở nên phá lệ yên tĩnh.

Hình cung mái vòm bên trên thăm thẳm Ngân Huy vậy xuống, hai người thân ảnh tắm rửa tại trong vầng sáng, một cái thân thể căng cứng, vẻ mặt nghiêm túc, một cái cử chỉ tùy ý, thần thái nhàn nhã, so sánh dị thường rõ ràng.

Cũng không biết qua bao lâu, Thái Âm Đạo Tôn bỗng nhiên thở dài một hơi, hai mắt hơi khép, ánh mắt ánh sáng lóe lên, dường như có quyết định.

"Đạo hữu thân phận quý giá, thủ đoạn không giống tầm thường Đạo Tôn nhưng so sánh, chắc hẳn lai lịch cũng không tầm thường. Nếu là đạo hữu, ta chính là thực ngôn tương cáo, cũng không vì không thể. Bất quá..." Nàng có chút dừng lại, vẻ mặt nghiêm túc xem Khương Viễn liếc một chút, "Còn mời đạo hữu thay ta giữ bí mật, không phải vậy, ta nói không chừng liền cuối cùng nhất năm trăm năm đều không được an bình."

Nghe vậy, Khương Viễn ngược mắt liếc nàng một cái, buông xuống chén trà, thu hồi bộ kia hững hờ thần thái.

Hắn chậm rãi ngồi thẳng thân thể, ánh mắt lẫm nhẫm, sắc mặt cũng mang hơn mấy phần trịnh trọng: "Đây là tự nhiên, người nói."

"Thực, ta vẫn lạc tại ba ngàn năm trước, chính là..."

Thái Âm Đạo Tôn hơi hơi nhíu mày, chậm rãi nói ra bản thân lai lịch.

Nàng kinh lịch nói phức tạp cũng phức tạp, nói đơn giản cũng đơn giản. Khái quát xuống tới, cũng là một cái xuất thân Tiểu Tông Môn nữ tu ngoài ý muốn đạt được cái nào đó truyền thừa, kinh lịch một phen gian nan hiểm trở, rốt cục trở thành cường giả, rồi sau đó lại đi qua một phen gian khổ phấn đấu, sáng lập chính mình môn phái, rốt cục tại Tu Hành Giới xông ra thuộc về mình Nhất Phiến Thiên Địa.

Nhưng mà, tiệc vui chóng tàn, ngay tại nàng trở thành Đạo Tôn sau đó không lâu, trong tay nàng thứ nào đó lại gây nên người khác ngấp nghé, cuối cùng rơi cái thân tử đạo tiêu, chỉ còn lại có một sợi tàn hồn còn tại kéo dài hơi tàn.

Nàng nói có chút mơ hồ, chỉ có một thứ đại khái, rất nhiều dính đến chuyện cụ thể nội dung cũng chỉ là một vũng mà qua, cũng không tinh tế nói rõ, này cái gọi là gây nên ngấp nghé thứ nào đó, càng là cơ hồ không có bất kỳ cái gì chi tiết tự thuật.

Khương Viễn im lặng không lên tiếng nghe, ánh mắt thâm thúy, ánh mắt đậm đặc, khớp xương rõ ràng ngón tay tại trên lan can có tiết tấu địa điểm nhẹ, tạm thời cũng không phát biểu mặc cho cái nhìn thế nào.

Thái Âm Đạo Tôn thuyết pháp, cũng không có vượt quá hắn đoán trước, ngược lại từ khía cạnh ứng chứng lúc trước hắn suy đoán.

Thái Âm Đạo Tôn nói như thế mơ hồ, hiển nhiên là sợ thân phận của mình rước lấy phiền phức, bởi vậy có thể thấy được, nàng lúc trước cừu gia chỉ sợ thế lực không nhỏ, nếu không, chưa dứt không đến mức qua ba ngàn năm, như cũ để cho nàng như thế kiêng kỵ.

Mà làm cho một vị Đạo Tôn kiêng kỵ như vậy thế lực, lại có bao nhiêu?

Vừa nghĩ đến đây, mười mấy cái lớn nhỏ thế lực tên trong nháy mắt từ trong đầu hắn xẹt qua, lập tức từng cái bài trừ, rất nhanh liền chỉ còn lại không tới mười cái.

Mà trước đó, nàng còn từng nói ra sợ cuối cùng nhất năm trăm năm vẫn không được an bình lời nói, rất lợi hại hiển nhiên, nàng cho rằng dù là qua ba ngàn năm, này cừu gia vẫn như cũ sẽ không bỏ qua nàng. Tại sao?

Nếu như hắn không có đoán sai lời nói, năm đó, nàng tuy nhiên vẫn lạc, nhưng chỉ sợ đối thủ cũng không thể đã được như nguyện, này gây nên đối phương ngấp nghé thứ nào đó, chỉ sợ hiện tại như cũ tại trong tay nàng.

Hiện tại như cũ tại trong tay nàng..

Khương Viễn tầm mắt cup xuống, mắt suy nghĩ lưu chuyển, dần dần có một loại nào đó suy đoán.

Tại cái này trong giới tu hành, Đạo Tôn đã là đỉnh phong tồn tại, dù là Thái Âm Đạo Tôn là một cái vừa tấn thăng Đạo Tôn, chỉ có Hồn Nguyên Cảnh sơ kỳ tu vi, không có đặc biệt nguyên nhân, cũng sẽ không có thế lực nguyện ý từ tìm phiền toái chạy tới trên chọc.

Chỉ sợ, vấn đề vẫn như cũ là xuất hiện ở truyền thừa bên trên.

Nghĩ tới đây, Khương Viễn bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt từ Thái Âm Đạo Tôn trên thân vút qua, lập tức rơi xuống trên tường này một bức Tiên Cung trên bức họa.

Nhìn lấy bức tranh này, thứ nhất ba ngàn năm trước bí văn, như thiểm điện từ trong đầu hắn xẹt qua, bên trong đủ loại, cùng Thái Âm Đạo Tôn trong miệng nói đều từng cái trùng hợp.

Hắn nghĩ, hắn có lẽ đã biết, trước mắt vị này "Thái Âm Đạo Tôn", đến tột cùng là ai

Nếu thật là vị kia lời nói, trước mắt hết thấy, liền đều giải thích được

Bất quá, cái này cuối cùng chỉ là hần suy đoán, đến tốt cùng phải hay không phải, còn cần thăm dò một phen.

Khương Viễn như vô sự địa đem ánh mắt từ trên bức họa thu hồi, mặt nạ hậu hai mắt nhắm lại, mắt bỗng nhiên có một tia sáng lóe lên một cái rồi biến mất.

Sáng ngời quang huy từ mái vòm vẩy xuống, rơi vào trên mặt hần, Thanh Ngọc sắc trên mặt nạ hiện lên từng tia từng tia lưu quang, nhìn qua phá lệ thần bí khó lường.

Lúc này, Thái Âm Đạo Tôn cũng rốt cục nói xong, nâng chén trà lên làm tròn hầu, lập tức nhìn về phía Khương Viễn, nói ra : "Đại khái đã là như thế. Có thể nói, ta đã toàn bộ đều nói. Không biết, đạo hữu trong miệng, có thể ngăn cản Thần Hồn tán loạn pháp môn..."

Nói, nàng che đậy tại tay áo hai tay hơi hơi nắm chặt, thâm thúy hai con mắt ánh sáng khẽ run, bất tri bất giác liền lộ ra một chút tâm thần bất định.

Khương Viễn trầm ngâm không nói, khớp xương rõ ràng thủ chương khóa lên ngọc chất trên lan can, đầu ngón tay một chút lại một chút địa khẽ chọc.

"Đốt "

"Đốt "

"Đốt " ...

Thanh thúy thanh vang an trong tĩnh thất chậm rãi quanh quẩn.

Trong lúc nhất thời, trong phòng bầu không khí lại vô hình có mấy phần khẩn trương.

Thái Âm Đạo Tôn tâm bất tri bất giác nhấc lên, liền liền thân thể, đều trong lúc vô tình kéo căng. Nếu không phải nàng bây giờ là Thần Hồn chi thể, Vô Cầu không mở hôi, chỉ sợ lúc này, nàng thái dương trong lòng bàn tay, liền nên khăn trương xuất mở hôi.

Lấy tàn hồn chi thể vượt qua ba ngàn năm năm tháng dài đằng đẳng, nàng ban đầu cho là mình sớm đã thành thói quen, liền liền sắp tiêu tán vận mệnh, cũng đã có thể thân nhiên tiếp nhận.

Nhưng mà, khi hi vọng tiến đến giờ khắc này, nàng mới hiểu được, đó bất quá là nàng lừa mình dối người mà thôi.

Này từ tâm chỗ sâu bộc phát ra mãnh liệt tình cảm, thanh thanh sở sở nói cho nàng, nàng thực là như thế địa khát vọng sống sót, cho dù là lấy tàn hồn chi thể kéo dài hơi tàn, nàng cũng muốn tiếp tục lưu giữ tại hạ đi...

Nàng là như thế như thế địa đang mong đợi...

Lanh lạnh móng tay bất tri bất giác lâm vào lòng bàn tay, Thái Âm Đạo Tôn vô ý thức cắn môi, mắt lom lom nhìn Khương Viễn, sáng ngời ánh mắt bên trong thanh lãnh không hề, ngược lại mạo xưng đầy mãnh liệt chờ mong cùng tâm thần bất định.

Đúng lúc này, quanh quẩn ở trong phòng thanh thúy gỗ đánh âm thanh bỗng nhiên biến mất, trong phòng trong nháy mắt biến đến vô cùng yên tĩnh.

Khương Viễn khớp xương rõ ràng ngón tay chỉ tại trên lan can, bỗng nhiên ngược mắt, nói ra : "Nghe đồn, Tàn Linh Tây Nam Lạc Vân bên trong dãy núi, có một cái chỉ lấy nữ tu thể lực, tên là Quảng Hân Tiên Cung. Không biết đạo hữu có thể từng nghe nói qua?"

Tiếng nói vừa mới xót, Thái Âm Đạo Tôn thân hình bỗng nhiên cứng đờ, ánh mắt trong nháy mắt ngưng kết, phảng phất nghe được cái gì thật không thể tin sự tình.

Trong chớp nhoáng này, nàng này Thần Hồn ngưng tụ mà thành thân thể bỗng nhiên trở nên hoảng hốt, đúng là dưới khiếp sợ, ý thức tan rã, liền hình thể đều kém chút duy trì không được.

Thấy thế, Khương Viễn khoé môi hơi hơi nhất câu, đối với mình suy đoán lại nhiều mấy phần lòng tin.

Qua một hồi lâu, Thái Âm Đạo Tôn tan rã ánh mắt rốt cục chậm rãi ngưng tụ, nhìn lấy Khương Viễn, há hốc mồm, muốn nói lại thôi.

...

Chương 169: : Dạ Tinh Chỉ Hoàn

...

"Đạo hữu, người mới vừa nói Quảng Hàn Tiên Cung.. Ta, tựa hồ mơ hồ có đi nghe nói, không biết, có thể hay không nói rõ chi tiết nói?"

Thái Âm Đạo Tôn do dự nửa ngày, mới cẩn thận từng li từng tí mở miệng, thăm dò giống như nói ra.

Khương Viễn liếc nhìn hẩn một cái, ánh mắt bên trong mang theo một tia không khỏi ý vị : "Nghe đồn, tên kia vì 'Quảng Hàn Tiên Cung' thế lực bên trong, có một chỗ cấm địa, nghe nói vô luận người nào, chỉ cần có thể mở ra cấm địa, chính là Quảng Hàn Tiên Cung chánh thức chủ nhân. Mà này Quảng Hàn Tiên Cung các đời Cung Chủ, xưa nay lấy hộ pháp tự xưng..."

Lời còn chưa dứt, Thái Âm Đạo Tôn thân hình bỗng nhiên nhoáng một cái.

"Răng rắc!"

Một tiếng vang giòn.

Thái Âm Đạo Tôn tinh tế ngón tay trong lúc vô tình nắm chặt, thủ hạ cứng rắn Hồng Hoang bạch ngọc lan can bỗng nhiên bị bóp thành toái phiến, tại liên tiếp thanh thúy tiếng va chạm bên trong rơi đầy địa.

Mà bản thân nàng, lại phảng phất hồn nhiên không hay giống như, vẫn như cũ trừng lớn ánh mắt nhìn lấy Khương Viễn, ánh mắt khoảng không mang.

Khương Viễn ngừng tiếng nói, ánh mắt rơi vào Thái Âm Đạo Tôn trên mặt.

"Nhất định là Thanh Vận... Nhất định là nàng..."

Không biết thời điểm nào, Thái Âm Đạo Tôn trong mắt đã hiện lên một tầng sương khói mông lung, giống như điệp vũ lông mi hơi hơi rung động, thần sắc giống như buồn giống như vui.

Giờ khắc này nàng, rốt cuộc không có ngay từ đầu thanh lãnh cùng trấn định, tâm tình sôi trào phảng phất muốn từ cặp mắt kia bên trong tràn ra tới giống như, nhìn phá lệ yếu ớt.

Thấy thế, Khương Viễn trong lòng nhưng, mắt hiện lên một tia không khỏi cảm khái.

Rủ xuống đôi mắt, che giấu mất tâm tình, hẩn tiện tay bóp cái Linh Quả trong tay thường thức, cho Thái Âm Đạo Tôn chứa lại đầy đủ thời gian cùng không gian.

Nhìn Thái Âm Đạo Tôn phản ứng này, hẩn liền minh bạch, nàng chỉ sợ thật sự là hẩn suy đoán bên trong vị kia, ba ngàn năm trước, đã từng quát Phong Vân, danh xưng nữ tu đệ nhất nhân "Cực Dạ Đạo Tôn".

Trong truyền thuyết, Cực Dạ Đạo Tôn Ngọc Cốt tự nhiên, có tiền nhân chi tư, cùng lúc ấy Thái Huyền Vô Cực Tiên Tông "

Nhưng mà, nàng bị trở thành nữ tu đệ nhất nhân, lại cùng nàng mỹ mạo không quan hệ, mà là bởi vì, nàng khai sáng lúc ấy trong giới tu hành gần như không tồn tại, một cái duy nhất thuần nữ tu môn phái, Quảng Hàn Tiên Cung!

Cái này tại lúc ấy lấy nam tu là chủ lưu trong giới tu hành, quả thực là một hạng khai thiên tích địa hành động vĩ đại!

Quảng Hàn Tiên Cung thành lập ngày đó, cơ hồ toàn bộ Tu Hành Giới đều bị chấn kinh, rất nhiều người thậm chí cho là nàng điên.

Sau đó, tại Quảng Hàn Tiên Cung thành lập lúc đầu hai trăm năm bên trong, Cực Dạ Đạo Tôn trợ giúp cùng thu nhận vô số nữ tu, lấy như thiểm điện tốc độ, từ trong miệng người khác trò cười, trưởng thành là một cái ảnh hưởng rất lớn đại hình thế lực.

Cũng chính là tại này sau đó, nữ tu tại trong giới tu hành địa vị mới kịch liệt đề bạt, thậm chí đánh vỡ ràng buộc, có được theo nam tu một dạng kế thừa gia tộc và thế lực quyền lợi.

Tại Cực Dạ Đạo Tôn còn sống niên đại bên trong, nàng tại nữ tu bên trong lực thu hút đơn giản không gì sánh kịp, liên liền rất nhiều Siêu Cấp Tông Môn bên trong nữ tu, đều xem nàng như Thành thần tượng, danh tiếng mạnh, có thể xưng xưa nay chưa từng có, hậu không người đến.

Cho dù là Khương Viễn đời trước, Khởi cũng là truyền kỳ nhân vật, nhưng cùng với nàng so sánh, cũng vẫn là kém một bậc.

Cho dù đến bây giờ, Quảng Hàn Tiên Cung sớm đã xuống dốc, tại nữ tu bên trong danh tiếng nhưng như cũ vẫn còn ở đó. Tuyệt đại bộ phận nữ tu tuy

nhiên chưa chắc sẽ lựa chọn Quảng Hàn Tiên Cung, nhưng ở gặp được Quảng Hàn Tiên Cung môn nhân thời điểm, xem ở các nàng Tiên Bối phân thượng, nhưng cũng tổng thì nguyện ý khách khí mấy phần.

Đương nhiên, Cực Dạ Đạo Tôn danh tiếng, càng nhiều là thời sự tạo nên, đơn thuần thực lực lời nói, lúc trước Khương Viễn so với nàng có thể mạnh không chỉ một bậc.

Bất quá, cho dù Cực Dạ Đạo Tôn thực lực so với danh tiếng có vẻ không bằng, cũng mặt sát không dễ cho đã từng thành tựu.

Khương Viễn nhớ kỹ, tỷ tỷ của hắn có thể vẫn luôn là đem Cực Dạ Đạo Tôn xem như chính mình thần tượng, nếu như nàng thực sự đến cùng Cực Dạ Đạo Tôn truyền thừa, còn không biết phải cao hứng Thành cái gì dạng đâu?

Bất quá, Cực Dạ Đạo Tôn truyền thừa...

Nghĩ tới đây, Khương Viễn sầm mặt lại, mắt bỗng nhiên nhiễm lên một tia ngưng trọng.

Tại phổ thông tu sĩ trong mắt, Cực Dạ Đạo Tôn có lẽ chỉ là cái truyền kỳ nhân vật, đối với nàng chết, cũng cơ hồ không có cái gì khái niệm. Nhưng mà, Khương Viễn từng vì Đạo Tôn, lại nghe nói qua cái này bên trong nội tình.

Cực Dạ Đạo Tôn cũng không phải bình thường tử vong, mà chính là chết tại tam đại Tiên Tông một trong Thái Huyền Vô Cực Tiên Tông trong tay, mà lại là bị ba vị Đạo Tôn vây công chí tử, có thể nói là bị chết cực kỳ thê thảm.

Chỉ bất quá, bởi vì dính đến Tam đại tiên môn cùng Đạo Tôn cường giả, Tu Hành Giới đối với chuyện này luôn luôn giữ kín như bưng, hiện nay biết chuyện này tu sĩ đã ít lại càng ít. Thực lực không đủ tu sĩ, liền nghe nói chuyện này từ cách đều không có.

Từ chỗ cái góc độ lại nói, Cực Dạ Đạo Tôn có thể nói là cái tính chất bị kịch nhân vật.

Mà Cực Dạ Đạo Tôn truyền thừa, đồng dạng là phiền phức.

Đương nhiên, là phiền phức, đồng dạng cũng là kỳ ngộ.

Theo hắn biết tin tức, Cực Dạ Đạo Tôn năm đó sở dĩ sẽ bị Thái Huyền Vô Cực Tiên Tông ba vị Đạo Tôn vây công, hoàn toàn là bởi vì nắm trong tay của nàng truyền thừa. Nghe nói, đó là một cái Thượng Cổ Truyền Thừa, mà lại là một cái độ hoàn hảo khá cao Thượng Cổ Truyền Thừa.

Truyền thừa tình huống cụ thể, Khương Viễn cũng không rõ ràng lắm, năm đó cụ thể phát sinh chuyện gì, hắn đồng dạng cũng không rõ ràng.

Bất quá, Tu Hành Giới sự tình, vạn biến không rời tông, dù là không biết tình huống cụ thể, cũng không trở ngại hắn tiến hành suy đoán.

Nói tới nói lui, bất quá là mang ngọc có tội mà liền theo đòi trước hắn như vậy.

Đồng dạng là người mang trọng bảo, làm cho người ngấp nghé, đến mức bị người vây quét, trọng thương vẫn lạc. Bọn họ kinh lịch, Hà tương tự?

Chỉ bất quá, hắn Khương Viễn bởi vì Tiên Kinh quan hệ, đạt được cơ hội thứ hai, mà Cực Dạ Đạo Tôn, lại chỉ còn lại có một sợi tàn hồn kéo dài hơi tàn, thậm chí ngay cả chân thực danh hào cũng không dám nói ra miệng.

Nhưng mà, so sánh phía dưới, Cực Dạ Đạo Tôn nhưng lại là may mắn.

Cho dù nàng đã vẫn lạc ba ngàn năm lâu, Quảng Hàn Tiên Cung vẫn như cũ vẫn còn, thậm chí vẫn như cũ có người nhớ nàng, chờ lấy nàng, hoặc là nàng đệ tử trở về.

Mà Khương Viễn...

Hắn năm đó còn sống thời điểm, nghĩ hắn người chết liền không tính toán. Tại hắn đạt được Tiên Kinh tin tức ngoại truyền sau đó, càng là không ai đứng ở bên cạnh hắn, hoàn toàn là chúng bạn xa lánh, so với Cực Dạ Đạo Tôn, lại là bức nào thê thảm cùng chán nản?

Cùng so sánh, Khương Viễn còn thật không biết, hắn theo Cực Dạ Đạo Tôn, đến tốt cùng người nào càng may mắn một điểm

Trong lúc nhất thời, cái kia song như U Đàm sâu không thấy trong hai mắt suy nghĩ lưu chuyển, lại hiếm thấy ra lên Thần, liền liền khí tức quanh người, đều thiếu mấy phần lạnh lẽo uy nghiêm, trở nên nhu hòa không ít.

"Đạo hữu... Mặc kệ làm sao, đa tạ đạo hữu đem việc này cáo tri tại ta..."

Thái Âm Đạo Tôn thanh âm bỗng nhiên tại bên tai vang lên.

Khương Viễn vô ý thức ngước mắt, ánh mắt rơi vào trên mặt nàng.

Dù sao cũng là trải qua thế sự chìm nổi Đạo Tôn, chỉ qua như thế một hồi, nàng liền đã lần nữa khôi phục trấn định, chỉ là mặt kia bên trên, khó tránh khỏi vẫn mang theo mấy phần buồn sắc, mắt chỗ sâu, cũng lưu lại một vòng thê thảm.

Rất lợi hại hiển nhiên, cho dù qua như thế nhiều năm, năm đó sự tình, vẫn như cũ là nàng tìm một vết sẹo, một khi chạm đến, cũng là tê tâm liệt phế đau nhức.

Quảng Hàn Tiên Cung năm đó những tỷ muội kia, nàng lại nói, đại khái liền theo cha thân tỷ tỷ chỉ về với hấn là không kém bao nhiêu đâu

Nghĩ tới đây, Khương Viễn ánh mắt bất tri bất giác lại nhu hòa một chút, vừa rồi bởi vì Thái Âm Đạo Tôn tận lực giấu diếm mà sinh ra một chút không vui cũng tan thành mây khói. Đương nhiên, dù vậy, nhìn một cái, hấn ánh mắt vẫn như cũ thâm thúy lạnh lùng, không phải đặc biệt quen thuộc người khác, căn bản nhìn không ra có cái gì khác nhau.

Lúc này, Thái Âm Đạo Tôn đã từ trên ghế đứng lên, chỉnh lý tốt vạt áo, chỉnh bản thân đối mặt Khương Viễn, thần sắc phá lệ nghiêm túc : "Ta thiếu đạo hữu một cái nhân tình, còn mời đạo hữu thụ Thái Âm thi lễ."

Lời còn chưa dứt, nàng liền hai tay giao ác, nghiêm túc hướng Khương Viễn thi lễ.

Rộng thùng thình tay áo bày cơ hồ rũ xuống rơi xuống đất, cả phòng Ngân Huy hạ nàng giờ phút này biểu hiện trên mặt phá lệ chân thành, phá lệ nghiêm túc, để cho người ta nhìn một cái, liền có thể cảm giác được nàng trịnh trọng.

Thấy thế, Khương Viễn hơi sững sờ, lập tức đứng dậy đáp lễ.

Thái Âm Đạo Tôn phản ứng , có thể nói đã tại hấn trong dự liệu, lại tại hấn ngoài dự liệu.

Vừa rồi hấn mặc dù không có trực tiếp làm rõ, nhưng lời đã nói đến phân thượng này, nàng hiển nhiên cũng cần phải rõ ràng, Khương Viễn đã biết nàng thân phận chân chính, cái này thi lễ, cũng chẳng khác gì là thừa nhận thân phận nàng.

Nhưng dù vậy, nàng vẫn như cũ lấy thái âm tự xưng, hiển nhiên cũng không có làm rõ thân phận dự định.

Bất quá, Cực Dạ Đạo Tôn thân phận, nếu quả thật lộ đi ra, phiền phức cũng thật không nhỏ. Trên đời này có thể chưa từng có không lọt gió tường...

Khương Viễn hơi khiêu mi, rất mau đánh tiêu tan làm rõ ý đồ, quyết định cứ dựa theo nàng ý tứ đến tốt. Đáng tiếc duy nhất là, lần này sợ là không nhìn thấy tỷ tỷ phát hiện sự phụ là thần tượng kích động biểu lộ

Rất nhanh, song phương ngồi xuống lần nữa.

Lúc này, Thái Âm Đạo Tôn đã hoàn toàn khôi phục tinh táo, liền liền ánh mắt đều khôi phục nguyên bản thanh lãnh, một lần nữa biến trở về cái kia ý vị nghìn vạn đạo tôn.

Chỉ gấp nàng một tay một dẫn, rộng thùng thình tay áo đùa dai qua một vòng ngân quang.

Trong chớp nhoáng, phía trên mái vòm bỗng nhiên hào quang tỏa sáng, này từ Tinh Thần Thạch khám nạm mà thành trên bản đồ tinh không, có mấy ngôi sao từ bỗng nhiên phát sinh biến hóa vi diệu, nhìn một cái, mờ phỏng như sao biến hóa, Đầu Chuyển Tinh Di.

Theo ngôi sao vị trí biến hóa, một điểm chói mắt ngân quang bỗng nhiên chớp lên một cái, lập tức, một cái tiểu xảo, giống như Chi Hoàn vật thể từ đỉnh đầu chậm rãi hạ xuống, bị Thái Âm Đạo Tôn tiếp trong tay.

"Chiếc nhẫn này, tên là Dạ Tinh Chi Hoàn, là năm đó ta tín vật, bên trong lấy ta Thần Hồn lạc ấn, trên đời chỉ có ba cái."

Thái Âm Đạo Tôn trông mắt nhìn lấy lòng bàn tay Chi Hoàn, thanh lãnh mắt suy nghĩ lộn xộn chuyển, mát lạnh thanh tuyến bên trong mang theo khắc chế vị đạo, bên trong hình như có nhớ lại, lại như cất giấu cảm khái vô hạn.

"Nếu có nhu cầu , có thể mang theo cái này mai Chi Hoàn qua hướng Quảng Hàn Tiên Cung, Quảng Hàn Tiên Cung truyền nhân từ sẽ biết nên thế nào làm . Bất quá, đã hơn ba nghìn năm quá khứ, còn có bao nhiêu hiệu lực, ta cũng không rõ ràng "

Nói đến đây, nàng lại là thờ dài.

"Về phần cái này mai Chi Hoàn hiện thế hậu quả, không cần ta nói, đạo hữu cũng rõ ràng. Nên thế nào dùng, đạo hữu ước lượng lấy xử lý cũng là "

Nói xong, nàng liền ngón tay giữa vòng đặt ở trà trên bàn, chậm rãi đẩy lên Khương Viễn trước mặt.

Quang mang bao phủ xuống, tiểu xảo ngân sắc Chi Hoàn tán ra mông lung ngân quang, phảng phất tinh quang xen lẫn lưu chuyển. Nhìn một cái, quang mang này cũng không mãnh liệt, lại mang theo thần nhiên nói vận, mờ phỏng như Tinh Thần Vãn Lạc nhân gian.

...

Chương 170: : Có thực lực, cũng là tùy hứng

...

Khương Viễn trông mắt, nhìn lấy cái này mai tiểu xảo ngân sắc Chi Hoàn, ánh mắt quang quang không khỏi.

Cái này mai Chi Hoàn ý nghĩa, hẳn tự nhiên rõ ràng. Giống như vậy tín vật, có đôi khi, theo bản thân đích thân đến cơ hồ không có cái gì khác nhau. Nếu như Quảng Hàn Tiên Cung nghe đồn là thật, như vậy, bằng vào cái này mai Chi Hoàn, nghĩ ra được toàn bộ Quảng Hàn Tiên Cung ủng hộ, cơ hồ là dễ như trở bàn tay sự tình.

Đương nhiên, hiện nay vật đổi sao dời, sự không chắc chắn quá nhiều, mạo hiểm quá lớn, một nước vô ý, nói không chừng không chỉ có không có trợ giúp, ngược lại sẽ đưa tới tai họa.

Nếu nói nói lời cảm tạ lời nói, vừa rồi này thi lễ liền đầy đủ, lại cho ra cái này mai Dạ Tinh Chi Hoàn...

Khương Viễn ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Thái Âm Đạo Tôn, nói ra : "Đạo hữu có cái gì lời nói, không ngại duy nhất một lần nói xong."

"Quả nhiên không thể gạt được đạo hữu." Thái Âm Đạo Tôn ánh mắt hơi liếm, "Nếu như thế, ta cứ việc nói thẳng trong tay của ta truyền thừa đạo hữu chắc hẳn cũng có nghe thấy. Đạo hữu nếu là cảm thấy hứng thú lời nói, ta có thể đem truyền thừa hai tay dâng lên. Ta chỉ cầu đạo hữu một sự kiện."

Nói, nàng có chút dừng lại, thanh âm bỗng nhiên thấp nhu hai điểm : "Cầu đạo bạn đem ngăn cản Thần Hồn tán loạn pháp môn nói cho ta biết."

Nói lời này lúc, nàng ngược mắt nhìn về phía Khương Viễn, thanh lãnh trong ánh mắt lộ ra cực độ khao khát, mắt chỗ sâu, lại cất giấu mấy phần tự tin và chắc chắn.

Nàng đối với mình điều kiện có lòng tin.

Nàng truyền thừa, lúc trước liền liền Tam đại tiên môn một trong Thái Huyền Vô Cực Tiên Tông đều chống cự không nổi dụ hoặc, thậm chí vô si đến cùng xuất động ba vị Đạo Tôn đến vây công nàng, liền vì cướp đoạt truyền thừa. Bởi vậy có thể thấy được, trong tay nàng truyền thừa cường đại.

Trước mắt vị này Kinh Thiên Đạo Tôn, tuy nhiên cường đại, có thể mạnh hơn, cũng mạnh bất quá Thái Huyền Vô Cực Tiên Tông a?

Lúc trước nàng cận kề cái chết cũng không chịu giao ra truyền thừa, hiện nay lại dùng để đổi một cái ngăn cản Thần Hồn tán loạn pháp môn, nàng cũng không tin Khương Viễn không động tâm

Nghĩ tới đây, Thái Âm Đạo Tôn hai mắt hơi hơi tròn to, không nháy mắt nhìn lấy Khương Viễn, đang mong đợi hắn khẳng định trả lời.

Nhưng mà.

Khương Viễn liếc nàng một cái, nhưng không có một lời đáp ứng, ngược lại ánh mắt ngưng trọng, lộ ra vẻ suy tư.

"Theo Bồn Tọa biết, trong tay người truyền thừa chỉ thích hợp nữ tu, Bồn Tọa chính là đạt được, cũng không có cái gì dùng. Vạn một tin tức tiết lộ, ngược lại có khả năng dẫn tới cự đại phiền toái. Bồn Tọa vì sao muốn đáp ứng?"

Ánh sáng màu bạc vẩy xuống, hẳn giờ phút này ánh mắt tại quang mang bên trong càng rõ ràng. Ánh mắt kia bên trong, không có nửa điểm vui mừng, ngược lại tràn ngập lo nghĩ, nửa điểm không giống làm bộ.

Thái Âm Đạo Tôn trong lòng bỗng nhiên trầm xuống, ánh mắt bỗng nhiên âm đạm đi.

Nàng vạn không nghĩ tới, nàng đều ném ra ngoài điều kiện như vậy, Khương Viễn thế mà còn có thể bình tĩnh như vậy cự tuyệt.

Hắn chẳng lẽ không biết trong tay nàng Thượng Cổ Truyền Thừa trân quý cỡ nào sao? Liền liền Tam đại tiên môn đều muốn ngấp nghé đồ vật, hẳn bằng cái gì cự tuyệt? !

Thái Âm Đạo Tôn nội tâm cơ hồ nhện không được muốn sinh ra nộ khí.

Nhưng mà, nàng lại hiện tại quả là khí không nổi, bởi vì trong nội tâm nàng rất rõ ràng, Khương Viễn nói chuyện là đúng, nếu như là không có người biết Thượng Cổ Truyền Thừa còn tốt, trong tay nàng cái này một phần, lại là sớm đã tại Tam đại tiên môn trên danh nghĩa, phiền phức thực sự quá nhiều, đôi phương có chỗ lo lắng cũng là bình thường.

Nhưng mà, tại Thượng Cổ Truyền Thừa dụ hoặc phía dưới, thế mà còn có thể bình tĩnh như vậy địa cân nhắc lợi hại, người này... Tâm, chẳng lẽ lại thật sự là dùng sắt đá làm sao? !

Thái Âm Đạo Tôn âm thầm cắn môi, nội tâm xoắn xuýt không thôi.

Nhưng mà, Khương Viễn lại không có cổ kị năng tâm tình ý tứ, phối hợp tiếp theo nói ra : "Thái Âm đạo hữu, trong tay ngươi truyền thừa xác thực là đồ tốt . Bất quá, Bốn Tọa sợ là không dùng được, chỉ có thể..."

"Chờ một chút!"

Nghe đến đó, Thái Âm Đạo Tôn tâm lý lạc một chút, liền vội vàng cắt đứt hần lời nói : "Đạo hữu trước chớ vội cự tuyệt. Đạo hữu không phải mới vừa nói, chuyện này chính là vì coi chừng trong tộc hậu bối sao? Vị kia hậu bối đã muốn tham gia thí luyện luôn luôn nữ tu a? Cái này truyền thừa chính là đạo hữu không dùng được, hậu bối luôn luôn cần."

Nói đến đây, nàng thở một ngụm, nói bổ sung : "Trên đời này, thích hợp nữ tu người thừa kế bên trong, sợ là sẽ rất ít có so ta truyền thừa tốt hơn "

Trong lúc bất tri bất giác, nàng thanh âm liền mang theo mấy phần gấp rút.

Nghe vậy, Khương Viễn thân hình không nhúc nhích tí nào, vẫn như cũ vững như Bàn Thạch, ngữ khí lại hơi có biến hóa : "Ngươi nói như vậy, cũng là có lý. Cái này truyền thừa chính ta không dùng được, trong tộc vẫn bối lại có thể cần dùng đến. Bất quá..."

"Bất quá cái gì?" Thái Âm Đạo Tôn mang theo vài phần tâm thần bất định, vô ý thức truy vấn.

"Tộc ta bên trong hậu thế hệ số không nhiều, nữ hài tử càng là chỉ cái này một cái. Tại truyền thừa bên trên, dù sao vẫn là lựa chọn thích hợp với nàng cho thỏa đáng. Trong tay ngươi, tuy là Thượng Cổ Truyền Thừa, nhưng đến cùng có phải hay không phù hợp, vẫn là phải xem thí luyện kết quả."

Khương Viễn ngữ điệu nhẹ nhàng, thanh âm không nhanh không chậm.

Hắn ngồi dựa vào trên ghế, khớp xương rõ ràng tay phải khoác lên ngọc chất trên lan can, vừa nói chuyện một bên có tiết tấu địa đánh, hợp lấy tiếng nói, để cho người ta rất dễ dàng liền có thể cảm giác được hần lời nói bên trong nghiêm túc.

Nhưng mà, nghe nói như thế, Thái Âm Đạo Tôn sắc mặt lại nhất thời trở nên rất lợi hại đặc sắc.

Quả thật, Khương Viễn lời nói, từ trên bản chất không có bất cứ vấn đề gì, truyền thừa cùng tu sĩ bản thân độ phù hợp xác thực rất trọng yếu.

Nếu như độ phù hợp thấp lời nói, liền giống với để một tính cách nguội tu sĩ đi tu luyện cần tiến bộ dừng mảnh công pháp, coi như bản thân thiên tư cho dù tốt, cũng là làm nhiều công ít.

Đây cũng là năng thiết trí này trăm cấp bậc thang, khảo nghiệm đệ tử tâm cảnh nguyên nhân căn bản.

Khả Lí Luận là lý luận, thực tế là thực tế. Độ phù hợp mặc dù trọng yếu, nhưng độ phù hợp coi như thấp một chút, cũng bất quá là hiệu suất kém một chút mà cũng không phải là không thể tu luyện.

Không ai có thể cam đoan chính mình nhất định có thể tìm tới độ phù hợp trăm phần trăm đệ tử, cũng không ai có thể bảo đảm chính mình tìm tới truyền thừa nhất định thích hợp bản thân. Chưa dứt dưới đại bộ phận tình huống, tu sĩ có thể tìm tới một cái truyền thừa cũng đã là mười phần may mắn, chỗ nào còn lại so đo quá nhiều?

Truyền thừa cũng không phải rau cải trắng, còn có thể tùy ngươi chọn chọn lựa lựa?

Nhưng mà, nghe Khương Viễn nói gần nói xa ý tứ, rõ ràng chính là chuẩn bị các loại thí luyện kết quả ra đến, nếu như hần hậu bối cùng truyền thừa phù hợp, hần liền đáp ứng nàng điều kiện, nếu như độ phù hợp không đủ, hần liền cự tuyệt.

Cái này thái độ, đơn giản không phải bình thường tùy hứng.

Nếu không phải nàng rõ ràng biết nhà mình truyền thừa trân quý cỡ nào, liền nhìn vị này thái độ, không chừng hội coi là nhà mình truyền thừa không có nhiều đáng tiền đâu? lại có thể có người nói không cần là không cần!

Nếu như, lúc trước ngấp nghé nàng truyền thừa những người kia thấy cảnh này, cũng không biết có thể hay không biệt khuất đến thổ huyết? Nay để bọn hần chạy theo như vịt, liền mặt mũi đều không để ý hi hữu truyền thừa, tại người khác nơi này, thế mà luân lạc tới bị người chọn chọn lựa lựa cấp độ...

Có thể hết lần này tới lần khác, Khương Viễn nói chuyện tất cả đều có lý, nàng lại còn không phản bác được! Đơn giản ghen mà chết cá nhân!

Trong lúc nhất thời, Thái Âm Đạo Tôn trên mặt lại là xoắn xuýt, lại là phiền muộn, đơn giản xem như mở phùng nhuộm một dạng.

"Đạo hữu? Thái Âm đạo hữu? Ngươi thế nào?"

Khương Viễn liếc mắt Thái Âm Đạo Tôn sắc mặt, giống như như vô sự địa kêu.

Nghe vậy, Thái Âm Đạo Tôn nhất thời một cái giật mình, tỉnh táo lại.

Nhìn lấy Khương Viễn mở đầu lạnh lùng uy nghiêm mặt, nàng hít sâu một hơi, thờ dài : "Vô sự. Đạo hữu nói rất có lý, liền chờ thí luyện kết quả ra đến rồi nói sau "

Thôi

Người nào để người ta Tiểu Nữ Oa có một cái thực lực mạnh mẽ Đạo Tôn làm trưởng bối đâu?

Người ta thực lực mạnh mẽ, tự nhiên có tư cách tùy hứng. Nàng đánh bóng lại đánh không lại người ta, nói rõ lí lẽ nói không lại người ta, còn có việc cầu người nhà, trừ thỏa hiệp, còn có thể làm sao đây?

Chỉ trách, nàng lúc trước chỉ là một giới Tiểu Môn Phái xuất thân, đi lên mấy chục đời, trưởng bối bên trong cũng không có một cái nào vượt qua Thần Thông cảnh, tự nhiên cũng liền hưởng thụ không có người Tiểu Nữ Oa loại này siêu cấp đãi ngộ

Tâm lý không công bằng cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy.

Nghĩ tới đây, Thái Âm Đạo Tôn sắc mặt chậm dần không ít, nỗ lực làm ra một bộ như vô sự bộ dáng, nói ra : "Đã muốn chờ thí luyện kết quả ra đến, không bằng chúng ta tiếp tục uống trà? Các loại cái này một bình trà uống xong, không sai biệt lắm cũng nên có kết quả "

"Không có " Khương Viễn tùy ý khoát khoát tay, cự tuyệt nàng hảo ý.

Thái Âm Đạo Tôn sững sờ, vô ý thức hỏi thăm : "Thế nào?"

"Cơ thể này, dù sao cũng là đồ nhi ta." Khương Viễn khoe môi nhất câu, mô phỏng như băng tuyết tan rã, lộ ra một vòng nhu hòa ý cười, "Cho dù đây chỉ là ta một sợi Phân Hồn, cũng không phải Ngưng Nguyên cảnh thân thể có thể dài lâu chèo chống. Đợi tiếp nữa, thân thể của hân liền nên chống đỡ không nổi "

"Thì ra là thế. Ngược lại là ta sơ sẩy " Thái Âm Đạo Tôn giật mình, nhất thời không tốt lại giữ lại, chỉ là nói, " nếu như thế, ta trước tiên đem này hai cái Tiểu Nữ Oa đưa tiễn qua."

Nói, nàng tiện tay vung lên, rộng thùng thình tay áo bày bỗng nhiên giơ lên, vạch ra một đạo ngân sắc đường vòng cung.

Một tiếng nhỏ bé không thể nhận ra vù vù âm thanh bên trong, một bên màu trắng cửa nhỏ nhất thời sáng lên trập trập lưu quang.

Theo môn từ từ mở ra, một phần một Từ hai bóng người nhất thời từ ngoài cửa đi tới, nom nóp lo sợ địa quỳ gối trước mặt hai người, cung kính nói : "Hai, hai vị tiền bối có gì phân phó?"

Ra vừa rồi sự kiện, hai người giờ phút này đều gắt gao cúi đầu, cái cảm cơ hồ áp vào ở ngực, liền ngẩng đầu nhìn liếc một chút không dám, sợ không cẩn thận liền bị giận chó đánh mèo ném mạng nhỏ.

Cúi đầu nghiêng mắt nhìn hai người liếc một chút, Thái Âm Đạo Tôn ngẩng đầu nhìn về phía Khương Viễn : "Người nào đến?"

Nghe vậy, Khương Viễn liếc nàng một cái, không nói chuyện.

Thấy thế, Thái Âm Đạo Tôn nhất thời nhưng : "Nếu như thế, liền để ta tới đi "

Nói, nàng một tay vừa nhắc, nhỏ và dài năm ngón tay bỗng nhiên mở ra, một điểm ngân quang bỗng nhiên tại đầu ngón tay quanh quẩn, dần dần Diễn Hóa ra một cái như ẩn như hiện đồ văn hình dáng, tán phát ra đạo đạo pháp tắc linh quang.

Cùng lúc đó, khung bố uy áp bỗng nhiên khuếch tán.

Trong nháy mắt, toàn bộ trong phòng không khí đều rất giống ngưng trệ ở, nặng nề áp lực ép tới người cơ hồ không thở nổi.

Khung bố uy áp tới người, Khương Viễn thần sắc bất biến, một mặt phong nhật Vân nhẹ, tựa như hoàn toàn không có cảm giác được.

Trên mặt đất, Văn Thư Dung cùng Văn Tử Hiệp hai người, cũng đã liền quỳ tư thế đều không thể duy trì, cơ hồ cả người đều nằm rạp trên mặt đất, sợ hãi đến toàn thân run rẩy, hàm răng ha ha ha địa thẳng run lên.

Nhìn kỹ lại, hai người lộ ra một đoạn nhỏ bên mặt đã trắng bệch Như Tuyết, mồ hôi lạnh lâm ly.

"Tiền, tiền bối... Tha tha mạng..."

Hai người thanh âm yếu ớt đến cùng gần như rên rỉ, mỗi một chữ đều mang thanh âm rung động, tựa như đem hết toàn lực, mới từ cổ họng chỗ sâu gạt ra.

Nhưng mà, đúng lúc này, Thái Âm Đạo Tôn đầu ngón tay bắn ra, đoàn kia như ẩn như hiện huyền ảo đồ văn bỗng nhiên thoát ly đầu ngón tay, hướng

trên mặt đất hai người quay đầu chụp xuống.

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Diễm Hiêu Trương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.